

Tuyết
Mặc

Vợ khỏe Vợ hăng ngày

-OUR-
WEDDING
DAY

May 20th, 2019

Have You or Give us Ceremony

Khoe Vợ Hằng Ngày

Tuyết Mặc

Ebook được tạo bởi DTV EBOOK

Ngôn Tình, Đô Thị, Trọng Sinh, Hài Hước

Sau khi Lăng Vi sống lại liền gấp gáp đi tìm cho mình một người bạn trai giả, vị bạn trai giả kia vừa là một tổng tài bá đạo nhà giàu, vừa có nhiều tình thần diễn trò, trước mặt người ta thì là Tạ tổng tài, sau lưng thì là ba Tạ, cả ngày ở trong giới bạn bè khoe khoang giàu có, khiến chúng bạn lầm than.

Từ lúc ba Tạ gặp gỡ Lăng bảo bảo, ba Tạ không khoe giàu nữa rồi, mà đổi thành khoe bạn gái, mỗi ngày đều có các kiểu khoe khoang khác nhau.

Phong cách nhóm bạn của ba Tạ:

"Bảo bảo nhà tôi chính là nghịch ngợm như vậy đấy, đáng yêu! Muốn X!".

"Bảo bảo nhà tôi xinh đẹp như vậy đấy, muốn X."

"Bảo bảo nhà tôi ngọt ngào như vậy đấy, muốn X~ "

"Ba ba chính là phóng túng như vậy đấy!"

"Cầu độc thân không có quyền lên tiếng, ba ba chính là muốn ngược các người ~ "

"Quý xuống đi, đám tiện dân ~ "

Lăng bảo bảo: Ba Tạ, xin anh làm người có được không hả!?

Ba Tạ: Làm ma quý khá tốt đó!

Kịch bản nhỏ:

Ba Tạ: Biết dối người không?

Lăng bảo bảo: Chắc... biết.

Ba Tạ: Đừng sợ gì hết, dối ngay đi!

Lăng bảo bảo: emmmmmm...

Ba Tạ: Có kỹ thuật diễn không?

Lăng bảo bảo: Chắc... có.

Ba Tạ: Vậy diễn vai yêu anh đi, ánh mắt phải thể hiện tình cảm chân thành tha thiết vào.

Lăng bảo bảo: emmmmmmm...

- - - - -

Tag: Thời đại ngọt văn kỳ duyên hoan hỉ oan gia

Từ khóa tìm kiếm: Vai chính: Lăng Vi, Tạ Thanh Nghiên | vai phụ: |

Khác: Ngọt văn

Mục lục

- [Chương 1: Chương 1](#)
- [Chương 2: Chương 2](#)
- [Chương 3: Chương 3](#)
- [Chương 4: Chương 4](#)
- [Chương 5: Chương 5](#)
- [Chương 6: Chương 6](#)
- [Chương 7: Chương 7](#)
- [Chương 8: Chương 8](#)
- [Chương 9: Chương 9](#)
- [Chương 10: Chương 10](#)
- [Chương 11: Chương 11](#)
- [Chương 12: Chương 12](#)
- [Chương 13: Chương 13](#)
- [Chương 14: Chương 14](#)
- [Chương 15: Chương 15](#)
- [Chương 16: Chương 16](#)
- [Chương 17: Chương 17](#)
- [Chương 18: Chương 18](#)
- [Chương 19: Chương 19](#)
- [Chương 20: Chương 20](#)
- [Chương 21: Chương 21](#)
- [Chương 22: Chương 22](#)
- [Chương 23: Chương 23](#)
- [Chương 24: Chương 24](#)
- [Chương 25: Chương 25](#)
- [Chương 26: Chương 26](#)
- [Chương 27: Chương 27](#)
- [Chương 28: Chương 28](#)
- [Chương 29: Chương 29](#)
- [Chương 30: Chương 30](#)
- [Chương 31: Chương 31](#)
- [Chương 32: Chương 32](#)
- [Chương 33: Chương 33](#)

- [Chương 34: Chương 34](#)
- [Chương 35: Chương 35](#)
- [Chương 36: Chương 36](#)
- [Chương 37: Chương 37](#)
- [Chương 38: Chương 38](#)
- [Chương 39: Chương 39](#)
- [Chương 40: Chương 40](#)
- [Chương 41: Chương 41](#)
- [Chương 42: Chương 42](#)
- [Chương 43: Chương 43](#)
- [Chương 44: Chương 44](#)
- [Chương 45: Chương 45](#)
- [Chương 46: Chương 46](#)
- [Chương 47: Chương 47](#)
- [Chương 48: Chương 48](#)
- [Chương 49: Chương 49](#)
- [Chương 50: Chương 50](#)
- [Chương 51: Chương 51](#)
- [Chương 52: Chương 52](#)
- [Chương 53: Chương 53](#)
- [Chương 54: Chương 54](#)
- [Chương 55: Chương 55](#)
- [Chương 56: Chương 56](#)
- [Chương 57: Chương 57](#)
- [Chương 58: Chương 58](#)
- [Chương 59: Chương 59](#)
- [Chương 60: Chương 60](#)
- [Chương 61: Chương 61](#)
- [Chương 62: Chương 62](#)
- [Chương 63: Chương 63](#)
- [Chương 64: Chương 64](#)
- [Chương 65: Chương 65](#)
- [Chương 66: Chương 66](#)
- [Chương 67: Chương 67](#)
- [Chương 68: Chương 68](#)
- [Chương 69: Chương 69](#)

- [Chương 70: Chương 70](#)
- [Chương 71: Chương 71](#)
- [Chương 72: Chương 72](#)
- [Chương 73: Chương 73](#)
- [Chương 74: Chương 74](#)
- [Chương 75: Chương 75](#)
- [Chương 76: Chương 76](#)
- [Chương 77: Chương 77](#)
- [Chương 78: Chương 78](#)
- [Chương 79: Chương 79](#)
- [Chương 80: Chương 80](#)
- [Chương 81: Chương 81](#)
- [Chương 82: Chương 82](#)
- [Chương 83: Chương 83](#)
- [Chương 84: Chương 84](#)
- [Chương 85: Chương 85](#)
- [Chương 86: Chương 86](#)
- [Chương 87: Chương 87](#)
- [Chương 88: Chương 88](#)
- [Chương 89: Chương 89](#)
- [Chương 90: Chương 90](#)
- [Chương 91: Chương 91](#)
- [Chương 92: Chương 92](#)
- [Chương 93: Chương 93](#)
- [Chương 94: Chương 94](#)
- [Chương 95: Chương 95](#)
- [Chương 96: Chương 96](#)
- [Chương 97: Chương 97](#)
- [Chương 98: Chương 98](#)
- [Chương 99: Chương 99](#)
- [Chương 100: Chương 100](#)
- [Chương 101: Chương 101](#)
- [Chương 102: Chương 102](#)
- [Chương 103: Chương 103](#)
- [Chương 104: Chương 104](#)
- [Chương 105: Chương 105](#)

- [Chương 106: Chương 106](#)
- [Chương 107: Chương 107](#)
- [Chương 108: Chương 108](#)
- [Chương 109: Chương 109](#)
- [Chương 110: Chương 110](#)
- [Chương 111: Chương 111](#)
- [Chương 112: Chương 112](#)
- [Chương 113: Chương 113](#)
- [Chương 114: Chương 114](#)
- [Chương 115: Chương 115](#)
- [Chương 116: Chương 116](#)
- [Chương 117: Chương 117](#)
- [Chương 118: Chương 118](#)
- [Chương 119: Chương 119](#)
- [Chương 120: Chương 120](#)
- [Chương 121: Chương 121](#)
- [Chương 122: Chương 122](#)
- [Chương 123: Chương 123](#)
- [Chương 124: Chương 124](#)
- [Chương 125: Chương 125](#)
- [Chương 126: Chương 126](#)
- [Chương 127: Chương 127](#)
- [Chương 128: Chương 128](#)
- [Chương 129: Chương 129](#)
- [Chương 130: Chương 130](#)
- [Chương 131: Chương 131](#)
- [Chương 132: Chương 132](#)
- [Chương 133: Chương 133](#)
- [Chương 134: Chương 134](#)
- [Chương 135: Chương 135](#)
- [Chương 136: Chính văn kết thúc](#)
- [Chương 137: Phiên ngoại 1](#)
- [Chương 138: Phiên ngoại 2](#)
- [Chương 139: Phiên ngoại Tiểu Thanh](#)
- [Chương 140: Phiên ngoại Bảo Muội](#)
- [Chương 141: Phiên ngoại Lam Nhược \(1\)](#)

- [Chương 142: Phiên ngoại Lam Nhược \(2\).](#)
- [Chương 143: Phiên ngoại Lam Nhược \(3\).](#)
- [Chương 144: Phiên ngoại Lam Nhược \(4\).](#)
- [Chương 145: Phiên ngoại kết thúc](#)

Chương 1: Chương 1

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Ý thức của Lăng Vi rơi vào một mảng hỗn độn, cô không cảm nhận được hơi thở của mình, cũng không cảm nhận được tứ chi của cơ thể, mọi thứ ở bên ngoài hoàn toàn bị bóng tối cắn nuốt, không có một chút ánh sáng, tư duy đứt quãng, lúc thì hoạt động, lúc thì ngừng.

Đủ loại chuyện trải qua khi còn sống, giống như một bộ phim nhựa trắng đen cũ nát lúc ẩn lúc hiện trong suy nghĩ của cô.

“Ngôi sao Lăng Vi lại đi ăn ké thảm đỏ Cannes, nhìn cô ta đang mặc cái gì kia, đúng là kẻ vứt mặt mũi đất nước mình đi mà.....”

“Cái gì mà ngôi sao, ngôi sao nằm ngửa mới đúng, đóng phim của đạo diễn Lưu Du, từ đầu tới đuôi cô ta chỉ là bình hoa trang trí, cũng không biết đã ngủ với bao nhiêu người mới được vào.

”

“Thực lực không có, nhưng bệ đỡ lại rất lớn, có hậu phương ở bên trong, ngày đầu tiên cô ta vào tổ đã đến trễ nửa ngày.

”

“Lăng Vi chính là độc dược của phòng bán vé, bộ phim nào dính vào cô ta

đều bị xúi quẩy, ngay cả do đạo diễn nổi tiếng quay cũng khó có thể thoát khỏi may mắn.

..

“Ngoại trừ vẻ ngoài xinh đẹp, cô ta còn có ưu điểm nào nữa chứ?”

“Lễ trao giải lần này, cô ta lại chạy theo, nhưng cô ta có thể được đề cử giải nữ chính xuất sắc nhất, đã là một kỳ tích rồi!”

“Bình hoa thì chỉ là bình hoa thôi, có cái gì đáng nói.

..

“Lăng Vi thật sự có vẻ ngoài rất xinh đẹp nha! Trước mắt, giới giải trí chỉ có cô ta dễ nhìn nhất, cũng không biết có phải nhân tạo hay không nữa.

..

.....

“Vi, Diệp Tử Sở anh theo đuổi em nhiều năm như vậy, chẳng lẽ em thật sự là ý chí sắt đá sao?”

“Vi, chuyện cũng không phải như người bên ngoài nói, anh và Kỳ Kỳ căn bản không có gì cả! Em phải tin tưởng anh!”

“Chia tay? Anh không đồng ý! Từ khi tốt nghiệp anh bắt đầu theo đuổi em, kết quả chúng ta ở bên nhau chưa đến hai năm em đã muốn chia tay với anh rồi sao?”

“Xem ra cô đã quyết tâm muốn chia tay tôi! Được, rất được, Lăng Vi, cô sẽ hối hận! Tôi nhất định sẽ khiến cô trả giá đắt!”

.....

“Chị Vi, bây giờ muốn về nhà không?”

“Nhà? Không, tôi không về, gần đây Diệp Tử Sở đều lớn vờn quanh nhà tôi, báo cảnh sát cũng vô dụng, cảnh sát nói anh ta không có hành động gì quá đáng, không thể bắt anh ta.

”

“Chờ đến khi anh ta có hành động quá đáng thì đã chậm rồi, vậy bây giờ chị tính làm sao? Trốn ở bên ngoài cả ngày sao?”

“Đi một bước tính một bước thôi, bây giờ đến khách sạn trước đã.

”

Sau đó, một vụ tai nạn xe cộ đột nhiên ập tới.

Cô đã chết rồi, ký ức cuối cùng dừng lại ở khung cảnh tai nạn xe đáng sợ kia, mấy chiếc xe liên hoàn chạm vào nhau, lửa nổi ngập trời, ánh lửa chiếu sáng lên bầu trời đêm, cô thậm chí có thể ngửi được mùi ghê tởm của da thịt bị nướng chín.

Trời sinh cô có một làn da bị người ta ghen ghét, không ngờ tới cuối cùng lại là dùng cái chết lột sạch toàn bộ.

Một chút ý thức cuối cùng còn sót lại, cũng bị bóng đêm vô tận hoàn toàn cắn nuốt, trong màn đêm đen tối vĩnh hằng, chỉ còn lại một tia oán hận và một tiếng thở dài bất đắc dĩ.

Chương 2: Chương 2

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Vào buổi chiều giữa mùa hè nóng bức, bên ngoài phòng giống như cái lồng hấp, tất cả mọi thứ trên đời đều tham sống sợ chết ở bên trong cái lồng hấp lớn này, chỉ còn ve sầu ở trên cây là sống đến vô cùng kiêu ngạo.

Điều hòa hoạt động hết công suất, phát ra tiếng động nặng nề rất nhỏ, bức màn trên cửa sổ che đến kín mít, một chút ánh sáng cũng không lọt vào được, trong phòng là một mảnh tối tăm.

Lăng Vi đang trong giấc ngủ say thì chợt cảm thấy lồng ngực bị đè nén một trận, đột nhiên miệng hít ngược vào một hơi, người cũng tỉnh theo.

Cô chậm rãi ngồi dậy, phát hiện cách bài trí trong phòng vừa quen thuộc lại xa lạ, phải xoa xoa đôi mắt xác nhận mãi thì mới nhận ra đây là nhà cô! Là căn nhà đầu tiên mẹ Lăng để lại cho cô!!

Tim của Lăng Vi đập dồn dập, cả người run run lết xuống giường, không định hướng mà đi loạn ở trong phòng một hồi, cuối cùng cầm lấy điện thoại Iphone phiên bản giới hạn trên tủ đầu giường click mở ra xem, ánh sáng màn hình phát ra trong bóng tối có vẻ vô cùng chói mắt, mà cô thì lại bị dòng ghi thời gian kia dọa đến sợ ngây người.

Ngày 20 tháng 6 năm 2018.....

Dựa theo thời gian cô bị tai nạn xe mà tính, thì cô đang ở 10 năm trước?!

Chuyện quái đản như vậy lại xảy ra ở trên người cô.

Lăng Vi hít sâu mấy cái để bản thân bình tĩnh một chút, sau đó chậm rãi sắp xếp lại suy nghĩ, cô đã chết, sau đó mang theo ký ức 10 năm sau, không biết thế nào lại sống lại vào 10 năm trước, bây giờ cô 22 tuổi, đúng ở độ tuổi da trắng xinh đẹp mỹ lệ ướt átt, mà một năm này sự nghiệp diễn viên của cô bắt đầu có khởi sắc.

Cũng trong một năm này, cô mới vừa quen biết bạn học khoa đạo diễn, Diệp Tử Sở.

Ba chữ Diệp Tử Sở này quả thực chính là một cơn ác mộng, chỉ nhớ lại thôi cũng có thể làm cả người cô phát lạnh!

Quen biết Diệp Tử Sở mười năm, Diệp Tử Sở dứt quăng theo đuổi cô mấy năm, vào lúc sự nghiệp của cô rơi vào một cơn sóng nhỏ thì cũng chỉ có anh ta vẫn luôn bên cạnh làm bạn.

Một người độc thân như cô, dần dần coi anh ta là thành nơi để dựa vào.

Vào lúc sinh nhật năm cô ba mươi tuổi, rốt cuộc đã bị sự si tình của Diệp Tử Sở làm cảm động, gật đầu làm bạn gái của anh ta, sau đó ở chung hơn hai năm.

Về sau, Diệp Tử Sở dần dần bại lộ gương mặt thật xấu xí của anh ta, mặc dù sự nghiệp của anh ta có chút thành tựu, nhưng lại không bì kịp độ nổi tiếng

của cô, cho nên thường xuyên chuyện bé xé ra to, lòng dạ hẹp hòi, dễ giận dễ bạo, lúc nóng giận thậm chí còn có khuynh hướng động tay động chân.

Khiến người ta không thể chịu đựng được chính là, cô phát hiện anh ta bắt cá hai tay, lúc theo đuổi cô đã có dây dưa không rõ với một người phụ nữ tên Kỳ Kỳ.

Tron cơn giận dữ cô đã nói chia tay, Diệp Tử Sở lại lì lợm la liếm không chịu, cuối cùng ngay cả đe dọa uy hiếp cũng dùng tới.

Lúc trước khi theo đuổi cô tốt đẹp bao nhiêu, thì sau khi chia tay liền đáng ghê tởm bấy nhiêu.

Lúc này cô mới phát hiện, bản thân lại đi trêu chọc một tên gàn như bị biển **thái**, đúng là va vào tai họa mà.

Sau đó, cô bị tai nạn xe.

Là ngoài ý muốn, hay là do người làm, bây giờ đã không thể truy cứu, duy nhất đáng được ăn mừng chính là, cô cũng không chết đi trong vụ tai nạn kia, mà là trở về 10 năm trước, sống lại!

Cái này có tính là nhờ họa được phúc hay không?

Vận mệnh của cô xoay tới một điểm cong kỳ quái thì đột nhiên im bật, sau đó lại xoay chuyển lần nữa.

Cô trở lại lúc vừa mới bắt đầu, lúc này cô vẫn chưa có danh lợi, chưa bị giới

giải trí ăn mòn tâm trí, vẫn là bộ dáng sạch sẽ nhất.

Quan trọng nhất chính là lúc này cô vẫn chưa bị tên Diệp Tử Sở kia quần vào!

Đây tuyệt đối là chuyện tốt đẹp nhất.

Một năm này đúng lúc cô đã tốt nghiệp, bởi vì thành tích ưu tú mà được giữ lại làm nghiên cứu, cũng bởi vì lần tốt nghiệp này, cô và bạn học làm tiết mục diễn kịch, mà đạo diễn tiết mục, chính là Diệp Tử Sở.

Từ sau lần này, Diệp Tử Sở liền chính thức xuất hiện ở trong sinh mệnh của cô, kéo dài liên tục mười năm, thẳng đến khi sinh mệnh của cô bị ngừng hẳn mới thôi.

Bây giờ cô sống lại một đời, đương nhiên không thể để lịch sử tái diễn, không muốn để cơn ác mộng Diệp Tử Sở này xuất hiện thì ngay cả cơ hội quen biết cũng không cho anh ta, từ lúc bắt đầu phải ngăn cách anh ta ra khỏi cuộc đời của cô!

Từ lúc tỉnh lại, đến khi sắp xếp ý nghĩ rõ ràng, lại đến khi tiếp thu được sự thật thì Lăng Vi đã dùng hết thời gian hai ngày, ngày thứ ba Trần Tiểu Nhược đã tới cửa tới tìm cô.

“Chị Vi, sao lại thế này, gọi điện thoại chị cũng không nghe.

” Giai đoạn này Trần Tiểu Nhược chỉ là một trợ lý nhỏ mới vừa vào giới, trông vừa đáng yêu lại ngây ngô, còn là em gái mập mập mũm mĩm, thoạt nhìn thật muốn xoa.a nắn.

Lăng Vi nghĩ như vậy, liền dứt khoát vươn tay ra xoa xoa bóp bóp mặt cô ấy, quả nhiên rất non, cảm giác thật không tệ.

Bây giờ Lăng Vi đã không còn người thân, trước kia còn có mẹ Lăng, nhưng sau khi để lại cho cô một số tài sản và một căn nhà cũng lên thiên đường, sau này người vẫn luôn ở bên cạnh cô chỉ có Trần Tiểu Nhược, Lăng Vi dần dần coi cô ấy trở thành người nhà.

Tính tình của Trần Tiểu Nhược rất tốt, biết sẽ bị véo mặt cũng không có phản ứng gì, “Chị, chị sẽ không quên tiệc rượu hai ngày sau chứ, hôm nay em qua đây giúp chị chọn lựa lễ phục sẽ mặc vào ngày đó, chị Triệu nói lần này rất quan trọng, muốn chị mặc trang phục lộng lẫy đi tham dự.

..

Tiệc rượu gì đó Lăng Vi đã sớm quên, dù sao thời gian cũng quá mức xa xăm, nhưng cô có thể khẳng định đây không phải là tiệc rượu tốt lành gì.

Vì thế nhện không được trợn mắt nói: “Chị Triệu vĩ đại của chúng ta lại muốn tiến hành nghiệp vụ dẫn mối, chị cảm thấy, chị ta căn bản không muốn mang mình tinh theo, mà là đang mang cô nương thanh lâu (*) theo!”

(*) cô nương thanh lâu: gái lầu xanh, ý chỉ những cô gái làm công việc mua vui cho đàn ông.

Trần Tiểu Nhược không còn gì để nói: “Chị cũng đang mắng bản thân luôn hay sao!”

“Mặc dù chị không phải cô gái bán mình, nhưng cũng gần giống vậy rồi!”

Trần Tiểu Nhược bắt đắc dĩ nói: “Chị Triệu nói, lần này chị mà không đi, chị ấy sẽ đuổi giết chị! Muốn chị nghe lời một chút.

”

Lăng Vi cười lạnh: “Chị ta chỉ biết khoác lác ngoài miệng thôi.

”

Nếu là trước kia, có lẽ cô sẽ thật sự bị dọa, nhưng bây giờ cô có được một linh hồn lẫn lộn ở trong giới giải trí mười năm, đương nhiên biết, Triệu Như Ý căn bản không có bản lĩnh kia, nhưng quả thật có thể sử dụng thân phận người đại diện để gây khó dễ cho cô, dù sao bây giờ cô cũng không nổi tiếng.

Trần Tiểu Nhược:.....

Trần Tiểu Nhược giúp cô tìm ra lễ phục sẽ mặc, thật sự mặc tới mặc lui cũng chỉ có hai bộ.

“Lại là bộ này sao?” Trần Tiểu Nhược hỏi cô.

Lăng Vi híp mắt cười: “Cái này khá tốt mà.

”

“Nhưng lần nào chị cũng mặc cái này, chị Triệu sẽ lại nói chị.

”

“Mặc kệ chị ta.

” Lăng Vi quyết định tiếp tục làm cô bé phản nghịch trong mắt Triệu Như Ý.

Hiện tại Lăng Vi không có ấn tượng tốt về người đại diện Triệu Như Ý này, trình độ và chuyên môn của người này giống nhau, cả ngày chỉ biết dầy vò nghệ sĩ ở trong tay.

Con đường diễn viên của Lăng Vi đi không mấy suôn sẻ, có một phần rất lớn là do Triệu Như Ý.

Từ khi mới bắt đầu lựa chọn con đường làm diễn viên này, Triệu Như Ý cũng chỉ biết lấy nhan sắc của cô ra để ca ngợi, khiến cô sớm bị coi thành bình hoa di động.

Sau này cho dù cô có nỗ lực như thế nào thì trước sau cũng không thoát khỏi cái danh xưng này, về sau nữa, cũng không còn ai nhớ rõ, cô cũng đã từng là sinh viên hệ diễn xuất có tài năng, thậm chí còn được giữ lại làm nghiên cứu.

Mọi người đều lựa chọn nhìn thứ bản thân vừa ý, không hề để ý người khác có đang nỗ lực thay đổi hay không.

Lăng Vi đã nỗ lực nhiều năm, cuối cùng cũng không thể không từ bỏ để mặc nước chảy bèo trôi.

Hiện giờ, cô không chỉ có thể thoát khỏi ác mộng khi đó, mà càng có cơ hội thay đổi sự nghiệp của bản thân, ngẫm lại đúng là có chút kích động.

Trước kia, Giải thưởng nữ diễn viên chính xuất sắc nhất, giải thưởng cho năng lực kỹ thuật diễn xuất tốt nhất, đối với cô rất nhạt nhẽo, nhưng thật sự vẫn luôn mong muốn đạt được, làm lại lần nữa, dù thế nào cô cũng phải cố gắng giành được.

Nhưng trước đó, cô phải nghĩ cách thoát khỏi Triệu Như Ý, đời trước, cô thật sự đã bị người đại diện này lừa gạt, còn có thủ hạ đắc lực Bạch Hiểu Liên của Triệu Như Ý, hai người kia hợp lại với nhau, quả thực chính là kết hợp từ hai phía, thiên hạ vô địch!

Vào lúc cô dần dần nổi tiếng thì trên mạng có rất nhiều kịch bản bôi đen cô, những cái đó đều xuất phát từ tay Bạch Hiểu Liên, bởi vì hai người cùng thuộc một người đại diện, lúc chửi bới cô thì hung hăng giống như không cần tiền, nói có sách mách có chứng, Lăng Vi có nằm mơ cũng muốn bóp chết cô ta.

Trần Tiểu Nhược giúp cô chọn quần áo xong, lại nói đến công việc mấy ngày tới, “Lúc trước đoàn phim 《Cung Tường Liễu》 mà chị đã thử vai có gửi thông báo, mấy ngày nay đều sẽ làm việc này.

..

Bộ phim truyền hình này Lăng Vi vẫn nhớ rõ, là một bộ kịch bản rất hot, chỉ tiếc cô chỉ đóng vai một nha hoàn nhỏ, không có cảnh diễn nào đáng chú ý.

Nhưng loại nhân vật do bản thân tự tranh thủ thì vẫn rất đáng quý, cô cũng quý trọng cơ hội này, dù sao người đại diện của cô cả ngày chỉ nghĩ sẽ bán cô cho ông chủ nào mà thôi.

“Cuối tuần sau chị còn phải về trường học tham gia diễn tập kịch bản tốt nghiệp, lần trước chị nói bạn học đã tìm được người ở ngoài khoa.

” Đầu óc của Trần Tiểu Nhược vẫn dùng khá tốt, cũng không cần ghi chép.

Vừa nghe đến cái này, Lăng Vi lập tức nhíu mày, sắc mặt không tốt nói:
“Không đi diễn tập, cũng không tham gia diễn xuất, dù sao chị đã ở lại làm

nghiên cứu, chị sẽ gọi điện thoại giải thích nguyên nhân cho giáo viên hướng dẫn.

..

Trần Tiểu Nhược cảm thấy kỳ lạ, nhưng cũng không truy hỏi, chỉ “vâng” một tiếng rồi tiếp tục nói chuyện khác.

Cô lái nhải nói một vài việc, nhưng theo Lăng Vi thấy thì cũng là vài chuyện cỏn con, vì thế mở miệng ngắt lời cô: “Tiểu Nhược, em có quen bạn bè trong đội ngũ lắp đặt thiết bị không?”

“Chị muốn sửa chữa cái gì sao?”

“Chị muốn sửa chữa căn nhà lại một chút, nghênh đón cuộc sống mới và cuộc đời mới của chị!”

Trần Tiểu Nhược:.....

Cuộc sống mới và cuộc đời mới ở đâu ra? Không phải mỗi ngày đều trôi qua như vậy sao?

Mặc dù nghe qua hơi quái dị, nhưng Trần Tiểu Nhược vẫn gật đầu nói: “Em sẽ lưu ý giúp chị.

..

“Thật tốt quá, vì để chúc mừng, chị mời em đi ăn tôm hùm đất!” Lăng Vi nói xong, đứng dậy đi thay quần áo ra ngoài, sau khi sống lại cô vẫn luôn làm mèo lười nằm trong nhà, sắp mốc meo rồi.

Tại sao đột nhiên muốn chúc mừng?

“Chúc mừng cái gì?” Trần Tiểu Nhược hỏi, cô có cảm thấy hôm nay chị Vi

trông thật kỳ lạ, tâm tình cực kỳ tốt, “Chị Vi, chị trúng số hả?”

“Không phải, nhưng có chuyện làm chị vui hơn cả trúng số nữa, nhưng không nói cho em biết đâu!”

Trần Tiểu Nhược:.....

Vì thế, lần ra cửa đầu tiên sau khi sống lại, Lăng Vi đi ăn tôm hùm đất.

Chương 3: Chương 3

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Hai ngày sau Lăng Vi theo lời chị Triệu giao phó, mặc trang phục lộng lẫy tham dự vũ hội.

Bởi vì địa điểm là hội sở tư nhân xa hoa, cho nên Trần Tiểu Nhược phải mặt dày đi mượn anh trai cô một chiếc xe tự xưng là bảo mã (BMW) ở trong nước, mặc dù giá cả không thể so sánh với hàng nhập khẩu, nhưng tấm biển “Chớ có sờ tôi” đặt ở nơi đó, thì nó vẫn có chút giá trị.

Nhìn vẻ mặt tiểu nhân đặc ý của Trần Tiểu Nhược, Lăng Vi hùng hổ khoác lác, “Chị bảo đảm, không bao lâu nữa, khi chúng ta ra cửa sẽ có xe bảo mẫu xa hoa chờ đón.

”

Trần Tiểu Nhược thử nhìn ra bên ngoài cửa sổ xe, nói: “Bây giờ vẫn chưa tới, tại sao lại bắt đầu nằm mơ rồi?!”

Lăng Vi nhướng mày, “Không tin? Chúng ta cứ chờ xem.

”

Trần Tiểu Nhược bĩu môi, đổi đề tài, “Chị Vi, chị thật xinh đẹp, vũ hội đêm nay, khẳng định chị sẽ là người nổi bật nhất.

”

Lăng Vi mím môi cười, “Đương nhiên.

”

“Nhưng mà, cứ mặc chiếc váy này mãi, đừng phải người quen không tốt lắm đâu, Chị Triệu cũng sẽ mắng chị đó.

”

Lăng Vi không thêm để ý: “Không sao cả, chỉ cần chị đủ xinh đẹp đủ cuốn hút, chị ta sẽ không nói gì đâu.

”

Trần Tiểu Nhược:.....

Mặc dù lời này không có gì sai, nhưng tự mình khen mình như vậy, có phải quá không biết xấu hổ rồi hay không?

Tới hội sở rồi, Lăng Vi để Trần Tiểu Nhược ở tại trong xe, một mình đi vào trong.

Đời trước cô không có bối cảnh không có chỗ dựa, sau khi lăn lộn trong giới giải trí muôn hình vạn trạng mười năm, vẫn có thể luôn giữ vững được giới hạn, giữ mình trong sạch, không để bùn lầy dính thân, cũng không phải chỉ dựa vào may mắn mà có được, phải có ánh mắt, phải biết chơi thủ đoạn, những cái đó đều không thể thiếu, nói về đấu đá lẫn nhau, cô nhiều ít gì cũng có thiên phú, chỉ là cuối cùng lại thua ở trong tay Diệp Tử Sở mà thôi.

Trong khoảnh khắc ung dung đi vào đại sảnh, Lăng Vi theo thói quen hát cầm lên cao, tự nhiên hào phóng đi về phía đám đông, loại khung cảnh xa hoa trụy lạc, ngợp trong vàng son danh lợi ở trước mắt này, tuyệt đối

chính là sân nhà của cô.

Cho dù lúc này cô vẫn là một người trong suốt vô danh tiểu tốt, nhưng bề ngoài quá mức mỹ điểm lóa mắt kia của cô, vẫn khiến cô nhanh chóng trở thành tâm điểm của toàn hội sở, rất nhiều quý ông đã âm thầm xoa tay hàm hồ, chuẩn bị muốn tiến lên biểu hiện một phen.

“Lăng Vi, bên này.

” Một người phụ nữ gần bốn mươi tuổi, dáng người mập mạp vẩy tay với Lăng Vi.

Lăng Vi đến gần cô ta, lễ phép lên tiếng: “Chị Triệu.

”

Người phụ nữ trung niên mập mạp béo ú này, chính là Triệu Như Ý bị Lăng Vi đánh giá kém.

Triệu Như Ý này không có bản lĩnh dồi dào ngôi sao, nhưng lại dạy cho ngôi sao kinh nghiệm dẫn mỗi vô cùng phong phú.

Thấy vẻ ngoài của Lăng Vi xinh đẹp, liền tìm mọi cách mang cô tham gia các loại tiệc rượu, vừa mới bắt đầu Lăng Vi còn tưởng rằng Triệu Như Ý muốn tập trung bồi dưỡng cô, trong lòng vô cùng cảm động, cả ngày trước chị Triệu sau chị Triệu mà gọi, nhưng sau khi tham gia tiệc rượu vài lần, cô đã hoàn toàn tỉnh ngộ, Triệu Như Ý làm gì muốn bồi dưỡng cô, rõ ràng là thấy vẻ ngoài của cô xinh đẹp, có thể nịnh mảy ông chủ vui vẻ, mới mang theo cô đi xã giao khắp nơi, thậm chí muốn đẩy cô cho một ông chủ ngành than đá nào đó.

Loại người này, quả thực bám dai như khối u ác tính vậy.

Lăng Vi nhớ mang máng, sau này vì Triệu Như Ý đắc tội với một ông chủ lớn nào đó trong giới mà bị trục xuất khỏi giới giải trí, cô cũng mới nhân cơ hội này trốn thoát khỏi ma chưởng chị ta.

Hiện giờ cô đã sống lại, không biết mấy sự kiện trong quá khứ có đi theo những gì diễn ra trong trí nhớ của cô hay không, nếu không có ai tới xử lý Triệu Như Ý, Lăng Vi cô cũng không ngại tự mình động thủ.

Cái cuộc sống bị lôi kéo đi khắp nơi mời rượu bán rẻ tiếng cười này, cô đã chịu đủ rồi!

Triệu Như Ý thấy cô xuất hiện đúng giờ thì tâm tình khá tốt, nhưng vẫn quái gở nói: “Lần nào cũng phải để tôi buông lời hung ác thì cô mới chịu tới, tính tình cũng không nhỏ nha!”

“Không dám không dám, lời chị Triệu nói với tôi mà nói chính là thánh chỉ.

”

“Nói còn dễ nghe hơn hát, không phải cô chỉ lộ cái mặt xong liền lén lút chuồn đi mất rồi sao?” Triệu Như Ý xoa a nắn ly rượu, cổ tay nhẹ nhàng đong đưa, liếc mắt nhìn Lăng Vi, tỏ vẻ ghét bỏ nói: “Tại sao cô lại mặc cái váy này?”

Lăng Vi cười, nói: “Tôi cũng chỉ có bộ lễ phục này thôi, chị Triệu muốn tôi mặc trang phục lộng lẫy đến tham dự, tôi cũng chỉ có thể mặc nó tới.

”

Triệu Như Ý liếc mắt xem thường, không kiên nhẫn nói: “Được rồi, đừng ba hoa với tôi, nhìn thấy Lưu tổng ở bên kia không, ông ta chính là nhà đầu tư giàu sụ đó, ra tay rất rộng rãi, nếu có thể tạo quan hệ với ông ta, sau này cũng không sợ không có đất diễn.

”

Lăng Vi ngoan ngoãn nhìn qua, kết quả chỉ liếc mắt một cái liền vội vàng thu tầm mắt về, ngay sau đó nhíu mày, biểu tình lộ vẻ nghiêm trọng nói với Triệu Như Ý: “Chị Triệu, có lẽ chị không biết, tôi có căn bệnh bẩm sinh rất nghiêm trọng.

”

Triệu Như Ý nhất thời theo không kịp mạch não của cô, mờ mịt hỏi: “Bệnh bẩm sinh gì?”

Lăng Vi nói như thật: “Tôi là một người bị bệnh nanh khổng nặng, đây là một loại bệnh sinh ra đã có sẵn, không thể trị được.

”

Triệu Như Ý xụ mặt xuống, “Thì sao?”

“Nếu tiếp xúc với người đàn ông quá xấu, tôi sẽ không thể khống chế được mà cả người rét run, tay chân run rẩy, nghiêm trọng hơn miệng sẽ sùi bọt mép, chị nhìn Lưu tổng kia đi, cái bụng bia cũng sắp rớt xuống đùi luôn rồi, tôi sợ còn chưa đi đến bên cạnh thì đã trực tiếp phát bệnh rồi.

” Lăng Vi nghiêm trang nói hươu nói vượn.

Triệu Như Ý:.....

Lúc này một người phục vụ nâng ly rượu Cocktail đi qua chỗ bọn họ, Lăng

Vi tùy tiện đưa tay bưng một ly lên, còn chưa kịp nhắm nhấp thì đã nghe Triệu Như Ý nói: “Vậy cô nhìn thử ông chủ Lý kia, giá trị con người của ông ta còn cao hơn cả Lưu tổng, tính tình cũng rất hài hước, chắc cô có thể nói đùa vài câu với ông ta.

..

Lăng Vi đưa một tay đỡ trán, bất đắc dĩ nói: “Chị xem ông ta cười kìa, miệng đầy răng vàng, ông trời tôi ơi, đã là thời đại nào rồi còn nạm răng vàng, khoe khoang tài sản của ông ra sao, quả thực không thể nhịn mà!”

Triệu Như Ý cũng không thể nhịn, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Cái này không được cái kia không được, tôi coi như đã nhìn ra, cô căn bản là đang chơi tôi, ai cho cô mặt mũi lớn như vậy hả?!”

Lăng Vi mặt không đổi sắc, trả lời: “Tôi chỉ ăn ngay nói thật, chị Triệu, chị muốn tôi đi kéo quan hệ cũng được, nhưng ít ra chị cũng phải giới thiệu cho tôi một người để coi một chút chứ.

..

Triệu Như Ý bị cô đổ trách nhiệm lên người, chỉ có thể cách một lớp kính mà trợn trắng mắt, tức muốn hộc máu nói: “Cô đã thấy ai kéo quan hệ còn kén cá chọn canh chưa? Cô tưởng đi chọn quý ngài khỏe đẹp sao?”

Lăng Vi tỏ vẻ ghét bỏ bĩu môi, “Tôi lại không thích quý ngài khỏe đẹp, khẩu vị quá nặng.

..

“Cô.....” Triệu Như Ý run rẩy chỉ ngón tay vào cô, phát hiện dường như hôm nay Lăng Vi thật khó đối phó, đúng là dầu muối đều không ăn.

“Bớt nói nhảm, nếu cô còn muốn lăn lộn trong giới thì mau theo tôi đi qua chào hỏi.

..

Lăng Vi cong khoe miệng cười khẽ, “Chị Triệu, ở đây có nhiều người như vậy, chắc chị sẽ không chỉ quen biết hai vị Lưu tổng và Lý tổng thôi chứ.

..

Triệu Như Ý không ngờ chỉ một câu của Lăng Vi đã dồn cô ta vào góc tường, bản mặt già nhanh chóng đỏ lên, thẹn quá thành giận nói, “Chán sống rồi đúng không, lại dám chèn ép tôi!”

“Không dám không dám, chị Triệu chị nhìn bên kia kia, anh đẹp trai kia rất không tồi, hay là chị dẫn tôi đi qua chào hỏi thử đi?”

Triệu Như Ý nhìn theo hướng cô chỉ, ngay sau đó cười lạnh nói: “Nhân lúc còn sớm cô hãy chết lòng đi, đó chính là chủ tịch Tạ Thanh Nghiêן đại danh鼎鼎 của tập đoàn Tạ thị, ngay cả nữ ngôi sao hàng đầu người ta cũng chướng mắt, huống chi là cô.

..

Lăng Vi không cho là đúng vuốt vuốt tóc, nói: “Nữ ngôi sao hàng đầu cũng không xinh đẹp bằng tôi.

..

Triệu Như Ý:.....

Cuối cùng Lăng Vi vẫn bị Triệu Như Ý kéo đi nói chuyện với Lưu tổng một hồi, Lưu tổng vừa thấy Lăng Vi đến, hai mắt lập tức tỏa sáng, kính rượu một ly lại muốn sờ tay Lăng Vi, đều bị Lăng Vi khéo léo tránh thoát, trong lòng Triệu Như Ý kiêng kị “Căn bệnh bẩm sinh” không thể trị kia của Lăng Vi, sợ cô phát bệnh bất ngờ, vì thế sau khi hàn huyên vài câu đã mang Lăng Vi rời đi.

Lăng Vi không ngại xã giao với người ta, nhưng cô thật sự không muốn ngây ngốc ở bên cạnh Triệu Như Ý, quả thực giống như tú bà mang theo cô nương chiêu khách khắp nơi vậy, rất mất mặt.

“Tôi đi toilet.

” Cô không thể không dùng đòn sát thủ.

Triệu Như Ý trừng cô liếc mắt một cái, nói: “Nếu cô dám trốn đi, chết chắc đó!”

Lăng Vi mỉm cười, “Yên tâm đi, tôi vẫn chưa leo lên được lên người anh chàng đẹp trai Tạ thị, sao nữ đi chứ.

”

Triệu Như Ý:.....

Lăng Vi cũng không muốn trốn đi, chỉ là muốn tìm một nơi nghỉ ngơi một chút, tửu lượng hiện tại của cô không thể so sánh với mười năm sau được, nhất thời quên mất đã uống hơn hai ly rượu vang đỏ, thân thể có hơi khó chịu.

Phòng nghỉ ở gần đại sảnh đều có người, cô chỉ có thể dọc theo hành lang tìm đường đi vào, thẳng đến khi tiếp cận được hướng đi an toàn, cô mới tìm được căn phòng không có người.

Phòng nghỉ có mấy cái ghế sofa, cô lập tức chọn một cái sofa dựa lưng về phía cửa nằm dài trên đó, thoải mái mà híp hai mắt lại.

Không bao lâu sau thì nghe thấy cửa phòng nghỉ lại bị đẩy ra lần nữa, Lăng

Vi vẫn chưa kịp thò đầu ra xem thì đã nghe được một giọng nam trầm thấp dễ nghe, không nhanh không chậm nói: “Tôi chỉ mới độc thân ba năm, đã truyền tôi là đồng tính luyến ái? Chẳng lẽ mỗi lần tôi lên giường với phụ nữ, đều phải mở một cuộc họp báo?”

Người này hẳn là đang nói chuyện bằng WeChat, rất nhanh đã nghe thấy đối phương trả lời: “Có lẽ thấy cậu không lên giường với người phụ nữ nào chẳng?”

Người đàn ông cười lạnh, “Loại chuyện riêng tư này có thể làm cho cậu thấy?”

Đối phương nói: “Thôi bỏ đi, cậu cũng đúng thật không có, cậu thành thật nói cho tôi nghe, có phải cậu còn chưa dứt tình với Từ Lệ hay không.

”

Người đàn ông lại hừ lạnh một tiếng: “Buồn cười.

”

“Tôi cũng cảm thấy không có khả năng, vậy cậu độc thân nhiều năm như vậy rốt cuộc là vì cái gì?”

Người đàn ông thở dài, “Tôi không giống các cậu, cả ngày có một đồng thời gian ăn nhậu chơi bời.

”

“Lấy có! Nghe nói gần đây bác gái đang giúp cậu tìm đối tượng, không ngờ cậu cũng lưu lạc đến mức phải đi coi mắt nha, ha ha ha ha.....”

Người đàn ông không thể nhịn được nữa: “Cút.

”

Đối thoại kết thúc.

Lăng Vi thở cũng không dám thở mạnh, mặt không biến sắc đổi tư thế, tự mình cuộn tròn vào trong sô pha, chỉ hy vọng đối phương không phát hiện sự tồn tại của cô, hơn nữa cô cũng không phải cố ý muốn nghe lén!

Nhưng nỗ lực của cô hiển nhiên đã uống phí, người đàn ông nói chuyện điện thoại xong liền phát hiện ra cô, vì thế sai bước vòng qua cái ghế sô pha ngăn đi đến trước mặt cô, nhìn từ trên cao xuống.

Vậy mà lại là vị chủ tịch Tạ Thanh Nghiên của Tạ thị vừa mới gặp ở đại sảnh !!

Thật đúng là có duyên.

Nhìn anh gần như vậy, Tạ Thanh Nghiên có vẻ tuổi trẻ hơn một chút, hẳn là xấp xỉ 30 tuổi, tướng mạo chính trực, khí chất nội chín chắn, dáng người rất cao, một đôi chân dài thon dài thẳng tắp.

Nếu đã bị phát hiện, Lăng Vi cũng không cần trốn tránh nữa, thoải mái hào phóng ngồi thẳng dậy, giải thích: “Tôi đến nơi này trước anh, cho nên không phải tôi cố ý nghe lén.

”

Tạ Thanh Nghiên nhướng mày, nói: “Không sao cả, không phải chuyện quan trọng gì.

”

Bị ngộ nhận là đồng tính luyến ái xác thật không tính là chuyện quan trọng.

Lăng Vi cười trộm trong lòng, nghĩ đến vừa rồi ở trong đại sảnh anh vẫn luôn bị đám người vây quanh, hẳn cũng rất mệt, cho nên liền chỉ vào sô pha bên cạnh nói: “Nơi này rất an tĩnh, ngài Tạ có thể ngồi xuống nghỉ ngơi một chút.

..

Tạ Thanh Nghiên có hơi ngạc nhiên, sau khi ngồi xuống liền hỏi cô: “Cô quen biết tôi?”

“Đêm nay người ở đây chắc không có ai không quen biết ngài Tạ đâu.

..

Tạ Thanh Nghiên dựa vào ghế sô pha, giơ tay nhẹ nhàng xoa huyệt Thái Dương, thuận miệng đáp, “Cũng đúng.

..

Hai người không mở miệng nữa, phòng nghỉ im lặng đến mức kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Một lát sau, tâm tư của Lăng Vi vừa động, giương mắt nhìn kỹ người đàn ông ở bên cạnh, sườn mặt góc cạnh rõ ràng giống như được điêu khắc vậy, đẹp trai bức người, cô trộm nuốt nuốt nước miếng, nói: “Dù sao cũng không có việc gì, để tôi xem chỉ tay cho ngài Tạ đi.

..

Tạ Thanh Nghiên nghe vậy, cảm thấy hứng thú quay đầu lại đánh giá cô, “Cô còn biết xem chỉ tay?”

Lăng Vi không nói có thể hay không, chỉ để anh đưa bàn tay ra.

Tạ Thanh Nghiên cong khoe miệng, sáng khoái đưa bàn tay phải cho cô.

Lăng Vi vươn một ngón tay ra khoa tay múa chân ở trên tay anh, cuối cùng dừng ở trên lòng bàn tay của anh, nhẹ nhàng gãi gãi, nói: “Đường tình duyên của ngài Tạ mỏng manh, xem ra đã thiếu một cô bạn gái cố định rồi.

”

Thì ra đoán mệnh là giả, câu dẫn mới là thật.

Tạ Thanh Nghiên cười nhẹ ra tiếng, cũng không vội thu hồi tay lại, mà là nghiêng người về phía trước, nói: “Cô em, cô đây là đang sẵn lòng tự dâng sao?”

Chương 4: Chương 4

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Đời trước Lăng Vi sống đến 32 tuổi, cách cái xung hô cô em này một khoảng rất xa, lúc này lại đột ngột nghe thấy, cảm thấy rất mới mẻ, hơn nữa còn là nghe được từ trong miệng Tạ Thanh Nghiên, thì càng hiếm lạ hơn.

Đời trước cô cũng không xa lạ với cái tên Tạ Thanh Nghiên này, dù sao cũng là ông chủ lớn tiếng tăm lừng lẫy trong giới thương nghiệp, báo chí tạp chí, đài truyền hình phỏng vấn, thường xuyên có thể nhìn thấy anh.

Nhưng Tạ Thanh Nghiên cũng không lui tới với người trong giới giải trí, cho nên cho dù Lăng Vi biết người này, cũng chưa bao giờ tiếp xúc với anh.

Đêm nay lúc ở trong đại sảnh xa xa nhìn thấy anh, Lăng Vi lập tức cảm thấy anh chắc là loại người thành thực ổn trọng, ít khi nói cười, nhưng vừa rồi nghe giọng điệu của anh khi nói chuyện với bạn bè, lại là kiêu ngạo, mà lúc này đổi mặt với sự câu dẫn của cô, lại là một bộ dạng lưu manh bất cần đời, đặc biệt bộ dạng trên mặt mang theo ý cười gọi cô là cô em, quả thực chính là công tử phong lưu tiêu chuẩn.

Người đàn ông này trở mặt cũng quá nhanh rồi!

Lăng Vi rất nhanh đã ý thức được, hành động vừa rồi của mình có chút lỗ mãng, cô không nên ở trong tình huống vẫn chưa hiểu biết về đối thủ đã

mạo muội ra tay.

Nhưng Tạ Thanh Nghiên không phải cứ tùy tiện là có thể gặp gỡ, thật sự là cơ hội hiếm có, cho dù cảm giác được sự nguy hiểm, thì cô vẫn muốn thử một lần, thất bại cũng không có gì tổn thất, nhưng lỡ như thật sự thành công thì sao?

Trên mặt Lăng Vi treo ý cười, trong lòng đã có chủ ý, thấy Tạ Thanh Nghiên không nóng nảy thu hồi tay lại, dứt khoát vẽ vòng tròn vào trong lòng bàn tay của anh, đề thấp tiếng nói: “Tôi đúng thật là đang tự tiến cử, nhưng làm ấm giường thì xin miễn.

”

Tạ Thanh Nghiên đưa mắt nhìn chằm chằm mặt cô, trong đáy mắt có một tia ý cười, “Còn có loại chuyện này?”

Lăng Vi chớp chớp mắt nhìn anh, nói: “Tự giới thiệu một chút, tôi tên Lăng Vi, Lăng trong rạng sáng, Vi trong tường vi.

” Cô nói xong còn viết lên trên lòng bàn tay của anh một lần, sau khi xác định anh xem hiểu rồi lại nói tiếp: “Chỗ tôi có một đề nghị không tồi, anh có muốn nghe thử hay không?”

Ánh mắt của Tạ Thanh Nghiên lướt qua ngón tay ngọc nhỏ dài của cô một lượt rồi nói: “Tình nguyện lắng nghe.

”

Lăng Vi ngồi thẳng người, thu hồi biểu tình quá mức tùy tiện ở trên mặt, muốn cho bản thân trông tương đối có sức thuyết phục hơn, “Anh xem, anh bị bịa đặt thành đồng tính luyến ái lại bị ép đi coi mắt, xét đến cùng thì cũng bởi vì anh còn độc thân, mà anh độc thân ba năm, khẳng định có lý do độc thân, cân nhắc hai bên, tôi cảm thấy anh hẳn nên tìm một người bạn gái có thể làm anh thoát khỏi cảnh một mình lại có thể giữ gìn quyền lợi độc thân của anh, nói một cách đơn giản chính là tình nhân giả.

”

Tạ Thanh Nghiên thay đổi dáng ngồi, thoải mái dựa vào sô pha, một tay chống trán, “Sau đó?”

“Sau đó..... tôi cảm thấy tôi có thể đảm nhiệm nhân vật tình nhân giả này.

”

Tạ Thanh Nghiên cười khẽ ra tiếng, “Thú vị, nhưng vì sao tôi lại phải chọn cô?”

Lăng Vi sớm đã có chuẩn bị tâm lý, dự đoán trước nói: “Đầu tiên, tôi rất xinh đẹp, tiếp theo, tôi thật sự rất xinh đẹp, cuối cùng, tôi thật sự vô cùng xinh đẹp!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Anh lớn như vậy, đã gặp qua người không biết xấu hổ, nhưng chưa từng thấy qua người không biết xấu hổ đến như vậy, quả thực được rửa mắt rồi.

Lăng Vi nói xong còn tự mình phụt cười một tiếng, “Đừng nghiêm túc như vậy, tôi chỉ đùa một chút thôi, vẻ ngoài xinh đẹp đúng thật là lý do thứ nhất tôi tự tiến cử, nhưng quan trọng nhất chính là, tôi không có nhiều ý đồ với anh.

”

“Không có nhiều ý đồ, nhưng vẫn là có ý đồ.

” Trong mắt Tạ Thanh Nghiên mang ý cười, nhưng này ý cười lại là làm người ta nhìn không ra ý tứ.

“Thứ nhất tôi không cần tiền, thứ hai không cần sắc, thứ ba không cần tình cảm, chỉ cần cái danh hiệu bạn gái của Tạ Thanh Nghiên mà thôi.

..

Tạ Thanh Nghiên ngậy người ra một lúc, ý cười trong mắt phai nhạt đi vài phần, “Danh hiệu bạn gái của Tạ Thanh Nghiên, bản thân đã rất đáng giá, nếu cô mang đi hãm hại lừa gạt người khác thì làm sao?”

Lăng Vi vuốt tóc, cũng không bị dọa sợ, vẫn cười nói: “Có thể sống đã tốt lắm rồi, tại sao tôi lại muốn tìm chết chứ?” Đặc biệt là người đã từng chết qua một lần như cô, sẽ càng thêm yêu quý sinh mạng.

“Vậy cô nói tác dụng của danh hiệu này đi.

..

Rõ ràng thái độ của Tạ Thanh Nghiên rất hiền hoà, nhưng Lăng Vi lại có loại ảo giác trở thành phạm nhân bị thẩm vấn, không tự giác mà ngồi thẳng người, trả lời: “Tôi chỉ hy vọng ở trong trường hợp xã giao, không cần bị người đại diện của tôi đẩy đi khắp nơi bán nụ cười, cái loại cảm giác này thật sự rất không tốt.

..

Thì ra là đang tìm ô dù, lần này Tạ Thanh Nghiên thật sự bật cười, gật đầu nói: “Thì ra là thế.

..

“Hơn nữa có cái danh hiệu này, đối với công việc của tôi hẳn là sẽ có ích, dù sao cũng là tình nhân của Tạ Thanh Nghiên, người khác nhiều ít cũng sẽ cho chút mặt mũi.

” Lãng Vi ăn ngay nói thật, đối mặt với người đàn ông này, nói dối hết bài này đến bài khác đều không có kết cục tốt.

Thật sự khi cô nói những lời này lại trùng với suy nghĩ của Tạ Thanh Nghiên, từ lúc bắt đầu anh đã đoán Lãng Vi vì muốn được chút trợ giúp trong sự nghiệp, nhưng không ngờ mục đích chính của cô lại chỉ là muốn lấy cái danh hiệu làm tấm chắn mà thôi.

“Nhưng cô có nghĩ tới, đề nghị này của cô chỉ thành lập ở trên đoạn đối thoại mà cô vừa mới nghe được kia thôi, mà đó có lẽ chỉ là một vài từ phiến diện, ví dụ như người khác nói tôi là đồng tính luyến ái, ví dụ như mẹ tôi muốn tôi đi coi mắt, cô có nghĩ tới, nếu tôi thật sự là đồng tính luyến ái thì sao? Hoặc là tôi thích đi coi mắt thì sẽ thế nào hay không?”

Nếu là như vậy thì thật xấu hổ, Lãng Vi nhướn mày, “Nếu là như vậy, anh coi như tôi đang chọc cười anh đi, tất cả mọi người đều không có tổn thất gì.

..

Cô vẫn là người cảm được thì cũng buông được.

Trong lòng Tạ Thanh Nghiên có chút bất ngờ, trong thời gian ngắn như vậy, mình lại bị cô thuyết phục, hơn nữa không cảm thấy miễn cưỡng, trong lòng còn sinh ra niềm **suинđ** **sưоинđ**.

Anh thật sự đã lâu chưa gặp qua cô gái thú vị như vậy rồi.

Ngoài mặt Lãng Vi nhẹ nhàng như không, nhưng trong lòng đang khẩn trương muốn chết, lúc này cô nói rất đàng hoàng, nhưng thật ra không nắm chắc được cái gì cả.

Hai người bọn họ hoàn toàn xa lạ, cô dựa vào một sự bốc đồng mà đi lời kéo quan hệ với anh, nhưng cuối cùng quyền quyết định lại hoàn toàn nắm giữ trong tay Tạ Thanh Nghiê, cô chỉ có thể ngoan ngoãn chờ đợi anh tuyên án kết quả mà thôi.

May mắn kỹ thuật diễn của cô không tồi, mới không đến nỗi rụt rè ở trước mặt anh.

Tạ Thanh Nghiê mặt không đổi sắc quan sát cô một lượt, sau đó cười nói: “Nếu đã như vậy, sao cô em không đi ra ngoài nhảy với tôi một điệu nhảy?”

Lăng Vi lập tức nhẹ nhàng thở ra, khoe miệng và đuôi lông mày đều hiện ra ý cười nồng đậm.

Mặc dù Tạ Thanh Nghiê không xác nhận câu trả lời, nhưng anh mời cô khiêu vũ, chắc là muốn công khai thừa nhận.

Nhưng mà sau khi Lăng Vi thở phào nhẹ nhõm xong thì lại cự tuyệt lời mời của anh, “Nếu ngài Tạ cảm thấy đề nghị của tôi không tồi, vậy chúng ta lại tìm chút thời gian nói chuyện chi tiết, có được không?”

Tạ Thanh Nghiê cảm thấy, Lăng Vi thật đúng là liên tiếp mang đến cho anh nhiều niềm vui bất ngờ, buồn cười hỏi: “Cần tôi cho người chuẩn bị một phần thỏa thuận không?”

“Vậy thì không còn gì tốt hơn rồi, cũng không cần quá phức tạp, dù sao cũng là quan hệ hư cấu, vẫn nên nói cho rõ ràng chi tiết trước thì hơn.

..

Tạ Thanh Nghiên cảm thấy có chút mới mẻ, hỏi cô, “Cô chắc chắn tôi sẽ phối hợp như vậy à?”

“Tôi tin tưởng ngài Tạ sẽ không lật lọng.

..

Tạ Thanh Nghiên không tỏ ý kiến, nâng cổ tay lên nhìn thời gian một cái rồi nói với cô: “Thời gian không còn sớm, tôi đưa cô về?”

Lần này Lăng Vi không cự tuyệt, sáng khoái đáp ứng, sau đó gọi điện thoại cho Triệu Như Ý, đương nhiên lại bị thoá mạ một hồi, nhưng tâm trạng của Lăng Vi đang tốt, cho nên cũng không chấp nhật với cô ta, sau khi cúp điện thoại lại gửi tin nhắn cho Trần Tiểu Nhược, nói cô ấy cứ lái xe trở về trước, không cần chờ cô.

Mới vừa cất di động thì đã nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên im lặng đứng ở cửa phòng nghỉ chờ cô, bên môi anh hiện lên ý cười lạnh nhạt, cực kỳ mê người, Lăng Vi lén lút nghĩ: Xem ra bản thân mình mê trai quá độ rồi.

Xe của Tạ Thanh Nghiên là chiếc Bentley màu đen rất khiêm tốn, khi tài xế phát hiện cô đi theo bên cạnh Tạ Thanh Nghiên thì có chút giật mình, nhưng vẫn lễ phép chu đáo mở cửa xe cho cô.

Sau khi chiếc xe chạy vững vàng ở trên đường, Tạ Thanh Nghiên chủ động tìm đề tài nói chuyện phiếm với cô, “Nếu đã quyết định hợp tác, tôi cảm thấy chúng ta hẳn là nên nhanh chóng thân thuộc nhau mới được.

..

Lăng Vi nghiêng đầu nghĩ nghĩ, “Hay là tôi lại tự giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ thêm một lần nữa nha.

”

“Cô có tin, toàn bộ tư liệu của cô, ngày mai sẽ lập tức được đặt lên trên bàn làm việc của tôi hay không?”

“Xem ra không cần tôi lãng phí miệng lưỡi rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên cười cười, vuốt cằm, “Tôi cho rằng biện pháp có thể tăng tiến tình cảm nam nữ nhanh nhất, chính là hôn môi.

”

Lăng Vi sững sốt, hơi trừng mắt, “Ngài Tạ, tôi nhớ rõ vừa rồi đã nói qua, tôi không cần tình cảm.

”

“Nếu là tôi cần thì sao?” Giọng điệu của Tạ Thanh Nghiên nhẹ nhàng, nhưng nội dung lại rất dọa người.

“Vậy ngài Tạ biết sao?” Biểu tình của Lăng Vi cực kỳ vô tội hỏi lại anh.

“Lời này của cô hỏi ra làm tôi rất có cảm giác tội ác.

”

Anh vừa nói xong, hai người không nhịn được nhìn nhau cười.

Cảnh đêm bên ngoài rất đẹp, trong xe hai người sóng vai ngồi cạnh nhau, không khí hài hòa đến bất ngờ.

Có một số người, cho dù quen biết mười năm, kết quả vẫn không khác gì người xa lạ, mà có một số người, cho dù vừa mới gặp gỡ, cũng có thể từ trong mắt đối phương nhìn ra được sự ăn ý không ngờ.

Diệp Tử Sở là người trước, còn Tạ Thanh Nghiên lại là người sau.

Xe rất nhanh đã chạy đến dưới lầu của Lăng Vi, Tạ Thanh Nghiên cách cửa sổ xe nhìn thoáng qua ra bên ngoài, phát hiện đây là một khu dân cư rất không tồi.

“Hai ngày này tôi sẽ bảo trợ lý suy nghĩ viết một phần thỏa thuận, sau đó lại tìm thời gian thử dùng một chút.

” Tạ Thanh Nghiên nói.

Lăng Vi không hiểu, “Thử dùng cái gì?”

“Đương nhiên là thử dùng tình nhân mới của tôi một chút rồi, sợ dùng không tốt.

”

Lăng Vi:.....

Có thể thành công làm Lăng Vi lộ ra biểu tình ghen lờ, tâm tình của Tạ Thanh Nghiên rất tốt, còn nói thêm: “Cô không mời tình nhân mới đi lên ngồi chơi à?”

Lăng Vi cười cười, nói: “Xin lỗi, hai ngày nay tôi đều đang chuẩn bị đến casting ở chỗ đạo diễn Quách Khải, tinh lực có hạn, hôm nào sẽ chiêu đãi

anh sau.

”

Tạ Thanh Nghiên làm ra biểu tình thất vọng, “VẬY THẬT ĐÚNG LÀ ĐÁNG TIẾC.

”

Hai người nói xong lời từ biệt, Tạ Thanh Nghiên tự mình xuống xe mở cửa xe cho cô, chờ đến khi Lăng Vi đi vào tòa nhà, mới xoay người ngồi lại trong xe, nghĩ nghĩ một hồi rồi nói với tài xế: “Chuyện Lăng Vi casting, ngày mai kêu Đỗ Minh đi chuẩn bị một chút.

”

Nếu về sau muốn hợp tác, anh nhiều ít gì cũng phải lấy ra chút thành ý, để cô casting thành công cũng không phải việc khó.

Lăng Vi về đến nhà, trước tiên ném giày cao gót đi, lại pha bồn nước ấm, thoải mái đi vào tắm, lúc nằm ở trong bồn tắm thì nhớ lại tất cả những chuyện xảy ra đêm nay, tâm tình tốt đến mức không nhịn được ngâm nga ca hát.

Chương 5: Chương 5

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lăng Vi cũng không phải người cuồng công việc, đòi trước cô vẫn luôn nỗ lực cân bằng giữa sự nghiệp và cuộc sống, cô thích sự nghiệp này, cũng muốn cùng Diệp Tử Sở xây dựng tốt một gia đình.

Cô tự nhận bản thân làm rất tốt, mặc kệ là công việc hay cuộc sống, đều làm cô cảm thấy thỏa mãn, nhưng đáng tiếc, hạnh phúc của cô chỉ là cơn ác mộng được Diệp Tử Sở bện ra từ biểu hiện giả dối ở phía trên mà thôi.

Lăng Vi biết, bắt đầu từ khoảnh khắc mở mắt ra ở trong phòng cũ ngày đó, cô đã hoàn toàn tránh thoát được những thứ ở quá khứ kia rồi.

Hiện giờ cô có thanh xuân lại độc thân, không có trói buộc, tự do tự tại, muốn chơi thì cứ chơi muốn vui thì cứ vui, thật sự là chuyện vô cùng tốt đẹp.

Hơn nữa cô còn rất thông minh tự tìm cho mình một chỗ dựa lớn!

Tưởng tượng đến cái này, trong lòng Lăng Vi liền không nhịn được mà kích động.

Phải biết rằng, đối phương chính là Tạ Thanh Nghiên nha! Một người giàu có, có địa vị, quyền thế lại là thiên chi kiêu tử! Quan trọng nhất chính là, anh hoàn toàn phù hợp với một người có bệnh nhan không có nhu cầu thẩm mỹ nặng như cô, bề ngoài xuất chúng, thân hình thon gầy, một đôi chân dài đáng ngưỡng mộ!

Không ngờ một người đàn ông như nam thần vậy, lại dễ dàng bị cô lừa tới tay, trở thành tình nhân trên danh nghĩa, ngẫm lại cũng cảm thấy giống như nằm mơ vậy!

Lăng Vi vội vàng lấy di động ra, mở WeChat ra nhìn số liên hệ của một người, lúc ấy khi Tạ Thanh Nghiên đưa cô về nhà, hai người đã thêm WeChat của nhau, cô phải xác nhận thử liên hệ này có tồn tại hay không, chờ đến khi nhìn thấy ba chữ Tạ Thanh Nghiên, lúc này cô mới thở phào nhẹ nhõm, xác định bản thân không có nằm mơ.

Đang chuẩn bị click mở tư liệu của Tạ Thanh Nghiên vào xem mục bạn bè của anh thì lại nghe thấy Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh nói với cô: “Chị Vi xem kìa, chị Triệu mang bạch liên hoa tới rồi.

..

Lăng Vi thu lại di động giương mắt nhìn ra phía ngoài cửa thì thấy Triệu Như Ý mặc đồ rực rỡ, mang theo Bạch Hiểu Liên bày ra vẻ mặt cao quý lạnh lùng từ đại sảnh đi tới, hai người vừa nói vừa cười, thoạt nhìn tâm tình không tồi, mà bạch liên hoa ở trong miệng Trần Tiểu Nhược, chính là nói Bạch Hiểu Liên.

Hôm nay là ngày đoàn phim 《Cung Tường Liễu》 casting, Lăng Vi đã mang theo Trần Tiểu Nhược đi vào trường quay chờ từ sớm, bởi vì người tới casting khá đông, cho nên mới dành một căn phòng nghỉ lớn, để diễn viên đến thử vai nghỉ ngơi, Lăng Vi lén quan sát một vòng, phát hiện có vài diễn viên hạng ba bốn nổi tiếng cũng đến thử vai.

《Cung Tường Liễu》 là bản cải biên từ cuốn tiểu thuyết hàng đầu, được đạo diễn Quách Khải nổi tiếng trong số các đạo diễn, đầu tư gần hai trăm triệu, là đại chế tác tiêu chuẩn, nam nữ diễn viên chính trong đó cũng là chọn ngôi sao nổi tiếng hàng đầu, vẫn chưa bắt đầu quay diễn, mà bản thảo đã bị sửa đổi vài lần, các loại đề tài về nó cũng được PR rầm rộ bởi giới truyền thông, tuyệt đối là một bộ phim được dự báo trước là sẽ rất hot.

Bởi vì tất cả mọi người đều biết bộ phim này sẽ nổi, cho nên đều tranh nhau bề đầu muốn góp mặt trong phim, hôm nay có tới vài nhân vật cần quay thử, đều không phải nhân vật quan trọng, nhưng cho dù như vậy, mọi người vẫn đến như lũ vịt.

Khi nhìn thấy Triệu Như Ý mang theo Bạch Hiểu Liên xuất hiện, Lăng Vi không hề bất ngờ chút nào.

Dưới tay Triệu Như Ý có vài nghệ sĩ, Bạch Hiểu Liên là người nổi nhất trong vài người này, miễn cưỡng cũng coi như hạng ba bốn, Triệu Như Ý vô cùng hài lòng với Bạch Hiểu Liên, đều tự tay nâng đỡ cô ta, mặc dù vẻ ngoài của Lăng Vi rất tốt, nhưng lại không nghe lời Triệu Như Ý, đặc biệt là về mặt xã giao, Lăng Vi luôn đối nghịch với Triệu Như Ý, vì thế, Triệu Như Ý không chỉ không có lòng nâng đỡ cô, mà bình thường còn hay chèn ép cô.

Lăng Vi đều tự mình nhờ người tìm quan hệ, mới có cơ hội đến đây phỏng vấn, mà Bạch Hiểu Liên lại là được Triệu Như Ý tranh thủ giúp cô ta, so sánh hai bên, đái ngộ thật đúng là khác nhau như trời với đất.

Nếu đổi thành Lăng Vi của trước kia, có lẽ cô còn giữ sự không cam tâm trong lòng, sẽ hận thấu xương Triệu Như Ý, nhưng hiện tại, hai người này đã không thể tạo nên một chút gợn sóng nào ở trong lòng cô rồi, cô nhớ mang máng, cuối cùng Bạch Hiểu Liên cũng không thử vai thành công, nhưng chính cô lại thành công bắt được một nhân vật, chỉ là phần diễn của nhân vật này không nhiều lắm, cho dù sau này bộ phim truyền hình này rất hot

thì cũng không có trợ giúp gì cho cô cả.

Triệu Như Ý đưa Bạch Hiểu Liên tới cửa phòng nghỉ thì lập tức xoay người đi đến một chỗ khác trong đại sảnh, hẳn là đi gặp người nào đó.

Bạch Hiểu Liên đứng ở cửa lơ đãng nhìn quanh phòng nghỉ, sau đó liền nhìn thấy Lăng Vi, đầu tiên cô ta cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh liền lộ ra vẻ mặt đặc ý đi tới chỗ Lăng Vi.

Trong lòng Lăng Vi rất phiền khi nhìn thấy Bạch Hiểu Liên, kiếp trước Bạch Hiểu Liên cố ý bôi đen cô, khiến cô khắc sâu trong đầu, cô thật sự rất khó tưởng tượng, một người chỉ dựa vào sự ghen ghét, là có thể tùy ý đi thương tổn người khác, đó không phải tùy hứng, mà là ác độc.

Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh Lăng Vi nghiêng răng nghiêng lợi mà nói: “Vẻ mặt thiếu đòn.

”

Lăng Vi chụp lấy mu bàn tay của cô ấy, ý bảo tạm thời đừng nóng nảy.

Bạch Hiểu Liên đi đến trước mặt các cô, giả bộ đoan trang, nói: “Tại sao cô ở đây?”

Lăng Vi cảm thấy cô ta đang hỏi một câu quá vô nghĩa, “Đương nhiên là tới thử vai.

”

“Chị Triệu kêu cô tới?”

“Cô cảm thấy có khả năng sao?”

“Vậy ra cô vẫn rất có bản lĩnh đó.

” Bạch Hiểu Liên kỳ quái khen một câu.

Lăng Vi xua xua tay, rất khiêm tốn nói: “Cũng thường thôi, dù sao tôi đã quen tự lực cánh sinh rồi.

”

“Cô diễn nhân vật nào?”

Lần này Lăng Vi không lập tức trả lời, mà hỏi lại một câu: “Cô thì sao? Diễn vai nào?”

Bạch Hiểu Liên nhú mày, “Tôi hỏi cô trước.

”

Lăng Vi đắc ý nói: “Tôi sợ nói ra sẽ dọa cô sợ, cho nên cô nói trước.

”

Bạch Hiểu Liên nửa tin nửa ngờ, vẫn theo đúng sự thật nói: “Tôi diễn thử nhân vật Như phi.

”

Lăng Vi:.....

Đúng là oan gia ngõ hẹp, nhân vật Lăng Vi thử vai đúng lúc là nha hoàn của Như phi, một nhân vật nhỏ có ý đồ lấy sắc đẹp hấp dẫn sự chú ý của hoàng

đế, cuối cùng bị Như phi giết chết, đời trước cuối cùng cô cũng bắt được nhân vật này.

“Nhân vật Như phi này là thủ vai hôm nay sao?” Lăng Vi nghi hoặc hỏi, suất diễn của Như phi không ít, hẳn đã sớm điều động nội bộ mới đúng.

“Đúng là thủ vai hôm nay không sai, nhưng chỉ chỉ định ba người tới casting.

” Bạch Hiểu Liên rất đặc ý nâng cằm lên, liếc mắt nhìn Lăng Vi.

Lăng Vi cảm thấy buồn cười, nghĩ thầm cô căn bản diễn không đạt, có cái gì đáng kiêu ngạo chứ.

Bạch Hiểu Liên lại hỏi cô, “Rốt cuộc cô diễn vai nào?”

Lăng Vi trả lời: “Nha hoàn của Như phi.

”

Bạch Hiểu Liên trừng lớn đôi mắt, sau đó lập tức cười điên cuồng lên tiếng nói, “Ha ha, nhân vật này rất xứng với cô đó, hy vọng cô có thể thông qua thủ vai, về sau mới có cơ hội hầu hạ tôi.

”

Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh nghe thấy không nhịn được, tức muốn học máu nói: “Có ai nói chuyện như chị không?”

Bạch Hiểu Liên trừng mắt nhìn Tiểu Nhược một cái, “Nơi này không chỗ cho cô xen mồm.

”

Lăng Vi kéo Trần Tiểu Nhược ra phía sau, nói với Bạch Hiểu Liên: “Chị Bạch, lời nói ra cũng không thể nói quá sớm, không phải cô còn có hai người cạnh tranh sao? Lỡ như bị lật xe thì xấu hổ lắm nha.

”

Bạch Hiểu Liên không cho là đúng nói: “Chúng ta cứ chờ xem.

”

Triệu Như Ý xong xuôi chuyện bên kia liền trở về tìm Bạch Hiểu Liên, nhìn thấy Lăng Vi ở bên cạnh, cũng lấp bắp kinh hãi, “Tại sao cô cũng ở đây?”

Lăng Vi không muốn lý sự với cô ta, chỉ mất thân phận mà thôi, liền lên tiếng gọi “chị Triệu.

”

Triệu Như Ý cũng không rảnh quan tâm cô, lôi kéo Bạch Hiểu Liên đi ra ngoài, vừa đi vừa nói chuyện: “Đạo diễn Quách đã sắp xếp cho em thử vai trước.

”

Chờ hai người đi xa, lúc này Lăng Vi mới nhẹ nhàng thở ra, nói chuyện với loại người này thật mệt lòng.

Trần Tiểu Nhược khinh thường nói: “Bạch liên hoa này thật sự quá chán ghét, không quá nổi tiếng, nhưng cái bệ đỡ lại không nhỏ.

”

Lăng Vi an ủi: “Về sau cách xa cô ta một chút là được rồi, cứ nhắm mắt làm

ngơ.

”

Hai người đang nhỏ giọng nói chuyện, thì nghe có người gọi ở cửa: “Cô Lãng, cô Lãng Vi.

”

Lãng Vi cho rằng đến phiên cô đi thử vai, lập tức vội đứng lên đi ra ngoài, chờ đến khi cô nhìn thấy rõ ràng người đứng ngoài cửa người thì không khỏi sửng sốt, “Chú là.....”

Người đàn ông trung niên nở nụ cười hiền hậu nói: “Cô Lãng, chào cô, tôi là tài xế của ngài Tạ, đã gặp cô hôm vũ hội.

”

Lãng Vi lập tức nhớ ra, cười nói: “Là chú sao, thật trùng hợp, xin hỏi xưng hô như thế nào?”

“Cô Lãng khách sáo, gọi tôi là lão Trương được rồi, hôm nay tôi đến đây tìm cô.

”

Đầu óc của Lãng Vi vẫn chưa rõ ràng, không nghĩ ra được tại sao người tài xế này lại xuất hiện ở đây, vì thế hỏi ông ta: “Lão Trương, có phải ngài Tạ tìm tôi hay không?”

Lão Trương lắc đầu, chỉ vào một người đàn ông khác bên cạnh nói: “Tôi mang thư ký Đỗ tới.

”

Lãng Vi hoàn toàn ngốc luôn, nghĩ thầm thư ký Đỗ này lại là ai nữa? Khuôn

mặt lạnh giống như tới đòi nợ vậy!

Lão Trương tiếp theo lại giải thích: “Ngày đó cô ở trên xe có đề cập đến chuyện thử vai, ngài Tạ sai thư ký Đỗ tới đây chuẩn bị một chút, vừa rồi thư ký Đỗ đã nói với đạo diễn rồi.

”

“Nói cái gì?” Lăng Vi có chút phản ứng không kịp, bởi vì chuyện này phát triển có hơi nhanh.

Thư ký Đỗ tiến lên một bước, dùng giọng nói lạnh y như vẻ mặt của anh ta, nói: “Tôi đã thương lượng với đạo diễn nhân vật cô sẽ thử vai rồi.

”

Nói xong anh đưa cho Lăng Vi hai trang giấy A4 , “Đây là đoạn kịch bản của nhân vật này, cô làm quen một chút trước đi, chỉ cần kỹ thuật diễn đừng quá tệ, nhân vật cơ bản sẽ là của cô.

”

Lăng Vi tiếp nhận trang giấy, vừa nhìn thấy thiếu chút nữa đã cười ra tiếng, nhân vật thư ký Đỗ tranh thủ cho cô lại chính là Như phi, cái này thật đúng là phong thủy thay phiên chuyển đổi nha!

Lão Trương ở bên cạnh lại lên tiếng nói, “Cô Lăng, ngài Tạ nói, lần này cậu ấy giúp cô một chuyện lớn, muốn nói cho cô biết một tiếng, bằng không cô sẽ không biết.

”

Lăng Vi:.....

Dựa theo kịch bản bình thường, chẳng lẽ không phải là làm chuyện tốt

không để lại tên sao? Cái giọng điệu tranh công này là chuyện như thế nào vậy? Hơn nữa, cô cũng không có nhờ anh tới giúp mà!!
Lăng Vi ở bên này vẫn chưa rời rắm xong, lão Trương và thư ký Đỗ đã chào tạm biệt cô, lão Trương vui tươi hơn hờ nói: “Cô Lăng cố lên, ngài Tạ rất xem trọng cô đó ~”

Lăng Vi rất muốn hỏi lão Trương, ngài Tạ nghịch ngợm để người ta thuận tiện nhắn lại như vậy, thật sự là ngài Tạ đêm đó cô đã nhìn thấy sao? Có phải đã đổi thành người khác rồi hay không?

Nhưng lão Trương không đợi cô mở miệng, đã cùng với thư ký Đỗ vội vàng rời đi.

Trần Tiểu Nhược vừa rời lạng lẽ tránh ở sau lưng Lăng Vi nghe thoáng qua xong, lúc này đã gấp không chờ nổi hỏi cô: “Ngài Tạ là ai?”

Lăng Vi quay đầu lại liếc nhìn cô một cái, không trả lời, tâm tình phức tạp mà vò vò hai tờ giấy, ở bên ngoài phòng nghỉ tìm một nơi yên tĩnh thật xa, nghiêm túc nghiên cứu nội dung trên giấy.

Mặc dù trong lòng Trần Tiểu Nhược rất tò mò, nhưng nhìn thấy cô chuyên chú như vậy, cũng không dám quấy rầy, chỉ có thể tự mình chơi di động.

Trần Tiểu Nhược thích chơi đấu địa chủ (1 loại bài), nhưng vận khí của cô luôn luôn không tốt, thật vất vả mới làm địa chủ một lần, lại bị hai tên nông dân thay phiên oanh tạc, đang lúc cô sống không còn gì luyện tiếu rời khỏi trò chơi, vừa ngẩng đầu lên thì liền nhìn thấy Bạch Hiểu Liên xụ mặt đi ra từ căn phòng nào đó.

“Chị Vi, bạch liên hoa ra tới, hình như đang khóc.

”

“Chắc là thử vai không qua.

” Lãng Vi nói.

Trần Tiểu Nhược cười nhạo một tiếng, “Đáng đời!”

Bạch Hiểu Liên từ xa xa nhìn thấy Lãng Vi, nghĩ nghĩ một hồi lại bước nhanh tới chỗ của cô, sau khi đứng ở trước mặt cô, lạnh lùng nói: “Tôi không bắt được Như phi, có phải cô rất vui hay không?”

Lãng Vi sờ sờ cái mũi, ăn ngay nói thật nói: “Có chút.

”

Bạch Hiểu Liên trợn trắng mắt nhìn cô một cái, “Tôi biết ngay là cô sẽ vui vẻ khi thấy người khác gặp họa mà, mặc dù tôi không bắt được Như phi, nhưng lại bắt được một nhân vật khác, cô có muốn biết là vai nào hay không?”

Lãng Vi biết nghe lời phải hỏi cô ta: “Vai nào?”

Bạch Hiểu Liên ha hả cười gượng vài tiếng, “Tôi bắt được nhân vật nha hoàn của Như phi, hoặc là nói, ngay cả cơ hội phỏng vấn cô cũng không có.

”

Bạch Hiểu Liên nói xong, lẳng lặng chờ phản ứng của Lãng Vi, cô ta cho rằng sau khi Lãng Vi biết sẽ khiếp sợ khổ sở, tức muốn học máu, kết quả lại không xảy ra chuyện gì hết, Lãng Vi vẫn bày ra bộ dáng bình tĩnh thản nhiên như thường.

“Cô không kinh ngạc sao?” Bạch Hiểu Liên truy vấn cô.

Lăng Vi phụt một tiếng, cười nói: “Còn không phải chỉ là một nha hoàn thôi sao? Không có thì thôi, tôi không ngại đâu, dù sao tôi còn có thể diễn thử một nhân vật khác hơn.

..

Bạch Hiểu Liên không ngờ cô còn có lựa chọn khác, chấn động nói: “Nhân vật nào?”

Lăng Vi hào phóng đưa tờ giấy A4 trên tay đến trước mặt cô ta cho cô ta nhìn: “À, nhân vật Như phi.

..

Lời nói của cô tựa như sét đánh giữa trời quang, lập tức đánh Bạch Hiểu Liên đến hồn bay phách lạc, chỉ thấy cô ta run run môi, nói: “Không..... Không thể nào, tại sao lại là cô!”

Lăng Vi nhướn mày, trên mặt mang theo nụ cười mỉm ra một đòn ngay tắp lự: “Tôi nhất định sẽ bắt được Như phi, chị Bạch, nhân vật nha hoàn này rất xứng với cô, về sau cần phải hầu hạ Như phi cho tốt nha!”

Lời Bạch Hiểu Liên nói lúc trước, Lăng Vi trả về toàn bộ.

Chương 6: Chương 6

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lăng Vi không phải người có tính tình đanh đá, cũng không phải ngốc bạch ngọt, người có thể ở lẫn lộn ở trong giới giải trí mười mấy năm, lại có thể đơn giản được sao? Nhưng nguyên tắc trước sau của cô chính là: Người không phạm ta, ta không phạm người.

Mọi việc đều phải nói đạo lý, nếu gặp người không nói đạo lý, vậy chỉ có thể càng không nói đạo lý hơn cả đối phương, gương oai gây rối cô cũng biết, nhưng đa phần, cô vẫn vui vẻ khi làm người văn minh, giúp mọi người làm điều tốt hơn.

Bạch Hiểu Liên luôn luôn có địch ý với cô, ngay từ lần đầu tiên hai người gặp mặt, Lăng Vi đã nhận ra ngay, dựa theo kinh nghiệm trước nay của cô mà phân tích, địch ý của Bạch Hiểu Liên đối với cô, chính là do hâm mộ ghen tị hận với vẻ ngoài của cô.

Cùng một người đại diện, đột nhiên có người tuổi trẻ lại xinh đẹp hơn mình chạy tới, đối thành ai khác thì trong lòng đều sẽ không thoải mái.

Sau này bởi vì Lăng Vi dần dần nổi tiếng, lòng ghen ghét của Bạch Hiểu Liên đối với cô càng thêm sâu nặng, sau đó thậm chí còn bắt đầu bôi đen cô ở trên mạng, bôi đen các kiểu, hơn nữa phần lớn đều là vô căn cứ.

Thật không ngờ, mình mới sống lại, vừa bắt đầu đã hoàn toàn đắc tội với Bạch Hiểu Liên rồi.

Lăng Vi cũng rất bất đắc dĩ, lớn lên xinh đẹp cũng đâu phải lỗi của cô.

Tiếp theo sau Bạch Hiểu Liên, Lăng Vi cũng được kêu vào thử vai, tuy rằng ngay từ đầu cô đã chuẩn bị diễn thử nhân vật nha hoàn, nhưng cũng không xa lạ với nhân vật Như phi, bởi vì nha hoàn là vai diễn phối hợp duy nhất quay chung với Như phi.

Phòng thử vai rất rộng rãi, trên mặt sàn nhà lát gạch bóng phô trơn, giẫm giày cao gót lên, sẽ phát ra tiếng vang cùm cụp cùm cụp rất nhỏ, từng tiếng giống như đập thẳng vào đầu quả tim của Lăng Vi vậy, cô có chút khẩn trương, chuyện này dù sao cũng là thông qua từ cửa sau mới có được cơ hội, nếu cô không nắm chắc, không chỉ mất mặt mình, mà còn sẽ nhân tiện quăng luôn mặt mũi của Tạ Thanh Nghiên.

Ở đây ngoại trừ đạo diễn Quách Khải đã qua độ tuổi năm mươi dáng người mập ra, còn có vài người khác, Lăng Vi liếc mắt qua một cái, phát hiện đều không quen biết, hẳn là nhân viên của đoàn phim.

Mới vừa đi đến giữa sân đứng yên thì đã nghe thấy Quách Khải hỏi cô: “Cô chính là Lăng Vi?”

Lăng Vi khẽ nâng cằm, trên mặt mang theo nụ cười mỉm nhìn Quách Khải đơn giản tự giới thiệu.

Chỉ thấy biểu tình của cô bình tĩnh, ngữ điệu thông dong, cho dù trở thành tiêu điểm trong ánh mắt của toàn trường quay, cũng không thấy cô có nửa phần hoảng loạn.

Bộ dáng đĩnh đạc, càng giống như đang đi diễn thuyết, cực kỳ có mị lực.

Quách Khải gật gật đầu, nói: “Tốt nghiệp từ khoa biểu diễn? Tốt, chỉ cần dựa theo cách hiểu của cô, bắt đầu biểu diễn đi.

” Ông không nói đến thư ký Đỗ, cũng không nói yêu cầu biểu diễn, chỉ để Lãng Vi tự do phát huy.

Lãng Vi bắt được đoạn kịch bản ngắn khi Như phi mới vừa tiến cung, còn có đoạn Như phi ~~giết~~ chết nha hoàn, người diễn có thể chọn một trong hai đoạn diễn, trong tình huống bình thường, diễn viên thử vai đều sẽ chọn cái sau, bởi vì từ cảm xúc diễn viên đến ngôn ngữ của tay chân mà nói, đoạn thứ hai có nhiều không gian để phát huy hơn, chỉ cần biểu diễn tốt, sẽ càng dễ dàng lưu lại ấn tượng tốt với bên đạo diễn.

Lãng Vi lại cố tình chọn đoạn đầu tiên.

Đó là một tiểu cô nương vừa mới mười tám, từ phía nam xa xôi bị đưa vào hoàng cung làm tú nữ, cuộc đời của nàng* từ khoảnh khắc bắt đầu bước vào cửa cung kia, đã định sẵn là một bi kịch rồi.

(*Nói về nhân vật cổ trang nên editor dùng “nàng”)

Lãng Vi nhớ rõ, mặc dù Như phi không phải nhân vật chính, nhưng lại có bối cảnh quá khứ hoàn chỉnh, tính cách của nàng hướng nội, làm việc cẩn thận kỹ lưỡng, hiểu được như thế nào là bo bo giữ mình, nhưng cuối cùng nàng vẫn phải giống như ngàn ngàn vạn vạn hậu cung phi tần, chết trong sự tranh sủng và âm mưu, thật đáng buồn chính là, từ đầu tới đuôi, nàng cũng không thể có được một chút sủng ái nào từ hoàng đế.

Nhưng mặc kệ vận mệnh sau này của nàng như thế nào, lúc ban đầu, chắc chắn nàng cũng sẽ mang tâm trạng chờ mong.

Lăng Vi cũng không cố ý khoe khoang kỹ thuật diễn, ngôn ngữ tay chân cũng không nhiều lắm, cô sắp xếp lại nội dung biểu diễn, tập trung trong biểu tình và ánh mắt, cuối cùng bày ra một bộ dáng thiếu nữ có điều chờ mong, lại vô cùng mờ mịt bất lực với cuộc sống mới.

Khi để cô biểu diễn xong, không chờ đạo diễn Quách Khải mở miệng, nhân viên nào đó của đoàn phim bên cạnh đã giành trước hỏi cô, “Tại sao Như phi lại trông có vẻ rất mờ mịt, không phải nên thật hứng khởi mới đúng sao? Nàng ta là từ trăm dặm mới được lựa chọn mà.

..

Lăng Vi nghĩ nghĩ, nói: “Nàng ta đến từ phía nam xa xôi, đối với người và chuyện ở phương bắc đều không hiểu, bên cạnh lại không có người quen thuộc hướng dẫn, trong lòng sẽ càng thêm mờ mịt và bất lực mới đúng.

..

Dựa theo cách nghĩ này của cô, sau này Như phi làm đủ loại hành động, cũng sẽ để lại dấu vết.

Người nọ nghe xong gật gật đầu, không nói gì nữa.

Quách Khải ngồi thẳng người, khoanh tay, biểu tình nghiêm túc nhìn cô, “Mặc dù phần biểu diễn không có khuyết điểm, nhưng diện mạo quá xuất chúng, Như phi không xinh đẹp như vậy.

..

Lăng Vi:.....

Lớn lên đẹp thật sự không phải lỗi của cô!

Cô có chút buồn bực nói: “Tôi tin tưởng vấn đề này hoàn toàn có thể giao cho chuyên viên trang điểm giải quyết.

”

Quách Khải không nói gì nữa, quay đầu lại nói với người vừa hỏi kia: “Tiểu Lâm, cậu cảm thấy sao?”

Người nọ cười cười, nói: “Tôi cảm thấy khá tốt.

”

Lúc này Quách Khải mới đứng lên, hắng giọng nói: “Được rồi, cứ định như vậy đi, Lăng Vi, một tuần sau đến đoàn phim nhận thông báo.

”

Lăng Vi lập tức nở một nụ cười thật tươi, “Vâng, cảm ơn đạo diễn Quách, cảm ơn mọi người.

”

Quách Khải chỉ vào Tiểu Lâm nói: “Cô phải cảm ơn tác giả đại nhân mới đúng.

”

Nghe ông nói như vậy, Lăng Vi mới chậm chạp phát hiện, thì ra Tiểu Lâm chính là tác giả của tiểu thuyết bán chạy nhất hiện nay, không ngờ anh ta cũng tới tham gia tuyển chọn.

Trên đường về nhà, Lăng Vi thuận miệng nhắc tới vị tác giả này với Trần Tiểu Nhược, không ngờ vậy mà Trần Tiểu Nhược lại có thể thao thao bất tuyệt nói một đống về anh ta, “Tiểu thuyết của anh ấy được cải biên, anh ấy đều sẽ tham dự chọn lựa diễn viên, đây là chuyện mọi người đều biết, vậy mà chị không biết!”

Lăng Vi không cho là đúng, cô cũng đâu biết chuyện này, sao có thể gọi là mọi người đều biết chứ?

“Tại sao anh ta lại chấp nhất cái này quá vậy?” Lăng Vi tỏ vẻ khó hiểu.

Trần Tiểu Nhược bẻ tay lái, rẽ vào khúc quanh, lúc này mới trả lời: “Bởi vì tác giả là một người nhan khổng nha! Chuyện này mọi người đều biết.

”

Lăng Vi trợn trắng mắt, “Có phải em có hiểu lầm gì với cái từ “mọi người đều biết” này hay không vậy?!”

Trần Tiểu Nhược cười vài tiếng, “Em đang muốn nhấn mạnh rằng anh ấy rất nổi tiếng, tiểu thuyết của anh ấy gần như em đều đã đọc cả rồi.

”

“Tên đầy đủ của anh ta là gì?”

“Lâm Dư, cũng không biết là bút danh hay là tên thật nữa.

” Trần Tiểu Nhược mới vừa nói xong câu này thì di động đã lập tức vang lên, Lăng Vi giúp cô bắt điện thoại, hơi nâng cao giọng lên.

Là anh trai của Trần Tiểu Nhược gọi tới nói, anh ấy phải dừng xe ngay, bảo

Tiểu Nhược phải nhanh trở về mang trả lại cho anh.

Cúp điện thoại, Trần Tiểu Nhược có chút ngưng ngừng nói với Lăng Vi:
“Chị Vi, hay là chị bắt xe về nha?”

Lăng Vi nhìn ra bên ngoài, “Công ty của anh trai em không phải ở gần đây sao? Cứ đưa xe qua đó trước rồi nói sau.

”

Trần Tiểu Nhược thở dài, “Xin lỗi nha chị Vi.

”

“Em nói bậy cái gì đó, cả ngày em giành xe với anh trai tới đón đưa chị, chị mới phải cảm ơn em đây.

” Trong lòng cô tính toán một lúc rồi nói:

“Hay là tự chúng ta đi mua một chiếc xe đi.

”

“Lần trước chị mới nói muốn tiết kiệm.

”

“Mua xe xong rồi lại tiết kiệm!”

Trần Tiểu Nhược:.....

Trong lúc nói chuyện, rất nhanh đã tới dưới lầu công ty của anh trai Trần Tiểu Nhược, cô ấy mang chìa khóa lên trả, Lăng Vi ở ngoài cửa lớn buồn chán muốn chết nhìn xung quanh, gần tới giữa trưa, Lăng Vi chuẩn bị mang Trần Tiểu Nhược đi ăn cái gì đó.

Không bao lâu sau Trần Tiểu Nhược đã từ tòa nhà nhảy nhót chạy ra, nghe Lăng Vi nói muốn đi ăn, cô ấy vội vàng đề nghị, “Đi đến phía trước có phố mỹ thực, đã lâu không đi ăn ở đó rồi.”

..

Bao gồm cả đời trước, quả thật đã lâu Lăng Vi không ăn ở chỗ bình dân như vậy rồi, chủ yếu là sợ ăn mập lên, ảnh hưởng đến hiệu quả màn ảnh.

Hai người ăn nhịp với nhau, rất nhanh đã tay trong tay đi đến phố mỹ thực.

Lúc này Lăng Vi vẫn chưa nổi tiếng, xuất hiện ở nơi công cộng hoàn toàn không có áp lực, cùng lắm thì bởi vì vẻ ngoài của cô quá đẹp mà bị nhìn nhiều hơn một chút mà thôi.

Đang lúc hai người ngồi ở trên ghế đá ven đường, khi đang trầm mê trong xiên nướng không thể tự kiềm chế được thì di động của Lăng Vi vang lên.

Cô nhìn cái tên trên màn hình, giây tiếp theo liền hoảng loạn bất điện thoại lên.

Hắng giọng, cô dùng một tay cầm xiên nướng, một tay cầm di động, giọng nói điềm đạm nhỏ nhẹ nói với người bên kia đầu dây: “Giữa trưa tốt lành nha, ngài Tạ.”

..

Giọng của Tạ Thanh Nghiên ở bên kia điện thoại trở nên trầm khàn, mang theo ý cười nói: “Cô em, kết quả thử vai thế nào?”

“Đạo diễn kêu tôi một tuần sau đến đoàn phim nhận thông báo, ngài Tạ, cảm ơn anh đã trợ giúp.

..

Tạ Thanh Nghiên khẽ cười nói: “Coi như là tôi đưa lễ gặp mặt cho em thôi, bây giờ em có bận gì không?”

Lăng Vi sững sốt một chút, nhìn xiên nướng trong tay, lại nhìn một đồng đồ ăn lung tung rối loạn ở bên cạnh, nghĩ thầm nếu để ông chủ Tạ biết cô đang ăn cái loại đồ ăn không có khí chất như xiên nướng, có phải sẽ đơn phương chấm dứt hiệp nghị hay không?!!

Sau khi cười gượng một tiếng, Lăng Vi làm như thật nói: “Tôi đang đi chăm sóc da, sắp tiến vào đoàn phim rồi, phải làm mình đẹp lên mới được.

..

Tạ Thanh Nghiên tạm dừng một chút, nói: “Mới vừa thử vai xong đã đi chăm sóc nhan sắc rồi à?”

Lăng Vi thở dài nói: “Đúng vậy, thân là một diễn viên chuyên nghiệp đủ tư cách, lúc nào cũng phải làm cho thân thể bảo trì ở trạng thái tốt nhất, thần tượng mà, nhiều ít gì cũng phải có chút hình ảnh.

” Thật ra là đang ở ven đường ăn xiên nướng nhưng lại không dám cho ông chủ Tạ biết đến hình ảnh của thần tượng!

Tạ Thanh Nghiên giống như nghe được chuyện thú vị nào đó, thấp giọng cười một lúc lâu, mới nói: “Nếu đã như vậy, tôi cũng không quấy rầy em chăm sóc nhan sắc nữa, ngày mai có rảnh thì tới công ty của tôi một chuyến, bản hiệp nghị đã chuẩn bị xong rồi.

..

“Được được, ngày mai nhất định đến đúng giờ.

” Lãng Vi nịnh nọt cười chào tạm biệt với Tạ Thanh Nghiê, sau khi cúp điện thoại xong liền nhìn thấy Trần Tiểu Nhược ngậm một khối đậu hủ, không thể tưởng tượng được mà trừng lớn đôi mắt.

“Chị Vi, chị nghiêm trang nói hươu nói vượn như vậy thật sự được sao?? Chúng ta rõ ràng đang hủy dung (*), làm gì có chuyện đang mỹ dung (*) chứ!!” Trần Tiểu Nhược ăn cay một lần sẽ nổi mụn đầy mặt, xác thật không khác gì hủy dung cả.

(*) hủy dung: phá hoại sắc đẹp

(*) mỹ dung: làm đẹp

“Bây giờ chị đang được định vị là tình nhân bình hoa của ông chủ Tạ, em cảm thấy chị ngồi xồm ven đường ăn xiên nướng là bộ dáng mà một bình hoa nên có sao?”

Trần Tiểu Nhược lắc đầu: “Tuyệt đối là một loại bình hoa đáng khinh thường!”

Lãng Vi:.....

Đây nhất định là một trợ lý giả mạo!

Cách hai người một đoạn không xa, Tạ Thanh Nghiê im lặng ngồi ở bên trong chiếc xe màu đen đang dừng lại, biểu tình bình thản bắt chéo chân, thuận tay ném cái di động mới vừa nghe xong sang một bên, lấy một điều thuốc ra ngậm ở trong miệng, lúc này mới nói với lão Trương ở phía trước: “Đi thôi, trở về công ty.

..

Lão Trương nhìn về phía hai cô gái ở ven đường, hỏi anh: “Không cần đón cô Lãng sao?”

Tạ Thanh Nghiên thu hồi tầm mắt đặt ở trên người Lăng Vi lại, ý cười không giảm nói: “Cô ấy đang vội vàng mỹ dung mà, không quấy rầy cô ấy, đi thôi.

”

Chương 7: Chương 7

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lúc trước, khi vừa thử vai xong, Trần Tiểu Nhược đã hỏi Lăng Vi ngài Tạ là ai, Lăng Vi đã nói sơ qua chuyện cô ở vũ hội “thông đồng” với Tạ Thanh Nghiên một lần.

Kiếp trước, người thật lòng đối xử tốt với cô chỉ có một mình Trần Tiểu Nhược, Lăng Vi tin tưởng cô ấy, có chuyện cũng không muốn giấu, kiếp này cũng không ngoại lệ.

Sau khi Trần Tiểu Nhược biết được thì thiếu chút nữa đã bị dọa hồn phi phách tán, nhưng cô cũng chỉ là một trợ lý nhỏ, cho dù cảm thấy việc này không đáng tin cậy thì cô cũng không dám nói Lăng Vi không đúng, chỉ yếu ớt nói: “Người lợi hại như vậy, nếu không cẩn thận đắc tội với anh ta, sẽ rất phiền toái đó.”

“Em không thể nghĩ theo hướng tốt sao? Chị một không lừa tiền hai không lừa sắc, ngày thường cũng không tiếp xúc quá nhiều với anh ta, sao có thể đắc tội anh ta chứ?”

“Chuyện đời khó lường, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất nha.” Trần Tiểu Nhược thở dài, nhưng cái này chỉ chọc Lăng Vi thấy buồn cười, nói cô ấy buồn lo vô cớ.

Thật không ngờ đoạn đối thoại này vừa kết thúc không bao lâu, Lăng Vi lại ở ngay ven đường, vừa gặm xiên nướng vừa nói dối lừa gạt ông chủ Tạ, còn lừa đến đúng lý hợp tình mặt không đổi sắc, làm cho Trần Tiểu Nhược đố

một thân mồ hôi lạnh.

“Nếu ngài Tạ biết chị đang lừa anh ta, có thể sẽ trở mặt với chị hay không?” Lăng Vi ăn miếng mì căn cuối cùng vào trong miệng, lấy khăn giấy lau tay, lúc này mới nói: “Yên tâm đi, ngài Tạ không phải mãnh thú hay cơn lũ lớn, anh ta rất chân thành, hơn nữa, chị với anh ta cũng chỉ làm bộ mà thôi, anh ta cần một tình nhân xinh đẹp lấp kín miệng người đời, mà chị thì lại cần danh tiếng của anh ta, lấp kín miệng của Triệu Như Ý, nói đúng ra, chị với anh ta là hợp tác bình đẳng, quan hệ cùng có lợi, không đề cập đến tình cảm cá nhân, càng không can thiệp vào cuộc sống của đối phương, cho nên thỉnh thoảng nói dối một chút, cũng sẽ không ảnh hưởng đến toàn cục, dù sao, bình hoa xinh đẹp như chị cũng không dễ tìm lắm.”

Nghe cô thao thao bất tuyệt xong, Trần Tiểu Nhược sợ tới mức nhanh chóng ăn liền mấy viên đậu hủ vào miệng để giảm bớt kinh hãi.

Ngày hôm sau, Lăng Vi dậy thật sớm, đầu tóc dài bù xù rối nùi như cỏ khô, ngồi xếp bằng ở dưới đất trước tủ quần áo đang mở toang cửa, nghiêm túc tự hỏi hôm nay nên có tạo hình thế nào.

Nên lấy hình tượng thanh thuần đáng yêu? Hay là hình tượng cao quý lãnh diễm?

Nửa tiếng sau, Lăng Vi cảm thấy mặc kệ là tạo hình nào, chỉ cần xinh đẹp thì cũng đã đủ bắt mắt, đủ có cảm giác tồn tại rồi, dù sao bây giờ cô cũng đang là tình nhân bình hoa hoàn mỹ không tỳ vết của ngài Tạ mà.

Cuối cùng cô chọn một chiếc váy ngắn liền áo màu xanh ngọc được thiết kế đơn giản, khiến cho nhan sắc của cô càng thêm xinh đẹp trẻ trung, cổ áo được may hình chữ V rộng, không chỉ làm lộ ra xương quai xanh tinh xảo của cô, mà còn thấp thoáng lộ ra một chút khe rãnh, đủ để khiến cho người ta mê mang chao đảo, nửa người dưới là chiếc váy ngắn trên đầu gối, mơ hồ khoe ra bắp đùi đẹp thon dài của cô.

Chọn quần áo xong, cô lại tiếp tục do dự giữa búi tóc và uốn tóc, cuối cùng

lựa chọn tạo hình tóc dài xõa trên vai.

Bởi vì nguyên nhân nghề nghiệp, ngày thường khi ở bên ngoài Lăng Vi đều phải bảo trì dáng vẻ hoàn mỹ, mặt mũi tinh xảo cùng với quần áo thời thượng là yêu cầu cơ bản nhất, nhưng thật lòng, cô lại không quá thích trang điểm, quần áo cũng lấy sự thoải mái làm chủ, có thể nói là tương đối tùy tiện, giống như việc vừa chọn quần áo vừa trang điểm đối cô mà nói chính là đang làm việc vậy.

Ngắm lại cũng không phải tật xấu gì, cô và Tạ Thanh Nghiên làm hiệp định, giả vờ là **nhân** nhân của anh, diễn tốt vai một tình nhân bình hoa, đúng thật là công việc của cô mà.

Phần lớn người ta đều chỉ nhìn đến nhan sắc của cô, kỳ thật biểu diễn mới là thế mạnh của cô.

Chờ đến khi cô tự mình lăn lộn trở thành một đại mỹ nhân hoàn mỹ không tì vết thì đã gần 9 giờ, vừa lúc là thời gian lão Trương tới đón cô.

Cô cũng không kịp ăn cái gì đã xách túi da vội vàng chạy xuống lầu ngay.

Lão Trương cho dừng chiếc Bentley màu đen ở trước cửa của tòa nhà cô sống, còn mình thì đứng ở bên xe chờ, thấy cô đi ra, liền cười ha hả mở cửa cho cô, “Cô Lăng, buổi sáng tốt lành.”

“Buổi sáng tốt lành, lão Trương.” Mặc dù chỉ gặp mặt vài lần, nhưng Lăng Vi có ấn tượng khá tốt với lão Trương, là một người lớn hiền hoà.

Sau khi Lăng Vi lên xe ngồi ổn định xong rồi, lão Trương liền đưa cho cô một cái túi giấy, bên trong có chứa bánh mì sữa bò nóng hổi, “Cô Lăng, cô ăn cái này lót bụng trước đi, ngài Tạ nói giữa trưa sẽ đưa cô đi ăn ngon.”

Lăng Vi cười nói cảm ơn, cũng không khách khí nữa, lấy bánh mì sữa bò ra bắt đầu ăn sáng.

Xe chạy vào đường cao tốc, chở cô thẳng đến tòa nhà công ty của Tạ thị, khi xe chạy đến trước cửa, Lăng Vi đưa mắt xuyên qua cửa sổ xe, lẳng lặng nhìn ra bên ngoài, trước mắt là một tòa kiến trúc cao chọc trời, là tòa kiến trúc được chọn làm cột mốc ở khu vực này, mấy trạm xe buýt công cộng và tàu điện ngầm đều dưới danh nghĩa của tòa nhà này, Lăng Vi là người địa phương, bình thường cũng hay tới lui, cho nên đối với tòa nhà lớn này không hề xa lạ chút nào, nhưng cô hoàn toàn không ngờ sẽ có một ngày, mình sẽ có liên quan đến chủ nhân của tòa nhà lớn này.

Xe vòng qua cửa chính của tòa nhà, từ cửa hông tiến vào bãi giữ xe dưới tầng hầm, ánh sáng chuyển thành tối, hô hấp của Lăng Vi cũng dần dần chậm lại, phảng phất như có thể nghe thấy tiếng tim đập bang bang của chính mình.

Lúc trước khi cô tiếp xúc với Tạ Thanh Nghiên thì đều ở trong trạng thái tương đối thoải mái, cũng không cảm thấy luống cuống, nhưng hôm nay cô lẻ loi một mình đi vào trong vương quốc thương nghiệp của anh, cái loại cảm giác áp bách địch mạnh ta yếu này lập tức xuất hiện, làm cô khẩn trương đến mức chân cũng muốn run.

Lăng Vi bỗng nhiên có chút không xác định, ngay lúc mình đề nghị chuyện kia, có phải có chút giống trò đùa rồi hay không?!

Nhưng chuyện phát triển đến mức này, đã không cho phép cô do dự lùi bước rồi, hơn nữa nhân vật giống như Tạ Thanh Nghiên vậy, cô cũng không có cái gì khiến anh có mưu đồ, nếu như có thì cũng chỉ là cái túi da trên người này mà thôi.

Lăng Vi vừa miên man suy nghĩ, vừa theo lão Trương đi vào thang máy, thấy lão Trương ấn nút 45, Lăng Vi nhịn không được nuốt nước miếng, cô có hơi sợ độ cao.

Hai người im lặng đi thẳng đến tầng 45, cửa thang máy vừa mở ra, một cô gái mặc trang phục công sở, mặt mày tinh xảo liền tiến đến đón tiếp, mang theo nụ cười tươi tắn chào hỏi Lăng Vi, “Là Cô Lăng phải không, Tạ tổng đang họp, anh ấy sai tôi đưa cô đến văn phòng trước.”

Không gian của toàn bộ tầng lầu vô cùng rộng rãi, bị ngăn cách thành mấy khu vực, Lăng Vi mới đến, cũng không dám nhìn đông nhìn tây, chỉ có thể đi sát theo cô gái kia, hai người đi thẳng qua hành lang, khi đi qua một bức tường bằng pha lê, Lăng Vi bất ngờ nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên đầu tiên.

Đây là một phòng họp có thiết kế mở.

Bức tường nổi hành lang được đổi thành tường kính.

Mọi người ở bên ngoài có thể dễ dàng nhìn thấy bên trong, có vài người ngồi vây quanh bàn họp, Tạ Thanh Nghiên ngồi ở vị trí đầu, cô thấy mặt anh không cảm xúc, cau mày nghe cấp dưới báo cáo, mà những người khác, đều có bộ dạng như đang lâm đại địch.

Khi Lăng Vi đi qua, người bên trong người cũng không dám nhìn loạn, chỉ có Tạ Thanh Nghiên lơ đãng đảo mắt nhìn sang, sau đó gật đầu với cô một cái, xem như đã chào hỏi.

Lăng Vi cũng nhìn anh gật đầu, không khỏi bước nhanh hơn rời khỏi phòng họp, đột nhiên nhìn thấy trạng thái khi làm việc của Tạ Thanh Nghiên như vậy, thật sự làm cô rất bất ngờ, anh trông có vẻ cực kỳ nghiêm túc, so với cái bộ dáng nhìn như đại ma vương khi ở vũ hội quả thực khác nhau như trời với đất.

Nếu hôm vũ hội Tạ Thanh Nghiên cũng có dáng vẻ thế này, đoán chừng ngay cả nói cô cũng không dám nói, chứ đừng nói tới “câu dẫn” anh. Thôi vậy, tới đâu hay tới đó đi.

Văn phòng của Tạ Thanh Nghiên rất rộng, đoán chừng đến một hai trăm mét vuông, nhưng trang trí lại khiêm tốn đơn giản, hoàn toàn không giống với vẻ xa hoa ở bên ngoài.

Sau khi người kia đưa cô đến văn phòng liền xoay người rời đi, Lăng Vi đứng tại chỗ vài giây, sau đó quyết định tìm cái ghế dựa ngồi xuống.

Cách một lúc, một người phụ nữ khác tới đưa trà cho cô, là trà hoa lài rất dễ ngửi, lại một lát sau, lại một người khác tới đưa điểm tâm cho cô.....

Sự khẩn trương trong lòng Lăng Vi nhạt đi một ít, lại cảm thấy buồn cười, những người này là đang thay phiên lấy cớ tới tham quan cô sao? Vì để phân tán lực chú ý, Lăng Vi lấy di động ra chơi, lướt Weibo, xem tin tức giải trí, cuối cùng nhớ tới chuyện sau khi cô thêm WeChat của Tạ Thanh Nghiên xong, vẫn chưa mở xem bạn bè của anh, vì thế hứng thú bưng bưng bấm vào WeChat, kết quả phát hiện mục bạn bè của anh có thiết kế quyền hạn, xem không được.

Ước chừng đợi thêm nửa phút, cửa văn phòng lại bị đẩy ra lần nữa, lần này là chính Tạ Thanh Nghiên đi vào.

Chỉ thấy sau khi anh đi vào, liền mở hai cái cúc áo vest, sau đó cười cười với cô, “Đợi lâu rồi.”

Vừa rồi ở phòng họp còn giống như mùa đông khắc nghiệt, lúc này cười tươi giống như xuân về hoa nở.

Người đàn ông này trở mặt thật sự rất nhanh!

Lăng Vi trộm thở phào nhẹ nhõm, nửa đùa nói: “Vẫn còn được, chỉ là nếu anh còn không trở lại, đoán chừng dì làm vệ sinh cũng muốn tìm cái cớ tiến vào tham quan tôi.”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, “Ai bảo em không giống người thường như vậy chứ, hôm nay thật xinh đẹp, vừa rồi ở phòng họp chỉ liếc mắt nhìn em một cái, thiếu chút nữa tôi đã không còn tâm trạng làm việc rồi.”

Lăng Vi mím môi cười khế, nghĩ thầm tên công tử lưu manh đào hoa kia đã trở lại, cô vẫn tương đối quen ứng phó với cái dạng này hơn.

“Cảm ơn đã khích lệ, kế tiếp có phải nên để tôi xem thử thư hiệp nghị hay không?”

Tạ Thanh Nghiên gật đầu, đi đến trước bàn làm việc, nói: “Đã chuẩn bị xong, em đến xem thử đi, nếu không đồng ý chỗ nào thì có thể nói ra.”

Lăng Vi đứng dậy đi qua, tiếp nhận thư hiệp nghị trong tay anh, thật ra cũng chỉ là hai mặt giấy A4, điều khoản ở trên cũng không nhiều lắm, trình bày nội dung ước định của hai người, còn có mấy cái chú ý.

Ví dụ như phần ước định thuộc về sự tự nguyện của hai bên, không có sự ép buộc hợp tác, trong lúc thực hiện không được đòi tiền hoặc vật chất thù lao của đối phương.....

Còn có không can thiệp cuộc sống của đối phương, nếu một bên trong đó có đối tượng yêu đương khác, hiệp ước sẽ tự động hủy bỏ.

Vấn đề khiến Lăng Vi băn khoăn lúc trước, bên trong cũng đều có đề cập đến, sau đó chính là nghĩa vụ của hai bên, phải dùng thân phận tình nhân phối hợp với đối phương tham dự các loại trường hợp bạn bè tụ hội, hoặc gia đình tụ hội, thời điểm cần thiết phải làm ra những cử chỉ thân mật v...

Mấy điều khoản Lăng Vi đều có thể hiểu, cũng cảm thấy rất hợp lý, nhưng trong đó có một yêu cầu, làm cô không thể không mở miệng dò hỏi, “Mỗi buổi tối, nhà gái phải cố định gửi cho nhà trai một tin nhắn làm nũng, nội dung không được lặp lại?! Ngài Tạ, cái này anh có thể giải thích một chút không?”

Chương 8: Chương 8

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lăng Vi cảm thấy đúng là lúc trước mình nghĩ quá đơn giản, cho rằng chỉ cần hai người làm bộ cùng nhau lộ mặt trong các tình huống công khai, khiến mọi người biết bọn họ không phải người độc thân là được rồi, không ngờ Tạ Thanh Nghiên lại yêu cầu kỹ càng tỉ mỉ như vậy, ngay cả nhắn tin làm nũng cũng đưa vào trong thư hiệp nghị.

Thật không hổ là người thành công, suy nghĩ nhiều hơn so với những người khác.

Chỉ là, cho dù biết rõ quan hệ của hai người là giả, nhưng lại muốn mỗi ngày đều nhận được tin nhắn buồn nôn như vậy, anh không cảm thấy mất tự nhiên sao?

Nếu Tạ Thanh Nghiên yêu cầu như vậy, chắc chắn cô sẽ phối hợp, nhưng dù sao cũng phải hỏi cho rõ ràng nguyên do.

Khóe miệng của Tạ Thanh Nghiên trước sau vẫn treo một nụ cười nhạt, tâm tình trông có vẻ rất tốt, tùy tiện để một chân xuống sàn, một chân gác lên trên bàn, nghiêng mặt sang nhìn cô, “Nếu muốn làm **nhân** giả, đương nhiên phải giả giống một chút, cô em là diễn viên chuyên nghiệp, hẳn sẽ biết diễn xuất chi tiết rất quan trọng chứ, đương nhiên, sẽ không làm chuyện quá thân mật, ví dụ như hôn môi.....”

Lăng Vi biết tình huống lần này mình ở thế hạ phong, vì thế không cam tâm chịu yếu thế nói, “Làm một diễn viên chuyên nghiệp, tôi cũng sẽ không rối rắm loại chuyện như hôn môi này.

”

“A.

” Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, hơi hơi cúi người về phía trước, tới gần cô một chút, cười như không cười hạ giọng, “Vậy bây giờ hãy thử xem? Tôi rất thích màu son này của em đó.

”

Lăng Vi:.....

Cái gọi là tự tìm đường chết đây sao? Đúng là tiêu chuẩn kiểu mẫu mà!

Sau khi giao đấu hai hiệp, Lăng Vi thừa nhận đạo hạnh của bản thân vẫn không cao bằng ông chủ Tạ, cho nên chỉ có thể đành chấp nhận xuống nước mà thôi.

“Chúng ta vẫn nên tiếp tục thảo luận chuyện hiệp nghị đi.

” Lăng Vi giơ thư hiệp nghị trong tay lên, cứng ngắc nói sang chuyện khác.

Tạ Thanh Nghiên cong khóe miệng, lấy bao thuốc lá từ trong túi ra, rút một điếu ngậm vào trong miệng, nhưng lại không châm lửa, Lăng Vi nhìn thấy trên bàn có cái zippo(*) được thiết kế riêng, liền thuận tay cầm lấy đưa cho anh, không ngờ sau khi anh tiếp nhận thì lại không châm lửa, chỉ để ở trên tay thưởng thức, “Muốn cai thuốc, ngậm cho đỡ thèm.

”

Lăng Vi hiểu rõ gật gật đầu, lại tiếp tục đề tài lúc nãy, nói, “Nếu ngài Tạ yêu cầu tỉ mỉ như vậy, có phải tôi đây cũng có thể đề ra chút yêu cầu hay không?”

Tư thế ngồi của Tạ Thanh Nghiên không nhìn ra hình dáng, trên miệng còn ngậm thuốc lá, thật sự rất khó để liên hệ một tên đại ma vương như anh cùng với người nghiêm túc đoan chính ở trong phòng hội nghị vừa rồi được.

Hơn nữa lần gặp mặt này của anh và cô, thái độ hình như lại càng thêm tùy tiện càng thêm càn rỡ hơn một chút, là bởi vì phải ký hiệp nghị này sao? Thật tò mò cái tính cách nào mới là tính cách chân chính của anh.

Sau đó chỉ thấy anh ném bật lửa từ tay trái sang tay phải, lại ném từ tay phải trở về tay trái, tới tới lui lui vài lần, lại không chờ cô đưa ra yêu cầu, nói thẳng: “Chỉ cần tôi cho rằng nó hợp lý, em đều sẽ phải vô điều kiện phối hợp.

..

“Tôi chỉ có một yêu cầu, hy vọng trong tình huống cần thiết, anh có thể tới đoàn phim của tôi tham quan.

..

“Ví dụ như tình huống nào?”

“Ví dụ như tôi ở đoàn phim gặp phải phiền toái tương đối khó giải quyết, hoặc là lúc bị người ta khi dễ, hoặc là bị người lì lợm la liếm, tốt nhất nên có một người đàn ông đáng tin cậy ra mặt giúp tôi giải quyết.

..

Tạ Thanh Nghiên nghe xong, trên mặt lộ ra biểu tình ‘tôi hiểu’, “Chính là đi khống chế tình huống à, yên tâm, loại chuyện ỷ mạnh hiếp yếu này tôi rành

nhất.

”

Lăng Vi:.....

Anh hai à, thành ngữ này dùng như thế sao? Rốt cuộc anh có hiểu lắm gì với cái cụm từ ý mạnh hiếp yếu này hay không vậy?

“Cũng không cần anh đến xử lý, chỉ cần anh lộ mặt, người khác lập tức sẽ tự động sợ anh thôi.

” Đại Boss của Tạ thị, người đàn ông có cái tên tỏa hào quang khắp nơi, cái tên này như tiếng chuông vang lớn làm thức tỉnh kẻ ngu muội.

Nước miếng của cô bay tứ tung cãi nhau với người ta ba ngày, cũng không bằng ông chủ Tạ lộ mặt một cái.

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, tùy tiện đưa tay bật lửa châm điếu thuốc đang ngậm trong miệng, rít vào một hơi mới uể oải nói: “Không thú vị.

”

Chẳng lẽ đến đoàn phim ý mạnh hiếp yếu thì rất thú vị? Anh hai à, cái ý tưởng này của anh rất nguy hiểm đó!

“Ngài Tạ, vừa rồi không phải anh nói muốn cai sao?” Lăng Vi có lòng tốt nhắc nhở anh.

Tạ Thanh Nghiên nhìn điếu thuốc kẹp ở trong tay, cũng để xuống, ngay sau đó lại cau mày, ánh mắt trở nên thâm trầm, lộ vẻ rất hối hận giờ điếu thuốc lá lên, thở dài một hơi, “Khó quá, lần sau lại cai thôi!”

Cô cũng không biết anh đột nhiên giơ điếu thuốc lá lên muốn làm gì, muốn

bóp nát sao?

Sau đó cô liền trừng lớn hai mắt nhìn anh giơ tay cao lên rồi dờn sang bên cạnh một chút, nhắm ngay cái gạt tàn thuốc bằng sứ màu trắng, ưu nhã gõ gõ tàn thuốc.....

Lăng Vi:.....

Vì sao chỉ gạt tàn thuốc thôi cũng phải diễn nhiều như vậy?!

Tạ Thanh Nghiên quay đầu lại thì thấy vẻ mặt ngậy ra của cô, nhin không được cười ra tiếng, nói với cô: “Tới đây, chúng ta chụp chung một tấm đi.

”

“Chụp chung cái gì?” Lăng Vi thực bất đắc dĩ, loại cảm giác luôn không theo kịp tiết tấu của đối phương này, làm cô cảm thấy rất thất bại, nhưng cô lại an ủi bản thân, mạch não của ông chủ một tập đoàn lớn, sao có thể giống với người thường được chứ? Cô không theo kịp tiết tấu của anh thì cũng không tính là quá mất mặt.

“Đưa di động của em qua đây.

” Tạ Thanh Nghiên vươn tay về phía cô.

Lăng Vi đưa điện thoại di động sau khi đã mở khóa cho anh, màn hình di động đang dừng lại ở giao diện WeChat, Tạ Thanh Nghiên nhìn thoáng qua, biểu tình có chút vi diệu, hỏi cô: “Em muốn xem mục bạn bè của tôi?”

Lăng Vi ngẩng đầu nhìn anh, “Không xem được, không phải anh đã thiết lập quyền hạn rồi sao.

”

Tạ Thanh Nghiên vừa chọn camera, vừa nói: “Đợi lát nữa ký hiệp nghị xong, sẽ mở ra cho em xem.

”

“Thận trọng như vậy, chẳng lẽ bên trong có cái bí mật gì không thể cho ai biết?” Lăng Vi trêu ghẹo.

“Xem thì biết.

” Anh cũng thừa nước đục thả câu.

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên đi hai bước đến bên cạnh cô, đưa tay phải giơ di động lên cao, tay trái đặt lên trên bả vai của cô, hơi dùng sức kéo Lăng Vi dựa vào trong lồng ngực, không đợi cô phản ứng lại đã nghe anh cười nói: “Nhìn màn hình.

”

Lăng Vi vội vàng nâng mắt, theo thói quen lộ ra một nụ cười tươi hoàn mỹ nhất, sau đó liền nghe camera răng rắc một tiếng, ảnh chụp đã được chụp xong.

Tạ Thanh Nghiên thu tay nhìn ảnh chụp một cái, rất vừa lòng gật đầu, “Cũng không tệ lắm, ánh sáng vừa vặn.

”

Lăng Vi vội vàng đưa đầu lại nhìn ảnh chụp, trong bức ảnh, cô rúc vào trong lồng ngực của Tạ Thanh Nghiên, đưa mắt nhìn về phía màn hình, trên mặt nở nụ cười xinh đẹp đằm đằm, mà Tạ Thanh Nghiên lại nghiêng mặt rừ

mắt nhìn cô, ánh mắt vừa thâm tình lại chuyên chú, phảng phất như ở trong mắt anh chỉ tồn tại một mình cô vậy.

Nếu người xem không hiểu rõ chuyện, khẳng định sẽ nói hai người trong ảnh chụp rất yêu nhau.

Lăng Vi cũng không biết nên nói cái gì, vừa rồi cô cũng chỉ chuẩn bị một hai giây, không ngờ khi chụp ra lại có hiệu quả tốt như vậy.

Tạ Thanh Nghiên thuận tay gửi ảnh chụp vào di động của mình, lại đặt ảnh làm hình nền chính, lúc này mới đưa điện thoại di động cho cô, rất đặc ý nói: “Hình nền tình nhân.

..

Lăng Vi đột nhiên cảm thấy, kịch bản sau này bản thân phải diễn, chính là kịch bản ông chủ Tạ, một kịch bản lại thêm một kịch bản, thật sự phục rồi, cực kỳ phục luôn!

Dựa theo bộ kịch bản này, ngoại trừ hôn môi và lên giường ra, bọn họ cũng không khác gì tình nhân chân chính cả.

Cô lấy di động về nhìn thử, càng nhìn càng cảm thấy kinh ngạc, bức ảnh chụp này của Tạ Thanh Nghiên đến rất đột ngột, cô cũng chỉ kịp bày ra gương mặt tươi cười, mà anh lại có thể trong nháy mắt diễn ra bộ dáng tình thâm như biển như vậy, kỹ thuật diễn này có thể so với diễn viên chuyên nghiệp rồi nha!

“Ngài Tạ, anh là người trong giới giải trí được phái đến giới kinh doanh nằm vùng đúng không, kỹ thuật diễn này, ở giới giải trí cũng có thể đứng hàng số một số hai đó!”

“Cảm ơn đã khích lệ.

” Tạ Thanh Nghiên hào phóng nhận lấy lời ca ngợi của cô, “Nếu cảm thấy không thành vấn đề, vậy thì ký hiệp nghị đi.

..

Lăng Vi gật đầu, cầm thư hiệp nghị nhanh chóng xem lại một lần, sau đó mới lật sang trang thứ hai ký tên mình xuống, còn Tạ Thanh Nghiên thì ký cái tên như rồng bay phượng múa ở mặt trên.

Ký tên thôi cũng phải mất một hồi, Tạ Thanh Nghiên không biết từ nơi nào biến ra một cái vỏ di động đặt lên trên bàn làm việc, rồi tự mình cầm di động chụp ảnh cái vỏ điện thoại, có lẽ cảm thấy đặt như vậy khó coi, cho nên anh liền lấy đồ chặn giấy(*) qua, đặt cái vỏ di động dựa nghiêng vào đồ chặn giấy, lúc này mới vừa lòng chụp liên tục mấy tấm.

Lăng Vi nhìn thấy cái vỏ di động kia thì lập tức bị dọa cho nhảy dựng, đó không phải là cái vỏ di động bình thường, mà là cái vỏ di động được khảm đầy kim tuyến và đá quý, tuyệt đối là hàng xa xỉ đắt túi tiền, giá của cái vỏ di động này đoán chừng có thể mua được một tá di động đời mới.

Dựa theo giá trị con người của Tạ Thanh Nghiên, đương nhiên có thể sử dụng cái vỏ di động như vậy, chỉ là, vừa khảm kim tuyến vừa khảm đá quý, một người đàn ông cầm theo nó có thể có chút nữ tính hay không?

“Anh xài cái này?” Cô nhin không được lắm miệng hỏi một câu.

Tạ Thanh Nghiên lắc đầu, hỏi cô: “Thích à? Cho em.

..

Lăng Vi liên tục lắc đầu, “Vừa mới ký thư hiệp nghị, đã chứng minh chúng ta là sự hợp tác không ép buộc.

”

“Nếu tôi chủ động đưa thì là chuyện khác, trong hiệp nghị không có nói tôi không thể đưa đồ cho em.

” Anh nói.

Lăng Vi vẫn lắc đầu, nói: “Loại vũ khí này cầm ở trên tay chắc chắn sẽ bị cột tay.

”

Tạ Thanh Nghiên nhin cười, không chút lưu tình trào phúng, “Tôi cũng cảm thấy như vậy, người thiết kế ra loại vũ khí này chắc chắn là một tên não tàn.

”

Lăng Vi:.....

Người thiết kế là não tàn, người mua nó cũng không thoát được đâu.

Phảng phất như đã nhìn thấu tâm tư của cô, Tạ Thanh Nghiên nói: “Không phải tôi mua, là cấp dưới vợ vét được.

”

“Vợ vét loại đồ vật này làm cái gì?”

“Em đoán xem.

”

“Lưu trữ?”

Tạ Thanh Nghiên lắc đầu.

“Tặng người ta?”

“Mới vừa đưa em, em nói không cần.

”

Lăng Vi:.....

Dựa theo mạch não của người thường như cô, đoán một năm cũng không có cách nào đoán được tâm tư của ông chủ lớn như anh!

Có thể là cảm thấy trêu chọc cô nửa ngày cũng đã đủ rồi, cho nên lúc này Tạ Thanh Nghiên mới nói: “Tôi mới vừa sửa lại quyền hạn mục bạn bè, em có hứng thú thì có thể nhìn thử.

”

Bọn họ rõ ràng là đang nói chuyện cái vỏ di động, vì sao đột nhiên lại chuyển qua mục bạn bè? Hai cái có liên quan sao? Lăng Vi không hiểu, cầm lấy di động chuẩn bị mở ra WeChat thì lại bị anh cản trở, “Trở về từ từ xem, bây giờ chúng ta thực hành một chút.

”

“Thực hành cái gì?”

“Đương nhiên là quan hệ tình nhân của chúng ta, em đã quên rồi sao? Lúc trước tôi đã nói, sau khi ký thư hiệp nghị xong thì muốn sử dụng thử mà.

..

Cái này Lăng Vi cũng còn nhớ, cái hôm ở vũ hội, lúc Tạ Thanh Nghiên đưa cô về nhà đúng là đã từng nói câu này, vì thế cô hỏi anh, “Vậy chúng ta thử ở đâu?”

Tạ Thanh Nghiên suy nghĩ vài giây, nói: “Cũng sắp đến giờ ăn cơm trưa rồi, đến nhà hàng của bạn tôi ăn đi, vừa ăn cơm vừa thực hành, nếu em biểu hiện tốt, nói không chừng có thể lừa được một bữa cơm miễn phí.

..

Lăng Vi:.....

Kịch bản này của ông chủ Tạ rất cuộc đã diễn xong chưa vậy?!

(*) Zippo là một loại bật lửa bằng kim loại có thể đổ thêm nhiên liệu khi cạn, được sản xuất bởi Zippo Manufacturing Company

Chương 9: Chương 9

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lăng Vi biết sáng nay biểu hiện của mình không tốt lắm, làm một diễn viên chuyên nghiệp, vậy mà toàn bộ kỹ thuật diễn đều không online (* Ý nói trước mặt Tạ Thanh Nghiên, cô không thể diễn được gì), ngoại trừ ngẩn người thì vẫn là ngẩn người, mọi tình huống đều hoàn toàn bị người ngoài giới như Tạ Thanh Nghiên xoay chạy vòng vòng, mặc dù đang ở trên địa bàn của Tạ Thanh Nghiên, anh có ưu thế sân nhà, nhưng biểu hiện của cô thật sự quá yếu, so với Tạ Thanh Nghiên vẫn còn kém xa, thật sự rất sai trái!

Nhưng mà... biểu hiện hôm nay của Tạ Thanh Nghiên đúng là khiến cô rất bất ngờ, hôm ở vũ hội là cô đưa ra đề nghị giả vờ là **mình** nhân, vốn chỉ là một quyết định vội vàng, Tạ Thanh Nghiên có thể đáp ứng ngay lập tức đã khiến cô cảm thấy rất ngạc nhiên rồi, không ngờ mọi chuyện tiếp theo lại phát triển thần tốc thành cái dạng này, Tạ Thanh Nghiên không chỉ giúp cô bắt được một vai diễn không tồi, còn rất nhanh đã nghĩ ra bản hiệp ước, thái độ tích cực chủ động như thế, quả thực giống như cô đang cưỡi ngựa xem hoa vậy, điều này làm cho Lăng Vi có chút hoài nghi, có phải lúc trước anh đã coi trọng cô rồi hay không?! Nhưng lúc trước bọn họ căn bản chưa từng tiếp xúc qua, cho nên cái suy đoán này là hoàn toàn không có căn cứ.

Mặc kệ là như thế nào, hiệp nghị đã ký, cô nên làm hết phận sự sắm vai nhân vật “Tâm bia đỡ đạn tình nhân giả” này, còn chuyện khác, vẫn không nên suy nghĩ quá nhiều.

Nơi Tạ Thanh Nghiê n mang Lãng Vi đi ăn cơm là một nhà hàng Trung Quốc cực kỳ nổi tiếng, ở một nơi tắc đất tắc vàng như trung tâm thành phố, có thể chiếm được một diện tích không nhỏ, lại nhìn cách trang hoàng, thì đã biết phí thu chắc chắn rất đắt rồi.

Tiến vào đại sảnh, mặc kệ là vách tường cây cột hay là hành lang, đều được điêu khắc thành các loại hoa văn tinh tế mỹ lệ, lại được mạ lên một lớp kim loại màu vàng, là vàng thật đó! Các món trang trí khác, không phải là gỗ đồ thượng đẳng thì chính là trang sức vật phẩm bằng vàng ròng..... Không có chỗ nào không tràn ngập hơi thở nồng đậm của nhà giàu mới nổi.

Tóm lại, có lẽ lúc trước mục tiêu trang trí của ông chủ nhà hàng này, chính là cố gắng đạt tới trình độ lóe sáng làm mù mắt chó các thực khách đến ăn, cứ như vậy, khi mọi người tới ăn cũng đều sẽ rơi vào trạng thái mơ mơ hồ hồ, sẽ không đau lòng số tiền bỏ ra.

Mặc dù tiêu pha có chút đắt, nhưng chuyện làm ăn của nhà hàng rất tốt, ngoại trừ đồ ăn ngon ra, chủ yếu vẫn là tới để thể hiện mình là kẻ có quá nhiều tiền, tất cả mọi người đều vui vẻ tới nơi này tiêu tiền.

Xét thấy người coi tiền như rác thật sự quá nhiều, cho nên mỗi khi tới ăn cơm đều phải đặt chỗ trước, bằng không cho dù anh có nhiều tiền hơn nữa thì cũng ăn không được.

Đời trước Lãng Vi cũng là khách quen của nhà hàng này, cũng là một vị coi tiền như rác trong số các vị khách ở đây, cho nên cô cũng không xa lạ gì đối với nơi này.

Không ngờ Tạ Thanh Nghiê n còn lợi hại hơn, lại là bạn của ông chủ nhà hàng này, quả nhiên bạn của người giàu đều là người giàu mà!

Chiếc Bentley màu đen đưa bọn họ trước cổng lớn của nhà hàng, người

phục vụ đứng trước cửa tiếp khách chu đáo mở cửa xe cho bọn họ, lúc hai người đi lên bậc thang thì trong lòng Lăng Vi chợt lóe lên một cái, rất tự nhiên vươn tay ra nắm lấy tay của Tạ Thanh Nghiên, trong lòng nghĩ thầm không phải chỉ diễn kịch thôi sao, đời trước cô đã diễn vô số vai diễn tình nhân bình hoa rồi, quả thực đây chính là hạ bút thành văn (*).

(*)[Làm nhiều lần nên quen đến nỗi trôi chảy không cần suy nghĩ]
Cánh tay bị nắm lấy khiến cả người Tạ Thanh Nghiên khựng lại một chút, quay đầu liếc nhìn cô một cái, ý cười dần dần nhiễm đầy đáy mắt của anh, sau đó anh vô cùng thuần thục trở tay cầm lấy tay cô, ngón tay thuận thế xuyên qua khe hở ngón tay của cô, mười ngón tay đan vào nhau.

Đây là tư thế nắm tay thân mật nhất.

Mí mắt của Lăng Vi hơi giật giật, lại không cam lòng yếu thế tiếp tục diễn, “Anh yêu, nghe nói đến đây ăn cơm phải đặt trước rất nhiều ngày nha.

..

Hai chữ “Anh yêu” này nói ra khiến biểu tình của ông chủ Tạ cực kỳ vi diệu, nhưng mà dù sao anh cũng là nhân vật gặp qua nhiều sóng gió, rất nhanh đã thích ứng tốt, cúi đầu ghé vào bên tai Lăng Vi nhẹ giọng nói: “Bảo bối, về sau em tới ăn lúc nào cũng được, có phòng riêng, đưa hoá đơn tôi thanh toán là được.

..

Lăng Vi bị hai chữ bảo bối này làm nổi một tảng da gà, trong lòng nghĩ thầm đây là tình huống muốn thổi bay kỹ thuật diễn của cả hai hay sao?

“Anh yêu anh thật tốt ~”

“Không tốt với em thì tốt với ai nữa?!”

Lăng Vi e lệ ngượng ngừng ném cho anh một ánh mắt mê hoặc, ngay sau đó liền cúi đầu cười trộm, sau một hồi gọi anh yêu gọi bảo bối, răng cũng đã ê đến mức muốn rụng xuống luôn.

Bọn họ vừa tiến vào tiền sảnh thì lập tức có mấy người tiến đến tiếp đón, một người đàn ông dẫn đầu trong đám người đó có cái đầu rất cao, lại cạo trọc, trên người mặc toàn hàng hiệu theo mốt, cách làm việc khác người, cả người lộ ra một phong cách riêng.

Lăng Vi đoán người này chắc là bạn đồng thời là ông chủ nhà hàng ở trong miệng Tạ Thanh Nghiên.

Ông chủ kia vẫn chưa mở miệng đã cười hì hì nói với Tạ Thanh Nghiên: “Muốn tới đây ăn cơm cũng không gọi trước cho tôi, cũng may hôm nay đúng lúc tôi tới đây xử lý chút chuyện, bằng không cũng không gặp được rồi.

..

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt nhìn anh, “Không gọi cậu là bởi vì chúng tôi không cần bóng đèn.

..

Đầu trọc bị mĩa mai cũng không giận, giơ tay sờ cái đầu trọc của mình, phảng phất như đang sờ một cái bóng đèn vậy, cười nói: “Thì ra là thế, vậy không ăn cơm với tôi, thì cũng nên giới thiệu cho tôi biết một chút về vị mỹ nữ này đi?!”

Tạ Thanh Nghiên quay đầu lại nhìn Lăng Vi, Lăng Vi cũng đúng lúc đưa mắt nhìn anh, trong ánh mắt trong suốt long lanh ánh nước, có thể dễ dàng

khiến người ta nhìn ra được vẻ nhu tình như nước ở trong đó.

Hai người đối diện nhau khoảng vài giây mới phục hồi tinh thần lại trong cơn ho khan đến kinh thiên động địa của đầu trọc.

“Đây là Lăng Vi, Bảo bối... của tôi.

” Tạ Thanh Nghiên giới thiệu ngắn gọn, còn không quên tú ân tú ái buồn nôn một phen, có thể nói là đã nhập vai diễn rất sâu.

Cô được anh cứng ngắc giới thiệu một hồi, mới nghe thấy Tạ Thanh Nghiên tiếp tục nói: “Chu Kiến, là ông chủ của nơi này, thằng bạn khốn nạn của tôi.

”

Chu Kiến:.....

Lăng Vi:.....

Ngay sau đó Chu Kiến liền ha ha cười to, đánh vỡ bầu không khí im lặng, nói với Lăng Vi: “Chào cô chào cô, rất vui khi được quen biết cô.

”

Nói xong còn rất nhiệt tình vươn tay.

Lăng Vi vẫn chưa kịp đáp lại thì đã nghe Tạ Thanh Nghiên nói: “Chào hỏi có thể, bắt tay thì miễn đi.

”

Hai người thật sự là bạn bè à?

Lăng Vi nhìn Chu Kiến lộ ra một nụ cười nhẹ tỏ vẻ xấu hổ mà không mất lễ phép, “Chào anh, ông chủ Chu.

”

Chu Kiến chớp chớp mắt nhìn Lăng Vi, cười nói: “Có phải cảm thấy có chút thất vọng tràn trề rồi hay không? Tạ tổng anh minh thần võ lại có loại tính cách kiêu ngạo thiếu đôn thể này.

”

Lăng Vi cười khẽ lắc đầu, nhỏ giọng nói, “Thật ra tôi cảm thấy rất đáng yêu.

”

Đầu trọc trợn to mắt, ngay sau đó lập tức bật ra một chuỗi tiếng cười vang dội, “Ha ha ha ha ha ha..... Lớn như vậy, lần đầu tiên nghe được có người dùng từ đáng yêu để hình dung cậu ta đó, ha ha ha, đúng là tình yêu đích thực mà!”

Lăng Vi vô tội mở to mắt, “Tôi nói sai rồi sao?”

Tạ Thanh Nghiên giơ bàn tay đang nắm chặt của hai người lên cao, cúi đầu hôn lên mu bàn tay của cô một cái, nói: “Em nói cái gì thì chính là cái đó.

”

Chu Kiến ở bên cạnh làm động tác ớn lạnh nổi da gà, sau đó nói: “Buồn nôn! Đi đi đi, đưa hai người tới phòng bao.

”

Lúc này đoàn người mới đi đến phòng bao.

Lăng Vi cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của đối phương truyền vào trong lòng bàn tay, lén lút hít sâu một hơi.

Trước kia khi đóng phim, cũng có không ít lần diễn với ảnh đế, nhưng không có lần nào hồi hộp như lần này, giống như bọn họ thật sự chính là người yêu vậy. Lăng Vi nghĩ thầm, có thể là bởi vì bên cạnh không camera chẳng?

Vào trong phòng bao, Chu Kiến cũng không vội vàng rời đi mà tự mình châm trà cho hai người, sau đó lại hỏi bọn họ: “Ăn cái gì?”

Tạ Thanh Nghiê n dịch cái ghế dựa qua, làm cho vị trí của hai người càng gần nhau hơn, lúc này mới nói: “Tiểu Vi sắp tiến vào đoàn phim rồi, nên ăn thanh đạm thôi, được chứ?”

Lăng Vi gật đầu, “Nghe anh.

”

Tạ Thanh Nghiê n đặt một phần thực đơn tới trước bàn, cùng xem với Lăng Vi, vừa xem vừa giới thiệu với Lăng Vi, thái độ cung chiêu đến cực điểm.

Chu Kiến ngồi ở đối diện bọn họ, chưa đến mức ê cả quai hàm, “Thì ra Tiểu Vi là diễn viên, đã từng đóng qua bộ phim nào rồi?”

“Chỉ là một vài nhân vật trong phim mà thôi.

” Cô nói.

Tạ Thanh Nghiê n lại chú ý đến điểm quan trọng khác, “Tiểu Vi là để cậu kêu sao?”

Chu Kiến không thể nhịn được nữa, “Cậu là bình giấm lớn hả? Ngay cả tên cũng không cho kêu!”

“Cậu có thể kêu là Lãng Vi.

”

Lãng Vi:.....

Có phải ông chủ Tạ diễn hơi quá rồi không!

Chọn liên tiếp vài món ăn, Lãng Vi thấy anh vẫn chưa có ý muốn dừng lại, không thể không nhắc nhở, “Ăn không hết, nhiều lắm rồi.

”

“Không sao cả, mỗi món nếm thử một chút là được rồi, nếm thử cái mới mẻ thôi.

”

“Như vậy quá lãng phí!”

“Đây là lần đầu tiên em tới, bữa cơm chắc chắn Chu Kiến sẽ không tính tiền chúng ta, gọi nhiều một chút cũng không sao đâu.

”

Chu Kiến:.....

Lãng Vi:.....

Cuối cùng ông chủ Chu vung bàn tay lên, “Đúng đúng đúng, hai người cứ việc gọi, bữa cơm này tôi mời!”

Chờ đến khi gọi đồ ăn xong, Chu Kiến rất tự giác đứng dậy cáo từ, trước khi

đi còn nói với Tạ Thanh Nghiê: “Cậu cũng thật quá đáng, có bạn gái lại giấu kỹ như vậy, lần sau lúc mọi người tụ tập nhất định phải mang Lăng Vi đi cùng đó.

”

Tạ Thanh Nghiê uống một ngụm trà, nói: “Đến lúc đó hãy nói đi, cô ấy còn phải đi đóng phim, không có thời gian cố định.

”

Chờ đến khi cửa phòng bao bị đóng lại, lúc này Lăng Vi mới thở phào nhẹ nhõm, bưng ly trà lên uống một ngụm, quay đầu lại liền thấy Tạ Thanh Nghiê đang nhìn cô, cô hỏi: “Làm sao vậy?”

Tạ Thanh Nghiê cười cười, nửa thật nửa đùa nói: “Vừa rồi hình như tôi trúng tiếng sét với em rồi, thật sự có loại cảm giác đang yêu đương.

”

Lăng Vi cười: “Thật sự?”

Anh làm như thật gật gật đầu, vì để nhấn mạnh hơn tính chân thật, lại cho thêm một câu, “Cái lúc em kéo tay tôi đó.

”

Kỹ thuật diễn được người ta khẳng định, tâm tình của Lăng Vi rất tốt, cũng đáp lễ khen anh một câu, “Ngài Tạ diễn cũng rất xuất sắc.

”

Tạ Thanh Nghiê nhướn mày: “Tôi vẫn khá thích em gọi tôi là anh yêu hơn.

”

Lăng Vi:.....

Anh chậm điều thuốc, sau khi rít hai hơi thì tiếp tục nói: “Cho dù không gọi anh yêu thì cũng nên đổi cách xưng hô, gọi ngài Tạ quá xa lạ rồi.

”

Lăng Vi nghĩ nghĩ một hồi, sau đó mềm mại một câu, “Anh trai ~”

Tay của Tạ Thanh Nghiên run lên, thiếu chút nữa đã bị điều thuốc làm phồng.

Tạ Thanh Nghiên:.....

Hòa nhau một ván Lăng Vi phụt cười một tiếng.

Thật lâu sau, Tạ Thanh Nghiên mới đưa một cánh tay ra đặt lên trên lưng ghé dựa của Lăng Vi, rất vui vẻ nói: “Xem ra lần thực hành này của chúng ta đã thông qua rồi.

”

Ăn cơm xong, Tạ Thanh Nghiên hỏi cô: “Buổi chiều có sắp xếp gì không?”

Lăng Vi nghĩ nghĩ rồi nói: “Đi dạo phố, mua quần áo, chăm sóc sắc đẹp.

”

Cô đây chính là một cái bình hoa phiên bản người đẹp tiêu chuẩn, bình hoa mà, công việc cần làm chính là mua mua mua, đẹp đẹp đẹp.

Cô vừa nói xong, Tạ Thanh Nghiên lập tức nhớ tới buổi chiều ngày hôm qua

nhìn thấy bộ dáng kia của cô ở bên đường, không nhìn cười nói:

“Loại thời điểm này, có phải tôi nên ngang ngược khinh người ném cho em một tấm thẻ hay không?”

Lăng Vi nén cười: “Không cần, tôi rất có tiền!”

Ở trước mặt một ông chủ hơn tự khen mình có tiền, cô cũng coi như là người có dũng khí đáng khen rồi.

Qua một hồi, Tạ Thanh Nghiên lại hỏi cô muốn đi dạo ở đâu, anh có thể đưa cô đến đó, đáng tiếc buổi chiều anh còn có việc, bằng không sẽ đi dạo với cô.

Lăng Vi phát hiện bản thân hết lần này tới lần khác vác đá nện chân mình, chỉ có thể tùy tiện nói ra tên của một trung tâm thương mại để anh đưa đến đó.

Mãi cho tới khi xe của Tạ Thanh Nghiên rời đi, lúc này Lăng Vi mới hoàn toàn thả lỏng người ra, nghĩ thầm phối hợp diễn với Tạ Thanh Nghiên một hồi thật là mệt tim!

Chương 10: Chương 10

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Sau khi được đưa đến trung tâm thương mại, Lăng Vi cũng không vội trở về nhà, thuận tiện đi dạo xung quanh một vòng, sau đó rất nhanh phát hiện đi dạo phố một mình thật không thú vị, vì vậy liền gọi điện thoại kéo Trần Tiểu Nhược đến đi cùng.

Trần Tiểu Nhược đang định ngủ trưa thì bị gọi tới, vì thế cả người tràn đầy oán giận, “Chị Vi, không phải chị đi tìm ông chủ Tạ sao? Tại sao lại biến thành đi dạo phố rồi?”

Lăng Vi bưng hai ly trà sữa cỡ lớn trong tay, đưa một ly cho Trần Tiểu Nhược, nói: “Cơm nước xong thì ai đi đường này, hơn nữa cũng không phải yêu đương thật, chẳng lẽ phải cả ngày dính với nhau mới được à?”

Trần Tiểu Nhược hút một ngụm lớn trà sữa để giải khát, “Tòa nhà của Tạ thị có phải rất cao lớn hay không, hai người ngoại trừ ký hiệp nghị còn làm cái gì nữa không?”

“Ăn cơm, nắm tay, chị gọi anh ta là anh yêu, anh ta gọi chị là bảo bối.

”

“Phốc ——” Trần Tiểu Nhược chưa kịp nuốt trà sữa xuống thì đã phun ra hết.

Lăng Vi lộ ra vẻ mặt ghét bỏ, “Em bản quá!”

Trần Tiểu Nhược:.....

Lấy khăn giấy ra lau lau mặt, Trần Tiểu Nhược vẫn còn trong trạng thái bị dọa sợ, “Chuyện này cũng quá k**ích thích** rồi! Không phải nói chỉ làm bộ thôi sao?”

Lăng Vi vươn một cánh tay ra đặt lên trên vai cô, “Đúng là đang làm bộ mà, Tiểu Nhược, em nói thử xem có lẽ nào ông chủ Tạ thật sự coi trọng chị, cho nên muốn cùng chị diễn giả thành thật hay không?”

Trần Tiểu Nhược thực sự nghiêm túc suy nghĩ, “Khó mà nói được lắm, anh ta có thể coi trọng cái gì của chị đây?”

“Vẻ ngoài của chị xinh đẹp đó!” Đối với tướng mạo của bản thân, Lăng Vi cực kỳ có tự tin, đời trước cô bị phong làm bình hoa số một trong giới giải trí, cũng không phải hoàn toàn là ý xấu, nhan sắc xinh đẹp chính là ưu điểm lớn nhất của cô, cho nên sau này mặc kệ cô có mài giũa kỹ thuật diễn như thế nào, người khác cũng chỉ chú ý đến bề ngoài của cô mà thôi.

“Nhưng một nhân vật lớn như ông chủ Tạ vậy, không biết đã gặp qua biết bao nhiêu người đẹp rồi nữa.

” Trần Tiểu Nhược nghiêng đầu nói.

“Người như anh ta, tâm tư thâm trầm, đúng là không có khả năng xảy ra chuyện nhất kiến chung tình với một người phụ nữ.

”

“Không phải chị đã tiếp xúc với anh ta rồi sao, chị cảm thấy anh ta là người như thế nào?”

Lăng Vi cắn ống hút, nhớ lại mấy cảnh tiếp xúc với Tạ Thanh Nghiên, sau đó có chút thất bại nói: “Chị không biết.

..

“Chị có đang nghiêm túc không vậy? Hai người cũng đã ký hiệp nghị rồi, cũng nắm tay gọi anh yêu luôn rồi, kết quả chị nói chị không biết anh ta là người như thế nào!!” Trần Tiểu Nhược thật sự không biết nói gì.

“Nói như thế nào đây? Anh ta trông có vẻ hiền hòa, nhưng thực tế rất bá đạo, thích khống chế mọi thứ, khi làm việc thì giống một tên đại ma vương, khi đối mặt chị thì giống một tên hoa hoa công tử, lúc gặp gỡ bạn bè của anh ta thì vừa kiêu ngạo lại bướng bỉnh, chị với anh ta cũng chỉ mới tiếp xúc mấy lần, căn bản không thể đánh giá về người đàn ông này được.

..

Trần Tiểu Nhược tỏ vẻ khó tin nói: “Nghe chị nói như vậy, anh ta thật giống một người bị bệnh đa nhân cách nha!”

Lăng Vi gật đầu, “Không sai, đúng là rất giống, anh ta không chỉ bị đa nhân cách, mà còn thích sắm vai diễn xuất, kỹ thuật diễn không thua gì diễn viên!”

Trần Tiểu Nhược run bần bật nói: “Người nguy hiểm như vậy, chị còn ký hiệp nghị với anh ta, có thể bị anh ta ăn đến xương cũng không còn đó!”

“Đừng có lúc nào cũng sợ sệt như vậy, chuyện là **mình** nhân giả là do chị đề nghị, thư hiệp nghị cũng là do chị yêu cầu làm, bây giờ lại hối hận, không phải tự chị đi đánh mặt mình sao? Yên tâm đi, binh tới tướng chặn, chị ứng phó được.

..

Lăng Vi thuận miệng an ủi cô, suy nghĩ của Trần Tiểu Nhược rất đơn giản, ai nguy hiểm thì lập tức phải cách xa người đó, đây là tự vệ cơ bản nhất, nhưng Lăng Vi lại không nghĩ như vậy, sự nghiệp của cô vừa mới khởi sắc, con đường phía trước vô cùng hiểm trở, cô muốn tiến về phía trước, đơn thương độc mã là không được, cô phải tự tìm cho mình một đồng minh, cho dù đồng minh này không đáng tin cũng rất nguy hiểm, nhưng chỉ cần anh ta có thể đưa cô tiến về phía trước một đoạn thì cũng đã tốt lắm rồi, cùng lắm thì đường ai nấy đi thôi.

Mặc dù cô không nhìn thấu Tạ Thanh Nghiên, cũng biết anh rất nguy hiểm, nhưng anh đủ mạnh, lại là đồng minh hoàn hảo, người như vậy, cô hiếm khi có cơ hội gặp được, sao có thể dễ dàng từ bỏ, cho nên cô tình nguyện đánh cược một phen, nếu thắng, cô có thể đứng trên đỉnh cao, nếu thua, cùng lắm thì bị đánh cho hiện nguyên hình, mặc kệ là kết quả nào đi nữa, cô cũng không bắt lợi.

Suy nghĩ này đã hình thành từ lúc ở trong phòng nghỉ của vũ hội gặp được Tạ Thanh Nghiên, chỉ là sau này sự việc phát triển có chút ra ngoài dự tính của cô, cô không ngờ Tạ Thanh Nghiên có thể phối hợp đến mức này, như vậy cũng tốt, đỡ mất công cô phải tốn trăm phương ngàn kế để tạo cảm giác tồn tại ở bên cạnh anh.

Cô lợi dụng Tạ Thanh Nghiên chặn phiền toái cho cô, Tạ Thanh Nghiên lợi dụng cô chặn đào hoa cho anh, cũng coi như là hai bên cùng có lợi rồi.

Mặc dù chỉ là một lời ước định, một tờ hiệp nghị, nhưng theo Lăng Vi thấy, cái phần quan hệ xa xa không chạm tới này còn đáng tin cậy hơn tình cảm nhiều, đời trước cô thật sự bị Diệp Tử Sở dọa sợ.

Nhưng mấy suy nghĩ này, cô không thể giải thích với Trần Tiểu Nhược được, cũng không muốn để cô ấy biết, có thể ngây thơ được ngày nào thì hay

ngày đó, giới giải trí là một vòng luẩn quẩn mê hoặc người ta, có thể đưa một người ngây thơ trong sáng vào ma đạo.

“Đi thôi, chúng ta đi mua chút đồ chuẩn bị cho việc đóng phim, lại mua thêm một ít món quà nhỏ, đến lúc đó có thể làm quà ra mắt gì đó cũng được.

” Bây giờ cô cũng coi như không có người đại diện, mọi việc đều phải tự mình làm lấy, giao tiếp thu lòng người gì đó cũng muốn tự mình chuẩn bị.

Trần Tiểu Nhược chỉ là một thực tập sinh, cái gì cũng không hiểu, cho nên mới có thể bị đưa qua chỗ cô, bằng không dựa theo địa vị của Triệu Như Ý, cô chắc chắn sẽ không có trợ lý.

Đi dạo một hồi, mãi cho đến khi qua thời gian ăn cơm chiều mới về nhà, buổi sáng khiến Lăng Vi mệt tim, buổi chiều lại mệt thân, về đến nhà rồi cả người đều rã rời, sau khi tắm xong liền trực tiếp bò lên giường nằm.

Điện thoại di động bị ném lên trên tủ đầu giường kêu tích tích hai tiếng, cô cầm lấy xem thử thì thấy tin nhắn từ người tên Hứa Giai Giai gửi tới.

“Cuối tuần này chúng ta sẽ bắt đầu diễn tập hội diễn mừng tốt nghiệp, chừng nào cậu có thể tới?”

Chính là vì buổi hội diễn mừng tốt nghiệp này, làm cô bị Diệp Tử Sở dây dưa mười năm, cô trốn còn không kịp, sao có thể đi chứ!

Lăng Vi nhú mày, suy nghĩ một chút liền trả lời: “Tôi sắp đóng phim rồi, chắc là không có thời gian tham gia, mọi người tìm người khác giúp đi.

”

Cô đã bảo vệ xong, lần này không tham gia diễn cũng không có vấn đề gì

lớn, lúc trước cũng bởi vì có giao tình không tồi với Hứa Giai Giai mới đồng ý tham gia biểu diễn.

Bây giờ sống lại một đời, sao cô có thể để lịch sử tái diễn được chứ, cô mới không ngốc!

Hứa Giai Giai trả lời lại rất nhanh: “Oa!!! Vậy mà cậu lại không tham gia, cậu chính là người đảm đương phần kỹ thuật diễn đó, không có cậu chúng tôi phải làm sao bây giờ! Vốn dĩ tưởng sẽ giành được hạng nhất rồi đó!”

Lăng Vi cười cười, trả lời: “Xin lỗi, lần sau gặp mặt sẽ mời cậu đi ăn cơm.

”

Hứa Giai Giai vô cùng đau đớn nói: “Cậu cho rằng một bữa cơm là có thể giải quyết vấn đề sao?!”

“Vậy hai bữa.

”

Hứa Giai Giai:.....

Cuối cùng cô dùng hai bữa cơm thu phục được Hứa Giai Giai.

Tổng cổ Hứa Giai Giai xong, cô lại thuận tiện xem tin tức trên WeChat, đến khi lướt qua hình của Tạ Thanh Nghiên thì bỗng nhiên nhớ tới cô đã có quyền hạn xem bản tin của anh rồi, vì vậy liền vội vàng nhấn vào.

Bài đăng mới nhất là hình ảnh của cái vỏ điện thoại lấp lánh tỏa sáng mà sáng hôm nay Lăng Vi đã nhìn thấy, Tạ Thanh Nghiên đăng liền chín tấm, show ra các góc độ hoàn mỹ của cái vỏ di động, sau đó tự viết: “Loại vỏ di

động này ba ba sẽ dùng sao? Đàn bà muốn chết, nạm một đồng kim cương đã gọi là xa hoa rồi à?? Ba ba còn ngại nó cộm tay nữa kìa!”

Lăng Vi:??????

Đây là cái bài viết gì vậy? Người này thật sự là Tạ Thanh Nghiênn?? Chẳng lẽ cách cô mở ra không đúng?

Vì thế cô vội vàng thoát ra, sau đó ấn vào, vẫn là bài đăng cũ.

Người ở dưới bình luận không ít, nhưng cô không có xem hết, cô chỉ chú ý xem mấy câu phản hồi của Tạ Thanh Nghiênn.

“Cay mắt cậu mà cậu còn xem.

”

“Ném đi cũng không cho cậu.

”

“Cậu có thể quỳ lui xuống.

”

“Cút.

”

.....

Lăng Vi suýt ngã quỵ ở trên giường, không ngờ ông chủ Tạ trăm công ngàn việc, vậy mà lại là người cuồng mạng xã hội! Cô khẽ di chuyển ngón tay, tiếp tục lướt xuống xem, sau đó hai mắt liền mở lớn.

“Ba ba mua siêu xe mới, thật sự rất rối rắm chuyện chọn màu sắc, cho nên mua luôn hai chiếc.

”

“Hôm nay tâm trạng của ba ba rất tốt, tận trang cho chiếc du thuyền, thật hợp với bộ đồ hôm nay ba ba mặc.

”

“Hôm nay ba ba chụp tấm hình, Chu tiện nhân liền khóc lóc kêu ba ba bán cho cậu ta, ha ha ~”

.....

Lăng Vi xem gần nửa tiếng, mỗi bài đăng của Tạ Thanh Nghiên cô đều ấn vào xem, sau khi xem xong lại thoát ra, lúc này cô chỉ có một cảm tưởng: Chọc mù mắt chó!

Đời trước cô cũng coi như là kẻ có tiền, mấy loại quần áo túi xách đồ trang điểm hàng hiệu đều mua tùy ý, không có chút áp lực nào, nhưng sau khi xem bản tin của Tạ Thanh Nghiên xong, cô phát hiện bản thân vẫn rất nghèo, nghèo đến mức vượt qua cả sức tưởng tượng của cô!!

Nhưng mấy cái đó đều không phải trọng điểm, trọng điểm chính là: Tạ Thanh Nghiên lại khoe giàu trên bảng tin!! Còn chói mắt đến như vậy..... Anh ta cũng quá điên rồ rồi!

Đây là do độc thân ba năm xuất hiện di chứng sao? Khiến cho anh ta cảm thấy cô đơn trống rỗng, cho nên mới muốn tìm cảm giác tồn tại trên bản tin?!

Lúc trước anh ta còn bày ra bộ dáng thần thần bí bí, cô còn tưởng rằng anh ta lén lúc đăng hình ảnh của cô nói yêu thầm cô nữa!!

Rất tốt, bây giờ cô đã biết, ông chủ Tạ không chỉ đa nhân cách, thích diễn, mà còn là vua khoe giàu!

Có thể tự mình sống cuộc sống tự kỷ như vậy, không phải ai cũng làm được!

Chương 11: Chương 11

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Nhìn Tạ Thanh Nghiên khoe xe khoe du thuyền khoe phi cơ trên bảng tin, Lãng Vi lại có chút hoài nghi về nhân sinh, người luôn cảm thấy bản thân rất giàu có như cô, kể từ bây giờ sẽ bắt đầu ghét người giàu.

Cấp bậc này của Tạ Thanh Nghiên đã không còn gọi là khoe giàu nữa, mà chính xác hơn chỉ là thông báo một tiếng!

Một người rõ ràng trông có vẻ ngọc thụ lâm phong, khí phách hiên ngang, kết quả vừa đăng bảng tin lại biến thành ma quỷ, ngoài ra lời nói và hành động lại y như người ngoài hành tinh rớt xuống vậy, Lãng Vi cảm thấy anh có thể sống sót đến bây giờ, đoán chừng là do tổ tiên tích đức, hoặc nhờ của cải bịt miệng người đời, cho nên mới không có ai dám tìm anh diệt khẩu.

Lãng Vi suy đoán, số WeChat này của anh có thể là số riêng, bạn bè ở bên trong chắc đều là “Đám bạn chó mèo của anh”, nếu là số di động dùng cho công việc, đoán chừng sẽ không có ai trong thương giới dám tới tìm anh bàn chuyện làm ăn đâu.

Sau khi trải qua nửa tiếng làm nhục thị giác, Lãng Vi dứt khoát thoát khỏi WeChat, bảng tin của Tạ Thanh Nghiên giống như có độc vậy, rõ ràng bị chói đến mù mắt, nhưng vẫn nhịn không được muốn tiếp tục lướt xuống xem, muốn xem anh rốt cuộc có thể khoe đến trình độ nào! Dù sao cũng có rất nhiều thứ người bình thường chưa từng nghe qua, hơn nữa chắc là những người bạn kia của anh có cùng suy nghĩ như cô, cho nên mới có thể vừa máng cay mắt, vừa tiếp tục chịu bị đầu độc.

Lăng Vi không thả tim, cũng không có bình luận, tạm thời cô có chút không muốn có tiếp xúc quá nhiều với thể loại “Ma quỷ” như thế này.

Nhưng mà, sau khi tìm hiểu bảng tin của Tạ Thanh Nghiên xong, cô đột nhiên cảm thấy người đàn ông này cũng không đáng sợ như trong tưởng tượng của cô.

Một tuần sau, Lăng Vi mang theo Trần Tiểu Nhược, túi lớn túi nhỏ đi tới khu phố quay phim.

Lăng Vi đóng vai Như phi, phối hợp diễn với nữ chính không ít, cho nên cô không thể có mặt quá trễ, mà Bạch Hiểu Liên đóng vai nha hoàn của cô, cũng nên đến cùng thời gian với cô.

Mặc dù lúc này bên ngoài Lăng Vi là một người mới, nhưng linh hồn đã là một bà già rành đời, đối với quy trình làm việc của đoàn phim cũng rất quen thuộc, ngày đầu tiên vào đoàn thì đã mang theo quà tặng chuẩn bị trước đó, lén lút đi tặng hết một vòng, không chỉ diễn viên, mà ngay cả chuyên viên trang điểm, nhân viên phối đồ, đội ekip cũng không bỏ qua.

Mặc dù không phải là thứ quý giá gì, nhưng có mấy cái này, ngày sau chắc hẳn sẽ lướt bỏ đi một số phiền toái không cần thiết, vốn dĩ những việc này nên để người đại diện chuẩn bị giúp, nhưng giai đoạn này cô cũng chỉ có thể tự lực cánh sinh mà thôi.

Trần Tiểu Nhược đi theo bên cạnh cô học tập rất nghiêm túc, cô ấy muốn làm bản thân sớm trưởng thành hơn một chút, để có thể chia sẻ một ít việc với Lăng Vi.

“Chị Vi, về sau mấy việc vặt này để em làm đi, em biết mà, con người của em không có bản lĩnh lớn, nhưng nhìn mặt đoán ý thì vẫn là có thể làm được.

..

Lăng Vi nghe xong, cố ý chọc ghẹo cô, “A, vậy em cảm thấy bây giờ tâm

trạng của chị là tốt hay xấu?”

Trần Tiểu Nhược nghiêng đầu nghiêm túc nghiên cứu một hồi, cũng không có kết quả, mới thành thật trả lời: “Em không biết.

”

“Không phải biết nhìn mặt đoán ý sao? Sao lại nhìn không ra?” Lãng Vi chèn ép cô, thấy cô xấu hổ đến đỏ mặt, vừa cảm thấy trêu vui, vừa an ủi nói: “Những việc này không gấp, em vừa mới đi làm, từ từ mà học, đừng nóng vội, cho dù em học không được, chỉ cần em tình nguyện đi theo chị, chị sẽ không bỏ rơi em.

”

Trần Tiểu Nhược gật đầu như trống bỏi, “Chị Vi, cả đời này em đều đi theo chị.

”

Lãng Vi cảm khái, nghĩ thầm tuổi trẻ thật tốt, có thể dễ dàng treo từ cả đời ở ngoài miệng mà không cố kỵ gì cả, nhưng càng lớn tuổi, càng hiểu rõ trọng lượng của hai từ này, thì sẽ càng thêm khó nói ra.

“Được rồi, em cứ đi theo chị cả đời, chị để em làm người đại diện cho chị, để em kiếm một đồng tiền lớn, để em đứng trên đỉnh cao của đời người.

”

Trần Tiểu Nhược mừng rỡ như nhật được vàng, tiếp tục đi theo sau nhỏ giọng tám chuyện với cô: “Chị Vi, bạch liên hoa kia vẫn chưa có mặt, nghe nói chị Triệu đã xin đoàn phim nghỉ rồi, đợi thêm mấy ngày nữa mới đến.

”

“Vẫn chưa vào đoàn đã xin nghỉ? Xem ra cô ta rất không vừa lòng với nhân vật này rồi nha.

” Lãng Vi cảm khái.

Trần Tiểu Nhược che miệng cười, “Cô ta có thể thích được sao? Ngày

thường nhìn thấy chúng ta đều bày ra bộ dáng kiêu căng ngạo mạn, bây giờ lại phải làm nha hoàn cho chị, chắc là cô ta tức muốn học máu luôn rồi.

..

“Chỉ có thể nói chị và cô ta rất có duyên phận.

..

“Nghịch duyên thì đúng hơn!”

Ngay trong ngày hai người vào đoàn thì liền vào khách sạn mà đoàn phim đã sắp xếp trước, điều kiện của khách sạn cũng không tệ lắm, nhưng đối với người đã từng ở qua khách sạn từ năm sao trở lên như Lăng Vi mà nói, vẫn có cảm giác thua kém một chút, hơn nữa còn là hai người một phòng, nhưng trong giai đoạn hiện nay, cô cũng không thể kén cá chọn canh, muốn được đãi ngộ tốt thì phải nỗ lực bò lên trên.

Lăng Vi đi qua chào hỏi đạo diễn Quách Khải xong, sau đó tới chỗ phó đạo diễn ở bên kia lãnh lịch diễn của Như phi, ngay khi chính thức dàn xếp mọi thứ ở đoàn phim xong, sau đó chính là vừa học thuộc kịch bản, vừa làm quen với các diễn viên khác.

Nam nữ diễn viên chính trong 《Cung Tường Liễu》 đều là ngôi sao nổi tiếng, rất phô trương, có phòng nghỉ và phòng hóa trang chuyên biệt, người ra ra vào vào rất đông, rất có mặt mũi.

Loại đãi ngộ này, đời trước Lăng Vi cũng đã từng hưởng thụ qua rồi, đến nơi nào cũng có người nâng, tiền hô hậu ủng, loại cảm giác này thật sự rất tuyệt, tuyệt đến mức làm người ta dễ dàng bị đánh mất chính mình, quên hết tất cả.

Lăng Vi đi qua chào hỏi nữ chính Lam Nhược, sau khi Lam Nhược hỏi tên cô xong liền bày ra bộ dáng lạnh lùng, Lăng Vi rất biết điều nói tạm biệt rồi rời đi.

Ra ngoài rồi, Trần Tiểu Nhược tức giận đến mức lệch cả mũi, “Chị, từ đầu đến cuối chị ta đều nhìn chúng ta có nửa con mắt!”

Lăng Vi cười: “Em phải nhìn cho cẩn thận, đừng tức giận, tính cách của Lam Nhược là như vậy, có chút lạnh nhạt, nhưng cô ấy tuyệt đối là người có thể kết giao.

..

“Phải không, nhưng vừa rồi chị ta cũng đâu muốn nói chuyện với chị.

” Trần Tiểu Nhược nửa tin nửa ngờ nói.

“Cô ấy hỏi tên của chị, chứng tỏ cô ấy sẽ nhớ kỹ, có đôi khi nhìn người, không thể chỉ nhìn bề ngoài.

” Lúc nói lời này, cô bỗng nhiên nhớ ngay tới Tạ Thanh Nghiên, anh ta cũng là một tên quái nhân không thể nhìn bề ngoài nha!

“Chị Vi, chị hình như rất quen thuộc chị ấy.

..

“Bởi vì lúc trước chị nghiêm túc làm việc.

” Kỳ thật là do đời trước cô và Lam Nhược có chút giao tình.

Trần Tiểu Nhược cảm thấy bản thân phải học lại một khóa, khi tiến vào đoàn phim, nhân viên phải có chút hiểu biết.

Lại nhìn về phía Lăng Vi, trong mắt Trần Tiểu Nhược tràn ngập vẻ sùng bái, “Chị Vi, chị thật lợi hại, về sau chắc chắn có thể giống Lam Nhược vậy đó, nổi như cồn luôn!”

Nổi như cồn? Đời trước cô đã từng trải qua rồi.

Nhưng sống lại một đời, cô cũng không muốn cái loại hư danh này, nó không có ý nghĩa gì cả, cái cô muốn, chính là có thể được người ta khăng định, được khăng định về kỹ thuật diễn của mình.

Đời trước cô đóng không ít phim, nhưng con đường diễn xuất lại bị phá hỏng, luôn phải đóng vai nhân vật bình hoa không cần kỹ thuật diễn.

Cô cũng đã từng thay đổi hướng đi, nhưng những bộ phim điện ảnh đó lại có thành tích không tốt, về sau tất cả mọi người đều nói cô là độc dược của phòng bán vé.

Cô là sinh viên hệ biểu diễn chuyên nghiệp, cô có thành tích ưu tú, còn được giữ lại làm nghiên cứu sinh, như vậy sao cô có thể không có kỹ thuật diễn được chứ? Các giáo viên đều bị mù mắt hết rồi à? Chỉ có thể nói ấn tượng của đại đa số người về cô, đều chỉ dừng lại ở vẻ ngoài xuất sắc, mà hoàn toàn bỏ qua kỹ thuật diễn của chính bản thân cô.

Mặc dù cô đã từng nhận các giải thưởng lẻ tẻ, nhưng chưa bao giờ nhận được giải thưởng nào có trọng lượng, đời này, mục tiêu duy nhất của cô chính là được đăng quang làm ảnh hậu, khiến mọi người bị kinh diễm bởi bề ngoài của cô, đồng thời cũng phải bị kỹ thuật diễn của cô chinh phục.

Ngày hôm sau khi vào đoàn, Lăng Vi đi thử tạo hình của Như phi, kết quả Quách Khải lại không vừa lòng, “Quá xinh đẹp, không được.

..

Lăng Vi mặc hoa phục đầu đội kim hoa, lại phối với dung nhan xinh đẹp không ai sánh bằng của cô, đứng trước mặt mọi người, làm gì giống với một phi tử bị thất sủng chứ? Làm một Hoàng Hậu mẫu nghi thiên hạ còn được nữa là.

Chuyên gia tạo hình rất buồn bực, đây là lần đầu tiên bởi vì anh ta tạo hình quá đẹp mà bị ghét bỏ, vì thế không cam tâm không tình nguyện làm Lăng Vi xấu đi.

Kết quả Quách Khải vẫn không hài lòng.

Lăng Vi hoài nghi ông ta đơn thuần chỉ là có thành kiến với nhan sắc của cô, cho nên thấy thế nào cũng không vừa ý ông ta.

Bởi vì tạo hình cổ trang tương đối rườm rà, hơn nữa đang là mùa hè nóng bức, cho nên Lăng Vi lăn qua lăn lại vài lần, cả người giống như mới vừa

được vớt từ trong nước ra vậy, bản thân Lăng Vi có thể nhẫn nại, nhưng chuyên gia tạo hình thì lại có chút không đành lòng, thuận tay cầm lấy di động chụp lại bộ dáng chật vật của cô, cười nói: “Nếu ngày nào đó cô nổi tiếng, tôi sẽ lấy bức ảnh chụp này hưởng ké độ nóng.

”

Lăng Vi cũng không ngại, cười nói: “Nhận cát ngôn (*) của anh.

”

(*) ý chỉ lời nói chúc phúc.

“Hay là cô nghỉ ngơi một chút đi, tôi sẽ nghĩ cách khác.

”

Lăng Vi nghĩ nghĩ, nói cho anh ta một chủ ý, “Có thể thay đổi màu sắc của trang phục, đổi màu sáng một chút, đồ trang sức cũng ít đi một chút.

”

Trang phục của các diễn viên chính được các chuyên gia thiết kế đặc biệt, nhưng đối với một số diễn viên khác thì không được quan tâm nhiều như vậy, yêu cầu về quần áo cũng không quá cao, vì vậy đề nghị của Lăng Vi nhanh chóng được nhà tạo mẫu chấp nhận.

Thay trang phục xinh đẹp quý giá ra, khí tức cao quý trên người Lăng Vi lập tức được thu lại rất nhiều, phối với cách trang điểm mộc mạc, cả người thiếu đi vài phần xinh đẹp diễm lệ, lại nhiều thêm một phần thoát tục, thoát nhìn vô cùng có khí chất thần tiên.

Nhà tạo mẫu thương thức một hồi, trong lòng cảm thấy hụt hẫng, mỹ nhân thanh tao thoát tục như vậy, đạo diễn lại không tận dụng.

Việc này cũng thật hiếm lạ, anh ta vẫn luôn cho rằng trang điểm một người trở nên xinh đẹp là một kỹ năng sống, không ngờ trang điểm cho người ta xấu đi lại còn có tính khiêu chiến lớn hơn nữa!

Cũng may lần này đạo diễn không tiếp tục ghét bỏ nữa, ông ta không có

thành kiến với Lăng Vi, chủ yếu chỉ là cảm thấy khí tức của tạo hình lúc trước quá lớn, sẽ áp đảo các diễn viên chính, mặc dù bây giờ vẫn xinh đẹp, nhưng có thêm một phần mờ nhạt, không còn là đáng vẻ áp bức đè người nữa.

Buổi tối trở về khách sạn, Lăng Vi tắm xong liền không muốn nhúc nhích, lẳng lặng nằm ở trên giường bật điều hòa, còn Trần Tiểu Nhược thì nằm trên một cái giường khác chơi di động.

Khi di động truyền đến tiếng tích tích nhắc nhở cũng là lúc Lăng Vi đang mơ màng sắp ngủ, cầm qua nhìn một cái thì phát hiện là Tạ Thanh Nghiên gửi tới, từ sau lần trước xem bảng tin của anh xong, Lăng Vi cũng không liên hệ với anh nữa, lúc này nhìn thấy tên của anh, trong lòng không khỏi có chút hồi hộp.

Tin nhắn của Tạ Thanh Nghiên rất ngắn gọn, “Tin nhắn đã nói đâu?” Lăng Vi dựa vào cái gối nằm nhớ lại, sau đó rất nhanh đã nhớ ra điều khoản trong thư hiệp nghị, trong đó đúng là yêu cầu cô mỗi buổi tối phải gửi một tin nhắn làm nũng, bận rộn mấy ngày nay, cô đã quên luôn chuyện này rồi! “Bây giờ gửi tới không muộn chứ?” Cô gõ chữ trả lời lại.

Chắc là Tạ Thanh Nghiên cũng đang rảnh, cho nên trả lời lại rất nhanh: “Vậy phải xem biểu hiện của em rồi.

..

Lăng Vi nhìn chằm chằm di động suy nghĩ một hồi lâu, sau đó nhanh nhẹn gõ chữ, “Anh à, mấy ngày không gặp, người ta rất nhớ anh nha!” Tạ Thanh Nghiên trả lời: “Ngoan, anh cũng nhớ em.

..

Lăng Vi lập tức cảm thấy nhiệt độ trong phòng có chút thấp, khiến cả người cô đều nổi da gà.

Rõ ràng là cô chỉ gửi theo yêu cầu, anh làm gì trả lời nghiêm túc như vậy chứ? Giống như hai người thật sự có cái gì đó vậy! Không muốn để ý đến anh nữa, Lăng Vi lại nhớ tới bảng tin làm mù mắt chó

kia của anh, vì thế ngửa tay ấn vào, muốn nhìn thử mấy ngày nay anh lại khoe cái gì.

Sau đó.....

“Vật nhỏ quá dính người!”

Phía sau những lời này là một ảnh chụp giao diện trò chuyện, bên trong đúng là đoạn đối thoại buồn nôn vừa rồi của bọn họ.

Lăng Vi:.....

Cô đột nhiên nhanh trí, bây giờ có vẻ cô đã hiểu tác dụng của tin nhắn làm nũng trong quy định của thư hiệp nghị rồi!

Chương 12: Chương 12

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lăng Vi cũng thật là bội phục ông chủ Tạ này luôn, có điều kiện anh sẽ khoe, không có điều kiện thì cũng sẽ sáng tạo ra điều kiện để khoe, đúng là không khoe sẽ chết mà.

Lúc trước khi cô ký hiệp nghị, có lẽ Tạ Thanh Nghiên đã nghĩ đến ngày hôm nay, cho nên mới để thêm điều kiện này trong hiệp nghị, tâm tư kín đáo lại chu đáo như vậy, chỉ dùng để khoe khoang trên bảng tin, có phải hơi lãng phí rồi hay không?

Lăng Vi trượt trượt cái di động để cập nhật bảng tin, mặc dù cô không thấy bạn bè của Tạ Thanh Nghiên phản hồi lại, nhưng Tạ Thanh Nghiên không chỉ thích thể hiện, mà anh còn vui vẻ trả lời bình luận, cô cũng muốn xem thử anh nói cái gì.

Cũng không biết nhóm bạn chó mèo của Tạ Thanh Nghiên có phải đều rảnh rỗi đến mức đau trứng hay không, không có việc gì làm lại đi nằm vùng ở trên bảng tin, quả nhiên cập nhật bảng tin của Tạ Thanh Nghiên không bao lâu, Tạ thích diễn đã bắt đầu phản hồi lại.

“Ba ba nhạt về.

”

“Ba ba thoát FA phải thông báo với cậu à? Tiện nhân ~”

“Bảo Bảo nhà ba ba ngọt ngào như vậy, đáng yêu như vậy, ba ba cưng lắm ~”

“Chu tiện nhân đã gặp rồi, mấy người hỏi cậu ta đi.

“

“Bảo Bảo đang bận, không rảnh gặp đám tiện dân như mấy người đâu ~”
“Lui xuống hết đi.

”

.....

Lăng Vi xem bình luận của ba Tạ xong, sợ tới mức cầm di động cũng không vững, trực tiếp để rớt xuống đập vào mặt mình, khiến cô đau đến mức mặt mày nhăn nhó.

Trần Tiểu Nhược quay đầu nhìn cô, “Chị, sao vậy?”

Lăng Vi xua xua tay, nhặt di động lên nói: “Không có việc gì không có việc gì, chỉ là nhìn thấy một trò hề, bị kỹ thuật diễn của người nào đó làm chấn động thôi!”

“Trò hề gì, em cũng phải xem.

”

“Em cứ chơi của em đi, không có gì hay hết.

” Lăng Vi sợ sau khi Trần Tiểu Nhược nhìn thấy bảng tin điên rồ như vậy, tâm hồn bé nhỏ sẽ chịu tổn thương nặng nề, thế giới quan sẽ sụp xuống.

Quay đầu lại tiếp tục lướt bình luận, chỉ xem riêng phần phản hồi của Tạ Thanh Nghiên thôi, cô nhiều ít cũng có thể đoán được người khác đang hỏi cái gì rồi.

Lăng Vi đột nhiên có một loại dự cảm không tốt, về sao Bảo Bảo là cô không phải sẽ là khách quen trên bảng tin của Tạ Thanh Nghiên chứ, dù sao khoe ân ái ngược cầu, cũng là chuyện rất có khoái! cảm!!

Nghĩ đến đây, cô vội vàng gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên, “Ngài Tạ, có ở đó không?”

Sau khi tin nhắn này được gửi đi thì giống như đá chìm đáy biển vậy, đợi nửa ngày cũng không thấy nhắn lại, trong lòng Lăng Vi cảm thấy sốt ruột, tiếp tục gửi cho anh.

“Ngài Tạ?”

“Ông chủ Tạ?”

“Tạ tổng?”

“Không có ở đó sao?” Vừa rồi rõ ràng còn rất siêng năng trả lời bình luận trên bảng tin, tại sao lại không trả lời tin nhắn của cô chứ? Suy nghĩ một hồi, Lăng Vi thay đổi cách gọi.

“Anh Tạ ~”

“Ba Tạ!!”

“Bảo Bảo chuyện gì vậy?” Tạ Thanh Nghiên rút cuộc cũng trả lời, hơn nữa cách trả lời này còn có chút vi diệu.

Lăng Vi rất cạn lời nhìn kia xưng hô ba ba và Bảo Bảo kia, nghĩ thầm chắc không phải bởi vì lúc nãy cô không gọi đúng xưng hô, cho nên ông chủ Tạ mới không để ý tới cô, chờ đến khi cô sửa miệng rồi, anh mới đáp lại đó chứ.

Nhìn chăm chăm ảnh đại diện có chút mơ màng kia của Tạ Thanh Nghiên, Lăng Vi thật muốn nghiêng răng nghiêng lợi một phen.

Từ từ đã, có phải đã đổi ảnh đại diện mới rồi hay không? Cô vội vàng click mở ảnh đại diện ra xem thử.

Lăng Vi:.....

Đây là ảnh chụp của hai người hôm ký hiệp nghị, mặc dù Tạ Thanh Nghiên đã làm mờ, nhưng cô chỉ liếc mắt một cái thì đã nhìn ra rồi.

Vua diễn quả nhiên là thích diễn mà!!

Lăng Vi vốn muốn hỏi anh, về sau có phải sẽ thường xuyên khoe cô ở trên bảng tin hay không, nhưng xem với trình độ diễn trò này của anh, không cần hỏi cũng biết đáp án!

Không phải chỉ là diễn kịch thôi sao, cô cũng không kém.

“Ba Tạ, cũng đã trễ thế này rồi, cụ già như anh còn lướt bảng tin hay sao, nhanh tắm rửa rồi ngủ đi.

..

Lăng Vi vốn tưởng rằng anh sẽ lấy đề tài bảng tin trên chọc cô hai câu, kết quả chờ nửa ngày, chỉ chờ được một câu: “Vây ngủ thôi, lui xuống đi ~”

Lăng Vi:.....

Lui xuống cái lông, thật đúng là diễn đến nghiện luôn rồi!!!

Vừa rồi rõ ràng cô còn rất mệt, nói một hồi bị tức đến tỉnh luôn, nằm trên giường lăn qua lộn lại ngủ không được, nghĩ thầm bản thân đối đầu với Tạ Thanh Nghiên sẽ chỉ bị ăn hết sạch mà thôi, gần như không có phần thắng nào, quả nhiên đạo cao một thước ma cao một trượng, mặc dù cô không hề ngu ngốc, nhưng gặp gỡ Tạ ma quỷ rồi, so ra vẫn kém xa một khoảng.

Ngày hôm sau là ngày Lăng Vi chính thức đóng phim, đây cũng là cảnh diễn đầu tiên của cô, phải phối hợp diễn với Lam Nhược.

Lăng Vi là người mới, đương nhiên phải cần mẫn một chút, mới sáng sớm đã đi hoá trang, mặc dù phó đạo diễn đã đưa cho cô lịch diễn, nhưng tiến độ quay ở trường quay là không thể khống chế, trạng thái của diễn viên tốt thì sẽ quay nhanh, trạng thái không tốt thì chỉ một cảnh quay sẽ tốn cả buổi sáng.

Lúc Lăng Vi hóa trang xong đang ở một bên đợi tới lượt diễn thì phát hiện nha hoàn Bạch Hiểu Liên của cô vẫn chưa có mặt, Quách Khải đối với chuyện này cũng rất bất mãn, còn nói với phó đạo diễn nếu không được thì đổi người, sau đó không biết phó đạo diễn nói gì đó, lúc này Quách Khải mới bỏ qua.

Ngày quay đầu tiên của Lăng Vi không may mắn lắm, bình thường kỹ thuật diễn của Lam Nhược không tệ, nhưng buổi sáng hôm nay không biết vì sao cô ấy vẫn luôn không có tinh thần, hai cảnh quay suốt một buổi sáng mới miễn cưỡng cho qua, vốn dĩ có cảnh quay Lam Nhược và Lăng Vi phối hợp diễn với nhau, bây giờ cũng chỉ có thể dời đến buổi chiều, Lăng Vi coi như đợi không công suốt một buổi sáng rồi.

Trần Tiểu Nhược thấy cô nóng nực liền cầm cây quạt nhỏ quạt cho cô, sợ cô

bị nổi rôm sảy.

Lúc ăn cơm trưa, Trần Tiểu Nhược đi lãnh thức ăn nhanh tới, Lăng Vi bị nóng đến mức không muốn ăn uống gì, chỉ ăn hai ngụm rau xanh đã bông đũa xuống, ôm chai nước chậm rãi uống.

Buổi chiều là vai diễn phối hợp của Lăng Vi và Lam Nhược, Lam Nhược vẫn không có tinh thần như cũ, đầu tiên biểu cảm không đúng, thứ hai quên bài..... Cả người giống như đang mộng du vậy.

Đạo diễn cũng bị tức đến không thềm giận nữa, vẫy vẫy tay kêu Lam Nhược đi nghỉ ngơi, sau đó tiếp tục quay cảnh đơn của Lăng Vi.

Có một Lam Nhược mất tinh thần ở trước làm tiêu chuẩn so sánh, một sinh viên hệ biểu diễn chuyên nghiệp như Lăng Vi khiến Quách Khải thiếu chút nữa đã lệ rơi đầy mặt, ánh mắt của Lăng Vi có sự hấp dẫn, ngôn ngữ hình thể tự nhiên, bản lĩnh thoải kịch cũng tốt vô cùng, mấy cảnh quay gần như một lần đã qua, thật sự đã tạo cho đạo diễn Quách Khải một sự vui mừng ngạc nhiên nho nhỏ.

Cảnh đơn của Lăng Vi đã quay xong, sau đó liền đi vào phòng nghỉ, cô muốn tìm Lam Nhược tâm sự.

Cô nhớ đời trước khi cô diễn vai nha hoàn của Như phi, Lam Nhược đang quay bộ phim này thì trên Weibo tuôn ra chuyện tình yêu của cô và nam diễn viên Thẩm Cán, kết quả Thẩm Cán lại nói rõ ở trên Weibo là anh ta vẫn còn độc thân, hung hăng đánh vào mặt Lam Nhược, chuyện này lập tức gây ồn ào huyên náo, bởi vì độ nổi tiếng của hai người đều không nhỏ, lượng fans khổng lồ, cho nên fans ruột và antifans liền lao vào cắn xé lẫn nhau, sau đó liền trở thành đề tài đứng đầu hot search.

Chuyện này Lăng Vi cũng chỉ nhớ đại khái, cụ thể là chuyện xảy ra khi nào thì lại nhớ không ra, hôm nay thấy Lam Nhược ở trong trạng thái lạc ba hồn bảy phách thế này, chắc là chuyện tình cảm xuất hiện vấn đề.

Cô cũng không muốn xen vào việc của người khác, nhưng đời trước cô và

Lam Nhược có giao tình khá tốt, thật sự không thể trơ mắt nhìn cô ấy xảy ra chuyện.

Nhưng chuyện cô có thể làm, cũng chỉ là tìm Lam Nhược tâm sự, nếu Lam Nhược đồng ý nói chuyện, cô sẽ giảng đạo lý cho cô ấy nghe, nếu không muốn nói chuyện, cô cũng sẽ không cưỡng cầu.

Một mình Lam Nhược ngẩn người ở trong phòng nghỉ, thấy Lăng Vi tới cũng không có bao nhiêu phản ứng, chỉ chỉ vào cái ghế dựa ở bên cạnh kêu cô ngồi xuống.

Lăng Vi thấy cô nắm chặt di động, trên màn hình đúng lúc hiện ra giao diện của Weibo, nghĩ thầm sẽ không thật sự khéo như vậy chứ, Lam Nhược muốn phát Weibo công khai tình yêu vào ngay lúc này?

“Chị Lam Nhược, hôm nay tâm tình của chị không tốt sao? Vừa rồi ở phim trường, tôi thấy chị sắp khóc.

” Lăng Vi thử mở miệng.

Có lẽ tâm tình lúc này của Lam Nhược đang rất rối bời, cho nên cô cũng không thể duy trì vẻ cao lãnh trước sau như một được nữa, sau nghe Lăng Vi nói xong thì gạt đầu, thở dài nói: “Đúng vậy, rất không tốt.

..

Lăng Vi hỏi: “Cho nên muốn phát Weibo nói gì đó?”

Lam Nhược liếc nhìn cô một cái, lại cúi đầu nhìn di động, hỏi một đằng trả lời một nẻo, “Tôi cũng không biết có nên phát hay không, tôi sợ mọi chuyện sẽ không thể cứu vãn được.

..

Lăng Vi lẳng lẳng nhìn cô, trong ánh mắt sáng ngời mang theo ý cười nhợt nhạt, giống như có ma lực vậy, lẳng lẽ trấn an cảm xúc nóng nảy của Lam Nhược, sau đó lại nghe thấy Lăng Vi thấp giọng nói: “Nếu phát rồi khiến mọi chuyện trở nên hỏng bét, vậy thì phát làm gì?”

“Tôi..... tôi chỉ cảm thấy không cam tâm.

” Lam Nhược lẩm bẩm nói nhỏ, giống như đang nói cho Lăng Vi nghe, cũng giống như đang tự nói cho chính mình nghe vậy.

“Chị Lam Nhược, mặc dù tôi không biết chị đang rối rắm cái gì, nhưng có một câu nói luôn không sai, đó chính là lùi một bước trời cao biển rộng.

” Suy nghĩ một lúc, cô tiếp tục nói: “Lần trước tôi mới vừa chia tay bạn trai, cũng cho rằng bản thân sẽ rất khổ sở, nhưng kỳ thật vẫn rất tốt, chia tay rồi tận thế cũng không hề xảy ra mà.

” Thật ra là vẫn chưa chia tay được thì đã bị bạn trai cũ ~~giết~~ chết, sau đó còn sống lại!

Lam Nhược đưa mắt nhìn cô, lần này cô ấy nhìn rất nghiêm túc, giống như mới vừa quen biết Lăng Vi vậy, “Cũng có thể là do cô yêu không sâu đậm.

”

Lăng Vi lắc đầu, “Tôi yêu rất thật lòng.

”

Lam Nhược do dự đặt điện thoại di động lên trên bàn, nhìn đồng hồ rồi nói với Lăng Vi: “Có thể kể cho tôi nghe đoạn tình cảm kia của cô không?”

Vì thế, suốt một tiếng đồng hồ, Lăng Vi kể cho Lam Nhược nghe khúc mắc tình cảm của mình và bạn trai cũ, đương nhiên, đại đa số nội dung đều là do Lăng Vi bịa đặt ra.

Nghe chuyện đau khổ của người khác khiến bản thân vui vẻ hơn, mặc dù điều này thật máu lạnh, nhưng lại rất có hiệu quả.

Buổi chiều khi Lam Nhược và Lăng Vi diễn vai diễn phối hợp thì rất cuộc cũng tìm được nhịp điệu, mặc dù trong quá trình quay vẫn có NG (*), nhưng cũng không thảm như buổi sáng.

((*) NG: Cảnh quay hỏng)

Lịch diễn một ngày của Lăng Vi đã quay xong, hai chân bước đi như đang bay, cơm trưa không ăn no, còn liên tục đổ mồ hôi, có cảm giác cả người

đều sắp nhũn ra rồi.

Lúc thay quần áo tháo trang sức ở trong phòng hóa trang, Lam Nhược mang theo cái bình giữ ấm tới tìm cô, “Tổ yến chưng đường phèn, cho cô ăn này.

”

Tinh thần của cô ấy tốt như vậy, làm Lăng Vi có hơi bất ngờ, xem ra lúc chiều giảng đạo lý cho Lam Nhược rất có ích.

Quả nhiên, sau đó đã nghe Lam Nhược nói: “Lúc chiều cảm ơn cô.

”

“Đừng khách sáo, có thể giúp đỡ được chị tôi cũng rất vui.

”

“Cô.....”

Lam Nhược chuẩn bị mở miệng thì đã nghe thấy ngoài cửa có người nói:

“Lăng Vi tiểu thư có ở đây không?”

“Tôi đây.

” Lăng Vi xoay đầu qua, ngay sau đó liền phát hiện ngoài cửa có một chàng trai ôm một bó hoa hồng lớn, đang thò đầu vào trong quan sát.

“Cô Lăng, hoa của cô, xin ký nhận.

” Chàng trai kia cố hết sức khiêng bó hoa, dùng một tay lấy tờ hóa đơn ra đưa cho cô.

Trong lòng Lăng Vi mơ hồ đã đoán ra được là ai đưa hoa tới, vì vậy cũng không hỏi nhiều, tiếp nhận hóa đơn rồi thuận tay ký tên của mình lên.

Một bó hoa thật lớn được khiêng đến phòng hóa trang, Lăng Vi tìm được một tấm card màu hồng nhạt mang theo hương thơm ở phía trên, hình ở trên tấm card được in từ máy ra, nhưng chữ viết là tự tay viết lên.

“Chúc cô em mở đầu gặp nhiều thuận lợi! Tôi đang ở xa ngoài ngàn dặm vẫn không quên tặng hoa cho em, cảm động không? Cảm động thì bày tỏ chút thành ý đi.

..

Ở phần điền họ tên người gửi chỉ có một chữ Tạ.

Lăng Vi cẩn thận gấp tấm card lại, sau khi nhìn sang bó hoa hồng kiều diễm ượ́t áṭ kia, đột nhiên cảm thấy bó hoa xinh đẹp này vô cùng kiều ngạo, giống y hệt như người tặng vậy.

Lam Nhược nhớ rõ cô mới chia tay không lâu, cho nên thấy lạ hỏi cô: “Bắt đầu quay đã có người tặng hoa rồi, sắc sảo như vậy, là người theo đuổi cô sao?”

Lăng Vi khiếp sợ, vội vàng xua tay: “Không không không, chỉ là một người bạn khá nghịch ngợm mà thôi.

..

Lam Nhược gật đầu, không tiếp tục tra hỏi nữa.

Lăng Vi nghĩ thầm đây là cách thu thập tư liệu sống để khoe khoang trên bảng tin sao?

Cô có thể bày tỏ cái gì đây? Nói cảm ơn chắc chắn không phải thứ anh muốn.

Sau đó cô mở WeChat ra, gửi cho Tạ Thanh Nghiên bao lì xì hai trăm đồng, ghi rõ trên bao lì xì: Đã bày tỏ rồi.

Nếu trong hiệp nghị đã nói không được có hành vi ép buộc, thì cô cũng không thể để Tạ Thanh Nghiên tiêu pha.

Đầu di động bên kia, Tạ Thanh Nghiên không cảm xúc nhìn chằm chằm cái bao lì xì kia thật lâu, sau đó click mở ra.

Thư ký Đỗ đang đứng ở bên cạnh anh báo cáo công việc không cẩn thận

thấy được.

Thư ký Đỗ:.....

Tạ Thanh Nghiên khó tin ngẩng đầu nhìn thư ký Đỗ, “VẬY mà cô ấy lại lấy tiền tổng cổ tôi, hơn nữa chỉ có hai trăm đồng!!”

Chương 13: Chương 13

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Sau khi Lăng Vi gửi bao lì xì qua xong, trong lòng cũng có chút thấp thỏm, chờ đến khi nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên nhận lấy bao lì xì, lúc này cô mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng một bó hoa hồng lớn như vậy, đóng gói cũng sẽ chia cấp bậc cao thấp, chắc không chỉ có hai trăm đồng, nhưng với thu nhập hiện tại của cô, cũng không có nhiều hơn hai trăm đồng!

Đợi một hồi, thấy đối phương không trả lời, Lăng Vi cũng không tiếp tục rồi rầm nữa, trực tiếp bỏ điện thoại vào trong túi, Lam Nhược vẫn còn ở đây, cô không nên chăm chăm vào di động.

Hai người lại hàn huyên thêm một lúc, Lăng Vi nhìn ra được, Lam Nhược sẽ không sao, cảm xúc cũng rất bình tĩnh, không kích động giống ban ngày nữa, lúc này Lăng Vi mới thử hỏi một câu, “Có phải lúc chiều chị chuẩn bị phát tin giật gân nào đó lên trên Weibo hay không?” Làm một ngôi sao hạng A, fans của Lam Nhược trên Weibo có hơn mấy ngàn vạn, nếu cô tuôn ra tin tức nào đó, một giây sau nhất định sẽ lên hot search.

Lam Nhược do dự một chút rồi nói: “Tôi..... Chuyện tình cảm có chút vấn đề, vốn dĩ chuẩn bị rút củi dưới đáy nồi, nhưng buổi chiều sau khi nói chuyện với cô xong, tôi đã vứt bỏ ý nghĩ đó rồi.

”

Quả nhiên không khác suy đoán của cô lắm, đời trước, Lam Nhược và bạn trai Thẩm Cảnh xuất hiện vấn đề trong tình cảm, Lam Nhược muốn cứu vãn,

trực tiếp công khai quan hệ của hai người trên Weibo, kết quả lại bị Thẩm Cảnh phủ nhận một cách vô tình.

Bây giờ xem ra, sự kiện khiến Lam Nhược bị bôi đen, chắc sẽ không xảy ra nữa.

Lăng Vi lại an ủi cô vài câu, sau đó liền chuyển sang đề tài khác.

Đối với một ngôi sao mà nói, đề tài tình cảm đều là đề tài mẫn cảm, hôm nay hai người coi như đã giao thiển ngôn thâm (*) rồi, cũng không nên tiếp tục xoáy sâu vào chuyện này nữa.

((*) Mới quen mà đã khuyên can bằng lời thăm thiết.

)

Chờ đến khi Lăng Vi tẩy trang, uống hết chén tổ yến đường phèn rồi, lúc này Lam Nhược mới đứng dậy rời đi, cô vừa rời đi, Lăng Vi đã vội vàng cầm di động lên click mở bảng tin ra.

Cô vừa mới dùng hai trăm đồng đuổi ông chủ Tạ đi, chuyện này cũng không phải chuyện về vang gì, cô rất muốn biết ông chủ Tạ có khi nào sẽ dùng cái tư liệu sồng này đăng lên bảng tin hay không.

Kết quả.....

“Bảo Bảo nhà tôi chính là nghịch ngợm như vậy đấy, đáng yêu! Muốn beep (*)!”

(*) ý là muốn xxx

Phía dưới còn kèm theo hình ảnh, chính là giao diện chat đoạn cô gửi bao lì xì.

.....

Muốn..... Muốn beep??!!!!!!

Câu nói xấu hổ như vậy sao anh có thể nói ra chứ? Ông chủ Tạ, anh không thể làm người bình thường được sao? Lúc anh muốn xxx, có thể suy xét đến cảm nhận của người khác hay không?!

Lăng Vi sinh ra một loại xúc động muốn đập điện thoại.

Nhưng mà, bị cái mớ bong bóng màu hồng tràn đầy hơi thở tình yêu này ập vào mặt, làm cho Lăng Vi cũng sắp tin tưởng bọn họ đang thật sự yêu nhau rồi!

Ba Tạ đúng là một nhân tài!

Đang lúc cô vừa phỉ nhổ vừa cập nhật bảng tin thì lại nhìn thấy những bình luận muốn lật trời của ba Tạ.

“Ba ba rất vui.

”

“Ba ba có thể vượt ngàn dặm ~”

“Chính là bừa bãi như vậy đấy!”

“Cầu độc thân không có quyền bình luận.

”

Lăng Vi:.....

Anh nói vượt ngàn dặm có phải là cái ý nghĩa cô đang nghĩ không? Vượt ngàn dặm để beep sao? Phi phi phi, tại sao cô cũng đột nhiên suy nghĩ dơ bẩn rồi!

Một lát sau, cô lại lướt xem bình luận của ba Tạ.

“Trả lời chung: Máy người thử gửi bao lì xì cho ba ba xem? Dám gửi tới, thì chờ trời lạnh Vương phá (*) đi!”

((*) Trời lạnh Vương phá, đầy đủ là ‘Trời lạnh rồi, cho tập đoàn nhà họ Vương phá sản đi’, là tên của một bộ tiểu thuyết!)

.....

Đây là hành động gì vậy?

Không phải là đám bạn tốt trên bảng tin thấy cô gửi bao lì xì, sau đó học theo, mỗi người đều gửi cho ba Tạ hai trăm đồng chứ? Có cần nghịch ngợm như vậy hay không, ba Tạ trông có vẻ nổi nóng rồi, đến cả mấy thứ Mary Sue như trời lạnh Vương phá cũng nói ra luôn.

Xem ra trong bảng tin của ba Tạ cũng có vô số nhân tài nha!

Mấy ngày kế tiếp, Lăng Vi không diễn nhiều lắm, dù sao cũng chỉ là một vai

phụ, lúc không diễn cô sẽ đi xung quanh trường quay xem thử, hoặc là nói chuyện phiếm với Lam Nhược, có lúc thì mặc trang phục nóng bức đối diễn với Lam Nhược.

Từ sau lần nói chuyện phiếm hôm trước, rõ ràng thái độ của Lam Nhược đối với cô thay đổi rất nhiều, cũng thích tìm cô nói chuyện, thông qua Lam Nhược, Lăng Vi còn quen biết được với nam chính Vương Dương, cũng là một người khá dễ nói chuyện.

Ngày thứ năm sau khi Lăng Vi vào đoàn, Bạch Hiểu Liên mới khoan thai tới trình diện.

Triệu Như Ý cũng đi cùng cô ta, sau khi đến đoàn phim liền đi chào hỏi, rồi đến xin lỗi đạo diễn, giải thích nguyên nhân bọn họ đến trễ.

Trần Tiểu Nhược tức giận bất bình nói, “Cái này đâu phải nâng đỡ nghệ sĩ, rõ ràng chính là nâng đỡ con gái ruột mà!”

Lăng Vi cũng cảm thán nói: “Đúng nha, so ra mà nói, chị chính là đứa được nhật từ đồng rác về.

..

“Chị Vi đừng khổ sở, hôm nay chị ta lạnh nhạt với chúng ta, ngày mai chúng ta sẽ khiến cho chị ta trèo cao không nổi!!”

Lăng Vi giơ ngón tay cái ra, “Lời này của em chị thích nghe.

..

Triệu Như Ý vội vàng giúp Bạch Hiểu Liên lôi kéo quan hệ, Bạch Hiểu Liên lại vội vàng tới trước mặt Lăng Vi tìm cảm giác tồn tại, mỗi thù bị vả mặt hôm thử vai, cô ta sẽ nhớ cả đời.

Mặc dù lần trước ở thế hạ phong, nhưng Bạch Hiểu Liên vẫn bày ra bộ dáng vênh vác tự đắc ở trước mặt Lăng Vi, “Bây giờ có phải cô rất đắc ý hay không?”

Lăng Vi căn bản không sợ cô ta, cười nói: “Cũng được, tâm tình rất không tồi.

..

Bạch Hiểu Liên trợn to mắt đến nỗi trông mắt cũng sắp rớt ra ngoài, chằm chọc mỉa mai nói: “Đúng là không biết xấu hổ, nếu không phải cô dùng thủ đoạn mờ ám, nhân vật này chắc chắn sẽ là của tôi!”

Lăng Vi nhướn mày, bình tĩnh nói: “Dựa vào bản lĩnh thôi, cô lấy không được, chứng minh cô không có năng lực này.

..

Bạch Hiểu Liên cười nhạt, “Bản lĩnh của cô cũng chỉ đoạt được vai nhân vật nhỏ này mà thôi, chúng ta cứ chờ xem, tôi sẽ để cô hiểu rõ, bề ngoài xinh đẹp thì thế nào, cô vĩnh viễn đều sẽ không bằng tôi.

..

“Vậy tôi đây rửa mắt mong chờ.

” Lăng Vi lạnh lùng trả về một câu.

Nhìn Bạch Hiểu Liên lắc mông đủng đỉnh đi như khổng tước xòe đuôi, Trần Tiểu Nhược nhin không được thè lưỡi về phía cô ta, quay đầu lại nói với Lăng Vi: “Chị, chị đừng quan tâm chị ta.

..

Lăng Vi cười nói: “Thật ra trên người cô ta cũng có thứ đáng để chị học tập.

..

Trần Tiểu Nhược: “Ví dụ?”

“Cô ta rất biết buông lời hung ác, điểm này thì chị phải học hỏi cô ta rồi.

..

Chờ khi học xong cô sẽ ở trước mặt ông chủ Tạ buông lời hung ác, hù chết anh!

Trần Tiểu Nhược:.....

Mặc kệ Bạch Hiểu Liên có nói tàn nhẫn thế nào thì cũng không thay đổi được chuyện cô ta trở thành nha hoàn của Lăng Vi, hai người lần đầu phối

hợp diễn, sau khi thay đồ diễn xong đứng vào vị trí, thấy thế nào cũng rất hài hòa, Lăng Vi còn rất thân thiện khen cô ta một câu, “Cô mặc bộ y phục này trông rất xinh đẹp.

..

Khen cô ta mặc quần áo nha hoàn đẹp, cái này tuyệt đối là trắng trợn vũ nhục cô ta! Bạch Hiểu Liên tức giận đến muốn bùng nổ ngay tại chỗ, nhưng bên cạnh có mấy cái camera, cô ta cũng chỉ có thể mạnh mẽ nuốt cục tức này xuống, âm thầm cắn răng nói với Lăng Vi: “Để tôi xem cô có thể đắc ý được bao lâu.

..

Lăng Vi nghe vậy liền nâng mắt nhìn cô ta, tầm mắt quá mức trực tiếp, khiến Bạch Hiểu Liên bị nhìn mà tránh trái tránh phải, giống như đang chột dạ vậy.

Cảnh đầu tiên hai người phối hợp diễn đương nhiên chấm dứt bằng cảnh bị NG, Quách Khải cau mày nói với Bạch Hiểu Liên: “Cô là nha hoàn duy nhất Như phi tin tưởng, cô phải tự tin một chút chứ, đừng cứ rụt vai như vậy.

..

Quách Khải nói Bạch Hiểu Liên xong, quay đầu lại nói với Lăng Vi, bản thân ông vẫn rất hài lòng với kỹ thuật diễn của Lăng Vi, diễn xuất mấy ngày nay không cần ông phải nhọc lòng, hôm nay thật sự rất khác thường, “Lăng Vi, lúc cô diễn nên thu khí thế lại một chút, bằng không cô ta sẽ không diễn theo kịp được.

..

Lời này vừa nói ra, người ở đây đều biết, đạo diễn đang nói kỹ thuật diễn của Bạch Hiểu Liên không được, không bằng Lăng Vi.

Lăng Vi tỏ vẻ đang lắng nghe, gật đầu nói được, cô sẽ chú ý.

Còn Bạch Hiểu Liên thì lại bị tức đến đỏ mặt, nhịn không được lén trừng Lăng Vi một cái.

Lúc sau hai người lại diễn lần hai, đều là có vấn đề từ phía Bạch Hiểu Liên, thật vất vả mới được đạo diễn hô qua, Bạch Hiểu Liên cũng sắp khóc luôn.

Lúc trở về khách sạn, Trần Tiểu Nhược lấy biểu hiện hôm nay của Bạch Hiểu Liên trở thành trò cười, bắt chước một lần cực kỳ sinh động, chọc cho Lăng Vi cười không ngừng, trêu chọc cô nói: “Xem ra kỹ thuật diễn của em cũng không tồi! Hay là hôm nào cũng diễn xuất thử xem.

”

Trần Tiểu Nhược liên tục xoa tay, “Không được không được, nhan sắc của em tệ đến đáng thương!”
“Nói đùa, em rất đáng yêu.

” Lăng Vi an ủi cô.

Hai mắt của Trần Tiểu Nhược lập tức sáng ngời, “Em đáng yêu chỗ nào?”
Lăng Vi nghĩ nghĩ rồi nói: “Béo béo, rất đáng yêu.

”

Trần Tiểu Nhược:.....
Cô phát hiện bản thân đang tự tìm nhục.

Lúc hơn 9 giờ, Lăng Vi nhận được video call của Tạ Thanh Nghiê, cô có chút ngạc nhiên, vẫn chưa kịp bắt máy thì bên kia đã cúp máy trước rồi.

Mặc dù mấy ngày nay không có liên hệ, nhưng Lăng Vi cũng dựa theo ước định, mỗi buổi tối đều gửi tin nhắn làm nũng cho ông chủ Tạ, nhưng những câu cực kỳ buồn nôn kia, phần lớn là do Trần Tiểu Nhược lục tìm ở trên mạng.

Có lẽ mấy ngày nay ông chủ Tạ khá bận rộn, cho nên bảng tin của anh đều dừng lại ở bài đăng gửi bao lì xì kia, không có cập nhật mới.

Lăng Vi bấm tay tính toán, ba Tạ yên lặng nhiều ngày như vậy, chắc là đã muốn được yêu đến chịu không nổi, cho nên mới gọi video cho cô.

Làm một tình nhân hợp đồng đủ tư cách, cô có đủ kỹ năng thấu hiểu lòng người, Lăng Vi vội vàng ngồi thẳng dậy, sửa sang lại quần áo ở trên người một chút, lại phủ thêm một cái áo khoác, lúc này mới click mở di động gọi video cho ba Tạ.

Kết quả video vang lên hai tiếng, đã bị đối phương cắt đứt.

Lăng Vi:.....

Cái này là ý gì? Vừa rồi rõ ràng là anh gọi tới trước.

Lăng Vi tưởng Tạ Thanh Nghiên bấm nhầm, vì thế lại gọi tới tiếp, kết quả lại bị cắt đứt.

Cô không tin, vẫn tiếp tục gọi tới, đối phương tiếp tục tắt.

Đến khi gọi tới lần thứ năm, Lăng Vi không thèm gọi nữa, ném di động đi, cởi áo khoác ra, trở về trên giường tiếp tục học kịch bản, cô căn bản không nên thấu hiểu cho cái tên thích sống ảo kia!!

Chờ đến khi cô chuẩn bị đi ngủ, nhện không được lại tiện tay lướt bảng tin một lần, từ sau lần vô tình xem bảng tin của ba Tạ xong, Lăng Vi cũng đã có thói quen lướt bảng tin của anh trước khi đi ngủ.

Sau đó, cô liền nhìn thấy ba Tạ lại tái xuất giang hồ sau mấy ngày vắng bóng.

“Đang thuyết trình ở hội nghị, vật nhỏ vẫn luôn nháo, thật đau đầu ~”
Kèm theo là một tấm ảnh chụp khung chat, phía trên hiển thị cô không ngừng gọi video tới, mà Tạ Thanh Nghiên lại không ngừng cắt đứt.....

Lăng Vi:.....

Đây đúng là oan ức tới nỗi tuyết rơi tháng sáu mà!

Rõ ràng là anh gọi video tới chọc cô trước, có quỷ biết lúc ấy anh đang họp!!!!

Chương 14: Chương 14

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lăng Vi thật tình cảm thấy, với công lực sống ảo này của Tạ Thanh Nghiên, không xuất đạo thì quá ủy khuất cho anh, anh quả thật chính là tay trái xung bá ở thương giới, tay phải thống trị bảng tin, đạp giới giải trí dưới chân, siêu sao của dải Ngân Hà!!

Đổi trắng thay đen được như thế, kiên quyết hư cấu cô thành một cô gái ngọc bạch ngọc trong đầu chỉ biết yêu đương thật sự tốt sao? Lương tâm của anh sẽ không nhột sao?

Thật sự đã khiến người ta nhìn đủ rồi!

Nhưng phỉ nhổ thì phỉ nhổ, Lăng Vi phát hiện bản thân cũng có chút bị Tạ Thanh Nghiên manh hóa (*) rồi, anh thật sự không hề giống kẻ có tiền trong tưởng tượng của cô.

(*) ý nói bị lây tính dễ thương

Anh là một người thành công tinh anh, là một người có lòng dạ rất sâu, lại là người mỗi ngày ở trên bảng tin làm trò yêu ma quỷ quái.

Mấy tính cách này thoát nhìn như hoàn toàn độc lập, nhưng lại dung hợp hoàn hảo trong con người anh, nhìn như mâu thuẫn, nhưng một khi tiếp nhận được thì lại cảm thấy rất hài hòa, thực thú vị.

Người như vậy rất có mị lực cũng rất nguy hiểm, không ai biết được trong lòng anh đang thật sự suy nghĩ cái gì, nhưng ánh mắt lại dễ dàng dừng ở trên người anh.

Mặc dù trời đã khuya, nhưng Lăng Vi vẫn nhịn không được gửi tin nhắn cho

Tạ Thanh Nghiên.

“Anh ơi, anh bồi nhọ tôi như vậy, lương tâm của anh sẽ không đau sao?”
Lúc này chắc là Tạ Thanh Nghiên có thời gian, rất nhanh đã trả lời lại, “Vẫn tốt, còn có thể ở trong phạm vi chịu đựng được.”

..

Cái quỷ gì vậy, ý anh là lương tâm không đau sao?
“Anh vui vẻ là tốt rồi.”

” Lãng Vi cảm thấy bản thân nhiều chuyện rồi.

“Cô em tức giận à?” Anh hỏi.

Lãng Vi phát hiện, tính cách thích sống ảo khoe khoang của ba Tạ kia, hình như Tạ Thanh Nghiên cũng chỉ giới hạn ở trong bảng tin, ngày thường khi nói chuyện với cô, ngoại trừ cà lơ phát phơ một chút ra, thật ra vẫn rất bình thường.

“Vẫn bình thường.”

” Cô nói, thật ra không có tức giận, vốn dĩ lúc hai người ký hiệp nghị đã nói rõ, phải cố gắng phối hợp diễn xuất với đối phương, phối hợp khoe ân ái cũng coi như có ở trong phạm vi của hiệp nghị.

Tạ Thanh Nghiên lại nói: “Nhưng cô em vừa hỏi như vậy, hình như lại có hơi đau, em muốn tới giúp tôi xoa một chút không?”

Lãng Vi:.....

Cô muốn thu hồi cái câu vừa khen anh rất bình thường kia lại! Cái lão lưu manh này!!!

“Tôi sợ đến lúc đó sẽ làm lương tâm còn sót lại của anh đều bị bóp nát.”

” Lãng Vi bĩu môi trả lời.

“Nói vậy, về sau em làm lương tâm của tôi đi.”

..

Lăng Vi:.....

Những lời này thấy thế nào cũng giống như đang âu yếm nhau vậy.

Trần Tiểu Nhược nằm ở giường kê bên nghiêng người qua, mơ hồ nhìn thấy Lăng Vi vẫn còn đang chơi di động, vì thế xoa đôi mắt nói: “Chị Vi, sáng mai chị còn phải diễn đó, đi ngủ sớm một chút đi.

..

“Ừ, biết rồi.

” Cô thất thần trả lời lại, cúi đầu tiếp tục đánh chữ, “Lương tâm của tôi và anh không xứng đôi, không dùng chung được!”

“Về sau tiếp xúc giao lưu nhiều một chút thì sẽ xứng đôi thôi.

” Ông chủ Tạ nói.

Gương mặt của Lăng Vi đột nhiên có hơi nóng, tại sao cô lại cảm thấy những lời này của ông chủ Tạ có chút đen tối vậy? Hay là do cô nghĩ quá nhiều?!

“Ba Tạ, cầu xin anh buông tha cho lương tâm của tôi đi!”

“Được rồi, lương tâm của em tạm thời an toàn, chúng ta lại tâm sự chuyện vượt ngàn dặm đi.

..

Đầu óc của Lăng Vi vốn đã có chút mê mang, khi nhìn thấy mấy chữ này xong lập tức tỉnh táo trở lại, đây không phải là lời anh thuận miệng nói ở trên bảng tin sao?

“Anh muốn tới chỗ tôi?” Không biết vì sao, nhịp tim của Lăng Vi đập có hơi nhanh, bàn tay cầm di động cũng siết chặt lại vài phần.

“Ngày mai tôi sẽ đến thành phố S công tác, cách thành phố quay phim không xa, đến lúc đó có thể thuận tiện đến mời em ăn cơm.

..

Thì ra không phải đặc biệt đến thăm cô, Lăng Vi âm thầm nhẹ nhàng thở ra, nhưng lại cảm thấy có một chút xiu mát mát, trả lời: “Anh từ ngàn dặm xa xôi tới đây, sao có thể để anh mời ăn cơm, tôi nên là người mời mới đúng.

..

“Vậy đúng là rất chờ mong.

” Anh nói.

“Vậy ngày mai gặp nha, tôi muốn đi ngủ.

..

“Ừ, tôi cũng muốn ngủ, cùng nhau ngủ đi ~”

Lăng Vi:.....

Ai muốn ngủ cùng anh chứ, lão lưu manh!!

Biết Tạ Thanh Nghiên muốn tới đây, ngày hôm sau Lăng Vi liền có chút thất thần, cũng không biết anh chỉ tới ăn bữa cơm với cô, hay là muốn tới tham quan đoàn phim nữa, nếu để đoàn phim biết Tạ Thanh Nghiên và cô có quan hệ không tầm thường, đoán chừng sẽ tạo thành một sự oanh động không nhỏ, dù sao danh tiếng của ông chủ Tạ đã rất không nhỏ rồi.

Nhưng lúc trước cô và Tạ Thanh Nghiên định ra hiệp nghị, còn không phải là đã nhìn trúng danh tiếng và bối cảnh của Tạ Thanh Nghiên có thể trợ giúp cho cô sao, bây giờ cô đứng ở đây rồi rắm cái gì?

Trong lòng suy nghĩ chuyện khác, Lăng Vi thật sự không có tâm trạng làm việc, buổi sáng lúc đóng phim, đã bị đạo diễn Quách Khải dạy dỗ một hồi, “Đang mộng du chưa tỉnh ngủ sao? Có muốn tưới chút nước lạnh để tỉnh táo hay không?”

Từ sau khi Quách Khải phát hiện kỹ thuật diễn của Lăng Vi rất vững chắc thì yêu cầu đối với Lăng Vi cũng tương đối đề cao hơn rất nhiều, thậm chí có rất nhiều lần đều trực tiếp thêm phần diễn cho cô, loại đãi ngộ như vậy cho dù là diễn viên chính cũng ít khi có được, rõ ràng có thể nhìn thấy được, Quách Khải rất vừa lòng với cô, thậm chí có ý muốn dìu dắt cô.

Lăng Vi cũng rất có mắt nhìn, lúc quay phim đều vô cùng tập trung nghiêm

túc, rất ít gây lỗi, cho nên hôm nay sau khi bị NG vài cảnh, Quách Khải liền nhịn không được giận dữ cô một hồi.

Sau khi bị đạo diễn mắng, cuối cùng Lăng Vi cũng tỉnh táo hơn một chút, vội vàng bỏ mấy cái suy nghĩ lung tung rối loạn ra sau đầu, uống chút nước, nghỉ ngơi vài phút xong, đầu óc và thể xác liền bắt đầu tập trung vào công việc.

Bạch Hiểu Liên vẫn luôn bị Lăng Vi đè trên đầu rất cuộc cũng bắt được cơ hội, thừa dịp giữa cảnh được nghỉ ngơi, chạy đến trước mặt cô châm chọc mỉa mai một hồi, “Không phải nói kỹ thuật diễn rất lợi hại sao? Còn không phải cũng bị đạo diễn mắng à!”

Lăng Vi xoa mí mắt nhìn cô ta, cười nói: “Phải nha, tôi vào đoàn lâu như vậy rất cuộc mới bị mắng một lần, đúng là không thể so với cô, cô chính là nhân vật được đạo diễn Quách coi trọng nha.

..

Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh hợp thời mà “Phụt” một tiếng, che miệng cười trộm.

“Lăng Vi, để tôi coi cô có thể đắc ý tới khi nào!”

“Chị Bạch, lời này nói nhiều sẽ không thú vị nữa.

..

Bạch Hiểu Liên:.....

Đến lúc ăn cơm trưa, Lăng Vi nhận được tin nhắn của Tạ Thanh Nghiên, nói anh đã đến thành phố S, cách thành phố quay phim chỉ hơn một tiếng đi xe, nếu Lăng Vi có rảnh, buổi tối sẽ tới đây tìm cô ăn cơm.

Buổi chiều Lăng Vi không có cảnh diễn, buổi tối đương nhiên sẽ rảnh, lập tức trả lời lại, nói buổi tối dẫn anh đi ăn ngon, cũng khoác lác nói sẽ là những món ngon chắc chắn anh chưa từng ăn qua.

Buổi chiều, đang lúc cô ở trong phòng khách sạn chọn lựa quần áo để ra ngoài thì Triệu Như Ý lại tìm tới cửa, điều này khiến cho Lăng Vi rất bất ngờ, sau khi người đại diện này của cô và Bạch Hiểu Liên cùng vào đoàn, ngoại

trừ lần đầu chào hỏi lẫn nhau ra, ngày thường đều coi như cô không tồn tại, không ngờ hôm nay lại tự mình tới tìm cô, xem ra mặt trời sáng nay mọc ở phía tây rồi.

Triệu Như Ý khoanh hai tay trước ngực, hất cằm lên, bày ra bộ dáng vênh mặt hất hàm sai khiến, “Đêm nay tôi hẹn với phó đạo diễn Vương ăn cơm, cô cũng là người tôi nâng đỡ, đến lúc đó cùng đi.

..

Giọng điệu khi nói chuyện kia giống như chị ta mang Lăng Vi theo đã là ban ơn rất lớn vậy.

Lăng Vi cười lạnh ở trong lòng: Vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo (*).

((*) Vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo: khi không tỏ ra ân cần, không phải chuyện gian trá thì cũng là trộm cắp.

Ý nói sự manh nha của những kẻ mưu mô lấy lòng kẻ khác để thực hiện mưu đồ của mình.

)

“Đêm nay tôi muốn đi ra ngoài một chuyến, đã hẹn với người ta, chị mang chị Bạch đi là được rồi.

..

Vẻ mặt của Triệu Như Ý trở nên run rẩy dữ tợn, không kiên nhẫn nói: “Hẹn hò gì có thể so sánh với tiền đồ của chính mình? Mang cô đi gặp phó đạo diễn Vương, rất có ích cho cô sau này, trong lòng cô không biết tự cân nhắc sao?”

“Chị Triệu, đêm nay tôi có cuộc hẹn rất quan trọng, chị cũng đừng khó xử tôi.

” Giọng của Lăng Vi mềm nhẹ, nhưng thái độ lại rất kiên quyết, rõ ràng là không muốn đi cùng Triệu Như Ý, tiền án của Triệu Như Ý chồng chất, không phải mang cô đi bồi rệu thì chính là muốn tặng cô cho người khác, đồng ý theo chị ta đi gặp phó đạo diễn Vương mới là kẻ ngốc đó.

Triệu Như Ý không ngờ cô dám tranh luận như vậy, sững sốt một hồi, nheo mắt lại nói: “Lăng Vi, với thái độ bây giờ của cô, chỉ một giây thôi tôi có thể nói công ty phong sát giết chết cô đó!”

“Chị Triệu, tôi chỉ không muốn đi bồi rượu mà thôi, chỉ như vậy đã bị phong sát rồi sao? Nếu công ty ở trên biết được chân tướng, vậy thì đối với chị cũng không có chỗ tốt đâu!”

“Cô còn dám tranh luận? Triệu Như Ý tôi đối phó người khác có lẽ không được, nhưng thu thập cô vẫn còn dư dả đó!” Triệu Như Ý bắt đầu nghiêng răng nghiêng lợi buông lời hung ác, điểm này lại rất giống với Bạch Hiểu Liên, chẳng lẽ bọn họ thật sự là hai mẹ con ruột?

Lăng Vi thật sự không muốn xé rách mặt với chị ta ngay lúc này, suy nghĩ một hồi rồi nhượng bộ nói: “Nếu đêm nay tôi trở về sớm, sẽ đi tìm các người, có thể chứ?”

Triệu Như Ý trừng mắt nhìn cô nửa ngày, mới hừ lạnh nói: “Cũng được, nhớ rõ phải về sớm một chút.”

” Nói xong liền quay đầu rời đi.

Lăng Vi thở ra một hơi thật dài, nghĩ thầm đêm nay chắc chắn không đơn giản như vậy, cô phải suy nghĩ biện pháp mới được.

Hơn 5 giờ, Lăng Vi một mình ra khỏi khu vực quay phim, liếc mắt một cái thì đã nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên đứng ở bên chiếc xe hơi chờ cô, có thể là mới từ công ty trực tiếp đến đây, trên người Tạ Thanh Nghiên vẫn còn đang mặc áo sơ mi quần tây, thoạt nhìn rất ôn hòa lễ độ, ngọc thụ lâm phong, đẹp trai đến mức nghiêm nghị, khiến người ta hoàn toàn không thể liên hệ anh với vị ba Tạ sống ảo khoe khoang trên bảng tin kia được, đó căn bản là hai người!

Ánh mắt của Tạ Thanh Nghiên trở nên sâu hơn, khóe miệng mang ý cười, im lặng chờ cô đến gần, sau đó rất ga lăng kéo cửa xe ra: “Chúng ta đến nơi nào ăn cơm?”

So sánh với cách ăn mặc nghiêm túc của anh, thì Lăng Vi mặc áo thun quần jean, có vẻ giống như một học sinh cấp ba hơn, “Chúng ta không ngồi xe, đi tới phía trước khoảng hai con phố là đến rồi.”

..

Lúc này mặt trời cũng mới vừa xuống núi, nhiệt độ đã giảm xuống, hai bên đường phổ phủ đầy bóng cây, gió thổi nhẹ nhẹ, đúng là thời điểm tốt để tản bộ.

Tạ Thanh Nghiên nghe vậy, liền đóng cửa xe, phân phó tài xế lái xe chậm rãi đi theo bọn họ.

Mặc dù hai người thường xuyên tương tác ở trên WeChat, nhưng dù sao cũng đã không gặp mặt nhau một thời gian, trong lúc nhất thời nhìn nhau lại không biết nói gì.

Đi được một đoạn đường, Tạ Thanh Nghiên mới mở miệng nói, “Năm tay.

..

Lăng Vi:.....

Bây giờ không có người quen ở bên cạnh, bọn họ còn cần phải đi nữa sao?

Tạ Thanh Nghiên dường như có thể đọc hiểu tâm tư của cô, nói: “Tài xế đi theo ở phía sau sẽ nhìn đó.

..

Lăng Vi:.....

Vì thế, tại đầu đường nơi đất khách tha hương, hai người bởi vì một người tài xế không quen biết mà nắm tay nhau, lý do này nghe ra thật sự rất gượng ép.

Tay của Tạ Thanh Nghiên rất lớn, có thể dễ dàng bao bọc lấy tay cô, lòng bàn tay dính vào nhau có chút ấm áp, thế nhưng cũng có chút gượng ngừng.

“Chúng ta đi ăn cái gì?” Anh tò mò hỏi.

Lăng Vi làm cái hũ nút không nói chuyện, trong lòng cười trộm, nghĩ thầm đợi lát nữa tới nơi rồi chắc chắn sẽ hù chết anh!

Lúc này, ven đường có mấy đứa nhỏ đạp xe đạp và ván trượt vui đùa âm ỉ đi ngang qua, Lăng Vi vì muốn né tránh, cho nên dưới chân trượt một cái, thiếu chút nữa đã té ngã, may mắn Tạ Thanh Nghiên nhanh tay lẹ mắt ôm cô lại, mà trong lúc hoảng loạn, Lăng Vi lại không cẩn thận kéo cái cúc áo trước ngực Tạ Thanh Nghiên xuống.

Hai người liếc nhìn nhau, cả hai đều ghen lời.

Lăng Vi có chút xấu hổ, trả cúc áo lại cho anh, cười nói: “Cái cúc áo này của anh hình như không được chắc lắm.

..

Tạ Thanh Nghiên lộ ra vẻ mặt vi diệu liếc nhìn cô một cái, thấp giọng nói: “Là do em quá nhiệt tình.

..

Không chỉ nhào vào trong ngực, mà còn giật cả cúc áo xuống.

Lăng Vi:.....

Sau khi đi qua hai con phố, con phố “BBQ nước”, náo nhiệt ồn ào đã xuất hiện ở trước mắt hai người, Lăng Vi chỉ vào mấy loại quán nướng, cười nói với Tạ Thanh Nghiên: “Đêm nay chúng ta sẽ ăn cái này, ngạc nhiên không, bất ngờ không? Ông chủ lớn như anh vậy, chắc chắn chưa từng ăn qua rồi!” Tạ Thanh Nghiên dùng một tay nắm tay cô, tay còn lại cắm vào túi, rất bình tĩnh nói: “Đúng là chưa từng ăn, nhưng tôi thấy em ăn qua rồi.

..

Lăng Vi không hiểu: “Khi nào?”

“Cái lần em nói đi chăm sóc sắc đẹp đó.

..

Lăng Vi:.....

Đúng là dọa người không được còn bị dọa ngược lại!!

Ba Tạ, anh là ma quỷ sao?!!!

Lời nói dối thành linh bị vạch trần, đây là loại cảm giác như thế nào?! Lăng Vi không biết người khác có cảm giác gì, chỉ biết bây giờ cô rất muốn đào

một cái lỗ ngay tại chỗ để tự chôn mình!

Mang theo bầu không khí xấu hổ, hai người tìm một tiệm xiên nướng được trang trí khá là xa hoa đi vào, lúc chờ đồ ăn, Tạ Thanh Nghiêן đặt cái cúc áo bị giật đứt ra kia vào trong lòng bàn tay, cầm di động lên chụp hai tấm ảnh, sau đó lại bỏ cúc áo vào trong túi.

Lăng Vi nhìn anh nhẹ nhàng hoàn thành một loạt động tác này, sau đó lại bắt đầu chơi di động, trong lòng đột nhiên có loại dự cảm không tốt, vội vàng lấy di động ra click mở bảng tin.

“Mấy tiện dân các cậu không phải đang đợi kết quả ba ba vượt ngàn dặm sao? Đây chính là kết quả.

..

Hình minh hoạ là một cái cúc áo bị kéo rớt xuống.

Lăng Vi:.....

Cái hiểu lầm này hơi lớn rồi!

Ba Tạ, anh làm trò lật mặt như lật bánh tráng vậy, thật sự tốt sao????

Chương 15: Chương 15

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

“Ngài Tạ..... Anh à.

” Lãng Vi vốn chỉ thuận miệng muốn gọi ngài Tạ, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt mang theo một tia bồn chồn của anh, lại không tự giác sửa miệng gọi anh, nghĩ thầm anh thì anh, nhân lúc còn sớm tập thành thói quen cũng tốt, miễn cho về sau ở trong những trường hợp lỡ miệng lộ tẩy.

“Sao vậy?” Tạ Thanh Nghiên mới vừa đăng bài lên bảng tin xong, lúc này thể xác và tinh thần đều vui vẻ sảng khoái.

“Tôi chỉ muốn phỏng vấn anh một chút, sao anh có thể mặt không đổi sắc đăng những bài đăng bùng nổ lên bảng tin như vậy?”

Tạ Thanh Nghiên lộ ra vẻ mặt vui vẻ, tươi cười nói, “Bởi vì tôi là ba Tạ.

”

Ngoại trừ vạt áo bị rách cúc áo mà trông có chút tán loạn ra, bề ngoài của ông chủ Tạ thoát nhìn vẫn ôn hòa lễ độ, không chút cầu thả, người có khí chất tao nhã như thế, một khi mở miệng lại xưng là ba ba, quả thực khiến cho người ta rất hoài nghi về cuộc sống.

Nhưng cái lý do này đúng là rất vững chắc!

Lãng Vi bày ra bộ dáng học hỏi, lại hỏi một câu: “Vậy anh đăng mấy cái này ở ngay trước mặt tôi, không cảm thấy kỳ quái sao?”

Lời này của cô có mang theo tính chất chất vấn, nhưng ông chủ Tạ vẫn bình tĩnh thản nhiên, hỏi ngược lại: “Cái nào?”

“Là..... Vượt ngàn dặm, đứt nút áo gì đó.

” Lãng Vi nói xong lời đó, bên tai cũng có chút nóng lên, không hiểu sao hai người rõ ràng là tình nhân giả, vì sao lại muốn thảo luận đề tài đen tối như vậy chứ?

“Là em đứt nút áo của tôi trước, tôi mới đăng bảng tin.

” Ông chủ Tạ làm như đúng lý hợp tình nói.

“Tôi..... tôi cũng không phải cố ý!”

“Vì sao chỗ khác không kéo, lại kéo nút áo?” Ông chủ Tạ thâm ý nói.

“Cũng chỉ là thuận tay..... Không đúng, trọng điểm không phải nằm ở chuyện đứt cúc áo!” Lãng Vi phát hiện bản thân bị anh dẫn đi vòng vòng đến hồ đồ, “Là những lời anh đăng lên đó!”

Khóe miệng của Tạ Thanh Nghiên cong lên một độ cong rất đẹp, nói: “Những lời này có vấn đề gì? Tôi từ ngàn dặm xa xôi tới gặp em, lại bị kéo đứt nút áo, cái đó không phải đều là sự thật sao? Tôi chỉ ăn ngay nói thật mà thôi.

”

Lãng Vi:.....

Hình như ba Tạ nói cũng có chút đạo lý, làm cô không còn lời gì để nói!

“Nhưng.....” Lãng Vi bỗng nhiên cảm thấy bản thân không có sức phản bác, “Những lời này còn có nghĩa khác!”

Tạ Thanh Nghiên chậm rãi lấy một điếu thuốc ra ngậm vào, trong ánh mắt toàn là ý cười, “Bảo Bảo, là do em suy diễn quá nhiều, không ngoan đâu!”

Lãng Vi:.....

Một giờ sau, hai người ăn uống xong đi ra, cả người đều sáng khoái.

Chờ đến khi tài xế lái xe tới, Lãng Vi hỏi người đàn ông bên cạnh, “Kế tiếp đi đâu? Anh đặt khách sạn chưa?”

Tạ Thanh Nghiên đang hút thuốc, xem ra kế hoạch cai thuốc của vẫn chưa thành công, chỉ thấy anh phun ra một ngụm khói trắng, ái muội cười nói:

“Sao đột nhiên lại chủ động như vậy?!”

Lăng Vi ngốc hai giây mới phản ứng lại được, mình lại bị đùa giỡn một phen rồi, nhin không được mắng thầm câu: Đồ lưu manh!

“Anh ơi, có thể vui vẻ trò chuyện được hay không?”

Tạ Thanh Nghiên nhướng mày, mặc dù anh cảm thấy lời mình nói không có gì không đúng, nhưng vẫn phối hợp lộ ra vẻ mặt ngay thẳng, nói: “Đêm nay tôi sẽ quay về, sáng mai có một hội nghị quan trọng, họp xong sẽ có thời gian, tôi sẽ đến tham quan đoàn phim của em.

..

Lăng Vi cũng không yêu cầu anh nhất định phải tới tham quan, nhưng nếu ông chủ Tạ đã mở miệng, cô tự nhiên sẽ không cự tuyệt, “Đại khái là khi nào tới đây?”

“Trước giữa trưa ngày hôm sau đi, không chắc.

..

Tài xế nhanh chóng chạy tới trước cửa tiệm đón hai người, Tạ Thanh Nghiên đưa Lăng Vi về khách sạn của đoàn phim trước, sau đó mới tạm biệt cô rời đi.

Lăng Vi nhìn theo chiếc xe Mercedes-Benz màu đen nhập vào dòng người, sau đó mới lấy di động ra nhìn, phía trên hiển thị vài cuộc điện thoại nhớ, đều là Triệu Như Ý gọi tới, vừa rồi lúc ăn cơm, cô đã cài điện thoại ở chế độ rung, cố ý xem nhẹ cuộc gọi của Triệu Như Ý.

Nghĩ nghĩ một hồi, cô mới gọi lại cho Triệu Như Ý, “Chị Triệu, bên các người kết thúc chưa?”

“Cô rút cuộc cũng biết gọi lại rồi à?” Tốc độ nói chuyện của Triệu Như Ý có hơi chậm chạp, đoán chừng là mới uống rượu.

“Tôi vừa xong việc là gọi điện thoại lại cho chị ngay đó.

..

“Bây giờ cô qua đây đi, vẫn còn đang ca hát.

” Triệu Như Ý nói ra tên hội sở, sau đó tắt điện thoại.

Lăng Vi suy nghĩ một lát, lại gọi điện thoại cho Trần Tiểu Nhược, ở trong điện thoại dặn dò cô, “Bây giờ chị sẽ đến hội sở tìm đám người Triệu Như Ý, nếu trước 12 giờ chị không trở về, em lập tức đi tìm chị Lam Nhược, để cô ấy sai người đến đón chị, nếu chị Lam Nhược không muốn, em phải gọi điện thoại cho ông chủ Tạ, dùng số di động công việc của chị mà gọi, chị có lưu hai số điện thoại của anh ta rồi.

..

Trần Tiểu Nhược nghe xong cũng bị dọa ngốc, “Chị, có phải có nguy hiểm hay không, vậy chị đừng đi!”

Nếu cô không đi, chính là nói rõ muốn xé rách mặt với Triệu Như Ý, nói vậy, sau này Triệu Như Ý khẳng định sẽ không ngừng gây phiền phức cho cô, trước khi cô nghĩ ra cách thu thập Triệu Như Ý, thì cô vẫn phải nhịn một chút mới tốt.

Dặn dò xong, lúc này Lăng Vi mới đứng ở cửa khách sạn bắt một chiếc taxi chạy tới hội sở.

Tới hội sở rồi, cô cũng không nóng nảy tiến vào phòng của Triệu Như Ý, mà là tìm người phục vụ phụ trách phòng này, cho anh mấy trăm tiền bo, “Đợi lát nữa có người muốn mời rượu tôi, anh phải giúp tôi rót rượu, biết nên làm như thế nào chưa?”

Người phục vụ cầm tiền bo, cười tủm tỉm ra hiệu OK.

Lúc này Lăng Vi mới đẩy cửa phòng ra, người bên trong cơ bản đều đã uống nhiều rượu, trong phòng mùi rượu mùi nước hoa chướng khí mù mịt, thiếu chút nữa đã khiến Lăng Vi chịu không nổi muốn đi ra ngoài.

Triệu Như Ý đã ngà ngà say, thấy Lăng Vi tiến vào, liền vẫy tay gọi cô, “Lại đây, uống với phó đạo diễn Vương một ly.

..

Phó đạo diễn Vương vừa ục ịch lại hít đầu thở ra mùi rượu, cười để lộ ra đầy miệng răng vàng, ha ha cười nói: “Một ly..... Một ly sao mà đủ, ít nhất phải..... Tự phạt ba ly.

”

Mấy con ma men trong phòng đều ồn ào hòa theo, Lăng Vi nhìn chung quanh một vòng, phát hiện Bạch Hiểu Liên cũng đã uống say, đang dựa vào trên sô pha ngây ngô cười.

Dựa vào tửu lượng đời trước của cô, ba ly rượu chỉ là chút lòng thành, nhưng bây giờ thân thể trẻ tuổi này của cô vẫn không chịu nổi nhiều rượu, uống ba ly cũng hết sức rồi, “Được rồi, tôi kêu người lấy cái ly sạch tới.

” Nói xong liền vẫy tay gọi người phục vụ đứng ở cửa, người phục vụ rất nhanh nhẹn bưng cái ly sạch sẽ tiến vào, nhanh tay lẹ chân rót cho cô một ly.

Không biết là ai ở bên cạnh ồn ào nói: “Còn dùng ly cái gì nha, trực tiếp uống chai là được rồi!”

Lăng Vi quay đầu lại liếc nhìn anh ta một cái, ánh mắt sắc bén lại âm trầm, “Hoá ra anh uống rượu đều uống bằng chai sao? Nếu mình làm không được, thì cũng đừng làm khó phụ nữ.

”

Người nọ vốn dĩ chỉ thừa dịp uống say gây ồn ào, bị Lăng Vi nói như vậy tức cũng không dám thở gấp.

Lăng Vi bưng ly rượu lên uống một ngụm nhỏ, phát hiện mùi rượu đúng là rất nhạt, lúc này mới yên tâm uống cạn, sau khi uống liên tiếp ba ly xong, mặt vẫn không đổi sắc.

Phó đạo diễn Vương làm bộ đang say đến mơ hồ, dẫn đầu vỗ tay trầm trồ khen ngợi, sau đó vỗ vỗ vị trí bên cạnh, nói với Lăng Vi: “Tới tới tới, ngồi bên này.

”

Lăng Vi nhìn vị trí kia một cái, cười nói: “Tôi vẫn nên ngồi bên cạnh chị Bạch thì hơn, hình như chị ấy uống say rồi.

” Nói xong cũng không đợi người khác phản ứng, liền đặt mông ngồi xuống bên cạnh Bạch Hiểu Liên.

Bạch Hiểu Liên ngơ ngác nhìn cô, sau đó cảm giận nói: “Cô đừng ngồi kế tôi, cút cút cút.

”

Lăng Vi cũng mặc kệ cô ta, bình tĩnh thản nhiên ngồi xuống.

Không bao lâu sau, người trong phòng tiếp tục uống rượu ca hát, bầu không khí vô cùng sôi động, đoán chừng đã quên ngày mai còn phải làm việc.

Triệu Như Ý lướt qua đám người truyền đồ cho Lăng Vi, Lăng Vi tiếp nhận, là một tấm thẻ phòng.

“Thời gian quá muộn rồi, ở bên này tôi đã thuê mấy căn phòng ở trên lầu, đêm nay ngủ lại ở chỗ này đi.

”

Lăng Vi vừa nhìn thấy tấm thẻ phòng kia, trong lòng tức khắc sáng tỏ như gương.

Buổi chiều Triệu Như Ý một hai phải kêu cô tới bồi rượu, Lăng Vi biết ngay chuyện này chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy, bây giờ nhìn thấy Triệu Như Ý đưa tấm thẻ phòng, rốt cuộc cũng biết được mục đích của chị ta rồi, người phụ nữ này thật sự quá ác độc, ngay cả mắt cũng không chớp bán cô đi.

Trong ấn tượng của Lăng Vi, hình như đời trước không có xảy ra chuyện này, có thể là lúc ấy Bạch Hiểu Liên không tiến vào đoàn phim 《Cung Tường Liễu》, cho nên Triệu Như Ý cũng không xuất hiện, xem ra sự kiện trong quá khứ đã đi lệch khỏi quỹ đạo vốn có rồi, rất nhiều chuyện cũng sẽ thay đổi theo.

Nếu Lăng Vi không có đủ kinh nghiệm xã hội, có lẽ cô cũng sẽ ngây ngốc tiếp nhận thẻ phòng rồi đi vào, nhưng hiện giờ cô đối với các kịch bản trong giới giải trí đều rõ như lòng bàn tay, lại nhìn thủ đoạn này của Triệu Như Ý, thật sự có chút đơn giản lại thô bạo quá mức.

Lăng Vi cầm thẻ phòng, cười cười với Triệu Như Ý, quay đầu lại bắt đầu làm như cố ý vô tình rót rượu cho Bạch Hiểu Liên.

Bạch Hiểu Liên vốn đã có chút mơ hồ, bị Lăng Vi rót hơn mấy ly, đã bắt đầu tìm không ra phương hướng, nắm vạt áo của Lăng Vi luôn miệng nói chán ghét cô.

Hơn nửa tiếng sau, Lăng Vi cũng làm bộ uống say, lôi kéo Bạch Hiểu Liên đứng lên, nói với Triệu Như Ý: “Chị Triệu, chị Bạch nói chị ấy muốn về phòng, tôi cũng uống nhiều, muốn đi ngủ.

..

Triệu Như Ý nhìn cô một cái, nói: “Có mang thẻ phòng theo chưa? Đừng đánh mất.

..

“Mang theo rồi mang theo rồi.

..

Hai người nâng đỡ nhau đi tới cửa, Lăng Vi chỉ vào người phục vụ vừa rồi nói: “Anh trai, có thể giúp tôi đỡ chị Bạch trở về không? Cô ta thật nặng!” Người phục vụ cười tủm tỉm liên tục gật đầu, đi tới giúp cô đỡ Bạch Hiểu Liên đi ra ngoài.

Chờ sau khi đi vào thang máy, Lăng Vi mới thu hồi bộ dáng say rượu kia lại, người phục vụ nhìn thấy cũng không kinh ngạc, chính anh ta đã giúp đỡ đỡ vài ly nước vào rượu mà.

Lăng Vi mang người phục vụ theo tìm được căn phòng Triệu Như Ý đã sắp xếp cho cô, quét thẻ đi vào, sau đó dưới sự trợ giúp của người phục vụ, đỡ

Bạch Hiểu Liên nằm lên trên giường, Bạch Hiểu Liên đã ngủ rất say.

Lăng Vi phục vụ chu đáo mở chăn ra trùm kín mít cô ta lại, ngay cả đầu cũng chỉ để lộ ra hơn phân nửa, lúc này mới đi theo người phục vụ ra ngoài, trước khi đóng cửa phòng lại, còn thuận tay tắt đèn đi, chỉ chừa một bóng đèn nhỏ ở ngoài cửa.

“Anh trai, lối thoát hiểm của nơi này ở đâu? Tôi muốn đi cầu thang xuống.

..

Người phục vụ kỳ quái liếc nhìn cô một cái, thuận tay chỉ đường cho cô, Lăng Vi lại cho anh ta tiền boa, nói: “Nếu người khác có hỏi anh, thì nói tôi đã về phòng ngủ rồi, cảm ơn!”

Đôi phương cầm mấy tờ tiền liên tục gật đầu.

Lúc Lăng Vi trở lại khách sạn của đoàn phim thì vẫn chưa đến 12 giờ, Trần Tiểu Nhược đang chờ ở trong đại sảnh, cả người thoạt nhìn giống như con kiến bò trên chảo nóng, nhìn thấy Lăng Vi trở về, cô nhảy dựng lên, kêu to: “Chị Vi!”

Lăng Vi vội vàng ngăn cản tiếng rống của cô, kéo cô đi thẳng lên trên lầu.

“Em sắp gấp muốn chết rồi, chị mà không trở lại nữa em sẽ đi tìm chị Lam Nhược.

..

“Không có việc gì, trở về ngủ đi.

” Lăng Vi an ủi cô một câu, nghĩ thầm hiện tại sẽ không có việc gì, cũng không biết ngày mai có thể thay đổi hay không.

Sáng sớm ngày hôm sau, một tin tức lớn oanh tạc ở trong đoàn phim đến điên rồi.

Đêm qua phó đạo diễn Vương ngủ với Bạch Hiểu Liên!

Chương 16: Chương 16

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

“Tối hôm qua phó đạo diễn Vương ngủ với Bạch Hiểu Liên!!”

Đây là tin tức sáng sớm lúc Trần Tiểu Nhược đi mua bữa sáng nghe được, cô chạy thẳng về phòng, nhanh miệng nói, “Chị chị chị, tin tức lớn lớn lớn!”

Lăng Vi mới vừa tỉnh ngủ, đang cầm di động lướt xem bảng tin của ba Tạ, điều này đã trở thành niềm vui mỗi ngày của cô rồi, bài đăng mới nhất chính là bài ba Tạ nói về cái cúp áo kia, “Có một đoạn chuyện xưa không muốn để người khác biết.” Lời này làm cho cô vui vẻ nửa ngày, kết quả vẫn chưa vui được bao lâu thì Trần Tiểu Nhược đã mang về một tin tức bùng nổ như vậy.

Nghe nửa ngày cũng không nghe rõ cái gì, Lăng Vi nhịn không được nhíu mày nói: “Nói tiếng người.”

Trần Tiểu Nhược nuốt nuốt nước miếng, uống sạch một ly sữa đậu nành, lúc này mới nhanh mồm nhanh miệng nói hoàn chỉnh tin tức vừa nghe được cho cô.

Tối hôm qua lúc Lăng Vi đưa Bạch Hiểu Liên vào căn phòng Triệu Như Ý sắp xếp thì đã có dự cảm sẽ xảy ra chuyện, cũng dự đoán được hôm nay chắc chắn sẽ có phiền toái, chỉ là không ngờ chuyện phiền toái này mới sáng sớm đã bị tuôn ra rồi.

“Loại chuyện như thế này, tại sao mới sáng sớm mọi người đều biết hết vậy?” Lăng Vi cau mày hỏi, dù sao cũng là chuyện gây gièm pha, đề xuống còn không kịp, tại sao lại lộ nhanh như vậy.

“Người trong đoàn phim nói cho em biết đó, sáng sớm hôm nay, đạo diễn Quách có chuyện tìm phó đạo diễn Vương thương lượng, nghe nói tối hôm qua ông ta không trở về, đã gọi trợ lý đi tìm, trợ lý nghe nói phó đạo diễn Vương là được Triệu Như Ý mời ra ngoài, cho nên liền đi tìm Triệu Như Ý,

kết quả Triệu Như Ý trực tiếp đưa người tới phòng của phó đạo diễn Vương, sau đó lập tức phát hiện Bạch Hiểu Liên nằm ở trên giường ngủ của ông ta!” Trần Tiểu Nhược nói xong còn không quên biểu đạt vẻ khiếp sợ của mình, “Ông trời của tôi ơi, việc này thật sự quá động trời rồi!”

Lăng Vi nghe xong, sắc mặt trầm xuống nói: “Em biết không? Căn phòng mà phó đạo diễn Vương ngủ kia, chính là căn phòng Triệu Như Ý chuẩn bị cho chị.”

Trần Tiểu Nhược sửng sốt, sắc mặt lập tức trắng bệch, “Ý chị nói, đây là kế hoạch do một tay chị Triệu làm ra!”

Lăng Vi xoay người xuống giường, phủ thêm một cái áo khoác, “Đúng vậy, vốn dĩ nữ chính nên là chị, nhưng tối hôm qua chị đưa Bạch Hiểu Liên vào, cho nên vai chính liền biến thành Bạch Hiểu Liên.”

Đến lúc này Trần Tiểu Nhược mới ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, che miệng hoảng sợ nói: “Chị, vậy chị Triệu chắc chắn sẽ.....” Câu nói kế tiếp cô căn bản không dám nói ra, xảy ra việc này, Triệu Như Ý chắc chắn sẽ không bỏ qua cho cô!

Tối hôm qua Lăng Vi làm như vậy, đương nhiên có nghĩ đến kết quả, cũng đã chuẩn bị tinh thần bị trả thù, tối hôm qua lúc thuê phòng, cô đã lén ghi lại một đoạn video, đến lúc đó xé rách mặt, cô sẽ cầm đoạn video này đến cho lãnh đạo cấp cao công ty xem, mặc kệ phía trên xử lý chuyện này như thế nào, cô cũng nhất định phải kéo Triệu Như Ý xuống mới được, bằng không sẽ để lại hậu hoạ khôn lường.

Nếu cấp trên công ty muốn xử lý lạnh chuyện này, cô sẽ đi thuê người viết bài, công khai chuyện của Triệu Như Ý ở trên mạng, chỉ là làm như vậy sẽ tốn không ít tiền.

Nghĩ đến đây, Lăng Vi cầm di động lên tra xét số dư trong thẻ ngân hàng của mình, lúc trước mẹ Lăng để lại cho cô không ít tiền gửi ngân hàng, bây giờ cô cũng coi như là một nhà giàu, mua người viết bài chắc là vẫn có thể.

Trong lòng đã có chủ ý, cô mới mở miệng an ủi Trần Tiểu Nhược, “Đừng lo lắng, việc này chị có thể xử lý.”

“Thật vậy sao? Chị Vi, cần em làm gì chị cứ việc dặn dò.”

Lăng Vi suy nghĩ rất nghiêm túc, nói: “Vậy em giúp chị đi diệt khẩu Triệu Như Ý đi.”

Trần Tiểu Nhược:.....

Lúc Lăng Vi đến phim trường, toàn bộ đoàn phim đều đang thảo luận chuyện này, xem ra Quách Khải đã rất tức giận, gặp ai cũng sẽ mắng vài câu.

Lăng Vi lén nhìn một vòng, phát hiện không thấy phó đạo diễn Vương và Bạch Hiểu Liên đâu.

Lam Nhược thừa dịp rảnh rỗi, bưng một ly trà xanh chạy tới nói chuyện phiếm với cô, “Không ngờ phó đạo diễn Vương lại là loại người này, lá gan cũng quá lớn, lại dám cùng với diễn viên trong đoàn phim..... đạo diễn Quách tức giận đến mức trực tiếp sa thải anh ta.”

Mặc dù Lăng Vi cảm thấy may mắn vì đương sự không phải mình, nhưng cũng không cảm thấy vui vẻ, “Bạch Hiểu Liên đâu?”

Lam Nhược uống trà, lắc đầu nói: “Không thấy đâu, làm ra việc này, đoán chừng cũng không còn mặt mũi ở trong đoàn phim nữa.”

Lăng Vi mím môi, nghĩ thầm có lẽ Bạch Hiểu Liên sẽ không xuất hiện, nhưng Triệu Như Ý nhất định sẽ đến tìm cô.

Buổi sáng sau khi quay xong mấy cảnh, Lăng Vi bị nắng chiếu chịu không nổi, liền chạy đến phòng nghỉ hưởng điều hòa, đây là một căn phòng nghỉ khá lớn, có không ít người ở bên trong, đều đang bàn luận về tin tức sáng nay, Lăng Vi nghe một hồi mới phát hiện bình thường nhân phẩm của phó đạo diễn Vương cũng chẳng ra gì, rất không có tác phong làm việc.

Người vô dụng như vậy, Triệu Như Ý vẫn gấp gấp kéo các cô đi bồi rượu thì cũng đúng thật là cực phẩm!

“Lăng Vi!” Triệu Như Ý đẩy cửa phòng nghỉ ra, nổi giận đùng đùng đi vào, một tiếng hét này của chị ta giống như sư tử hà đông rống, không chỉ dọa Lăng Vi nhảy dựng, còn dọa luôn người ở chung quanh, tất cả đều dùng vẻ mặt tò mò nhìn bọn họ.

Lăng Vi đứng lên đối mặt với Triệu Như Ý đang tức đến dựng lông, “Chị Triệu, muốn nói gì thì chúng ta đi ra ngoài nói.”

Triệu Như Ý hung hăng trừng mắt nhìn cô một cái, nhưng chị ta cũng biết nơi này không phải chỗ để nói chuyện, vì vậy liền xoay người đi ra ngoài. Hai người tìm được một nơi an tĩnh ở bên ngoài, ngay sau đó Triệu Như Ý lập tức đánh đòn phủ đầu, “Lăng Vi, ai cho cô lá gan lớn như vậy hả, dám hãm hại Hiểu Liên!”

Lăng Vi không sợ nhìn thẳng chị ta nói: “Không tiễn cô ta đi vào, vậy hôm nay nữ chính bị gièm pha chính là tôi, chị Triệu, việc này tôi cũng muốn hỏi

chị một chút , tại sao cái thẻ phòng chị đưa cho tôi mà phó đạo diễn Vương lại đi vào ngủ?!”

Không ngờ Triệu Như Ý lại thề thốt phủ nhận, “Tôi không có đưa thẻ phòng cho cô, đó vốn dĩ chính là phòng của đạo diễn Vương.”

“Tôi không có thẻ phòng, vậy làm sao đưa được Bạch Hiểu Liên vào, chị Triệu, tất cả mọi người đều không ngốc, đừng nói mấy câu làm nhục chỉ số thông minh của nhau như vậy.”

Triệu Như Ý lập tức giống như bị pháo nổ vào chân, trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn nói: “Cô dám mắng tôi ngu?! Lãng Vi, con tiện nhân này muốn tìm chết có phải không, kêu cô tiếp khách thì thế nào?! Cô có tin, chỉ cần tôi nói một câu, từ hôm nay trở đi cô đừng mong lẫn lộn ở trong giới giải trí nữa hay không!”

“Tôi không tin, nếu chị có năng lực này, còn cần phải đưa chúng tôi đi khắp nơi bồi rệu sao?”

“Cô!” Triệu Như Ý run rẩy chỉ ngón tay vào cô, “Cô chờ đi! Xem tôi **giết** chết cô như thế nào!” Chị ta nói xong liền cầm lấy di động chuẩn bị gọi đi.

Lãng Vi đang suy đoán có phải chị ta muốn gọi cho lãnh đạo công ty hay không thì bỗng nhiên nghe thấy bên cạnh có người không nhanh không chậm nói: “Muốn **giết** chết ai?”

Triệu Như Ý đang muốn gọi điện thoại lập tức ngậy ra một lúc, ngay sau đó xoay người lại nhìn, Lãng Vi cũng nhìn theo, thì chỉ thấy một nhóm người đang đi tới chỗ của bọn họ, quả nhiên người đàn ông được mọi người tôn kính nịnh nọt đi tuốt đằng trước, thật sự chính là Tạ Thanh Nghiên ngày hôm qua bị cô kéo đứt cúc áo.

Không biết có phải Lãng Vi có ảo giác hay không mà trong chớp mắt, cô cảm thấy người đàn ông này không phải xi măng trát tường, mà chính là ngôi sao rực rỡ chói lóa trên sân khấu! Cái tư thái kia giống như thiên thần giáng thế vậy, vô cùng đẹp trai, ngang tàng bá đạo!

Có phải anh lại bắt đầu sự nghiệp diễn xuất của anh rồi hay không?

Lãng Vi phát hiện, đi theo phía sau Tạ Thanh Nghiên còn có thư ký Đỗ lạnh nhạt thanh cao, cộng thêm các thành viên làm việc trong đoàn phim Quách Khải, còn có đám người Lam Nhược tránh ở phía sau xem trò vui, cái này thật đúng là náo nhiệt!

Tạ Thanh Nghiên đưa mọi người tới đứng ở chỗ râm mát, sau đó vẫy tay với cô, nói: “Lại đây.”

Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, Lăng Vi chỉ cảm thấy thân thể nhẹ hơn, bước chân có hơi bay bổng, giống như đang đạp trên một mớ kẹo bông gòn vậy.

Chờ tới khi cô đi qua, Tạ Thanh Nghiên mới duỗi tay ôm lấy eo cô ngay ở trước mắt bao người, cúi đầu hôn lên trán của cô, tư thế thân mật như vậy, cho dù là người mù cũng đều có thể đoán ra quan hệ của hai người bọn họ. Quách Khải và tất cả nhân viên của đoàn phim đều âm thầm giật mình, trong lòng đều nghĩ về một chuyện: Ông trời ơi, không ngờ địa vị Lăng Vi lại lớn như vậy! Vậy mà cô lại là người của Tạ Thanh Nghiên! Những người ngày thường có thái độ khá lạnh nhạt với Lăng Vi lập tức sôi máu kiểm điểm ở trong lòng: Mình rốt cuộc đã có đắc tội với Lăng Vi hay chưa.

Mà Triệu Như Ý bị cô lập vẫn ngây ngốc đứng tại chỗ, chị ta có biết Tạ Thanh Nghiên, đã từng gặp ở rất nhiều buổi tiệc rượu, có một lần Lăng Vi còn nói bẽ ngoài của đối phương không tồi, muốn làm quen, kết quả bị chị ta châm chọc mỉa mai một phen, không ngờ Lăng Vi lại thật sự thông đồng được rồi, còn thân thiết như vậy! Sao chị ta không biết một chút gì về việc này vậy?! Cuối cùng ở trong lòng Triệu Như Ý tổng kết ra hai chữ: Xong rồi!

Tạ Thanh Nghiên thể hiện thân mật xong liền dịu dàng hỏi cô: “Bảo bối, vừa rồi có người khi dễ em sao? Còn nói muốn giết chết em?”

Lăng Vi nhẹ nhàng dựa cơ thể vào người anh, rũ mắt xuống, lộ ra vẻ mặt ủy khuất gật gật đầu, lại tỏ ra sợ hãi nói: “Anh ơi, em sợ.”

Mọi người ở phía sau đều có ý tưởng giống nhau cùng rùng mình một cái, nghĩ thầm hai người này thật sự quá buồn nôn!

Tạ Thanh Nghiên rất đau lòng dỗ cô, “Đừng sợ đừng sợ, ai dám khi dễ em, tôi giết chết người đó!” Phong cách này, càng ngày càng lệch hướng, đã từ tổng tài bá đạo biến thành đại ca xã hội đen rồi.

Thư ký Đỗ ở bên cạnh lấy khăn ra lau mồ hôi lạnh, nghe đến đó lập tức vội vàng lên tiếng cứu vãn, “Tạ tổng, nơi này quá nóng, hay là chúng ta đổi địa điểm nói chuyện đi?”

Tiếp đó, đạo diễn Quách Khải rất có ánh mắt sắp xếp cho bọn họ một căn phòng nhỏ có gắn điều hòa, sau đó cho mọi người lui ra, để cho bọn họ có thể thoải mái thảo luận vấn đề ai giết chết ai.

Triệu Như Ý bị người ta xách từ bên ngoài đi vào trong phòng nghỉ, trạng

thái tinh thần hoàn toàn vẫn như đang đi vào cõi thần tiên, thẳng đến khi cửa phòng nghỉ bị Quách Khải đóng lại từ bên ngoài, chị ta mới tỉnh táo lại, xoa xoa tay nói với Tạ Thanh Nghiê: “Tạ tổng, đây đều là hiểu lầm, vừa rồi tôi cũng chỉ thuận miệng nói mà thôi, chỉ muốn hù dọa cô ấy, không phải thật đâu!”

Tạ Thanh Nghiê bệ vệ ngồi ở trên sô pha đơn, Lăng Vi dịu dàng nhu mì ngồi ở trên tay vịn, đưa một đoạn eo thon nhỏ của mình ra cho anh ôm. Anh giống như sông băng ngàn năm lạnh lẽo : “Người phụ nữ của Tạ Thanh Nghiê tôi, có thể tùy tiện hù dọa sao?”

Triệu Như Ý đã sớm quên hôm nay tới làm gì, trong lòng chỉ có một ý niệm: Tôi là ai? Tôi đang ở đâu? Đã xảy ra chuyện gì?

Chị ta nói năng lộn xộn: “Tôi, cái này..... Tôi không biết Lăng Vi và anh là..... Tôi chỉ là.....”

Tạ Thanh Nghiê không kiên nhẫn nghe chị ta giảo biện, quay đầu lại nhìn về phía Lăng Vi, hỏi cô: “Việc này em muốn xử lý như thế nào?”

Lăng Vi nghĩ nghĩ rồi nói: “Em không muốn gặp lại chị ta.”

Tạ Thanh Nghiê gật gù đầu, nói với thư ký Đổ ở bên cạnh: “Người này giao cho anh, xử lý sạch sẽ một chút!”

Lăng Vi:.....

Thư ký Đổ:.....

Triệu Như Ý:.....

Thư ký Đổ đã ở bên cạnh Tạ Thanh Nghiê lâu rồi, tự nhiên biết nên làm như thế nào, nhanh chóng lôi Triệu Như Ý đi.

Lúc Triệu Như Ý đi ra cửa, trong lòng sợ hãi tới cực điểm, nhin không được run rẩy hô lên: “Tạ tổng tha mạng !”

Lăng Vi phụt cười một tiếng, “Chị ta thật sự cho rằng chúng ta muốn diệt khẩu chị ta sao?”

Tạ Thanh Nghiê nhướn mày: “Chẳng lẽ không phải?”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiê trêu cợt đủ rồi, mới nói: “Yên tâm, chỉ dạy cho chị ta một bài học thôi, vừa rồi tôi đã nghe Trần Tiểu Nhược nói đại khái, người như vậy, không xứng làm người đại diện của em.”

Lúc này Lăng Vi mới nhẹ nhàng thở ra.

Sau đó lại nghe anh nói: “Đừng rối rắm mấy chuyện nhỏ này, chúng ta nói

chính sự đi.”

Cái này mà là chuyện nhỏ thì cái gì mới là chuyện lớn đây? Lăng Vi vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, chăm chú lắng nghe, “Chuyện gì?”

Sau đó cô nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên lấy từ trong túi ra hai sợi dây màu đỏ, lấy một sợi trong đó đeo lên trên cổ tay của Lăng Vi, sau đó lấy sợi còn lại đưa cho Lăng Vi mang vào cho anh.

Lăng Vi tỏ vẻ khó hiểu, “Cái này từ đâu ra vậy?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Mua ở cổng thành phố phim, năm đồng tiền một cái.”

Lăng Vi:.....

Hai người đồng thời đeo dây tình nhân xong, trông rất có hình dáng, nhưng chẳng lẽ đây là chính sự mà anh nói đó hả?

Tiếp đến lại thấy anh lấy cổ tay của hai người dựa sát vào nhau, lấy di động ra bắt đầu chụp ảnh, nhưng thay đổi vài góc độ cũng không quá vừa lòng. Lăng Vi nghĩ thử, sau đó duỗi tay nắm lấy tay anh, làm cho mười ngón tay của hai người đan vào nhau, lúc này mới giúp Tạ Thanh Nghiên chụp ra được một tấm ảnh hoàn mỹ.

Nhìn Tạ Thanh Nghiên đăng ảnh chụp lên trên bảng tin, Lăng Vi cũng bị bản thân làm cho cảm động, từ lúc bắt đầu cô bị động phối hợp, đến bây giờ đã chủ động tạo dáng rồi, sự tiến bộ này có thể nói là cực kỳ lớn.

Bảng tin của ba Tạ:

“Thật là hết cách với bảo bảo.....”

Kèm theo tấm ảnh chụp sợi dây đỏ ấu trĩ trên tay hai người.

Lăng Vi:.....

Bà nội ơi, tôi mới là hết cách với anh đó!!!

Chương 17: Chương 17

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Triệu Như Ý đã giao cho thư ký Đỗ giải quyết, ảnh chụp cũng đã đăng lên bảng tin rồi, hai người không còn việc gì thì toàn thân đều nhẹ nhõm, sau đó lại hàn huyên vài câu về đề tài “Tư mật”.

“Ngài Tạ, cảm ơn anh đã ra tay giúp đỡ.

” Lãng Vi rất chân thành nói lời cảm ơn, nếu không phải Tạ Thanh Nghiên xuất hiện đúng lúc, thì cho dù cô có thể ứng phó Triệu Như Ý đi nữa, hành động cũng sẽ rất phiền toái.

Tạ Thanh Nghiên thưởng thức sợi dây đeo màu đỏ, nói: “Nên thôi, trong hiệp nghị có ghi.

”

“Cũng phải cảm ơn mà.

”

“Vậy tặng chút quà cảm ơn có tính chất thân mật một chút đi?”

Lãng Vi bày ra vẻ mặt phòng bị nhìn anh, “Tôi là người có nguyên tắc, quà quá đáng tôi không đưa đâu.

”

Tạ Thanh Nghiên giơ tay chỉ vào gương mặt, của mình “Hôn chỗ này cũng không tính là phá hư nguyên tắc của em chứ?”

Lãng Vi:.....

Chẳng lẽ ông chủ Tạ thật sự có ý với cô? Cho nên lấy việc công làm việc tư, lấy hiệp nghị làm cơ nhân cơ hội theo đuổi cô? Bằng không tại sao lại không dấu vết làm ra mấy hành động làm người ta hiểu lầm thế này?! Nhưng chỉ là hôn mặt mà thôi, đâu phải hôn môi, cũng không phải việc khó khăn gì, vừa rồi không phải Tạ Thanh Nghiên cũng ở trước mắt bao người hôn trán của cô sao, nghĩ đến đây, Lăng Vi cũng không do dự nữa, sáng khoái cúi đầu hôn lên trên má của anh.

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi phát hiện vẻ mặt của anh không đúng, liền hỏi anh: “Làm sao vậy?”
Tạ Thanh Nghiên nâng mắt lên liếc nhìn cô một cái, nói: “Em hôn quá nhanh, tôi vẫn chưa click mở camera.

”

Lăng Vi:.....

Cảm giác này ngược lại giống như cô gấp không chờ nổi muốn hôn anh vậy!

Lăng Vi mím miệng: “Anh muốn đăng tư liệu sống lên bảng tin hả? Không phải anh vừa mới đăng rồi sao.

”

“Lưu trước, để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào, hơn nữa trang phục diễn này của em rất xinh đẹp.

” Tạ Thanh Nghiên hiếm khi nghiêm túc khen cô một lần.

Lăng Vi lập tức có chút đắc ý, vung tay áo bày ra một tư thế quyến rũ, “Tôi cũng cảm thấy rất đẹp.

”

Tạ Thanh Nghiên gật đầu, nói: “Cực giống sủng phi trong hậu cung của ba ba.

”

Lăng Vi:.....

Cuối cùng, Lăng sủng phi vẫn rất phối hợp bày ra cái tư thế chim nhỏ nép vào người, tận tình giúp ba Tạ chụp mấy tấm hình.

Lúc trước Tạ Thanh Nghiên chưa bao giờ có bất cứ giao lưu gì với giới giải trí, lần này đến tham quan cũng coi như đã là kỷ lục rồi, toàn bộ đoàn phim đều vô cùng coi trọng, thấy bọn họ đã giải quyết xong việc tư, Quách Khải lập tức tự mình tiến đến chiêu đãi Tạ Thanh Nghiên, mang anh đi phim trường một vòng, cũng giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ tình huống trong đoàn phim, khoa trương mà nói thì không khác gì lãnh đạo đi khảo sát công việc, mỗi người trong đoàn phim đều trở thành vua nịnh nọt.

Lăng Vi bị Tạ Thanh Nghiên nắm chặt tay, cũng đi theo một vòng, lần này ngay cả dì làm vệ sinh cũng biết cô có một người bạn trai rất trâu bò.

Sau khi dạo xong, Tạ Thanh Nghiên lại bị mời đi tham quan trường quay, ngồi ở sau bình phong giám thị, bộ dáng còn chuyên nghiệp hơn cả đạo diễn.

Lúc này Lăng Vi sẽ không diễn, cũng đi theo ngồi ở bên cạnh cùng quan sát với anh, từ sau khi biết cô là bạn gái của ông chủ Tạ, các loại đãi ngộ của cô đều lập tức được đề cao mấy bậc, cũng sắp được như Lam Nhược luôn rồi.

Lúc này mấy diễn viên có suất diễn ở phim trường vẫn chưa bắt đầu quay, Tạ Thanh Nghiên liền thấp giọng nói chuyện phiếm với đạo diễn, còn Lăng Vi thì cầm di động lướt bảng tin.

Sau đó lại nghe được Tạ Thanh Nghiên đĩnh đạc nói: “Hiện giờ quy định trong giới giải trí của Trung Quốc cũng chưa hoàn thiện, thực lực của rất nhiều diễn viên khó có thể thu phục quần chúng, thị trường chưa hoàn toàn khai thác hết nguồn lực khổng lồ này, dù sao thì dân số của Trung Quốc cũng rất đông, chỉ cần nâng cao năng lực mua sắm của cư dân lên, làm tốt công tác bảo vệ quyền tài sản, thì tiềm lực sẽ không thể đo lường.....”
Khi ông chủ Tạ nói chuyện phiếm với người khác thì vẫn rất nghiêm trang, đạo lý cũng rất lớn, hoàn toàn chính là một người kiêu ngạo bệ vệ đứng trên đỉnh cao của nhân loại, Lăng Vi nghe đến đó, lại cúi đầu xem bảng tin của anh, nhưng phong cách lại là:

“Ba ba đang khoe ân ái, cầu độc thân không có quyền bình luận.

..

“Cho dù cậu đeo cái lắc tay kim cương một trăm cara cũng không khoe ra được ân ái giống ba ba.

..

“Cậu chờ quỳ liếm đi!”

Lăng Vi:.....

Cô ngẩng đầu tiếp tục nhìn ông chủ Tạ, chỉ thấy vẻ mặt của anh lộ ra sự mưu tính sâu xa, cực kỳ thông minh nói: “Tôi vẫn rất xem trọng cái ngành sản xuất này, mấy năm nay cũng có thử đầu tư một ít, hiệu quả cũng không tệ lắm, hơn nữa Tiểu Vi thích đóng phim, vì cô ấy tôi cũng muốn làm chút tính toán.....”

Ánh mắt của Lăng Vi ngậy ra mà nghe anh nói, lại cúi đầu nhìn bảng tin của anh:

“Có bản lĩnh thì cậu cũng khoe đi, ba ba chia sẻ bảng tin cho cậu!”

“Thiếu BB.

..

“Cút đi ~”

Lăng Vi:.....

Lăng Vi cảm thấy, ở lâu với ba Tạ, bản thân cũng đa nhân cách mất thôi! Giữa trưa Tạ Thanh Nghiên làm chủ, mời đạo diễn và mấy quản lý cùng nhau ăn cơm, bởi vì buổi chiều còn phải làm việc, cho nên mọi người đều không uống nhiều rượu.

Mời cơm xong, Tạ Thanh Nghiên cũng không ở lâu, chào tạm biệt Lăng Vi xong liền rời đi.

Lăng Vi lén đi tới quầy tiếp tân hỏi giá của bữa cơm, giá cả cũng không phải quá đắt, Tạ Thanh Nghiên đi không được bao lâu, cô liền chuyển khoản qua WeChat cho anh.

Tạ Thanh Nghiên đang trên đường về nhìn thấy xong, vẻ mặt như bị táo

bón, hỏi thư ký Đỗ giữa trưa ăn hết bao nhiêu tiền, thư ký Đỗ có hơi bất ngờ, không ngờ anh sẽ để ý mấy việc nhỏ này liền nói ra con số, thật sự giống con số đã chuyển khoản của Lăng Vi như đúc, còn chính xác đến từng con số lẻ.

Tạ Thanh Nghiên bày ra vẻ mặt vi diệu ấn xác nhận, sau đó lại gửi cho cô một câu, “Tiền dây tờ hồng trên tay em đâu?”
Rất nhanh Lăng Vi lại gửi một bao lì xì tới cho anh, click mở ra thì thấy: 5 đồng.

Tạ Thanh Nghiên:.....

Cái vị còn chua hơn cả dưa chua này, thật sự chỉ có hơn chứ không kém!
“Đỗ Minh, tôi lại bị người ta dùng tiền đuổi đi rồi.

” Tạ nhà giàu rất buồn bực, người khác đều mỗi mắt trông mong muốn moi tiền đại gia, người phụ nữ này lại không đi con đường tầm thường.

Thư ký Đỗ ngồi ở trên ghế phụ, cũng không quay đầu lại, giọng điệu giống như mới bước ra từ kho đông lạnh, nói: “Gửi lại là được rồi.

”

Tạ nhà giàu âm thầm ghi nhận, vì thế, ngồi trên xe nửa tiếng, Tạ Thanh Nghiên vẫn luôn gửi bao lì xì, ngón tay cũng hơi cứng lại luôn, nhưng tâm tình lại vô cùng tốt đẹp.

Buổi chiều Lăng Vi có suất diễn, sau khi gửi bao lì xì cho Tạ Thanh Nghiên cũng đưa điện thoại di động giao cho Trần Tiểu Nhược, sau đó vẫn luôn đóng phim, chờ đến khi kết thúc công việc, Trần Tiểu Nhược lập tức đưa điện thoại di động cho cô, nói: “Chị, WeChat của chị sắp nổ rồi, mau nhìn đi.

”

Lăng Vi không rõ nguyên do, sau khi click mở xong lập tức bị dọa nhảy dựng, Tạ Thanh Nghiên gửi cho cô một đồng bao lì xì.

Lăng Vi:.....

Cái này chẳng lẽ là trả thù cô? Bởi vì cô tính tiền với anh, cho nên anh dùng bao lì xì hoàn trả lại? Cái này chắc là có đến một trăm bao đi.

Nhưng chẳng lẽ không có người nói cho ông chủ Tạ biết là nếu cô không nhận, tiền vẫn sẽ hoàn lại chỗ cũ, động tác này của anh chính là trắng trợn ăn không ngồi rồi đó!

Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh nuốt nuốt nước miếng, “Chị, chị không nhận sao? Đây là lần đầu tiên em nhìn thấy có người gửi nhiều bao lì xì một lần như vậy đó.

..

Lăng Vi cười mắng: “Không có tiền đồ!”

Cuối cùng cô cũng không nhận bao lì xì.

Mặc dù tin tức phó đạo diễn Vương ngữ với diễn viên lúc bắt đầu vô cùng kinh thiên động địa, nhưng kết cục lại là qua loa cho xong việc, phó đạo diễn Vương bị khai trừ khỏi đoàn phim, còn một đương sự khác nữa là Bạch Hiểu Liên cũng không xuất hiện ở đoàn phim nữa.

Sau khi mọi người cảm khái một lúc, ai nên làm cái gì thì làm cái đó, cuộc sống là của mình, cũng không thể vì chuyện bát quái của người khác mà thay đổi tiến độ, cho dù là chuyện lớn bằng trời, ăn cơm xong ngủ một chút, qua rồi thì cũng quên thôi.

Hai ngày sau, Lăng Vi nhận được điện thoại của công ty, nói người đại diện Triệu Như Ý của cô đã từ chức, công ty phái người đại diện mới tới cho cô, hai ngày nữa sẽ tới đoàn phim gặp mặt cô.

Kết quả như vậy nằm trong dự kiến của Lăng Vi, nhưng công ty phái tới cho cô người đại diện thế nào, cô vẫn có chút tò mò.

Cô hỏi trong điện thoại đối phương là ai, bên kia lại cố ý thừa nước đục thả câu, nói gặp mặt sẽ biết.

Vì thế Lăng Vi lại đợi hai ngày, cuối cùng thấy Lý Ý tới, người đại diện có

tiếng trong giới giải trí, trước mắt chính là nhân vật chủ chốt trong công ty giải trí của Lăng Vi, dưới tay có mấy ngôi sao đang nổi.

Tại sao lại là chị ấy?!!

Lăng Vi kinh ngạc như thế là bởi vì cô biết Lý Ý sẽ đi ăn máng khác ở công ty giải trí GH trong năm nay, không chỉ có cô ta, ngay cả hai ngôi sao hạng nhất dưới tay cô ta cũng đang nổi gót ký hợp đồng với GH, lúc ấy chuyện này truyền đi gây ồn ào huyên náo, người giới giải trí ai cũng biết.

Mấu chốt ở đây chính là, tại sao Lý Ý còn đồng ý đến nâng đỡ cô? Chẳng lẽ là vì nể mặt lãnh đạo công ty? Đúng là khiến người ta khó hiểu.

Nhưng mặc kệ là như thế nào, so với một Triệu Như Ý hiếu thắng thì vẫn tốt hơn rất nhiều.

Lý Ý là một nữ cường nhân không đến bốn mươi tuổi, khí chất mạnh mẽ, làm việc y như sấm rền gió cuốn, thái độ đối đãi với Lăng Vi cũng rất hiền hoà, khi nói chuyện đều mang theo nụ cười, “Điều kiện của em tốt như vậy, chỉ cần nỗ lực, nhất định sẽ nổi tiếng.

..

“Cảm ơn chị Lý.

..

“Cái khác chị sẽ không nhiều lời, vừa rồi chị đã xin đạo diễn Quách nghỉ hai ngày, em và chị trở về thảo luận một chút, chị đã chọn cho em một chương trình thực tế rồi, chờ quay xong 《Cung Tường Liễu》, bên kia cũng bắt đầu thu hình, thời gian vừa vặn có thể nối tiếp.

..

“Chương trình thực tế?” Lăng Vi không ngờ Lý Ý lại hiểu lòng người như vậy, mới vừa tiếp nhận công việc đã tặng cô một món quà gặp mặt lớn như vậy rồi.

Lý Ý giới thiệu: “Đúng vậy, là một tiết mục mới của ATV, thể loại cha mẹ và

con, bây giờ mức độ nổi tiếng của em không đủ, giá trị không cao, nhưng không sao cả, có thể nhờ tiết mục đánh bóng tên tuổi.

..

Thật ra Lăng Vi không bài xích chuyện tham gia chương trình thực tế, cô cũng biết bây giờ chương trình thực tế hot thế nào, là sự lựa chọn tốt nhất để đánh bóng tên tuổi, nhưng vấn đề là: Cái gì gọi là thể loại cha mẹ và con?

Nếu cô không hiểu sai thì tiết mục thuộc thể loại cha mẹ và con chắc là ba và con, hoặc là mẹ và con, ngay cả bạn trai cô cũng không có, càng đừng nói đến con nhỏ, tham gia như thế nào đây?

“Bên trong có mấy đôi là mẹ con ruột, còn có hai người phối hợp, em chính là một trong đó số đó.

..

Lăng Vi trợn mắt há hốc mồm, “Cho nên đây là muốn em chăm đứa nhỏ?”

Lý Ý híp mắt: “Sao, em không muốn?”

“Em sợ đến lúc đó em làm không tốt!”

“Đây là hiệu quả mà tiết mục muốn.

..

Lăng Vi:.....

Lăng Vi phản kháng không được, rất nhanh đã bị Lý Ý mang về Bắc Kinh để tham gia vào cuộc thảo luận và gặp gỡ nhóm chương trình.

Vào ngày hội thảo, Lăng Vi thắt hai cái bím tóc, mặc quần dài màu nóng tình nghịch, trông thật sống động và trẻ trung, hy vọng sẽ thu hút được tình cảm tốt đẹp của trẻ em.

Kết quả không đợi cô thi triển sức hấp dẫn của mình, ngay khi cánh cửa được mở ra, có một bé trai xinh xắn đáng yêu chạy đến và hét to: "Mẹ ơi!" Lăng Vi lập tức giống như bị ngũ lôi oanh tạc.

Kết quả sấm sét hôm nay vẫn tiếp tục cuộn cuộn kéo đến, bé trai thấy cô bị dọa sợ, vội vàng tự giới thiệu: “Mẹ ơi, con là con trai mới của mẹ, tên là Tạ Tử Du, năm tuổi, ba con là ông chủ lớn siêu bất khả chiến bại vô địch vũ trụ

của tập đoàn Tạ thị, Tạ Thanh Nghiên!”

Lăng Vi:.....

“Ba con tên gì?”

“Tạ Thanh Nghiên!”

Kỳ thật đây chính là chương trình của anh có phải không!

Chương 18: Chương 18

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Chương trình thực tế mà Lý Ý nhận cho Lăng Vi tên là 《 Mẹ cố lên!! 》, ý nghĩa như tên, chính là mẹ mang theo bảo bối của mình hoàn thành các nhiệm vụ, từ đó mang lại sự vui vẻ cho bạn nhỏ.

Mấy năm nay chương trình thực tế thể loại cha mẹ và con xuất hiện không dứt, nội dung cơ bản đều hao hao giống nhau, giống như đổi thang mà không đổi thuốc (*), nhưng cho dù là lấy cơm qua đêm chiên lại đi nữa thì vẫn có thị trường, vẫn có người xem, cho nên các truyền hình lớn vẫn cho tổ chức liên tục không mệt mỏi.

[(*) Đổi thang mà không đổi thuốc: thay đổi bên ngoài mà không thay đổi bên trong]

Lúc này, đạo diễn của nhóm chương trình đang ba hoa trên sân khấu, tự hào về chương trình của chính mình.

"Hiện tại, tất cả các nhà tài trợ đã sẵn sàng.

Không cần phải lo lắng về các khoản chi phí, mặc dù chương trình của chúng tôi cũng là một chương trình thực tế dành cho phụ huynh, nhưng chúng tôi có những đặc điểm và lợi thế riêng, chủ yếu chính là các nhân vật có giá trị nhan sắc cao! Tin rằng các vị đang ngồi ở đây đều rõ như ban ngày, các bà mẹ ở đây đều là mỹ nhân số một số hai trong giới giải trí, đi đến đâu cũng đều sẽ đảm đương vai trò duy trì giá trị nhan sắc cho chương trình đó, các bảo bối thì càng không cần phải nói, vừa xinh đẹp lại đáng yêu, chúng tôi có lý do tin tưởng, một khi tiết mục được phát sóng, chắc

chấn có thể hấp dẫn được một rừng fans đam mê nhan sắc.....”

Hôm nay Lăng Vi thức dậy có hơi sớm, hơn nữa giọng nói của tổng đạo diễn giống như đang thôi miên, làm cô phải che miệng lén ngáp, sau khi liên tiếp ngáp ba cái, khước mắt đều chứa nước mắt, tầm mắt lơ đãng nhìn qua bên cạnh, phát hiện bé trai kia đang nhìn chăm chăm cô không hề chớp mắt.

Lại nhớ tới bé trai này tên là Tạ Tử Du, ba tên là Tạ Thanh Nghiên, Lăng Vi lập tức hết buồn ngủ, nghiêng đầu nhỏ giọng xác nhận lại lần nữa, “Con nói ba con là ai?”

Tạ Tử Du cũng học theo bộ dáng của cô, giả bộ thần bí dựa vào người cô, nhỏ giọng nói: “Ba con là ông chủ lớn siêu bất khả chiến bại vô địch vũ trụ của tập đoàn Tạ thị, Tạ Thanh Nghiên.

..

Bảo bảo, một chuỗi danh hiệu ở phía trước có thể không cần phải nói ra! Chẳng lẽ thấy ai cũng phải nói như vậy sao? Không sợ bị bắt cóc à?

Lăng Vi cảm thấy có hơi đau đầu, Tạ Thanh Nghiên rõ ràng vẫn độc thân, tại sao lại có con trai lớn như vậy chứ? Nhưng nhìn mặt mũi, Tạ Tử Du đúng là có vài phần giống với Tạ Thanh Nghiên thật, chẳng lẽ là..... Chưa kết hôn đã có con!!!

Lăng Vi phát hiện, tưởng tượng đến chuyện Tạ Thanh Nghiên có một đứa con lớn như vậy, trong lòng cô liền ghen muốn chết, cảm thấy nặng trĩu, không thể vui vẻ được.

Nhưng có liên quan gì tới cô đâu? Cô chỉ là một tình nhân giả bạn gái giả mà thôi!

Nhìn trái nhìn phải, cô lén lấy di động ra giấu ở phía dưới bàn, dùng cái bàn làm vật che chắn, ngón tay bay nhanh gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên.

“Có phải anh có một đứa con trai hay không?!”

Chờ thêm vài phút, Tạ Thanh Nghiên trả lời lại: “Ai dám tạo tin vịt cho ba ba?!”

Lăng Vi nhíu mày, đưa máy ảnh lên, sau đó ra hiệu cho bé trai bên cạnh nhìn xuống camera, bé trai cực kỳ phối hợp cúi đầu xuống, đưa gương mặt bánh bao đến trước camera, sau đó nhe răng cười cười, ngay sau đó Lăng Vi chụp một tấm hình, trên màn hình liền xuất hiện một gương mặt bánh

bao lớn, cô lập tức gửi tấm hình có gương mặt bánh bao của cậu bé qua cho Tạ Thanh Nghiên, “Chính nó nói.

..

Lần này Tạ Thanh Nghiên trả lời rất nhanh, nói: “A, coi như là vậy đi.

..

Lăng Vi:.....

Coi như? Đúng không? Vậy rốt cuộc là “Phải” hay là “Không phải”???

Lăng Vi cảm thấy cô có thể bị điên khi nói chuyện với anh! Không nhịn được dùng sức chọc màn hình: “Nói tiếng người cho tôi!”

Tạ Thanh Nghiên phát hiện mình đã chọc giận cô, lúc này mới đứng đắn nói: “Việc này nói ra thì rất dài, chúng ta gặp mặt rồi hãy nói đi, bây giờ em đang ở Bắc Kinh à?”

“Ừ, trở về dự họp, chuẩn bị họp tác với con trai của anh, đóng vai mẹ của nó.

..

“Còn cần phải diễn sao? Vốn dĩ chính là như vậy mà.

..

Lăng Vi:.....

Trên hiệp nghị chỉ nói phải làm bạn gái của anh, cũng không hề nói còn phải thuận tiện làm mẹ của con anh mà!

Vụ mua bán này cô thật sự mất máu rồi!

Tạ Thanh Nghiên ở bên kia vẫn đang phân tích cho cô nghe: “Em là bạn gái của tôi, chẳng khác nào là vợ của tôi, em là vợ của tôi, vậy con trai của tôi chính là con trai của em, em chính là mẹ nó, hoàn toàn không có vấn đề gì cả!”

Nghe anh nói như vậy, hình như cũng có lý.

Nhưng mà.....

“Anh à, có phải anh đã quên mất, quan hệ của chúng ta là giả rồi hay không! Xin hãy nhìn khẩu hình của tôi, g_i_a hỏi giả, giả!”

“Bạn gái giả và vợ giả có khác biệt sao?”

Hình như không có gì khác biệt.

“Vợ giả và mẹ giả có khác biệt sao?”

Hình như cũng không có gì khác biệt.

“Vậy việc này cứ vui vẻ quyết định như vậy đi.

..

Cái gì là cái gì, rốt cuộc vui vẻ quyết định là cái quái cái gì?! Làm mẹ kế của con anh sao? Việc này không khiến ai vui vẻ nổi đâu!

“Ba ba, anh lừa dối người ta như vậy, lương tâm của anh sẽ không cắn rứt sao?”

“Lương tâm của tôi không phải đang ở trên tay em sao? Em sờ thử xem nó đau hay không.

..

Lăng Vi quyết đoán khóa màn hình di động, sau đó nhét điện thoại di động vào túi quần.

Loại người này không để ý tới anh còn nhẹ đó, cô nên trực tiếp bôi đen anh mới đúng!

Lăng Vi cảm giận nghĩ, vừa ngẩng đầu lên đã bị bánh bao nhỏ ở bên cạnh dọa nhảy dựng, vừa rồi quá tập trung gửi tin nhắn, căn bản không phát hiện bánh bao nhỏ vẫn luôn ghé sát bên người cô xem cô chơi di động.

Nhìn gần thế này, vẻ ngoài của bé trai thật đáng yêu, trắng trắng mịn mịn, mái tóc màu nâu hơi xoăn, mặt mũi thật tinh xảo, lông mi cực kỳ dài, còn cong cong lên trên, đôi môi hồng hồng giống như thạch trái cây vậy.

Thấy cô gửi tin nhắn xong, cậu nhóc lập tức chớp chớp đôi mắt đen bóng, ngây thơ hồn nhiên nhỏ giọng hỏi cô: “Mẹ, Tà nhà giàu là ai?”

Lăng Vi lập tức chấn kinh, hơn nữa còn rất khiếp sợ, thứ nhất, nó lại có thể tự nhiên, không hề áp lực mà gọi cô là mẹ! Thứ hai, nó chỉ là một đứa nhỏ mới năm tuổi, lại có thể biết được mấy cái từ đó! Phải biết rằng, lúc cô học lớp ba, khi viết văn hầu như đều sử dụng bính âm thay vì từ ngữ! Bây giờ

con nít đều thông minh như vậy sao?

“Ách..... Con đoán là ai?”

“Là ba con phải không?” Bé trai ngây thơ tiếp tục truy hỏi.

Lăng Vi chớp chớp mắt: “Sao con biết?”

Cậu nhóc nũng nịu nói: “Con thường xuyên nghe chú Chu Kiến gọi ba như vậy.

..

Lăng Vi thấu hiểu gật gật đầu, rất nhanh lại nghe thấy bé hỏi: “Vậy tại sao mẹ cũng gọi ba ba là ba vậy?”

Rất cuộc nó hiểu được bao nhiêu trong nội dung nói chuyện phiếm vậy?

Lăng Vi buồn rầu suy nghĩ, làm sao để nói cho bé biết đây chỉ là trò đùa không thú vị của người lớn đây?

Cuối cùng cô trả lời rất thông minh: “Rất bình thường mà, dì gọi ba con là ba, ba con gọi dì là mẹ, con là bảo bảo, chúng ta là người một nhà mà!”

Được rồi, vừa rồi vẫn còn đang rối rắm chuyện phải làm mẹ bắt đắ dĩ mà? Thật ra tự mình thừa nhận cũng rất nhanh!

Sau khi hội nghị kết thúc thì chính là thời gian tự do hoạt động, người tham gia diễn xuất có thể nhân cơ hội này làm quen với nhau, nhưng Lăng Vi không đi tìm người khác, cô cảm thấy mình hẫng nên nói chuyện với Tạ Tử Du.

“Bảo bảo, lúc trước có phải con đã quen biết dì rồi hay không?”

“Con thấy ảnh chụp của mẹ, bà nội cho con xem.

..

“Bà nội?” Bà nội của Tạ Tử Du, chắc là mẹ của Tạ Thanh Nghiê, Hoàng Thái Hậu của Tạ thị! Chỉ nghĩ tới thôi đã cảm thấy rất lợi hại rồi.

Nhưng mà, sao Hoàng Thái Hậu lại có ảnh chụp của cô chứ? Tạ Thanh Nghiê đưa? Hay là sai người đi chụp lên cô? Trong TV đều diễn như vậy, phu nhân nhà giàu nghe nói con trai của mình yêu một cô gái có thân phận bình thường thì sẽ sai người đi điều tra, sau đó tìm thời gian, cầm chi phiếu tới cửa nhục nhã cô gái kia.

Lăng Vi nghĩ thầm: Có khi nào Tạ Thái Hậu cũng dựa theo kịch bản, lấy chi phiếu tới “Nhục nhã” cô hay không, nếu đúng là như vậy, cô có nên nhận lấy hay không?

Hình như cô suy nghĩ hơi xa rồi.

Cô tiếp tục nói chuyện phiếm cùng cậu nhóc, “Bởi vì con quen biết dì, cho nên mới thích gọi dì là mẹ sao?” Bằng không sao tiết mục còn chưa bắt đầu đâu, nó đã gọi mẹ đến thuận miệng như vậy chứ.

“Bà nội nói, mẹ là bạn gái của ba ba, chính là vợ của ba ba, cũng chính là mẹ của con.

”

Lăng Vi:.....

Lời này sao nghe quen quá vậy? Vừa rồi Tạ Thanh Nghiên cũng nói như thế! Thật không hổ là cha con, ngay cả khẩu khí nói chuyện cũng giống y như nhau!

“Vậy tại sao bảo bảo lại tới tham gia tiết mục này vậy?”

“Con thích nha, bà nội cũng nói chơi rất vui!”

Lăng Vi:.....

“Nhưng cũng sẽ rất mệt.

” Lăng Vi nói.

Cậu nhóc rất dũng cảm vỗ vỗ thịt trên cánh tay, “Con không sợ nha! Con cũng biết diễn nữa!”

Tiếp theo nhóc liền biểu diễn cho Lăng Vi xem mười biểu cảm chụp hình liên tiếp.

Thật đáng yêu!

Lăng Vi cảm thấy, chuyến này có lẽ sẽ là một hành trình rất thú vị đây.

Sau khi tan họp, lập tức có nhân viên công tác đưa Tạ Tử Du đến cổng lớn của đài truyền hình, Lăng Vi cũng theo Lý Ý đi ra, hai người đang nhỏ giọng nói chuyện thì nhìn thấy một chiếc Rolls-Royce đang chậm rãi chạy tới cổng

lớn.

Tài xế cao lớn nhanh chóng xuống xe bế cậu nhóc ngồi vào trong, sau khi đóng cửa xe lại cũng không quay về ghế điều khiển, trái lại nhanh nhẹn đi tới chỗ của cô, “Cô Lăng, phu nhân nhà tôi mời cô ngày mai đến nhà dùng bữa tối, làm ơn vui lòng nhận lời.

”

Lăng Vi:.....

Đây là tình tiết muốn ném chi phiếu sao?

Ngay sau đó Lăng Vi nghĩ đến hạng mục đầu tiên trên thư hiệp nghị có nói sẽ phải đi cùng đối phương tham dự các loại trường hợp, bao gồm cả trường hợp tụ hội với người bạn bè người thân.....

“Được, tôi nhất định sẽ đến đúng giờ, xin thay tôi gửi lời cảm ơn tới phu nhân.

”

Tài xế truyền lời xong lập tức trở vào xe, lúc chiếc xe được khởi động, cửa sổ xe phía bỗng nhiên từ từ hạ xuống, Lăng Vi thản nhiên nhìn vào bên trong, sau đó liền nhìn thấy một người phụ nữ có vẻ ngoài tinh xảo, đang mặt không cảm xúc nhìn cô, mà Tạ Tử Du cũng vui vẻ vẫy vẫy tay với cô.

Lăng Vi:.....

Vậy mà phu nhân Tạ lại đang ở trong xe!!

Không đợi cô hoàn hồn, chiếc xe đã nhanh chóng rời khỏi cổng đài truyền hình.

Lý Ý vẫn luôn đứng ở bên cạnh quan sát bỗng nhiên mở miệng nói: “Đó chính là phu nhân Tạ hả, thoát nhìn rất lợi hại!”

Nào chỉ có lợi hại, rõ ràng là tiêu chuẩn của hình tượng mẹ chồng nhà giàu ác độc !! Lăng Vi rùng mình một cái, vừa rồi cô còn không biết chết sống thản nhiên đồng ý nhận lời mời của phu nhân!

Nghĩ đến đây, cô vội vàng gọi điện thoại cho Tạ Thanh Nghiên.

Điện thoại được tiếp, sau đó cô nghe thấy Tạ Thanh Nghiên dịu dàng nói:

“Bảo bối, làm sao vậy? Tôi đang trên đường đến đài truyền hình, em chờ thêm một chút đi.

..

Lăng Vi không rảnh để ý tới xưng hô buồn nôn muốn chết kia của anh, nói: “Vừa rồi tôi mới nhìn thấy mẹ của anh, bà còn mời tôi ngày mai đến nhà các người ăn cơm chiều, có phải chính là Hồng Môn Yến có đi mà không có về hay không?!”

Tạ Thanh Nghiên ở đầu bên kia cười nhẹ thành tiếng, “Đừng khẩn trương, không phải chỉ ăn một bữa cơm thôi sao, đến lúc đó chúng ta đi cùng nhau.

..

Nghĩ đến ngày mai có Tạ Thanh Nghiên đi cùng, lúc này Lăng Vi mới tìm được một chút cảm giác an toàn, thở phào nhẹ nhõm nói: “Mẹ anh trông thật hung dữ!”

Tạ Thanh Nghiên thở dài, nói: “Đại khái hôm nay bà diễn theo kịch bản mẹ chồng nhà giàu ác độc, sở thích của mẹ tôi tương đối đặc biệt.....”

Nghe qua giống như có chuyện xưa muốn nói vậy, Lăng Vi nghĩ: Tạ Thanh Nghiên là một tên thích diễn, Tạ Tử Du là một nhóc thích diễn, vậy phu nhân Tạ..... Chắc không phải là một bà già thích diễn đó chứ!!

Tạ Thanh Nghiên vẫn chưa tới, Lý Ý có việc đi trước, Lăng Vi buồn chán dựa vào cây cột chơi di động, lướt bảng tin đã trở thành thói quen mới của cô.

Sau đó cô lại nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên vừa cập nhật bảng tin.

“Đổi một cái giường mới, rất phù hợp bảo bảo nhà tôi, ngày mai về nhà thử xem.

..

Kèm theo là một cái giường đôi siêu lớn, đồ đạc trên giường đều theo kiểu dáng xa hoa của Châu Âu.

Lăng Vi:.....

Ba Tạ chính là người không đi con đường tầm thường như thế đó, ở bên này cô vẫn còn đang lo lắng mẹ anh thiết kế tiệc Hồng Môn Yến, ở bên kia anh đã bắt đầu nghĩ tới phương pháp sử dụng giường lớn của nhà anh rồi sao?!

Có quý mới thử với anh đó!!!

Chương 19: Chương 19

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Ở cửa đài truyền hình người đến người đi, thỉnh thoảng có người nổi tiếng quần áo ngay ngắn ra vào, lúc này Lăng Vi vẫn còn là người mới, cơ bản không hề nổi tiếng, cho dù đứng ở giữa đường lớn, cũng không có ai nhận ra cô, có thể tranh thủ được chương trình thực tế 《 Mẹ cố lên!! 》, chỉ có thể nói thủ đoạn của người đại diện Lý Ý này rất lợi hại.

Tạ Thanh Nghiên đi trên đường thì kẹt xe, Lăng Vi cực kỳ nhàm chán, ngứa tay lướt bảng tin, lần đầu tiên cô bình luận ở trên bảng tin của Tạ Thanh Nghiên, cô bình luận ở bài đăng cái giường vừa mới cập nhật kia.

“Màu sắc khó coi, nồng nặc mùi gay! Không thích!”

Cô vừa mới gửi bình luận không bao lâu thì Tạ Thanh Nghiên đã phản hồi lại, “Dám nói ba ba giống gay? Bảo bảo, em cứ chờ ba ba tới làm cho em xuống giường không được đi!”

Lăng Vi:.....

Ngày thường ba Tạ đều cao cao tại thượng, tại sao bất kể nói cái gì anh cũng đáp được hết vậy? Thật sự là kiến thức rộng rãi!

Nhưng mà, làm trò nói năng thô tục như vậy trên bảng tin, anh không thấy xấu hổ sao? Cái lão lưu manh này!!!

Lăng Vi mặt đỏ tai hồng nắm chặt di động, vừa tức vừa xấu hổ cập nhật bình luận, sau đó lại nhìn thấy ba Tạ bắt đầu biểu diễn một mình trên bảng tin.

“Ba ba sống có tốt không, bảo bảo nhà tôi biết là được!”

“Người đàn ông không làm bạn gái không xuống giường được không phải là đàn ông thật!”

“Chu tiện nhân cậu cứ nổ đi, uống thuốc cũng không cứu vớt được cái eo già của cậu đâu.”

.....

Lăng Vi cảm thấy, nếu đọc bình luận thêm vài lần nữa, sẽ muốn móc hai mắt ra luôn!

Cô dứt khoát rời khỏi WeChat, đi qua đi lại vài lần ở bậc thang, rút cuộc xe của Tạ Thanh Nghiên cũng khoan thai chạy tới.

Vừa lên xe, Tạ Thanh Nghiên đã xin lỗi cô, “Kẹt xe, để em đợi lâu rồi.”

Nhớ tới những lời nói thô thiển trên bảng tin, Lăng Vi cảm thấy có hơi không thể nhìn thẳng vào người đàn ông ở trước mắt này, nhưng trông Tạ Thanh Nghiên vẫn nhẹ nhàng như không có chuyện gì, phảng phất như người khẩu xuất cuồng ngôn ở trên bảng tin là người khác chứ không phải anh vậy.

“Có muốn ăn gì đặc biệt không?” Anh hỏi.

Khi mặt đối mặt nói chuyện, Tạ Thanh Nghiên luôn có bộ dáng ôn tồn lễ độ, cao thâm khó đoán, Lăng Vi rất muốn trực tiếp lấy di động ra, đưa những lời nói đùa giỡn cô tới trước mặt anh, hỏi anh có phải do anh viết hay không! Cô cảm thấy độ dày da mặt của anh, không phải người bình thường có thể so sánh được.

Lăng Vi nghĩ nghĩ, nói: “Gì cũng được, tìm một nơi an tĩnh là được rồi.”

Lúc sau Tạ Thanh Nghiên mang cô tới một nhà hàng tư.

Lăng Vi có chuyện trong lòng, khi đối mặt với những món ăn ngon trên bàn, cô không có cảm giác thèm ăn, sau khi uống xong một chén canh liền hỏi chuyện của Tạ Tử Du.

Tạ Thanh Nghiên không động đũa, dựa vào lưng ghế, châm điếu thuốc, vừa hút vừa nói, “Cậu nhóc là con trai của anh hai tôi, nó mới sinh ra không bao lâu, anh tôi liền mất, chị dâu bỏ con lại rời đi, cậu nhóc vẫn luôn đi theo mẹ tôi, sau khi đến nhà trẻ, bỗng nhiên nó sửa miệng kêu tôi là ba ba, tôi cảm thấy không phải chuyện gì nghiêm trọng nên cứ để nó kêu.”

Nghe xong, thân thể của cậu bạn nhỏ Tạ Tử Du cũng thật đáng thương, mặc dù sinh ra trong giàu sang, nhưng từ nhỏ đã không cha không mẹ, khó trách kêu cô là mẹ lại thuận miệng như vậy, có lẽ ở trong đáy lòng, nó cũng khát vọng có được tình thương của mẹ.

“Nó biết anh là chú của nó không?” Cô hỏi.

Tạ Thanh Nghiên gật gật đầu, nói: “Biết, mẹ tôi thường xuyên kể cho nó nghe chuyện của ba nó.”

“Là hy vọng cậu nhóc không quên ba nó sao?”

Có thể là do đề tài này khá nghiêm trọng, cho nên giọng của hai người đều

không tự giác mà đề thấp xuống một chút, khoảng cách cũng gần hơn rất nhiều.

Tạ Thanh Nghiên nghe xong câu hỏi này, sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, trong ánh mắt thâm thúy hiện lên thần sắc không rõ ràng, giọng nói cũng trở nên lạnh lẽo, nói: “Mẹ tôi hy vọng nó đừng quên thù hận, em cũng biết, ân oán của nhà giàu, tùy tiện trích ra một chút cũng có thể viết thành một quyển truyện dài, khi đó tôi còn trẻ, trên lưng anh tôi mang gánh nặng, có vô số người như hổ rình mồi với công ty của chúng tôi, ngay cả chính vợ của anh ấy cũng không phải là một người tốt.” Nói tới đây, Tạ Thanh Nghiên cau mày, trên tay dùng sức siết chặt cái ly.

Lăng Vi sợ anh thật sự bóp nát cái ly, làm mình bị thương, liền vội vàng đặt tay của mình lên, đoạt cái ly trong tay anh đi, sau đó nắm tay anh an ủi nói: “Mọi chuyện đều đã tốt hơn, không phải sao? Anh đã nắm được quyền lực ở Tạ thị, Tạ Tử Du lớn lên cũng hoạt bát đáng yêu, khiến cho người ta yêu thích.”

“Phốc ~” Tạ Thanh Nghiên nhẹn không được, bị sặc thuốc lá, ngay sau đó quay mặt đi, “Khụ khụ khụ khụ.....”

Lăng Vi:.....

“Vừa rồi anh mới nhẹn không được cười ra tiếng đó hả?!” Dùng sức ném tay anh ra, Lăng Vi hận không thể nhét cái ly lại, sao người này lại thích diễn như vậy chứ! “Rốt cuộc có câu nào nói thật hay không vậy?”

Tạ Thanh Nghiên xua xua tay, thật vất vả mới dừng ho, sau khi uống sạch một ly trà xanh mới thông giọng lại được, “Lời ở phía trước đều là thật sự, chỉ đến cái đoạn ân oán hào môn là do tôi tự do phát huy trí tưởng tượng thôi.”

Lăng Vi:.....

Mắt thấy cô sắp xù lông, Tạ Thanh Nghiên vội vàng vuốt lông nói: “Anh tôi leo núi tay không ở trên đỉnh Everest.”

Lăng Vi thật sự không biết nên đánh giá như thế nào, mỗi người đều có mục tiêu và lý tưởng để theo đuổi.

Đề tài này đến đây đã không có gì để tiếp tục nói, Lăng Vi liền đổi đề tài khác, hỏi chuyện của Tạ Tử Du, “Sao anh lại đồng ý để nó đến tham gia tiết mục vậy? Quay phim không thoải mái đâu.”

Tạ Thanh Nghiên buông tay, “Việc này tôi cũng không khuyến khích, là mẹ tôi quyết định.”

Nói đến phu nhân Tạ, trong lòng Lăng Vi có chút e ngại, hỏi Tạ Thanh

Nghiên: “Anh có thể nghĩ cách giúp tôi hủy bữa tối ngày mai được không? Tôi có hơi sợ!”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Vì sao phải hủy, ý định ban đầu khi chúng ta ký hiệp nghị là cái gì, em đã quên rồi sao?”

Lúc ấy do phu nhân Tạ muốn giúp Tạ Thanh Nghiên sắp xếp đi coi mắt, anh mới đồng ý đề nghị của Lăng Vi, giả vờ là **М тиги** nhân, điều này đương nhiên Lăng Vi không dám quên, cô chỉ đang hấp hối giữa giữa mà thôi.

“Cũng không có gì phải lo lắng cả.” Tạ Thanh Nghiên dụi tắt một nửa điều thuốc còn lại, suy nghĩ rồi nói với cô: “Hay là như vậy đi, đêm nay tôi mang em đi luyện gan (*) trước.”

(*) ý nói luyện tập trước cho đỡ sợ.

Còn có thể làm được cái này?

“Luyện như thế nào?” Lăng Vi có chút tò mò, là muốn mang cô đi tham quan nhà ma sao? Nhưng lấy phu nhân Tạ so sánh với ma quỷ, hình như có hơi quá đáng.

Tạ Thanh Nghiên chỉ nháy mắt với cô một cái, cũng không nói rõ chuyện luyện gan.

Nhìn bộ dáng thần bí của anh, Lăng Vi bỗng nhiên có loại dự cảm không tốt, nói: “Luyện gan thì thôi bỏ đi, ngày mai tôi nhất định sẽ dùng tất cả thủ đoạn mà mình có, diễn thật tốt vai bạn gái của anh.”

Trong mắt Tạ Thanh Nghiên mang theo ý cười, nhẹ giọng hỏi cô: “Bao gồm cả chuyện ngủ chung sao?”

Lăng Vi trợn mắt há hốc mồm, “Cái gì mà ngủ chung?”

“Em biết vì sao mẹ tôi không hẹn ăn cơm trưa mà hẹn ăn cơm tối không?”

Lăng Vi không ngốc, nghe anh nói như vậy, ngay sau đó lập tức hiểu ra ý nghĩa trong đó, “Bà ấy muốn thử tôi? Cho nên sau khi ăn cơm chiều xong, chắc chắn bà sẽ giữ tôi lại, sau đó ngủ chung một nhà với anh.”

Tạ Thanh Nghiên búng tay một cái, khen ngợi: “Thông minh! Lúc trước bà vừa mới chuẩn bị giúp tôi đi coi mắt, tôi lại đột nhiên có bạn gái, ít nhiều gì bà cũng sẽ có chút hoài nghi.”

Lăng Vi rụt rụt bả vai, ôm cánh tay nói: “Làm sao đây, bây giờ tôi có chút khẩn trương.”

Tạ Thanh Nghiên lộ ra một nụ cười xấu xa: “Cho nên đêm nay ngoan ngoãn đi luyện gan đi.”

Lăng Vi không còn cách nào, chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Lúc này vừa qua khỏi thời gian ăn cơm trưa, cách buổi tối còn có mấy tiếng, Lăng Vi nhớ trong tủ quần áo của mình không có bộ váy nào có thể mặc đi “Gặp phụ huynh” cả, cho nên buổi chiều chuẩn bị đi dạo phố.

Sau khi Tạ Thanh Nghiênn biết được kế hoạch của cô thì tỏ vẻ rất có hứng thú, “Tôi đưa em đi.”

“Anh không đi làm sao?”

“Một buổi chiều không đi, công ty sẽ không đóng cửa.”

Lăng Vi nghĩ mình đi dạo một mình cũng nhàm chán, mang Tạ Thanh Nghiênn theo nói không chừng còn có thể tư vấn cho cô, vì thế vui vẻ đồng ý. Kết quả một buổi chiều, ông chủ Tạ đều cầm di động chụp hình cô, lấy lý do là: Chụp nhiều ảnh một chút, có thể giữ làm tư liệu sống trên bảng tin. Lăng Vi thực sự bội phục sự chuyên nghiệp của anh, người đàn ông này vì bảng tin của anh cũng coi như đã hao tâm tổn trí, dốc hết tâm huyết rồi! Cô nhin không được lấy di động ra lướt bảng tin, quả nhiên nhìn thấy ba Tạ đã cập nhật.

“Đây là lần đầu tiên ba ba nghiêm túc đi dạo phố như vậy đấy!”

Kèm theo là bóng dáng thướt tha lả lướt của cô, còn chninh cho ánh sáng nhu hòa nữa!

Lăng Vi nhướng mày, nghĩ thầm lần cập nhật này cũng coi như chỉ khoe ân ái bình thường, so với nội dung thích bám người lúc trước thì có vẻ không có gì đặc sắc.

Tạ Thanh Nghiênn thấy cô cau mày nhìn bảng tin, dứt khoát đưa di động của mình tới trước mặt cô, khoe miệng cong lên nói: “Nhìn bình luận ở phía dưới đi.”

Lăng Vi thuận tay nhận lấy di động của Tạ Thanh Nghiênn, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy cảnh tượng náo nhiệt trên bảng tin của Tạ Thanh Nghiênn.

Bài đăng này đăng lên không bao lâu, phía dưới đã có một rừng người bình luận, lại còn là một đội hình bệnh thần kinh rất bền vững.

Người đầu tiên bình luận là Chu Kiến.

“Ba giờ chiều, thời gian này cậu không đến công ty làm việc, lại đi dạo phố với bạn gái à? Hôn quân!”

“Hôn quân!”

“Hôn quân!”

“Hôn quân!”

“Hôn quân!”

.....

Lăng Vi cảm thấy mình vẫn còn quá non! Lại cho rằng đây chỉ là một bài đăng khoe ân ái bình thường, đây rõ ràng là khoe kín đáo, khoe thông minh, chỗ quan trọng không phải nằm trên mặt chữ, mà là nằm ở trên thời gian!

Tổng tài đại nhân bận trăm công ngàn việc thời gian này không ở công ty nghiêm túc làm việc, mà lại chạy tới đi dạo phố với cô, thật sự là muốn bao nhiêu ngọt thì có bấy nhiêu ngọt, muốn bao nhiêu cưng chiều thì có bấy nhiêu cưng chiều mà!

Ba Tạ quả nhiên không chỉ có hư danh!

Thấy cô phát ngốc, Tạ Thanh Nghiên buồn cười lấy di động về, mặc dù bị mắng thành hôn quân, nhưng thoạt nhìn tâm tình của anh rất tốt, nhanh chóng phản hồi lại: “Buổi tối 8 giờ, chỗ cũ, tới gọi chị dâu.”

Lăng Vi:.....

Thì ra cái gọi là phương pháp luyện gan, chính là mang cô đi gặp đám bạn chó mèo của anh!

Hai người đi dạo suốt một buổi chiều, Lăng Vi mua hai chiếc váy một đôi giày còn có một cái túi xách, mặc dù không nhiều đồ đặc lắm, nhưng cũng tốn rất nhiều tiền, giá cả của hàng hiệu đều đắt muốn chết, nhưng tất cả đều do Tạ Thanh Nghiên quẹt thẻ.

Ở nơi công cộng bên ngoài thế này, Lăng Vi đương nhiên sẽ không giành trả tiền với Tạ Thanh Nghiên làm anh mất mặt, nhưng sau khi xoay người đi ra khỏi cửa hàng, cô vẫn nhỏ giọng nói, “Quay về tôi sẽ chuyển khoản cho anh.”

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt nhìn cô một cái, trên mặt tràn ngập vẻ không vui, nói: “Mấy cái này là trang bị để đi gặp mẹ tôi, nên để tôi ra tiền.”

Lăng Vi nghĩ nghĩ, cũng không cãi cọ với anh, tiếp tục chọn mua quà tặng, “Nhà anh có những ai? Bao gồm cả người làm luôn.”

“Mẹ tôi, Tử Du, em trai tôi Tạ Thanh Hoa, quản gia lão Nghiêm, những người khác cũng có năm, sáu người.”

Nghe qua thì thấy cũng đông người.

“Anh còn có em trai nữa, cái tên Tạ Thanh Hoa này nghe rất có văn hóa.”

“Nó học tại Đại học Bắc Kinh.” Tạ Thanh Nghiên nói.

Lăng Vi:.....

Tên là Thanh Hoa, lại đi học tại Đại học Bắc Kinh, các người có suy xét tới cảm nhận của Đại học Bắc Kinh hay không?

Cuối cùng Lăng Vi rất chu đáo chuẩn bị quà cho tất cả mọi người, đương nhiên, vẫn là Tạ Thanh Nghiên ra tiền.

Lúc đi dạo phố có người phụ trách trả tiền cầm đồ, thật sự là chuyện khiến người ta vui vẻ, hơn nữa người này còn là một anh đẹp trai vô cùng đẹp mắt, cái này cũng là một loại hưởng thụ.

Lăng Vi đã lâu không có loại cảm giác được che chở, được chiếu cố này rồi, mặc dù Tạ Thanh Nghiên là bạn trai giả, nhưng chuyện anh làm còn tốt hơn người đàn ông tên Diệp Tử Sở đời trước rất nhiều.

Lăng Vi đưa mắt nhìn người đàn ông ở bên cạnh, nghĩ thầm yêu đương với người đàn ông như vậy chắc sẽ rất hạnh phúc, anh có thể giống một quý ông phong độ nhẹ nhàng, cũng có thể giống một tên vô lại thích đùa giỡn nhưng không ảnh hưởng đến toàn cục, còn có thể bá đạo giống bọn sơn tặc, khiến tim gan người ta đều muốn run lên.

Nói tóm lại, anh là một người rất đặc biệt, là người đàn ông rất có mị lực, cũng là người đàn ông có thể dễ dàng hấp dẫn ánh mắt của phụ nữ.

Dạo phố xong, Tạ Thanh Nghiên đưa cô về khách sạn, cũng hẹn buổi tối sẽ đến đón cô đi tụ họp.

Trước khi Lăng Vi đi quay 《Cung Tường Liễu》, đã bắt đầu gọi người sửa chữa phòng ở, lần này trở về hai ngày, cô cũng chỉ có thể tạm thời ở khách sạn.

Nghĩ đến chuyện sẽ đi gặp đám bạn chó mèo của Tạ Thanh Nghiên, trong lòng Lăng Vi ít nhiều gì cũng có chút áp lực, mặc dù quan hệ của hai người là giả, nhưng vừa gặp bạn bè vừa gặp phụ huynh, có cảm giác không khác gì những cặp đôi chân chính cùng làm với nhau cả.

Địa điểm cũ mà Tạ Thanh Nghiên nhắc đến là một câu lạc bộ giải trí tư nhân nổi tiếng ở thủ đô, đây là nơi để người giàu vui chơi, bên trong được trang bị đầy đủ và toàn diện, mọi hoạt động giải trí con người có thể nghĩ đến đều có thể tìm thấy ở đây.

Kiếp trước Lăng Vi đã tới vài lần, cũng không phải là hội viên cố định, lúc ấy cô đã hỏi thăm qua rồi, chi phí để trở thành hội viên cao đến quá đáng, ngay cả loại người tiêu tiền ăn xài phung phí như cô, sau khi nghe thấy giá cả xong cũng đều phải chùn bước.

Tạ Thanh Nghiên giàu như vậy, có là hội viên của nơi này cũng không hề kỳ

quái.

Mặc dù hẹn tám giờ, nhưng chờ đến khi hai người chạy tới, thời gian đã là 8 giờ rưỡi, có một nhóm lớn đầy đủ nam nữ đã tụ tập ở trong phòng bao, quần áo trang sức đều không tầm thường, xem ra đều là người trong giới giàu có.

Trường hợp ồn ào náo nhiệt như thế, Lăng Vi cũng không xa lạ, đời trước cô rất nổi tiếng, được mời tham gia các bữa tiệc tương tự như vậy nhiều không kể xiết, thỉnh thoảng cô cũng sẽ tổ chức các buổi họp mặt bạn bè, cho nên đối mặt với trường hợp thế này, cô cũng coi như thành thạo, hướng chi bây giờ cô dùng thân phận bạn gái của Tạ Thanh Nghiên để tham dự, căn bản không cần cố tình đi theo người khác lôi kéo làm quen.

Tạ Thanh Nghiên nắm tay cô đi thẳng vào trong, Lăng Vi có thể cảm nhận một cách rõ ràng ánh mắt tìm tòi nghiên cứu đến từ bốn phía, có lẽ trong mắt người ngoài, cô chính là một tình nhân may mắn khiến người ta hâm mộ ghen tị, ai có thể đoán được, thật ra cô chỉ là một người nguy trang mà thôi.

Mặc dù có rất nhiều người trong này, nhưng chân chính có giao tình với Tạ Thanh Nghiên cũng chỉ có vài người ít ỏi, ở trong phòng bida, có vài người đàn ông tuổi từ 30 tuổi trở lên đang vừa chơi bóng vừa nói chuyện phiếm, trong đó có đầu trọc Chu Kiến mà Lăng Vi quen biết, nhìn thấy bọn họ xuất hiện, mấy người vội vàng xếp thành một hàng sau đó khom lưng cúi chào Lăng Vi, đồng thanh hét lên: “Chào chị dâu!!”

Lăng Vi:.....

Trong lòng cô lại hoài nghi một lần nữa, Tạ Thanh Nghiên thật sự chỉ là một thương nhân đứng đắn sao? Vì sao lại thích diễn vai đại ca xã hội đen khiến người ta run bần bật quá vậy.

Mà Tạ Thanh Nghiên rõ ràng rất hưởng thụ, nhưng ngoài miệng lại quát lớn: “Được rồi, đừng dọa sợ bảo bảo nhà tôi.”

Mọi người cười vang một trận, Chu Kiến đứng ở đằng trước sờ sờ cái đầu trọc nói: “Đại ca, anh không yêu đương thì thôi, yêu đương rồi lại khiến cho toàn bộ dân chúng trên bảng tin đều lầm than, mỗi ngày anh đều ngược chó là rất không đạo đức, xin hãy buông tha đi mà!”

Bốn phía lại cười khẽ một trận, trên khóe môi của Tạ Thanh Nghiên treo lên một nụ cười, rất thiếu đôn nói: “Có bản lĩnh thì các người cũng có thể ngược tôi lại.”

Mọi người: “Không dám không dám.....”

Trong lòng mọi người đều rõ ràng, có thể chơi mạng xã hội đến tốt như vậy, chuyên nghiệp như vậy, cũng chỉ có một mình đại ca Tạ, nghe nói lúc trước anh còn thành lập một đoàn đội, chuyên thu nạp các loại hàng xa xỉ, để cho anh có thể mỗi ngày khoe giàu trên bảng tin.

Thấy anh không muốn từ bỏ hành vi ngược chớ, lại có người đề nghị: “Đại ca, anh vẫn nên tiếp tục khoe giàu đi, chúng tôi tình nguyện bị cay mắt, cũng không muốn bị ngược đâu!”

Đại ca Tạ vung tay lên, toàn bộ đề nghị đều bị bác bỏ, theo anh thấy, khoe ân ái còn khiến cho lòng người **суижд** **суижд** hơn cả khoe giàu.

Sau khi Tạ Thanh Nghiên có mặt, mọi người cũng không chơi bida nữa, thay đổi phòng ngồi xuống uống rượu nói chuyện phiếm, làm quen với nhau, Chu Kiến vẫn bị đẩy ra làm người xung phong, anh cũng không từ chối, đứng ra giới thiệu những người khác cho Lăng Vi biết, “Đây là Lưu Khánh Niên, Đồng Đông, Triệu Hải Hoa, mấy người chúng tôi đều là đám bạn chớ mèo cùng lớn lên bên nhau!”

Xem ra lần trước bị Tạ Thanh Nghiên giới thiệu là bạn chớ mèo, đầu trọc vẫn rất mang thù, cho nên lần này có thể nào cũng phải kéo những người khác cùng xuống nước.

Nhưng không khó để thấy, tình cảm của bọn họ thật sự rất tốt.

Làm bạn tốt của Tạ Thanh Nghiên, thân phận bối cảnh đương nhiên cũng sẽ không yếu, nhưng Lăng Vi vẫn bị dọa sợ, những người khác cô không biết, nhưng Đồng Đông thì cô có biết, anh chính là ông chủ lớn của công ty truyền thông giải trí GH lớn nhất trong nước! Chính là công ty giải trí mà người đại diện mới của cô, Lý Ý, sắp đầu quân qua.

Lúc trước cô vẫn chưa nghĩ ra vì sao trước khi Lý Ý đầu quân cho nơi khác còn tới nâng đỡ cô, hơn nữa vừa nhận việc đã tranh thủ cho cô tham gia chương trình thực tế tốt như vậy, bây giờ xem ra, phía sau mọi chuyện chắc là có liên quan tới Đồng Đông và Tạ Thanh Nghiên.

Nghĩ đến đây, Lăng Vi dựa gần Tạ Thanh Nghiên, ở bên tai anh nói: “Lý Ý trở thành người đại diện của tôi, có phải là ý của anh hay không?”

Tạ Thanh Nghiên cầm ly rượu trong tay, nghiêng mặt nhìn cô, “Sao em đoán được?”

“Ngài Đồng là bạn tốt của anh, chứng minh anh cũng có quan hệ trong giới giải trí, muốn giúp tôi đổi một người đại diện tốt một chút, không phải việc khó.”

“Thông minh!” Tạ Thanh Nghiên cười khen cô.

“Sao lại muốn gạt tôi việc này?”

“Thật ra mấy chuyện này đều là do Đỗ Minh đi làm, tình huống cụ thể tôi cũng không rõ lắm.”

Hai người dựa vào nhau nhỏ giọng nói chuyện, tư thế quá mức thân mật nhanh chóng khiến người xem phần nộ, nói bọn họ cố ý ở trước mặt mọi người khoe ân ái, nên phạt!

Tạ Thanh Nghiên sảng khoái hỏi phạt cái gì? Kết quả có người nói phạt rượu, có người nói phạt hít đất, còn có người nói phạt hôn môi.

Khi nghe thấy phạt hôn môi, Lăng Vi nhin không được lén nhìn Tạ Thanh Nghiên một cái, thấy anh cũng cười tủm tỉm, tùy ý để mọi người cho ý kiến, sau đó còn đồng dạc nói: “Chỉ có thứ các người không thể nghĩ ra được, không có chuyện ba ba không làm được!”

Lăng Vi:.....

Cuối cùng vẫn là do Chu Kiến bắt nhập: “Vậ phạt đút khoai tây chiên đi!”

Những người khác ở bên cạnh vừa vỗ tay vừa ồn ào hét lên: “Đút khoai tây chiên! Đút khoai tây chiên!”

Tạ Thanh Nghiên giơ một ngón tay lên lắc lắc: “Quá trẻ con!”

Hành vi này thành công khơi mào lửa giận trong lòng mọi người, “Vậ anh nhanh lên đi nha!”

Mặc dù trước kia Lăng Vi chưa từng chơi trò chơi này, nhưng cũng biết chắc chắn không đơn giản như vậy.

Quả nhiên, lúc Tạ Thanh Nghiên cầm cọng khoai tây chiên cho cô ngậm vào, cô đã lập tức đoán được kế tiếp sẽ xảy ra chuyện gì.

Chỉ thấy Tạ Thanh Nghiên cúi đầu nghiêng người đối diện với cô, sau đó chậm rãi tới gần, tầm mắt của hai người giao nhau, có thể dễ dàng nhìn thấy ánh sáng ở trong mắt đối phương.

Lăng Vi chỉ cảm thấy trong đầu vang lên mấy tiếng ầm ầm, bên tai nóng lên, làn hơi nóng này còn chậm rãi lan ra mặt.

Chu Kiến còn ở bên cạnh chỉ đạo: “Không cho phép ăn quá nhanh! Chúng tôi muốn nhìn rõ ràng chi tiết!”

Lăng Vi cảm thấy Tạ Thanh Nghiên gọi anh ta là tiện nhân quả nhiên không sai, anh ta chính là một tiện nhân!

Cọng khoai không quá dài bị Lăng Vi ngậm một đầu, Tạ Thanh Nghiên

không nhanh không chậm tới gần, thẳng đến khi miệng chạm vào một đầu khác của cọng khoai mới nhẹ nhàng cắn xuống, lúc này khoảng cách giữa hai người cùng lắm cũng chỉ hơn một nắm tay, gần như thế, cả hai đều có thể cảm nhận được hơi thở ấm áp của đối phương.

Tim Lăng Vi đập dồn dập, mặc dù cô đã từng nói hôn môi đối với một diễn viên mà nói không tính là gì, nhưng khi đối tượng đổi thành Tạ Thanh Nghiên, cô lại cảm thấy áp lực rất lớn, một nơi nào đó trong trái tim cô đang ngo ngoe rục rịch, âm thầm hét lên kêu cô phải làm gì đó, mới có thể giải tỏa được cảm xúc bồi rối của cô.

Cọng khoai tây chiên bị ăn từng chút một và hai cánh môi từ từ tiến lại gần, hai tay của Lăng Vi nắm chặt thành nắm đấm, mới có thể kìm nén được sự run rẩy của cơ thể, cô không biết mình đang lo lắng hay là đang mong chờ, nhưng cô cũng rất rõ ràng, nếu Tạ Thanh Nghiên nhân cơ hội này hôn cô, cô cũng không thể cự tuyệt.

Trong tiếng hò hét huýt sáo, cọng khoai đáng thương rốt cuộc cũng đã bị ăn chỉ còn một đoạn nhỏ, Lăng Vi biết, chỉ cần anh tiếp tục ăn thêm một chút nữa, bọn họ sẽ chạm vào nhau, trong nháy mắt, cô không tự chủ được mà ngừng thở, kết quả không đợi cô hoàn hồn, Tạ Thanh Nghiên đã vươn tay ra, che mặt hai người lại.

Lăng Vi chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, cọng khoai trong miệng nhân tiện bị anh lấy đi, cánh môi của hai người nhẹ nhàng chạm vào một cái, sau đó lại nhanh chóng tách ra, mặc dù chỉ tiếp xúc có một giây, nhưng Lăng Vi vẫn có thể cảm nhận được rõ ràng độ ấm đến từ môi anh.

Bọn họ đã hôn môi?!!

Tạ Thanh Nghiên dùng ánh mắt thâm thúy ở trên mặt cô vài giây, sau đó mới buông bàn tay đang che mặt ra, xoay người đối mặt với mọi người, vô cùng đắc ý nói: “Ăn xong rồi.”

Ngay lúc anh che mặt hai người lại, người bên cạnh đã bắt đầu la hét, nói anh chơi xấu gian lận, bọn họ căn bản không nhìn thấy gì cả, lúc này lại thấy bộ dáng kiêu ngạo đắc ý kia của anh thì càng hận đến ngứa răng, “Không được không được, lần này không tính, đút một lần nữa!!”

Lần này Tạ Thanh Nghiên không làm, cười lạnh nói: “Trò chơi ấu trĩ như vậy, ba ba khinh thường làm, còn trò chơi tạo người, ba ba chờ về nhà mới làm!” Lăng Vi không thể không thừa nhận, khả năng kéo thù hận này của ba Tạ tuyệt đối không ai đạt tới được!

Bị anh khiêu khích như vậy, toàn phòng lập tức tiến vào trạng thái hỗn loạn,

cuối cùng vẫn là Chu Kiến ngăn mọi người lại, nói: “Tất cả mọi người hãy bình tĩnh một chút! Vừa rồi chính là bởi vì bọn họ khoe ân ái mới phạt bọn họ, bây giờ sao lại gấp gáp muốn nhìn bọn họ khoe nữa chứ? Đừng nói gì cả, các anh em, chúc rượu!”

Lăng Vi cảm thấy mình rất vô tội, vì thế xê dịch mông, muốn cách Tạ Thanh Nghiên xa một chút, tránh cho lửa bén vào người, kết quả bị Tạ Thanh Nghiên liếc mắt một cái nhìn thấu, trực tiếp duỗi qua tay bế cô lên, sau đó đặt lên trên đùi anh, ôm chặt lại, ở bên tai cô hạ giọng uy hiếp: “Không cho chạy!”

Lăng Vi:.....

Ba Tạ, cái này hình như có hơi quá đáng rồi ha!

Đêm nay quây đến khuya, khi Lăng Vi được đưa về khách sạn thì đã gần 1 giờ sáng, Tạ Thanh Nghiên đưa cô thẳng đến phòng, nhưng không có đi vào, chỉ đứng ở cửa tạm biệt cô, “Mau đi ngủ đi, buổi chiều ngày mai tôi tới đón em.”

Lăng Vi dựa vào khung cửa ngẩng đầu nhìn anh, lúc này âm ỉ với đám bạn chó mèo một trận, kiểu tóc của Tạ Thanh Nghiên trở nên hỗn độn, có mấy cọng không nghe lời rơi xuống trên trán, làm anh trông thiếu đi vài phần giỏi giang, nhiều thêm một chút mềm mại, phảng phất như trẻ hơn vài tuổi, giống một sinh viên mới ra trường vậy.

Đề sự rung động trong lòng xuống, Lăng Vi hỏi anh: “Trên WeChat có rất nhiều người bạn của anh xin kết bạn, tôi có nên đồng ý không?” Vừa rồi trước khi đi, cô đã kết bạn với Chu Kiến trên WeChat, đoán chừng là anh ta lấy mã QR phân phát khắp nơi, cho nên một đám người mới có thể xin kết bạn với cô.

Tạ Thanh Nghiên đưa một tay ra chống lên trên khung cửa, cúi đầu nhìn cô, đêm nay anh uống hơi nhiều, ngay cả hơi thở cũng có thể ngửi thấy mùi rượu, “Tự em nhìn rồi làm đi, tên nào thuận mắt thì thêm vào, không thêm ai hết cũng được.”

“À.” Lăng Vi lên tiếng, cũng không biết nên nói cái gì, cuối cùng chỉ có thể vẩy vẩy tay với anh, “Vậy ngủ ngon nha.”

Tạ Thanh Nghiên vẫn giữ tư thế “tay chống khung cửa”, xoa xoa mắt, cười y như lưu manh, nói: “Không hôn chúc ngủ ngon sao?”

Anh vừa nói câu này xong, Lăng Vi lập tức nhớ tới nụ hôn như có như không của đêm nay, không nhịn được vừa thẹn vừa bực, “Tạm biệt!” Nói xong lui ra phía sau hai bước, duỗi tay ra nhanh chóng đóng cửa lại.

Ngây ngốc đứng ở phía sau cửa một hồi, cảm thấy vừa rồi phản ứng của mình có hơi kích động, hơn nữa đóng cửa lại ngay trước mặt anh, hình như quá không lễ phép, vì thế cô lại lặng lẽ mở cửa phòng ra, nhìn ra bên ngoài thì phát hiện trên hành lang đã không có bóng dáng của Tạ Thanh Nghiên, đi nhanh thật đó.

Buổi sáng ngày hôm sau, Lăng Vi ngủ đến gần 10 giờ mới bị điện thoại của Lý Ý đánh thức, vốn dĩ đã nói hôm nay sẽ chạy về thành phố phim, nhưng đêm nay còn phải đi đối phó với lời mời của phu nhân Tạ, cũng chỉ có thể nhờ Lý Ý xin đoàn phim nghỉ thêm nửa ngày, buổi sáng ngày mai sẽ trở về. Lý Ý cũng không có phản ứng gì nhiều đối với quan hệ của cô và Tạ Thanh Nghiên, chắc là trước đó đã được thông báo qua rồi, cho nên mới bình tĩnh như thế.

Lăng Vi lén lút nghĩ, mình như vậy có tính là đã ôm được đùi to rồi không? Không cần trở về đoàn phim, lại không có sắp xếp khác, Lăng Vi không có việc gì làm toàn thân đều nhẹ nhõm tiếp tục bám giường, nhưng cũng không phải ngủ nướng, mà là dựa vào trên giường chơi di động.

Click mở WeChat, bên trong có một đồng thông tin chờ xử lý, có mười mấy người xin kết bạn, Lăng Vi cẩn thận nghiên cứu một hồi, mới thêm vào mấy người còn nhớ tên, nhìn sổ thông tin của mấy ông chủ lớn trong thương giới, cô cảm giác cái điện thoại nặng hơn rất nhiều.

Thêm bạn xong, cô liền click mở bảng tin, từ sau khi quen biết Tạ Thanh Nghiên, cô đã siêng lướt Weibo hơn, chỉ cần có thời gian rảnh rỗi chơi di động, cô đều sẽ ấn vào xem, nếu Tạ Thanh Nghiên không cập nhật, cô sẽ xem bài đăng trước của anh, như vậy cũng có thể tìm được một chút vui vẻ. Hôm nay ba Tạ cũng không có cập nhật, chắc là tối hôm qua uống quá nhiều.

Buổi chiều Tạ Thanh Nghiên tự mình lái xe tới đón cô, tâm tình của Lăng Vi trở nên thấp thỏm, vừa lên xe đã hỏi không ít vấn đề, đều là hỏi về phu nhân Tạ, Tạ Thanh Nghiên nén cười, kiên nhẫn giải đáp cho cô nghe, phút cuối cùng còn an ủi cô nói: “Đừng khẩn trương, cùng lắm thì chúng ta bỏ trốn.”

Lăng Vi:.....

Cô cảm thấy Tạ Thanh Nghiên an ủi không chỉ không có tác dụng, ngược lại còn làm cô càng thêm khẩn trương!

Biệt thự của Tạ gia nằm trên sườn đồi của vùng ngoại ô, cách xa người dân,

phong cảnh rất đẹp, trên đường xe hơi đi lên, bên lề đường có đầy đủ các loại hoa, khiến người ta nhìn mà trong lòng cảm thấy vui vẻ.

“Nơi này thật đẹp.” Cô tán thưởng từ tận đáy lòng.

Tạ Thanh Nghiênn cười khẽ, “Đáng tiếc sâu muối quá nhiều.”

Lăng Vi:.....

Anh có thể vui vẻ nói chuyện phiếm không?

Nhưng ba Tạ bỗng nhiên cảm thấy hưng phấn, tiếp tục nói: “Lúc tôi học cấp ba đã dọn ra ngoài sống, nơi này ra vào không tiện, vừa đến buổi tối liền y như rừng núi hoang vắng vậy.”

Có thể chừa cho cô một chút ảo tưởng xinh đẹp được không? Không phải biệt thự ở lưng chừng núi này là biểu tượng của địa vị giàu có sao? Vì sao vào trong miệng của ba Tạ lại trở nên khủng bố như vậy!

“Trước kia vào mùa hè, vừa đến buổi tối, tôi sẽ xách Thanh Hoa đi ra ngoài, hai người cầm đèn pin, tìm một nơi yên tĩnh.....”

“Bắt ve hả?” Lăng Vi chen vào hỏi.

Tạ Thanh Nghiênn cười khẽ, nói: “Không phải, là tìm một nơi yên tĩnh kể chuyện ma cho nó nghe.”

Lăng Vi:.....

“Nó nhát gan, rất nhiều lần đều sẽ bị dọa khóc.”

“Tình cảm anh em hai người ‘thật tốt!’” Lăng Vi nhin cười nói.

“Tôi cũng cảm thấy như vậy, nhưng bây giờ nhắc tới chuyện này, nó lập tức trở mặt với tôi.”

Trở mặt có lẽ còn nhẹ đó, đổi lại là cô, chắc chắn sẽ liều mạng với anh luôn! Xách người ta đến vùng hoang vu kể chuyện ma, người này thật sự là anh ruột sao?!

Sau khi nghe anh kể chuyện pha trò xong, Lăng Vi phát hiện tâm tình trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều, không nhin được trộm liếc nhìn anh một cái, nghĩ thầm người này ngay cả đồ dành người khác cũng âm thầm như vậy. Nửa tiếng sau, Lăng Vi ngồi ngay ngắn ở trong phòng khách của Tạ, ánh mắt cũng không dám nhìn loạn.

Trong phòng khách lớn được trang trí sang trọng, hai nhóm người ngồi cách biệt rõ ràng, Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiênn ngồi ở một bên, phu nhân Tạ mang theo cháu trai nhỏ Tạ Tử Du và con trai nhỏ Tạ Thanh Hoa ngồi ở bên kia, bọn họ phía sau còn có lão Nghiênn quản gia đứng nghiênn mặt. Tình huống căng thẳng như vậy, không khác gì cuộc đàm phán giữa các

bang phái cả, có cảm giác bất cứ lúc nào cũng có thể tức nước vỡ bờ. Mẹ Tạ mặc một bộ sườn xám thủ công sang trọng, búi tóc, đeo khuyên tai bằng trân châu phỉ thúy, trên cổ cũng đeo một chuỗi vòng ngọc trai trắng, bà trang điểm tinh tế, biểu cảm nghiêm túc, lúc đưa mắt nhìn qua, Lăng Vi cũng có thể cảm giác được có một lưỡi đao vô hình đang đâm vào người cô. Cái này cũng quá khủng bố rồi! Cô chỉ là một diễn viên mà thôi, đâu phải thật sự phải làm con dâu của bà, vì sao lại phải chịu đựng sự dày vò này chứ!!!

Lăng Vi thềm mắng thì thềm mắng, nhưng diễn thì cũng phải diễn, trên mặt cô hiện lên vẻ trấn định, khe nâng cằm lên, ngồi thẳng lưng, trông khí thế cũng không sẽ bại dưới tay mẹ Tạ.

Mẹ Tạ cầm một ly hồng trà trên tay, sau khi nhấp một ngụm, mới mặt không cảm xúc mở miệng, “Cô chính là người lúc nào cũng quẩn lấy con trai tôi?”

Quẩn lấy con trai bà? Nhưng gần đây cô đều đóng phim, muốn bám người cũng không có thời gian nha!

Tạ Thanh Nghiên thoải mái thả lỏng người dựa vào sofa, nghe xong lời này cũng cảm thấy quái lạ, mới hỏi một câu: “Mẹ thấy cô ấy quẩn lấy con ở chỗ nào?”

Mẹ Tạ lạnh lùng liếc mắt nhìn anh một cái, nói: “Nhìn thấy trên bảng tin của con!”

Tạ Thanh Nghiên ha một tiếng, nói: “Mẹ lại lên xem số của con?!”

“Hừ!” Mẹ Tạ háng giọng thật mạnh, không để ý tới lời anh nói, tiếp tục mặt không cảm xúc nói với Lăng Vi: “Cô cho rằng với thân phận của cô, tôi sẽ đồng ý cho cô tiến vào Tạ gia sao?”

Lăng Vi cảm thấy, nếu mình lại không mở miệng, thì có vẻ sẽ không lễ phép, vì thế thật thành khẩn nói: “Dì à, con và Thanh Nghiên là thật lòng yêu nhau, con cũng không để ý tới thân phận của anh ấy!”

Tạ Thanh Nghiên rất cảm động nhìn về phía Lăng Vi: “Cảm ơn em.”

Mẹ Tạ đặt cái ly thật mạnh xuống bàn, “Bối cảnh của cô tôi đã điều tra rõ ràng rồi, tôi sẽ không đồng ý cho con trai tôi kết giao với một con hát!”
Thật sự đã điều tra rồi sao?

Lúc này, Tạ Tử Du vẫn luôn ngoan ngoãn không hé răng, sau khi nghe được lời này thì liền ngẩng đầu lên nói với bà nội: “Những tư liệu đó không phải đều lấy từ chỗ của ba ba sao?”

Mẹ Tạ cúi đầu hung hăng giáo huấn cậu nhóc, “Con câm miệng!”

“Dì à, mặc dù con chỉ là một diễn viên nhỏ, nhưng cũng là một nghề nghiệp đứng đắn, con có mục tiêu có lý tưởng, cũng sẽ không bại bởi bất luận kẻ nào.”

“Tôi không đồng ý!” Mẹ Tạ lạnh giọng nói: “Nếu hai người nhất quyết ở bên nhau, vậy tôi sẽ thu hồi quyền quản lý công ty!”

Tạ Thanh Hoa ở bên cạnh nghe không nổi nữa, trợn trắng mắt nói: “Mẹ, trước nay mẹ cũng chưa từng quan tâm công ty, thu hồi quyền quản lý như thế nào đây?!”

Tạ Thanh Nghiên cũng đúng lúc thêm dầu vào lửa nói: “Con mặc kệ, con nhất định phải ở bên Tiểu Vi, các người muốn thu hồi công ty thì cứ thu hồi đi, vì tình yêu, cái gì con cũng có thể từ bỏ!”

Lăng Vi lập tức nổi da gà khắp người, nghĩ thầm đây rốt cuộc là cốt truyện Mary Sue trời đánh máu chó nghèo nàn đến mức nào! Lời kịch cũng quá xấu hổ rồi, sao bọn họ có thể mặt không đổi sắc nói ra được chứ?!

“Nhưng mà, sau khi thu hồi công ty mẹ sẽ cho ai quản lý?” Tạ Thanh Nghiên hỏi lại.

Mẹ Tạ ngẩn ra, “Đương nhiên là cho Thanh Hoa.”

Tạ Thanh Hoa lập tức bị sốc, vội vàng nói: “Con đang dạy học ở trường yên ổn, vì sao phải tiếp nhận công ty, con cũng không biết quản lý!”

Mọi người:.....

Mẹ Tạ hấp hối giãy giụa nói: “Vậy để lão Nghiêm quản lý!”

Lão Nghiêm mặt không cảm xúc nói: “Bà chủ, tôi chỉ biết quản lý gia đình, không biết quản lý công ty.”

Mẹ Tạ nghiến răng nghiến lợi, đập một cái lên bàn, tức giận nói: “Được rồi! Cốt truyện này đều bị nát hết rồi, thật sự diễn không được nữa! Lão Nghiêm, kịch bản lần này của ông viết không tốt gì cả!”

Lão Nghiêm tiếp tục mặt không cảm xúc: “Bà chủ, là do bà không khống chế tốt tiết tấu thôi.”

“Sao tôi có thể không khống chế tốt chứ? Đều là do hai cái đứa quỷ sứ này cướp sân khấu của tôi!”

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ nói xong liền đứng lên, vẻ mặt hiền hậu nói với Lăng Vi: “Diễn lâu như vậy, chắc con cũng đói bụng rồi, chúng ta tới phòng ăn ăn cơm đi.”
Đây đều là một nhà bệnh thần kinh sao?????

Chương 20: Chương 20

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lăng Vi thật sự cảm thấy, có lẽ mình đã đi vào một ổ rấn, gặp gỡ một đám bệnh thần kinh (*), cả ngày không có việc gì làm ở nhà chơi trò diễn xuất, lại còn là đóng phim không công, cũng không lên TV, càng sẽ không có giải thưởng, vậy diễn chuyên nghiệp như vậy làm cái gì hả!

[Nguyên văn là ‘Xà tinh bệnh’, có nghĩa là bệnh thần kinh]

Lại còn có người phụ trách viết kịch bản! Lăng Vi rất muốn nói cho lão Nghiêm biết, bây giờ đã không còn lưu hành loại phim Mary Sue máu chó này nữa, bây giờ lưu hành phim ngọt sủng thôi nha!

Mẹ Tạ đi tới thân mật ôm lấy cánh tay của Lăng Vi, dẫn cô đi tới phòng ăn, vừa đi còn vừa thảo luận với cô vai diễn vừa rồi, “Lúc trước dì chỉ nghĩ sẽ chuẩn bị cho con chút lễ gặp mặt, nhưng lại không muốn theo khuôn sáo cũ, vòng tay vòng cổ linh tinh gì đó đều quá phàm tục, cho nên mới nghĩ đến sẽ diễn một vở kịch.

”

Lăng Vi:.....

Cô thật không ngại bà lấy vòng tay vòng cổ kia tặng cho cô đâu, cô chính là người tục tằng như vậy đó!

Mẹ Tạ tiếp tục nói: “Chúng ta đều biết con là diễn viên chuyên nghiệp, sợ con nhìn ra sơ hở, cho nên đã tập diễn đến mấy ngày đó, đáng tiếc vẫn là bị hai tên nhãi ranh kia phá hư.

”

Lăng Vi cứng ngắc cười cười, “Dì à, kỹ thuật diễn của dì rất tốt, vừa rồi con thật sự đã bị dì dọa rồi!”

Tạ Thanh Nghiêân đi theo phía sau bọn họ, lạnh nhạt thêm một câu: “Quá khoa trương.

”

Mẹ Tạ quay đầu lại trừng anh một cái, hỏi Lăng Vi, “Con cảm thấy dì diễn tốt sao?”

Có cần phải nghiêm túc như vậy hay không? Có phải mọi người còn muốn ngồi xuống mở hội nghị, sau đó ghi chép lại hay không?!

“Khi dì ngồi uống trà nhìn vào mắt con, con cảm nhận được trong ánh mắt của dì diễn rất có thần, giống mang theo con dao vậy.

” Nếu đã được gọi là người chuyên nghiệp, Lăng Vi đương nhiên cũng muốn xuất ra vài lời bình chuyên nghiệp rồi.

Mẹ Tạ giống như gặp được tri âm, vui vẻ nói: “Có phải là như vậy hay không?” Nói xong bà rũ mắt xuống, lại bỗng nhiên ngẩng lên, ánh mắt lập tức trở nên lạnh lẽo vô tình, giống như có ẩn giấu con dao băng vậy.

Lăng Vi che ngực, nói: “Dì à, dì đừng nhìn con như vậy, con sợ lắm.

”

“Ha ha ha, con biết không, vì có được cái ánh mắt này, dì đã luyện thật lâu, còn tham khảo mấy nhân vật mẹ chồng ác độc ở trong mấy bộ phim truyền hình nổi tiếng như 《 Mẹ kế xinh đẹp của tổng tài bá đạo 》 , 《 Mẹ chồng ác chịu khổ ký 》 , 《 Lục đục với nhau 》 , 《 Mẹ kế 》 nữa, rất có thu hoạch đó.

” Mẹ Tạ rất đắc ý nói.

Lăng Vi:.....

Làm người tốt không được sao? Vì sao phải cố gắng làm mình trở nên xấu xa chứ?

“Dì à, vừa rồi dì nói kịch bản là do lão Nghiêân viết sao?”

Mẹ Tạ gật đầu, rất vui vẻ nói, “Lão Nghiêân rất có tài năng, mẹ cảm thấy để ông ấy làm quản gia là mai một ông ấy, ông ấy nên đi làm biên kịch! Lúc

không có việc gì làm, mẹ sẽ dựa theo câu chuyện ông ấy viết ra, sau đó chơi trò diễn xuất với những người khác trong nhà, nhưng cảm thấy diễn loại nhân vật như mẹ chồng ác độc vẫn có cảm giác hơn!”

Lăng Vi:.....

“Dì à, dì đã từng là diễn viên sao?”

“Không phải, chính xác là dì đã từng mơ mộng làm một diễn viên, nhưng sau khi học cấp ba xong, ba của Thanh Nghiên liền lừa dì về nhà, sau đó vẫn luôn làm một bà chủ của gia đình.

”

Học xong cấp ba đã phải lập gia đình, hoàn toàn không bước chân vào xã hội, khó trách mặc dù mẹ Tạ tuổi đã lớn, nhưng vẫn luôn hồn nhiên như vậy, người của Tạ gia bảo vệ bà rất tốt.

“Về sau nếu con có thời gian, sẽ tới luyện kỹ thuật diễn với dì.

”

“Vậy thật sự là quá tốt rồi, đêm nay cứ ở lại một đêm đi, sau đó nói cho dì nghe một vài kiến thức chuyên nghiệp.

” Mẹ Tạ vui vẻ hơn hở nói.

Lăng Vi quay đầu lại nhìn Tạ Thanh Nghiên một cái, nghĩ thầm điều lúc trước bọn họ suy đoán quả nhiên không sai, mẹ Tạ tìm cơ hội muốn giữ cô qua đêm.

Tạ Thanh Nghiên tiến lên một bước nói: “Ngày mai cô ấy còn phải chạy về đóng phim, không tiện ở lại đây đâu.

”

Mẹ Tạ không dao động, “Vậy ngày mai cứ trực tiếp từ nhà đến sân bay, mẹ và Tiểu Vi hợp ý nhau, muốn nói chuyện với nó thêm một chút không được sao? Cứ quyết định như vậy đi!”

Lăng Vi:.....

Mặc kệ, đêm nay cứ để cho ba Tạ ngủ dưới đất đi!

Đứa nhỏ đang được Tạ Thanh Hoa ôm ở trên tay nghe nói Lăng Vi muốn ở

lại, vui vẻ vỗ tay nói: “Thật tốt quá, đêm nay con muốn ngủ cùng mẹ!”
Mọi người:.....

Tạ Thanh Hoa nói: “Tử Du phải ngủ một mình, mẹ phải ngủ với ba ba.

..

Đứa nhóc nghĩ nghĩ, khó hiểu hỏi: “Ba ba lớn như vậy rồi, vì sao còn muốn ngủ với mẹ?”

“.....” Tạ Thanh Hoa cảm thấy vấn đề này quá thâm sâu ảo diệu, anh không có cách nào trả lời được, “Hỏi ba ba con đi.

..

Lại nghe Tạ Thanh Nghiên nói: “Tử Du không sợ tối, ba ba sợ tối, cho nên mẹ phải ngủ với ba ba.

..

Mọi người:.....

Có người tự bôi đen mình như vậy sao? Ngay cả một chút hình tượng anh cũng không có sao?

Trước khi đoàn người ngồi vào bàn ăn, lão Nghiên đã chỉ huy người hầu mang đồ ăn lên, sau đó hỏi: “Rượu vang đỏ đã mở, mọi người muốn uống một ly không?”

Lăng Vi nghe giọng nói lạnh lùng trong trẻo của lão Nghiên, có thể nào cũng không thể tin người y như núi băng này, lại có thể viết ra kịch bản Mary Sue máu chó như vậy được.

“Đêm nay vui như vậy, tất cả mọi người đều uống một ly đi.

” Mẹ Tạ đề nghị.

Lăng Vi ngồi ở bên cạnh Tạ Thanh Nghiên, đối diện với Tạ Thanh Hoa, cô bỗng nhiên nhớ ra ngoại trừ tặng quà cho cậu ấy ra, hình như mình cũng chưa có nói chuyện với cậu, cho nên cười cười thân thiện hỏi: “Thanh Hoa đang dạy học ở đại học Bắc Kinh sao?”

Lời này nghe sao cũng thật quý dị!

Tạ Thanh Hoa bị cô điểm danh, sững sốt một chút, nhìn Lăng Vi vài giây

sau, bỗng nhiên bên tai đổ lên xoay đầu đi, không để ý tới cô.

Lăng Vi:.....

Đễ xấu hổ quá vậy!

Cô vốn còn tưởng rằng Tạ Thanh Hoa là người bình thường duy nhất trong căn nhà này, nhưng phản ứng này trông cũng rất không đúng nha!

Lăng Vi vô tội quay đầu lại nhìn Tạ Thanh Nghiên, âm thầm nhờ anh chữa cháy.

Sau đó lại thấy Tạ Thanh Nghiên nén cười, nói: “Bây giờ nó đang trợ giảng ở đại học Bắc Kinh, em có điều không biết, nó đã từng là fan của em, từ sau khi biết em trở thành chị dâu của nó, nó liền bắt đầu căm ghét với tôi.

..

Tạ Thanh Hoa nghe thấy anh trai mình bốc phốt ra hết, chỉ căm giận trừng anh một cái, nhưng cũng không phản bác.

Tạ Thanh Nghiên tiếp tục trêu chọc: “Em ngấm lại đi, để nó biết nữ thần của mình bị người ta cướp đi, nó có thể không tức sao? Huống chi cái người cướp đi lại là anh trai ruột mà nó đánh không lại nữa.

..

Lăng Vi:.....

Hai người này thật sự là anh em ruột sao?

Mẹ Tạ cũng vui vẻ hớn hở nói tiếp, “Không sai không sai, khi đó mẹ đang xem một bộ phim dân quốc, con diễn vai tiểu thư nhà giàu cao quý ở trong đó, Thanh Hoa chỉ nhìn một cái lập tức ngốc luôn! Ha ha ha ha.....”

Lăng Vi:.....

Hai người này thật sự là mẹ con ruột sao?

Tuy nhiên nhắc tới mới nhớ, bộ phim truyền hình dân quốc trong miệng mẹ Tạ, là bộ phim đầu tiên cô nhận được khi đang học năm hai.

Đây cũng là bộ phim đầu tiên đưa cô bước vào làng giải trí, cảnh diễn không nhiều nhưng đó là một vai tương đối quan trọng.

Không ngờ Tạ Thanh Hoa lại vì nhân vật này trở thành fan của cô, đúng là ngạc nhiên.

Nói như vậy, người một nhà này đã biết cô từ rất sớm, bao gồm cả Tạ Thanh Nghiênn! Nhưng ngay lần đầu tiên gặp mặt, cái tên này tỏ ra hoàn toàn xa lạ với cô.

Xem ra che giấu rất sâu nha!

Sau khi ăn cơm chiều, Tạ Tử Du được người hầu mang đi tắm rửa, đứa nhóc nhiệt tình mời cô đi tắm chung, kết quả lại bị ba ba của bé hung hăng cự tuyệt.

Tiếp đến Lăng Vi đi theo mẹ Tạ uống trà bàn về kỹ thuật diễn, thuận tiện bàn thêm mấy chuyện khác, mãi cho đến 10 giờ, mới bị Tạ Thanh Nghiênn mang về phòng.

Sau khi Lăng Vi đi theo Tạ Thanh Nghiênn vào phòng, câu đầu tiên lại là: “Làm sao đây, em trai của anh hình như thật sự không thèm để ý tới tôi nữa!”

Tạ Thanh Nghiênn cởi nút áo sơ mi của mình ra, không chút để ý nói, “Em để ý em trai tôi làm cái gì, bây giờ em nên để ý tôi mới đúng, chúng ta trai đờn gái chiếc ở chung một phòng, rất nguy hiểm!”

Lăng Vi cũng bắt đầu vén tay áo lên, bày ra tư thế chuẩn bị vung tay đánh nhau, “Anh thật sự rất nguy hiểm, buổi vũ hội lúc trước anh đã biết tôi, lại giả vờ vô tội!”

Tạ Thanh Nghiênn buông tay: “Tôi tuyệt đối là vô tội, lúc ấy tôi chỉ là biết em, không có nghĩa là có quen em, hơn nữa người sờ lòng bàn tay của tôi câu dẫn tôi cũng là em, tôi thật sự rất vô tội!”

Lăng Vi: “..... Có phải là vì nguyên nhân này, anh mới sáng khoái đồng ý như vậy hay không?”

Tạ Thanh Nghiênn do dự một chút rồi nói: “Xem như là vậy đi.

..

Không biết vì sao, nghe thấy cái đáp án này, Lăng Vi ít nhiều gì cũng có chút mát mát, ở sâu trong nội tâm của cô, cô vẫn có điều chờ mong Tạ Thanh Nghiênn, cho rằng anh có thể sẽ có chút ý gì đó với cô, mới dễ dàng để cô

tiếp cận.

Bây giờ xem ra là cô suy nghĩ nhiều rồi.

Phòng Tạ Thanh Nghiên là một căn phòng xép (*), không gian rất lớn, phân chia thành phòng tắm, thư phòng, phòng khách, phòng ngủ, Lăng Vi đi dạo một vòng, chỉ vào sofa rồi nói với Tạ Thanh Nghiên: “Anh ngủ sofa.

..

[(*) Phòng xép là một nhóm các phòng được trang bị nội thất riêng.

Các bộ thường bao gồm hai hoặc nhiều phòng với nhà vệ sinh riêng biệt và các thiết bị phụ trợ khác như ghế ngồi, ghế sofa, tủ quần áo và nhiều hơn nữa.

Theo cách sử dụng khác nhau của bộ, chức năng và trang trí nội thất, tiêu chuẩn của thiết bị v.

v]

“Đây là phòng ngủ của tôi, dựa vào cái gì tôi phải ngủ sofa?” Tạ Thanh Nghiên cười xấu xa.

“Dựa vào tôi là khách, anh phải nhường tôi!”

“Tôi không nhường!”

Lăng Vi:.....

Còn có thể keo kiệt thêm một chút không?

Sau đó lại nghe anh nói tiếp: “Tôi không ngủ sofa, em cũng không ngủ sofa, chúng ta đều lên trên giường ngủ đi.

..

Lăng Vi:.....

Rốt cuộc anh muốn lộ ra gương mặt cảm thú thật sao?!

Nhìn vẻ mặt rồi rầm của cô, Tạ Thanh Nghiên nhin không được cười ra tiếng, nói: “Em quá coi thường mẹ tôi, rất có thể nửa đêm bà sẽ lấy chìa khóa tới nhìn lén chúng ta có phải thật sự ngủ chung hay không đó.

”

Lăng Vi:.....

Một tiếng sau, hai người rửa mặt xong cùng nhau lên trên giường ngủ, Lăng Vi cố gắng cách xa Tạ Thanh Nghiên, xót xa nói: “Tôi cảm thấy lúc trước chắc chắn là đầu tôi có hố mới đi câu dẫn anh!”

“Tôi cũng cảm thấy đó là một lần gặp gỡ tình cờ tốt đẹp.

”

Lăng Vi:.....

“Đúng rồi, tháng sau là sinh nhật tôi.

” Tạ Thanh Nghiên nói.

Lăng Vi thở dài, không cần nghĩ cũng biết, đến lúc đó chắc chắn lại phải biểu diễn một hồi nữa rồi!

Cô kiệt sức đáp một tiếng: “Biết rồi.

”

“Em cài nhắc nhở đi.

” Anh đề nghị.

“Đến lúc đó anh nhắc nhở tôi trước mấy ngày là được rồi.

” Lăng Vi nói cho có lệ, xoay người đưa lưng về phía anh chuẩn bị đi vào giấc ngủ.

Không ngờ ông chủ Tạ lại không chịu buông tha, “Em lấy di động qua đây, tôi cài giúp em!”

Lăng Vi bất đắc dĩ, chỉ có thể sờ s.oạng đưa điện thoại di động cho anh, cả người bị tấm chăn mềm mại bao lấy, Lăng Vi cử động cơ thể, tìm một tư thế thoải mái, mơ mơ màng màng tiến vào giấc ngủ.

Buổi sáng ngày hôm sau, khi Lăng Vi tỉnh lại, Tạ Thanh Nghiên đã không còn ở trên giường, cô yên lặng phát ngốc, sau đó cầm di động lên bắt đầu

lướt bảng tin.

Bảng tin của ba Tạ:

“Bảo bảo nhà tôi chính là ngọt như vậy đây ~”

Hình minh họa là một giao diện cài nhắc nhở, phía trên được đánh dấu là “Sinh nhật ông xã” vào một ngày nào đó, sau đó thật điên cuồng cài suốt nửa tháng, mỗi ngày sẽ báo một lần!

Lăng Vi:.....

Cô cũng không biết bản thân ngọt như vậy luôn đó!!!

Chương 21: Chương 21

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lăng Vi dựa vào trên giường nghiêng răng nghiêng lợi, cô cảm thấy công lao tạo nên bảng tin của Tạ Thanh Nghiên có một nửa do anh, cũng có một nửa do cô, hơn nữa lần nào cô cũng bị bắt buộc phải cống hiến!

Hôm qua cô mới thêm vài người bạn của Tạ Thanh Nghiên vào WeChat, cho nên cô cũng có thể nhìn thấy bình luận của bọn họ trên bảng tin của ba Tạ.

Chu tiện nhân tuyệt đối là người xem trung thành nhất trên bảng tin của ba Tạ, cho dù luôn bị ba Tạ chọc tức, anh vẫn có thể vui tươi hờ hững vị trí bình luận đầu tiên.

Chu tiện nhân: “Cậu có bản lĩnh khoe ân ái, thì có bản lĩnh kết hôn đi!”

Đồng Đông: “Cuộc sống không thể sống mà, tôi muốn gỡ bỏ WeChat, các người đừng cản tôi!”

Lưu Khánh Niên: “Rất cuộc tôi đã biết nguyên nhân tôi độc thân rồi, chính là bởi vì tôi không biết khoe!”

.....

Ba Tạ phản hồi Chu tiện nhân: “Ba ba kết hôn rồi cũng sẽ tiếp tục khoe!”

Ba Tạ phản hồi Đồng Đông: “Cậu có thể rút đi nhanh.

”

Ba Tạ phản hồi Lưu Khánh Niên: “Cậu độc thân là bởi vì cậu xấu!”

Lăng Vi:.....

Anh quả nhiên là thanh niên thô lỗ mà!

Ném điện thoại di động sang một bên, Lăng Vi theo thế lăn một cái, lại lăn tới vị trí ngủ của Tạ Thanh Nghiên, hít nhẹ một hơi, chớp mũi truyền đến

một mùi hương mát lạnh, rất nhẹ nhưng lại rất dễ ngửi, cô mơ hồ nhớ tới tối hôm qua, lúc đang ngủ đến mơ mơ màng màng, hình như đã dán chặt vào một vật gì đó rất ấm rất thoải mái, hương vị cũng dễ ngửi, giống y như mùi hương ở chóp mũi bây giờ vậy.

Đó là hương vị trên người Tạ Thanh Nghiên.

Một suy nghĩ nào đó chợt lóe qua ở trong đầu, Lăng Vi đột nhiên chui đầu vào gối, cảm thấy xấu hổ vì ý nghĩ dơ bẩn của mình.

Rèm cửa trong phòng được kéo kín mít, chỉ để lại tấm rèm được mở một nửa trước cửa tủ trần đến sàn.

Ánh sáng mặt trời xuyên qua cửa kính và hắt ánh sáng ấm áp xuống tấm thảm.

Lăng Vi xoay người xuống giường, tùy tiện buộc mái tóc dài lại, để chân trần đi ra ban công trước cửa, nhẹ nhàng kéo cửa kính ra, bỗng nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng cười vui của đứa nhỏ và tiếng quát khế mạnh mẽ của người đàn ông.

Cô bước nhanh đi đến lan can, cúi đầu nhìn xuống lầu, thấy ở trên thảm cỏ bằng phẳng trong viện có giảng lười đánh cầu lông, Tạ Thanh Nghiên đang ở trần đánh cầu lông với Tạ Thanh Hoa, Tạ Tử Du ở bên cạnh nhảy qua nhảy lại cổ vũ.

Tỉ lệ dáng người của Tạ Thanh Nghiên cực kỳ tốt, tứ chi thon dài cân xứng, là điển hình cho loại hình mặc quần áo nhìn gầy, nhưng khi cởi quần áo lại có thịt, bây giờ cởi áo ra thì đã có thể nhìn thấy rõ ràng cơ bụng và cơ ngực rắn chắc của anh, không nói quá nhưng nhìn cái này thật sự khiến người ta cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Lăng Vi thản nhiên tự đắc dựa vào lan can, dùng một tay chống má, nhìn đến mê mẩn.

Từ khi cô vừa đi ra ban công, Tạ Thanh Nghiê đã phát hiện, lúc này lại bị ánh mắt nồng nhiệt của cô bao phủ, thì biểu hiện càng thêm mãnh liệt, vung trái cầu lông lên, cực kỳ dũng mãnh điên cuồng oanh tạc Tạ Thanh Hoa một trận, từng bước ép sát làm Tạ Thanh Hoa không còn sức đánh trả, cũng khiến anh ấy không rảnh lo giữ phong độ, tức muốn hộc máu đứng ở lưới bên kia mắng anh trai của mình, “Anh bị bệnh tâm thần hả! Có phải vừa tiêm máu gà hay không!”

Tạ Thanh Nghiê cầm lấy vợt cầu lông quơ quơ, vô cùng đắc ý nói: “Là em quá yếu quá gà.

..

Tạ Thanh Hoa hoàn toàn bị lửa giận che mắt, tư thế cầm vợt cầu lông y như cầm dao chém người vậy, “Tới đấu đi, ngu xuẩn.

..

“Muốn đấu thì đấu, đầu rơm.

..

Lăng Vi:.....

Tạ Tử Du quay đầu lại cũng nhìn thấy Lăng Vi, hưng phấn nhảy lên vẫy vẫy tay gọi cô, “Mẹ!”

Mặc dù Lăng Vi vẫn không thể thích nghi với sự nhiệt tình khác thường này của nó, nhưng vẫn cười vẫy vẫy tay với bé.

Tạ Tử Du có lẽ cũng cảm thấy hai người đàn ông coi đánh cầu lông thành chơi gà, cho nên cũng không còn thú vị, vì thế xoay người chạy vào trong phòng, sau đó chạy thẳng lên lầu hai tìm Lăng Vi chơi, giáo dưỡng của đứa nhóc rất tốt, ở trước cửa gõ gõ, hỏi cô: “Mẹ, con có thể vào không?” Sau khi được Lăng Vi cho phép mới đẩy cửa đi vào.

Sau đó cậu nhóc hưng phấn chạy đến ban công, cùng ngắm phong cảnh với Lăng Vi.

“Bà nội đâu?” Lăng Vi thuận miệng nói chuyện phiếm cùng cậu nhóc.

“Bà đi múa ở quảng trường rồi ạ.

”

“Xuống núi đi múa sao?”

“Đúng vậy, dưới chân núi có một cái công viên, bà nội ngày nào cũng đi, có đôi khi cũng mang con theo, nhưng con cảm thấy nơi đó không thích hợp với con.

” Đứa nhỏ bày ra giọng điệu y như người lớn.

Lăng Vi bị giọng điệu của bé chọc cười, hỏi: “Sao lại không thích hợp với con vậy?”

Đứa nhỏ lập tức blah blah oán giận nói với cô: “Nơi đó đều là ông nội bà nội, nhìn thấy con đều muốn véo mặt con, đi một chuyến trở về mặt con đều bị véo đến sưng luôn!”

Lăng Vi cẩn thận nhìn chằm chằm gương mặt bánh bao của bé, “Đúng là rất muốn véo nha, dì có thể xoa bóp thử không?”

Tạ Tử Du rất rối rắm im lặng vài giây, thấy chết không sờn nói: “Vậy mẹ véo đi.

”

“Con không ngại sao?” Cô nén cười.

Đứa nhỏ mở to hai mắt, ngây thơ vô tội nói: “Mẹ là mẹ mà, có thể véo.

”

Mặc dù chỉ là một câu nói của trẻ nhỏ, nhưng Lăng Vi vẫn cực kỳ cảm động, xoa xoa cái đầu nhỏ của bé, nói: “Dì không véo con, dì hôn con có được không?”

Tạ Tử Du mím môi cười, dùng sức gật gật đầu.

Lăng Vi ngồi xổm xuống, ôm lấy cơ thể bụ bẫm của bé, sau đó hôn ba cái vang dội lên gương mặt thịt của bé.

Tạ Tử Du được hôn xong liền che miệng cười, “Trên người của của mẹ thơm

quá hà, mẹ lớn lên thật xinh đẹp.

”

“Oa, cái miệng này của con thật biết dỗ dành con gái!”

Hai người chơi vui nửa ngày, Tạ Tử Du bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, lôi kéo tay Lăng Vi đi vào bên trong, “Mẹ, chỗ này của ba ba có ảnh chụp của mẹ đó!”

Lăng Vi có chút ngạc nhiên, tò mò đi theo bé, “Ảnh chụp gì?”

“Là ảnh chụp rất xinh đẹp!” Tạ Tử Du kéo cô tới bên cạnh sofa, sau đó kéo ngăn kéo ở dưới bàn trà ra, bên trong quả nhiên có mấy tấm ảnh chụp.

“Có thể xem không?” Mặc dù đây là ảnh chụp cô.

“Có thể, con thường xuyên đi lên đây xem.

” Tạ Tử Du nói xong lập tức lấy mấy tấm hình trong ngăn kéo ra để lên bàn trà cho cô xem.

Lăng Vi liếc mắt một cái lập tức nhận ra đây là hình chụp của cô trong đoàn phim khi diễn phim truyền hình Trung Hoa mà lúc trước mẹ Tạ đã nhắc tới, trong tấm ảnh, cô vừa giảo hoạt lại ngây ngô, khi thì ngạo mạn, khi thì yên tĩnh, một điểm giống nhau duy nhất chính là trẻ trung xinh đẹp, xinh đẹp y như búp bê Tây Dương vậy.

“Tại sao ba ba con lại có mấy tấm ảnh chụp này?”

“Chú kêu thư ký Đỗ chụp giúp chú ấy, sau đó bị ba ba phát hiện thì lập tức đoạt lấy chúng nó đem giấu ở chỗ này, ba ba nói chỉ cần không nói cho chú biết, ba sẽ đưa mẹ về làm mẹ của con.

” Tạ Tử Du suy nghĩ rõ ràng, biểu đạt rõ ràng, trôi chảy nói ra toàn bộ câu chuyện.

Nhưng mà, những lời này của bé hình như mang theo lượng thông tin có hơi lớn nha!

Tạ Thanh Nghiên không chỉ quen biết cô từ trước, mà còn đoạt ảnh chụp từ trong tay của Tạ Thanh Hoa giấu đi, thậm chí còn nói với Tạ Tử Du muốn

tìm cô về làm mẹ của bé!

Cái này chứng minh điều gì? Chứng minh trước khi Tạ Thanh Nghiên ký hiệp nghị, anh đã coi trọng cô rồi!

Nghĩ đến điều này, tim của Lăng Vi lập tức bị lỗ hai nhịp, sau đó bắt đầu không ngừng đập loạn xạ.

Đời trước cô đã từng gặp Tạ Thanh Nghiên trong một vài dịp, nhưng khi đó Diệp Tử Sở đang theo đuổi cô một cách điên cuồng, cô ứng phó anh ta còn không kịp, cho nên cũng không có nhiều tâm tư đi gặp những người khác, cho dù gặp được thanh niên tài giỏi đẹp trai khác, cũng không muốn mở lòng đi kết giao, có lẽ là bởi vì như vậy cho nên đời trước cô mới không quen biết với Tạ Thanh Nghiên, cũng bỏ lỡ một người đàn ông xuất sắc như vậy.

Mà đời này, Diệp Tử Sở căn bản không có cơ hội lên sân khấu, cho nên cô và Tạ Thanh Nghiên mới có thể ngẫu nhiên quen biết với nhau.

Lăng Vi bỗng nhiên cảm thấy thật may mắn, bởi vì đời trước gặp phải ác mộng, cho nên đời này mới có thể để cô quen biết Tạ Thanh Nghiên, từ sau khi ở cùng người đàn ông này, cuộc sống mỗi ngày của cô đều phập phồng lên xuống, vô cùng thú vị.

Nhưng mà, hình như Tạ Thanh Nghiên vẫn chưa muốn để cô biết sự thật này, từ trong cuộc đối thoại tối hôm qua của hai người, cô có thể cảm nhận rõ ràng được anh đang trốn tránh, tại sao nha? Vừa khoe ân ái trên bảng tin, vừa giả bộ không muốn không cần với cô, rốt cuộc anh muốn làm cái gì?

Nhìn mình giận hoặc cười trong ảnh chụp, Lăng Vi bỗng nhiên cảm thấy cực kỳ nắm chắc, sự tự tin này đến từ việc Tạ Thanh Nghiên coi trọng cô.

Cô bỗng nhiên phát giác, dường như cuộc sống đã hoàn toàn trở nên vui vẻ rồi!

Tám giờ rưỡi, mẹ Tạ đi múa ở quảng trường trở về, Lăng Vi cùng đi ăn bữa sáng với bà, sau đó Tạ Thanh Nghiên mới chở cô đến sân bay.

Đọc theo đường đi, Lăng Vi mở đài phát thanh trên xe lên, một bản tình ca dịu dàng nhẹ nhàng vang lên quanh quẩn trong xe, Lăng Vi thỉnh thoảng lại ngâm nga theo vài câu.

Tạ Thanh Nghiên chuyên tâm lái xe, thỉnh thoảng lại lén liếc nhìn cô một cái, “Sao vậy, tâm tình rất tốt sao?”

Lăng Vi chống khuỷu tay trái lên trên bảng điều khiển, đưa tay chống cằm, híp mắt nhìn anh cười, “Mỗi ngày tâm tình của tôi đều rất tốt, nhưng hôm nay đặc biệt tốt.

..

Tạ Thanh Nghiên thấy cô cười mà trong lòng ngứa ngáy, rất muốn vươn tay ra xoa đầu cô một cái, cuối cùng vẫn nhịn xuống, “Có thể chia sẻ với tôi không?”

Lăng Vi tiếp tục giữ vẻ mặt cười tủm tỉm, nói: “Hôm nay thời tiết rất tốt nha, dọc đường đi cũng thông suốt, quan trọng nhất chính là: ngồi bên cạnh tôi là một anh chàng đẹp trai siêu cấp vô địch.

..

Bàn tay đang lái xe của Tạ Thanh Nghiên hơi run lên một chút, trầm thấp cười nói: “Tôi vẫn luôn đẹp trai như vậy mà, hôm nay em mới phát hiện sao?”

Lăng Vi lắc đầu, giọng nói hơi khàn, mang theo hương vị quyến rũ, nói: “Hôm nay đặc biệt đẹp trai.

..

Tạ Thanh Nghiên nắm chặt tay lái, cảm thấy nếu cứ tiếp tục nghe thấy giọng nói của cô, cái thứ ở phía dưới của anh sẽ nhanh chóng cương lên.

Đoạn đường kế tiếp, Tạ Thanh Nghiên đều bị Lăng Vi như có như không quyến rũ, nếu không phải định lực của anh tốt, đoán chừng sẽ bị sự quyến rũ của cô làm cho bắn ra!

Sau khi chạy tới sân bay, Lăng Vi đi cùng với người đại diện Lý Ý, lúc này Tạ Thanh Nghiên mới nhẹ nhàng thở ra, cảm thấy hôm nay Lăng Vi có hơi khác khác, nhưng lại không biết là khác ở chỗ nào.

Trước khi đi, Lăng Vi bỗng nhiên nhỏ giọng hỏi anh: “Anh à, muốn hôn tạm biệt không?”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Rất cuộc anh cũng biết khác ở chỗ nào rồi, hôm nay cô đặc biệt hấp dẫn!

Chương 22: Chương 22

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lăng Vi và Lý Ý trở lại đoàn phim trước lúc giữa trưa, vừa kịp thời gian ăn cơm.

Lý Ý đi tìm đạo diễn nói chuyện, còn Lăng Vi thì bị Lam Nhược vừa mới diễn xong kéo đến chỗ cây dù che nắng, vốn tưởng rằng Lam Nhược có chuyện gì đó quan trọng muốn nói với cô, kết quả đợi một hồi, lại được đưa một cái bình giữ ấm.

Lăng Vi:.....

Mặt Lam Nhược không cảm xúc đặt bình giữ ấm vào tay cô, nghiêm túc nói: “Lôi kéo làm quen, tạo quan hệ, hối lộ.....”

Lăng Vi bỗng nhiên cảm thấy cái bình giữ ấm trong tay còn nặng hơn cả kim loại, cẩn thận mở nắp ra, nhìn vào bên trong một cái, có cảm giác một lời khó nói hết, “Một chén canh gà?” Chén canh gà mà muốn tới lôi kéo làm quen, tạo quan hệ, hối lộ? Cái này cũng quá mức không có thành ý rồi đó!

“Đây không phải là một chén canh gà bình thường.

” Lam Nhược bày ra vẻ mặt trịnh trọng nói.

“Vậy đây là canh gà gì?”

“Đây là một chén canh gà cho tâm hồn.

”

Lăng Vi:.....

Trò đùa này không buồn cười chút nào!

Lam Nhược thấy Lăng Vi lộ ra vẻ ngây ngốc, không khỏi cảm thấy buồn cười, quay đầu lại nói với trợ lý, “Cậu nói với chị Lâm là nhiệm vụ chị ấy giao cho tôi đã hoàn thành rồi.

” Chị Lâm trong miệng Lam Nhược, chính là người đại diện của cô.

Chờ đến khi trợ lý đi sang bên cạnh gọi điện thoại, Lăng Vi mới nhỏ giọng hỏi cô: “Nhiệm vụ gì vậy?”

Lam Nhược cười như không cười nói: “Chị Lâm giao nhiệm vụ cho tôi, muốn tôi âm thầm lôi kéo làm quen, lấy lòng cô, hỏi lộ cô, sau đó đề nghị tôi đưa canh gà tới.

”

“Ha hả, người đại diện của chị đúng là không đi con đường tầm thường mà.

” Lăng Vi nói cho có lệ.

“Đúng vậy, tôi cũng cảm thấy tặng canh gà còn không bằng tặng caramel hạt dưa đâu.

” Nói xong liền đưa hạt dưa từ trong cái mâm ở bên cạnh mâm tới cho cô.

Lăng Vi cũng không từ chối, đặt bình giữ ấm sang một bên, sau đó bắt đầu cắn hạt dưa.

Lam Nhược cắn được mấy hạt lại nói với cô: “Từ sau khi Tạ tổng tới đoàn phim, địa vị của cô ở trong đoàn phim có thể nói là lên như điều gập gió, rất nhiều người đều muốn lôi kéo làm quen với cô.

”

Lăng Vi thở dài, nói: “Suất diễn của tôi cũng không nhiều lắm, chị Lý mới vừa đi tìm đạo diễn thương lượng, xem có thể quay cho xong cảnh của tôi trước hay không.

”

“Tóm lại, làm việc nên khiêm tốn một chút sẽ không thừa đâu.

”

“Ừ, cảm ơn chị Lam.

”

“Nhưng mà, vị bạn trai kia của cô đúng là có phong cách, vừa mới bước ra đã có hào quang của nam chính rồi.

” “Mấy câu như ‘thiếu chút nữa chói mù mắt chó’ cô không có mặt mũi nói ra.

Lăng Vi bị trêu chọc bắt đắc dĩ bĩu môi, cô đâu còn cách nào, cô cũng rất tuyệt vọng mà, ba Tạ người ta chính là ảnh để đoạt giải Oscar, lúc nào ở đâu cũng đều diễn được hết, có cảnh cũng không được.

Trần Tiểu Nhược nhận được tin Lăng Vi trở về, liền tung ta tung tãng đi lãnh hai hộp cơm từ đoàn phim chạy qua đây, “Chị, chị chưa ăn cơm phải không, nhân lúc còn nóng ăn đi!” Nói xong liền đưa cơm hộp cho Lăng Vi.

Lăng Vi tiếp nhận cơm hộp vừa mở ra nhìn thấy bên trong thì thật sự không muốn ăn, đùi gà dầu mỡ, dưa leo héo úa, có cảm giác ăn xong sẽ có thể bị trúng độc, hai ngày trước ở Bắc Kinh vẫn luôn ăn sung mặc sướng, do đó miệng cô cũng được nuôi đến mức vô cùng kén chọn.

Cô không vui lấy di động ra chụp mấy tấm hình của hộp cơm, sau đó lại gửi ảnh chụp cho Tạ Thanh Nghiên.

“Anh ơi, anh coi cơm heo của tôi nè.

”

Anh Tạ trả lời rất nhanh, “Nói bừa, ngay cả heo cũng ghét bỏ mấy thứ này.

”

“Anh đang nói tôi ngay cả heo cũng không bằng sao?!”

“Điều này thì em thông minh hơn heo rồi.

”

Lăng Vi:.....

Cô vốn nghĩ tìm cái có trên chợ ba Tạ một chút, kết quả lại bị anh trực tiếp coi thành heo!

Không phải ba Tạ yêu thầm cô còn lén giấu ảnh chụp của cô, coi cô thành nữ thần sao? Có ai đối đãi với nữ thần của mình như vậy sao?! Không khoa học chút nào!

Lăng Vi nũng nịu nói: “Chẳng lẽ anh không đau lòng tôi một chút nào sao? Tốt xấu gì tôi cũng đã sửa cái đặt nhắc nhở sinh nhật của anh thành ‘Cục cưng nhỏ’ rồi! Sao anh lại có thể đối xử với tôi như vậy chứ?”

Ba Tạ:.....

Đối mặt với phong cách đột biến của Lăng Vi, ba Tạ dường như có hơi không thích ứng kịp, một hồi lâu mới trả lời lại: “Hay là tôi cài Mỹ Đoàn (*) cho em nha?”

[(*) MEITUAN DIANPING (HKEx: 3690) là trang thương mại điện tử Groupon đầu tiên ở Trung Quốc.

Ban đầu được gọi là Meituan.

com, và mạng bình luận công khai đã hợp nhất và thay đổi thành bây giờ] “Vậy tôi muốn ăn bánh tart trứng của tiệm bánh ở trước cửa nhà tôi.

” Lăng Vi chào giá ở trên trời.

“Vậy em nên ngoan ngoãn ăn cơm hộp đi, có đồ ăn có thịt, vẫn khá tốt.

” Ba Tạ không có tình người trả lời.

“Ba ba, nhân vật của anh thiết lập bị hỏng rồi! Anh phải nói tôi sẽ lập tức sai người đi mua rồi bay qua đưa cho em mới đúng.

”

“Hôm nay kịch bản của tôi là tổng tài băng sơn lãnh khốc, cảm ơn.

”

Lăng Vi:.....

Đúng là ma cao một thước đạo cao một trượng mà!

Lam Nhược chỉ nghĩ ngợi một hồi đã bị gọi đi quay phim, chỉ còn Trần Tiểu Nhược canh giữ ở bên cạnh Lăng Vi, thấy cô chơi di động chơi đến nỗi mồ hôi đầy đầu thì rất chu đáo tìm một cây quạt điện nhỏ tới quạt cho cô.

Lăng Vi vẫn đang đấu trí đấu dũng với ba Tạ, “Ba ba, tôi có một đề nghị.

”

Ba Tạ trả lời: “Chuẩn tấu.

”

Lăng Vi:.....

“Hai câu đối thoại vừa rồi của chúng ta đó, anh sửa phần trả lời của mình lại một chút, là sẽ có một tư liệu sống hoàn hảo đăng lên bảng tin rồi.

”

“Sửa như thế nào?”

“Tôi nói tôi muốn ăn bánh tart trứng, anh nói ‘ Bây giờ tôi sẽ cho người mở một cửa hàng bánh ở thành phố điện ảnh’ có phải rất ngẫu hay không? Tiêu đề tôi cũng nghĩ giúp anh rồi ‘ Phụ nữ nên được cứng như vậy đấy ’, thế nào?”

Ba Tạ không lưu tình chút bác bỏ đề nghị của cô, “Chẳng ra gì, ngốc nghếch.

”

Lăng Vi cắn giận hừ một tiếng, tắt di động, sau đó bắt đầu vùi đầu ăn cơm, nói đùa với anh như vậy, ăn uống cũng ngon miệng hơn, ngay cả đùi gà dầu mỡ cũng rất thơm, Trần Tiểu Nhược vừa quạt mát cho cô, vừa cười cười.

Một lát sau, có thể là do Tạ Thanh Nghiên không thấy cô trả lời, liền gửi tới tới một câu: “Tức giận?”

Lăng Vi click mở ra xem, sau đó dứt khoát trả lời lại: “Hừ.

”

“Thật sự tức giận?”

“Hừ.

”

“Đừng nóng giận.

”

“Hừ.

”

“Cô em, em đã quên hiệp nghị của chúng ta rồi sao?” Ba Tạ dùng đòn sát thủ.

Lăng Vi:.....

Nội dung thứ nhất của hiệp nghị: Lúc nào ở đâu cũng sắm vai tình nhân dịu dàng chu đáo của đối phương.

Tại sao lúc ấy cô lại ký cái hiệp nghị hồ cha như vậy chứ?

Vì thế cô nghiêng răng nghiêng lợi trả lời: “Anh ơi, người ta không có tức giận nha, sao người ta nổi chứ!” Trả lời những lời này xong, cảm thấy giống như uống nguyên một bình dấm vậy, cả hàm răng đều mềm ra luôn.

Sau đó đến phiên đối phương không trả lời, chẳng lẽ ông chủ Tạ ngại cô không đủ chuyên nghiệp, đã tức giận rồi sao?

“Anh ơi, tức giận à?”

“Anh ơi, đừng nóng giận nha.

”

“Anh.....”

“Ba ba.....”

Lăng Vi vẫn chưa dỗi dành được người ta, Lý Ý đã nói chuyện với đạo diễn xong trở về tìm cô, “Chị và đạo diễn đã thương lượng rồi, cuối tuần này sẽ quay cho xong phần diễn của em, cho nên mấy ngày nay có lẽ sẽ siết tiến độ, không thành vấn đề chứ?”

Lăng Vi lắc lắc đầu, “Không thành vấn đề.

”

“Vậy là tốt rồi, chị sẽ theo em ở bên này, đến lúc quay xong thì cùng nhau trở về.

”

Lăng Vi cười nói: “Cảm ơn chị Lý.

”

“Nên mà.

”

Đạo diễn Quách Khải thân là đạo diễn nổi tiếng, đương nhiên sẽ không dễ nói chuyện như vậy, Lý Ý có thể thuyết phục ông, ngoại trừ thủ đoạn hơn người của bản thân cô ra, thì càng nể mặt vị “Bạn trai” lợi hại kia của Lăng Vi hơn, đương nhiên mọi người đều biết, chỉ là trong lòng hiểu rõ nhưng không nói ra mà thôi.

Bởi vì phải đuổi kịp tiến độ, Lăng Vi cũng không nghỉ ngơi nhiều, trưa hôm đó liền vội vàng mặc trang phục diễn vào bắt đầu đóng phim, may mắn kỹ thuật diễn của cô vượt qua thử thách, mặc dù nghỉ ngơi hai ngày, nhưng vẫn tìm lại cảm giác rất nhanh, diễn một mạch từ trưa tới tối, thẳng đến 11 giờ tối, cô mới kéo thân thể mệt mỏi trở về khách sạn.

Từ sau khi Lý Ý thuê hai căn phòng ở khách sạn, Trần Tiểu Nhược đã bị gọi sang ngủ chung với cô ấy, để Lăng Vi ở một mình một phòng, sau khi tắm rửa xong, Lăng Vi liền bò lên trên giường nằm, khi nhìn thấy di động trên tủ đầu giường thì mới nhớ tới buổi chiều có gửi mấy tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên, liền vội vàng lấy điện thoại di động click mở ra xem, phát hiện sau khi cô gửi những lời đó đi xong, nửa tiếng sau Tạ Thanh Nghiên có trả lời lại, “Vừa rồi đang họp.

”

Lăng Vi thật sự cạn lời, vì sao ba Tạ luôn muốn chọn lúc đang họp để tán

chuyện với cô chứ? Là bởi vì hội nghị quá nặng nề chẳng?
Bây giờ nghĩ lại, buổi chiều mình đã nghĩ sai rồi, nhân vật như ba Tạ vậy, sao lại tùy tiện tức giận với cô chứ?
Cô lại theo thói quen mở bảng tin ra xem thì phát hiện Tạ Thanh Nghiên lại cập nhật.

Bảng tin của ba Tạ:

“Bảo bảo nhà tôi chính là dính người như vậy đấy.

..

Ảnh kèm là giao diện cô gửi qua để đỡ dành anh lúc chiều.

Lăng Vi:.....

Quả nhiên vẫn không đấu lại! Bảng tin của ba Tạ luôn khiến người ta không thể nào nhìn thẳng!

Lăng Vi rất buồn bực với cái di động, nghĩ thầm cô là một linh hồn trưởng thành 32 tuổi, đối mặt với Tạ tổng tài lại không hề có sức đánh trả, đúng là tà ma thật mà!

Nghĩ đến đây, cô dứt khoát xoay người xuống giường, ngồi ở trước gương sửa sang lại kiểu tóc và áo ngủ, sau đó ngồi lên trên sofa, tìm một góc độ hoàn mỹ, sau đó bắt đầu gọi video cho Tạ Thanh Nghiên.

Video chỉ vang lên hai tiếng đã được bắt máy, Lăng Vi liếc mắt một cái liền nhìn thấy Tạ tổng tài đầu tóc ướt nhem ở đối diện, chắc anh mới vừa tắm xong, tóc ướt rũ xuống trán, mặc quần áo ở nhà rộng thùng thình, cả người trông như anh trai thân thiết nhà bên cạnh vậy.

Tạ tổng tài một tay cầm di động, một tay dùng khăn lông lau tóc, “Sao còn chưa ngủ?”

Lăng Vi mím môi, “Không phải, vừa quay xong, mới trở về thôi.

..

“Trễ như vậy rồi mà còn đóng phim?”

“Đúng vậy, siết tiến độ mà, tôi gọi chỉ muốn nói với anh một tiếng, buổi chiều đang bận đóng phim, không có nhìn thấy tin nhắn của anh.

” Lăng Vi nói xong, giống như vô tình vuốt vuốt đầu tóc của mình, khoe ra một đoạn xương quai xanh mê người.

Nụ cười của Tạ Thanh Nghiên giảm xuống mấy phần, ánh mắt càng thêm thâm thúy, nói: “Vậy em đi ngủ sớm một chút đi.

”

Lăng Vi lắc đầu nói: “Ngủ không được nha.

”

“Vì sao?”

Cô cười híp mắt nói: “Người thích dính người như tôi vậy, hôm nay vẫn chưa gặp được anh đẹp trai, không thể đi vào giấc ngủ được.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Cô tiếp tục cười nói: “Nhưng bây giờ gặp được, rốt cuộc cũng có thể ngủ một giấc an ổn rồi, ngủ ngon nha, anh yêu~” Nói xong không đợi anh đáp lại, đã tắt video.

Tạ Thanh Nghiên nhìn giao diện trò chuyện im lặng vài giây, sau đó ném điện thoại di động sang một bên, đi đến mép giường dùng sức phóng lên, vùi toàn bộ khuôn mặt vào gối, nghĩ tới hình ảnh Lăng Vi cố tình câu dẫn anh vừa rồi liền vừa buồn vừa vui, nghĩ thầm: Trời ạ, sao lại có thể đáng yêu như vậy chứ, cái này cũng quá phạm quy rồi, quả thực mạnh đến nỗi run tim luôn!!!

Chương 23: Chương 23

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Một tuần kế tiếp, Lăng Vi đều vô cùng bận rộn, mỗi ngày đều xoay quanh ở phim trường, diễn tới diễn lui, ăn cơm rồi ngủ, cái tiết tấu khẩn trương này làm cô không khỏi nhớ tới cuộc sống đời trước, hai người có chỗ giống, nhưng lại hoàn toàn không giống, khi đó mỗi ngày cô bận rộn với công việc, giống như một con quay không ngừng xoay tròn vậy, chỉ là muốn cho gia đình nhỏ mà cô quý trọng có thể càng thêm hạnh phúc mỹ mãn, khi đó cô sống cho người khác rất nhiều, mà bây giờ, mặc dù mỗi ngày cô cũng bận rộn đóng phim, nhưng chỉ đơn giản là muốn cố gắng vì ước mơ của mình.

Mặc dù bây giờ bận rộn, nhưng trong lòng lại vô cùng nhẹ nhàng vui vẻ, đây có lẽ mới là ý nghĩa thật sự của sống lại, không vì ghi hận, không vì báo thù, chỉ vì để cho bản thân càng thêm tự do, càng thêm hạnh phúc.

Lăng Vi chưa bao giờ hiểu được rõ ràng như thế, cuộc sống là của riêng cô, số phận nằm trong tay cô, không liên quan gì đến người khác.

Nhưng người khác này, hình như không bao gồm Tạ Thanh Nghiên, đối với Lăng Vi mà nói, Tạ Thanh Nghiên là một sự tồn tại đặc biệt, giống như mỗi lần vừa nhớ tới anh, khóe miệng sẽ nhin không được cong lên, có đê xuống như thế nào cũng không được, cô chưa bao giờ gặp qua một người có thể làm cuộc sống của mình trở nên sôi nổi vui vẻ lại tự do tự tại đến vậy, anh không để bụng ánh mắt của người khác, tùy hứng làm cho cuộc sống của mình thành trung tâm, mặc dù anh không hề cố tình yêu cầu, nhưng người và chuyện bên cạnh anh đều sẽ không tự giác chuyển động xung quanh

anh, vô thức đặt toàn bộ lực chú ý lên trên người anh.

Bao gồm cả chính cô.

Ngay từ đầu, cô cho rằng hai người chỉ là quan hệ hợp tác theo hiệp nghị, nhưng trong mỗi lần tiếp xúc, cô luôn không tự chủ được mà bị anh hấp dẫn, loại hấp dẫn này không hề có dấu vết, chờ đến khi cô phục hồi tinh thần lại thì ánh mắt đã không thể dứt ra được.

Anh giống như ánh sáng, giống như lửa, loá mắt như vậy, đáng yêu như vậy, khiến người ta không nhìn được mà hãm sâu vào.

Lăng Vi có chút rối rắm, đời trước cô vì một đoạn tình cảm hoang đường mà mất luôn cả tính mạng, đời này mới vừa sống lại, cũng ôm quyết tâm không hề muốn dính vào tình yêu, chờ đến khi cô đạt được giải thưởng mà mình mơ ước rồi, có lẽ cô sẽ tìm một sư phụ ni cô bái sư, mỗi ngày lạy Phật niệm kinh, làm cô gái hướng Phật vô dục vô cầu cũng khá tốt.

Nhưng bây giờ, quyết tâm của cô lung lay sắp đổ rồi, ngay lúc cô phát hiện Tạ Thanh Nghiên rất có thể đã yêu thầm cô, cô lập tức có chút lảng lảng, có chút không khống chế được chính mình.

Vừa mới dựng lên con đê phòng chắn tình cảm ở trong lòng, bây giờ lại giống như một công trình làm bằng đậu hủ, cực kỳ không vững chắc, lúc nào cũng có nguy cơ sụp xuống.

Hình như cô, có lẽ, giống như, hơi yêu người đàn ông này rồi.

Mấy ngày nay Lăng Vi bận việc đóng phim, mỗi ngày đều mệt mỏi trở về khách sạn, tranh thủ cơ hội nghỉ ngơi, ngẫu nhiên sẽ lướt bảng tin của ba Tạ, nhưng cũng không nhìn thấy anh cập nhật, mặc dù cô cảm thấy quái lạ, nhưng cũng không chủ động đi chọc anh, đoán chừng chắc anh cũng đang bận, hướng chi mỗi lần cô chọc anh, đều sẽ bị ba Tạ phản đòn, cô cũng sắp bị chọc đến mức tạo thành bóng ma tâm lý rồi.

Không biết trêu thì đừng nên trêu, điều này cô vẫn có thể tự mình hiểu lấy.

Một tuần sau, Lăng Vi rút cuộc cũng đóng máy vai diễn Như phi trong 《Cung Tường Liễu》, đoàn phim rất nhiệt tình, lúc còn ở phim trường đã tặng cho Lăng Vi một bó hoa tươi thật lớn, còn tặng một ít quà, cũng nói buổi tối sẽ mở một buổi tiệc mừng cho cô ở nhà hàng.

Lăng Vi không từ chối được, chỉ có thể tiếp nhận, trong lòng cô hiểu rõ, đoàn phim cho cô mặt mũi như vậy, hoàn toàn là nhìn mặt mũi của Tạ Thanh Nghiên, nhưng chuyện này cũng không có gì xấu, lúc trước khi cô và Tạ Thanh Nghiên ký hiệp nghị cũng chính là vì mục đích này, để người ta cảm thấy cô có chỗ dựa có bối cảnh.

Nhưng bây giờ cô đã sinh ra tình cảm phức tạp với Tạ Thanh Nghiên, cho nên cũng có chút không muốn tiếp tục lợi dụng Tạ Thanh Nghiên.

Chiều hôm nay Lăng Vi đã hết cảnh diễn, Lăng Vi ôm quà và hoa tươi của nhân viên đoàn phim tặng trở về khách sạn, Trần Tiểu Nhược tới giúp cô thu dọn đồ đạc, ngày người ở đoàn phim hơn một tháng, đã chồng chất không ít đồ riêng trong phòng khách sạn, du dọn hành lý xong, buổi tối lại ăn một bữa cơm với đoàn phim, buổi sáng ngày mai các cô lập tức có thể trở về Bắc Kinh rồi.

Mặc dù thời gian ở trong đoàn phim không dài, nhưng ít nhiều gì cũng có cảm tình, tình cảm của Lăng Vi và Lam Nhược là tốt nhất, buổi chiều ở riêng với Lam Nhược để tạm biệt cô.

“Vì muốn tặng quà đóng máy cho cô, tôi đã cố ý suy xét mấy ngày đó.

” Lam Nhược nói.

Lăng Vi cảm thấy buồn cười, “Vậy nghĩ ra chưa?”

“Nghĩ ra rồi, cũng mua rồi.

” Lam Nhược gật gật đầu, lấy ba lô ở bên cạnh qua, từ bên trong lấy ra một cái hộp quà được đóng gói tinh xảo xinh đẹp, đưa cho cô, “Chúc mừng cô

thuận lợi đóng máy, hy vọng sau này cô một đường thuận buồm xuôi gió.

..

Lăng Vi tiếp nhận hộp quà, tò mò hỏi cô: “Thứ gì vậy?”

“Tự mình nhìn đi.

” Lam Nhược thừa nước đục thả câu.

Lăng Vi rất chờ mong mở hộp quà ra.

Nhưng mà.....

“Đây là cái gì?” Lăng Vi chỉ vào cái đồng lông xù trong hộp hỏi Lam Nhược.

Lam Nhược cho rằng cô không hiểu, vì thế thấy từng món ra giới thiệu, “Đây là tai mèo, đây là cái mũi nhỏ, đây là bao tay móng mèo, đây là cái đuôi, đây là.....”

Lăng Vi nhin không được đánh gãy lời cô nói, “Mấy thứ này có liên quan gì tới tôi?”

Lam Nhược dùng ánh mắt nhìn người thiếu năng trí tuệ để nhìn cô, nói:

“Hoàn toàn không có liên quan.

..

“Vậy tại sao chị lại mua?” Lăng Vi hoàn toàn không nắm bắt được dụng ý của cô.

“Tôi chỉ muốn tặng mà thôi!” Lam Nhược làm như đúng lý hợp tình nói, “Từ khi cô bắt đầu có mặt, tôi đã cảm thấy cô có chút giống với loại động vật lông xù như mèo này rồi, ngày thường ưu nhã kiêu ngạo, nếu có người gây bất lợi cho cô, cô sẽ lộ móng vuốt ra ngay, còn có thói quen cười híp mắt của cô, thoạt nhìn giống như một con mèo Ragdoll được chải lông vậy, vừa xinh đẹp lại mạnh!”

Nghe mấy lời này giống như đang khen cô, nhưng cô lại không vui nổi!

Lăng Vi mặt không cảm xúc nhận lấy món quà, đóng nắp lại, “Cảm ơn quà của chị.

”

“Cô không thử dùng một chút sao? Tôi đã đợi mấy ngày rồi đó! Cô vừa mềm lại vừa manh, nhất định sẽ cực kỳ xinh đẹp!” Hai mắt Lam Nhược tỏa sáng nhìn cô.

Lăng Vi:.....

Nghĩ nghĩ một hồi, Lăng Vi vô cùng trịnh trọng nói, “Chị à, tôi thắng đó.

”

“Tôi cũng vậy mà.

” Lam Nhược nói, ngay sau đó lại do dự nói: “Chắc là vậy.

”

“Tôi còn có một người bạn trai rất đẹp trai.

”

“Thật đáng tiếc.

” Lam Nhược rất phôi hợp trả lời.

Vì thế, Lăng Vi ôm một đống đồ chơi lông xù chạy trốn chết, cô sợ chạy chậm sẽ bị thắng tay bẻ cong!

Trở lại phòng khách sạn, Trần Tiểu Nhược đã đã đóng gói hành lý xong, căn phòng sạch sẽ hơn rất nhiều, Lăng Vi ném mấy món đồ kia lên trên giường, sau đó dựa vào giường chơi di động, lướt lướt bảng tin của ba Tạ, anh vẫn không cập nhật, Lăng Vi nghi hoặc nghĩ, có phải là bởi vì mấy ngày nay mình không chọc anh, cho nên ba Tạ không có tư liệu sống đăng lên bảng tin hay không?

Càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng, cô lập tức tự mình kiểm điểm, có phải tình nhân giả như mình có chút không làm tròn trách nhiệm hay không?

Không cẩn thận liếc nhìn cái tai mèo ở trên giường, trong lòng Lăng Vi bỗng nhiên nghĩ ra một cách.

Cuối tuần này Tạ Thanh Nghiên không có gậy sóng gió ở trên bảng tin, là bởi vì anh đi công tác, lần này còn đi rất xa, là Mexico ở bên kia đại dương, đi lừa gạt người nước ngoài.

Khi nhận được lời mời gọi video của Lăng Vi, anh đang cùng một đám người nước ngoài ở thấp đèn đánh đêm (*), gà rán bia bọt thảo luận chuyện của công ty.

[(*) Làm việc vào ban đêm]

Lúc ấy anh cũng không nghĩ gì nhiều, thuận tay tiếp video, dù sao anh cũng thường xuyên nhân lúc mở hội nghị đùa cợt trêu chọc cô nàng, đã thành thói quen tự nhiên rồi, nhưng chờ đến khi video được bật lên, anh thiếu chút nữa đã ngã từ ghế trên xuống đất.

Anh thấy ở bên trong màn hình, Lăng Vi đầu đeo tai mèo, mũi dán cái mũi mèo, còn mang một đôi bao tay mèo, bày ra vẻ mặt vô tội cười với anh.

Tạ đại tổng tài chỉ cảm thấy thanh máu của mình lập tức tuột hết, không kịp đề phòng liền bị cái liếc mắt ở cách xa ngàn dặm của Lăng Vi hạ gục ngay lập tức.

Nhóm người nước ngoài ở trên bàn họp thấy vẻ mặt của anh bỗng nhiên trở nên dữ tợn, một tay cầm di động một tay ôm ngực thì đều cho rằng anh đột phát bệnh tim, sợ tới mức rớt rít đứng lên, “Boss Tạ, anh làm sao vậy?!”

Tạ đại tổng tài bình tĩnh lại, vừa muốn nói mình không sao thì lại nghe người khác thét chói tai: “Boss, tại sao anh lại chảy máu mũi!”

Tạ Thanh Nghiên nhanh tay lẹ mắt úp màn hình điện thoại di động màn lên trên mặt bàn, lúc này mới nhận lấy khăn giấy cấp dưới đưa cho che mũi lại, vừa che vừa an ủi người khác, “Không sao, chắc là ăn nhiều gà rán, nóng trong người!”

Toàn bộ đám người nước ngoài đều ngây ngốc, bọn họ căn bản không biết “Nóng trong người” là cái quái gì.

Sau một trận nhốn nháo hoảng loạn, Tạ Thanh Nghiên sửa sang bộ dạng lại một lần nữa, sau đó đi ra bên ngoài phòng họp, gấp gáp nhận video call.

Một lát sau, anh nhìn thấy một người phụ nữ toàn thân nhẹ nhàng khoan khoái ngồi nghiêm chỉnh ở màn hình đối diện, bày ra bộ dáng giống như đã làm sai chuyện, “Có phải vừa rồi anh đang họp hay không?” Cô cũng không rõ, chỉ muốn trêu chọc một cách đàng hoàng thôi vì sao lại khó như vậy chứ?

“Ừ, bây giờ tôi đang ở Mexico, đang họp với một đám người nước ngoài.

”

Lăng Vi:.....

Cho nên, cô đã ném mặt mũi sang tận Mexico sao?

“Tại sao lại tháo xuống? Lỡ tai đâu cái mũi đâu?” Tạ Thanh Nghiên châm điếu thuốc, ra lệnh: “Đeo lên lại cho tôi nhìn.

”

Vừa rồi Lăng Vi cũng chỉ nhất thời xúc động cho nên mới đeo mấy thứ kia trêu ba Tạ mà thôi, nhưng sau khi bình tĩnh lại, thì lại cảm thấy quá xấu hổ, “Hay là thôi đi, rất kỳ.

”

“Rất xinh đẹp, đeo lại lần nữa, tôi sẽ cắt thành tám hình.

” Ba Tạ dỗi dành cô.

Lăng Vi vội vàng nói: “Nhưng không cho đăng lên bảng tin.

”

Tạ Thanh Nghiên thấp giọng cười, “Tôi cũng không nữa.

” Bộ dáng manh như vậy, anh phải giấu đi.

Vì thế, Lăng Vi dưới cái nhìn chăm chú nóng bỏng của anh, đeo một đồng hồ lông mèo lên một lần nữa.

“Còn có vòng cổ!” Tạ Thanh Nghiên nhắc nhở cô.

“Chơi cái này quá xấu hổ rồi!” Lăng Vi không tình nguyện nói.

Tạ Thanh Nghiên:.....

Bây giờ em mới cảm thấy xấu hổ sao? Ba ba cũng sắp cứng lên luôn rồi này!

“Sao vậy được, đây là nguyên bộ mà.

” Ba Tạ nghiêm trang dụ dỗ cô.

Cuối cùng Lăng Vi vẫn đeo vòng cổ vào, đỏ mặt nhìn vào màn hình, nghĩ thầm rõ ràng mình chỉ muốn chọc anh một chút, vì sao ngược lại lại làm mình xấu hổ như vậy chứ???

Ba Tạ nhìn di động im lặng vài giây, sau đó dụ dỗ: “Kêu một tiếng nghe chơi.

”

Ý của anh là muốn cô kêu ba ba, hay là anh, nhưng mà.....

Lăng Vi: “Meow???”

Ngao ~~ quả thực mạnh đến chảy máu mũi luôn!!

Chương 24: Chương 24

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Buổi chiều nói chuyện video một hồi, cuối cùng là do Lăng Vi cảm thấy thẹn đến nổi đỉnh đầu bốc khói nên mới dứt khoát tắt, ba Tạ bóp cổ tay, tiếp tục gửi tin nhắn công kích, lì lợm la liếm không biết xấu hổ đòi lấy những đạo cụ đáng yêu này từ chỗ cô.

“Không cho ném đi, mấy cái này đều là của tôi.

” Ba Tạ gây rối vô cơ.

”Tại sao lại là của anh chứ? Đó là quà người khác tặng tôi.

” Lăng Vi muốn phân rõ phải trái với anh.

“Chậm rồi, bây giờ tôi nhìn thấy rồi thì chính là của tôi.

”

“Anh có biết xấu hổ không vậy?”

“Tôi muốn mèo, không biết xấu hổ.

”

Nhìn câu trả lời vô sỉ của anh, Lăng Vi trợn to mắt chó, “Anh là lưu manh hả?”

“Tôi là tổng tài bá đạo, trọng điểm chính là: Bá đạo.

”

Lăng Vi:.....

Cô nghiêng rặng nghiêng lợi uy hiếp: “Có tin tôi đăng đối thoại này lên bảng tin hay không ?!”

Ba Tạ không hề sợ hãi: “Có tin tôi đăng đoạn video vừa rồi lên bảng tin hay không?!”

Lăng Vi:.....

Là một thương nhân thành công, ba Tạ cực kỳ nhân từ đưa ra hai lựa chọn: “Không cho mấy đạo cụ đó cũng được, em kêu vài tiếng mèo cho tôi nghe, ít nhất phải kêu mười tiếng.

..

Không cho đạo cụ thì phải kêu? Ba Tạ đúng là ma quỷ mà!

Cái này còn có sự lựa chọn sao? Có sao?!

Cuối cùng, Lăng Vi nhẫn nhục đồng ý đưa đạo cụ cho anh, kết quả anh còn một tác lại muốn tiến một bước nói: “Vì phòng ngừa em đột nhiên đổi ý, lập tức chuyển phát nhanh gửi tới nhà tôi, địa chỉ là xxxxxx.....”

Lăng Vi:.....

Lăng Vi cảm thấy nói chuyện với ba Tạ một hồi, không khác gì phế bỏ nửa cái mạng của mình, ném điện thoại di động sang một bên, cô sống không còn gì luyến tiếc nằm ngã lên trên giường, nghĩ thầm: Ba Tạ thật sự có yêu thầm cô sao?! Có người sẽ ở trước mặt nữ thần của mình, một chút hình tượng cũng không thêm giữ lại, bại lộ bộ mặt ông chú đáng khinh của mình ra sao?? Chẳng lẽ thật sự là mình đã suy nghĩ quá nhiều rồi ư??

Lăng Vi giữ được nửa cái mạng, nằm ở trên giường miên man suy nghĩ một hồi lâu, mới gửi tin nhắn cho Trần Tiểu Nhược, kêu cô lấy mấy món đạo cụ đi chuyển phát nhanh, cô thật sự không muốn nhìn thấy chúng nó nữa!

Buổi tối đoàn phim đặt hai bàn ở nhà hàng gần đó, đạo diễn và các nhân viên đều tham dự, còn có mấy diễn viên quan trọng cũng tới, rất cho Lăng Vi mặt mũi.

Trên bàn tiệc không thể tránh khỏi chuyện uống rượu, làm Lăng Vi bất ngờ chính là, người đại diện Lý Ý của cô lại uống rất được, lúc Lăng Vi kính rượu mọi người, chỉ lộ ra dáng vẻ vô cùng thành ý xử lý ly rượu, sau đó bất cứ ai đưa rượu tới trước mặt cô, đều bị Lý Ý ngăn lại, sau đó mặt không đổi sắc lấy một địch mười, làm cho mấy ông già rót rượu đến lắc đầu, đưa mắt nhìn

nhau.

Lăng Vi giống như bị mê muội, mở to mắt lấp lánh nhìn Lý Ý, cảm thấy cô ấy thật sự quá trâu bò, có giá trị trên mọi mặt luôn.

Đám người uống đến ngã trái ngã phải, liên tục té ngã, còn ồn ào muốn đi ca hát, Lăng Vi vốn định nói không cần long trọng như vậy, ăn bữa cơm là đủ rồi, kết quả đạo diễn lại nói bọn họ đã đặt bánh kem, không đi sẽ lãng phí.

Vì thế đoàn người lại dời trận địa đến KTV (phòng karaoke), dọc theo đường đi, Lăng Vi có chút không được tự nhiên nói với Lý Ý, “Chị Lý, đãi ngộ như vậy phải là diễn viên chính mới được chứ.

..

Lý Ý tỏ vẻ kinh nghiệm đầy mình nói: “Em đáng giá được hưởng thứ tốt nhất.

..

Lăng Vi ngẫm lại, sau đó cũng cười theo, cô thật sự đã cẩn thận quá mức rồi, cô có thực lực có bản lĩnh, đương nhiên được hưởng thứ tốt nhất, không cần tự coi nhẹ mình.

Mọi người quỷ khóc sói gào ở KVT một hồi, một cái bánh kem lớn được đẩy vào trong phòng, mọi người để microphone xuống, nói Lăng Vi ước nguyện trước bánh kem, sau đó, cuộc chiến bánh kem không hề báo trước mà bùng nổ.

Thân là vai chính của đêm nay, Lăng Vi trở thành đối tượng bị tập kích chủ yếu, cuối cùng toàn thân bị dính kem trông cực kỳ thê thảm, trên tóc, trên mặt, trên quần áo, nơi nơi đều là kem, cô thật sự rất buồn bực, nhưng nhìn mấy con ma men này, cũng không biết nên mắng như thế nào.

Khi được Trần Tiểu Nhược hộ tống vào toilet, nhìn thấy bộ dạng của mình ở trong gương dưới ánh đèn, Lăng Vi đau khổ để Trần Tiểu Nhược chụp cho cô một bức ảnh mua vui.

“Muốn làm kỷ niệm hả?” Trần Tiểu Nhược giơ di động giúp cô chụp mấy tấm hình.

“Một người vui không bằng mọi người cùng vui.

” Lãng Vi cười nói, sau đó rất có tinh thần giải trí gửi ảnh chụp cho Tạ Thanh Nghiên, nghĩ thầm giờ này ở bên kia chắc đang là sáng sớm.

Sau khi gửi ảnh chụp qua, Lãng Vi được Trần Tiểu Nhược trợ giúp rửa sạch một vài vết kem bơ trên người, “Cái bộ dạng này đúng là không thể gặp người mà.

” Cô tự trêu chọc mình một câu.

“Chị Lý đã đi chào hỏi đạo diễn rồi, chị ấy đang lái xe tới, bây giờ chúng ta trực tiếp đến bãi đỗ xe.

” Trần Tiểu Nhược nói.

“Hai người tuyệt đối là thiên thần nhỏ đáng yêu nhất!” Lãng Vi khen một câu từ tận đáy lòng.

Trở lại khách sạn, Lãng Vi ở trong phòng tắm gần một tiếng đồng hồ mới giải cứu bản thân ra khỏi mớ bơ kem dính nhớp kia.

Sau khi làm khô tóc, cô toàn thân thoải mái sạch sẽ nằm lên trên giường, Mặc dù đã gần 12 giờ, nhưng vẫn bắt đầu chơi di động, vừa rồi sau khi cô gửi mấy tấm hình kia cho Tạ Thanh Nghiên, đến bây giờ đối phương cũng không trả lời lại, đoán chừng là vẫn chưa rời giường, Lãng Vi lại thuận thực mở bảng tin lên, muốn kiểm tra động thái của ba Tạ trước khi đăng lên bảng tin, nhưng mà.....

“Cục cưng nhà ba ba thật là biết cách làm nũng, đáng yêu, muốn ăn ~”
Hình minh họa là bóng dáng Lãng Vi bị dính kem khắp người.

Góc chụp của bức ảnh này khá gian xảo, nhìn không rõ lắm, thứ bắt mắt duy nhất chính là bánh kem dính ở trên người cô.

Lăng Vi:.....

Cái gì gọi là rất biết cách làm nũng chứ? Anh không chỉ không an ủi tâm hồn đang bị thương của cô, còn đăng ảnh lên trên bảng tin?! Lương tâm của anh đâu?

Bình luận ở phía dưới cũng là những câu trêu chọc.

“Đại vương, không ngờ khẩu vị của anh lại nặng như vậy?”

“Lão Thiệt, cái này là do anh sữa hả? Anh còn sống không? Chị dâu không đánh chết anh chứ?!”

“Tôi chỉ muốn hỏi ba Tạ một câu, ăn ngon không? Trở về tôi cũng muốn trét khắp người vợ mình thế này!”

.....

Lăng Vi:.....

Người có thể nhảy nhót trong bảng tin của Tạ ma quỷ, chắc là cũng không phải người rồi.

Ba Tạ cực kỳ nghiêm túc trả lời bài đăng của mình:

“Đây là tình thú, không hiểu thì về tra từ điển đi.

..

“Bảo bảo nhà tôi rất dịu dàng.

..

“Cái đồ ngốc như cậu học theo không được đâu, cẩn thận bị vợ cậu đánh chết đó!”

.....

Trong lòng Lăng Vi không hề gợn sóng tắt bảng tin đi, click mở giao diện chat của Tạ Thanh Nghiên lên, “Ba ba, anh thích ăn bánh kem hả?”

Ba Tạ trả lời: “Thích chứ, tôi thấy khối chocolate màu đỏ trên cái bánh kem kia cũng không tồi, muốn ăn.

..

Chocolate màu đỏ? Trong đầu Lăng Vi hiện lên một nùi dẫu chấm hỏi, xem lại ảnh chụp, cô nhớ rõ cái bánh kem kia đâu có chocolate màu đỏ đâu nha! Sau đó.....

“Ba ba, đó là son môi màu đỏ của tôi.

”

“Nha, màu sắc này không tồi, không biết ăn có ngon không?!”

.....

Cho nên, cô lại tự mình đưa tới cửa bị đùa giỡn một lần nữa rồi sao???

“Mặc dù màu này có đẹp thật, nhưng lại có độc, liếm một chút cũng có thể chết người đó!” Cô hung tợn trả lời.

“Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu.

”

Anh không phải đã là ma quỷ rồi sao? Còn làm quỷ cái gì nữa!! Hôm nay không đùa nổi nữa rồi.

“Tạm biệt!”

Cô gửi hai chữ này đi xong, dứt khoát thoát khỏi WeChat, sau đó tắt máy ngủ.

Có lẽ là do không có việc gì làm thân thể nhẹ nhõm, hoặc là do bị ba Tạ chọc tức gần chết, mà đêm nay cô ngủ cực kỳ ngon.

Sáng sớm hôm sau, thời tiết vô cùng tốt, tâm trạng của Lăng Vi rất vui vẻ dẫn người đại diện và trợ lý bay về Bắc Kinh.

Sau khi xuống máy bay, di chuyển y như người bình thường, ba người vừa nói vừa cười, thoải mái đi đến chỗ lối ra, kết quả Lăng Vi mới vừa đi ra tới cửa khẩu, đối diện lập tức truyền đến một trận thét chói tai, “A

~~~~~”

Lăng Vi:.....

Lý Ý:.....

Trần Tiểu Nhược: Run bần bật.

Suy nghĩ đầu tiên của Lăng Vi chính là: Đây là fans của ngôi sao lớn nào vậy?

Cái suy nghĩ thứ hai chính là: Oa ~ quy mô này thực khổng lồ đó! Đầu người chằng chịt, băng rôn đủ mọi màu sắc, cái này.....

Cái suy nghĩ thứ ba chính là: Trời ạ ~~ Trên mấy cái băng rôn này viết tên của cô, thế giới này thật huyền diệu mà!!!!

Cô vội vàng quay đầu lại nhìn Lý Ý ở bên cạnh, “Chị Lý, đây là fan giả công ty mua tới để tạo khí thế sao?”

Lý Ý cười lạnh, “Em thật sự cho rằng công ty để ý mình như vậy sao, sao bọn họ có thể bỏ tiền cho mấy chuyện này chứ?”

“Vậy đây là sao??”

Cô vẫn chưa nói xong, các fan ở đối diện đã tiếp tục nhiệt tình hét chói tai vừa nhảy vừa hô to khẩu hiệu: “Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất, Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất ~~”

Lăng Vi:.....

Khẩu hiệu này, có phải hơi failed rồi hay không? Rốt cuộc là do ai nghĩ ra vậy?! Cô rất muốn đàm đạo chuyện đời người với người đó đấy.

Mặc dù bị mọi chuyện làm cho ngây người ra, nhưng đứng ngây người cũng không phải là phong cách của Lăng Vi, đời trước tốt xấu gì cô cũng là người nổi tiếng, tình huống nào chưa nhìn thấy qua chứ? Sẽ sợ cái này sao?

Nghĩ như vậy, cô lập tức điều chỉnh lại biểu cảm trên mặt, lộ ra một nụ cười hoàn mỹ 360 độ không có góc chết, rạng rỡ đi về phía trước, không ngừng vẫy vẫy tay với đám người đang hét chói tai kia, “Chào mọi người.

..

“A a a a a ~~~”

Có thể hét chói tai lớn đến như vậy cũng quá chuyên nghiệp rồi, giá cả chắc chắn không rẻ, rốt cuộc là tên nhà giàu nào đang tác quái vậy??

Lăng Vi nhìn vào trong đội hình khổng lồ này, sau đó liền nhìn thấy ở chính giữa có hai bóng dáng quen thuộc.

Lăng Vi:.....

“A a a a, Tiểu Vi Tiểu Vi dì yêu con ~~”

“A a a a, mẹ ơi, con yêu mẹ ~~”

Được rồi, vừa rồi không nên hoài nghi ba Tạ, cô thật có lỗi với ba Tạ, nhưng việc này sau khi trở về cô cũng phải hỏi tội ba Tạ, tại sao có thể tùy tiện để người già và trẻ em chạy tới đây chứ? Lỡ như lạc mất thì làm sao?!!

Cô nhanh chân tiến lên, nhìn bà cụ ở chính giữa nói: “Dì, sao dì mang nhiều người tới quá vậy?”

Mẹ Tạ vui vẻ hơn hờ nói: “Tiểu Vi nha, tình huống thế này con có ngạc nhiên không, bất ngờ không?!”

Lăng Vi:.....

Bây giờ cô mới hiểu được, ba Tạ căn bản không là cái thá gì cả, bà cụ Tạ mới là đại gia của cô!

.....

Ở bên kia đại dương xa xôi, ba Tạ đột nhiên hắt xì hai cái thật to, nghĩ thầm rốt cuộc là ai đang nhớ thương anh vậy?

Di động bỗng nhiên truyền tiếng nhắc nhở meow ~ meow ~ meow ~ , người nước ngoài ngồi ở bên cạnh anh kỳ quái hỏi anh, “Boss Tạ, tiếng chuông di động của anh rất đáng yêu, download ở đâu vậy?”

Ba Tạ vô cùng đắc ý nói: “Đây là tiếng chuông độc quyền, chỉ một bản, không download ở đâu được cả.

..

Chương 25: Chương 25

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Lúc Lăng Vi nói chuyện với mẹ Tạ, đám “fan giả” được mời tới kia vẫn đang không ngừng thét chói tai, thỉnh thoảng lại hô vài tiếng khẩu hiệu, có thể nói là vô cùng chuyên nghiệp.

Bởi vì khí thế này thật sự quá mức đồ sộ, cho nên đã làm cho người qua đường lui tới đều phải dừng chân lại vây xem, cho rằng thật sự có thể nhìn thấy ngôi sao lớn nào đó, rất nhiều người ríu rít giơ di động lên quay phim chụp hình, vừa chụp vừa hỏi người bên cạnh: “Tiểu Vi là ai? Lăng Vi là ai? Ca sĩ hay diễn viên? Là thành viên mới của nhóm nhạc nào sao?”

Người bạn đi cùng nhìn ngang nhìn dọc cũng không có kết quả, mờ mịt nói: “Chưa từng nghe qua.

”

Đám người vây xem không ngừng lớn mạnh, Lăng Vi có chút đau đầu thương lượng với bà, “Dì à, để đám người này giải tán đi, để lâu sẽ ảnh hưởng đến trật tự của sân bay đó.

”

Mẹ Tạ không cho là đúng nói: “Đều là người chuyên nghiệp, nghiệp vụ chắc chắn sẽ thuần thục, bọn họ có chừng mực, dù sao đã nhận tiền cũng phải kê cho đủ thời gian, dì nghe nói thực lực của ngôi sao rất quan trọng, khí thế tuyên truyền lại càng quan trọng hơn, dì đã kê lão Nghiêm hỏi thăm qua rồi, đài truyền hình, truyền thông, Weibo linh tinh gì đó, đều là tiền lẻ, bao nhiêu tiền dì cũng mua được, coi như dì tặng quà gặp mặt cho con.

”

“Không phải lần trước đã tặng quà gặp mặt rồi sao.....” Lăng Vi cảm thấy hình như mình đã có bóng ma tâm lý với ba chữ quà gặp mặt này rồi, lần trước đến Tạ gia, mẹ Tạ đã lấy “Trò hay vừa nghĩ ra” làm quà gặp mặt tặng cho cô, trực tiếp làm cô ngây người luôn, bây giờ nhớ tới trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Mẹ Tạ vội vàng xoa tay, “Ai, đừng nhắc chuyện đó nữa, đều là lịch sử đen tối cả.

”

“A a a!!!!” Bên này hai người chưa nói được hai câu, fans ở phía sau lại bắt đầu một đợt thét chói tai mới, trực tiếp biến thành sóng âm của cá heo, còn trâu bò hơn cả ca sĩ chuyên nghiệp, thực lực này mà làm fan giả thì thật sự quá mai một nhân tài rồi!

Tiếng hai người nói chuyện nhanh chóng bị bao phủ bởi một đợt gào rống tiếp theo, mẹ Tạ nhíu mày, nói với Lăng Vi: “Chúng ta đi thôi, thật đau đầu, nhân vật fan nào tàn cũng diễn không tốt.

”

Lăng Vi:.....

Quả nhiên vẫn có kịch bản sao? Mẹ Tạ đang phát sóng kịch bản trực tiếp à! “Vậy có giải tán đám người này trước hay không?” Lăng Vi có chút lo lắng hỏi.

“Không sao, đến giờ tự động bọn họ sẽ rời đi, để bọn họ tiếp tục ở đây tạo khí thế cho con đi.

” Mẹ Tạ nói.

Lăng Vi dở khóc dở cười, vai chính cũng đã đi rồi, bọn họ còn tạo khí thế cho ai nữa chứ?! Chuyện khoa trương như vậy, nếu như bị lộ ra, đoán chừng có thể bôi đen cô đến cạn máu luôn đó, may mắn bây giờ độ nổi tiếng của cô chưa đủ lớn, không có ai chú ý, chắc là sẽ không có ai lấy việc này tạo đề tài đâu.

Lý Ý vốn kêu xe bảo mẫu của công ty tới đón người, nhưng mẹ Tạ rất nhiệt tình mà nói muốn đưa Lăng Vi về, nể tình bà vừa tiêu một món tiền lớn thuê fan giả tạo khí thế cho cô, Lăng Vi cũng không thể từ chối ngồi lên xe của mẹ Tạ.

Ngồi vào xe mới phát hiện, ngoại trừ tài xế ra, trên ghế phụ còn có quản gia lão Nghiêm.

“Lão Nghiêm cũng tới ạ.

..

Lão Nghiêm rất lễ phép quay đầu lại chào hỏi với cô, “Chào cô Lăng, thực xin lỗi không đến cổng vào sân bay đón cô, bà chủ nói gương mặt này của tôi không thích hợp với bầu không khí ở bên đó, cho nên không cho tôi đi.

..

Nhìn gương mặt than không có bất cứ biểu cảm nào của lão Nghiêm, Lăng Vi xấu hổ cười, nói: “Không sao không sao, nhưng tôi cũng cảm thấy gương mặt này của lão Nghiêm rất quen thuộc, giống.....” Cô tưởng nói rất giống với gương mặt của thư ký Đỗ, đều là mặt than, nhưng lại cảm thấy nói như vậy có chút không lễ phép, cho nên cũng không nói ra.

Không ngờ Mẹ Tạ lại tiếp lời cô, “Có phải vẻ ngoài rất giống thư ký Đỗ hay không?”

Lăng Vi vội vàng gật đầu, thì ra cũng không phải suy nghĩ của một mình cô.

Kết quả lại nghe thấy lão Nghiêm mặt không cảm xúc nói: “Nó là con trai của tôi.

..

Thư ký Đỗ là con trai lão Nghiêm? Đúng là rất giống! Không đúng nha, thư ký Đỗ họ Đỗ, lão Nghiêm họ Nghiêm.....

Nhìn vẻ mặt nghi hoặc của cô, mẹ Tạ giống như biết cô đang suy nghĩ cái gì, ha ha cười nói: “Ai nói lão Nghiêm họ Nghiêm, tên đầy đủ của ông ấy là Đỗ Nghiêm.

..

Lăng Vi:.....

“Có phải rất buồn cười hay không? Ha ha ha ha.....”

Cô có thể nói cái này rất nhạt nhẽo hay không?

Thì ra thư ký Đỗ chính là con trai của lão Nghiêm, không đúng, vậy chuyện cô và Tạ Thanh Nghiê ký hiệp nghị, thư ký Đỗ có thể tiết lộ cho ba anh ấy biết hay không? Trở về phải hỏi Tạ Thanh Nghiê thử mới được.

Lúc này tài xế quay đầu lại hỏi Lăng Vi muốn đi đâu, Lăng Vi há mồm muốn nói đi khách sạn, bởi vì nhà cô vẫn còn đang sửa chữa, không thể ở, nhưng nghĩ lại, bây giờ thân phận của cô là bạn gái của Tạ Thanh Nghiê, còn là người cả ngày dính lấy anh, khoe ân ái trên bảng tin, với quan hệ như vậy, hai người không thể không sống chung với nhau được!

Nghĩ nghĩ một hồi, cô căng da đầu nói ra tên một khu dân cư, đúng theo địa chỉ ngày hôm qua Tạ Thanh Nghiê quán quýt kêu cô gửi chuyển phát nhanh đến, đó chắc là chỗ ở của Tạ Thanh Nghiê ở trong nội thành.

Bà Tạ vốn đang im lặng chờ cô đáp lời, lúc này mới cười nói: “Mấy ngày nay Thanh Nghiê đi công tác ở Mexico, con ở một mình rất nhàm chán, không bằng về trên núi ở cùng chúng ta đi.

..

Tạ Tử Du ngồi gần cô, nghe đến đó, cũng ngửa đầu bày ra vẻ mặt chờ mong nhìn cô, “Mẹ, cùng đi lên trên núi đi! Cùng đi đi!”

“Cái này.....”

Tình huống đột ngột như vậy, cô thực sự bó tay hết cách rồi!

Thất cô lộ ra vẻ mặt khó xử, mẹ Tạ chớp chớp mắt, nói: “Hay là như vậy đi, không lên núi ở cũng được, di sai người hầu tới cho con sai sử, cũng cho Tử Du tới ở với con, như vậy cho dù Thanh Nghiê không ở nhà, con cũng sẽ không nhàm chán, con cảm thấy thế nào?”

Lăng Vi cảm thấy chẳng ra gì, cảm thấy lớn chuyện rồi!

Cô căn bản chưa từng tới nhà của Tạ Thanh Nghiê, bây giờ mà đi không phải sẽ lộ tẩy hết sao?!!

Quả nhiên gừng càng già càng cay, mẹ Tạ rõ ràng trông có vẻ ngây thơ vô

hại, kỳ thật một giọt nước cũng không để lọt, quả nhiên là mẹ con ruột với Tạ Thanh Nghiên, hai người đều thích ra đề cho người ta lựa chọn, hơn nữa còn đều là đề không lựa chọn được.

Biết làm sao được bây giờ Tạ Thanh Nghiên đã xa cuối chân trời, căn bản không thể đứng lúc trở về gấp để cứu cô, cô chỉ có thể tự cứu mình mà thôi.

Liên cười nói: “Gần đây cũng không có việc gì làm, con vẫn nên lên núi ở với dì và Tử Du đi!”

Mẹ Tạ và Tạ Tử Du đồng thời vỗ tay, “Vậy thật sự là quá tốt rồi!”

Lăng Vi:.....

Cô âm thầm lau mồ hôi lạnh, nghĩ thầm: Nếu nói dối một lần, bạn sẽ phải sử dụng hàng ngàn lời nói dối để đi lòng vòng, người xưa dạy quả không sai mà!

Trở lại biệt thự Tạ gia, Lăng Vi đương nhiên được sắp xếp vào ở phòng của Tạ Thanh Nghiên, trở thành nữ chủ nhân của căn phòng này, cô lấy lý do sắp xếp lại đồ đạc, khóa trái cửa phòng lại, vô cùng lo lắng gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên.

“Anh ơi, cứu mạng! Tôi bị mẹ anh bắt cóc rồi!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

“Thật đó.

” Cô nói sơ qua chuyện vừa xảy ra một lần, cuối cùng hỏi anh: “Làm sao bây giờ?”

“Tôi tin tưởng em có thể ứng phó tốt, dù sao em cũng thuộc hệ biểu diễn chuyên nghiệp mà.

”

Lăng Vi:.....

“Có phải chúng tôi đã sớm lộ tẩy rồi hay không? Bằng không tại sao mẹ anh lúc nào cũng muốn thử tôi? Chuyện thư ký Đỗ là con trai của lão Nghiêm quan trọng như vậy, sao anh cũng không nói cho tôi biết?” Lăng Vi cảm thấy mình sắp điên rồi, lúc trước khi ký hiệp nghị, căn bản không ngờ sẽ xuất hiện nhiều tác dụng phụ như vậy.

Nghĩ tới nghĩ lui, đều phải trách bảng tin của ba Tạ, cả ngày sống kiêu ngạo như vậy làm cái gì!

“Đừng hoảng hốt, em cứ ở nhà chơi với bọn họ đi, hai ngày nữa tôi sẽ trở về.”

” Ba Tạ an ủi cô.

Biết anh sẽ nhanh chóng trở về, lúc này Lăng Vi mới thoáng yên tâm, xây dựng tâm lý một hồi lâu mới có lá gan rời khỏi phòng đi tìm mẹ Tạ.

Biệt thự Tạ gia rất lớn, cách bố trí cũng phức tạp, lúc từ lầu ba lần mò xuống lầu hai, khi đi qua một căn phòng nhỏ thì nghe thấy hai người giúp việc đang nói chuyện phiếm.

“Hôm nay tôi bắt được hai câu lời kịch, đây là lời kịch đầu tiên trong tháng này của tôi đó.”

” Cô giúp việc trẻ tuổi hơn một chút hưng phấn nói.

“Lời kịch gì?” Người kế bên hỏi cô.

“Bà chủ, buổi sáng tốt lành.”

..

“Tôi cũng có quan sát cô Lăng rồi, trước mắt cô ấy không có cứ hành động lạ nào cả!”

Lăng Vi đang trốn ở góc tường nghe lén:.....

Cô có thể có hành động lạ gì chứ? Trộm đồ hay là lén trốn đi?

Lúc này, một người giúp việc khác hỏi ra tiếng lòng của Lăng Vi, “Cô Lăng làm sao? Vì sao lại có hành động lạ?”

Người giúp việc có lời kịch nói, “Lần này là kịch bản đại tiểu thư hắc đạo nằm vùng nhà phú hộ giàu có, chính là vì muốn trộm được văn kiện bí mật!”

“Nghe thôi đã thấy hấp dẫn rồi, đáng tiếc tôi không bắt được lời kịch nào!”
Lăng Vi:.....

“Đại tiểu thư hắc đạo nằm vùng nhà phú hộ giàu có” là cái quỷ gì?!!! Kịch bản hấp dẫn như vậy sao không phát cho cô một phần? Nghe vậy thì cô chính là đại tiểu thư hắc đạo tiến vào nhà giàu để nằm vùng kia rồi, nhân vật quan trọng như vậy, bọn họ cũng dám không đưa kịch bản, để cô tự do phát huy sao?! Không sợ cô diễn nát cốt truyện sao?

Lăng Vi vừa không ngừng mắng chửi trong lòng, vừa đi xuống lầu một, đúng lúc gặp được quản gia lão Nghiêm đang muốn đi lên lầu, vội vàng gọi ông lại, “Lão Nghiêm, chú cũng cho tôi một phần đi.

”

Bộ mặt không cảm xúc vĩnh viễn luôn là trạng thái của lão Nghiêm, mắt nhìn thẳng hỏi lại: “Thứ gì?”

“Không phải chú chuyên môn phụ trách viết kịch bản sao?! Cho tôi một bản đi, cái mới nhất đó!”

“Không có.

” Lão Nghiêm trả lời như chém đinh chặt sắt.

“Không có?”

“Lần trước bà chủ trách tôi viết cốt truyện hỏng bét, sau này bà đều tự viết.

” Quản gia trả lời đúng sự thật.

Thì ra là bà cụ tự mình viết, khó trách nghe tên lại càng kỳ quái hơn.

Không phải đại tiểu thư hắc đạo thôi sao? Còn không phải chuyện dễ như lòng bàn tay à.

“Cô Lăng, có thể dùng cơm trưa rồi, bà chủ đang chờ cô ở phòng ăn.

”

“Được.

”

Chờ đến khi Lăng Vi đi tới phòng ăn, thì thấy chỉ có hai bà cháu ngồi ở bên

bàn ăn, hai người nhìn thấy Lăng Vi xuất hiện, hai mắt lập tức sáng ngời, nhóc con vội vàng hô lên: “Mẹ, mau tới đây ngồi.

”

Trong lòng Lăng Vi vẫn cân nhắc nên diễn đại tiểu thư hắc đạo như thế nào, nghe thấy Tạ Tử Du gọi cô, liền thuận thế ngồi xuống bên cạnh bé, sau đó hỏi Mẹ Tạ: “Thanh Hoa đâu ạ?”

“Giữa trưa nó đều ở lại trường học ăn cơm.

”

Lăng Vi hiểu rõ gật gật đầu, lại nghe thấy mẹ Tạ nói: “Tiểu Vi, con ở nhà đã quen ăn ngon mặc đẹp, mặc dù bên này không thể so với nhà của con, nhưng dì chắc chắn sẽ không ủy khuất con đâu.

”

Những lời này nghe sao quái quái quá vậy, hơn nữa biểu cảm của mẹ Tạ cũng đang cười như không cười.

Nghĩ thầm: Đã bắt đầu diễn rồi sao? Tại sao ngay cả bảng hô diễn cũng không đánh, cái này không phải đang khi dễ người ta sao?!

Đại tiểu thư hắc đạo nên diễn như thế nào đây? Phải tàn nhẫn? Phải kiêu ngạo? Hay là phải lẳng lơ đây!!!!

Chương 26: Chương 26

Editor: Hạ Tần

Reup: Mèo Tai Cụp

Buổi sáng rõ ràng mới dùng nhiều tiền mua fans đến sân bay tạo khí thế cho cô, vậy mà một thiên sứ nhỏ đáng yêu như mẹ Tạ, trong nháy mắt nói thay đổi sắc mặt liền thay đổi sắc mặt, cô rất muốn hỏi một câu: Dì à, dì là ma quỷ sao? Dì có biết là dì còn giống đại ma vương hơn con trai của dì nữa hay không?

Đoàn phim của người ta có lợi hại đến đâu cũng cần thư ký trường quay đánh bản hồ action, còn bà thì đúng là có thể làm bất cứ điều gì bà muốn vào bất cứ lúc nào và bất cứ nơi đâu, ngay cả đánh bản hồ action cũng không cần đã bắt đầu diễn, kỹ thuật diễn thu vào phát ra một cách tự nhiên, có thể nhập vai trong một giây cũng có thể xuất vai trong một giây, không chút dông dài, tuyệt đối xứng danh diễn viên gạo cội!

Ngay cả một diễn viên đã từng diễn nhiều vai như cô cũng có chút lo lắng sẽ theo không kịp tiết tấu, càng đừng nói tới người bình thường, xem ra Tạ Thanh Nghiên chịu độc thân mấy năm, thậm chí bị đồn là đồng tính luyến ái, cũng không phải nguyên nhân từ bản thân anh, cho dù thực sự có cô gái phù hợp để đưa về ra mắt thì cũng sẽ bị trận công kích này dọa chạy!

May mắn cô chỉ là một cô bạn gái giả, còn là một người bạn gái giả có thực lực nữa! Cho nên khi lần đầu tiên vào cửa mới không xoay người bỏ chạy.

Diễn thì diễn, việc này đối với cô cũng không phải là việc khó, nhập vai đại tiểu thư ác độc thì đại tiểu thư ác độc, diễn vai ác càng có thể phát huy kỹ thuật diễn, chỉ là..... Đừng nói tới kịch bản, tốt xấu gì cũng cho cô một bảng ghi chú chú! Ở đây cái gì cũng không có, nếu thật sự để cô tự do phát huy thì ngay cả chính cô cũng sợ hãi! Cô không chỉ có thể diễn sai, mà cô còn có thể soạn lời kịch ở tại chỗ! Đến lúc đó kịch bản bị hỏng thì đừng

trách cô.

Lăng Vi thản nhiên như không bùng chén canh ở trước mặt lên, chén súp màu xanh biếc, canh suông không có thịt, múc một thìa đưa vào trong miệng, lập tức trong miệng đầy hương thơm.

Cô dùng khăn lau lau khóe miệng, sau đó mới chậm rãi đáp lời: “Bác gái khách sáo, trong mắt con chỉ có một mình Thanh Nghiên, vì anh ấy, có khổ thế nào con cũng nguyện ý gánh chịu, cho dù phản bội toàn bộ gia tộc, cũng không oán trách không hối hận, chỉ mong có thể trọn đời trọn kiếp ở bên anh ấy mà thôi.

..

Trong mắt mẹ Tạ có sấm soi, có hoài nghi, cũng có một tia cảm động, đủ loại cảm xúc trộn lẫn vào nhau, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài bất đắc dĩ, chỉ nghe bà thở dài nói: “Ai, con cũng là một cô gái tốt, yên tâm đi, nếu con đã vào đây ở, bà già này chắc chắn sẽ không bạc đãi con.

..

Ánh mắt của bà cụ trở nên kiên định, khí thế cường đại, có uy nghiêm của bà chủ gia đình, trông bà có vẻ dễ nói chuyện, nhưng kỳ thật lại cao cao tại thượng, ánh mắt kia giống như có thể dễ dàng nhìn thấu bất cứ tâm tư nhỏ nhặt nào của người khác vậy.

Lăng Vi diễn một vai ác nằm vùng, đương nhiên có chút mất tự tin, hơi rū mí mắt xuống, không dám đối diện với bà mà nhìn trái nhìn phải, sau đó lại phát hiện con trai của Tạ Thanh Nghiên lộ ra vẻ mặt tò mò nhìn cô, liền lấy lòng gấp một viên thịt viên, đưa qua, “Bảo bối, thích ăn cái này không?” Không ngờ nhóc con không nói hai lời, há mồm a ô một chút, một ngụm ăn sạch toàn bộ viên thịt viên.

Lăng Vi bị dọa nhảy dựng, nghĩ thầm viên thịt viên này còn lớn hơn miệng của nó nữa, ăn hết toàn bộ thật sự không sao chứ? Chỉ thấy nhóc con miễn cưỡng khép miệng ngậm lấy thịt viên, sau đó phồng hai má lên bắt đầu chậm rãi nhai, mặt bánh bao phình phình lên theo động tác nhai nuốt vô cùng đáng yêu.

Bà chủ Tạ khụ một tiếng, nói: “Đứa nhỏ không hiểu chuyện, con đừng để ý.

..

Lăng Vi đưa mắt đón nhận ánh mắt của bà, hơi hơi mỉm cười, lập tức giống như hoa xuân thán ba tươi trẻ, “Không sao, Tử Du là con của Thanh Nghiên, cũng chính là con của con, con thương nó còn không kịp, sao lại để ý chứ? Hay là về sau để con ở cùng nó, cũng rất tốt cho việc bồi dưỡng tình cảm.

..

Bà chủ gia đình vẫn chưa kịp tỏ thái độ, cậu chủ nhỏ đã làm phản, liên tục gật đầu nói: “Được đó được đó, mẹ mang con theo! Mẹ tốt nhất, mẹ cố lên!”

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ:.....

“Mẹ tốt nhất, mẹ cố lên” là khẩu hiệu của show thực tế 《 Mẹ cố lên! 》, mặc dù vẫn chưa bắt đầu quay, nhưng tất cả mọi người đều biết, nhóc con này không chỉ diễn chung với mình, mà còn âm thầm quảng cáo trong lúc quay, quả thực chính là một thiên tài!

Lúc này, quản gia mang vẻ mặt nghiêm túc đi tới, ánh mắt kia biểu cảm kia, vừa thấy đã biết có chuyện lớn xảy ra rồi, bầu không khí trên bàn cơm lập tức lắng lại, khóe mắt của Lăng Vi hiện lên tia sáng, giống như lơ đãng, kỳ thật lòng đang vô cùng đề phòng, khí thế của cô và bà cụ va chạm vào nhau, ngay lập tức giương cung bạt kiếm.

Quản gia rốt cuộc mở miệng, “Bà chủ, tôi.....”

Bà chủ Tạ lập tức nâng một bàn tay lên ngăn ông nói chuyện, “Bây giờ là ăn thời gian cơm trưa, có chuyện gì đợi lát nữa ăn xong rồi nói sau.

..

Lão Nghiêm sững sốt, nhìn bà cụ xong lại nhìn Lăng Vi, do dự một chút, sau đó lại muốn mở miệng: “Bà chủ, không phải, tôi.....”

Bà chủ Tạ lạnh lùng quay đầu lại liếc ông một cái, “Tôi nói, cho dù có chuyện lớn bằng trời, cũng phải chờ cơm nước xong lại nói.

..

Vẻ nghiêm túc trên mặt Lão Nghiêp ngày càng thêm sâu, dưới cái ánh mắt như ăn thịt người của bà, tăng nhanh tốc độ nói: “Chờ cơm nước xong sẽ không nói được, phòng bếp còn có canh, tôi giúp mọi người thêm một chén nữa nha??”

Mẹ Tạ:.....

Lăng Vi: Phốc ~

Mặc dù lúc này mà cười thì đúng là một hành vi không chuyên nghiệp, nhưng thật sự rất buồn cười, cô thật sự không thể nhịn nữa.....

Mẹ Tạ tức muốn hộc máu, vỗ bàn một cái, “Ông không thấy chúng tôi đang diễn đến chỗ quan trọng sao? Ra đây quấy rối làm gì!”

Lão Nghiêp mím môi, có hơi vô tội nói: “Lúc trước bà đã phân phó qua canh sũa này phải uống nóng, cho nên tôi mới đến hỏi.

..

“Ông vừa tới hỏi cũng đã phá hư vở kịch này luôn rồi! Ông nói thật đi, có phải ông nhân cơ hội trả thù tôi không cho ông biên kịch hay không?!”

Lão Nghiêp:.....

Lăng Vi:.....

Ăn một bữa cơm, phá hỏng một vở kịch, thể xác và tinh thần của Lăng Vi đều vui vẻ ngâm nga hát đi lên lầu ba, sau đó lấy mấy bức ảnh từ dưới bàn trà ra, híp mắt nhìn nhìn, lúc trước cô còn có nghi ngờ với Tạ Thanh Nghiêp, nhưng nhờ mấy tấm hình này đã giúp cô giải tỏa nghi ngờ, khiến cô nhận định Tạ Thanh Nghiêp đã sớm yêu thầm cô.

Cô nhớ rõ cô và Tạ Thanh Nghiêp cũng từng đối thoại, lúc ấy cô hỏi có phải bởi vì anh đã sớm quen biết cô, cho nên mới có thể sáng khoái đồng ý kế hoạch của cô hay không, anh thừa nhận, nhưng thái độ có chút do dự, khi đó anh do dự, có phải là vì yêu thầm cô hay không?

Lúc này bé con ôm một quyển truyện cổ tích gõ cửa tiến vào, cười cười lấy lòng, “Mẹ, có thể kể chuyện cho con nghe không?”

“Không thành vấn đề, con muốn nghe cái nào?”

“Công chúa Bạch Tuyết.

” Nhóc con cao giọng trả lời.

Lăng Vi:.....

Sở thích của đứa nhỏ này thật đúng là đặc biệt.

“Vì sao lại là công chúa Bạch Tuyết.

”

“Con chưa từng nghe qua, muốn nghe.

”

Lăng Vi lại hỏi bé: “Lúc trước con đã được nghe câu chuyện nào rồi?”

Nhóc con suy nghĩ rất nghiêm túc rồi nói: “Bà nội kể cho con nghe cuộc sống gian khổ trước kia, ba ba kể chuyện ma cho con nghe, chú kêu con kể chuyện cổ tích cho chú ấy nghe.

”

Lăng Vi:.....

Chẳng lẽ không có ai đứng đắn hết sao?

Cô chưa từ bỏ ý định hỏi: “Lão Nghiêm thì sao?”

“Ông ấy nói ông ấy mặt than, không kể chuyện được.....”

Cái cơ này có thể nói là rất mạnh mẽ!

“Được rồi, dì kể chuyện cho con nghe.

” Lăng Vi lập tức ý thức được trách nhiệm lớn lao của mình, cô quyết định phải làm người bình thường duy nhất, bởi vì những người khác đều là ma quỷ.

“Vậy mẹ ngồi ở mép giường đi, con nằm ở trên giường, mẹ nói tiếp đi!”

Đây là muốn kể chuyện trước khi ngủ phải không? Diễn nhiều thật đó!

Lăng Vi kéo ngăn kéo của bàn trà ra, vừa muốn đặt mấy tấm hình lại thì đột nhiên lại dừng lại, hỏi Tạ Tử Du, “Mấy tấm ảnh này vẫn luôn đặt ở nơi này sao?”

Nhóc con khó hiểu gật gật đầu, “Vẫn luôn ở đây!”

Cái này không đúng nha, Tạ Thanh Nghiên đã sớm dọn đi ra ngoài ở, nếu

thật sự muốn trân trọng ảnh chụp của nữ thần thì cũng nên mang ảnh chụp về nhà mới của anh mới đúng chứ, tại sao lại tùy tiện ném ở dưới bàn trà chứ? Cái này chứng minh điều gì? Chứng minh anh cũng không để ý đến tấm ảnh này, vậy lần trước cô lý giải sai rồi, nhìn mấy tấm ảnh này cộng thêm suy đoán của mình lại đi nhận định đối phương yêu thầm cô, nhưng kỳ thật đều không có?

Bây giờ ngẫm lại, từ đầu tới đuôi, ngoại trừ đùa giỡn không đáng hoảng ra, Tạ Thanh Nghiên đúng là chưa từng cho cô bất cứ ám chỉ nào cả.

Lăng Vi lại bị suy đoán lo được lo mất của mình dọa lần nữa.

Nhưng làm sao bây giờ nha, chính cô đã bỏ tình cảm vào, vốn tưởng rằng là lưỡng tình tương duyệt, bây giờ lại biến thành có thể cô đang yêu đơn phương.....

Thôi thôi, đi một bước tính một bước đi, chỉ cần hai người đều vẫn chưa làm rõ, tầng quan hệ này không có bị chọc thủng, thì cô vẫn có cơ hội tranh thủ!

Nghĩ đến đây, cô dứt khoát đặt mấy tấm ảnh lại chỗ cũ, cầm lấy quyển truyện cổ tích của Tạ Tử Du kể chuyện cho Tạ Tử Du nghe, cô cũng không có dựa theo kịch bản của nhóc con, một người nằm ở trên giường một người ngồi ở mép giường, mà là hai người cùng nhau nằm vào trong ổ chăn.

Tạ Tử Du dùng khuôn mặt nhỏ cọ cọ cánh tay của cô, cảm thán nói: “Mẹ, mẹ thơm quá à!”

“Hôm nay dì không xịt nước hoa.

”

“Là mùi đặc biệt của mẹ.

”

Mùi của mẹ là cái quý gì???

Cô lật sách ra tìm truyện công chúa Bạch Tuyết, ngoài miệng lại nói cho có lệ nói: “Con cũng thơm, trên người của con có mùi sữa bò.

..

Nhóc con chu miệng, “Con mới không có đâu, con đâu thích uống sữa bò!”
“Dì nói có là có, dì nghĩ thấy được.

” Lăng Vi tiếp tục đùa với bé.

“Không có không có, con không uống sữa bò nha!”
“Ha ha ha, rõ ràng là có!” Lăng Vi giả vờ lục soát người bé, kỳ thật là đang thọt lét bé.

“Ha ha ha ha ha ha ha..... Mẹ..... Ha ha.....” Nhóc con cười đến không dừng được, giống như một con chó nhỏ vậy, cục cựa xoay tới xoay lui ở trên giường.

Hai người náo loạn một hồi lâu, Lăng Vi mới chính thức bắt đầu kể chuyện cho bé nghe.

Nửa tiếng sau, nhóc con nghe xong hai câu chuyện liền dựa gần cô ngủ mất, Lăng Vi đặt quyển sách sang một bên, ngửi mùi sữa như có như không trên người bé cũng mơ mơ màng màng đi vào giấc ngủ.

Không biết ngủ bao lâu, Lăng Vi bị tiếng điện thoại đánh thức, cô nửa ngủ nửa tỉnh tưởng là tiếng đồng hồ báo thức, sợ đánh thức nhóc con, vội vàng sờ soạng lung tung một hồi, chờ sau khi tiếng chuông dừng lại, Lăng Vi mới thở phào nhẹ nhõm, nghiêng người tiếp tục ngủ trưa.

Giấc ngủ này kéo dài đến bốn giờ chiều, cô ngủ cả buổi chiều, nhóc con đã không còn ở bên cạnh, đoán chừng là đã đi xuống lầu chơi, Lăng Vi dựa vào giường thở thức cảnh sắc trong phòng một hồi, mới lấy di động ra lướt bảng tin.

Bảng tin của ba Tạ:

“Ba ba còn cách nào đây? Ba ba cũng thật bất đắc dĩ.

..

Kèm theo là một bức ảnh chụp giao diện trò chuyện, phía trên hiển thị thời

gian trò chuyện là một tiếng lẻ năm phút, còn là cuộc gọi quốc tế đường dài!
Một tiếng lẻ năm phút? Không lâu trước đây đã trò chuyện với cô? Sao cô lại không có ấn tượng vậy? Chẳng lẽ là tiếng chuông trong lúc mơ mơ màng màng kia? Không phải cô đã ấn nút tắt sao?
Lăng Vi chỉ cảm thấy trong đầu hiện đầy dấu chấm hỏi.

Thật sự là khó lòng phòng bị, cũng đã chạy đến nước ngoài rồi còn có thể diễn sao!! Ba ba à, anh thật sự quá ưu tú rồi!

Chương 27: Chương 27

Chương 28

“Lẳng lơ hả?” Hai mắt của Lăng Vi hơi nhướn lên, vén mái tóc dài ra sau, lơ đãng chơi đùa dây áo, dịu dàng nói: “Cũng không phải không được, nhưng..... tôi không muốn diễn nha ~”

Tạ Thanh Nghiên:.....

“Cô em, em diễn đi tôi sẽ thưởng cho em ~”

“Thưởng bao nhiêu?” Lăng Vi giả bộ lộ ra bộ dáng tham tiền.

“Một chiếc xe? Một căn nhà?”

Lăng Vi nghĩ nghĩ, bắt đầu chào giá trên trời, “Tôi muốn mấy ngàn kéo kim cương ~”

“Là một thương nhân khôn khéo, Lăng Vi im lặng nhìn bảng tin thật lâu, sau đó không cảm xúc để lại bình luận.

“Đàn ông phá sản!”

Đặng mấy chữ lên, Lăng Vi cảm thấy toàn thân thoải mái, lăn lộn trên chiếc giường mềm mại hai vòng, lúc này mới click mở giao diện.

Chỉ mới qua vài giây, phía dưới bình luận của cô đã có vài phản hồi.

“Chị dâu uy vũ!”

“Chị dâu khí phách!”

“Chị dâu phạt anh ta quỳ bàn phím!”

“Chị dâu phạt anh ta quỳ sấu riêng!”

“Chị dâu phạt anh ta quỳ con nhím!”

“Hôm nay là một ngày lành, khắp chốn trên bảng tin đều vui mừng, rốt cuộc cũng có người có thể thu phục tên Yêu Vương này rồi ~~~ rải hoa

rải hoa ~”

“X đã gửi một tin nhắn chúc mừng!Yêu Vương đã bị thu phục~”

“XX đã gửi một tin nhắn chúc mừng!Yêu Vương đã bị thu phục~”

“Nước Biểc đã gửi một tin nhắn chúc mừng!Yêu Vương đã bị thu phục~”

.....

Lăng Vi:.....

Cô hoàn toàn không ngờ mình chỉ bình luận bốn chữ ngắn gọn, lại có thể âm ỉ đến mức long trời lở yeutruyen.

net đất như vậy, cái này cũng quá khủng bố rồi, bây giờ cô có thể rút lời nói này lại hay không???

Một lát sau, ba Tạ rút cuộc của bình luận: “Cút cút cút, lời nói ve v.ãn tán tỉnh cũng đọc không hiểu, trở về nhà trẻ hết đi!”

Sau khi ba ba nói lời này xong, người ồn ào đứng là không còn kiêu ngạo nữa, nhưng cũng có người không sợ chết, tử như Chu tiện nhân, “Chị dâu, mau kêu Tạ nhà giàu nộp quyền tài chính lên, cô xem mỗi ngày cậu ta khoe giàu, đúng là khiến người ta tức giận mà!”

Người này đang chơi trò ly gián hả!

Lăng Vi suy nghĩ rồi phản hồi Chu tiện nhân, “Lấy quyền tài chính để làm cái gì? Tự mình khoe giàu sao?”

Chu tiện nhân:.....

Tạ Thanh Nghiên: Ha ha ha, cho bảo bảo nhà anh một câu khen ngợi, bảo bảo giỏi quá! Về sau ba ba phụ trách khoe ân ái, bảo bảo phụ trách khoe giàu, hoàn mỹ!

Mọi người: Quỳ xuống cầu xin buông tha cứu độc thân nghèo khổ a a a!

Lăng Vi ôm di động vui vẻ nửa ngày, sau đó mới đứng dậy rửa mặt rồi xuống lầu tìm Tạ Tử Du chơi.

Tạ Tử Du đang ở trong sân chơi máy bay điều khiển từ xa, lão Nghiêm đứng ở bên cạnh chơi với bé, hai người một lớn một nhỏ, trên mặt vẫn là vẻ nghiêm túc, hoàn toàn không giống đang chơi đùa chút nào, lại giống như đang tiến hành một buổi diễn tập quân sự vậy!

Sau khi thấy Lăng Vi đến gần, nhóc con lập tức mặt mày hớn hở, ném bản điều khiển từ xa cho lão Nghiêm, vui vẻ mà chạy đến bên cạnh cô, hỏi cô: “Mẹ, về sau có phải con đều có thể ngủ chung với mẹ hay không?”

Lăng Vi nhướn mày, mặc dù nhóc quỷ này rất đáng yêu, nhưng cô vẫn

thích ngủ một mình hơn!

Vì thế cô đẩy sang cho Tạ Thanh Nghiê, “Việc này con phải hỏi ba ba của con, ba con đồng ý thì có thể, không đồng ý thì cũng không còn cách nào.

..

Tạ Tử Du bĩu môi nói: “Mẹ đồng ý không phải được rồi sao?”

“Con quên rồi sao? Dì cũng gọi ba con là ba ba mà, cho nên cũng phải nghe lời anh ấy.

” Lãng Vi nghiêm trang nói lời bậy bạ.

Nhóc con cái hiểu cái không, nhưng nó hiểu rõ một chuyện, ba ba là một người vô cùng lợi hại, tất cả mọi người đều rất sợ ba, đều rất nghe lời ba, cho nên khi Lãng Vi nói như vậy, nó lập tức tin tưởng không hề nghi ngờ.

Nhìn trong ánh mắt của nó tràn ngập vẻ tín nhiệm, Lãng Vi cảm thấy vô cùng tội lỗi, vì thế liền muốn bù đắp cho nó, hỏi nó: “Hay là chúng ta chơi trò chơi đi nha.

..

Vừa nghe đến chơi trò chơi, đôi mắt của nhóc con mở to chớp chớp, hưng phấn hỏi: “Chơi cái gì vậy? Chơi cái gì vậy?”

Lãng Vi nhất thời cũng không biết nên chơi cái gì, chỉ thuận miệng đề nghị: “Chơi trốn tìm đi, được không?”

“Được đó được đó, con thích nhất đó!” Tạ Tử Du nhảy nhẩy lên, “Vậy con đi trốn trước nha, mẹ, trong nhà cũng có thể trốn nha!”

“Được, con mau trốn đi, dì đếm tới năm mươi sẽ đi tìm con.

..

Tạ Tử Du hoan hô một tiếng, sau đó nhanh chóng chạy vào trong nhà.

Chờ đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng của nó, Lãng Vi chậm chạp suy nghĩ, cô không quen kết cấu ở trong nhà, cơ thể của nhóc con lại nhỏ như vậy, kêu cô tìm như thế nào đây?

Quay đầu lại nhìn lão Nghiê đang mặc không cảm xúc chơi máy bay điều khiển từ xa ở bên cạnh, Lãng Vi nỗ lực lộ ra một nụ cười, “Lão Nghiê, chú

giúp tôi tìm thử đi?”

“Cô Lăng, không thể gian lận.

”

Lăng Vi:.....

Không phải chỉ là chơi trốn tìm thôi sao? Có cần phải thiết diện vô tư như vậy hay không chứ! Tự tìm thì tự tìm.

Nhưng biệt thự Tạ gia có diện tích thật sự quá lớn, các loại phòng khách lớn nhỏ, lại còn có tới ba tầng lầu, trong lòng Lăng Vi kêu khổ không thôi, vừa rồi phải nên đặt lại quy tắc chơi, tở như không thể trốn ở nơi quá kín, hay chỉ giới hạn trong một tầng lầu gì đó.

Đi vào nhà, cô liền bắt đầu xoay vòng vòng, giống như con ruồi không đầu bay loạn xạ trong phòng khách một vòng, không thu hoạch được gì, vì thế đứng ở trước cầu thang hô lên: “Tử Du ơi, con ra đây đi, chúng ta chơi lại một lần nữa.

”

Không ngờ nhóc con đặc biệt tích cực, rầu rĩ trả lời: “Không thể, mẹ phải tìm được con trước mới được.

” Giọng nói kia chắc là từ lầu hai truyền đến, Lăng Vi đang định đi lên lầu thì lão Nghiêm bỗng nhiên giống như một hồn ma lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở phía sau sau, lạnh lùng nói: “Nghe như ở phòng sách trên lầu hai.

”

Lăng Vi nghi hoặc quay đầu lại nhìn ông một cái, vừa rồi còn nói không thể gian lận, bây giờ sao lại nhiệt tình thế này? Lão Nghiêm cũng không nói chuyện với cô nữa, nói xong lại mặt không cảm xúc rời đi.

Ở động đất à, đây là quảng cáo web đang đi lên

Lăng Vi:.....

Vừa định lên lầu, di động bỗng nhiên vang lên, Lăng Vi lấy ra nhìn thì thấy là Tạ Thanh Nghiên đang gọi video tới, cô thuận tay bắt máy, cười nói:

“Hôm nay ông chủ Tạ anh thật rảnh rồi đó.

..

Ở bên Tạ Thanh Nghiênn đúng là đang đêm khuya, cô thấy đầu tóc anh ướt sũng ngồi ở bên mép giường, trên tay còn kẹp điều thuốc, thỉnh thoảng hút một ngụm, trước màn hình sương khói lượn lờ, trông có vẻ rất lười biếng.

“Em ở nhà có quen không?” Tạ Thanh Nghiênn không để ý hỏi cô, bộ dáng tùy tiện giống như đang sắp ngủ gà ngủ gật vậy.

Lăng Vi nhướn mày nói: “Cũng tốt, cả ngày hôm nay của tôi rất có tính khiêu chiến lại giàu sức tưởng tượng nữa.

..

Khóe miệng của Tạ Thanh Nghiênn cong lên, tầm mắt nhẹ nhàng lướt qua màn hình, dừng lại ở trên mặt Lăng Vi hai giây, sau đó hất cằm lên nhìn về phía trần nhà, rõ ràng ánh đèn không sáng lắm, nhưng Lăng Vi lại bất ngờ nhìn thấy rõ ràng râu ria trên cằm của anh, không phải rất dày, nhưng lại rất gợi cảm, còn có bởi vì ngứa đầu mà yết hầu càng lộ rõ, làm cô nhin mà không được trộm nuốt nước miếng.

“Bây giờ em đang làm gì?” Anh hỏi.

“Chơi trốn tìm, cũng không biết Tử Du đã trốn đi đâu, tìm không thấy, kêu nó đi ra nó lại không chịu, thật đau đầu!” Lăng Vi cầm di động vừa nói vừa đi lên lầu, trong giọng nói còn mang theo vẻ làm nũng, ngay cả chính cô cũng không phát hiện.

Tạ Thanh Nghiênn nghe xong, không hề nghĩ ngợi nói: “Nó ở trong phòng sách.

..

“Sao anh biết? Vừa rồi lão Nghiênn cũng nói như vậy!” Lăng Vi dựa theo trong trí nhớ, thật vất vả mới tìm được phòng sách, đẩy cửa ra, nhin không được nói: “Phòng sách này cũng quá lớn rồi!”

“Nó thích nhất là trốn ở trong góc giữa sofa và kệ sách, em tìm thử đi.

” Tạ Thanh Nghiên nhẹ nhàng như không trực tiếp bán con trai của mình đi, quả nhiên là ba ruột!

Lăng Vi vui vẻ đi qua, vừa khom lưng xuống thì thấy đúng là nhóc con đang rúc vào trong một góc, ngồi xổm xuống còn vùi đầu vào đầu gối, giống như làm như vậy thì sẽ không có ai phát hiện ra được vậy.

Cô gõ gõ ngăn tủ, cười nói: “Leng keng, có người ở đó không?”

“A, bị tìm được rồi! Mẹ giỏi quá! Trước kia chỉ có ba ba mới có thể tìm được con thôi.

”

“Ha ha, chứng minh dì và ba con đều lợi hại như nhau!” Lăng Vi trực tiếp bỏ qua cái di động vẫn còn giữ cuộc gọi video với người đàn ông kia, đồng dục khoe khoang.

“Vậy con trốn một lần nữa!” Nhóc con nói những lời này xong lại bỏ chạy.

Lăng Vi giờ di động bắt đắ dĩ nói: “Chẳng lẽ một người không phải chỉ trốn một lần thôi sao?”

Tạ Thanh Nghiên hừ cười, “Chơi trốn tìm với nó, em cũng chỉ có thể là người đi tìm nó mà thôi.

”

“Bá đạo như vậy à.

”

“Cũng không nhìn thử đó là con trai của ai.

”

Hai người vẫn đang nhỏ giọng đấu võ mồm thì nghe thấy có tiếng nói chuyện ở bên ngoài phòng sách.

“Bà chủ, Cô Lăng ở bên trong phòng sách.

” Đây là tiếng của lão Nghiêm.

“Một mình nó ở bên trong làm cái gì?” Đây là tiếng của mẹ Tạ.

“Có phải là vì văn kiện bí mật kia hay không?”

Lăng Vi:.....

Tại sao lại diễn nữa rồi! Ông lão Nghiêm này đúng là bụng dạ khó lường, vừa rồi rõ ràng là ông nhắc nhở cô tới phòng sách!

“Thì ra..... Lão Nghiêm, lần này ông lập công lớn, chúc vụ biên kịch vẫn để cho ông làm.

..

“Cám ơn bà chủ!”

Cái quỷ gì vậy! Lão Nghiêm làm nhiều chuyện như vậy, cũng chỉ vì muốn lấy chức vụ biên kịch về? Cuộc đời của ông chỉ theo đuổi cái này thôi sao?!

Lăng Vi nhỏ giọng hỏi Tạ Thanh Nghiê, “Ba ba, nơi này có chỗ cho tôi ẩn núp?”

“Mật thất.

” Tạ Thanh Nghiê nhanh chóng nói, “Cái đèn bàn bên cạnh em đó, dịch sang trái, mật mã mở cửa là 0708.

..

Tạ Thanh Nghiê nói một câu, Lăng Vi làm một động tác, trước một giây khi mẹ Tạ đẩy cửa tiến vào, khó khăn lắm cô mới trốn vào mật thất được.

Biết rõ đây chỉ là diễn kịch, nhưng nhịp tim của cô lại không chịu khống chế mà đập bang bang bang, ngồi xổm xuống phía sau cửa mật thất thở hổn hển, “Trời ạ, nhà của anh cũng quá khoa trương rồi, ngay cả mật thất cũng có.

..

Tạ Thanh Nghiê thấy cô khẩn trương liền cảm thấy buồn cười, “Là trò chơi trước kia của ba tôi, ông ấy bị mẹ tôi làm phiền chịu không nổi sẽ trốn vào bên trong, cho nên mẹ tôi không biết mật mã.

..

“Nơi này chắc sẽ không có vật phẩm quý giá gì chứ?”

“Cũng không có gì, chỉ có mấy ngăn kéo vàng ròng, mấy ngăn kéo kim cương mà thôi.

..

Lăng Vi trợn mắt há hốc mồm.

“Ha, yeutruyen.

net tin thật à?”

“Anh có tiền như vậy, có mấy ngăn kéo vàng với kim cương không phải rất bình thường sao?”

Tạ Thanh Nghiên cười khế thành tiếng, lại hỏi một câu: “Hôm nay lại là kịch bản gì?”

Xem ra ba Tạ rất hiểu biết về kịch bản của mẹ anh, “Vai đại tiểu thư ác đạo độc ác nằm vùng nhà giàu, cái tên này thật sự rất dài.

..

“Tục.

..

“Về cái vai đại tiểu thư ác đạo này, tôi còn chuẩn bị mấy phương án, có hình tượng đanh đá, hình tượng kiêu căng, còn có hình tượng lẳng lơ, vai ác mà, muốn phát huy như thế nào cũng đều có thể.

..

“Vậy em diễn thử một cái đi.

..

“Diễn cái gì?” cuộc giao dịch này hình như không quá có lời.

” Ba Tạ gơ tay vuốt ve cằm, bộ dáng giống như đang suy nghĩ cặn kẽ rồi nói: “Mấy ngăn kéo kim cương chỉ đổi lấy một cảnh diễn, không đáng giá chút nào, nhưng nếu chat khóa thân thì có thể miễn cưỡng suy nghĩ lại một chút.

”

Toàn thân Lăng Vi lập tức hóa đá, vừa rồi cô cũng chỉ suy nghĩ bậy bạ mà thôi, không ngờ cái tên đàn ông thối này lại không biết xấu hổ nói thẳng ra! Anh muốn lật trời hả!

“Tạm biệt!” Cô thở phì phì cắt đứt video.

Xem ra mỗi lần mình trêu chọc ba Tạ đều không được, không phải do kỹ thuật của cô không tốt, mà là vì da mặt của cô thật sự không dày bằng một phần vạn da mặt của ba Tạ!

Sau khi tắt video, Lăng Vi theo bản năng quay đầu nhìn ra cửa.

Lăng Vi:.....

Vậy mà cửa mật thất lại không có khóa, không có tay cầm, không có chốt mở, nói cách khác, cái cánh cửa mật thất này phải được khổng chế ở một nơi khác! Ba của ba Tạ à, ngài thật sự rất biết chơi đó!

Cô lục lọi ở trong trong không gian chật hẹp một hồi, ngay cả phía dưới bàn làm việc cũng không buông tha, chính vẫn không tìm thấy cái nút gì đó.

Bất đắc dĩ mà thở dài, cô cầm di động lên một lần nữa, gửi WeChat cho Tạ Thanh Nghiên.

“Anh ơi~”

“Ba ba ~”

“Ba ba em sai rồi, em không nên tắt video của anh, vừa rồi em chỉ thẹn thùng thôi, tốt xấu gì em cũng là con gái mà, anh tha thứ cho em đi.....”

Ba Tạ trả lời: “Tôi ngủ rồi.

”

Lăng Vi trợn trắng mắt, nghĩ thầm anh ngủ rồi vậy ai đang gõ chữ? Ma quỷ sao?

Lăng Vi: “Vậy anh tỉnh chưa.

”

Ba Tạ: “Tôi muốn xem tạo hình lẳng lơ.

..

Vì sao anh lại chấp nhất như thế chứ?

“Có thể nợ trước không? Tôi mắc chứng sợ không gian hẹp, trong hoàn cảnh này tôi diễn không được.

” Không phải nói dối thôi sao, ai mà không biết chứ!

“Vậy còn muốn phần thưởng không?”

“Haiz, nói đến tiền nhiều tục lắm!”

“Kim cương thì sao?”

“Càng tục hơn!”

“Ngoan, ngăn kéo thứ hai bên trái bàn làm việc, kéo ra sẽ nhìn thấy một cái cái nút, ấn vào là được.

..

Lăng Vi:.....

Cô quả nhiên không hiểu thế giới của mấy nhà giàu.

Dựa theo chỉ thị của Tạ Thanh Nghiên, Lăng Vi nhanh chóng tìm được chốt mở cửa, nhưng cũng không lập tức mở cửa ra, bởi vì cô nghe thấy ở bên ngoài phòng sách vẫn còn có động tĩnh, hình như mẹ Tạ và lão Nghiêm đang khắc khẩu?

Cô dán lỗ tai ở phía sau cửa nghe lén nửa ngày, sau đó gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên: “Hình như dì và lão Nghiêm đang khắc khẩu đó?”

Tạ Thanh Nghiên trả lời rất nhanh: “Mẹ tôi thường xuyên khi dễ lão Nghiêm, quen là được rồi.

..

Lăng Vi:.....

Ở ngoài cửa, mẹ Tạ nói: “Không phải ông nói Tiểu Vi ở bên trong sao?”

Lão Nghiêm nghi hoặc, “Vừa rồi đúng là tôi đã thấy cô ấy tiến vào.

..

“Nhưng nó căn bản không ở đó.

..

Lão Nghiê:m:.....

Mẹ Tạ vô cùng đau đớn nói: “Lão Nghiê:m ơi lão Nghiê:m, xem như tôi đã nhìn thấu ông rồi, vì muổn lấy lại chức biên kịch, vậy mà ông lại đi lừa gạt tôi?!”

Lão Nghiê:m nghiê:m mặt âm trầm nói, “Tôi không có.

..

“Ông còn nói nữa, tôi tình nguyện để A Tuệ làm biên kịch, cũng sẽ không cho ông! Hừ!” Mẹ Tạ vút một câu nói tàn nhẫn lại xong liền quay đầu rời đi.

Cho nên lão Nghiê:m đã suy tính thất bại, cuối cùng vẫn không thể lấy lại chức vụ biên kịch?? Hắc, lão Nghiê:m đáng thương, đồng tình với ông một giây đồng hồ.

Chờ hai người đã đi xa, Lãng Vi mới gõ chữ hỏi Tạ Thanh Nghiê:m, “A Tuệ là ai?”

“Dì phụ trách quét tước sân, dì ấy đã theo đuổi lão Nghiê:m hai năm rồi.

..

Đưa chức vụ biên kịch cho người theo đuổi lão Nghiê:m, đây là muổn để bọn họ yêu nhau rồi giết nhau sao?

Lãng Vi:.....

“Vậy dì A Tuệ sao lại nghĩ quẩn như vậy, đi coi trọng một núi băng mặt than, không sợ nửa đêm ngủ bị đông lạnh sao!”

Tạ Thanh Nghiê:m: “Nói không chừng bề ngoài người ta là núi băng, bên trong là núi lửa thì sao?”

Có thể là do trò chuyện bằng tin nhắn, Lãng Vi cũng không sợ anh, đùa giỡn nói: “Anh đang tự nói mình đó à? Ba ba đại muổn tao (*).

..

[(*) 闷骚 = Man Show: thường thì chỉ người bề ngoài lạnh lùng, trầm mặc, nhưng bên trong thì giàu tư tưởng và nội hàm.

Đại ý là chỉ người bên ngoài thì một kiểu, bên trong một kiểu, cách nghĩ và cách làm không thống nhất.

]

Ba Tạ trả lời: “Người hài hước như tôi, sao lại là muộn tao?”

Lăng Vi nhanh chóng lĩnh ngộ tinh túy ở bên trong, vội vàng xin lỗi anh, “Xin lỗi, tôi không nên nói anh muộn tao, anh chính là minh tao (*).”

..

[(*) Minh tao: có nghĩa là thể hiện cảm xúc thật của họ với người khác một cách có chủ ý hoặc vô tình]

Ba Tạ mặt dày vô sỉ với lời này như lời ca ngợi, “Cám ơn đã khích lệ.

..

Lăng Vi:.....

Loại người này, cho anh ta một đôi cánh anh ta có thể trực tiếp bay ra ngoài không gian!

Chờ đến khi bên ngoài an tĩnh lại, Lăng Vi mới mở cửa mật thất ra, sau đó lén lút nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng sách, kết quả suýt nữa đã đâm phải lão Nghiêm ở ngoài cửa, chắc lão Nghiêm vẫn chưa từ bỏ ý định, cho nên mới đi rồi quay lại, “Cô Lăng.....”

Lăng Vi không đợi anh mở miệng, vội vàng tiên hạ thủ vi cường, “Lão Nghiêm, người sáng mắt không nói tiếng lóng, có phải chú muốn lấy quyền biên kịch lại hay không?”

Lão Nghiêm:.....

“Tôi có thể giúp chú lấy quyền biên kịch về, chú có tin hay không?”

Lão Nghiêm nghĩ nghĩ rồi gật đầu, “Tin.

..

“Vậy được rồi, tôi hứa sẽ giúp chú lấy quyền biên kịch về, nhưng trong khoảng thời gian này trước khi lấy được, không cho chú lại ám toán tôi!”

Lăng Vi nói xong câu này, bản thân cũng muốn cười, căn biệt thự chỉ có vài người, sao lại giống tình cảnh trong phim cung đấu quá vậy!

Lão Nghiêm trịnh trọng gật đầu, hai người liền tạm thời đạt thành hiệp nghị hoà bình.

“Đúng rồi, lần này Tử Du trốn ở đâu?”

“Nhà kho lâu một.

” Lão Nghiêm không hề nghĩ ngợi đã nói ra.

Lăng Vi:.....

Xem ra Tạ Tử Du thích chơi trốn tìm với cô cũng là có nguyên nhân, bởi vì những người khác đều đã biết chỗ nó trốn hết rồi!

Hai ngày kế tiếp, Tạ gia gió êm sóng lặng, cô tản bộ và bàn luận về kỹ thuật diễn với mẹ Tạ, chơi trò chơi với Tạ Tử Du, cũng có thể tìm chút vui vẻ từ những hành động ngây thơ hồn nhiên của bé, còn có lão Nghiêm, hình như ông và A Tuệ đang âm ỉ trở mặt, nghe nói mẹ Tạ thật sự giao quyền biên kịch cho A Tuệ.

Lăng Vi đã gặp qua A Tuệ rồi, khoảng năm mươi tuổi, cao không đến 160 nhưng cân nặng lại đến 140 cân, khi cười lộ lên vô cùng vui vẻ, là một người rất lạc quan, Lăng Vi nghĩ, kịch bản được người như vậy biên soạn ra chắc cũng chỉ là một vở hài kịch.

Có thể là do tính cách của mẹ Tạ hoạt bát cởi mở, cho nên cái nhà này từ chủ nhân đến người làm công đều vô cùng thú vị, từ trong công việc hằng ngày này lại có thể tự tìm ra niềm vui, mỗi ngày đều sống trong vui vẻ tự do, nếu nhất định phải chọn ra người đau khổ nhất, thì đó chính là lão Nghiêm, từ sau khi lão Nghiêm bị cướp đoạt quyền biên kịch, cả người đều buồn bực không vui, tính cách vốn đã khô khan cứng nhắc, bây giờ thoát nhìn cũng đã sắp trực tiếp kết thành băng rồi.

Lăng Vi ở trong biệt thự này hai ngày, cũng có chút không muốn rời đi.

Kịch bản cũ cũng đã được diễn rồi, kịch bản mới vẫn chưa có, hai ngày này không có diễn, Lăng Vi lại bắt đầu cảm thấy nhàm chán, xem ra tư tưởng của mình thật sự sắp bị méo mó rồi.

Buổi sáng ngày thứ ba, cô mới vừa đi ra khỏi phòng, mẹ Tạ liền đưa tới cho cô một bộ quần áo, Lăng Vi nhận xong, vừa mở ra nhìn thì lập tức đầu đầy vệt đen, “Đây là một bộ trang phục hầu gái?” Còn là trang phục hầu gái có tạo hình Gothic loli đáng yêu nữa!

Mẹ Tạ vui vẻ hơn hờ nói: “Đúng vậy, Tiểu Vi mặc cái váy này vào chắc chắn

sẽ rất đẹp, hôm nay con mặc cái này đi!”

Lăng Vi rất cạ lời, “Kịch bản mới sao?”

Mẹ Tạ gật đầu, nói: “Không ngờ A Tuệ lại có ý tưởng như vậy, đúng là khiến dì quá bất ngờ!” Xem ra bà rất vừa lòng với kịch bản lần này.

Lăng Vi nhìn trang phục hầu gái màu xanh biển ở trên tay, có một loại xúc động muốn xé nát nó, “VẬY kịch bản đâu? Con có thể xem thử không?”

“Tiểu Vi giỏi như vậy, làm gì còn cần đến kịch bản chứ, con mặc xong quần áo tự do phát huy là được rồi!” Mẹ Tạ cười ha ha, “Dì rất xem trọng con nha.

..

Cho nên, cô ở trong cái nhà này, cả đời cũng đừng mong nhận được kịch bản có phải không??

“Bộ đồ này từ đâu mà có? Chỉ có một mình con mặc thôi sao?”

“Mua ở tiệm đồ may, vừa mang đến vào buổi sáng, những người khác cũng có, con cứ yên tâm mặc đi!” Mẹ Tạ vỗ vỗ vai cô cổ vũ, sau đó lại ngậm nga rời đi.

Lăng Vi thật sự cảm thấy rất khâm phục, không chỉ có biên kịch có kịch bản, mà còn có trang phục đạo cụ, cái này cũng quá chuyên nghiệp rồi, có phải không lâu nữa, mẹ Tạ còn sẽ tạo ra hai máy quay phim chuyên nghiệp nữa hay không, như vậy có thể trực tiếp làm thành phim rồi!

Nhưng vẫn còn tốt, cũng không phải chỉ một mình cô mặc bộ trang phục hầu gái này, sẽ không cảm thấy quá xấu hổ.

Nhưng mà.....

Khi Lăng Vi mặc đồ hầu gái vào rồi, rất nhanh đã phát hiện mình vẫn là tuổi trẻ nghĩ quá đơn giản, mặc dù những người khác cũng mặc trang phục hầu gái màu xanh biển mới mua, nhưng nhân gia đều là trang phục hầu gái nghiêm trang, chỉ có một mình cô là váy ren bông bênh, lại còn có hoa cài đầu, hiện thực tàn khốc này lập tức khiến cô có cảm giác tuyệt vọng!

Bây giờ cô có thể thu hồi suy nghĩ kia lại hay không, cô muốn lập tức, lập tức, nhanh chóng rời khỏi cái nhà này!!!!

Cái này quá xấu hổ rồi!

Không đợi cô điều chỉnh lại tâm trạng, A Tuệ mặc đồ người hầu giống cô

bỗng nhiên xuất hiện đưa cho cô một ly trà, “Đưa qua cho bà chủ đi, bà ấy đang ở đại sảnh.

”

“Chị A Tuệ, không cho tôi kịch bản, tốt xấu gì cũng nói tên kịch bản cho tôi biết chứ!”

“Nga, hầu gái xinh đẹp của tổng tài bá đạo.

”

Lăng Vi:.....

“Chị A Tuệ, ngày thường chị đọc loại tiểu thuyết nào vậy?”

“Tôi thích nhất đọc ngôn tình, ngẫu nhiên cũng đọc đam mỹ gì đó.

”

Lăng Vi:.....

Được rồi, hầu gái xinh đẹp thì hầu gái xinh đẹp, dễ như trở bàn tay thôi, nhưng ai diễn tổng tài bá đạo? Tạ Thanh Hoa dạy học cả ngày, ba Tạ đi công tác vẫn chưa trở về, chẳng lẽ là lão Nghiêm?? Lăng Vi lập tức bị suy đoán của mình dọa đến choáng váng.

Cho dù là như thế, cô vẫn căng da đầu bưng trà vào phòng khách, mẹ Tạ giữ nguyên vẻ mặt ngồi ở trên sofa, trông đáng vẻ, bà lại muốn diễn vai mẹ chồng ác rồi, bà thật sự rất cố chấp đối với vai diễn này.

Thấy cô xuất hiện, mẹ chồng Tạ ác độc không kiên nhẫn nói: “Bưng trà cũng chậm chạp, sao con trai tôi lại đi coi trọng người chân tay vụng về như cô chứ?!”

Lăng hầu gái cúi đầu, vẻ mặt lộ ra sự ủy khuất, thật cẩn thận đặt trà lên trên bàn.

Mẹ chồng Tạ ác độc bưng lên uống một ngụm, ngay sau đó quát to: “Nóng quá vậy, cô muốn bồng chết tôi à! Đi pha lại một lần nữa!”

Lăng Vi thật vô tội, nghĩ thầm cái này rõ ràng là do chị A Tuệ pha mà!

Nhưng cô vẫn làm ra bộ dáng run bần bật, xoay người đi nhanh, lúc đang muốn trở vào phòng bếp thì lại nhìn thấy ở cổng lớn cách đó không xa có một người đi vào, trên tay người nọ còn kéo theo rương hành lý, cả người

phong trần mệt mỏi.

Lăng Vi lập tức thay đổi phương hướng, chạy tới cửa, “Đại thiếu gia, cứu em~~”

Khi Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy rõ ràng người đang chạy tới thì chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, lập tức hít thở không thông.

Ngao ~ manh vật từ đâu ra!!!

aLăng Vi im lặng nhìn bảng tin thật lâu, sau đó không cảm xúc để lại bình luận.

“Đàn ông phá sản!”

Đặng mấy chữ lên, Lăng Vi cảm thấy toàn thân thoải mái, lăn lộn trên chiếc giường mềm mại hai vòng, lúc này mới click mở giao diện.

Chỉ mới qua vài giây, phía dưới bình luận của cô đã có vài phản hồi.

“Chị dâu uy vũ!”

“Chị dâu khí phách!”

“Chị dâu phạt anh ta quỳ bàn phím!”

“Chị dâu phạt anh ta quỳ sấu riêng!”

“Chị dâu phạt anh ta quỳ con nhím!”

“Hôm nay là một ngày lành, khắp chốn trên bảng tin đều vui mừng, rốt cuộc cũng có người có thể thu phục tên Yêu Vương này rồi ~~~ rải hoa rải hoa ~”

“X đã gửi một tin nhắn chúc mừng!Yêu Vương đã bị thu phục~”

“XX đã gửi một tin nhắn chúc mừng!Yêu Vương đã bị thu phục~”

“Nước Biếc đã gửi một tin nhắn chúc mừng!Yêu Vương đã bị thu phục~”

.....

Lăng Vi:.....

Cô hoàn toàn không ngờ mình chỉ bình luận bốn chữ ngắn gọn, lại có thể âm ỉ đến mức long trời lở yeutruyen.

net đất như vậy, cái này cũng quá khủng bố rồi, bây giờ cô có thể rút lời nói này lại hay không???

Một lát sau, ba Tạ rốt cuộc của bình luận: “Cút cút cút, lời nói ve vãn tán

tỉnh cũng đọc không hiểu, trở về nhà trẻ hết đi!”

Sau khi ba ba nói lời này xong, người ồn ào đúng là không còn kiêu ngạo nữa, nhưng cũng có người không sợ chết, tử như Chu tiện nhân, “Chị dâu, mau kêu Tạ nhà giàu nộp quyền tài chính lên, cô xem mỗi ngày cậu ta khoe giàu, đúng là khiến người ta tức giận mà!”

Người này đang chơi trò ly gián hả!

Lăng Vi suy nghĩ rồi phản hồi Chu tiện nhân, “Lấy quyền tài chính để làm cái gì? Tự mình khoe giàu sao?”

Chu tiện nhân:.....

Tạ Thanh Nghiê: Ha ha ha, cho bảo bảo nhà anh một câu khen ngợi, bảo bảo giỏi quá! Về sau ba ba phụ trách khoe ân ái, bảo bảo phụ trách khoe giàu, hoàn mỹ!

Mọi người: Quỳ xuống cầu xin buông tha cứu độc thân nghèo khổ a a a!

Lăng Vi ôm di động vui vẻ nửa ngày, sau đó mới đứng dậy rửa mặt rồi xuống lầu tìm Tạ Tử Du chơi.

Tạ Tử Du đang ở trong sân chơi máy bay điều khiển từ xa, lão Nghiê đứng ở bên cạnh chơi với bé, hai người một lớn một nhỏ, trên mặt vẫn là vẻ nghiêm túc, hoàn toàn không giống đang chơi đùa chút nào, lại giống như đang tiến hành một buổi diễn tập quân sự vậy!

Sau khi thấy Lăng Vi đến gần, nhóc con lập tức mặt mày hớn hở, ném bản điều khiển từ xa cho lão Nghiê, vui vẻ mà chạy đến bên cạnh cô, hỏi cô: “Mẹ, về sau có phải con đều có thể ngủ chung với mẹ hay không?”

Lăng Vi nhướn mày, mặc dù nhóc quỷ này rất đáng yêu, nhưng cô vẫn thích ngủ một mình hơn!

Vì thế cô đẩy sang cho Tạ Thanh Nghiê, “Việc này con phải hỏi ba ba của con, ba con đồng ý thì có thể, không đồng ý thì cũng không còn cách nào.

..

Tạ Tử Du bĩu môi nói: “Mẹ đồng ý không phải được rồi sao?”

“Con quên rồi sao? Dì cũng gọi ba con là ba ba mà, cho nên cũng phải nghe lời anh ấy.

” Lăng Vi nghiêm trang nói lời bậy bạ.

Nhóc con cái hiểu cái không, nhưng nó hiểu rõ một chuyện, ba ba là một

người vô cùng lợi hại, tất cả mọi người đều rất sợ ba, đều rất nghe lời ba, cho nên khi Lăng Vi nói như vậy, nó lập tức tin tưởng không hề nghi ngờ.

Nhìn trong ánh mắt của nó tràn ngập vẻ tín nhiệm, Lăng Vi cảm thấy vô cùng tội lỗi, vì thế liền muốn bù đắp cho nó, hỏi nó: “Hay là chúng ta chơi trò chơi đi nha.

..

Vừa nghe đến chơi trò chơi, đôi mắt của nhóc con mở to chớp chớp, hưng phấn hỏi: “Chơi cái gì vậy? Chơi cái gì vậy?”

Lăng Vi nhất thời cũng không biết nên chơi cái gì, chỉ thuận miệng đề nghị: “Chơi trốn tìm đi, được không?”

“Được đó được đó, con thích nhất đó!” Tạ Tử Du nhảy nhẩy lên, “Vậy con đi trốn trước nha, mẹ, trong nhà cũng có thể trốn nha!”

“Được, con mau trốn đi, dì đếm tới năm mươi sẽ đi tìm con.

..

Tạ Tử Du hoan hô một tiếng, sau đó nhanh chóng chạy vào trong nhà.

Chờ đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng của nó, Lăng Vi chậm chạp suy nghĩ, cô không quen kết cấu ở trong nhà, cơ thể của nhóc con lại nhỏ như vậy, kêu cô tìm như thế nào đây?

Quay đầu lại nhìn lão Nghiêm đang mặc không cảm xúc chơi máy bay điều khiển từ xa ở bên cạnh, Lăng Vi nỗ lực lộ ra một nụ cười, “Lão Nghiêm, chú giúp tôi tìm thử đi?”

“Cô Lăng, không thể gian lận.

..

Lăng Vi:.....

Không phải chỉ là chơi trốn tìm thôi sao? Có cần phải thiết diện vô tư như vậy hay không chứ! Tự tìm thì tự tìm.

Nhưng biệt thự Tạ gia có diện tích thật sự quá lớn, các loại phòng khách lớn nhỏ, lại còn có tới ba tầng lầu, trong lòng Lăng Vi kêu khổ không thôi, vừa rồi phải nên đặt lại quy tắc chơi, tở như không thể trốn ở nơi quá kín, hay chỉ giới hạn trong một tầng lầu gì đó.

Đi vào nhà, cô liền bắt đầu xoay vòng vòng, giống như con ruồi không đầu bay loạn xạ trong phòng khách một vòng, không thu hoạch được gì, vì thế đứng ở trước cầu thang hô lên: “Tử Du ơi, con ra đây đi, chúng ta chơi lại một lần nữa.

”

Không ngờ nhóc con đặc biệt tích cực, rầu rĩ trả lời: “Không thể, mẹ phải tìm được con trước mới được.

” Giọng nói kia chắc là từ lầu hai truyền đến, Lăng Vi đang định đi lên lầu thì lão Nghiêm bỗng nhiên giống như một hồn ma lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở phía sau sau, lạnh lùng nói: “Nghe như ở phòng sách trên lầu hai.

”

Lăng Vi nghi hoặc quay đầu lại nhìn ông một cái, vừa rồi còn nói không thể gian lận, bây giờ sao lại nhiệt tình thế này? Lão Nghiêm cũng không nói chuyện với cô nữa, nói xong lại mặt không cảm xúc rời đi.

Ồ động đất à, đây là quảng cáo web đang đi lên

Lăng Vi:.....

Vừa định lên lầu, di động bỗng nhiên vang lên, Lăng Vi lấy ra nhìn thì thấy là Tạ Thanh Nghiênn đang gọi video tới, cô thuận tay bắt máy, cười nói: “Hôm nay ông chủ Tạ anh thật rảnh rỗi đó.

”

Ở bên Tạ Thanh Nghiênn đúng là đang đêm khuya, cô thấy đầu tóc anh ướt sũng ngồi ở bên mép giường, trên tay còn kẹp điều thuốc, thỉnh thoảng hút một ngụm, trước màn hình sương khói lượn lờ, trông có vẻ rất lười biếng.

“Em ở nhà có quen không?” Tạ Thanh Nghiênn không để ý hỏi cô, bộ dáng tùy tiện giống như đang sắp ngủ gà ngủ gật vậy.

Lăng Vi nhướn mày nói: “Cũng tốt, cả ngày hôm nay của tôi rất có tính

khiêu chiến lại giàu sức tưởng tượng nữa.

..

Khóe miệng của Tạ Thanh Nghiên cong lên, tầm mắt nhẹ nhàng lướt qua màn hình, dừng lại ở trên mặt Lăng Vi hai giây, sau đó hất cằm lên nhìn về phía trần nhà, rõ ràng ánh đèn không sáng lắm, nhưng Lăng Vi lại bất ngờ nhìn thấy rõ ràng râu ria trên cằm của anh, không phải rất dày, nhưng lại rất gợn cảm, còn có bởi vì ngứa đầu mà yết hầu càng lộ rõ, làm cô nhin mà không được trộm nuốt nước miếng.

“Bây giờ em đang làm gì?” Anh hỏi.

“Chơi trốn tìm, cũng không biết Tử Du đã trốn đi đâu, tìm không thấy, kêu nó đi ra nó lại không chịu, thật đau đầu!” Lăng Vi cầm di động vừa nói vừa đi lên lầu, trong giọng nói còn mang theo vẻ làm nũng, ngay cả chính cô cũng không phát hiện.

Tạ Thanh Nghiên nghe xong, không hề nghĩ ngợi nói: “Nó ở trong phòng sách.

..

“Sao anh biết? Vừa rồi lão Nghiêm cũng nói như vậy!” Lăng Vi dựa theo trong trí nhớ, thật vất vả mới tìm được phòng sách, đẩy cửa ra, nhin không được nói: “Phòng sách này cũng quá lớn rồi!”

“Nó thích nhất là trốn ở trong góc giữa sofa và kệ sách, em tìm thử đi.

” Tạ Thanh Nghiên nhẹ nhàng như không trực tiếp bán con trai của mình đi, quả nhiên là ba ruột!

Lăng Vi vui vẻ đi qua, vừa khom lưng xuống thì thấy đúng là nhóc con đang rúc vào trong một góc, ngồi xổm xuống còn vùi đầu vào đầu gối, giống như làm như vậy thì sẽ không có ai phát hiện ra được vậy.

Cô gõ gõ ngăn tủ, cười nói: “Leng keng, có người ở đó không?”

“A, bị tìm được rồi! Mẹ giỏi quá! Trước kia chỉ có ba ba mới có thể tìm được con thôi.

..

“Ha ha, chúng mình dì và ba con đều lợi hại như nhau!” Lăng Vi trực tiếp bỏ qua cái di động vẫn còn giữ cuộc gọi video với người đàn ông kia, đồng dục khoe khoang.

“VẬY con trốn một lần nữa!” Nhóc con nói những lời này xong lại bỏ chạy.

Lăng Vi giờ di động bắt đắ dĩ nói: “Chẳng lẽ một người không phải chỉ trốn một lần thôi sao?”

Tạ Thanh Nghiên hừ cười, “Chơi trốn tìm với nó, em cũng chỉ có thể là người đi tìm nó mà thôi.

..

“Bá đạo như vậy à.

..

“Cũng không nhìn thử đó là con trai của ai.

..

Hai người vẫn đang nhỏ giọng đấu võ mồm thì nghe thấy có tiếng nói chuyện ở bên ngoài phòng sách.

“Bà chủ, Cô Lăng ở bên trong phòng sách.

” Đây là tiếng của lão Nghiêm.

“Một mình nó ở bên trong làm cái gì?” Đây là tiếng của mẹ Tạ.

“Có phải là vì văn kiện bí mật kia hay không?”

Lăng Vi:.....

Tại sao lại diễn nữa rồi! Ông lão Nghiêm này đúng là bụng dạ khó lường, vừa rồi rõ ràng là ông nhắc nhở cô tới phòng sách!

“Thì ra..... Lão Nghiêm, lần này ông lập công lớn, chúc vụ biên kịch vẫn để cho ông làm.

..

“Cám ơn bà chủ!”

Cái quý gì vậy! Lão Nghiêm làm nhiều chuyện như vậy, cũng chỉ vì muốn lấy chức vụ biên kịch về? Cuộc đời của ông chỉ theo đuổi cái này thôi sao?!

Lăng Vi nhỏ giọng hỏi Tạ Thanh Nghiên, “Ba ba, nơi này có chỗ cho tôi ẩn núp?”

“Mật thất.

” Tạ Thanh Nghiên nhanh chóng nói, “Cái đèn bàn bên cạnh em đó, dịch sang trái, mật mã mở cửa là 0708.

”

Tạ Thanh Nghiên nói một câu, Lăng Vi làm một động tác, trước một giây khi mẹ Tạ đẩy cửa tiến vào, khó khăn lắm cô mới trốn vào mật thất được.

Biết rõ đây chỉ là diễn kịch, nhưng nhịp tim của cô lại không chịu khống chế mà đập bang bang bang, ngồi xổm xuống phía sau cửa mật thất thở hổn hển, “Trời ạ, nhà của anh cũng quá khoa trương rồi, ngay cả mật thất cũng có.

”

Tạ Thanh Nghiên thấy cô khẩn trương liền cảm thấy buồn cười, “Là trò chơi trước kia của ba tôi, ông ấy bị mẹ tôi làm phiền chịu không nổi sẽ trốn vào bên trong, cho nên mẹ tôi không biết mật mã.

”

“Nơi này chắc sẽ không có vật phẩm quý giá gì chứ?”

“Cũng không có gì, chỉ có mấy ngăn kéo vàng ròng, mấy ngăn kéo kim cương mà thôi.

”

Lăng Vi trợn mắt há hốc mồm.

“Ha, yeutruyen.

net tin thật à?”

“Anh có tiền như vậy, có mấy ngăn kéo vàng với kim cương không phải rất

bình thường sao?”

Tạ Thanh Nghiên cười khế thành tiếng, lại hỏi một câu: “Hôm nay lại là kịch bản gì?”

Xem ra ba Tạ rất hiểu biết về kịch bản của mẹ anh, “Vai đại tiểu thư hắc đạo độc ác nằm vùng nhà giàu, cái tên này thật sự rất dài.

..

“Tục.

..

“Về cái vai đại tiểu thư ác độc này, tôi còn chuẩn bị mấy phương án, có hình tượng đanh đá, hình tượng kiêu căng, còn có hình tượng lẳng lơ, vai ác mà, muốn phát huy như thế nào cũng đều có thể.

..

“Vậy em diễn thử một cái đi.

..

“Diễn cái gì?”

“Diễn cái lẳng lơ.

..

Lẳng Vi:.....

Ba Tạ à anh đang nghiêm túc hả? Ở trong không gian bịt kín như vậy, diễn lẳng lơ cho anh xem, sao anh không trực tiếp đề nghị chat khóa thân đi??.

Chương 28: Chương 28

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Lẳng lơ hả?” Hai mắt của Lăng Vi hơi nhướn lên, vén mái tóc dài ra sau, lơ đãng chơi đùa dây áo, dịu dàng nói: “Cũng không phải không được, nhưng..... tôi không muốn diễn nha ~”

Tạ Thanh Nghiên:.....

“Cô em, em diễn đi tôi sẽ thưởng cho em ~”

“Thưởng bao nhiêu?” Lăng Vi giả bộ lộ ra bộ dáng tham tiền.

“Một chiếc xe? Một căn nhà?”

Lăng Vi nghĩ nghĩ, bắt đầu chào giá trên trời, “Tôi muốn mấy ngàn kéo kim cương ~”

“Là một thương nhân khôn khéo, cuộc giao dịch này hình như không quá có lời.

” Ba Tạ gơ tay vuốt ve cằm, bộ dáng giống như đang suy nghĩ cặn kẽ rồi nói: “Mấy ngàn kéo kim cương chỉ đổi lấy một cảnh diễn, không đáng giá chút nào, nhưng nếu chat khóa thân thì có thể miễn cưỡng suy nghĩ lại một chút.

”

Toàn thân Lăng Vi lập tức hóa đá, vừa rồi cô cũng chỉ suy nghĩ bậy bạ mà thôi, không ngờ cái tên đàn ông thối này lại không biết xấu hổ nói thẳng ra! Anh muốn lật trời hả!

“Tạm biệt!” Cô thở phì phì cắt đứt video.

Xem ra mỗi lần mình trêu chọc ba Tạ đều không được, không phải do kỹ thuật của cô không tốt, mà là vì da mặt của cô thật sự không dày bằng một phần vạn da mặt của ba Tạ!

Sau khi tắt video, Lăng Vi theo bản năng quay đầu nhìn ra cửa.

Lăng Vi:.....

Vậy mà cửa mật thất lại không có khóa, không có tay cầm, không có chốt mở, nói cách khác, cái cánh cửa mật thất này phải được khổng chế ở một nơi khác! Ba của ba Tạ à, ngài thật sự rất biết chơi đó!

Cô lục lọi ở trong trong không gian chật hẹp một hồi, ngay cả phía dưới bàn làm việc cũng không buông tha, chính vẫn không tìm thấy cái nút gì đó.

Bất đắc dĩ mà thở dài, cô cầm di động lên một lần nữa, gửi WeChat cho Tạ Thanh Nghiên.

“Anh ơi~”

“Ba ba ~”

“Ba ba em sai rồi, em không nên tắt video của anh, vừa rồi em chỉ thẹn thùng thôi, tốt xấu gì em cũng là con gái mà, anh tha thứ cho em đi.....”

Ba Tạ trả lời: “Tôi ngủ rồi.

”

Lăng Vi trợn trắng mắt, nghĩ thầm anh ngủ rồi vậy ai đang gõ chữ? Ma quỷ sao?

Lăng Vi: “Vậy anh tỉnh chưa.

”

Ba Tạ: “Tôi muốn xem tạo hình lẳng lơ.

”

Vi sao anh lại chấp nhất như thế chứ?

“Có thể nợ trước không? Tôi mắc chứng sợ không gian hẹp, trong hoàn cảnh này tôi diễn không được.

” Không phải nói dối thôi sao, ai mà không biết chứ!

“Vậy còn muốn phần thưởng không?”

“Haiz, nói đến tiền nhiều tục lắm!”

“Kim cương thì sao?”

“Càng tục hơn!”

“Ngoan, ngăn kéo thứ hai bên trái bàn làm việc, kéo ra sẽ nhìn thấy một cái cái nút, ấn vào là được.

..

Lăng Vi:.....

Cô quả nhiên không hiểu thế giới của mấy nhà giàu.

Dựa theo chỉ thị của Tạ Thanh Nghiên, Lăng Vi nhanh chóng tìm được chốt mở cửa, nhưng cũng không lập tức mở cửa ra, bởi vì cô nghe thấy ở bên ngoài phòng sách vẫn còn có động tĩnh, hình như mẹ Tạ và lão Nghiêm đang khắc khẩu?

Cô dán lỗ tai ở phía sau cửa nghe lén nửa ngày, sau đó gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên: “Hình như dì và lão Nghiêm đang khắc khẩu đó?”

Tạ Thanh Nghiên trả lời rất nhanh: “Mẹ tôi thường xuyên khi dễ lão Nghiêm, quen là được rồi.

..

Lăng Vi:.....

Ở ngoài cửa, mẹ Tạ nói: “Không phải ông nói Tiểu Vi ở bên trong sao?”

Lão Nghiêm nghi hoặc, “Vừa rồi đúng là tôi đã thấy cô ấy tiến vào.

..

“Nhưng nó căn bản không ở đó.

..

Lão Nghiêm:.....

Mẹ Tạ vô cùng đau đớn nói: “Lão Nghiêm ơi lão Nghiêm, xem như tôi đã nhìn thấu ông rồi, vì muốn lấy lại chức biên kịch, vậy mà ông lại đi lừa gạt tôi?!”

Lão Nghiêm nghiêm mặt âm trầm nói, “Tôi không có.

..

“Ông còn nói nữa, tôi tình nguyện để A Tuệ làm biên kịch, cũng sẽ không cho ông! Hừ!” Mẹ Tạ vút một câu nói tàn nhẫn lại xong liền quay đầu rời đi.

Cho nên lão Nghiêm đã suy tính thất bại, cuối cùng vẫn không thể lấy lại chức vụ biên kịch?? Hắc, lão Nghiêm đáng thương, đồng tình với ông một giây đồng hồ.

Chờ hai người đã đi xa, Lăng Vi mới gõ chữ hỏi Tạ Thanh Nghiê, “A Tuệ là ai?”

“Dì phụ trách quét tước sân, dì ấy đã theo đuổi lão Nghiêm hai năm rồi.

..

Đưa chức vụ biên kịch cho người theo đuổi lão Nghiêm, đây là muốn để bọn họ yêu nhau rồi giết nhau sao?

Lăng Vi:.....

“Vậy dì A Tuệ sao lại nghĩ quẩn như vậy, đi coi trọng một núi băng mặt than, không sợ nửa đêm ngủ bị đông lạnh sao!”

Tạ Thanh Nghiê: “Nói không chừng bề ngoài người ta là núi băng, bên trong là núi lửa thì sao?”

Có thể là do trò chuyện bằng tin nhắn, Lăng Vi cũng không sợ anh, đùa giỡn nói: “Anh đang tự nói mình đó à? Ba ba đại muộn tao (*).

..

[(*) 闷骚 = Man Show: thường thì chỉ người bề ngoài lạnh lùng, trầm mặc, nhưng bên trong thì giàu tư tưởng và nội hàm.

Đại ý là chỉ người bên ngoài thì một kiểu, bên trong một kiểu, cách nghĩ và cách làm không thống nhất.

]

[Click để xem ảnh](#)

Ba Tạ trả lời: “Người hài hước như tôi, sao lại là muộn tao?”

Lăng Vi nhanh chóng lĩnh ngộ tinh túy ở bên trong, vội vàng xin lỗi anh, “Xin lỗi, tôi không nên nói anh mượn tao, anh chính là minh tao (*) .

..

[(*) Minh tao: có nghĩa là thể hiện cảm xúc thật của họ với người khác một cách có chủ ý hoặc vô tình]

Ba Tạ mặt dày vô sỉ với lời này như lời ca ngợi, “Cám ơn đã khích lệ.

..

Lăng Vi:.....

Loại người này, cho anh ta một đôi cánh anh ta có thể trực tiếp bay ra ngoài không gian!

Chờ đến khi bên ngoài an tĩnh lại, Lăng Vi mới mở cửa mật thất ra, sau đó lén lút nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng sách, kết quả suýt nữa đã đâm phải lão Nghiêm ở ngoài cửa, chắc lão Nghiêm vẫn chưa từ bỏ ý định, cho nên mới đi rồi quay lại, “Cô Lăng.....”

Lăng Vi không đợi anh mở miệng, vội vàng tiên hạ thủ vi cường, “Lão Nghiêm, người sáng mắt không nói tiếng lóng, có phải chú muốn lấy quyền biên kịch lại hay không?”

Lão Nghiêm:.....

“Tôi có thể giúp chú lấy quyền biên kịch về, chú có tin hay không?”

Lão Nghiêm nghĩ nghĩ rồi gật đầu, “Tin.

..

“Vậy được rồi, tôi hứa sẽ giúp chú lấy quyền biên kịch về, nhưng trong khoảng thời gian này trước khi lấy được, không cho chú lại ám toán tôi!”

Lăng Vi nói xong câu này, bản thân cũng muốn cười, căn biệt thự chỉ có vài người, sao lại giống tình cảnh trong phim cung đấu quá vậy!

Lão Nghiêm trịnh trọng gật đầu, hai người liền tạm thời đạt thành hiệp nghị hoà bình.

“Đúng rồi, lần này Tử Du trốn ở đâu?”

“Nhà kho lâu một.

” Lão Nghiêm không hề nghĩ ngợi đã nói ra.

Lăng Vi:.....

Xem ra Tạ Tử Du thích chơi trốn tìm với cô cũng là có nguyên nhân, bởi vì những người khác đều đã biết chỗ nó trốn hết rồi!

Hai ngày kế tiếp, Tạ gia gió êm sóng lặng, cô tản bộ và bàn luận về kỹ thuật diễn với mẹ Tạ, chơi trò chơi với Tạ Tử Du, cũng có thể tìm chút vui vẻ từ những hành động ngây thơ hồn nhiên của bé, còn có lão Nghiêm, hình như ông và A Tuệ đang âm ỉ trở mặt, nghe nói mẹ Tạ thật sự giao quyền biên kịch cho A Tuệ.

Lăng Vi đã gặp qua A Tuệ rồi, khoảng năm mươi tuổi, cao không đến 160 nhưng cân nặng lại đến 140 cân, khi cười lộ lên vô cùng vui vẻ, là một người rất lạc quan, Lăng Vi nghĩ, kịch bản được người như vậy biên soạn ra chắc cũng chỉ là một vở hài kịch.

Có thể là do tính cách của mẹ Tạ hoạt bát cởi mở, cho nên cái nhà này từ chủ nhân đến người làm công đều vô cùng thú vị, từ trong công việc hằng ngày này lại có thể tự tìm ra niềm vui, mỗi ngày đều sống trong vui vẻ tự do, nếu nhất định phải chọn ra người đau khổ nhất, thì đó chính là lão Nghiêm, từ sau khi lão Nghiêm bị cướp đoạt quyền biên kịch, cả người đều buồn bực không vui, tính cách vốn đã khô khan cứng nhắc, bây giờ thoạt nhìn cũng đã sắp trực tiếp kết thành băng rồi.

Lăng Vi ở trong biệt thự này hai ngày, cũng có chút không muốn rời đi.

Kịch bản cũ cũng đã được diễn rồi, kịch bản mới vẫn chưa có, hai ngày này không có diễn, Lăng Vi lại bắt đầu cảm thấy nhàm chán, xem ra tư tưởng của mình thật sự sắp bị méo mó rồi.

Buổi sáng ngày thứ ba, cô mới vừa đi ra khỏi phòng, mẹ Tạ liền đưa tới cho cô một bộ quần áo, Lăng Vi nhận xong, vừa mở ra nhìn thì lập tức đầu đầy vệt đen, “Đây là một bộ trang phục hầu gái?” Còn là trang phục hầu gái có tạo hình Gothic loli đáng yêu nữa!

Mẹ Tạ vui vẻ hơn hờ nói: “Đúng vậy, Tiểu Vi mặc cái váy này vào chắc chắn sẽ rất đẹp, hôm nay con mặc cái này đi!”

Lăng Vi rất cạn lời, “Kịch bản mới sao?”

Mẹ Tạ gật đầu, nói: “Không ngờ A Tuệ lại có ý tưởng như vậy, đúng là khiến dì quá bất ngờ!” Xem ra bà rất vừa lòng với kịch bản lần này.

Lăng Vi nhìn trang phục hầu gái màu xanh biển ở trên tay, có một loại xúc động muốn xé nát nó, “Vậy kịch bản đâu? Con có thể xem thử không?”
“Tiểu Vi giỏi như vậy, làm gì còn cần đến kịch bản chứ, con mặc xong quần áo tự do phát huy là được rồi!” Mẹ Tạ cười ha ha, “Dì rất xem trọng con nha.

..

Cho nên, cô ở trong cái nhà này, cả đời cũng đừng mong nhận được kịch bản có phải không??

“Bộ đồ này từ đâu mà có? Chỉ có một mình con mặc thôi sao?”

“Mua ở tiệm đồ may, vừa mang đến vào buổi sáng, những người khác cũng có, con cứ yên tâm mặc đi!” Mẹ Tạ vỗ vỗ vai cô cổ vũ, sau đó lại ngậm nga rời đi.

Lăng Vi thật sự cảm thấy rất khâm phục, không chỉ có biên kịch có kịch bản, mà còn có trang phục đạo cụ, cái này cũng quá chuyên nghiệp rồi, có phải không lâu nữa, mẹ Tạ còn sẽ tạo ra hai máy quay phim chuyên nghiệp nữa hay không, như vậy có thể trực tiếp làm thành phim rồi!
Nhưng vẫn còn tốt, cũng không phải chỉ một mình cô mặc bộ trang phục hầu gái này, sẽ không cảm thấy quá xấu hổ.

Nhưng mà.....

Khi Lăng Vi mặc đồ hầu gái vào rồi, rất nhanh đã phát hiện mình vẫn là tuổi trẻ nghĩ quá đơn giản, mặc dù những người khác cũng mặc trang phục hầu gái màu xanh biển mới mua, nhưng nhân gia đều là trang phục hầu gái nghiêm trang, chỉ có một mình cô là váy ren bông bênh, lại còn có hoa cài đầu, hiện thực tàn khốc này lập tức khiến cô có cảm giác tuyệt vọng!

Bây giờ cô có thể thu hồi suy nghĩ kia lại hay không, cô muốn lập tức, lập tức, nhanh chóng rời khỏi cái nhà này!!!!

Cái này quá xấu hổ rồi!

Không đợi cô điều chỉnh lại tâm trạng, A Tuệ mặc đồ người hầu giống cô bỗng nhiên xuất hiện đưa cho cô một ly trà, “Đưa qua cho bà chủ đi, bà ấy

đang ở đại sảnh.

..

“Chị A Tuệ, không cho tôi kịch bản, tốt xấu gì cũng nói tên kịch bản cho tôi biết chứ!”

“Nga, hầu gái xinh đẹp của tổng tài bá đạo.

..

Lăng Vi:.....

“Chị A Tuệ, ngày thường chị đọc loại tiểu thuyết nào vậy?”

“Tôi thích nhất đọc ngôn tình, ngẫu nhiên cũng đọc đam mỹ gì đó.

..

Lăng Vi:.....

Được rồi, hầu gái xinh đẹp thì hầu gái xinh đẹp, dễ như trở bàn tay thôi, nhưng ai diễn tổng tài bá đạo? Tạ Thanh Hoa dạy học cả ngày, ba Tạ đi công tác vẫn chưa trở về, chẳng lẽ là lão Nghiêm?? Lăng Vi lập tức bị suy đoán của mình dọa đến choáng váng.

Cho dù là như thế, cô vẫn căng da đầu bưng trà vào phòng khách, mẹ Tạ giữ nguyên vẻ mặt ngồi ở trên sô pha, trông đáng vẻ, bà lại muốn diễn vai mẹ chồng ác rồi, bà thật sự rất cố chấp đối với vai diễn này.

Thấy cô xuất hiện, mẹ chồng Tạ ác độc không kiên nhẫn nói: “Bưng trà cũng chậm chạp, sao con trai tôi lại đi coi trọng người chân tay vụng về như cô chứ?!”

Lăng hầu gái cúi đầu, vẻ mặt lộ ra sự ủy khuất, thật cẩn thận đặt trà lên trên bàn.

Mẹ chồng Tạ ác độc bưng lên uống một ngụm, ngay sau đó quát to: “Nóng quá vậy, cô muốn bỏng chết tôi à! Đi pha lại một lần nữa!”

Lăng Vi thật vô tội, nghĩ thầm cái này rõ ràng là do chị A Tuệ pha mà!

Nhưng cô vẫn làm ra bộ dáng run bần bật, xoay người đi nhanh, lúc đang muốn trở vào phòng bếp thì lại nhìn thấy ở cổng lớn cách đó không xa có một người đi vào, trên tay người nọ còn kéo theo rương hành lý, cả người phong trần mệt mỏi.

Lăng Vi lập tức thay đổi phương hướng, chạy tới cửa, “Đại thiếu gia, cứu em~~”

Khi Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy rõ ràng người đang chạy tới thì chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, lập tức hít thở không thông.

Ngao ~ manh vật từ đâu ra!!!.

Chương 29: Chương 29

Lăng Vi mặc trang phục loli bông bênh, đầu đội hoa cài đáng yêu, còn mở to đôi mắt ngập nước, vô cùng đáng thương nói với Tạ Thanh Nghiê: “Đại thiếu gia, cứu em!”

Tạ Thanh Nghiê dưới tình huống không hề phòng bị, đột nhiên bị tập kích, loại cảm giác này y như lần trước nhìn thấy cô ở trong video mặc đồ mè o vậy, chỉ cần nhìn một cái thôi đã cảm thấy máu trên toàn thân đang sôi lên, có cảm giác mạch máu sắp vỡ ra.....

Anh âm thầm sờ sờ cái mũi, vẫn tốt, đã từng bị đột kích một lần, lần thứ hai cũng không mất khống chế như lần trước, năng lực kháng đả kích của anh vẫn rất ưu tú, chỉ có hơi..... muốn cứng, vì thế anh lôi hành lý dịch ra phía trước để che hạ bộ lại, tỏ vẻ trấn định hỏi: “Hôm nay lại là kịch bản gì vậy?”

Lăng Vi khẩn trương quay đầu lại nhìn một cái, rất sợ mẹ chồng Tạ ác độc sẽ đuổi theo, sau đó dựa gần Tạ Thanh Nghiê hơn một chút, nhỏ giọng nói: “Hầu gái xinh đẹp của tổng tài bá đạo, chị A Tuệ viết kịch bản.

”

Tạ Thanh Nghiê nhướn mày, lui ra phía sau một bước cẩn thận nhìn cô hầu gái xinh đẹp này từ đầu đến chân một lần, vừa lòng gật đầu nói: “Cái tên lần này không tồi.

”

“Chị A Tuệ là cao thủ thâm tàng bất lộ, ngày thường dì ấy đọc tiểu thuyết ngôn tình, nghe nói đã đọc từ hai mươi năm trở lên, xem ra lão Nghiê muốn cướp quyền biên kịch về có chút phiền toái.

” Lúc trước cô còn khoác lác nói sẽ giúp ông, bây giờ xem ra rất mong lung, chị A Tuệ chắc chắn đã trở thành tân sủng của mẹ Tạ rồi.

Tạ Thanh Nghiên như có điều suy nghĩ, nói: “Hầu gái xinh đẹp của tổng tài bá đạo, nói như vậy, chúng ta yêu nhau?”

Lăng Vi liên tục gật đầu, nói: “Vừa rồi tôi đi đưa trà, mẹ chồng ác độc nói sao anh lại coi trọng một người chân tay vụng về như tôi, chúng mình đúng là chúng ta đã yêu nhau.

..

Tạ Thanh Nghiên hiểu rõ gật gật đầu, Sau đó đặt mọi thứ ở trong tay lên trên cái tủ bên cạnh.

Lăng Vi nhìn động tác của anh, không hiểu sao ngoài miệng lại nửa thật nửa giả nói: “Đại thiếu gia, anh mau cứu em ra ngoài đi, em không thể ở đây nữa!”

Chỉ thấy Tạ Thanh Nghiên thông thả ung dung cởi bỏ cổ tay áo sơ mi, lại cẩn thận xắn lên trên hai cái, sau đó tiến lên một bước đi đến bên cạnh cô, hơi cong lưng xuống, vươn cánh tay ra, dùng sức bế ngang cô lên.

Lăng Vi: “..... Làm gì vậy?”

“Không phải chúng ta yêu nhau sao?” Anh nói rất đương nhiên, sau đó còn bế cô nhún lên nhún xuống, “Bảo bảo, em thật đáng yêu.

” Mượn cơ hội nói ra câu này, nhưng lại là tiếng lòng chân thật của anh, mặc kệ lần trước giả làm mèo, hay là lần này giả làm hầu gái, đều mạnh đến mức làm tim anh phải run lên, chỉ muốn ôm vào trong ngực ** một phen.

Lăng Vi sợ anh cứ nhún cô sẽ bị ngã xuống, chỉ có thể vươn tay ôm chặt cổ anh lại, thân thể hai người dán sát vào nhau, thậm chí cô còn ngửi thấy rõ ràng mùi hương nhẹ nhàng tươi mát trên người anh, đồng thời cũng có thể dễ dàng cảm nhận được lồng ngực của anh có hơi chấn động, đó là nơi cách gần với trái tim của anh nhất.

Mặc dù không đọc được tâm tư của Tạ Thanh Nghiên, nhưng cô vẫn cảm thấy có hơi ngượng ngùng cùng với một tia ngọt ngào, được cánh tay mạnh mẽ của anh ôm lấy, được anh ôm chặt vào trong lồng ngực của mình, loại

cảm giác độc chiếm này làm cô có chút trầm mê.

“A hèm!” Mẹ chồng họ Tạ ác độc đứng ở cách đó không xa nặng nề hừ một tiếng, muốn đánh động sự chú ý của hai người, biết sao được hai người tình nồng mật ý quá mức, ngay cả khi bà ho khan mấy tiếng cũng không liếc mắt nhìn bà một cái, mẹ chồng Tạ ác độc cũng rất bất đắc dĩ, chỉ có thể lại cao giọng một lần nữa, “A hèm!!”

Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới đưa mắt nhìn mẹ mình, “Cổ họng của mẹ không thoải mái sao?”

Mẹ chồng họ Tạ ác độc:.....

Lăng Vi:.....

Mẹ chồng họ Tạ ác độc lộ ra vẻ căng thẳng, lạnh lùng nhìn hai người bọn họ một cái, nói: “Trước mặt công chúng ôm ôm ấp ấp còn ra thể thống gì, huống chi cô ta chỉ là một hầu gái.

”

Lăng Vi nghe thấy giọng điệu khinh miệt ngữ của bà, khổ sở mím môi cúi đầu xuống, cũng không dám đối diện với Tạ Thanh Nghiên, sợ anh cũng ghét bỏ thân phận của cô.

Chỉ nghe Tạ Thanh Nghiên nói với bà: “Cho dù là hầu gái, thì cũng là hầu gái đáng yêu nhất trên thế giới, con yêu cô ấy muốn chết.

” Nói xong còn dùng ánh mắt tràn ngập tình yêu nhìn cô, “Bảo bối, hôn một cái đi.

”

Lăng Vi nâng mí mắt lên nhìn vào mắt anh, đối diện gần gũi như thế, làm cô dễ dàng đọc ra ý trêu chọc trong đáy mắt của anh, Lăng Vi chớp chớp mắt, nghịch ngợm cười, ngẩng đầu nhìn về phía trước, nâng môi lên trực tiếp hôn lên bờ môi mỏng của anh, còn không nhanh không chậm dừng lại hai giây, để mọi người nhìn thấy rõ ràng.

Tạ Thanh Nghiên:.....

Khi Lăng Vi rời khỏi môi anh, cô còn có thể nghe thấy rõ ràng hô hấp rồi

loạn của anh.

Sau khi cách xa ra, ánh mắt của hai người lại giao nhau một lần nữa, Lăng Vi cong môi đắc ý nở nụ cười, bày ra bộ dáng khiêu khích, còn không phải chỉ đùa giỡn thôi sao, ai mà không biết chứ!

Trong ánh mắt sâu thẳm của Tạ Thanh Nghiên lóe lên tia sáng, nụ cười mang theo ý vị sâu xa.

Những người khác không chịu chấn động lớn như Tạ Thanh Nghiên, dù sao ở trong mắt bọn họ, này hai người đã ngủ cùng một phòng, là bạn trai bạn gái hàng thật giá thật, tiểu biệt thảng tân hôn (*) mà, dính nhau một chút cũng là bình thường, nhưng cứ mãi đứng đưa mắt nhìn nhau cũng không tốt.

[(*) Tiểu biệt thảng tân hôn: để chỉ việc xa cách một chút, sẽ mang lại cảm xúc “mạnh” hơn cả cảm xúc trong đêm tân hôn]

Mẹ chồng Tạ ác độc bị hạ thấp mặt mũi cho nên rất tức giận, nổi giận đùng đùng chỉ vào Tạ Thanh Nghiên nói: “Đứa con bất hiếu này, lại đây cho mẹ!” Nói xong liền xoay người trở lại phòng khách.

Tạ Thanh Nghiên cười cười, lúc này mới buông Lăng Vi xuống, lại ở bên tai cô nói: “Tôi nay sẽ tính sổ với em.

”

Câu này chắc là chỉ chuyện hôn môi bất ngờ vừa mới xảy ra, Lăng Vi che miệng cười trộm.

Thấy hai mẹ con Tạ gia đi vào phòng khách, A Tuệ lại bưng hai ly trà ra tới đưa cho Lăng Vi, “Mau đưa cho đại thiếu gia đi.

”

Lần này Lăng Vi đã học thông minh, thử độ ấm trước, phát hiện cũng vừa đủ, lúc này mới bưng trà đi vào, cô bưng tới trước mặt mẹ chồng họ Tạ ác độc trước, “Mời bà chủ uống trà.

” Kết quả ngay cả một ánh mắt mẹ chồng ác cũng không thưởng cho cô, Lăng Vi đành phải bưng một ly trà khác đưa đến trước mặt Tạ Thanh Nghiên, nói: “Mời đại thiếu gia uống trà.

..

“Bảo bối ngoan, qua bên này ngồi.

” Nói xong anh vô cùng tự nhiên vỗ vỗ chân mình, ý bảo cô ngồi lên.

Lăng Vi nhìn thoáng qua cái sô pha rộng rãi thoải mái, lại nhìn sang chân anh, cũng không do dự gì nhiều ngồi lên trên đùi anh.

Mẹ chồng Tạ ác độc ngậm một miếng trà vẫn chưa kịp nuốt xuống, nhìn thấy tình hình này liền “Phốc” một tiếng, thiếu chút nữa đã phun nước trà ra, ngay sau đó đập bàn bốp bốp bốp, “Tạ Thanh Nghiên, con muốn chọc giận mẹ đúng không, không phải chỉ là một người hầu thôi sao, con lại coi cô ta như bảo vật.

..

Ý cười trên mặt Tạ Thanh Nghiên càng sâu, bày ra bộ dạng đại thiếu gia phong lưu vô lại, nói: “Không sai, cô ấy chính là bảo bối của con, còn nữa, mọi người đừng nhân lúc con không có ở đây tùy tiện sai sử cô ấy, cô giống với những người khác sao?”

“Tại sao cô ta không giống?” Mẹ chồng Tạ ác độc hùng hổ dọa người.

Lăng Vi rất muốn trả lời một câu: Váy và người đều không giống!

Tạ Thanh Nghiên làm như đương nhiên nói, “Đương nhiên không giống, cô ấy là con dâu tương lai của mẹ, người khác có phải không?”

Mẹ chồng Tạ ác độc trừng lớn hai mắt, “Cô ta sao, một đứa hầu gái?! Như vậy còn vọng tưởng gả vào nhà giàu sao?”

Ý cười trong mắt Lăng Vi dần dần nhạt đi, thay vào đó là một tia thương cảm bất đắc dĩ, cô ngẩng đầu bi thương nhìn Tạ Thanh Nghiên, “Đại thiếu gia, hay là chúng ta thôi đi, em..... em không xứng với anh.

” Nói xong liền thương tâm muốn chết che mặt mình lại.

Tạ Thanh Nghiên cau mày, kéo tay cô ra, dùng bàn tay to của mình nâng mặt cô lên, vẻ thâm tình trong mắt gần như sắp tràn ra ngoài, anh khỏ sở nói: “Sao em có thể nói từ bỏ liền từ bỏ? Chúng ta yêu nhau như thế, cho dù em không suy nghĩ cho tương lai của chúng ta, em cũng nên ngấm lại cho đứa nhỏ trong bụng em chứ, chẳng lẽ em hy vọng nó vừa sinh ra đã không có ba sao?”

Mẹ chồng Tạ ác độc ở đối diện đưa hai tay che ngực, động tác giống như tái phát bệnh tim.

Lăng Vi trừng lớn hai mắt: wtf???? Đứa nhỏ??? Đứa nhỏ ở đâu ra!!!!!!.

Chương 30: Chương 30

Lăng Vi cảm thấy cốt truyện này đã đi theo hướng quá khủng bố, cũng sắp đuổi kịp phim thần thoại rồi, vừa rồi cô chỉ cảm lòng không đậu hôn anh một cái mà thôi, vậy mà ngay cả đứa nhỏ cũng có, cái này có tính là mang thai vô tính hay không??

Mẹ Tạ nghe Tạ Thanh Nghiên nhắc tới đứa nhỏ, vội vàng đứng lên, ngay cả diễm cũng không rảnh lo tới, vòng qua bàn trà đi qua ngòai bên cạnh bọn họ, vẻ mặt khẩn trương hỏi: “Đứa nhỏ cái gì? Có phải Tiểu Vi có thai hay không?”

Lăng Vi ôm bụng mình, vẻ mặt vô tội, “Con không có, thật đó!”

Mẹ Tạ bán tín bán nghi nhìn chằm chằm bụng cô, “Thật sao? Con đừng gạt dì, nếu thực sự có, phải nhanh chóng sắp xếp công việc kế tiếp.

”

Lăng Vi lộ ra vẻ ngây ngốc, “Công việc kế tiếp gì vậy?”

“Đương nhiên là chuẩn bị hôn lễ rồi.

”

Lăng Vi:.....

Bọn họ là giả vờ yêu đương, sao lại kết hôn rồi? Chẳng lẽ muốn từ yêu giả thành thật thành kết hôn giả sao?

Cô quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn Tạ Thanh Nghiên một cái, dùng ánh mắt ý bảo anh nhanh chóng giải thích rõ ràng, lúc này Tạ Thanh Nghiên mới nén cười nói với mẹ Tạ: “Đứa nhỏ rồi cũng sẽ có, chuyện sớm hay muộn thôi mà, nhưng vừa rồi đúng là do con tự do phát huy, mọi người không cảm thấy rất thông thuận sao? Cũng làm cho cốt truyện tăng thêm phần hài hước!”

Mẹ Tạ giơ tay đánh lên trán Tạ Thanh Nghiên một cái, hung tợn nói: “Thông

thuận cái rắm, con làm hỏng vở diễn của bà đây rồi!”

Xem ra mẹ Tạ thật sự bị chọc tức rồi, cho nên mới có thể ngay cả từ th.ô tục như “Bà đây” cũng nói ra.

“Mẹ, con là tổng tài bá đạo, mẹ chừa chút mặt mũi cho con đi.

” Tạ Thanh Nghiên vuốt vuốt mái tóc vừa bị làm rối, nửa thật nửa giả lên án.

“Con còn có mặt mũi sao? Cả ngày nói linh ta linh tinh ở trên bảng tin làm người xem không hiểu nổi, đó cũng là chuyện tổng tài bá đạo nên làm sao?” Mẹ Tạ mắng không một chút nể tình.

Lăng Vi lén lút cười trộm, lời mắng chửi này của mẹ Tạ có tính là mắng chửi thẳng mặt không?

“Áp lực của con rất lớn, cũng phải có một đường để giải sầu chứ.

”

“Hừ.

” Mẹ Tạ không cho là đúng, “Rõ ràng là vì muốn thỏa mãn sở thích ác độc của mình, con thì có áp lực quỷ gì chứ.

”

Tạ Thanh Nghiên đỡ trán, cảm thấy hình tượng mà mình tỉ mỉ xây dựng coi như đã bị Hoàng Thái Hậu lật tung lên rồi, “Mẹ, mẹ đang muốn dọa con dâu của mẹ bỏ chạy sao?”

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ trừng anh một cái, quay đầu lại nói với Lăng Vi, “Kỳ thật nó cũng có chút ưu điểm.

” Sau đó cúi đầu suy nghĩ nửa ngày, mới bổ sung nói: “Tỷ như nó rất biết kiếm tiền.

”

Lăng Vi cười đến rất mất tự nhiên, “Ưu điểm này vô cùng hấp dẫn người

khác.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Nghe như bọn họ đang thảo luận về một cái máy ATM vậy.

Lúc này vẫn chưa tới thời gian ăn cơm trưa, Tạ Thanh Nghiên xoa xoa huyết Thái Dương, nói muốn bồi bổ, bay đường dài vẫn rất tiêu hao thể lực.

“Đêm nay chúng ta trở về, được chứ?” Tạ Thanh Nghiên hỏi ý của Lăng Vi, anh biết Lăng Vi bị mẹ mình bắt cóc tới đây, cho nên liền bay tới cứu người.

“Được, anh đi ngủ đi, khi nào ăn cơm sẽ gọi anh.

..

“Em đi ngủ với tôi đi?” Anh cười đề nghị.

Lăng Vi:.....

Lời nói này nghe như bọn họ thường xuyên ngủ cùng nhau vậy.

Lăng Vi đang muốn cự tuyệt thì lại thấy anh khom lưng nói ở bên tai cô:

“Em mà không đi vào, đợi lát nữa bọn họ lại kêu em diễn vai hầu gái.

..

Lăng Vi:.....

Vì thế, ở dưới cái nhìn của mọi người hai người tay trong tay lên lầu đi ngủ.

Mọi người: Đây là muốn ban ngày tuyên *** sao?

Vừa vào cửa, Tạ Thanh Nghiên đặt đồ đạc của mình vào chỗ xong mới nói với cô: “Hai ngày nay vất vả cho em rồi, gây phiền toái không cần thiết cho em, thật sự rất xin lỗi.

..

Lúc trước trong hiệp nghị chỉ nói phối hợp diễn vai tình nhân của anh, nhưng không có nói còn phải phối hợp diễn kịch với người nhà của anh, Lăng Vi có thể làm đến nước này, đúng là đã khiến anh rất bất ngờ.

Được anh trịnh trọng xin lỗi như vậy, Lăng Vi ngược lại hơi không được tự nhiên, sờ sờ mũi nói: “Không có gì, tôi cũng chơi rất vui vẻ.

..

“Vậy là tốt rồi.

” Ánh mắt của Tạ Thanh Nghiên trước sau vẫn dừng lại ở trên người cô, chỉ cảm thấy sau khi cô mặc bộ đồ hầu gái loli này vào, mặc kệ làm ra hành động gì cũng vô cùng đáng yêu.

“Tôi muốn đi tắm rửa trước.

” Anh đột nhiên nói.

Lăng Vi gật gật đầu, “Vậy anh đi đi.

..

Tạ Thanh Nghiên tiến hai bước tới trước mặt cô, giang tay ra nói: “Đại thiếu gia muốn tắm rửa, em không giúp cởi áo sao?”

Lăng Vi:.....

Sao vẫn còn diễn vậy!

Cô làm bộ không vui nói: “Anh làm vậy rất quá đáng đó!”

Tạ Thanh Nghiên cười nhẹ, bắt đầu tự mình cúc áo, “Nói đến quá đáng, làm trò trêu chọc tôi trước mặt nhiều người như vậy, chính là em mà.

..

Anh vừa nói tới đây, Lăng Vi lập tức nhớ tới cái hôn vừa rồi, lại có chút mất tự tin, “Còn không phải là vì diễn kịch sao, có cái gì đâu chứ, người ta trong phim còn hôn môi nữa mà.

..

Động tác tay của Tạ Thanh Nghiên khựng lại, ánh mắt đen tối, “Em đã từng hôn người khác trong phim?”

Đời trước đúng là từng có, nhưng đời này cô cũng không diễn nhiều vai, vẫn

chưa kịp giao nụ hôn đầu tiên cho bộ phim.

Đang muốn nói gì đó thì đột nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm lại, Tạ Thanh Nghiên đã cúi người áp xuống, chuẩn xác hôn lên môi cô.

Hai làn môi chạm vào nhau, xúc cảm mềm mại làm cho bọn họ không tự chủ được mà nhìn đối phương, lông mi của Lăng Vi run rẩy, giống hai cánh quạt đang chuyển động vậy, loại hấp dẫn lơ đãng này mới là thứ lấy mạng người hiệu quả nhất, đừng nói tới lúc này cô vẫn đang mặc trang phục hầu gái loli đáng yêu.

Lúc này thị giác và xúc giác cùng đánh sâu vào, Tạ Thanh Nghiên căn bản không cầm giữ được chính mình, vì thế gờ tay nắm lấy cằm cô, trong lòng ngứa khó nhịn làm sâu sắc nụ hôn này thêm, không thỏa mãn với việc chỉ chạm môi, anh vươn đầu lưỡi ra tinh tế miêu tả hình dáng đôi môi của cô, thẳng đến khi cô không khống chế được mà mở cánh môi ra, anh lập tức nắm lấy cơ hội đưa đầu lưỡi vào.

Khi hai lưỡi cuối cùng chạm vào nhau, phần dày đặc nhất của dây thần kinh vị giác dường như trở thành một trạm phát điện, có vô số dây điện sinh ra từ chỗ hai đầu lưỡi đang dây dưa, sau đó nhanh chóng truyền khắp thân thể, khiến dòng điện của hai người tê dại từ trong ra ngoài, toàn thân đều vô cùng thoải mái.

Bọn họ hôn triền miên một hồi lâu, mới chậm rãi tách ra.

“Kỹ thuật diễn của tôi như thế nào?” Anh thở gấp, khàn giọng hỏi cô.

“Cũng được.”

” Lăng Vi bị hôn đến đầu óc choáng váng ngây ngốc trả lời.

Không đến hai giây sau, hai người lại cảm lòng không đậu mà hôn nhau một lần nữa.

Cái này là nụ hôn nóng bỏng vô tình bị khiêu khích, thời lượng kéo dài đến bất ngờ, cho đến khi điện thoại di động của Lăng Vi vang lên, mới tàn nhẫn chấm dứt bầu không khí tốt đẹp này.

Hai người giống như bị ấn nút tạm dừng, đồng loạt cứng đờ toàn thân, Lăng Vi vội vàng thối lui về sau, cúi đầu móc di động ra, cũng không dám liếc nhìn anh một cái.

Tạ Thanh Nghiên ho khan một tiếng, “Tôi đi tắm.

” Nói xong liền mất tự nhiên nện bước đi vào phòng tắm, không còn cách nào, anh cứng rồi.

Điện thoại là do người đại diện Lý Ý gọi tới.

“Bây giờ em đang ở đâu?” Mặc dù Lý Ý biết Lăng Vi có quan hệ với Tạ Thanh Nghiên, nhưng lại không biết quan hệ của hai người đang ở cấp bậc nào, lần trước lúc xin nghỉ hai ngày trở về Bắc Kinh, Lăng Vi đã ở lại khách sạn.

“Có việc gì sao, chị Lý.

” Môi của Lăng Vi bị hôn đến sưng lên, giọng nói cũng khàn khàn mất tự nhiên.

“Ừ, về một ít việc của chương trình thực tế, chị muốn nói với em, bây giờ em bận không?”

“Em.....Bây giờ em đang ở Tạ gia, chính là nhà cộng sự nhỏ của em.

”

“Vậy à, vậy quá tốt rồi, bây giờ chị đi qua đó một chuyến, sẽ không chậm trễ quá nhiều thời gian của em đâu.

”

Lăng Vi suy nghĩ, cảm thấy Tạ Tử Du cũng là một phần của tiết mục, để Lý Ý tới nói một vài những việc cần chú ý cũng tốt, cho nên lập tức đồng ý.

Cúp điện thoại, nhớ lại nụ hôn vừa rồi, Lăng Vi có chút nhộn nhạo không yên, ngay từ đầu chắc là Tạ Thanh Nghiên muốn trả thù nụ hôn khiêu khích kia của cô khi ở bên ngoài, nhưng khi hai người hôn rồi, cô lại không tìm được phương hướng, sau liền quên hết tất cả mà đáp lại anh.

Người thông minh như Tạ Thanh Nghiên, chắc là đã nhìn ra, nhìn ra tâm tư mà cô đang nỗ lực che giấu.

Cô rõ ràng chỉ là bạn gái giả trên danh nghĩa, lại bởi vì thích anh mà muốn lấy lòng người nhà của anh, mặc dù lúc diễn với mẹ Tạ mình cũng chơi rất vui vẻ, nhưng điểm xuất phát đúng là hy vọng có thể lưu lại ấn tượng tốt với mẹ Tạ, tất cả những thứ này, chắc là Tạ Thanh Nghiên đã nhìn ra được, nhưng người che giấu tâm tư giỏi như anh, căn bản không để người ta nhìn ra bất cứ manh mối nào, càng không biết anh rốt cuộc đang nghĩ như thế nào.

Nghĩ đến đây, Lăng Vi đi ra bên ngoài, bước chân có hơi nhanh.

Kết quả dường như thời gian được tính rất chuẩn, cô mới vừa đi tới cửa, cửa phòng tắm đã bị mở ra, Tạ đại thiếu gia mặc áo tắm dài từ đi ra, cười như không cười nói: “Không phải muốn ngủ với tôi sao? Muốn đi đâu?”

Lăng Vi:.....

Rõ ràng mới làm chuyện thân mật như vậy, anh không chỉ có không cảm thấy mất từ nhiên, mà còn mang bộ dáng nhẹ nhàng tự tại, thậm chí còn có thể tiếp tục nói giỡn với cô, anh rốt cuộc đang nghĩ gì vậy?!

Lăng Vi căng da đầu tranh luận: “Sao hả, anh lớn như vậy tôi còn muốn người ta ru ngủ sao?”

“Nếu em đã là hầu gái của tôi, chẳng lẽ không nên ru tôi ngủ sao?”

Loại chuyện so da mặt dày này trước nay cô cũng chưa từng thấy.

Lại thấy anh bò lên trên giường lớn, rồi vẫy tay với cô, “Tới đây.

..

Lăng Vi cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười, chẳng lẽ cũng chỉ có một

mình cô vẫn đang rối rắm cái hôn nồng nhiệt vừa rồi sao? Cô có không cam lòng đi qua, đặt mông ngồi bên mép giường, “Ru như thế nào đây, đại thiếu gia.

..

Tạ Thanh Nghiên nghiêng người nằm ở trên giường, một tay gối đầu, đậy mắt mang ý cười nhìn cô, đột nhiên hỏi: “Kỹ thuật hôn của tôi thế nào?”

Lăng Vi:.....

“Cảm giác cũng không tệ lắm chứ?” Anh tiếp tục không biết xấu hổ hỏi.

Vừa rồi còn trách thái độ của anh không đoan chính, lúc này cô lại cảm thấy anh không nên nghiêm túc thảo luận chuyện hôn môi với cô như vậy, thật sự quá mâu thuẫn.

“Chắc vậy, cũng được.

” Cô chẳng hề để ý trả lời.

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày: “Vậy là không hài lòng? Xem ra về sau phải luyện tập nhiều hơn mới được.

..

Luyện tập....

nhiều hơn? Là nói về sau bọn họ phải thường xuyên hôn môi sao? Cái này cũng quá kích thích rồi! Cứ hôn như vậy, có phải hiệp nghị của bọn họ sắp trở thành phế thải rồi hay không?

Lý Ý nhanh chóng chạy tới Tạ gia, lúc này mới cứu Lăng Vi ra khỏi nơi nước sôi lửa bỏng, đối mặt ba Tạ lăng lờ, Lăng Vi thật sự không có sức trả đòn.

Chỉ là, khi Lý Ý nhìn thấy Lăng Vi mặc trang phục hầu gái loli, sự khôn khéo trên mặt từ trước đến nay rốt cuộc cũng có chút giữ không được, “Em.....” Lăng Vi cúi đầu nhìn cái váy trên người mình, mới phát hiện vừa rồi bị ba Tạ đùa giỡn nửa ngày, cô cũng quên thay quần áo rồi, bây giờ có mười cái miệng cũng không giải thích rõ được.

Nhìn vẻ mặt xấu hổ của Lăng Vi, biểu tình của Lý Ý càng phức tạp, nhỏ giọng thở dài nói: “Ai, chị hiểu, em phải kín đáo một chút.

”

Lăng Vi:.....

Chị à, chị hiểu thế nào vậy? Rốt cuộc chị biết cái gì hả?! Chuyện không phải như chị nghĩ đâu!.

Chương 31: Chương 31

Lý Ý nói lời thắm thía khuyên Lăng Vi phải kín đáo một chút, sau đó lại cảm thấy đề tài này hình như có hơi nặng nề, vì thế suy nghĩ rồi nói: “Kỳ thật chiếc váy này cũng khá xinh đẹp, rất thích hợp với em.

”

Lăng Vi dở khóc dở cười, nhưng cũng không có biện giải, váy này là do mẹ Tạ kêu cô mặc, cô cũng không thể công khai bản tính thích diễn của mẹ Tạ ra trước mặt người khác, vì thế hào phóng trả lời: “Cảm ơn, em cũng cảm thấy không tồi, đặc biệt là trái cầu lông xù trên làn váy, nhìn có chút manh.

”

Lý Ý:.....

Bầu không khí một lần nữa rơi vào tình trạng vô cùng xấu hổ.

Mẹ Tạ biết Lý Ý tới nói chuyện của chương trình thực tế liền vội vàng tự mình ra nghênh đón, cùng với Lăng Vi dẫn Lý Ý tiến vào phòng khách, Lý Ý được yêu thích mà sợ, câu nệ đến mức chỉ dám ngồi nửa cái mông ở trên sofa.

Mẹ Tạ phân phó lão Nghiêm pha loại trà mới tốt nhất đưa lên, theo sau rất thân thiện nói chuyện với Lý Ý, “Nghe nói lần này sẽ ở bờ biển, tôi đã chuẩn bị cho Tử Du mấy rương hành lý lớn, không biết có đủ dùng hay không?” Lý Ý nói: “Phần đầu tiên quay một tuần, chủ yếu là gặp đoàn đội và khách quý không quen thuộc, yêu cầu phải giao lưu nhiều, cho nên thời gian dự tính sẽ dài hơn một chút, có chuyên gia phụ trách hậu cần, có bỏ sót cái gì cũng có thể bổ sung ở bên kia, bà Tạ không cần quá lo lắng.

..

Lăng Vi không có xen mồm, chỉ ở một bên cẩn thận quan sát mẹ Tạ, thật sự lo lắng bà đột nhiên lên cơn nghiện diễn, trực tiếp biểu diễn với Lý Ý.

Cũng may mẹ Tạ vẫn biết đúng mực, chỉ thấy bà thở dài nói: “Lần đầu tiên Tử Du rời nhà đi lâu như vậy, tôi đúng là có chút không yên tâm, nếu có thể tự mình đi nhìn thì tốt rồi.

..

Lăng Vi:.....

Dì à, ngài rất muốn ra mắt (debut) sao?!

Lý Ý cười gượng hai tiếng, nói: “Tôi đều đã xem qua nhiệm vụ được sắp xếp trong tiết mục rồi, không có vấn đề gì lớn, cũng không có nguy hiểm, chỉ là đi thể nghiệm cuộc sống mới lạ mà thôi, mặc dù là chương trình thực tế, nhưng cũng có kịch bản, cho nên xin ngài cứ yên tâm.

..

Lăng Vi vừa nghe đến hai chữ kịch bản liền hoảng sợ, nhưng vẫn tiếp lời nói: “Dì à dì yên tâm đi, con sẽ chiếu cố Tử Du thật tốt.

..

Lúc này mẹ Tạ mới nói: “Có Tiểu Vi, dì đương nhiên yên tâm.

..

Lý Ý lại nói với bọn họ một vài chi tiết, Lăng Vi và mẹ Tạ đều lắng nghe rất nghiêm túc.

“Còn có chuyện này.

” Lý Ý do dự một chút rồi nói với Lăng Vi: “Bởi vì lần này em cộng sự với Tử Du, quan hệ của hai người tương đối đặc biệt, về sau có lẽ sẽ có vài đề tài đề cập đến Ngài Tạ, chị muốn hỏi ý kiến của hai người trước, quan hệ của em và ngài Tạ.....”

Lúc trước Lăng Vi cũng đã nghĩ tới vấn đề này rồi, theo lý thuyết, cô và Tạ Thanh Nghiên đã ký hiệp nghị, vào thời điểm tất yếu có thể thừa nhận với

bên ngoài hai người đang yêu nhau, nhưng bây giờ tình cảm của cô đã có chút thay đổi, đối diện với vấn đề này, đương nhiên cách làm cũng sẽ thay đổi theo.

Không đợi Lăng Vi trả lời, đúng lúc ở bên ngoài đại sảnh vang lên giọng của Tạ Thanh Nghiên, lại thấy anh thông thả ung dung vừa đi vào vừa nói: “Quan hệ của chúng tôi có chỗ nào không thể cho người ta biết sao.

..

Mọi người nghe thấy giọng của anh, đương nhiên đều sẽ quay đầu lại nhìn anh, đây là lần đầu tiên Lý Ý tiếp xúc gần gũi với vị con trời tinh anh trong thương giới này, khẩn trương đến mức quên lên cả cách hít thở, vội vàng đứng lên, giống học sinh tiểu học đứng nghiêm nói: “Ngài Tạ chào anh.

..

Ngài Tạ ở trước mặt người khác luôn là bộ dáng quân tử khiêm tốn, phong độ nhẹ nhàng, anh hiền hoà gật đầu với Lý Ý, nói: “Mời ngồi.

..

Lý Ý giống như một người máy bị gắn nút điều khiển từ xa, sau khi nhận được mệnh lệnh liền vội vàng ngồi xuống, một giây cũng không do dự.

Tạ Thanh Nghiên nhẹ nhàng thông thả ngồi xuống bên cạnh Lăng Vi, bàn tay rất tự nhiên mà đặt lên eo cô, thân mật nói, “Sao không đợi anh xuống cùng.

..

“Không phải anh buồn ngủ sao?” Lăng Vi nói.

“Không có em sao anh ngủ được?” Anh hỏi lại.

Mọi người:.....

Lăng Vi trợn trắng mắt, hoá ra ba mươi năm trước ba Tạ chưa từng ngủ luôn sao? Bởi vì cô đâu có ở bên cạnh!

Mẹ Tạ sợ bọn họ lại không ngừng dính nhau, lập tức vô tình ngắt lời nói:

“Vẫn nên nói chính sự trước đi.

..

Lăng Vi nghĩ nghĩ, quay đầu lại hỏi Lý Ý, “Chị Lý thấy chuyện này thế nào?” Lý Ý dưới cái nhìn của mọi người, cảm thấy áp lực lớn như núi, trộm nhìn bốn phía một cái, tình hình phát hiện Tạ tổng tài lại đang lên thương thức nhúm lông trên váy Lăng Vi, cô ấy sợ tới mức thu hồi tầm mắt lại, sau khi tổ chức lại ngôn ngữ một chút, mới nói: “Tôi cảm thấy việc này không nên làm quá phô trương, Tiểu Vi mới ra mắt không lâu, vẫn không nên công khai chuyện yêu đương quá sớm, nhưng mà, nếu Tạ tổng đã kiên trì, tôi cũng sẽ nghĩ đường khác để dẫn dắt dư luận.

..

Tạ Thanh Nghiên vừa lòng gật đầu nói: “Cô Lý quả nhiên là một người tài ba, có cô ở bên cạnh Tiểu Vi, tôi rất yên tâm.

..

Lăng Vi không để Tạ Thanh Nghiên tiếp tục nói nữa, cô nói với Lý Ý, “Chị Lý, cứ dựa theo ý chị mà làm đi, quan hệ của em và anh ấy không đến lúc bắt đắ dĩ thì vẫn đừng nên công khai.

..

Lý Ý tán thưởng gật đầu nói: “Kỳ thật cũng không cần cố tình lảng tránh, Ngài Tạ là ba của Tử Du, mà trong tiết mục em là mẹ của Tử Du, có liên hệ như thế này, quan hệ của hai người gần gũi một chút cũng không có gì đáng trách.

..

Ý là không cần thẳng thắn chối bỏ quan hệ của hai người, sau này cũng có thể lấy thân phận bạn bè xuất hiện ở trước mắt công chúng, từ điểm đó có thể nhìn ra, Lý Ý cũng là một người có tâm tư kín đáo, suy xét chu toàn.

“Hai ngày sau, đoàn phim sẽ phái người tới quay thử, mọi người thấy nên quay ở khách sạn hay là trực tiếp quay ở nhà?” Lý Ý hỏi.

Lăng Vi: “Khách sạn!”

Mẹ Tạ: “Trong nhà!”

Lý Ý:.....

Rốt cuộc nghe ai đây?

Lý Ý theo bản năng nhìn về phía Tạ Thanh Nghiê, phát hiện anh vẫn đang thưởng thức nhúm lông kia, không biết cứ tiếp tục chơi như vậy, nhúm lông kia có thể rớt xuống hay không.

Phát hiện Lý Ý đang nhìn anh, Tạ Thanh Nghiê lộ ra nụ cười thông dong, giải quyết dứt khoát nói: “Làm trong nhà đi.

”

Lăng Vi:.....

Hai mắt mẹ Tạ sáng lên, thoạt nhìn như rất vui vẻ.

Hai ngày sau, tổ làm phim 《 Mẹ cố lên! 》 cử ra đoàn đội tinh anh nhất tới biệt thự lưng chừng núi của Tạ gia quay tư liệu sống, tổng đạo diễn của tiết mục cũng đi theo.

Sau khi Tạ Thanh Nghiê đi công tác trở về, Lăng Vi liền đi theo anh rời khỏi Tạ gia vào ở khách sạn, thành công tránh khỏi Tạ gia hai ngày, thẳng đến buổi quay hôm nay, cô mới được Tạ Thanh Nghiê đón lên trên núi.

Xe chạy thẳng lên trên núi, Lăng Vi kỳ quái liếc nhìn Tạ Thanh Nghiê ở bên cạnh, cô không rõ vì sao ông chủ lớn như anh muốn tham gia vào loại náo nhiệt này, “Sao anh có thời gian rảnh tới đây vậy?”

“Hôm nay tương đối rảnh.

” Anh đổi một tư thế ngồi thoải mái, nhẹ nhàng như không đáp lời.

Mà lúc anh nói lời này, tòa nhà của tập đoàn Tạ thị ở trung tâm thành phố xa xôi, thư ký Đỗ đang bận đến bạc đầu, đối mặt với giám đốc của các công ty con, cây bút trên tay bút cũng sắp bị anh ta bẻ gãy, “Chủ tịch không có ở đây, buổi họp hôm nay hủy bỏ! Cái gì? Tôi cũng không biết anh ấy ở đâu, hôm nay anh ấy căn bản không mở điện thoại!”

.....

Lăng Vi đương nhiên không biết ông chủ Tạ nói tương đối rảnh kỳ thật là bởi vì đang bỏ bê công việc, còn tưởng rằng anh thật sự thực rảnh, cho nên mới trở về tìm trò tiêu khiển.

Khi hai người chạy tới Tạ gia, mẹ Tạ đã cử lão Nghiêm và A Tuệ ra chiêu đãi nhân viên của tổ làm phim, trường hợp này đúng là vô cùng náo nhiệt.

“Tử Du lên TV, vì sao dì lại hưng phấn quá vậy?” Lăng Vi khó hiểu hỏi ông chủ Tạ.

“Có lẽ bà cảm thấy mình cũng có thể lên TV ké.

” Tạ Thanh Nghiên quả nhiên là con ruột của mẹ Tạ, chỉ một câu nói đã bóc trần tâm tư của mẹ Tạ.

Lăng Vi bưng tỉnh hiểu rõ, xem ra mẹ Tạ thật sự rất muốn ra mắt! Lúc này, nhiếp ảnh gia đang khiêng máy quay phim bận rộn quay tư liệu sống ở trong sân, trên sân cỏ ở trong vườn đã bày ra một cái bàn màu trắng hình chữ nhật, trên bàn đặt các loại trái cây điểm tâm, còn có trà cụ được tạo hình tinh xảo, toàn bộ khung ảnh đều vô cùng hoàn mỹ.

Lăng Vi suy đoán, cái này đoán chừng là muốn quay lại cảnh tượng bọn họ ăn điểm tâm sáng đây mà.

Không đợi bọn họ đến gần, cô đã nghe mẹ Tạ bế Tử Du ngồi xuống, sau đó lại quay đầu lại nói với đạo diễn, “Sườn mặt bên này của tôi tương đối ăn hình, các người quay bên này đi.

”

“Bà chủ, góc độ này rất vừa vặn, bối cảnh cũng rất hoàn mỹ.

” Tổng đạo diễn nói.

“Vậy ông cảm thấy hôm nay tôi mặc cái váy này thích hợp với khung cảnh này không? Có cần đi thay bộ khác hay không?”

“Không cần không cần, chiếc sườn xám này của ngài vô cùng xinh đẹp, có thể tôn lên khí chất cao quý của ngài.

”

Không quá vài giây, mẹ Tạ lại nói: “Lão Nghiêm, bây giờ tôi không cần châm trà, ông đừng ở đây nữa, ông cản khung hình của tôi! A Tuệ, bà quá béo rồi, dịch ra sau một chút!”

Lăng Vi đứng với đám người ở bên ngoài trợn mắt há hốc mồm, nghĩ thầm: Cái này chắc là tiết mục 《 Bà nội cố lên! 》 rồi!

Chương 32: Chương 32

Một đồng người vây quanh cái bàn dài màu trắng để quay phim chụp hình, nụ cười hoàn mỹ tươi tắn trên mặt mẹ Tạ không chê vào đâu được, cẩn thận lột vỏ trứng cho Tạ Tử Du, công việc này vốn do chị A Tuệ làm, nhưng mẹ Tạ ghét bỏ thân hình của bà ấy quá mập, đứng ở đó có cảm giác tồn tại quá mạnh, cho nên đã kêu bà ấy đi rồi, chị A Tuệ đáng thương hôm nay mới 5 giờ sáng đã dậy trang điểm, còn trang điểm theo tông hồng học từ trên mạng, nghe nói có thể làm người béo gầy đi năm cân, nhưng đừng nói là năm cân, cho dù thật sự gầy đi 10 cân, thì khuôn mặt bánh nướng lớn của dì ấy không thể nghi ngờ sẽ che hết màn hình.

Mẹ Tạ lột xong trứng gà, lại quậy sữa bò cho nhóc con, nụ cười hòa ái kia, ánh mắt hiền lành kia, tuyệt đối là người bà nội tốt nhất trên đời này, mà ở phía sau cách đó không xa, lão Nghiêm đang yên lặng tản ra hơi thở u oán, công việc quậy sữa bò kia vốn là của ông mới đúng, vì để lên hình, hôm nay mới 5 giờ sáng ông đã ủ bộ tây trang, ủ đến mức bộ tây trang còn cứng hơn cả giấy cứng, kết quả lại chỉ có thể đứng ở xa xa mà nhìn.

Lão Nghiêm cảm thấy bà chủ thay đổi rồi, bà đã không còn là một bà chủ thích diễn vai Mary Sue máu chó như trước kia nữa, bà đã biến thành một bà chủ tàn nhẫn vô tình gây rối vô cơ rồi! Không cho ông làm biên kịch thì thôi, bây giờ ngay cả việc xuất hiện một giây trên khung hình cũng không cho ông, cuộc sống này thật sự không thể sống nổi nữa!

Đang lúc mẹ Tạ đang diễn trong cảnh đẹp thì rốt cuộc cũng có người mắt sáng phát hiện, nhân vật lớn Tạ gia đang đứng với đám người ở bên ngoài bị bọn họ vắng vẻ đã lâu! Vì thế vội vàng lôi kéo tổng đạo diễn đến chào hỏi.

Tổng đạo diễn của tiết mục gầy gò y như chiếc lá khô, run run rẩy rẩy vươn

tay ra, kích động đến mức nói cà lăm: “Cảm ơn..... Ngài Tạ.

..

Nụ cười nhạt trên mặt Tạ Thanh Nghiê làm người ta cảm thấy như tắm mình trong gió xuân, anh cũng vươn tay lễ phép bắt tay với đạo diễn, nói: “Không cần cảm ơn.

..

Mọi người:.....

Lăng Vi cảm thấy sự tồn tại của mình chính là vì có thể đúng lúc đánh vỡ bầu không khí xấu hổ của ngài Tạ, tuyệt đối là một nhân vật quan trọng.

Vì thế cô ở bên cạnh tiếp lời: “Đạo diễn Liễu chào ông, tôi là Lăng Vi.

..

Tổng đạo diễn cảm thấy Lăng Vi xuất hiện đúng lúc quả thực giống như một thiên sứ, “Cô Lăng chào cô chào cô.

” Nói xong lại muốn duỗi tay bắt tay với cô.

Kết quả không đợi Lăng Vi duỗi tay, đã thấy Tạ Thanh Nghiê duỗi tay ôm cô vào trong lòng ngực, nói với đạo diễn Liễu: “Mau đi quay đi.

..

Đạo diễn Liễu cũng không rảnh lo chuyện có thể bắt tay với Lăng Vi hay không liên tục gạt đầu, ngay sau đó xoay người tiếp tục chỉ huy quay phim.

Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiê vừa xuất hiện trong khung hình, toàn bộ hình ảnh xinh đẹp đều lập tức bay lên trời, giống như bối cảnh tự có hiệu quả vậy.

Nhiếp ảnh gia cũng không cần tìm góc độ, chỉ cần chỉnh ánh sáng tốt, phổ hình ảnh bình thường cũng có thể chụp ra được ảnh đẹp, tình hình này khiến nhiếp ảnh gia kích động chịu không được, thiếu chút nữa đã quỳ xuống chụp luôn rồi.

Hai người ở trong khung hình thật sự quá xứng đôi, quả thực giống như một đôi tình nhân vậy!

Mẹ Tạ nhìn hai người cùng ngồi vào bàn, lại bĩu môi, không mấy vui vẻ nói:
“Hai con tới thật sớm nha.

” Vai chính cũng đã tới rồi, bà cũng không còn được chơi nữa.

Tạ Thanh Nghiên nhìn mẹ mình cười cười, “Nếu còn không tới, nhựa phim cũng bị mẹ chơi hết.

”

Mẹ Tạ bưng ly hồng trà lên uống một ngụm, cười nói: “Con là quỷ hẹp hòi hả? Chỉ có mấy bức ảnh cũng không cho mẹ chơi?”

“Người ta tới làm chính sự.

” Tạ Thanh Nghiên bày ra bộ dáng như đang giảng đạo lý.

“Chុp mẹ không phải chính sự sao? Mẹ cũng đâu phải người không đứng đắn gì!”

Lăng Vi:.....

Tổng đạo diễn thấy Lăng Vi đã trình diện, liền sắp xếp riêng cho cô một phân đoạn quay, mỗi vị khách mời đều có một phân đoạn, trước khi bắt đầu mỗi số tiết mục một bản, sau khi kết thúc lại là một bản nữa, mà nội dung câu thoại trước đó Lý Ý đã đánh xong bản thảo cho cô rồi, đều là một vài ngôn ngữ thông dụng.

Lăng Vi máy móc học theo rất nhiều, cũng có bỏ thêm chút ý nghĩ của mình, “Chuyến đi lần này, tôi cũng không phải muốn đi trải nghiệm cảm giác làm mẹ, mà là muốn mình cũng trở thành một đứa nhỏ, cùng bé con chơi đùa, cùng nhau tìm kiếm phần ngây thơ đã sớm mất đi kia, đó là một thứ quan trọng sớm mất đi nhất trong quá trình trưởng thành của một người.

”

Lời này trông có vẻ như thêm vị vào canh gà mà trước đó Lăng Vi đã nêm nếm rồi vậy, mặc dù tuổi tâm lý của cô là 32 tuổi, lại chưa từng có con, cũng chưa từng nuôi đứa nhỏ nào, mặc dù Tạ Tử Du trông có vẻ ngoan ngoãn thông minh, nhưng cũng là một thiếu gia sống trong nhung lụa, hai người sắp tới một nơi xa lạ ở chung một tuần, Lăng Vi thật sự không tự tin là mình có thể làm tốt mọi chuyện, cho nên trước hết phải hạ phong thái của mình xuống thấp một chút mới được.

Bên kia Lăng Vi đang đọc thoại, bên này tổng đạo diễn nhanh nhẹn xin chỉ thị của Tạ Thanh Nghiê, “Ngài Tạ đồng ý lên hình không? Có cái gì cần chúng tôi chú ý, nhất định phải nhắc nhở chúng tôi đó.

..

Tạ Thanh Nghiê thưởng thức một quả táo xanh, không chút để ý nói: “Không sao cả, tôi không ngại.

..

Tổng đạo diễn lập tức cười đến y như một tên ngốc, nếu không phải nhân vật lớn còn đứng ở trước mặt, ông ta thật sự muốn nhảy lên nhảy xuống ngay tại chỗ.

Từ khi biết cậu chủ nhỏ của Tạ gia tự tiến cử tới tham gia tiết mục này, đạo diễn Liễu đã biết cơ hội giúp mình công thành danh toại tới rồi, quả nhiên không ngoài dự liệu, trước mắt chính là chủ tịch tập đoàn Tạ thị đại danh鼎鼎 Tạ Thanh Nghiê!!! Ngày thường cũng chỉ ngẫu nhiên xuất hiện ở trên bản tin kinh tế tài chính mà thôi, chưa bao giờ dính dáng tới giới giải trí, hiện giờ lại đáp ứng quay tiết mục, cái này nói lên cái gì, nói lên ông chủ Tạ sắp đầu tư vào giới giải trí rồi!

Cho dù khán giả không quen biết ông chủ Tạ, nhưng tập đoàn Tạ thị nổi tiếng ít nhiều gì cũng có nghe qua, chỉ cần hai nhân tố đó liên hệ làm một, ratings của tiết mục nhất định sẽ được đẩy lên.

Đạo diễn Liễu mới nghĩ tới đây thôi đã cảm thấy tâm hồn của mình đang run rẩy rồi.

Sau khi được trao quyền cho phép đặc biệt, tổng đạo diễn lập tức kêu nhiếp

ảnh gia buông lỏng tay chân ra, tốt nhất là phải quay trực tiếp ông chủ Tạ nhiều một chút.

Vì thế, khung hình của nhiếp ảnh gia không chỉ có vai chính là Lăng Vi và Tạ Tử Du, mà thỉnh thoảng còn lướt qua mẹ Tạ và người hầu phía sau bà, cái khiến cho nhiếp ảnh gia run tay chính là, anh ta phát hiện quan hệ của Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiên thật sự rất không bình thường.

Ban đầu nhiếp ảnh gia cho rằng Lăng Vi chỉ có quan hệ cộng sự với con của phụ huynh, trao đổi với nhau về đứa nhỏ, nhưng mà sau khi chụp không ít cảnh, nhiếp ảnh gia sợ tới mức thiếu chút nữa đã ném máy ảnh đắt tiền trong tay đi.

Ví dụ như: Lăng Vi bưng ly sữa bò uống một ngụm, khóe miệng còn dính chút sữa, Tạ Boss lại vô cùng tự nhiên vươn tay nhẹ nhàng lau giúp cô, sau đó hai người nhìn nhau cười, ánh mắt phi vô cùng có tình cảm.

Lại ví dụ như: Tạ Tử Du chỉ vào quả táo nói muốn ăn, Lăng Vi liền cầm lấy lên gọt giúp bé, kết quả Tạ Boss không biết nói câu gì với cô, chọc Lăng Vi không vui trừng nhìn anh một cái, ngay sau đó đưa dao gọt hoa quả và quả táo đẩy đến trước mặt anh để anh tự xử lý.

Lại ví dụ như.....

Thật sự không cần ví dụ như nữa, ở đây tràn đầy gian tình, nếu còn nhìn không ra vậy hai mắt tuyệt đối đã bị mù rồi!

Mặc dù nhiếp ảnh gia cảm thấy đây là một tin tức nóng hổi, nhưng cũng không dám tự chủ trương, vội vàng đi xin chỉ thị của tổng đạo diễn, giải thích về tình huống, “Đạo diễn Liễu, ông xem việc này nên xử lý như thế nào?”

“Có thể quay thì cứ quay, không nên quay thì đừng quay.

..

“Nhưng dường như đều không thể quay nha!”

Tổng đạo diễn:.....

Sau giờ ăn điểm tâm sáng, không biết ai lấy con điều tới, là một con điều

hình siêu nhân, nhóc con rất thích, kêu mẹ thả, hôm nay Lăng Vi mặc áo thun quần jean, vạt áo thun màu trắng có hơi ngắn, giơ tay lên sẽ lộ ra một phần eo nhỏ trắng nõn, ban đầu Tạ Thanh Nghiên còn rất hưởng thụ thưởng thức bộ dáng chạy tới chạy lui của cô, không bao lâu sau lại nhớ ra phía sau bọn họ còn có hai cái máy quay phim, vì thế lập tức kêu dừng, gọi Lăng Vi về.

Nhóc con bẹp miệng lộ ra vẻ mặt thất vọng, bà nội Tạ ở bên cạnh đứng lúc xuất hiện, nói: “Để bà dẫn Tử Du đi thả điều nha.

” Nói xong liền lôi Tạ Tử Du đi, thuận tiện mang một nhiếp ảnh gia trong đó đi theo luôn.

Tạ Thanh Nghiên bưng ly nước đưa cho cô, “Chạy mệt rồi, uống nước đi.

”

“Hôm nay không có gió, điều thả nửa ngày cũng không bay.

” Lăng Vi vừa oán giận vừa nhân lấy ly nước Tạ Thanh Nghiên đưa qua, uống liền một hơi.

Nhiếp ảnh gia ở cách đó không xa đúng lúc quay được hình ảnh này, không nhìn được mà đưa tay che ngực, nghĩ thầm thế là đủ rồi, anh ta chụp cả buổi sáng thì cả buổi sáng đều ăn cẩu lương, cái bụng đã sớm căng đến sắp nôn ra rồi! Cái ly nước kia chính là ly nước của Tạ Thanh Nghiên, anh vừa rồi còn cầm ở trong tay uống mấy ngụm, sau khi thấy Lăng Vi thì trực tiếp đưa cái ly đưa cho cô, hành động thân mật như thế, muốn nói bọn họ không có gì, chỉ có quỷ mới tin!

Lăng Vi có lẽ cũng đã chậm chạp phát hiện, nhìn không được trừng mắt nhìn Tạ Thanh Nghiên một cái, “Anh vừa phải thôi nha, anh đã khoe ân ái cả buổi sáng rồi, anh không mệt, người khác nhìn cũng mệt đó, không phải đã nói quan hệ của chúng ta sẽ không công khai sao?”

Tạ Thanh Nghiên vẻ mặt vô tội, “Chúng ta có quan hệ gì? Chúng ta có quan hệ rất bí mật gì sao?”

Lăng Vi:.....

Chỉ với những bức ảnh chụp vào buổi sáng thôi, có quý mới tin hai người không có quan hệ gì! Ngay lúc này, suy nghĩ của cô và nhiếp ảnh gia đều hoàn toàn thống nhất.

Một buổi sáng qua đi, cuối cùng cũng quay xong tư liệu mở đầu tiết mục rồi, nhiếp ảnh gia khiêng máy quay phim chứa đầy tai tiếng trở về, cảm thấy vô cùng nặng nề, nghĩ thầm mặc dù bây giờ đã quay xong, nhưng sau khi trở về phải cắt nối biên tập mới đầu đầu.

Đoàn người đi lên xe trước, tổng đạo diễn bị Tạ Thanh Nghiên giữ lại nói chuyện, hơn mười phút sau, ông ta mang vẻ mặt nghiêm trọng lên xe.

Trợ lý nhiếp ảnh vội vàng hỏi: “Đạo diễn, làm sao vậy?”

Đạo diễn Liễu lộ ra vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc, “Ngài Tạ nói, khi phát lên, cần phải cắt cảnh của những người khác đi, sau đó đưa nguyên đoạn phim cho bọn họ.

..

Mọi người:.....

“Cắt hết rồi thì còn lại cái gì nữa? Vốn tưởng rằng sẽ có tin tức lớn nóng hổi, cả buổi sáng tôi đều chạy theo anh ta để quay đó!” Nhiếp ảnh gia oa một tiếng khóc lên.

.....

Sau khi đoạn mở đầu của số đầu tiên 《 Mẹ cố lên! 》 được phát lên, mẹ Tạ phát động cả nhà vây quanh TV đợi từ sớm.

Nhưng mà.....

Mãi cho đến khi bài hát kết thúc phát lên, tất cả mọi người đều không tìm được bóng dáng của bản thân ở trong TV.

Sắc mặt mẹ Tạ xanh mét.

Cả người Lão Nghiêm đều kết thành băng.

A Tuệ thương tâm quá độ, oa một tiếng khóc lớn.

Chương 33: Chương 33

Giữa tháng tám, Lăng Vi mang theo Trần Tiểu Nhược và rương hành lý đơn giản, rời khỏi Bắc Kinh bay đến một thị trấn nhỏ ở bờ biển phía nam để hội tụ với tổ tiết mục và Tạ bảo bảo.

Đó là một thị trấn xinh đẹp có bầu trời trong xanh, những đám mây trắng và những bãi biển đầy nắng, nghe nói đó chỉ là một thị trấn đánh cá nhỏ, sau này, khi nó phát triển du lịch, mới dần dần được mở rộng.

Tuy nhiên, bởi vì có một bãi tắm lớn hơn bên cạnh thị trấn đã thu hút phần lớn khách du lịch, dẫn đến ngành công nghiệp du lịch ở đây trở nên yên tĩnh hơn rất nhiều.

Tổ làm phim thuê một khách sạn kế bên thị trấn, điều kiện phòng như nhau, cũng may vẫn còn có chút nhân tính cho mỗi người một căn, nhưng khi tiết mục bắt đầu quay, mấy vị khách mời như Lăng Vi cũng không phải ở nơi này.

Lăng Vi vừa buông hành lý xuống đã đi tìm Tạ Tử Du, nhóc con đến sớm hơn cô một ngày, đi theo cùng bé còn có lão Nghiêm và Tiểu Thanh, Tiểu Thanh cũng là người giúp việc của Tạ gia, tuổi không lớn, độc thân chưa lập gia đình, nghe nói ở quê cũng đã thúc giục cô trở về coi mắt, nhưng cô tình nguyện cả đời độc thân để ở lại thành phố, cũng không muốn về quê chấp nhận sống tạm với một người đàn ông, vẫn là một cô gái rất có cá tính.

“Vì sao không phải chị A Tuệ theo tới?” Lăng Vi tò mò hỏi lão Nghiêm, dù sao bây giờ A Tuệ cũng là tâm phúc trong mắt Hoàng Thái Hậu, làm cái gì cũng đều mang bà ấy theo.

“Bà chủ lo lắng bà ấy quá béo, chạy không nổi.

”

Cái lý do này đúng là rất cường đại!

Lăng Vi quay đầu lại nhìn Tiểu Thanh, nhớ mang máng cô chính là cô gái bởi vì bắt được hai câu lời kịch mà hưng phấn không thôi, đáng người của cô đúng là tốt hơn A Tuệ gấp 100 lần.

Tiểu Thanh nhìn thấy Lăng Vi đang đánh giá cô, vội vàng nói: “Cô Lăng, tôi chạy trốn rất nhanh, hồi tiểu học tôi ở trong đội điền kinh, đã từng ở chạy nhanh 100 mét, lấy được thành tích thứ hai.

”

“À, có mấy người thi đấu?”

“Ba người!”

Lăng Vi:.....

Cô bé này nhất định là con khỉ tới để tấu hài đây mà.

Rốt cuộc là điều gì làm bọn họ cảm thấy tham gia cái tiết mục này cần yêu cầu chạy bộ vậy? Vậy sau này cô không đạt tiêu chuẩn 1m8, có phải sẽ về nhà trước tiên hay không ?

Lão Nghiêm thần bí tiến lên nhỏ giọng nói với cô, “Kỳ thật không chỉ hai chúng tôi đi theo Tử Du tới, còn có những người khác nữa.

”

Lăng Vi hỏi: “Còn có ai? Ở đâu?”

Lão Nghiêm dùng giọng nói đặc biệt lạnh lẽo nói: “Ở bốn phương tám hướng.

”

Lăng Vi:.....

Nghe qua thật sự khiến người ta sờn tóc gáy.

Nghĩ nghĩ một hồi, cô hỏi: “Là mang theo vệ sĩ sao?” Cho nên đã ẩn thân

rồi?

Lão Nghiêm cao thâm khó đoán gật gật đầu, nói: “Dù sao một người là người nổi nghiệp tương lai của Tạ thị, một người là nữ chủ nhân tương lai của Tạ thị, không cần thận là không được.

..

Lăng Vi không biết nên nói cái gì, danh hiệu nữ chủ nhân tương lai này khiến cô hổ thẹn chịu không nổi nha.

“Là do Thanh Nghiên phái tới?”

“Là do bà chủ phái tới, dù sao bà chủ cũng khá chú trọng việc phô trương.

..

Được rồi, một phu nhân nhà giàu có thể bỏ tiền mua fans cho cô, có sai mấy người vệ sĩ âm thầm bảo hộ cháu trai của mình cũng là chuyện bình thường.

Tạ Tử Du vì quay tiết mục đã thay đổi kiểu tóc, vốn là cái đầu nắm mềm mềm đáng yêu, bây giờ cạo một bên đầu trở nên vô cùng đẹp trai, tóc ở đỉnh đầu tóc dài hơn một chút, chung quanh cạo rất sát, lại còn cạo mấy đường ở bên mang tai của bé, đẹp trai đến mức phải kêu ngạo luôn.

Lăng Vi ôm cậu bé thưởng thức nửa ngày, vẫn bị vẻ đẹp trai của bé hấp dẫn không rời mắt được, cô phát hiện, nhóc con thay đổi kiểu tóc xong thoát nhìn càng giống Tạ Thanh Nghiên hơn, nhìn nó giống như đang nhìn bản sao thu nhỏ của Tạ Thanh Nghiên vậy, làm lòng cô ngứa khó nhịn, nhịn không được cúi đầu hôn thật mạnh lên trên má thịt của nhóc một cái.

Tạ bảo bảo bị hôn đến cười không ngừng, ôm cổ Lăng Vi nói nhóc cũng muốn hôn, sau đó liền để lại trên mặt Lăng Vi ngậm nước miếng.

“Mẹ, bà nội nói mấy ngày nay mẹ sẽ mang con đi chơi, sẽ ngủ chung với con, đúng không?”

“Đúng vậy, chúng ta sẽ thông qua việc làm nhiệm vụ tìm được một nhà dân thuộc về chúng ta, sau đó ở lại đó ba buổi tối.

” Mặc dù tiết mục vẫn chưa bắt đầu, nhưng trước đó Lăng Vi đã bắt được kịch bản, cho nên cô vẫn kiên nhẫn giải thích cho nhóc con hiểu, mặc dù tuổi của Tạ Tử Du còn nhỏ, nhưng lại vô cùng thông minh, chỉ cần kiên nhẫn giải thích với nhóc, đa phần nhóc có thể nghe hiểu được.

Trong khoảng thời gian ở chung này, Lăng Vi phát hiện tính cách của Tạ Tử Du vô cùng tốt, hầu như chưa từng thấy nhóc nổi giận cáu gắt, người lớn có việc bận, nhóc sẽ an tĩnh tự chơi một mình, hơn nữa nhóc cũng có thể tự tìm niềm vui cho mình, tuyệt đối là đứa nhỏ dễ ở chung nhất mà cô đã từng gặp.

Nghe cô nói xong, nhóc con mở to hai mắt sáng lấp lánh, vui vẻ xác nhận hỏi cô: “Vậy con có thể ngủ chung với mẹ ba buổi tối rồi có đúng không?”

Lăng Vi:.....

Vì sao điểm chú ý của đứa nhỏ này luôn đặt trên việc ngủ vậy? Rốt cuộc nhóc muốn ngủ chung với cô đến cỡ nào vậy?

“Vì sao lại muốn ngủ chung với dì như vậy?”

“Trên người mẹ thật thơm, ngủ ở bên cạnh mẹ, ngay cả nằm mơ cũng thơm nữa.

” Nhóc con vui vẻ nói.

Trời ạ, bây giờ mấy đứa nhỏ đều biết nói như thế này hết sao? Nghe giống như lời âu yếm vậy, quá ấm áp!

Lăng Vi nhìn không được bế nhóc lên, “Không chỉ là lần này, những cảnh quay về sau, hai chúng ta đều cùng một đội, sẽ luôn ngủ chung với nhau!”

“Quá tuyệt vời, con muốn nói tin tức tốt này cho ba ba biết!”

“Vì sao phải nói cho ba ba của con biết?”

“Trước khi xuất phát, ba ba nói có chuyện vui hay không vui gì, cũng phải báo lại với ba, ba còn lén cho con cái di động mới, mới nhất đó nga, mấy người bạn của con cũng còn không có đâu!”

Lăng Vi:.....

Người ba như ông chủ Tạ, thật làm người ta một lời khó nói hết!

Ngày hôm sau, mới sáng sớm Lăng Vi đã đến tập hợp tại địa điểm tổ tiết mục chỉ định, bốn người mẹ đã có mặt ở đó trước, đều có chút ấn tượng,

hai người là hai diễn viên đang nổi Cổ Ý và Trần Đình Tư, người mẫu nổi tiếng Lisa Triệu Mỹ, một người còn lại là người mẹ thực tập giống như cô, là một vận động viên mới vừa xuất ngũ tên Lâm Hiểu Hiểu, lúc cười rộ lên vô cùng rạng rỡ, bởi vì đã từng đoạt giải quán quân thế giới, cho nên mức độ nổi tiếng cũng vô cùng cao, cũng chỉ có một mình Lăng Vi là một người mới vừa mới ra mắt, cho nên ngay cả tên của cô là gì người khác cũng không nhớ được.

Nhưng Lăng Vi cũng không cảm thấy xấu hổ, giới giải trí trước nay đều không nói tới thứ tự trước sau, toàn dựa vào bản lĩnh của từng người, có nguồn lực mới là chân lý, những cái khác đều là hư ảo.

Thường nói ba người phụ nữ làm thành cái chợ, huống chi mấy người các cô còn gấp đôi số lượng.

Tiết mục vẫn chưa bắt đầu quay, mọi người đã nhân cơ hội tụ ở bên nhau nói chuyện phiếm lời kéo tình cảm, sáu người vừa nhìn thì thấy đã chia ra hai phe, Cổ Ý và Trần Đình Tư mang theo con của mình trò chuyện đến vui vẻ, thường xuyên phát ra tiếng cười, hai người Lisa Triệu Mỹ không khác biệt nhau lắm về chiều cao, cũng đang nhỏ giọng nói chuyện, hai đứa con của hai người đều là bé trai, chắc là lúc trước đã có quen biết, đang chơi với nhau, chỉ còn Lâm Hiểu Hiểu và Lăng Vi đứng ở tại chỗ, xem ra các cô đã bị buộc thành một phe rồi.

Lăng Vi đứng ở một bên quan sát Lâm Hiểu Hiểu, cảm thấy cô ấy chắc là một cô gái khá thẹn thùng, hoặc là do không quen với việc có máy quay phim ở chung quanh, chân tay có vẻ hơi luống cuống.

Lăng Vi suy nghĩ xong liền chủ động lên tiếng nói: “Lúc trước cô có quen biết với cộng sự nhỏ của mình không?”

Lâm Hiểu Hiểu lắc đầu nói: “Trong khoảng thời gian này có một cuộc thi đấu quốc tế, tôi đi theo xem thi đấu, hôm trước mới trở về, sau đó vội vàng bỏ quay lại một đoạn video, hôm nay là lần thứ hai tôi và đứa nhỏ kia gặp mặt.

..

Lăng Vi nói: “Cô mang theo bé gái, chắc sẽ tương đối dễ dàng hơn một chút.

..

Lâm Hiểu Hiểu liên tục gật đầu, “Kỳ thật đến bây giờ tôi vẫn có chút ngốc, không biết phải làm cái gì, từ nhỏ tôi đều lớn lên ở đội tuyển quốc gia, về sau lại đi khắp nơi thi đấu, căn bản không cơ hội tiếp xúc với đứa nhỏ, ngẫm lại cũng cảm thấy thật khó khăn.

” Cô nói xong, còn khoa trương làm động tác như phát điên, thì ra cũng là người rất hoạt bát.

Hai người lại hàn huyên vài câu về những đề tài khác, bởi vì tuổi tác tương đồng nhau, cho nên rất nhanh đã thân thiết với nhau.

Phơi nắng một hồi, tổng đạo diễn liền mang Tạ Tử Du và một bé gái khác tên Điền Điền xuất hiện, hai đứa nhỏ lớn bằng nhau, một đứa đẹp trai một đứa đẹp gái, vừa xuất hiện đã hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người.

Tạ Tử Du ở xa xa nhìn thấy Lăng Vi liền vui vẻ giơ tay cao lên vẫy vẫy, hô: “Mẹ, mẹ ~”

Mọi người:.....

Đạo diễn Liễu cũng đỡ khóc đỡ cười, nói: “Nhóc con này nhập vai rất nhanh.

..

Điền Điền ở bên cạnh trông có vẻ không vui, bĩu môi nói với Tạ Tử Du: “Cô ấy đâu phải mẹ cậu.

..

Tạ bảo bảo vui vẻ hơn hờ nói: “Mẹ chính là mẹ của tôi mà!”

Mọi người:.....

Lần đầu tiên nhìn thấy có người nhận mẹ tùy tiện như vậy đó.

Nếu Tạ Tử Du đã gọi mẹ đến thuận miệng như vậy, cũng giảm đi được phân

đoạn giới thiệu lẫn nhau, nhưng bên Lâm Hiểu Hiểu và Điền Điền lại xảy ra chút chuyện, Điền Điền vẫn luôn không muốn bắt tay với Lâm Hiểu Hiểu, bầu không khí rất xấu hổ.

Nhưng cũng không thể bởi vì một đứa nhỏ cáu gắt mà làm chậm trễ tiến độ, đạo diễn Liễu nhanh chóng tuyên bố nhiệm vụ trong ngày, chính là thu thập manh mối, cuối cùng tìm được nơi ở của mình
Tổ tiết mục phân phát một vài thông tin của căn hộ đến các nơi trong trấn nhỏ, mấy đôi mẹ con phải dựa suy đoán và vận may để thu thập thông tin, cuối cùng tìm ra vị trí của căn hộ.

Đương nhiên, ngay từ đầu mỗi người đều sẽ nhận được một vài nhắc nhở, nhiệm vụ sẽ được tiến hành theo những nhắc nhở này.

Lăng Vi và Tạ bảo bảo nhận được một tấm card, Lăng Vi giao tấm card cho nhóc con nói: “Biết chữ không?”

Tạ bảo bảo nhìn thoáng qua, nói: “Bờ cát, cái chai.

”

“Giỏi!” Lăng Vi dựng ngón tay cái với nhóc, sau đó nói: “Vậy chúng ta xuất phát đến bờ cát nha.

”

Mấy đội phân tán ra, sau đó nhiếp ảnh gia cũng đuổi theo, Lăng Vi quay đầu lại nhìn nhiếp ảnh gia một cái, cảm thấy người này có chút quen thuộc, người này hình như chính là vị nhiếp ảnh gia lần trước đến Tạ gia quay phim, Lăng Vi liền cười chào hỏi anh ta, “Thật trùng hợp, lại gặp mặt nha.

”

Nhiếp ảnh gia bắt đầu dĩ cười nói: “Thật không khéo, là đạo diễn Liễu sắp xếp tôi đi theo hai người.

” Lần trước sau khi đến Tạ gia bị ông chủ Tạ tàn phá một hồi, bây giờ mỗi khi nhớ tới trong lòng anh ta vẫn còn sợ hãi.

Lăng Vi nhướng mày, đại khái biết đạo diễn Liễu cố ý chiếu cố bọn họ, cho nên cũng không nói cái gì nữa.

Một lớn một nhỏ tay trong tay đi đến bờ biển, Lăng Vi cảm thấy cái nhắc nhở này rất rõ ràng, chắc là thông tin nằm ở trong cái chai trên bờ cát, đúng là một chút khó khăn cũng không có.

Quả nhiên, sau khi hai người tới bờ biển, nhóc con nhanh chóng tìm được một cái chai, nhóc giơ cái chai lên nói với Lăng Vi: “Mẹ, mẹ, mau nhìn, con tìm được rồi.”

..

Lúc này, Cổ Ý cũng dắt đứa con gái của nhà cô ta đi trên bờ cát, đi một vòng rồi cũng không thấy cái chai nào, thấy vậy bọn họ đi tới, cười nói với Tạ Tử Du, “Anh bạn nhỏ, con xem em gái nhỏ hơn con nhiều như vậy, có thể nhường cái chai lại cho chúng tôi trước được không?”

Lăng Vi nhíu mày, nói với Cổ Ý: “Bờ cát lớn như vậy, hai người cứ tiếp tục tìm đi.”

..

Cổ Ý nâng mí mắt lên liếc nhìn cô một cái, cũng không đáp lời, chỉ tiếp tục nói với Tạ Tử Du: “Con là anh trai mà, nhường cho em gái một chút đi.”

..

Hoá ra là khi dễ cô không nổi tiếng sao?

Lăng Vi cười lạnh, nói với nhóc Tạ : “Bảo bảo, giới thiệu về ba con với dì này đi.”

..

Tạ Tử Du vội vàng gật đầu nói: “Chào dì, ba con là ông chủ lớn siêu cấp bất khả chiến bại vô địch vũ trụ của tập đoàn Tạ thị, Tạ Thanh Nghiên.”

..

Cổ Ý:.....

Chương 34: Chương 34

Lần đầu tiên gặp mặt nhóc Tạ, Lăng Vi đã bị một loạt giới thiệu này của nhóc đánh không nhẹ, hôm nay lại nghe lại lần nữa, vẫn cảm thấy vừa chua vừa thoải mái, hơn nữa còn vừa đau vừa sướng.

Trên gương mặt tinh xảo của Cổ Ý dần dần xuất hiện khe nứt, trên khóe miệng vốn đang treo một nụ cười xinh đẹp, bây giờ đã có chút cứng ngắt, sau đó bong ra từng mảnh, nhìn dáng vẻ thì có lẽ trong lòng cô ta đã chịu chấn động nặng nề, chỉ thấy cô ta nghiêng người đưa lưng về phía khung hình, lạnh lùng liếc mắt nhìn Lăng Vi một cái, sau đó lập tức thay đổi sắc mặt nói với Tạ Tử Du: “Được rồi, vậy dì đưa em gái đi tìm tiếp.

” Nói xong liền nắm tay con gái xoay người rời đi.

Lăng Vi cũng không để ý tới sự khiêu khích của cô, người như vậy ở giới giải trí có rất nhiều, cô cũng không cảm thấy kỳ quái, chỉ là quay đầu lại nhìn nhiếp ảnh gia ở bên cạnh một cái, nhiếp ảnh gia bắt đắ dĩ nhún vai, nghĩ thầm đoạn này lại quay không rồi.

Hai người tìm được cái chai, cũng không vội vã đi tìm manh mối, thậm chí ngay cả tờ giấy trong cái chai cũng chưa lấy ra, bởi vì bảo bảo nói: “Mẹ, cái chai này thật xinh đẹp, bên trong đặt một tờ giấy màu hồng phần lại càng xinh đẹp hơn.

”

“Bảo bảo biết chai trôi dạt không?” Hai người vai kề vai ngồi ở trên bờ cát trò chuyện, may mắn lúc này trên bầu trời bay tới những đám mây lớn, che bớt ánh nắng mặt trời.

“Không biết ạ.

”

“Chính là viết nguyện vọng của mình lên trên giấy rồi nhét vào cái chai, sau đó ném vào trong biển, như vậy nguyện vọng của con sẽ nhanh chóng được thực hiện.

” Lãng Vi nói.

Nhóc Tạ nhìn cái chai trong tay mình, hỏi mẹ: “Giống cái này vậy hả?”
“Cũng không khác lắm.

”

Nhóc Tạ nghe xong, liền ôm cái chai đứng lên đi ra bờ biển, Lãng Vi nhanh tay lẹ mắt giữ chặt nhóc lại hỏi: “Bảo bảo con đi đâu?”
“Con đi cầu nguyện nha, con muốn mỗi ngày đều được chơi với mẹ.

” Nhóc con nghiêm túc nói.

“Con muốn ném cái chai này vào trong biển?” Lãng Vi nhướn mày.

Tạ bảo bảo gật gật đầu, “Không phải mẹ nói cái này rất giống chai trôi dạt sao?”

Lãng Vi có loại cảm giác vác đá nện chân mình, “Bảo bối, trong này có thông tin rất quan trọng, nếu con ném đi, vậy hôm nay chúng ta chỉ có thể ngủ trên bờ cát.

”

“Ngủ trên bờ cát có thể ngắm ngôi sao không?”
Lãng Vi: “..... Chắc là..... Vậy đi.

”

Tạ bảo bảo vui vẻ hoan hô, “Vậy chúng ta ngủ trên bờ cát đi!”
Lãng Vi:.....

Lúc trước cô nói Tạ bảo bảo là đứa nhỏ tốt nhất không gì sánh nổi, không ngờ mới nhanh như vậy đã bị vả mặt, đau quá!
Có Lăng Vi sống chết bảo vệ, cái chai cuối cùng cũng không bị ném vào trong biển, nhưng bọn họ cũng không lập tức rời khỏi bờ cát, bởi vì Tạ bảo bảo phát hiện ở trên bờ cát có vỏ sò thật xinh đẹp.

Sau đó, bọn họ bắt đầu nhặt vỏ sò.....

Nhiệm vụ là cái gì? Có thể ăn không? Ai mà nhớ tới nó chứ??

Nhiếp ảnh gia khiêng camera, mang vẽ mặt bắt đắ dĩ nhìn bọn họ, rối rắm không biết có nên nhắc nhở bọn họ tiếp tục nhiệm vụ hay không, ai, chuyện này quả nhiên là một chuyện thật khó khăn.

Giữa trưa lúc tập hợp ăn cơm trưa, những người khác đều ít nhất có hai đến ba nhắc nhở, mà Lăng Vi và Tạ bảo bảo lại chỉ có tờ giấy ghi chú màu phấn hồng trong cái chai kia, hơn nữa tờ giấy kia vẫn còn nằm nguyên ở bên trong chai, chưa bị lấy ra.

Buổi sáng Cổ Ý chạm mặt bọn họ ở nơi đó, mặc dù có chút kiêng kị với thân phận của Tạ bảo bảo, nhưng thái độ đối với Lăng Vi vẫn khinh miệt như cũ, thấy nhiệm vụ của bọn họ không hề có tiến triển, nhin không được vui vẻ khi người khác gặp họa, “Cả buổi sáng chỉ tìm cái này? Hai người đều đi chơi hết sao?”

Lăng Vi phơ nẳng ở trên bờ cát làm gương mặt đỏ lên, vừa tiến vào phòng điều hòa, cả người đều dựa vào trên bàn không nghĩ nhúc nhích, nghe Cổ Ý nói như vậy, hào phóng gật gật đầu nói: “Đúng vậy, chơi cả buổi sáng.

..

Tạ bảo bảo ngồi ở bên cạnh cô móc vỏ sò từ trong túi ra, “Dì ơi, em gái nhỏ thích vỏ sò không? Tặng em ấy nè.

” Nói xong liền muốn đưa vỏ sò cho em gái nhỏ.

Không ngờ con gái của Cổ Ý đột nhiên oa một tiếng khóc lên, “Con không cần con không cần, rất dơ! Oa oa oa..... con muốn về nhà ~~”

Mọi người:.....

Cổ Ý vội vàng bế bảo bối của mình lên, xấu hổ cười nói với những người

khác: “Bảo bối nhà tôi có thói quen ở sạch, không quá quen với hoàn cảnh này.

”

Lăng Vi bĩu môi, nghĩ thầm con của ai không phải công chúa nhỏ, bảo bối nhỏ nhà cô có quý giá cũng không quý giá bằng Tạ bảo bảo nhà tôi! Vì thế lôi kéo Tạ bảo bảo nói: “Không sao, lần sau trước khi tặng quà, phải xem người khác có thích hay không mới được.

”

Lúc này Lâm Hiểu Hiểu dẫn Điền Điền đi tới, lại nghe Điền Điền nói: “Cái vỏ sò kia là màu hồng nhạt sao?”

Tạ bảo bảo lấy vỏ sò màu hồng nhạt ở giữa ra, “Đúng nha.

”

“Có thể tặng cho tớ không?”

“Được nha.

” Tạ bảo bảo vui vẻ hớn hờ đưa vỏ sò đưa cho bé, hai đứa trẻ liền vui vẻ chơi vỏ sò cùng nhau.

Có lẽ đây mới là cách thức ở chung chính xác của các bạn nhỏ chẳng, Lăng Vi nhìn Tạ bảo bảo, lại nhìn con gái của Cổ Ý vẫn đang khóc chít chít, lòng vô cùng ghét bỏ.

Lúc ăn cơm, camera cũng ngừng quay, Lăng Vi nhân cơ hội kéo Tạ bảo bảo qua, hai người kề sát vào nhau chụp bức ảnh, sau đó gửi cho ba Tạ: “Chúng tôi sắp phối thành người Châu Phi rồi.

”

Ba Tạ: “Ghét bỏ.

”

Lăng Vi: “Anh ghét bỏ cái gì? Phối đen mới có vẻ khỏe mạnh!”

Ba Tạ: “Tôi sợ buổi tối lúc muốn ôm em lại tìm không thấy em, bởi vì em đã

cùng bóng đêm hòa làm một rồi.

”

Lăng Vi:.....

Ba Tạ: “Chụp thêm mấy tấm nữa đi.

”

Lăng Vi: “Không phải anh ghét bỏ sao?”

Ba Tạ: “Đây là lịch sử đen tối của em, tôi phải giữ lại.

”

Lăng Vi: “Tạm biệt.

”

Cô cảm thấy mình nghĩ quẩn trong lòng mới có thể chủ động nói chuyện với ba Tạ, người đàn ông này đúng là có độc! Có thể làm người ta vừa yêu vừa hận.

Buổi chiều tiếp tục tìm manh mối, Lăng Vi năn nỉ ỉ ôi, mới dụ dỗ được Tạ bảo bảo lấy tờ giấy ra cho cô mượn xem một cái.

Nhắc nhở là: Người già, xe.

Nhắc nhở lần này làm Lăng Vi trực tiếp ngây ngốc, người già? Xe? Trên con đường có nhiều người già nhiều xe như vậy, phải tìm như thế nào đây? Cái nhắc nhở này không khỏi quá bao quát rồi!

“Mẹ, chúng ta đi đâu bây giờ?” Nhóc con chơi cả một buổi sáng, đã cảm nhận sâu sắc niềm vui của tiết mục, vì thế vô cùng chờ mong hành trình kế tiếp.

Nhìn ánh mắt sáng lấp lánh của nhóc, Lăng Vi nhịn xuống cảm giác muốn thở dài, nói: “Chúng ta cứ tùy tiện đi, nơi nào chơi vui thì đi đến nơi đó.

”

“Tốt quá ~”

Nhiếp ảnh gia:.....

Sao lại chơi? Rốt cuộc hai người tới làm tiết mục hay là tới chơi vậy?!

Lăng Vi đương nhiên biết phải hoàn thành nhiệm vụ, nhưng trong biển người mê mông này, người già và xe nhiều như lông trâu, cô nên tìm như thế nào đây? Nhưng làm tiết mục lại không thể không hé răng, vì thế chỉ có thể bắt đắ dĩ nhìn vào khung hình nói: “Tôi cảm thấy, mọi chuyện cứ tùy duyên đi.

”

“Mẹ, mấy cái hẻm ở phía trước trông như mê cung vậy, chúng ta đi chơi đi.

” Tạ bảo bảo đề nghị.

Lăng Vi cảm thấy giá trị may mắn của Tạ bảo bảo vẫn rất cao, đi theo nhóc nói không chừng sẽ có ngạc nhiên, vì thế liền vui vẻ đồng ý.

Vùng này đều là khu dân cư cũ xưa, mấy căn hộ đều có dấu vết của giông tố mưa bão theo năm tháng, hoa giấy trên sân thượng, rêu xanh trên trên tường vôi, giếng cổ ở cuối hẻm, đều có thể làm người ta cảm nhận được một sự thanh tĩnh đáng trân trọng.

“Nơi này thoạt nhìn rất thích hợp để dưỡng già.

” Lăng Vi giống như một cái du khách, đi khắp nơi nhìn thử một chút, có cảnh sắc yêu thích còn sẽ dừng lại, kêu nhiếp ảnh gia giúp cô và nhóc con chụp ảnh lưu niệm.

Tạ bảo bảo nói, “Mẹ vẫn còn rất trẻ nha, không già chút nào, về sau con sẽ dưỡng già cho mẹ.

”

Lăng Vi cảm thấy buồn cười, nghĩ thầm con dưỡng già cho mẹ thì thôi đi, kêu ba con dưỡng già cho mẹ còn được.

Sau khi hai người đi ra khỏi ngõ hẻm y như mê cung kia, lại đi vào một quảng trường nhỏ trống trải, bên cạnh quảng trường có cái nhà thờ tổ,

cũng rất cũ xưa, ngay cổng lớn của nhà thờ tổ có một cây đại thụ rất lớn, dưới tàng cây có một đám người già đang ngồi ở chỗ kia nói chuyện phiếm.

Bởi vì Lăng Vi lấy được nhắc nhở có người già, cho nên khá miễn cảm với người già, lại nhìn bốn phía nhà thờ tổ, cũng không phát hiện có xe, trong lòng vẫn vô cùng mờ mịt, nhưng đã đi lâu như vậy rồi, nên tìm một chỗ nghỉ ngơi, vì thế liền dẫn nhóc con đi qua.

Nhóm bà lão kia nói ngôn ngữ địa phương, Lăng Vi đi qua nghe nửa ngày cũng không hiểu, sau đó lại muốn nói chuyện phiếm với bọn họ, đáng tiếc các bà lão cũng nghe không hiểu cô đang nói cái gì, hai bên ông nói gà bà nói vịt nửa ngày, chỉ có thể từ bỏ.

“Mẹ, bà lão này đang làm cái gì vậy?” Nhóc con ngồi xổm ở một bên, nhìn một bà lão làm thủ công, cảm thấy rất thú vị, vì thế quay đầu lại hỏi Lăng Vi, “Con có thể giúp đỡ hay không.”

..

Lăng Vi vừa quay qua nhìn thì thiếu chút nữa đã nhảy lên, những món bà lão này làm thủ công, lại là một vài món xe con đồ chơi, từng chiếc xe con đồ chơi bằng plastic rất sinh động, người già đang ở giúp bọn nó gắn bánh xe.

“Người già, xe!”

Đây không phải là nhắc nhở trên tờ giấy sao? Nhóc con quả nhiên là một ngôi sao may mắn mà!

Lăng Vi vội vàng đi qua, cũng không trực tiếp hỏi manh mối, mà rất vui vẻ tỏ vẻ bọn họ có thể giúp nhóm người già làm thủ công, nhưng giao lưu không thông, hai bên khoa tay múa chân nửa ngày, nhóm người già mới đồng ý cho bọn họ ở bên cạnh gắn bánh xe.

Sau đó, bọn họ liền ở lại gắn bánh xe, bởi vì ở phía sau nhóm người già còn có một bao xe đồ chơi.

Nửa tiếng sau, người mẫu Lisa Triệu Mỹ đi qua, theo chân bọn họ chào hỏi xong liền rời đi.

Một tiếng sau, Lâm Hiểu Hiểu đi qua, thấy bọn họ đang chơi, cũng giúp gắn một hồi, sau đó cũng rời đi.

Cuối cùng là Cổ Ý mang theo bảo bối của cô ta qua, liếc mắt nhìn bọn họ một cái, làm bộ làm tịch lên tiếng gọi một tiếng, cũng rời đi.

Tạ bảo bảo cũng rất có kiên nhẫn, hai người ở lại giúp bà lão đến khi bà chuẩn bị về nhà, bọn họ mới cùng đứng dậy, bà lão dùng ngôn ngữ địa phương nói nửa ngày, bọn họ cũng không nghe hiểu câu nào, cuối cùng mới đưa qua một tấm card, hai mắt Lăng Vi sáng ngời, cả buổi chiều cuối cùng cũng không uổng phí.

Mở ra nhìn thử thì thấy là địa chỉ của một nhà dân.

“Nga cũng! Bảo bảo, chúng ta có chỗ ngủ rồi!”

“Quá tuyệt vời!” Tạ bảo bảo cũng đi theo hoan hô.

Lúc hai người đi tìm theo địa chỉ, đúng lúc gặp gỡ Cổ Ý đang hỏi đường, bọn họ cũng tìm ra nhà dân của mình rồi.

“Biệt thự hai tầng, cũng không tệ lắm.

” Cổ Ý nhìn căn biệt thự mình sẽ ở trong ba ngày tới, rất vừa lòng nở nụ cười, quay đầu lại nhìn Lăng Vi, “Hai người thì sao? Chơi cả ngày, tìm được nơi ở chưa? Nếu chưa có, tôi không ngại cho hai người mượn phòng khách ngủ một đêm đâu.

”

Lăng Vi cười cười, “Không cần, chúng tôi chuẩn bị ngủ trên bờ cát, có sao để ngắm nữa đó.

”

“Vậy đúng là rất có tình thú! Nhưng căn biệt thự này của tôi chắc là nơi có điều kiện tốt nhất rồi, bảo bảo nhà tôi nhất định sẽ rất thích!” Nói xong lại

nhịn không được cười thành tiếng.

Lúc này, một nhân viên đã lái hai chiếc xe buýt du lịch bằng điện tới, nói với Lăng Vi: “Cô Lăng, căn biệt thự cô tìm được chính là căn biệt thự xa hoa ở bờ biển, chỗ đó hơi xa, tôi đưa cô tới đó.

”

Lăng Vi chớp chớp mắt, xác nhận lại với người kia: “Anh chắc chứ? Căn biệt thự xa hoa?”

“Đúng vậy, mời lên xe.

”

Lăng Vi quay đầu lại nhìn Cổ Ý một cái, híp mắt cười nói: “Không được rồi, cô cứ chậm rãi hưởng thụ thời gian đêm nay đi, tôi phải ra bờ biển ngắm sao, tạm biệt.

”

Cổ Ý:.....

.....

Đêm đó trên bảng tin của ba Tạ:

“Muốn tìm hiểu về lễ phục của Cleopatra.

”

Hình minh họa là một bộ lễ phục tinh xảo mang theo vẻ phong tình của nước ngoài, còn có đồ trang sức và quyền trượng.

.....

Lăng Vi nhìn bảng tin xong liền run bần bật, nghĩ thầm không phải chuẩn bị kêu cô cosplay cái này chứ!!!

Chương 35: Chương 35

Lúc Lăng Vi và Tạ bảo bảo được đưa đến biệt thự ở bờ biển, mặt trời đã sắp xuống núi, hai người may mắn kịp có mặt tại thời khắc đẹp nhất nhân gian —— mặt trời lặn trên biển, vì thế mấy người bao gồm cả nhiếp ảnh gia, ngồi ở trên tảng đá bên bờ biển ngắm mặt trời lặn, mãi cho đến khi mặt trời xuống núi, màn đêm buông xuống, lúc này mới đi vào biệt thự, Lăng Vi thật sự cảm thấy, chuyến đi này không giống như tới làm tiết mục, mà là tới du lịch thì đúng hơn.

Biệt thự xa hoa thật sự rất xa hoa, ngoại trừ cửa lớn hướng vào thuận tiện cho người ta ra vào ra, ba mặt khác của biệt thự đều đưa lưng về phía biển rộng, có cửa sổ sát đất cực lớn, khi người ta đứng ở phía trước cửa sổ, sẽ cảm thấy giống như đang đứng ở giữa biển vậy.

Ở nơi mà ngành du lịch không thịnh vượng thế này, thật sự không khoa học khi có một khách sạn cao cấp và sang trọng như vậy, vì thế Lăng Vi còn riêng tìm ông chủ tìm hiểu một chút, sau đó mới biết được nơi này người ta chỉ nhận đặt trước, hơn nữa vẫn luôn đầy khách, cơ bản đều phải đặt trước một hai tháng.

Có thể được tổ tiết mục lựa chọn làm nơi để quay phim ông chủ cũng rất vui vẻ, cái này đồng nghĩa với việc sau khi được quảng cáo qua tiết mục, chuyện làm ăn của bọn họ chắc chắn sẽ càng tốt đẹp.

Vào bữa tối, ông chủ tự mình xuống bếp, chuẩn bị một bữa cơm phong phú toàn là hải sản cho bọn họ ăn, khi người phục vụ bưng thức ăn đặt lên trên bàn, miệng của Lăng Vi và Tạ bảo bảo lập tức biến thành hình chữ O, bởi vì người phục vụ bưng thức ăn đúng là lão Nghiêm và Tiểu Thanh.

Lăng Vi:.....

Tạ bảo bảo: Hì hì hì.....

Lão Nghiêm vẫn mặt không cảm xúc như cũ, “Hai vị mời từ từ dùng.

”

Lăng Vi cảm thấy, lão Nghiêm thật sự có bản lĩnh, cũng đã tới mức độ cái gì cũng biết làm rồi, nhưng ở chỗ này có bọn họ chiếu cố, mấy ngày nay chắc chắn sẽ trôi qua rất nhẹ nhàng.

Ăn cơm chiều xong, đoàn phim quay cũng đã quay xong một đoạn, Lăng Vi và Tạ bảo bảo lên sân thượng của biệt thự ngắm sao, nằm trên ghế nằm thoải mái, ăn trái cây thơm ngon, đưa mắt nhìn lên bầu trời đầy sao, Lăng Vi cảm thấy hưởng thụ lớn nhất của đời người cũng chỉ có như thế.

“Lão Nghiêm.

” Lăng Vi nhìn lão Nghiêm ngồi ở trên ghế cách đó không xa.

“Chuyện gì vậy cô Lăng.

”

“Chú nói thật đi, một căn nhà tốt như vậy, có phải là do dì lại đưa tiền cho đoàn phim hay không?” Mọi thứ đều quá mức thuận lợi, không thể không làm cô nghi ngờ được, bởi vì mẹ Tạ từng bỏ tiền mua fans để phô trương thể lực, cho nên bà là người đầu tiên Lăng Vi hoài nghi.

Lão Nghiêm không hề nghĩ ngợi, nói: “Không có, bà chủ chỉ phái chúng tôi đi theo, không có đưa tiền cho đoàn phim.

”

Lăng Vi nửa tin nửa ngờ nhìn ông, “Thật sao? Chú không gạt tôi chứ?”
“Thật sự, bà chủ không có đưa tiền.

” Ông tạm dừng một hồi, lại nói: “Người đưa tiền cho đoàn phim chính là

ngài Tạ.

”

Lăng Vi:.....

Cho nên cuối cùng vẫn là đưa tiền!

Lăng Vi nhìn về phía nhóc con ở bên cạnh, nghĩ thầm coi như mình dính phước của cậu nhỏ này đi.

Nhóc con đã bị ngôi sao đầy trời hấp dẫn toàn bộ lực chú ý, ngửa đầu nhìn lên trời một hồi lâu cũng không động đậy. Lăng Vi nghi hoặc nhìn gần lại thì phát hiện nhóc con này đã ngủ rồi, cũng đúng, chơi cả ngày, người lớn cũng phải mệt mỏi, huống chi là một đứa nhỏ.

Cẩn thận ôm nhóc con về giường ngủ, Lăng Vi nói ngủ ngon với lão Nghiêm rồi cũng về phòng nghỉ ngơi.

Tiếng người ở bốn phía dần dần yên tĩnh lại, cuối cùng chỉ còn tiếng nước biển vỗ vào bờ cát vang lên sần sật, Lăng Vi nằm ở trên giường thật lâu nhưng ko ngủ được, cuối cùng khoác thêm áo khoác, mang theo di động, đi ngoài ban công.

Click mở WeChat trên di động ra, vừa lúc nhìn thấy vài phút trước Tạ Thanh Nghiêm có gửi tin nhắn cho cô.

Ba Tạ: “Đang làm gì vậy?”

Lăng Vi: “Ngắm biển.

”

Ba Tạ: “Đẹp không?”

Lăng Vi: “Tối om, nhìn không ra cái gì hết.

”

Ba Tạ: “Khá tốt.

”

Lăng Vi: “Không thấy gì hết, tốt chỗ nào?”

ba Tạ: “Thích hợp bơi lội.

..

Cái logic quý gì vậy!

Lăng Vi: “Không nhìn thấy thì sao bơi lội!”

Ba Tạ: “Thích hợp bơi khỏa thân.

..

Lăng Vi thiếu chút nữa đã quỳ xuống nói với anh, “Ba ba, sao anh lại có thể nói với một cô gái nhà lành những câu này chứ!”

Ba Tạ: “Bơi khỏa thân giúp thân thể khỏe mạnh, là vận động tốt cho sức khỏe nhất, rốt cuộc em đang bỏ não cái gì vậy?”

Lăng Vi:.....

Ba Tạ: “Nhưng mà, tôi cũng rất muốn nghe thử em đang bỏ não cái gì đó?”

Lăng Vi: “Người này đã chết, có việc cứ đốt vàng mã!”

Ba Tạ:.....

Lăng Vi cất di động, đứng lên, lười nhác vươn vai, ngáp một cái thật lớn, quả nhiên mỗi lần đấu miệng với ông chủ Tạ đều sẽ có lợi cho giấc ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Lăng Vi và nhóc con ăn bữa sáng, sau đó đến tập hợp ở địa điểm được chỉ định, vài cặp mẹ con lục tục đi tới, bởi vì thời gian quá sớm, tất cả mọi người đều buồn bã ủ xiu, chỉ có vận động viên như Lâm Hiểu Hiểu mới trông có vẻ tỉnh táo sáng khoái.

Lâm Hiểu Hiểu nhìn thấy Lăng Vi, trước tiên đi qua nói chuyện phiếm với cô, “Lăng Vi, nghe nói cô ở trong căn nhà lớn nhất, là biệt thự bờ biển hả??”

Lăng Vi gật gật đầu, cười nói: “Vận may của bảo bảo nhà tôi rất tốt, tìm được manh mối tốt, hai người thì sao, tối hôm qua ngủ ở đâu?”

Lâm Hiểu Hiểu nói: “Chúng tôi ở trong căn tú hợp viện, có một ông lão mới sáng sớm đã dậy luyện giọng, sau đó đánh thức chúng tôi luôn.

..

“Vậy không cần phải có đồng hồ báo thức rồi.

” Lăng Vi cười trêu chọc.

“Phong cảnh ở chỗ hai người có phải rất đẹp hay không? Đêm nay chúng tôi đi qua tìm hai người chơi nha, Điền Điền cũng muốn ngắm sao ở bên bờ biển!” Trải qua một ngày ở chung, Lâm Hiểu Hiểu và Điền Điền cuối cùng cũng có thể tự nhiên ở chung với nhau rồi.

“Được đó được đó, tất cả mọi người đều đến đi.

” Lãng Vi thuận thế nhìn về phía những người khác, ngoại trừ Cổ Ý đang cười đến không tự nhiên ra, những người khác đều gật đầu nói được, dù sao cũng đang ở trong tiết mục, quan hệ ngoài mặt vẫn phải tốt một chút.

Hôm nay không cần tìm nhà ở, cũng đã có sắp xếp hoạt động khác, mỗi cặp mẹ con đều đã rút thăm nhận nhiệm vụ, đi đến một chỗ để làm công, sau đó lấy tiền làm công hôm nay kiếm được đi mua nguyên liệu nấu ăn cho bữa tối hôm nay, cuối cùng mọi người hợp lực làm ra một bữa tối phong phú.

Lãng Vi biết Tạ bảo bảo may mắn mới kêu nhóc đi rút thăm, sau đó bọn họ đi làm công ở một cửa hàng trà sữa.

“Không tồi không tồi, có phòng điều hòa nha!” Lãng Vi cảm thấy mỹ mãn mà dặt tay Tạ bảo bảo xuất phát.

Đó là một cửa hàng trà sữa nhà làm ở ngay chính giữa thị trấn, diện tích không phải rất lớn, nhưng trang trí thật sự rất có phong cách, chắc là những người trẻ tuổi sẽ thích.

Trước đó tổ tiết mục đã thông báo với quản lý cửa hàng rồi, cho nên lúc Lãng Vi mang bảo bảo đến, quản lý cửa hàng đã rất nhiệt tình dẫn bọn họ vào tham quan quầy bar.

Quản lý cửa hàng tên là Ngụy Đông, năm nay 25 tuổi, là một anh đẹp trai trẻ trung xán lạn, mặc dù mặc một chiếc tạp dề rất đáng yêu, nhưng không ẻo lả chút nào, vô cùng nam tính, tràn ngập hormone nam.

Anh đẹp trai còn thích cười, cho dù đang cúi đầu pha trà sữa, thì bên miệng cũng treo một nụ cười, vừa thân thiết vừa đẹp trai, lúc Lăng Vi đứng ở bên cạnh anh ấy học tập cách pha trà sữa, cũng có loại cảm giác bị điện giật.

Lúc có khách hàng tới, quản lý cửa hàng sẽ kiên nhẫn chỉ đạo Lăng Vi pha trà sữa, lúc này Tạ bảo bảo bị bỏ bê nên không cam lòng yếu thế chen vào giữa hai người, “Con cũng muốn học con cũng muốn học.

” Nhìn như học tập, nhưng kỳ thật là đang quấy rối.

Lăng Vi có chút bất đắc dĩ giải thích với nhóc con, “Đì đang kiếm tiền, bằng không chúng ta sẽ không có nguyên liệu để nấu bữa tối.

..

“Vậy chúng ta ra biển bắt cá ăn đi!” Tạ bảo bảo rất thông minh đưa ra kiến nghị.

Lăng Vi:.....

Tính tình của Ngụy Đông rất tốt, thấy Tạ bảo bảo muốn chơi, liền dứt khoát bế nhóc để lên trên quây, thỉnh thoảng còn lấy trái cây chưa làm xong dứt nhóc ăn, sau vài lần, Tạ bảo bảo đã nhanh chóng bị thu mua, cũng sớm quên mục đích quấy rối của mình rồi.

Lúc nghỉ ngơi giữa trưa, Ngụy Đông làm mì Ý thơm ngon cho bọn họ ăn, ba người ăn xong, còn cùng nhau chụp chung tấm ảnh, Ngụy Đông lại lấy lý do gửi ảnh chụp, kết bạn WeChat với Lăng Vi.

Lăng Vi im lặng nhìn anh giả vờ, nghĩ thầm có phải chàng trai có bề ngoài đẹp đều rất biết trêu chọc con gái hay không? Nhưng Ngụy Đông này cùng lắm chỉ mới đạt tới cấp bậc bạch kim, so với cấp bậc kim cương như ba Tạ thì vẫn kém hơn rất nhiều.

Bận rộn tới hai giờ chiều, Lăng Vi mới hoàn thành nhiệm vụ, anh đẹp trai không chỉ trả đủ thù lao cho bọn họ, còn thân thiện tài trợ rất nhiều loại trái

cây mới mẻ, trong đó có cả quả táo Tạ bảo bảo thích nhất.

Sau khi Lăng Vi chạy tới địa điểm tập hợp với những người khác, mới cùng nhau ngồi xe đến chợ nông sản lớn nhất thị trấn.

Đi được nửa đường, Tạ bảo bảo nói muốn đưa ảnh nhóc chụp ở cửa hàng trà sữa cho Điền Điền xem, Lăng Vi liền đưa điện thoại di động cho nhóc.

Nhưng mà chờ đến khi cô lấy điện thoại di động lấy về thì mới phát hiện nhóc con đã gửi ảnh chụp giữa cô và Ngụy Đông cho ba Tạ của nhóc, hơn nữa còn nói chuyện với ba của nhóc rất vui vẻ nữa.

Tạ Thanh Nghiên hỏi: “Người kia là ai?”

Tạ bảo bảo trả lời: “Là anh lớn mới quen hôm nay, rất đẹp trai nha.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Vì sao lại quen biết anh ta?”

Tạ bảo bảo: “Bởi vì mẹ muốn học làm trà sữa với anh ấy! Học thật lâu đó.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Còn làm cái gì nữa?”

Tạ bảo bảo: “Anh lớn còn làm mì Ý cho bọn con ăn, ăn rất rất ngon!”

.....

Lăng Vi:.....

Cô cũng chỉ mới cho mượn điện thoại một lát thôi, nhóc con đã nói hết chuyện của cô ra rồi, nhóc do ba Tạ phái tới nằm vùng sao???

Nhưng nhìn cuộc đối thoại của bọn họ thì thấy cũng không có gì không đúng, càng không có chuyện gì đáng để hiểu lầm, cô nhìn một hồi cũng cất di động đi.

Buổi tối mấy người mẹ mang theo đứa nhỏ đến nhà ở tạm của Lăng Vi ăn liên hoan, lần này không ai chuẩn bị bữa tối cho các cô, mà cần các cô phải tự mình xuống bếp, vốn tưởng rằng ở đây đều là phụ nữ, thế nào cũng sẽ có người biết nấu cơm, kết quả hỏi hết một vòng, không một ai biết cả! Toàn bộ đều là nhân vật cao quý sống trong nhung lụa! Đừng nói tới nấu cơm, ngay cả nồi sạ cũng chưa từng chạm qua!

Lăng Vi cũng không biết bọn họ có nói dối hay không, hay đúng là không biết thật, nhưng cô không có khoa trương như vậy, vẫn đã từng chạm qua nồi sụn, tử như chiên cái trứng gà gì đó, cuối cùng vẫn là cô vén tay áo lên, nói “Vậy để tôi làm đi!”

Lâm Hiểu Hiểu vội vàng nói cô ấy có thể giúp.

Lúc sau, hai người bọn cô bận rộn quay cuồng ở bên trong phòng bếp, những người còn lại thì ở bên ngoài cắn hạt dưa trông mấy đứa nhỏ.

Lúc hơn 8 giờ, cơm chiều vẫn chưa làm xong, nhưng cửa biệt thự lại bị người ta mở ra.

Ở bên ngoài cửa lớn, một người đàn ông dung mạo anh tuấn, thân hình thon dài, mặt không cảm xúc nói với mấy người ở trong phòng: “Lăng Vi đâu?”.

Chương 36: Chương 36

Lúc người đàn ông bước vào, những người trong đại sảnh đều ngừng động tác trên tay lại, đồng loạt đặt ánh mắt lên trên người anh, trong lòng kinh ngạc không yên, cảm thấy người đàn ông đẹp trai này có hơi quen mắt, chẳng lẽ là ngôi sao khách mời do tổ tiết mục mời đến?

Mãi cho đến khi Tạ Tử Du vui vẻ hô to một tiếng “Ba ba”, thì sự im lặng ở bên trong đại sảnh này mới bị đánh vỡ.

Mọi người bừng tỉnh hiểu rõ, thì ra người này là phụ huynh của Tạ Tử Du, chậm đã, người này quen mắt như thế, lại là họ Tạ, chắc không phải là..... Lần đầu tiên Cổ Ý nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên thì sắc mặt lập tức thay đổi, đoạn giới thiệu đầy vẻ kiêu ngạo kia của Tạ Tử Du vẫn khắc sâu trong ấn tượng của cô ta, danh tiếng của tập đoàn Tạ thị đã sớm như sấm bên tai, chỉ là người ta luôn luôn khiêm tốn, không ngờ hiện giờ cũng bắt đầu có quan hệ với giới giải trí rồi.

Cổ Ý nhìn chằm chằm Tạ Thanh Nghiên một hồi, lại nhìn sang Tạ bảo bảo hồn nhiên hoạt bát ở bên cạnh, trong lòng đã có chủ ý.

Tổ tiết mục thấy ông chủ Tạ đột nhiên xuất hiện cũng rất ngạc nhiên, không biết vì sao vị nhân vật lớn này lại đột nhiên giá lâm, Đạo diễn Liễu vội vàng tươi cười tiến lên chào hỏi, “Ngài..... Ngài Tạ!”

Tạ Thanh Nghiên vẫy tay ý bảo Tạ bảo bảo lại đây, lúc này liếc mắt nhìn Đạo diễn Liễu một cái, hỏi: “Lăng Vi đâu?”

“Ở trong phòng bếp làm bữa tối.

” Đạo diễn Liễu lau mồ hôi, trong phòng rõ ràng đang mở điều hòa, nhưng mỗi lần ánh mắt của ông chủ Tạ liếc qua chỗ ông, ông liền lập tức đổ mồ

hôi, cũng không biết có phải ông chủ Tạ có kỹ năng đặc biệt gì hay không.

“Phòng bếp? Nấu cơm?” Ngay sau đó ông chủ Tạ nhíu mày lại, đưa mắt liếc nhìn những người khác trong phòng một lần, hỏi đạo diễn, “Những người đó đang làm cái gì?”

Ngoài đạo diễn Liễu ra số người ở đây biết ông chủ Tạ và Lăng Vi có gian tình không nhiều lắm, nghe anh hỏi như vậy, trong lòng biết sắp có chuyện, khẩn trương xoa tay, nói: “Cái này, cái này..... Bọn họ đều không biết nấu cơm, Cô Lăng nói cô ấy biết chiên trứng, cho nên đã đi vào làm.

..

Tạ Thanh Nghiên lại nhìn mấy người phụ nữ và mấy đứa nhỏ ở trong phòng, còn có các loại trái cây hạt mít ở trên bàn trà, lông mày càng nhíu chặt, “Lăng Vi đang nấu cơm, bọn họ lại cắn hạt dưa??”

“Không không không, tất cả mọi người đều đang chơi cùng đứa nhỏ mà.

” Đạo diễn Liễu hấp hối giã giụa cố gắng giải thích.

“Một người chỉ biết chiên trứng gà, mấy người yên tâm để cô ấy đi nấu cơm sao?”

“Xin ngài Tạ yên tâm, trong phòng bếp có đầu bếp chuyên nghiệp ở bên cạnh nhìn, sẽ không có vấn đề.

..

“Không có vấn đề? Trong phòng bếp có điều hòa không?”

Đạo diễn Liễu:.....

Tạ Thanh Nghiên cuối cùng cho ông một ánh mắt “Ông chết chắc rồi”, sau đó nắm tay nhóc Tạ kêu nó dẫn đường đi vào phòng bếp.

Hai cha con Tạ Thanh Nghiên vừa rời khỏi, những người khác vội vàng chạy đến trước mặt Đạo diễn Liễu, mồm năm miệng mười hỏi ông.

“Đạo diễn Liễu, anh ta chính là ông chủ của tập đoàn Tạ thị sao?”

“Đạo diễn Liễu, vì sao bọn họ lại muốn đưa Tạ Tử Du tới tiết mục vậy?”

“Đạo diễn Liễu, vừa rồi anh ta luôn nhắc tới Lăng Vi, lúc trước bọn họ có

quen biết sao?”

“Tạ Tử Du gọi mẹ thuận miệng như vậy, bọn họ không phải là cái loại quan hệ này chứ!”

“Chẳng lẽ.....”

Đạo diễn Liễu giơ tay đầu hàng, “Được rồi được rồi, đừng đoán mò, đợi lát nữa cứ nhìn tình huống thì sẽ biết.

..

Triệu Mỹ nhỏ giọng nói: “Vừa rồi là do Lăng Vi tự mình nói muốn nấu cơm, không liên quan tới chúng ta, tôi thật sự không biết nấu cơm, mỗi lần vào phòng bếp đều sẽ run rẩy.

..

Lisa cũng nhỏ giọng phụ họa, “Tôi cũng không biết, tôi mà đi nấu thì chỉ có đốt cháy nguyên liệu.

..

Trần Đình Tư không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn Cổ Ý ở bên cạnh, nếu cô ta nhớ không lầm thì hình như trước kia Cổ Ý đã từng quay một tiết mục ẩm thực, thậm chí còn tự mình làm mẫu kỹ xảo nấu ăn, sao có thể không biết nấu cơm chứ?

Ban đầu Trần Đình Tư cũng chỉ có quen biết sơ với Cổ Ý, bởi vì tiết mục lần này, hai người mới quen thân hơn, cô ta vốn cũng không quan tâm tới một người mới như Lăng Vi, nhưng bây giờ nhìn tình huống này, cô ta phải suy nghĩ lại nên đứng ở phe nào một lần nữa mới được, dù sao tiết mục vẫn còn có rất nhiều số, cô ta cũng không thể bởi vì Cổ Ý mà đi đắc tội người không nên đắc tội được.

Trong phòng bếp, máy hút khói và thải khói cùng vang lên ầm ầm, Lâm Hiểu Hiểu ở bên cạnh cầm di động tra Baidu, Lăng Vi thì cầm nồi sạn như đang lâm trận địa sẵn sàng đón quân địch, cô chuẩn bị làm cá kho, mặc dù có đầu bếp ở bên cạnh, nhưng ông ấy chỉ phụ trách không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, những chuyện khác đều mặc kệ, ngay cả nhắc nhở nấu ăn cũng không cho.

“Chiên cá trước một chút.

” Lâm Hiểu Hiểu nói.

Lăng Vi gật gật đầu, cầm lấy một lọ dầu phộng hỏi cô, “Có nói cho bao nhiêu dầu không?”

“Không..... Không có!”

“Cô có thể tra Baidu chuyên nghiệp một chút không?”

“Cho dù biết chính xác đổ bao nhiêu dầu, chẳng lẽ cô còn muốn mang cái cốc tới đo lường luôn sao? Vậy thì bữa cơm chiều này chúng ta có chờ đến buổi sáng ngày mai cũng chưa chắc có thể ăn được!” Lâm Hiểu Hiểu sốt ruột bắt đầu mắng người, đây là một đặc điểm khác của cô.

Lăng Vi:.....

“Cứ làm đại đi.

” Lâm Hiểu Hiểu khuyến khích cô.

Lăng Vi:.....

Không phải cô không muốn làm đại, vấn đề là các cô đã làm đại vài món ăn rồi, hơn nữa mỗi thành phẩm đều một lời khó nói hết, mặc dù có thể nuốt trôi, nhưng không khác gì đồ bị khét hết.

Bởi vì trước đó đã có đồ ăn hy sinh cho cô luyện tập, Lăng Vi vẫn có niềm tin sẽ làm tốt nồi cá kho, kết quả Lâm Hiểu Hiểu lại quăng ra một câu làm đại, thật sự quá làm người ta nhụt chí rồi!

Thật sự không biết nên dùng bao nhiêu dầu, Lăng Vi cũng chỉ có thể đổ bữa một ít, nghĩ đến con cá kia cũng không nhỏ, cô lại đổ nhiều hơn một chút, sau đó Lâm Hiểu Hiểu liền lui về phía sau một bước kêu cô để con cá vào.

Lăng Vi luống cuống tay chân quăng cả con cá vào, con cá còn dính nước bị bỏ vào dầu nóng, lập tức phát ra tiếng vang “Xèo xèo”.

Hai người phụ nữ bị dọa đến đồng loạt thét chói tai: “A!!!!”

Đúng lúc Tạ Thanh Nghiên đẩy cửa ra:.....

Tạ bảo bảo cũng bị dọa sợ tới mức nhanh chóng trốn ra sau lưng ba ba.

Nước ở trong chảo dầu vẫn liên tục nổ vang, Lăng Vi thiếu chút nữa đã bị dọa tới hồn phi phách tán, lúc vội vàng quay đầu đi thì nhìn thấy có một người đàn ông đang đứng ngoài cửa, mừng rỡ kêu lên: “A! Ba ba ~ ~” Kêu xong liền không màng tất cả mà vọt vào trong lòng ngực của người ta, chờ đến khi được anh duỗi tay ôm lấy mới cảm thấy cảm thấy an toàn.

Lâm Hiểu Hiểu vốn cũng ôm đầu thét chói tai, lại nhìn thấy Lăng Vi đột nhiên vọt vào trong lòng ngực một người đàn ông xa lạ thì lập tức tắt tiếng.

Đầu bếp ở bên cạnh thấy tình huống không đúng, lúc này mới tiến lên tắt bếp đi.

Tạ Thanh Nghiên nhìn một mảnh hỗn độn trong phòng bếp, sắc mặt xanh mét, quay đầu lại nhìn đạo diễn Liễu nói: “Đây là an toàn mà ông nói à?” Đạo diễn Liễu gấp đến độ mồ hôi đầy đầu, cầm lấy khăn tay liên tục lau mặt, chỉ vào bếp đầu bếp và người quay phim trong phòng nói: “Rốt cuộc hai người đang làm gì vậy! Có phải là đợi phòng bếp bị cháy rụi mới chịu ra tay hay không?”

“Đạo diễn Liễu, không có khoa trương như vậy chứ.....” Đầu bếp bắt đầc dĩ nói, cũng chỉ là dầu nóng văng lên thôi, có cần bị dọa thành như vậy không? Người từ thành phố tới quả nhiên đều khó hầu hạ! Đạo diễn Liễu vừa lau mồ hôi, vừa nhanh chóng kêu đầu bếp xử lý các nguyên liệu còn lại.

Tạ Thanh Nghiên cũng không nói cái gì nữa, ôm chặt Lăng Vi mang cô ra bên ngoài, vừa đến đại sảnh, lúc này Lăng Vi mới phục hồi tinh thần lại, nhẹ nhàng dùng sức tránh khỏi cánh tay anh, hỏi anh, “Sao anh lại đến đây?” “Đi công tác.

” Đáp án của ba Tạ thực có lệ.

Lăng Vi:.....

Quý mới tin tập đoàn của bọn họ lại đến một nơi nhỏ thế này để đầu tư.

“Vậy đúng là thật trùng hợp!” Cô nén cười nói.

Tạ Thanh Nghiên không tiếp tục nói đùa với cô nữa, mà đưa mắt nhìn những người khác, lạnh giọng nói với đạo diễn Liễu: “Đồ ăn đã xào xong, vậy thì ăn cơm đi, đừng phụ công lao động của Tiểu Vi.

..

Đạo diễn Liễu liên tục gật đầu nói: “Dạ dạ dạ, nhanh bụng đồ ăn lên bàn đi.

..

Chờ đến khi đồ ăn được mang lên bàn, mọi người đều im lặng.

Một đồng đen thùi lùi, đồ ăn và thịt lung tung rối loạn, cái này thật sự có thể ăn sao?

Tạ Thanh Nghiên móc di động ra chụp mấy tấm ảnh, cười như không cười nói: “Thoạt nhìn rất không tồi, dù sao cũng là lần đầu tiên Tiểu Vi xuống bếp, rất có thiên phú đó.

..

Mọi người:.....

Rõ ràng trông như ***, không tồi ở chỗ nào?

Lăng Vi cảm thấy xấu hổ vì tay nghề của bản thân, cho nên mở miệng nói: “Hay là thôi đi.

..

Tạ Thanh Nghiên lạnh lùng liếc nhìn cô một cái, trực tiếp nhìn đến khi cô cầm miệng, sau đó anh lại nói: “Tôi đã sai người chuẩn bị BBQ hải sản nướng rồi, ở ngay trên ban công, mấy bạn nhỏ cùng lên ăn đi, còn mọi người cứ ăn bàn thức ăn này đi, cho dù đang làm tiết mục, cũng không thể tùy tiện lãng phí đồ ăn, Đạo diễn Liễu ông nói có phải hay không?”

Đạo diễn Liễu còn có thể nói cái gì, ông chỉ có thể âm thầm buồn bực gật đầu, “Ngài Tạ nói đúng.

..

Nửa tiếng sau, Tạ Thanh Nghiên Lăng Vi dẫn mấy đứa nhỏ lên lầu ngắm sao ăn BBQ nướng, Lâm Hiểu Hiểu cũng được gọi lên, những người dưới lầu đều

run bần bật trước đồng đồ ăn đen thui.

“Thứ này ăn xong đi có bị trúng độc hay không?”

“Có thể không ăn không? Tôi không có khẩu vị ăn uống.

”

“Mấy người dám đấ tội người trên lầu không? Nếu dám, vậy đừng ăn.

”

Mọi người:.....

Đúng là hoạ vô đơn chí mà, bọn họ ở bên này gian nan ăn đồng đồ ăn đen thui, ở bên kia từng thùng hải sản được đưa vào, sau đó còn vòng qua cho bọn họ nhìn một cái rồi mới được khiêng lên trên lầu.

“Đó là cua hoàng đế sao?”

“Có tôm hùm.

”

“Đó là loại hào gì vậy? Chưa từng thấy qua.

”

.....

Sau khi thỏa mãn ăn xong một bữa BBQ nướng, những người khác đều vội vàng lui đi, trên sân thượng chỉ còn chừa lại một nhà ba người bọn họ, còn có lão Nghiêm thỉnh thoảng đi lên bưng trà rót nước.

“Vừa rồi BBQ nướng ngon không?” Tạ Thanh Nghiên hỏi cô.

Lăng Vi sờ sờ cái bụng ăn đến hơi căng lên, vừa lòng gật gật đầu, “Ăn rất ngon.

” Nguyên liệu nấu ăn tươi mới, kỹ thuật của đầu bếp lợi hại, đây tuyệt đối là một bữa BBQ hải sản nướng ngon nhất mà cô từng ăn.

Người đàn ông giống như không chút để ý hỏi một câu: “So với mì Ý thì

sao?”

Lăng Vi:.....

Không thể nào, chẳng lẽ người này là bởi vì mấy tấm ảnh giữa trưa Tạ bảo bảo gửi cho anh, còn khen mì Ý của người ta ăn ngon mà anh liền vội vàng chạy đến đây sao?? Là vì cô mà đến?? Lăng Vi không dám nghĩ loạn, sợ suy nghĩ loạn của mình sẽ nhanh chóng bành trướng.

Suy nghĩ một hồi, cô nói: “Trước nay tôi đều không thích ăn mì Ý, cũng không thích cơm Tây, tôi chỉ thích đồ ăn truyền thống của Trung Quốc mà thôi.

..

Tạ Thanh Nghiên đang châm thuốc, nghe cô nói như vậy, không nhịn được cong môi cười nhẹ một cái.

Gió biển thổi nhẹ, bầu trời rộng lớn không có mây, chỉ có vô số ngôi sao chông chát ở trên bầu trời đen, khiến người ta dễ dàng bị mê hoặc, Lăng Vi nhìn cậu nhóc đã ngủ say ở bên cạnh, phát hiện nhóc con thoải mái đến mức trực tiếp ngủ luôn rồi.

Sau khi ôm Tạ bảo bảo vào phòng, Lăng Vi cảm thấy thời gian còn sớm, cho nên đã đề nghị với Tạ Thanh Nghiên, “Có muốn đến bờ cát một chút hay không?”

Tạ Thanh Nghiên ngậm thuốc lá, tùy ý gật gật đầu, áo sơ mi của anh chỉ cài mấy cái nút ở chính giữa, lúc này gió biển thổi qua một cái, vạt áo áo sơ mi liền tung bay theo gió, lại mơ hồ hiện lên vài phần huyền ảo, Lăng Vi vội vàng xoa xoa mắt, nghĩ thầm chẳng lẽ đây chính là ‘tình nhân trong mắt ra Tây Thi’ trong truyền thuyết?

Biển rộng trong đêm đen dường như mang một loại phong tình khác, hai người đi song song cách nhau một khoảng ở trên bờ cát, cảm thấy bầu không khí vô cùng lãng mạn.

Nhưng mà.....

Tạ Thanh Nghiên đột nhiên ngừng lại.

Lăng Vi khó hiểu nhìn anh: “Sao vậy?”

Tạ Thanh Nghiê:n: “Nơi này thích hợp bơi lội.

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiê:n: “Tối hôm qua đã nói với em rồi mà.

”

Lăng Vi: “Bơi khỏa thân?”

Tạ Thanh Nghiê:n không có trả lời, mà trực tiếp cởi quần áo.

Lăng Vi: “Anh à, anh đừng quậy mà!”

Tạ Thanh Nghiê:n: “Em cũng tới đây đi, tôi bảo đảm chơi rất vui!”

Quý mới muốn bơi khỏa thân với anh!!!.

Chương 37: Chương 37

Bảng tin của ba Tạ:

“Vượt ngàn dặm.

”

Ảnh kèm: Ở trong một đồng gối đầu mềm mại, một mái tóc dài lộn xộn đang gối lên trên cánh tay của một người đàn ông.

Bên cạnh tủ đầu giường là một tấm gương, cái đồng hồ báo thức ở phía trên hiển thị 6 giờ rưỡi sáng.

Bạn bè nhăn lại:

“Mới sáng sớm thức dậy đã bị nhét đầy một miệng cầu lương, trong lòng tôi vô cùng cự tuyệt!”

“Người cả ngày ngược cầu ở trên bảng tin thật đáng xấu hổ!”

“Có bản lĩnh thì anh khoe cảnh giường chiếu đi, có bản lĩnh thì anh khoe đi!”

“Ôm nhuyển ngọc ôn hương trong lòng, vậy mà mới 6 giờ rưỡi sáng anh đã dậy, Đại vương à, anh là người già sao?”

“Tóc chị dâu rối như vậy anh cũng dám khoe, chờ quỳ bàn phím đi!”

“Chờ quỳ sàu riêng đi!”

“Chờ quỳ con nhím đi!”

“.....”

Ba Tạ trả lời chung: “Đám tiện nhân mấy người mới cần dậy sớm, ba ba vừa bận việc xong đang chuẩn bị đi ngủ!”

Lời này khiến ở dưới đồng loạt:

“Mẹ nó! Bận việc cả một buổi tối, anh là ma quỷ sao?”

“Mẹ nó! Có phải anh đang khoác lác hay không!”

“Mẹ nó! Có phải anh cần thuốc hay không!”

“Mẹ nó! Chị dâu có khỏe không?!”

.....

.....

Tạ Thanh Nghiê n vừa cởi quần áo vừa đùa giỡn Lãng Vi, “Thật sự không tới đây sao?”

“Anh chơi một mình đi!”

Lãng Vi trơ mắt nhìn anh cởi áo sơ mi ra, tùy tiện ném lên trên bờ cát, tiếp theo lại cởi áo lót ra, nửa người trên cân xứng rắn chắc lộ ra khiến người ta ngượng chín mặt, sau đó anh tiếp tục cởi lưng quần.....

Lãng Vi:.....

Thật sự làm thật sao?

“Này, anh cởi thật hả!”

Tạ Thanh Nghiê n cười xấu xa, “Em cho rằng tôi chỉ đang hù dọa em sao?”

Lãng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiê n lại nói: “Anh đẹp trai khỏe thân chính là ngàn năm có một, em phải nhìn cho kỹ đó.

..

Lãng Vi đột nhiên xoay người đưa lưng về phía anh, “Có quý mới muốn nhìn anh!”

Ở phía sau cô, Tạ Thanh Nghiê n không ngừng phát ra tiếng cười to vừa kiêu ngạo lại vừa sảng khoái, không bao lâu sau lại truyền đến một tiếng “Ùm” nháy xuống nước.

Lãng Vi vội vàng xoay người lại nhìn, ngoại trừ một tiếng bùm làm sóng nước nổi lên vừa rồi, mặt biển nhanh chóng yên ả trở lại, trên mặt nước đen tuyền căn bản không nhìn thấy bóng dáng đang bơi lội của Tạ Thanh Nghiê n.

Gió biển tiếp tục thổi, sóng biển liên tục vỗ vào bờ cát.

Đợi hai phút, bốn phía vẫn là một mảnh yên tĩnh.

Lãng Vi cảm thấy nhịp tim dần dần tăng tốc, bước chân không khỏi đi

nhanh hơn đến bên bờ biển, “Tạ Thanh Nghiênn?!”

“Tạ Thanh Nghiênn!!” Trong đầu bắt đầu hiện lên một ý nghĩ không tốt, Lăng Vi cảm thấy tay chân nhũn ra, vội vàng ném giày đi, chạy xuống nước, cho đến khi nước biển ngập tới eo mới dừng lại, sau đó cô nhìn về phía bóng đêm đen kịt kia gọi to: “Tạ Thanh Nghiênn!!”

“Xào xạc ——” Tiếng nước chảy vang lên, một bóng người đột nhiên nhảy ra bên cạnh cô, giãy tiếp theo, cả người Lăng Vi đều bị túm vào trong nước.

Bởi vì mọi thứ xảy đến quá đột ngột, chờ đến khi Lăng Vi phản ứng lại được thì cô đã uống vài ngụm nước biển, nước biển vọt vào trong xoang mũi của cô, làm cho cô có cảm giác hít thở không thông.

Sau khi lung tung giãy giụa vài cái, Lăng Vi rốt cuộc cũng ngoi lên mặt biển, sau khi được tiếp xúc với không khí, cô liên tục thở gấp từng hơi.

Chờ đến khi hơi thở đã ổn định lại, cô tức giận trừng mắt nhìn người đàn ông đang ôm cô một cái, “Anh mới ba tuổi à?! Đùa dai như vậy vui lắm sao?!”

Trên mặt Tạ Thanh Nghiênn tràn đầy ý cười, “Rất vui vẻ.

”

“Để tôi xuống!” Lăng Vi tức giận nói.

“Không.

”

“Để tôi xuống!”

Lăng Vi đang muốn giãy giụa, bỗng nhiên nhớ ra bây giờ người này đang bơi khóa thân, cô cọ người anh như vậy..... Da gà trên người đều sắp nổi lên hết rồi!

“Muốn xuống cũng được, hôn một cái.

” Nói xong lập tức đưa gương mặt qua.

Lăng Vi:.....

Nếu bây giờ cô tát một cái, ba Tạ có thể trở mặt với cô hay không?
Cuối cùng cô híp mắt cười nói: “Hôn mặt còn không bằng hôn môi.

..

Tạ Thanh Nghiên nhượng mày, quả nhiên sáng khoái chuyển qua đối diện với cô, Lăng Vi ôm cái cổ ướt sũng của anh, dần dần tới gần anh, sau đó quyết đoán há mồm cắn mạnh một cái lên môi anh.

“Um..... Tàn nhẫn quá vậy?” Tạ Thanh Nghiên bị đau nhúu mày.

“Biết đau thì mau thả tôi xuống!”

Hai người lại náo loạn ở trong nước một hồi, lúc này mới cùng đi lên bờ biển, toàn thân Lăng Vi đều ướt đẫm, gió đêm thổi qua, cả người cô run bần bật, kết quả vừa mới đi lên bờ cát đã phát hiện lão Nghiêm đang cầm khăn lông sạch sẽ đứng chờ ở cách đó không xa, lại quay đầu nhìn về phía Tạ Thanh Nghiên, đột nhiên phát hiện cái người há mồm ngậm miệng nói muốn bơi khỏa thân, lại mặc một cái quần bơi, còn là loại quần bơi tứ giác rất bảo thủ!

Lăng Vi:.....

Quả nhiên lại bị chơi!

Buổi tối lúc đi ngủ, ông chủ Tạ không biết xấu hổ còn muốn ngủ chung với bọn họ, lý do là: Đâu phải chưa từng ngủ chung, hướng hồ ở giữa còn có một đứa nhóc, cho dù anh muốn làm cái gì, cũng không thể.

Nhưng cuối cùng vẫn bị Lăng Vi hoàn toàn cự tuyệt, bởi vì sáng sớm hôm sau, camera trong phòng sẽ tự động mở ra, đến lúc đó phát hiện trong phòng cô lại có một người đàn ông đang nằm, chuyện này chắc chắn sẽ bạo phát!

Cho dù là như thế, có ngàn phòng sạn phòng thì sáng sớm hôm sau Lăng Vi vẫn bị bài đăng “Vượt ngàn dặm” của ba Tạ dọa sợ tới mức trực tiếp lăn xuống giường, sau đó vẫn duy trì tư thế quỳ xuống đất tiếp tục xem bình luận, càng xem mặt càng đỏ, đến cuối cùng thì đã đỏ đến mức xuất huyết luôn.

Lúc Tạ bảo bảo rời giường, cái đầu tiên nhìn thấy chính là mẹ đang quỳ trên

mặt đất, không khỏi nghi hoặc hỏi: “Mẹ, sao mẹ lại quỳ chơi di động?”
Lăng Vi rơi lệ đầy mặt, bởi vì bằng tin của ba con làm dì không thể không quỳ xem!

Rốt cuộc anh đã đi vào lúc nào, còn lén chụp một tấm ảnh ám áp như vậy nữa, vấn đề là ở giữa rõ ràng còn có bánh bao thịt Tạ bảo bảo đang nằm, sao anh lại có thể trực tiếp bỏ qua Tạ bảo bảo như vậy chứ???

Đúng là làm người ta suy nghĩ mãi cũng không hiểu!

Cũng không biết có phải do đêm trước ba Tạ xuất hiện đã dọa sợ tất cả mọi người hay không, mà buổi quay ngày thứ ba, tất cả mọi người đều vô cùng phối hợp, bầu không khí cũng bắt đầu hòa hợp, vốn dĩ chuyện này cũng không có gì, Lăng Vi và Lâm Hiểu Hiểu là người mới, đương nhiên sẽ không chủ động đi đắc tội người khác, mà mấy vị nổi tiếng kia chỉ cần bớt làm giá thì cũng có thể hợp tác hòa thuận.

Đạo diễn Liễu diễn cảm động đến mức thiếu chút nữa đã phát thưởng cho ba Tạ, cảm ơn anh đã cống hiến cho bầu không khí hài hòa của đoàn phim!
Khoảng 3 giờ chiều, nhiệm vụ đều đã được quay xong, lúc sau cũng đã bổ sung thêm một vài cảnh quay linh tinh vụn vặt, sau đó đoàn phim cung cấp một bữa tiệc lớn, mấy cặp mẹ con vừa chơi trò chơi vừa ăn bữa tối, cuối cùng đối với buổi tổng kết quay lần này, mọi người ồn ào đến khoảng 9 giờ, mọi người mới trở về thu dọn hành lý chuẩn bị ngày hôm sau rời đi, còn người có việc bận thì sẽ rời đi ngay trong đêm.

Tạ Thanh Nghiên ở trong biệt thự cả ngày, vẫn luôn làm việc trước máy tính, không phải xem văn kiện thì chính là mở video họp, tổng tài vượt ngàn dặm cũng không dễ dàng gì.

Mãi cho đến khi nghe lão Nghiêm nói Lăng Vi đã kết thúc công việc, lúc này Tạ Thanh Nghiên mới rời khỏi biệt thự đi đón hai mẹ con.

“Chúng ta lên trần trên một chút nhé?” Tạ Thanh Nghiên đã đón hai người bọn họ đi được nửa đường rồi thuận miệng đề nghị.

Tạ bảo bảo chơi cả ngày, đã bắt đầu ngủ gà ngủ gật, Tạ Thanh Nghiên giao nhóc cho lão Nghiêm, chỉ mang theo Lăng Vi từ từ đi vào trung tâm của

trần.

Lăng Vi bận rộn suốt cả ngày, kỳ thật cũng có chút mệt, nhưng đi bên cạnh Tạ Thanh Nghiên lại cảm thấy vô cùng tỉnh táo, trong lòng cô rất thích loại cảm giác hai người cùng nhau đi lang thang không có mục tiêu như thế này.

“Kỳ thật cuộc sống ở đây cũng khá tốt, mỗi ngày đều rất nhàn nhã.

” Lăng Vi thuận miệng nói.

Tạ Thanh Nghiên cẩn thận suy ngẫm một chút, sau đó nghiêm túc nói:
“Điều này có lẽ sẽ rất khó để thực hiện, dù sao cuộc sống của chúng ta rất khác biệt với nơi này.

”

Lăng Vi kỳ quái liếc nhìn anh một cái, nghĩ thầm cô cũng chỉ thuận miệng nói vậy thôi, làm cái gì mà nghiêm túc quá vậy?

Vốn tưởng hai người chỉ tùy tiện đi dạo một chút, ai ngờ Tạ Thanh Nghiên lại quẹo trái quẹo phải, mục đích vô cùng rõ ràng, giống như đang muốn đi đến chỗ nào đó.

Thẳng đến khi rẽ vào một khúc quanh, Lăng Vi phát hiện tấm biển bắt mắt của cửa hàng trà sữa nhà làm ngày hôm qua cô làm công đã hiện ra ở trước mắt bọn họ.

Trong lòng Lăng Vi đột nhiên dâng lên một dự cảm xấu.

Lại nghe thấy ba Tạ cười tủm tỉm nói: “Đi lâu cũng hơi khát rồi, chúng ta vào uống ly trà sữa đi.

”

Lăng Vi:.....

Chương 38: Chương 38

Lúc này cửa hàng trà sữa không có khách, quản lý cửa hàng đang lau dụng cụ ở quầy bar, sau khi chuông cửa vang lên leng keng thì thấy một người đàn ông đẹp trai chững chạc đi vào, trong lòng quản lý cửa hàng cảm thấy kỳ lạ, mấy loại cửa hàng mang phong cách đáng yêu như cửa hàng của bọn họ rất ít khi có loại doanh nhân thành đạt đi vào mua, quản lý cửa hàng không khỏi nhìn thêm vài lần, lúc này mới phát đi theo phía sau vị doanh nhân thành đạt này còn có một cô gái, chắc là cô gái nhỏ này muốn uống trà sữa rồi.

“Hoan nghênh ghé thăm.

” Quản lý cửa hàng theo thói quen chào hỏi khách hàng, nhưng vị doanh nhân này chỉ lạnh lùng liếc anh một cái, cũng không đáp lại câu nào.

Quản lý cửa hàng sờ sờ cái mũi, sau khi xấu hổ khoảng nửa giây lại tiếp tục nở nụ cười hỏi khách, “Xin hỏi quý khách muốn uống gì?”

Trước khi Lăng Vi vào tiệm, tâm trạng đã vô cùng rối rắm, cô cảm thấy việc này thật sự quá kỳ ảo, cô và Tạ bảo bảo cũng chỉ chụp chung tấm ảnh với quản lý Ngụy, đúng lúc Tạ bảo bảo gửi ảnh chụp cho Tạ Thanh Nghiên xem, sau đó Tạ Thanh Nghiên lại tới đây, rồi còn trực tiếp mang cô tới cửa hàng trà sữa này nữa, đủ loại hành động này của anh, làm cô sinh ra một suy đoán tương đối mơ mộng, đó chính là có lẽ ba Tạ đang ghen??

Đừng nói tới bọn họ còn không phải là tình nhân chân chính, cho dù là tình nhân chân chính đi nữa chắc cũng không ghen đến vậy đâu, bởi vì bạn gái và một người đàn ông đẹp trai chụp ảnh chung, cho nên anh mới lập tức vượt ngàn dặm đến đây quyết đấu với chàng trai đã chụp chung kia, vậy thì chuyện này cũng quá điên rồi!

Nhưng cẩn thận ngấm lại, hình như chuyện điên rồ mà ba Tạ đã làm cũng không ít!

Nghe thấy quản lý Ngụy chào hỏi, Lăng Vi vốn đang ở phía sau Tạ Thanh Nghiên làm đờ đĩnh không thể không thò đầu ra chào hỏi đối phương.

“Quản lý, đã trễ như vậy vẫn chưa đóng cửa sao?”

Sau khi quản lý cửa hàng thấy rõ bộ dáng của Lăng Vi thì ngạc nhiên mở to hai mắt, cười nói: “Sao lại là cô! Bây giờ vẫn đang quay tiết mục sao?”

“À không, hôm nay đã quay xong hết rồi, ngày mai chúng tôi sẽ đi.

..

Quản lý cửa hàng có chút mắt mát nói: “Nhanh quá vậy, cô tới tạm biệt tôi sao?”

Tạ Thanh Nghiên cầm hai tay vào túi, tùy tiện đứng một bên nghe cuộc đối thoại của hai người bọn họ, càng nghe mặt càng đen, nghĩ thầm hai người coi ba ba chết rồi sao!! Vì thế đúng lúc tạo ra một chút tiếng động, “Khụ khụ.....”

Lăng Vi:.....

Quản lý cửa hàng lại cười nói với cô: “Đã trễ như vậy còn mang bạn tới ủng hộ chuyện làm ăn của tôi sao, cảm ơn nha.

..

Sau đó lại thấy ba Tạ rút một bàn tay ra khỏi túi quần, vô cùng tự nhiên ôm lấy eo của Lăng Vi, rất có phong độ nói với quản lý cửa hàng: “Nghe Tiểu Vi nói, cậu rất chiều cổ cô ấy ở trong tiết mục, thân là bạn trai của cô ấy, tôi nên đến đây cảm ơn một tiếng.

..

Quản lý cửa hàng:.....

Lăng Vi:.....

Ba Tạ vẫn tiếp tục vai diễn của anh, “Tiểu Vi ở nhà bị tôi nuông chiều, chưa bao giờ làm việc gì nặng, lần này phải quay chương trình thực tế, cũng coi như đi chịu tội, may mắn có những người bạn nhiệt tình như mọi người trợ giúp.

..

Quản lý cửa hàng nghe đến đó, nụ cười trên khóe miệng chậm rãi cứng lại, “Không..... Không cần khách sáo, Lăng Vi..... Rất tốt, cô ấy rất có năng lực.

..

“Phải không? Có thể là ở trước mặt người ngoài khá sĩ diện, lúc ở nhà, cô ấy ngoại trừ làm nũng ra, những cái khác đều không muốn làm.

..

Trong lòng Lăng Vi sắp hỏng mất rồi, nghĩ thầm ba ba à, anh chửi trước mặt tôi như vậy thật sự tốt sao? Anh không bị cắn rút lương tâm?! Nhưng rõ ràng ba Tạ không có lương tâm.

Cuối cùng ba Tạ tổng kết lại: “Ai bảo tôi thương cô ấy chứ, tôi cũng không còn cách nào.

..

Lăng Vi rít gào ở trong lòng: Tôi mới không còn cách nào với anh đó!!!! Quản lý cửa hàng lộ ra một nụ cười còn khó coi hơn so với khóc, nói: “Hai người thật ân ái!”

Ba Tạ gật gật đầu, “Đời người dài như vậy, tìm được một người đáng để yêu thật lòng là một chuyện vô cùng khó, nói về cái này, tôi xem như cũng khá may mắn, may mắn cô ấy sớm xuất hiện ở trong cuộc đời của tôi.

..

Lăng Vi ngửa đầu nhìn anh, có chút thất thần, mặc dù người đàn ông này nói mấy câu rất rất buồn nôn, nhưng ánh mắt lại vô cùng chân thành, những lời này dường như chính là lời nói từ trong lòng của anh vậy.

Quản lý cửa hàng rõ ràng đã bị phần biểu diễn xuất sắc của ba Tạ thuyết phục, rất cảm khái nói: “Đúng vậy, tôi vẫn luôn chờ đợi một người như vậy xuất hiện, đáng tiếc.....” Nói tới đây, anh không tự chủ nhìn Lăng Vi một cái.

Tạ Thanh Nghiê n lập tức phát hiện liền ôm Lăng Vi chặt hơn một chút.

Quản lý cửa hàng thở dài, “Hai vị muốn uống cái gì, đêm nay tôi mời khách.

..

Ba Tạ không chút khách sáo nói: “Vậy giúp chúng tôi làm một ly trà sữa tình nhân được hoan nghênh nhất ở chỗ của cậu đi.

..

Lăng Vi:.....

Có cần bám riết như vậy hay không! Ba ba à, anh không thấy quản lý cửa hàng đã sắp khóc rồi sao?!

Hai người nhào nhào dính dính tìm một chỗ ngồi tình nhân ngồi xuống, trong quán đang mở một bản tình ca ngọt ngào, cũng rất phù hợp với tình cảnh này.

Vị quản lý cửa hàng đẹp trai chịu đựng đau lòng, vì hai người pha một ly trà sữa tình nhân nùng tình mật ý, làm xong bỗng nhiên cảm thấy bản thân vô cùng vĩ đại, chỉ cần người mình thích có thể trải qua một cuộc sống ngọt ngào, cho dù anh phải sống cô độc hết quãng đời còn lại thì cũng rất đáng! Có thể thấy được, thế giới nội tâm của quản lý cửa hàng cũng vô cùng phong phú.

Chờ đến khi ly trà sữa tình nhân được tạo hình độc đáo kia được đưa lên bàn, ba Tạ rất đặc ý ngậm ống hút hút một ngụm, sau đó biểu cảm lập tức trở nên rất vi diệu.

Người quản lý cửa hàng này đã cố tình trả đũa hành động tới cửa điều võ dương oai của anh sao? Ly trà sữa này rốt cuộc đã bỏ mấy cân đường vào vậy? Cậu ta muốn làm anh ngọt chết rồi nhân cơ hội cướp người phụ nữ của anh đi phải không?!!

Lúc ba Tạ đang điên cuồng mắng chửi ở trong lòng, quản lý Ngụy vẫn ở bên cạnh nói lời thăm thía: “Uống xong ly ngọt ngào này, hy vọng tình yêu của hai người sẽ giống như ly trà sữa này, cả đời đều ngọt ngào!”

Lăng Vi im lặng nhìn hai người đàn ông này đang tranh đấu gay gắt, trong lòng lại cảm thấy hành vi ấu trĩ của ba Tạ đáng yêu không chịu được, nghĩ

thầm trên đời này sao lại có người đàn ông hài hước như vậy chứ, có thể vừa duy trì tạo hình tổng tài bá đạo, vừa lén lút bán manh, cái này không phải ai cũng làm được đâu.

Nhìn anh đẹp trai ở trước mặt bị ba Tạ làm nhục nửa ngày, Lăng Vi không đành lòng mà nói với anh: “Cảm ơn anh Ngụy Đông, cũng hy vọng anh nhanh chóng tìm được một cô bạn gái mà mình yêu thương.

..

Ngụy Đông thở dài nói: “Muốn tìm người mình yêu thương nói dễ hơn làm, tôi quyết định làm một chàng trai hướng Phật, mọi chuyện cứ tùy duyên đi.

..

Ba Tạ uống một ngụm trà sữa ngọt đến phát ngáy, giơ tay muốn phát biểu chút ý kiến, “Kỳ thật.....”

Lăng Vi nhanh chóng duỗi tay xuống dưới bàn dùng sức cấu vào đùi anh, sau đó dùng ánh mắt bảo anh câm miệng, sau sự đả kích vừa rồi của anh, quản lý cửa hàng đã bắt đầu muốn làm chàng trai hướng Phật rồi, nếu còn nói thêm gì nữa, thế nào quản lý cửa hàng cũng muốn đi xuất gia luôn! Ba Tạ bị cô cấu một cái, cũng không phải rất đau, nhưng trong lòng lại ngứa ngáy, nhịn không được duỗi tay bắt lấy tay cô, ấn nó lên trên đùi, sau đó lén lút trao đổi ánh mắt với cô, cũng không tiếp tục mở miệng đả kích quản lý cửa hàng nữa.

Lăng Vi thành công làm ba Tạ câm miệng, lúc này mới lén thở phào nhẹ nhõm, cũng không rảnh lo cho bàn tay đang bị nắm, quay đầu lại nói với quản lý cửa hàng, “Chuyện tình cảm đúng là nên tùy duyên.

..

Quản lý cửa hàng thở dài gật gật đầu, xoay người trở về quầy bar, thật sự không muốn nhìn bộ dáng ân ái của hai người bọn họ nữa, hai người cho rằng anh không nhìn thấy bọn họ trêu chọc nhau ở dưới bàn sao? Mắt anh đâu có mù!!!

“Em uống đi.

” Tạ Thanh Nghiên nhỏ giọng nói, cũng đẩy trà sữa tới trước mặt cô.

“Vì sao, đây là anh gọi mà.

..

“Quá ngọt, không phù hợp với tạo hình tổng tài bá đạo của tôi.

..

“Bây giờ anh mới nhớ tới tới tạo hình này của anh sao? Dù sao tôi cũng không uống, tôi không thích ngọt!”

Tạ Thanh Nghiên bị cục đá mà mình vác tới đập vào chân, rất buồn khổ nhìn chằm chằm ly trà sữa, “Mỗi người một nửa đi, em không uống buổi tối sẽ phải ngủ cùng tôi.

..

Anh còn chưa nói xong, Lăng Vi đã không nói hai lời, vùi đầu một hơi uống sạch nửa ly.

Tạ Thanh Nghiên:.....

Nhịn không được hạ giọng ở bên tai cô nói: “Em ghét ngủ với tôi đến vậy sao?”

Lăng Vi nhin cười, “Đúng là ghét đến vậy đó!”

Khi hai người đau khổ uống hết một ly trà sữa tình nhân ngọt ngào, Tạ Thanh Nghiên mới chậm rãi đứng dậy đi đến trước quầy bar, chuẩn bị đi tính tiền, kết quả quản lý Ngụy liên tục xoa tay, “Đã nói ly này tôi mời khách.

..

Tạ Thanh Nghiên cũng không khách sáo với anh ấy, anh vẫn nhớ rõ, ngày hôm qua vợ con anh đã ở chỗ này làm công giúp anh ta một ngày, uống của anh ta một ly trà sữa thì cũng đâu có gì.

Sau đó anh rút một tấm card mạ vàng từ bóp da ra đưa cho quản lý cửa hàng, nói: “Tôi thấy cửa hàng này của cậu không tồi, có muốn phát triển nó ra thành mạng lưới của cả nước không? Nếu có chí hướng, có thể liên hệ với thư ký của tôi, anh ta sẽ hỗ trợ cậu.

..

Quản lý Ngụy nhận lấy tấm card, vừa nhìn thấy liền trực tiếp choáng váng, chủ tịch tập đoàn Tạ thị Tạ Thanh Nghiênn? Chính là người từng gặp ở trong TV đó sao? Vậy ra cô gái ngày hôm qua mình trêu chọc nửa ngày, chính là người phụ nữ của vị chủ tịch này?!. Nghĩ đến đây, quản lý Ngụy chỉ cảm thấy sau lưng phát lạnh.

Mạng lưới cả nước thì thôi bỏ đi, chỉ mong ông chủ Tạ đừng nhất thời tức giận mà tháo tung cửa hàng nhỏ của mình là được rồi!
Hai người đi ra khỏi cửa hàng trà sữa, quản lý cửa hàng vẫn luôn trưng gương mặt tươi cười đưa tiễn, biểu cảm kia quả thực giống y như đang tiễn hai vị ôn thần.

Đi được một đoạn đường, Lăng Vi vẫn cảm thấy nghi hoặc, mục đích cuối cùng của Tạ Thanh Nghiênn khi đưa ra tấm card đó, chắc chắn không phải thật sự hảo tâm muốn giúp đối phương mở chuỗi cửa hàng, mà là đang muốn cho đối phương một đòn trí mạng??

Lòng của người đàn ông này sâu như đáy biển vậy!

Sáng sớm hôm sau, một nhà ba người mang theo lão Nghiênn Tiểu Thanh Trần Tiểu Nhược cùng bay trở về Bắc Kinh, lần này Trần Tiểu Nhược đi cùng Lăng Vi, không hề có đất dụng võ, lúc sau vẫn luôn đi theo lão Nghiênn và Tiểu Thanh, kỳ thật qua chuyện này cũng giúp cô làm quen với người của Tạ gia , dọc theo đường đi cũng luôn cùng Tiểu Thanh ríu rít không yên.

Trên máy bay, Tạ Thanh Nghiênn hỏi Lăng Vi: “Lần này trở về vẫn ở khách sạn sao?”

Lăng Vi và Tạ bảo bảo đang chơi đánh cờ trên máy bay, một lời hai ý trả lời: “Đúng vậy, Tiểu Nhược nói nhà tôi đã sửa chữa xong rồi, nhưng vẫn phải để bay bớt mùi, có lẽ một tháng nữa mới có thể ở được.

..

Tạ Thanh Nghiênn chống tay lên trán nhìn sườn mặt của cô, “Hay là đến nhà tôi ở đi?”

Lăng Vi không hề nghĩ ngợi, xua xua tay nói: “Tôi thật sự rất sợ tốc độ thay đổi kịch bản trong một ngày của dì!”

Tạ Thanh Nghiên cười nhẹ vài tiếng, nói: “Không phải trên núi, mà là nhà của tôi, căn ở trung tâm thành phố.

..

Lăng Vi dừng một chút, quay đầu lại nhìn anh, “Anh nghiêm túc sao?”
Tạ Thanh Nghiên gật gật đầu, “Nghiêm túc.

..

Lăng Vi vội vàng lắc đầu, “Thật ra ở trong khách sạn cũng khá tốt.

..

Ngày thường thỉnh thoảng gặp mặt một lần cũng có thể bị anh đùa giỡn đến mức sống không còn gì để luyến tiếc, nếu thật sự ở chung, vậy hậu quả thật sự không dám tưởng tượng!

Tạ Thanh Nghiên bị cự tuyệt một cách vô tình như vậy cũng không nhụt chí, nghĩ thầm chuyện ba ba muốn làm, làm gì có đạo lý không thành công chứ, cứ từ từ thôi.

Xuống máy bay, mẹ Tạ phái xe tới đón Tạ bảo bảo và đám người lão Nghiên, còn Lăng Vi thì lên xe của Tạ Thanh Nghiên.

Tạ bảo bảo phát hiện phải tách ra với mẹ, cái miệng nhỏ chu ra như muốn khóc, Lăng Vi vội vàng bảo đảm sẽ nhanh chóng đến chơi với nhóc, lúc này nhóc mới mặt mày hớn hở leo lên xe, còn ở bên trong cửa sổ xe ngoan ngoãn vẫy tay với hai người: “Tạm biệt ba mẹ!”

Tạ Thanh Nghiên kêu tài xế đưa Lăng Vi đến khách sạn, khi định xuống xe, anh còn đưa cho cô một cái hộp quà, “Tặng cho em.

..

Lăng Vi ôm cái hộp quà cỡ lớn này hỏi: “Thứ gì vậy?”
“Trở về hãy nhìn.

..

Một tiếng sau, trên đầu Lăng Vi bay đầy vệt đen bày biện thứ trong hộp quà lên trên giường.

Đây là bộ lễ phục Cleopatra đã từng xuất hiện ở trên bảng tin của ba Tạ, ngay cả quyền trượng cũng có!!!.

Chương 39: Chương 39

Bởi vì Lisa và Cổ Ý chưa có lịch trình mới, số đầu tiên của chương trình thực tế lại cách số thứ hai thời gian hai tuần, cho nên nửa tháng này, Lý Ý không có sắp xếp Lăng Vi giúp quá nhiều hoạt động, chỉ kêu cô yên tâm đọc kịch bản của mấy bộ phim truyền hình, còn làm mẫu chụp vài bộ ảnh.

Lý Ý rất kiên nhẫn phân tích hiện trạng cho cô nghe, cũng đưa ra ý kiến cho cô, “Đừng sốt ruột, nguồn lực trên tay chị không ít, nhưng cũng không thể tùy tiện mà nhận, chị đã xem em diễn ở phim trường rồi, em rất có thực lực, không nên dễ dàng bị định vào một tạo hình.

”

Lăng Vi thiếu chút nữa đã cảm động đến mức ôm gọi cô ấy là chị ruột, đòi trước nếu cô có thể gặp được Lý Ý, cuộc đời cô sẽ bớt đi rất nhiều đường vòng! Vận mệnh thật trêu ngươi, nhưng mà nếu đời trước cô đều thuận lợi, có lẽ sẽ không có cơ hội sống lại, cũng sẽ không có cơ hội gặp được người đàn ông như Tạ Thanh Nghiên.

Chuyện đời chính là như thế, luôn sẽ có được có mất.

Hôm nay không có công việc, Lăng Vi lại quen thói bám giường, nhưng tới 7 giờ, cô đã bị đồng hồ báo thức đánh thức, lúc không có hoạt động sẽ không đặt đồng hồ báo thức, vậy sao đồng hồ báo thức này lại vang lên kỳ lạ như vậy?

Lấy di động ra nhìn thử thì thấy, mẹ nó ơi, nhắc nhở sinh nhật của ba Tạ, hơn nữa còn nhắc trước nửa tháng!

Lần trước Tạ Thanh Nghiên cài nhắc nhở, sau khi cô phát hiện cũng chưa kịp hủy bỏ, cho nên thời gian vừa đến, di động liền bắt đầu báo, hơn nữa

nửa tháng mỗi ngày đều sẽ vang lên đúng giờ! Lăng Vi bắt đắ dĩ cầm lấy di động, hủy bỏ nhắc nhở của từng ngày, luôn tay hủy bỏ đến chỉ còn ba ngày mới dừng tay.

Đặt điện thoại di động lên tủ đầu giường, Lăng Vi cũng không muốn ngủ, lăn qua lộn lại, trong đầu đều là sinh nhật của Tạ Thanh Nghiên.

Dựa theo quan hệ bây giờ của cô và Tạ Thanh Nghiên, sinh nhật của đối phương đáng lẽ ra cô nên tặng quà, nhưng với người không thiếu thứ gì như anh, cô nên tặng cái gì mới tốt đây? Hàng hiệu? Hàng xa xỉ? Bỗng nhiên nhớ tới cái vỏ di động cô thấy trong ngày bọn họ ký hiệp nghị, cộng thêm cách ba Tạ mỉa mai nó.....

Tặng hàng xa xỉ cho ba Tạ thì đúng là tự chịu chết mà!
Quà quý tặng không nổi, vậy tặng chút quà có ý nghĩa đi.

Sau đó Lăng Vi dùng cả buổi sáng để suy nghĩ món quà gì thì ý nghĩa, nhưng nghĩ đến sắp rụng tóc cũng nghĩ không ra.

Giữa trưa Trần Tiểu Nhược cầm kịch bản tới tìm cô, bị bộ dạng tàn tạ của cô dọa hoảng sợ, “Chị, chị bệnh hả?”

Lăng Vi lắc đầu, “Chị đang tự hỏi.

”

Trần Tiểu Nhược: “Tự hỏi về đời người sao?”

Lăng Vi: “Tự hỏi về quà tặng.

”

Trần Tiểu Nhược: “Người được tặng quà chắc chắn là người vô cùng quan trọng với chị.

”

Lăng Vi: “Em đoán xem.

”

Trần Tiểu Nhược không cần đoán cũng biết, đáp: “Ông chủ Tạ.

”

Lăng Vi:.....

“Rõ ràng như vậy sao?” Lăng Vi truy hỏi.

Trần Tiểu Nhược suy nghĩ rồi nói: “Bây giờ ngoại trừ làm việc, đọc kịch bản ra thì những thời gian khác không phải chị lướt bảng tin của ông chủ Tạ, thì chính là nói chuyện phiếm với ông chủ Tạ, lúc không lướt bảng tin không nói chuyện phiếm thì chị đều ngâm nga ca hát.

”

“Vì sao chị lại ngâm nga ca hát?”

“Bởi vì chị bị bảng tin hoặc tin nhắn của ông chủ Tạ chọc cười, cho nên liền ngâm nga ca hát.

”

Lăng Vi rất buồn rầu: “Nghe sao giống một người bệnh tâm thần quá vậy?”

Trần Tiểu Nhược che miệng cười, nói: “Cũng không khoa trương như vậy đâu, chỉ là cả người tràn ngập hương vị của tình yêu mà thôi.

”

Lăng Vi ngây người, ngay sau đó đột nhiên tỉnh ngộ, “Được lắm, em thì giỏi rồi, dám giễu cợt chị?!!”

“Không dám không dám, em chỉ ăn ngay nói thật mà thôi!”

Lăng Vi suy nghĩ, hỏi: “Em nhìn ra rồi sao?”

Trần Tiểu Nhược chớp chớp mắt, “Chị đang nói chuyện chị thích ông chủ Tạ hả?”

Lăng Vi:.....

Trần Tiểu Nhược: “Chuyện này rất dễ dàng nhìn ra mà.

”

Lăng Vi:.....

Ngay cả Trần Tiểu Nhược cũng đã nhìn ra, người tài giỏi có hoả nhãn kim tinh như Tạ Thanh Nghiên sao lại không nhìn ra? Cả ngày chơi trò ái muội với cô như vậy, rốt cuộc anh muốn gì đây?!

Hai người náo loạn một hồi, Trần Tiểu Nhược mới nói chính sự: “Nhân vật

như ông chủ Tạ vậy, tặng quà không nhất định phải tặng quà quý, nhưng phải tặng đúng dịp.

”

Đạo lý này Lăng Vi cũng hiểu, nhưng như thế nào mới gọi là đúng dịp đây?
“Em thấy chị và ông chủ Tạ không giấu nhau gì cả, sao chị không trực tiếp hỏi anh ấy đi?”

“Trực tiếp hỏi thì còn gì là ngạc nhiên nữa?” Lăng Vi không đồng ý.

“Người giống ông chủ Tạ, muốn gây bất ngờ cho anh ấy chắc là sẽ rất khó, còn không bằng trực tiếp hỏi anh ấy muốn cái gì.

” Trần Tiểu Nhược nói.

Lăng Vi cảm thấy có lý, lập tức gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên, “Anh muốn quà sinh nhật thế nào? Đừng đòi quà quý, quá quý tôi mua không nổi.

”

Ông chủ Tạ: “Em có lệ như vậy được sao?”

Lăng Vi: “Nếu tôi thật sự muốn có lệ thì đã tùy tiện mua cái bật lửa cho anh rồi, là cái loại hai đồng một cái ở cửa hàng tiện lợi đó.

”

Ông chủ Tạ:.....

Lăng Vi: “Mau nói, có đặc biệt thích món quà gì hay không?”

Ông chủ Tạ đơn giản rõ ràng nói: “Em.

”

Lăng Vi:.....

“Tôi rất quý, hơn nữa còn là hàng không bán.

”

“Vậy không muốn gì cả.

..

Lăng Vi nghiêng răng nghiêng lợi, “Anh có thể đứng đắn một chút không?”
Tạ Thanh Nghiê: “Bây giờ tôi đang họp, gương mặt rất nghiêm túc, còn chưa đủ đứng đắn sao?”

Lăng Vi:.....

Vì sao vị tổng tài này cứ thích lấy lúc đang họp gửi tin nhắn trêu chọc cô vậy chứ? Chắc chắn đây là một tổng tài giả!
“Vậy tôi không quấy rầy anh họp nữa.

..

Lăng Vi gửi tin nhắn xong liền cất di động, đợi một hồi, Tạ Thanh Nghiê thật sự không trả lời, vì thế cô mới lấy kịch bản do Trần Tiểu Nhược đưa tới lật xem.

Trần Tiểu Nhược thấy cô muốn làm chính sự, vội vàng rút hai xấp kịch bản ra đưa cho cô, “Có hai kịch bản, đều là vai diễn nữ số 2, chị Lý kêu chị đọc kỹ một chút, xem thử muốn chọn cái nào.

..

Lăng Vi lật lật, phát hiện hai kịch bản này đều rất thú vị, một bản là phim dân quốc (*), cũng coi như là một đề tài hấp dẫn, nữ số hai là một hồng nhan họa thủy khuynh quốc khuynh thành, cuối cùng hương tiêu ngọc vẫn, còn một vai khác thuộc phim hiện đại, là một nhân vật vai ác.

(*) Phim dân quốc là những bộ phim cận hiện đại của Trung quốc vào những năm đầu thế kỷ 20.

“Chị Lý nói chị ấy khá vừa ý vai ác này, nhưng vẫn muốn nghe thử ý của chị.

..

“Vậy nhận vai ác này đi.

” Lăng Vi không hề nghĩ ngợi nói.

Trần Tiểu Nhược kinh ngạc nhìn cô, “Chị không cần suy xét một chút sao?”

Lăng Vi vuốt vuốt mái tóc dài rối loạn của mình lại, nói: “Không cần, chị sẽ không diễn bình hoa, ngoại trừ bình hoa ra, nhân vật gì chị cũng có thể diễn.

..

Trần Tiểu Nhược nhún nhún vai, nghĩ thầm bình hoa thì làm sao, rất nhiều người muốn diễn bình hoa cũng không được đâu!
Quyết định chọn vai nhân vật ác kia xong, Lăng Vi mới cẩn thận mở ra xem nội dung, đọc liền một mạch tới giữa trưa, gọi hai phần cơm trưa xong, lúc này cô mới cầm di động lên xem tin nhắn, phát hiện lúc nãy Tạ Thanh Nghiên có trả lời cô.

“Vây hôm sinh nhật của tôi, em mặc bộ lễ phục Cleopatra kia cho tôi ngắm, món quà này chắc em trả nổi mà.

..

Lăng Vi:.....

Nói nửa ngày, anh vẫn nhớ thương bộ quần áo kia!

Lăng Vi cảm thấy cứ tiếp tục như vậy thật sự không được, cô cứ mặc kệ mà làm theo sẽ chỉ là giúp người ác làm việc ác, lần trước là trang phục giả mèo, lần trước nữa là trang phục hầu gái, lần này lại là lễ phục Cleopatra, có quý mới biết sau này anh còn lấy ra bộ quần áo nào bắt cô mặc nữa, cô phải nghĩ biện pháp bóp chết ham mê đặc biệt này của anh ngay từ trong nôi mới được!

Suy nghĩ một hồi, cô trả lời tin nhắn cho ba Tạ, “Muốn nhìn lễ phục Cleopatra, hà tất gì phải chờ đến sinh nhật, đợi lát nữa tôi mặc vào rồi gọi video cho anh nhìn nha.

..

Tạ Thanh Nghiên trả lời trong một giây: “Thật sao?”

“Thật, bây giờ tôi sẽ đi mặc quần áo rồi trang điểm đây.

..

“Sao hôm nay em sáng khoái quá vậy?” Ba Tạ tỏ vẻ hoài nghi.

“Bởi vì tâm trạng của tôi tốt.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Thư ký Đỗ thừa dịp ông chủ Tạ rảnh rỗi nên báo cáo công việc với anh, mới vừa nói được một nửa đã thấy ông chủ Tạ đột nhiên ngồi thẳng dậy, hưng phấn cầm di động, thư ký Đỗ nhin không được hỏi anh: “Ông chủ, anh trúng vé số hả?”

Ông chủ Tạ liếc mắt nhìn anh, “Trúng vé số nhiều hơn tiền một ngày tôi kiếm được sao? Có gì đáng vui đâu?”

“VẬY SAO TRÔNG ANH VUI QUÁ VẬY?”

“CẬU BIẾT QUÁ NHIỀU RỒI, ĐI RA NGOÀI ĐI.

..

“Tôi vẫn chưa báo cáo xong.

..

“Không rảnh nghe.

..

Thư ký Đỗ:.....

Lúc Lăng Vi đang hóa trang, Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh nhìn, càng nhìn càng lo lắng sốt ruột, “Chị, chị thật sự muốn làm như vậy sao?”

“Đúng vậy, anh ta muốn nhìn Cleopatra, chị sẽ để cho anh ta nhìn, không sao cả.

..

“Nhưng mà chị.....” Trần Tiểu Nhược cạ lời nhìn chăm chăm gương mặt của cô, nhìn một hồi lại nhin không được rời mắt đi, cảm thấy có chút chịu không nổi.

“Không phải đã nói sẽ cho anh ta một bất ngờ sao? Bộ dáng này của chị tuyệt đối là bất ngờ, hơn nữa còn là sự bất ngờ do chính anh ta yêu cầu!” Lăng Vi bận rộn múa may quay cuồng hóa trang trước gương, làm một hồi nhin không được “Phụt” cười ra tiếng, sau khi cười vài tiếng lại nín cười, tiếp tục hoá trang.

Trần Tiểu Nhược nói: “Chị như vậy, đoán chừng ông chủ Tạ sẽ trở mặt với chị đó.

”

Lăng Vi: “Không đâu.

”

Trần Tiểu Nhược: “Sao chị biết?”

Lăng Vi: “Anh cũng không phải là một tổng tài bá đạo bình thường.

”

Trần Tiểu Nhược:.....

Nửa tiếng sau, Lăng Vi chủ động gọi video, ở đầu dây điện thoại ba Tạ đã bày trận địa sẵn sàng đón quân địch, khi bắt máy lên thì chỉ thấy trên màn hình lớp vải lụa trắng mỏng lung che đậy, xuyên qua tấm lụa trắng, có thể mơ hồ nhìn dáng người và chiếc váy lụa lướt của Lăng Vi, quả nhiên cô đã mặc trang phục Cleopatra vào rồi.

Tạ Thanh Nghiên ngừng thở, lẳng lặng chờ đợi khoảnh khắc tấm lụa trắng bị lấy xuống.

Nhưng ở đầu dây bên kia, Lăng Vi cố tình câu giờ, “Anh à, muốn nhìn bộ dáng bây giờ của em sao? Bộ váy này cũng thật thích hợp, nhưng hơi thiếu vải một chút, người ta có hơi thẹn thùng đó.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Yêu tinh nhỏ câu dẫn người ta này, không chỉ không cho anh nhìn, còn dùng giọng nói quyến rũ anh.

Lúc anh đang chửi thề trong bụng thì tấm lụa trắng đang che khuất bỗng nhiên bị kéo xuống, Lăng Vi mặc bộ trang phục Cleopatra không hề che chắn mà xuất hiện ở trong màn hình.

“Ặc ——” Tạ Thanh Nghiên đột ngột bị dọa nháy dưng, ngay lập tức trừng

lớn hai mắt, cả người lão đảo về sau một cái, thiếu chút nữa đã ngã từ trên ghế xuống đất.

Bên trong màn hình, người phụ nữ đang mặc váy màu trắng, làn da đen y như người Châu Phi này rốt cuộc là ai!!!!
Người kia còn không biết chết sống mà giả vờ quỵn rũ hỏi anh: “Anh ơi, em đẹp không ~~~”.

Chương 40: Chương 40

“Anh ơi, em đẹp không?” Lăng Vi nâng gương mặt của mình lên, chớp chớp đôi mắt nhìn người đàn ông đang lộ ra vẻ mặt kinh ngạc cười cười, nghĩ thầm: Dọa chết anh! Để xem sau này anh còn dám chơi trò cosplay trang phục nữa không!

Trần Tiểu Nhược đã trốn đến chỗ rất xa, trên mặt lộ vẻ không nỡ nhìn, trên mạng đều có trào lưu tự bôi đen, nhưng đây mới chính là “Tự bôi đen” chính xác được dạy nha! Rõ ràng là một nữ thần xinh đẹp, lại không hề có chút hình tượng nào, thậm chí còn dám tự bôi đen ở trước mặt người đàn ông mình thích, không biết nên nói cô dũng cảm đáng khen hay là nói lòng của cô rộng rãi nữa! Chẳng lẽ không sợ dọa chạy người mình thích sao? Tạ Thanh Nghiên đột ngột bị dọa nhảy dựng, một hồi lâu sau khó khăn lắm mới từ trên ghế ngồi thẳng dậy, thuận tiện sửa sang lại kiểu tóc bị dọa đến hỗn loạn lại, vừa nhìn thấy người phụ nữ trong màn hình thì có hơi cay mắt, nhưng nhìn kỹ thì ngoại trừ chuyện vẽ làn da thành màu chocolate ra, những chỗ khác đều rất hài hòa, đặc biệt rất xứng với đồ trang sức và quyền trượng bằng vàng, còn có loại một loại điểm lệ yêu nghiệt nói không nên lời.

Anh chóng cầm tự hỏi: Lăng Vi màu chocolate.....hưmmmmmmm, không biết nếm thử sẽ có hương vị gì nhỉ?

Lăng Vi kinh ngạc phát hiện, biểu cảm kinh ngạc hiếm khi xuất hiện của Tạ Thanh Nghiên xong rất nhanh đã thu lại, thay vào đó chính là vẻ mặt suy tư, sau đó còn trợn tròn mắt nghiêm túc nhìn cô.

Lăng Vi:.....

Cô đã liều mạng tự bôi đen mình như vậy rồi, chẳng lẽ anh không hề có cảm giác không khỏe sao??

Lăng Vi run rẩy xoay qua xoay lại hai cái, nháy mắt với người trong màn hình một cái, “Anh ơi, anh vẫn chưa nói người ta có đẹp hay không đâu ~” Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, mặt không đổi sắc trả lời: “Đẹp!”

Lăng Vi:.....

Tổng tài đại nhân có phải mắt anh bị mù hay không?! Đã đen như than củi thế này còn có thể thấy đẹp sao?

“Đẹp chỗ nào nha?”

“Làn da thật đẹp, màu chocolate trông có vẻ rất ngon miệng.

..

Cái gì gọi là rất ngon miệng vậy? Tôi thấy khẩu vị của anh nặng mới đúng!! Lăng Vi cảm thấy, thật sự không diễn nổi cốt truyện này nữa rồi, bởi vì người cô đối mặt không phải một người thường, mà là một ác ma có khẩu vị nặng đang phát điên!

Tạ Thanh Nghiên tiếp tục nói: “Không chỉ có làn da đẹp, mà còn có khe ngực, khe ngực rất nóng bỏng!”

Lăng Vi mở to hai mắt, lập tức che trước ngực mình lại, bộ lễ phục này vốn đã ít vải, đường chữ V cũng sắp xẻ đến bụng, hơn nữa cô cúp C, đúng là có thể nhìn thấy được khe ngực.

“Anh có thể đừng có nghiêm túc như vậy mà thảo luận cái vấn đề khe ngực với tôi có được hay không, trong phòng còn có người khác đó!”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, trên mặt mang vài phần nghiêm khắc hỏi: “Ai?” Lăng Vi chuyển camera đến trước mặt Trần Tiểu Nhược, Trần Tiểu Nhược lập tức run bần bật rút vào trong góc tường.

Sau khi Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy người khác chính là Trần Tiểu Nhược thì khóe miệng lập tức lộ ra một nụ cười nhạt, phong độ nhẹ nhàng vẫy tay với Trần Tiểu Nhược, “Chào cô, cô bạn nhỏ.

..

Trần Tiểu Nhược rụt rụt cổ, đột nhiên xoay người chạy ra bên ngoài, vừa chạy vừa nói, “Em đột nhiên muốn đi tản bộ, tạm biệt chị Vi, tạm biệt ông chủ Tạ!” Nói xong vội vã kéo cửa chạy ra ngoài, bộ dáng kia quả thực giống như chạy nạn vậy.

Lăng Vi quay lại màn hình thì lại thấy Tạ Thanh Nghiên cười như không cười nói, “Được rồi, bây giờ chúng ta có thể tiếp tục thảo luận vấn đề khe ngực rồi.”

..

Lăng Vi tiếp tục ôm ngực, cảm giận nói: “Có quý mới muốn thảo luận với anh về loại vấn đề này!”

Tạ Thanh Nghiên vô cùng rộng lượng mà bao dung cho sự gây rối vô cơ của cô, nói: “Chiếc váy này thật sự rất thích hợp với em, hay là em nhảy một điệu cho tôi xem đi, tôi sẽ thưởng cho em.”

..

Lăng Vi vừa thẹn vừa bực, dứt khoát phát tay, cầm lấy cây quyền trượng ở bên cạnh, nâng cầm lên lộ ra vẻ mặt kiêu ngạo hét lớn: “Tên tiện dân này, có tư cách mà yêu cầu bốn nữ vương nhảy múa? Còn không mau quỳ xuống lui ra!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Phong cách này, vị nữ vương da đen cao quý lạnh lùng xinh đẹp này, thật đáng yêu!!!

Lăng Vi nói xong lập tức trực tiếp tắt video.

Để lại ba Tạ vẫn đang phát ngốc trước màn hình vì sự dễ thương của cô.

Sau một hồi, Tạ Thanh Nghiên bắt đắc dĩ lắc đầu bắт cười, nghĩ thắm: Sắp nhịn không nổi nữa rồi, tại sao lại có thể đáng yêu như vậy chứ, thật muốn ôm cô vào trong lòng ngực dùng sức hôn một cái cho đắ ghiền, hơn nữa càng muốn đề cô ở dưới thân, hung hắng làm cô đén khóc!

Sau khi Lăng Vi tắt video đi, cảm thấy vừa có hơi thất bại vừa có chút buồn cười, ba Tạ quả nhiên giống như thần vậy, cô đã tự lắ lộn đén mức giống quý luôn rồi, vậy mà anh vẫn có thể mặt không đỏi sắc trêu đùa với cô, khẩu vị thật sự quá nặng!

Hơn nữa anh còn nhắc tới chuyện khe n.gực, đề tài này quá mức thân mật rồi, rốt cuộc anh có tâm tư gì với cô hay không?

Cúi đầu nhìn làn da màu chocolate của mình, Lăng Vi bắt đắ dĩ thở dài,

phải đi tắm một cái mới có thể rửa sạch sẽ mấy cái này, thật sự cô quá mù quáng rồi!

Đang lúc cô chuẩn bị tiến phòng tắm thì WeChat trên di động lại vang lên tiếng nhắc nhở, Lăng Vi cầm lên xem thì phát hiện mình được mời vào một nhóm chat, nhóm đó có tên là “Tám chuyện kinh thiên động địa”.

Lăng Vi:.....

Cô tò mò ấn vào xem thì phát hiện chủ nhóm lại là mẹ Tạ!

Thành viên gồm có cô, Tạ Thanh Nghiê, lão Nghiê, A Tuệ, còn có Tiểu Tạ Tạ.

Lăng Vi đoán Tiểu Tạ Tạ này chắc là nhóc con.

Sau khi mẹ Tạ mời mọi người vào rồi, nhanh chóng gửi tin nhắn: “Tám chuyện kinh thiên động địa a a a a! Kế tiếp, tôi sẽ bật mí cho mọi người biết chuyện mà Tạ Thanh Hoa không muốn cho người khác biết!”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiê:.....

Lão Nghiê:.....

A Tuệ:.....

Tiểu Tạ Tạ không có xếp hàng, đoán chừng là không có đang chơi di động.

Đợi một hồi, mẹ Tạ lại gửi lên một đoạn video siêu lớn.

Theo như Lăng Vi thấy, thầy giáo Thanh Hoa dạy học ở Đại học Bắc Kinh, tuyệt đối là người bình thường duy nhất trong Tạ gia, ngày thường anh rất ít khi ở nhà, thỉnh thoảng có xuất hiện thì cũng là bộ dáng quân tử làm thầy người khác, mặc dù sẽ có đùa vui với người nhà một chút, như trước nay không hề đùa dai, thật sự không biết anh ta có chuyện kinh thiên động địa gì đáng để mẹ Tạ huy động dân chúng kéo vào đây xem nữa.

Mang lòng hiếu kỳ, Lăng Vi vội vàng bấm vào video.

Đoạn đầu của video bị lung lay, vừa nhìn đã biết là quay lén.

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ không chỉ có quay lên chuyện riêng tư của con trai mình, mà còn công khai mang ra thảo luận, thật sự tốt sao?

Nhưng đúng là rất kích thích!

Video quơ quơ mấy cái, chắc là mẹ Tạ trốn ở phía sau vách tường, sau đó lên lút dùng máy quay cầm tay quay lại.

Hình ảnh lúc bắt đầu có chút mơ hồ, sau đó dần dần điều chỉnh tiêu điểm, trên màn hình nhanh chóng xuất hiện hai bóng người, một người đứng là Tạ Thanh Hoa, một người còn lại chính là Tiểu Thanh mà mấy ngày hôm trước Lăng Vi mới vừa gặp qua!

Trong video hai người đang đứng mặt đối mặt, cảm xúc của cả hai đều có vẻ kích động.

Tạ Thanh Hoa nói: “Bây giờ đã là thời đại nào rồi, sao em còn có loại quan niệm này nữa?”

Tiểu Thanh lộ ra vẻ mặt mát mát nói: “Em đúng là có quan niệm này đó, mặc kệ xã hội thay đổi như thế nào, thì cũng sẽ có phân chia giai cấp địa vị.

..

Tạ Thanh Hoa mím môi, có thể thấy anh thật sự rất bất đắc dĩ, “Sao em lại cố chấp như vậy, anh thích em, em thích anh là chuyện rất đơn giản mà, đâu có liên quan gì tới cái khác.

..

“Sao lại không liên quan, nếu em đến với anh, về sau người quen nhìn thấy, đều sẽ nói đây không phải là người giúp việc Tiểu Thanh kia sao? Đến lúc đó là ai mất mặt? Là anh đó!”

“Anh căn bản không ngại!”

“Nhưng em ngại, anh tốt như vậy, ưu tú như vậy, em không muốn anh vì em mà mang áp lực trên lưng”

.....

Hai người vẫn còn đang tiếp tục cãi nhau, mà video cũng đã kết thúc.

Trong lòng Lăng Vi đã chịu chấn động cực lớn, ông trời của tôi ơi, người có

thể ngây người ở trong biệt thự Tạ gia, quả nhiên đều không phải người thường!

Mẹ Tạ nhần tin nói: Có phải khiến người nghe rất thương tâm, cảm thấy rơi lệ ngược luyến tàn tâm hay không??? Thật sự quá thảm, quá cảm động!

Lăng Vi: Dì à, đây là không phải kịch bản mới đó chứ?

Mẹ Tạ: Sao có thể, mẹ chồng ác như dì vẫn chưa có ra tay đâu, bọn họ cũng đã ngược nhau thành như vậy rồi, haizz, bảo dì phải làm sao bây giờ hả?!

Lăng Vi: Dì, vậy dì giúp Thanh Hoa đi, con thấy cậu ấy rất thích Tiểu Thanh.

Mẹ Tạ: Giúp như thế nào? Cho bọn họ uống chút thuốc, sau đó trực tiếp quăng lên giường sao?

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên: Ý kiến này không tồi!

Mấy người này là ai vậy!!!!.

Chương 41: Chương 41

Kế tiếp, trong nhóm lập tức nghĩ cách nên giúp Tạ Thanh Hoa như thế nào để thuận lợi theo đuổi Tiểu Thanh, cuộc thảo luận diễn ra thật kịch liệt.

Lăng Vi: Mà tên đầy đủ của Tiểu Thanh là gì?

Mẹ Tạ: À..... Dì chỉ biết gọi là Tiểu Thanh.

Ngay cả tên đầy đủ của con dâu tương lai cũng không biết, mẹ Tạ, dì thật sự rất tài giỏi đó!!!

Lão Nghiêm đứng lúc nhảy ra cứu nguy: Dịch Tiểu Thanh.

Mẹ Tạ: Đúng đúng đúng, nghe khá hay.

Lăng Vi:.....

Ông chủ Tạ là người đầu tiên nghĩ ra cách, sau đó phát biểu ý kiến ở trong nhóm.

Tạ Thanh Nghiê: Tìm người đánh Thanh Hoa một trận, làm cho Tiểu Thanh đau lòng, hai người sẽ ở bên nhau.

Mẹ Tạ: Con xuống tay được thì con đi đánh đi.

Lão Nghiêm: Bạo lực không tốt, vẫn nên dùng lời nói để thuyết phục thì hơn, để cô ấy hiểu rõ làm con dâu Tạ gia là một công việc rất có tiền đồ, hơn nữa về sau cô ấy còn có thể không cần nhìn sắc mặt của tôi nữa.

Lời này nghe sao kỳ quái như thế nào ấy?

A Tuệ: Hay là tôi đi làm công tác tư tưởng với Tiểu Thanh, nói cho cô ấy biết

chỉ cần cô ấy đồng ý quen cậu Thanh Hoa, về sau có kịch bản cô sẽ có cơ hội làm diễn viên chính.

..

Nghe càng không đáng tin hơn!

Mẹ Tạ lại cảm thấy cách này không tồi, nói: Cái này có thể thử một lần. Lãng Vi im lặng đọc tin nhắn, sau đó cảm thấy như vậy là quá đủ rồi, làm diễn viên chính trong kịch bản cũng có thể lấy ra làm điều kiện đàm phán sao? Chẳng lẽ Tiểu Thanh cũng là người thích diễn?!

Sau khi hiểu rõ những người ở đây có bao nhiêu không đáng tin cậy, Lãng Vi mới yếu ớt gửi tin nhắn ở trong nhóm.

Lãng Vi: Tôi cảm thấy, việc này vẫn nên để hai người bọn họ tự giải quyết đi.

Mẹ Tạ: Con không thấy cách vừa rồi tốt sao? Thanh Hoa không mạnh mẽ chút nào, theo dõi thấy thì phải đánh chính diện, không thể khuyên can! '

Lãng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiênn vẫn tiếp tục bày mưu tính kế: Đe dọa Tiểu Thanh, nói cho cô ấy biết nếu không chịu quen Thanh Hoa sẽ làm cho nhà cô ấy phá sản.

Mẹ Tạ: Con cút cút cút, đó là em trai ruột và vợ em trai ruột của con, còn bày ra cách ngu ngốc nữa mẹ cho con ra ngoài đó!

Tạ Thanh Nghiênn không hề sợ hãi nói: Vai chính của kịch bản chỉ có thể là Tiểu Vi.

Lãng Vi sợ tới mức suýt nữa đánh rơi di động: Không không không, em vô cùng vui vẻ nhường vai chính lại cho Tiểu Thanh!

Lúc này trong nhóm nhảy ra một dòng nhắc nhở, Tạ Thanh Nghiênn mời Tạ Thanh Hoa vào nhóm.

Mọi người:.....

Tạ Thanh Hoa: Nghe nói có người ngầm mở nhóm thảo luận cách hãm hại con?

Mẹ Tạ: Đó chắc chắn là anh con, vừa rồi nó nói muốn tìm người đánh con một trận, khiến Tiểu Thanh đau lòng cho con.

Mọi người:.....

Hình ảnh yêu nhau giết nhau này thật sự làm người ta khó có thể nhìn thẳng.

Lăng Vi: Thanh Hoa, mọi người đang thảo luận cách để giúp cậu đó.

Tạ Thanh Hoa: Thôi bỏ đi, đừng gây thêm phiền là tôi đã cảm ơn trời đất rồi.

Hệ thống nhắc nhở, Tạ Thanh Hoa mời Tiểu Thanh vào nhóm.

Được rồi, cả nhà này đều đã đông đủ, không cần kịch bản cũng có thể trực tiếp bắt đầu diễn rồi!

Tiểu Thanh: Tôi là ai? Đây là đâu? Ai nha, bà chủ, cậu Thanh Nghiê, cậu Thanh Hoa, cô Lăng, quản gia Nghiê, chị A Tuệ, chào mọi người!

Mọi người:.....

Cái này cũng quá câu nệ rồi!

Mẹ Tạ: Tiểu Thanh à, đều là người một nhà, đừng câu nệ, có ý kiến gì với mọi người thì cứ nói ra!

Tiểu Thanh: Thật vậy sao?

Mẹ Tạ hòa ái dễ gần nói: Đương nhiên.

Tiểu Thanh: vậy con có thể xin rút khỏi nhóm không? Chung nhóm với nhiều nhân vật lớn như vậy con cảm thấy rất áp lực.

Mọi người: Không thể!!

Tiểu Thanh:.....

Lăng Vi lén gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiê, “Chuyện của Thanh Hoa và Tiểu Thanh, lúc trước anh có biết không?”

Tạ Thanh Nghiê: “Tôi chỉ biết nó có người trong lòng, không ngờ là Tiểu Thanh.

..

Lăng Vi: “Tôi nhìn thái độ của dì, chắc sẽ không phản đối bọn họ đâu nhĩ.

..

Tạ Thanh Nghiê: “Tính cách của bà vốn là như vậy, rất ít khi chán ghét người nào đó, gặp ai cũng thích.

..

Lăng Vi: “Tính cách của dì rất tốt.

..

Tạ Thanh Nghiê: “Cảm thấy bà tốt thì lần sau sửa miệng gọi mẹ đi.

..

Lăng Vi:.....

Cái tên này, không lúc nào đứng đắn cả, lúc nào ở đâu cũng muốn chiếm tiện nghi của cô, hơn nữa mỗi lần đều có thể làm cho cô không còn lời gì để nói.

Thấy cô không đáp lời, Tạ Thanh Nghiê đổi sang đề tài khác nói: “Tôi đặt may cho em mấy bộ lễ phục, hai ngày nữa em mặc thử xem.

..

Lăng Vi kỳ quái hỏi: “Lễ phục gì? Vì sao phải làm lễ phục?”

Tạ Thanh Nghiê: “Tiệc sinh nhật ba mươi tuổi của ‘ bạn trai ’ em, em đã quên rồi sao? Lúc nãy em mới nói muốn chuẩn bị quà cho tôi.

..

Lăng Vi: “Cho nên thế nào?”

Tạ Thanh Nghiê: “Cho nên em thân là nữ chính, không nên làm mấy bộ trang phục diễn sao?”

Trang phục diễn? Cho nên vẫn muốn diễn kịch sao?!!

Nghĩ đến chuyện sẽ dùng thân phận bà chủ để tham dự tiệc sinh nhật, Lăng Vi lại cảm thấy vừa chờ mong lại vừa khẩn trương, cô thích Tạ Thanh Nghiê, tình nguyện đứng ở bên cạnh anh, cũng hy vọng có nhiều người biết đến sự tồn tại của cô, nhưng hiệp nghị của cô và Tạ Thanh Nghiê lại là một cản trở không cách nào vượt qua, cô muốn bước qua cản trở này lại lo lắng Tạ Thanh Nghiê chỉ muốn chơi trò mập mờ mà thôi.

Lăng Vi hiểu rõ chính mình, một khi rơi vào tình yêu, cô sẽ không thể giữ vững lý trí, sẽ trở nên phấn đấu quên mình, đơn giản mà nói, cô có hơi sống vì tình yêu, bởi vì như vậy, đời trước cô mới có thể ngây ngốc sống với Diệp Tử Sở mười năm.

Mà Tạ Thanh Nghiên, anh còn có mị lực hơn cả Diệp Tử Sở, càng hấp dẫn cô, cho nên cô mới do dự, sợ không thể khống chế được chính mình, lại trở thành một kẻ thất bại trong tình yêu lần nữa.

Loại do dự này thật sự quá hại người, Lăng Vi quyết định đặt cho mình một thử thách, mặc kệ có thành công hay không, cô cũng muốn xác nhận lại thái độ của Tạ Thanh Nghiên, việc này sẽ tiến hành trong buổi tiệc sinh nhật!

Nếu thành công, vậy thì mọi người đều vui vẻ, nếu thất bại, cô sẽ nhân cơ hội này ngừng hẳn hiệp nghị với Tạ Thanh Nghiên, sau đó cách anh thật xa.

Một khi trong lòng đã hạ quyết tâm, cả người Lăng Vi đều có tinh thần, giống như một chiến sĩ sắp ra chiến trường, ý chí chiến đấu đầy mình.

Hai ngày sau, Tạ Thanh Nghiên bảo tài xế lão Trương tới đón Lăng Vi đi thử lễ phục, đó là một nhà may tư nhân rất nổi tiếng, giá cả đều từ mấy chục vạn trở lên, hơn nữa nhà may tư nhân này rất có cá tính, không phải người có tiền nào cũng có thể tới đặt may, người thiết kế còn sẽ nhìn người, chỉ có khách hàng có dáng người mới khiến nhà thiết kế có linh cảm, anh ta mới chịu nhận may, yêu cầu cực phẩm như vậy, khiến nhà may tư nhân này trở thành một thứ có thể gặp chứ không thể cầu, cũng trở thành đề tài câu chuyện đầu tiên trong miệng các quý bà quý cô đua đòi.

Lăng Vi chưa bao giờ gặp qua nhà thiết kế này, nhưng lúc lão Trương tới đón cô, nói là lễ phục đã làm xong, cô chỉ cần đi mặc thử một chút là được.

Nói cách khác, Tạ Thanh Nghiên đã sớm gửi thông tin của cô đi, cho nên bây giờ đã làm xong thành phẩm.

Trên đường, Lăng Vi không nhận được gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên,

“Sao anh biết chính xác số đo kích cỡ của tôi?”

Tạ Thanh Nghiên trả lời: “Cũng đã ngủ chung rồi, sao lại không biết?”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên: “Ánh mắt của tôi rất chuẩn, chỉ cần nhìn thôi cũng biết số đo của em rồi.

..

Lăng Vi bĩu môi, không phục nói: “Phải không, vậy anh nói thử xem có chuẩn hay không.

..

Tạ Thanh Nghiên nhanh miệng nói: “34C.

..

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên: “Chuẩn không?”

“Tạm biệt!”

Cô không nên hỏi anh mấy cái đó!

Lão Trương vừa lái xe vừa cười ha ha nói: “Ông chủ nói đưa cô tới mặc thử trước, cậu ấy làm xong việc sẽ lái xe tới gặp cô.

..

“Anh ấy cũng muốn tới?” Lăng Vi còn tưởng rằng chỉ một mình cô đến thử mà thôi.

“Hình như ông chủ cũng đặt may quần áo.

” Lão Trương nói.

Biết Tạ Thanh Nghiên cũng sẽ tới, tâm trạng của Lăng Vi trở nên nhả nhót, không nhịn được lại muốn ngâm nga ca hát, nhưng lại nhớ tới cuộc đối thoại với Trần Tiểu Nhược lúc trước lập tức nhịn xuống.

Bảng hiệu của cửa hàng rất lớn, bên trong lại chỉ bày hai ba bộ quần áo để triển lãm, nghe nói mấy bộ trang phục này là do nhà thiết kế dốc hết tâm

huyết tạo ra, tuyệt đối là hàng không bán.

Người phụ trách thấy Lăng Vi đi vào, rất chu đáo tiến lên chiêu đãi, chờ đến khi Lăng Vi báo tên của mình ra thì người đó càng nhiệt tình như lửa dẫn cô phòng dành cho khách quý, phòng dành cho khách quý được trang trí vô cùng xa hoa, vô cùng có khí thế, lúc Lăng Vi đi vào thì bên trong đã có vài vị khách hàng, nhìn cách ăn mặc cũng có thể nhìn ra là đây đều là tiểu thư giàu sang, Lăng Vi không quen biết bọn họ, chỉ tùy tiện tìm một cái sô pha ngồi xuống, sau đó nhanh chóng có người đưa cho cô một ly nước lọc, cũng hỏi cô muốn uống cái gì, Lăng Vi lắc đầu bảo không cần.

“Vậy xin cô Lăng chờ một lát, nhà thiết kế vẫn đang tiếp khách, có lẽ sẽ mất hơn mười phút.

..

“Được.

..

Trên cái giá bên cạnh sô pha bên có bày một ít tạp chí thời trang mới nhất, Lăng Vi tùy tiện rút ra một quyển để giết thời gian.

Cách đó không xa, mấy cô gái đang nhỏ giọng nói chuyện, thỉnh thoảng lại lén liếc nhìn Lăng Vi một cái, sau đó lại nhỏ giọng nghị luận, Lăng Vi đang lật xem tạp chí, cho nên không nghe thấy.

Mấy người xô đẩy một hồi thì có một cô gái đứng lên, mỉm cười đi tới, thật cẩn thận hỏi: “Xin hỏi chị là Lăng Vi đúng không?”

Lăng Vi ngẩng đầu, có chút nghi hoặc nhìn về phía đối phương, nghĩ thầm chắc mình vẫn chưa nổi tiếng đến mức có thể tùy tiện bị người ta nhận ra chứ, nhưng cô vẫn khép tạp chí lại, gật gật đầu nói: “Là tôi.

..

“Chào chị, em tên Cố Di Ni, em là em họ của Chu Kiến, mới vừa về nước không lâu, lúc trước vẫn luôn nghe anh họ nhắc tới chị, còn thấy ảnh chụp mọi người tụ họp, cho nên mới mạo muội qua đây quấy rầy.

”

Tuổi tác của cô gái này thoạt nhìn không lớn, diện mạo xinh xắn đáng yêu, cách nói chuyện vừa thánh thót vừa nho nhã lễ độ, dễ dàng để lại ấn tượng tốt với người khác.

Lăng Vi nghe nói cô ta là em họ Chu Kiến, cũng coi như một nửa người quen, cho nên liền đứng dậy thân thiện vươn tay ra, “Rất vui khi được gặp cô.

”

“Chị Lăng Vi, em nghe anh họ nói bọn họ đều gọi chị là chị dâu, mà em cũng có quen biết anh Thanh Nghiê, cho nên em cũng gọi chị là chị dâu, được không?”

“Gọi như thế nào cũng được, không sao cả.

”

Cố Di Ni cười ngọt ngào, lộ ra hai má lúm đồng tiền đáng yêu, “Chị dâu, chị tới đo kích cỡ hay tới lấy quần áo?”

Lăng Vi nói: “Hôm nay tôi tới mặc thử, thành phẩm chắc đã xong rồi.

”

Cố Di Ni cười nói: “Là lễ phục chuẩn bị cho hôm sinh nhật của anh Thanh Nghiê sao? Thật tốt! Hôm nay em tới đo kích cỡ, cũng không biết đến ngày đó, lễ phục mới có thể được may xong đúng hạn hay không, mặc dù chất lượng ở chỗ bọn họ tốt thật, nhưng thời gian chế tạo lại rất lâu.

”

“Còn hơn một tuần, chắc sẽ kịp.

”

“Hy vọng là như thế.

” Cố Di Ni bĩu môi, biểu cảm rất đáng yêu.

Qua một hồi, Lăng Vi đã được mời vào thử quần áo, nhà thiết kế là một

người nước ngoài sành điệu hơn bốn mươi tuổi, khi nhìn thấy Lăng Vi liền nhiệt tình cho cô một cái ôm, còn cười nói cô đừng khẩn trương, anh ta là gay, sẽ không nhân cơ hội ăn đậu hũ của con gái.

Lăng Vi nghe xong lại vô cùng khẩn trương nói: “Làm sao bây giờ, bạn trai của tôi rất tuần tú, đợi lát nữa anh đừng ăn đậu hũ của anh ấy đó!” Nhà thiết kế bị cô chọc ghẹo cười ha ha không ngừng, anh ta nói sẽ cố gắng khắc chế.

Trước đó Tạ Thanh Nghiên đặt may cho cô ba bộ lễ phục một lần, đều sẽ được mặc trong buổi yến hội, sau khi nhà thiết kế hướng dẫn cách mặc của ba bộ cho cô xong, lại kêu cô mặc thử, “Lúc trước ngài Tạ còn định đặt may cho cô vài bộ quần áo mặc riêng, nhưng tôi kiên trì muốn gặp người thật trước, mới quyết định có nhận đơn hàng này không, dù sao số lượng cũng khá nhiều, hôm nay vừa gặp, tôi chỉ có thể nói, có thể vì may quần áo cho cô là vinh hạnh của tôi, cô tuyệt đối là người mẫu đẹp nhất!”
“Cảm ơn anh đã khích lệ.

..

Mặc được một nửa, Tạ Thanh Nghiên cũng đã tới, lúc này Lăng Vi mới biết thì ra ba bộ lễ phục này là trang phục tình nhân với Tạ Thanh Nghiên, khi hai người mặc bộ lễ phục hỗ trợ tung hứng cho nhau này sẽ có cảm giác có thể trực tiếp đi lên lễ đường kết hôn.

Nhà thiết kế ở bên cạnh liên tục cảm thán, “Hoàn mỹ, thật sự là hoàn mỹ!” Nhìn hai người ở trong gương, Lăng Vi nhìn không được ngửa đầu nhìn người đàn ông ở bên cạnh, “Loại cảm giác này thật kỳ quái.

..

Người đàn ông điềm tĩnh và đẹp trai hơn nhờ bộ lễ phục được đặt may riêng, trong mắt mang ý cười, dịu dàng hỏi cô, “Kỳ quái ở đâu?”
“Mọi thứ rõ ràng đều là giả, nhưng lại có cảm giác rất chân thật.

..

“Vậy em cứ coi nó trở thành thật sự đi.

”

Lăng Vi lo được lo mất nói: “Tôi sợ đến lúc đó làm không tốt thì phải làm sao bây giờ?”

Tạ Thanh Nghiên trầm thấp cười thành tiếng, “Không phải kỹ thuật diễn của em rất tuyệt sao? Đến lúc đó em cứ diễn theo tôi, ánh mắt chân thành tha thiết, cảm tình đặt đúng chỗ, chắc chuyện này không phải việc khó với em đâu.

”

Lăng Vi:.....

Chương 42: Chương 42

Sau ngày thử lễ phục, Lăng Vi bị Lý Ý gọi đi chụp một bộ ảnh tĩnh (*), bộ phim truyền hình hồi năm trước cô tham gia sắp ra mắt, đã bắt đầu tuyên truyền rồi, Lý Ý tính nhân cơ hội lần này làm một đợt tuyên truyền cho Lăng Vi, làm tăng thêm độ nổi tiếng, dù sao fans trên Weibo của cô cũng chỉ mới mấy vạn người, còn là fans lần trước mua được.

[(*) Nguyên văn ngành chiếu “硬照”: là một thuật ngữ nhiếp ảnh, là chỉ chụp ảnh phẳng cho quảng cáo và tạp chí]

Đây là một bộ phim thần tượng, Lăng Vi diễn vai em gái của nam chính, cảnh quay trong phim cũng không phải rất nhiều, nhưng trang điểm xinh xắn đáng yêu, tính cách dịu dàng, tạo hình rất ngọt ngào, đây là vai diễn trước khi Lăng Vi sống lại, kỹ thuật diễn chắc chắn sẽ ngây ngô hơn rất nhiều, nhưng cũng sẽ giống với người thật.

Bởi vì có ký ức của đời trước, Lăng Vi biết sau khi bộ phim này được ra mắt thì sẽ khá nổi, cũng có thể nhân tiện nâng cao độ nổi tiếng của một vài vai phụ, chỉ tiếc đời trước người đại diện của cô là Triệu Như Ý, căn bản không coi trọng chuyện này, cho nên đã bỏ qua cơ hội lần này, bây giờ đổi thành Lý Ý, cô ấy cũng đã sớm giúp cô tính toán xong mọi thứ.

Vì bộ ảnh tĩnh này của Lăng Vi có phong cách hay thay đổi, có đáng yêu nghịch ngợm, cũng có thành thực quyến rũ, còn có đẹp trai phi giới tính, sau một ngày chụp ảnh, nhiếp ảnh gia thẳng thắn khen ngợi cô có thiên phú, có thể khống chế được các loại phong cách.

Trong đó có bộ chụp váy gợi cảm, nhiếp ảnh gia đề nghị làm ướt, tạo hình quyến rũ, Lăng Vi đã bị xối ướt toàn thân, sau đó cứ để người ướt đi trang

điểm rồi vào trong phòng điều hòa chụp ảnh.

Chờ đến lúc buổi chiều rời khỏi studio, Lăng Vi đã bị chảy chút nước mũi, chờ đến buổi tối thì mới bắt đầu nóng lên, gọi điện thoại kêu Trần Tiểu Nhược mua cho cô vài viên thuốc giảm sốt, uống xong nửa ngày cũng không bớt nóng, làm Trần Tiểu Nhược sợ tới mức vội vàng nâng cô đến bệnh viện.

Ngày thường Lăng Vi rất ít khi phát sốt cảm mạo, nhưng mỗi lần bị bệnh là sẽ ào ào kéo tới, thế nào cũng phải đến bệnh viện chích mới có thể giảm được.

Hơn mười một giờ tối, đã gần đêm khuya, ở trong bệnh viện vẫn có người đến người đi, Lăng Vi đang ngồi truyền dịch trong phòng, uể oải ỉu xiu lật xem tin nhắn trong di động, Trần Tiểu Nhược mua cho cô một chén cháo trắng, cô cũng không muốn ăn chút nào.

Trần Tiểu Nhược dường như đã nhìn thấu tâm tư của cô, ở bên cạnh xúi giục nói: “Hay là chị gửi tin nhắn cho ông chủ Tạ đi?”

Lăng Vi uể oải liếc nhìn cô một cái, lắc đầu nói: “Cũng sắp 12 giờ rồi, anh ấy cũng cần nghỉ ngơi.”

..

Trần Tiểu Nhược không cho là đúng: “Bây giờ còn có người trẻ tuổi ngủ trước 12 giờ sao?”

Lăng Vi:.....

Trần Tiểu Nhược tiếp tục nói: “Có muốn đánh cuộc hay không, chị chỉ cần gửi một tin nhắn, ông chủ Tạ chắc chắn sẽ chạy đến ngay.”

..

Lăng Vi nhịn không được cong khóe môi lên, cười mắng: “Cái đồ quỷ này!” Suy nghĩ một chút, Lăng Vi chụp một tấm mình bị ghim kim tiêm trên tay, sau đó gửi cho Tạ Thanh Nghiên, còn phối hợp với gương mặt vô cùng đáng thương.

Đợi một hồi cũng không thấy Tạ Thanh Nghiên trả lời, Lăng Vi có chút thất

vọng, nói với Trần Tiểu Nhược: “Xem ra em đoán sai rồi.

..

Trần Tiểu Nhược suy nghĩ, nói: “Có lẽ ông chủ Tạ không giống người trẻ tuổi bình thường, nói không chừng anh ấy đã lên giường ngủ từ sớm!”

Lăng Vi:.....

Qua mười tới phút, di động của Lăng Vi đột nhiên vang lên, là Tạ Thanh Nghiên gọi video tới.

Lăng Vi lập tức tỉnh táo tinh thần, nhanh chóng ngồi thẳng dậy nhận video.

Bên kia màn hình, Tạ Thanh Nghiên trần trụi nửa người trên cùng với một cái đầu tóc ướt nhẹ, trông giống như mới đi từ trong phòng tắm ra vậy, anh vừa lấy khăn lông lau tóc, vừa nói với Lăng Vi: “Sinh bệnh? Phát sốt?” Lăng Vi gật gật đầu, khàn giọng nói: “Ban ngày xối nước lại bật điều hòa.

..

Tạ Thanh Nghiên cố định điện thoại di động, dùng sức lấy khăn lông xoa xoa tóc, nói: “Bây giờ đang ở đâu?”

“Bệnh viện Nhân Dân.

..

“Chờ đó.

” Anh bỏ lại hai chữ này xong liền đứng lên đi ra ngoài, thoát khỏi màn hình.

Ngay lúc anh đứng dậy, Lăng Vi nhìn thấy nửa người dưới của anh chỉ dùng một cái khăn lông tùy tiện quấn lại, mà theo động tác đứng dậy của anh, khăn lông trực tiếp rớt xuống, lộ ra vùng chữ V mê người cùng với một ít lông ở eo bụng.

Lăng Vi vốn đang phát sốt mà gương mặt đỏ bừng, bây giờ lại lập tức biến thành một quả cà chua đỏ ửng! Rõ ràng đối phương đã rời khỏi màn hình, nhưng cô vẫn che di động lại.

Trần Tiểu Nhược ở bên thấy phản ứng của cô thì có chút lo lắng hỏi: “Chị, mặt chị đỏ như vậy, có phải nhiệt độ cơ thể lại nóng lên hay không?”
“Không sao.

” Lãng Vi thở yeutruyen.

net sâu, lại lấy điện thoại di động ra một lần nữa, đợi một hồi cũng thấy Tạ Thanh Nghiên đã mặc xong quần áo trở về cầm di động, thuận tiện hỏi cô một câu, “Đói bụng không? Muốn ăn cái gì?”

Lãng Vi vẫn lắc đầu, “Không muốn ăn gì cả.

”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, “Bây giờ em là người bệnh, tôi không ngại em làm nũng với tôi đâu, ví dụ như nói muốn ăn cháo tổ yến ở chỗ Chu tiện nhân chẳng hạn.

”

“Trễ như vậy rồi chắc đã đóng cửa.

”

Ở động đất à, đây là quảng cáo web đang đi lên
“Tôi có thể gọi điện thoại kêu cậu ta sai đầu bếp làm, người bệnh là lớn nhất.

”

“Hay thôi đi, chỗ của tôi cũng có cháo trắng, ăn chút cháo trắng là được rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên không có tắt video, Lãng Vi liền nhìn thấy anh đi thẳng ra khỏi phòng, tiến vào thang máy, đến bãi đỗ xe, lúc lên xe, anh đặt điện thoại di động ở bên cạnh, Lãng Vi cũng chỉ có thể nhìn thấy bàn tay đang để trên tay lái của anh, mà trên cái tay kia vẫn còn cột dây tơ hồng đỏ năm đồng một sợi, Lãng Vi cũng có một sợi.

Mặc dù sợi dây kia rất rẻ, nhưng trong lòng hai người đều muốn đeo, không có ý muốn tháo xuống, Lăng Vi cũng chỉ tháo xuống lúc đóng phim, ngày thường đều sẽ đeo.

Chỉ là kiểu dáng của cái này có hơi thô, Lăng Vi suy nghĩ một hồi rồi chỉ vào sợi dây của trên tay mình, nhỏ giọng hỏi Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh: “Em biết đan dây đeo yeutruyen.

net không? Làm đẹp hơn sợi dây này của chị một chút.

”

Trần Tiểu Nhược nhìn thoáng qua, lắc đầu, “Em không biết, nhưng trên mạng có dạy, học một chút là biết thôi.

”

Có thể là vì nghe thấy bên cạnh cô có tiếng nói chuyện, Tạ Thanh Nghiên đang lái xe thì hỏi: “Bên cạnh là ai?”

Lăng Vi nói: “Là Tiểu Nhược đó.

”

Vào buổi tối tình hình giao thông không đông đúc, cho nên mười mấy phút sau Tạ Thanh Nghiên cũng chạy tới bệnh viện, Trần Tiểu Nhược rất có ánh mắt, nói cho anh biết những điều cần chú ý xong liền vội vàng rời đi, cho hai người một không gian riêng.

“Sao không nằm ở trong phòng bệnh?” Nhìn thấy Lăng Vi ngồi ở trên sofa nhỏ truyền dịch, lông mày của Tạ Thanh Nghiên nhăn lại thật sâu, có chút không vui.

“Tôi chỉ bị cảm nước mà thôi, không cần chiếm giường nằm, truyền hai chai là được rồi, nhanh lắm.

” Lăng Vi không thêm để ý nói.

Có thể là do vội vàng ra cửa, cho nên Tạ Thanh Nghiên chỉ tùy tiện mặc một chiếc áo thun cổ chữ V và một cái quần đùi, trên chân cũng hiếm khi mang giày xăng-đan, lại phối hợp với một mái tóc lộn xộn, đột nhiên có cảm giác y như một anh sinh viên vậy, ngồi ở bên cạnh Lăng Vi, hai người trông như một đôi tình nhân vườn trường vẫn chưa tốt nghiệp vậy.

“Nếu khó chịu thì dựa vào ghế ngủ một chút đi, để tôi coi chừng cái chai cho.”

..

Nhiệt độ của Lăng Vi vẫn chưa giảm hẳn, đầu vẫn hơi choáng, nghe anh nói như vậy, cũng nghiêng đầu dựa vào ghế.

Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy lại cảm thấy cô dựa như vậy chắc chắn không thoải mái, cho nên nhỏ giọng đề nghị, “Tới ngồi trên đùi tôi đi, tôi ôm em ngủ.”

..

Đâu phải con nít đâu, còn muốn ôm ngủ, Lăng Vi mắng to ở trong lòng nhưng lại có hơi rục rịch, có thể là vì đang sinh bệnh, cho nên có thật sự có hơi muốn làm nũng với anh, vì thế nâng mí mắt lên nhìn anh, “Tôi rất nặng.”

..

Khóe miệng của Tạ Thanh Nghiên hiện lên một nụ cười nhạt, “Không sao, sức của tôi rất lớn.”

..

Lăng Vi phát hiện, hôm nay Tạ Thanh Nghiên thiếu đi vẻ không đứng đắn của ngày thường, cả người trông rất dịu dàng, làm cô đang sinh bệnh không tự giác mà càng muốn y lại vào anh.

Vì thế không do dự nữa, Lăng Vi đứng dậy đi qua, ngồi lên trên đùi của anh, Tạ Thanh Nghiên lại điều chỉnh tư thế, để cô tìm được một thế ngồi thoải mái ở trong lòng ngực của anh, sau khi cố định xong ghim kim tay, Lăng Vi liền dựa vào trên vai anh nhắm mắt lại.

Lúc Chu Kiến mang cháo tổ yến đêm khuya chạy tới bệnh viện thì đã nhìn thấy ông chủ Tạ mặt mày thỏa mãn ôm lấy bạn gái, còn thường thường cúi đầu hôn một cái.

Chu Kiến bị đánh gãy giấc ngủ cho nên cả người đầy oán khí, “Cậu biết bây giờ mình trông giống cái gì không?”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, “Cái gì.

”

Chu Kiến: “Ông chú đáng khinh làm bản sự trong sạch của thiếu nữ!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chu Kiến cũng không vội rời đi, ngồi xuống bên cạnh anh hàn huyên vài câu, giữa chừng lại nhắc tới Cố Di Ni.

“Con bé trở về được một thời gian rồi.

” Chu Kiến nói.

“Ngày đó lúc đi thử quần áo có gặp được, trông trưởng thành hơn không ít.

”

“Mặc dù nó là em họ của tôi, nhưng tôi vẫn cảm thấy phải nhắc nhở cậu một tiếng, chắc nó vẫn còn si tình cậu đó.

”

Tạ Thanh Nghiên cúi đầu nhìn người trong lòng ngực, nói: “Chuyện đó đâu liên quan gì tới tôi, bảo bối của tôi đang ở đây mà.

”

“Được rồi, coi như tôi lẩm miệng.

” Chu Kiến bĩu môi, lấy di động ra chơi, sau đó anh ta nhanh chóng phát hiện Tạ Thanh Nghiên mới vừa đăng bài lên bảng tin.

Bảng tin của ba Tạ:

“Muốn tìm hiểu về trang phục y tá tự chế.

”

Đính kèm là hình một bộ trang phục y tá màu hồng phấn đáng yêu, tạo hình khác biệt rất lớn so với trang phục y tá bình thường.

”

.....

Chu Kiến đột nhiên quay đầu lại nhìn Tạ Thanh Nghiên một cái, “Tôi nói cậu là ông chú đáng khinh, quả nhiên không oan uổng cậu chút nào!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chương 43: Chương 43

Cũng không biết có phải là do trong nước biển có chứa thành phần giúp an thần, hay là bởi vì sau khi hạ sốt thân thể nhẹ nhàng hơn một ít, mà cho dù tư thế bị ôm có hơi mất tự nhiên, Lăng Vi cũng vẫn ngủ thật say, bỏ lỡ chén cháo tổ yến mà Chu Kiến đã mang tới.

Chờ đến khi truyền dịch xong, Tạ Thanh Nghiên gọi y tá tới rút kim cho Lăng Vi, cô y tá trực ban đang tựa vào trên bàn ngủ có hơi mê man, cho nên lúc tới đây rút kim, động tác của cô có hơi thô lỗ, lúc băng dính và kim tiêm được rút ra, trên mu bàn tay của Lăng Vi cũng rớt theo vài giọt máu, Tạ Thanh Nghiên hoảng sợ, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía cô y tá kia, cô y tá kia run run một chút, vội vàng lấy bông y tế đè mu bàn tay của Lăng Vi lại, nói: “Ấn năm phút sẽ không sao.

”

Tạ Thanh Nghiên cẩn thận nắm lấy tay của Lăng Vi, dùng lực đạo vừa phải đè xuống miếng bông y tế kia, giống như thứ rớt xuống không phải máu trên người Lăng Vi mà là mấy miếng thịt trên người anh vậy.

Sau khi rút kim xong, Lăng Vi ngủ càng say, Tạ Thanh Nghiên sợ mu bàn tay của cô vẫn sẽ tiếp tục chảy máu, cho nên vẫn giữ một tư thế không dám lộn xộn.

Khoảng cách gần gũi quá mức, làm xoang mũi của anh đều tràn ngập mùi hương thanh mát dịu nhẹ trên người cô, nghe lâu rồi, sau đó lại đầu óc lại có chút mê hoặc.

Lăng Vi tỉnh lại ở trên giường lớn của khách sạn, bởi vì đã ở bên này được

một thời gian, cho nên cô khá quen thuộc với hoàn cảnh và hơi thở xung quanh mình, theo thói quen mà cọ cọ cái gối đầu, lại cảm thấy cái gối đầu hôm nay có hơi kỳ quái, có hơi cứng, nhưng lại ấm áp, cô lại híp mắt cọ vài cái, sau khi hoàn toàn xác định được cái gối đầu này có vấn đề, cô mở to mắt, kinh ngạc phát hiện mình đang nằm gối đầu trên một cánh tay!!! Nhìn theo cánh tay này, Lăng Vi phát hiện Tạ Thanh Nghiên đang nghiêng người đối mặt cô, ngủ rất say, một bàn tay của anh duỗi ra, rất rõ ràng đã giữ tư thế này trong một khoảng thời gian rất dài.

Lăng Vi lập tức có hơi bối rối, nửa đêm hôm qua cô phát sốt, đến bệnh viện truyền dịch, sau đó Tạ Thanh Nghiên tới, cô lại nằm ở trên người anh ngủ mất, mà giấc ngủ này thật giống như bị mất trí nhớ, cái gì cũng không nhớ rõ, Tạ Thanh Nghiên đưa cô về thẳng khách sạn, cô lại không có cảm giác gì cả.

Lăng Vi chống người ngồi dậy, nhìn gần khuôn mặt của anh anh, có thể dễ dàng nhìn thấy mắt anh có hơi đen, tối hôm qua người đàn ông này đã chăm sóc cô cả một buổi tối.

Quen biết anh lâu như vậy, đây là lần đầu tiên nhìn thấy anh dịu dàng như thế, Lăng Vi lặng lẽ than thở, làm sao bây giờ, thật sự cô càng lún càng sâu rồi!

Lăng Vi cũng ngại nằm tiếp, nhưng lại không muốn đánh thức anh, cho nên làm giống như một con giun nhỏ, thật cẩn thận dịch ra bên ngoài, muốn lặng lẽ rời giường.

Kết quả cô mới xoay người một cái thì đột nhiên có một có một cánh tay mạnh mẽ kéo cô trở về, Lăng Vi không kịp đề phòng ngã vào trong ngực anh.

Người đàn ông trầm thấp cười, giọng nói mới vừa tỉnh nghe vừa lười biếng vừa gợi cảm, “Bệnh mới tốt hơn đã nghịch ngợm như vậy rồi, em là con nít sao?”

“Giống con nít chỗ nào?”

Tạ Thanh Nghiên lười biếng nói: “Vậy vừa rồi em đang làm gì? Uốn éo uốn éo là đang rèn luyện eo à? Yên tâm đi, nếu vận động trên giường, hình như

em không cần tốn sức.

”

Lăng Vi:.....

Vừa mới khen anh dịu dàng! Dịu dàng chỗ nào? Rõ ràng vẫn là lão lưu manh mà!!!

Thấy cô không phản ứng, Tạ lão lưu manh dùng một tay gói đầu, tiếp tục cạ lơ phát phơ nói: “Thế nào? Thẹn thùng? Tối hôm qua người ôm tôi không chịu buông tay, người kéo tôi lên trên giường chính là em mà.

”

“Nói hươu nói vượn!” Lăng Vi không thể nhịn được nữa mà trợn trắng mắt, nói: “Tôi là một người bệnh, sức đâu ra mà kéo anh lên trên giường chứ!”
Tạ Thanh Nghiên nhướn mày: “Có cần tôi tái hiện lại chuyện của tối hôm qua một lần hay không?”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên đùa giỡn cô một hồi lâu, lúc này mới nghiêm mặt nói: “Cảm thấy thế nào? Khỏe lên chút nào chưa?”

Lăng Vi nghiêng răng nghiêng lợi, “Vốn cảm thấy vẫn tốt, lúc này lại đau đầu rồi, bị anh chọc tức đó!!”

Tạ Thanh Nghiên vội vàng đưa tay lên đầu hàng, “Được được được, người bệnh lớn nhất, tôi không đùa em nữa, em gọi bữa sáng lên trước đi, tôi đi tắm rửa một cái.

” Nói xong anh liền xốc chăn lên xoay người xuống giường, thái độ vô cùng tự nhiên, giống như đây là giường của nhà anh vậy.

Lăng Vi sững người, ngây ngốc hỏi anh: “Tại sao anh lại muốn tắm rửa?”

Tạ Thanh Nghiên đương nhiên nói: “Tối hôm qua tôi ôm em ngủ, cũng bị dính mồ hôi rồi, không nên tắm rửa một cái sao?”

“Nhưng ở đây đâu có đồ cho anh thay.

” Lăng Vi nhíu mày nói.

Tạ Thanh Nghiên khoanh tay trước ngực, nghiêng đầu nhìn cô, “Tôi chăm

sóc em cả một buổi tối, bây giờ chỉ tắm thôi em cũng không cho sao?”

Lăng Vi:.....

Không phải không cho tắm, nhưng mà lại cảm thấy hơi kỳ kỳ.

Tạ Thanh Nghiên cũng không nói chuyện với cô nữa, thẳng đi vào phòng tắm, Lăng Vi nhìn chằm chằm cánh cửa phòng tắm nửa ngày, xoa xoa cái đầu còn hơi đau, bất đắc dĩ thở dài, thành thật cảm lấy điện thoại đặt bữa sáng.

Mười phút sau, cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa, Lăng Vi tưởng bữa sáng đã được đưa đến, liền phủ thêm áo khoác đi ra mở cửa, không ngờ ở ngoài cửa lại là Trần Tiểu Nhược và Lý Ý.

“Sao hai người lại tới đây?” Lăng Vi nghi hoặc hỏi các cô, lại theo thói quen để hai người vào nhà.

“Mới sáng sớm chị đã nghe Tiểu Nhược nói tối hôm qua em phát sốt đến bệnh viện, cho nên muốn tới thăm em, Tiểu Nhược đưa cháo hầm xương sườn tới cho em đó.

” Lý Ý nói.

Trần Tiểu Nhược đưa tay lấy bình giữ ấm ra, “Em nấu từ sáng sớm đó.

..

Ba người đang nói chuyện thì nghe thấy “cùm cụp” một tiếng, cửa phòng tắm bị mở ra, sau đó lại thấy một người đàn ông từ bên trong đi ra với một cái khăn ướt nhẹ đang che ở chỗ kia.....

Lý Ý:.....

Trần Tiểu Nhược:.....

Lăng Vi:.....

Những người khác đều im lặng, chỉ có ba Tạ vẫn mang vẻ mặt tỉnh bơ,

“Chào mọi người, mới sáng sớm đã đến tìm Tiểu Vi rồi sao?”

Lý Ý nhìn Lăng Vi lại nhìn ba Tạ, tỏ vẻ hiểu rõ, “Không đúng không đúng, tôi chỉ tản bộ đi ngang qua, tôi sẽ lập tức đi ngay.

” Nói xong cũng không quay đầu lại mà đi ra cửa.

Trần Tiểu Nhược nhìn Lăng Vi lại nhìn ba Tạ, bưng tỉnh hiểu ra, “Em cũng tản bộ đi ngang qua, em sẽ lập tức đi ngay.

” Nói xong cô vội vàng nhét bình giữ ấm trên tay vào tay Lăng Vi, sau đó nhanh chóng lui ra ngoài cửa, còn thuận tay “Phanh” một tiếng, đóng cửa lại.

Ba Tạ rất vừa lòng nhướn mày, “Hai người rất không tồi, biết thức thời.

”

Lăng Vi cố nhịn mới không quăng bình giữ ấm trên tay xuống rồi đi ra ngoài, “Sao anh không mặc áo tắm dài?”

“Quá nhỏ, mặc không vừa.

” Ba Tạ tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Nhìn vẻ mặt tức giận của Lăng Vi, ông chủ Tạ tốt tính an ủi: “Đừng rối rắm, ở trong mắt người khác mối quan hệ của chúng ta đã sớm không thuần khiết rồi.

”

Lăng Vi:.....

Hai người ăn xong bữa sáng, tài xế đúng lúc đưa quần áo sạch sẽ tới cho ông chủ Tạ, ông chủ Tạ cũng không vội mặc vào, cơ bắp trên người thoát ẩn thoát hiện ở trước mặt cô, làm cho Lăng Vi choáng váng đầu, dút khoát nằm lên sofa, lấy di động ra chơi, kết quả vừa vào bảng tin đã nhìn thấy bài đăng nửa đêm hôm qua của ba Tạ.

Trang phục y tá tự chế!!!

Cái lão lưu manh không biết xấu hổ này!!

Lăng Vi tức đến bật cười, vỗ vỗ vị trí bên cạnh, ý bảo ông chủ Tạ lại đây ngồi, Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, quần khăn tắm, nhẹ nhàng sáng khoái

ngồi xuống.

Lăng Vi chỉ vào bảng tin của anh nói: “Anh à, trang phục y tá tự chế có gì hay đâu, áo blouse trắng của bác sĩ chơi mới vui nha, tôi làm nữ bác sĩ xinh đẹp, anh người bệnh.

” Cô cố ý càng nói càng sát tới gần, cuối cùng dựa vào bên tai anh tiếp tục nói: “Anh nằm trên giường, tôi sẽ mặc áo blouse trắng khám bệnh cho anh, mát xa cho anh, từ trên xuống dưới.....”

Cô nói đến đó lại dừng đề tài lại, để anh tự mình bỏ não.

Sau đó.....

Lăng Vi nén cười, nói: “Ông chủ Tạ, lều trại của anh căng lên rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Bởi vì vừa rồi anh không gấp gấp thay khăn tắm ra, cho nên bây giờ dưới thân có chút phản ứng cũng có thể nhìn thấy rõ ràng, nhưng mà ông chủ Tạ không phải người bình thường, chỉ thấy anh nuốt nuốt yết hầu, nghiêm túc nói: “Cái này chứng minh tôi là người đàn ông bình thường.

”

Lăng Vi:.....

Vài ngày sau, sau khi Lăng Vi đan xong dây đeo thì rốt cuộc tiệc sinh nhật ba mươi tuổi của ông chủ Tạ cũng được cử hành đúng hạn.

Địa điểm tổ chức tiệc sinh nhật là biệt thự trên núi của Tạ gia, nói đến bữa tiệc sinh nhật này, ông chủ Tạ cũng rất bất đắc dĩ, bởi vì người khởi xướng không phải anh, mà là Tạ Thái Hậu, theo như lời mẹ Tạ, ba mươi là một con số quan trọng của đời người, là một ngày vô cùng có ý nghĩa đáng để kỷ niệm, cho nên đã sớm định ra bữa tiệc sinh nhật này, Tạ Thanh Nghiên thấy bà vui vẻ như vậy cũng để bà tùy ý xử lý.

Sau đó, mẹ Tạ lại xử lý bữa tiệc sinh nhật này thành bữa tiệc lớn của người giàu có trong giới, hết cách rồi, thanh danh của Tạ gia thật sự quá lớn, thỉnh

thoảng có chút gió thổi cỏ lay cũng sẽ có một đám người vây lại xem náo nhiệt.

Lăng Vi thân là bạn gái chính thức của Tạ Thanh Nghiên, từ sớm đã bị Tạ Thanh Nghiên đón lên trên núi.

“Khẩn trương không?”

“Có chút.

”

“Đêm nay hơn phân nửa người trong thương giới đều sẽ tới.

”

“Bây giờ anh làm tôi sợ như vậy thì có chỗ tốt gì?”

“Chỉ cảm thấy biểu cảm đáng thương của em vô cùng đáng yêu.

”

Lăng Vi cạ lời, sau đó không cam lòng yếu thế mà lấy kỹ thuật diễn giữ nhà của bản thân ra, cười tủm tỉm nói: “Anh ơi, anh không yêu em sao? Sao lại có thể giễu cợt em như vậy.

”

Tạ Thanh Nghiên rất hưởng thụ cười nói: “Tôi thương em còn không kịp, sao có thể giễu cợt em, em chính là tim là gan của tôi mà.

”

Đột nhiên mẹ Tạ xuất hiện, “Mặc dù mẹ rất không muốn quấy rầy các con nói chuyện yêu đương, nhưng vẫn không thể không nói, khách khứa đã tới rồi.

”

Lăng Vi:.....

Chương 44: Chương 44

Lăng Vi đã từng được đứng trên rất nhiều sân khấu, làm khách mời của những buổi lễ trao giải long trọng, làm người chủ trì của các buổi tiệc từ thiện, có thể nói là người từng trải ở các trường hợp lớn.

Nhưng hôm nay sẽ đối mặt với những người giàu có trong giới thượng lưu, trong lòng cô vẫn rất khẩn trương, đặc biệt cô chỉ là bạn gái giả của Tạ Thanh Nghiên, điều này khiến cô cực kỳ không tự tin.

Lúc mẹ Tạ tới nhắc nhở khách của bọn họ đã tới thì cũng đưa cho Lăng Vi nguyên bộ trang sức kim cương, “Dì thấy bộ trang sức kim cương này rất hợp với bộ váy của con, cho nên mới đưa đến đây cho con.

”

Lúc này trên cổ Lăng Vi cũng có đeo một cái vòng cổ, mặc dù tạo hình độc đáo, nhưng vừa thấy đã biết cấp bậc không đủ, quả thực không thể so sánh với bộ trang sức mẹ Tạ đưa tới, kết quả sau khi Tạ Thanh Nghiên nhìn một lại còn ghét bỏ nói: “Sao lại là bộ này, không phải còn có bộ lớn hơn nữa sao?”

Mẹ Tạ vô cùng ghét bỏ trừng mắt nhìn con trai của mình một cái, nói: “Con là ông chủ than đá sao? Đồ to đều tốt hết hả? Có muốn mẹ đặt làm cho con một sợi dây chuyền vàng nặng mười cân để con đeo trên cổ hay không?”
“Mười cân dây xích, chắc đó là xích chó rồi.

”

“Con biết thì tốt, con thích hợp đeo cái đó!”

Lăng Vi:.....

Đôi mẹ con này đang tự biểu diễn hát bè sao? Đã là lúc nào rồi còn có tâm

trạng nói giỡn?!

Mẹ Tạ chê cười con trai xong, xoay người lại muốn đeo lên cho Lăng Vi, Lăng Vi vội vàng nói: “Dì à, cái này quá quý giá, không thích hợp đâu ạ.

..

“Không thích hợp ở chỗ nào? Con là bạn gái của Thanh Nghiê, là con dâu tương lai của dì, mấy cái này vốn dĩ nên cho con mà.

” Mẹ Tạ nói xong, cũng không đợi cô cự tuyệt, trực tiếp đưa tay đeo lên giúp cô.

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiê ở bên cạnh híp mắt thưởng thức, sau đó vừa lòng gật gật đầu, nói: “Tôi biết rõ cái mua này không bằng vật quý giá cất trong nhà mà, xinh đẹp.

..

Mẹ Tạ đeo lên giúp Lăng Vi xong, thưởng thức một hồi, ôm cô nói: “Đúng là một cô gái xinh đẹp, rất phù hợp, chỗ của dì còn có rất nhiều, hôm nào Tiểu Vi tới chọn mấy bộ mang về chơi.

..

Lăng Vi:.....

Mấy cái đó là đồ chơi sao? Tùy tiện chọn mấy bộ mang về chơi?

Lăng Vi đang muốn nói lời cảm ơn thì đã nghe Tạ Thanh Nghiê nói: “Hôm nay có may ba bộ lễ phục, nếu chỉ đeo một bộ thì khó coi quá.

..

Mẹ Tạ cười híp mắt, nói: “Vẫn chưa kết hôn đã trân trọng như vậy rồi, về sau tới mức nào đây, được rồi được rồi, mẹ đi lấy hai bộ nữa qua đây.

..

“Dì ơi, cái này là đủ rồi, thật đó!” Lăng Vi vội vàng lên tiếng ngăn cản.

Mẹ Tạ xua xua tay, cười nói: “Dì làm như vậy là có mục đích, mấy cái này

đều là phí sửa miệng nha.

..

Phí sửa miệng??

“Con coi bây giờ con vẫn gọi dì ơi dì ơi, thật xa lạ nha, qua hôm nay, phải sửa miệng.

..

Tạ Thanh Nghiên cũng ở bên cạnh ồn ào nói: “Bảo bối ngoan, gọi tiếng mẹ thử xem?”

Đây rốt cuộc là tiệc sinh nhật hay là tiệc đính hôn vậy, tại sao lại phải sửa miệng rồi?

Nhưng thấy vẻ mặt chờ mong của mẹ Tạ, Lăng Vi lại cảm thấy không đành lòng phá tan sự hưng phấn của bà, huống chi này tiếng mẹ này, cô cũng rất tình nguyện gọi, vì thế không hề ngượng ngừng ngọt ngào gọi: “Mẹ”

“Ai ai, thật ngoan.

” Mẹ Tạ rất kích động tiến lên ôm Lăng Vi, từ nụ cười tươi trên mặt bà có thể thấy được, bà thích đứa con dâu tương lai này biết bao nhiêu.

Chờ sau khi mẹ Tạ rời đi, Lăng Vi bắt đầu nhìn về phía Tạ Thanh Nghiên, nói: “Có phải diễn hơi qua loa rồi hay không?”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, mang tâm trạng cười nói: “Có sao? Cốt truyện này không phải đang diễn ra theo trình tự sao, chúng ta yêu đương lâu như vậy rồi, bà đương nhiên sẽ đến thúc giục, rất bình thường.

..

Bình thường ở chỗ nào chứ, hoàn toàn không bình thường chút nào được không! Ông chủ Tạ, anh còn có nhớ tới bản hiệp nghị mà mình đã ký ở ven bờ hồ Đại Minh hay không vậy?

Không đợi Lăng Vi vén tay áo lý luận với anh, Tiểu Thanh đã tới đây gõ cửa báo khách khứa đã tới đủ, bà chủ kêu bọn họ đi xuống đón khách.

Tạ Thanh Nghiên sửa sang lại lễ phục một chút, cong khuỷu tay về phía Lăng Vi, diễn vai quý ông ga lăng lịch thiệp, Lăng Vi cười đi qua, rất thực nữ mà đặt tay lên trên đó.

Tiểu Thanh ở bên cạnh nhìn bọn họ, bỗng nhiên cảm thấy hai người không phải muốn đi tiếp khách, mà là sắp bước lên thảm đỏ kết hôn, bây giờ chỉ thiếu một bản nhạc dạo đầu của đám cưới mà thôi!

Lăng Vi nhìn thấy Tiểu Thanh đi theo bên cạnh bọn họ cùng xuống lầu, liền nhỏ giọng bắt chuyện với cô, “Tiểu Thanh, chiếc váy hôm nay của cô không tồi nha.

..

Tiểu Thanh bình tĩnh nói: “Là cậu Thanh Hoa tặng đó.

..

Lăng Vi rất ngạc nhiên nói: “Phải không, có phải cô định tiếp nhận cậu ấy rồi hay không?”

Tiểu Thanh nhìn Tạ Thanh Nghiên ở bên cạnh một cái, mặt không cảm xúc nói: “Cậu Thanh Hoa nói, nếu hôm nay tôi không làm bạn gái của anh ấy, anh ấy sẽ làm cho nhà tôi phá sản, mỗi năm ba tôi thu vào cũng chỉ có một hai vạn, phá sản rồi sẽ phải uống gió Tây Bắc mất thôi.

..

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Hoa học hư rồi! Từ từ đã, cái cách uy hiếp phá sản này sao quen quá vậy, Lăng Vi vội vàng quay đầu lại nhìn tổng tài bá đạo ở bên cạnh, “Chủ ý này là anh đưa ra hả!”

Tạ Thanh Nghiên lộ ra vẻ mặt vui mừng, “Cuối cùng nó cũng thông suốt rồi.

..

Lăng Vi:.....

Tiểu Thanh:.....

Loại thông suốt này không có cũng được!!

Đời trước Lăng Vi quen biết không ít nhân vật lớn, nhưng phần lớn đều là ở trong giới giải trí, cho dù không có giao tình thì cũng có thể gọi tên.

Bây giờ bị Tạ Thanh Nghiên mang đi chào hỏi với người khác, trong lòng cô có chút ngây ngốc khi bị xoay vòng vòng, bởi vì mấy người này đều là quý

nhân, cô cơ bản không quen biết, những người khác nhìn thấy bộ dáng thân mật của cô và Tạ Thanh Nghiên đều sôi nổi tiến lên bắt chuyện lôi kéo làm quen với cô, số lượng quá nhiều, đúng là người trước ngã xuống, người sau tiến lên, nổi liền không dứt.

Lúc này hai người cầm champagne trong tay, đang chậm rãi đi từ đại sảnh ra đình hóng mát, ở bên ngoài đình hóng mát đa số đều là người trẻ tuổi, tương đối hoạt bát, Lăng Vi nghĩ tới chuyện sẽ đi đón tiếp mấy người này, sắp không giữ được nụ cười trên mặt.

Tạ Thanh Nghiên ở bên cạnh nhẹ nhàng như không mỉm cười, thấp giọng nhắc nhở cô, “Mỉm cười, tất cả mọi người đều đang nhìn em đó.

”

Lăng Vi tiếp tục giữ nụ cười tươi tắn đáng yêu, nhỏ giọng trả lời: “Cười cả một buổi tối, khuôn mặt sắp cứng lại rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Vây để nó cứng lại ở trạng thái tốt nhất đi.

”

Lăng Vi: “Vây còn không bằng anh tạo một người máy đưa tới làm bạn gái của anh đi, sẽ giữ sự hoàn mỹ từ đầu tới đuôi luôn!”

Tạ Thanh Nghiên: “Người máy sao có thể ôm thoải mái như em được?”

Lăng Vi: “Trước kia tôi vẫn luôn cảm thấy da mặt của anh làm bằng kính chống đạn, kết quả tôi vẫn sai rồi, thật ra da mặt của anh làm từ đá kim cương!”

Tạ Thanh Nghiên: “Cảm ơn đã khích lệ.

”

Trên mặt hai người đều là vẻ ngọt ngào ân ái, khi người ngoài nhìn thấy bọn họ cũng sẽ cho rằng bọn họ đang nhỏ giọng nói lời thân mật âu yếm, ai biết hai người này thật ra đang đấu võ mồm chứ?!

Lăng Vi mang biểu cảm hoàn mỹ, ngằm nghiêng răng nghiêng lợi, “Anh đều cư xử với con gái như vậy sao?”

Tạ Thanh Nghiên quay đầu lại liếc nhìn cô một cái, “Bảo bối, trong mắt tôi

chỉ có một mình em là con gái, mấy người khác đều là người ngoài hành tinh.

”

Lăng Vi:.....

Hai người đi vào đình hóng mát, một vài người trẻ tuổi nhìn thấy bọn họ, lập tức hoan hô, sôi nổi tiến lên chúc Tạ Thanh Nghiên sinh nhật vui vẻ, đám người Chu Kiến ngày thường chơi bời với Tạ Thanh Nghiên cũng tụ tập ở bên cạnh bể bơi, nhìn thấy bọn họ đi tới, mỗi người đều bắt đầu lấy quà ra, nhưng đối tượng tặng quà lại rất kỳ lạ.

Chu Kiến là người đầu tiên tiến lên, lấy một hộp quà tinh xảo ra đưa đến trước mặt Lăng Vi, “Chị dâu, đây là quà sinh nhật của ông chủ Chu, xin chị nhận lấy.

”

Lăng Vi cảm thấy chơi rất vui, nói: “Là sinh nhật anh ấy, sao lại đưa quà cho tôi.

”

“Hai người còn phân biệt sao? Đưa quà cho cô, càng khiến cậu ta vui vẻ, cái này gọi là kịch bản.

”

Lăng Vi:.....

Kịch bản của mấy người thành phố các người thật nhiều!

Nghe anh ta nói như vậy, Lăng Vi cũng hào phóng nhận lấy, cười hỏi anh ta:

“Tôi có thể nhìn thử là cái gì không?”

“Ha ha, một chút lòng thành thôi, tôi sợ cô mở ra bọn họ sẽ chê cười tôi.

”

Tạ Thanh Nghiên đúng lúc xen mồm nói: “Vậy càng phải mở ra xem.

” Nói xong còn duỗi tay giúp Lăng Vi mở cái hộp ra.

Bên trong hộp, ở giữa tấm vải lót màu đen có đặt một cái chìa khóa xe Porsche.

Lăng Vi:.....

Chu Kiến cười hì hì nói: “Tôi biết trong nhà Tạ nhà giàu không thiếu xe, nhưng cái này của tôi được khảm bằng thạch anh tự chế, chắc chắn cậu ta không có!”

Tạ Thanh Nghiên cười gật gật đầu, “Làm không tòi, cậu lấy lòng được tôi rồi.

” Sau đó lại ôm Lăng Vi nói: “Bảo bối, chúng ta mau cảm ơn ông chủ Chu đi.

”

Mặc dù Lăng Vi bị dọa nhảy dựng, nhưng cũng biết trường hợp này hẳn nên nghe theo Tạ Thanh Nghiên, vì thế cũng cười ngọt ngào nói: “Cám ơn ông chủ Chu, hôm nay ông chủ Chu đặc biệt có khí phách!”

Chu Kiến lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực, cả người cao thêm một mét.

Ông chủ công ty giải trí Đồng Đông lại tặng bộ châu báu, nghe nói là vừa thu được từ buổi đấu giá, bởi vì Lưu Khánh Niên và Triệu Hải Hoa làm địa ốc, cho nên trực tiếp cùng nhau tặng tòa cao tầng vừa trùng tu, đều là do Tạ Thanh Nghiên làm chủ nhận lấy.

Lúc sau vẫn có vài người muốn tặng quà, lại bị Tạ Thanh Nghiên ngăn cản, qua đây cũng có thể nhìn ra, mặc dù đều là bạn bè, nhưng cũng phân xa gần thân sơ.

Lúc này một cô gái mặc lễ phục màu sắc diễm lệ đi lên trước, ngọt ngào hô lên, “Anh Thanh Nghiên.

”

Lăng Vi nghiêng đầu nhìn cô ta, phát hiện cô gái này có hơi quen mắt, nhưng bởi vì có trang điểm cho nên nhất thời cũng không nhớ ra.

Tạ Thanh Nghiêן cũng thấy cô gái này đi tới, nụ cười tươi nhạt đi một ít, nói: “Tiểu Cố, em cũng tới à.

”

“Anh Thanh Nghiêן, sinh nhật vui vẻ.

” Vị tên Tiểu Cố này cầm quà trong tay, tiến lên đưa cho anh, “Đây là do tự tay em làm, không phải vật quý trọng gì.

”

Tạ Thanh Nghiêן nhìn hộp quà trên tay cô ta rồi nói: “Em cũng thấy rồi đó, hôm nay là do chị dâu của em thu quà.

”

Tiểu Cố mím môi, còn muốn nói gì đó lại bị Chu Kiến ở bên cạnh kéo lại, nói: “Đưa cho chị dâu cũng vậy thôi.

”

Bị anh nói như vậy, Tiểu Cố mới đưa vật trong tay cho Lăng Vi, nhẹ nhàng kêu một tiếng: “Chị dâu.

”

Lăng Vi lập tức nhớ ra, đây không phải là cô em họ của Chu Kiến đã từng gặp qua vào lúc thử lễ phục sao, gọi là gì nhỉ, Cố Di Ni!
Người ta không vui vẻ đưa quà cho cô, cô cũng không vui vẻ nhận lấy đâu, vì thế rất khách sáo cười nói: “Đây là quà chuẩn bị cho Thanh Nghiêן, tôi cũng không dám nhận.

”

Tạ Thanh Nghiêן nhẹ nhàng cười, cúi đầu nói với cô: “Không phải đang ghen chứ!”

Lăng Vi liếc mắt nhìn anh, “Anh nói sao cũng được!”

Cuối cùng, phần quà này của Cố Di Ni vẫn bị khéo léo từ chối.

Náo loạn một hồi, lúc hai người bị gọi về phòng cắt bánh kem, Tạ Thanh Nghiêן đột nhiên hỏi cô, “Bọn họ đều đã tặng quà, của em đâu?”

Lăng Vi mím môi, bỗng nhiên cảm thấy hai sợi dây đeo của mình hình như có hơi qua loa? “Đợi lát nữa tìm một nơi không có ai mới tặng cho anh.

” Miễn cho khỏi mất mặt ở trước mặt mọi người!

Tạ Thanh Nghiên cười nói: “Thần bí vậy à? Vậy tôi càng mong đợi.

”

Lúc sau, khi cắt bánh kem, mọi người ồn ào muốn Tạ Thanh Nghiên và Lăng Vi thực hiện một cái hôn nồng nhiệt kiểu Pháp ở trước mặt mọi người, trường hợp này có hơi mất khống chế.

Ông chủ Tạ lộ vẻ cứng chiều ôm lấy Lăng Vi, nói với mọi người: “Sinh nhật năm nay đúng là có một ý nghĩa không tầm thường, bởi vì trong một năm này, tôi gặp được bảo bối tôi yêu nhất.

” Nói xong liền ở bên trong tiếng huýt sao và la hét của mọi người, cúi đầu hôn lên môi cô.

.

Chương 45: Chương 45

Đây là một cái hôn hàng thật giá thật, không thăm dò, không ngả ngớn, bờ môi của anh ấm áp mềm mại, đầu lưỡi kiêu ngạo xông vào miệng cô, mạnh mẽ trêu chọc đầu lưỡi của cô, cùng dây dưa với nhau.....

Thân thể bị anh ôm chặt lấy, đầu lưỡi bị cuốn lấy thật sâu, Lăng Vi cảm thấy toàn bộ thân thể đều không còn là chính cô nữa, linh hồn dường như đang thoát khỏi thân thể của cô, bay vào giữa không trung, mọi người đứng xem, cười nhìn hai người yêu nhau đang nhiệt tình ôm hôn, đứng nhìn từ nơi xa, bọn họ chính là trời sinh một đôi.

Nếu thời gian có thể ngừng lại ở khoảnh khắc này thì quá tốt rồi.

Một giọng nói ngọt ngào trong trẻo đột nhiên vang lên: “Ba mẹ còn muốn hôn bao lâu vậy, con muốn ăn bánh kem!”

Tiếng nói vừa dứt, mọi người đều cười vang.

Tạ Thanh Nghiên buông Lăng Vi ra, thấy môi cô bị hôn đến đỏ tươi, có chút chưa đã thèm dùng ngón cái vuốt ve một chút, lúc này mới cười nói: “Được rồi, biểu diễn kết thúc, cho đứa nhỏ ăn bánh kem đi.

”

Tạ Tử Du có thể là người duy nhất ở đây thật sự muốn ăn bánh kem, nhìn ba mẹ ôm hôn nửa ngày cũng không định kết thúc, chỉ có thể nóng vội lên tiếng đánh gãy, Tạ Thanh Hoa ở bên cạnh duỗi tay ra muốn che miệng nhóc cũng không kịp, chỉ có thể bất đắc dĩ bế nhóc lên đưa cho Tạ Thanh Nghiên.

“Muốn ăn miếng nào?” Lăng Vi cầm dao khoa tay múa chân ở trên cái bánh

kem.

Tạ bảo bảo ngồi ở trong lòng ngực của ba Tạ, trừng lớn hai mắt nhìn nhìn rồi chỉ vào hai đóa hoa hồng ở phía trên nói: “Muốn cái này!”

Tạ Thanh Nghiên cong khówek miệng lên: “Muốn hái hoa sao.

..

Chu Kiến sáp đến gần, cười nói: “Giống cậu thôi.

..

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt nhìn anh ta một cái, “Tôi chỉ hái đóa hoa yêu kiều của bảo bối nhà tôi mà thôi.

..

Lăng Vi mặc kệ bọn họ, hết sức tập trung cắt bánh kem cho nhóc con.

Tạ bảo bảo nâng một miếng bánh kem to, cảm thấy mỹ mãn rời đi với bà nội, tìm một nơi thoải mái để thưởng thức miếng bánh kem hoa hồng của nhóc.

Chờ đến khi bóng đèn nhỏ đi rồi, Lăng Vi lại cảm thấy có hơi mất tự nhiên, tầm mắt đảo khắp nơi, cũng không muốn nhìn tới Tạ Thanh Nghiên nữa, bản thân Tạ Thanh Nghiên là người hay diễn trò, lúc này sẽ không cam lòng bị vắng vẻ, vì thế lại bắt đầu trêu chọc cô, “Vừa rồi ngoại trừ uống champagne ra, em còn cái gì không?”

Lăng Vi khó hiểu ngẩng đầu lên nhìn anh, “Không ăn cái gì cả.

..

Ba Tạ không tin, truy hỏi: “Sao có thể, có phải em ăn vụng chocolate hay không?”

Lăng Vi bắt đắcdĩ, “Vừa rồi tôi vẫn luôn đi theo bên cạnh anh, có ăn cái gì hay không anh không biết sao?”

Ba Tạ sờ cằm, nghi hoặc nói: “Quái lạ, vừa rồi rõ ràng tôi ném được hương vị rất ngọt, môi, đầu lưỡi, chỗ nào cũng ngọt.

..

Lăng Vi:.....

Mỗi lần muốn nói chuyện phiếm đàng hoàng, cuối cùng đều bị đùa cợt, đây cũng là một loại bản lĩnh!

Khách khứa đến nhiều hơn, cho dù Tạ Thanh Nghiên có lòng muốn đùa giỡn hai câu, cũng không có nhiều thời gian, không bao lâu sau đã bị bạn bè trong thương giới kéo qua bên cạnh nói chuyện.

Còn lại một mình, Lăng Vi vốn muốn đi tìm nhóc Tạ, nhưng đi một nửa lại gặp phải Cố Di Ni, “Chị dâu, lại đây nói chuyện phiếm nha, bọn em mới vừa nhắc tới chị đó.

..

Lăng Vi tự thấy bản thân không có đề tài gì để nói với bọn họ cả, nhưng bây giờ cô cũng coi như một nửa chủ nhân, chỉ có thể ở lại nói với bọn họ vài câu.

Cô nương theo đề tài của Cố Di Ni nói: “Nói tôi cái gì? Nói bậy sao.

..

Lúc này Cố Di Ni bị mất mặt vì không tặng được quà, lúc này cũng sẽ không lộ ra mặt thật, vẫn bày ra một bộ dáng ngoan ngoãn, “Nào dám nha, Tiểu Tuệ đang nói chị dâu là một diễn viên, còn nói đã từng thấy chị ở trên TV rồi, bọn em đều không tin, trước kia anh Thanh Nghiên đâu có tới lui với người trong giới giải trí đâu chứ.

..

Lăng Vi cười cười, nói: “Trước kia không lui tới, chỉ có thể nói anh ấy vẫn chưa gặp được đúng người, bây giờ có tôi, vậy phải nói theo cách khác rồi.

..

“Nói như vậy, chị dâu thật là diễn viên?”

“Đúng vậy, chuyện này rất kỳ quái sao?”

Tiểu Tuệ ở bên kia cười nói: “Không có không có, chỉ cảm thấy tò mò, nghe nói giới giải trí rất loạn, có phải là sự thật hay không?”

Lăng Vi liếc mắt nhìn cô ta một cái, nói: “Vậy phải coi các người dùng ánh

mắt thế nào để đánh giá rồi, người dâm thấy thú dâm, người thông minh thấy điều sáng suốt.

..

Mọi người:.....

Tất cả mọi người đều là thiên kim tiểu thư trong giới thượng lưu, đây vẫn là lần đầu tiên thấy một người phụ nữ có thể nói năng th.ô tục như vậy, mỗi người đều không có lời gì để nói.

Cổ Di Ni cười gượng vài tiếng, đổi đề tài nói: “Không biết chị dâu đã từng nghe nói tới chị Từ Lệ chưa?”

Lúc trước Lăng Vi không đề phòng cái cô Cổ Di Ni này, dù sao cũng không quen, nhưng nói chuyện một hồi, trong lòng cô đã dựng nên tuyến phòng hộ thật cao, nghĩ thầm mấy cô thiên kim nhà giàu này quả nhiên đều không đơn giản.

“Chưa từng nghe qua.

..

“Bề ngoài của chị Từ Lệ cũng rất xinh đẹp, không khác gì chị cả, chị ấy là mối tình đầu của anh Thanh Nghiên, sau này hai người chia tay, anh Thanh Nghiên vẫn độc thân nhiều năm, việc này, người ở đây hầu như ai cũng biết.

..

Lăng Vi gật gật đầu, đưa mắt nhìn cô ta, nói: “Tôi không biết vì sao cô lại đột nhiên nhắc tới người này, nhưng cũng không sao cả, dù sao cô gọi cô ta là chị Từ Lệ, nhưng lại gọi tôi là chị dâu.

..

Hai cách xưng hô này đặt cạnh nhau, lập tức phân được cao thấp.

“Tôi muốn đi tìm con trai của tôi và bà Tạ, xin lỗi không tiếp được.

” Lăng Vi gật gật đầu chào bọn họ, chuẩn bị xoay người rời đi, không ngờ Cổ Di Ni lại mở miệng gọi cô lại.

“Chị dâu, năm trước anh Thanh Nghiênn đã đồng ý với em, sẽ ở trong bữa tiệc sinh nhật này nhảy một điệu với em, em nghĩ chị sẽ không để ý đâu.

..

Lăng Vi xoay người lại nhìn cô ta, lộ ra một nụ cười, nói: “Tôi đoán anh ấy đã quên rồi.

..

Chờ cô đi được một đoạn xa, mấy cô gái vẫn giữ nguyên bộ dáng trợn mắt há hốc mồm, một cô gái đứng ở bên cạnh Cố Di Ni yếu ớt nói: “Sao lại có người như vậy chứ? Vừa th.ô tục lại vừa vô lại!”

Cố Di Ni vẫn âm thầm cắn chặt răng, nghĩ thầm cái cô Lăng Vi này còn kém Từ Lệ xa hơn vạn dặm, thật không biết anh Thanh Nghiênn coi trọng cô ta ở chỗ nào, chẳng lẽ giống như bọn họ nói, người phụ nữ lặn lội trong giới giải trí đều sẽ biết câu dẫn đàn ông?

Lăng Vi lướt qua đám người, đi thẳng vào bên trong biệt thự, yển hội chỉ giới hạn ở bên trong lầu một và trước sân, lầu hai trở lên chỉ có người của Tạ gia mới có thể đi lên, Lăng Vi bị Cố Di Ni chọc giận, cũng muốn trốn lên đây, thanh tĩnh một hồi.

Tạ Thanh Nghiênn đang nói chuyện với một đám người, lão Nghiênn bỗng nhiên xuất quỷ nhập thần xuất hiện ở sau lưng anh, nhỏ giọng nói: “Cô Lăng một mình đi lên lầu, bà chủ kêu cậu đi xem thử.

..

Tạ Thanh Nghiênn nghi hoặc quay đầu lại nhìn ông, “Lên lầu? Trước đó cô ấy đã tiếp xúc với ai?”

“Cô Cố.

..

Tạ Thanh Nghiênn nhú mào, nói tiếng xin lỗi không tiếp được với người ở bên cạnh rồi lập tức rời đi.

Cũng không cần hỏi người khác, Tạ Thanh Nghiênn đi thẳng lên phòng của mình ở lầu ba, cửa phòng hờ khép, anh vẫn gõ hai cái mới đi vào, vừa vào

cửa liền nhìn thấy Lăng Vi đang ngồi một mình ở trên sô pha, cúi đầu suy tư.

Tạ Thanh Nghiên cất bước đi qua, đứng đực ngồi xuống bên cạnh cô, đặt cánh tay ra sau lưng cái sô pha, bày ra bộ dáng anh trai thân thiết hỏi, “Sao vậy, bị người ta bắt nạt à?”

Lăng Vi nâng mí mắt lên liếc anh một cái, “Sao trông anh giống vui sướng khi người ta gặp họa quá vậy?”

“Nào có, rõ ràng tôi đang vô cùng lo lắng mới tới đây an ủi em.

..

“Phải không, nhìn không ra, cử chỉ của anh trông có vẻ hơi chậm chạp nha.

..

“Đừng để ý những chi tiết này, em có chuyện gì không vui, nói với tôi xong sẽ vui hơn một chút đó.

..

Lăng Vi:.....

Một người đàn ông như vậy, rốt cuộc cô thích anh ở chỗ nào???? Còn thích đến rối rắm như vậy nữa!!

Suy nghĩ xong, cô nói thẳng: “Vừa rồi tôi bị em gái họ Cố kia khiêu khích, cô ta không chỉ có ghét bỏ tôi lẫn lộn trong giới giải trí, mà còn lấy chuyện mối tình đầu của anh ra để nói nữa.

..

Tạ Thanh Nghiên nghe xong, thấp giọng cười.

Lăng Vi trợn trắng mắt, “Anh còn cười vui vẻ như vậy hả? Cho dù tôi không phải bạn gái thật của anh, nhưng tốt xấu gì cũng coi như chiến hữu của anh chứ, anh cười như vậy lương tâm của anh không bị cắn rứt sao?”

Tạ Thanh Nghiên xua xua tay, “Không không không, tôi cười là vì cô ta còn lớn hơn em một tuổi, vậy mà em lại gọi cô ta là em gái, thật ngốc.

..

Lăng Vi:.....

“Ồ chung với anh quá lâu rồi, lòng quá mệt mỏi, cảm thấy già đi mười tuổi!”

Tạ Thanh Nghiên sững người, ngay sau đó lại vui vẻ, “Cái này chứng tỏ tuổi tâm lý của chúng ta rất hợp!

Lăng Vi thật sự không muốn để ý đến anh.

Thấy cô ngậm miệng không hé răng, lúc này Tạ Thanh Nghiên mới thu hồi vẻ cợt nhả, hỏi cô: “Thật sự giận sao?”

“Không có, chỉ cảm thấy làm bạn gái của anh thật mệt mỏi, trước kia không biết sao bạn gái thật của anh chịu nổi nữa.

..

Tạ Thanh Nghiên cúi đầu nhìn cô, ý cười nhạt đi, nói: “Làm bạn gái thật của tôi, tuyệt đối là người hạnh phúc nhất ở trên thế giới này.

..

Lăng Vi đưa mắt anh.

Tạ Thanh Nghiên tiếp tục nói: “Tôi có tiền có sắc, còn chưa đủ hoàn mỹ sao?”

“Nhưng anh là lão lưu manh.

..

“Tôi cảm thấy mấy cô gái các em rất thích điều này mới đúng.

..

Lăng Vi:.....

“Sao hả, có muốn thử xem hay không?” Anh mỉm cười hỏi.

“Thử cái gì?”

“Làm bạn gái thật của tôi.

..

Nhịp tim của Lăng Vi dần dần nhanh lên, cô mím mím cánh môi khô khốc, cố gắng lên tiếng: “Sau đó mỗi ngày đều phải bị người như cô Cố khiêu khích sao?”

“Tôi tin chắc em căn bản không để cô ta vào mắt.

”

“Nhưng tôi không vui thì sao?”

Tạ Thanh Nghiên cười cười: “Em nói đùa, em đã thừa nhận chúng ta yêu nhau rồi.

”

“Khi nào?”

“Cái lần em mặc trang phục hầu gái đó, em ở trước mặt mọi người thừa nhận, chúng ta yêu nhau.

”

Lăng Vi:.....

Rõ ràng đó chính là lời kịch của kịch bản, sao có thể xuyên tạc như vậy? Tạ Thanh Nghiên nói xong, cũng bắt đắ dĩ thờ dài, sau đó thu hồi vẻ mặt vui cười, đứng đắ nhìn cô, nói: “Tiểu Vi, tôi muốn đưa cho em một thứ.

”

Sao lại đưa? Hôm nay cô không biết đã nhận bao nhiêu thứ rồi! Nhưng Tạ Thanh Nghiên không cho cô cự tuyệt, đứng dậy rời khỏi sô pha, đi đến trước ngăn tủ sắt tường, kéo ngăn kéo ra lấy một xấp văn kiện ra, Lăng Vi nhìn chăm chăm đồ vật trên tay anh, không tự giác nín thở.

Sau đó lại thấy anh nhanh chóng quay lại, đưa văn kiện kia cho cô, “Cho em.

”

Lăng Vi tiếp nhận thì thấy đúng là bản hiệp nghị lúc trước bọn họ đã ký, lại nghe anh nói: “Lúc ấy khi ký hiệp nghị đã từng nói, nếu có một bên tìm được người yêu thật sự, bản hiệp nghị này sẽ tự động trở thành phế thải, tôi cảm thấy đối với tôi mà nói, bản hiệp nghị này sớm đã là phế thải rồi.

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày: “Không hiểu?”

Sao cô có thể không hiểu? Cô chỉ muốn nghe chính miệng anh nói ra mà thôi, vì thế nói: “Không hiểu.

”

Tạ Thanh Nghiên cười nhẹ, bỗng nhiên quỳ một gối ở bên cạnh cô, thâm tình chân thành nói: “Bảo bối, chúng ta xé bỏ bản hiệp nghị này, em làm bạn gái thật của anh, được không?”

Lăng Vi cúi đầu im lặng, cảm xúc ở trong lòng lại bay bổng trên cao, người đàn ông này đang tỏ tình với cô, mà còn là chính thức quỳ xuống xin cô làm bạn gái của anh, đây là điều lúc trước cô không dám nghĩ tới, nhưng sau đó lại xảy ra một cách ly kỳ như vậy.

“Em.....” Lăng Vi giật giật môi, ngay sau đó từ phía sau rút ra một quyển văn kiện, sau đó chậm rãi mở ra, “Hôm nay em cũng mang cái này đến.

” Trên tay cô đúng là một bản hiệp nghị khác được ký lúc ấy.

Ánh mắt của Tạ Thanh Nghiên tỏa sáng, kiên nhẫn chờ cô ra quyết định.

Chỉ thấy cô cầm lấy phần văn kiện này, chậm rãi xé thành hai nửa, lại xé thành bốn mảnh, không mất bao lâu tờ hiệp nghị đã bị xé thành nhiều mảnh, sau đó tiếp tục xé một tờ khác.

Chờ cô xé xong, Tạ Thanh Nghiên mới hỏi lại một câu, “Làm bạn gái của anh đi, được không.

”

Lăng Vi cong cong ánh mắt, cười gật đầu, “Em sẽ cố mà đồng ý vậy.

”

Tạ Thanh Nghiên bị cô chọc cười, “Thật sự rất cảm ơn.

”

Nếu đã thổ lộ thành công, Tạ Thanh Nghiên lập tức nghĩ tới phúc lợi của bản thân, tử như hôn hôn ôm ôm ấp ấp, không ngờ Lăng Vi lại đi trước anh

một bước lấy ra hai sợi dây đeo, “À, quà đây.

”

Tạ Thanh Nghiêן nhận lấy dây đeo, dở khóc dở cười, “Vậ mà em lại lấy cái này tống cổ anh?”

“Đâ là do chính tay em đan, quý giá hơn bất cứ thứ gì đó biết không!”

Tạ Thanh Nghiêן cười phụ họa: “Đúng là quý giá.

”

Lúc sau bọn họ đeo dây đeo vào, lại chụp tấm ảnh, “Để em đăng lên bảng tin.

” Lãg Vi nói.

Tạ Thanh Nghiêן nhượng mậ, đây là lần đầu tiên cô chủ động muốn đăng bài lên bảng tin, vì thế cảm thấy rất hứng thú nói: “Em làm đi.

”

Bảng tin của mẹ Lãg:

“Tạ ba tuổi tự tay đan một sợi dây đeo, có ghét bỏ cũng phải đeo, ai ~”

Đính kèm: Hai bàn tay của hai người, mười ngón tay đan vào nhau, trên cổ tay là một sợi dây đeo cùng kiể.

Tạ Thanh Nghiêן:.....

Ba Tạ: “Em đang bẻ cong sự thật!”

Mẹ Lãg: “Không phải thống nhất với kịch bản của anh sao?”

Ba Tạ:.....

Chương 46: Chương 46

Tạ Thanh Nghiê n giữ tư thế nửa quỳ, nhìn cô bạn gái mới ra lò của mình.

Bạn gái đang nghịch ngợm đăng bài đăng chỉ hươu bảo ngựa lên trên bảng tin, chỉ cảm thấy cứ nhìn cô như vậy, ngũ tạng lục phủ đều có thể bị manh đến nhũn ra, sao lại có thể đáng yêu như vậy chứ?

Trong lòng anh ngứa khó nhịn, nhịn không được lại muốn trêu chọc cô, vì thế duỗi tay ôm cô vào trong lòng ngực, “Bảo bối, chúng ta vừa mới tỏ tình nhau thành công, sao em lại nhẫn tâm bỏ mặc anh chơi di động như vậy? Muốn được an ủi muốn được vuốt lông.

”

Lăng Vi bị anh ôm, trong lòng vô cùng vui vẻ, nghĩ thầm từ nay về sau, mặc kệ hai người lại làm động tác thân mật gì đi nữa, cũng không cần cố kỵ, quang minh chính đại mà làm, cảm giác này thật sự rất tuyệt, nhưng cô chỉ lén lút vui vẻ ở trong lòng, ngoài miệng vẫn nhịn không được muốn giận dỗi anh, “Anh là Husky sao? Còn muốn vuốt lông?”

Tạ Thanh Nghiê n vùi đầu vào vai cô, cọ cọ, “Anh chính là Husky của riêng em, *nước mắt lưng tròng* ~”

Lăng Vi:.....

Sao người này có thể không biết xấu hổ như vậy chứ!!

Tạ Thanh Nghiê n cọ cọ cổ cô, phát hiện cô hoàn toàn không chống cự, vì thế nhịn không được vừa ngửi ngửi, vừa vờn đầu lười nhẹ nhàng liếm bên tai cô một cái.

Bên tai là chỗ mẫn cảm của Lăng Vi, bị anh liếm một cái, thân thể phản xạ có điều kiện run lên một chút, lập tức di động trên tay không giữ được, không nhịn được cười mắ ng: “Nói anh là Husky anh còn muốn liếm!”

Tạ Thanh Nghiên cười nhẹ, hơi thở ấm áp phả ra sau tai cô, lại nghe anh vô lại nói: “Anh liếm bạn gái của mình, em có ý kiến gì không?”

Lăng Vi nhướn mày, bày ra bộ dáng kiêu ngạo, “Bạn gái anh không đồng ý cho anh liếm.”

..

“Anh mặc kệ, bây giờ đều là của anh, anh thích liếm chỗ nào thì liếm chỗ đó!” Nói xong lại dùng một tay đề cô lên trên sofa, duỗi tay ra bắt đầu gãi gãi da thịt của cô.

Lăng Vi cười đến thiếu chút nữa không thở nổi, vừa cười còn vừa dỗi anh, “Gọi anh là Tạ ba tuổi quả nhiên không sai, ha ha..... Có ai yêu đương như anh không?..... Ha ha, y như bạn nhỏ học mẫu giáo vậy..... Ha ha ha ha, không được, em sắp cười chết rồi, anh ơi, anh ơi..... Ba ba..... Ha ha ha, tha cho em đi.....”

Thẳng đến khi cô cười đến mặt đỏ bừng, lúc này Tạ Thanh Nghiên mới lưu luyến buông cô ra, Lăng Vi bình ổn hơi thở, tức giận nói: “Anh cứ khi dễ em đi, một chút cảm giác yêu đương cũng không có.”

..

Tạ Thanh Nghiên lại sáp lại gần hỏi: “Em nói cái gì?”

“Em nói, một chút cảm giác... Ngô!” Lăng Vi còn chưa nói xong, giây tiếp theo đã bị Tạ Thanh Nghiên hôn.

Mặc dù hai người không phải lần đầu tiên hôn môi, nhưng lần này tuyệt đối là lần thân mật nhất, Tạ Thanh Nghiên quỳ gối ở trên sofa, đề nửa người lên người cô, Lăng Vi duỗi tay ôm cổ anh, thân thể hai người dính sát vào nhau, môi lưỡi giao triền, hơi thở giao hòa, hận không thể hòa linh hồn và thể xác của cả hai làm một.

Đều là người trưởng thành, một khi độ.ng tình thì có lau súng cướp cò cũng rất bình thường, hai người dán sát như vậy, Lăng Vi dễ dàng nhận ra thân thể của anh có biến hóa, nhịn không được lén lút xê dịch thân thể, hành động nho nhỏ này lại bị cái lão lưu manh Tạ Thanh Nghiên chộp tới đùa giỡn cô.

“Sao hả, không cho cọ sao?”

Lăng Vi:.....

“Vậy em nên sớm làm quen một chút mới được, một ngày nào đó có thể sẽ không phải cọ nhẹ nhàng như vậy đâu.

”

Lăng Vi nghiêng răng nghiêng lợi: “Anh mau câm miệng đi!”

Tạ Thanh Nghiên sáng khoái cười ra tiếng, “Làm sao bây giờ, em đáng yêu như vậy, anh có thể ngồi ở chỗ này đùa giỡn với em cả ngày đó.

”

“Có quý mới đùa giỡn cả ngày với anh!”

“Anh đùa giỡn với em, không đùa giỡn với quý.

”

Lăng Vi:.....

Thật sự hết cách với anh rồi, Lăng Vi liếc mắt nhìn sang chiếc di động bị ném xuống thảm, nói sang chuyện khác: “Ngồi dậy, em muốn xem bảng tin có ai bình luận hay không.

”

“Không dậy nổi.

” Anh chơi xấu.

“Mau dậy!”

“Nói câu dễ nghe hơn đi.

”

“Anh ơi, ba ba, mau dậy đi.

”

“Còn chưa đủ dễ nghe.

..

“Bảo bối ba ba yêu dấu, mau đứng lên.

..

“Thân thể đều bị giọng của em làm mềm rồi, dậy không nổi.

..

Lăng Vi:.....

Người này lại lẳng lơ thành như vậy, cô cũng phục luôn rồi!

Náo loạn một hồi, Tạ Thanh Nghiên cuối cùng cũng có lương tâm thả cho cô một con ngựa, Lăng Vi giãy giụa ngồi dậy, Tạ Thanh Nghiên lại như không có xương cốt ôm cô không chịu buông tay, Lăng Vi nhặt di động ở trên mặt đất lên chơi, anh vừa ôm cô, vừa lấy di động từ trong túi ra chơi cùng, động tác còn trôi chảy hơn cả Lăng Vi.

Làm người mới trên bảng tin, Lăng Vi mới vừa đăng trạng thái mới nhất lên trên bảng tin, lập tức có không ít người tới xem, lượt tim lượt khen cũng nhiều, may mắn số này là số riêng, bạn bè của mình cũng không nhiều, lại thêm không ít bạn bè của Tạ Thanh Nghiên, cho nên lượt tim hầu như đều là từ bọn họ.

Buổi tiệc sinh nhật vẫn đang tiếp tục, những người bạn thân quen đó cũng có mặt ở đây, cũng không biết tại sao bọn họ có thể xem được bài đăng của cô mà thả tim nữa.

Mới vừa đổi mới giao diện một chút đã phát hiện Tạ Thanh Nghiên cũng đã đăng bài lên bảng tin, cô đọc xong mặt lập tức đen thui.

Bảng tin của ba Tạ:

“Bảo bối nhà tôi lại nghịch ngợm, thật đáng yêu.

..

Hình minh họa: Đúng là ảnh chụp màn hình trạng thái vừa rồi của Lăng Vi.

Lăng Vi:.....

Rất nhanh, những người nhàm chán ngủ đông dài hạn ở trên bảng tin đã bắt đầu bình luận, lần này bọn họ thống nhất chạy đến bình luận ở bảng tin của Lăng Vi.

“Chị dâu, chị không thể học theo Tạ tổng tài bá đạo được, chị phải săn sóc dân chúng chứ!”

“Quả nhiên gần mực thì đen, chị dâu chỉ cũng xấu rồi, chị không còn là chị dâu đáng yêu trong sáng của chúng tôi nữa!”

“Chị dâu sao chị cũng khoe rồi!!!”

“Trước kia chỉ có ba Tạ chơi đánh đờn, bây giờ ba Tạ mang theo bà xã phối hợp đánh kếp, cầu độc thân không còn đường sống nữa!”

“Không thể lẫn lộn trên bảng tin nổi nữa, các anh em, chúng ta chết lặng theo gió ~”

“Chị dâu, mấy người chúng tôi ở dưới lầu chúc mừng sinh nhật Đại vương, vậy mà cô lại ở trên lầu chơi bảng tin với Đại vương sao??”

“Khoe ân ái đều phải chết!!!”

.....

Lăng Vi bị bình luận của đám người này chọc cười, sau đó quay đầu lại nhìn bảng tin của ba Tạ.

“Khinh bỉ”

“Khinh bỉ”

“Khinh bỉ”

“Khinh bỉ”

.....

Xem xong cô rất không phúc hậu cười thành tiếng, lắc đầu nói với anh:

“Xem ra anh cũng không được lòng người nha.

..

Ba Tạ cười lạnh, gõ chữ phản hồi: “Ai nói khinh bỉ đều đứng ở tại chỗ chờ ba ba, bây giờ ba ba sẽ đi xuống dạy các người làm người!”

Lăng Vi:.....

Mặc dù Tạ Thanh Nghiên uy hiếp đe dọa như vậy, nhưng vẫn ôm cô không nhúc nhích, ngược lại ném điện thoại sang một bên không để ý tới nữa.

“Chúng ta đi xuống đi, tiệc sinh nhật của anh lại không thấy bóng dáng đâu.

..

“Không sao, mẹ anh đối phó được, đó là sở trường của bà, bà chính là một cao thủ trong việc diễn vai xã giao.

..

“Sở trường của bà không phải diễn vai mẹ chồng ác độc sao?”

“Đó là nhân vật mà bà muốn hướng tới, em thấy có khi nào bà diễn đạt vai mẹ chồng ác độc không?”

Lăng Vi:.....

Suy nghĩ một lát, Lăng Vi lại nói: “Nhưng vẫn nên đi xuống chứ, không phải còn có màn mời nhảy sao, em nghe nói cô Cố kia đã muốn nhảy với anh một điệu từ một năm trước rồi nha.

..

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày: “Có chuyện này sao? Sao anh không có ấn tượng gì hết vậy? Em ghen tị sao?”

Lăng Vi cong khóe môi lên, “Anh thích cô ta sao?”

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, “Anh còn không nhớ rõ tên đầy đủ của cô ta nữa.

..

“Nếu đã như vậy thì em ăn giấm làm gì chứ, em không giống người nào đó, thấy em ở gần anh trai bán trà sữa một chút đã hấp tấp vượt ngàn dặm chạy tới.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Cảm giác bị lộ tẩy thật sự không được tốt, nhưng ba Tạ da mặt dày, còn thuận thế trên đùa, “Biết thì tốt, về sau nhìn thấy đàn ông đều phải tránh xa một chút, bằng không mỗi ngày anh đều vượt ngàn dặm chạy tới.

..

Lăng Vi đưa mắt nhìn anh, suy nghĩ rồi nói: “Anh giữ em như vậy, có phải

đã sớm coi trọng em rồi hay không?”

Tạ Thanh Nghiên đưa mắt nhìn lên trần nhà, làm bộ không nghe thấy.

Lăng Vi lại không chịu bỏ qua, ngồi lên trên người anh, “Mau nói, có phải trước khi chúng ta ký hiệp nghị trước, anh đã coi trọng em rồi hay không?”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chương 47: Chương 47

“Mau nói, có phải trước khi chúng ta ký hiệp nghị, anh đã coi trọng em rồi hay không?”

Bởi vì Lăng Vi đang ngồi ở trên đùi Tạ Thanh Nghiên, cho nên khi cúi đầu nhìn anh lại có vẻ như nhìn từ trên cao xuống, vô cùng kiêu ngạo.

Tạ Thanh Nghiên ôm eo cô, cong khốe môi hỏi cô, “Vậy em cảm thấy thế nào?”

Lăng Vi suy nghĩ, giãy giụa leo xuống người Tạ Thanh Nghiên, sau đó khom lưng mở ngăn kéo dưới bàn trà sô pha ra, lấy mấy bức ảnh từ bên trong ra, “Vậy em phát hiện cái này.

”

Nếu không phải lúc ấy nhóc con đưa cho cô xem, cô cũng không biết Tạ Thanh Nghiên cất giấu ảnh chụp của cô, ngay từ đầu cô nhìn thấy mấy tấm ảnh này đã lập tức kết luận Tạ Thanh Nghiên có lẽ đã yêu thầm cô từ rất sớm, sau này chính cô lại bác bỏ suy đoán này, bởi vì bây giờ Tạ Thanh Nghiên cũng không có ở trong nhà, anh có nơi ở riêng của chính mình, nếu thật yêu thầm cô, chắc chắn sẽ mang ảnh chụp về để ở chỗ của anh mới đúng, chứ không phải tùy tiện ném ở chỗ này như vậy, hơn nữa, Tạ Thanh Nghiên diễn theo kịch bản tổng tài bá đạo, nếu anh thật sự yêu thầm cô, chắc chắn phải có rất nhiều biện pháp ra tay với cô mới đúng, không thể lén lút làm một người yêu thầm cô như vậy.

Hôm nay nếu đã tới nước này, cô cũng muốn dứt khoát hỏi rõ nghi hoặc này.

Tạ Thanh Nghiên thấy cô lấy mấy tấm ảnh chụp ra cũng có hơi bất ngờ,

“Mấy tấm ảnh này sao vẫn còn ở đây?”

“Không phải anh để sao?”

“Lúc ấy đúng là do anh để, khi đó Thanh Hoa rất hâm mộ em, còn kêu Đỗ Minh đi tìm cho nó mấy tấm ảnh chụp này, coi như bảo bối vậy, anh còn cùng với đứa nhỏ trêu chọc nó, sau đó lén lấy ảnh giấu ở chỗ này, khi đó nhóc con còn rất ngốc, nói muốn tìm em làm mẹ của nó.

..

Cái gì gọi là khi đó nhóc con rất ngốc chứ? Trẻ con ba bốn tuổi có chút ngây ngô cũng rất bình thường mà, bây giờ người ta rất thông minh đó.

Tạ Thanh NghiêN lại tiếp tục nói: “Anh cho rằng nhóc con đã trả lại cho Thanh Hoa rồi, không ngờ vẫn luôn giấu ở chỗ này.

..

Lăng Vi:.....

Cho nên mấy cái suy đoán lớn lao kia của cô hoàn toàn là do suy nghĩ quá nhiều sao?!!

Kỳ thật mấy tấm ảnh này là do nhóc con giấu ở chỗ này, giấu lâu đến mức ba và chú của nhóc cũng quên mất, mà nhóc còn thỉnh thoảng lấy ra xem!

Cho nên sự thật cuối chính là nhóc Tạ mới là fans trung thành nhất của cô! Cái này thật sự quá cảm động, người khác hâm mộ thần tượng, đều là muốn giả tưởng cưới muốn mang về nhà nuôi, nhóc con hâm mộ thần tượng lại trực tiếp muốn mang thần tượng về làm mẹ, hành động này thật sự quá trâu bò rồi.

Tạ Thanh NghiêN là nhân vật gì, lúc Lăng Vi lấy ảnh chụp ra, ít nhiều gì anh cũng có thể đoán ra tâm tư của cô, sau đó nhớ lại lúc trước anh đưa cô tới sân bay, cô rất không sợ chết trêu chọc anh suốt dọc đường, anh cơ bản có thể xác định cô gái nhỏ này đã hiểu lầm.

Nghĩ đến đây, trong đáy lòng lập tức trở nên mềm mại, hai người rõ ràng đã sớm tâm ý tương thông, lại ngại bản hiệp nghị mà làm lãng phí thời gian dài như vậy.

Anh duỗi tay kéo cô ngồi lên trên đùi mình, cười hỏi: “Em cho rằng anh lén yêu thầm em, cho nên mới cất giấu ảnh chụp của em phải không?”

Quá xấu hổ, bản thân hiểu lầm thì thôi đi, kết quả còn bị anh nhìn ra được, còn có thể vui vẻ yêu đương nữa hay không đây?!

Thấy trong ánh mắt của cô hiện lên vẻ không được tự nhiên, Tạ Thanh Nghiên lại cảm thấy đau lòng, thật sự không nỡ thấy cô không vui, vì thế thu hồi bộ dáng cà lơ phất phơ, nghiêm túc nhìn vào mắt cô, nói: “Đúng là vì Thanh Hoa cho nên anh mới biết tới em, sau đó khi tham gia vào các trường hợp xã giao ngẫu nhiên nghe được một vài tin đồn về em.

..

Tạ Thanh Nghiên tạm dừng, sắp xếp lại câu chữ rồi mới nói: “Bọn họ đều nói, vẻ ngoài của em rất xinh đẹp, lại không dễ tiếp cận, nhưng người đại diện kia của em thì rất thú vị.

..

Lăng Vi sững người, thì ra trước khi Tạ Thanh Nghiên quen biết cô đã nghe được tin đồn không tốt về cô rồi.

“Em không có.....” Cô có chút khổ sở muốn giải thích, nhưng ngay sau đó lại nghĩ nếu Tạ Thanh Nghiên thật sự cho rằng cô không tốt, vậy chắc chắn sẽ không để cô tiếp cận.

Tạ Thanh Nghiên hôn cằm của cô, an ủi: “Anh biết, lần đầu tiên tiếp xúc với em, anh đã cảm thấy em rất can đảm, chắc chắn không phải người dễ thỏa hiệp, khi đó em cố ý quyến rũ anh chắc là rất khẩn trương, cười đến mất tự nhiên như vậy mà.

..

Lăng Vi:.....

Thì ra những kế hoạch cô cho là không tồi kia, sớm đã bị anh nhìn thấu.

“Vậy sao anh còn đồng ý với đề nghị của em?”

“Vì sao lại không đồng ý? Anh cảm thấy đề nghị chơi rất vui, sự thật cũng chứng minh quyết định của anh là đúng, sự xuất hiện của em mang cho anh

những loại trải nghiệm mới lạ.

..

Lăng Vi:.....

Trải nghiệm mới là nói lấy cô làm tư liệu sống tự biên tự đạo ra các loại khoe khoang ở trên bảng tin đó sao? Cái đó đúng là rất mới lạ, cô chưa từng gặp qua người như vậy đâu!

Tạ Thanh NghiêN lại nói: “Bảo bối, em chắc chắn không biết mình có bao nhiêu mị lực đâu, anh mới tiếp xúc với em vài lần đã bị em hấp dẫn, sau này cũng thật sự bị sự đáng yêu của em làm chịu không nổi.

..

Lăng Vi nghe anh khen ngợi như vậy, liền da mặt dày hỏi: “Vậy rốt cuộc anh thích em từ khi nào?”

Tạ Thanh NghiêN nướng mày, “Muốn biết?”

Lăng Vi ngoan ngoãn gật gật đầu, “Rất muốn.

..

Anh lại đột nhiên không chịu nói, thần bí hỏi lại cô, “Vậy còn em? Em thích anh khi nào?”

“Em.....” Lăng Vi vừa định trả lời, mới phát hiện không thích hợp, “Rõ ràng em hỏi anh trước!”

“Nhưng vừa rồi anh đã nói nửa ngày, mệt mỏi rồi.

..

Lăng Vi:.....

Cậu trai, thật sự cho rằng cô không có cách với anh sao?

Chỉ thấy cô bỗng nhiên cong người, bĩu môi đáng yêu nói: “Anh ơi ~ anh nói đi mà đi mà đi mà đi mà~”

Tạ Thanh NghiêN:.....

Làm nũng như vậy thật sự quá phạm quy! Thật đáng yêu!!

Anh cắn răng kiên trì, “Không nói.

..

“Nói đi mà nói đi mà.....”

“Không!”

“Hừ!”

Tạ Thanh Nghiê:n:.....

Vì sao ngay cả tiếng “Hừ” cũng đáng yêu như vậy chứ? Thật không khoa học!!

Cuối cùng anh đầu hàng: “Anh cũng không rõ, có thể là lần đầu tiên em gọi anh, cũng có thể là lần đầu tiên em quyến rũ anh, theo anh thấy anh bị sự đáng yêu của em làm hỏng mắt rồi.

..

Rất cuộc cô đáng yêu ở chỗ nào? Cô rõ ràng đi theo con đường gọi cảm xinh đẹp, là do ánh mắt của anh có vấn đề rồi!

Tạ Thanh Nghiê:n tự mình thổ lộ xong, lại cảm thấy tạo hình bị phá hỏng rồi, không giống tổng tài bá đạo chút nào, vì thế nhanh chóng tìm đường lui, “Em thì sao, thích anh từ lúc nào?”

Lăng Vi lấy di động ra nhìn một cái, vội vàng giãy giụa đứng lên, cười tủm tỉm nói: “Ai nha, đã lâu như vậy rồi sao, chắc chắn người dưới lầu chờ sốt ruột rồi, chúng ta mau đi xuống đi!”

Tạ Thanh Nghiê:n nhướng mày, đứng lên theo, ngay sau đó khom lưng bé cô lên, vừa đi tới mép giường vừa nói: “Rất tốt, cô gái, em đã thành công nhóm lửa trong người anh lên rồi, đêm nay chúng ta không đi, anh muốn nhốt em ở trên giường!”

Lăng Vi lập tức bị đánh đến mịt mù, “Ba ba, lời kịch này của anh quá Mary Sue quá xấu hổ rồi!”

“Anh còn có thể làm mấy chuyện càng xấu hổ hơn nữa, em có muốn thử hay không?”

Đột nhiên ngoài cửa truyền đến một giọng nói: “Không thể!!”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiê:n:.....

Mẹ Tạ: “Ở phía dưới còn có nhiều người chờ như vậy, hai con lại ở trên lầu làm việc này!”

Tạ Thanh Nghiê:n nhẹ nhàng buông Lăng Vi ra, bắt đắ:c dĩ nói: “Mẹ, mẹ xuất hiện thật sự rất kịp thời đó!”

Mẹ Tạ sâu sắc chấp nhận: “Mẹ cũng cảm thấy kịp thời, nếu chậm chút nữa đoán chừng hai con đang trong quá trình làm rồi!”

Lăng Vi:.....

“Không nói nữa, mẹ còn phải đi tiếp đãi người ta, hai con cũng nên có chừng mực, nhanh chóng đi xuống đi!” Mẹ Tạ nói xong, cũng không quay đầu lại đã rời đi.

Lăng Vi vẫn còn sợ hãi nói: “Em cảm thấy, muốn trở thành viên trong nhà anh, việc đầu tiên là cần phải có một trái tim mạnh khỏe!”
Tạ Thanh Nghiên mỉm cười, “Anh cảm thấy em đã có rồi.”

..

Ha hả, có phải đã sợ tới nỗi trái tim cứng rắn luôn rồi hay không??
Tạ Thanh Nghiên cũng không tiếp tục nói tới vấn đề vừa rồi nữa, ngày tháng còn dài, anh cũng không gấp gáp.

Lăng Vi mới vừa sửa sang lại lễ phục bị nhàu xong lại nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên gom mấy mảnh vụn của tờ hiệp nghị lại rồi châm lửa đốt.

Phát hiện cô đang nhìn mình, Tạ Thanh Nghiên nói: “Để phòng ngừa bất trắc thôi, nếu thứ này bị mẹ anh nhìn thấy, bọn họ có thể tạo ra một kịch bản mới đó.”

..

Lăng Vi vội vàng gạt gạt đầu, cô cảm thấy chắc chắn mẹ Tạ sẽ làm ra được chuyện này.

Hai người đan mười ngón tay vào nhau đi xuống lầu, trong mắt nhóm bạn đều là vẻ trêu chọc, Tạ Thanh Nghiên đứng ở giữa bọn họ, bày ra bộ dáng cao không với tới nói: “Vừa rồi ai bình luận từ ‘khinh bỉ’ ở trên bảng tin của tôi? Điều tự giác đứng ra đây, ba ba đầu người thật với mấy người!”
Anh vừa mới nói xong, mọi người đều lập tức kiểm chỗ trốn.

Chu Kiến chạy chậm bị Tạ Thanh Nghiên xách cổ lôi về, “Tiện nhân, cậu là người đầu tiên phải không?”

“Đại vương tha mạng!” Chu Kiến ôm cái đầu trọc của mình, vô cùng đáng thương nói: “Đại vương, tôi còn có một món quà khác muốn tặng cho cậu!”
Tạ Thanh Nghiên nhướng mày: “Cái gì?”

Chu Kiến cười gian, nhỏ giọng nói: “Trang phục y tá tự chế, thế nào?”
Tạ Thanh Nghiên nghe xong, khóe môi cong lên cười nói: “Hiểu rõ lòng
trầm, tạm tha cho mạng chó của cậu đó.

”

Lăng Vi:.....

Mấy người coi tôi chết rồi sao???

Chương 48: Chương 48

Sau 10 giờ khách khứa bắt đầu lục tục rời đi, Lăng Vi đoan trang hào phóng đứng ở bên cạnh Tạ Thanh Nghiê, đóng vai bà chủ của Tạ gia, mỉm cười cùng tiễn khách với Tạ Thanh Nghiê.

Bữa tiệc sinh nhật đối với cô mà nói, tuyệt đối là trải nghiệm thần kỳ nhất, lúc chạng vạng tối ra đón khách, cô vẫn không tự tin bởi vì vẫn còn tờ hiệp nghị tình nhân giả, nhưng đến khi tiễn khách, cô đã thăng cấp thành bạn gái thật danh chính ngôn thuận, loại trải nghiệm này y như ngồi trên tàu lượn siêu tốc, nhanh chậm lên xuống phập phồng, mà tâm trạng của cô cũng y như bay xuyên qua những đám mây, thay đổi rất nhanh.

Mấy người bạn ngày thường chơi thân với Tạ Thanh Nghiê vẫn ở lại vui chơi đến gần 0 giờ vẫn chưa chưa đã thềm nhưng cũng kết nhóm rời đi, mặc dù ngoài miệng Tạ Thanh Nghiê luôn nói ghét bỏ, nhưng vẫn nắm tay Lăng Vi tiễn mọi người tới chỗ đỗ xe ở bên ngoài.

Mọi người lại đứng ở bên ngoài, vừa hóng gió cho tỉnh rượu vừa trò chuyện một hồi.

“Vốn cho rằng có thể cùng nhau tạo một nhóm cầu độc thân vui vẻ, không ngờ ông chủ Tạ tuổi còn trẻ lại là người đầu tiên thoát kiếp FA, ai!” Chu Kiến tỏ vẻ vô cùng buồn phiền mà thở dài, mặc dù anh ta suốt ngày gọi Tạ Thanh Nghiê là lão đại, gọi Lăng Vi là chị dâu, nhưng trên thực tế còn lớn hơn Tạ Thanh Nghiê vài tuổi.

Lăng Vi đưa mắt nhìn về phía các ông chủ có tầm ảnh hưởng lớn trong thương giới này, đa số bọn họ đều là cầu độc thân, cho dù ở các trường hợp

quan trọng cần dẫn theo bạn gái, thì cũng là tìm người đóng tạm, đoán chừng đều không muốn bị trói buộc quá nhanh, như vậy xem ra, Tạ Thanh Nghiên phải nói là người khác biệt nhất trong số bọn họ.

“Lúc chưa thoát kiếp độc thân thì cậu ta khoe giàu, sau khi thoát được rồi lại khoe ân ái, quả thực chính là kẻ địch của bảng tin mà!” Đồng Đông chế giễu, anh là người thường xuyên kêu gào muốn rời khỏi bảng tin, nhưng đã nhiều năm như vậy, lúc Tạ Thanh Nghiên đăng bài lên bảng tin, anh sẽ là người đầu tiên xông ra bình luận.

Đây có lẽ chính là một loại tình bạn khác giữa các nhà giàu chảnh.

Cuối cùng mọi người tổng kết: Không có ba Tạ, bảng tin sẽ cô đơn tĩnh lặng, có ba Tạ mỗi ngày bảng tin đều như có quý, anh chính là người khiến người ta vừa yêu vừa hận.

Ba Tạ vung tay lên, “Đừng quá sùng bái ba ba, ba ba chính là một truyền thuyết.

”

Tiền khách xong thì đã là đêm khuya, gió đêm ở núi rừng thổi qua làm lá cây rung lên sần sật, đón làn thổi tới càng khiến người ta thêm mát mẻ vui vẻ.

Bộ lễ phục cuối cùng của Lăng Vi chủ yếu làm từ chất liệu ren, mặc ở trên người uyển chuyển nhẹ nhàng bay bổng, gió núi thổi qua, làn váy bay lên, trông giống như tinh linh vậy, vô cùng xinh đẹp.

Trong ánh mắt sâu kín của Tạ Thanh Nghiên chứa lửa cực nóng, nhìn cô không hề chớp mắt.

Lăng Vi bị anh nhìn đến có chút không được tự nhiên, rồi lại không cam lòng yếu thế xách làn váy lên xoay một vòng, “Đẹp không.

”

“Thật đẹp.

” Tạ Thanh Nghiêן cúi đầu hôn lên mặt cô, “Trong bữa tiệc hôm nay, em là người đẹp nhất.

..

Lăng Vi cười ranh mãnh, làm bộ nói: “Vậỵ sao, đẹp nhất trong những người anh từng gặp sao?”

Tạ Thanh Nghiêן không bị ảnh hưởng, nhẹ nhàng như không nói: “Bởi vì những người khác đều là người ngoài hành tinh.

..

Lăng Vi:.....

“Đi xem quà tặng của ông chủ Chu đi.

” Tạ Thanh Nghiêן nắm tay cô đi tới gara.

Xe của Tạ gia rất nhiều, có một căn gara ở dưới tầng hầm, nhưng cũng có mấy chiếc xe đậu trong sân để thuận tiện cho việc thường xuyên đi lại, lúc này có một chiếc xe mới được đậu ở bên cạnh chiếc xe mẹ Tạ thường xuyên sử dụng, chiếc xe được trùm vải che nắng, phía trên còn dùng một cái nơ hình con bướm siêu lớn buộc lại.

Sinh nhật của bạn trai, bạn gái nhận quà, chuyện này Lăng Vi mới thấy lần đầu tiên, xem ra làm bạn gái của Tạ Thanh Nghiêן vẫn có phúc lợi không tồi.

Tạ Thanh Nghiêן duỗi tay kéo tấm vải trên xe xuống, một chiếc Porsche được khảm thạch anh màu hồng phấn mới tinh hiện ra trước mắt cô, ánh đèn ở chỗ gara rất sáng, ánh sáng chiếu vào thân xe, chiếc xe sẽ trông giống như được làm bằng thủy tinh hồng, ánh sáng lập loè lóa mắt.

Lăng Vi nhin không được cảm thán một tiếng, “Thật đẹp.

..

Tạ Thanh Nghiêן chống một tay lên trên mui xe, nghiêng đầu nhìn cô,

“Thích không?”

Chiếc xe xinh đẹp như vậy ai mà không thích? Hơn nữa chiếc xe xinh đẹp này thật sự rất độc đáo, cô rất thích.

“Thích, chiếc này vừa nhìn đã biết xe dành cho con gái rồi.

”

“Lần sau chế tạo cho em chiếc xe càng xinh đẹp hơn nữa.

” Tạ Thanh Nghiên không vui nói.

Lăng Vi liếc mắt nhìn anh, “Sao ngay cả chiếc xe mà anh cũng ăn giấm vậy, là bởi vì nó do người khác tặng sao? Vậy ngày mai anh đưa tiền lại cho người ta đi, chiếc xe này sẽ biến thành anh tặng cho em.

”

“Có lý.

”

Lăng Vi:.....

“Muốn thử một chút không?” Anh hỏi.

“Bây giờ sao? Có thể làm phiền tới người khác hay không?” Lăng Vi không chắc chắn hỏi.

“Toàn bộ đỉnh núi đều là của nhà anh, có thể làm phiền đến ai?”

Nhà anh là cướp núi hả? Còn cái gì mà toàn bộ đỉnh núi đều là của nhà anh!

Bởi vì chiếc xe thật sự quá xinh đẹp, Lăng Vi cũng nóng lòng muốn thử, vì vậy mở miệng nói: “Vậy chúng ta đi đâu đó một vòng nha?”

Tạ Thanh Nghiên gật gù đầu, lấy từ chìa khóa xe trong túi ra đưa cho cô, xem ra anh đã sớm chuẩn bị để cô hưởng thụ xe mới một chút rồi.

Lăng Vi nhận lấy chìa khóa, vô cùng hứng thú mở cửa xe ra chuẩn bị lên xe, sau đó phát hiện bộ váy trên người quá rườm rà, cho dù lôi lên hết, cũng sẽ vướng chân vướng tay, không khỏi có chút buồn bực, “Thôi, không thử nữa,

mặc lễ phục không tiện, trở về thay cũng phiền toái.

..

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, “Cái này đơn giản thôi.

..

Nói xong anh vòng qua xe đi đến bên cạnh cô, sau đó nửa ngời xỏm xuống, duỗi tay cầm lấy váy của cô, trên tay dùng sức một cái, một tiếng “Xoẹt ___” vang lên, nửa đoạn dưới của làn váy đã bị anh nhẹ nhàng kéo xuống.

Lăng Vi:.....

Ba Tạ anh điên rồi?? Lại đi dùng tay xé lễ phục, anh có biết bộ lễ phục này được may riêng hay không? Giá trị mấy chục vạn, anh xé như vậy chính là đang xé hết mấy chục vạn đó a a a!

Lăng Vi chỉ cảm thấy trong lòng đau đến không thể hít thở, cô còn muốn giữ bộ lễ phục này lại để mặc vào buổi trao giải lễ trên TV đó!!!! Cái tên đàn ông phá sản này!

Tạ Thanh Nghiên xé lễ phục xong, ném đống vải vụn sang bên cạnh, nói với cô: “Được rồi.

..

Lăng Vi bắt đắ dĩ nhìn đống vải vụn kia thê lương tung bay đi xa theo làn gió đêm, nghĩ thầm cho dù nơi này là đỉnh núi của nhà anh, cũng không thể tùy tiện vứt rác như vậy, huống hồ còn là loại rác mấy chục vạn, cô còn nghĩ tới chuyện sẽ nhặt về thử xem có thể may vá tiếp tục mặc được hay không! Vì chạy thử chiếc xe, ném đi mấy chục vạn, nghĩ sao cũng không có lời! Đau lòng quá!

Xé cũng xé rồi, nếu còn không chạy thử sẽ càng thiệt hơn, Lăng Vi dứt khoát hiên ngang ôm váy, khom lưng ngồi vào ghế điều khiển.

Còn Tạ Thanh Nghiên thì ngời vào ghế phụ ở bên cạnh, lại nhìn thấy trên ghế phụ còn có một hộp quà, anh bình tĩnh cầm lên, chờ sau khi ngời vào xong mới thuận tay mở hộp quà ra, bên trong là một bộ trang phục y tá tự chế, còn có một vài đạo cụ đi kèm, đúng là bộ đêm đó anh ở bệnh viện đăng lên bảng tin.

Lăng Vi ngây người hai giây, ngay sau đó mặt đỏ tai hồng nói: “Ném xuống ném xuống ném xuống!”

Tạ Thanh Nghiên vui vẻ nở nụ cười, duỗi tay xách bộ trang phục tự chế màu hồng phấn kia lên nhìn kỹ, nghe cô nói ném xuống thì không tán thành nói: “Đây là hàng nhập khẩu, giá cả không rẻ, không mặc lãng phí lắm.

..

Cái này có quý bằng bộ lễ phục hơn mười vạn anh vừa mới xe đi không? Ba Tạ, rốt cuộc giá trị quan của anh là cái quý gì vậy!

Tạ Thanh Nghiên nhìn bộ trang phục y tá tự chế trong tay, lại nhìn bộ lễ phục trên người Lăng Vi bị anh xé rách kia, sau đó nghiêm trang nói với cô: “Chiếc váy trên người của em bị hỏng rồi, thay cái này ra thử xem?”

Ba Tạ quả nhiên là ma quỷ!

Không chỉ muốn chơi cosplay trang phục với cô, còn muốn nhân tiện xa chân (*) luôn sao???

[(*) xxx trên xe]

Lăng Vi nghiến răng nghiến lợi, nghĩ thầm đánh chết cô cũng không mặc! Vì thế cô vặn chìa khóa xe, đạp chân ga, xe oanh một tiếng rồi lao ra ngoài.

Đường xe giữa sườn núi là đường xe chuyên dụng của Tạ gia, vừa bình yên lại rộng rãi, xe chạy rất thoải mái tự do.

Khi vòng qua một khúc quanh, Tạ Thanh Nghiên bỗng nhiên nói: “Em dừng lại một chút.

..

Lăng Vi tưởng là do lái xe quá nhanh, làm người bên cạnh không thoải mái, vì thế vội vàng giảm tốc độ dừng lại, “Làm sao vậy?”

Tạ Thanh Nghiên duỗi tay rút chìa khóa xe ra, nói: “Mặc cái này vào trước đi.

..

Lăng Vi bĩu môi, “Đánh chết cũng không mặc.

..

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, “Không mặc sẽ không trả chìa khóa.

”

Lăng Vi:.....

Đây là bạn trai mới vừa tỏ tình với cô đó sao? Đây rõ ràng là tên lưu manh vô lại mà!

Nửa tiếng sau, lão Nghiêm nghe thấy bên ngoài có tiếng xe, vội vàng mở cửa lớn ra thì thấy trên người Lăng Vi khoác chiếc áo khoác trong bộ lễ phục của Tạ Thanh Nghiên, che che dấu dấu đi vào, sau khi chào hỏi lão Nghiêm xong lại nhanh như chớp chạy lên trên lầu.

Sau một hồi, ba Tạ đã cho xe vào gara xong, vừa xoay chìa khóa xe, vừa ngâm nga đi vào.

“Cậu chủ, cô Lăng đã chạy lên lầu rồi.

” Lão Nghiêm không cảm xúc nói.

Tạ Thanh Nghiên cười cười, nói: “Biết rồi.

”

“Có cần phòng bếp chuẩn bị thức ăn khuya không? Tiêu hao thể lực phải kịp thời bổ sung mới được.

” Lão Nghiêm nghiêm trang nói.

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt nhìn ông một cái, cười nói: “Chú nói xem tôi là người thiếu thể lực sao?”

Lão Nghiêm gật đầu khích lệ nói: “Cậu chủ trông có vẻ còn có thể tiếp tục chiến đấu hăng hái một đêm, vậy tôi đi ngủ trước.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Có phải Lão Nghiêm đã hiểu lầm cái gì rồi hay không? Nhưng hiểu lầm cứ hiểu lầm đi, dù sao cũng chỉ là chuyện sớm muộn, ba Tạ không muốn giải

thích.

Trở lên phòng ở lầu ba, Lăng Vi đã thay trang phục y tá tự chế ra, Tạ Thanh Nghiên lấy làm đáng tiếc lắc đầu, “Sao lại thay ra nhanh như vậy chứ, anh vẫn chưa được chích mà.

..

Lăng Vi:.....

Mặc trang phục y tá tự chế rồi còn chích gì đó, thật sự quá đen tối rồi!!! Thấy sắc mặt của cô vừa xanh vừa hồng, Tạ Thanh Nghiên cảm thấy buồn cười, cố ý tiếp tục chọc cô, “Bảo bảo, rốt cuộc em đang bỏ não cái gì vậy? Sao lại tự làm mình thành ra như vậy chứ? Y tá thì phải chích bệnh nhân, có cái gì không đúng sao? Vừa rồi em mặc đồ tự chế, lại muốn lái xe, căn bản không cơ hội chích giúp anh, nếu muốn chơi thì phải chơi nguyên bộ nha.

..

Lăng Vi thẹn quá hóa giận nhào lên che miệng anh lại, “Cái lão lưu manh này, mau câm miệng đi!”

Tạ Thanh Nghiên ôm chặt cô, cười nói: “Được được được, anh chỉ muốn nói một câu cuối cùng.

..

Sau đó lại thấy anh cúi đầu, cười khẽ ở bên tai cô nói: “Em đang bỏ não hình ảnh ‘chích’ cho anh sao?! Hay là chúng ta thử xem nha?”

Có quỷ mới muốn thử với anh!!!!

Lăng Vi bị đùa giỡn đến mức sắp vỡ mạch máu, cảm giận nghĩ: Đây là tình trạng mới vừa thổ lộ xong lại muốn gây sự chia tay đó sao????!!.

Chương 49: Chương 49

Lăng Vi tránh khỏi cái ôm của Tạ Thanh Nghiên, chỉ cái xô pha cách đó không xa, lại chỉ vào tấm thảm lông ở dưới chân giường, “Ngủ xô pha hoặc ngủ thảm, anh chọn một cái đi.

”

“Anh chọn giường.

” Tạ Thanh Nghiên không chút do dự nói.

Lăng Vi:.....

Ba Tạ lại chiếm thế thượng phong cười đắc ý, “Anh đi tắm rửa trước, ngoan ngoãn ở trên giường chờ anh tới sướng hạnh.

” Nói xong liền vào phòng tắm.

Lăng Vi chống nạnh đứng ở tại chỗ, nghĩ thầm phải nghĩ cách trừng trị cái tính nói bậy của anh mới được, cả ngày d.âm đ.ãng không biết điểm dừng, còn muốn sống nữa hay không!

Sau một hồi, Tạ Thanh Nghiên tắm rửa xong mặc áo tắm dài ngâm nga đi ra, lại phát hiện cô gái nhỏ phải nên nằm ở trên giường chờ anh sướng hạnh lại cuộn ch.ăn nằm trên tấm thảm dưới sàn! Nhìn bóng dáng nhỏ xinh kia vô cùng đáng thương, giống như cô vợ nhỏ bị chồng gh.ẻ lạnh vậy.

Anh đi qua, ngồi xếp bằng ở trên tấm thảm, “Bảo bối, làm sao vậy?”
Lăng Vi không để ý đến anh.

“Bảo bối, tức giận à?”

Lăng Vi cũng không nhúc nhích.

Tạ Thanh Nghiên cười nói: “Nếu đã ngủ rồi, vậy anh sẽ làm theo ý mình đó.

..

Lăng Vi quay đầu lại nhìn anh, “Anh dám!!”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, “Ai kêu em bỏ mặc anh? Lúc thích thì gọi anh là ba ba, không thích thì tự mình ngủ thử, em đúng là con gái, thật thích thay đổi!”

Lăng Vi:.....

“Ngoan, lên trên giường ngủ đi.

..

“Không! Anh lại muốn khi dễ em!” Hốc mắt của Lăng Vi đỏ lên, ủy khuất nhìn anh, “Em thích anh như vậy, anh lại luôn đùa giỡn em, em cảm thấy yêu đương như thế này còn không bằng nói đùa giỡn!” Nói xong lại bĩu môi cúi đầu, bày ra bộ dáng chó nhỏ bị khi dễ.

Ánh mắt của Tạ Thanh Nghiên hơi híp lại, mím môi, nhẹ giọng hỏi: “Thật sự giận rồi sao?”

Lăng Vi cúi đầu, không tỏ thái độ.

Tạ Thanh Nghiên vươn tay dùng sức nâng cô dậy, “Ngoan, ngồi dậy trước đi, đừng nằm ở trên sàn.

..

Lăng Vi mượn lực ngồi dậy, ánh mắt lại nhìn trái nhìn phải, cũng không chịu nhìn anh, Tạ Thanh Nghiên đành phải dịu dàng ôm lấy cô, thấp giọng dỗ dành: “Bảo bối, đều là lỗi của anh, hôm nay anh rất vui, cho nên có hơi đác ý vênh váo, em đừng nóng giận được không, như vậy đi, em ngủ trên giường, anh ngủ sofa, được chứ?”

Lăng Vi dùng khước mắt ướm át nhìn anh, “Thật sao? Vậy anh ngủ sofa đi.

..

“Không thành vấn đề, anh làm ngay đây, em lên giường trước đi.

” Tạ Thanh Nghiêן dùng sức một cái, thuận thế bế cô lên giường, còn sẵn sóc giúp cô đắp chăn, hỏi cô, “Còn tức giận không?”

Lăng Vi có chút ngượng ngùng nghiêng người qua nói, “Em ngủ rồi!”

Tạ Thanh Nghiêן cúi đầu hôn lên trên trán cô một cái, lúc này mới lấy một cái chăn ra rồi đi qua sô pha, may mắn sô pha cũng đủ rộng, Tạ Thanh Nghiêן thân cao chân dài, nằm trên đó vẫn còn dư.

Đèn phòng đã bị anh dùng điều khiển từ xa tắt đi, chỉ còn ánh sáng mờ mờ của đèn tường, ánh sáng màu vàng cam trông có vẻ ấm áp.

Lăng Vi kéo chăn lên che mặt mình lại, sau đó trốn ở trong ổ chăn cười trộm, nghĩ thầm: Cậu trai à, chị còn trị không được cứng sao!

Trong màn đêm tối tăm, Tạ Thanh Nghiêן nằm ở trên sô pha thoải mái duỗi tay chân của mình ra một cái, gối một cánh tay dưới đầu, dưới ánh đèn mờ nhạt, xa xa nhìn về phía bóng người ở trên giường, nhìn một hồi, khoe miệng lại nhin không được cong lên cao, trong lòng vui vẻ nghĩ: Kỹ thuật diễn của bảo bảo nhà mình thật là 666, nước mắt nói đến là đến, quả thực đã đạt tới cảnh giới thu vào thả ra một cách tự nhiên rồi, về sau chắc chắn sẽ nhận giải thưởng nhận đến mỗi tay, nhưng não loạn cả ngày cô cũng mệt mỏi rồi, cứ để cô ngủ ngon trước đi.

Vì thế, buổi tối đầu tiên sau khi hai người thổ lộ với nhau xong chính là ngủ chung một phòng, bình an mà ngủ không có làm việc gì.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tạ Thanh Nghiêן lại đánh cầu lông với em trai của mình, Lăng Vi rời giường đi ra ngoài ban công thì thấy Tạ Thanh Nghiêן vẫn cời trần chơi bóng, cô đứng ở trên ban công nhìn một hồi, nhin không được chặc chặc hai tiếng, “Thật dâm đãng!”

Lần trước bởi vì có cô đứng xem mà Tạ Thanh Nghiêן dững mãnh giống như bị tiêm máu gà, hôm nay cũng không ngoại lệ, sau khi nhìn thấy cô xuất hiện, Tạ Thanh Nghiêן lại bắt đầu phấn chấn.

Nhưng mà, hôm nay người bị tiêm máu gà lại là Tạ Thanh Hoa, chỉ thấy anh ta hung hãn mãnh liệt chém giết làm Tạ Thanh Nghiêן có chút chật vật.

Tạ Thanh Nghiên tức giận nói: “Em dùng thuốc kích thích hả?”
“Như nhau thôi.

”

Chỉ có Lăng Vi nhìn từ xa, phát hiện ở bên cạnh sân cầu lông, Tiểu Thanh đang làm việc ở nơi đó, xem ra cô ấy chính là nguyên nhân khiến thầy Thanh Hoa hưng phấn.

Hai anh em nhà này thật sự khiến người ta không nói được lời nào!
Ăn bữa sáng xong, Tạ Thanh Nghiên xuất phát đến công ty, ông chủ lớn mỗi ngày hốt bạc, cũng phải nghiêm túc làm việc.

Tạ bảo bảo nhìn thấy chiếc xe nạm thạch anh màu hồng kia của Lăng Vi thì vô cùng thích, ầm ĩ muốn Lăng Vi dẫn nhóc ra ngoài chơi, bởi vì số thứ hai của 《 Mẹ cố lên! 》 sắp bắt đầu quay, Lăng Vi cũng muốn mua chút đồ dùng sinh hoạt, vì thế đã đồng ý dẫn Tạ bảo bảo cùng đi đến trung tâm thương mại.

Buổi sáng hôm nay Tạ Thanh Hoa không có tiết học, nghe nói bọn họ muốn ra cửa liền nói anh cũng dẫn Tiểu Thanh đi ra ngoài chơi.

Tiểu Thanh không vui nói: “Cậu Thanh Hoa, em là người có việc làm.

”

Thầy Thanh Hoa nghiêm trang nói: “Anh cho phép em nghỉ.

”

Tiểu Thanh: “Em không muốn mua gì cả, không muốn đi dạo phố, hơn nữa cô Lăng muốn tới trung tâm thương mại, sẽ không biết tốn bao nhiêu tiền.

”

Thầy Thanh Hoa vội vàng tỏ thái độ: “Em có thể quẹt thẻ của anh.

”

Tiểu Thanh: “Cậu chủ, xin anh giữ tự trọng.

..

Lăng Vi ở bên cạnh nghe không nổi nữa, “Vừa rồi tôi vẫn luôn muốn nhắc nhở hai người một câu, mặc dù xe mới rất xinh đẹp, nhưng kỳ thật chỉ có hai chỗ, tôi và bảo bảo là hết chỗ rồi, không thêm người được đâu!”

Thầy Thanh Hoa rất bình tĩnh, nói: “VẬY lái hai chiếc xe, tôi chở Tiểu Thanh.

..

Tiểu Thanh:.....

Lăng Vi:.....

Đây mới là mục đích cuối cùng của thầy Thanh Hoa sao, muốn quang minh chính đại đi dạo phố hẹn hò với Tiểu Thanh! Xem ra thật sự đã học hỏi anh trai của anh ta rồi!

Bốn người, hai chiếc xe, lái thẳng đến trung tâm thương mại ở trung tâm thành phố, Tiểu Thanh ít khi ra cửa, nhìn thấy cái gì cũng cảm thấy mới lạ, Tạ bảo bảo còn nhỏ tuổi, cũng vô cùng hiếu kỳ, vì thế bốn người đi tới đâu dừng tới đó, đi dạo siêu thị cũng mất một buổi sáng buổi sáng.

“Giữa trưa muốn đi đâu ăn cơm?” Tạ Thanh Hoa hỏi bọn họ.

Lăng Vi cố ý tạo cơ hội cho bọn họ ở cùng một chỗ, vì thế nói: “Nơi này cách Tạ thị rất gần, tôi mang bảo bảo đi tìm Thanh Nghiên ăn cơm, hai người tự tìm chỗ nào đó ăn đi.

..

Thầy Thanh Hoa cười híp mắt, lập tức tán thành đề nghị của cô.

Lúc đi đến bãi đỗ xe lấy xe, Lăng Vi chỉ cảm thấy có ánh đèn chớp lóe qua, làm đã từng làm ngôi sao nổi tiếng, cho nên suy nghĩ đầu tiên của cô là gần đây có paparazzi, nhưng dựa theo độ nổi tiếng của cô bây giờ, chắc vẫn chưa thể kéo paparazzi đâu.

Tạ Thanh Hoa thấy thần sắc của cô thay đổi, vội vàng tiến lên hỏi cô: “Làm sao vậy?”

Lăng Vi nhìn khắp nơi rồi nói: “Hình như có người chụp lén?”

Tạ Thanh Hoa cũng có chút khấn trương, đưa mắt nhìn về phía chung quanh, “Ở đâu?”

Lăng Vi lắc đầu, “Thôi, cũng có thể là do tôi quá mẫn cảm, chúng ta đi thôi.

” Nói xong liền mang Tạ bảo bảo lên xe.

Thầy Thanh Hoa mang Tiểu Thanh đi hẹn hò, Lăng Vi tự mình gọi điện thoại cho bạn trai mới của mình, kết quả lại là do thư ký Đỗ nhận điện thoại, “Ông chủ đang tiếp khách, chắc sẽ nói nhanh thôi, hai người có thể tới đây trước.

”

Quả nhiên, chờ đến khi Lăng Vi và Tạ bảo bảo chạy tới, ông chủ Tạ vẫn chưa bàn xong việc.

“Ông chủ Lâm là bạn làm ăn vô cùng quan trọng của công ty chúng ta, bọn họ đang ở bên trong trao đổi hạng mục quan trọng, cho nên xin cô Lăng chờ một lát.

” Thư ký Đỗ bày ra vẻ mặt nghiêm túc, biểu cảm kia cực kỳ giống lão Nghiêm.

Lăng Vi vội vàng gật gật đầu, “Không sao cả.

”

Lúc này cửa văn phòng của ông chủ Tạ khép hờ, nhóc con sốt ruột muốn gặp ba ba, cho nên ghé vào khe cửa nhìn vào trong, Lăng Vi muốn tới ngăn cản, lại bất ngờ nghe thấy từ bạn gái, vì vậy cũng ghé vào khe cửa nghe lén.

Sau đó.....

Nghe nói hai ông chủ lớn trong thương giới này đều rất lợi hại, nhưng cách bọn họ nói chuyện lại là như thế này.

Ông chủ Tạ: “Bảo bối nhà tôi thật sự rất đáng yêu, có một lần còn giả mèo ghẹo tôi nữa.

Ông chủ Lâm: “Muốn nói yến đáng yêu, Tiểu Quai nhà tôi mới thật sự là đáng yêu, lần đó thấy tôi tức giận, cô ấy trực tiếp giả thành làm thỏ, chặc chặc!”

Ông chủ Tạ: “Thỏ à..... Bảo bối nhà tôi còn từng giả làm Cleopatra, thật là.....”

Ông chủ Lâm: “Tôi cũng nghĩ tới ngày nào đó kêu Tiểu Quai giả làm nữ vương gì đó, tôi biết có một cửa hàng, giao hàng nhanh chóng.

”

Ông chủ Tạ: “Làm ơn hãy cho tôi địa chỉ.

”

.....

Lăng Vi:.....

Làm gì có trao đổi hạng mục quan trọng nào? Bọn họ rõ ràng là đang trao đổi về tâm huyết cosplay trang phục mà?!

Rốt cuộc người bên cạnh ông chủ Tạ là ai vậy!.

Chương 50: Chương 50

Hai ông chủ lớn được mệnh danh là rất lợi hại ở trong thương giới vẫn đang tiếp tục nói chuyện.

Ông chủ Lâm: Mặc dù Tiểu Quai nhà tôi rất ngoan, nhưng vẫn có chút chuyện làm tôi đau đầu không thôi, tôi đã cầu hôn một trăm linh một lần rồi, cô ấy vẫn không muốn gật đầu, haiz.....

Ông chủ Tạ: Cầu hôn à..... Kỳ thật cũng không vội, để bảo bối của mình hưởng thụ việc yêu đương một thời gian cũng không tồi, anh chưa từng nghe nói qua sao? Người phụ nữ khi yêu đương là hạnh phúc nhất.

Ông chủ Lâm: Có lý, lão Tạ, vẫn là anh có ý hay!!

Ông chủ Tạ: Cũng không phải, nếu thời cơ chín mùi, chắc chắn phải kết hôn.

Ông chủ Lâm: Lão Tạ, sợi dây đeo này là do bạn gái của anh tặng sao?

Ông chủ Tạ: Đúng vậy, anh nói một người lớn tuổi lại đi đeo cái thứ ấu trĩ này, hết cách rồi, vật nhỏ thật biết làm nũng.

Ông chủ Lâm: Điều là như thế đó, đều là do chúng ta cưng chiều mà ra, kiên nhẫn dỗ dành đi.

Ông chủ Tạ: Đúng vậy, đây là do tự tay cô ấy bện, anh coi tay nghề bện này, sợi dây đeo này thật sự rất tinh xảo.

Ông chủ Lâm: Đây là tình yêu đích thực!

.....

Lăng Vi:.....

Vì sao cô lại có thể từ trong ngữ điệu ghét bỏ của ông chủ Tạ nghe ra được ý khoe khoang nồng đậm vậy?

Hai người kia rốt cuộc là đang làm gì? Bàn chuyện làm ăn thì cứ bàn, sao lại nói sang hai người phụ nữ của mình rồi? Quả thực không còn mặt mũi nghe tiếp nữa!

Lăng Vi nhỏ giọng nói với Tạ bảo bảo: “Bảo bảo, con khóc một cái.

”

Tạ bảo bảo quay đầu lại, khó hiểu hỏi: “Vì sao phải khóc? Bây giờ con rất vui vẻ mà.

”

“Số sau của tiết mục sắp bắt đầu quay rồi, nói không chừng sẽ tình tiết muốn con khóc, con nên tập luyện trước thử xem.

” Lăng Vi nói.

Tạ bảo bảo nghiêm túc suy nghĩ, hỏi: “Muốn khóc lớn tiếng hay là khóc nhỏ tiếng?”

Lăng Vi:.....

Nhóc con này phục vụ thật chu đáo, còn có thể chọn lựa!

“Lớn tiếng chút đi.

”

Tạ bảo bảo lập tức gào thành tiếng: “Oa a a hu hu hu hu..... Oa a a hu hu hu.....”

Lăng Vi bị dọa nhảy dựng:.....

Sao nói khóc là khóc vậy, ít nhất phải cho người khác chuẩn bị tâm lý hai giây chứ!

Hai người đang ở trong văn phòng bàn “chuyện lớn”, quả nhiên nhanh chóng bị tiếng khóc hấp dẫn lực chú ý.

Tạ Thanh Nghiên mở cửa ra thì thấy nhóc Tạ và Lăng Vi, có hơi ngạc nhiên cười nói: “Sao hai người ở đây? Ăn cơm chưa?”

Nhóc Tạ đang tập trung gào khóc, bị ba ba của nhóc đánh gãy, nhất thời

thu lại không được, vừa khóc đến rối tinh rối mù vừa trả lời: “Oa a a, vẫn chưa có ăn.....”

Lăng Vi:.....

Ông chủ Lâm ở bên cạnh Tạ Thanh Nghiên vội vàng nói: “Cũng đã khóc thành như vậy rồi, chắc hẳn rất đói, ông chủ Tạ, mau dẫn bọn họ đi ăn cơm đi!”

Lăng Vi đưa mắt nhìn ông chủ Lâm kia, tác tuổi chắc lớn hơn Tạ Thanh Nghiên một chút, dáng người rất rắn chắc, vừa thấy đã biết chính là tiêu chuẩn của đàn ông vùng Đông Bắc, tướng mạo hung hăng như vậy lại rất thương bạn gái, còn rất có kiên nhẫn cầu hôn một trăm linh một lần, đúng là đàn ông to cao nhưng dịu dàng mà!

Bởi vì nhóc Tạ là do mình xúi khóc, cho nên Lăng Vi cũng có hơi chột dạ, vội vàng khom lưng bế nhóc lên, “Bảo bảo ngoan, không khóc, mẹ đi mua đồ ăn ngon cho con.

..

Ông chủ Lâm nghe thấy cô tự xưng là mẹ, rất thích thú nhướn mày nói: “Vi này chính là cô Lăng sao?”

Tạ Thanh Nghiên đi lên phía trước kéo hai mẹ con vào trong lòng ngực, nói: “Chính thức giới thiệu một chút, Lăng Vi, bảo bối lớn nhà tôi, Tiểu Vi, đây là ông chủ Lâm Lâm Húc.

..

Lăng Vi ôm Tạ bảo bảo, cười chào hỏi ông chủ Lâm, “Chào anh.

..

Ông chủ Lâm vui vẻ nói: “Tiểu Quai nhà tôi cũng bằng tuổi của cô, về sau sẽ mang cô ấy tới chơi với cô, chắc hẳn hai người sẽ có đề tài chung để nói.

..

Ha hả, cùng nhau nghĩ cách chống lại người đàn ông dâm dê thích cosplay trang phục sao?

“Như vậy đi, lần sau tìm thời gian mang Tiểu Quai nhà anh tới, tôi dẫn theo bảo bối nhà tôi cùng họp mặt.

” Ông chủ Tạ đề nghị.

“Không tồi không tồi, Tiểu Quai nhà tôi rất rảnh, cả ngày ở nhà, lúc nào cũng có thể dẫn tới đây chơi.

”

“Quyết định như vậy đi.

”

Lăng Vi:.....

Sao mới đó đã quyết định xong rồi, hai vị đúng là cực phẩm trong các ông chủ lớn, ra quyết định đều giống như sấm rền gió cuốn!

Ông chủ Lâm sợ chậm trễ thời gian ăn cơm của một nhà ba người bọn họ, đành nhanh chóng tạm biệt ra về, trước khi đi còn kết bạn WeChat với Lăng Vi, nhìn danh bạ lại có thêm một ông chủ lớn của thương giới, tâm trạng Lăng Vi rất vui diệu, nghĩ thầm cứ như vậy, có phải cô có thể thu thập được hết số điện thoại của các ông chủ lớn trong thương giới hay không, cũng không biết sau khi thu thập xong, có thể triệu hồi thần long ra hay không.

Chờ đến khi ông chủ Lâm đi rồi, Tạ Thanh Nghiên mới dẫn Lăng Vi xuống lầu ăn cơm, cũng không tới nhà hàng nổi tiếng nào đó để ăn, mà là đi đến nhà ăn nhân viên ở dưới lầu Tạ thị.

Nhà ăn nhân viên của Tạ thị có thể nói là một nhà ăn nổi tiếng, đồ ăn vừa nhiều vừa ngon, còn rất thời thượng, giá cả cũng rẻ, tuyệt đối là một phúc lợi lớn cho nhân viên Tạ thị, có vài nhân viên thích trước khi ăn cơm chụp ảnh đăng lên trên mạng, sau khi đăng lên nhà ăn cũng có chút danh tiếng, rất nhiều cư dân mạng đều biết đến nhà ăn này, sau này có vài người tham ăn bởi vì cái nhà ăn này mà chạy tới Tạ thị làm việc.

Ngày thường lúc không xã giao, Tạ Thanh Nghiên sẽ kêu thư ký Đỗ chọn đồ ăn mang lên, bản thân anh cũng không phải người hay bắt bẻ đồ ăn, chỉ cần nguyên liệu nấu ăn tươi mới, hương vị không quá tệ là được, hôm nay có nhóc Tạ ở đây, cho nên muốn dẫn nhóc tới nhà ăn chọn vài món trẻ nhỏ thích ăn, nhưng quan trọng nhất chính là, ông chủ Tạ muốn mang bà chủ tương lai của Tạ thị xuống dưới, để các nhân viên quen mặt, tránh để một

ngày nào đó bà chủ tới công ty lại bị những người khác va chạm.

Lăng Vi không biết tâm tư cong cong queo queo kia của anh, nhưng lại bị khu nhà ăn to lớn dành cho nhân viên của Tạ thị dọa nháy dựng, “Này cũng không kém gì nhà hàng cao cấp nha, thật lợi hại.

..

Nghe cô khích lệ, ba Tạ cảm thấy vô cùng có mặt mũi, “Dân dĩ thực vi thiên (*), chỉ cần được ăn ngon, lúc làm việc sẽ càng có sức.

..

[(*) Dân dĩ thực vi thiên” có nghĩa là “Dân lấy ăn làm trời” (nghĩa hẹp) và giải thích thêm “Dân lấy miếng ăn làm trọng, nên muốn trị dân trước hết phải làm cho dân no ấm vì dân đói thì nước loạn”.

]

Lăng Vi rất tán thành gật gật đầu, nhỏ giọng khen nói: “Bạn trai nhà em giỏi quá!”

Tạ Thanh Nghiên đắc ý nhướng mày, “Bạn gái nhà anh cũng rất tuyệt.

..

“Tuyệt ở chỗ nào?”

“Chỗ nào cũng tuyệt.

..

Tạ bảo bảo bị hai người nắm tay: “Con cũng giỏi con cũng giỏi!”

Lăng Vi cười thành tiếng, “Đúng đúng đúng, con giỏi nhất.

..

Thư ký Đỗ đi theo phía sau ba người mặt đầy vạch đen, nghĩ thầm vì sao mình lại nghĩ quần theo chân bọn họ ăn cơm chứ, suốt dọc đường đều bị bọn họ nhét đầy củ lương rồi, còn ăn cơm gì nữa!

Nhà ăn nhân viên mở cửa lúc 12 giờ, lúc đám người Tạ Thanh Nghiên tới thì có hơi trễ, rất nhiều người đã ăn uống no đủ chuẩn bị trở về nghỉ ngơi, khi đi ra ngoài thì gặp phải cả nhà ông chủ Tạ, mọi người vội vàng chào hỏi

ông chủ, “Chào sếp!”

Tạ Thanh Nghiên khiêm tốn, khóe miệng mang theo nụ cười, vừa nhìn đã biết chính là một ông chủ biết săn sóc cho nhân viên rồi.

Có giám đốc của một bộ phận tiến lên chào hỏi, bởi vì ngày thường lúc mở họp đều có thể nhìn thấy ông chủ, cho nên cũng không có kiêng dè như nhân viên bình thường, thấy Tạ Thanh Nghiên và cô gái kia đan mười ngón tay vào nhau, rất có ánh mắt lên tiếng: “Chào sếp, chào vợ sếp!”

Lăng Vi:.....

Ý cười trên mặt Tạ Thanh Nghiên càng đậm, tâm trạng tốt mở miệng nói: “Chào cậu.

..

Vừa rồi ông chủ Tạ rõ ràng cũng chỉ mỉm cười gật đầu với mọi người, lúc này cư nhiên mở miệng đáp lại, khiến giám đốc vui đến hỏng luôn, cảm thấy chắc chắn ông chủ rất coi trọng mình, nói không chừng cuối năm còn có hi vọng thăng chức tăng lương! Vì thế nên suốt dọc đường trở về, bước chân đều bay bổng.

Ông chủ Tạ chào hỏi mọi người xong, chờ đám người đi xa, mới quay đầu lại hỏi thư ký Đỗ, “Người này tên là gì?”

“Vu Vệ, bộ phận tiêu thụ.

..

“Không tồi, tên nhóc này rất khôn khéo, có tiền đồ!”

Thư ký Đỗ:.....

Anh cho rằng tôi không biết bởi vì người khác gọi một tiếng chào vợ sếp mà cảm thấy người ta có tiền đồ sao! Anh đúng là một tên tổng tài bá đạo cuồng yêu đương mà!

Có thể là do vị giám đốc bộ phận này mở đầu suôn sẻ, cho nên những nhân viên khác đều từ chào sếp thăng cấp thành chào sếp chào vợ sếp.....

Tạ tổng tài bá đạo được gọi đến mức mặt mày hớn hờ, cảm thấy chuyến đi lần này rất không tệ.

Kết quả vẫn chưa hết thời gian nghỉ trưa, toàn bộ nhân viên của tập đoàn Tạ thị đều biết tập đoàn của bọn họ đã có vợ sếp, hơn nữa còn có đứa con tầm

năm sáu tuổi!

Có vài người biết nội tình tỏ vẻ không phục, nói đứa nhỏ năm, sáu kia kỳ thật là con của anh sếp, sau khi anh sếp qua đời, mới được ông chủ nhận nuôi.

Nhưng vẫn có rất nhiều người tin chắc đứa nhỏ kia là con của sếp và vợ sếp, chỉ bởi vì chưa kết hôn đã có thai thì thanh danh sẽ không tốt, cho nên mới nói là của anh mình!

Lời đồn đãi có vài phiên bản, nhưng mỗi phiên bản đều truyền đi rất nhanh, nhưng mặc kệ quá trình như thế nào, thân phận bà chủ tương lai này của Lăng Vi coi như đã đóng chắc.

Nhưng mà, Lăng Vi không biết gì hết, lúc này cô đã bị các món ăn trong nhà ăn chinh phục. “Trời ạ, còn có tôm hùm nhỏ xào cay, em muốn ăn cái này.

..

Vì thế thư ký Đỗ tiến lên chọn hai phần, còn Tạ bảo bảo thì lại coi trọng bánh kem và khoai tây chiên, còn muốn uống trà sữa, tóm lại cuối cùng đã gọi một bàn đồ ăn, trông có chút lung tung rối loạn, thư ký Đỗ chỉ có thể lại đi gọi thêm hai phần cơm đàng hoàng cho ông chủ Tạ và mình ăn.

Tạ bảo bảo ăn bánh kem, Lăng Vi ăn tôm hùm đất, nhóc chưa từng ăn thứ này, chỉ cảm thấy màu đỏ rực rất đáng yêu, “Con cũng muốn ăn.

..

Lăng Vi mang bao tay, lột hai con đặt vào trong chén của Tạ Thanh Nghiên, nghe nhóc con nói muốn ăn, nhịn không được cười nói, “Cái này quá cay, trẻ con không thể ăn.

..

“Con muốn ăn con muốn ăn, con không sợ cay!” Nhóc con vừa nói vừa đưa tay lên thè thốt.

Lăng Vi quay đầu lại nhìn Tạ Thanh Nghiên, “Nó thật sự có thể ăn cay?”

Ngày thường Tạ Thanh Nghiên ít khi tiếp xúc với nhóc Tạ, cho nên cũng không biết, vì thế vừa ăn tôm đã lột vỏ do Lăng Vi đưa vừa nó nói: “Chắc là có thể.”

..

Lăng Vi nửa tin nửa ngờ, nhưng vẫn lột một con rồi nhúng vào nước canh một cái mới nhét vào trong miệng nhóc con.

Nhóc con “A ô” một ngụm ăn hết tôm vào miệng, nhai bẹ bẹ vài cái, sau đó.....

“Oa ô ô ô ô oa ô ô ô.....” Nhóc đột nhiên gào khóc lên.

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên:.....

Thư ký Đỗ:.....

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, “Em cho nó uống thuốc sao?”

Lăng Vi luống cuống tay chân lấy con tôm trong miệng nhóc con ra, nhanh tay nhét trà sữa vào trong miệng nhóc, vừa bực mình vừa buồn cười,

“Không phải con biết ăn cay sao?”

Nhóc con thu hồi nước mắt, ủy khuất nói: “Nó không phải cay, nó làm miệng con đau quá!”

Lăng Vi:.....

Không phải giống nhau sao??

Lần đầu tiên vợ sếp chính thức xuất hiện trong căn tin của nhân viên, lại chật vật vượt qua bầu không khí khó khăn khi nhóc con khóc hu hu dưới cái nhìn của mọi người.

Ngày hôm sau thu dọn hành lý xong, Lăng Vi mang nhóc con trực tiếp bay đến nơi quay số thứ hai của tiết mục 《 Mẹ cố lên! 》 .

Vừa mới cùng với bạn gái chính thức yêu nhau đã bị ép buộc chia lìa, tâm trạng của ông chủ Tạ rất buồn bực, lúc họp luôn thất thần, thường thường lấy di động ra nhìn một cái, nhưng bạn gái bận rộn quay tiết mục, căn bản không có nhiều thời gian để ý đến anh.

Ông chủ Tạ cô đơn lẻ loi chỉ có thể tự tìm niềm vui, chờ kết thúc cuộc họp,

anh giữ mấy vị giám đốc lại nói chuyện phiếm.

“Cho mấy người xem dây đeo của tôi này, đẹp không.

..

Chúng giám đốc không hiểu ra sao cũng gật gật đầu, không phải chỉ là dây đeo bình thường thôi sao? Chẳng lẽ sẽ phát sáng? Nhưng nếu ông chủ đã hỏi như vậy, đương nhiên bọn họ phải tung hứng theo, vì thế sôi nổi gật đầu: “Xinh đẹp xinh đẹp.

..

“Đây là do bạn gái của tôi tự tay bện, mấy người nhìn cách bện này, có phải rất tinh xảo không?”

Mọi người:.....

Giám đốc bộ phận tiêu thụ rất biết thời thế, “Sếp, bạn gái của anh rất thương anh nha, đây tuyệt đối là tình yêu đích thực!”

Ông chủ Tạ cảm thấy mỹ mãn gật gật đầu, tên nhóc này không tồi, lát nữa kê thư ký Đỗ tăng lương cho cậu ta.

.

Chương 51: Chương 51

Lần này 《 Mẹ cố lên! 》 vẫn quay ở phía nam, là một thôn trang nhỏ non xanh nước biếc, nội dung quay chính là để mẹ và các bảo bảo trải nghiệm một chút về cuộc sống của nông thôn.

Lăng Vi nghiêm túc nhớ lại, mặc dù đời trước cũng đóng phim rất nhiều, nhưng đa phần đều là diễn vai bình hoa có tiền, đúng là chưa từng diễn qua nhân vật nghèo khổ keo kiệt nào, hết cách rồi, ở trong mắt người khác, cô chính là một bình hoa cao quý, mỗi lần cô xuất hiện cũng đều xinh đẹp.

Diễn nhiều về những nhân vật như vậy, cô cũng đã bị định hình, quả thực giống như một dây chuyền sản xuất sản phẩm, ngàn cái như một, căn bản không cần kỹ thuật diễn gì cả, dần dà, những kịch bản thực tế cũng không dám tới tìm cô nữa.

Lần này tới nông thôn trải nghiệm cuộc sống, Lăng Vi cảm thấy cũng tốt, khi tiết mục này được phát sóng, tất cả mọi người đều sẽ biết cô cũng là cô gái mạnh mẽ có thể lên núi xuống làng, tưởng tượng như vậy, tâm trạng của Lăng Vi vô cùng tốt đẹp, so với mấy mỹ nữ kêu khổ than trời, quả thực khác nhau như trời với đất.

Lúc vẫn chưa bắt đầu quay, Cổ Ý chủ động tìm cô nói chuyện, “Cô rất vui à?”

Mặc dù trong lòng Lăng Vi cảm thấy có chút bất ngờ, nhưng nhớ lại chuyện Tạ Thanh Nghiên đi ngang qua trấn lúc trước, cô ít nhiều có thể lý giải được chuyển biến của Cổ Ý, “Tôi cảm thấy cũng tốt, hòa hợp với thiên nhiên.

”

“Cũng không phải đi chơi trong tiết thanh minh, nghe nói lần này còn phải trải nghiệm công việc nhà nông.

” Lisa đi qua tham gia thảo luận.

Lăng Vi suy nghĩ, “Lần này đúng lúc tới mùa lúa chín, có lẽ sẽ phải tự tay cắt lúa nước.

”

Cổ Ý thiếu chút nữa đã trợn trắng mắt, “Trời ạ, dùng lưỡi liềm hả? Dùng cái đó làm việc tay rất dễ nổi bọt nước.

”

Lisa cũng phát điên, “Bây giờ đều dùng máy để cắt lúa nước mà!”

Trần Đình Tư ở bên cạnh nói: “Lôi cái máy móc ra, còn gọi là trải nghiệm cuộc sống nữa sao?”

Lâm Hiểu Hiểu nói: “Trước kia lúc tôi huấn luyện cũng vậy, bàn tay cứ nổi bọt nước, sau này hình thành vết chai luôn.

” Nói xong còn xòe bàn tay phải ra cho bọn họ nhìn.

Cổ Ý là người đầu tiên lên tiếng: “Trời ạ, dày lên một tầng như vậy, cả bàn tay đều biến dạng!”

Trần Đình Tư nói: “Sau khi rời khỏi chắc sẽ từ từ tốt lên.

”

Lăng Vi cũng nhú mào, đối với các cô gái thích đẹp mà nói, đây tuyệt đối không khác gì hủy dung, “Mấy cái này cũng coi như huân chương chiến công, nó nói lên Hiểu Hiểu đã trả giá thế nào.

”

Lâm Hiểu Hiểu cười hì hì, thu tay lại, “Thật sự không có gì, mỗi lần đứng ở trên sân khấu lãnh thưởng, nghe quốc ca hòa tấu vang lên, tôi đều rất tự hào, trả giá thế nào cũng đáng giá.

..

Triệu Mỹ vẫn luôn không hé răng, rốt cuộc cũng nói một câu, “Đừng nói tới chuyện cô đứng ở trên sân khấu lãnh thưởng, tôi làm người xem, mỗi lần nghe quốc ca, cũng đều sẽ khóc đến rối tinh rối mù, nước mắt không thu lại được.

..

Lăng Vi quay đầu lại nhìn cô ấy một cái, thật lòng khen ngợi, “Cô thật đáng yêu.

..

Triệu Mỹ:.....

Khi đoàn phim sắp xếp máy quay xong, lúc này đạo diễn mới kêu bắt đầu quay, phân đoạn thứ nhất vẫn là chia nhà ở, bởi vì lần này quay ở nông thôn, cho nên không có khách sạn cũng không có nhà khách, mấy đôi mẹ con đều phải ở trong nhà của người dân, quy tắc cũng có hơi lừa gạt, chính là người của mấy nhà kia được phái tới để chọn khách, thấy người nào thuận mắt sẽ đón về nhà, nhà dân cũng chia từ cao xuống thấp, không ai giống ai.

Sau khi Lăng Vi biết được quy tắc này xong lại có cảm giác không tốt, trong mấy người ở đây, cô là người không nổi tiếng nhất, chắc đến phiên cô cũng là căn nhà tệ nhất.

Mà cô cũng đã chuẩn bị tâm lý, thật ra cũng không sao cả, chỉ sợ Tạ bảo bảo ở không quen thôi, vì thế trong lúc đợi chủ nhà tới, Lăng Vi nhỏ giọng làm công tác xây dựng tâm lý với bảo bảo, “Bảo bảo có muốn ở trong căn nhà đặc biệt không?”

Tạ bảo bảo ngửa đầu nhìn cô, lộ ra vẻ mặt ngây thơ: “Là căn nhà thế nào?” “Có lẽ sẽ hơi tối, hơi nhỏ, hơi tồi tàn, nhưng vô cùng thần bí, là căn nhà trong cổ tích.

..

Tạ bảo bảo dùng sức gật gật đầu, “Con muốn con muốn, con còn muốn ngủ chung với mẹ.

..

Sao đưa nhỏ này lại cố chấp ngủ với cô quá vậy! Cô nhịn không được ngồi xổm xuống ôm lấy cậu nhóc đáng yêu này.

Mấy nhà được tiết mục tổ lựa chọn, nữ chủ nhà đều là các bác gái rộng rãi, bởi vì phải làm việc nhà nông, làn da đều ngăm đen, nhưng nụ cười vô cùng thân thiết, trông có vẻ rất dễ ở chung.

Trước khi các bác gái chọn người, mấy cặp mẹ con sẽ có cơ hội biểu hiện bản thân một chút, bộc lộ tài nghệ cũng được, kết nối quan hệ cũng tốt, chỉ cần có thể khiến các bác gái vui vẻ là được.

Bác gái được bố trí mặc quần áo thống nhất, cho nên chỉ dựa vào bề ngoài cũng nhìn không ra nhà ai tốt nhất, nhà ai kém nhất được, mọi người đều lựa chọn bộc lộ tài nghệ để lấy lòng bọn họ.

Lăng Vi tự nhận tài nghệ tốt nhất của bản thân là diễn kịch, nhưng bây giờ diễn một đoạn trước mặt mấy vị bác gái căn bản không thực tế, sau đó nhớ tới khi còn học đại học mình đã từng học yoga một thời gian, nhưng sau khi tốt nghiệp đã trực tiếp bỏ phế, bây giờ rất nhiều động tác đều không nhớ ra, nhưng thân thể này của cô vẫn còn rất trẻ tuổi, chắc vẫn rất mềm dẻo, suy nghĩ xong, cô lui về phía sau vài bước lạng lẽ thử đá chân một chút, kết quả làm bản thân hoảng sợ, vậy mà thiếu chút nữa cô đã đá đến đầu mình rồi!!!

Tạ bảo bảo quay đầu lại kỳ quái nhìn Lăng Vi, “Mẹ, làm sao vậy?”

“Bảo bảo, đợi lát nữa mẹ làm cái gì, con làm theo mẹ cái cái đó, được không.

” Lăng Vi nghĩ kỹ rồi, cho dù bảo bảo không biết làm, ở bên cạnh bán manh cũng không tồi.

“Giống như mẹ vừa rồi sao?” Tạ bảo bảo nói xong lại đá chân một cái, trực tiếp đá lên tới đầu.

Lăng Vi:.....

Sao nhóc con cũng biết cái này vậy?
“Bảo bảo, con từng học qua rồi sao?”
“Con học với bà nội.

”

Lăng Vi vỗ tay một cái, “Quá tuyệt vời, đợi lát nữa chúng ta sẽ biểu diễn cái này, mẹ làm cái gì con cứ làm theo cái đó.

”

“Dạ!”

Vì thế, đến phiên Lăng Vi lên sân khấu, hai mẹ con cùng nhau luyện yoga ở trên bãi cỏ, động tác của Tạ bảo bảo không quá vững, nhưng nhóc rất nghiêm túc, Lăng Vi làm động tác nhóc đều nghiêm túc làm theo, nhưng nhóc con chân ngắn tay ngắn, lúc làm động tác lại có chút buồn cười, ở bên cạnh thỉnh thoảng lại cười vang một trận.

Cuối cùng là nhấc chân lên, nhưng Tạ bảo bảo làm quá mạnh, kết quả ngã mông xuống bãi cỏ, lại khiến mọi người cười đến ngã trước ngã sau.

Đáng tiếc Lăng Vi căn bản không nhớ được mấy động tác, không bao lâu đã biểu diễn xong.

Hai người nói cảm ơn xong, Lăng Vi vội vàng đi xem nhóc con, “Bảo bảo ngã đau không?” Nói xong lại muốn đi nhìn mông của nhóc.

Tạ bảo bảo che mông của mình lại không cho nhìn, “Không sao đâu không sao đâu.

”

“Để mẹ nhìn xem sao.

”

Tạ bảo bảo khó xử nói, “Con là con trai, mẹ không thể nhìn.

”

Lăng Vi:.....

“Mẹ đã giúp con tắm rồi mà!”

“Lần đó mới cho nhìn.

” Bên ngoài có nhiều người nhìn chăm chăm mông nhóc như vậy, nhóc cũng biết sĩ diện mà!

“Được rồi.

” Lăng Vi bắt đắc dĩ giúp nhóc phui cỏ trên người xuống.

Sau một vòng, Trần Đình Tư được phân đến căn nhà tốt nhất, cô ta và con gái của cô ta nhảy một điệu nhảy, rất đẹp, hơn nữa trong mấy người ở đây, cô ta cũng coi như là người nổi tiếng nhất, các bác gái đều biết cô ta, mà Lăng Vi quả nhiên bị phân đến hộ kém nhất.

Số đầu ở nơi tốt nhất, số này ở nơi kém nhất cũng công bằng mà.

Sau khi mang Tạ bảo bảo đi nhìn nơi ở xong, Lăng Vi nhẹ nhàng thở ra, cũng may, không có kém như trong tưởng tượng, chỉ là một căn hộ nhỏ tương đối cũ mà thôi, ở trước nhà có một khoảng đất trống, còn nuôi rất nhiều gà, ở trong nhà còn có nuôi một con mèo và một con chó, Tạ bảo bảo vừa thấy đã lập tức thích căn nhà giống vườn bách thú này.

Lúc nghỉ trưa, Tạ Thanh Nghiêן gọi điện thoại tới, lại bị Lăng Vi cắt đứt, Tạ bảo bảo nằm ngủ ở bên cạnh cô, cô không muốn đánh thức nhỏ.

Ba Tạ lại đổi thành gửi tin nhắn, “Bảo bồi, em không yêu anh sao?”

Lăng Vi:.....

Ba Tạ: “Em cúp điện thoại của anh!”

Lăng Vi: “Nhóc con đang ngủ, em không muốn đánh thức nhóc.

”

Ba Tạ: “Anh mặc kệ, tâm hồn của anh đã bị tổn thương rồi, em mau đến an ủi anh!”

Lăng Vi: “Đã bị tổn thương thì cứ đi khám bác sĩ.

..

Ba Tạ: “Em chính là bác sĩ độc quyền của anh, áo blouse trắng cũng đã chuẩn bị xong rồi.

..

Lăng Vi:.....

Ba Tạ: “Bác sĩ ~”

Lăng Vi: “Được rồi, vừa rồi anh nói không thoải mái ở đâu?”

Ba Tạ: “Ở đâu cũng không thoải mái hết.

..

Lăng Vi: “Vậy không cứu được, vút đi!”

Ba Tạ: “Vút rồi sau này em dùng cái gì?”

Lăng Vi:.....

Sao người này lúc nào cũng có thể chuyển đề tài theo hướng đen tối hết vậy??

Lăng Vi thở dài, đang muốn trả lời lại thì bỗng nhiên nhận được tin nhắn của Lý Ý.

“Trên Weibo có bài đăng liên quan tới em, hơn nữa nhiệt độ ngày càng nóng, chắc là có người ở sau lưng giật dây, nhưng em đừng tùy tiện đáp trả, để chị xử lý là được rồi.

..

Lăng Vi nhíu mày, không để ý tới Tạ Thanh Nghiên nữa, nhanh chóng click mở Weibo ra, không bao lâu sau thì tìm được bài đăng kia.

“Lăng Vi, người mới trong giới giải trí, ra cửa dùng siêu xe được chế tạo riêng để đi tản bộ, bối cảnh thực lực thật kinh người!!”

Đính kèm là ảnh cô đỗ xe ở trong trung tâm thương mại, cô và Tạ Thanh Hoa đứng chung một chỗ nói chuyện, phía sau đứng là chiếc xe khảm thạch anh màu hồng phấn kia của cô.

Lăng Vi:.....

Tai tiếng này truyền đi, không phải sẽ kéo Tạ Thanh Hoa xuống nước sao?

Hơn nữa bây giờ gây tai tiếng cho cô thật sự có người xem sao?? Cũng không biết sau khi ba Tạ nhìn thấy sẽ có cảm nghĩ gì.

Vì thế cô click mở WeChat ra nhắn tin cho ba Tạ, “Còn ở đó không?”
Ba Tạ không trả lời.

Lăng Vi lại click mở bảng tin ra, thì nhìn thấy ba Tạ vừa mới đăng bài, không có hình ảnh, chỉ có một câu rất đơn giản.

.....

“Thủ quỹ (*) đắt giá nhất mua ở đâu??”

[(*) Thủ quỹ: là những người nhắm vào một thông tin, nội dung đặc thù nào đó rồi đưa ra ý kiến, được viết bằng ngôn ngữ mạng.

Những kẻ này thường hoạt động trên các trang web mua bán, diễn đàn, mạng xã hội, tất cả mọi góc ngách trên Internet đều có thể có thủ quỹ.

Bọn họ nguy trang thành cư dân mạng bình thường hoặc người tiêu dùng, đưa ra những nhận xét, ý kiến gây ảnh hưởng tới đối tượng mà họ nhắm tới.

]

.....

Lăng Vi:.....

Chương 52: Chương 52

“Thuỷ quân đắt giá nhất mua ở đâu??”

Bài đăng này vừa đăng lên, dân chúng có tiền rảnh rỗi nhàm chán đều sôi nổi kéo tới xem, cũng nhiệt tình nêu ra mấy chủ ý ngu ngốc.

“Oa, muốn làm chuyện gì đây?”

“Mau tới mau tới mau tới!”

“Kí.ch thích như vậy sao?”

“Mua thuỷ quân tới để hưởng ứng hai người khoe ân ái sao?”

“Hai người khoe còn chưa đủ, còn muốn lôi thuỷ quân tới để khoe chung sao?”

“Đại vương, cái ý tưởng này rất nguy hiểm đó!”

“Ở đâu có bán? Tôi cũng muốn mua, tôi muốn dẫn dắt thuỷ quân thống trị toàn bộ bảng tin, bao nhiêu tiền tôi cũng chi!!”

“Xin mấy người hãy buông tha thuỷ quân đi!”

“Tìm thuỷ quân? Tôi rất chuyên nghiệp đó!”

“Còn mua thuỷ quân làm gì, muốn đập ai ai? Các anh em ở đây trên dưới có khoảng 100 người, đi lên đập chết nó đi!”

.....

Sau đó đề tài đã nhanh chóng chạy đến chân trời.

Lăng Vi cười cười, gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiê, “Anh đừng xằng bậy, chị Lý có thể giải quyết, chuyện này không lớn.

”

Nhưng mà Tạ Thanh Nghiê cũng không trả lời ngay, cũng không biết là không nhìn thấy hay là bận chuyện khác nữa.

Kỳ thật tin tức trên Weibo cũng không mấy phức tạp.

Bởi vì mấy ngày nay đúng lúc Lăng Vi tham gia diễn một bộ phim truyền hình, cho nên Lý Ý kêu cô chụp một bộ ảnh tĩnh, muốn nhân cơ hội này đẩy cô lên, bộ phim tên là 《Sau một mùa hạ》, là bộ phim đô thị hiện đại, phim truyền hình này mới vừa được phát sóng, nhiệt độ cũng không tệ lắm, ngay cả một vài vai phụ xuất hiện trong phim cũng có người chú ý.

Ngày đó Lăng Vi ở trung tâm thương mại, đúng là đã bị paparazzi chụp lén, nhưng cũng chỉ là ngẫu nhiên, paparazzi kia vốn đã bị chiếc xe thạch anh kia của Lăng Vi hấp dẫn, chờ sau khi Lăng Vi xuất hiện, mới mơ hồ nhận ra cô là một ngôi sao nhỏ, cho nên bức ảnh kia kèm theo bài đăng cũng không hot mấy, chỉ khen chiếc xe kia, thuận tiện suy đoán một chút, Lăng Vi có thể lái chiếc xe này, rốt cuộc là có bối cảnh thế nào, địa vị ra sao, người đàn ông bên cạnh cô rốt cuộc là bạn bè hay là tình nhân.

Lúc tin tức này được đăng lên, căn bản không hề nổi, chỉ là có mấy người ở dưới bình luận chiếc xe này thật xinh đẹp, không ngờ sau nửa ngày, bình luận càng ngày càng nhiều, độ nóng cũng nhanh chóng tăng lên, lúc này mới khiến cho Lý Ý chú ý.

Trong những bình luận đó, đa số đều bình thường, vừa mới bắt đầu có người nói người đàn ông trong ảnh chụp trông rất quen mắt, không bao lâu có người nói đây là cậu út của tập đoàn Tạ thị, bối cảnh kinh người, sau đó mọi người lại sôi nổi suy đoán quan hệ của hai người, sau đó thậm chí có người còn nói có phải là cái loại quan hệ mờ ám kia hay không.

Lúc Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy thì chắc là bài đăng đã nóng lên, sau đó anh mới nổi giận đùng đùng mà nói ra mấy lời mua thủy quân gì đó.

Giờ nghỉ trưa nhanh chóng kết thúc, Lăng Vi đánh thức nhóc con, sau đó thay cho nhóc một bộ quần áo mới, hành lý của nhóc con do mẹ Tạ sắp xếp, quần áo bên trong đều phối hợp thành một bộ, kiểu dáng trang phục cũng rất đáng yêu, trên áo còn in mấy hình động vật nhỏ, Lăng Vi lựa một hồi rồi lấy một bộ có in hình gấu trúc mặc vào cho bé, sau khi mặc vào cả

người đều mềm mại mạnh mẽ.

Tạ bảo bảo mới vừa tỉnh, hai mắt đều mở không lên, hỏi cô: “Mẹ, con có thể chơi với mấy con gà con không? Con có thể chơi với mèo nhỏ chó nhỏ không?”

“Có thể, bây giờ chúng nó ở chung một sân với chúng ta, lúc nào cũng có thể chơi với chúng nó.

..

“Quá tuyệt vời!”

Hai người đi ra, bác gái Vương đang ở trong sân cho gà ăn, sau khi nhóc con nhìn thấy thì rất vui vẻ chạy tới, “Chào bà nội, bà nội, con có thể giúp bà cho gà ăn không?”

“Được chứ, con lại đây cầm cái này, ném qua đó là được!” Bác gái Vương biết một chút tiếng phổ thông, giao lưu vài câu đơn giản với Tạ bảo bảo vẫn không thành vấn đề, vì thế một già một trẻ vui vẻ cho gà ăn.

Lăng Vi nhân lúc không làm gì, rời khỏi camera đi tìm Trần Tiểu Nhược ở trong đám người, lần trước sau khi lão Nghiêm và Tiểu Thanh tới ở chung, lại phát hiện không có nơi dựng võ, cho nên lần này không có đi theo tới đây, chỉ có Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh chiếu cố, nhưng cô nghe nói mẹ Tạ vẫn phải vệ sĩ theo trà trộn vào trong đám người.

“Chị đang quay tiết mục cho nên không tiện, đợi lát nữa em giúp chị gọi điện thoại cho ông chủ Tạ, về chuyện của chị, kêu anh ấy gọi điện thoại thương lượng với chị Lý trước, còn nữa, em lúc nào cũng phải chú ý tới tin tức trên Weibo, có chuyện gì thì phải báo cho chị biết một tiếng.

..

Trần Tiểu Nhược liên tục gật đầu, “Em biết rồi, chị Lý nói chị cứ yên tâm quay tiết mục, chỉ là một phiền toái nhỏ, chị ấy đi xử lý là được.

..

“Chị biết rồi.

” Lãng Vi gạt đầu, xoay người trở lại trước màn hình.

Lúc này Tạ bảo bảo đang bận rộn chơi với bầy gà, bác gái Vương ở bên cạnh dặn dò nhóc đừng đi chọc con gà trống kia, bảo bảo nghe không hiểu, còn tưởng rằng bà nội kêu nhóc chơi với con gà trống lớn nhất, vì thế cười ha hả vọt qua, kết quả con gà trống hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang kia bị chọc giận, vỗ cánh xông lên phía trước muốn quyết đấu với Tạ bảo bảo.

Lãng Vi ở cách khá xa nhìn thấy mà khiếp sợ, vừa tiến lên vừa ho to: “Bảo bảo chạy mau, nó sẽ mổ con đó!!!”

Bảo bảo nghe thấy tiếng la như sư tử hà đông rống của mẹ thì rất khiếp sợ, quay đầu lại muốn chạy về hướng ngược lại, “A a a a.....”

Con gà trống kia tuyệt đối là một con gà tranh cường háo thắng, ngày thường cũng không có ai dám chọc nó, không ngờ tới hôm nay lại có một nhóc con to gan, vì vậy nhắm ngay Tạ bảo bảo, đập cánh bay tới điên cuồng rượt theo.

Bác gái Vương cũng là một người mạnh mẽ, bắt lấy cây chổi, đuổi theo phía sau bọn họ chuẩn bị đánh gà trống kia, nhưng biết làm sao đáng người của bà ấy mỡ màng béo mập, chạy nửa ngày cũng không làm được gì.

Con chó nhà Trung Hoa đang dựa vào cửa hóng mát, lúc này cũng bị kinh động, vui vẻ gia nhập vào trong trận hỗn chiến này.

Lãng Vi lau mồ hôi lạnh, nghĩ thầm đây đúng là cảnh gà bay chó sủa phiên bản thực mà!

Cuối cùng, vẫn là Lãng Vi nhanh chóng xông lên trước, bế nhóc con lên, sau đó vô cùng dũng mãnh đuổi con gà trống đang quát tháo muốn đấu đá kia đi, lúc này mới kết thúc trò hề này.

Trong lòng bác gái Vương vẫn còn sợ hãi, ném cái chổi đi chạy tới, “Bé con có bị mổ trúng hay không? Có bị thương hay không?”

Lãng Vi nhìn toàn thân của nhóc từ trên xuống dưới, “Không sao cả không sao cả.

..

“Ai u, con gà ngu ngốc đáng chết này, dọa sợ bảo bảo của chúng ta, đêm nay dì sẽ giết nó hầm canh!” Bác gái Vương thở phì phì nói.

Tạ bảo bảo giãy giụa đứng lên, “Bà đừng giết nó, nó chỉ muốn bảo vệ những con gà khác thôi, nó rất lợi hại!”

Bác gái Vương vui vẻ cười nói: “Bảo bảo giỏi thật, vậy chờ đến khi con đi, bà nội tặng nó cho con mang về nhà, được không.

..

Tạ bảo bảo nhìn Lăng Vi một cái, “Con không cần đâu, cảm ơn bà nội.

..

“Sớm hay muộn gì nó cũng bị ăn thôi, nếu con thật sự thích nó, vậy cứ mang nó về nuôi đi!”

Tạ bảo bảo nhìn con gà trống vô cùng ương ngạnh ở trong bầy gà, trong lòng vẫn rất thích, do dự một chút, nhỏ giọng nói: “Cảm ơn bà nội.

..

Nhiếp ảnh gia đang quay ở bên cạnh thật sự rất vừa lòng, cảm thấy tư liệu sống này vô cùng đáng yêu.

Trên đường đi làm nhiệm vụ, Lăng Vi lại lén cầm di động theo dõi độ nóng của tin tức về cô trên mạng, sau đó đã sốc tới tận óc, tin tức này vậy mà lại lọt trong top 50 trên hot search!! Cô vội vàng ấn vào xem, chỉ thấy phía dưới đã có rất nhiều bình luận, vốn mấy người kia chỉ suy đoán cô và cậu út Tạ gia có phải là cái loại quan hệ không thể cho người ta thấy hay không, nhưng bây giờ khu bình luận đều thống nhất khen xe của cô rất đẹp, diện mạo của cô càng xinh đẹp hơn, còn nói cô đóng phim 《Sau một mùa hạ》 thật sự rất hay!

Lăng Vi có hơi ngây người, ấn vào khu bình luận nhìn kỹ, thỉnh thoảng vẫn có người nói cô không phải người giàu, có thể lái được chiếc xe như vậy rất kỳ quái, nhưng bình luận như vậy rất nhanh đã bị những người khác đè xuống.

Nhanh chóng như vậy, động tác có tổ chức có kỷ luật như vậy, cũng chỉ có thủy quân mới có thể làm ra được.

Chẳng lẽ cuối cùng, Lý Ý vẫn không thể ngăn cản được ông chủ Tạ, để anh mời thủy quân đất nhất tới sao???

Lăng Vi ở bên này vẫn đang ngờ vực, thì ông chủ Tạ ở bên kia đã mang tâm trạng tốt đẹp bay đến nơi nào rồi.

Buổi chiều lúc cấp cao của Tạ thị mở họp, mọi người trong phòng đều cảm thấy rằng nhiệt độ của máy điều hòa ở trung tâm hơi thấp, cho dù đang mặc tây trang mang giày da, thì vẫn nhịn không được run bần bật, nguyên nhân là do hôm nay ông chủ Tạ cũng giống như máy điều hòa vậy, không có lúc nào là không phóng ra khí lạnh.

Nhưng anh mặt lạnh cũng có chỗ lợi, vốn trong các cuộc họp các lãnh đạo cấp cao vẫn luôn cãi cọ, nhưng lúc này ai cũng đơn giản nói tóm gọn rõ ràng chuyện của mình, sau đó hội nghị tuyên bố kết thúc, ai cũng cụp đầu bỏ trốn.

Ông chủ Tạ ngồi ở ghế chủ vị, cũng không vội vã rời đi, mà lại lấy một điều thuốc ra hút, sau đó sờ lấy điện thoại di động ra xem tin tức.

Thư ký Đỗ mang khuôn mặt ngàn năm như một, vội vàng đi vào.

Ông chủ Tạ liếc mắt nhìn anh ta một cái, hỏi: “Thế nào, đã thuê được người đất giá nhất chưa?”

Thư ký Đỗ mím môi, “Không có.

”

Ông chủ Tạ nhíu mày, “Chút chuyện nhỏ này cũng làm không xong?”

Thư ký Đỗ do dự nói: “Có người còn ra tay sớm hơn cả chúng ta, hơn nữa địa vị của đối phương rất lớn.

”

Ông chủ Tạ hừ lạnh, “Địa vị lớn? Có thể lớn bao nhiêu chứ? Giàu nhất cả

nước sao? Nếu không phải, vậy thì xử lý người đó đi!”
Thư ký Đỗ mím môi, “Boss, anh làm không được gì bà ấy đâu, bởi vì người
mua thuỷ quân đặc nhất, là lão phu nhân.

”

Ông chủ Tạ:.....

Chương 53: Chương 53

Lăng Vi bắt đắ dĩ xoa xoa trán, khu vực bình luận ngày càng bành trướng như vậy, muốn nói không phải thủy quân, bản thân đương sự như cô là người đầu tiên không tin, chẳng lẽ ông chủ Tạ thật sự mua được thủy quân đắt nhất rồi sao? Cô kêu anh đi thương lượng với chị Lý, cũng không biết có đi hay không.

Nghĩ đến đây, cô nhỏ giọng nói với nhiếp ảnh gia chuyện cô muốn gọi điện thoại, nhiếp ảnh gia ra hiệu xin cứ tự nhiên.

Cuộc điện thoại này cô gọi cho Lý Ý, nếu gọi cho Tạ Thanh Nghiên, đoán chắc anh sẽ càn quấy không chịu để yên, bây giờ cô đã hiểu rõ hết bản chất của anh rồi.

Lý Ý nhanh chóng bắt máy, “Tiểu Vi, sao bây giờ em có thời gian rảnh để gọi điện thoại vậy?”

Lăng Vi nhìn xung quanh, lén lút ôm di động nói: “Em gọi lén.

”

Lý Ý:.....

“Chị Lý, có phải Tạ Thanh Nghiên tự chủ trương mua thủy quân hay không? Em thấy độ nóng tăng lên rất nhanh.

”

“Lúc em quay hình, bốt dùng di động đi, một người hai người đều không để người ta bốt lo, lần này không chỉ có ông chủ Tạ mua thủy quân, còn có một người cũng mua, thủy quân của hai người đó cùng ra trận, độ nóng có thể không tăng lên nhanh sao? Chị cũng coi như là người có nhiều kiến

thức, dựa vào bối cảnh thực lực này của em, căn bản không cần công ty lo lắng!”

Lăng Vi:.....

Vậy mà lại không phải một mình Tạ Thanh Nghiên mua thủy quân, “Vậy đối phương là ai? Vì sao lại muốn bôi đen em?”

“Chị có nói đối phương bôi đen em sao?”

“Không phải chị nói có hai nhóm thủy quân sao?”

“Đúng vậy, hai nhóm này cùng nhau nâng em, kỳ lạ phải không.

..

Lăng Vi:.....

Trong đầu Lăng Vi chợt sáng lên, nói với Lý Ý :“Một nhóm kia là do mẹ Tạ thuê!”

“Chính là bà ấy.

” Lý Ý đáp, “Em nói đi, lão thái thái đoạt thủy quân đắt nhất trên thị trường, ông chủ Tạ đoạt cũng không lại bà ấy.

..

“Kí.ch thích như vậy sao?” Lăng Vi nhin không được cười lên.

Lý Ý nói, “Đây cũng là lần đầu tiên chị đụng phải chuyện này, bên này chị vẫn chưa ra tay thì chuyện đã được giải quyết rồi.

..

Lăng Vi cảm khái từ tận đáy lòng, “Mẹ Tạ thật đúng là giàu đó, lần trước thuê fans giả, lần này mua thủy quân, còn có cái gì bà ấy làm không được không?”

Lý Ý cảm khái theo, “Bà ấy tuyệt đối là tình yêu đích thực của em, chị thấy em cũng chỉ có thể lấy thân báo đáp.

..

Lăng Vi:.....

Lý Ý nói: “Đừng nghĩ bậy, ý chị là bà ấy tốt với em như vậy, về sau em chỉ có thể khăng khăng một mực đi theo con trai của bà ấy, làm con dâu của bà

ấy, sinh con đẻ cái cho Tạ gia, sinh mười tám đứa con.....”

Lăng Vi nghe mà da đầu đều tê rần, “Chị Lý, xin chị đừng bỏ nã đi, chị nói như vậy làm em rất sợ đó!”

“Được rồi, không nói, chuyện bất ngờ lần này cũng coi như một đợt tuyên truyền có lợi cho em, chị thấy fans Weibo của em cũng tăng lên không ít, cũng không biết có phải là kiệt tác của hai người bọn họ hay không.

..

Cuối cùng trong lòng Lăng Vi vẫn còn nghi vấn, “Vậy ngay từ đầu người tung ra chuyện này là ai?”

“Tìm người điều tra, chờ điều tra được rồi sẽ nói cho em biết, em cứ an tâm quay tiết mục đi.

..

Hai người cúp điện thoại, lúc này Lăng Vi mới thở phào nhẹ nhõm, nghĩ thầm việc này thật sự làm người ta dở khóc dở cười, ông chủ Tạ và mẹ Tạ cũng đều là nhân tài, tiêu tiền không hề chớp mắt, quả thực giàu có đến kiêu ngạo, xem ra lần này mình cứ lo ôm đùi vàng là được, còn ôm đến hai cái, chuyện tốt như vậy, nếu cô không nổi tiếng, đó chính là do cô ngu.

Suy nghĩ xong, cô vào trong nhóm WeChat của Tạ gia nhắn tin cho mẹ Tạ.

“Mẹ, mẹ giỏi quá! Con yêu mẹ muốn chết!”

Mẹ Tạ trả lời rất nhanh: “Tiểu Vi cố lên, mẹ là fans số một của con, hội trưởng hậu phương của con!!”

Lăng Vi cong khóe miệng lên, trả lời: “Nhưng lần sau đừng vì loại việc nhỏ này tiêu pha nữa, mấy cái tai tiếng linh tinh nhỏ nhất này con vẫn chịu được.

..

Mẹ Tạ không tán thành, “Không được, mẹ không nỡ để Tiểu Vi chịu ủy khuất, vấn đề có thể tiêu tiền giải quyết, thì cũng không phải là vấn đề to tát gì!”

Cô còn có thể nói cái gì nữa đây? Cô chỉ có thể dâng đầu gối của mình lên, quỳ gọi mẹ!

Địa điểm phân phối nhiệm vụ vào buổi chiều, là tại một dòng suối nhỏ bên ngoài thôn, cây cỏ nhỏ mọc đầy bên dòng suối, dòng nước chảy trong lành

thanh mát, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy đàn cá nhỏ tung tăng bơi qua, Lăng Vi hít một hơi thật sâu, trong khoang mũi đều là mùi bùn đất và cỏ xanh, đó là hương vị của thiên nhiên.

“Thật đẹp.

” Lâm Hiểu Hiểu ở bên cạnh cảm khái thốt lên, “Trời xanh mây trắng mặt cỏ xanh xanh, tùy tiện cầm di động chụp một tấm, cũng có thể cài làm ảnh bìa.

”

Cổ Ý ở một bên vội vàng theo kem chống nắng, lại không cho là đúng mà nhỏ giọng oán giận, “Đẹp thì có đẹp, nhưng tia tử ngoại lại không đẹp chút nào, quay xong số này trở về đoàn phim, đạo diễn chắc chắn sẽ mắng chết tôi, nói tôi lại phơi đen thành hai màu!”

Lăng Vi quay đầu nhìn cô ta, “Nhìn không ra mà, rất trắng.

”

Cổ Ý liếc mắt nhìn cô một cái, bĩu môi nói: “Không trắng như cô, lần trước tôi đã muốn hỏi cô rồi, cô dùng kem chống nắng gì vậy? Sao không thấy cô đen đi?”

Lăng Vi nhanh chóng nói ra tên một nhãn hiệu, “Tôi vẫn luôn dùng nhãn hiệu này, có khi ngại phiền toái, cũng không có thoa.

”

Biểu cảm của Cổ Ý trở nên vi diệu, “Lời này của cô rất dễ lôi kéo cừu hận đó cô biết không? Cái nhãn hiệu này tôi cũng dùng qua rồi, cũng dùng không tốt.

”

Lăng Vi nâng mí mắt lên nhìn cô ta từ trên xuống dưới, sau đó dịu dàng nói: “Không cần quá hà khắc với bản thân, cho dù đen đi một tông màu thì sao, cô vẫn là Cổ Ý đẹp nhất.

”

Cổ Ý:.....

Đột nhiên cảm thấy thật ám áp là chuyện như thế nào vậy?

Lăng Vi nói xong cũng không tiếp tục nói về chuyện này nữa, đi đến phía trước chờ đạo diễn phân phối nhiệm vụ, Cổ Ý nhìn theo bóng dáng của cô, mím môi đi theo sau.

Hoạt động buổi chiều, mẹ và bảo bảo tách ra làm nhiệm vụ, bảo bảo được mang đi trồng rau, các bà mẹ đi thu đậu phộng.

Biết buổi chiều không phải đi thu gom lúa nước, mấy bà mẹ đều âm thầm nhẹ nhàng thở ra, nhưng nhiệm vụ thu đậu phộng cũng rất gian khổ, phải kéo đậu phộng lên khỏi mặt đất rồi loại bỏ chúng khỏi rễ, trình tự làm việc cũng khá rườm rà.

Trong lúc này sáu người được chia chia làm ba tổ, xem cuối cùng ai thu thập được nhiều đậu phộng nhất, nguyên liệu nấu ăn của đêm nay đều sẽ được phân phối dựa theo thứ tự cuộc thi này.

Lần chia đội này đều phải rút thăm chọn ngẫu nhiên, mấy bà mẹ đều muốn chung đội với Lâm Hiểu Hiểu, dù sao cô ấy cũng là vận động viên, trông rất có sức lực.

Cuối cùng Lăng Vi chung một đội với Lisa nũng nịu nhất, Cổ Ý và Triệu Mỹ một đội, Trần Đình Tư và Lâm Hiểu Hiểu một đội, Trần Đình Tư trông có vẻ rất vừa lòng.

Sau khi mang bao tay vào, Lăng Vi dẫn Lisa đi đến nơi bọn họ được phân phối, suy nghĩ một hồi, cô quyết định phân công hợp tác với Lisa, “Tôi nhờ đậu phộng, cô lật đậu phộng, được chứ?”

Lisa cảm thấy việc này rất nhẹ nhàng, lập tức gật gật đầu.

Lăng Vi giơ tay buộc tóc ra sau ót, sau đó đội cái mũ vào, không có chút hình tượng nào trực tiếp đi lên tay không nhờ đậu phộng, vốn tưởng rằng phải thật sự dùng sức, nhưng kỳ thật đậu phộng rất mềm xốp, cô chỉ dùng chút sức đã rút được một chùm đậu phộng rồi.

Rút xong đậu phộng quăng tới bên cạnh Lisa, Lisa cầm lên bắt đầu lật một chùm đậu phộng từ rế xuống, Lăng Vi nhìn tốc độ tay kia của cô ta, bắt đầu lo lắng cho bữa tối đêm nay.

Không bao lâu sau, bên cạnh Lisa đã chất đống thành một ngọn núi nhỏ.

“Lăng Vi, cô đừng rút nhiều quá, tôi không lật nhanh như vậy được!” Lisa lộ ra vẻ mặt đưa đám nói.

Lăng Vi hết cách, chỉ có thể ngừng công việc trên tay, đi đến giúp Lisa lật đậu phộng, “Cô không thể tuốt nguyên một chùm xuống, cô phải vặn ngược lên, như vậy mới nhanh.

” Lăng Vi nói xong lại làm mẫu vài lần, quả nhiên làm nhanh hơn nhiều.

Lisa lộ ra vẻ mặt sùng bái: “Trước kia cô từng lật nó rồi sao?”

Lăng Vi lắc đầu, “Chưa từng làm qua.

”

“Vậy cô rất lợi hại đó, tôi thấy cô nhỏ đậu phộng cũng là người nhanh nhất.

”

Lăng Vi mím môi cười cười, nếu cô đã hạ quyết tâm muốn thoát khỏi hình tượng bình hoa, vậy phải lấy ra chút thực lực mới được.

Không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi trận đấu kết thúc, đội của Lăng Vi và Lisa lật được nhiều đậu phộng nhất, mà đội Lâm Hiểu Hiểu được xem trọng nhất lại được ít nhất.

Buổi tối mỹ mãn ăn xong bữa cơm chiều, Lăng Vi dẫn nhóc con đi ngắm sao đêm, sau đó ngâm nga trở về sân nhỏ.

Sau khi quay xong số thứ nhất, Lăng Vi cảm thấy số ghi hình lần này, tất cả mọi người đều để ở chung hơn rất nhiều, đặc biệt là Cổ Ý, sau khi buông cái giá của thần tượng xuống, cũng nói chuyện nhiều hơn.

Nhưng cũng không loại trừ khả năng nể mặt Tạ Thanh Nghiên, mới thân thiết với cô hơn một chút.

Nghĩ đến Tạ Thanh Nghiên, Lăng Vi mới nhớ mình bận rộn cả buổi chiều, cũng vắng vẻ anh cả một buổi chiều, vì vậy vội vàng lấy di động ra chuẩn bị gọi video cho anh.

Kết quả vang lên hai tiếng đã bị cắt đứt, vì thế cô lại gọi lại lần nữa, vẫn bị cắt đứt, cô lập tức nhớ tới trước kia cũng từng có loại tình trạng này, chẳng lẽ đêm nay lại có cuộc họp?

Vì thế gửi tin nhắn hỏi anh: “Đang họp sao?”

Tạ Thanh Nghiên trả lời lại rất nhanh: “Không”

Lăng Vi: “Vậy sao anh tắt video của em?”

Ba Tạ: “Em đoán xem.

..

Lăng Vi: “Anh có việc không tiện bắt máy?”

Ba Tạ: “Không, anh mới vừa tắm xong, đang ở trên giường.

..

Lăng Vi: “Đang ở trên giường vì sao không nhận video? Chuyện anh ở trên giường và nhận video call của em có xung đột gì sao?”

Ba Tạ: “Vốn không có xung đột, nhưng bây giờ anh không có mặc quần áo, nhận video rồi thì chính là chat xxx rồi, em chắc chắn muốn chứ?”

Lăng Vi:.....

Ba Tạ lại nói: “Hay là đợi nhóc con ngủ rồi chúng ta lại chat video?”

Lăng Vi khó hiểu: “Vì sao?”

Ba Tạ: “Khi đó chat xxx, em sẽ không quá thẹn thùng.

..

Lăng Vi: “Em đã đồng ý chat xxx với anh rồi sao?”

Ba Tạ: “Bạn trai bạn gái chat xxx không phải rất bình thường sao?”

Lăng Vi: “Một chút cũng không bình thường!”

Ba Tạ: “Đừng như vậy, anh biết em thẹn thùng, làm quen một chút thì tốt

rồi.

”

Lăng Vi: “Ba ba, sao hôm nay anh phóng túng quá vậy?”

Ba Tạ: “Sao vậy?”

Lăng Vi: “Hôm nay không phải anh không mua được thuỷ quân đất nhất sao? Lại còn không biết xấu hổ phóng túng trước mặt em? Vẫy tay bye bye.

”

Ba Tạ:.....

Hôm nay người phụ nữ này muốn tạo phản sao??.

Chương 54: Chương 54

Lăng Vi xử lý bạn trai của mình xong, lại xoay người trải giường chiếu cho nhóc Tạ, sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi của nhóc con thật tốt, đến giờ lập tức mệt rã rời, lúc cô gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên, nhóc đã ngồi ở một bên ngủ gà ngủ gật.

Vừa mới tắm rửa xong, toàn thân nhóc con vẫn tỏa ra hương thơm ngọt của sữa tắm, trên người mặc chiếc áo ngủ màu sữa bò đáng yêu, cả người trông rất mềm mại đáng yêu, làm người ta rất muốn ôm cọ cọ một cái.

Lăng Vi cầm lòng không được nghĩ tới về sau nếu cô có bảo bảo, có phải cũng sẽ đáng yêu dễ thương như Tạ Tử Du hay không, nếu là con trai, sẽ đẹp trai như Tạ Thanh Nghiên vậy.....

Phi phi phi, cô rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì vậy? Bất tự vẫn chưa đi xem, cô lại suy nghĩ vớ vẩn cái gì không biết??

Bé Tạ bảo bảo lên giường thu xếp xong xuôi, Lăng Vi cũng nằm lên trên giường, mới vừa nằm xuống xong, Tạ bảo bảo trong lúc ngủ mơ xoay người đối mặt với cô, khuôn mặt nhỏ béo thịt vô ý thức cọ cọ trên cánh tay cô, cảm xúc mềm mại ngứa ngáy, làm Lăng Vi nhin không được cong khóe miệng, có một đứa con trai đáng yêu như vậy, cảm giác rất không tồi.

Cameras ở bên cạnh đã sớm tắt hết rồi, hôm nay Lăng Vi bận cả ngày, thân thể rất mệt mỏi, nhưng nằm xuống rồi lại không buồn ngủ, vừa rồi nhất thời trào phúng ba Tạ, lúc này nhớ tới lại có chút thấp thỏm, vì thế lấy di động ra xem tin nhắn.

Trên đó có hiện tin nhắn của Tạ Thanh Nghiên: “Dám trào phúng anh? Không sợ ba ba vượt ngàn dặm làm em sao?”

Trên môi Lăng Vi mang ý cười, tự chụp cho mình Tạ bảo bảo một tấm ảnh, bởi vì chỉ có một cái đèn ở đầu giường, cho nên ảnh chụp có hơi mờ, nhưng vẫn có thể nhìn ra hai người bọn họ.

Gửi ảnh chụp cho Tạ Thanh Nghiên xong, cô còn gửi kèm một câu: “Không cần anh vượt ngàn dặm đâu, trên giường của em đã có người đàn ông khác rồi.”

”

Tạ Thanh Nghiên nhanh chóng nhắn lại: “Bảo bối, người đàn ông bên cạnh em không thỏa mãn được em đâu, chỉ có anh mới được.”

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên lại nói tiếp: “Nếu em đã gửi ảnh giường chiếu, vậy chúng ta cứ nói chuyện trên giường đi.”

”

Lăng Vi đen mặt, “Trên giường có cái gì để nói?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Nếu là bạn gái, thì sẽ có nhiều thứ để nói, tử như vấn đề mặc đồ ở trên giường, vấn đề vận động ở trên giường, vấn đề tư thế khi vận động, nói đến tư thế, vậy sẽ có nhiều chuyện để nói hơn rồi.”

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên: “Em cảm thấy có hứng thú với đề tài nào?”

Lăng Vi: “Bây giờ em chỉ muốn ngủ.”

”

Tạ Thanh Nghiên: “Gấp không chờ nổi rồi sao?”

Lăng Vi: “Có phải anh có hiểu lầm với chữ ngủ hay không.”

”

Tạ Thanh Nghiên: “Nó có thể là một danh từ, cũng có thể là một động từ.”

..

Động từ gì đó, thật sự quá đen tối rồi!

Lăng Vi:.....

Không đợi Lăng Vi nghĩ ra cách trào phúng lại, Tạ Thanh Nghiên lại đột nhiên gọi video tới, Lăng Vi do dự một chút, mới ngồi dậy bắt máy.

Ở bên cô chỉ có một ngọn đèn ở đầu giường, cho nên màn hình có hơi tối, mà ở Tạ Thanh Nghiên lại sáng như ban ngày, hơn nữa anh thật sự đúng với lời vừa rồi đã nói, thân trên trần trụi, bởi vì màn hình đặt gần, cho nên không khác gì đang chat xxx.

Trên di động đột nhiên xuất hiện một anh đẹp trai trần trụi, trong lòng Lăng Vi vẫn có chút kích động nho nhỏ, quả thực lông tơ đều dựng đứng, trái tim nhỏ đập loạn bùm bùm.

Tạ Thanh Nghiên nhìn vẻ mặt kinh ngạc của cô, không nhịn được cười dờn điện thoại ra xa một chút, cho cô nhìn toàn cảnh.

Lúc này anh đang tùy tiện ngồi ở trên sô pha, thân trên lỏa lồ, nửa người dưới chỉ mặc một chiếc quần cộc ở nhà thoải mái, trên sô pha có mấy xấp văn kiện bị ném lung tung, bên chân cũng có một vài xấp, thì ra thế như vậy mà anh vẫn còn làm việc.

Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy bên cô tối om, không khỏi nhíu mày, “Bật đèn lên, anh muốn nhìn em một chút.

..

Lăng Vi lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Nhóc con đang ngủ.

..

“Nhóc con ngủ y như heo vậy, sét đánh cũng không tỉnh đâu.

” Tạ Thanh Nghiên dụ dỗ cô.

Lăng Vi bĩu môi, chậm rì rì vặn ngọn đèn ở đầu giường sáng lên một chút.

Lúc này Tạ Thanh Nghiêן mới cảm thấy mỹ măn, thở dài nói: “Anh nhớ em, bảo bối.

..

Trong lòng Lăng Vi lập tức trở nên mềm mại, đang muốn ngọt ngào trả lời lại một câu em cũng nhớ anh, thì lại nghe anh tiếp tục nói: “Muốn ngủ với em, động từ.

..

Lăng Vi:.....

Đây là bạn trai quý gì vậy? Suốt ngày chỉ muốn lên giường với cô, sớm hay muộn gì cũng đạt được mà!

Cô bắt đắ dĩ nói: “Bây giờ chúng ta có thể đừng thảo luận đề tài ngủ này được không?”

Tạ Thanh Nghiêן nhướng mày, “Cái này không phải do em bắt đầu trước sao?”

Có sao? Lăng Vi cố gắng nhớ lại, ban đầu đúng thật là do cô gửi ảnh giường chiếu qua, sau đó anh lại bắt đầu đề tài này.

“Nếu anh muốn tiếp tục nói chuyện video, vậy phải đổi đề tài, bằng không em sẽ cúp máy!” Cô thử xụ mặt uy hiếp.

Tạ Thanh Nghiêן cười khế, lúc này mới nói: “Lần này đến nông thôn, phải làm việc nhà nông à, mệt không?”

Lăng Vi nói: “Cũng không phải rất mệt, nhưng thời tiết nóng, phải phơi nắng, ngủ cũng không có điều hòa.

..

Tạ Thanh Nghiêן nhíu mày, “Vất vả như vậy, lần sau đừng đi nữa.

..

Lăng Vi cảm thấy buồn cười, sao có thể tùy hứng như vậy chứ, “Đây là công việc của em.

..

“Vậy đổi công việc khác.

” Anh nói.

“Không cần, em thích công việc này.

..

Tạ Thanh Nghiê n cũng hết cách, tiếp tục đổi đề tài, “Sao áo ngủ của em xấu quá vậy?”

“Em đang quay tiết mục, không mặc cái này thì mặc cái gì?”

Tạ Thanh Nghiê n nói: “Về sau tuyệt đối không thể mặc cái này trong nhà.

..

“Vậy mặc cái gì?”

“Mặc đồ y tá hay áo blouse trắng gì đó, áo sơ mi của anh cũng được.

..

Cho nên lúc này mới đứng đắn được vài giây, lại muốn bắt đầu đen tối rồi sao? Lăng Vi không thể nhịn được nữa trực tiếp tắt video, nghĩ thầm loại người này không nên để ý đến anh mới đúng!

Lúc nằm xuống đi ngủ vẫn còn cảm thấy căm giận, vì thế cầm di động lên gửi liên tiếp mấy tin nhắn đi.

“Anh chính là quý đáng ghét, quý nhàm chán, quý phiền toái, quý lưu manh, quý háo sắc.....”

Cô gửi xong một tràng dài, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn tắt đèn ngủ.

Hai ngày sau đều phải làm việc nhà nông vất vả, đại gia liên tục kêu khổ, lại không thể không cắn răng ghi hình, sau một hồi lao động, quan hệ của các bà mẹ lại có sự thay đổi rõ ràng.

Lúc ghi hình số đầu, Cổ Ý có thể mạnh mẽ rõ ràng nhất, đi đến đâu cũng tỏa sáng, giữa mấy người cũng mơ hồ sinh ra địch ý, nhưng mà lúc này đây, mấy người mang theo đứa nhỏ trợ giúp nhau hoàn thành nhiệm vụ, đồng thời cũng ngẫu nhiên lập nên các nhóm đồng đội.

Thay đổi lớn nhất phải kể tới cái nhìn của những người khác đối với Lăng Vi.

Lăng Vi là người trẻ tuổi nhất trong đám người, cũng là người xinh đẹp nhất, cho nên ngay từ đầu ngoại trừ Lâm Hiểu Hiểu, những người khác đều có chút bài xích cô, không quá quan tâm tới cô.

Mà thông qua lần khiêu chiến việc nhà nông này, bất ngờ làm Lăng Vi trở thành người được hoan nghênh nhất, từ sau trận đấu nhỏ đậu phộng, mỗi khi mấy bà mẹ gặp khó khăn gì đó, phản ứng đầu tiên chính là đi tìm Lăng Vi, giống như cô chính là một quyển bách khoa toàn thư về việc nhà nông không gì làm không được vậy, kỳ thật cô cũng chỉ thích tra Baidu nhân lúc rảnh rỗi mà thôi.

Đối với chuyển biến của mỗi người, Lăng Vi vẫn có chút ngạc nhiên, nhưng cô lẫn lộn với ông chủ Tạ đã lâu, cũng học được cách bình tĩnh đối mặt với người khác như thế nào.

Cũng không biết mối quan hệ được dựng lên lúc này, là tình bạn thật hay tình bạn giả đây.

Sau khi quay xong bốn ngày, Lăng Vi mang Tạ bảo bảo về nhà, lần này trở về, rốt cuộc cô cũng không cần ở trong khách sạn nữa, mà đã có thể trở lại căn nhà vừa sửa chữa xong của mình rồi.

Nhưng mà.....

Sau khi xuống máy bay, Trần Tiểu Nhược lại vô cùng tàn nhẫn nói cho cô biết, chìa khóa nhà cô, lúc vẫn còn sửa chữa đã luôn ở trên tay ông chủ Tạ rồi.

Lăng Vi:.....

Bỗng nhiên cô nhớ ra mình vừa mới đắc tội ba Tạ, còn có thể thuận lợi lấy chiếc chìa khóa về sao???

.....

Bảng tin của ba Tạ:

“Bảo bảo nhà tôi chính là đáng yêu như vậy đó, cách làm nũng cũng đặc biệt như thế!”

Đính kèm là ảnh chụp màn hình Lăng Vi spam mắng anh đêm đó, các loại quý, ước chừng chiếm gần hết màn hình di động.

.....

Nhóm người nhàm chán bình luận:

“Đại vương, anh chắc chắn đây là đang làm nũng sao?”

“Sao tôi lại cảm thấy chị dâu đang mắng anh vậy??”

“Quả nhiên rất đặc biệt.

..

“Tôi cảm thấy chị dâu tổng kết vô cùng sâu sắc.

..

“Ông chủ Tạ, anh rốt cuộc có hiểu lắm gì với hai chữ làm nũng hay không?”

.....

Ông chủ Tạ: Người phàm mấy người sao có thể hiểu được tình yêu sâu đậm của ba ba chứ??.

Chương 55: Chương 55

Sau khi ra khỏi sân bay, nhóc Tạ đã được lão Nghiêm đón lên trên núi, mặc dù mẹ Tạ ủng hộ cháu trai ghi hình tiết mục, nhưng mấy ngày không gặp cháu vẫn sẽ nhớ thương.

Còn Lăng Vi thì ngồi vào xe của Tạ Thanh Nghiê.

Mặc dù ông chủ Tạ rất bận rộn, nhưng bạn gái từ xa trở về, đương nhiên phải là người đầu tiên tới đón rồi, đặc biệt là bọn họ yêu nhau như thế, đương nhiên phải dính ở bên nhau.

Lăng Vi ngồi vào trong xe, Tạ Thanh Nghiê trực tiếp bế người lên đặt lên trên đùi, ôm sát cô muốn hôn cô, Lăng Vi đưa mắt nhìn lão Trương ngồi ở trên ghế điều khiển, ý bảo anh đừng hành động thiếu suy nghĩ, nhưng biết làm sao được ba Tạ bá đạo quen rồi, người mình hung nhớ mấy ngày đang ở trong ngực, làm sao nhịn được, nắm cầm cô trực tiếp hôn một cái thật thống khoái.

Lão Trương nghiêm túc lái xe, cố gắng làm bộ như mình là một thiết bị điều khiển tự động.

Chờ đến khi Tạ Thanh Nghiê hôn đã nghiệm rồi, lúc này mới buông cô ra, sau đó lại đến phiên Lăng Vi không cam lòng yếu thế ôm cổ anh, ngẩng đầu hôn lại.

Hành động nhiệt tình như thế đã chọc cười Tạ Thanh Nghiê, anh vừa cười nhẹ vừa khẽ cắn đôi môi đỏ của cô, “Con mèo hoang thật nhiệt tình.

..

Lăng Vi ôm anh, dờ môi đến bên lỗ tai của anh, nhẹ nhàng kêu một tiếng, “Meo ~”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi cảm nhận được thân thể của anh lập tức căng thẳng, nhin không được cười thành tiếng, nâng mí mắt lên, ý cười trong mắt cũng mang theo thần thái hấp dẫn người ta.

Sau đó lại nghe thấy anh hạ giọng nguy hiểm nói bên tai cô: “Em cho rằng bây giờ anh không dám làm em sao?”

Ánh mắt của hai người chạm vào nhau, có thể nhìn thấy bóng dáng của bản thân ở trong đáy mắt của đối phương, ý cười trên môi Lăng Vi vẫn không giảm, nhỏ giọng xin tha: “Anh ơi, em sai rồi.

..

Cái tiếng anh ơi này thật quyến rũ, Tạ Thanh Nghiên ôm cô càng chặt, lại chỉ có thể bắt đắ dĩ mắng thằ một tiếng yêu tinh nhỏ.

Hai người ngọt ngào nửa ngày, lúc này Lăng Vi mới nhớ tới chuyện chính, vì thế xòe bàn tay ra trước mặt anh, nói: “Lấy ra đây.

..

Tạ Thanh Nghiên nướng mằ, “Cái gì?”

Lăng Vi trừng mắt: “Đừng giả ngu, chìa khóa!”

Tạ Thanh Nghiên không nói hai lời, từ túi xách bên cạnh móc ra một xâu chìa khóa đưa cho cô.

Lăng Vi:.....

Xâu chìa khóa này có không ít chìa khóa, cũng không biết cái nào mới đúng, nhưng bên trong tuyệt đối không có chìa khóa nhà cô.

Cô thở phò phò quắng xâu chìa khóa lại cho anh, “Chìa khóa nhà em, Tiểu Nhược nói ở chỗ của anh.

..

Tạ Thanh Nghiê n b ừng t ỉnh hi ểu r ỏ, bi ết nghe l ời ph ải lấy từ trong túi của mình ra chùm chìa khóa nhỏ đưa cho cô, L ắ ng Vi li ếc m ắ t m ột cái đ ă nhận ra chìa khóa nhà mình, vì th ế nhanh chóng lấy ra rồi bỏ vào trong túi của mình, không ngờ anh lại hào phóng trả chìa khóa lại cho cô như vậy, chuyện này cũng quá thuận lợi rồi, không giống phong cách của ba Tạ chút nào!

L ắ ng Vi n ửa tin n ửa ngờ, nhìn cảnh s ắc ở bên ngoài cửa sổ xe m ột cái, phát hiện đúng là đường đi tới nhà cô, lúc này cô mới thở phào nhẹ nh ỗ m, ôm chặt anh, nói: “M ặ c dù là nhà cũ, nhưng sửa chữa rồi thì cũng là nhà mới, em chính thức mời anh ngày mai đến nhà em ăn cơm, xem như làm ấm phòng.”

..

Tạ Thanh Nghiê n cười nói: “Cũng chỉ làm ấm phòng thôi sao? Không muốn nhân tiện làm ấm giường luôn sao?”

“Mùa này không cần làm ấm giường, cảm ơn.”

..

Hai người nói đùa suốt dọc đường, xe nhanh chóng chạy tới dưới lầu nhà của L ắ ng Vi, L ắ ng Vi chuẩn bị xuống xe trước, mới phát hiện suốt dọc đường mình đều ngồi ở trên đùi Tạ Thanh Nghiê n, không khỏi đau lòng giúp anh xoa xoa, hỏi: “Bị em ngồi lâu như vậy, chân tê không?”

Tạ Thanh Nghiê n cũng không vội xuống xe, tùy ý để cô xoa đùi cho mình, tỏ vẻ hưởng thụ, sau đó không biết xấu hổ nói: “Lên trên một chút.”

..

L ắ ng Vi:.....

L ắ ng Vi thở ph ỉ ph ờ xuống xe, kêu lão Trương mở cốp xe ra cho cô đi lấy hành lý, không ngờ lão Trương nửa ngày cũng không nhúc nhích.

Suốt dọc đường Tạ Thanh Nghiê n vừa hôn vừa đùa giỡn, giống như một con mèo lười vừa được thỏa mãn, nhàn nh ă ung dung đi theo xuống xe, nói: “Đi lên nhìn trước đi, l ỡ như còn nhiều mùi thì sao?”

L ắ ng Vi ng ắ m lại cũng thấy có lý, cho nên cùng với Tạ Thanh Nghiê n tay trong tay đi lên lầu, ở cửa thang máy có vài người già và trẻ con, đang riu rít nói chuyện, có thể là vừa đi ra ngoài tản bộ trở về, trên tay của mỗi người

già còn cầm theo một chiếc xe trượt ván.

Thang máy vừa mở ra, từng người từng người đi vào, còn lại Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiên vẫn đứng ở bên ngoài, không gian ở bên trong không còn thừa nhiều lắm, Lăng Vi muốn chờ đợt tiếp theo, kết quả có một bác gái vô cùng nhiệt tình kêu cô đi vào, còn liên tục ấn nút giữ thang máy.

Không thể từ chối sự nhiệt tình này, Tạ Thanh Nghiên ôm Lăng Vi đi vào, may mắn không có quá tải.

Thang máy thông thả đi lên trên, các bác gái nhỏ giọng nói chuyện, con nít vừa cười vừa quậy phá, quả thực giống như đang đặt mình ở trong khu chợ bán thức ăn vậy.

Chờ đến khi ra khỏi thang máy, Tạ Thanh Nghiên quay đầu lại nói với Lăng Vi: “Dựa theo công việc của em, cũng không thích hợp ở bên này, sau này danh tiếng càng lớn, sẽ càng không an toàn.

..

Lời anh nói, cũng là chuyện đời trước Lăng Vi đã trải qua, khi đó danh tiếng càng lúc càng lớn, ra vào khu dân cư này rất dễ bị đội paparazzi nằm vùng, sau này mới bắt đầu dọn đi, nhưng dựa theo hướng phát triển của đời trước, ít nhất cô còn có thể ở nơi này đến hai năm nữa, nhưng mà đời này cô không cần thận ôm hai cái đùi vàng là Tạ Thanh Nghiên và mẹ Tạ, hướng phát triển kế tiếp, cô cũng không thể đoán trước được.

Lúc nhà còn đang sửa chữa, cô cũng không có tới đây, chỉ kêu Trần Tiểu Nhược tới đây trông nom, không ngờ con đường sống này vẫn bị Tạ Thanh Nghiên đoạt đi, lúc sắp mở cửa, tâm trạng của cô ít nhiều gì cũng có chút thấp thỏm.

Thấy cô do dự, Tạ Thanh Nghiên quyết đoán nhận lấy chìa khóa mở cửa ra, sau đó kéo cô đi vào.

Bố cục trong nhà cũng không có thay đổi quá lớn, chỉ thay đổi một vài chi

tiết nhỏ ở trên hoa văn, điều chỉnh theo phong nền ấm áp của gia đình, là do lúc trước Lăng Vi tự mình chọn.

“Cũng không tệ lắm.

” Tạ Thanh Nghiên làm như đây là nhà mình, đi từ trong ra ngoài một vòng, sau đó đánh giá, “Nhưng hơi hẹp, có 100 mét vuông thôi sao?”

“106.

” Lăng Vi sửa lại cho đúng.

“Có 6 mét vuông thôi cũng muốn tính toán chi li sao?”

“Đương nhiên, 6 mét vuông cũng có thể xây được cái WC không nhỏ đó!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi cũng đi từ trong ra ngoài một vòng, sau đó phát hiện ra một vấn đề, “Vì sao lại không có thứ gì ở trong nhà hết vậy?”

“Không có thứ gì?”

“Đúng vậy!! Ở đây ngoại trừ đồ gia dụng ra, cái gì cũng không có!” Bao gồm cả đồ dùng sinh hoạt của cô, và một vài đồ vật mẹ Lăng để lại, đây căn bản là một căn nhà trống!

”Lúc trước rõ ràng em đã để một vài món đồ quan trọng vào trong ngăn tủ khóa lại, bây giờ ngay cả ngăn tủ cũng không còn!”

Tạ Thanh Nghiên tiến lên ôm cái người sắp phát điên lại, nói: “Đừng khẩn trương, đồ vật không bị ném đi, đều ở bên chỗ của anh.

..

Lăng Vi:.....

Sau đó nghe anh tiếp tục nói: “Cũng đã xem nhà xong rồi, chúng ta có thể đi rồi chứ?”

“Đi đâu?”

“Đương nhiên là trở về nhà của anh, đồ đạc của em đều ở bên kia, chẳng lẽ em muốn ở lại căn nhà trống này sao?” Anh làm ra vẻ đương nhiên nói.

Lăng Vi:.....

Cô biết ngay mà, chuyện này chắc chắn không đơn giản như vậy, vừa rồi

anh còn sáng khoái trả chìa khóa cho cô, cô đã cảm thấy nghi hoặc rồi, thì ra anh đã sớm có âm mưu, còn lấy hết đồ đạc của cô đi luôn!!!

“Tính bảo mật của khu dân cư này không mạnh, em ở bên này thật sự anh không yên tâm, bảo bồi ngoan, trở về với anh đi.

”

Lăng Vi bắt đắ dĩ nhìn anh, “Chúng ta mới xác định quan hệ không bao lâu đã ở chung với nhau , có phải quá nhanh rồi hay không.

”

“Tin anh đi, bây giờ có rất nhiều người đều ở chung với nhau xong mới xác định quan hệ, chúng ta coi như đã chậm lắm rồi.

”

Lăng Vi:.....

Do dự một hồi, cô nói: “Qua ở cũng được, em muốn ở một mình một phòng.

”

Tạ Thanh Nghiên không hề nghĩ ngợi đã trả lời: “Không thành vấn đề, cho em tự chọn phòng.

”

Ba Tạ quá mức sáng khoái luôn làm cô kinh hồn khiếp đảm, “Thật sao? Không gạt em chứ?”

“Xin em hãy nhìn vào đôi mắt chân thành của anh.

”

Cho nên sau khi xem nhà cũ xong, Lăng Vi lại leo lên xe của Tạ Thanh Nghiên, bị anh chở thẳng về ổ cướp.

Khó trách vừa rồi không cho cô lấy hành lý, thì ra đã sớm có âm mưu.

Mặc dù đã sống lại một đời, mặc dù linh hồn đã 32 tuổi, nhưng khi đối mặt ông chủ Tạ, cô thật sự không hề có phần thắng.

Quen biết với Tạ Thanh Nghiêu lâu như vậy, đây vẫn là lần đầu tiên cô đến nhà anh, không phải biệt thự lớn giàu có gì, mà là một khu dân cư ở trung tâm thành phố, mặc dù cũng là khu dân cư, lại khác nhau như trời với đất so với khu dân cư của nhà Lăng Vi, đây là một khu dân cư xa hoa làm đa số người giàu đều chùn bước, đời trước Lăng Vi kiếm được không ít tiền, nhưng vẫn không thể mua được một căn ở khu dân cư này, bởi vì nơi này cũng không phải người có tiền là có thể mua được.

Diện tích nhà ở vô cùng lớn, ước chừng mỗi căn chiếm một tầng lầu, chỉ với một căn phòng giữ quần áo thôi cũng đã lớn như nhà của Lăng Vi rồi.

Thấy cô nhìn phòng giữ quần áo tới phát ngốc, Tạ Thanh Nghiêu đi qua, ôm cô nói: “Về sau chắc chắn em sẽ có rất nhiều quần áo giày dép muốn để ở đây, cho nên anh đã mở rộng phòng giữ quần áo, nếu không đủ, về sau tu sửa lại lần nữa.

..

“Đi tham quan phòng ngủ chính một chút không?” Anh không có ý tốt cho ra đề nghị.

Lăng Vi liếc mắt nhìn anh một cái, nói: “Em cũng đâu có ở đó, tại sao lại phải đi tham quan chứ.

..

Tạ Thanh Nghiêu cười nói: “Nếu em thích, anh có thể nhường phòng lại cho em.

..

Lăng Vi quyết định không tin anh, vì thế kiên quyết không đi, nhưng cô chỉ vừa không chú ý một chút đã bị anh bế lên, bước nhanh đi vào phòng ngủ chính.

Phòng ngủ chính không có lớn như trong tưởng tượng của cô, ít nhất không có lớn như phòng của anh ở trong biệt thự trên núi, nhưng bởi vì có người ở lâu dài, cho nên trông có vẻ vô cùng ấm áp.

Lăng Vi vẫn chưa lấy lại được tinh thần, cả người đã bị anh ném lên trên giường, sau đó lập tức bị anh đè lên.

Thấy Lăng Vi lộ ra vẻ mặt đề phòng, Tạ Thanh Nghiên cười dỡ dảnh: “Yên tâm đi, anh sẽ không cưỡng bức em khi em không muốn đâu, nhưng chúng tôi có thể ‘giúp đỡ cho nhau một chút’ trước.

..

Lăng Vi vẫn chưa kịp suy nghĩ kỹ “Giúp đỡ cho nhau một chút” của anh là có ý gì thì đã bị hôn đến trời đất u ám, chờ đến khi cô phục hồi lại tinh thần thì lại phát hiện mình đã bị lột sạch.

Lăng Vi: !!!!

Mà người đàn ông tà ác ở trên người lại đang lôi kéo tay cô làm ở phía dưới!!!!

Còn nói sẽ không cưỡng bức cô, dùng tay hỗ trợ và làm luôn thì có gì khác biệt???

Một tiếng sau, Lăng Vi rớt cuộc cũng được Tạ ác ma thả ra, cảm thấy hai cái đùi mềm đến mức không đi nổi nữa.

Tạ Thanh Nghiên sáng khoái thoải mái sau khi được phóng ra, đang muốn muốn đỡ cô dậy thì lại bị cô nghiêm khắc quát bảo ngừng lại, “Từ giờ trở đi, anh phải duy trì khoảng cách từ năm bước trở lên với em!!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Thấy vẻ mặt ghét bỏ của cô, anh không khỏi tự kiểm điểm ở trong lòng: Chẳng lẽ vừa rồi cô ấy không thoải mái sao?? Thấy biểu cảm cũng không giống mà!

Giữa trưa, Lăng Vi chọn căn phòng khách cách phòng ngủ chính xa nhất muốn dọn vào ở, lúc đang trải giường chiếu thì mẹ Tạ đột nhiên mang Tạ bảo bảo tới cửa, nhìn thấy cô đang trải giường chiếu, lại vui vẻ hơn hờ tiến lên nói: “Tiểu Vi, con đang giúp chúng ta trải giường chiếu sao? Thật ngoan!”

Lăng Vi thật sự ngây ngốc, lén lút đi tìm Tạ Thanh Nghiên, “Đây rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

Tạ Thanh Nghiên nhún vai, “Anh cũng không biết, mẹ anh đột nhiên nói

muốn tới đây ở vài ngày, cho nên em vẫn nên ngoan ngoãn đến ngủ phòng
ngủ chính ở đi.

”

Lăng Vi:.....

Đây tuyệt đối là một âm mưu!!!.

Chương 56: Chương 56

Buổi sáng lúc xuống máy bay, mẹ Tạ còn phái lão Nghiêm tới đón nhóc con, đến bây giờ mới được bao lâu? Đột nhiên bà lại nói muốn ở lại đây vài ngày, vừa nhìn đã biết là nhất thời nảy lòng tham rồi, còn vì sao lại nảy ra ý này.....

Lăng Vi nhìn người đàn ông chính nghĩa hiên ngang ở bên cạnh, chất vấn: “Có phải anh kêu mẹ tới đây hay không?”

Tạ Thanh Nghiênn rất vô tội nói: “Từ khi em xuống máy bay, anh vẫn luôn ở bên cạnh em, em có thấy anh gọi điện thoại không?”

Lăng Vi:.....

Hai người đứng là vẫn luôn dính với nhau, giữa trưa còn như vậy như vậy.

Thấy cô không nói, Tạ Thanh Nghiênn lại nhịn không được chọc cô: “Nghĩ cái gì đó? Mặt đỏ quá vậy? Là đang nhớ tới chuyện ‘giúp đỡ’ sao?”

Anh không nhắc tới còn đỡ, nhắc tới rồi trong đầu Lăng Vi lại nhịn không được hiện lên chuyện xảy ra ở trên giường lúc nãy, tuy nói không có làm đến bước cuối cùng, nhưng màn dạo đầu lại dùng đến các loại tư thế không biết xấu hổ như vậy, đoán chắc người đàn ông này cũng đã nhịn đến nghẹn luôn rồi, ánh mắt và động tác như muốn ăn thịt người vậy, Lăng Vi nghĩ tới mà sợ, ngày nào đó nếu làm thật, cô còn xuống giường được sao?

“Bảo bối, mặt em càng ngày càng đỏ.

” Tạ Thanh Nghiênn ôm cô cười xấu xa, “Hay là chúng ta trở về phòng ‘giúp đỡ’ một lần nữa?”

Lăng Vi cảm thấy sau này cô không thể thuần khiết đối diện với cái từ “Giúp đỡ” này rồi.

“Muốn chơi thì tự anh chơi đi, mẹ và nhóc con đều đang ở đây, em không

thèm đếm xỉa tới anh.

” Lãng Vi nhanh nhẹn tránh khỏi cái ôm của anh, quay đầu rời đi.

Tạ Thanh Nghiê:n:.....

Mặc dù thành công lừa Lãng bảo bảo vào trong phòng ngủ, nhưng anh vẫn mơ hồ cảm thấy mình đi sai nước cờ rồi.

Ngày thường Tạ Thanh Nghiê:n cho người giúp việc tới dọn dẹp nhà ở, nhưng lại không ai nấu cơm, bây giờ có mẹ Tạ và Tạ bảo bảo vào ở, bữa cơm của một nhà bốn người lập tức trở thành một vấn đề lớn.

“Hay là kêu chị Tuệ hoặc Tiểu Thanh tới đây đi?” Tạ Thanh Nghiê:n đề nghị, dù sao cũng đã được hầu hạ quen rồi, bây giờ muốn tự lực cánh sinh hình như không thực tế lắm.

Mẹ Tạ vén tay áo nóng lòng muốn thử, “Hai người chúng ta tới đây, chính là muốn trải nghiệm sự ấm áp của một gia đình nhỏ, nếu kêu những người khác tới, cảm giác sẽ không đúng nữa, đừng lo lắng, mẹ phụ trách nấu cơm!”

Mọi người:.....

Nhìn ánh mắt hoàn toàn không tin tưởng của mọi người, mẹ Tạ lựa chọn bỏ ngoài tai, “Mẹ đã có kinh nghiệm làm bà chủ gia đình mấy chục năm rồi!” Đó là kinh nghiệm mấy chục năm được hầu hạ!

Thân là con trai của mẹ Tạ, Tạ Thanh Nghiê:n cảm thấy mình có nghĩa vụ đứng ra tổ giác gương mặt thật của mẹ mình, nhưng anh còn chưa kịp mở miệng, đã bị Lãng Vi ngăn cản, sau đó cô ngọt ngào nói với mẹ Tạ: “Vậy làm phiền mẹ rồi.

”

Tạ Thanh Nghiê:n sờ sờ cái mũi, rất bất hiểu trào phúng ở trong lòng: Làm phiền thì chắc chắn không thể thiếu rồi!

Mẹ Tạ vung tay lên, “Cứ để mẹ lo.

”

Nói xong lập tức vén tay áo chuẩn bị đi vào phòng bếp làm đồ ăn, kết quả vừa mở tủ lạnh hai cửa siêu lớn ra, bên trong ngoại trừ một túi bánh mì, mấy bình sữa bò ra, thì không còn gì cả.

Mấy đôi mắt đồng loạt nhìn về phía Tạ Thanh Nghiên.

Ông chủ Tạ đưa tay mân mê miệng, ho nhẹ một tiếng, nghiêm trang nói: “Đừng nhìn con, nữ chủ nhân không có ở nhà, cũng không coi là nhà, mấy ngày nay con đều ở công ty.

..

Cuối cùng Lăng Vi nhanh trí nói: “Hay là giữa trưa đi ra ngoài ăn đi, ăn xong đi siêu thị mua nguyên liệu nấu ăn, buổi tối về nhà rồi nấu?”

Mẹ Tạ chỉ có thể xả tay áo mới vừa xắn lên xuống, bắt đắc dĩ thở dài, nghĩ thầm muốn làm một người mẹ chồng ôm đồm tất cả việc nhà cũng không phải chuyện dễ dàng, xem ra bà vẫn tương đối thích làm mẹ chồng ác độc hơn.

Thời gian cũng không còn sớm, một nhà bốn người sửa soạn một phen xong sau đó ra ngoài ăn cơm trưa, sau đó lại khí thế hùng hục đi dạo siêu thị.

Chuyện đi dạo siêu thị đối với bá tánh bình thường mà nói, tuyệt đối là một chuyện quá mức bình thường, nhưng đối với cả nhà Tạ gia mà nói, đây lại là một chuyện vô cùng mới lạ, mặc dù Lăng Vi cũng là người bình người thường, nhưng bởi vì tính chất công việc ở đời trước, cô cũng không thể tùy tiện đi dạo siêu thị.

Tạ Thanh Nghiên đẩy xe, đặt nhóc con ngồi lên, lại cảm thấy chiếc xe này có hơi nhỏ, cho nên kêu Lăng Vi đẩy thêm một chiếc, kết quả là cho dù đẩy hai chiếc xe, nhưng vẫn không đủ để đồ.

Sau khi mẹ Tạ vào trong siêu thị, quả thực giống như bà ngoại Lưu đi vào Đại Quan Viên vậy (*), nhìn cái gì cũng mới lạ, “Trời ạ, cái này vậy mà cũng được mua ở đây, trời ạ, cái này cũng quá rẻ rồi!” Rất nhanh, những lời này đã trở thành câu ngoài miệng của bà.

[(*) Dựa theo tích già Lưu ba lần đi vào phủ Vinh Quốc trong Hồng Lôu Mộng: Trong lần thứ hai già Lưu vào phủ Vinh Quốc, Giả mẫu dẫn già Lưu du ngoạn quanh Đại Quan Viên khiến bà lão nông thôn này thấy ngôi vườn còn đẹp hơn cả một bức tranh phong cảnh, bà được mở rộng tầm mắt.

Già Lưu là một bà già nhà quê mới lên phố, lại thêm tuổi đã cao, có chút rượu ngày ngày nên lạc lối đi nhầm vào nhà Giả Bảo Ngọc]

Khi đi qua một quầy rượu, có khách hàng đang chọn rượu, có lẽ là ngại giá quá đắt, đang đứng đó do dự, sau khi mẹ Tạ nhìn thấy giá cả dán trên hàng rượu kia xong, lại nói ra câu ngoài miệng, “Trời ạ, chai rượu này rẻ quá vậy? Chỉ một vạn hai? Là rượu thật sao?”

Mọi người:.....

Khách hàng đang rối rắm bởi vì một chai rượu mấy trăm đồng, nghe xong lời này, không khỏi cảm giận cầm chai rượu rời đi ngay, nghĩ thầm một vạn hai còn nói rẻ, vậy bọn họ mua rượu mấy trăm đồng, thì đúng là cho không rồi!

Lúc đi qua khu bán đồ ăn vặt, một chiếc xe đã bị chất đầy, lúc đi qua khu bán đồ dùng sinh hoạt, một chiếc xe khác cũng đầy, cuối cùng mẹ Tạ còn muốn đi đến khu nhu yếu phẩm hàng ngày, nhưng cuối cùng đã bị Tạ Thanh Nghiên và Lăng Vi ngăn cản.

Lăng Vi nói: “Mẹ, đồ ăn cũng mua rồi, chúng ta về sớm một chút để chuẩn bị đi.

..

Lúc này mẹ Tạ mới dừng tay.

Chờ đến lúc đi tính tiền, đội ngũ chờ đợi khá dài, Tạ Thanh Nghiên ôm Lăng Vi vào trong ngực nhỏ giọng nói chuyện, người ngoài nhìn vào thì thấy hai người đẹp trai đẹp gái này vô cùng đẹp mắt, đứng ở nơi đó quả thực giống như một bức tranh, mà Lăng Vi được Tạ Thanh Nghiên ôm vào trong ngực lại hận không thể tìm thứ gì đó lấp kín miệng của anh lại!

“Bây giờ áo mưa đều được bày bán trắng trợn như vậy sao?” Ông chủ Tạ cảm thấy hơi khó tin.

“Đây là một sản phẩm để kế hoạch hóa gia đình, là nhu yếu phẩm hàng ngày, bình thường thôi!” Lăng Vi mắng anh.

“Vậy chúng ta cũng mua hai hộp đi? Để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

” Ông chủ Tạ ngo ngoe rục rịch muốn đi lên lấy hai hộp.

Lăng Vi ôm chặt eo anh không cho anh đi, “Không mua không mua không mua!”

Tạ Thanh Nghiên bắt đắc dĩ thở dài, “Được được được, nghe lời em, hơn nữa kích thước của cái này cũng không chắc là vừa với anh.

”

Lăng Vi:.....

Có quý mới muốn thảo luận kích cỡ áo mưa với anh!!!

Sau khi thanh toán xong, mẹ Tạ lại GET được một câu ngoài miệng mới,

“Trời ạ, mua nhiều đồ như vậy chỉ có mấy ngàn đồng, cái này cũng quá rẻ rồi!”

Người qua đường đi qua ở bên cạnh lập tức dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc nhìn mẹ Tạ.

Lăng Vi thật sự sợ Mẹ Tạ tiếp tục nói ra “Những câu điên rồ”, vừa lôi kéo nhóc con vừa kéo áo bà, cố ý dời đề tài đi, “Mẹ, vừa rồi mua nhiều như vậy, buổi tối muốn làm món gì?”

Vừa rồi lúc chọn nguyên liệu nấu ăn, thấy mẹ Tạ bày ra bộ dáng đã lên kế hoạch trước, Lăng Vi cho rằng bà đã nắm chắc ở trong lòng cho nên mới hỏi một câu như vậy.

Kết quả mẹ Tạ suy nghĩ nửa ngày rồi nói: “Mẹ cũng không biết.

”

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ, mẹ có thể đáng tin một chút hay không? Lúc trước rõ ràng mẹ nói

để mẹ lo hết mà!

“Dù sao cũng mua nhiều như vậy, tùy tiện làm là được rồi!” Mẹ Tạ lạt quan kết luận.

Lăng Vi bỗng nhiên có loại dự cảm không tốt, quay đầu nhỏ giọng hỏi Tạ Thanh Nghiên, “Không phải mẹ là sát thủ phòng bếp đó chứ.

..

“Chuyện này anh cũng không rõ ràng lắm, dù sao cho tới bây giờ anh cũng chưa từng thấy bà ấy nấu một món ăn nào cả.

..

Lăng Vi:.....

Về đến nhà, lấy toàn bộ nguyên liệu nấu ăn đã mua ra hết, ngay cả một thường dân như Lăng Vi cũng nhìn ra được chỗ không đúng, toàn bộ đều là nguyên liệu chính, nhưng lại không có mua nguyên phụ liệu để nấu nướng, vậy thì phải nêm nếm như thế nào đây?

Mẹ Tạ nhìn đống đồ ăn trên bàn cũng thấy đau đầu, “Hình như mua hơi nhiều rồi.

..

Cuối cùng vẫn là ông chủ Tạ nhận mệnh vén tay áo lên, “Buổi tối ăn lẩu đi, mọi người đều ngồi đi, để con làm.

..

Ông chủ Tạ bị chính mình đào hố chôn, bắt đắ dĩ nghĩ thầm: Mình lừa cô gái kia về, có vất vả cũng phải chăm sóc cho thật tốt, còn đồng phạm mình tìm được, cho dù có gốc cũng không thể trách cứ!

Nhìn ông chủ Tạ mặc áo sơ mi quần dài, cộng thêm một cái tạp dề thêu hoa, Lăng Vi không khỏi cảm thấy đáng yêu, ngay sau đó tiến lên từ sau lưng ôm lấy eo anh, hỏi: “Anh biết thật sao?”

“Làm cái lẩu không phải rất đơn giản sao, bỏ hết tất cả nguyên liệu nấu ăn vào nấu một nồi là được.

” Ông chủ Tạ đơn giản ngắn gọn giải thích một phen.

Lăng Vi nghe cũng đúng cho nên gật đầu, “Vẫn là bạn trai của em lợi hại nhất!”

Tạ Thanh Nghiên xoay người, bế cô lên, buồn nôn nói: “Vậy còn không mau hôn bạn trai của em một cái.

”

Lăng Vi cũng không cự tuyệt, nhón mũi chân lên, ôm cổ anh, nhiệt tình dâng lên cánh môi thơm của mình.

Đang lúc hai người hôn đến khó chia lìa thì đột nhiên nghe thấy nhóc con ở bên ngoài phòng bếp kêu lên, “Mẹ, mau tới chơi game!!!”

Lăng Vi bị dọa nhảy dựng, vội vàng đẩy Tạ Thanh Nghiên ra, sửa sang lại quần áo rồi xoay người đi ra ngoài, vừa đi vừa phân phó, “Em sang ngồi với người già và trẻ nhỏ, anh phải chuẩn bị cơm chiều cho tốt đó, ngoan!”

Ông chủ Tạ:.....

Buổi tối, ăn xong một cái miễn cưỡng có thể cho vào miệng xong, Lăng Vi lấy đồ đạc vật dụng hàng ngày của mình qua phòng ngủ chính, hết cách rồi, có hai cái bóng đèn sáng chói là mẹ Tạ và nhóc Tạ ở đây, cô cũng không thể ngủ riêng với Tạ Thanh Nghiên.

Không bao lâu sau Tạ Thanh Nghiên cũng đi vào, còn thuận tay đóng cửa phòng lại.

Vừa tiến vào đã từ phía sau ôm lấy cô, hôn cổ cô, khàn giọng nói: “Bảo bối, anh nhớ em.

”

“Cả ngày hôm nay chúng tôi cũng chưa từng tách ra.

” Cô sắp bị đè chết rồi, lúc này cô có hơi hoài nghi, ông chủ Tạ có phải là quỷ hút máu hút hồn gì đó hay không, cả ngày hôm nay cô cảm thấy mình sắp bị hút cạn rồi!

“Từ lúc giữa trưa ‘giúp đỡ’ xong, anh đã bắt đầu nhớ em, hay là chúng ta làm lần nữa nha?”

Cho nên anh đã ăn quen khó nhịn rồi phải không! Đúng là không nên quá

dung túng đàn ông mà!

“Muốn chơi thì tự anh chơi đi, em muốn đi tắm rửa một cái.

”

“Vậy chúng ta tắm chung đi.

” Anh không biết xấu hổ đề nghị.

“Không, tắm chung với anh càng tắm càng bản!”

“Vậy tắm đến sạch mới thôi.

” Tạ Thanh Nghiên nói, lại bắt đầu giở trò.

Lăng Vi ngoài miệng nói cự tuyệt, kỳ thật cũng không quá kháng cự, trong lòng cô cũng rất thích loại giúp đỡ thân mật này của hai người.

Đang lúc hai người dính thành một cục, cửa phòng lại “Phanh” một tiếng bị đẩy ra, “Ba, mẹ, mau tới đây chơi trò chơi với con đi!!”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên:.....

Ôm mặt, ông chủ Tạ bắt đắ dĩ nghĩ thầ, gọi hai người kia tới quả nhiên là thất sách mà!!!

Chương 57: Chương 57

Chuyện tốt bị phá hoại, trong lòng ba Tạ rất bực mình, cho dù là con trai của mình cũng giận dữ không thôi, “Trò chơi gì, ba ba chơi với con.

”

Ba người đi ra phòng khách, trên màn hình chính của chiếc TV siêu lớn hiện lên chữ game over, chắc là đã mê máy tính, lại cảm thấy chơi riêng không thú vị, cho nên mới năm lần bảy lượt đi tìm ba mẹ tới chơi với nhóc.

Tạ Thanh Nghiên bước qua, lấy máy điều khiển qua, cười y như đại ma vương bước ra từ trong trò chơi, xấu xa nói: “Tới, đánh thắng ba sẽ có thưởng.

”

Nhóc Tạ y như một thiên sứ nhỏ hồn nhiên ngây thơ, chớp chớp mắt to hỏi: “Thưởng cái gì?”

“Tùy con chọn.

” Đại ma vương rất hào phóng nói.

“Vậy con muốn ngủ với mẹ!” Thiên sứ nhỏ cười hì hì yêu cầu.

“Giỏi lắm nhóc con, con đã thành công khơi mào lửa giận của ba rồi, tới chiến đi!” Đại ma vương chỉ ngón tay vào thiên sứ nhỏ, bộ dáng vô cùng kiêu ngạo.

Trong mắt của thiên sứ nhỏ lấp lánh ánh sáng, vội vàng cầm lấy máy điều khiển trò chơi.

Nhạc dạo kinh điển của trò chơi nhanh chóng vang lên, hai người chọn nhân vật trò chơi của mình, bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Lăng Vi đứng nhìn:.....

Kế tiếp chính là tiết mục Tà đại ma vương VS Tà tiểu thiên sứ, ban đầu nhóc con còn có thể ngẩng đầu ưỡn ngực nghênh chiến, sau đó càng đánh càng bẹp, cuối cùng khóe mắt cũng sắp ngấn nước mắt, sau khi bị KO liên tục vài lần, nhóc con không nhịn được gào thành tiếng, “Oa ~~~~ bà nội, mẹ, ba bắt nạt con!!!”

Lăng Vi:.....

Quả thực không nở nhìn!

Bà nội Tà đang ôm máy tính bảng vô cùng chuyên tâm xem TV, nghe thấy Tà bảo bảo khóc lóc kể lể, chỉ lạnh lùng nói: “Vừa rồi bà kêu con đừng đi gõ cửa, con không nghe, bây giờ biết hậu quả chưa!”

Tà bảo bảo: 55555555

(pinyin: wǔwǔwǔwǔwǔ, giống tiếng khóc)

Lăng Vi không nở nhìn, đi qua ngòai xếp bằng ở bên cạnh bọn họ, bế bảo bảo lên để nhóc ngòai vào trong lòng ngực của mình, nói với Tà Thanh Nghiê: “Tới, em và anh chiến.

..

Tà Thanh Nghiê cầm máy điều khiển trò chơi, híp mắt nhìn cô, ác ý cười nói: “Được thôi, vậy chiếu theo quy tắc vừa rồi, em thắng, anh đồng ý với em một điều kiện, thua, em đồng ý với anh một điều kiện.

..

Lăng Vi:.....

Thấy cô không đáp lại, đại ma vương khiêu khích nói: “Sao nào, không dám?”

Lăng Vi suy nghĩ một hồi, khí phách trả lời: “Chiến thì chiến, một ván phân thắng bại!”

Khóe miệng của Tà Thanh Nghiê mang ý cười, ngòai thẳng dậy, nói với cô: “Em chọn nhân vật trước đi.

..

Lăng Vi cũng nhìn thử, tùy tiện chọn một nhân vật, sau đó đặt nhóc Tạ sang bên cạnh, tự mình xê dịch mông qua ngòai gần Tạ Thanh Nghiê, Tạ Thanh Nghiê nhìn một bên mặt của cô, không hiểu vì sao hai người sắp bắt đầu quyết đấu lại ngòai gần như vậy.

Chỉ thấy cô nâng mí mắt lên ngông nghênh nhìn anh, tàn nhẫn nói: “Nhóc con, mau lấy ngựa tới đây!”

Tạ Thanh Nghiê phụt cười một tiếng, “Vậ em cũng phải thừa nhận được mới được.

..

Lăng Vi nói: “Đợi lát nữa em thắng, đêm nay sẽ để nhóc Tạ cùng ngủ chung với chúng ta.

..

Tạ Thanh Nghiê cười cười, hạ giọng nói với cô: “Được, nếu em thua, đêm nay sẽ làm tới cùng.

..

Lăng Vi trợn mắt, đôi môi đỏ khê mở, nói năng rất có khí phách: “Một lời đã định.

..

Trong khoảnh khắc này, trong ánh mắt của hai người dường như có hiện ra hình ngọn lửa, ngọn lửa va chạm nhau trong không trung, lập tức phát ra tiếng vang ùng ùng.

Ba Tạ cực kỳ tin tưởng bắt đầu trận chiến.

Sau đó một trận quyết đấu lập tức bắt đầu.....

Lăng Vi chắc chắn sẽ không như Tạ bảo bảo từ lúc bắt đầu đã bị ngược đến lúc kết thúc, thao tác của cô cũng không tệ lắm, ít nhất biết ra chiêu như thế nào, nhưng đối đầu với cô là một tên đại ma vương đã hắc hóa, hết cách rồi, chuyện làm tới cùng có sức dụ hoặc thật sự quá lớn, ba Tạ hận không

thể một chiêu KO chết cô, sau đó lập tức trở về phòng làm đến cùng.

Nhưng mà, nóng vội ăn không hết đậu hủ nóng, Tạ Thanh Nghiên cũng muốn ra chiêu cuối, còn Lăng Vi lại bắt lấy cơ hội đánh lén, một nửa thời gian trôi qua, thanh máu của hai người cũng không khác nhau mấy.

Nửa trận sau, Lăng Vi rõ ràng rơi xuống thế hạ phong, mà Tạ Thanh Nghiên ở bên cạnh lại từng bước ép sát, nắm chắc thắng lợi.

“Anh ơi ~” Lăng Vi đột nhiên quay đầu ngọt ngào gọi một tiếng.

Tạ Thanh Nghiên liếc nhìn cô một cái, chỉ thấy cô đột nhiên bĩu môi hôn lên, nhóc con ở bên cạnh cũng thấy, ngay sau đó dùng đôi tay che miệng lại, nhỏ giọng cười trộm.

Sau khi Lăng Vi hôn lên, còn thuận thế vươn đầu lưỡi liếm khoe miệng của anh một cái, sau đó mới nhanh chóng rút lại.

Tạ Thanh Nghiên:.....

Theo cái hôn bất thành hình, trong TV cũng truyền đến một tiếng —— “KO vang dội!”

“Yeah!!!”

“Yeah yeah yeah!!”

Hai mẹ con đồng thời hoan hô thành tiếng.

Tạ Thanh Nghiên:.....

Người phụ nữ này vậy mà lại chơi ăn gian, đột nhiên hôn anh làm anh phân tâm, sau đó tung chiêu cuối KO anh!

“Ha ha, binh bất yếm trá, anh thua rồi!” Lăng Vi vui vẻ cười ha ha, vì mình có thể lừa được Tạ Thanh Nghiên mà đắc ý không thôi, mà fan trung thành của cô - Tạ bảo bảo cũng vui vẻ hoa tay múa chân.

Tạ Thanh Nghiên nhìn hai người cười giống như thiên sứ ở trước mặt, bất đắc dĩ lắc đầu, cười nói: “Được rồi, anh đã đánh cuộc thì phải chịu thua.

”

Lúc này anh cũng đã suy nghĩ cẩn thận, vì sao Lăng Vi lại không sợ chết mà muốn một ván phân thắng bại với anh, thì ra là từ lúc bắt đầu đã ôm suy nghĩ chơi ăn gian, cơ hội chỉ có một lần, cần phải một kích thắng ngay, nếu còn kéo dài, cô chắc chắn sẽ không có phần thắng.

Vật nhỏ thật thông minh, thật giảo hoạt, thật đáng yêu!
Cũng không rảnh lo nhóc con ở bên cạnh, Tạ Thanh Nghiên duỗi cánh tay dài ra, một tay kéo người vào trong lòng ngực, cúi đầu hung hăng hôn cô.

Nhóc Tạ lại nhanh chóng giơ lên hai bàn tay đầy thịt lên che hai mắt của mình lại, nhưng mà kẽ tay lại hé ra, che cũng như không che.

Hôn một hồi lâu, Lăng Vi mới miễn cưỡng đẩy anh ra, thở hổn hển trừng anh, quay đầu lại nói với nhóc con: “Bảo bảo, buổi tối có thể ngủ cùng mẹ, vui không?”

“Oh yeah!!”

Một nhà ba người náo loạn một hồi, lúc này Lăng Vi mới chú ý tới mẹ Tạ vẫn luôn chuyên chú nhìn máy tính bảng, còn thường thường gõ gõ gì đó lên trên, vì vậy cô đi tới ngồi xuống bên cạnh bà, “Mẹ, mẹ đang xem cái gì vậy?”

Mẹ Tạ lại bắt đầu gõ chữ, vừa gõ vừa nói: “Mẹ đang xem 《Sau một mùa hạ》.”

..

“Vậy mẹ đang gõ cái gì?” Lăng Vi thò đầu tới gần hơn một chút.

“Mẹ đang gửi đạn mạc (*), bọn họ lại nói con không xinh đẹp như nữ chính, có làm hay không!” Mẹ Tạ vẫn còn đang rất kích động bắn ra mấy câu bình luận.

[(*) Nguyên văn 弹幕, tiếng Anh là barrage (bullet curtain).

Đại khái là kiểu bình luận hiển thị trực tiếp trên màn hình, liên tục như bắn súng í.

Nhìn hình dưới để biết thêm chi tiết]

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ mẹ cũng quá hiện đại rồi, lại còn biết gửi đạn mạc? Còn dùng đạn mạc mắng người?

“Nữ chính của phim đó đúng là đẹp nhất phim.

” Lăng Vi nói một câu rất đúng trọng tâm.

“Nhưng diễn viên chính kia không đẹp bằng con! Còn nói con yêu thầm tên xấu trai kia nữa, người đàn ông kia xấu như vậy, sao đáng để con yêu thầm chứ???” Mẹ Tạ càng nói càng kích động, “Không được, mẹ lại muốn mua thủy quân rồi!”

“Mẹ, xúc động là ma quỷ, mẹ bình tĩnh!”

Tạ Thanh Nghiêן vốn vẫn đang đùa với Tạ bảo bảo, lúc này nghe mẹ Tạ nói xong, cũng đi tới ngồi xuống bên cạnh Lăng Vi, “Mẹ, mẹ nói Tiểu Vi yêu thầm ai?”

“Còn có thể là ai, chính là cái tên nam phụ vừa gầy vừa xấu kia.

” Khi nói chuyện, cái tên xấu trai kia đúng lúc xuất hiện ở trước màn hình, mẹ Tạ lập tức thuận thế đưa máy tính bảng cho anh xem, “Đây, cái tên này.

..

Tạ Thanh Nghiêן nhìn xong lập tức nhíu mày, lộ vẻ vô cùng ghét bỏ, nhìn Lăng Vi nói: “Người như vậy mà em cũng yêu thầm?”

Lăng Vi:.....

“Đó là kịch bản yêu cầu!” Quả thực chưa từng thấy qua người vô cơ gầy rõi như anh!

Mẹ Tạ rất chuyên nghiệp gật gật đầu, “Cái này mẹ hiểu, kịch bản mà, luôn có tình tiết được biên soạn mâu thuẫn với nhau.

..

Qua 10 giờ, nhóc Tạ lại bắt đầu ngủ gà ngủ gật, Lăng Vi giữ lời hứa, bế nhóc lên trở về phòng ngủ chính, Tạ Thanh Nghiêן bắt đắc dĩ đi theo ở phía sau vào phòng, “Nó cũng đã ngủ rồi, giao nó cho mẹ là được rồi.

..

Không ngờ nhóc Tạ lại giãy giụa ngẩng đầu lên nói: “Con muốn ngủ với mẹ!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Nửa tiếng sau, Lăng Vi đặt nhóc con đã ngủ say ở chính giữa giường lớn, mình nằm bên trái, để lại vị trí trống không ở bên phải cho Tạ Thanh Nghiên.

Mà ba Tạ tắm rửa xong từ trong phòng tắm đi ra, lại làm lơ vị trí trống không kia, trực tiếp đi đến bên chỗ của Lăng Vi, dựa gần cô nằm xuống, sau đó dùng một tay ôm lấy cô.

Lăng Vi không dám dùng quá sức, chỉ có thể nhỏ giọng đuổi anh đi, “Anh qua bên kia ngủ đi.

..

“Anh muốn ngủ ở chỗ này.

” Nói xong một bàn tay to lại lần mò từ vạt áo của cô chui vào trong, vô cùng nhuần nhuyễn.

Ở chung đêm đầu tiên, cho dù điều kiện có khó khăn như thế nào, anh cũng phải vì bản thân tạo ra cơ hội giành được phúc lợi!

“Anh đừng xằng bậy, bảo bảo đang ngủ bên cạnh đó!” Cảm nhận được một bàn tay của anh đang mò tới ngực mình, cả người Lăng Vi đều cảm thấy khó chịu!

“Anh không xằng bậy, anh chỉ sờ sờ thôi.

” Ba Tạ cười khế.

Lúc này, Tạ bảo bảo vốn đang ngủ ngon lành, bỗng nhiên xoay người lại đối mặt với bọn họ, một cánh tay cũng vô thức vươn ra, nhẹ nhàng đặt lên trước ngực Lăng Vi, đúng lúc ngăn chặn nơi Tạ Thanh Nghiên sắp sờ đến.

Lăng Vi:!!!!

Tạ Thanh Nghiên:!!!!!!

Nhóc thúi còn sờ làm gì!!!!.

Chương 58: Chương 58

Mấy người quan trọng nhất đều đang ở bên cạnh, Tạ Thanh Nghiên bỗng nhiên cảm thấy mình nên nghỉ phép mấy ngày, hưởng thụ cho đã cảm giác ấm áp của gia đình, vì thế gọi điện thoại cho thư ký Đổ, biểu đạt nguyện vọng tốt đẹp của mình và sắp xếp một vài công việc.

Sắp xếp công việc xong, ông chủ Tạ còn rất săn sóc cấp dưới hỏi một câu: “Còn có vấn đề gì không? Có thì cứ nói ra.

”

Thư ký Đổ cắn chặt răng, nghĩ thầm bây giờ tôi chỉ có một câu MMP (*) không biết có nên nói hay không!

[(*) MMP: Mẹ nó]

Nhưng mặc kệ Thư ký Đổ có bao nhiêu buồn bực, ông chủ Tạ vẫn vui vẻ bắt đầu nghỉ phép.

Nhưng mà.....

“Chúng tôi đã ăn cơm hộp hai ngày, không thể ăn chút cơm nhà sao?” Mẹ Tạ tỏ vẻ nghi ngờ.

Tạ Thanh Nghiên đang lấy vỏ cua thì nghe thấy điều này, lạnh nhạt nhắc nhở bà một câu: “Đây là cơm hộp của nhà hàng Chu Kiến, không giống mua ở bên ngoài.

”

Mẹ Tạ ghét bỏ nói: “Nhưng mỗi ngày đều ăn cái này cũng chịu không nổi.

”

Lăng Vi suy nghĩ: “Mẹ, hay là con đi chiên cái trứng nha?”
“Hôm qua em cũng đã làm phỏng tay mình rồi.

” Tạ Thanh Nghiên lạnh giọng nhắc nhở, bởi vì ngày hôm qua bị phỏng tay, làm cho hoạt động “Giúp đỡ” tối hôm qua bị buộc phải ngừng hẳn, cho đến bây giờ anh vẫn còn canh cánh trong lòng về điều này.

Nói đến cái này, Lăng Vi thật sự rất xấu hổ, bởi vì có mẹ Tạ ở đây, cô muốn nhân cơ hội biểu hiện một chút, chứng minh mình cũng không phải hoàn toàn không thể tiến vào phòng bếp, lần trước quay tiết mục, cô còn có thể làm vài món ra ngô ra khoai, đó tuyệt đối là lần cô sử dụng phòng bếp đỉnh nhất.

Nhưng không ngờ chỉ chiên một cái trứng mà thôi, cô không chỉ có làm cháy đen trứng gà, mà còn làm tay mình bị bỏng, làm cho ông chủ Tạ dứt ăn cơm cả ngày, quả thực ném hết mặt mũi ra ngoài luôn rồi.

“Gọi điện thoại kêu lão Nghiêm phái người tới đây.

” Ông chủ Tạ nói.

Mẹ Tạ ghét bỏ nói: “Ở nhà gọi người tới, có khác gì chúng ta trở về nhà ở chứ?” Xem ra bà vẫn rất kiên trì ủng hộ kịch bản gia đình nhỏ.

Sau một hồi thảo luận, vẫn là tiếp tục gọi cơm hộp.

Lúc thư ký Đỗ mang Lý Ý tới cửa, ông chủ Tạ đang đọc sách, trông anh vô cùng chăm chú, thư ký Đỗ cho rằng anh đang nghiên cứu tác phẩm lớn về kinh tế học gì đó, nhưng mà chờ khi anh ta đến gần nhìn thử thì thấy đó chính là sách 《500 món ăn gia đình dễ làm nhất》.

Thư ký Đỗ:.....

Đường đường là ông chủ lớn của tập đoàn Tạ thị, tở phú mỗi ngày hốt bạc, mặc kệ một đồng văn kiện trong trong công ty, xin nghỉ ở nhà xem thực đơn?!

Có một ông chủ như vậy, công ty sớm muộn gì cũng xong luôn!
Lăng Vi thấy Lý Ý tìm tới cửa cũng rất bất ngờ, bởi vì ngày thường có sắp xếp công việc gì thì cũng đều liên hệ qua điện thoại, mà lần này Lý Ý tới, còn là do thư ký Đỗ mang tới, rõ ràng là có chuyện muốn thương lượng với Tạ Thanh Nghiên.

Mấy người đi vào thư phòng, Lý Ý cũng không dông dài, nói thẳng ý đồ đến của mình, “Cuối tháng này hợp đồng của tôi sẽ hết hạn, kế tiếp sẽ đến giải trí GH phát triển, ý của tôi là, nếu có thể, hy vọng Lăng Vi có thể đi theo tôi qua bên kia, nhân mạch nguồn lực gì đó, chắc chắn sẽ tốt hơn công ty hiện tại nhiều.

..

Tạ Thanh Nghiên buông thực đơn xuống, “Giải trí GH? Công ty của Đổng Đông?”

Thư ký Đỗ ở bên cạnh gạt đầu nói: “Chính là công ty của ông chủ Đổng, công ty này trước mắt là công ty giải trí số một số hai trong nước.

..

Nhưng mà điểm chú ý của ông chủ Tạ lại không phải ở chỗ công ty của Đổng Đông có được hay không, “Bà xã của Tạ Thanh Nghiên tôi đến làm công cho công ty của Đổng Đông?”

Mọi người:.....

Có bao nhiêu người muốn đi làm công ở chỗ ông chủ Đổng còn không có cơ hội đâu!

Thư ký Đỗ nói: “Ông chủ, cô Lăng đến GH là lựa chọn tốt nhất trước mắt, dựa theo quan hệ của anh và ông chủ Đổng, anh ta chắc chắn sẽ không dám khó xử chúng ta ở trên hợp đồng.

..

“Còn phải ký hợp đồng?” Ông chủ Tạ càng không vui.

Lăng Vi đen mặt, nghĩ thầm trước khi quen biết ông chủ Tạ là anh, em chính là người vẫn luôn nằm trong hợp đồng mà.

Nhưng cẩn thận ngẫm lại, điều này cũng không có gì đáng ngạc nhiên với ba Tạ, trước khi bọn họ xác định quan hệ yêu đương, anh không thể nhúng tay quá nhiều vào chuyện của Lăng Vi, dù sao cũng là danh không chính ngôn không thuận, cho dù anh muốn giúp, Lăng Vi cũng sẽ tự giác phân rõ giới hạn.

Hiện giờ hai người đã là quan hệ thân mật nhất, dựa theo hình tượng tổng tài bá đạo của anh, chắc chắn sẽ nhét cô dưới cánh chim của mình để bảo vệ, đơn giản mà nói chính là sẽ quản đông quản tây, cho nên sẽ quá mức miễn cảm với hợp đồng của cô, cũng rất bình thường.

“Lựa chọn tốt nhất?” Ông chủ Tạ híp mắt suy nghĩ, “Vì sao nhất định phải đến chỗ của tên Đổng Đông kia? Chúng ta có thể tự mình mở một công ty giải trí.

”

Mọi người:.....

Nghe khẩu khí của anh, chuyện mở một công ty cứ đơn giản như mua một hai cây cải trắng vậy.

Thư ký Đỗ dùng ánh mắt nhìn hôn quân để nhìn anh, nói: “Cho dù chúng ta mở một công ty giải trí mới, nhưng không có cơ sở trong giới giải trí, mặc dù chúng ta có thể chi tiền, nhưng các loại hoạt động và nguồn lực cũng không tốt như công ty GH được.

”

Lăng Vi nghe ké một hồi mới nói: “Để em đến giải trí GH đi, đến lúc ký hợp đồng kỳ thì kỳ trong thời hạn ngắn một chút là được rồi.

”

“Tôi có một đề nghị.

” Lý Ý bỗng nhiên nói xen vào.

Mọi người lập tức đưa ánh mắt nhìn về phía cô ấy, muốn nghe thử cô ấy có đề nghị gì tốt.

“Ông chủ Tạ không cần dùng nhiều tiền mở công ty giải trí, nhưng có thể thành lập một phòng làm việc trực thuộc GH, sau đó mời một nhóm người tới phụ trách công việc và những chuyện vụn vặt của Lăng Vi.

”

Lăng Vi:.....

Bây giờ cô vẫn chưa nổi tiếng đã muốn mở phòng làm việc, khởi điểm có phải quá cao rồi hay không.

“Cái này được!!” Một tiếng nói vang dội từ ngoài cửa truyền vào, làm tất cả mọi người bị dọa nhảy dựng, sau đó thấy mẹ Tạ bước nhanh đi vào, hưng phấn nói: “Vừa rồi mẹ vẫn luôn ở bên ngoài nghe, cảm thấy đề nghị của cô Lý cực kỳ tốt!”

Mọi người:.....

Hoá ra mẹ Tạ vẫn luôn ở ngoài cửa nghe lén.

Sau đó lại nghe mẹ Tạ tiếp tục nói: “Bây giờ không phải rất nhiều ngôi sao nổi tiếng đều tự mở phòng làm việc cho mình sao? Chúng ta cũng mở một cái, chuyên môn lăng xê Tiểu Vi, tiền chi giai đoạn đầu tốn bao nhiêu cũng không có vấn đề gì, mẹ chi hết.

”

Lăng Vi nhìn mẹ Tạ, giống như nhìn thấy một đại gia lấp lánh ánh vàng rực rỡ.

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, “Chút tiền này con vẫn bỏ ra được, không cần mẹ bỏ tiền ra đâu.

” Chuyện lần trước bị đoạt thuỷ quân đất nhất anh vẫn còn nhớ đó, lần này có thể nào cũng không thể lại để bà cướp đoạt nổi bật của anh nữa.

Lần đầu tiên Lăng Vi mới biết, thì ra mở phòng làm việc lại là chuyện đơn giản như vậy, mấy người nói dăm ba câu, rất nhanh đã đưa ra quyết định, cô nhịn không được nói xen vào: “Phòng làm việc cũng không phải tùy tiện

nói mở thì mở, ít nhất phải có một chuyên gia giỏi về tất cả các loại hình giải trí trong ngành giải trí tới quản lý mới được.

..

Cô nói xong, Tạ Thanh Nghiên quay đầu nhìn về phía Đố Minh, thư ký Đố đẩy đẩy gọng mắt kính, quay đầu nhìn về phía Lý Ý, Lý Ý rũ mắt nhìn sàn nhà, suy nghĩ một hồi mới ngẩng đầu nói: “Tôi cảm thấy tôi có thể đảm nhiệm chức người quản lý, nhưng tôi cũng có điều kiện.

..

Tạ Thanh Nghiên không hề nghi ngờ nói: “Cô có thể lấy cổ phần, trở thành đối tác.

..

Lý Ý gật đầu, “Ý của tôi chính là vậy.

..

Tạ Thanh Nghiên lập tức ra quyết định, nói: “Có thể, chi tiết thêm cô cứ bàn với Đố Minh, bàn tới hai bên vừa lòng thì thôi, còn hợp đồng của Tiểu Vi ở công ty hiện tại, Đố Minh, anh cũng thuận tiện đi xử lý đi.

..

Ông chủ Tạ vừa nói ra lời này thì đã biết chuyện mở phòng làm việc đã được quyết định xong rồi.

Lăng Vi tính toán ra thời gian nói chuyện trước sau cũng không quá hai mươi phút, tốc độ của tên lửa cũng chưa nhanh như vậy đâu!

Mẹ Tạ đợi một hồi rồi nói: “Vậy mẹ thì sao? Mẹ làm cái gì? Chuyện của Tiểu Vi, sao các con có thể bỏ mẹ qua một bên chứ? Mẹ chính là hội trưởng của nhóm hậu cần đó!”

Ông chủ Tạ nói: “Bây giờ mẹ có thể đi ra ngoài tiếp tục lướt web gửi đạן mặc, thưa hội trưởng.

..

Mẹ Tạ:.....

Lý Ý nhớ tới một chuyện lại nói thêm: “Đúng rồi, bài đăng lần trước trên Weibo đúng là có người ác ý lăng xê, tôi đã điều tra ra đối phương rồi, chính là Triệu Như Ý.

..

Người ở đây đều biết Triệu Như Ý là ai, chỉ có mẹ Tạ là không hiểu chuyện gì cả, nói: “Người kia là ai? Dám có lá gan bôi đen Tiểu Vi của chúng ta?!” Lăng Vi ôm bà nói, “Mẹ, người này là người đại diện lúc trước của con, bây giờ đã không còn ở trong giới giải trí nữa.

..

Còn Tạ Thanh Nghiên thì nhìn về phía thư ký Đỗ một lần nữa, “Người này không phải anh đã xử lý rồi sao? Sao cô ta còn có cơ hội ra ngoài nhảy nhót vậy?”

Thư ký Đỗ nghiêm mặt nói: “Tôi sẽ xử lý.

..

Lại nhìn thời gian, đúng lúc sắp đến bữa tối, Tạ Thanh Nghiên đứng lên cười nói với thư ký Đỗ và Lý Ý, “Đêm nay ở lại ăn cơm đi.

..

Thư ký Đỗ cũng là người thường xuyên đến biệt thự trên núi ăn chực, cho nên nghe ông chủ Tạ giữ lại cơm, cũng không có hỏi nhiều, sáng khoái đồng ý, còn Lý Ý thì lại có việc muốn nói với Lăng Vi cho nên cũng ở lại.

Lăng Vi đi đến bên cạnh Tạ Thanh Nghiên, nhỏ giọng hỏi: “Hay là gọi cơm hộp ở chỗ Chu Kiến đi?”

Tạ Thanh Nghiên ôm cô, cười nói: “Không sao cả, đêm nay nấu ở nhà.

” Nói xong cầm lấy quyển thực đơn thật dày ở trên bàn, nói với thư ký Đỗ: “Đỗ Minh, tới đây với tôi.

..

Thư ký Đỗ cho rằng ông chủ Tạ có chuyện gì đó quan trọng muốn nói với anh, cho nên vội vàng đuổi theo, sau đó lại đi thẳng tới phòng bếp.

Sau đó chỉ thấy ông chủ Tạ mở thực đơn ra, cầm lấy bút liên tục đánh dấu ở phía trên: “Mấy món này rất đơn giản, anh qua đây làm đi.

”

Thư ký Đỗ:.....

“Anh thân là thư ký của tôi, có phải nên vì ông chủ phân ưu giải nạn hay không phải? Vấn đề của ông chủ bây giờ là làm những món ăn này, có phải nên ra tay tương trợ hay không? Vậy nhanh làm đi, bữa cơm của đêm nay toàn bộ đều trông cậy vào anh đó!”

Thư ký Đỗ:.....

Bây giờ anh từ chức còn kịp không?.

Chương 59: Chương 59

Tài nấu nướng của thư ký Đỗ cũng không tồi, ít nhất làm được vài món ăn, mọi người ăn xong đều khen ngợi, mẹ Tạ vỗ bờ vai của anh ta, thẳng thắn khen ngợi người trẻ tuổi có bản lĩnh, về sau không có việc gì thì có thể tới nhà ngồi một lát.

Thư ký Đỗ không màng hơn thua, đẩy đẩy mắt kính, lời ít mà ý nhiều nói: “Gần đây ông chủ xin nghỉ, mỗi ngày con đều rất bận, hôm nay có thể tới đây chỉ là do ngoài ý muốn.

”

Ngụ ý chính là về sau đánh chết anh ta cũng sẽ không đến nữa, mỗi ngày anh ta đều mệt chết mệt sống ở công ty thì thôi đi, tốt xấu gì anh ta cũng nhận được tiền lương mà ai cũng hâm mộ, tới nhà bọn họ cực khổ làm bữa cơm, nhưng không có phí tăng ca, anh ta đâu có ngốc!

“Hơn nữa kế tiếp sẽ bận chuyện mở phòng làm việc, mọi người chắc sẽ có một khoảng thời gian rất dài không gặp được con.

” Lời Thư ký Đỗ nói ý chính là anh ta chuẩn bị về sau đều sẽ trốn tránh những người này càng xa càng tốt, không gặp mấy người ma quỷ này nữa! Tạ Thanh Nghiên uống một ngụm trà xanh, thở dài nói, “Nếu Đỗ Minh không rảnh, vậy kêu lão Nghiêm đến đây đi, nhưng trong nhà không thừa phòng, chỉ có thể làm phiền ông ấy mỗi ngày qua lại giữa thành phố và trên núi mà thôi.

”

Lăng Vi đang đút nhóc con ăn nho, hai người, mẹ một quả con một quả ăn đến vui vẻ, nghe thấy Tạ Thanh Nghiên đột nhiên nhắc tới lão Nghiêm,

không khỏi nghi hoặc đưa mắt nhìn anh, nghĩ thầm anh đâu muốn lão Nghiêm tới đâu, sao lúc này ông chủ Tạ lại nhắc tới chứ?

Mặc dù ngày thường thư ký Đỗ là một tên mặt than không cảm xúc, nhưng anh ta tuyệt đối là một đại hiệu tử mặt lạnh tâm nóng, nghe Tạ Thanh Nghiên nói muốn để lão Nghiêm mỗi ngày phải đi một chuyến tới thành phố thì không khỏi nhíu mày, sau đó lại đẩy đẩy mắt kính, nói: “Bỗng nhiên tôi nhớ ra gần đây bộ phận thư ký có tuyển vài người trợ lý, mỗi ngày bận xong vẫn có thời gian tới đây ăn ké.

..

Mmp! Có bản lĩnh đe dọa cấp dưới thì có bản lĩnh tự mình nấu cơm đi! Tạ Thanh Nghiên buông cái ly xuống, “Nếu như bạn quá thì cũng đừng miễn cưỡng.

..

Thư ký Đỗ khẩu thị tâm phi nói: “Không miễn cưỡng chút nào, ngoài làm việc ra, ngày thường tôi còn thích nghiên cứu nấu nướng một chút.

..

Mẹ Tạ vỗ tay một cái, “Vậy thì thật tốt quá rồi, mẹ vẫn rất thích tay nghề của thư ký Đỗ nha!”

Lý Ý ăn liền hai quả nho để bớt sợ, nghĩ thầm vừa rồi hình như cô không cẩn thận ngồi xem một vở kịch lục đục nội bộ rồi!!

Sau khi ăn xong hai vị khách cũng không dám tiếp tục ngồi lại, sợ đi chậm một bước, sẽ bị Tạ ma quỷ giữ lại rửa chén đào đất gì đó, đó đúng là thảm kịch của nhân gian, đạo lý đãi khách của Tạ gia quả nhiên rất “Điên cuồng”! Tiễn khách xong, cả nhà đã ăn uống no đủ, ngồi ở trong phòng khách uống trà nói chuyện phiếm, còn mẹ Tạ thì vẫn xem phim, 《Sau một mùa hạ》 đã được chiếu hơn phân nửa, ratings liên tục tăng lên, trở thành bộ phim truyền hình nóng nhất hiện tại, một khi đã nổi tiếng ở trên TV, danh tiếng của nam nữ chính cũng liên tục được kéo lên, Lăng Vi thân là em gái của nam chính trong phim cũng được chú ý.

Hai ngày nay cô thỉnh thoảng cũng lướt Weibo, phát hiện số lượng fans trên Weibo tăng lên rất nhanh.

Trong lòng Lăng Vi có chút khó hiểu, cho nên hỏi Mẹ Tạ có phải lại mua fan cho cô hay không, bằng không tốc độ tăng lên này có hơi nhanh rồi.

“Lúc trước mẹ chuẩn bị mua cho con một triệu fan, nhưng bị Lý Ý ngăn cản.”
” Mẹ Tạ nói.

Một triệu, vậy phải tốn bao nhiêu tiền??

Sau đó lại nghe mẹ Tạ tiếp tục nói: “Lý Ý nói làm như vậy quá giả, rất dễ bị bôi đen, mẹ cảm thấy có lý, cho nên nghe theo cô ấy, ai, con biết không, làm trưởng nhóm Fan Club cũng không phải chuyện dễ dàng gì, có rất chuyện cần phải nhọc lòng.

”

“Hay là thôi đi, thuận theo tự nhiên là được rồi, con chỉ muốn đóng nhiều phim hơn, chứng minh mình có năng lực này, còn có nổi hay không con thật sự không quá để ý.

”

Mẹ Tạ không đồng ý lắc đầu, “Lý Ý nói ở trong giới giải trí này, chỉ cần danh tiếng của chúng ta càng lớn, càng tự tin, thì tài nguyên sẽ càng nhiều, đến lúc đó không phải chúng ta tìm vai, mà là vai tìm đến chúng ta, sau đó sẽ có thể tự chọn lựa vai chúng ta muốn diễn.

”

Lăng Vi gật đầu, mấy đạo lý này cô cũng hiểu.

Cho nên nói bây giờ số lượng fans trên Weibo tăng lên đều là số liệu chân thật, không có thủy quân nào, lúc này Lăng Vi mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhớ lại đời trước danh tiếng của cô toàn bị bôi đen, từ tận đáy lòng Lăng Vi luôn hy vọng, đời này có thể thay đổi được tình huống này.

Mẹ Tạ vừa xem phim truyền hình, vừa nói lại với cô về nội dung của đoạn

mạc, “Tiểu Vi, rất nhiều người đều đang khen con xinh đẹp đó.

..

Lăng Vi thò đầu tới gần nhìn thử, đúng là có rất nhiều người đều đang bình luận về nhan sắc của cô.

Tạ Thanh Nghiên ngồi ở bên cạnh bị cô văng vẻ nửa ngày, không cam tâm ôm cô lên trên đùi, “Đừng để ý tới những thứ xấu xí đó, để ý tới hiện thực trước mắt đi.

..

Lăng Vi đưa mắt nhìn anh, “Sao em cảm thấy anh cũng rất xấu đó.

..

Ông chủ Tạ nhướn mày, “Này cô gái, đừng tùy tiện nói đàn ông xấu, cẩn thận bị làm đến mức rời giường không được đó!”

Lăng Vi lập tức che miệng anh lại, quay đầu lại nhìn một già một trẻ ở bên cạnh, phát hiện bọn họ một người đang chuyên tâm chơi máy tính bảng, một người đang chuyên tâm chơi trò chơi, cũng không có ai chú ý tới cuộc nói chuyện của bọn họ, lúc này mới buông anh ra, nhỏ giọng nói: “Xin anh để ý tới tình huống một chút đi có được không!!”

“Vậy chúng ta về phòng tiếp tục thảo luận đề tài này nha?”

“Em không có hứng thú thảo luận với anh về loại đề tài này.

..

“Bảo bối, cả đời dài như vậy, bây giờ em không muốn thảo luận tới đề tài này, sau này làm sao sống với nhau cả đời!”

“Yêu thôi không được sao!”

“Nhưng yêu thì phải làm!”

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ ngồi ở nơi cách bọn họ không xa, lạnh nhạt nói một câu, “Không biết xấu hổ!”

Ông chủ Tạ không biết xấu hổ quay đầu lại nói với mẹ mình: “Mẹ, mẹ có thể đừng nghe lén được không?”

“Mẹ ngồi ở đây, quang minh chính đại, làm gì mà nghe lén, mẹ và ba con

đều là người ngay thẳng, tại sao lại sinh ra người như con chú?”
“Con thì làm sao.

” Ông chủ Tạ không phục.

“Con không biết xấu hổ!”

Ông chủ Tạ:.....

Mẹ Tạ tiếp tục nói: “Sẽ không phải lúc trước ở bệnh viện ôm nhằm đó chứ, mấy năm nay cũng chưa từng làm xét nghiệm DNA.

”

Lăng Vi:.....

Bị mẹ Tạ dạy dỗ một trận như vậy hai người cũng không dính với nhau được nữa, Tạ Thanh Nghiên chỉ có thể đổi chuyển sang một đề tài tương đối đứng đắn khác, “Mấy ngày nay anh đều nghỉ phép, chúng ta đi ra ngoài chơi mấy ngày nha?”

Lăng Vi dựa vào trong lòng ngực của anh, thở dài nói: “Không được đâu, hai ngày này em phải quay quảng cáo, là quảng cáo cho một hãng chocolate nổi tiếng, vừa rồi Lý Ý mới nói với em.

”

Ông chủ Tạ:.....

Lăng Vi ôm anh dỗ ngọt, “Hay là chờ em quay quảng cáo xong hãy đi nha?”

“Nếu anh nghỉ thêm mấy ngày, Đỗ Minh chắc chắn sẽ lại ồn ào đòi từ chức.

”

Lăng Vi le lưỡi, “Vậy thì thôi đi, chờ cơ hội lần sau vậy.

”

Bây giờ công việc của cô đã bắt đầu đi vào quỹ đạo, kế tiếp sẽ càng ngày càng bận, dường như những hôm ăn không ngồi rồi dính với nhau cả ngày sẽ càng ngày càng ít.

Hai người im lặng liếc nhìn nhau, đều có hơi dao động cảm lòng không

được.

Tạ Thanh Nghiêן là người thuộc phái hành động, ý niệມ vừa động, anh đã bế Lăng Vi lên, bước nhanh trở về phòng ngủ chính.

Nhìn bóng dáng vội vàng của hai người, mẹ Tạ lắc đầu, “Người trẻ tuổi bây giờ nha, đều quá dễ dàng xúc động!”

Lúc trời chập tối, ba Tạ đã mấy ngày không đăng bài lên bảng tin, đột nhiên lại cập nhật một trạng thái mới.

“Gần đây có chút hứng thú với việc nấu nướng, hoan nghênh các vị bằng hữu tới chỗ của tôi bàn luận về vấn đề này! PS: Sân nhà có hạn, một lần chỉ có thể để một người tới.

..

.....

Bài đăng này vừa xuất hiện, thư ký Đỗ vẫn luôn thích nằm vùng ngằm lại là người đầu tiên nháy ra bấm nút khen, còn những người khác thì chẳng hiểu ra sao, sao ông chủ Tạ lại đột nhiên cảm thấy hứng thú với việc nấu nướng rồi?? Chẳng lẽ đây là cách chơi mới nhất của người thành công sao??

Vì thế những người này đều tới báo danh ở dưới trạng thái này, nói rằng rất chờ mong bàn luận tài nấu nướng với ông chủ Tạ.

Người đầu tiên tới báo danh là ông chủ Chu Chu Kiến, thân là một ông chủ nhà hàng, anh ta cũng có chút tài nấu ăn, vì thế vô cùng có lòng tin, tuyên bố rằng nhất định có thể đánh bại ông chủ Tạ, còn mang theo máy ảnh DSLR đắt tiền để chuẩn bị chụp ảnh lưu niệມ khi chiến thắng.

Nhưng mà.....

Lúc Chu Kiến mang theo các loại nguyên liệu nấu ăn, chuẩn bị so tài cao thấp với ông chủ Tạ thì ông chủ Tạ lại rút ra một cuốn thực đơn, lấy bút đánh dấu ở trên đó một lượt rồi nói: “Làm mấy món này đi.

..

Chu Kiến: “Cậu thì sao?”

Ông chủ Tạ: “Tôi chờ ăn thôi.

”

Chu Kiến:.....

Chương 60: Chương 60

Tay nghề của Chu Kiến chỉ được xem như tầm thường, nhưng trước khi tới anh đã hạ quyết tâm, muốn trong “Cuộc bàn luận” lần này phải đánh bại ông chủ Tạ, cho nên đã ôn lại vững chắc nền tảng tri thức nấu nướng cả một ngày.

Nhưng anh đoán được đoạn mở đầu, lại đoán không được kết cục, thật sự không thể ngờ, da mặt của ông chủ Tạ lại dày đến cấp bậc Thần thánh như vậy, người phạm căn bản không thể chạm tới.

“Lừa một người đường đường là ông chủ nhà hàng tới làm đầu bếp cho cậu, cậu không biết xấu hổ hả? Cậu không cần rút lương tâm sao?” Chu Kiến cầm dao chặt bang bang bang.

Ông chủ Tạ không có lương tâm tốt bụng châm giúp anh ta một điều thuốc, sau đó cũng tự châm cho mình một điều, sau khi rít mấy hơi mới nói: “Cậu thử đổi góc độ ngắm lại xem, có thể nấu cơm cho cả nhà chúng tôi là cơ hội hiếm có cỡ nào, nghĩ như vậy cậu sẽ có thể vui vẻ mà nấu ăn.

”

Chu Kiến:.....

Được rồi, cũng đã tới rồi còn có thể làm sao? Chu Kiến nhận mệnh bắt đầu ra tay nấu ăn.

Sau một hồi, phát hiện Tạ Thanh Nghiên vẫn còn đứng ở bên cạnh, lập tức tức giận nói: “Cậu còn đứng ở chỗ này làm gì? Muốn học nấu ăn sao?”

Tạ Thanh Nghiên phớt lờ anh ta cầm lấy máy ảnh ở bên cạnh, “Không phải muốn chụp ảnh sao? Tôi giúp cậu chụp một tấm nhé?”

Chu Kiến cúi đầu nhìn tạp dề hoa ở trên người mình, còn có hai tay dính đầy dầu mỡ, sau đó ngẩng đầu nhìn ông chủ Tạ một thân toàn là hàng hiệu, sạch sẽ thoải mái, ngay lập tức lệ chảy ròng ròng, tức giận nói: “Tạ nhà giàu, có ai khi dễ người ta như cậu sao!!!”

Tạ nhà giàu cũng không thèm để ý tới anh ta, giơ máy ảnh lên chụp liên tiếp mấy tấm, “Hiếm khi ông chủ Chu chơi cosplay đầu bếp, cần phải chụp lại làm kỷ niệm.

..

Chu Kiến càng nghĩ càng giận, cầm lấy di động, bình luận ở dưới trạng thái vừa rồi của Tạ Thanh Nghiên, “Các anh em, bàn luận tài nấu ăn với ông chủ Tạ tuyệt đối là một bất ngờ, mau mau tới báo danh, chơi rất vui đó!!!!”

Tạ Thanh Nghiên nhìn bình luận của anh ta xong, thản nhiên cười nói: “Xem ra ông chủ Chu rất vừa lòng với bất ngờ này.

..

Chu Kiến thở phò phò nói: “Cũng không thể để một mình tôi bị lừa!” Đạo lý trên đời này chính là một mình bị lừa không bằng cả đám bị lừa! Nếu muốn xuống địa ngục, vậy phải kéo thêm mấy người làm đệm lưng! Sau mấy ngày, đám người nhảm chán trên bảng tin liên tiếp tới cửa khiêu chiến tay nghề nấu nướng của ông chủ Tạ, sau đó đều bị lừa đến không thể rời đi, nhưng mà ý nghĩ của mọi người lại thống nhất với Chu Kiến một cách kỳ lạ, chính là cần chết không tổ giác hành vi tàn ác của ông chủ Tạ, còn trở thành đồng lõa giúp đỡ anh lừa gạt càng nhiều người tới hơn nữa.

Ăn nhiều đến nỗi mẹ Tạ cũng sắp trở thành nhà bình luận mỹ thực luôn, “Không ngờ trong nhóm bạn của con, người làm cơm ngon nhất lại là Đổng Đông, ai da, con cá sóc kia thực sự quá giỏi.

..

Lăng Vi cũng tỏ vẻ tán thưởng, “Ngày thường nhìn bộ dáng của anh ta đều như ông chủ lớn cao cao tại thượng, không ngờ lại nấu ăn ngon như vậy, quả nhiên người đàn ông biết nấu cơm đều cực kỳ có mị lực.

..

Ông chủ Tạ không biết nấu cơm chỉ cảm thấy đầu gối có hơi đau.

Hai người phụ nữ vẫn đang thảo luận tay nghề mọi người, rõ ràng có ấn tượng rất tốt đối với những người nấu ăn ngon, mà ông chủ Tạ bị vắng vẻ ở bên cạnh chỉ có thể yên lặng mở cuốn 《500 món ăn gia đình để làm nhất》 kia ra, nghĩ thầm bây giờ bắt đầu học nấu ăn không biết có kịp hay không.

Mẹ Tạ trò chuyện với Lăng Vi nửa ngày, lại nói tới chuyện cũ, nói với Tạ Thanh Nghiê: “Con trai, ngày mai con lại mời Đổng Đông tới đây đi.

..

Tạ Thanh Nghiê chậm rãi lật qua một tờ thực đơn, sau đó mới trả lời: “Tính đến hôm nay, phàm là người tới nhà của chúng ta làm cơm, tất cả đều cho con vào danh sách đen.

..

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ:.....

Ba Tạ à, anh thật sự quá ưu tú, ưu tú đến mức không có bạn bè, quá giỏi!! Đối với chuyện này, Lăng Vi tỏ vẻ rất lo lắng, “Về sau không có ai chơi với anh, vậy không phải rất thảm sao?”

ông chủ Tạ không cho là đúng, “Ba ba chính là người được ngược nhìn, không cần bạn bè.

..

Lăng Vi cố ý khiêu khích: “Vậy có phải anh cũng hy vọng em luôn ngược nhìn anh hay không?”

Ông chủ Tạ ôm cô hôn một cái cho đã ghiền, sau đó mới nói: “Em muốn nhìn anh thế nào, đều quyết định bởi tư thế.

..

Đề tài lại nhảy đến chuyện này có phải có hơi sai rồi hay không? “Tư thế gì chứ?”

Ông chủ Tạ đĩnh đạc nói: “Bình thường lúc nằm yên, em phải ngược nhìn anh, còn khi cưỡi ngựa, em sẽ phải nhìn xuống anh, cho nên nói phải quyết

định bởi tư thế.

..

Lăng Vi:.....

Đừng nói là bạn anh, ngay cả người làm bạn gái như cô, cũng rất muốn kéo anh vào danh sách đen!

Một ngày nọ, ông chủ Tạ lại khoe ân ái ở trên bảng tin, rất nhanh đã bị nhóm bạn “thân” vây công.

Anh đặc ý chỉ vào chuỗi tên của mấy người bạn kia, nói với Lăng Vi: “Đây là mị lực của ba ba.

..

Lăng Vi híp mắt cười, nói: “Mị lực có lớn đi nữa, anh cũng không biết nấu cơm!”

Ba Tạ:.....

Xem ra học nấu ăn là chuyện rất cấp bách!

Chuyện bàn luận tài nấu ăn cũng không duy trì được bao lâu, bởi vì Lăng Vi và Tạ Thanh NghiêN lại nhanh chóng bắt đầu ai bận việc nấy, mà hai người bọn họ không có ai ở nhà, mẹ Tạ lại cảm thấy nhàm chán, bắt đầu nhớ tới mấy người đáng yêu ở trên núi, cùng với chuyện mỗi ngày đổi mới kịch bản, cho nên sau khi hưởng thụ đủ cảm giác ấm áp của gia đình nhỏ rồi, bà cũng thu dọn đồ đạc mang nhóc Tạ trở về trên núi.

Nhà chỉ còn hai người, ông chủ Tạ vốn đã kiêu ngạo ngất trời, nay lại càng *** không có điểm dừng, chỉ cần hai người ở nhà, lúc nào ở đâu anh cũng dính lấy Lăng Vi rồi kêu cô tới “Giúp đỡ” một lần, bởi vì hai người chậm chạp không có đột phá lá chắn cuối cùng, cho nên mỗi lần “Giúp đỡ” đối với ông chủ Tạ mà nói, quả thực chính là gãi không đúng chỗ ngứa, càng gãi càng ngứa, có cảm giác cả người đều sắp hỏng mất!

Đời trước Lăng Vi được người ta theo đuổi gần mười năm mới gật đầu đồng ý kết giao, mà lần này yêu đương với Tạ Thanh NghiêN, sau khi xác định quan hệ xong rất nhanh đã ở chung, hơn nữa còn phát sinh ra hành động thân mật, ở trong lòng cô luôn cảm thấy hai người phát triển quá nhanh, cần phải khống chế lại mới được, cho nên mới chậm chạp không chịu gật đầu.

Mặc dù Tạ Thanh Nghiên ghen đến mức khó chịu nhưng cũng tôn trọng ý muốn của cô, chỉ là vào lúc độ.ng tình, khó tránh khỏi có hơi giữ mình không được.

Buổi sáng hôm nay, Lăng Vi và Lý Ý đã hẹn thời gian ra ngoài một chuyến, Lý Ý nhận cho cô hoạt động quảng cáo của một hãng chocolate có danh tiếng, chuyện ở giai đoạn trước đã bàn ổn thỏa, hôm nay cô sẽ bắt đầu quay.

Nhưng mà cô đã tỉnh dậy từ 6 giờ rưỡi, mãi cho đến gần 8 giờ cũng không thể thuận lợi rời khỏi giường, bởi vì ba Tạ lại nổi ý dâm, đè nặng cô làm như vậy như vậy nửa ngày cũng không chịu buông.

“Tay của em sắp đứt rồi, cái tên cầm thú này!” Lăng Vi giúp anh tuốt nửa ngày, thật vất vả mới xuất ra, kết quả không được bao lâu anh lại cứng, động vật cũng chưa nhanh như vậy!

Ba Tạ rất vô tội, “Ai biểu em xinh đẹp quyến rũ như vậy, chỉ nhìn vào khe ngực của em thôi anh cũng có thể cứng lên rồi.

..

Lăng Vi rất nghiêm túc tự hỏi một hồi, sau đó nói: “Xem ra chúng ta rất cần phải chia phòng ngủ!”

“Mới ở chung có mấy ngày, em đã muốn chia phòng ngủ? Xem ra anh thật sự quá nhân từ với em rồi!” Tạ Thanh Nghiên nhăn mày lại, xoay cả người lại đè lên, ngay sau đó lại bắt đầu hành vi cù lét.

Lăng Vi thật sự rất sợ ngứa, lập tức cười thở hổn hển, ôm anh xin tha, “Ha ha, ba ba, em sai rồi, em sai rồi! Ha ha..... Em xin lấy công chuộc tội!” Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới dừng lại, cúi đầu nhìn cô, “Chuộc tội thế nào?”

Lăng Vi nhướn mày, ôm cổ anh, ở bên tai anh nhỏ giọng nói câu âu yếm, sau đó lại làm nũng nói: “Em dùng chân giúp anh!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chỉ nghe những lời này thôi, anh đã cứng rồi!

Bởi vì đã dùng đòn sát thủ, cuối cùng Lăng Vi cũng kịp ra cửa gặp Lý Ý

trước 9 giờ.

Thư ký Đỗ làm việc luôn luôn như sấm rền gió cuốn, Lăng Vi nhanh chóng giải trừ hợp đồng với công ty cũ, phòng làm việc mới cũng nhanh chóng chuẩn bị mở, Lý Ý đã chính thức tiếp nhận các hạng mục của phòng làm việc.

Ông chủ Tạ có rất nhiều tiền, tiêu tiền vì bạn gái càng không nương tay chút nào, ngay từ đầu rõ ràng chỉ có mấy nhân viên trong phòng làm việc, thuê một văn phòng gần 1.

000 mét vuông ở khu vực đất nhất của trung tâm thành phố, khi Lý Ý đi tham quan lần đầu tiên, thiếu chút nữa đã bị hù chết, may mắn mặc dù cô ấy là bên đối tác, nhưng lại không cần bỏ vốn, bằng không có bán thân cũng không đủ tiền hùng vào.

Vừa hoàn thiện phòng làm việc, Lý Ý vừa thông qua mối quan hệ, tìm nguồn lực thích hợp cho Lăng Vi, mục tiêu duy nhất trước mắt của cô ấy chính là muốn nhanh chóng lăng xê cho Lăng Vi nổi tiếng, chỉ có như vậy, công việc kế tiếp của phòng làm việc mới có thể triển khai.

Lần này cần quay quảng cáo chocolate, là nhãn hiệu chocolate được hoan nghênh trên thị trường hiện nay, mỗi quý đều sẽ có một quảng cáo mới được đẩy ra, ý tưởng quảng cáo cũng vô cùng hiện đại mới mẻ độc đáo, rất được người trẻ tuổi yêu thích.

“Cái nhãn hiệu này lúc trước là do Tiết Dương Dương làm đại ngôn (*), đã hợp tác hai năm, lần này bọn họ đúng lúc muốn đổi người, đã bị chúng tôi bắt được.

” Đọc theo đường đi, Lý Ý đều phổ cập khoa học về chi tiết nhãn hiệu này cho Lăng Vi nghe.

[(*) Đại ngôn: Gương mặt đại diện phát ngôn cho sản phẩm.

]

“Tiết Dương Dương?” Lăng Vi lăn lộn ở trong giới giải trí đã rất nhiều năm, đương nhiên biết Tiết Dương Dương này, đời trước hai người cũng từng nhiều lần hợp tác, vẫn có hiểu biết nhất định về Tiết Dương Dương, trong ấn tượng của cô, Tiết Dương Dương cũng là người rất khó chơi, nhịn không được có chút lo lắng hỏi Lý Ý: “Quảng cáo này đoạt từ trên tay cô ta?”

“Cũng không phải vậy, nghe nói ekip của Tiết Dương Dương tăng giá, thương hiệu cảm thấy giá cả không hợp lý, sau khi thương lượng không có kết quả mới quyết định thay đổi người, một người bạn của chị quen biết người phụ trách nhãn hiệu bên đó cho nên đã đến nói chuyện, không ngờ thật sự chị đã lấy được.

..

Mặc dù Lý Ý nói nhẹ nhàng băng quơ, nhưng có thể bắt được một nhãn hiệu như vậy, cũng đã chứng minh cô là người có năng lực.

“Bọn họ không chê em không đủ nổi tiếng sao?”

Ở động đất à, đây là quảng cáo web đang đi lên

“Chỉ có thể nói bọn họ nhìn rất xa, biết em sẽ nổi.

” Lý Ý cười nói.

Lăng Vi không tin, “Có phải chị nhắc tới ông chủ Tạ với đối phương hay không?”

Lý Ý nói rất đúng lý hợp tình: “Bây giờ ông chủ Tạ là ông chủ lớn danh xứng với thực của chúng ta, có cái gì không thể nhắc tới chứ, danh tiếng vang dội như vậy, sao lại không muốn sử dụng?”

Lăng Vi chỉ có thể lại cảm thán một lần nữa, cảm giác ôm đùi thật sự không tồi.

Khi vào studio quay quảng cáo, bọn họ bất ngờ gặp phải người phụ trách và Tiết Dương Dương, hai bên vừa chạm mặt, biểu cảm của cả hai bên đều không được tốt lắm.

Tuổi của Tiết Dương Dương cũng không lớn, chừng 25, 26 tuổi, là một đóa hoa thần tượng rất nổi tiếng, có được một danh tiếng nhất định cùng với

một đám fans trẻ nam trẻ tuổi, mặc dù kỹ thuật diễn vẫn luôn bị lên án, nhưng cũng không thể ngăn được độ nổi tiếng của cô ta, tỉ lệ xuất hiện rất cao, cho nên rất nhiều bộ phim thần tượng đều tranh nhau muốn cô ta góp mặt.

Không ngờ loại người không lo không có nguồn lực này cũng sẽ vì cái quảng cáo này mà tự mình tìm tới cửa, nếu là thật sự coi trọng nó, vậy tại sao lúc trước còn không đồng ý? Lăng Vi cảm thấy rất kỳ lạ.

Tiết Dương Dương nhìn thấy Lăng Vi, thái độ cũng không quá tốt, thậm chí còn có chút kiêu ngạo, “Cô chính là Lăng Vi?”

Tuổi của Lăng Vi nhỏ hơn cô ta vài tuổi, vì thế cô ngoan ngoãn mở miệng nói, “Chị Tiết, chào chị.

..

Tiết Dương Dương nhìn cô từ đầu đến chân, sau đó rất không tình nguyện nói: “Đúng là rất xinh đẹp.

” Nói xong lại quay đầu lại nói với người phụ trách kia: “Nếu các người không cho tôi một đáp án vừa lòng, việc này tôi sẽ không để yên!” Nói xong lập tức kéo trợ lý rời đi.

Sau đó Lý Ý đi hỏi thăm tới tin tức, người ta nói Tiết Dương Dương đến chỗ khác quay, cũng không biết ekip của cô ta tăng giá, chờ đến khi cô ta trở lại, nhãn hiệu chocolate đã ký hợp đồng với Lăng Vi, theo ý của Tiết Dương Dương, ekip tùy tiện tăng giá là không đúng, nhưng bọn họ hợp tác đã hai năm, cho dù muốn thay đổi người thì cũng nên tự mình thông báo với cô ta mới đúng.

Lăng Vi nghe Lý Ý nói xong, lại đưa ra nghi vấn của mình, “Tiết Dương Dương chắc sẽ không thiếu nguồn lực, vì sao lại coi trọng quảng cáo hãng chocolate này như vậy?”

Lý Ý phân tích: “Đây là một nhãn hiệu nước ngoài, Tiết Dương Dương hợp tác với bên này hai năm, mục tiêu chắc là không chỉ làm đại ngôn quảng cáo ở trong nước, có lẽ cô ta muốn làm đại ngôn quảng cáo cho nhãn hiệu

toàn cầu.

..

“Làm đại ngôn toàn cầu!” Lăng Vi cứng lưỡi, bây giờ cô nhận một cái quảng cáo ở trong nước cũng cảm thấy mình không đủ trình độ, Tiết Dương Dương người ta đã phóng tầm nhìn ra toàn cầu, quả nhiên không thể so sánh.

Lúc sau Lăng Vi chỉ tập trung quay quảng cáo, không hỏi đến chuyện này nữa.

Sau khi chương trình 《 Mẹ cố lên! 》 được công bố, phía Weibo chính thức bắt đầu cho thả ra các loại tin tức ngoài lề, cũng chính thức yeutruyen.

net công bố mấy cặp mẹ con, Lăng Vi và Lâm Hiểu Hiểu làm mẹ thực tập cũng được chú ý, nhưng được chú ý nhất chính là cặp của Cổ Ý và cặp của Trần Đình Tư, bởi vì hai bé gái của hai cặp trông vô cùng xinh xắn, vẫn chưa phát sóng đã có không ít fans.

Sau khi tiết mục được hoàn thành, mấy số quay kế tiếp sẽ tương đối gấp rút, có khi hai số sẽ hợp lại quay chung, Lăng Vi mang nhóc con đi theo tổ tiết mục bay đến khắp nơi trên cả nước, cũng cảm thấy cả người đều mệt mỏi.

Khi nhóm chương trình thực tế lên đường đến Tân Cương, tiết mục quảng cáo chocolate có sự tham gia của Lăng Vi chính thức cho phát sóng ở các đài truyền hình và các trang mạng khác.

Bởi vì nữ chính lúc trước của nhãn hiệu chocolate này đều là những nữ ngôi sao đang nổi, mấy quý còn là do đóa hoa thần tượng Tiết Dương Dương đảm nhận vai chính, mà vai chính của đợt này lại là một người mới chưa có danh tiếng, cho nên điều này đã làm cho các nhãn hiệu lớn trong nghề đều cảm thấy rất khó tin.

Tiết Dương Dương có độ nổi tiếng cao, fans đông, lúc trước mỗi lần quảng cáo của hãng chocolate được đẩy ra đều sẽ có một số lượng fans lớn bình

luận ở trên các diễn đàn, ý nghĩ trong đó đều là muốn khen ngợi, cái gì mà Dương Dương của tôi xinh đẹp ngọt ngào, sau đó chính là các loại la liếm.

Tất cả mọi người đều không ngờ lần này đợt quảng cáo lần này lại trực tiếp thay đổi người.

Nếu lần này thay đổi một nữ diễn viên nổi tiếng hơn, có lẽ sẽ không ai nói gì, nhưng lần này lại trực tiếp thay một người mới vào, trên mạng lại có đề tài để nói.

“Chuyện gì vậy, người này là ai? Có địa vị gì?”

“Vậy mà lại dùng người này thay cho Dương Dương của tôi, là bởi vì tiền không đủ cho nên tìm một thứ rẻ hơn để thay sao?”

“Bề ngoài của người mới này rất xinh đẹp nha, tên là gì?”

“Hình như là nữ phụ của 《Sau một mùa hạ》, tên là Lăng Vi hay gì đó.

..

“Sao lại là cái bộ phim thần tượng não tàn này? Còn chưa đủ sao? Mỗi ngày đều thấy!”

“《Sau một mùa hạ》 não tàn ở chỗ nào? Là bởi vì não của bạn quá tàn xem không hiểu chứ gì!”

“Hiệu ứng quảng cáo của một người mới lớn hơn Dương Dương của tôi sao? Hãng chocolate này có phải điên mất rồi hay không? Sớm muộn gì cũng phá sản!”

“Không thú vị, không nhìn thấy nữ thần của tôi, về sau sẽ không mua loại chocolate này nữa!”

“Không mua + 1.

..

“Không mua không mua.....”

.....

Lúc đầu, chỉ có một số ít người bình luận, cũng không gây nên ồn ào quá lớn, mà sau khi quảng cáo được đẩy ra một ngày, Tiết Dương Dương lại cập nhật một trạng thái mới ở trên Weibo, chỉ một câu rất ngắn gọn, “Giang hồ hung hiểm, nỗ lực là tốt rồi.

..

Cũng chính vì câu này đã làm nhóm fans đọc ra được hàm ý, sau đó rất nhanh đã có người cho rằng Tiết Dương Dương ngầm ám chỉ chuyện nguồn lực quảng cáo đã bị đoạt mất.

Vì thế, chuyện này bắt đầu chậm rãi lên men.

Lăng Vi ở trong tổ tiết mục quay 《 Mẹ cố lên! 》 , ngay từ đầu cũng không hề chú ý tới ồn ào ở trên yeutruyen.

net mạng, ngược lại là Cổ Ý lúc không quay đã lén cầm di động nói cho cô biết, “Cô bị bôi đen ở trên mạng này.

..

Lăng Vi ngây người, tiếp nhận lấy di động của cô ấy thì mới biết được có chuyện như vậy.

Cổ Ý nhỏ giọng nói: “Tiết Dương Dương đang nổi, có lượng fans khổng lồ, luận về chiến đấu bằng nước bọt mà nói, có rất nhiều ngôi sao đều sợ cô ta.

..

“Cái này chắc là có hiểu lầm, tôi không có đắc tội cô ta.

..

“Không phải trên đó đều nói cô đoạt quảng cáo của cô ta sao?”

Lăng Vi thở dài, “Cô cảm thấy dựa vào danh tiếng bây giờ của tôi, tôi đoạt nổi sao?”

Cổ Ý suy nghĩ một hồi rồi nói: “Cái đó cũng khó nói, cô đang quen Tạ Thanh Nghiên mà.

..

Lăng Vi:.....

Lúc được nghỉ ngơi, Lăng Vi tìm tới Trần Tiểu Nhược hỏi việc này, Trần Tiểu Nhược vội vàng truyền đạt lời dặn dò của Lý Ý, “Chị Lý kêu chị đừng lo lắng, chị ấy và ông chủ Tạ có thể xử lý.

..

Trước kia nếu gặp chuyện, Lý Ý đều chỉ là nói cô ấy có thể xử lý, lần này lại có liên quan tới ông chủ Tạ, có thể thấy chuyện lần này cũng không dễ xử lý, cô không khỏi có hơi lo lắng.

Cuộc chiến nước bọt ở trên mạng càng đánh càng kịch liệt, fan nảo tàn của Tiết Dương Dương không chỉ đến Weibo chính thức của hãng chocolate mắng, mà còn chạy tới Weibo của Lăng Vi mắng tiếp, làm người ta phiền không chịu được.

Không bao lâu sau lại có V lớn (*) đưa ra tin nóng, nói trước mắt Tiết Dương Dương đang có tiếp xúc với tổng công ty của một hãng chocolate nước ngoài, có lẽ sẽ được nhận làm địa ngôn quảng cáo cho nhãn hiệu toàn cầu này.

[(*) Các V trên Weibo giống như các page trên facebook vậy.

]

Tin tức này vừa truyền ra, fans của Tiết Dương Dương cũng không đi khắp nơi mắng chửi nữa, mà đổi thành đi khắp nơi khoe khoang, nói rằng một quảng cáo nho nhỏ ở trong nước thì tính là cái gì, chỉ có loại ngôi sao hạng bét mới cảm thấy hiếm lạ, Dương Dương của bọn họ chính là người sẽ nhận quảng cáo quốc tế, hai người căn bản không cùng một cấp bậc.

Đủ loại dư luận này đúng là đang biến tướng đánh mặt Lăng Vi, dù sao cô cũng chính là người mới hạng bét đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió.

Mặc dù dư luận ở trên mạng làm Lăng Vi cảm thấy buồn bực, nhưng nếu Lý Ý đã kêu cô đừng quá lo lắng, thì cô cũng sẽ yên tâm tiếp tục quay, hơn nữa chuyện xảy ra kế tiếp làm Lăng Vi căn bản không rảnh lo cuộc chiến nước bọt ở trên mạng.

Bởi vì nhóc con sinh bệnh!

Vào buổi trưa ngày thứ hai đến Tân Cương, nhóm chương trình đã tổ chức tiệc nướng BBQ, xâu thịt dê thơm ngon béo ngậy, Lăng Vi ăn mấy xâu,

cảm thấy ăn khá ngon, cho nên đã cho Tạ bảo bảo cầm hai xâu, Tạ bảo bảo ăn xong còn muốn tiếp, cô lại cho thêm, kết quả trưa hôm đó lập tức có chuyện.

Bảo bảo ngủ trưa dậy, vừa nôn vừa đi ngoài, cả người đều ỉu xìu.

Từ khi quen biết Tạ bảo bảo tới nay, cả ngày nhóc con đều hoạt bát nhảy nhót, rất khỏe mạnh, đây là lần đầu tiên Lăng Vi nhìn thấy dáng vẻ khi bảo bảo sinh bệnh, cả người buồn bã ỉu xìu nằm ở trong lòng ngực của cô, còn thường xuyên muốn nôn, Lăng Vi nhìn thấy lập tức bật khóc.

Nhóm bác sĩ hỗ trợ nói bảo bảo bị viêm ruột cấp tính, bởi vì phản ứng quá kịch liệt, cho nên phải nhanh chóng đưa đến bệnh viện truyền dịch, Lăng Vi lập tức ôm bảo bảo ngồi trên xe cấp cứu đi đến bệnh viện gần nhất, chờ sau khi truyền mấy bình dịch, nhóc con mới không chịu tội nữa, ngoan ngoãn nằm ở trong lòng ngực của mẹ ngủ mất.

Chờ sau khi ổn định tâm trạng rồi, Lăng Vi mới gọi video cho Tạ Thanh Nghiên, ngay lúc video được bắt máy, lập tức nước mắt từ trong hốc mắt của cô nhịn không được rơi xuống, cô thật sự đã bị dọa sợ rồi.

Tạ Thanh Nghiên đúng lúc đang họp, còn là đại hội cổ đông tương đối quan trọng, khi nhận được cuộc gọi video của Lăng Vi, anh cũng có chút do dự không biết có nên bắt máy hay không, dù sao nhóm cổ đông đều đang nhìn chăm chăm anh, nhưng cuối cùng anh vẫn căng da đầu bắt máy, cuộc chiến nước bọt gần đây ở trên mạng thật sự khiến người ta phát bực, anh phải an ủi bảo bối của anh một phen mới được.

Không ngờ khi mở video lên, cái nhìn thấy đầu tiên chính là bảo bối lớn khóc thành người nước luôn rồi.

Trong lúc nhất thời Tạ Thanh Nghiên không khống chế tốt cảm xúc của mình, bật người đứng dậy, hành động lỗ mãng này thiếu chút nữa đã dọa nhóm cổ đông lớn tuổi ở xung quanh bộc phát bệnh tim.

Sau đó mọi người lại nghe thấy Tạ tổng báo đạo độc tài bỗng nhiên hoảng

loạn mà nói với đầu dây di động bên kia: “Bảo bồi làm sao vậy, ngoan, không khóc không khóc, ai khi để em? Anh đi giết chết người đó!”
Mọi người:.....

Chương 61: Chương 61

Hai người quen nhau lâu như vậy, đây là lần đầu tiên Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy nước mắt của Lăng Vi, nhất thời trong lòng không kịp chuẩn bị, cho nên mới suýt chút nữa đã hủy hình tượng ở trước mặt các cổ đông, nhưng Tạ tổng tài bá đạo chính là Tạ tổng tài bá đạo, cảm xúc kinh ngạc hoảng loạn thất thố lướt qua trong giây lát, rất nhanh đã kịp điều chỉnh lại biểu cảm của mình, ho nhẹ một tiếng, sau đó bình tĩnh thản nhiên nói với cổ đông, “Có chút việc riêng, cho phép tôi rời đi vài phút, hội nghị cứ tiếp tục.

” Ngay sau đó lại kêu thư ký Đỗ tiếp nhận chủ trì hội nghị, còn anh thì cầm lấy di động bước nhanh ra khỏi phòng họp.

Lúc này Lăng Vi cũng thấy rõ ràng tình hình bên đối phương, vội vàng lau khô nước mắt, hỏi: “Em lại quấy rầy anh họp sao?”

“Không có việc gì, sao lại khóc? Xảy ra chuyện gì?” Anh dùng giọng điệu dịu dàng dò hỏi.

Lăng Vi cũng không dông dài, nói: “Bảo bảo sinh bệnh, là viêm dạ dày cấp tính, vừa rồi vừa nôn vừa đi ngoài, nhưng bây giờ đã truyền dịch, đã ngủ rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, “Ăn thứ gì không sạch sẽ sao?”

Lăng Vi lập tức nói ra chuyện ăn thịt nướng hồi giữa trưa, “Thực xin lỗi, em không chăm sóc tốt cho bảo bảo, em không nên quá sơ ý làm cho bảo bảo chịu tội như vậy.

..

Nhìn sắc mặt trắng bệch của nhóc con, Lăng Vi lại bắt đầu rớt nước mắt, bản thân cũng rơi vào cảm xúc tự trách.

“Nghe lời này bảo bối, đừng khóc, bây giờ không phải đã không có việc gì rồi sao? Lần sau chú ý một chút là được, nuôi đứa nhỏ đúng là cần rất nhiều kinh nghiệm, bên cạnh em có nhiều bà mẹ như vậy, em có thể giao lưu với bọn họ, có lẽ sẽ có ích, có đúng hay không? Nuôi đứa nhỏ như thế nào, ở chung với đứa nhỏ ra sao, còn không phải là ước nguyện ban đầu của tiết mục này sao?”

Tạ Thanh Nghiên không có an ủi cô, mà là hướng dẫn cô đi từng bước, chờ anh nói xong, quả nhiên cảm xúc của Lăng Vi đã bình ổn trở lại.

Sau đó thấy cô giơ tay lau nước mắt, gật đầu nói: “Em biết nên làm như thế nào.

..

“Giỏi quá!” Tạ Thanh Nghiên cười khích lệ.

“Lại quấy rầy anh rồi, anh đi họp đi.

” Lăng Vi nói xong, cũng không đợi anh đáp lại, quyết đoán tắt video đi.

Tạ Thanh Nghiên thở phào nhẹ nhõm, yên lặng sờ lên ngực, bộ dáng rơi nước mắt của cô, lại làm ngực anh ần ần nhói đau, thật đúng là hết thuốc chữa mà!

Suy nghĩ một hồi lại vào trong khung chat của hai người nhắn một câu “Ma ma, cố lên!”, Lúc này mới đẩy cửa phòng họp ra ngồi trở về.

Thấy mọi người tạm dừng lại nhìn anh, anh vẫn thong dong nói: “Xin lỗi, trong nhà có đứa nhỏ sinh bệnh, vừa rồi có chút thất thố, chúng ta tiếp tục đi.

..

Nhìn ông chủ Tạ bày ra bộ dáng sâu không lường được, lúc này nhóm cổ đông mới thở phào nhẹ nhõm, nghĩ thầm ông chủ lớn yêu thương đứa nhỏ

như vậy, đứng là người có trách nhiệm lại có tình thương, tuyệt đối đáng tin cậy!

Sau khi hội nghị kết thúc, Tạ Thanh Nghiên giữ thư ký Đỗ lại nói chuyện riêng, “Gần đây có thể sắp xếp chút thời gian không?”
Ý niệm vượt ngàn dặm của ông chủ Tạ lại ngo ngoe rục rịch.

Nhưng mà, Thư ký Đỗ không hề nghĩ ngợi đã tàn nhẫn vô tình bóp chết cái ý niệm này của anh, “Ông chủ, bởi vì lúc trước anh vô cớ nghỉ phép mấy ngày, khiến cho rất nhiều lịch trình bị buộc đẩy ra phía sau, một hai tháng kế tiếp, anh không thể nghỉ phép nữa.

..

Ông chủ Tạ lạnh lùng nhìn anh ta, “Công ty chi nhiều tiền như vậy thuê các người, ông chủ còn phải cả ngày mệt chết mệt sống, rốt cuộc cần các người làm gì?”

Thư ký Đỗ bày ra gương mặt than không tự ti không kiêu ngạo, nói: “Nếu ông chủ không tốn giá cao thuê chúng tôi, vậy nhiều năm kế tiếp, có lẽ cũng không có thời gian nghỉ ngơi.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Thư ký Đỗ sờ đuôi hổ, thấy anh không có tức giận, vội vàng đổi đề tài, “Ông chủ, về dư luận hôm nay ở trên mạng, tôi có chút việc muốn báo cáo.

..

Ông chủ Tạ nhướn mày, “Sao nào, lại không thuê được thủy quân đất nhất à?”

Thư ký Đỗ cũng rất bất đắc dĩ: “Đối phương đã thành lập quan hệ hợp tác trường kỳ với lão thái thái rồi, chuyện có liên quan tới cô Lăng , bọn họ đều sẽ ưu tiên suy xét hợp tác với lão thái thái.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Nhận lấy máy tính bảng thư ký Đỗ đưa tới, Tạ Thanh Nghiên lại bắt đầu chú ý bình luận ở trên mạng.

“Sao cái V lớn này lại biết ekip của Tiết Dương Dương có tiếp xúc với nhân hiệu nước ngoài?” Tạ Thanh Nghiên chỉ vào V lớn giải trí Tiểu Quai Quai kia rồi hỏi thư ký Đỗ.

Thư ký Đỗ đẩy đẩy mắt kính: “Tin nóng vốn dĩ có thật có giả, không loại trừ ekip của Tiết Dương Dương có tiếp xúc với người này.

..

Tạ Thanh Nghiên lấy gói thuốc lá ra, châm một điếu, vừa hút vừa suy nghĩ.

“Bên Lý Ý thế nào rồi?”

“Cô ấy đã câu thông với bên nhân hiệu kia rồi, bên kia nói tạm thời không nhận được tiếng gió sẽ hợp tác với Tiết Dương Dương.

..

Tạ Thanh Nghiên phun ra làn khói trắng thật dài, nheo hai mắt lại rồi nói: “Anh đi điều tra cái V lớn Tiểu Quai Quai này đi, tôi hoài nghi người này có thể đưa tin giả, cố ý dẫn đường dư luận.

..

“Chẳng lẽ người này cũng là do lão phu nhân thuê tới?”

“Đi hỏi chẳng phải sẽ biết sao!” Ông chủ Tạ tức giận nói.

Chờ Thư ký Đỗ đi làm việc, Tạ Thanh Nghiên lại gọi điện thoại cho Lăng Vi, ở bên này, Tạ bảo bảo vẫn còn đang truyền dịch, hai người mới nhỏ giọng hàn huyên một hồi.

Có một bạn trai dịu dàng đáng tin cậy, đúng là một chuyện cực kỳ hạnh phúc, mặc kệ bản thân có bao nhiêu sợ hãi, chỉ cần nghĩ tới anh, sẽ lập tức cảm thấy vô cùng có dũng khí.

Lăng Vi nghĩ có lẽ đời trước mình đã cứu vớt nửa hệ Ngân Hà, cho nên đời trước mới có thể đoạt được cơ hội sống lại, đời này lại còn có thể gặp gỡ được người đàn ông tốt như Tạ Thanh Nghiên.

Hay là chờ khi trở về sẽ không ngăn cản anh nữa, hoàn toàn phát triển quan hệ của hai người.

Mà một người đàn ông dịu dàng đáng tin cậy này, sau khi cúp điện thoại đã đăng một trạng thái lên trên bảng tin.

“Các anh em, triệu hồi nhân thủ trên dưới một trăm người, cùng ba ba lên Weibo mắng người đi ~~~”

Đính kèm là một bức hình anime Boss lớn đã hắc hóa.

Các anh em bình luận:

“Không có việc gì thì chúng tôi là ngu dân, nhân loại ngu dốt, có việc thì chúng tôi chính là anh em, ông chủ Tạ à, anh nói đây chính là tình anh em hoa nhựa (*) sao?”

[(*) Tình bạn hoa nhựa/ Hoa plastic: tình bạn chớp nhoáng, không thật lòng.

]

“Kích thích như vậy sao!!”

“Mắng ai mắng ai, tôi lấy một suất ~”

“Các anh em, vẫy tay lên ~”

“Còn nhớ rõ ngoại hiệu của tôi không? Triệu mắng người chính là tôi!”

.....

Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiên nói chuyện điện thoại xong, lại gọi điện thoại cho mẹ Tạ, nói cho bà nghe tình huống của Tạ bảo bảo, mặc dù mẹ Tạ lo lắng cho cháu trai, nhưng cũng không trách cứ Lăng Vi, chỉ là vẫn dặn dò kỹ càng tỉ mỉ một vài thứ cần chú ý trong ăn uống.

Chờ sau khi nói chuyện điện thoại xong, Lăng Vi mới thở phào nhẹ nhõm.

Tạ bảo bảo còn nằm ở trong lòng ngực của cô, lúc này cũng đã tỉnh, có thể là do sinh bệnh, cho nên trông mắt càng thêm đen bóng, còn ngấn ánh nước.

“Bảo bối, bụng còn đau không?”

“Còn một chút.

..

Lăng Vi hôn Tạ bảo bảo, “Rất nhanh sẽ không có việc gì, truyền dịch xong sẽ không sao, bảo bồi thật dũng cảm.

..

Lúc trước, cô vẫn luôn cảm thấy Tạ bảo bảo rất đáng yêu, rất dễ đùa, lúc ở chung cũng rất vui vẻ, cho dù cả ngày nhóc gọi cô là mẹ, thì cô cũng chỉ coi nhóc như một anh bạn nhỏ đáng yêu để chơi cùng.

Nhưng mà khi Tạ bảo bảo ở trước mặt cô nôn mửa đến nổi sắc mặt xanh trắng, thì trái tim của cô cũng nhói lên theo, bảo bảo như vậy đúng là đã làm cô đau đến tận xương tủy.

Trong khoảnh khắc đó cô mới phát hiện, có một loại tình yêu còn nặng hơn cả yêu thích, đó chính là trách nhiệm, bảo bảo yêu cô mới gọi cô là mẹ, cô yêu bảo bảo, cho nên mới muốn bảo vệ nhóc cho thật tốt, làm một người mẹ đủ tư cách.

Buổi chiều, mấy bà mẹ cũng mang bảo bảo đến thăm nhóc Tạ, nhóm bảo bảo nhỏ đều mang theo quà tặng tự chế tới đây, nhưng bởi vì nhóc Tạ ăn bị đau bụng đến mức phải nhập viện, cho nên tất cả mọi người đều rất biết điều mang theo đồ chơi tới đây.

“Anh trai nhỏ, còn khó chịu không?” Con gái của Cổ Ý nhỏ hơn nhóc con một tuổi, khi nói chuyện giọng nói nghe rất trong trẻo non nớt.

Điền Điền là chị cả, chỉ vào mu bàn tay của nhóc Tạ nói: “Em xem cậu ấy còn ghim kim, chắc là rất đau.

..

Hai bé trai khác đều rất sùng bái nhìn nhóc Tạ, “Chích rồi cũng không khóc, cậu rất lợi hại!”

Nhóm bảo bảo nhỏ vây quanh nhau nói chuyện, mấy bà mẹ cũng ngồi ở

bên cạnh nói chuyện phiếm.

Cổ Ý an ủi Lăng Vi, nói: “Dạ dày của đứa nhỏ khá yếu, thường xuyên sẽ như vậy, lần trước bảo bảo nhà tôi bị cảm lạnh cũng như vậy, vừa nôn vừa đi ngoài, nhưng cấp tính viêm dạ dày là như vậy, lúc phát tác sẽ rất khó chịu, nhưng mà đã truyền dịch giảm nhiệt, bảo bảo sẽ nhanh chóng tung tăng hoạt bát lại thôi.

..

Triệu Mỹ gật đầu nói: “Đúng là như vậy, nhưng ăn uống ngày thường vẫn phải chú ý, dù sao hoàn cảnh ở bên này cũng không giống bên chúng ta lắm.

..

Trần Đình Tư nói: “Bây giờ đứa nhỏ đều rất quý giá, phải cẩn thận khắp nơi mới được, cô đừng thấy bây giờ thời tiết nóng bức, buổi tối cũng không có điều hòa, bật quạt cũng phải che cái bụng của nó lại, bằng không sẽ rất dễ bị cảm lạnh.

..

Mấy bà mẹ thực thụ mỗi người phát biểu ý kiến của mình, Lăng Vi lắng nghe rất nghiêm túc, Lâm Hiểu Hiểu ở bên cạnh cũng cẩn thận lắng nghe, hận không thể ghi vào trong vở cho nhớ lâu.

Lâm Hiểu Hiểu nghe xong liên tục cảm khái, “Ai, nuôi đứa nhỏ thật là khó!”
“Còn không phải sao, một đồng việc vất.

..

Lăng Vi cười nói: “Nhưng bọn nhỏ đều rất đáng yêu mà.

..

Hai người Lisa và Triệu Mỹ đều có con trai, nghe thấy lời này của cô rất không đồng ý mỉa mai nói: “Đó là bởi vì bảo bảo nhà cô ngoan, nếu giống hai đứa nhỏ tinh nghịch như nhà của chúng tôi, thì đúng là đám nhóc ác ma, đến chó cũng sợ!”

Mấy người trò chuyện một hồi, rất nhanh lại nói đến tin tức về Lăng Vi ở trên mạng.

“Đừng lo lắng, mắng một hồi cô sẽ nổi, lăn lộn trong giới giải trí không phải đều như vậy sao? Có đề tài mới có nổi tiếng, rất nhiều người còn đang vắt hết óc tự tạo đề tài cho mình đó.

” Cổ Ý không quá để ý nói, cô ta cũng coi như người khá nổi tiếng, cũng đã trải qua không ít chuyện.

Lăng Vi lại cảm thấy loại nổi tiếng nhờ tai tiếng này, đời trước cô gặp phải thì thôi đi, đời này cũng không muốn gặp lại nữa.

Trần Đình Tư nói: “Đúng là thế này, cô xem mới hai ngày cô đã lọt top 50 trên hot search rồi, lượng fans chắc cũng tăng lên không ít.

”

“Bây giờ còn tốt, cùng lắm chỉ là cuộc chiến nước bọt, Lăng Vi là người mới, chắc là sẽ không có tai tiếng gì lớn đâu.

” Lisa nói.

Cũng không biết có phải Lisa mang miệng quạ đen hay không, lời này cô ấy mới nói vào buổi chiều, đến buổi tối, trên mạng lại bắt đầu bôi đen Lăng Vi.

Cũng chính là bức ảnh chụp ở bãi đỗ xe ngầm trong siêu thị lúc trước lại bị người ta moi ra gây sự, nói cô là một ngôi sao nhỏ không biết tên tuổi lại có thể lái được chiếc xe tự chế như vậy, thể lực ở sau lưng chắc chắn rất lợi hại, cho nên mới có thể đoạt được quảng cáo chocolate này cho cô.

Đúng là kéo dài không dứt mà.

Nhưng trên mạng cũng không phải hoàn toàn nghiêng về phía fans của Tiết Dương Dương, bắt đầu từ buổi chiều đã có người bắt đầu bình luận về nhan sắc của Lăng Vi, lại bình luận về kỹ thuật diễn của Lăng Vi, trực tiếp khen cô đến tận trời cao.

Tại cục diện rối loạn này, Lăng Vi mơ hồ nhìn thấy bóng dáng của thủy quân đất nhất.

Cái V lớn Tiểu Quai Quai thích tin nóng giới giải trí kia, lúc này lại cho ra tin nóng, nói hai chiếc xe mà Lăng Vi lái đúng là không phải do tự mình mua, nhưng cũng không phải đại gia tặng như người ngoài giới nói, mà là bạn bè tặng hôm sinh nhật.

Lúc sau lại có anti nhảy ra, nói rằng chỉ là quà sinh nhật lại tặng hai chiếc xe, thoát nhìn cũng không phải bạn bè đứng đắn gì! Nhưng bình luận này vừa xuất hiện ở trên mạng, rất nhanh đã bị thủy quân phun chết, với tư tưởng chính là: Đó là bởi vì anh nghèo, mới cảm thấy tặng xe chạy là chuyện rất khó tin.

Hai bên mắng tới mắng lui, Lăng Vi cũng nhìn ra trong đây có vài điều thú vị.

Mãi cho đến khi sáng sớm hôm sau, bên phía Weibo chính thức của hãng chocolate đã công bố ra một tin tức đầu tiên, đây chính là khởi đầu của trận chiến hoành tráng tiếp theo.

Công ty chocolate NN tại Trung Quốc: Thông qua các khảo sát và đánh giá, công ty sẽ thiết lập mối quan hệ lâu dài với bên phòng làm việc của Lăng Vi, cũng mời cô trở thành đại ngôn toàn cầu của chocolate NN.

Này tin tức vừa tuôn ra, ngay lập tức, trong thời gian ngắn đã bò lên top đầu hot search trên Weibo rồi.

.

Chương 62: Chương 62

Phía chính thức đã tuyên bố tin tức này ra, chắc chắn không phải tin đồn vô căn cứ, càng sẽ không phải là chuyện vô căn cứ, chuyện này cơ bản đã được quyết định rồi.

Ngày hôm qua nhóm fan nảo tàn gây ồn ào, khoe chuyện Tiết Dương Dương sẽ làm đại ngôn quốc tế khắp nơi ở trên mạng, trong lúc nhất thời đều bị tin tức này đánh lên mặt, còn có rất nhiều cư dân mạng khoe khoang dưới Weibo của Lăng Vi, đừng nói là bị vả mặt, cũng đã trực tiếp bị tát một cái xoay tròn 360 độ luôn rồi.

Kỳ thật ngày hôm qua chỉ có tin nóng của V lớn Tiểu Quai Quai, vậy chỉ cần bên Tiết Dương Dương không thừa nhận, cũng sẽ không bị vả mặt, nhưng điều tồi tệ chính là tin nóng của Tiểu Quai Quai vừa được tung ra, phòng làm việc của Tiết Dương Dương lập tức bấm nút khen, vì vậy mới làm cho đám fan nảo tàn kia vô cùng nắm chắc mà đi khoe khoang khắp nơi.

Ngày hôm qua có bao nhiêu kiêu ngạo, thì hôm nay lại bị vả mặt đau bấy nhiêu, phía chính phủ của bên chocolate NN vừa công bố tin tức, fan nảo tàn của Tiết Dương Dương ở bên này lập tức ỉu xìu.

Mà thủy quân đất nhất của mẹ Tạ cũng không phải loại lấy tiền không làm việc, thừa dịp tình thế này lại giúp Lăng Vi tăng độ nóng, cho nên tin tức về Lăng Vi vẫn luôn ở có mặt ở các loại đề tài nóng nhất.

Ngoại trừ mấy người tham gia hỗn chiến ra, trên mạng phần đông đều là người qua đường thích ăn dưa, đa số đều cảm thấy kỳ lạ cho nên mới tiến vào vây xem, sau này cũng thuận tiện biết đến một nữ diễn viên là Lăng Vi.

Ở trong thời đại nhìn mặt đáng chết này, giá trị nhan của Lăng Vi thuộc hàng cao cấp như thế, rất nhanh đã hấp dẫn một đống lớn nhan cầu tới vây xem, sau khi được đông đảo “Các chuyên gia” giám định, mọi người đều nhất trí cho rằng, Lăng Vi tuyệt đối có một nhan sắc thuần từ nhiên, hoàn toàn không phải là một mỹ nhân dao kéo.

Đương nhiên, cho dù có người có ý kiến phản đối thì mấy ý kiến này cũng sẽ nhanh chóng bị nhóm thủy quân đất nhất nhấn chìm.

Lúc Lăng Vi nhìn thấy tin tức này thì cũng có chút ngốc, ngày hôm qua sau khi Tạ bảo bảo sinh bệnh, cô luôn một lòng chiếu cố nhóc, căn bản không có tâm tư đi chú ý cuộc chiến nước miếng ở trên mạng, khi nói chuyện điện thoại với Tạ Thanh Nghiên, anh cũng không nhắc tới việc này.

Không ngờ hôm nay đã nóng như vậy rồi.

Bởi vì bảo bảo sinh bệnh, buổi ghi hình ngày hôm sau cô không có tham gia, lúc này Lăng Vi mới có thời gian chú ý đến hướng phát triển của chuyện này.

Mặc dù cô hoài nghi sau lưng quyết định của tổng công ty chocolate NN chắc chắn có bút tích của Tạ Thanh Nghiên, nhưng cô vẫn lựa chọn gọi điện thoại cho Lý Ý trước.

“Sao lại đột nhiên trở thành đại ngôn quảng cáo toàn cầu rồi? Công ty lớn như vậy, hợp tác lớn như vậy, nói nhận được là có thể nhận được sao?” Đến bây giờ Lăng Vi vẫn tỏ vẻ hoài nghi, nếu bây giờ danh tiếng của cô và Tiết Dương Dương nổi như nhau, vậy thì còn dễ nói, nhưng rõ ràng cô vẫn còn là ngôi sao hạng bét!

Đêm qua Lý Ý hưng phấn đến mức cả đêm không ngủ, nhưng Tạ Thanh Nghiên đã dặn dò cô ấy, nói Lăng Vi đang chăm sóc bảo bảo sinh bệnh, kêu cô ấy đừng đi quấy rầy, cho nên cô ấy mới ghen một đêm.

Lúc này không phun nhanh còn đợi đến khi nào? Vì thế nói: “Tiểu Vi, người

đàn ông của em thật sự quá lợi hại, chỉ cần một buổi chiều thôi đã bàn xong vụ hợp tác này rồi, không hổ là ông chủ của một tập đoàn lớn, khi mở video bàn bạc, chị ở ngay bên cạnh cậu ta, vốn còn chuẩn bị rất nhiều tài liệu, nhưng căn bản không dùng tới, một mình cậu ta nói hết, chị thật sự bội phục sát đất luôn!”

Nói chuyện khoảng mười mấy phút, Lý Ý vẫn luôn biểu đạt sự sùng bái của mình đối với Tạ Thanh Nghiên, tuyệt đối là một fan não tàn mê muội tiêu chuẩn.

“Nhưng mà, có thể thuận lợi bàn bạc như vậy, vẫn không thể thiếu một người trung gian rất lợi hại.

” Lý Ý khen ông chủ Tạ nửa ngày, cuối cùng cũng nhớ ra chuyện chính cần nói.

Lăng Vi tò mò hỏi: “Ai?”
“Ông chủ Lâm Lâm Húc.

” Lý Ý nói.

Lăng Vi cảm thấy có chút ấn tượng, suy nghĩ một lúc, ngay sau đó nghĩ đến cái người cao to kia, còn không phải ông chủ Lâm thảo luận trang phục cosplay với Tạ Thanh Nghiên giữa ban ngày ban mặt đó sao.

“Sao lại là anh ta?”

“Nói đến cũng khéo, CEO của tổng bộ chocolate NN là bạn học của ông chủ Lâm, cho nên ông chủ Lâm mới dẫn dắt cái mối làm ăn này.

”

Lăng Vi nghe mà ghen hống nhìn trần trời, cho nên cuối cùng vẫn là bởi vì có liên quan với đơn vị sao? Bạn bè của ông chủ Tạ cũng quá lợi hại rồi, phóng xạ ra đến toàn cầu luôn!

Tâm trạng của Lý Ý rất không tồi, đề tài không thu lại được, “Nói tiếp một chuyện thú vị cho em nghe này.

..

“Cái gì?”

“Chính là bạn gái của ông chủ Lâm.

..

“Tiểu Quai?”

“Đi, sao em biết?”

“Em đã từng nghe bọn họ nhắc tới.

..

Lý Ý nói: “Nói đến cái cô Tiểu Quai này, cũng thật là không ngờ được, cô ấy chính là V lớn ở trên Weibo kia.

..

“V lớn Tiểu Quai Quai?”

“Chính là cô ấy, ngày hôm qua chị cũng nhìn thấy cô ấy, tên thật của cô ấy là Chu Tiểu Quai, bề ngoài trông vô cùng ngoan ngoãn, mặc cho ai cũng không thể ngờ được cô ấy chính là V lớn thường xuyên đưa tin nóng kia.

..

Hướng phát triển của việc này đúng là làm người ta ngạc nhiên, Lăng Vi cảm thấy mình chỉ rời khỏi mấy ngày, nhưng cũng đã không đuổi kịp nhịp điệu trong thành phố rồi.

“Lần này ông chủ Lâm và Chu Tiểu Quai đúng là đã giúp được một việc lớn, còn có Tạ lão thái thái hội trưởng Fan Club kia của em nữa, dẫn dắt nhóm fan giả đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, vô cùng xuất sắc.

..

Nghe đến đó, Lăng Vi lại có chút băn khoăn, “Mọi người đều vì em bận rộn, bản thân em lại ngồi mát ăn bát vàng.

..

“Không thể nói như vậy, chuyện bây giờ bọn chị làm đều là đang trải đường cho em, có thể đi suôn sẻ hay không, đi được bao xa, cũng chỉ có thể nhìn

năng lực của chính bản thân em thôi.

”

Lăng Vi rất cảm động, nhẹ giọng nói: “Chị Lý, cảm ơn chị.

”

Lý Ý cười sang sảng, “Không cần cảm ơn chị, em phải suy nghĩ cho tốt nên khen thưởng bạn trai của em như thế nào kia.

”

“Dạ, em biết rồi.

”

Cuối cùng, Lý Ý nói: “Lần này mặc dù có chút máu me, nhưng cũng thành công giúp em nổi một lần, mức độ nổi tiếng bay lên mấy bậc thang, xem như là một mở đầu tốt đẹp, kế tiếp chị có thể sẽ sắp xếp cho em nhiều chuyện để làm, đến lúc đó em đừng kêu mệt đó.

”

“Em biết rồi.

”

Đời trước, liên tục mấy ngày không thể ngủ ngon cô cũng từng trải qua rồi, bây giờ cường độ của mấy công việc này căn bản không tính là cái gì, hưởng hồ cô còn trẻ, có rất nhiều tinh lực, mấy cái này đều không phải là vấn đề.

Bây giờ vấn đề lớn nhất chính là cô nên khen thưởng người bạn trai rất lợi hại kia của mình như thế nào??

Mang chút thổ sản ở Tân Cương cho anh? Hình như không quá phù hợp với hình tượng tổng tài bá đạo của anh.

Lăng Vi có hơi phát sầu mà nghĩ, cô sợ nhất là tặng quà cho ông chủ Tạ! Sau vài ngày kết thúc việc quay phim quay trở lại Bắc Kinh, Tạ Thanh Nghiên đúng lúc có việc phải đi đến nơi khác, mặc dù có thể chạy gấp về nhà trong một ngày, nhưng cũng không có cách nào đi đón Lăng Vi xuống

máy bay đúng giờ, sau khi Lăng Vi biết được ngược lại rất vui vẻ, như vậy cô sẽ có cơ hội chuẩn bị quà khen thưởng cho anh rồi.

Món quà này Lăng Vi đã nghĩ kỹ rồi, hơn nữa trước tiên đặt hàng ở trên Taobao rồi gửi chuyển phát nhanh đến nhà của Trần Tiểu Nhược, sau khi xuống máy bay, cô còn phải đi một vòng tới nhà của Trần Tiểu Nhược để lấy đồ trước.

Vi để cho ba Tạ một bất ngờ, cô cũng rất cực khổ.

Sau khi xác định Tạ Thanh Nghiên đến buổi tối mới có thể chạy về nhà, lúc này Lăng Vi mới chậm rãi bắt đầu chuẩn bị.

Khi cô còn quay tiết mục ở Tân Cương, cô đã quyết định lần này cô phải hoàn toàn trao thân cho người đàn ông này.

Dù sao tặng quà gì cho anh, chắc chắn anh sẽ không hiếm lạ gì, còn không bằng tự lấy mình làm quà tặng cho anh, đoán chừng như vậy mới có thể hợp ý anh.

Hơn 9 giờ tối, Tạ Thanh Nghiên mới ào ào chạy về đến nhà, trước đó vốn đã hẹn Lăng Vi cùng nhau ăn bữa tối, nhưng lại bay vào tối nay, kéo dài tới bây giờ mới về đến nhà.

Lúc trước Lăng Vi đã gửi tin nhắn cho anh, bởi vì có hơi mệt, cho nên đêm nay cô muốn đi ngủ sớm một chút, sẽ không chờ cửa anh, Tạ Thanh Nghiên đương nhiên không có ý kiến.

Sau khi chạy về đến nhà, sợ quấy rầy Lăng Vi nghỉ ngơi, cho nên động tác của anh rất nhẹ nhàng, đi vào nhà mình mà như ăn trộm vậy, mở cửa cũng phải thật cẩn thận.

Nhưng cũng không ngăn được sự nhớ nhung trong lòng đối với cô, Tạ Thanh Nghiên vẫn quyết định trở về phòng nhìn cô trước, cho dù nhìn dung nhan khi ngủ của cô cũng được.

Ngay lúc cửa mở ra, ánh sáng ấm áp mờ ảo ở trong phòng lập tức xuyên qua khe cửa, Tạ Thanh Nghiên vừa nhìn đã phát hiện có một sinh vật lông xù không rõ là gì đang cuộn tròn ở trên giường của bọn họ.

Nghe thấy ngoài cửa có tiếng động, sinh vật không rõ kia bỗng nhiên ngẩng đầu, lắc lắc cái đầu, nhẹ nhàng kêu lên một tiếng.

“Meo ~ ~”

Tạ Thanh Nghiên:!!!!!!

Nằm..... Nằm đó! Mạnh vật sống sờ sờ!

Chương 63: Chương 63

Tạ Thanh Nghiên nhớ rõ, lần đầu tiên mình bị manh đến chịu không nổi, chính là lúc cô mặc trang phục hình mèo nói chuyện video với anh, khi đó mình vẫn chưa chân chính rung động với cô, chỉ cảm thấy cô quá manh quá đáng yêu.

Bình thường lúc đùa giỡn cô, cô thường xuyên lộ ra vẻ mặt vừa bất đắc dĩ lại vô cùng đáng thương, đều làm anh liên tưởng đến các loại thú cưng, đó chắc là nguyên nhân khiến anh rung động rồi.

Mà bây giờ, hai người đã thành tình nhân chân chính, cô lại mặc cái này vào, đó chính là ám chỉ tốt nhất.

Thật sự quá đáng yêu!

Lúc đẩy cửa ra đi tới, anh cũng không dám đi quá nhanh, bước chân cũng bước thật nhẹ, sợ mình lỡ mãng, sẽ dọa người này trở về nguyên hình.

Đó là một con mèo lớn màu trắng có thể manh đến mức tâm can của anh đều run rẩy, so với hình tượng thấy trong video lần trước còn muốn đáng yêu hơn!

Từ lúc Tạ Thanh Nghiên vào cửa, Lăng Vi lập tức ngồi quỳ đứng dậy, nhẹ nhàng “Meo” một tiếng, nhìn thấy người đàn ông mặt mày tươi cười bước tới gần, cô biết món quà này của mình thật sự đã làm anh vui vẻ rồi.

Lúc này cô đang mặc một bộ trang phục hình mèo trắng, lỗ tai lông xù, bàn tay bàn chân lông xù, cả người thoát nhìn như chìm vào trong lông nhung vậy, y như một con thú bông tinh xảo trưng trong tủ kính.

Tạ Thanh Nghiên lại cảm thấy xoang mũi của mình có hơi khô ráo, cái này quá lợi hại rồi, nhiều ngày không gặp mặt, vừa gặp đã thấy hình tượng mèo trắng đầy lông này rồi, đoán chừng chơi cái này cả buổi tối cũng không đủ!

Cô gái này còn không sợ chết bán manh, “Meo ~ thích không?”

Tạ Thanh Nghiên ôm lấy cô, “Cần anh để lại chút máu mũi để chứng minh trình độ yêu thích không?”

Lăng Vi nghe xong anh nói, phụt một tiếng cười ngọt ngào, sau đó lại cực kỳ đáng yêu mà “Meo meo” hai tiếng.

Tạ Thanh Nghiên không thể nhịn được nữa, nhanh chóng lao tới, ôm cô vào trong ngực xoa xoa, “Bảo bối, em thật sự quá đáng yêu rồi!”

“Đương nhiên rồi, meo ~”

Đòi mạng!

Sau khi xong việc (?), hai người nhẹ nhàng thoải mái ngồi ở trên tấm thảm đầu giường để trò chuyện.

“Chuyện lần này vất vả cho anh rồi.

” Lăng Vi tựa đầu vào vai anh, nhỏ giọng nói, cô cảm thấy mình vô cùng may mắn, không chỉ gặp được chuyện kỳ lạ như sống lại, còn gặp được một người đàn ông tốt như vậy nữa.

Tạ Thanh Nghiên hôn lên đỉnh đầu của cô, “Nói ngốc nghếch cái gì đó, so sánh với mẹ anh mà nói, chuyện anh làm cho em còn ít lắm.

..

“Vậy chuyện em làm cho hai người còn ít hơn.

..

“Em không cần làm gì cả, em cứ phụ trách sống vui vẻ là được rồi.

” Tạ Thanh Nghiên ngửa đầu dựa vào thành giường, khóe miệng hiện lên một nụ cười nhạt, anh cũng không phải đang dỗ dành cô, mà là thật sự nghĩ như vậy, sự tồn tại của người phụ nữ này chính là ngọn nguồn tạo nên niềm vui cho anh, thỉnh thoảng trêu chọc cô, cũng có thể làm tâm trạng cả

ngày của anh vô cùng vui vẻ.

Lăng Vi ngồi thẳng dậy nhìn anh, cảm thấy ba Tạ không nói lời cợt nhả chuyển sang nói lời âu yếm, làm cô có chút không thích ứng, “Anh à, anh sao vậy?”

“Hả?” Anh nhất thời không hiểu ý cô.

“Hôm nay anh lại trở nên thâm tình chân thành.

” Lăng Vi che miệng cười trộm.

“Bởi vì hôm nay anh đã thỏa mong muốn, cho nên tâm trạng tốt!”

Lăng Vi đỏ mặt nhìn anh.

“Xem ra em thích anh diễn vai lão lưu manh hơn rồi? Hay là chúng ta lại thảo luận vấn đề tư thế mới đi?”

“Mau câm miệng đi!”

Quả nhiên, không đứng đắn được ba giây sao??

Cứ không biết xấu hổ như vậy hai ngày, Tạ Thanh Nghiên mới nhớ ra anh là tổng tài bá đạo của một tập đoàn lớn, anh còn phải đi làm, lúc này mới không tình nguyện buông tha cô.

“Ông xã phải ra ngoài kiếm tiền nuôi gia đình, bảo bối không tới tiền sao?”

Bởi vì hai ngày nay thể xác và tinh thần đều được thỏa mãn tối đa, ba Tạ trông có vẻ sáng khoái thoải mái, cực kỳ có tinh thần.

Mà Lăng Vi lại mang vẻ mặt buồn bã ỉu xìu, giống như đã bị con yêu quái nào đó hút khô tinh khí vậy, rũ rĩ mất xuống, bụng ly sữa bò lên chậm rãi uống.

Nghe anh nói như vậy, mới lê dép lê tiến anh ra ngoài cửa, sau đó mệt mỏi đuối sức nói: “Ông xã cố lên, em sẽ ở nhà ngoan ngoãn chờ anh.

..

Nghe giọng điệu rất không tình nguyện.

Mà ông chủ Tạ làm như được phủ một lớp da thật dày, cảm thấy bà xã ỉu xìu như vậy cũng vô cùng đáng yêu, cực kỳ đáng yêu, ôm cô dỗ dành nói: “Bảo bối thật ngoan, tới hôn tạm biệt đi.

”

Hôn phách của Lăng Vi lập tức trở về vị trí cũ, đề phòng nhìn anh, “Vừa rồi ở phòng bếp không phải đã hôn tạm biệt rồi sao?” Vừa hôn còn vừa dùng tay ăn đậu hũ của cô.

“Bảo bối, vừa rồi là hôn buổi sáng.

” Ba Tạ kiên nhẫn giải thích.

“Hôn buổi sáng không phải đã hôn khi rời giường rồi sao?” Lăng Vi chưa từ bỏ ý định muốn tiếp tục biện giải.

“Đó là nụ hôn khi vừa kết thúc vận động ở trên giường.

”

Chương 64: Chương 64

Tên của Chu Tiểu Quai nghe thật ngoan ngoãn, diện mạo cũng thật ngoan ngoãn, lúc nói chuyện phiếm lại rất hay nói, Lăng Vi cũng không cần phải nói gì, Chu Tiểu Quai có thể một mình thao thao bất tuyệt.

Lăng Vi cảm thấy lạ, ông chủ Lâm trông thành thực ổn trọng, đa mưu túc trí, mà Chu Tiểu Quai lại trẻ trung rộng rãi, há mỗi đều là từ ngữ hiện đại trên internet, hai người này vừa nhìn thì đã biết chính là hai loại người khác nhau, nhưng có thể hợp lại với nhau rồi yêu đương với nhau thì cũng là một chuyện kỳ diệu.

“Tôi bị anh ấy lừa tới đó.

” Giọng điệu của Chu Tiểu Quai không nhìn được bất bình.

Lăng Vi đưa mắt nhìn ông chủ Lâm, phát hiện người này luôn bị Chu Tiểu Quai trào phúng, nhưng vẫn bày ra bộ dáng cười tủm tỉm, nghe Chu Tiểu Quai nói là bị lừa tới, vậy mà anh ta cũng thoải mái hào phóng thừa nhận, nói: “Đúng vậy, là lừa tới, lúc ấy cô ấy còn là một thanh niên nghiện mạng, tôi đưa cô ấy đi chơi trò chơi, chơi một hồi lừa được cô ấy luôn.

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên chắc chắc hai tiếng, “Đúng là phong cách của anh, lão lưu manh.

”

Lăng Vi:.....

Ba Tạ à, chính anh cũng là lão lưu manh, sao anh lại không biết xấu hổ mắng người khác là lão lưu manh chứ!

Chu Tiểu Quai nói: “Khi đó còn nhỏ, chơi trò chơi tình duyên, lại tìm được anh ấy, khi đó cảm thấy anh ấy thật lợi hại, giọng nói lại dễ nghe, còn chịu chi tiền! Sau này trò chuyện một hồi thì lộ mặt thật, sau đó anh ấy không cho tôi chơi trò chơi nữa, cái tên ma quỷ này!”

Ông chủ Lâm nhướng mày: “Để em tiếp tục tìm tình duyên khác trên trò chơi sao?”

Chu Tiểu Quai chu miệng, tỏ vẻ không phục.

“Tôi thấy hai người rất ân ái nha, sao lại nói xấu người ta như vậy.

” Lăng Vi nói.

Chu Tiểu Quai che miệng cười, chính là muốn nói xấu người ta đó.

Lâm Húc chỉ cười nhìn cô ấy, trong ánh mắt tràn ngập sự cứng chiều.

Đó dù sao cũng là chuyện tình cảm của người khác, Lăng Vi cũng không dò hỏi tới cùng, vì thế đổi sang đề tài khác nói: “Tin tức Tiết Dương Dương và tổng bộ chocolate NN có tiếp xúc, hình như là do cô tung ra sớm nhất.

..

Chu Tiểu Quai uống mấy ngụm trà, gật đầu nói: “Đúng vậy, lúc ấy là do ekip của bọn họ chủ động tới tiếp xúc với tôi, chỉ kêu tôi tạo nên tin hot, chèn ép khí thế bên cô, dù sao ồn ào đi qua, ai sẽ lại đi truy cứu rốt cuộc Tiết Dương Dương có nhận được đại ngôn toàn cầu hay không, không ngờ chuyện này lại trùng hợp như vậy, Lâm Húc quen biết ông chủ của công ty chocolate, cho nên ông chủ Tạ còn thuận lợi bàn xong vụ quảng cáo này.

..

Chu Tiểu Quai tổng kết lại, “Đoàn ekip này của Tiết Dương Dương thật sự không được, keo kiệt quá mức, nhưng cũng chỉ vì ỷ vào độ nổi tiếng của Tiết Dương Dương mà thôi.

..

Lăng Vi cười nói: “Việc này vẫn phải cảm ơn cô.

..

Ý nghĩ của Chu Tiểu Quai và Lý Ý giống nhau như đúc, “VẬY cảm ơn bạn trai của cô đi, cơ hội chính là do anh ấy tranh thủ cho cô.

..

Lăng Vi nghĩ thầm, tôi đã cảm ơn rồi, còn tự coi mình là quà tặng cho anh ấy nữa, còn bị anh làm như vậy như vậy thật lâu!

Nhưng vẫn mạnh miệng nói: “Anh ấy là bạn trai của tôi, tranh thủ nguồn lực cho tôi cũng nên thôi!” Nói xong còn khiêu khích nhìn ông chủ Tạ một cái.

Ông chủ Tạ bị bộ dáng giả hoạt của cô chọc cười, nắm lấy tay cô hôn lên “Không sai, đây là chuyện nên làm.

..

Chu Tiểu Quai đưa hai tay ra chống cằm, si mê nhìn bọn họ, “Hai người thật sự rất xứng đôi, đẹp trai đẹp gái, nhìn cũng thấy vui mắt!”

Ông chủ Lâm đưa tay ôm lấy cô ấy, “Chúng ta cũng rất xứng đôi.

..

“Sói xám và khăn đỏ sao?”

“Đúng vậy, bọn họ cũng là một đôi mà không phải sao.

..

“Bọn họ là một đôi sao? Lần đầu tiên em mới nghe thấy đó.

..

“Mỗi lần mọi người nhắc tới bọn họ không phải đều gọi một lượt khăn đỏ và sói xám sao?”

Mọi người:.....

Ông chủ Lâm à, rốt cuộc anh đọc thể loại truyện cổ tích gì vậy?

Bởi vì Lăng Vi và Chu Tiểu Quai vừa gặp đã thân, cho nên hai người hẹn lần sau đi chơi chung với nhau, còn nói rất nhiều, lại không cho hai người đàn ông kia nghe.

Ông chủ Lâm nói xen vào: “Bọn họ ở cùng một khu dân cư với chúng ta, lúc nào em cũng có thể qua tìm Lăng Vi chơi.

..

Lăng Vi:.....

Chu Tiểu Quai:.....

Nói chuyện nửa ngày, thì ra là hàng xóm!

“Vậy ngày mai tôi sẽ sang chơi với cô nha!” Chu Tiểu Quai lập tức đưa ra đề nghị, cả ngày cô ăn không ngời rồi, có thể tìm được một người bạn chơi chung, đương nhiên phải thật quý trọng.

Lăng Vi còn chưa kịp trả lời thì đã nghe Tạ Thanh Nghiên nói: “Gần đây cô ấy không rảnh.

..

Mặc dù hai ngày nay đúng là có hơi bận, nhưng vẫn có thời gian nói chuyện với bạn bè, Lăng Vi nhíu mày nhìn anh, “Sao anh biết em không rảnh.

..

Ông chủ Tạ vô cùng bình tĩnh nói, “Bởi vì anh không rảnh, cho nên em cũng không rảnh.

..

Hai người phụ nữ còn chưa hiểu gì cả, ông chủ Lâm lại lập tức hiểu rõ, cười nhẹ nói: “Được rồi, hai ngày này tôi sẽ coi chừng cô ấy, không cho cô ấy đi quấy rầy hai người.

..

Lăng Vi vừa mới lấy lại tinh thần nghe thấy câu nói này mặt lập tức đỏ bừng, không ngờ người đàn ông này ở trước mặt người khác cũng có thể mặt không đổi sắc mà nói mấy lời cợt nhả như vậy!

Thấy Chu Tiểu Quai vẫn chưa phản ứng kịp, ông chủ Lâm lại nhỏ giọng nói với cô: “Ngày thường lúc anh rảnh thì sẽ làm cái gì?”

Chu Tiểu Quai bĩu môi, “Còn có thể làm cái gì? Không phải cả ngày dính lấy

em sao?” Nói tới đây, cô cũng lập tức hiểu ra ý của ông chủ Tạ, không nhịn được che miệng cười trộm.

Mặc dù Tạ Thanh Nghiên mặt dày nói không có thời gian tiếp khách, nhưng Lăng Vi vẫn trao đổi cách thức liên hệ với Chu Tiểu Quai, cũng hẹn là khi Lăng Vi nghỉ phép, Chu Tiểu Quai sẽ tới chơi với cô, đúng là “Vô pháp vô thiên”.

Hai ngày sau, 《 Mẹ cố lên! 》 chính thức được công chiếu ở các trang mạng nổi tiếng trên internet, đồng thời đoạn phim giới thiệu mở đầu cũng được truyền ra.

Vào buổi tối, Lăng Vi đã canh ở trước máy tính chờ đợi buổi phát sóng đầu tiên, còn Tạ Thanh Nghiên thì lại canh giữ ở bên cạnh cô, sàm sỡ cô..... Lăng Vi bị anh làm phiền chịu không nổi, “Anh có thể nghiêm túc một chút không? Đây là chương trình thực tế đầu tiên của em, cho dù anh không thích xem tiết mục giải trí, thì anh cũng phải tôn trọng thành quả lao động của em chứ!”

Ba Tạ liếm cổ cô hỏi: “Anh không tôn trọng thành quả lao động của em khi nào?”

“Anh làm bẩn em trước mặt thành quả lao động của em!”

“Thực xin lỗi, nếu như liếm hai cái đã gọi là làm bẩn, vậy hai chúng ta sớm đã dơ bẩn không còn gì rồi!”

Lăng Vi:.....

Ba Tạ tiếp tục bẻ cong sự thật nói: “Anh có dự cảm, sau khi tiết mục này được phát sóng, chắc chắn em sẽ nổi, cho nên anh giúp em chúc mừng trước.

..

“Làm bẩn em mà gọi là chúc mừng?”

“Em gái Lăng à, xin chú ý cách dùng từ của em, hơn nữa làm chuyện sung sướng chẳng lẽ không phải chúc mừng sao?”

Em gái Lăng:.....

Lúc đoạn phim mở đầu được chiếu, mấy bà mẹ và bảo bảo đều lộ mặt, bởi vì đã được xử lý hậu kỳ, ai cũng rất xinh đẹp, cũng rất đáng yêu.

Ở sau là đoạn phim ngắn giới thiệu về mỗi một gia đình, Lăng Vi nhìn một hồi, phát hiện điều không đúng, hất văng móng heo của ba Tạ, kinh ngạc hỏi: “Sao không thấy những người khác?”

“Ai?”

“Mẹ, lão Nghiêm, chị A Tuệ, anh, mọi người đều không có ở trên đây? Ngày đó rõ ràng mỗi người đều có mặt trên màn hình mà.

”

Tạ Thanh Nghiên chẳng hề để ý nói: “Nga, là anh kêu bọn họ cắt bớt, chỉ là tiết mục của em và nhóc con, những người khác không cần xuất hiện.

”

Lăng Vi:.....

“Nhưng anh có để lại phim ảnh, ngày thường để mọi người ở nhà xem cho vui là được.

”

Tính chất của hai cái này căn bản không giống nhau mà!

“Loay hoay nửa ngày lại lên không được TV.

” Lăng Vi thở dài: “Mẹ và mọi người nhất định sẽ rất đau lòng.

”

Mọi người ở Tạ gia vây quanh trước TV đâu phải là rất đau lòng, mà quả thật chính là oán khí ngút trời.

Mẹ Tạ lửa giận công tâm, gõ mấy chữ gửi lên group WeChat.

“Tiểu Vi, con nói cho cái tên họ Tạ kia biết, mẹ không có đứa con trai như nó, mẹ đã kéo nó vào danh sách đen (bao gồm cả điện thoại, WeChat, Qiuqiu, Weibo, v.

v.

), mẹ muốn cắt đứt quan hệ với nó, mẹ muốn thu hồi quyền thừa kế của nó!

Mọi người ở trong biệt thự trên núi, cũng đã đệ đơn cho mẹ rồi, bọn họ nói tập thể bọn họ đều kéo cậu chủ vào danh sách đen (bao gồm cả điện thoại, WeChat, Qiuqiu, Weibo, v.

v.

)!”

Lăng Vi:.....

Tuyên bố này khá chi tiết, lại còn bao gồm các loại trang mạng xã hội!

Lăng Vi đưa điện thoại di động cho ba Tạ xem, “Anh ơi, anh đã khiến cho mọi người đều căm phẫn rồi.

..

Tạ Thanh Nghiên đưa mắt nhìn thoáng qua, buồn cười nói, “Anh thật sự sợ quá! Còn quyền thừa kế nữa chứ, có phải bà ấy lại lấy nhằm kịch bản rồi hay không?”

Lăng Vi:.....

“Gần đây anh vẫn đừng nên lên trên núi, bằng không chắc chắn sẽ bị bọn họ diệt khẩu.

..

“Gần đây anh chơi với em còn không đủ thời gian, làm gì còn rảnh để ý đến bọn họ? Để bọn họ tự chơi đi.

..

Lăng Vi:.....

Chương trình trên máy tính vẫn đang công chiếu, Lăng Vi mở đạ nạc ra xem bình luận.

Bởi vì chuyện quảng cáo chocolate làm cô nổi lên một đợt, cho nên độ chú ý vẫn rất cao, mặc dù có người ghét bỏ có người mỉa mai, nhưng cũng có không ít người khen ngợi nhan sắc của Lăng Vi.

“Thật sự quá đẹp, đẹp ở mọi góc độ luôn.

..

“Dáng người thật sự quá tốt, chân thật dài, trong mấy người thì cô là người mặc quần áo đơn giản nhất, nhưng lại là người ăn mặc đẹp nhất!”

“Lúc trước xem quảng cáo đã bị cô ấy mê hoặc, lần này tới xem là vì cô ấy!”

“Lúc cô ấy cười thật sự rất đẹp, tôi cũng sắp cong rồi.

..

“Bảo bảo đi theo Lăng Vi cũng rất đáng yêu, hai người giúp đỡ lẫn nhau thực sự rất đáng yêu, giống như mẹ con thật vậy.

..

“Vốn là vì bảo bảo của Cổ Ý mà tới, kết quả lại bị Tạ bảo bảo gom fan, thật mềm thật manh!”

.....

Bởi vì các loại đánh giá đều rất cao, cho nên đã khiến Lăng Vi không thể không hoài nghi, sau lưng có phải lại có bóng dáng của thủy quân đất nhất hay không.

Vì thế cô nói hoài nghi của mình cho Tạ Thanh Nghiên nghe, “Anh nói mấy bình luận có phải mẹ thuê thủy quân tới làm hay không.

..

Tạ Thanh Nghiên không có trả lời, mà là cầm lấy di động, click mở bảng tin ra, sau đó đưa trạng thái được cập nhật mới nhất đến trước mặt cô, “Các anh em, đêm nay chương trình thực tế của chị dâu các người công chiếu, vào bình luận đi ~”

Lăng Vi:.....

“Cho nên anh phát triển bảng tin thành căn cứ thủy quân sao? Kêu mấy ông chủ lớn vào bình luận cho em?” Đúng là một công anh nghĩ ra mà!

“So với việc cả ngày đi ăn chơi đàn đúm phá sản, còn không bằng làm chút chuyện có ý nghĩa.

..

Thì ra làm thủy quân bình luận dạo là chuyện rất có ý nghĩa à? Ông chủ Tạ cũng thật ưu tú!

“Như vậy thủy quân này còn đắt hơn thủy quân mẹ thuê rồi.

”

“Bọn họ tự trả tiền.

”

Có một đám người đáng yêu như vậy lãng xê cô, muốn không nổi cũng rất khó!.

Chương 65: Chương 65

“Trời ạ, tất cả mọi người đều đi tìm manh mối của nhiệm vụ, bọn họ lại đi tìm vỏ sò?!”

“Cười chết mất, Tạ bảo bảo thiếu chút nữa đã muốn ném bình manh mối vào trong biển.

”

“Ha ha ha..... Hai người này tuyệt đối là là khách mời không đứng đắn nhất, người khác tìm cả ngày, bọn họ chơi cả ngày!”

“Cuộc đối thoại của hai người bọn họ thật tình cảm, Tạ bảo bảo tuyệt đối là một bảo bảo ấm áp.

”

“Đúng là bảo bảo ấm áp ~~”

“Vốn là vì Cổ Ý mà tới xem, kết quả lại bị bảo bảo ấm áp gom fan, thật sự quá manh, vừa soái vừa manh, còn nói phải dưỡng lão cho Lăng Vi, thật sự quá ấm áp!”

“Hai người kia không giống mẹ con, càng giống bạn chơi cùng hơn, thật sự là rất có cảm tình.

”

.....

Lăng Vi vui vẻ lướt đạn mạc, bên trong có rất nhiều bình luận khen ngợi Tạ bảo bảo, nhìn thấy mấy bình luận này, Lăng Vi cũng cảm thấy vinh dự, đặc ý quay đầu lại nói với Tạ Thanh Nghiên: “Bảo bảo nhà em thật giỏi, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở.

”

“Em đang nói em sao? Thật đáng yêu!” Tạ Thanh Nghiên ở bên cạnh lật xem thực đơn, hôm nay là cuối tuần, hai người đều hiếm khi không cần ra cửa, sáng sớm Tạ Thanh Nghiên đã kêu lão Trương đi mua chút rau thịt tươi mới tới đây, nhìn thực đơn lâu như vậy, anh cảm thấy tu vi của mình đã có chút đắc đạo, chắc đã có thể khai triển quyền cước một phen.

Bây giờ hai người vẫn đang ở trong tuần trăng mật, Tạ Thanh Nghiên thật sự không muốn người khác quấy rầy khoảnh khắc ngọt ngào của bọn họ, cho nên trong khoảng thời gian này cũng không muốn mời đầu bếp bảo mẫu linh tinh gì đó tới, từ sau khi Lăng Vi khen người đàn ông biết nấu ăn có mị lực, Tạ Thanh Nghiên vẫn luôn canh cánh chuyện này ở trong lòng, thậm chí còn hạ quyết tâm trở thành một người đàn ông giỏi nấu ăn, mà hôm nay, chính là ngày sẽ nghiệm thu thành quả.

Thấy anh trả lời xong lại thất thần, Lăng Vi nói: “Em nói nhóc con mà, anh đừng nói cho có lệ như vậy chứ.

..

“Anh lại cảm thấy nó không đáng yêu bằng em, nó có thể đùa có thể ôm có thể vận động với anh sao, nó chỉ biết quậy.

” Ba Tạ lật qua một trang sách, cau mày tiếp tục nghiên cứu.

Lăng Vi:.....

“Em đến xem, muốn ăn món nào?” Tạ Thanh Nghiên chỉ vào hai món ăn trong thực đơn rồi hỏi cô.

“Cà chua xào trứng? Dưa chuột xào trứng?” Lăng Vi nhìn hai món ăn đủ các màu đỏ vàng xanh trên bức ảnh, khó tin nói: “Anh nhìn nhiều ngày như vậy, nghiên cứu lâu như vậy mà chỉ nghiên cứu ra hai món ăn này? Một chút kỹ thuật cũng không có, một chút cũng không cao cả!”

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt nhìn cô, “Một người chiên trứng gà cũng có thể bị bỏng tay, em xác định muốn thảo luận kỹ thuật nấu nướng với anh?”

Lăng Vi:.....

“Cái đó chỉ là chuyện ngoài ý muốn.

”

“Cho nên anh đã tổng hợp tiếp thu hết các loại kinh nghiệm thất bại lúc trước của em, lại kết hợp với thực tế, do đó chọn lựa ra món ăn thích hợp cho lần đầu tiên xuống bếp của anh.

” Tạ Thanh Nghiên nói.

“Chỉ hai món này mà anh chọn đến mấy ngày?”

“Đây là cơ mật.

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên chỉ ngón tay thon dài vào hai món ăn, “Mau chọn, cái nào?”

Còn không phải đều là xào trứng sao, có cần nghiêm túc chọn lựa như vậy không? Lăng Vi tùy tiện chỉ ngón tay, “Vậy dưa chuột xào trứng đi.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi thấy biểu cảm của anh trở nên vi diệu, lập tức hỏi : “Sao vậy?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Màu xanh lục.

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên ho nhẹ, “Em biết không, đàn ông bọn anh tương đối miễn cảm với màu xanh lục.

”

Lăng Vi trợn trắng mắt, “Màu xanh lục thì làm sao? Chẳng lẽ đàn ông các anh đều không ăn rau màu xanh lục sao? Em chỉ thích ăn dưa chuột, anh xem rồi làm đi!”

Tạ Thanh Nghiên suy nghĩ một hồi lại nghiêm mặt hỏi cô, “Em thích màu sắc của dưa chuột hay là thích hình dạng của dưa chuột?”

Lăng Vi:.....

Bạn trai như vậy ai muốn thì lấy đi, tức no luôn rồi còn ăn cái quỷ gì nữa! Cuối cùng trải qua một lúc thận trọng suy xét, ông chủ Tạ quyết định làm món cà chua xào trứng, không phải bởi vì màu sắc của quả cà chua rực rỡ, cũng không phải bởi vì màu sắc hình dạng của quả dưa chuột quá hấp dẫn, mà là bởi vì ba Tạ không biết gọt vỏ dưa chuột, cái này thật sự là một chuyện bi thương.

Lăng Vi vốn muốn xung phong nhận việc gọt vỏ dưa chuột, dù sao cô cũng là người phụ nữ đã từng nấu vài món ăn, gọt vỏ gì đó cũng sẽ biết, lại bị bạn trai ngăn cản, nói cái gì mà không yên tâm để cô tiến vào phòng bếp, hoàn toàn không cho cô chút mặt mũi nào!

Vì thế Lăng Vi quay về tiếp tục xem video, sau khi số đầu của 《Mẹ cố lên!!》 được phát sóng, mức độ hưởng ứng cũng không tệ lắm, mấy bà mẹ đều được khen ngợi, mấy đứa nhỏ đáng yêu cũng thu hút nhiều fan, đặc biệt là Tạ bảo bảo, đã có nickname, gọi là bảo bảo ấm áp, đúng là làm người ta dở khóc dở cười mà.

Khi bắt đầu quay tiết mục này, Lăng Vi vẫn chưa có tiếng tăm gì, hoàn toàn là dựa vào thủ đoạn của Lý Ý mới mạnh mẽ chen chân vào được, cho nên trong bản cắt ghép của số đầu tiên, trong mấy người thì cô ít cảnh nhất, nhưng cũng có thể là do trong số đầu cô luôn chơi với Tạ bảo bảo, cho nên hoàn toàn không có cảnh nào được cắt nối biên tập vào, nhưng mấy cảnh quay lại khá xinh đẹp, chính là cảnh cô nắm tay bảo bảo, chậm rãi đi qua con hẻm cổ, cảnh sắc kia thật sự rất độc đáo, rất nhiều cư dân mạng đã bình luận sẽ lấy cảnh này làm hình nền cho máy tính.

Sau khi Lăng Vi thưởng thức vài lần, cũng cười tủm tỉm chụp lại bức ảnh này.

Lúc Lăng Vi đang vui vẻ xem video, còn Tạ Thanh Nghiên thì ở trong phòng bếp hăng hái chiến đấu với mấy quả cà chua, đột nhiên chuông cửa nhà bọn họ lại vang lên.

Khi Lăng Vi nghe thấy tiếng chuông cửa thì ngậy ra một lúc, hình như cô không nghe ba Tạ nói hôm nay có tới khách thăm, chẳng lẽ là mẹ Tạ dẫn một đám người hầu đang xúc động phần nộ tìm tới cửa đuổi giết? Sau khi

《 Mẹ cố lên! 》 được phát sóng, mẹ Tạ đã đơn phương đoạn tuyệt lui tới với ông chủ Tạ, còn tuyên bố muốn kéo anh vào danh sách đen trên các trang mạng xã hội, thật sự không loại trừ bà ở nhà càng nghĩ càng giận, sau đó xông tới cửa đại nghĩa diệt thân.

Nghĩ đến đây, Lăng Vi vội vàng đứng dậy, lén lút chạy tới cửa nhìn camera ngoài cửa, sau khi nhìn thấy rõ ràng người tới rồi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thì ra là Chu Tiểu Quai.

Lăng Vi tiến lên mở cửa, cười cười đón cô ấy vào, “Còn tưởng rằng cô nói ở trên WeChat chỉ là nói chơi mà thôi, không ngờ lại thật sự qua đây.

”

Chu Tiểu Quai đưa hộp quà tặng trên tay cho cô, “Quà này.

”

“Tới chơi là được rồi, còn chuẩn bị quà tặng làm gì.

”

Chu Tiểu Quai cười tủm tỉm nói: “Lần đầu tới cửa, đương nhiên phải tặng, nhưng món quà này là do lão Lâm chuẩn bị, tôi cũng không được nhìn, quà của anh ấy đơn giản chỉ là nhân sâm đông trùng hạ thảo đồ bổ linh tinh gì đó thôi, một chút ý tưởng mới cũng không có.

”

Vừa nghe là đồ bổ, Lăng Vi cũng không quá để ý, thuận tay đặt lên trên bàn trà, sau đó muốn đi rót nước cho Chu Tiểu Quai, “Thích uống nước sôi để nguội, trà, hay là nước trái cây?”

“Đều được cả.

” Chu Tiểu Quai vừa đáp lời, vừa mới lạ nhìn khắp nơi, “Oa, nhà của cô lớn hơn nhà của tôi nhiều!”

Từ sau khi chuyển đến ở chung với Tạ Thanh Nghiên, từ tận đáy lòng của Lăng Vi vẫn không trung thành với nơi này, cũng không thể tự nhiên coi mình trở thành nữ chủ nhân của căn nhà này, mà lúc này Chu Tiểu Quai nói

một câu, lại làm cô vô cùng có tự tin, “Bố cục nhà của hai người khác nơi này sao?”

“Ừ, nhỏ hơn một chút, hơn nữa phong cách trang trí của lão Lâm thật sự khiến người ta không đủ sức mắng chửi, cụ thể là cảm giác nói không nên lời thế nào, lần sau cô đến nhà tôi chơi, tự mình cảm nhận là được.

” Chu Tiểu Quai bĩu môi nói.

“Ông chủ Lâm tốt xấu gì cũng là bạn trai của cô, sao có thể ghét bỏ như vậy?”

“Vừa ghét vừa yêu, đau khổ mà vui sướng.

” Chu Tiểu Quai chẳng hề để ý nói.

Lăng Vi mím môi cười, mặc dù Chu Tiểu Quai vẫn luôn ở trước mặt người ngoài cố gắng làm như mình ghét bỏ ông chủ Lâm, nhưng trong ánh mắt cử chỉ lại có thể dễ dàng nhìn ra tình yêu của cô ấy dành cho ông chủ Lâm, thật đúng là một người mâu thuẫn, có lẽ ở phía sau có chuyện cũ bí ẩn gì đó rồi.

Lăng Vi cầm cái ly chuẩn bị đi vào phòng bếp làm nước trái cây cho Chu Tiểu Quai, còn Chu Tiểu Quai thì lại nhắm mắt đi theo cô, “Chỉ có mình cô ở nhà sao? Anh đẹp trai họ Tạ kia đâu?”

“Anh ấy cũng đang ở nhà.

”

Hai người vừa nói chuyện vừa đi vào phòng bếp, cái nhìn thấy đầu tiên chính là Tạ Thanh Nghiên đang mặc tạp dề thêu hoa, tay trái cầm thực đơn, tay phải cầm cái muỗng nhỏ, đang đổ muối vào cái cân điện tử mini.

Chu Tiểu Quai:.....

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi nhìn ông chủ Tạ bày ra một đồng chai lọ ở trước mặt, cũng rất cạn lời.

Chu Tiểu Quai khó tin xoa xoa hai mắt, sợ mình nhìn lầm, “Ông chủ Tạ, anh

đang..... đang nấu cơm?”

Lăng Vi đang muốn xen mồm thì đã thấy Ông chủ Tạ ném cuốn thực đơn thật dày lên trên quầy, rất bình tĩnh hỏi ngược lại: “Cô cảm thấy có thể không?”

Chu Tiểu Quai lộ ra vẻ mặt ngây ngốc, nhưng cô thật sự không tin ông chủ Tạ là người có thể xuống bếp, mặc dù sự thật đang bày ra trước mắt, cô vẫn che giấu lương tâm lắc đầu, “Tôi cảm thấy không thể!”

Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới nhẹ nhàng cười, nói: “Đáp đúng rồi.

..

Lăng Vi:.....

Chu Tiểu Quai chớp chớp mắt, lại tò mò hỏi: “Vậy anh bày dầu muối ở trước mặt, lại còn mặc tạp dề, là đang làm cái gì?”

Lăng Vi âm thầm cười trộm, nghĩ thầm đúng là người chết vì sĩ diện, lần này xem anh nói dối lừa gạt như thế nào!

Tạ Thanh Nghiên lộ vẻ một lời khó nói hết, suy nghĩ một hồi rồi nói: “Vậy cô cảm thấy tôi đang làm cái gì?”

Làm tốt lắm, câu hỏi xoay một vòng, lại trở về vị trí ban đầu.

Chu Tiểu Quai thật hao tổn tâm trí, bởi vì cô cảm thấy mình bị ông chủ Tạ xoay vòng vòng có hơi choáng, hơn nữa ánh mắt ông chủ Tạ nhìn cô có hơi hung dữ, cô cũng không dám nói bậy, suy nghĩ xong thì nói: “Anh đang..... Chơi?”

“Phốc ——” Lăng Vi suýt nữa nhịn không được, dút khoát dựa vào tủ lạnh xem biểu diễn, cô và ông chủ Tạ so chiêu vô số lần, kinh nghiệm chiến đấu tích lũy được rất phong phú, biết rõ ông chủ Tạ tuyệt đối không phải là người mà người thường có thể đối phó được.

Quả nhiên lại thấy Ông chủ Tạ gật gật đầu, nói: “Không sai, tôi đang chơi.

..

Chu Tiểu Quai:.....

Sợ cô ấy không hiểu được ý của anh, ông chủ Tạ lại tốt bụng giải thích: “Tôi và Tiểu Vi đang chơi cosplay đầu bếp, nếu cô không tới đây, có lẽ chúng tôi đã tiến vào phân đoạn sau rồi.

..

Chu Tiểu Quai bình tĩnh hiểu rõ, ngay sau đó quay đầu lại nói với Lăng Vi:
“Thì ra là quấy rầy đến chuyện tốt của hai người, thật sự xin lỗi!”

Lăng Vi:.....

Không ngờ mình thờ ơ lạnh nhạt, vậy mà cũng có thể nằm không cũng trúng đạn!

Tạ Thanh Nghiên dù bận vẫn ung dung cởi bỏ tạp dề, cái tạp dề hoa này đã từng bị vài người mặc qua, nó càng chứng kiến vài vị boss lớn trong giới thương nghiệp rưng rưng nước mắt nấu cơm, cho nên sự tồn tại của nó vô cùng thần thánh, mà ở khoảnh khắc này, nó lại từ tay của Tạ Thanh Nghiên, bị chuyển giao đến tay của Chu Tiểu Quai.

Chu Tiểu Quai đưa hai tay cầm lấy tạp dề hoa, trên mặt lộ vẻ ngây ngốc.

Sau đó lại nghe ông chủ Tạ thông thả ung dung nói: “Nếu đã tới, vậy thuận tiện làm bữa cơm đi, tôi nghe ông chủ Lâm nói tài nấu nướng của cô rất tốt.

..

Chu Tiểu Quai:.....

Lăng Vi:.....

Chương 66: Chương 66

Lăng Vi thật sự không biết sao ông chủ Tạ làm được như vậy, vậy mà lại mặt không đổi sắc yêu cầu khách tới cửa nấu cơm? Mà vị khách này còn là bảo bối của ông chủ Lâm, chính là vị bạn gái đã được cầu hôn 101 lần của anh ta đó! Anh không sợ sau khi ông chủ Lâm biết được việc này sẽ trực tiếp tới cửa đấu tay đôi với anh sao?

May mắn tính cách của Chu Tiểu Quai rất tốt, chờ sau khi hiểu rõ ý của ông chủ Tạ rồi, ngay sau đó lại sáng khoái mang tạp dề vào, mặt mày hớn hở nói: “Tôi còn đang phát sầu giữa trưa sẽ lại ăn cơm một mình đây, nào nhiệt vui hơn, không thành vấn đề không thành vấn đề, tôi biết nấu cơm, lão Lâm cũng thích ăn.

” Nói xong cô lại đi mở tủ lạnh ra, chọn chọn lựa lựa lấy ra đủ lượng đồ ăn cho ba người, “Giữa trưa ăn cơm Tây đi!”

Ông chủ Tạ: “Không tồi!”

Lăng Vi:.....

Vốn dĩ cô còn tưởng vị khách này sẽ nói vài câu đòi công bằng, nhưng kết quả này rõ ràng là kẻ muốn cho người muốn nhận, cô còn có thể nói cái gì? Cô chỉ có thể vui vẻ ngồi chờ ăn!

Tay nghề của Chu Tiểu Quai thật sự rất tốt, trình độ gần có thể so sánh với đầu bếp của nhà hàng nổi tiếng, ăn xong một bữa cơm, khách và chủ đều sáng khoái.

Trước khi đi Chu Tiểu Quai còn tự mình đề nghị: “Hay là như vậy đi, ngày thường khi hai người ở nhà lúc trưa, chúng ta lại ăn cơm chung, hai người ra nguyên liệu tôi ra sức, thế nào?”

Lăng Vi:.....

Đầu bếp này tự động đưa tới cửa, kẻ ngốc mới đi cự tuyệt, cho nên cô vội

vàng đồng ý: “Vậy thật sự quá tốt rồi!”

Sau khi đóng cửa lại, Lăng Vi bắt đầu dạy dỗ ba Tạ, “Anh không thể như vậy nữa, ai tới nhà anh lập tức bắt người ta nấu cơm, cứ thế mãi, ai còn dám tới nhà của chúng ta làm khách chứ? Hôm nay gặp được Tiểu Quai có tính cách tốt, nếu người tới ông chủ Lâm, hai người không phải sẽ đánh nhau luôn sao?”

Ba Tạ nghiêm túc nghe lời dạy dỗ xong, mới chậm rãi nói: “Không sao, anh có chừng mực.

..

Lăng Vi rất nghi ngờ những lời này của anh, tới một người bắt một người, đúng mực ở đâu ra?

Nhưng cẩn thận nghĩ lại, mấy ông chủ kia tới nhà nấu cơm, mặc dù ngoài mặt nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng thực tế cũng không tức giận gì mấy, sau đó vẫn có thể hi hi ha ha tới xem bảng tin của ba Tạ, Lăng Vi cảm thấy, mình đang lo chuyện không đâu rồi!

Buổi chiều hai người định đi đâu đó một chút, ba Tạ kiến nghị là đương nhiên phải ở trên giường vượt qua kỳ nghỉ vui vẻ này, gần đây anh giống như đã được đả thông hai mạch Nhâm Đốc, thường xuyên nghĩ ra các loại tư thế vừa thẹn vừa sung, cho nên luôn gấp gáp muốn mở khóa tư thế mới cùng với Lăng Vi.

Lăng Vi bị lẫn lộn nhiều lần, cũng không chịu làm nữa, ngày thường khi nghỉ ngơi ở nhà, cô cũng sẽ tìm cho mình chút chuyện để làm, bởi vì nếu không có việc gì làm, cô sẽ bị ông chủ Tạ làm.

Cho nên cô rất muốn tìm việc, nếu thật sự tìm không thấy việc để làm, vậy sẽ chạy ra bên ngoài, “Em cảm thấy chúng ta đi xem phim đi, gần đây là vài bộ phim nghe nói hay lắm.

..

Tạ Thanh Nghiên hỏi cô, “Em cả ngày đóng phim, còn muốn đi xem người khác diễn nữa, không ngán sao?”

Lăng Vi đặc ý nói: “Đương nhiên sẽ không ngán, em đi xem người khác diễn là đang tích lũy kinh nghiệm, hiểu không? Tiếp thu kinh nghiệm của người khác, làm phong phú thêm kỹ thuật diễn của mình.

..

Tạ Thanh Nghiê n vuô t cầ m, nhượ ng mà y nói: “Rạ p chiế u phim cũ ng là mệ t nơi khỏ ng tậ , thíc h hợ p cho cá c đò i tình nhâ n làm độn g tá c nhỏ , đượ c rồi, bậ y giờ chú ng ta đi ngay.

..

Lắ ng Vi vộ i vàng ngắ n anh lạ i, “Tù tồ đấ , anh nói làm độn g tá c nhỏ gì?”
Tạ Thanh Nghiê n nhú u mà y, “Anh có nói sao?”
Lắ ng Vi trườ ng mắ t, “Anh có nói.

..

Tạ Thanh Nghiê n hỏi lạ i: “Nói cá i gì?”
Lắ ng Vi túc giậ n, “Muố n giở trò!”
Tạ Thanh Nghiê n gậ t đầ u, “Đượ c, anh sẽ cố gắ ng thỏ a mắ n em.

..

Lắ ng Vi:.....
Cuố i cùng bọ n họ khỏ ng ở nhà mớ khóa tư thê mới, cũ ng khỏ ng đén rạ p chiế u phim giở trò, bọ n họ bị mệ t cuộ c điệ n thoạ i gọ i lên trê n núi.

Tạ Thanh Hoa gọ i điệ n thoạ i tới, nói mẹ Tạ sinh bệ nh, vừa mới ă n cớ m nước xon g đứ ng lên độ t nhiê n lạ i tể xú u, hù ché t mọ i ngườ i, lúc này đấ gọ i bá c sĩ gia đì nh tới, ngắ m lạ i vấ n nê n bá o cho Tạ Thanh Nghiê n mệ t tiế ng.

Hai ngườ i nghe xon g tin túc này lập túc vộ i vàng thu dọ n đồ đặ c chạ y tới đó, trướ c khi ra cầ , Lắ ng Vi nhớ Chu Tiể u Quai có mang đén đồ bỗ trung dưộ c, cũ ng thuậ n tay mang theo, lúc lên xe, Tạ Thanh Nghiê n thấ y cô ô m cá i hợ p gắ m nhỏ thì thuậ n miệ ng hỏi, “Thứ gì vậ y?”
Lắ ng Vi giấ i thíc h: “Chu Tiể u Quai tặ ng, nói là đôn g trườ ng hạ thỏ o hay nhâ n sâ m gì đó, em nghi ã thuậ n tiệ n mang theo, xem mẹ có cầ n dừ ng đén hay khỏ ng.

..

Tạ Thanh Nghiê n nhú u mà y: “Đồ Chu Tiể u Quai tặ ng, em mớ ra xem chừ a?”

Lăng Vi lắc đầu, “Không đâu, cái hộp này đóng gói đến tinh xảo như vậy, đợi lát nữa lên trên núi sẽ mở ra.

..

Tạ Thanh Nghiên không nói cái gì nữa, dẫm chân ga, tăng tốc chạy tới biệt thự trên núi, ngày thường mặc dù mọi người cãi nhau ầm ĩ hay đấu võ mồm, nhưng lúc quan trọng thì cũng không hề lơ là.

Lúc hai người chạy tới biệt thự trên núi, lại bị ngăn ở ngoài cửa lớn, cho dù Tạ Thanh Nghiên ấn chuông đến cỡ nào cũng không ai ra mở cửa.

Lăng Vi im lặng, hỏi anh, “Sẽ không phải là mẹ hạ lệnh không mở cửa cho anh đó chứ?” Xem ra cả nhà vẫn còn ghi hận chuyện Tạ Thanh Nghiên không cho bọn họ lên TV!

Tạ Thanh Nghiên cười lạnh, gọi điện thoại Tạ Thanh Hoa, “Mở cửa ra, mấy người muốn tạo phản sao?”

Tạ Thanh Hoa:.....

Vài phút sau, cửa lớn mới chậm rãi mở ra.

Lão Nghiêm đi ra nghênh đón bọn họ, “Cậu Thanh Nghiên, vừa rồi là do thái thái ra lệnh, bà ấy nói cho dù chết, cũng không muốn nhìn thấy cậu!”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên bước tới, bá đạo cuồng vọng nói: “Bà ấy ngăn cản được tôi sao?”

Lão Nghiêm nói: “Thái thái nói, cho dù bà ấy không ngăn cản cậu được, thì cũng muốn để cậu biết quyết tâm của bà ấy.

..

Lời này nghe sao giống lời kịch trong kịch bản quá vậy?

Lăng Vi che giấu cảm giác kỳ lạ ở trong lòng, vội vàng hỏi lão Nghiêm, “Lão thái thái bệnh nghiêm trọng không? Sao lại ngắt xiủ?”

Lão Nghiêm rất lễ phép gật đầu với cô, nói: “Trước mắt không có gì trở ngại, tình huống cụ thể thế nào hai người cứ tự mình vào xem đi.

..

Lăng Vi cũng không hỏi lại, ôm hộp gấm vôi vàng đi theo Tạ Thanh Nghiên vào nhà, sau khi đi vào thì thấy sắc mặt của Tạ Thanh Hoa không tốt lắm đang ngồi ở trên sô pha trong phòng khách, đây là lần đầu tiên Lăng Vi nhìn thấy bộ dáng tức giận xụ mặt của thầy Thanh Hoa, vẫn rất giống người làm thầy kẻ khác.

“Thế nào?” Tạ Thanh Nghiên đi vào lập tức trực tiếp hỏi em trai của mình.

Tạ Thanh Hoa đứng lên, mím môi, nói: “Vừa rồi bác sĩ gia đình đã tới khám, nói là không có gì trở ngại, chỉ nói có chút cảm lạnh và tụt huyết áp.

”

“Tụt huyết áp? Trước kia mẹ không có bệnh này.

”

Vừa nói đến đây, Tạ Thanh Hoa rõ ràng có chút tức giận, nói: “Việc này anh cứ đến nói với mẹ đi, A Tuệ nói, gần đây ở quảng trường múa bên kia, có lão thái thái nói mẹ mập lên, bà ấy không phục, học theo A Tuệ ăn uống điều độ giảm béo, mỗi buổi sáng đều không ăn bữa sáng, buổi sáng hôm nay bị mắc mưa ở quảng trường dưới chân núi kia, sau đó lập tức có chuyện.

”

“Ăn uống điều độ giảm béo, đúng là điên mà.

” Tạ Thanh Nghiên nghe xong cũng xụ mặt, diện mạo của hai anh em không quá giống nhau, nhưng khi xụ mặt xuống lại giống nhau như đúc.

Lăng Vi suy nghĩ rồi nói với Tạ Thanh Nghiên: “Chúng ta đi thăm mẹ trước đi.

”

Tạ Thanh Nghiên xua tay, “Lúc này bà ấy sẽ chột dạ, chắc chắn không dám gặp anh, em đi thăm mẹ trước đi.

..

Lăng Vi lập tức ôm hộp gấm đi lên lầu hai, Tạ bảo bảo nghe thấy cô tới, từ phòng của mẹ Tạ chạy ra đón cô, “Mẹ!”

“Bảo bảo ngoan, bà nội khá hơn chút nào chưa?”

“Bà nội ăn một chút đã tốt hơn rồi!”

Hai người vừa nói vừa đi vào phòng, lúc này mẹ Tạ đang ở trên giường, tinh thần trông vẫn rất không tệ, chắc không quá nghiêm trọng.

“Mẹ, con và Thanh Nghiên tới thăm mẹ.

..

Mẹ Tạ ngồi ở đầu giường, cười ha hả vẫy tay với cô, “Thấy con tới lập tức khỏe rồi, cái thằng bất hiếu kia đừng có tới, nhìn thấy nó một lần, mẹ lại phiền một lần, thấy nó vài lần, mẹ cũng sắp phát bệnh tim luôn!”

“Mẹ, đừng nói như vậy, Thanh Nghiên cũng rất lo lắng cho mẹ, vừa rồi khi đến đây đều tăng tốc chạy rất nhanh.

..

Lúc này mẹ Tạ cũng không nói gì, bữu môi nói: “Lái xe nhanh như vậy không muốn sống nữa sao, lần sau con phải ngăn nó lại.

..

Lăng Vi gật đầu, “Mẹ, muốn giảm béo cũng có rất nhiều cách, sao mẹ lại lao đầu vào cách hại mình này.

..

Mẹ Tạ vô tội chớp chớp mắt, “A Tuệ thường xuyên ăn uống điều độ, cũng không thấy bà ấy có chuyện gì, đến phiền mẹ lại không được, ai.

..

“Ở tuổi này của mẹ, dáng người giữ được như vậy đã rất tuyệt rồi.

” Lăng Vi dỗ dành bà.

Mẹ Tạ gật đầu nói: “Đúng vậy, mấy lão thái thái múa quảng trường múa đều ghen ghét mẹ thôi, mẹ chính là bông hoa ở quảng trường múa dưới

chân núi đó!”

Emmmmm..... Cái từ bông hoa này nghe sao cũng thấy kỳ quái!

“Phải không? Vậy có phải mẹ rất được các chú ở đó hoan nghênh hay không.

..

“Ai gia, vừa già vừa xấu, mẹ mới không thèm.

..

“Tóm lại, về sau đừng động một chút thì ăn uống điều độ, tất cả mọi người đều rất lo lắng.

..

Mẹ Tạ gật đầu nói: “Yên tâm đi, bản thân mẹ cũng bị dọa sợ, về sau chắc chắn sẽ ăn cơm đúng bữa, đúng rồi, vừa rồi khi vào cửa con cầm theo cái gì đó?”

Lăng Vi quay đầu lại nhìn cái hộp gấm đặt ở trên ngăn tủ, nói: “Là một ít đồ bổ trung dược, để xem mẹ có cần hay không.

..

Mẹ Tạ suy nghĩ rồi nói: “Mẹ không sao, gần đây A Tuệ lại bị cảm mạo rồi, hay là đưa cho bà ấy đi?”

Lăng Vi cười cười, “Mẹ làm chủ là được rồi.

..

Vì thế mẹ Tạ lại gọi lão Nghiêm tới, “Nơi này có chút đồ bổ, ông đưa cho A Tuệ đi, cho bà ấy bổ bổ thân thể.

..

Lão Nghiêm mặt không cảm xúc, “Bà ấy béo như vậy còn cần bồi bổ?”

Mẹ Tạ tức giận nói: “Đó là do bà ấy mập giả, ngày thường A Tuệ quan tâm ông như vậy, hai ngày nay thân thể bà ấy không tốt, ông cũng phải quan tâm chứ, ông cứ nói cái hộp này là do ông chọn được, cũng sẽ khiến bà ấy vui vẻ hơn một chút.

”

Lão Nghiêm cũng không từ chối nữa, ôm hộp gấm đi ra ngoài tìm A Tuệ.

Lúc này A Tuệ đang xin nghỉ bệnh ngay người ở ký túc xá suy nghĩ kịch bản mới, thấy lão Nghiêm ôm đồ tiến vào thì rất kinh ngạc, “Sao vậy?”

“Quà, tặng bà.

” Nói xong lại đưa hộp gấm cho bà ấy.

A Tuệ lộ vẻ bất ngờ, tiếp nhận lấy hộp gấm rồi vẫn cảm thấy khó tin, “Ông tặng quà cho tôi??”

Lão Nghiêm nhớ tới lời lão thái thái nói, vì thế gật đầu.

A Tuệ kích động đến mức không biết nên nói cái gì mới tốt, vì thế rất hạnh phúc mở quà ra ở trước mặt lão Nghiêm.

Sau đó.....

A Tuệ xách hộp quần áo lên, “Đây là một bộ đồ..... hoa văn hình con báo??”

Lão Nghiêm:.....

A Tuệ chưa từ bỏ ý định mở bộ quần áo hoa văn hình báo lên trên giường, sau đó cúi đầu, ngượng ngùng xoắn xít nói: “Lão Nghiêm, ông xác định đây là mua cho tôi sao? Kích cỡ không đúng nha!”

Lão Nghiêm cạn lời nhìn trời, nghĩ thầm: Để tôi chết đi!.

Chương 67: Chương 67

Mặc dù mẹ Tạ không có gì đáng ngại, nhưng nếu Tạ Thanh Nghiên và Lăng Vi đã tới, đương nhiên sẽ không vội rời đi, dù sao về nhà cũng phải đầu đầu vì bữa tối.

Buổi chiều, người một nhà ngồi ăn bánh uống trà, ra ra vào vào đều là do Tiểu Thanh thu xếp, Tạ Thanh Hoa đau lòng cô ấy, muốn kéo cô ấy qua ngồi, “Em đừng vội, mấy cái này để lão Nghiêm đi thu xếp là được.

”

Tiểu Thanh lắc đầu nói: “Em không rảnh, lão Nghiêm xin nghỉ rồi.

”

Một đám người nghe xong đều ngậy người, lão Nghiêm tới cái nhà này làm quản gia đã mấy chục năm, ngoại trừ lúc sinh bệnh ra, cơ bản sẽ không xin nghỉ, lúc này nghe nói ông ấy xin nghỉ, mẹ Tạ vội vàng hỏi Tiểu Thanh: “Lão Nghiêm cũng sinh bệnh? Nghiêm trọng không?”

Tiểu Thanh lắc đầu, do dự một chút rồi nói: “Lão Nghiêm nói tâm hồn của ông ấy đã bị tổn thương nghiêm trọng, muốn xin nghỉ để giải sầu.

”

Mọi người:.....

Mẹ Tạ nghi hoặc nói: “Giữa trưa lúc nhìn thấy ông ấy, không phải còn rất tốt hay sao? Sao đột nhiên lại nói bị tổn thương rồi?”

Mọi người đồng loạt phóng ánh mắt về phía Tiểu Thanh, Tiểu Thanh rụt bả vai lại, không biết có nên nói hay không, dù sao cũng chỉ là tin đồn.

“Không sao, em nói ra nghe thử xem.

” Tạ Thanh Hoa cổ vũ cô ấy.

Vì thế Tiểu Thanh lập tức nói ra điều mình nghe được cho bọn họ nghe, “Tất cả mọi người đều đang nói, buổi chiều lão Nghiêm tặng quà cho chị A Tuệ, vậy mà lại là một bộ đồ hoa văn hình báo, đáng tiếc kích cỡ không đúng, chị A Tuệ mặc không vừa, kêu ông ấy đi đổi kích cỡ lớn hơn một chút, lão Nghiêm không muốn, còn vội vàng muốn chạy trốn, sau đó ông ấy nói ông ấy muốn nghỉ ngơi mấy ngày.

..

Mọi người:.....

Tạ Thanh Hoa nói: “Không ngờ một người lạnh lùng như lão Nghiêm mà cũng biết tặng mấy món này.

..

Lăng Vi nghe đến đó, bỗng nhiên có loại dự cảm rất xấu.

Tạ Thanh Nghiên buông cái ly xuống, anh là người đầu tiên phản ứng lại kịp, đưa mắt nhìn Lăng Vi: “Cái hộp gấm em mang tới đâu?”

Nghe anh nhắc tới, mẹ Tạ cũng phản ứng lại, ngay sau đó ánh mắt trở nên vi diệu nhìn về phía Lăng Vi, Lăng Vi lập tức đỏ mặt, “Con..... con tưởng là đông trùng hạ thảo nhân sâm hay thuốc bổ linh tinh gì đó, mới kêu lão Nghiêm cầm đi tặng cho A Tuệ.

..

Tạ Thanh Hoa và Tiểu Thanh ở bên cạnh nghe vậy không hiểu ra sao, cũng không biết ba người bọn họ đang nói cái gì.

Mẹ Tạ mím môi cười trộm, cũng không có vạch trần món quà này là do Lăng Vi đưa tới, chỉ bình tĩnh nói: “Nếu lão Nghiêm muốn nghỉ phép, cứ để cho ông ấy nghỉ đi, công việc ngày thường của ông ấy cứ để Tiểu Thanh tạm thời đảm nhận là được.

..

Tạ Thanh Hoa nghe xong tỏ vẻ không phục, “Sao lại bắt em ấy làm việc? Cô ấy là bạn gái của con!”

Mẹ Tạ khinh thường bĩu môi, “Tiểu Thanh có thừa nhận thân phận của con chưa? Theo đuổi một người cũng không biết, mất mặt! Con phải học hỏi anh con.

”

Thầy Thanh Hoa không phục, “Học cái gì? Học anh ấy cả ngày sống ảo ở trên bảng tin sao?”

Ông chủ Tạ sửa lời của anh ấy cho đúng, nói: “Ưu điểm của anh không chỉ có cái này.

”

Thầy Thanh Hoa trừng mắt, “Em không có nói cái này là ưu điểm!”

Ông chủ Tạ gật gật đầu, “Cũng đúng, ưu điểm lớn hơn của anh là biết dỗ dành con gái và da mặt dày.

”

“Xem ra anh cũng rất biết tự hiểu lấy mình.

”

Lăng Vi:.....

Uống trà chiều xong, nhóc con nói muốn đi vào sân đá bóng, ngày thường việc chơi cùng nhóc đều là do lão Nghiêm làm, hiện giờ lão Nghiêm ra ngoài giải sầu, vậy công việc này chỉ có thể giao cho Tạ Thanh Hoa.

Lăng Vi vốn muốn xung phong nhận việc đi chơi cùng, không ngờ lại bị Tạ Thanh Nghiên ngăn cản, “Em không rảnh.

”

“Em rảnh mà.

” Lăng Vi khó hiểu phản bác.

Sau đó lại nghe ba Tạ nói: “A Tuệ sinh bệnh, thân là chủ nhân trong nhà,

chúng ta nên đi an ủi một chút.

..

Lăng Vi:.....

Ngày thường người này gặp A Tuệ không quá mấy lần, lần này lại tốt bụng muốn đi thăm?

Mặc dù Tạ Thanh Hoa cảm thấy đề nghị của anh rất kỳ quái, nhưng vẫn nói: “Được rồi, hai người đi đi, em và Tiểu Thanh chơi với bảo bảo là được.

..

Mẹ Tạ để lại một ánh mắt cười như không cười cho bọn xong thì đứng dậy trở về phòng nghỉ ngơi, còn Tạ Thanh Hoa và Tiểu Thanh thì dẫn nhóc con đi vào sân chơi.

Chờ khi khắp nơi không có ai, lúc này Lăng Vi mới nói với Tạ Thanh Nghiê:n: “Lòng dạ Tư Mã Chiêu(*) của anh người qua đường cũng biết.

..

[(*) Lòng dạ Tư Mã Chiêu người người đều rõ là một câu thành ngữ, ý nói âm mưu hoặc dã tâm hoàn toàn lộ rõ, ai ai trong thiên hạ đều biết.

]

Tạ Thanh Nghiê:n cười khế, “Ai biết?”

“Mẹ biết!”

“Vừa rồi bà ấy đã làm bộ như không biết.

..

Lăng Vi:.....

Mạch não của cả nhà này chạy như thế nào vậy!

Cô dứt khoát chơi xấu, nói: “Muốn đi thì tự anh đi đi, em mới không đi theo anh để mất mặt.

..

Tạ Thanh Nghiê:n nghe xong, cũng không khó xử cô, gật đầu, vô cùng dứt khoát xoay người chuẩn bị rời đi, thấy anh sáng khoái như vậy, Lăng Vi vội

vàng kêu anh lại, đề phòng hỏi: “Có phải anh đã chuẩn bị sẽ nói với A Tuệ như thế nào rồi hay không.

..

“Chỉ nói cái hộp gấm kia là của em, em muốn về.

..

Lăng Vi: “Em hoàn toàn không muốn lấy về, là do tự anh muốn lấy về mà thôi!”

Ông chủ Tạ: “Anh lấy về tới còn không phải để mặc lên trên người của em sao?”

Lăng Vi: “Em hoàn toàn không muốn mặc!”

Ông chủ Tạ rất nghiêm túc cao giọng nói, “Đó chính là hoa văn hình báo.

..

Lăng Vi trợn trắng mắt: “Cho dù là hoa văn hình hổ cũng không liên quan tới em!!!!”

Ông chủ Tạ suy nghĩ một hồi lại nói: “Lần này chúng ta lấy bộ hoa văn hình báo này về trước, lần sau lại mua hoa văn hình hổ.

..

Lăng Vi:.....

Tại sao đề tài này càng nói càng xa vậy? Cô có muốn thảo luận với anh sẽ mua hoa văn thế nào sao?

Cuối cùng, vì cố gắng để giữ hình tượng cho mình Lăng Vi vẫn căng da đầu đi cùng ông chủ Tạ đến “An ủi” A Tuệ.

Lúc đi đến ký túc xá của A Tuệ thì A Tuệ đang vừa lau nước mắt, vừa viết kịch bản, sau đó còn cột một sợi vải dài, phía trên dùng bút Marker màu đỏ viết lên hai chữ, Lăng Vi hoài nghi quê quán của A Tuệ là Tứ Xuyên.

Nghe Lăng Vi nói bọn họ tới an ủi mình, lòng bi thương của A Tuệ lại trào ra, oa một tiếng khóc lên, “Cậu Thanh Nghiê, cô Lăng, hai người thật sự quá tốt rồi, lại còn muốn đến thăm tôi, nhưng tôi..... Nhưng tôi..... Mệnh khổ mà! Oa.....”

Bộ dạng than thở khóc lóc này cho thấy kỹ thuật diễn vô cùng đúng mực!

Chỉ thấy Tạ Thanh Nghiên cầm hai tay vào túi, bộ dáng thản nhiên tự đắc, Lăng Vi bắt đắc dĩ thờ dài, tiến lên an ủi bà ấy: “Chị A Tuệ, quá mức thương tâm không có lợi với bệnh tình, chị phải mở lòng một chút.

..

A Tuệ rút tờ giấy khăn ra, dùng sức xoa nước mũi, sau đó mới nức nở nói: “Có lẽ cô Lăng cũng đã nghe nói, lão Nghiêm tặng cho tôi một bộ đồ hoa văn hình báo, tấm vải dệt kia thật sự quá mỏng, với thân thể này của tôi chắc chắn mặc không vừa, tôi chỉ kêu ông ấy đi đổi một bộ khác, cũng đâu nói không mặc cho ông ấy xem, kết quả ông ấy lại trở mặt, cô nói dưới bầu trời này sao lại có loại người như vậy chứ! Tôi đúng là mệnh khổ mới đi thích ông ấy!!!”

Lăng Vi:.....

Dựa theo ý chị A Tuệ nói, bà ấy cũng đồng ý mặc bộ quần áo này, nhưng quá nhỏ mặc không vừa

Nghe đến đó, Lăng Vi nhin không được lại nã bỏ một hồi, người có dáng người giống quả cầu như chị A Tuệ, khi mặc vào bộ đồ hoa văn hình báo... Emmmmmm..... Khó trách lão Nghiêm nói tâm hồn của ông ấy đã chịu tổn thương, cô chỉ nghĩ đến thôi cũng đã cảm thấy bị tổn thương rồi.

“A Tuệ, bộ quần áo kia lão Nghiêm cầm đi rồi sao?” Ông chủ Tạ hỏi bà ấy.

A Tuệ lắc đầu: “Không có, ông ấy chưa từng chạm vào.

..

Ông chủ Tạ nói: “Hộp đựng quần áo vẫn còn ở đó, bây giờ chị đặt quần áo vào trong rồi đưa cho tôi, tôi giúp chị đi đổi.

..

A Tuệ ngây ra một lúc, “Sao tôi lại không biết xấu hổ như vậy.

..

Ông chủ Tạ mặt không đổi sắc nói: “Không sao, lúc trước là lão Nghiêm nhờ tôi mua.

”

Lăng Vi:.....

Nửa tiếng sau, ông chủ Tạ mang Lăng Vi trở lại căn phòng ở lầu ba của biệt thự, bộ đồ hoa văn hình báo vừa lừa về từ chỗ của A Tuệ đã bị quang minh chính đại bày ra ở trên giường.

Ông chủ Tạ cong khóe miệng lên cười xấu xa: “Là anh giúp em thay? Hay là tự em thay?”

Lăng Vi hấp hổi giãy giụa: “Em lựa chọn không thay!”

Ông chủ Tạ: “Ngoan, đừng phản kháng, phản kháng cũng vô dụng!”

Lăng Vi chảy nước mắt ròng ròng: “Ông chủ Lâm này đúng là kỳ quái, tặng quà cho người sao lại tặng cái này chứ!”

“Cái này kêu là gãi đúng chỗ ngứa, không cần xấu hổ!”

“Nha nha nha ~”

Nhưng mà.....

Lăng Vi vui sướng khi thấy người gặp họa nói: “Quần áo mặc không được, có vài chỗ đã bị A Tuệ sửa cho rộng hơn, xem ra bà ấy thật sự rất khát khao mặc nó vào.

”

Ông chủ Tạ:.....

Chương 68: Chương 68

Bởi vì có không ít các loại hình tiết mục tương tự, cho nên sau khi 《 Mẹ cố lên! 》 được lên sóng, mặc dù độ chú ý không thấp, nhưng vẫn chưa tới mức hot, thành tích chỉ có thể đứng ở tầm trung, nhưng mấy cặp mẹ con ở bên trong lại rất được hoan nghênh, mấy người mẹ có giá trị nhan sắc cao, các bảo bảo vừa manh vừa đáng yêu, hiếm có nhất chính là, cách ở chung của mấy gia đình trông có vẻ vô cùng có tình cảm, vô cùng hài hòa.

Đối với cái này, bình luận của cư dân mạng cũng khen chê không đồng nhất.

“Số đầu tiên cách ở chung của mấy bà mẹ trông có vẻ xấu hổ, nhưng bắt đầu từ số thứ hai, lại có cảm giác rất không tồi.

”

“Số đầu tiên mọi người vẫn chưa quen thuộc, xa lạ cũng cũng không gì đáng trách.

”

“Thật khôi hài, mấy người đó tranh đấu gay gắt rõ ràng như vậy, còn không biết xấu hổ nói là hài hòa, tổ tiết mục coi người xem mù hết rồi sao?”

“Tôi cảm thấy mấy người này cũng khá tốt, làm việc nhà nông cũng hỗ trợ lẫn nhau.

”

“Tôi muốn xem Tạ bảo bảo, vì sao lại ít quay nhóc như vậy, thật đáng yêu, lúc nhóc bị gà trống rượt đuổi, tôi cũng cảm thấy buồn cười.

..

“Chẳng lẽ chỉ có một mình tôi cảm thấy Lăng Vi giống bạn trai lực max(*) sao? Khi những người khác làm việc đều phải tới hỏi cô ấy trước một chút, gặp được vấn đề gì cũng sẽ muốn tìm cô ấy đầu tiên, quả thực chính là trung tâm của máy điều hòa mà!”

[(*) Bạn trai lực max: Chỉ người không gì không làm được, giỏi toàn tập.

]

“Lâu trên, không phải một mình cậu đâu, tôi cảm thấy mình sắp cong rồi!”

.....

Bình luận trên mạng bay lả tả, thật ra cũng có một vài người nói đúng, khi quay số đầu tiên, quả thực máy bà mẹ có chút mâu thuẫn, sau đó bởi vì ông chủ Tạ vượt ngàn dặm, cho nên mới hòa hoãn bầu không khí khẩn trương lại, đến khi quay số thứ hai, Cổ Ý buông bỏ kiêu ngạo của mình, thử ở chung với những người khác, bầu không khí mới chậm rãi tốt lên.

Ngay từ đầu Lăng Vi cũng có khúc mắc với Cổ Ý, sau đó lại phát hiện, mặc dù tính tình của Cổ Ý có hơi ngang ngược, nhưng cũng không có bao nhiêu tâm tư thâm kín, nói cách khác, chính là một người đầu óc đơn giản, người như vậy, chỉ cần sờ đúng tính nết và tâm tư của cô ấy, kỳ thật cũng không khó ở chung.

Muốn nói đến người làm Lăng Vi cảm thấy phức tạp, thì phải nói tới Trần Đình Tư ngày thường yên tĩnh trầm ổn, ngay từ đầu cô ta đã ở gần Cổ Ý, nhưng từ sau khi Tạ Thanh Nghiên xuất hiện, thái độ của cô ta lập tức biến hóa, hơn nữa thủ đoạn của Trần Đình Tư cũng rất cao minh, cô ta sẽ không tự mình đi tới nịnh bợ, nhưng lại cố ý kêu con gái của cô ta tới tìm Tạ bảo bảo chơi, hơn nữa mỗi lần tìm Tạ bảo bảo chơi, đều sẽ mang vài món quà bé trai yêu thích, món quà không phải rất thu hút, nhưng lần nào cũng có.

Gia giáo của Tạ bảo bảo rất tốt, bạn bè tới tìm nhóc chơi nhóc đều đối xử rất tốt, ai tới cũng chịu chơi chung, ngay từ đầu cũng rất muốn nhận lấy những món quà nhỏ đó, nhưng sau khi được Lăng Vi dạn dò vài lần, nhóc đều rất lễ phép từ chối.

Những sự cố ý sắp xếp này của Trần Đình Tư cũng có chút thành quả, ở những số quay sau, khi Tạ bảo bảo phải làm nhiệm vụ một mình thì đều sẽ lựa chọn làm với Ni Ni, Ni Ni chính là nhũ danh của con gái Trần Đình Tư.

Lăng Vi ở bên anh quan sát, ít nhiều gì cũng đoán được tâm tư của Trần Đình Tư, cô ta đang muốn ngoại giao với bảo bảo.

Bảo bảo còn nhỏ không hiểu chuyện, Lăng Vi đương nhiên không thể ngăn cản bọn họ chơi đùa với nhau, nhưng ngày thường, cô vẫn sẽ để Tạ bảo bảo tiếp xúc với những người khác.

Trong thời gian 《 Mẹ cố lên! 》 được phát sóng, tổ tiết mục sắp xếp cho bọn họ tham gia một tiết một giải trí tập thể do nhà đài sản xuất, quần chúng fans mở xem vô cùng lớn, giống như khách mời là những ngôi sao đang nổi vậy.

Danh tiếng của mấy bà mẹ đang lên, đài truyền hình lập tức muốn rèn sắt khi còn nóng đẩy bọn họ lên một phen, cho nên đã nhanh chóng để bọn họ ghi hình tiết mục.

Trong ngày thu tiết mục, nhà tổ chức cũng có sắp xếp một tấm thảm đỏ rất dài, sau khi mẹ và các bảo bảo xuống xe, sẽ đi qua thảm đỏ bước vào đài truyền hình, đối với sự sắp xếp này, mấy bà mẹ đều trang điểm tỉ mỉ một phen.

Lễ phục của Lăng Vi đã có sẵn, sau lần sinh nhật của Tạ Thanh Nghiên hôm đó, ông chủ Tạ giàu có hào phóng, cho nên đã đặt may riêng cho bạn gái của mình rất nhiều tư phục và lễ phục, dù sao bọn họ cũng có một căn phòng giữ quần áo siêu lớn, có bao nhiêu đồ để vào cũng không chật.

Hôm nay cô chọn một bộ lễ phục màu trắng, kiểu dáng ngắn gọn hào phóng, trong mấy bà mẹ thì cô coi như đã là người khiêm tốn nhất, Tạ bảo bảo cũng mặc toàn thân màu trắng, hai người vừa nhìn thì đã biết chính là trang phục mẹ con rồi.

Từ lúc bắt đầu Lăng Vi ít cảnh quay nhất, sau này lại là bà mẹ được hoan

ngheh nhất, tuyệt đối là ngựa đen(*) lớn nhất của chương trình thực tế này, danh tiếng lên cao, thực sự làm mọi người mở rộng tầm mắt.

Cho nên tổ tiết mục sắp xếp Lăng Vi đi xuống ở chiếc xe cuối cùng, làm người áp trận cuối, điều này làm cho Lăng Vi tự nhận là người mới có hơi ngại ngùng.

[(*) Hắc mã: đạt kết quả tốt trong một dịp nào đó.

]

Mấy đôi mẹ con đi ở phía trước, đều sẽ có vô số tiếng hét chói tai vang lên, đó là nhóm fans đông đúc đứng ở hai bên thảm đỏ, cũng không biết là thật sự fans yêu thích tiết mục, tự tổ chức thành đoàn đến cổ vũ, hay là fans giả do tổ tiết mục thuê tới để tạo không khí nữa.

Xuống xe trước Lăng Vi là Trần Đình Tư và con gái của cô ta, hai người mặc một chiếc váy bông cùng kiểu dáng, đầu đội vương miện, tay cầm gậy ma pháp, trang điểm y như tiên tử, đi xuống xe trước, Trần Đình Tư nói với Lăng Vi, “Đừng khẩn trương, nghe nói lần này là do fans tự tổ chức mà tới, là thật sự tới ủng hộ chúng ta.

”

Lăng Vi cười cười, “Thì ra là fans thật, khi chị Đình Tư xuống xe chắc sẽ được hô hào to nhất, dù sao trong mấy người chúng ta thì chị và chị Cổ Ý là người có danh tiếng lớn nhất.

”

Trần Đình Tư cũng không khiêm tốn, cười gật đầu, nói: “Cô cũng cố lên, đợt bình chọn trên internet lần này, tiếng tăm của cô là cao nhất rồi.

”

“Cái đó không phải là bình chọn chính thức, thì ra chị Đình Tư cũng sẽ quan tâm cái này.

”

“Chỉ là khi tôi lướt Weibo, vô tình phát hiện, được rồi, không nói với cô nữa, đến phiên chúng tôi xuống xe rồi.

” Nói xong cô tay nắm lấy tay của Ni Ni đi xuống xe, quả nhiên, khi mẹ con bọn họ vừa bước trên thảm đỏ, tiếng hét chói tai ở bốn phía quả nhiên tăng cao thêm mấy quãng giọng, thậm chí còn mơ hồ nghe thấy có nhiều người đồng điệu kêu lên tên của Trần Đình Tư.

Quả nhiên là fans chân chính nha!

Trần Đình Tư khẽ nâng cằm, dắt theo Ni Ni, vừa đi về phía trước vừa vẫy tay với các fan.

Chờ đến khi bọn họ đi được một nửa, Lăng Vi cũng nhận được mệnh lệnh xuống xe, cô cười nói với Tạ bảo bảo, “Lát nữa đừng có sợ, con chỉ cần cười vẫy vẫy tay, tất cả mọi người đều sẽ thích con.

..

Tạ bảo bảo gật gật đầu, “Con không sợ đâu mẹ.

..

Nhóc con này, từ nhỏ đã thích biểu hiện như vậy, sau khi lớn lên còn hơn vậy nữa, nhưng nghĩ tới gia tộc sống ảo sau lưng bảo bảo, Lăng Vi lại cảm thấy Tạ bảo bảo như vậy mới là bình thường.

Khi giày cao gót màu đỏ bước lên thảm đỏ, bốn phía lập tức vang lên âm thanh cá heo hết đợt này đến đợt khác, vô số tiếng chụp hình rầm rầm kèm theo làm cho hiện trường càng thêm náo nhiệt, tình cảnh này làm Lăng Vi có chút hoảng hốt, trong khoảnh khắc này cô như trở lại khung cảnh của đời trước, trở lại thời gian cô đang nổi tiếng, khi đó cô đi thảm đỏ, cũng được đãi ngộ như thế này.

Nhưng ý niệm thác loạn như vậy, cũng chỉ lướt qua trong giây lát, những thời khắc quá khứ đó đã vĩnh viễn dừng lại, mà cô nên càng thêm quý trọng tất cả mọi thứ ở hiện tại mới phải.

Chỉ là, loại tình huống như bây giờ có phải hơi quá rồi hay không? Không

phải chỉ đến thu một tiết mục thôi sao? Fans đông như vậy cũng thôi đi, tại sao mấy người chụp ảnh cũng không yên thế này? Đây cũng không phải hiện trường của buổi lễ trao giải! Hay là nói, bọn họ đi nhằm phim trường? Trần Đình Tư đi ở phía trước Lăng Vi một đoạn rõ ràng cũng bị tình hình này dọa cho hoảng sợ, vừa rồi khi cô ta xuống xe cũng có fans tiếng hét chói tai, cũng có fans kêu tên cô ta, nhưng hiệu quả xa không sánh kịp động tĩnh khi Lăng Vi xuất hiện.

Nếu không biết còn tưởng rằng là siêu sao thiên vương nào đó xuất hiện nữa.

Nghĩ đến đây, Trần Đình Tư nhin không được quay đầu lại nhìn Lăng Vi đang chậm rãi đi tới một cái, chỉ thấy cô tươi cười dịu dàng, dáng vẻ trấn định, hoàn toàn không giống như một người mới lần đầu bước trên thảm đỏ, tư thế thong dong hào phóng kia quả thực giống như một siêu sao nổi tiếng đã nhiều năm vậy.

Lúc trước cô ta cảm thấy Lăng Vi có thể sẽ nổi, nhưng là dựa vào sự may mắn và thực lực cường đại ở phía sau cô, mà lúc này, Trần Đình Tư không thể không âm thầm thừa nhận, cô chính là một người trời sinh làm ngôi sao.

Kỳ thật Lăng Vi cũng chỉ trấn định ở bên ngoài, nhưng trong lòng lại vô cùng ngỡ ngàng, cảm thấy đái ngộ này của mình hình như cao hơn mấy người đi ở phía trước một chút, không chỉ có fans hét chói tai, mà còn có vô số máy quay hướng về cô, lợi hại nhất chính là, fans còn thống nhất hô khẩu hiệu cho cô.

“Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất! Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất!”

Emmmmmmm..... Khẩu hiệu này hình như có hơi quen thuộc nha, hình như lúc trước cô đã nghe qua, còn ghét bỏ khẩu hiệu này hơi low nữa.

Cô nhanh chóng nhớ đến có một lần, cô từ đóng phim xong trở về từ thành phố điện ảnh, mẹ Tạ mua fans giả tới tiếp ứng cho cô, lúc ấy khẩu hiệu bọn họ hô chính là cái này!

Cho nên..... Bên trong đám fans này, chắc chắn có một chút bút tích của

mẹ Tạ rồi?! Vị đại gia như mẹ quả nhiên không phải chỉ có hư danh!
Mặc dù đột nhiên phát hiện hai bên thảm đỏ cất giấu rất nhiều fan giả của cô, nhưng bên ngoài Lăng Vi vẫn không đổi cảm xúc, nắm tay Tạ bảo bảo, vừa vẫy tay với mọi người vừa đi vào bên trong, chỉ là bước chân khi đi tới thoáng nhanh hơn một chút, mà những nhóm fan kia vẫn đang tận tâm tận lực hô to khẩu hiệu rất low kia.

Cho đến khi đi vào phòng phát sóng, cô mới thở phào nhẹ nhõm.

Mấy đội đi trước đã chờ sẵn ở nơi đó, thấy cô tiến vào, cũng mở miệng trêu chọc một hồi.

Lisa nói: “Vừa rồi tiếng hô kia sắp chọc thủng trời luôn rồi.

..

Lâm Hiểu Hiểu: “Đúng vậy, còn có khẩu hiệu nhịp nhàng kia nữa, chúng tôi đều bị dọa sợ đó.

..

Cổ Ý: “Hay đây là fans tạo không khí mà đạo diễn đã nói, chúng tôi đều đang hoài nghi có phải cô thuê thủy quân hay không!”

Trần Đình Tư:.....

Lăng Vi:.....

Các người không hoài nghi sai, ở đây thật sự có thủy quân!!!

Vài người hi hi ha ha nói chuyện một hồi lại được mời tới phòng nghỉ ở hậu trường chuẩn bị lên sân khấu.

Nghe nói đêm nay người xem có mặt ở đây đều là fandom rất nổi tiếng ở trên mạng, là nhóm chuyên nghiệp đến từ khắp nơi trên cả nước, nếu thời gian cho phép nói, sau khi thu tiết mục xong sẽ sắp xếp một buổi họp mặt fan, giải đáp các vấn đề của các fan đã vượt ngàn dặm tới đây.

Người dẫn chương trình Cố Minh là người có tài ăn nói rất có tiếng tăm, phong cách dẫn dắt rất hợp thời đại, rất hài hước, vẫn luôn được người trẻ tuổi yêu thích.

Trước khi tiết mục bắt đầu thu hình, Cố Minh đi vào phòng nghỉ gặp mặt bọn họ, rồi muốn chụp ảnh chung với mỗi người bọn họ, còn cười nói mấy bức ảnh chụp này sẽ đăng lên Weibo, như vậy cũng có thể đánh bóng tên tuổi một phen.

Cố Minh không chỉ có giỏi về cách nói chuyện, mà còn biết dỗ con nít, trong mấy cái túi ở trên người đều chứa các loại kẹo, móc từ bên trong ra một ít chia sẻ cho mấy bạn nhỏ, làm các bảo bảo vô cùng vui vẻ.

Cổ Ý và Cố Minh là người quen cũ, thấy anh ta thích trẻ em như vậy thì cười nói: “Anh cũng già đầu rồi, có thể kết hôn tự mình sinh một đứa.

”

Cố Minh có dáng người thon dài, lúc chơi đùa với các bạn nhỏ thì nửa quỳ trên mặt đất, cho nên khi nói chuyện với các bà mẹ thì phải ngẩng đầu lên, chỉ thấy anh ta cười trả lời Cổ Ý nói, “Loại chuyện này làm gì đơn giản như vậy, nhưng gần đây đúng là bị chương trình thực tế của các cô thu hút rồi, mỗi ngày đều canh xem đó.

”

“Anh nói đùa, tiết mục này của chúng tôi một tuần mới chiếu một lần, đâu ra mỗi ngày đều canh xem.

” Cổ Ý chèn ép anh ta.

“Mỗi ngày xem phần chiếu lại không được sao? Tôi chính là fan não tàn của Lăng Vi!” Cố Minh nửa thật nửa đùa nói, còn cười chớp chớp mắt với Lăng Vi.

Cổ Ý nói: “Sao là fan não tàn mà không thấy anh muốn đi lên ký tên?”

Cố Minh cười nói: “Vậy thật ngưỡng chừng quá, tôi chỉ muốn ký tên với cô ấy, những người khác còn không phải sẽ máng chết tôi sao.

”

Lisa và Triệu Mỹ ở bên cạnh ồn ào nói: “Không sao không sao, anh cứ việc

tìm cô ấy ký tên, chúng tôi sẽ không để ý.

..

Khi nói chuyện, Cố Minh thật sự đứng lên, từ trong túi móc ra một cây bút máy và một cuốn sổ nhỏ, đưa tới trước mặt Lăng Vi: “Thần tượng, có thể ký cái tên giúp tôi không?”

Lăng Vi bị một người đàn ông lớn hơn mình mấy tuổi gọi là thần tượng có cảm giác rất vi diệu, nhưng vẫn hào phóng nhận lấy cây bút ký một cái vào trong quyển sổ.

Lúc sau Cố Minh cũng không đắc tội người ta, chu đáo đi xung quanh muốn mọi người ký tên.

Lúc ghi hình tiết mục, trong mấy người thì Lăng Vi tuổi nhỏ nhất, vậy mà lại được xếp ngồi ở vị trí C, ở ngay bên cạnh Cố Minh, chỉ cần khi Cố Minh nói chuyện, Lăng Vi cũng sẽ xuất hiện trước máy quay, loại ưu đãi này làm Lăng Vi cảm thấy kinh ngạc, không khỏi nhìn Cố Minh ở bên cạnh một cái, nghĩ thầm không phải anh ta thật sự là fan não tàn của mình chứ.

Khi tiết mục quay đến một nửa, có một phân đoạn trong đó muốn các fan trợ giúp, mà nhóm fans trợ giúp này đã được chọn thông qua máy tính.

Lúc nhóm fans hỗ trợ mang vẻ mặt hưng phấn lên sân khấu, Lăng Vi và Tạ bảo bảo trực tiếp bị sợ ngây người.

Chương 69: Chương 69

Khi nhóm fan được lựa chọn ngẫu nhiên trên máy tính đang hào hứng lên sân khấu, Lăng Vi và Tạ bảo bảo đều sợ ngây người.

Lại là mẹ Tạ!!!!

Trước lúc xuất phát tới đài truyền hình, mẹ Tạ còn nghiêm trang tha thiết dặn dò bọn họ nên chú ý các hạng mục công việc, không ngờ mới tách ra không được bao lâu, bà lão lại dùng phương thức này xuất hiện ở trước mặt bọn họ, đúng là làm người ta “Ngạc nhiên”!

Bà lão vừa đi lên, fans đoàn ở phía dưới sân khấu vừa kêu vừa la ồn ào, vô cùng sinh động.

Người chủ trì Cố Minh vội vàng tiến lên nghênh đón bà, cười hỏi: “Chị hai, chị là fans của ai?”

Hôm nay mẹ Tạ không có mặc quần áo hoa lệ, chỉ mặc một chiếc áo thun màu lam nhạt và một chiếc quần dài hờn màu trắng, trang điểm nhẹ nhàng, buộc tóc đuôi ngựa, cho nên vừa tiến lên Cố Minh đã gọi chị hai, mẹ Tạ nghe xong cười cười, “Cậu phải gọi tôi là dì mới đúng, năm nay tôi 65.

”

Cố Minh ngây người, ngay sau đó cười nói: “Thật sự nhìn không ra, hai chúng ta đứng chung với nhau, người ta sẽ cho rằng chúng ta là chị em.

”

Sau đó anh ta lại hỏi mẹ Tạ là fan của ai, mẹ Tạ xoay người lại để cho anh ta xem những chữ in trên áo thun, trên áo thun viết khẩu hiệu tiếp ứng “Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất”.

Cố Minh bật cười thành tiếng, cười nói: “Xem ra danh tiếng của Lăng Vi thật sự rất cao nha, còn có đoàn tiếp ứng chuyên nghiệp như vậy.

..

Mẹ Tạ nói: “Đúng vậy, không chỉ có tôi, trong buổi quay hôm nay còn có rất nhiều fans tới, đều là thích Lăng Vi và Tạ bảo bảo từ tận đáy lòng.

” Nói xong, lại xoay người về phía khán đài, hô to: “Nhóm củ ấu, hô khẩu hiệu lên!”

Củ ấu là cái quỷ gì????

Chỉ thấy mẹ Tạ lấy khí thế sấm chớp xông lên hô lớn về phía khán đài, ở dưới khán đài có một nửa người xem mặc áo phông màu xanh nhạt ngay lập tức hưởng ứng, đồng loạt hét lên: “Lăng Vi Lăng Vi cô oai nhất, Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất!”

Lăng Vi:.....

Mọi người:.....

Loại cảm giác sôi máu gà này, thật sự rất chua.

Mặc dù những người khác không biết lai lịch của vị bà lão này, nhưng đạo diễn của chương trình thực tế này biết, hơn nữa còn khắc sâu vào trong ấn tượng, lần trước sau khi một nhóm người đến Tạ gia bận trước bận sau, chụp một đồng tư liệu sống, kết quả vì một câu của ông chủ Tạ mà một ngày làm việc coi như uổng phí, mỗi khi nghĩ đến chuyện này, đạo diễn Liễu diễn đều có cảm giác bệnh tim sắp phát tác.

Lúc này đạo diễn Liễu thấy bà lão hoạt bát loạn nhảy ở dưới sân khấu đang chạy lên sân khấu thì sợ tới mức thiếu chút nữa đã quỳ xuống, sao người này lại xuất hiện ở chỗ này!! Đạo diễn Liễu chạy khắp nơi nhìn thử, sợ ông chủ Tạ “Chỉ nói cười mà khiến quân thù tan rã” (*) kia lại xông ra, nhẹ nhàng như không ném ra một câu “Cắt đi.

..

[(*)Vũ phiến luân cân, đàm tiếu gian, tường lỗ hôi phi yên diệt: 羽扇纶巾, 谈笑间, 檣櫓灰飞烟灭 (Tay cầm quạt lông, đầu đội mũ xanh, trong tiếng nói cười mà thuyền giặc tro bay khói tan)

Suy nghĩ một hồi, đạo diễn Liễu nhanh chóng gọi điện thoại cho thư ký Đỗ, báo cáo lại kỹ càng tỉ mỉ chuyện bà lão dẫn dắt nhóm “Củ ấu” chiếm lĩnh phòng phát sóng, còn đơn thương độc mã kéo đến đài truyền này cho thư ký Đỗ nghe.

“Có cần ngăn bà ấy lại hay không?” Đạo diễn Liễu xin chỉ thị.

“Không cần, xin cố gắng cho bọn họ nhiều cảnh quay hơn một chút, cảm ơn.

” Thư ký Đỗ trả lời.

Đạo diễn Liễu liên tục gật đầu, “Tôi hiểu tôi hiểu.

..

Vì thế, mẹ Tạ vốn chỉ đến tham dự một phân đoạn hỗ trợ, cuối cùng lại biến thành hai phân đoạn, Cổ Minh có hơi sững sờ, nhưng bên tai nghe nói cho anh ta biết, bà lão ở trước mắt, không phải một bà lão bình thường, muốn anh ta nhất định phải đối đãi khách sáo.

Đơn vị có liên quan gì đó, thật sự quá chán ghét!

Trong quá trình chơi trò chơi, Lăng Vi tìm một thời gian trống, nhỏ giọng hỏi mẹ Tạ: “Mẹ, sao mẹ lại tới đây?”

“Đâu phải quá xa, vì sao mẹ lại không thể tới?” Mẹ Tạ nói, “Mẹ chính là hội trưởng của nhóm tiếp ứng đó!”

“Mẹ định về sau đến đâu cũng mang theo một nhóm người như vậy sao?”

“Con không cảm thấy rất oai phong sao?” Mẹ Tạ rất đắc ý.

“Ăn ở sắp xếp như thế nào?”

“Mẹ bao.

..

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ thấy biểu cảm của cô không đúng, nói thêm: “Mẹ rất có tiền.

..

Lăng Vi thở dài, nghĩ thầm: Mẹ đương nhiên có tiền, mẹ chính là Hoàng Thái Hậu của tập đoàn Tạ thị mà!

Lăng Vi rất lo lắng hỏi: “Thanh Nghiên biết không?”

“Cho nó biết rồi nó lại đến ngăn cản mẹ lên TV sao? Mẹ đâu có ngốc!” Lúc nói xong lời này, mẹ Tạ tỏ vẻ vô cùng oán niệm.

Lăng Vi:.....

Cho nên lần này tới, kỳ thật mẹ Tạ không phải chỉ đảm nhận vai trò là fans, mà là bà muốn tìm cơ hội lên TV tự cho mình thêm cảnh diễn!

Có thể là do từ lúc bắt đầu mẹ Tạ đã tự nhận mình là fan của Lăng Vi, cho nên lúc chơi trò chơi, bà rất tự nhiên đã được phân đến cùng một tổ với Lăng Vi, Tạ bảo bảo vô cùng vui vẻ, nắm tay bà nội chạy tới chạy lui, ngay cả Cố Minh ở bên cạnh cũng trêu chọc sao nhóc không cần mẹ mà lại quần lên người fans bà nội.

Tạ bảo bảo chớp chớp đôi mắt to, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Bà chính là bà nội mà!”

Cố Minh:.....

Trong phân đoạn chơi trò chơi, đối với người ngày thường thiếu rèn luyện như Cố Ý và Trần Đình Tư mà nói, tuyệt đối là sống mà không bằng chết, mà Lisa Triệu Mỹ là người mẫu, dáng người cao gầy, khi chơi trò chơi cũng không linh hoạt, chỉ có Lăng Vi và Lâm Hiểu Hiểu, tuổi trẻ thể lực tốt, làm các loại động tác yêu cầu cao cũng rất thành thạo, mấy phân đoạn nhỏ hai người đều cố gắng đoạt giải nhất, chơi đến cực kỳ hăng say.

Lúc tới trò bắt chước, người MC yêu cầu mọi người bắt chước một đoạn nhảy, vừa rồi Trần Đình Tư vẫn luôn ở hạng chót, Ni Ni hiểu thắng cũng bắt đầu khó chịu, lúc này nghe nói là bắt chước điệu nhảy thì lập tức rất có tự tin, bản thân nó đã học nhảy từ nhỏ, hơn nữa động tác yêu cầu cao nó cũng học được.

Nhưng mà, khi giáo viên dạy múa mở âm nhạc lên hướng dẫn nhảy, mọi người lập tức cười vang, thì ra MC muốn mọi người nhảy một đoạn cực kỳ bình dân ở quảng trường múa!

Học theo điệu nhảy ở quảng trường múa tuyết đối không khó, phải biết, đây là một chương trình giải trí có các thần tượng nổi tiếng tham gia, mỗi một ngôi sao lên sân khấu, hình tượng thần tượng luôn phải giữ vững, những hành động phá vỡ hình tượng sẽ rất khó mà làm ra được.

Sau khi giáo viên dạy nhảy biểu diễn qua một lần xong, lại yêu cầu cả đám bọn họ đi lên nhảy, nhưng mấy bà mẹ xinh đẹp đều bắn khoăn về hình tượng, cho nên lúc lên nhảy đều chẳng ra cái gì cả, Trần Đình Tư càng thêm buồn bực, cô ta là một vũ công chuyên nghiệp, điệu nhảy ưu nhã gì cũng có thể nhảy, chỉ có điệu múa ở quảng trường múa là không thể nhảy được, dứt khoát tự mình tìm lối tắt, tự nhảy một điệu nhảy dân tộc.

Lăng Vi nhảy rất ra dáng, nhưng trời sinh cô đã không mẫn cảm với nhịp điệu, lúc nhảy đều luôn chậm một nhịp, theo khán giả ở dưới sân khấu quan sát, cô quả thực chính là đang quấy rối, vô cùng đáng yêu.

Người duy nhất nhảy tốt, cũng chỉ có một mình mẹ Tạ, tự xưng là bông hoa của quảng trường múa, đối các loại động tác nhịp điệu đều ứng biến rất tự nhiên, nhảy một đoạn giống y đúc đoạn nhảy mẫu xong, bà còn chưa đã ghiền, tự cho mình thêm cảnh quay, nhảy một đoạn giống y như Street Dance ở tại chỗ, chọc cho khán giả buồn cười đến mức ôm bụng.

Màn trình diễn bắt mắt như vậy, giáo viên dạy đương nhiên sẽ cho mẹ Tạ thêm điểm, bởi vì bà chung đội với Lăng Vi, vì thế điểm số của đội Lăng Vi vẫn cứ dẫn đầu.

Tạ bảo bảo lại lãnh được một phần thưởng từ trò chơi nhỏ, đó là một con búp bê vải màu lam, vô cùng đáng yêu, Tạ bảo bảo cũng rất thích, ôm ở trên tay không nỡ buông xuống.

Ni Ni ở bên cạnh nhìn mà thèm, cho nên đã ồn ào đòi mẹ, khi Tạ bảo bảo nghe được, có chút do dự nhìn con búp bê vải trong lòng ngực, sau đó tiến lên nói với Ni Ni, "Tôi cho bạn mượn chơi, nhưng đợi lát nữa bạn phải trả lại cho tôi."

..

Ni Ni bĩu môi, vừa rồi mẹ luôn không lấy được hạng nhất, nó còn đang tức giận đây này, thấy Tạ bảo bảo lấy búp bê vải tới lấy lòng nó (?), thì dứt khoát xoay đầu lại, “Tôi mới không cần đồ của bạn, tôi kêu mẹ tôi lấy cho tôi!”

Trong lòng Trần Đình Tư cũng buồn bực, nhưng cô ta không thể biểu hiện ra ngoài như con gái của mình, chỉ có thể hòa nhã nói với Tạ bảo bảo, “Cảm ơn con, nhưng không sao đâu, trò chơi sau dì nhất định sẽ thắng, cũng sẽ lấy cho Ni Ni một cái.

..

Lúc này Tạ bảo bảo mới ôm búp bê vải trở về bên cạnh bà nội và mẹ, Lăng Vi đương nhiên đã nhìn thấy một màn này, vì thế ngồi xổm xuống hôn bảo bảo một cái, “Bảo bảo giỏi quá.

..

Trong trò chơi cuối cùng, mẹ và bé cùng chơi bóng bàn, vượt qua nhiều chướng ngại vật trong sân, cuối cùng ném vào trong rổ của mình, trò chơi này trông không quá khó khăn, chỉ cần mẹ và bé cũng phối hợp tốt là có thể hoàn thành.

Người MC ra lệnh một tiếng, mấy bà mẹ vội vàng dắt bảo bảo đi lấy bóng, bởi vì trên người không thể mang theo dụng cụ, cho nên chỉ có thể dùng tay hoặc quần áo để đựng, Lăng Vi từ trong cái khó ló cái khôn, để vạt áo của bảo bảo vào trong quần, rồi lại nhét một đồng bóng bàn vào trong cổ áo, rất nhanh đã nhét đến Tạ bảo bảo thành một bảo bảo béo, hành động làm người MC và khán giả thiếu chút nữa đã cười xỉu.

Bởi vì hôm nay đôi mẹ con này liên tiếp gây cười ở trong tiết mục, cho nên camera mới thường xuyên quay tới chỗ của bọn họ, mấy bà mẹ đều giống như đang làm nền vậy.

Bởi vì có bọn họ làm mẫu trước, cho nên mấy bà mẹ ở phía sau vội vàng làm theo, vì thế một sọt bóng bàn lớn rất nhanh đã bị lấy đi hơn phân nửa, Lăng Vi cảm thấy bảo bảo đã đựng được không ít thì lôi kéo nhóc bắt đầu vượt chướng ngại, theo sát ở phía sau bọn họ chính là Trần Đình Tư và Ni Ni.

Lần này Trần Đình Tư đang cố gắng giành chiến thắng, vì thế lôi kéo Ni Ni đuổi sát theo sau, mãi cho đến khi đi trên cầu bọt biển, khó khăn lắm mới đuổi theo kịp, lúc nghĩ sẽ vượt qua được bọn họ, Ni Ni bỗng nhiên duỗi tay đẩy Tạ bảo bảo một cái, Tạ bảo bảo vốn đang chạy nhanh, bị đẩy nhẹ một cái như vậy, cả người quán tính ngã về phía trước, Lăng Vi vốn đang nắm tay nhóc thì bị tình huống này dọa hoảng sợ, vội vàng bảo vệ Tạ bảo bảo, vì thế hai người đồng thời ngã xuống sườn dốc, cũng lăn xuống dưới.

Trần Đình Tư ở phía sau cũng hoảng sợ, nhưng lại muốn tận dụng thời cơ, lập tức vội vàng lôi kéo Ni Ni vượt qua, thuận lợi đặt bóng bàn vào trong rổ của mình, sau khi làm xong mới phát hiện một lúc lâu cũng không thấy Lăng Vi đi lên, lúc này mới sốt ruột đi qua dò hỏi tình huống.

Cố Minh là người đầu tiên phát hiện hai mẹ con Lăng Vi té ngã, vội vàng chạy tới xem tình huống, “Thế nào, ngã ở đâu?”
Những người khác cũng phát hiện điều không đúng cũng vội vàng đi tới, tiết mục đang quay cũng không thể không gián đoạn.

Lăng Vi ngồi dậy, kiểm tra thân thể của Tạ bảo bảo một lượt, xác nhận nhóc không bị thương mới thở phào nhẹ nhõm, quay đầu lại nói với Cố Minh:
“Hình như tôi bị tụt chân rồi.

”.

Chương 70: Chương 70

Bởi vì phân đoạn này có nhiều chương ngại vật khác nhau và bố cục cũng rất phức tạp, cho nên nhóm chương trình đã lột một miếng bọt biển xung quanh để ngăn ngừa tai nạn, lúc hai người ngã xuống, mọi người đều nghĩ sẽ không sao, bởi vì bốn phía đều đã lột đệm mềm mại, cho nên Trần Đình Tư mới muốn nhân cơ hội đoạt giải nhất.

Thẳng đến khi Lăng Vi nói chân của cô bị trẹo rồi, mọi người mới bắt đầu khẩn trương, cũng may tiết mục quay rồi mới chiếu, nếu xảy ra chút tai nạn nhỏ cũng không ảnh hưởng đến chuyện quay chụp, vì thế đạo diễn đã nhanh chóng kêu ngừng quay.

Mẹ Tạ mới vừa xuống sân khấu một hồi, lúc này lại gấp gáp xông lên sân khấu, lớn tiếng la lớn chen vào trong đám người, “Sao lại thế này sao lại thế này? Ngã trúng chỗ nào.

”

Cố Minh vốn đang ngồi xổm bên cạnh Lăng Vi giúp cô xem xét thương thế, bị mẹ Tạ đẩy mấy cái, trọng tâm không vững, thiếu chút nữa đã ngã vào trong ngực của Lăng Vi, không thể không chống hai tay xuống đất, chật vật quay đầu lại tức giận nói: “Làm gì vậy? Dì à, sao dì lại lên đây?!!”

Bà cụ cũng đang gấp, lớn tiếng nói: “Bảo bối nhà tôi bị ngã, tôi cũng không thể đi lên nhìn thử sao?”

Mọi người:.....

Bây giờ fans mẹ đều gọi thần tượng của mình là bảo bối sao?

Lăng Vi muốn gọi mẹ Tạ, lại ngại xung quanh quá nhiều người, không thể không đổi cách xưng hô, cười trấn an bà: “Dì à, con chỉ bị trẹo một chút, chắc sẽ không sao đâu.

..

“Đang yên lành sao lại bị ngã?” Mẹ Tạ khó chịu lắm bắm một câu.

Bởi vì vừa rồi hai đội đều ở trên cầu, bởi vì góc quay cho nên cũng không thấy rõ chuyện gì đã xảy ra, nhưng hai người đi trước đều bị té ngã, chắc chắn là do người ở phía sau xô đẩy, sau khi mẹ Tạ nói câu này xong, ngay sau đó lập tức đưa mắt nhìn Trần Đình Tư.

Vừa rồi Trần Đình Tư tận mắt nhìn thấy động tác nhỏ của Ni Ni, cũng không ngờ sẽ có hậu quả nghiêm trọng như vậy, vốn nghĩ nếu không ai thấy, vậy sẽ hàm hồ cho qua, nhưng lúc này bị bà lão này trừng, cô ta bỗng nhiên cảm thấy chột dạ, mím mím miệng, tiến lên nói: “Vừa rồi hình như Tạ bảo bảo bị Ni Ni làm vướng một chút, mọi người đều đang cố chạy, cũng không thấy rõ ràng là chuyện gì.

..

Cố Minh quay đầu lại liếc nhìn cô ta một cái, ánh mắt có chút lạnh, lạnh lùng nói: “Ở đây có nhiều máy quay phim như vậy, chắc chắn sẽ có một cái quay được rõ ràng, chờ đi xem cảnh quay lại, tự nhiên sẽ rõ ràng mọi chuyện.

..

Sắc mặt của Trần Đình Tư lại trắng thêm mấy phần, cô cũng không cãi lại, theo cô ta, Ni Ni chỉ tương đối hiếu thắng, cũng không có làm gì sai.

Mẹ Tạ nghe cô ta nói là do Tạ bảo bảo bị đẩy, sắc mặt rõ ràng không tốt, híp mắt lại nhìn Trần Đình Tư, nói: “Nếu không cẩn thận đẩy người, vì sao đến bây giờ vẫn chưa thấy các người tiến lên xin lỗi? Cô Trần, cô dạy con như vậy sao?”

Trần Đình Tư thật sự quá bực với bà lão kỳ lạ này rồi, không phải chỉ là một fan thôi sao, vậy mà lại chạy lên đây kêu kêu la la, tổ tiết mục cũng bị mù mắt rồi, còn không mau chạy tới cản lại nữa.

Nghĩ là nghĩ như thế, ngoài mặt Trần Đình Tư vẫn bày ra bộ dáng nơm nớp lo sợ, vội vàng đẩy Ni Ni lên, nhỏ giọng nói: “Nhìn con tôi này, bị dọa ngốc

rồi, Ni Ni mau nói xin lỗi anh trai đi, con làm anh trai ngã rồi.

..

Ni Ni không tình nguyện bị đẩy lên, xụ mặt mím chặt môi, không chịu hé răng, Trần Đình Tư lại dỗ vài câu, nhưng bé gái kia chết sống cũng không mở miệng.

Mặc dù trong lòng Lãng Vi cũng tức giận, nhưng cũng không muốn làm bầu khí quá căng thẳng, “Thôi, cũng không có việc gì, con nghỉ ngơi một chút là tốt thôi.

..

Những người khác thấy chuyện không liên quan tới mình, cũng không nói gì cả, chỉ hỏi Lãng Vi có nặng lắm không, Cố Minh cẩn thận xem xét vết thương ở chân một chút, kiến nghị: “Vẫn nên đến bệnh viện khám thử đi.

..

Lãng Vi nói: “Không có việc gì, tiết mục không phải sắp quay xong rồi sao, tôi còn có thể kiên trì thêm một chút.

..

Mẹ Tạ lại rất không tán thành, “Vết thương này không nhẹ không nặng, nhìn bằng mắt làm sao thấy chứ? Mau nhanh đi kiểm tra!”

Ni Ni vừa mới bị Trần Đình Tư chỉ trích, thấy ai cũng quan tâm Lãng Vi, mà quên trao giải cho nó, vì thế rất không vui bĩu môi nói: “Vừa rồi con thắng, quà của con đâu!” Từ lúc bắt đầu nó đã rất chờ mong món quà này.

Trần Đình Tư nghe nó nói ra một câu không thích hợp như vậy, vội vàng kéo nó lại, thấp giọng mắng: “Con đừng người ta, còn muốn quà? Không có!”

Ni Ni lập tức chu miệng, tức giận nói: “Không phải chỉ bị ngã một chút thôi sao? Ở nhà ngày nào con cũng bị ngã!”

Mọi người:.....

Sao đứa nhỏ này lại có thể hung hăng như vậy? Lúc trước khi quay chương trình thực tế, mặc dù nó cũng có chút tranh cường háo thắng, nhưng cũng

không khoa trương như vậy, hôm nay bị làm sao vậy?

Trần Đình Tư cũng cảm thấy câu này của Ni Ni quá đáng, nhịn không được giờ tay hung hăng đánh vào lòng bàn tay của nó một cái, “Ai kêu con không ngoan này!”

Ni Ni: “Oa ô ô ô ô ô..... Mẹ đánh con, ô ô ô ô, con sẽ nói với ba!!!”

Trần Đình Tư không thể không kéo đứa nhỏ hư hỏng của mình ra khỏi đám người.

Mọi người: Thật phiền!

Lúc này đạo diễn Liễu cầm bình xịt đi lên nói “Trước phun một cái, nếu như không có gì trở ngại thì quay luôn cảnh quay cuối cùng, sau đó đến bệnh viện.

..

Lăng Vi cũng tán thành sắp xếp của đạo diễn, vươn chân ra để người ta phun thuốc, cũng vỗ vỗ tay của mẹ Tạ bên cạnh, “Không có việc gì, không cần quá lo lắng.

..

Phun thuốc xong, Lăng Vi cũng không cảm thấy rất đau, sau đó được Cố Minh nâng dậy.

Chúng fans thấy Lăng Vi không sao đã đứng lên được, đều không hện mà cùng cổ vũ, nhóm củ ấu lại bắt đầu hô ra khẩu hiệu, “Lăng Vi Lăng Vi cô oai nhất, Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất!!!”

Lăng Vi cười vẫy tay với bọn họ, chờ nhân viên công tác dọn dẹp hết các chướng ngại vật rồi, cô mới đi về phía vị trí C ở bên cạnh Cố Minh.

Cuối cùng vẫn còn một phân đoạn nhỏ chạy tiếp sức, nhưng Lăng Vi đã bị loại ra, chỉ là ở một bên nhìn mọi người chơi.

Nửa tiếng sau, số tiết mục này rốt cuộc cũng chính thức quay chụp xong, khi Cố Minh bế mặc thì lại đứng ở bên cạnh Lăng Vi, cuối cùng còn nhấn mạnh nói vừa rồi Lăng Vi không cẩn thận bị thương ở chân, lúc này vẫn nhịn đau kiên trì quay cho xong, thái độ chuyên nghiệp như vậy, đúng là rất

xuất sắc.

Lúc sau lại nhắc nhở người xem ở trường quay không cần phải gấp gáp rời đi, tiếp theo sau còn có một hoạt động giao lưu, muốn tìm thần tượng của mình ký tên thì có thể ở lại.

Khi đạo diễn hô kết thúc, Cố Minh lập tức ngồi xổm xuống nhìn chân của Lăng Vi, nhưng lúc này cô đang mang giày thể thao, nhìn không rõ lắm, anh ta đưa tay cởi giày làm Lăng Vi hoảng sợ, vội vàng ngăn anh ta lại, “Anh Cố, không cần nhìn đâu, không có chuyện gì.

..

Cố Minh ngẩng đầu nhìn cô, trên khuôn mặt đẹp trai lộ ra vẻ vô cùng lo lắng, “Cô cởi giày ra xem rồi hãy nói.

..

Những người khác cũng vây lại xem, mồm năm miệng mười kêu Lăng Vi cởi giày ra xem thử, Lăng Vi hết cách, lúc này mới cởi giày ra trước mặt mọi người, ngay lúc cởi giày ra, tất cả mọi người đều bị dọa nhảy dựng.

Lâm Hiểu Hiểu là người đầu tiên hô lên, “Sao lại sưng lên!”

Cố Ý che miệng nói: “Trời ạ, như cái mần thầu vậy!”

Không đợi những người khác tiếp tục phát biểu ý kiến, Cố Minh vội vàng nói: “Cô đừng nhúc nhích, bây giờ chúng ta lập tức đến bệnh viện khám thử!” Nói xong lại duỗi tay muốn bế Lăng Vi lên.

Lăng Vi thật sự không quen được người đàn ông khác ân cần như vậy, vội vàng nhảy một chân tránh ra, nói: “Không cần không cần, để Lâm Hiểu Hiểu đỡ tôi đi ra ngoài ngồi xe là được rồi.

..

Cố Minh cũng không kiên trì muốn bế cô nữa, chỉ nói: “Sức lực của cô ấy không mạnh, cô vịn vai tôi đi ra ngoài đi.

..

Cố Ý ở bên cạnh thấy Lăng Vi khó xử, vội vàng lôi kéo Lâm Hiểu Hiểu tiến

lên, nói: “Hai người chúng tôi đỡ Lãng Vi đi ra ngoài là được, Cố Minh, anh nhanh chóng đi chuẩn bị xe đi.

”

Mẹ Tạ chen từ trong đám người đi ra, lúc này lão Nghiêm đã xuất hiện bên cạnh bà, lão Nghiêm tiến lên nói: “Xe đã chờ ở cổng lớn.

”

Lãng Vi đưa mắt nhìn ông, ngạc nhiên nói: “Lão Nghiêm, chú giải sàu về rồi à?”

Lão Nghiêm mặt không cảm xúc nói: “Cô Lãng, đợi hôm nào chúng ta hãy ôn chuyện đi.

”

Mẹ Tạ cũng ở bên cạnh thúc giục, “Đi mau đi mau, Tử Du tới đây, đi với bà nội.

”

Thấy Tạ bảo bảo bước nhanh tới nắm tay bà lão, Lisa vội vàng ngăn cản: “Dì à, dì không thể mang Tạ Tử Du đi, chúng tôi không quen dì.

”

Mẹ Tạ thấy Lisa quan tâm Tạ bảo bảo như vậy, không nhịn được cười nói: “Có lẽ cô không biết, kỳ thật tôi chính là bà nội ruột của Tạ bảo bảo, đạo diễn Liễu quen biết tôi, các người không yên tâm thì có thể đi hỏi ông ấy.

”

Lúc hai người đang nói chuyện, đạo diễn Liễu đã vội vàng đi tới, mở miệng nhận lỗi với mẹ Tạ, “Phu nhân, thật ngại quá, là chúng tôi sơ sẩy mới xảy ra sự cố này, tôi đã liên hệ với bác sĩ khoa chỉnh hình tốt nhất rồi, sẽ lập tức chữa trị cho cô Lãng.

”

Mẹ Tạ nói: “Không cần, Thanh Nghiê đã liên hệ với bác sĩ giỏi, Tiểu Vi chính là bảo bối của nhà chúng tôi, giao cho ai cũng không yên tâm.

” Nói xong còn đưa mắt đảo một vòng ở trên người Trần Đình Tư, sau đó xoay người rời đi, vừa đi vừa nói với lão Nghiêm, “Tiểu Vi không ra tiện ra gặp mặt, kêu nhóm củ ấu đi về đi, đừng lãng phí tinh thần!”

Lão Nghiêm nói: “Dạ.

..

Lăng Vi thật sự có hơi đau đầu, nghĩ thầm mình cũng chỉ bị trẹo chân, cũng không phải tàn phế, vì sao thái độ của mọi người lại khoa trương như vậy chứ??!

Chờ sau khi đoàn người rời đi, nhóm củ ấu cũng bắt đầu lục tục rời đi, bọn họ vừa rời đi thì vị trí fans ngồi đã trống đi rất nhiều.

Sau khi Trần Đình Tư biết thân phận thật của Tạ lão thái thái xong trực tiếp bị dọa đến ngốc luôn, nghĩ thầm thái độ lúc trước của mình có phải đã hoàn toàn đắc tội người ta rồi hay không?

Cổ Ý và Lâm Hiểu Hiểu đỡ Lăng Vi ra ngoài, Cổ Minh vốn định cùng đi theo, cuối cùng bị lão Nghiêm khách khí giữ lại.

Khi đi đến cửa phòng phát sóng thì đúng lúc gặp được Tạ Thanh Nghiên đang đi tới, sau đó thấy anh sai bước đi lên phía trước, không nói hai lời bẻ ngang cô lên, thấp giọng nói: “Mới lơ là có một chút đã có chuyện rồi sao?” Thấy anh đã tự mình tới, trong lòng Lăng Vi vẫn cảm thấy rất ấm áp, “Không có việc gì, chỉ hơi đau một chút.

..

Bên kia vội vàng đến bệnh viện, buổi họp mặt fan ở bên này cũng không còn tâm trạng tiếp tục nữa, mấy người thương lượng một hồi vẫn quyết định đến xem tình trạng của Lăng Vi, hậu trường của đối phương chính là tập đoàn Tạ thị, tỏ chút thành ý cũng là chuyện nên làm.

Chờ khi mọi người lúc chạy tới, Lăng Vi cũng mới vừa khám bác sĩ xong, đang ở trong phòng bệnh nghỉ ngơi, Tạ Thanh Nghiên để những người khác đi vào thăm, chỉ cần một mình Trần Đình Tư lại ở bên ngoài.

Mặc dù Trần Đình Tư chưa từng tiếp xúc trực tiếp với Tạ Thanh Nghiê, nhưng lúc ông chủ Tạ hoàn toàn lộ ra khí phách của mình, căn bản không mấy ai có thể chịu nổi, cô ta đương nhiên cũng không ngoại lệ, chỉ có thể đứng ở bên cạnh run bần bật.

Tạ Thanh Nghiê tùy tiện chọn một cái ghế dựa rồi ngồi xuống, châm một điếu thuốc, chậm rãi hút vài hơi, sau đó mới nói: “Con gái của cô đẩy con trai của tôi, làm cho người phụ nữ của tôi bị thương ở chân, mà cô lại thờ ơ lạnh nhạt, một câu xin lỗi cũng không có?”

Trần Đình Tư càng run rẩy lợi hại hơn, “Tôi tôi tôi..... Thực xin lỗi ngài Tạ, con gái của tôi..... Nó không cố ý, nó chỉ muốn thắng.

..

“Cho nên đến bây giờ, cô vẫn cho rằng con cô không sai?”

“Không không không, nó sai rồi, nó không nên đẩy người, đợi lát nữa tôi sẽ nhận lỗi với cô Lăng.

..

Tạ Thanh Nghiê lắc đầu, “Chậm đã, cô Trần, mức độ giác ngộ tư tưởng của cô kém như vậy, thật sự không thích hợp lẫn lộn trong giới giải trí, tấm gương xấu như vậy sẽ dạy hư các bạn nhỏ trước TV.

..

Trần Đình Tư lập tức mở to mắt, những lời này của anh là có ý gì? Chẳng lẽ là muốn phong sát cô ta??

“Tạ..... Tạ tổng, anh không thể như vậy, anh.....”

“Cô Trần, cô đi đi, bây giờ tôi nhìn thấy cô là tức giận, một khi tôi nóng lên thì tôi còn sợ chính mình!”

Trần Đình Tư ngậy người hai giây, ngay sau đó quay đầu nhanh chóng rời đi, trông như ở phía sau có ma quỷ gì đó đang đuổi theo cô ta vậy.

Thư ký Đỗ nộp phí xong trở về, đúng lúc nghe được một câu cuối cùng của ông chủ Tạ, không khỏi nhú mày, “Ông chủ, anh lại dọa người ta à?”

“Cô ta làm tôi rất tức giận, dọa cô ta không được sao?”

“Cho nên chỉ là đang dọa cô ta mà thôi sao?” Thư ký Đỗ có ý muốn xác nhận với anh.

Tạ Thanh Nghiên nhướng mày, “Vậy anh còn muốn như thế nào nữa? Giết chết cô ta sao?”

Thư ký Đỗ thờ phào nhẹ nhõm, “Tôi chỉ muốn xác nhận, có phải tôi lại phải làm công việc thừa thãi không ý nghĩa gì hay không mà thôi.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Sự bất bình của thư ký Đỗ đối với anh càng lúc càng sâu rồi.

.

Chương 71: Chương 71

Mắt cá chân của Lăng Vi không nghiêm trọng lắm, mặc dù có hơi sưng to, nhưng bác sĩ bảo đảm nhiều lần chỉ cần nghỉ ngơi mấy ngày, phun chút thuốc là được.

Mẹ Tạ nghe bác sĩ nói xong, vỗ vỗ ngực thở phào nhẹ nhõm, “Không có việc gì thì tốt không có việc gì thì tốt, vừa rồi thật sự làm mẹ sợ muốn chết.

”

Vị bác sĩ già tuổi gần chín mươi cũng đang che ngực, nghĩ thầm người thiếu chút nữa bị hù chết là ông mới đúng, ông là một nhân vật nổi danh trong giới chính hình, một tiếng trước lại gấp gáp bị mời đến bệnh viện giúp người ta khám chân.

Trên đường ông chạy tới đã suy nghĩ ra rất nhiều khả năng, người bệnh có thể bị cắt đứt chân, có thể xương đùi dập nát gãy xương, cũng có thể bị dị dạng bẩm sinh.

Nói chung là một vấn đề khó khăn không thể giải quyết mới sẽ tìm tới ông.

Nhưng mà, khi ông chạy như bay tới bệnh viện chuẩn bị thi triển quyền cước, thì viện trưởng đã xoa mồ hôi lạnh đi tới nghênh đón, sau đó dẫn ông đi tới phòng người phụ nữ vừa được đưa vào khám chân.

Bác sĩ già tức giận đến mức thiếu chút nữa đã lập tức lấy ra một lọ thuốc trợ tim hiệu quả nhanh uống liền hai viên!! Sau đó vừa mắng bọn họ làm càn vừa xoa chân cho Lăng Vi.

Cũng không biết bác sĩ gì dùng thủ thuật gì, bẻ trái một chút bẻ phải một chút, cơn đau ngằm ở chân rất nhanh đã biến mất.

Bác sĩ phun chút thuốc trật khớp cho Lăng Vi, sau đó vẫy vẫy tay đuổi người đi.

Tạ Thanh Nghiên cũng không vội rời đi, kêu thư ký Đỗ đi đặt phòng bệnh, bây giờ nghe sao có hơi kỳ quái, người khác ở khách sạn đặt phòng, ba Tạ lại ở bệnh viện đặt phòng.

“Em không cần nằm viện, đặt phòng bệnh làm gì?” Lăng Vi nói anh.

Tạ Thanh Nghiên không trực tiếp trả lời, mà là làm ra vẻ đương nhiên nói với cô: “Em chạy giỡn lâu như vậy, trước tiên cứ tìm một căn phòng nghỉ ngơi một chút, anh đã thông báo với người đại diện của em kêu cô ấy đến thăm em rồi.

..

“Thăm cái gì?” Cô chỉ bị trẹo chân, cũng không phải bị chặt đứt chân, có cái gì mà thăm? Còn phải kêu riêng chị Lý tới thăm nữa!

“Để cô ấy nhìn bộ dáng bị thương của em, mấy ngày kế tiếp, em mới được thả lỏng ở nhà nghỉ ngơi.

” Ông chủ Tạ kiên nhẫn giải thích.

Lăng Vi:.....

Chuyện gài bẫy, hãm hại lừa gạt, ông chủ Tạ làm đến mức thuận buồm xuôi gió, không đợi Lăng Vi ngăn cản, ông chủ Tạ đã lấy di động ra gọi điện thoại cho Lý Ý.

Lý Ý đang bận rộn chuyện của phòng làm việc, nghe ông chủ Tạ nói xong thiếu chút nữa đã nhảy từ trên ghế xuống đất.

Khi vội vàng chạy tới bệnh viện, mới hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Lúc này Thư ký Đỗ mới vừa nhận được mệnh lệnh mới của ông chủ Tạ, để anh ta nghĩ cách đi dọa Trần Đình Tư.

“Vừa rồi rõ ràng đã nói dọa cô ta chơi là được, không phải anh đã dọa rồi sao?” Thư ký Đỗ hỏi.

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt nhìn anh ta một cái, “Con người của tôi tương đối keo kiệt, cảm thấy vừa rồi dọa không đã ghiền.

”

Thư ký Đỗ:.....

Anh còn có thể càng keo kiệt hơn nữa không??

Thư ký Đỗ ủ rũ cụp đuôi nhận mệnh đi làm việc, Lý Ý rụt rụt cổ, cảm thấy tiếp theo sẽ đến lượt cô.

Quả nhiên, thư ký Đỗ vừa mới rời đi, ông chủ Tạ đã nói với cô: “Cô cũng thấy rồi đó, chân của Tiểu Vi sưng thành như vậy, gần đây đừng để cô ấy làm việc nữa.

”

“Cũng không có công việc gì, chỉ chụp mới tấm ảnh bìa mà thôi.

”

“Vậy là tốt rồi, cô từ chối hết mấy hoạt động này đi, để cô ấy nghỉ ngơi thêm mấy ngày.

”

Lý Ý không chắc chắn hỏi lại, “Mấy ngày là mấy ngày?”

Ông chủ Tạ suy nghĩ một hồi rồi nói: “Để xem tôi có bận hay không đã.

”

Lý Ý:.....

Hôn quân!!!

Vì thế lúc này Lăng Vi mới bắt đầu đi làm có mấy ngày, lại bị buộc ở nhà nghỉ ngơi.

Lúc trước cô còn thấy may mắn có nhiều người ủng hộ cô như vậy, chắc chắn cô sẽ nhanh chóng nổi tiếng.

Nhưng bây giờ xem ra, ông chủ Tạ và mẹ Tạ đúng là hoàn toàn không đáng tin cậy mà?!!

Sau khi bị bắt nằm ở bệnh viện nửa ngày, ông chủ Tạ mới chịu mang Lăng Vi về nhà, dựa theo ý của mẹ Tạ, bây giờ Lăng Vi đang sinh bệnh, tốt nhất là nên lên trên núi nghỉ ngơi, nhưng Tạ Thanh Nghiên lại không đồng ý.

Lăng Vi thật sự không biết nên chọn ở với Tạ Thanh Nghiên, hay là cùng mẹ Tạ lên trên núi.

Nếu ở lại trong nhà, ông chủ Tạ chắc chắn sẽ không biết xấu hổ không ngừng đề cô ra chơi trò chơi người lớn, mà nếu lên trên núi, mẹ Tạ lại muốn mang cô đi phá đảo các loại kịch bản xuyên nhanh.

Chọn cái nào cũng đều mệt! Trong lòng Lăng Vi bảo đảm vô cùng khổ sở.

Cuối cùng cô vẫn bị Tạ Thanh Nghiên mạnh mẽ xách về nhà, trở về nơi chỉ có hai người.

Sau khi Tạ Thanh Nghiên về đến nhà, lập tức chụp cho cái chân sưng to như màn thầu của Lăng Vi mấy tấm, sau đó đăng lên trên bảng tin.

Bảng tin của ba Tạ:

“Muốn tìm một hoạt động không làm ảnh hưởng đến chân bị thương!”
Đính kèm là tấm hình cái chân sưng to như màn thầu của Lăng Vi.

Nhóm bạn khốn nạn bình luận:

“Oa, cái này còn là chân sao?”

“Anh muốn lái xe ở trên bảng tin sao? Bảo đảm còn nhỏ, cái gì cũng không hiểu!”

“Đại vương anh dâm đang không có giới hạn luôn!”

“Cái này mà cũng có thể khoe, bà cố nội của tôi cũng không đỡ được, phục

anh rồi!”

“Đã sưng như cái móng heo rồi, anh còn há miệng gặm được sao?”

“Hoạt động gì? Đương nhiên là he he he rồi!”

“He he he.

”

“He he he.

”

“He he he.

”

Lăng Vi đen mặt, ba chữ này quả thực có độc, làm đầu óc của cô đều là “He he he!”

Ném điện thoại đi, cô quay đầu lại hỏi ông chủ Tạ, “Bữa tối ăn cái gì?”

Ông chủ Tạ nhú mày, “Em muốn ăn gì? Anh gọi tới.

”

Ăn tới ăn lui cũng không có gì khác biệt, vì thế cô nói: “Em thích đồ ăn của Chu Tiểu Quai.

”

Ông chủ Tạ:.....

“Đó là bà chủ tương lai của Lâm thị! Làm gì có thể gọi tới chứ?”

Lăng Vi bĩu môi nói: “VẬY anh tự mình đi làm đi!”

Ba Tạ:.....

Cuối cùng việc này cũng không làm khó được ba Tạ, anh chỉ cầm lấy di động của Lăng Vi, gửi cho Chu Tiểu Quai một tấm hình chân sưng to như màn thầu.

“Bị thương rồi, mau tới an ủi tôi nha, thật nhớ tay nghề của cô!” Ông chủ Tạ mặt không cảm xúc giả mạo giọng điệu của Lăng Vi, gửi đi một tin nhắn làm nũng, sau khi gửi xong cả bản thân anh cũng muốn run rẩy.

Lăng Vi yên lặng nhìn một tên sống ảo đang biểu diễn.

Không bao lâu sau, Chu Tiểu Quai quả nhiên lại ôm theo hộp quà tới làm khách, sau đó thấy cô ấy vừa vào cửa đã đưa cái hộp cho cô, “Thuốc bổ lần trước còn không? Tôi lấy thêm một hộp tới cho cô bồi bổ này.

”

Cô ấy vừa mới dứt lời, hộp gắm trên tay đã bị Tạ Thanh Nghiên duỗi tay cầm đi mất.

Lăng Vi:.....

Chu Tiểu Quai: “Tôi tặng cho Lăng Vi, anh đoạt cái gì?”

“Tôi kiểm tra trước một chút.

” Tạ Thanh Nghiên nói xong, bắt đầu ngừng thở mở hộp gắm ra.

Nhưng mà.....

Bên trong thật sự chỉ là một chút đông trùng hạ thảo quý giá.

Mẹ nó, thứ trong hộp quà còn có thuốc tính tùy cơ ứng biến nữa sao???? Sau khi Lăng Vi thấy rõ thứ bên trong lập tức “Phốc” cười một tiếng.

Chu Tiểu Quai không hiểu ra sao, kỳ quái hỏi bọn họ: “Hộp gắm này làm sao, thấy hai người coi trọng quá vậy?”

Nhớ tới thứ giấu trong hộp gắm lần trước, Lăng Vi lại cảm thấy không có chỗ dung thân, đưa sai thì thôi đi, cuối cùng còn bị A Tuệ sửa đến hoàn toàn biến dạng!

Lúc Chu Tiểu Quai ở phòng bếp nấu cơm, ông chủ Lâm đã tìm tới cửa.

Đây là lần đầu tiên ông chủ Lâm tới cửa, cho nên trên tay anh ta cũng mang theo một cái hộp gắm nhỏ.....

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên:.....

Trong nhà ông chủ Lâm này có phải bán sỉ hộp gắm hay không???

Ông chủ Tạ nhìn chằm chằm vào cái hộp gắm của đối phương, mà Lăng Vi lại đột nhiên nhớ ra, bảo bồi nhỏ của ông chủ Lâm vẫn còn đang nấu cơm ở

trong phòng bếp của bọn họ!!!.

Chương 72: Chương 72

Lăng Vi bị thương ở chân, chỉ có thể ngồi trên ghế sofa chào hỏi ông chủ Lâm, cô âm thầm đánh giá giá trị võ lực của đàn ông Đông Bắc như ông chủ Lâm một hồi, sau đó quay đầu lại nhìn cơ thể của bạn trai nhà mình, hai người cao gần bằng nhau, nhưng rõ ràng ông chủ Tạ không có cơ thể rắn chắc của đàn ông Đông Bắc như người ta, cũng không biết lúc đấu tay đôi, ông chủ Tạ có thể thắng hay không.

Ông chủ Lâm chậm rãi đi vào, “Tôi nghe Tiểu Quai nói Lăng Vi bị thương.

”

Ông chủ Tạ gật đầu, “Bị trẹo chân.

”

Ông chủ Lâm đến gần quan sát xong lại nhíu nhíu mày nói: “Là rất nghiêm trọng, phải nghỉ ngơi thật tốt mới được.

” Nói xong lại đưa hộp gắm trên tay cho ông chủ Tạ, sau đó thuận miệng hỏi, “Tiểu Quai đâu?”

Ông chủ Tạ không hề chột dạ, ngay thẳng trả lời: “Ở phòng bếp nấu cơm.

”

Ông chủ Lâm lập tức lấy hộp gắm lại, nghi hoặc lặp lại: “Nấu cơm?”
Lăng Vi xấu hổ, cười gượng nói: “Bởi vì chân của tôi bất tiện, cho nên.....”
Không chờ cô nói xong, ông chủ Lâm đã ôm hộp gắm xoay người đi vào phòng bếp, ông chủ Tạ không hề nghĩ ngợi đi theo sau.

Lăng Vi cho rằng ông chủ Tạ đi theo là muốn giải thích nguyên nhân Chu

Tiểu Quai xuống bếp ở nhà bọn họ, cũng giảm bớt bầu không khí khẩn trương, kết quả lại nghe ông chủ Tạ nói với ông chủ Lâm: “Không phải anh tặng cái hộp gắm này cho tôi sao?”

Ông chủ Lâm: “Bây giờ không muốn tặng nữa.

..

Lăng Vi:.....

Hai người này tốt xấu gì cũng là ông chủ lớn có tiếng tăm lừng lẫy trong giới thương nghiệp, vậy mà đoạn đối thoại ấu trĩ như vậy cũng nói ra được, đúng là phục luôn!

Hai người đi đến đứng trước cửa phòng bếp, ông chủ Lâm nhìn Chu Tiểu Quai đang bận rộn ở bên trong, lập tức không thể khống chế tốt biểu cảm, đường cong trên mặt chậm rãi trở nên dữ tợn, quay đầu hung hăng trừng Tạ Thanh Nghiên, nắm tay siết chặt đến mức nghe rắc rắc: “Hai người coi bà xã của tôi là bảo mẫu?”

Tạ Thanh Nghiên mặt không đổi sắc nói: “Cô ta tự nguyện.

..

Chu Tiểu Quai ở bên trong nghe bên ngoài có tiếng động thì xoay người đi ra, “Lão Lâm, sao anh lại tới đây?”

Ông chủ Lâm xụ mặt, duỗi tay nắm lấy tay cô, “Đi, về nhà!”

Chu Tiểu Quai có vẻ sững sờ, “Vì sao lại trở về, canh em nấu vẫn chưa hầm xong.

..

Ông chủ Lâm một tay ôm hộp gắm, một tay lôi kéo Chu Tiểu Quai đi ra ngoài, “Hầm cái quỷ gì, về nhà hầm, tại sao lại nấu cơm cho người đàn ông khác ăn!”

Ông chủ Tạ lộ ra vẻ mặt nhàm chán:.....

Lăng Vi nhảy một chân tới xem:.....

Chu Tiểu Quai dứt khoát ngồi xổm xuống chơi xấu, “Lão Lâm xấu xa, anh buông tay ra cho em, em đang hầm canh cho Tiểu Vi ăn, cái gì mà gọi là làm cơm cho người đàn ông khác ăn! Anh mau buông tay, nếu còn không buông tay em sẽ làm loạn đó!!”

“Muốn quậy thì về nhà quậy!”

“Em không muốn..... A a a a a, sao mệnh tôi lại khổ như vậy!!!!!!”

Mọi người:.....

Mười phút sau, Chu Tiểu Quai dùng tư thái người chiến thắng, nhận lấy khăn lông Lăng Vi cho, thô lỗ lau mặt, sau đó quay đầu lại tiếp tục nấu cơm.

Trong lòng Lăng Vi vẫn còn sợ hãi, vừa rồi lúc Chu Tiểu Quai nói muốn quậy, cô hoàn toàn không hề chuẩn bị tâm lý, sau đó đã bị tiếng khóc như sủ tử hà đông rỗng của cô ấy dọa sợ mức thiếu chút nữa trái tim đã thòng xuống.

Mà Chu Tiểu Quai dọa người khác sợ chết khiếp, lại bắt đầu làm như không có việc gì tiếp tục nấu cơm.

“Hai người đàn ông kia đi đâu vậy?” Chu Tiểu Quai ném một ngụm canh, cảm thấy hương vị cũng không tệ lắm, vì thế lại múc một muống đút cho Lăng Vi.

Lăng Vi thổi cái muống nửa ngày, mới bắt đầu uống canh, “Trời ạ, ăn siêu ngon! Bọn họ hình như nói muốn đi đấu tay đôi.

..

Chu Tiểu Quai trừng lớn hai mắt, “Bọn họ đi đấu tay đôi mà cô còn bình tĩnh như vậy?”

Lăng Vi ra dáng cao thâm, “Chẳng lẽ sẽ đấu thật sao?”

Chu Tiểu Vi nhanh chóng tìm giẻ lau lau khô tay, sau đó đỡ Lăng Vi đi ra ngoài, vừa đi vừa nói chuyện: “Tôi không biết bọn họ có đấu thật hay không, nhưng tôi biết khi còn trẻ lão Lâm đã từng lăn lộn trong giới xã hội đen, có tiếng là đánh nhau rất giỏi.

..

Lăng Vi trợn mắt há hốc mồm, vội vàng kêu Chu Tiểu Quai, “Mau mau mau, mau đi ra nhìn thử!”

Hai người ba cái chân, đồng tâm hiệp lực nhanh chóng đi ra bên ngoài phòng khách.

Cũng may, không có cảnh động binh đao, cũng không có cảnh anh chết tôi

sống.

Sau đó lại thấy hai người đàn ông nói muốn đấu tay đôi đang nghiêm túc ngồi ở trước sô pha, không biết đang làm gì.

Hai cô gái không hiểu ra sao, vừa đi tới nhìn đã lập tức hiểu ra, sau đó lại thấy hai người đang rất nghiêm túc mà —— chơi cờ tướng.

Lăng Vi:.....

Chu Tiểu Quai:.....

Quần cũng cởi ra rồi chỉ cho người ta xem cái này?

Cho nên đấu tay đôi trong miệng bọn họ kỳ thật chỉ là hai người ngồi xuống, sau đó bày bàn ra cờ tướng với nhau sao??? Cái này hoàn toàn không có chút kíc.h thích nào cả!

Lăng Vi và Chu Tiểu Quai thở phào nhẹ nhõm, sau đó mỗi người ngồi xuống bên cạnh bạn trai của mình nhìn bọn họ chơi cờ, nhưng mà các cô nhanh chóng nhìn đến chán, bởi vì bọn họ chơi thật sự quá chậm, một nước cờ thôi cũng suy nghĩ nửa ngày, nhìn bọn họ chơi, các cô cũng đã bắt đầu ngủ gà ngủ gật.

Chu Tiểu Quai không ngồi được bao lâu đã đứng dậy đi nấu cơm, còn Lăng Vi thì cầm lấy di động xem tin tức giải trí, sau đó nhanh chóng nhìn thấy tin đầu tiên của người trong chương trình thực tế, là về Trần Đình Tư.

Nửa tiếng trước Trần Đình Tư cập nhật trạng thái mới nhất ở trên Weibo, đại ý chính là nói cuộc sống mấy năm nay quá bận rộn, áp lực quá lớn, thân thể đã xuất hiện một chút vấn đề nhỏ, cho nên cô ta cảm thấy nên để cho mình nghỉ ngơi một thời gian dài.

Lăng Vi:.....

Cô quay đầu lại nhìn người đàn ông đang nghiêm túc ở bên cạnh mình, nghĩ thầm Trần Đình Tư đột nhiên tuyên bố nghỉ ngơi, sau lưng chắc chắn không thoát khỏi liên quan với Tạ Thanh Nghiên.

Lăng Vi lại sáp tới gần Tạ Thanh Nghiên hơn một chút, nhỏ giọng nói với

anh: “Trần Đình Tư vừa mới tuyên bố nghỉ ngơi một thời gian.

..

Tạ Thanh Nghiên đang suy ngẫm nước cờ kế tiếp, không chút để ý hỏi lại:
“Trần Đình Tư là ai?”

Lăng Vi:.....

Ngược lại, ông chủ Lâm lại biết người này, “Là cô ta à, còn không phải là vợ bé của người ta đó sao.

..

Lăng Vi:.....

Hình như đã nghe được tin tức không nên nghe rồi!!!

Cô nhện không được hỏi thêm một câu: “Ông chủ Lâm, anh không nhớ làm chú?”

“Không nhớ làm đâu, bây giờ không phải cô ta đang quay cùng một chương trình thực tế với cô sao?”

Đúng là không nhớ làm, “Việc này Tiểu Quai biết không?”

Ông chủ Lâm ngậy ra một lúc, ngay sau đó hạ giọng nói với Lăng Vi: “Cô thuận tiện nghe qua rồi thì thôi, ngàn vạn đừng nói cho cô ấy biết, bằng không cô ấy lại sẽ tung tin nóng lên trên Weibo, tôi và cái tên kia vẫn còn có vụ làm ăn muốn làm! Cô biết không? Những tin tức nóng hổi cô ấy đưa lên Weibo đa số đều đào được từ chỗ của tôi!”

Xem ra sau lưng một V giải trí lớn thành công, chắc chắn có một người yêu thành công thích nhiều chuyện!

Tạ Thanh Nghiên cũng không nâng mí mắt lên, rất khinh thường nói: “Anh là đàn ông nhiều chuyện sao?”

Ông chủ Lâm nhấc tay lên, “Cũng đâu còn cách nào, chuyện làm ăn của tôi rất lớn, nhân mạch rộng, chắc chắn sẽ nghe được nhiều chuyện!”

Lăng Vi cái hiểu cái không gật gật đầu, sau đó lại hỏi: “Chuyện làm ăn của ông chủ Tạ nhà chúng tôi cũng rất lớn nha, sao ngày thường không thấy nhân mạch của anh ấy nói cái gì?”

Ông chủ Lâm cười nhạt, “Bởi vì anh ta đắc tội người khác khắp nơi, thường xuyên bị người ta cho vào danh sách đen!”

Tạ Thanh Nghiên hừ lạnh, “Nhân vật có cấp bậc như tôi, còn cần đi khắp nơi tích góp nhân mạch sao?”

Ông chủ Lâm:.....

Khóe miệng của Tạ Thanh Nghiê n bỗng nhiên cong lên, cười nói: “Chiếu tướng.

..

Ông chủ Lâm:.....

Cuối cùng ông chủ Lâm không tình nguyện giao hợp gắm nhỏ cho Tạ Thanh Nghiê n, “Coi như tôi đã nhìn thấy, hai người các người phu xướng phụ tùy, liên thủ lừa gạt tôi!”

Lăng Vi vô tội chớp chớp mắt, “Tôi không có, hơn nữa tôi không ngại anh đoạt hợp gắm lại, dù sao bên trong chắc chắn không phải thứ tốt gì!”
Từ từ đã, vừa rồi bọn họ không phải nói về đề tài này nha, sao mới chớp mắt một cái đề tài đã chạy xa như vậy rồi!

Cô thật sự muốn biết Trần Đình Tư là tình nhân của ai!!

Ông chủ Lâm và Chu Tiểu Quai ăn cơm chiều xong lập tức chào tạm biệt, trước khi đi, ông chủ Lâm còn buông lời hung ác nói về sau không cho Chu Tiểu Quai qua bên này nữa, kết quả Chu Tiểu Quai lộ ra biểu cảm muốn làm loạn một trận, anh ta mới lập tức dỗ ngọt, “Được được được, về sau chúng ta cùng nhau qua đây chơi, anh nấu cơm là được chứ gì!”

Lúc này Chu Tiểu Quai mới cảm thấy mỹ mãn đan tay vào tay anh, nhào nhào dính dính rời đi.

Lăng Vi rất kinh ngạc, quay đầu lại hỏi Tạ Thanh Nghiê n, “Ông chủ Lâm cũng biết nấu cơm?”

Tạ Thanh Nghiê n gật đầu, dùng một tay bế cô lên đi tới đi lui ở trong phòng.

Lăng Vi nói ra nghi vấn của mình, “Vì sao người đàn ông khác đều biết nấu cơm? Mà bạn trai của em lại không biết?”

Tạ Thanh Nghiê n: “Anh không biết em cũng không biết, không phải trời sinh một đôi sao!”

Lăng Vi vô tội nói: “Là anh không cho em học.

..

“Anh sợ ngày nào đó đang ăn canh thịt sẽ ăn luôn ngón tay của em.

..

“Ách —— sao anh lại nói mấy câu ghê tởm như vậy!”

“Anh chỉ muốn cho em biết nấu cơm là chuyện khủng bố cỡ nào.

..

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiêן đặt Lăng Vi lên trên xô pha, ngâm nga tiến phòng tắm xả nước, chờ xả đủ nước vào trong bồn tắm rồi, anh mới quay lại ôm Lăng Vi, “Bảo bối, anh trai hầu hạ em tắm rửa nha.

..

Lăng Vi trợn trắng mắt nói: “Em chỉ bị trẹo chân, không phải bị trẹo tay, tự mình tắm được!”

Tạ Thanh Nghiêן nói: “Bác sĩ đã nhấn mạnh em cần phải nghỉ ngơi, nghỉ ngơi chính là không được làm động tác quá mạnh, cho nên mấy chuyện tắm rửa này cứ giao cho anh đi!”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiêן dịu dàng nói: “Yên tâm đi bảo bối, anh nhất định sẽ hầu hạ em cho thật thoải mái.

..

Lăng Vi nói: “Anh cho rằng em không biết anh đang suy nghĩ cái gì sao?”

Tạ Thanh Nghiêן kê cô ngồi ở bên cạnh bồn tắm, vừa giúp cô cởi quần áo, vừa nói: “Vậy em nói xem, anh đang suy nghĩ cái gì.

..

“Hừ!”

“Đoán thử xem, đoán đúng sẽ để em tự tắm.

..

Lăng Vi chớp mắt, có hơi do dự sau đó mới nói: “Bây giờ trong đầu đều nghĩ tới cosplay bồn tắm! Có đúng hay không!”

Tạ Thanh Nghiêן cởi bỏ mảnh vải cuối cùng trên người cô, cười đến mặt mày gian trá, “Anh không nghĩ như vậy, nhưng những lời này của em đã nhắc nhở anh, em chờ anh một chút.

” Nói xong lại thả cô ở bên bồn tắm, sau đó xoay người đi ra ngoài.

Lăng Vi:.....

Đang lúc cô muốn thử tự mình dịch vào trong nước, thì Tạ Thanh Nghiên đã quay lại, trên tay còn cầm theo một thứ.

Lăng Vi nghi hoặc hỏi: “Cái gì vậy?”

Tạ Thanh Nghiên cũng không trả lời, cười tủm tỉm mở món đồ đó ra cho cô xem.

Lăng Vi:!!!!

Đó là một bộ trang phục mỹ nhân ngư.....

Chương 73: Chương 73

Nhìn chiếc váy đuôi cá màu xanh nước biển kia, Lăng Vi chỉ cảm thấy da đầu tê dại từng đợt, cả người rút vào trong bồn tắm, chỉ còn chừa lại một cái đầu nhô ra bên ngoài, “Em không mặc, chân em còn đau mà.

”

Mắt của ba Tạ sáng như đuốc, mở hết chiếc váy nàng tiên cá ra, “Cái này có miếng dán ma thuật, không cần em làm, anh giúp em mặc vào là được.

”

Lăng Vi không hề dao động, lắc đầu, vô cùng đáng thương nhìn anh, làm nũng nói: “Anh ơi ~ Anh ơi ~ em không muốn mặc mà.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Đặt chiếc váy trên tay sang một bên, anh ngồi bên cạnh bồn tắm cúi đầu nhìn cô, cười đến y như một tên đại ma vương, “Gọi thêm vài tiếng để nghe đi, không được trùng lặp, lấy lòng được anh, anh sẽ buông tha cho em.

”

“Thật sao?”

“Thật.

”

“Nói chuyện phải giữ lời!”

“Đếm đây nhé”

Lăng Vi híp mắt cười, suy nghĩ xong lại nói: “Anh đẹp trai, anh yêu, honey, bảo bối, bảo bối ~~~~~ đủ chưa?”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, lắc đầu nói: “Vẫn chưa đủ.

”

Lăng Vi cười tủm tỉm nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Được rồi mà, chừa cho nhau chút mặt mũi đi, trên giường lại nói sau nha!”

“Phốc ~” Tạ Thanh Nghiên thiếu chút nữa đã bị công phá, dựng thẳng một ngón tay lên, lắc lắc trước mặt Lăng Vi, rất vô lại nói: “Không, anh chính là người được một tác lại muốn tiến một thước như vậy đấy.

”

Lăng Vi:.....

“Tiếp tục.

” Anh bày ra bộ dáng lưu manh hất cằm về phía cô, “Tiếp tục lấy lòng anh đi.

”

“Anh ơi ~”

“Cái này lặp lại rồi.

”

Lăng Vi:.....

“Tâm can, bảo bối ~~ ba ba! Ba ba ~” Cái này còn xấu hổ hơn cả việc đọc mấy câu thoại trong vở kịch opera nữa!

Lúc này hai người một ở trên cao một ở dưới thấp, Lăng Vi trần trụi trốn ở trong nước, ông chủ Tạ thì lại quần áo ngăn nắp cúi đầu nhìn cô.

Quả thực rất buồn cười.

Lông mày của Lăng Vi cong lên, nụ cười càng thêm ngọt ngào, thân thể từ trong nước lặn lẽ dịch lên phía trước, thẳng đến khi tới gần anh hơn một chút, không nói không rằng hất nước lên người anh, “Ba ba, chơi vui không.

”

Giọt nước ấm áp bắn lên tung tóe, văng lên khắp người anh, lập tức biến một anh đẹp trai soái khí ngời ngời thành con gà bị rơi vào nồi canh.

Ba Tạ:.....

Lăng Vi che miệng cười trộm, hai tay vẫn không chút lưu tình hất nước anh, “Ba ba, thế nào, bảo bảo hầu hạ anh có thoải mái không?”

Ba Tạ lau bọt nước ở trên mặt, trong ánh mắt hiện lên một luồng ánh sáng, sau đó anh đứng lên, thong thả ung dung bắt đầu cởi cúc áo sơ mi, vừa cởi vừa nói: “Nếu em đã nhiệt tình như vậy, vậy anh đành cung kính không bằng tuân mệnh.

..

“Tuân..... Tuân mệnh gì?” Lăng Vi dừng lại hành vi hất nước lại, thân thể trồn sâu vào trong nước, ý thức được nguy cơ tới, “Ba ba, chân em còn sưng đó, anh không thể cầm thú như vậy!”

Tạ Thanh Nghiênn cười xấu xa, nhanh chóng lột ra áo sơ mi trên người ra, ngay lập tức lộ ra cơ bắp rắn chắc của nửa người trên, “Không phải em đã chủ động mời gọi anh sao? Bằng không em làm ướt anh để làm cái gì?”

Lăng Vi vô cùng phối hợp hét lên một tiếng, duỗi tay ra che mắt mình lại, “Đồ lưu manh!”

Tạ Thanh Nghiênn cười nhẹ, bắt đầu cởi quần, “Bảo bối, rõ ràng là do em trêu chọc anh trước.

..

Trong nháy mắt, giữa vận động ở trong phòng tắm và chơi cosplay trang phục người cá, Lăng Vi quyết đoán lựa chọn cái sau, “Ba ba, lấy chiếc váy kia qua cho em đi, em mặc cho anh ngắm.

..

Tạ Thanh Nghiênn dừng động tác cởi quần lại, “Thật sao?”

Cô dùng sức gạt đầu, “Thật.

..

Lúc này Tạ Thanh Nghiênn mới cảm thấy mỹ mãn mà cầm lấy bộ váy người cá kia một lần nữa, khoa tay múa chân đi tới chỗ cô.

Lăng Vi buồn bực đứng lên, vừa phối hợp với anh mặc trang phục người cá vào, vừa khó hiểu hỏi: “Bộ quần áo này từ đâu ra?”

“Lấy từ hộp gấm.

”

“Là cái ông chủ Lâm vừa tặng sao?!”

“Không sai.

”

Lăng Vi:.....

Xem ra bạn bè của ông chủ Tạ đều không phải là người đứng đắn, Chu tiện nhân và ông chủ Lâm đều là như vậy!

Bởi vì Lăng Vi bị thương ở chân, sau khi tròng đuôi cá vào, cô chỉ có thể ngồi ở trên người Tạ Thanh Nghiên, tùy ý để Tạ Thanh Nghiên dùng ánh mắt tuần tra qua lại ở trên người mình, “Cái rốn này thật đáng yêu.

” Anh không chỉ nói, mà còn muốn đưa tay ra sờ.

Lăng Vi nhanh nhẹn hất bay tay của anh, “Người cá bọn em quý giá hơn loài người nhiều, đừng có tùy tiện chạm vào.

”

Tạ Thanh Nghiên ôm vòng eo nhả mìn, cười nói: “Quý giá ở đâu nha, anh phải cẩn thận kiểm tra thử mới được.

” Nói lại đi kéo cái đuôi của cô.

Lăng Vi vắn vẹo, bày ra vẻ mặt ghét bỏ nói: “Ở bên cạnh anh hoàn toàn không có cảm giác an toàn, hay anh để em lại trong nước đi!”

Tạ Thanh Nghiên cảm thấy buồn cười, nhưng vẫn bỏ cô vào bồn tắm.

Đuôi cá màu xanh đính vẩy sáng có kết cấu rất tốt, khi chìm vào làn nước trong xanh lại tản mát ra ánh sáng nhè nhẹ, phối hợp với ngũ quan tinh xảo và làn da trắng nõn của Lăng Vi, cả người xinh đẹp y như yêu tinh, làm

người ta hít thở không thông vậy.

Tạ Thanh Nghiên bị manh đến nỗi hai chân mềm nhũn, ngay sau đó nghĩ phải lưu lại khoảnh khắc này, vì thế mặc cái quần ướt nhem đi ra ngoài phòng khách cầm lấy di động.

Lăng Vi tựa vào thành bồn tắm, thò đầu nhìn anh đi ra ngoài, sau đó quay đầu lại nhìn “Cái đuôi cá” đang ngâm ở trong nước, cảm thấy thật sự rất buồn cười, người đàn ông này một khi nhìn thấy cô lập tức trở nên không đứng đắn, vậy mà mình cũng có thể không cảm lòng được mà chơi mấy trò Cosplay với anh, đây chắc chắn là tình yêu đích thực rồi!

Tạ Thanh Nghiên đi đến phòng khách lấy điện thoại di động, khi vừa định quay lại phòng tắm, thì nghe thấy ngoài cửa lớn kêu tích tích hai tiếng, đó là tiếng mật mã mở khóa cửa, anh ngậy ra một lúc, sau đó đứng tại chỗ nhìn đám người tiến vào, mật mã mở cửa nhà bọn họ chỉ có anh, Lăng Vi và mẹ Tạ biết mà thôi.

Lúc này anh và Lăng Vi đều ở nhà, vậy người mở cửa chắc chắn là mẹ Tạ, nhưng giờ này bà tới đây làm gì?

Chờ khi cánh cửa hoàn toàn bị đẩy ra, thì anh thấy A Tuệ bao lớn bao nhỏ đi vào trước, đi theo phía sau bà ấy là lão thái thái và nhóc con, sau khi ba người tiến vào xong, lại thuận tay đóng cửa lại.

A Tuệ ngẩng đầu lên thì thấy Tạ Thanh Nghiên trần trụi nửa người trên, nửa người dưới còn ướt nhem, nhin không được hô to mấy tiếng, “A a a.....”

Mẹ Tạ nhất thời không phòng bị, bị tiếng kêu của A Tuệ dọa cho nhảy dựng, “Làm cái gì mà lúc la lúc hét vậy!” Sau đó bà cũng nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên bán khỏa thân: “A!! Muốn chết hả, sao con lại mặc thành như vậy? Tiểu Vi đâu?”

Còn nhóc con thì lại rất có lễ phép gọi: “Ba ba!”

Tạ Thanh Nghiên cầm di động, nhíu mày nói: “Giờ này hai người tới đây làm cái gì? Làm bóng đèn sao?”

“Mẹ nhớ tầng hầm nhà mình còn cất một lọ rượu thuốc trị trật khớp rất tốt, cho nên chạy nhanh qua đây đưa cho Tiểu Vi, bây giờ nó bị thương không tiện di chuyển, mẹ mới mang A Tuệ đến, có thể phụ giúp nó.”

” Mẹ Tạ nói xong lời này, lại nhìn xung quanh: “Tiểu Vi đi đâu rồi?”
Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới nhớ tới nàng tiên cá bị bỏ quên ở bồn tắm, hơn nữa cửa phòng tắm còn không có đóng, anh vội vàng xoay người lại đi tới phòng tắm, những người khác thấy sắc mặt của anh có hơi kỳ lạ, cũng vội vàng theo đi.

Còn chưa kịp đi đến phòng tắm thì đã nghe thấy từ bên trong phòng tắm truyền đến tiếng “Ầm ầm ầm”, dường như có thứ gì đó đang lếch trên mặt đất.

Tạ Thanh Nghiên lập tức kinh hoàng, nhanh chân chạy tới phòng tắm.

Mẹ Tạ chạy theo phía sau anh: “Làm sao vậy làm sao vậy?”
Lúc nhìn thấy rõ ràng tình hình trong phòng tắm, một đám người đều sợ đến ngây người.

Một nàng tiên cá màu lam xinh đẹp đang tựa vào thành bồn tắm, cái đuôi thật dài còn ngâm vào trong nước, thân thể thì chồm ra bên ngoài, hai tay đang khó khăn chống ở trên mặt đất.....

Tạ Thanh Nghiên chạy nhanh tới vớt cô lên, sốt ruột hỏi: “Sao lại ngã ra ngoài?”

Mẹ Tạ ngây ra một lúc, sau đó lập tức muốn kêu Tạ bảo bảo và A Tuệ đi ra ngoài, nhưng biết làm sao bọn họ đã nhìn thấy hết tình hình xem ở bên trong rồi, nhóc con còn tò mò nói: “Bà nội, thì ra mẹ con là nàng tiên cá nha! Thật xinh đẹp!”

A Tuệ cũng tiếp lời: “Cái đuôi thật xinh đẹp!”

Mẹ Tạ vẫn còn lý trí, vội vàng đẩy hai người, “Đi ra ngoài đi ra ngoài!”

Chờ đến khi ba người đồng loạt ra khỏi phòng tắm, lại thuận tay đóng cửa lại rồi, lúc này Lăng Vi mới ngẩng khuôn mặt đỏ bừng lên, cảm giận lên án: “Mặt mũi của em đều bị anh làm mất hết rồi!!”

Tạ Thanh Nghiên tỏ vẻ bản thân cũng rất bất đắc dĩ, đây thật sự là tình huống đột phát mà, “Sao em lại bị ngã ra sàn?”

Lăng Vi mới nhớ lại khoảnh khắc bị sốc lúc nãy của mình, “Em nghe thấy bên ngoài có người tới cho nên hoảng sợ, cửa phòng tắm cũng không có đóng, em muốn đi đóng cửa, vốn định vịn tường đứng lên, nhưng cái đuôi

quá chặt, em căn bản không đứng dậy được, mà chân lại đau, sau đó mới bị ngã, còn đụng vào chai sữa tắm ở bên cạnh nữa!”

Tạ Thanh Nghiên nén cười nghe một loạt sự tích xui xẻo của cô xong, lập tức vội vàng đổ dành: “Đều là tại anh, là lỗi của anh.

”

“Đương nhiên phải trách anh rồi, về sau đánh chết em cũng không mặc cái này!”

Dưới sự trợ giúp của Tạ Thanh Nghiên, Lăng Vi thật vất vả mới được cứu thoát khỏi bộ đồ, chờ sau khi ăn mặc chỉnh tề rồi mới đi đến phòng khách gặp mẹ Tạ.

Mẹ Tạ cũng không hỏi gì, thậm chí còn làm bộ như không nhìn thấy, ngược lại là A Tuệ tiến lên, nhỏ giọng hỏi cô một câu, “Cô Lăng, trang phục người cá xinh đẹp này có cỡ lớn không?”

Lăng Vi:.....

Chương 74: Chương 74

Bảng tin của ba Tạ:

“Gần đây tu tâm dưỡng tính, người quá dâm đang đừng tới tìm tôi, mèo con nhà tôi rất hung dữ đấy.

”

Hình minh họa là một tấm ảnh chụp giao diện trò chuyện, nội dung bên trong là: “Anh à, anh ở nhà một mình phải ngoan ngoãn, ăn uống đúng giờ, ít hút thuốc, ít uống rượu, đi ra ngoài xã giao đừng về quá trễ, rời xa tất cả sinh vật là giống cái, bao gồm cả con mèo hoa ở dưới lầu, nó là con cái, anh nhìn nó em cũng sẽ ghen, sẽ cào anh cào anh cào anh cào anh!!”

Mọi người bình luận:

“Oa! Chúng tôi có dâm như thế nào cũng không dâm bằng Đại vương là anh nha!”

“Anh không phải là ba Tạ dâm đang thiên hạ vô địch rồi sao? Chúng tôi ai dám so với anh?”

“Ngay cả con mèo hoa ở dưới lầu cũng không buông tha, anh là cầm thú sao?”

“Chị dâu thật hao tâm tổn trí nha, trẻ em bị thiếu năng trí tuệ thật không dễ nuôi!”

“Ai da, bị viêm khí quản sao?”

“Chị dâu khí phách!”

“Chẳng lẽ chỉ có một mình tôi là cảm thấy trạng thái này đang khoe ân ái sao?”

“Lầu trên à, chúng tôi không có bị mù, chúng tôi chỉ cự tuyệt thừa nhận mà thôi!”

“Đúng vậy, tự động che chắn hết tất cả cơ chóc có độc, phải làm một con cầu độc thân có tôn nghiêm!”

“Các anh em, chúng ta phải chung tay chiến đấu chống lại cái tên đại ma vương ngược cẩu này, nhất định phải làm cho anh ta không còn cơm chó để rải, như vậy sẽ không có con chó nào bị ngược nữa!”

“Nhưng hai người không cảm thấy những câu cào anh cào anh cào anh cào anh này rất đáng yêu sao? Chị dâu và Đại vương ở chung thật đáng yêu nha!”

“Lâu trên là phản đồ, mặc dù cậu nói không sai!”

“Mỗi ngày ăn cơm chó, đau khổ nhưng cũng vui sướng, cảm thấy vẫn có thể ăn thêm mười cân.

..

.....

Lăng Vi lướt bảng tin của ba Tạ, cười đến mặt mày dịu dàng, quay đầu lại ngồi đối diện với Trần Tiểu Nhược nói: “Làm sao bây giờ, chị mới rời khỏi anh ấy một ngày thì bắt đầu nhớ anh ấy rồi, ba tháng kế tiếp làm sao trôi qua đây?!”

Trần Tiểu Nhược bĩu môi quay mặt đi, “Chị, em cũng là cẩu độc thân có tôn nghiêm, xin đừng ngược em!”

Lúc này đã tiến vào cuối thu, 《 Mẹ cố lên! 》 đã quay xong toàn bộ, mặc dù Trần Đình Tư tuyên bố tạm thời rời khỏi giới giải trí, nhưng sau đó vẫn kiên trì quay xong chương trình thực tế, chỉ cảnh quay của cô ta không nhiều lắm, bởi vì trạng thái của cô ta thật sự không tốt.

Chương trình thực tế kết thúc, Lăng Vi lập tức rời khỏi Bắc Kinh đi vào đoàn phim mới, đó là một bộ phim truyền hình trước đó đã nhận.

Đây là một bộ phim đô thị, tên là 《 Mặt Trái 》, Lăng Vi đóng vai một nữ phụ có tâm tư phức tạp ở trong phim, cô hà khắc với người khác, nhưng lại đào tim đào phổi cho nam chính, chỉ là nam chính vĩnh viễn thuộc về nữ chính, cho dù thủ đoạn của nữ phụ có cao đến đâu, thì cũng không thể cướp được.

Cho nên bộ phim này không phải là một bộ phim tình cảm thần tượng truyền thống, nội dung của nó nghiêng về bên chiến tranh thương mại, vì vậy hầu hết các diễn viên được mời tham gia diễn xuất đều là những diễn

viên gạo cội, nam chính còn là thần tượng Lục Khuynh có thực lực, mấy năm nay anh ta vẫn luôn chiến đấu hăng hái trên màn ảnh rộng, đây vẫn là bộ phim truyền hình đầu tiên anh ta nhận diễn trong gần mấy năm qua, cho nên người xem cực kỳ chờ mong.

Mà nữ chính thì lại là người quen cũ của Lăng Vi, Lam Nhược.

Sau khi biết được tin tức, Lăng Vi cũng rất ngạc nhiên.

Lam Nhược cũng là Tam Lang liễu mạng (*), vừa mới kết thúc 《Cung Tường Liễu》 không lâu, lại tiếp tục chiến đấu liên tục ở chiến trường 《Mặt Trái》, chắc cũng muốn thừa dịp giá trị con người đang ở trên cao, nhận nhiều vai diễn hơn một chút.

[(*) Tên hiệu của Lương Sơn hảo hán Thạch Tú.

Ví von: người chiến đấu dũng cảm không sợ chết hoặc làm việc cạn kiệt toàn lực (Thủy Hử hồi 44)]

Lục Khuynh đóng vai nam chính Phí Thừa, xuất thân từ nhà nghèo, đến thành phố lớn học tập, sau đó lại tiến vào xí nghiệp gia tộc của nữ phụ Đào Nhiên do Lăng Vi ấmm vai, hai người mới quen biết nhau.

Trong thời gian làm việc chung, Đào Nhiên rất cũ rích mà thích tên nhóc nhà nghèo này, nhưng mà nữ thần trong lòng tên nhóc nhà nghèo này lại là bạn học thời đại học của anh, Điền Vũ mà Lam Nhược sắm vai.

Trọng tâm của toàn bộ bộ phim không phải là phim tình cảm, cốt truyện chủ tuyến chủ yếu xoay quanh con đường phấn đấu đến công thành danh toại của nam chính, mà nữ phụ trong phim cũng không phải cô gái ngốc nghếch, sau này cô tiếp nhận công ty, xuyên suốt đấu trí đấu dũng nam chính, cuối cùng mặc dù thất bại, nhưng cũng chỉ hoàn thành vàng sáng cho vai chính mà thôi, nhìn tổng thể cho thấy, suất diễn của nữ phụ còn nhiều hơn nữ chính một chút, đây cũng là nguyên nhân lúc trước Lăng Vi không chút do dự lựa chọn nhân vật này, đây là nhân vật có không gian phát huy rất lớn.

Ngày thứ hai Lăng Vi đi vào đoàn phim, đoàn phim đã mở một cuộc họp, chủ yếu là để mấy diễn viên chính làm quen với nhau, Lăng Vi tới hơi sớm, cho nên tạm thời mang Trần Tiểu Nhược ra bên ngoài phòng họp chờ, chờ nhàm chán rồi thì bắt đầu lướt bảng tin, kết quả lướt tới trạng thái mới nhất trên bảng tin của ba Tạ.

Nội dung trạng thái này trên bảng tin của ba Tạ cũng không phải do tự anh tự biên tự diễn, mấy tin đó đúng là do cô gửi, tối hôm qua ở khách sạn, lúc hai người gọi video, Tạ Thanh Nghiên đã nói với cô ở dưới lầu có con mèo hoa con giống cái, chủ yếu là khi nhìn thấy con mèo con này, anh lại nhớ tới lần cosplay mèo lúc trước, còn nhấn mạnh lần sau gặp mặt phải mặc vào chơi với anh một lần nữa, Lăng Vi không chịu, còn mắng anh một câu: “Đi nhìn con mèo đáng yêu kia đi, anh sống với nó là được rồi!” Nhưng mà sau khi cúp video, cô lại sợ anh thật sự mang con mèo hoa kia về nhà nuôi, cho nên mới gửi qua mấy câu như vậy.

Mặc kệ ba Tạ đăng lên bảng tin cái gì, bình luận ở phía dưới vĩnh viễn luôn sôi nổi, bây giờ Lăng Vi và đa số bạn bè của ba Tạ đã kết bạn với nhau, cho nên cũng có thể nhìn thấy những câu khiến người ta ôm bụng cười của mấy người đó.

Đang lúc cô lướt đến hăng say, Trần Tiểu Nhược đã thọt vào lưng cô, ý bảo có người tới đây.

Lăng Vi vừa ngẩng đầu lên đã thấy Lam Nhược đang cùng trợ lý đi tới.

Không gặp một thời gian, Lam Nhược vẫn giữ hình tượng cao ngạo lạnh lùng của mình, dọc đường đi có người chào hỏi với cô ấy, cô ấy cũng chỉ khẽ gật đầu, thẳng đến khi nhìn thấy Lăng Vi, biểu cảm trên mặt cô mới có chút biến hóa, khóe miệng của cô ấy hơi cong lên, lộ ra một nụ cười dịu nhẹ, bởi vì nụ cười này, sự thờ ơ ban đầu lập tức bị trôi đi hết.

Từ sau khi Lăng Vi rời khỏi đoàn phim 《Cung Tường Liễu》, Lam Nhược vẫn giữ liên lạc WeChat với cô, cho nên lúc này vừa gặp mặt, hai người cũng không có vẻ xa lạ.

Lăng Vi cất di động, đứng lên đón tiếp cô ấy: “Chị Lam Nhược.

”

Lam Nhược gật đầu, đi tới ôm cô một cái, sau đó lôi kéo cô ngồi xuống cái ghế ở bên cạnh, thuận tay đưa cho cô một thứ, “Cho cô.

”

Lăng Vi cầm lấy nhìn cái vỏ ngoài có màu sắc rực rỡ, “Kẹo?”

“Ừ, mỗi lần nhìn thấy cô, tôi lại muốn đút cô ăn kẹo.

” Lam Nhược duỗi tay nhéo nhéo mặt cô, “Giống một bảo bảo ngoan vậy.

”

Lăng Vi:.....

Cô xoa gượng mặt bị véo đau, “Chị à, tôi tốt xấu gì cũng là người đã từng làm ‘ Mẹ ’, sao có thể giống bảo bảo chứ!!”

“Ở trong mắt tôi chính là vậy, có ý kiến sao?”

“Được rồi, không có ý kiến.

” Nói xong cô mở viên kẹo ra ném vào trong miệng, sau đó lại chia cho Lam Nhược, còn có hai vị trợ lý.

Lam Nhược không thích ăn đồ ngọt, chỉ để ở trong tay chơi đùa, “Bây giờ cô đang nổi, ở đâu cũng có thể nghe về chuyện của cô, thì ra trong đoàn phim của chúng ta, có rất nhiều người đều đang xem tiết mục của cô, chỉ có đạo diễn Quách nói cô không làm việc đàng hoàng, không chuyên tâm đóng phim, chỉ chạy đi chơi.

”

Lăng Vi cười cười, gật đầu nói: “Về sau không chơi nữa, chuyên tâm đóng phim.

”

“Cũng phải, bây giờ chắc là cô chọn kịch bản chọn tới mềm tay luôn rồi,

nhưng chị nói cho cứng biết, nếu chưa chạm tới kịch bản xuất sắc chân chính, thì ngàn vạn đừng tùy tiện chuyển sang màn ảnh rộng, giai đoạn đầu vẫn nên tích góp tiếng tăm một chút.

” Lam Nhược nhỏ giọng nói với cô.

“Tôi biết rồi, cảm ơn chị.

”

“Tôi thấy nhân vật lần này của cô rất xuất sắc, phải diễn cho tốt đó.

”

Hai người ngồi xuống xong thì lại như nói không hết chuyện, một người lạnh lùng như Lam Nhược cũng không ngừng tạo đề tài, giống như cô ấy tích góp những lời này đã lâu vậy.

Lúc này, lại có một đám người đi tới, trong đó có nam chính là Lục Khuynh.

Giới giải trí nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, mặc kệ có giao tình hay không, thì tất cả mọi người đều có quen biết, sau khi Lục Khuynh đi tới thì nhìn thấy bọn họ trước tiên, lập tức rất lễ phép tiến lên chào hỏi, “Lam Nhược, đã lâu không gặp.

”

Lam Nhược gật đầu với anh ta, giới thiệu: “Đây là Lăng Vi.

”

Lăng Vi đứng lên bắt tay với anh ta, “Tiền bối, chào anh, nghe danh đã lâu.

”

“Đừng gọi là tiền bối, nghe rất già, gọi tôi là anh Lục đi.

” Lục Khuynh cười nói.

Lăng Vi cũng không ngượng ngùng, “Anh Lục.

..

Lục Khuynh sớm nổi danh, mới vừa vào Học Viện Điện Ảnh đã được đạo diễn nổi tiếng nhìn trúng, bộ phim đầu tiên đã là diễn viên chính, sau đó con đường diễn xuất luôn rất suôn sẻ, mặc dù thành danh rất nhiều năm, nhưng thật ra tuổi tác của Lục Khuynh không lớn, chưa tới 30 tuổi, đúng là độ tuổi hoàng kim của diễn viên.

Đây là lần đầu tiên ở đời này, Lăng Vi hợp tác với Lục Khuynh, Lục Khuynh cũng không phải đại soái ca như truyền thống tung hô, mặt mũi của anh ta không đủ tinh xảo, khuôn mặt không đủ hoàn mỹ, nhưng các thứ không hoàn mỹ, tụ hợp lại thì lại cực kỳ hoàn mỹ, rất có khí chất, nhìn sáng sủa, khí tức mạnh mẽ, theo một câu nói hiện đại thì anh ta có một gương mặt rất cao cấp.

Lăng Vi vẫn đánh giá cao anh chàng đẹp trai này.

Vốn cho rằng chỉ là chào hỏi đơn giản một cái, nhưng không ngờ Lục Khuynh lại không làm giá, kéo một cái ghế ở bên cạnh qua, ngồi xuống nói chuyện phiếm với bọn họ.

“Lúc trước từng hợp tác với Lam Nhược một lần, ấn tượng cực kỳ sâu sắc.

” Lục Khuynh nói.

Bởi vì có người ngoài gia nhập, biểu cảm của Lam Nhược lạnh lùng hơn một chút, “Đúng là vậy, lúc ấy tôi còn là một người mới, phối hợp diễn với anh cho nên có chút khẩn trương.

..

“Không đâu, biểu hiện của cô rất khá.

..

Lăng Vi và Lục Khuynh không thân, cho nên cũng không thể xen mồm, chỉ ở bên cạnh nghe hai người đối thoại.

Không ngờ Lục Khuynh lại chuyển đề tài lên trên người Lăng Vi, “Gần đây Lăng Vi thật đúng là rất nổi, thường xuyên nhìn thấy ở trên hot search.

”

Lăng Vi mím miệng cười cười, “Để anh chê cười rồi.

”

Lục Khuynh cười nói: “Có nhiều đề tài thì sẽ nổi thôi, đây là cách sinh tồn ở giới giải trí.

”

Lam Nhược liếc nhìn anh ta một cái, nói: “Anh cũng rất chú ý Tiểu Vi nhỉ?”
Lục Khuynh nói, “Đúng vậy, tôi cũng có theo dõi tiết mục của Lăng Vi, biết lần này có thể hợp tác với cô ấy, tôi rất vui vẻ.

” Nói xong anh ta thậm chí còn rút bút ra đưa cho cô nói: “Có thể ký giúp tôi mấy chữ không?”

Lăng Vi:.....

Trợ lý ở phía sau Lục Khuynh vội vàng đưa quyển vở lên, Lăng Vi vốn tưởng rằng chỉ cần ký tên mà thôi, kết quả lại nghe anh ta nói: “Mẹ của tôi, chị dâu của tôi, cháu trai của tôi, em gái của tôi..... Đều muốn cô ký tên.

”

Lăng Vi:.....

Chương 75: Chương 75

Bị một ngôi sao nổi tiếng đuổi theo để ký tên có cảm giác khá lạ, nhất là khi đối phương còn yêu cầu ký rất nhiều.

Lăng Vi vùi đầu vào quyển vở để ký tên, Lục Khuynh hơi xấu hổ ở bên cạnh nói, “Sinh nhật của mẹ tôi sắp tới rồi, bà ấy hy vọng cô có thể viết thêm câu chúc phúc, chị dâu của tôi sắp sinh, cũng hy vọng có thể được cô chúc phúc, cháu trai của tôi sắp thi vào cao trung, nó.....”

Lam Nhược ở bên cạnh nghe không nổi nữa, “Anh Lục, mấy nguyện vọng này của anh, đi vào trong miếu khẩn đoán chừng sẽ còn linh nghiệm hơn đó.

”

Lăng Vi:.....

Lục Khuynh:.....

Lăng Vi nhanh chóng viết xong, lại hỏi: “Em gái anh thì sao?”

Lục Khuynh ho nhẹ một tiếng, “Nó hy vọng cô viết một câu ‘Chúc mỗi ngày ăn gà’ (*)”

[(*) Là câu trong game PUBG khi chiến thắng]

Lam Nhược lộ ra vẻ mặt hiểu rõ, “Cho nên vẫn nên đến miếu khẩn thì tốt hơn.

”

Cô ấy vừa nói xong, Lăng Vi và Lục Khuynh đều nhin không được thấp giọng cười thành tiếng, Lăng Vi nhanh chóng viết mấy câu chúc phúc, Lục Khuynh nhỏ giọng giải thích: “Bọn họ thật sự rất thích cô, có thể là bởi vì trong nhà có con nít.

..

Lăng Vi đưa quyển vở bằng hai tay cho anh ta, cười nói: “Đây là vinh hạnh của tôi.

..

“Cuối cùng, có thể xin cô chụp chung với tôi một tấm hình được không?”
Lục Khuynh rất lễ phép dò hỏi cô.

Lăng Vi sững sờ, Lam Nhược nhướn mày hỏi anh ta: “Anh Lục cũng là fans của Tiểu Vi à?”

Lục Khuynh mím môi mỉm cười, “Là như thế này, người trong nhà sợ tôi có lệ với bọn họ, tùy tiện tìm một người giả bộ ký tên, cho nên bọn họ yêu cầu tôi phải chụp chung với Lăng Vi một tấm để chứng minh.

..

Lam Nhược nói: “Chẳng lẽ trước kia anh đã làm việc này rồi sao?”
Lục Khuynh hào phóng thừa nhận: “Đúng vậy, trước kia có một buổi lễ làm công ích long trọng, bọn họ muốn vài người ký tên, tôi lười đi tìm từng người, cho nên tự mình ký hết.

..

Lăng Vi:.....

Lam Nhược:.....

Lục Khuynh lấy di động ra, dùng ánh mắt dò hỏi nhìn cô, “Có thể chứ?”
Lăng Vi gật đầu nói: “Đương nhiên có thể.

..

Vì thế Lục Khuynh điều chỉnh màn hình một hồi, tới gần Lăng Vi thêm một chút, sau đó lộ ra một nụ cười xán lạn.

Đang lúc sắp sửa ấn nút chụp, Lam Nhược bỗng nhiên ôm lấy cổ của Lăng Vi, chen mặt mình vào màn hình, nói: “Cho tôi chụp ké với.

..

Lúc camera chụp được hình ảnh, bức ảnh đầu tiên của ba diễn viên cứ như

vậy mà nóng hổi ra lò.

Có một màn vừa rồi, kể tiếp mọi người trò chuyện cũng thả lỏng hơn rất nhiều.

Trong phim Lăng Vi hầu như đều sẽ phối hợp diễn với Lục Khuynh, cho nên cũng rất vui vẻ nói chuyện với anh ta, chỉ có khi quen thuộc rồi, mới có thể khiến cô nhập vai nhanh chóng.

Sau khi biết được nữ chính là Lam Nhược, Lăng Vi lại cảm thấy lần quay này sẽ không quá nhàm chán, mà sau khi làm quen với Lục Khuynh rồi, cô lại khẳng định suy nghĩ này thêm một lần nữa, Lục Khuynh dí dỏm hài hước, cử chỉ có phong độ, chắc là một đối tượng hợp tác rất không tồi.

Vào ngày khởi động, trường quay vô cùng náo nhiệt, có không ít phóng viên truyền thông và các fans đoàn tơi, mà đoàn phim ở bên này, dàn diễn viên có thể nói là rất cường đại, Lam Nhược là hoa đán đang nổi tiếng, kỹ thuật diễn và nhan sắc đều thuộc hàng cao cấp, Lục Khuynh lại càng không cần phải nói, chinh chiến phim điện ảnh nhiều năm, đã hai lần nhận danh hiệu ảnh đế, đây là bộ phim truyền hình đầu tiên khi anh chuyển hướng sang màn hình nhỏ, kinh nghiệm cũng cực kỳ tốt.

Đồng dạng được chú ý còn có hoa đán mới gần đây đột nhiên xuất hiện là Lăng Vi, đề tài về cô vẫn đứng đầu Weibo, nhưng gần đây điều mọi người thảo luận đều là về nhan sắc của Lăng Vi, ai cũng đoán Lăng Vi rất cuộc là mỹ nhân tự nhiên, hay là người đẹp nhân tạo.

Nguyên nhân gây nên đề tài này là bởi vì bộ phim truyền hình 《Sau một mùa hạ》 vừa được công chiếu, cô có một diện mạo xinh đẹp mang theo một chút ngây ngô, là hồng nhan họa thủy đủ tiêu chuẩn, nhưng ở trong quảng cáo chocolate, cô lại thanh khiết ngọt ngào, giống như một học sinh cao trung không rành thế sự, sau đó ở trong 《Mẹ cố lên!》, cô lại thành thực ổn trọng, đa mưu túc trí, cực kỳ có kinh nghiệm sống.

Bởi vì ở trước màn hình cô hay thay đổi hình tượng, làm người xem sinh ra

một loại ảo giác, mỗi lần nhìn thấy cô thì đều cảm thấy khác biệt, giống như đã phẫu thuật thẩm mỹ rồi vậy, vì thế gần đây đề tài về nhan sắc của Lăng Vi trở thành đề tài nóng nhất.

Mấy loại đề tài nhỏ gây ồn ào này, Lý Ý đương nhiên sẽ không để ý, thậm chí còn nhân cơ hội tuyên truyền cho cô một đợt, nói cô có một dung nhan bá đạo làm người ta hít thở không thông, dù sao cũng phải thổi phồng lên tận trời mới được.

Hôm nay trong cuộc họp báo khởi động máy, cũng có phóng viên hỏi đến vấn đề này, Lăng Vi không có trốn tránh, chỉ nói giỡn: “Xem ra tôi thật sự phải lấy ảnh chụp khi còn nhỏ ra để chứng minh sự trong sạch mới được.

..

Lục Khuynh ôm trong tay không ít microphone đứng ở bên cạnh Lăng Vi, nói: “Xin các fan yên tâm, tôi đã gần gũi giúp mọi người nghiệm chứng rồi, bảo đảm là cực kỳ thuần tự nhiên, xin hãy tin tưởng ánh mắt của người chuyên nghiệp như tôi.

..

Có phóng viên ồn ào nói: “Gần gũi như thế nào?”
Mọi người bật cười.

Lục Khuynh cũng không hoảng hốt, “Bây giờ tôi đang đứng ở ngay bên cạnh cô ấy, còn chưa đủ gần sao? Hai người cũng đừng khi dễ một cô gái chứ, tôi là một người mới đóng phim truyền hình, vẫn mong mọi người chú ý tôi một chút!”

Cứ như vậy, đề tài đã bị Lục Khuynh nói đông nói tây dời sang hướng khác, Lam Nhược đứng ở bên kia của Lục Khuynh nhin không được ngẩng đầu nhìn anh ta một cái.

Sau khi truyền thông phỏng vấn xong, fans ở bên ngoài vẫn chưa muốn tan đi, đều là các ngôi sao đang nổi, fans đương nhiên vừa chuyên nghiệp lại cường đại, thường xuyên ở vòng ngoài hô to khẩu hiệu tiếp ứng, hơn nữa còn là thay phiên hô, vô cùng hòa thuận dễ gần.

Sau đó, Lăng Vi lại thấy ở đông đảo fans hô khẩu hiệu thuộc về nhóm củ ấu của cô, “Lăng Vi Lăng Vi cô oai nhất, Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất.

..

Lăng Vi:.....

Bởi vì nhóm người này thường xuyên xuất hiện, làm cho bây giờ Lăng Vi cũng không phân biệt được đây rốt cuộc là fans đoàn thật sự do mẹ Tạ phát triển lên, hay vẫn là quân đoàn thủy quân tiêu tiền thuê tới nữa.

Nhưng mặc kệ là thật hay giả, Lăng Vi cũng không thể làm như không thấy, chờ đến lúc tự do hoạt động thì lập tức đi qua chào hỏi với bọn họ, cô thật sự lo lắng sẽ nhìn thấy mẹ Tạ ở bên trong nhóm người, nhưng cũng may, lần này bởi vì đường xá xa xôi, mẹ Tạ cũng không tự mình tới đây, mà chỉ phái phó hội trưởng đặc lực nhất tiếp ứng cho cô.

Lăng Vi nhận lấy mấy món quà, sau đó chụp tập thể với bọn họ một tấm, rồi lại chụp riêng với vài người, lúc sau mới quay trở về đoàn phim.

“Không tệ nha, fans đoàn của cô còn muốn chuyên nghiệp hơn bên tôi nữa.

” Lam Nhược nói, “Tất cả các loại vật phẩm tiếp ứng đều là hàng cao cấp, vừa rồi tôi còn kêu trợ lý riêng đi lấy một túi quà của bọn họ, đồ bên trong đúng là làm người ta mở rộng tầm mắt.

..

Mặc dù trước đó có xuất hiện tiếp ứng, nhưng đây đúng là lần đầu tiên có tiếp ứng quà tặng, hơn nữa đoàn tiếp ứng còn phái người tặng quà cho phóng viên và nhân viên công tác ở trường quay.

Vừa rồi Lăng Vi cũng có nhận một túi, bên trong có nước khoáng, đồ ăn vặt, đồ y tế dùng khi khẩn cấp, dầu cù là, quyển sách nhỏ, v.

v, đều là những món quà cần thiết.

Lam Nhược còn cầm món quà đó, cuối cùng đưa ra kết luận, “Fans của cô

thật có tiền!”

Lăng Vi sâu sắc đồng tình gật đầu, phía sau cô là một người mẹ không khác gì đại gia, làm chuyện gì cũng đều vung tiền như nước!

Ngày đầu tiên khởi động máy, ông trời không chiều lòng người, mưa suốt cả ngày, đạo diễn chỉ có thể lấy cảnh quay có mưa trong phim ra quay đầu, chính là cảnh Lăng Vi đóng vai Đào Nhiên cãi nhau với Lục Khuynh đóng vai Phí Thừa.

Phí Thừa muốn rời khỏi xí nghiệp Đào thị, Đào Nhiên cực lực giữ lại, hai người, một người chạy một người đuổi, lần đầu tiên Đào Nhiên vô cùng đáng thương khóc lóc nói ra tiếng lòng của mình, thuận tiện thổ lộ với Phí Thừa, sau khi nghe cô bày tỏ các chỗ tốt về mình xong, Phí Thừa vẫn ý chí sắt đá nói ra từ “Không”.

Cảnh này chính là cảnh Lục Khuynh nói ra cái từ “Không” đó xong mới dừng.

Lúc nghe đạo diễn nói diễn, Lăng Vi lau mặt, rất bất đắc dĩ, cô sợ nhất chính là loại tình huống này, tất cả mọi người đều chưa quen, vừa bắt đầu đã diễn tình cảm, thật sự rất xấu hổ đó.

Nhưng thân là diễn viên chuyên nghiệp, đương nhiên không thể chọn, đạo diễn nói gì thì diễn gì, có xấu hổ như thế nào cũng phải căng da đầu mà diễn.

.....

Mưa to tầm tã trút xuống, trên đường phố người người chạy trốn, chỉ có hai bóng dáng cố chấp đi vào trong mưa.

“Anh Phí Thừa, vì sao anh không chịu ở lại, đãi ngộ của Đào thị vẫn chưa đủ tốt sao?” Nước mưa làm ướt mặt của Đào Nhiên, khiến người ta khó có thể phân biệt được rốt cuộc là nước mưa hay là nước mắt.

“Không phải vì nguyên nhân này, tôi có tôi tính toán của chính mình, Tiểu Nhiên, tôi không thể cứ luôn ở lại nơi này.

” Phí Thừa ý chí sắt đá nói.

“Vì sao? Đào thị không tốt sao? Em không tốt với anh sao?” Đào Nhiên ủy khuất nói.

Phí Thừa thở sâu, cũng không nói nữa, mà quyết đoán quay đầu tiếp tục đi về phía trước, nhìn theo bóng dáng của anh ta, Đào Nhiên chỉ cảm thấy hít thở không thông, sau đó chạy tới giữ chặt anh, khó khăn nói: “Anh Phí Thừa..... Đừng.....”

Nước mưa xối xuống tay hai người, Phí Thừa nhìn cánh tay bị cô nắm, vẻ mặt có hỏi sửng sờ.

Đào Nhiên bị nước mắt che khuất tầm nhìn, không thể bỏ qua tình cảm sâu nặng và sự tuyệt vọng trong lòng mình, cả người cô run rẩy, quyết tuyệt nói: “Em..... em yêu anh, anh Phí Thừa, anh đừng đi, được không?”

Phí Thừa do dự mím môi, sau đó chậm rãi mở miệng, “Được!”

Mọi người:.....

Chương 76: Chương 76

Đạo diễn Vương đang ngồi ở trong lều quan sát máy quay, lập tức hô một tiếng: “Cắt!”

Lăng Vi thu hồi nước mắt, nhin không được phụt cười một tiếng, sau khi cười hai tiếng lại cảm thấy mình không lễ phép, vội vàng mím môi, vô tội nhìn Lục Khuynh ở đối diện.

Lục Khuynh ảo não lau mặt, “Xin lỗi, là do tôi phân tâm.

”

Lăng Vi ngẫm lại, tự nhận đã tìm được một lý do hợp lý, “Xem ra là do kỹ thuật diễn của tôi quá tốt, cho nên anh mới không đành lòng rồi.

”

Lục Khuynh rũ mắt xuống, nhìn cổ tay của mình, nói: “Vừa rồi cô khóc rất đáng thương.

”

Lăng Vi ngây người, ngay sau đó cười nói: “Cảm ơn đã khích lệ.

”

“Rất tuyệt.

”

Hai người đứng ở trong mưa nói chuyện, đạo diễn Vương diễn cầm loa hô lên: “Lục Khuynh, tốt cái gì mà tốt, nhìn thấy cô gái xinh đẹp thì mềm chân bất động có phải hay không!”

Bốn phía lập tức cười vang.

Đạo diễn Vương đã đạo diễn qua mấy bộ phim chính kịch, trong ngành cũng coi như có chút danh tiếng, nhưng kỹ thuật của ông ấy tốt, tính tình lại không tốt lắm, hơi không vừa mắt một chút sẽ trực tiếp chửi má nó.

Thanh danh địa vị của Lục Khuynh bày ra đó, đạo diễn Vương đương nhiên không thể tùy tiện mắng, nhưng ngữ khí vẫn rất căng thẳng.

Lục Khuynh lộ vẻ xấu hổ, cười ha ha giơ tay ra hiệu xin lỗi đạo diễn, “Làm lại đoạn này?”

“Không cần, đoạn này Lăng Vi diễn rất xuất sắc, tự cậu bổ sung lại cảnh cuối đi.

..

Chờ Lục Khuynh bổ sung cảnh quay xong, hai người lại chạy nhanh vào trong lều, Trần Tiểu Nhược lấy cho Lăng Vi một cái áo tắm dài, trực tiếp bao bọc người cô lại, sau đó cầm khăn lông lau tóc giúp cô, lúc này đã là cuối mùa thu, thời tiết chuyển lạnh, gặp mưa gặp gió sẽ rất dễ bị cảm lạnh.

Lam Nhược không có suất diễn ở cảnh này cho nên chờ ở trong lều, thấy Lăng Vi tiến vào, lập tức đưa cho cô một cái bình giữ ấm, “Canh gừng đó, uống đi.

..

Lăng Vi cũng không khách khí với vô, vặn mở nắp bình ra uống liền mấy hớp, sau đó thở một hơi thật dài, “Thật ấm!”

“Nhanh lau khô, đạo diễn nói hai người còn có cảnh quay, quay xong thì trở về khách sạn tắm rửa.

..

Ở căn lều bên kia, Lục Khuynh cũng bọc chiếc áo tắm dài ở trên người, đầu tóc ướt nhẹ, anh ta cũng không nói gì, nhận lấy ly nước trợ lý đưa qua, thổi thổi mấy cái rồi mới uống một ngụm, trợ lý đứng ở bên cạnh hỏi anh ta,

“Có cần đưa canh gừng cho cô Lăng không?”

Lục Khuynh lướt qua nhìn qua phía mấy người Lăng Vi, sau đó nhìn thấy cô

bị Lam Nhược và trợ lý vây quanh, nụ cười xinh đẹp y như một đóa hoa.

Nhìn một hồi lâu, anh ta mới thu hồi ánh mắt nói với trợ lý: “Không cần, lấy lại đi.

”

Lúc đạo diễn Vương tới nói cho hai người nghe cảnh diễn tiếp theo thì còn đặc biệt khen Lăng Vi một câu, “Biểu hiện của cô làm tôi rất ngạc nhiên, kỳ thật tôi vẫn còn có lòng hoài nghi đối với cô, nhưng hôm nay cô đã chứng minh được thực lực của mình rồi, tôi nghĩ điều này Lục Khuynh cũng rất rõ ràng.

”

Lục Khuynh ở bên cạnh ngượng ngùng sờ sờ mũi, nghĩ tới vừa rồi mình cảm lòng không đặng nói ra chữ “Được”, anh ta lập tức không còn lời nào để nói.

“Lúc này mưa cũng nhỏ rồi, hai người lại diễn một cảnh nữa, sau đó Lăng Vi có thể đi nghỉ ngơi một chút, Lục Khuynh tiếp tục quay phối hợp diễn với Lam Nhược.

”

Ba người vừa nghe đạo diễn Vương sắp xếp, vừa để chuyên viên trang điểm trang điểm lại, lần quay kế tiếp vẫn rất thuận lợi, mặc dù Lăng Vi là người mới, nhưng biểu hiện ở trước màn ảnh lại khiến người ta không tìm ra khuyết điểm nào, độ cảm nhận ống kính của cô cũng rất chuẩn, không cần đạo diễn quá nhọc lòng.

Đạo diễn Vương nhìn màn hình, chặc chặc hai tiếng, nói với phó đạo diễn ở bên cạnh: “Đúng là nhật được bảo bối rồi.

”

Phó đạo diễn tỏ vẻ đồng ý, “Vâng, với khí chất này, ở sau hậu trường chắc chắn có thể xây dựng tạo hình nữ cường nhân.

”

Đạo diễn Vương suy nghĩ rồi lại nói, “Chỉ sợ đến lúc đó sẽ giọng khách át

giọng chủ.

..

Phó đạo diễn lại không quá lo lắng, “Đây là bộ phim về đề tài chiến tranh thương trường, không phải đề tài ngôn tình.

..

Lăng Vi kết thúc cảnh quay xong lập tức đi thay quần áo ướt ra, không biết sau đó còn diễn nữa hay không, cho nên cô cũng không có rời đi, ở lại lều nhìn trường quay, mặc dù Lam Nhược và Lục Khuynh cũng phối hợp diễn trong mưa, nhưng đãi ngộ của Lam Nhược tốt hơn Lăng Vi nhiều, cô ấy có ô che, sẽ không bị xối ướt.

Trần Tiểu Nhược lấy cái ghế qua cho cô, Lăng Vi ngồi ở trên ghế xem hai người diễn cảnh trong mưa.

Nhân vật Điền Vũ Lam Nhược đóng là tạo hình của một nữ thần đúng tiêu chuẩn, xinh đẹp thông minh dịu dàng, là hình tượng mà mọi đàn ông đều muốn ôm vào lòng bảo vệ nhất, lúc cô ấy che ô đứng ở bên đường chờ đợi Phí Thừa, trên mặt mang theo nụ cười điềm đạm, đó là nụ cười hạnh phúc tràn ngập mong đợi đối với tương lai.

“Diễn thật tốt!” Lăng Vi chóng cảm, đánh giá từ tận đáy lòng.

Kỳ thật Trần Tiểu Nhược cũng nhìn không ra, nhưng nghe Lăng Vi nói như vậy, cô cũng liên tục gật đầu phụ họa.

Lúc này, di động của vẫn luôn Lăng Vi vẫn luôn được đặt ở trong túi của Trần Tiểu Nhược đột nhiên vang lên, là điện thoại do Tạ Thanh Nghiên gọi tới, lúc này Lăng Vi đang rảnh, cho nên lập tức nghe máy ngay.

“Đang làm gì đó?” Giọng nói trầm thấp dễ nghe của Tạ Thanh Nghiên truyền đến, trong lòng Lăng Vi lập tức trở nên mềm mại.

“Đóng phim.

” Cô cười nói.

“Đóng phim còn rảnh nghe điện thoại?”

“Mới vừa quay xong một cảnh diễn, bây giờ đang đợi cảnh tiếp theo.

..

Tạ Thanh Nghiên nói: “Anh có xem thời tiết dự báo nói ở chỗ em có mưa.

..

Lúc này mưa ở bên ngoài lại bắt đầu to hơn, nước mưa tạt lên trên lều, phát ra tiếng vang lộp bộp, Lăng Vi xoay người, che lại lỗ tai ở bên kia lại, chuyên tâm nói chuyện điện thoại với Tạ Thanh Nghiên, “Ừ, mưa cũng không nhỏ, em vừa mới dầm mưa quay hai phân đoạn.

..

“Bị ướt rồi à?” Tạ Thanh Nghiên hỏi.

“Ừ, từ đầu đến chân, ướt đẫm luôn.

” Lăng Vi gật đầu.

“VẬY CHỤP MỘT TẮM CHO ANH XEM ĐI.

” Anh yêu cầu.

“Xem cái gì?” Lăng Vi khó hiểu hỏi.

“Xem người em bị ướt bao nhiêu.

” Ba Tạ da mặt dày nói.

“.....”

“Quần áo có xuyên thấu không?” Anh tiếp tục trêu chọc.

“Anh muốn nếm thử cảm giác bị em cho vào danh sách đen không?” Lăng Vi nghiêng răng nghiêng lợi.

Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới đứng đắn nói: “Trời lạnh, chú ý giữ ấm.

”

Lăng Vi nhướn mày, kiêu ngạo nói: “VẬY còn được.

”

Tạ Thanh Nghiên lại nói: “Một mình Trần Tiểu Nhược có thể lo không chu toàn hay không, có muốn phái thêm hai trợ lý qua đó không?”

Lăng Vi bị dọa nháy dưng, vội vàng ngăn cản nói: “Đừng đừng đừng, Lục Khuynh người ta cũng chỉ mang theo một trợ lý vào đoàn, một nữ phụ như em, sao có thể không khiêm tốn như vậy, hơn nữa cũng không cần.

”

Cô mới vừa nói câu này xong, Tạ Thanh Nghiên lập tứ mẫn cảm hỏi lại, “Lục Khuynh là ai?”

Lăng Vi: “Nam chính.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Nga, đẹp trai không?”

Lăng Vi: “Lục Khuynh mà anh cũng không biết, anh từ sao hỏa tới hả?”

Tạ Thanh Nghiên: “Anh biết tới những người này làm gì?”

Lăng Vi thè lưỡi, “Rất đẹp trai, nhưng không đẹp trai bằng anh.

”

Tạ Thanh Nghiên hừ hừ hai tiếng, “Đóng phim thì đóng phim, không được nhìn người đàn ông khác.

”

Lăng Vi trợn trắng mắt, “Tổng tài bá đạo, em không nhìn thì sao phối hợp diễn với người ta chứ, hôm nay em còn diễn cảnh thổ lộ, em thổ lộ với nam chính đó nha.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi: “Ngoan, đừng nghĩ bậy, diễn kịch chỉ là nghề nghiệp của em mà thôi.

..

Tạ Thanh Nghiên bỗng nhiên nhớ tới trước kia cô đã từng nói qua một câu, cô nói hôn môi đối với diễn viên chuyên nghiệp mà nói, không có gì ghê gớm!

Nhớ tới lời này, da đầu của Tạ Thanh Nghiên lập tức tê dại, “Em diễn cảnh hôn môi với anh ta?”

Lăng Vi cảm thấy mình đã trêu anh tới giới hạn rồi, mới nói: “Không có diễn cảnh hôn, là em muốn có anh ấy mà không được, nam chính căn bản không thích em, anh ấy rất ghét em.

..

Nhưng mà, lời này lọt vào tai ba Tạ cũng cực kỳ khó chịu, “Đó là do anh ta có mắt không trông không biết nhìn hàng!”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên ra tới hậu trường, “Tóm lại, phải chú ý giữ khoảng cách với mọi sinh vật là giống đực, nếu không nghe lời, anh sẽ phong sát em!”

Lăng Vi:.....

Cúp điện thoại, nghĩ tới vừa rồi ba Tạ nói muốn xem cơ thể bị ướt của cô, Lăng Vi sờ sờ mái tóc ướt nhẹ của mình, sau đó giơ camera lên chụp cái ót của mình một tấm, sau đó gửi cho ba Tạ, “Là tấm ảnh cơ thể ướt anh muốn đó, rất ướt.

..

Gửi ảnh chụp xong bản thân lại vui vẻ nửa ngày.

Ba Tạ nhanh chóng nhấn lại: “Người kia chính là Lục Khuynh?”

Lăng Vi nhíu mày, click mở hình ảnh ra thì quả nhiên nhìn thấy ở phía sau cách đó không xa Lục Khuynh đang đi tới, vì vậy anh ta đúng lúc dính vào ảnh chụp.

“Là anh ấy.

”

“Xấu!”

“.....”

Hai ngày sau, Lục Khuynh không biết từ nào nhật được một con mèo con, anh ta rất thích nó, kêu trợ lý mua rất nhiều đồ vật tới, còn đưa nó tới phim trường, chỉ cần lúc không quay sẽ tới trên chộc chơi đùa với mèo con, hơn nữa còn thường xuyên chụp hình mèo con đăng lên Weibo, làm cho quần chúng mê phim khen ngợi đáng yêu một phen.

Hôm nay Lục Khuynh lại chụp một tấm ảnh ôm mèo đăng lên Weibo, kèm theo một câu “Thật đáng yêu!”

Nhưng mà trong bức ảnh này còn dính một người vào, đó chính là Lăng Vi, cô đang ngồi trên ghế ở phía sau cách anh ta không xa, rất chuyên tâm ăn táo.

Hiện giờ mức độ nổi tiếng của Lăng Vi đang rất cao, rất nhiều fans của Lục Khuynh đều nhận ra cô.

Vi thế có người còn nói đùa: “Là mèo đáng yêu, hay là người đáng yêu nha?”

Sau đó bình luận này lại được thả nút khen.

.

Chương 77: Chương 77

Lục Khuynh vừa đăng bài Weibo này lên, các fan ở phía dưới lập tức mồm năm miệng mười nghị luận, Lục Khuynh đọc thân nhiều năm, số lượng fan bà xã rất đông, sau khi biết được ông xã của mình không hiểu sao lại bị kéo vào tạo CP, cũng không hỏi nguyên do, vừa xuất hiện đã lập tức khai chiến.

“Đừng tùy tiện ghép CP được không? Từ khi nào ông xã của tôi lại hạ giá như vậy?”

“Sửa mặt xong lại muốn tới ôm đùi ông xã của tôi sao?”

“Chụp một tấm ảnh cũng chạy tới chụp ké, đúng là kỹ nữ đầy tâm cơ mà!”

“Người qua đường cũng nhìn không được, không phải chỉ là một bức ảnh chụp thôi sao? Có cần công kích người ta như vậy không? Cô bé này đúng là rất đáng yêu mà!”

“Lầu trên là thủy quân của Lăng Vi à!”

.....

Lục Khuynh đăng lên Weibo xong lại tiếp tục trêu mèò, nhỏ giọng nói chuyện với nó, “Có phải rất đáng yêu hay không? Góc độ nào cũng đáng yêu, ai, trái tim nhỏ bé của mình!”

“Anh Lục!” Một giọng nói vang vọng từ phía sau truyền đến, dọa Lục Khuynh nhảy dựng, vội vàng xoay người nhìn lại thì thấy Lam Nhược vốn vẫn luôn trung vẻ mặt lạnh lùng, lúc này lại nổi giận đùng đùng, “Anh đăng Weibo như vậy là có ý gì?”

Lăng Vi đi theo phía sau Lam Nhược, lôi kéo tay của Lam Nhược, sợ cô ấy tức giận sẽ trực tiếp ra tay đánh Lục Khuynh.

Lục Khuynh không hiểu ra làm sao, “Sao vậy?”

Lam Nhược nói: “Tự anh xem đi!”

Lục Khuynh ngồi thẳng dậy, lấy di động ta click mở Weibo, sau đó lập tức

thất thần.

“Tại sao lại như vậy!!!” Anh ta cũng có chút khó tin.

Lam Nhược châm chọc mỉa mai nói: "Các bà xã của anh hung tợn đến mức nào anh không biết sao?"

Lục Khuynh gãi gãi tóc, khó xử giải thích: “Đó là do bọn họ tự phong, tôi vẫn còn độc thân mà.

”

Lam Nhược:.....

Lăng Vi:.....

Lục ảnh đế, bây giờ không phải đang thảo luận về vấn đề anh có độc thân hay không nha!

Lục Khuynh cũng phục hồi tinh thần lại, nói với Lăng Vi: “Thực xin lỗi, khiến em phải bối rối rồi, tôi sẽ lập tức làm sáng tỏ.

”

Sau đó lại Lam Nhược nói: “Càng làm sáng tỏ càng loạn!”

Lăng Vi pha trò nói: “Chỉ là một bức ảnh, không nghiêm trọng như vậy đâu, không cần giải thích.

”

Nhưng Lam Nhược vẫn rất khó chịu, nhìn về phía Lăng Vi, nói: “Nhưng bọn họ đang mắng cô.

”

Trong lòng Lục Khuynh cũng không chịu nổi, nhớ tới ý tưởng lén lút vừa rồi của mình, ngay tức khắc cực kỳ tự trách, “Việc này hoàn toàn là lỗi của tôi, tôi sẽ đăng thêm mấy bài lên Weibo nữa để cho qua chuyện này.

”

Việc này vốn không phải chuyện lớn, chỉ là fans của Lục Khuynh phản ứng quá độ mà thôi, phân rõ phải trái với một đám người không nói lý lẽ, căn bản sẽ nói không thông, ngược lại cứ xử lý lạnh chính là biện pháp xử lý tốt

nhất.

Lam Nhược suy nghĩ một hồi, duỗi tay xách lỗ tai mèo con lên, lắc lắc mèo con rồi nói: “Tối, chúng ta chụp chung một tấm, nói anh đã tìm được mẹ nuôi cho con mèo rồi.

”

Lăng Vi ở bên cạnh che miệng cười trộm, Lục Khuynh khó xử nhìn cô ấy, “Lam Nhược, cô cầm nó như vậy, không giống mẹ nuôi mà càng giống người ngược đãi mèo hơn đó.

”

Lam Nhược:.....

Cuối cùng Lục Khuynh vẫn không đồng ý với ý kiến của Lam Nhược, dùng mấy chiêu đời hướng chú ý thế này khá nguy hiểm, hơn nữa cũng không tới mức dùng cái này.

Lục Khuynh tự mình đăng một tin lên Weibo, “Mọi người khen tôi đẹp trai là được rồi, cảm ơn.

” Kèm theo còn có chín tấm ảnh Lục Khuynh tự chụp.

Ngày thường anh ta cũng không thường đăng Weibo, gần đây bởi vì nhặt được mèo con cho nên mới đăng vài tấm, không ngờ cũng xảy ra sự cố ngoài ý muốn, nhưng sau khi đăng mấy tấm ảnh lên, quả nhiên đại đa số đều đời lực chú ý đi, sôi nổi quỳ liếm nhan sắc của anh ta.

“Mấy tấm hình thôi là có thể thu phục bọn họ rồi, không mấy phức tạp.

” Anh ta đưa thành quả thắng lợi ra cho hai người các cô xem.

“Nếu anh không đăng bức ảnh kia thì cũng không có nhiều chuyện như vậy!”

Thái độ của Lam Nhược đối với anh ta, vừa mới bắt đầu đã không hề khách khí.

Nói tới đây, Lục Khuynh lại nói xin lỗi Lăng Vi lần nữa, “Thật sự rất xin lỗi, hại em bị mắng, hay là em cứ mắng lại? Tôi bảo đảm sẽ không đáp trả.

..

Lăng Vi cười nói: “Anh Lục, anh cũng đừng xin lỗi nữa, tôi còn phải cảm ơn anh đã giúp tôi tuyên truyền một đợt đó.

..

Lam Nhược tức giận, “Đúng vậy, nói không chừng cô lại có thể lên hot search.

..

Ba người đầu võ mồm mắng mắng chửi chửi, việc này cũng cho qua đi, kế tiếp lại phải khẩn trương bận rộn công việc quay phim.

Giữa trưa Tạ Thanh Nghiên mời khách từ nơi khác tới ăn cơm, ở trên bàn cơm có uống chút rượu, lúc này đang trên đường trở về văn phòng cũng cảm thấy bước chân có hơi lảo đảo, khi đi qua phòng của thư ký thì muốn kêu người pha cho ly trà, nhưng đang là thời gian nghỉ trưa, mấy cô gái kia cũng không biết đã chạy đi đâu, vì thế anh mới tự đẩy cửa phòng ra đi vào.

Thì ra mấy người kia đang ngồi ở trước máy vi tính thảo luận cái gì đó, Tạ Thanh Nghiên vốn không định lên tiếng thì lại nghe một thư ký trong đó nói: “Ai da, đây là Lăng Vi, bà chủ của chúng ta mà.

..

“Ngàn vạn đừng nói bậy, chuyện đó còn chưa chắc chắn đâu.

..

“Lần trước ở trong nhà ăn không phải đã công khai sao?”

“Sau đó không phải không giải quyết được gì sao, thư ký Đỗ cũng nói không có gì thì đừng nói bậy, bằng không sẽ nghiêm trị.

..

Nghe mấy người thảo luận, lúc này Tạ Thanh Nghiên mới nhớ ra lần trước

mang Lăng Vi đến nhà ăn của công ty ăn cơm, ngay từ đầu đúng là đã nghe được một vài tin đồn, nhưng sau đó cũng không giải quyết được gì, làm nửa ngày thì ra là do thư ký Đỗ đề tin tức xuống, gan chó của cái tên này cũng thật lớn!

Nhưng mắng thì mắng, Tạ Thanh Nghiên cũng hiểu được dụng ý của thư ký Đỗ, Lăng Vi chưa công khai chuyện tình yêu với bên ngoài, nếu bị người trong công ty nhà mình đồn thành tin nóng, vậy thì cũng quá khó coi rồi.

Lúc này nghe các cô đang nghị luận về Lăng Vi, anh cũng tò mò mà đi tới phía sau bọn họ xem thử.

Sau đó chỉ thấy trên máy tính đang mở giao diện của Weibo, đó là Weibo của một nam diễn viên, trông khá là quen mắt, lại nghe một cô gái trong đó nhỏ giọng nói: “Oa, nam thần của tôi vẫn rất đẹp trai nha.

..

“Nam thần Lục đã 30 phải không? Càng ngày càng có hương vị của đàn ông.

..

“Anh ấy lâu rồi không chụp hình, lần này đăng liền chín tấm, thật tốt quá!”

“Anh ấy muốn đề tài với Lăng Vi vào buổi sáng sao?”

“Nói bừa, bọn họ có thể có đề tài gì?”

Tạ Thanh Nghiên nghe đến đó, nhin không được nhú mày, mở miệng nói:

“Đề tài gì?”

Trong văn phòng an tĩnh bỗng nhiên vang lên một giọng nam, lập tức dọa các cô gái sợ tới mức hồn phi phách tán, ai cũng xanh mặt nhìn qua, sau khi phát hiện là Boss lớn thì thiếu chút nữa đã trực tiếp quỳ xuống đất.

Tạ Thanh Nghiên không để ý tới phản ứng của bọn họ, tiếp tục hỏi: “Đề tài gì của Lăng Vi? Người đàn ông này là ai?”

Mấy người kia giống như thỏ trắng nhỏ bị dọa ngốc, trong lúc nhất thời không ai dám trả lời câu hỏi của anh, Tạ Thanh Nghiên khó chịu, giơ tay ý bảo bọn họ đi ra chỗ khác, sau đó tự mình tiến lên click mở Weibo, “Lục

Khuynh.....” Ngay lập tức anh nhớ tới ngày đó khi nói chuyện điện thoại với bạn gái nhà mình, có nghe cô nhắc tới người này, sau đó khi cô gửi ảnh chụp, anh cũng đã nhìn thấy người này.

Nhìn số lượng fans Weibo của Lục Khuynh, ông chủ Tạ im lặng, trước kia anh cũng đã tạo một Weibo, nhưng không có chơi, sau này đều chơi bên bảng tin, nếu không phải do tính chất công việc của Lăng Vi, anh đã sớm quên cái thứ gọi là Weibo này rồi, lúc này nhìn thấy fans Weibo của Lục Khuynh có hơn mấy triệu, anh bỗng nhiên cảm thấy có chút khó chịu.

Sau đó anh nhanh chóng nhìn thấy đề tài của Lục Khuynh và Lăng Vi trên Weibo, liền click mở ảnh chụp, vừa nhìn ông chủ Tạ lập tức nổi trận lôi đình, vậy rốt cuộc là đang khen mèo hay khen người???

Đây chắc chắn là bút tích của tên Lục Khuynh kỹ nam trà xanh đầy tâm cơ!!!!

Dám nhìn trộm người phụ nữ của anh, đúng là tìm chết!!

Ông chủ Tạ ném con chuột lên trên bàn, mang khuôn mặt lạnh như tiền xoay người rời khỏi phòng thư ký, để lại một đám phụ nữ bị dọa ra bóng ma tâm lý.

Sau khi trở lại văn phòng, ông chủ Tạ gọi điện thoại cho thư ký Đỗ, chờ đến khi điện thoại được bắt máy, anh lập tức nói: “Tôi muốn nghỉ phép.

..

Thư ký Đỗ không hề nghi ngờ, trả lời: “Tôi muốn từ chức.

..

Ông chủ Tạ:.....

Quả thực quá buồn cười.

“Anh cho rằng tôi đang đợi anh phê chuẩn?” Ông chủ Tạ lạnh lùng nói: “Tôi chỉ đang thông báo với anh mà thôi.

..

Thư ký Đỗ:.....

“Ông chủ, tôi có thể nghe thử lý do không?”

“Tôi muốn đi tới đoàn phim.

..

“Tôi biết ngay mà, anh lại muốn vượt ngàn dặm! Lúc này hai người mới tách ra có mấy ngày, anh không thể nhịn một chút được sao?”

“Chuyện này sao có thể nhịn?” Cũng đã có người muốn đào góc tường nhà anh rồi, anh còn có thể nhịn được sao?

“Lúc trước anh độc thân mấy năm, không phải cũng đã nhịn được đó sao?” Thư ký Đỗ muốn đánh thức lý trí của anh, “Tôi biết anh và cô Lăng rất ngọt ngào, nhưng cũng không thể dính với nhau cả đời.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Nói nửa ngày, hai người nói hai chuyện hoàn toàn khác nhau!

Ông chủ Tạ hít sâu, “Ai thảo luận với anh về cái này?”

Lúc này thư ký Đỗ cũng hồi thần lại, “Vậy anh nói không thể nhịn cái gì?”

.....

Lăng Vi là nữ phụ, suất diễn cũng nhiều, cả ngày đều bận rộn, buổi chiều còn có nhiều cảnh quay hơn, bận đến mức ngay cả thời gian ăn cơm chiều cũng không có, diễn xong cảnh cuối cùng thì đã hơn 9 giờ tối, cô đã đói đến mức mắt đờ sao, hai chân nhũn ra rồi.

Lục Khuynh phối hợp diễn với cô xong, đề nghị cùng đi ăn cơm, gần đó có một tiệm bán gà hầm dứa cũng không tồi.

Lăng Vi quay đầu lại hỏi Lam Nhược có muốn đi chung không, Lam Nhược cũng tỏ vẻ đồng ý, vì thế ba người cùng đi ăn gà.

Ăn xong bữa cơm thì cũng đã hơn 10 giờ tối, rượu đủ cơm no, tâm trạng của ba người đều rất không tồi, vừa nói vừa cười trở về khách sạn.

Phòng của Lăng Vi khá gần thang máy, ngay lúc cô muốn lấy thẻ mở cửa phòng thì lại phát hiện cửa phòng đang khép hờ!!!

Lam Nhược và Lục Khuynh vẫn chưa đi khỏi, nhìn thấy tình hình này cũng bị dọa nhảy dựng, “Có phải là trợ lý của em hay không?” Lục Khuynh hỏi cô.

Lăng Vi lắc đầu, vừa rồi Trần Tiểu Nhược rõ ràng cũng theo chân bọn họ cùng đi ăn cơm, lúc này đã trở về phòng của lầu dưới, không thể chạy lên đây mở cửa phòng của cô được.

Lam Nhược nhỏ giọng nói: “Có phải là trộm hay không??”

Lục Khuynh nói: “Chỉ sợ là fan cuồng!”

Lăng Vi:.....

Lục Khuynh là người nam duy nhất ở đây, cảm thấy mình nên dũng cảm đứng ra bảo vệ đồng nghiệp nữ, vì thế nói với Lam Nhược, “Cô gọi điện thoại cho lễ tân trước đi, tôi vào xem thử.”

” Nói xong lập tức nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

Tim Lăng Vi đập nhanh, nhất thời khẩn trương đến mức quên cả hô hấp, cũng đi theo phía sau Lục Khuynh, lén lút đi vào phòng mình.

Trước cửa phòng có bày một bình hoa bằng gỗ, khi Lục Khuynh đi qua cũng thuận tay cầm lấy, muốn dùng làm vũ khí, sau đó đi vào bên trong, quả nhiên phát hiện một người đàn ông đang đứng ở trước giường dựa lưng về phía bọn họ, còn đang định cởi quần áo?

Lông mày của Lục Khuynh dựng thẳng, xoay đầu lại, hạ giọng nói với Lăng Vi: “Fan biến. thái!!!”

Tầm mắt của Lăng Vi bị Lục Khuynh ngăn trở, không có cách nào nhìn thấy người nọ, vì thế nỗ lực thò đầu ra nhìn thử, sau đó lập tức trợn to hai mắt:!!!!

Tiếp đến lại nghe Lục Khuynh hét lớn một tiếng, gơ bình hoa lên vọt vào.....

Chương 78: Chương 78

Kỳ thật chỉ cần liếc mắt một cái, Lăng Vi đã lập tức nhận ra người đàn ông đang đứng ở mép giường là ai, nhưng động tác của Lục Khuynh rất nhanh, hét lớn một tiếng rồi lập tức lao lên.....

Lăng Vi đứng ở phía sau nhìn thấy rất rõ, sợ tới mức lá gan muốn nứt ra, chỉ kịp hét lên một tiếng: “Ba ba cẩn thận!!!!”

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Tạ Thanh Nghiên bỗng nhiên xoay người, chính diện đối mặt với Lục Khuynh đang xông lên.

Tiếng thét chói tai của Lăng Vi còn chưa dứt thì Tạ Thanh Nghiên đã ngay tức khắc phản ứng lại, chỉ thấy anh không lùi mà tiến tới, vô cùng khí phách bước lên phía trước thuận thế nhấc chân lên dùng sức đá vào Lục Khuynh, Lục Khuynh tốt xấu gì cũng đã từng quay phim hành động, phản ứng cũng không chậm, thấy đối phương muốn đá mình, anh ta vội vàng nghiêng người tránh thoát, cổ tay tăng thêm lực, đập bình hoa trong tay xuống, nhưng một chiêu này lại trở nên vô dụng, bình hoa bị Tạ Thanh Nghiên giữ tay chặn lại, tay trái ngăn cản, tay phải cũng không rảnh, tung một cú đấm vào bụng Lục Khuynh.

“Đừng đánh đừng đánh đừng đánh!” Lăng Vi ở bên cạnh vừa nhảy vừa kêu, “Hiểu lầm hiểu lầm, hai người mau dừng tay!”

Lúc Lăng Vi lớn tiếng kêu dừng, hai người đàn ông đang đánh nhau cũng đã biết đối phương không phải người xấu, Lục Khuynh có ý muốn thu tay lại, nhưng Tạ Thanh Nghiên lại không muốn bỏ qua, tung một cú đấm vào bụng Lục Khuynh, nhưng anh đã nhanh chóng thu một ít lực lại, cho nên lực đánh ra cũng không quá lớn, nhưng vẫn khiến đối phương đau đến mức nhe răng trợn mắt.

Lục Khuynh bị đánh rất tức giận, che bụng lại muốn tiến lên tiếp tục đánh.

Lăng Vi đưa tay cầm lấy ly nước ở bên cạnh, hung hăng quăng xuống đất, khí thế hùng hực quát lớn: “Dừng tay!! Đều dừng lại hết cho tôi!!!!”

Lúc này hai người đàn ông mới không cam tâm tình nguyện ngừng lại.

Lăng Vi thấy bọn họ ngừng chiến, lúc này mới xông lên đoạt lấy bình hoa gỗ trong tay Lục Khuynh ôm vào trong ngực, cô đứng ở giữa, hai người đàn ông đứng ở hai bên, mặc dù đã dừng tay, nhưng vẫn trừng mắt hung ác nhìn chằm chằm đối phương.

“Anh ta là ai?”

“Sao anh ta lại ở đây?”

Hai người đàn ông đồng thời hỏi cô.

Lăng Vi ném bình hoa gỗ ra xa, đi đến bên cạnh Tạ Thanh Nghiên kiểm tra cơ thể của anh một lượt, “Có bị đánh trúng hay không?”

Lục Khuynh:.....

Người bị đánh trúng ở bên này mà!!

Lúc này Tạ Thanh Nghiên để trần nửa người trên, biểu cảm cực kỳ thản nhiên, anh cười đứng thẳng dậy, lắc lắc cánh tay mới vừa đánh người, đặt lên eo Lăng Vi, kéo cô vào bên cạnh mình tuyên cáo chủ quyền, sau đó lại cúi đầu hôn lên trán cô, nói: “Không sao.

”

Lục Khuynh:.....

Nói chuyện thì cứ nói đi, sao còn hôn nữa!

Lúc này Lăng Vi mới nhìn sang Lục Khuynh, giới thiệu ông chủ Tạ với anh ta, “Anh Lục, vị này chính là bạn trai của tôi, Tạ Thanh Nghiên.

”

Lúc cô giới thiệu, ông chủ Tạ trước sau cong lên khóe môi, cười như không cười bày ra bộ dáng khiêu khích.

Lục Khuynh ngây người, cái tên Tạ Thanh Nghiên hình như không quá xa lạ,

nhưng càng khiến anh ta kinh ngạc chính là, Lăng Vi lại có bạn trai? Hơn nữa còn không có ý che giấu!

Đúng là sét đánh giữa trời quang mà!

Lại nghe Lăng Vi tiếp tục nói: “Thanh Nghiên, đây là Lục Khuynh, nam chính của bộ phim.

”

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt đánh giá anh ta từ trên xuống dưới, “Ngôi sao lớn nha, chúng ta cũng coi như không đánh không quen biết.

”

Lục Khuynh có hơi sững sốt, nhưng nghe anh nói như vậy, cũng không thể không lấy lại tinh thần đi tới chào hỏi, “Chào anh.

”

“Vừa rồi xuống tay không biết nặng nhẹ, đánh trúng anh, thật sự xin lỗi, có cần đi khám bác sĩ không?” Tạ Thanh Nghiên hỏi.

Lục Khuynh lộ vẻ xấu hổ, nghĩ thầm anh ta cũng không phải làm bằng giấy, có như vậy đã đi khám bác sĩ, yếu ớt như vậy giống cái gì?

“Không sao cả không sao cả.

” Lục Khuynh liên tục xua tay.

Lăng Vi cũng có chút lo lắng, nói: “Chỗ tôi có thuốc phun vết thương, anh lấy chút về phun đi.

”

“Không cần không cần, chỗ tôi cũng có.

”

Tạ Thanh Nghiên nhìn anh ta, lại cúi đầu nhìn bạn gái của mình, “Sao hai người trẻ như vậy mới trở về? Vừa rồi là do phó đạo diễn của hai người kêu lễ tân lên mở cửa.

”

“Em và chị Lam Nhược còn có anh Lục đi ăn cơm, đêm nay quay phim về muộn, chưa kịp ăn cơm chiều.

”

Tạ Thanh Nghiên xoa bóp gương mặt của cô, “Mới tới có mấy ngày đã gầy đi rồi.

”

“Phải không?”

Nhìn hai người thân mật tung hứng nhau, Lục Khuynh cảm thấy mình hoàn toàn chính là bóng đèn dư thừa.

Tạ Thanh Nghiên khoe ân ái xong, lúc này mới nói với Lục Khuynh: “Anh Lục đây cũng nên sớm đi về nghỉ ngơi đi, tôi và Tiểu Vi đã không gặp mấy ngày, muốn nói chuyện riêng với nhau.

” Nói xong còn nhướn mày nhìn Lục Khuynh, tỏ vẻ anh hiểu rồi chứ.

Lục Khuynh phảng phất như cảm nhận được một tiếng sấm từ trên trời giáng xuống, ngay lập tức đánh anh ta thành một đúm tro tàn, cũng không biết đi ra ngoài như thế nào, chờ khi anh ta lấy lại tinh thần thì đã đứng ở trước cửa phòng mình rồi.

Lúc lấy thẻ phòng ra, Lục Khuynh bỗng nhiên cảm thấy, đêm nay thật sự quá kỳ ảo.

Sau khi đóng cửa phòng lại, Tạ Thanh Nghiên dùng một tay bế ngang Lăng Vi lên trực tiếp ném lên trên giường, sau đó áp cơ thể của mình lên, vẻ mặt dữ tợn nói: “Lúc trước anh đã nói với em cái gì?”

Lăng Vi bị ném đến trời đất đảo lộn, cười giả ngu, “Anh nói rất nhiều.

”

“Còn dám giảo biện.

” Tạ Thanh Nghiên lại ra đòn sát thủ, đưa tay gãi ngứa cô, “Muốn bị dạy dỗ

có phải hay không?!”

“Ha ha ha ha..... Anh ơi, em không dám mà..... Ha ha, đừng gãi, đừng gãi!”

“Em không nghe lời, phải chịu trừng phạt!”

Lăng Vi vịn vẹo nửa ngày, khăn trải giường đều bị nhàu nhăn, cười đến thở hổn hển, “Anh ơi..... Đừng gãi nữa, đừng mà!”

Ba Tạ:.....

Làm một hồi, thiếu chút nữa đã làm Lăng Vi ngất xỉu luôn.

Chờ đến khi toàn thân hai người nhẹ nhàng thoải mái sạch sẽ nằm lên trên giường lớn thì đã là 1 giờ khuya, Lăng Vi mềm nhũn tay chân, muốn nâng cũng nâng không nổi, nằm lên trên giường mơ màng sắp ngủ.

“Từ từ đã.

” Tạ cảm thú vẫn chưa muốn buông tha cô, “Chúng ta nói về Lục Khuynh kia đi.

”

Lăng Vi trở người, “Anh ấy có cái gì để nói?”

“Người này nặng tâm cơ, em phải đề phòng một.

” Ông chủ Tạ nằm nghiêng, gối đầu nhìn cô, vừa rồi vận động chủ yếu là anh ra sức, nhưng bây giờ anh lại càng có tinh thần hơn.

Lăng Vi tức giận nói: “Người có tâm cơ nặng nhất mà em biết chính là anh đó! Anh không có tư cách nói người khác nặng tâm cơ đâu!”

Tạ kỹ nữ đầy tâm cơ:.....

Nhưng nghĩ lại, bây giờ anh đã tới đây, mọi nguy cơ sẽ không còn là nguy cơ nữa, giải quyết một Lục Khuynh cũng là việc rất nhỏ.

Vì thế anh cảm thấy mỹ mãn ôm người phụ nữ của mình chìm vào giấc ngủ.

Buổi sáng ngày hôm sau, sáng sớm Lục Khuynh có cảnh, mặc dù trình diện sớm, nhưng tinh thần lại cực kỳ uể oải không phấn chấn, lúc nghe đạo diễn

nói diễn thì cũng ngập liên tục, Đạo diễn Vương nhin rồi lại nhin, sau khi Lục Khuynh ngập đến lần thứ hai mươi mấy thì rốt cuộc cũng không thể nhin được nữa nói: “Tối hôm qua có phải đi quấy suốt đêm hay không? Cậu nhìn cậu xem, hai mắt vô thần, mí mắt gục xuống, hai bọng mắt đen thui, ngập mấy cái liền, không phải người nghiện ma tuý thì chính là bị thận hư!”

Lục Khuynh:.....

Đạo diễn Vương còn tiếp tục tàn nhẫn vô tình mỉa mai anh ta, “Có cần tôi cho cậu nghỉ một ngày, để cậu đi bổ thận hay không?”

Lục Khuynh:.....

Khi Lăng Vi hóa trang xong thì đi tới đó, phía sau cô còn có Tạ Thanh Nghiên.

Tối hôm qua lúc Lam Nhược đi kêu bảo vệ tới thì đã nghe lễ tân nói là Tạ Thanh Nghiên tới đây, vì thế cô rất thông minh trực tiếp trở về phòng mình, hoàn hảo tránh khỏi thế trận ma quỷ ngay lúc đó, sáng nay mới có thể mặt này toả sáng mà đi tới phim trường, lúc này nhìn thấy Lăng Vi mang ông chủ Tạ đi lại đây, cũng không cảm thấy kinh ngạc, thoải mái hào phóng tiến lên chào hỏi ông chủ Tạ, “Ông chủ Tạ.

..

Tạ Thanh Nghiên có chút ấn tượng với Lam Nhược, nhưng cũng không coi như quen biết, vì thế Lăng Vi lại giới thiệu với anh một lần nữa.

Ông chủ Tạ mỉm cười nhạt, chỉ cần là ở trước mặt người ngoài, anh đều duy trì hình tượng cao quý của mình, “Rất cảm ơn cô đã chiếu cố Tiểu Vi, về sau nếu có chỗ nào cần giúp, cứ việc tới tìm chúng tôi.

..

Lam Nhược bình tĩnh nói: “Tôi rất thích Tiểu Vi, cũng rất vui lòng chiếu cố cô ấy.

..

Trước kia đạo diễn Vương và Tạ Thanh Nghiên có duyên gặp gỡ vài lần, tuy không tính là có quen biết, nhưng bây giờ ở trong đoàn phim đạo diễn lớn nhất, đương nhiên có thể nhân cơ hội tiến lên nói mấy câu với Tạ Thanh

Nghiên.

Đối với việc Tạ Thanh Nghiên tới thăm Lăng Vi, mặc dù đạo diễn Vương cảm thấy rất kinh ngạc, nhưng mặt ngoài vẫn không có biểu cảm gì, rất nhiệt tình chiêu đãi Tạ Thanh Nghiên, còn kéo một vài người thân tín sang chào hỏi ông chủ Tạ, khiến cho trường quay giống như buổi họp mặt fan của ông chủ Tạ vậy, chỉ thiếu điều tập thể muốn ông chủ Tạ ký tên mà thôi.

Nhân lúc ông chủ Tạ bị chúng “Fans” vây quanh, Lục Khuynh đi tới bên cạnh Lăng Vi, muốn nói lại thôi, nửa ngày không mở miệng được, ngược lại là Lăng Vi mở miệng hỏi anh ta trước, “Làm sao vậy? Có chuyện gì thì cứ nói, ấp a ấ� ứng không giống anh chút nào.

..

“Ngày hôm qua tôi nghe em gọi anh ta là ‘ba ba’?” Chỉ vì vấn đề này mà anh ta đã rối rắm cả buổi tối không ngủ được, suy nghĩ các loại khả năng, cuối cùng cho ra một kết luận khiến anh ta khó chịu, sợ dĩ Lăng Vi kêu Tạ Thanh Nghiên là ba ba, chắc chắn là bởi vì giữa bọn họ có mối quan hệ ‘cha nuôi’ không thể cho ai biết, bằng không tuổi tác của hai người cũng không kém bao nhiêu, vì sao Lăng Vi lại dưới tình thế cấp bách kêu đối phương là ba ba được chứ?

Nếu là thật sự cái loại quan hệ này, Lục Khuynh cảm thấy mình có năng lực giải cứu cô ra khỏi biển lửa.

Lăng Vi thấy dáng vẻ khó xử của anh ta thì biết anh ta nghĩ sai rồi, suy nghĩ một hồi, tìm cách nói đơn giản nhất, “Anh có xem tiết mục của tôi, chắc cũng biết Tạ bảo bảo, Tạ bảo bảo chính là con trai của Thanh Nghiên, có đôi khi tôi cũng sẽ học theo Tạ bảo bảo gọi anh ấy là ba ba, cho nên tự nhiên cũng thành thói quen.

..

Lục Khuynh:.....

Lăng Vi không chỉ là bạn gái của Tạ Thanh Nghiên mà còn là mẹ kế của con trai anh ta!!!

Chân tướng này kỳ thật quá mức tàn nhẫn, tâm hồn bé bỏng của anh ta có chút thừa nhận không nổi!

Lúc Lăng Vi lên sân khấu đóng phim, Tạ Thanh Nghiên ăn không ngồi rồi, sau khi dạo qua một vòng thì tìm được Lục Khuynh hình như cũng đang ăn không ngồi rồi, vì thế lập tức tiến lên vui vẻ trò chuyện với anh ta.

Ông chủ Tạ không nói chuyện khác, chỉ nói một chút chuyện ngọt ngào hằng ngày của Lăng Vi, những chuyện anh tự nhận là rất ngọt ngào, kỳ thật lại làm người khác chua đến rụng răng, nói một hồi lại cởi dây đeo trên cổ tay xuống, nói với Lục Khuynh: “Anh đừng thấy đây là cọng dây đeo tay bình thường, đây là quà sinh nhật của tôi, là tự tay cô ấy bện đó, anh nhìn thủ pháp bện đi, thật tinh xảo.

”

Lục Khuynh:.....

Mẹ nó!!!.

Chương 79: Chương 79

Trong lúc quay phim, đoàn phim đều giống như bị phong bế, những người cả ngày ra vào phim trường đều là người của đoàn phim.

Ngẩng đầu không gặp cúi đầu gặp, mọi người đều nhanh chóng quen thuộc lẫn nhau.

Ngày thường Lăng Vi cũng không giở tính tình, đối đãi ôn hòa với người khác, tất cả mọi người đều thích làm quen với cô.

Hơn nữa Lam Nhược cả ngày mang cô đi cùng, nói rõ thái độ muốn che chở cô, cũng làm người ta không dám khó xử cô, cho dù lúc này đoàn phim có thêm một anh đẹp trai, còn có quan hệ không bình thường với Lăng Vi, mọi người cũng sẽ không ngu ngốc chạy tới hỏi, cùng lắm là âm thầm suy đoán, hai người kia rốt cuộc là “Yêu đương bình thường” hay là “Yêu đương không bình thường?” mà thôi, dù sao anh đẹp trai này có lai lịch không nhỏ, loại chuyện thế này ở trong giới sớm đã thấy nhiều không trách được.

Đối với chuyện Lăng Vi có đối tượng, phản ứng lớn nhất chắc chắn là Lục Khuynh, sau khi biết được lần này có thể hợp tác với Lăng Vi, Lục Khuynh đã mang tâm tư tốt đẹp tiến vào đoàn phim, vừa mới bắt đầu ở chung cũng rất vui vẻ, anh ta thành công nhận được yểm trợ từ người nhà, che giấu thân phận thuộc nhóm củ ấu thật sự của mình, do đó thuận lợi tiếp cận với thần tượng.

Nhưng mà.....

Thần tượng đã có bạn trai! Sự thật này thật sự làm lòng người đau đớn!

Thần tượng đã có bạn trai, thân phận của vị bạn trai kia còn là lão tổng của

tập đoàn Tạ thị, sự thật này càng làm người ta tuyệt vọng hơn!
Anh ta có thể lấy cái gì để tranh với ông chủ Tạ người ta đây? Trên tay người ta còn mang một sợi dây đeo đôi do chính tay thần tượng bên, thủ công còn rất tinh xảo!!

Nghĩ đến chuyện này, Lục Khuynh có hơi muốn khóc.

Sau khi nhìn thấy sợi dây đeo đáng yêu kia, Lục Khuynh vẫn luôn tự hỏi, mình từ bỏ như vậy, về sau cũng làm ngoan ngoãn một củ ấu, hay lại tìm thử cơ hội, xem có thể có được đột phá hay không, nói không chừng giữa Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiênn thật sự chính là cái loại quan hệ “Yêu đương không bình thường”, điều này có thể nhìn ra từ việc Lăng Vi kêu Tạ Thanh Nghiênn là “Ba ba”, mặc dù Lăng Vi đã giải thích, nhưng giải thích này thật sự có chút đường hoàng, sau khi Lục Khuynh cẩn thận phân tích, cảm thấy cũng khó tin.

Nghĩ như vậy, Lục Khuynh lại cảm thấy có một tia hy vọng.

Buổi chiều lúc Tạ Thanh Nghiênn tới tìm anh ta để khoe ân ái, Lục Khuynh cố nén khó chịu nói chuyện phiếm với anh, cũng không hề đơn phương nghe ông chủ Tạ khoe khoang, mà là thường thường tò mò hỏi vài câu, khi Tạ Thanh Nghiênn trả lời sẽ thuận tiện rải xuống thêm chút cơm chó.

Hai người có tới có lui, vậy mà cũng trò chuyện với nhau thật vui.

“Hai người vừa mới bắt đầu quen biết nhau như thế nào?” Lục Khuynh làm như lơ đãng hỏi.

Cách thức giao tiếp với người khác, Lục Khuynh cũng có chút kinh nghiệm, người có thể lẫn lộn làm nên tên tuổi ở trong giới giải trí, cũng sẽ không quá ngốc.

Nhưng biết sao được lần này người anh ta phải đối mặt lại không phải người thường.

Tạ Thanh Nghiênn là ai? Anh chính là Tạ tâm cơ! Trải qua mấy lần hỏi đáp,

anh đã dần đoán ra mục đích của Lục Khuynh, nhưng cũng không hề hoảng hốt, ngược lại còn có chút kích động, bởi vì câu hỏi của Lục Khuynh giúp ông chủ Tạ có không gian phát triển cực lớn.

Chỉ có thể nói, Lục Khuynh hoàn toàn không biết gì về tình địch của mình cả.

Ông chủ Tạ ngẩng đầu một góc 45 độ nhìn lên không trung, khước miệng khẽ nhếch lên, dường như đang lâm vào hồi ức vô cùng tốt đẹp, những hồi ức đó khi anh nhớ tới đều cảm thấy rất ngọt ngào.

Sau đó, anh bắt đầu nghiêm túc nói hươu nói vượn: “Tôi và Tiểu Vi quen biết nhau trong một mùa xuân về hoa nở, đó là một mùa thích hợp để yêu đương, cả hai chúng tôi đều nhất kiến chung tình, ngay lập tức tự định chung thân.

..

Lục Khuynh:.....

“Có phải hơi nhanh quá rồi không?”

Tạ Thanh Nghiên quay đầu lại nhìn anh ta, nghiêm mặt nói: “Tôi nhớ rõ đoạn đầu của một ca khúc rất nổi tiếng có nói như vậy.

..

Lục Khuynh:??

“Giống như câu nói ‘tình yêu tới quá nhanh tựa như gió lốc’ gì đó, tôi cảm thấy hình dung như vậy rất đúng, một khi tình yêu xuất hiện, sẽ không cho phép anh dùng lý trí để tự hỏi.

” Ông chủ Tạ giống như đang tiến hành buổi diễn thuyết của cá nhân anh vậy, nói có vần có nhịp, giọng nói và cảm xúc vô cùng phong phú.

“Nhưng sao anh biết đó chính là tình yêu? Hơn nữa còn là tình yêu cả đời anh nữa?” Lục Khuynh không phải không tin nhất kiến chung tình, nhưng chuyện nhất kiến chung tình xảy ra ở trên người ông chủ Tạ, thấy thế nào cũng cảm thấy khó tin, là một thương nhân thành công, anh phải là người lý trí bình tĩnh, mà người thích xử trí theo cảm tính thường thường sẽ không

làm nên chuyện lớn.

Tạ Thanh Nghiên nói những lời này, Lục Khuynh tỏ vẻ nửa tin nửa ngờ, bởi vì nghe sao cũng thấy rất giống đang đọc lời kịch!

Mà mặc kệ anh ta có tin hay không, ông chủ Tạ vẫn tiếp tục biểu diễn, anh duỗi tay chỉ chỉ vào trái tim của mình, “Tình yêu tới, nơi này biết đến đầu tiên, nó sẽ dùng nhịp đập không bình thường để thông báo cho mình biết đó chính là tình yêu! Nhớ lại lần đầu tiên gặp gỡ Tiểu Vi, cái loại cảm giác điện giật trong chớp mắt này, đến nay vẫn còn rất mới mẻ, tin chắc Tiểu Vi cũng có cảm giác y như vậy.

..

Thau cơm chó này có hơi đầy, Lục Khuynh bị nhét căng đến mức hơi nghẹn, nếu tiếp tục ăn nữa, đoán chừng sẽ lập tức ói ra ngay tại chỗ! May mắn trong trường quay đúng lúc vừa quay xong, hạ màn chính là cảnh diễn của Lục Khuynh, anh ta đột nhiên đứng lên muốn chạy, ngấm lại thì lại cảm thấy có hơi thất lễ, vì thế quay đầu lại nói với ông chủ Tạ, “Tôi đi quay phim, xin lỗi không tiếp được.

..

Tạ Thanh Nghiên mới vừa ngược cầu xong, tâm trạng vô cùng sung sướng, cho nên cười tùm tùm phát tay, “Đi đi.

” Nghĩ thầm người trẻ tuổi bây giờ thiếu kiên nhẫn như vậy là không được.

Lăng Vi diễn xong lập tức tới tìm bạn trai, thấy bộ dáng vui tươi hơn hờ của anh nhện không được hỏi anh, “Sao vui vẻ quá vậy? Em thấy vừa rồi vẫn luôn nói chuyện phiếm với Lục ảnh đế, nói cái gì đó?”

“Lục ảnh đế khá tò mò về cuộc sống tình cảm của chúng ta, anh chỉ thuận tiện nói vài câu thôi.

..

Lăng Vi chặc chặc hai tiếng, nói: “Anh ấy cũng thật kỳ quái, chuyện tình cảm của người khác có cái gì để tò mò, em cũng đâu hiểu kỳ cuộc sống tình cảm của anh ấy đâu.

”

Tạ Thanh Nghiêן nghe cô nói như vậy, rất vừa lòng gật đầu, “Không tồi, thái độ của em như vậy rất chính xác, cứ tiếp tục giữ vững.

”

Lăng Vi được khen ngợi ngay sau đó cũng cười híp mắt.

Nhìn dáng vẻ đáng yêu của cô, Tạ Thanh Nghiêן nhin không được lại muốn chọc cô, tiến đến bên tai cô nói: “Chuyện người khác có thể ít chú ý tới, nhưng chuyện của chúng ta vẫn nên nghĩ tới nhiều hơn.

”

Tim của Lăng Vi đập lệch nửa nhịp, “Chuyện của chúng ta? Chuyện gì?”
“Đương nhiên là chuyện quan trọng.

” Tạ Thanh Nghiêן sáp lại gần đá lông mi với cô một cái.

Lăng Vi:.....

Vì thế cô rất nghiêm túc tự hỏi chuyện rất quan trọng trong miệng anh là gì: Hai người đang trong giai đoạn yêu đương cuồng nhiệt, chuyện còn quan trọng hơn cả yêu đương, chẳng lẽ là kết hôn??

Lăng Vi bị suy nghĩ của mình dọa sợ rồi, yêu đương là một chuyện, kết hôn lại là một chuyện khác, trong giai đoạn hiện nay cô thật sự không muốn nghĩ tới vấn đề kết hôn!

Cuối cùng cô dứt khoát giả ngu, “Không nghĩ ra.

”

Tạ Thanh Nghiêן thấp giọng cười nói: “Đương nhiên là phải nghĩ nhiều về tư thế ở trên giường rồi, mở khóa càng nhiều tư thế, cuộc sống của chúng ta mới có thể càng thêm hài hòa.

”

Lăng Vi:.....

“Làm sao vậy, không đồng ý cách nói của anh?”

“Em cảm thấy anh nên thu dọn đồ đạc trở về đi, chỗ của em hoàn toàn không chào đón anh!”

Tạ Thanh Nghiên cười nói “Bé cưng, ngoài miệng nói không cần, thân thể lại rất thành thật, tối hôm qua là ai ôm bả vai của anh không chịu buông tay vậy?”

Lăng Vi cạ lời nhìn trời, nói: “Là quý đó.

..

Tạ Thanh Nghiên: “Nếu thật sự là quý, vậy cũng là quý quyền rũ xinh đẹp nhất!”

Lăng Vi:.....

Trong sân quay, Lục Khuynh đang phối hợp diễn với Lam Nhược, hai người đều có thực lực, khi diễn xuất cũng không cần đạo diễn bận tâm, nhưng cảm xúc đang dâng trào thì đạo diễn lại hô cắt.

“Cảm giác tốt như vậy, cắt cái gì mà cắt nha!” Lam Nhược nhỏ giọng oán giận.

Lục Khuynh nhìn về phía mọi người, “Chắc là đạo cụ có vấn đề.

..

Hai người cho rằng sẽ nhanh chóng sửa chữa xong, cho nên cũng không đi về chỗ nghỉ, mà vẫn đứng ở tại chỗ nói chuyện phiếm.

Lục Khuynh hỏi Lam Nhược, “Ngày thường Lăng Vi có nói với cô về chuyện của ông chủ Tạ không?”

Lam Nhược nhướn mày nhìn anh ta, “Anh hỏi cái này làm gì?”

Lục Khuynh sửng người, nói: “Thấy tình cảm của hai người bọn họ tốt như vậy, cho nên có hơi tò mò.

..

Lam Nhược nhìn về phía khu nghỉ ngơi, Lăng Vi và ông chủ Tạ đang ngồi ở trong một góc châu đầu ghé tai, cũng không biết ông chủ Tạ nói cái gì mà khiến Lăng Vi cười đến ngã trước ngã sau.

Quay đầu lại nói với Lục Khuynh: “Chuyện tình cảm của người khác có cái gì để tò mò, trừ phi anh có suy nghĩ khác.

..

Lục Khuynh:.....

Lời nói khách sáo không thành công còn bị phản biện, bây giờ phụ nữ đều khôn khéo như vậy sao?

Lục Khuynh thở dài, cho dù anh ta có suy nghĩ khác thì có thể thế nào, anh ta đã thua ngay từ đầu, ngay cả cơ hội cạnh tranh cũng không có, thôi thôi, vẫn nên ngoan ngoãn làm một củ ấu thì tốt hơn.

Tạ Thanh Nghiên vượt ngàn dặm không được bao lâu, anh thật sự rất bận, nghỉ ngơi một hai ngày cũng đã là vô cùng xa xỉ rồi, nếu cứ tiếp tục xin nghỉ, thư ký Đỗ đoán chừng lại muốn tạo phản, cho nên tới ngày hôm sau sau khi tham quan đoàn phim, điện thoại của anh đã bắt đầu không ngừng vang lên, đó là cuộc gọi đòi mạng liên hoàn của thư ký Đỗ.

Nhưng mà hôm nay có cảnh Lăng Vi diễn tình cảm, còn là cảnh diễn Lăng Vi muốn chủ động câu dẫn Lục Khuynh, ba Tạ nói sao cũng phải ở lại xem.

Đây là một buổi vũ hội, có một thời gian hai người không gặp nhau, ngẫu nhiên gặp được ở trong buổi vũ hội Đào Nhiên vẫn yêu Phí Thừa đến cố chấp như cũ, cho nên khi gặp được anh ta ở trong vũ hội mới nghĩ mọi cách câu dẫn anh ta, nhưng mà Phí Thừa vẫn không dao động.

Đối với điều này, ba Tạ tỏ vẻ rất khó chịu, “Cái tên Phí Thừa này có cái gì tốt? Làm việc do dự, đàn bà muốn chết!”

Lăng Vi che miệng cười: “Người ta là nam chính mà.

..

Ba Tạ bá đạo nói: “Diễn xong cái vai phụ này, về sau đều cho em diễn vai chính, để những người khác đều phải theo đuổi khóc lóc yêu em.

..

Lăng Vi rất bất ngờ, “Người khác đều yêu em, anh không ăn dấm sao?”

Ba Tạ tỏ vẻ hào phóng: “Đóng phim và hiện thực, anh vẫn còn phân biệt

được.

”

Nhưng mà chờ tới khi tới lượt diễn của Lăng Vi và Lục Khuynh thì lại thấy ba Tạ ở bên cạnh nghiêng răng nghiêng lợi nói, “Ngay trước mặt anh, em vẫn có thể tự nhiên câu dẫn người đàn ông khác như thế sao?!”

Lăng Vi cạ lời: “Ba ba, vừa rồi anh còn nói đóng phim và hiện thực anh phân biệt được rõ ràng mà.

”

Ba Tạ tự đánh mặt chính mình: “Anh có nói sao?”

Lăng Vi:.....

Chương 80: Chương 80

Diễn xong một cảnh này, ba Tạ tự đánh mặt mình, thiếu chút nữa đã đánh sung, Lăng Vi nén cười giúp anh xoa mặt, “Ba ba, đàn ông nói lời phải giữ lời, anh đã nói về sau đều để em làm nữ chính rồi đó.

”

Ba Tạ vuốt ve cằm, hỏi cô: “Vậy anh có phải đại gia bao nuôi em không?”
Lăng Vi ngoan ngoãn gật đầu, “Đúng vậy!”

Ba Tạ tiếp tục nói: “Cho nên về sau mọi kịch bản của em đều phải để anh xem qua!”

Lăng Vi:.....

Sao người này trở mặt y như lật sách vậy, vừa rồi còn nói muốn cho mọi người theo đuổi khóc lóc yêu cô, bây giờ lại nói về sau kịch bản đều phải cho anh xem qua, xuyên thư cũng không nhanh bằng tốc độ thay đổi sắc mặt của anh đâu!

Lăng Vi bĩu môi: “Có đại gia nào như anh không, còn không bằng em đi ôm đùi lão thái thái ở trong nhà, bà ấy chính là người phụ nữ thống trị nhóm thuỷ quân đất nhất đó!”

Tạ đại gia:.....

Hai người đang đấu miệng thì đột nhiên nghe thấy một giọng nói từ phía sau bọn họ vang lên.

“Tôi đã sớm đoán được hai người quả nhiên là cái quan hệ này!” Trong giọng điệu của Lục Khuynh đầy vẻ u oán, dọa bọn họ nhảy dựng, “Hai người nên chú ý một chút, loại quan hệ này sao có thể tùy tiện nói ra?”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lục Khuynh nhìn hai người với ánh mắt ‘tôi hiểu hết rồi’, nói: “Lúc trước tôi

đã cảm thấy kỳ quái, sao Lăng Vi lại kêu ông chủ Tạ là ba ba, quả nhiên y như tôi đoán mà!”

“Không phải.

” Lăng Vi muốn giải thích, “Không phải như anh nghĩ đâu.

” Đúng là hoàn toàn không ngờ tới, hai người chỉ nói đùa mà lại bị anh ta nghe được, hơn nữa anh ta còn tưởng là sự thật, đây đúng là đòi mạng mà! Lục Khuynh giơ tay ngăn cản lời cô muốn nói, “Em đừng giải thích, loại chuyện này trong giới có rất nhiều, tôi có thể hiểu được.....”

Nếu sự thật là như vậy, thứ Tạ Thanh Nghiên có thể cho cô, Lục Khuynh anh đây cũng có thể cho, hơn nữa anh ta sẽ không giống Tạ Thanh Nghiên trói buộc cô khắp nơi, anh ta có thể cho cô không gian phát triển rộng rãi nhất, để cô tự do bay lượn.

Trong nháy mắt, Lục Khuynh mặc sức tưởng tượng ra rất nhiều câu chuyện về tương lai của anh ta và Lăng Vi.....

Nhưng mà, hiện thực vẫn còn có một ông chủ Tạ chờ anh ta giải quyết.

Nhưng cho dù ông chủ Tạ bị dán lên thân phận đại gia thì cũng không hề hoảng loạn, thậm chí còn lấy di động ra nói với anh ta: “Kết bạn đi.

”

Lục Khuynh:.....

Đây là hướng phát triển gì thế này? Kế tiếp chẳng lẽ không nên là hai bên ngã bài cầu xé lẫn nhau sao?

Bọn họ rõ ràng đang đứng ở phía đối lập, còn kết bạn làm cái quỷ gì? Có ai sẽ kết bạn với tình địch hay không?!

Nghĩ thì nghĩ như vậy, nhưng dưới ánh mắt tha thiết của Lăng Vi, anh ta vẫn đi lấy di động từ chỗ trợ lý tới, hỏi: “Kết bạn ở đâu?”

“WeChat.

”

Vì thế, một giây trước Lục Khuynh còn mặc sức tưởng tượng về tương lai tốt đẹp, lúc này lại thành thật kết bạn với đại gia của người ta, anh ta có cảm

giác dường như mình có bệnh, hơn nữa còn là bệnh không nhẹ!
Ba Tạ nói: “Tôi thấy mọi người còn có cảnh diễn, quay xong buổi tối cùng nhau ăn bữa cơm, mời luôn cả Lam Nhược.

..

Lam Nhược vẫn luôn đứng ở ngoài cửa nghe lén, thuận tiện canh chừng giúp bọn họ, lúc này nghe thấy ông chủ Tạ điểm danh mình, lập tức cảm thấy bất ngờ, nghĩ thầm chẳng lẽ ngay từ đầu ông chủ Tạ này đã biết bọn họ ở bên ngoài nghe lén rồi sao? Cho nên mới cố ý nói những lời này để khiến Lục Khuynh đi lầm đường, để anh ta lộ ra mục đích thật?

Chuyện này cũng quá dọa người rồi! Cô có thể làm bộ như không nghe thấy hay không?

Lăng Vi còn có một cảnh quay, quay xong sẽ kết thúc luôn công việc buổi chiều, mà Lục Khuynh và Lam Nhược còn phải quay hai cảnh nữa, vì thế hai người mỗi mắt trông mong nhìn Lăng Vi bị đại gia của cô mang đi.

“Tôi muốn giúp cô ấy.

” Lục Khuynh nói với Lam Nhược.

Lam Nhược liếc nhìn anh ta một cái, “Anh muốn giúp cái gì?”

Lục Khuynh nghiêm túc nói: “Tôi muốn giúp Lăng Vi thoát khỏi sự khống chế của ông chủ Tạ, về sau cô ấy sẽ càng nổi tiếng, nếu để người khác biết cô ấy và ông chủ Tạ là loại quan hệ này, chắc chắn sẽ dùng cái này công kích cô ấy.

..

Lúc Lam Nhược nghe thấy câu này cũng hoảng sợ, nhưng nhìn phản ứng thường ngày của Lăng Vi dường như cũng không phải, vì thế cô ấy nói: “Việc này nên hỏi rõ ràng rồi hãy quyết định đi, tôi thấy Lăng Vi rất thích ông chủ Tạ, cảm thấy đây chắc là lưỡng tình tương duyệt.

..

“Lúc này mà cô còn nói bọn họ là lưỡng tình tương duyệt? Cô rõ ràng cũng nghe thấy mà.

”

Lam Nhược thở dài, bình tĩnh nói: “Cũng không bài trừ khả năng bọn họ từ diễn giả thành thật.

”

Lục Khuynh:.....

Lam Nhược nhướn mày nói: “Đừng vội cứu vớt ai, vừa rồi ông chủ Tạ nhấn mạnh anh ta thường xuyên đăng bảng tin, anh nhấn vào nhìn thử xem là cái gì.

”

Lục Khuynh cũng nghĩ ông chủ Tạ muốn kết bạn có chút khó hiểu, cho nên vẫn nhìn thử bên trong là cái gì trước.

Chờ đến khi anh ta nhấn vào nhìn thông tin trên bảng tin của Tạ Thanh Nghiên, hai người đồng thời im lặng.

Lục Khuynh liên tục xem mấy tin, phát hiện đều có liên quan tới Lăng Vi, hơn nữa còn đều là các loại khoe ân ái đa dạng, sau đó Lục Khuynh nhanh chóng phát hiện, ông chủ Tạ vẫn luôn tự xưng là ba ba ở trên bảng tin, đây có lẽ mới chính là nguyên nhân chân chính Lăng Vi kêu anh là ba ba.

Quả nhiên là “Biết chân tướng rồi nước mắt tôi rơi xuống.

”

Nhìn sắc mặt lúc xanh lúc trắng của Lục Khuynh, Lam Nhược thở dài, “Xem ra bọn họ thật sự rất yêu nhau.

”

Lục Khuynh cầm di động mà cảm thấy dường như đang cầm mười tấn cơm chó, vô cùng nặng nề.

Buổi tối Lục Khuynh và Lam Nhược đi đến điểm hẹn với ông chủ Tạ, đến nơi rồi mới phát hiện, hóa ra ông chủ Tạ chỉ hẹn hai người bọn họ.

Lúc bọn họ đi vào, ông chủ Tạ đang ôm Lăng Vi vào trong lòng ngực đùa giỡn, y như lão lưu manh hôn tay cô, thấy bọn họ tiến vào, cũng không hề đỏ mặt.

Bởi vì bảng tin của ba Tạ thật sự quá chấn động, làm cho bây giờ Lục Khuynh nhìn thấy anh đều có loại ảo giác gặp người bệnh thần kinh.

“Đều ngồi xuống đi, hai người đều là bạn tốt của Tiểu Vi, cho nên trước khi trở về muốn mời hai người ăn một bữa cơm hồi lộ một chút, hy vọng những ngày kế tiếp, hai người có thể tiếp tục giúp tôi chiếu cố Tiểu Vi.

” Tạ Thanh Nghiên cười nói.

Nhìn bộ dáng phong độ nhẹ nhàng của anh, trong đầu Lục Khuynh lại nhớ tới ở trên bảng tin, anh luôn dùng khẩu khí “Đám tiện dân các người” để nói chuyện, làm người ta nhin không được muốn quỳ xuống đất.

Bề ngoài Lam Nhược luôn giữ vẻ thanh cao lạnh lùng, cho dù cô ấy cũng bị ba Tạ dọa sợ, nhưng ngoài mặt vẫn có thể duy trì vẻ trấn định trước sau như một.

Phục vụ lục tục lên một bàn đồ ăn, cuối cùng còn đưa tới một bình rượu lớn, Tạ Thanh Nghiên bưng ly rượu nói: “Nghe nói hai người đều là người uống giỏi, vậy đêm nay chúng ta không say không về, thế nào?”
Với tâm trạng bây giờ của Lục Khuynh thì cũng chỉ có uống rượu mới có thể giải quyết được, vì thế rất sảng khoái điên với Tạ Thanh Nghiên.

Lam Nhược nhìn hai người đàn ông này, cười nói với Lăng Vi, “Xem tôi chuốc say người đàn ông của cô như thế nào!”

Lăng Vi ngồi ở bên cạnh Tạ Thanh Nghiên, nhỏ giọng nói: “Ăn chút đồ ăn trước rồi hãy uống?”

Tạ Thanh Nghiên lắc đầu tỏ vẻ không sao cả.

Còn Lục Khuynh thì lại hào khí ngút trời xua tay nói: “Không sao đâu, uống!”

Lăng Vi:.....

Một bàn lớn đồ ăn, chỉ có một mình Lăng Vi yên lặng ngồi ăn, ba người khác vẫn luôn đầu rợu, Lăng Vi khuyên mấy lần cũng không đợc, vì thế cũng mặc kệ bọn họ.

Mặc dù Lam Nhợc là phái nữ, nhưng uống rợu lại không hề thua cánh đàn ông, mặt không đổi sắc uống một ly lại một ly, Lăng Vi sợ bọn họ uống như vậy sẽ tổn thương dạ dày, vì thế một hồi đút ông chủ Tạ ở bên trái ăn miếng thịt, một hồi lại đút Lam Nhợc ở bên phải ăn con tôm, chỉ có Lục Khuynh ngồi cách xa cô cho nên cô cũng không thể chiếu cố đợc mà thôi.

Lục Khuynh bụng rỗng uống rợu mạnh, rất nhanh đã uống tới mơ hồ, gục xuống bàn hu hu khóc thút thít, khóc đến mức làm mọi người đều cạn lời.

Lam Nhợc duỗi tay chỉ vào đầu anh ta, “Một người đàn ông như anh khóc cái gì mà khóc!”

“Tôi không muốn làm đàn ông, tôi muốn làm củ ấu.....” Nói xong lại khóc càng thêm thương tâm.

Lăng Vi trợn mắt há hốc mồm, đến bây giờ mới phát hiện Lục Khuynh lại là fan của mình, thật sự che giấu rất kỹ nha.

Tạ Thanh Nghiên chống tay, cau mày hỏi anh ta, “Có phải anh yêu thầm bạn gái của tôi hay không?”

Lục Khuynh khóc đến mức bắt đầu nức nở, “Tôi là một fan nào tàn, thích thần tượng của mình có cái gì không đúng sao?”

“Nhưng thần tượng của anh đã có bạn trai!” Tạ Thanh Nghiên tàn nhẫn vô tình đả kích anh ta.

“Oa oa oa, tôi cũng mới vừa biết thôi mà, hu hu, cái tên đàn ông kia căn bản không xứng với thần tượng của tôi!”

Mọi người:.....

Ba Tạ sắp nghiến rớt hàm răng rồi, cầm lấy ly trà lạnh ở bên cạnh muốn hất vào anh ta, cuối cùng vẫn bị Lăng Vi ngăn cản, “Anh so đo với con ma men làm gì?”

Lúc này, Lam Nhược ở bên tay phải Lăng Vi cũng bắt đầu mơ hồ, chống tay nhìn Lăng Vi, cười hì hì nói: “Tiểu Vi, cô thật đáng yêu.

”

Lăng Vi đoạt lấy ly rượu trong tay cô ấy, “Được rồi, chị cũng uống nhiều rồi, nên ngừng.

”

“Tôi còn thanh tỉnh mà.

” Nói xong lại duỗi tay ôm bả vai của Lăng Vi, thấp giọng nói: “Tôi thật sự không có say, nhìn đồ vật cũng không có hỗn loạn!”

“Thật sao?” Lăng Vi rất hoài nghi, “Cho dù không có say thì cũng đủ rồi, không uống nữa.

”

Lam Nhược bỗng nhiên yên tĩnh lại, nhìn chăm chăm miệng của Lăng Vi nửa ngày, sau đó đột nhiên sáp lại gần, hôn nhẹ lên khóe miệng của cô.

Mọi người:.....

“Lam Nhược!!” Ba Tạ tức giận đến mức thiếu chút nữa đã lật bàn, từ lúc bắt đầu anh đã đoán được tâm tư của Lục Khuynh, cho nên canh phòng nghiêm ngặt để phòng anh ta, nhưng hoàn toàn không ngờ, đến cuối cùng lại bị một người phụ nữ cạy góc tường!!!

Lam Nhược hôn xong vẫn làm như không có gì, cười hì hì nói: “Nhìn đi, tôi hôn rất chuẩn đó!”

Lăng Vi bắt đắ dĩ đờ cô ấy ngồi thẳng dậy, quay đầu lại an ủi anh bạn sắp bùng nổ, “Đừng tức giận đừng tức giận, chị ấy uống quá nhiều thôi!”

Tạ Thanh Nghiên dùng một tay kéo cô vào trong lòng ngực, cầm lấy khăn lông ướt ở bên cạnh nghiêm túc giúp cô lau miệng, vừa lau vừa lo lắng sốt ruột, “Bảo bối, mị lực của em có phải quá lớn rồi hay không, ngay cả phụ nữ cũng là tình địch của anh!”

“Đừng nói bậy, chắc chị ấy cũng đùa thôi.

”

Trong khoảng thời gian gần đây, cô và Lam Nhược vẫn luôn ở bên nhau,

tình cảm chắc chắn tốt hơn trước kia rất nhiều, thái độ của Lam Nhược thân thiết hơn một chút cũng rất bình thường, Lăng Vi cũng không cảm thấy kỳ quái.

Lam Nhược vốn đang mơ màng gục xuống bàn, lúc này bỗng nhiên ngồi thẳng dậy, đập bàn một cái nói: “Ai nói tôi chỉ đùa thôi?? Vâng thật còn không thật bằng tôi đâu!!!”

Lăng Vi:.....

Ba Tạ đứng lên, vén tay áo nói: “Đừng ngăn cản anh, anh phải bóp chết người phụ nữ này!!”.

Chương 81: Chương 81

Đêm đó Tạ Thanh Nghiên mang tâm trạng tức giận trở về thủ đô, kế hoạch ban đầu của anh vốn là chuốc say Lục Khuynh, để Lục Khuynh nói ra hết điều giấu trong lòng ở trước mặt Lăng Vi, để sau này Lăng Vi có lòng phòng bị, ai mà ngờ Lục Khuynh uống say rồi cái gì cũng không nói, vẫn luôn khóc lóc, y như đàn bà vậy!

Cũng hoàn toàn không thể ngờ chính là, cuối cùng lại bị người phụ nữ đáng chết Lam Nhược giở trò lưu manh, hôn Lăng Vi!

Cho dù chuyện này trôi qua bao lâu đi nữa, nó cũng sẽ trở thành lịch sử đen tối lớn nhất, vĩnh viễn để lại trong lòng ba Tạ, khiến cho sau này mỗi khi nhìn thấy Lam Nhược, anh đều không hề có sắc mặt tốt, anh chính là người nhỏ mọn như vậy đấy!

Nhưng Lam Nhược lại không hề có ấn tượng gì về chuyện mình hôn môi Lăng Vi, buổi sáng lúc thức dậy nghe trợ lý của mình nói đến việc này, cô còn cảm thấy thực khó tin, vì thế sau khi ăn xong bữa sáng xong, cô lại yên lặng tự xét lại một lần nữa, “Chẳng lẽ kỳ thật mình chính là người đồng tính?”

Nghĩ như vậy, Lam Nhược gọi trợ lý tới, “Em tới ngồi đối diện chị.

”

Trợ lý không biết cô muốn làm cái gì, nhưng vẫn nghe lời ngồi ở phía đối diện cô.

Lam Nhược yên lặng nhìn chằm chằm miệng của trợ lý, môi rất dày, bên mép còn có một nhúm lông tơ, vẫn còn là con nít sao? Không thể chấp nhận chính là bên miệng còn mọc hai cái mụn trứng cá! Cô rất ghét bỏ lau mặt của mình, “Em đã 20 rồi mà vẫn còn mọc mụn trứng cá sao!”

Trợ lý:.....

Chẳng lẽ kêu cô lên đây, chính là vì ghét bỏ bên miệng của cô mọc mụn trứng cá sao?

Trợ lý vô tội che miệng lại, “20 tuổi mọc mụn trứng cá rất bình thường mà!” Lam Nhược không nói nữa, mà thở phào nhẹ nhõm một hơi dài, “Xem ra chị cũng rất biết lựa, không phải tùy tiện gặp ai cũng xuống miệng.

..

Trợ lý lập tức chịu 1 vạn điểm thương tổn, bi phẫn nói ra một sự thật: “Chị, chỉ là em không nói cho chị biết mà thôi, lúc chị uống say tỉnh thoảng sẽ hôn em đó.

..

Lam Nhược lập tức chịu 2 vạn điểm thương tổn, “Sao em không nói cho chị biết chuyện này? Lỡ như ngày nào đó chị ôm hôn người đàn ông ngồi cùng bàn thì làm sao bây giờ?”

Trợ lý nói: “Em đã quan sát rồi, chị chỉ tỉnh thoảng mới hôn, trạng thái cũng không bình thường, hơn nữa chị đều chỉ hôn phụ nữ.

..

Lam Nhược cảm thấy có chút tuyệt vọng, cho nên quả nhiên mình vẫn là người đồng tính sao?

Sau đó Lam Nhược bỗng nhiên nhớ tới một chuyện càng nghiêm trọng hơn, cô vội vàng cầm lấy di động gửi tin nhắn cho Lăng Vi, “Ông chủ Tạ trở về chưa?”

Lăng Vi trả lời lại rất nhanh: “Tối hôm qua trở về trong đêm, sao chị còn chưa tới phim trường nữa?”

Nghe nói ông chủ Tạ rời đi rồi, lúc này Lam Nhược mới yên lòng, sau khi sửa soạn ổn thỏa rồi lập tức chạy đến phim trường.

Lăng Vi vừa hoá trang, vừa cầm kịch bản học thuộc lời kịch, trên xấp kịch bản màu trắng đã bị cô đánh dấu đầy chữ, đó là chính một vài giải thích và tâm đắc của cô, chữ viết vừa nhỏ vừa nhiều, nếu người có hội chứng sợ mật độ cao nhìn thấy được đoán chừng có thể phát bệnh ngay lập tức.

Chờ tới khi Lam Nhược đi vào, Lăng Vi cũng vừa hóa trang xong, ngọt ngào chào hỏi cô, “Chị Lam Nhược, chị phải nhanh lên, cảnh đầu là cảnh của chị

đó.

..

Lam Nhược đi đến bên ngòai xuống bên cạnh cô, nhỏ giọng hỏi cô: “Ông chủ Tạ không thuê người giết tôi chứ?”

Lăng Vi cười, “Bạn trai của tôi là một thương nhân đứng đắn.

..

“Vậy tối hôm qua chuyện tôi hôn cô cứ cho qua như vậy sao?” Lam Nhược hỏi.

Nói đến chuyện này này, ý cười trên mặt Lăng Vi càng đậm, “Chị Lam Nhược, tôi cũng không biết chị thích tôi như vậy đâu đó, nếu biết sớm một chút, cũng sẽ không tới lượt ông chủ Tạ.

..

Lam Nhược:.....

“Nói chuyện đàng hoàng, cô thiếu đánh hả!”

Lăng Vi cười nói: “Tối hôm qua đúng là ông chủ Tạ đã bị dọa nhảy dựng.

..

Lam Nhược nhíu mày, “Anh ta có thể bởi vì việc này mà phong sát tôi hay không?”

“Chị Lam Nhược, bạn trai của tôi thật sự là thương nhân đứng đắn đó, cùng lắm là thích ghi thù một chút mà thôi.

..

Lam Nhược:.....

Bị ông chủ Tạ ghi thù còn có thể tốt được sao? Lam Nhược bắt đầu lo lắng mình có thể sống sót qua 100 chương hay không nữa.

So với Lam Nhược mang trạng thái lo lắng, Lục Khuynh mới sáng sớm đã chạy tới hoá trang, trông bộ dáng càng thảm hơn, tối hôm qua anh ta là đối tượng chính bị ông chủ Tạ chuốc rượu, bụng rỗng còn bị rót liền mấy ly, bên cạnh cũng không có ai đút anh ta ăn, cho nên rất nhanh đã bị chuốc

say, sau đó còn khóc đến trời đất tối tăm, sáng nay thức dậy soi gương, còn tưởng rằng mình gặp quỷ nữa.

Chuyên viên trang điểm nhìn thấy anh ta cũng cho rằng mình gặp quỷ.
“Anh trai, anh đang muốn tới khiêu chiến kỹ thuật hoá trang của tôi sao?”
Lúc này sắc mặt của Lục Khuynh đã tái nhợt như tờ giấy, hai mắt sưng to như hạch đào, vừa nhìn còn tưởng rằng đây là một người ngoài hành tinh.

Lam Nhược cảm thấy so với Lục ảnh đế, nguy cơ của mình căn bản không đáng nhắc tới, đây mới là người bị ông chủ Tạ ngược đãi thảm nhất có được không!

Cô tiến lên hai bước đánh giá anh ta, chặc chặc hai tiếng nói: “Ai, đại ảnh đế, hôm nay sẽ quay cảnh anh khẩu chiến với quần hùng, bộ dáng này của anh, đừng nói là khẩu chiến với quần hùng, mà trông như bị quần hùng đạp qua mấy lần vậy!”

Lăng Vi:.....

Lục Khuynh:.....

Lam Nhược vẫn tiếp tục độc mồm độc miệng, “Với bộ dáng này của anh, chuyên viên trang điểm chắc chắn sẽ không thể biến anh thành đại soái ca được rồi, vẫn nên kêu người chỉnh hình lại đây thực tế hơn.

..

Lục Khuynh thở dài, tự giễu nói: “Bây giờ kêu người chỉnh hình cũng không kịp, hóa trang đậm một chút, còn nếu thật sự không được thì cũng chỉ có thể xin nghỉ.

..

Lăng Vi suy nghĩ một lúc rồi nói: “Kêu người lấy chút nước đá tới chườm đi, chỉ cần giảm sưng được, hóa trang cũng sẽ dễ dàng hơn.

..

Lúc mọi người đang thương lượng làm sao cứu vớt khuôn mặt tuần tú cho Lục Khuynh thì bỗng nhiên một cô gái từ bên ngoài vọt vào, từ xa xa lớn tiếng gọi: “Anh Lục ơi ~~”

Mấy người ở đây đồng loạt run lên.

Lăng Vi nghe tiếng gọi anh ơi vô cùng buồn nôn này, bỗng nhiên nhớ tới mình cũng thường xuyên gọi Tạ Thanh Nghiên anh ơi, vậy lúc mình gọi, có phải cũng có cảm giác này hay không? Cô rất nghiêm túc nhớ lại, cảm thấy chắc mình sẽ không kêu đến chảy nước, ngọt ngào như vậy đâu.

Những người khác sau khi nghe thấy cách xưng hô này cũng đều đồng loạt quay đầu lại nhìn, chỉ có một mình Lục Khuynh vẫn giữ nguyên tư thế ban đầu, yên lặng lộ ra biểu cảm sắp phát điên.

Sau đó mọi người thấy có một cô gái trẻ trung mặc chiếc váy màu vàng nhạt chạy vào, sau đó đi thẳng tới chỗ Lục Khuynh, “Anh Lục!”
Mọi người lại run lên.

Chờ tới khi Lục Khuynh không tình nguyện quay lại nhìn người nọ, đối phương lập tức bị bộ dáng của anh ta dọa sợ tới mức la lên một tiếng, “A! Anh Lục, anh bị người đánh sao?”
Lục Khuynh cố nhịn không trợn trắng mắt, mà bây giờ anh ta cũng không động đậy được, “Vu Thiên Thiên, sao cô lại tới đây?”
“Em tới thăm anh nha! Đã một thời gian không gặp anh rồi, người ta nhớ anh muốn chết!”
Lục Khuynh gật gật đầu, “Bây giờ gặp rồi, cô có thể trở về.

”

“Hu hu hu..... Sao anh lại như vậy! Người ta tốt xấu gì cũng đã ngồi máy bay hai tiếng, vừa mới đến anh đã đuổi người ta đi rồi!” Vu Thiên Thiên giậm chân nói.

“Dừng lại! Vậy cô muốn ở lại bao lâu?” Lục Khuynh chịu đựng bực bội hỏi cô ta.

Vu Thiên Thiên suy nghĩ, rồi nói: “Ít nhất cũng phải mười ngày nửa tháng.

”

“Cô vẫn nên đi ngay đi.

” Lục Khuynh vô tình đuổi cô ta đi.

Vu Thiên Thiên càn quấy nửa ngày, cuối cùng bị Lục Khuynh uy hiếp đuổi ra ngoài, lúc này phòng nghỉ mới an tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, Lam Nhược suy nghĩ một hồi rồi nói: “Nếu tôi nhớ không lầm, cô ta cũng là người mới trong giới giải trí phải không?”

”

Lục Khuynh nói: “Không phải là người mới, cô ta chỉ thích chơi đùa mà thôi.

”

Lăng Vi nhớ lại một chút, trong ấn tượng của cô hình như cũng không có nữ diễn viên nào tên Vu Thiên Thiên.

Lại nghe Lục Khuynh tiếp tục nói: “Cô ta là con gái của ông chủ tôi.

”

Thì ra là con gái của lão tổng công ty giải trí, khó trách vừa rồi nhìn thấy Lam Nhược cũng không cảm thấy kinh ngạc, bởi vì trong tim trong mắt chỉ có một mình Lục Khuynh mà thôi.

Lam Nhược nói: “Không tệ nha, cô bé đó hình như chỉ khăng khăng một mực với anh thôi.

”

Lục Khuynh khóc không ra nước mắt, “Tôi tình nguyện không quen biết cô ta.

”

“Trước kia anh từng bị đồn đãi là có bạn gái, còn bị chụp ảnh, chính là cô ta sao?” Lam Nhược hỏi.

Lục Khuynh gật gật đầu.

Lăng Vi lại chú ý tới chuyện khác, “Chị Lam Nhược, hình như chị rất hiểu biết về chuyện của anh Lục nha!”

Lục Khuynh:.....

Lam Nhược bĩu môi nói: “Tôi hiểu hết toàn bộ giới giải trí mà!”

Lăng Vi:.....

Lúc sau khi quay phim, tất cả mọi người đều tận mắt nhìn thấy cái cô Vu Thiên Thiên này có bao nhiêu đặc biệt.

Lúc Lục Khuynh lên sân khấu, cô ta ở dưới hò hét tăng khí thế, lúc Lục Khuynh bị người ta khi dễ, cô ta ở bên cạnh giúp mắng đối phương, buồn cười nhất chính là, lúc Lăng Vi diễn cảnh Đào Nhiên thể hiện sự yêu thầm đối với Phí Thừa, vừa mới quay xong đã bị Vu Thiên Thiên chặn đường.

Vu Thiên Thiên khoanh hai tay trước ngực, kiêu căng ngạo mạn nói: “Cô chính là Lăng Vi phải không, gần đây rất nổi nha.

..

Lăng Vi nhướn mày, cười nói: “Cũng thường thôi, có việc gì sao?”

Vu Thiên Thiên buông lời tàn nhẫn: “Cũng không có việc gì, chỉ muốn nói cho cô biết một tiếng, tốt nhất đừng có ý nghĩ không an phận gì với anh Lục của tôi, bằng không tôi chắc chắn sẽ không bỏ qua cho cô!”

Lăng Vi cảm thấy kỳ quái, “Cô từ đâu nhìn ra tôi có ý nghĩ không an phận gì với anh Lục của cô vậy?”

“Vừa rồi rõ ràng cô thể hiện mình yêu anh ấy như vậy, nếu không có tình cảm thật, có thể nhập vai như vậy sao?” Vu Thiên Thiên nói như đúng lý hợp tình.

Cho nên, người tới tham quan đoàn phim đều như thế này hết sao? Diễn kịch và hiện thực luôn ngây ngốc không phân biệt được rõ ràng? Ba Tạ là vậy, Vu Thiên Thiên cũng vậy.

Buổi tối lúc nói chuyện video với ba Tạ, Lăng Vi nói chuyện hôm nay về Vu Thiên Thiên cho anh nghe, còn nói đùa là Vu Thiên Thiên bá đạo liều mạng y như ba Tạ vậy.

Ba Tạ không cho là đúng, “Cô ta khi dễ em?”

“Không đâu, cô ta vẫn chưa ‘cảnh cáo’ xong, đã bị anh Lục của cô ta lôi đi rồi.

”

Ba Tạ vui mừng nói: “Như vậy cũng tốt, Lục Khuynh cũng sẽ không có thời gian nghĩ chuyện khác.

”

Lần này ba Tạ tới thăm đoàn, thái độ của Lục Khuynh lập tức trở nên rất kỳ quái, mà ba Tạ cũng có địch ý với anh ta, cho dù Lăng Vi có chậm hiểu đi nữa, lúc này cũng cơ bản nhận ra rồi.

Nhưng nếu hai người đàn ông đều không nói chuyện này ở trước mặt cô, cô cũng sẽ tiếp tục giả bộ hồ đồ, dù sao bây giờ lòng cô đều là ba Tạ, không còn vị trí dư thừa nào để chứa thêm người khác nữa.

Hai người nói vài câu râu ria được một lúc, ba Tạ lại bắt đầu trêu cô, “Thời gian còn sớm, hay là chúng ta chơi trò gì đó đi?”

Lăng Vi đã sớm quen thuộc với các loại kịch bản của ba Tạ, nghe anh nói như vậy, biết ngay kế tiếp chắc chắn anh lại muốn đưa ra yêu sách, vì thế quyết đoán lớn tiếng hùng hồn nói, “Hôm nay chúng ta tới chơi trò mới đi!” Nghe cô nói như vậy, ba Tạ lập tức dâng lên hứng thú, nhướn mày nói: “Trò gì?”

Lăng Vi chớp chớp mắt, nói với anh: “Anh chờ chút.

” Nói xong lập tức đứng dậy rời khỏi di động.

Ba Tạ châm điếu thuốc, mới vừa hút được hai ngậm đã thấy cô thay một bộ đồ dây gọt cảm, không khỏi cười nói: “Sao đây, hôm nay muốn biểu diễn múa cột cho anh xem à?”

Lăng Vi đá mắt với anh một cái, “Còn có thứ kích thích hơn nữa.

”

Ba Tạ híp mắt ngồi thẳng dậy, “Chẳng lẽ là múa thoát y?”

Sau đó anh thấy Lăng Vi cố định lại màn hình, từ bên cạnh bưng lên một tô mì chua cay, nghiêm trang nói: “Đêm nay em sẽ phát sóng trực tiếp cho anh xem tiết mục ăn mì chua cay!”

Ba Tạ:.....

Chương 82: Chương 82

“Bà chủ bán nói sa tế này là công thức chế biến bí truyền nhà dì ấy, thật sự rất thơm.

” Lăng Vi cúi đầu xuống tô mì hít một hơi thật sâu, “Cay nồng vừa thơm vừa chua, thật sự quá kích thích!”

Ba Tạ:.....

Lăng Vi lại đẩy tô mì chua cay đến trước màn hình, nói: “Anh nhìn một tăng sa tế đỏ đỏ ở phía trên này, có phải rất hợp với chiếc váy đen của em hay không, đỏ và đen từ xưa đến nay đều là sự phối hợp tuyệt vời!”

Đúng là nghiêm túc nói hươu nói vượn mà.

Ba Tạ ngậm thuốc lá, cong khóe miệng cười, người phụ nữ thỉnh thoảng nghịch ngợm như vậy, đúng là đáng yêu chết đi được!

Lăng Vi còn đang làm bộ bình luận món ăn, “Viên bột khoai lang này thật mịn, nhai đặc biệt ngon, em nói cho anh biết nha, kinh điển nhất chính là, trong mì này còn có một ít đậu phộng và gan vịt, quả thực khiến người ta ăn hoài không chán, lần này em đã kêu Tiểu Nhược cho bà chủ thêm tiền, để dì ấy cho nhiều gan vịt hơn một chút, ăn một muống đầy tràn, quả thực hạnh phúc đến nổ tung luôn đó!”

Ba Tạ nuốt nuốt nước miếng, có cảm giác tô mì chua cay này được cô lái nhải khen ngợi như vậy còn ngon hơn cả sơn hào hải vị, không khỏi âm thầm bóp cổ tay, chắc lại ở thêm hai ngày, chờ ăn no đủ rồi mới đi cũng không muộn, nhưng mà hình như có ăn thế nào cũng không đủ nha.

Trong lòng ngứa khó nhịn dưới, anh bắt đầu tặng thưởng cho cô em xinh đẹp đang phát sóng trực tiếp (streamer), cầm lấy một cái di động khác, chậm rãi gửi bao lì xì cho cô.

Lăng Vi đang hí hửng ăn một viên khoai lang đỏ, vô cùng hưởng thụ híp hai mắt lại, nhìn thấy anh đang chơi di động ở đối diện, hỏi: “Làm gì đó?”
“Tặng thưởng cho em.

” Ba Tạ cũng không chuyển khoản, mà gửi một vài bao lì xì nhỏ qua, tin nhắn trên mỗi bao lì xì cũng không giống nhau.

Cô em thật xinh đẹp nga ~
Streamer ơi anh yêu em~
Em ơi gả cho anh đi ~

.....

Anh gửi qua không nhanh, Lăng Vi ăn bao lâu, anh sẽ gửi bấy lâu, cho đến khi Lăng Vi đẩy tô không ra, anh mới dừng tay, hỏi cô: “Kế tiếp có phải sẽ làm chút kích thích hay không?”

Lăng Vi vừa mới uống hết nước súp, lúc này bụng đã no căng, nắc một cái, nói: “Em đã làm kích thích rồi, bây giờ muốn đi tắm rửa một cái.

..

Ba Tạ thuận nước lặn tới, “Vậy thuận tiện phát sóng trực tiếp tắm rửa đi?”
“Không được, bây giờ luật rất nghiêm, phát sóng trực tiếp tắm rửa sẽ bị khóa kênh!”

Ba Tạ:.....

Lăng Vi bĩu môi hôn lên màn hình, sau đó vô cùng tuyệt tình mà tắt video đi.

Ba Tạ buồn bực nhìn chằm chằm di động, phát hiện vợ mình đúng là bị chiều hư rồi, trước kia bị đùa giỡn chỉ biết nhìn màn hình mà thẹn thùng, vô cùng đáng thương lại vô cùng đáng yêu, bây giờ không chỉ làm ngược lại, mà còn muốn anh cách xa ra.

Đúng là trước khi có được là bảo bối, sau khi có được là cỏ cây mà!
Càng nghĩ càng buồn bực, ông chủ Tạ cầm lấy di động gọi điện thoại cho thư ký Đỗ, “Giúp tôi gọi một phần mì chua cay, để nhiều gan vịt một chút!”
Thư ký Đỗ ở bên kia đang xem mắt, đối tượng xem mắt là một cô giáo rất

ưa nhìn, thư ký Đỗ và cô giáo kia gặp nhau ở quán cà phê cảm thấy cũng không tệ lắm, cho nên muốn mang cô giáo đi ăn khuya, kết quả anh chọn vài quán đều bị cô giáo phê bình đến không đáng một đồng, không phải hoàn cảnh không được thì chính là đồ ăn không ngon, làm thư ký Đỗ thật sự muốn bỏ gánh chạy lấy người.

Lúc này nghe ông chủ nói muốn ăn mì chua cay, không nói hai lời đã quay xe lái về hướng một khu chợ đêm.

Cô giáo hỏi anh, “Đi đâu vậy?”

Thư ký Đỗ mặt không cảm xúc: “Mua mì chua cay.

”

“Loại súp chua cay này có cái gì mà ngon? Ăn nhiều sẽ gây tổn thương dạ dày, em luôn muốn ăn thanh đạm.

”

“Thật sự xin lỗi, bây giờ tôi phải đi mua mì chua cay.

”

Cô giáo kia cũng tức giận, cảm thấy thư ký Đỗ không hề tôn trọng phái nữ, không có chút ga lăng nào, “Cho anh hai lựa chọn, muốn tôi hay là muốn mì chua cay?”

Thư ký Đỗ không chút do dự nói: “Mì chua cay.

”

“Dừng xe dừng xe, cho tôi đi xuống.

”

“Tạm biệt.

”

Thư ký Đỗ hiếm khi đi xem mắt, cứ như vậy bị một tô mì phá hư.

Ngày hôm sau, fan não tàn Vu Thiên Thiên của Lục Khuyneh lại đúng giờ đến đoàn phim, nhân lúc Lục Khuyneh không diễn lập tức đi đến trước mặt anh

ta, y như con sâu theo đuôi vậy.

Lam Nhược lời kéo Lăng Vi đi qua bên cạnh xem kịch hay, “Lục ảnh đế thật đáng thương, bị làm phiền đến mức sắp phát hỏa rồi.

..

Lăng Vi quan sát nửa ngày, nói: “Tôi lại không cảm thấy Vu Thiên Thiên gây phiền toái, ngoại trừ không hòa đồng ra, cô ta tuyệt đối thật lòng với anh Lục, chị xem thời tiết lạnh như vậy, cô ta sợ ẩm chứa nước bị nguội, cho nên vẫn luôn ôm vào trong ngực.

..

Lam Nhược gật đầu đánh giá, “Ừ, rất ngốc.

..

Lăng Vi cười trộm, “Đừng như vậy, cô bé này rất đáng yêu.

..

“Ở trong mắt cô có mấy ai đáng ghét đâu? Hơn nữa nói không chừng cô ta còn lớn hơn cả cô nữa, cô lại không biết xấu hổ gọi người ta là cô bé?”

Lăng Vi:.....

Vu Thiên Thiên này, ngoại trừ tính cách kiêu căng một chút, kiêu ngạo một chút ra, kỳ thật cũng không thật sự làm ra cái gì khiến người ta chán ghét, mục đích cô ta tới đoàn phim cũng chỉ vì Lục Khuynh mà thôi.

Lăng Vi mới vừa diễn xong thì có hơi mót, muốn đi WC, kết quả đi tới cuối hành lang lại đụng phải Vu Thiên Thiên đang lén lén lút lút, Lăng Vi nhịn không được bước nhẹ, tiến lên nhìn theo hướng cô ta đang nhìn.

“Cô đang nhìn lén anh ấy thay quần áo à?”

Cũng không biết cô bé này làm sao phát hiện ra, đứng ở góc này nhìn lại, lại trùng hợp nhìn qua khung cửa sổ của phòng thay đồ nam ở đối diện, ngày thường chắc đây là một khung cửa sổ quan trọng, lúc này lại bị người ta kéo ra một khoảng không nhỏ, bởi vì bên ngoài có cây cối che đậy, cho nên người trong phòng thay đồ cũng không phát hiện mình bị rình coi.

Lăng Vi đột ngột lên tiếng, thiếu chút nữa đã dọa Vu Thiên Thiên hồn phi phách tán, cô ta lập tức thét chói tai, “A!!”

Kết quả chỉ la được một nửa, đã bị Lăng Vi bịt kín miệng, “Câm miệng, cô muốn để cho những người khác biết cô đang rình coi anh Lục thay quần áo sao??”

Vu Thiên Thiên la được một nửa, cũng phát hiện không đúng, vội vàng im miệng, vẻ mặt hoảng sợ quay đầu lại nhìn cô, sau khi phát hiện là Lăng Vi, sắc mặt càng thêm cổ quái.

Lúc này Lục Khuynh ở phòng thay đồ cũng phát hiện ra vấn đề, tưởng là có paparazzi ẩn núp, cho nên lập tức kéo cửa sổ trực tiếp nhảy ra ngoài, trên mặt lộ vẻ phòng bị hỏi: “Ai?”

Vu Thiên Thiên sợ tới mức mặt mày trắng xanh, mặc dù cô ta vẫn luôn quần lầy Lục Khuynh, nhưng cũng chưa bao giờ làm ra chuyện khác người, lần đầu tiên rình coi đã bị bắt ngay tại chỗ, về sau Lục Khuynh chắc chắn sẽ càng không để ý tới cô ta!

Lăng Vi nhìn ra cô ta đang hoảng loạn, vì vậy lập tức giơ tay đẩy cô ta ra, xua xua tay ý bảo cô ta đi mau, sau đó tự mình đi tới vị trí Vu Thiên Thiên vừa đứng.

Lúc này Lục Khuynh đã chui ra khỏi lùm cây xanh, sau khi nhìn thấy là Lăng Vi thì không khỏi sửng sốt, “Là em?”

“Ặc..... Là tôi, vừa rồi đi qua nơi này thì nhìn thấy cửa sổ phòng thay đồ ở đối diện không có đóng, không ngờ đúng lúc anh ở bên trong.

” Lăng Vi căng da đầu giải thích.

Lục Khuynh lập tức đỏ mặt, nghẹn cổ họng nói: “Vậy em thấy hết rồi sao?” Lăng Vi liên tục lắc đầu, “Lúc tôi nhìn qua, anh đã mặc xong quần áo, thật đó!”

Lục Khuynh không biết nên thở phào nhẹ nhõm hay nên thất vọng, “Vậy à.

”

“Vậy anh cứ tiếp tục đi, tôi đi đây.

” Lãng Vi cười gượng gạo, sau đó nhanh chóng xoay người đi, chờ đến khi sắp đi tới phim trường, mới nhớ ra mình đang định đi WC!

Vừa rồi Vu Thiên Thiên không có nghĩa khí bỏ Lãng Vi lại hiện trường gây án, lúc này cũng không chịu nổi lương tâm khiển trách, thừa dịp Lãng Vi vẫn chưa đi, lặng lẽ đi tới tìm cô nói chuyện, “Cái đó, vừa rồi cảm ơn cô nha.

”

Lãng Vi nhìn cô ta cười cười, “Thật không ngờ sở thích của cô Vu đây lại đặc biệt như vậy.

”

Vu Thiên Thiên trợn trừng hai mắt, nói: “Nói bậy, tôi cũng chỉ muốn nhìn anh Lục thôi, người khác sẽ chỉ làm tôi cảm thấy cay mắt.

”

Lãng Vi gật đầu nói: “Vâng vâng vâng, anh Lục là ánh sáng, là bảo bối đầu quả tim của cô, tôi hiểu mà.

”

Vu Thiên Thiên cũng không phủ nhận, tiến lên một bước nói, “Cô sẽ không nói bậy ở trước mặt anh ấy chứ?”

“Nếu tôi muốn nói bậy, vừa rồi đã không giúp cô rồi, nhưng về sau mấy chuyện rình coi xấu hổ như vậy, cô vẫn nên ít làm thì hơn.

” Lãng Vi nói.

Mặt Vu Thiên Thiên đỏ lên, biện giải: “Tôi chỉ đúng lúc đi ngang qua!”
“Vâng vâng vâng, tôi hiểu.

”

“Cô hiểu cái quý gì!!”

Lãng Vi:.....

Suy nghĩ một hồi, Lãng Vi lại nói với cô ta: “Cô theo đuổi anh Lục như vậy là không được, tính cách của anh Lục tương đối ngay thẳng, làm việc cũng

chú trọng sạch sẽ lưu loát, cho nên anh ấy chắc là sợ người như cô nhất.

..

Vu Thiên Thiên ngây người, cho rằng Lăng Vi muốn phê bình tính cách của cô ta, nhìn không được hắt cằm lên, kiêu ngạo nói, “Tôi làm sao!”

“Cô khá tốt, nhưng tôi cảm thấy, anh Lục sẽ không quá thích loại hình lì lợm la liếm, nếu cô thật sự thích anh ấy, hẳn nên thử thay đổi phong cách của mình một chút.

” Lăng Vi bỗng nhiên cảm thấy mình rất có tiềm chất làm cố vấn tình cảm, phân tích vấn đề cũng phân tích rất rõ ràng, có lẽ là ở bên cạnh ba Tạ lâu rồi, miệng mồm cũng tiện theo.

Nghe xong lời cô nói, Vu Thiên Thiên chỉ cảm thấy bế tắc được cởi bỏ, thì ra là do mình vẫn luôn nghĩ sai hướng!!

Lúc này ánh mắt cô ta nhìn Lăng Vi cũng khác đi, “Vì sao cô lại muốn giúp tôi? Không phải cô cũng thích anh Lục sao?”

Lăng Vi đen mặt, “Rốt cuộc cô thấy tôi thích anh ấy chỗ nào vậy?”

Vu Thiên Thiên nói: “Lúc đóng phim, ánh mắt cô nhìn anh ấy đều sáng lên, cái này chẳng lẽ không phải là yêu sao?”

Lăng Vi thở dài, “Chẳng lẽ không phải là bởi vì kỹ thuật diễn của tôi tốt sao? Yên tâm đi, tôi đã có người yêu, sẽ không đoạt anh Lục với cô đâu.

..

Sau khi vấn đề tiềm ẩn được gỡ bỏ, tuổi hai người xấp xỉ nhau, rất nhanh đã lập nên tình hữu nghị, mặc dù Vu Thiên Thiên vẫn bày ra bộ dáng kiêu kỳ, nhưng thái độ đối với Lăng Vi đã hòa hoãn hơn rất nhiều.

Lăng Vi tiếp tục đề xuất ý kiến cho cô ra, “Cô phải rụt rè một chút, đừng động một chút đã nhào lên, để anh Lục phát hiện kỳ thật cô cũng có thể an tĩnh, rụt rè.

..

Vu Thiên Thiên nhú mày, nghiêng đầu suy nghĩ nửa ngày, nói: “Cái này có hơi khó khăn, tôi đã quen nhìn thấy anh ấy lập tức nhào qua rồi.

..

“Cô thử một lần đi, không thử sao biết cô làm không được?”

Ngày hôm sau, Lục Khuynh hóa trang xong đi đến phim trường thì thấy Vu Thiên Thiên mặc một chiếc váy bằng lụa trắng bay bay trong gió, an tĩnh ngồi ở trong lều nghỉ ngơi, nhìn thấy anh ta xuất hiện cũng không quan tâm, quả thực giống như thay đổi thành người khác vậy.

Lục Khuynh cảm thấy kỳ lạ, “Sáng nay cô làm sao vậy? Sinh bệnh sao?”
Vu Thiên Thiên xoay đầu không để ý tới anh ta.

Lục Khuynh lại tới gần vài bước, duỗi tay đẩy đẩy bả vai của cô ta, “Sao vậy, thật sự sinh bệnh sao?”

Lúc này Vu Thiên Thiên mới chậm rãi mở miệng, “Ngài Lục, xin anh không nên động tay động chân, rụt rè một chút được không?”

Lục Khuynh dùng ánh mắt nhìn trẻ em bị thiếu năng trí tuệ để nhìn cô ta, “Có phải dậy quá sớm cho nên không có uống thuốc phát bệnh rồi hay không? Vậy nhanh chóng trở về uống thuốc đi!”

Vu Thiên Thiên:.....

Cô ta quay đầu lại hung tợn nhìn về phía Lãng Vi, Lãng Vi bắt đắ dĩ nhún vai, cô chỉ đề nghị cô ta rụt rè một chút, ai biết cô ta sẽ làm quá như vậy đâu!

Lục Khuynh nhìn Vu Thiên Thiên, lại nhìn Lãng Vi, thở dài nói: “Rõ ràng tuổi cũng gần như nhau, vì sao tính cách lại khác nhau như trời với đất vậy chứ? Lãng Vi đáng yêu hơn cô nhiều!”

Vu Thiên Thiên:.....

Lãng Vi:.....

Chương 83: Chương 83

Sáng nay Lăng Vi còn cảm khái có thể trò chuyện được với cô công chúa kiêu kỳ này, không ngờ chỉ trong nháy mắt, con thuyền hữu nghị nhỏ bé này nói lật liền lật ngay.

Sau khi Lục Khuynh châm ngòi ly gián xong lại võ mông chạy lấy người, anh ta diễn cảnh đầu, căn bản không có thời gian quan sát chuyển biến của Vu Thiên Thiên.

Mắt thấy một trận đại chiến thế giới sắp xảy ra, Lăng Vi gặp nguy không loạn, lớn tiếng dọa người, nói: “Từ từ đã, cô đừng nóng giận!”
“Tôi sắp phát hỏa rồi!” Vu Thiên Thiên tức giận đến hốc mắt cũng đỏ lên luôn.

“Vậy cô chờ tôi nói xong hãy phát, vừa rồi cô diễn thật sự rất có vấn đề, biểu cảm và tư thế của cô hoàn toàn cứng đờ, còn lời kịch của cô nữa, ngài Lục là cái quỷ gì!”

“Không phải cô nói phải rụt rè một chút sao?”

“Cô rụt cuộc có hiểu lầm gì với cái từ rụt rè này vậy, cô như vậy là đang rụt rè sao? Cô hoàn toàn đang đối đãi anh ấy như người xa lạ, cho nên nói cô diễn quá mức rồi!”

Vu Thiên Thiên nhớ lại phản ứng vừa rồi của mình, đúng thật là có hơi quá,

“Tôi cho rằng cô cố ý hại tôi xấu mặt ở trước mặt anh Lục!”

“Tôi thật lòng muốn giúp cô đó.

” Lăng Vi trợn to hai mắt, cố gắng để cô ta nhìn thấy sự chân thành trong mắt mình.

“Nếu là cô, vừa rồi cô sẽ diễn như thế nào?”

Lăng Vi suy nghĩ, nói: “Tôi sẽ chào hỏi anh ấy, nhắc nhở anh ấy phải chú ý nghỉ ngơi, sau đó nói cho anh biết hôm nay tôi muốn đi ra ngoài dạo phố.

..

Vu Thiên Thiên nhíu mày, “Nghe qua cũng không mấy đặc biệt nha?”

“Chính là phải tự nhiên, lúc trước cô dây dưa với anh ấy đều có vẻ quá cố tình, lúc này phải cố gắng khiến hành vi của mình trở nên tự nhiên một chút, cô có thể quan tâm anh ấy, nhưng loại quan tâm này phải thích hợp, dù sao trong mắt anh ấy, hai người cũng không có quan hệ gì cả.

..

Lăng Vi nói xong, lại phát hiện Vu Thiên Thiên có chút xuất thần, “Làm sao vậy?”

Vu Thiên Thiên hít hít mũi, “Cô nói nghe rất có lý, nhưng tôi vẫn cảm thấy thương tâm, tôi thích anh ấy lâu như vậy, nhưng trong mắt anh ấy tôi cũng không là gì cả.

..

Lăng Vi im lặng, chuyện tình cảm đúng là không thể miễn cưỡng, suy nghĩ một hồi, cô vẫn lên tiếng an ủi: “Cô thử một lần đi, lỡ như đến cuối cùng vẫn không thể đả động được anh ấy, vậy cũng sẽ không quá tiếc nuối, ít nhất cô đã từng cố gắng thử qua.

..

Vu Thiên Thiên bẹp miệng, “Không, tôi nhất định phải thành công, tôi phải gả cho anh ấy!!!”

Lăng Vi:.....

Vu Thiên Thiên phát biểu tuyên ngôn xong lại nhanh chóng nhụt chí, “Tâm tư của đàn ông thật sự quá khó đoán, không biết bọn họ rốt cuộc thích loại hình gì nữa!”

Lăng Vi chột nẩy sinh ý tưởng, “Hay là cô tạo bất ngờ cho anh Lục đi??”

Vu Thiên Thiên lộ ra vẻ mặt mờ mịt nhìn cô.

Lăng Vi kẻ sát vào bên tai cô ta, lẩm nhẩm đề xuất ý kiến cho cô ta.

Vu Thiên Thiên nghe xong, hai mắt sáng ngời, “Thật sự có thể làm như vậy chứ?”

“Phải đáng yêu một chút, nói không chừng anh Lục nhìn một cái sẽ có cảm giác bị điện giật.

” Lãng Vi cười nhướn mày.

“Bây giờ tôi đi mua ngay!”

“Ách..... Cô biết ở đâu có bán à?”

“Đương nhiên!” Nói xong Vu Thiên Thiên lập tức nhảy nhót rời đi.

Lãng Vi ngẩng đầu nhìn trời, cũng không biết đề xuất này có tác dụng hay không nữa.

Lam Nhược nhanh chóng hóa trang xong đi vào phim trường, thấy cô ngây ngốc nhìn vào không trung liền đi lên trêu chọc cô, “Sao rồi, mới sáng sớm đã nhớ đàn ông rồi à?”

Lãng Vi thở dài, nói: “Tôi vừa mới đưa ra ý tưởng ngu ngốc cho một cô gái điên cuồng vì yêu, bây giờ có hơi chột dạ.

”

Lam Nhược nhướn mày, “Nói nghe thử xem.

”

Lãng Vi lập tức bên tai cô nhỏ giọng kể một lần về chuyện vừa rồi, cuối cùng nói: “Hình như cô ta cũng cảm thấy ý tưởng này không tồi, đã kích động chạy đi mua rồi.

”

Lam Nhược chà xát tay, “Đến lúc đó tôi có thể ở lại đây hay không? Tôi cũng rất thích như vậy nha, cô còn nhớ món quà lúc trước tôi tặng cô lúc đóng máy không?”

Sao cô lại không nhớ, cô rất có ấn tượng về món quà kia, đó tuyệt đối là ngọn nguồn làm nảy sinh sở thích quái ác của ba Tạ!

“Đêm nay nếu không có suất diễn vào ban đêm, vậy chúng ta sẽ đi ca hát ở

KTV bên cạnh, tạo cho Vu Thiên Thiên chút cơ hội.

” Lãng Vi nói.

Lam Nhược chặc chặc hai tiếng, “Sao cô quan tâm Vu Thiên Thiên quá vậy, cũng đâu thấy cô quan tâm tôi như vậy đâu?”

Lãng Vi buông tay, “Cũng đã bị chị hôn rồi, chị còn muốn thế nào nữa?”
“Đừng nhắc tới lịch sử đen tối đó nữa.

”

Buổi chiều Lãng Vi không có suất diễn, vì vậy trở về khách sạn trước, đúng lúc Lý Ý gọi điện thoại cho cô, nói số gameshow lúc trước sẽ cho phát sóng vào đêm nay, muốn cô quay một đoạn video ngắn đăng lên Weibo để tuyên truyền.

“Fans của em đã có khoảng một triệu, cũng nên quay video tạo phúc lợi rồi.

” Lý Ý ở đầu dây điện thoại bên kia nói.

Lãng Vi thiếu chút nữa đã đánh rớt điện thoại, “Đã tới một triệu rồi sao? Nhanh quá vậy, mua fan sao?”

“Xem ra em hoàn toàn không biết gì về độ hot hiện tại của em cả, nhưng đúng là số lượng fans của em tăng có hơi nhanh, hay là em về hỏi thử hai đại gia nhà em xem, có phải bọn họ ở sau lưng gian lận hay không.

”

“Thôi, có nói bọn họ cũng không nghe, lão thái thái đã nói qua, vấn đề có thể sử dụng tiền để giải quyết thì đều không phải là vấn đề.

”

Lý Ý im lặng vài giây, nghiêng răng nói: “Chị thù ghét nhà giàu!”

“Nên quay phúc lợi thế nào đây?” Lãng Vi nhanh chóng đổi đề tài.

“Tùy tiện quay thôi, nói một đoạn chúc mừng, hát một bài, nhảy một đoạn đều được, fans của em có rất nhiều trạch nam(*), đoán chừng đều thích

xem em bán manh.

” Lý Ý nói.

[(*) Trạch nam/trạch nữ: các chàng trai cô gái thích ru rú ở trong nhà, không muốn hoặc không thích đi ra ngoài]

“Vậy em sẽ tùy tiện nói mấy câu.

”

Lý Ý cũng không phản đối, sau đó nhanh chóng nói sang chuyện khác,

“Gần đây chị có tranh thủ cho một kịch bản mới.

”

“Nữ chính sao?” Lăng Vi hỏi.

“Đương nhiên, về sau đều cho em làm nữ chính, ông chủ Tạ đã hạ mệnh lệnh rồi.

”

Lăng Vi cạn lời, đây quả nhiên là bút tích của ba Tạ.

Lý Ý tiếp tục nói: “Là một bộ tiểu thuyết của tác giả đứng đầu.

”

Lăng Vi tò mò, “Ai?”

Lý Ý nói: Hình như tên là Lâm Dư.

”

Lăng Vi rất bất ngờ, “Là anh ấy nha, 《Cung Tường Liễu》 cũng do anh ấy viết.

”

Lý Ý đột nhiên cất cao giọng, hỏi cô: “Vậy có phải em có quen biết cậu ta hay không?”

“Không tính là quen biết, chỉ là đã từng nói chuyện vài lần, nghe Tiểu Nhược

nói, anh ấy là một nhan không.

” Lãng Vi tìm tòi ấn tượng về Lâm Dư ở trong đầu mình, hình như Trần Tiểu Nhược còn là fan sách của anh ta.

“Chị còn tưởng rằng em có quen, nếu là người quen, hành động cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

” Lý Ý nói.

“Quen biết với tác giả cũng vô dụng, dù sao anh ấy cũng đã bán bản quyền đi rồi, để ai tới diễn, anh ấy cũng không có quyền lên tiếng.

..

“Chị nghe nói Lâm Dư này là người rất có cá tính, cậu ta bán bản quyền đi cũng có điều kiện tiên quyết, chính là cậu ta có quyền tham gia chọn lựa diễn viên, cậu ta không muốn đoàn phim tùy tiện tìm những người tới hủy diệt nhân vật của cậu ta.

..

Điều này hình như cô cũng có nghe qua.

“Bây giờ vẫn chỉ đang bàn thôi, nếu bàn ổn thỏa rồi, em hãy qua đây gặp mặt đoàn phim.

..

Lãng Vi gật đầu, cô rất tin tưởng năng lực làm việc của Lý Ý, nếu cô ấy đã nói như vậy, chắc chắn đã nắm chắc.

Từ sau khi thành lập phòng làm việc, Lý Ý đã không còn thỏa mãn với những kịch bản nhỏ nữa, chiếu theo ý tứ của cô ấy, tiếng tăm của Lãng Vi đang đi lên, bây giờ chỉ còn thiếu một tác phẩm hay để khẳng định thực lực của cô thôi, hơn nữa có ông chủ Tạ đại gia không thiếu tiền ở phía sau chống lưng cho bọn họ, Lý Ý càng thêm tự tin mười phần, mục tiêu của cô ấy chính là: Trước cuối năm nhất định phải bắt lấy cho Lãng Vi một tác phẩm lớn siêu hay.

Nói chuyện điện thoại với Lý Ý xong, Lăng Vi mới đi phòng tắm rửa một cái, buổi chiều không có suất diễn, phải bổ sung giấc ngủ cho tốt mới được, kết quả cô còn chưa kịp bò lên trên giường, bên ngoài đã có người tới gõ cửa phòng cô rồi.

Cô vừa mở cửa thì thấy là Vu Thiên Thiên mới sáng sớm đã chạy ra ngoài, lại thấy cô ta xách theo bao lớn bao nhỏ vòng qua Lăng Vi đi vào trong phòng, sau đó tùy tiện ném đồ vật trên tay xuống đất.

Lăng Vi kinh ngạc nói không nên lời, nhìn đống đồ kia, hơn nửa ngày mới hỏi mở miệng cô ta: “Cô đi bán đồ sỉ sao?”

Vu Thiên Thiên nói: “Tôi cũng không biết mua cái gì mới đẹp, cho nên mỗi loại mua một cái.

..

Lăng Vi:.....

Không đợi Lăng Vi có phản ứng, Vu Thiên Thiên đã bắt đầu mở ra từng túi một, sau đó mấy bộ trang phục tự chế đủ loại kiểu dáng lập tức bày ra trước mặt Lăng Vi.

Lăng Vi hoảng sợ, vội vàng khóa trái cửa phòng lại, “Cô muốn mỗi ngày mặc một bộ cho anh Lục xem sao?”

Buổi sáng lúc Vu Thiên Thiên nói đoán không ra đàn ông thích loại hình gì Lăng Vi lại nhớ tới thứ bạn trai nhà mình thích nhất chính là các loại trang phục cosplay, vì thế mới nói ý tưởng với Vu Thiên Thiên, kết quả lập tức đã được đối phương tiếp thu, thật không ngờ mới qua đi nửa ngày, cô Vu này đã kéo về mấy túi trang phục tự chế, nếu mỗi ngày mặc một bộ, đoán chừng cũng có thể mặc suốt hai tháng!

Vu Thiên Thiên đứng ở trong đống trang phục tự chế, khó xử nói: “Tôi cũng không biết anh Lục thích loại nào, cho nên nghĩ mua về nhiều một chút, để cô giúp tôi tham khảo.

..

Lăng Vi:.....

“Bộ con thỏ này trông rất đáng yêu, bộ con mèo cũng vậy, còn có những động vật nhỏ khác, còn có bộ thiếu nữ xinh đẹp, Cardcaptor Sakura.....”
Vu Thiên Thiên lục lọi lấy ra một vài bộ, quả thực rất khó khăn để lựa chọn.

Lăng Vi ở bên cạnh nhìn mà trợn mắt há hốc mồm, nghĩ thầm nếu ba Tạ ở chỗ này, đoán chừng có thể vui đến điên luôn.

Hai người nghiên cứu thảo luận nửa ngày, cuối cùng cũng chọn ra một bộ con thỏ tương đối bình thường, vừa mạnh vừa đáng yêu, mặc lên cũng sẽ không quá kỳ quái.

“Đêm nay phải cố lên, tranh thủ liếc mắt phóng điện anh ấy.

” Lăng Vi cổ vũ cô ta.

Vu Thiên Thiên gật gật đầu, cầm bộ đồ con thỏ con vô cùng tự tin chuẩn bị rời đi.

Lăng Vi vội vàng ngăn cô lại, “Mấy cái này thì sao? Cô không lấy đi sao?”

“Bỏ đi, tặng cô đó!”

“Tôi lấy những thứ này để làm gì?”

“Không phải cô nói cô cũng có người trong lòng sao? Đến lúc đó chắc chắn có chỗ dùng!”

Chờ cô ta đi rồi, Lăng Vi quay đầu lại nhìn một đồng hồ trên mặt đất, cảm thấy đầu mình như sắp nổ tung, mấy thứ này cô phải xử lý như thế nào đây???

Lúc thu dọn quần áo, Lăng Vi bỗng nhiên cầm lấy bộ váy tiên nữ, váy công chúa màu trắng, còn có vương miện và gậy ma pháp, vô cùng tinh xảo, Lăng Vi cầm lấy thương thức một hồi, bỗng nhiên nhớ ra Lý Ý có kêu cô quay một đoạn video bán manh, đăng lên Weibo phát phúc lợi.

Cô cũng không quá do dự, lập tức mặc chiếc váy vào, không ngờ kích cỡ lại rất thích hợp, lúc sau lại đội vương miện cầm gậy ma pháp lên, sau đó tự trang điểm nhẹ cho mình, một nàng tiên nữ sống thoát tục lập tức xuất hiện.

Sau khi cố định điện thoại di động xong, cô bắt đầu quay video, không có

diễn quá khoa trương, cô chỉ mặc bộ váy tiên nữ, hát một bài ngôi sao nhỏ.

Sau khi quay xong, Lăng Vi không đăng video lên Weibo, mà gửi cho ba Tạ, vô cùng thành khẩn xin chỉ thị: “Đây là phúc lợi chuẩn bị tặng cho fans Weibo, mời ba ba xem trước.

”

Không bao lâu sau, ba ba đại gia gửi ý kiến tới, “Nếu em dám gửi cái này cho tên đàn ông thối khác xem, anh lập tức phong sát em!”

Lăng Vi:.....

Chương 84: Chương 84

Lăng Vi nhìn nàng tiên trong video, bắt đắ dĩ thờ dài, hấp hối giã giụa nói: “Thật sự không thể gửi sao? Bộ quần áo này rất bình thường nha!”
Ba Tạ vô cùng đau đớn lên án, “Bình thường chỗ nào? Rõ ràng là rất manh rất đáng yêu! Đừng mơ tưởng cầm đi cho tên đàn ông thối khác xem!”
Lăng Vi bĩ môi, thật không biết xấu hổ mà suy nghĩ, mình ở trong mắt ba Tạ, đoán chừng cũng không có lúc nào không đáng yêu rồi.

Khoe khoang một hồi lâu, cô mới cởi quần áo và vương miện ra, mặc vào một chiếc váy sam màu đen thật bình thường, nghiêm túc ngồi ở trước màn hình hát bài ngôi sao nhỏ, sau khi hát xong, lại gửi video cho ba Tạ, “Nhu vậy thì sao?”

Ba Tạ đánh giá: “Thật muốn bắt em về nhà cất giấu.

”

Lăng Vi: “Điều này không thực tế đâu, anh mau tỉnh lại đi!”

Ba Tạ một hồi lâu mới trả lời: “Được rồi, nhưng anh cảm thấy em hát bài này.....”

Lăng Vi trừng mắt gõ chữ trả lời, “Em hát bài này thì làm sao? Ngôi sao nhỏ là bài em rất ít khi hát!”

Ba Tạ cẩn thận xác nhận, “Em thật sự không phải đang cố ý bán manh?”

“Rõ ràng em hát rất nghiêm túc mà!”

“Được rồi, em đăng lên đi, anh bấm like cho em.

”

Lăng Vi ngây người, “Anh muốn dùng số nào like cho em?”

Ba Tạ khí phách nói: “Anh đăng lên bảng tin, sẽ có một đồng người like cho em thôi.

..

Rất tốt, lão thái thái thống trị thủy quân đặc nhất, ông chủ Tạ thống trị bảng tin đặc nhất, Lăng Vi bỗng nhiên cảm thấy mình đã là thiên hạ vô địch rồi.

Sau đó, Lăng Vi thiên hạ vô địch cứ như vậy hoàn toàn không chỉnh sửa đăng video lên Weibo, sau đó, cô Weibo lại bùng nổ, cách bùng nổ còn khá đặc biệt.

“Ha ha ha ha ha..... Cười chết tôi rồi!”

“Cứu mạng, tôi đang ăn mì, phun khắp bàn phím, ha ha ha ha.....”

“Trời ạ, nữ thần cô làm sao vậy? Đột nhiên biến nữ thần kinh sao?”

“Ha ha ha ha ha, đây là bản ngôi sao nhỏ đáng yêu nhất mà tôi từng nghe đó!”

“Nữ thần, cháu gái hai tuổi nhà tôi hát còn hay hơn cô nữa ha ha ha ha ha ha.....”

“Ha ha ha ha ha..... Tôi nghiêm túc nghe xong, lại không hát theo được một câu nào!”

“Nữ thần mau nhật hình tượng của cô lên đi!”

“Ha ha ha, nữ thần còn nghiêm túc hát hai lần.

..

.....

Lăng Vi cạo lời lướt Weibo, lại quay lại bấm nghe video của mình, cô biết mình ca hát không được tốt, cho nên mới chọn bài ngôi sao nhỏ để hát nhất, đây cũng là lần cô cảm thấy mình hát tốt nhất.

Vừa rồi ba Tạ muốn nói lại thôi, là muốn nhắc nhở cô hát thật sự khó nghe sao?

Nhưng có thể đem khiến mọi người vui vẻ như thế, hiệu quả vẫn rất không tồi.

Lý Ý có lẽ cũng nhìn thấy Weibo của cô, cho nên rất nhanh đã gửi tin nhắn cho cô nói: “Làm rất tốt, bán mạnh thành công!”

Lăng Vi:.....

Cô có thể nói cô đã hát rất nghiêm túc rồi hay không?

Lý Ý vẫn ở bên kia nói: “Về sau nếu lúc nào cần bán manh, em cứ hát một bài hát, quả thực đây chính là kỹ năng hủy diệt đó, nhưng nói như vậy, về sau cũng sẽ không có chương trình nào mời em đi hát rồi.

”

“Em là diễn viên, không phải ngôi sao ca nhạc.

”

“Cũng đúng.

”

Lúc sau, mấy người Lam Nhược Lục Khuynh Cổ Ý sôi nổi like bài Weibo này, chờ đến buổi tối, bài Weibo này đã lên top đầu.

Đúng là bán (ném) manh (mặt) bán (ném) khắp cả nước mà.

Mặc dù rất mất mặt, nhưng cũng làm cô nổi lên một đợt, fans Weibo lại tăng lên không ít, rất nhiều người nếm được ngon ngọt, đã bắt đầu bình luận ở dưới Weibo những ca khúc để lần sau cô hát phát phúc lợi, rất nhiều bài Lăng Vi nghe cũng chưa nghe qua bao giờ.

Cảm thấy bản thân đang tự đào cho mình một cái hố thật lớn!

Đêm đó Lam Nhược và Lục Khuynh đều không có diễn đêm, ngược lại là Lăng Vi bị kêu đi diễn bổ sung, cho nên chỉ có thể giao trọng trách quan sát tình hình cho Lam Nhược, cũng kêu cô phải báo cáo lại khi có tiến triển gì mới.

“Tôi còn tưởng rằng có thể nghe cô hát một bài nào đó mang ‘tính chất lạnh lùng’ nữa chứ.

” Lam Nhược nói.

Lăng Vi chớp chớp mắt, bài hát mang tính chất lạnh lùng là cái quỷ gì? “Có

loại bài hát như thế sao?”

“Không có, cô sáng tạo độc đáo mà, dân mạng đều nói như vậy.

..

Lăng Vi:.....

Quay cảnh diễn đêm khiến người ta cực kỳ mệt mỏi, mãi cho đến ba giờ sáng Lăng Vi mới diễn xong, cô có cảm giác hai mắt sắp mở không lên, Trần Tiểu Nhược cũng thức theo cô đến giờ này, hai người dìu nhau trở về khách sạn, sau đó ngay cả tắm cũng lười, bỏ nhào lên trên giường ngủ đến trời đất tối tăm.

Ngày hôm sau lúc Trần Tiểu Nhược tới đánh thức cô, phía sau lại còn có con sâu theo đuôi Vu Thiên Thiên, nhìn thấy vẻ mặt tiêu tụy của Lăng Vi, cũng không cười nhạo cô, mà là bỏ nhào lên trên giường của cô, “Lăng Vi!” Hai mắt của Lăng Vi vẫn mở không lên, “Tôi hôm qua thế nào? Hiệu quả không?”

“Chẳng ra gì, anh Lục vẫn như vậy, không quá thích, cũng không quá ghét, anh ấy căn bản làm lơ tôi! Thật phiền mà!”

Lăng Vi cũng thở dài, xem ra không phải người đàn ông nào cũng thích thể loại COSPLAY này, ông chủ Tạ và ông chủ Lâm quả nhiên không giống người thường.

Thấy cô ta khó chịu, Lăng Vi duỗi tay vỗ vỗ vai cô ta, “Chuyện tình cảm phải xem duyên phận.

..

“Ai cũng nói nữ truy nam cách tầng sa, vì sao tới lượt tôi, lại giống như cách cả nghìn ngọn núi vậy!”

“Hay là lại nghĩ biện pháp khác?” Lăng Vi an ủi cô ta.

“Tôi không biết nên làm gì cả!” Vu Thiên Thiên thở dài.

Lúc này Lăng Vi cũng không nghĩ ra biện pháp nào tốt, cô chỉ yêu đương có hai lần, đều là do nhà trai chủ động, ba Tạ càng là tên cuồng trêu chọc em gái, từ lúc bắt đầu đã trêu chọc cô đến đầu óc choáng váng, chờ đến khi phục hồi lại tinh thần thì trái tim đã bị câu đi mất rồi.

Vu Thiên Thiên cũng không rối rắm được bao lâu, vài ngày sau, hình như bà nội của cô ta sinh bệnh, Vu Thiên Thiên nghe điện thoại xong lập tức vội vàng rời đi ngay.

Lục Khuynh thiếu chút nữa đã mở champagne chúc mừng, trong khoảng thời gian này anh ta thật sự bị dính đến phát sợ luôn rồi.

Lăng Vi nhịn không được nói thay Vu Thiên Thiên, “Đừng như vậy, cô ấy thật sự rất thích anh, một cô gái kiêu ngạo như vậy, ở trước mặt anh lại ngoan thành một con cừ non, anh còn có cái gì không hài lòng nữa chứ.

..

Lục Khuynh rất nghiêm túc nhìn cô, thâm ý nói: “Không phải người khác thích em thì em nhất định phải tiếp thu, tình cảm chính là không công bằng như vậy đấy, không phải sao?”

Ánh mắt của anh ta sáng quắc, dường như có mang theo ngọn lửa, Lăng Vi nhìn thẳng anh ta hai giây, lại nhanh chóng dời tầm mắt đi, “Cũng phải, tình cảm nên đến từ hai phía.

..

Vu Thiên Thiên vừa rời khỏi, mọi người lại có ảo giác đoàn phim thật an tĩnh, tiến độ quay phim cũng nhanh hơn rất nhiều.

Qua mấy ngày, độ hot từ video phúc lợi của Lăng Vi mới vừa lui xuống không được bao lâu, trên mạng lại tuôn ra tin mới về cô, lúc này đã bàn tán đến sôi nổi, không bao lâu đã đẩy cô lên bảng hot search.

“Phòng làm việc của Lăng Vi có hành vi mờ ám, cướp đoạt vai nữ chính trong 《Trăng Non》”

Người đưa tin nóng tự xưng là một thành viên trong đoàn phim 《Trăng Non》, nói nữ chính của bộ phim đã được định ra từ rất sớm, tiểu hoa đán Triệu Tư có tiếng vang rất cao ở trên mạng, nhưng bởi vì tài chính của đoàn phim không đủ, cho nên bộ phim phải kéo một đoạn thời gian, lúc này phòng làm việc của Lăng Vi tham gia vào, nữ chính đã nhanh chóng đổi

thành Lăng Vi, vì vậy người tự xưng là đang đưa tin nóng này nói chắc là Lăng Vi đã dùng vốn tiền vào đoàn phim.

Sau đó người đưa tin nóng lại nói qua mấy ngày nữa phía Weibo chính phủ sẽ công bố danh sách diễn viên chính, nếu nữ chính là Lăng Vi, vậy sẽ chứng thực suy đoán của anh ta.

Lúc tin nóng bị tuôn ra, Lăng Vi vẫn còn đang đóng phim, chờ sau khi quay xong cảnh diễn rồi mới phát hiện tất cả mọi người đều đang nghiêm túc lướt Weibo.

Lam Nhược thấy cô diễn xong, lập tức kéo cô qua cho cô xem Weibo, “Cô lại lên hot search rồi, nhưng lần này không phải là chuyện tốt.

..

Lăng Vi xem xong tin tức, đầu tiên là gọi điện thoại cho Lý Ý, hỏi rõ ràng tình huống.

Lý Ý ở bên kia cũng dậm chân, lời thô tục gì cũng nói ra, “Mẹ nó, nếu để chị điều tra ra là tên nào đang bẻ cong sự thật, chị nhất định sẽ lôi tên đó ra dạo phố thị chúng!”

Lúc sau cô ấy lại bùm bùm giải thích tình huống cho Lăng Vi nghe, “《Trăng Non》 là tác phẩm đầu tay của Lâm Dư, bản quyền đã được bán ra từ rất sớm, nhưng bởi vì vấn đề tài chính, cho nên vẫn luôn kéo dài không quay, đoàn phim cũng không đứng dậy nổi, nữ chính ở đâu ra, có thể ngay từ đầu là cố ý để Triệu Tư đảm nhiệm nữ chính, nhưng hai bên cũng chỉ mới tiếp xúc qua, căn bản không có ký hợp đồng, định ra ở chỗ nào chứ?”

Lý Ý lại nói: “Đợi lát nữa phòng làm việc của chúng ta sẽ ra thông báo tuyên bố làm sáng tỏ, đoàn phim 《Trăng Non》 cũng sẽ ra mặt làm sáng tỏ, cái này căn bản là lăng xê một cách ác ý mà, chị sẽ không dễ dàng bỏ qua.

..

Sau khi Lăng Vi nghe Lý Ý nói không có cố ý đoạt nhân vật xong, cũng không quá gấp gáp, đời trước cô đụng phải loại chuyện này rất nhiều lần, sớm đã học được cách làm sao để bình tĩnh đối mặt.

Lam Nhược ở bên cạnh thấy cô nói chuyện điện thoại vẻ mặt lại rất bình tĩnh, cảm thấy kỳ lạ nói: “Cô phản ứng như vậy là sao?”

Lăng Vi cười nói với cô: “Không sao cả, sẽ nhanh chóng được giải quyết thôi.

..

Sau khi phòng làm việc của Lăng Vi và đoàn phim của 《Trăng Non》 ra mặt làm sáng tỏ, nhiệt độ mới giảm xuống.

Nhưng dân mạng vẫn không ngừng bàn tán.

“Đoàn phim của 《Trăng Non》 nói trước mắt vẫn chưa ký hợp đồng với vị nữ diễn viên nào cả, người đưa tin nóng đã bị vả mặt rồi phải không?”

“Bên trong mấy tin nóng và tin làm sáng tỏ này có bao nhiêu là thật, người ngoài làm sao biết được.

..

“Nhưng lúc ấy đúng thật là đã từng lan truyền Triệu hoa đán sẽ diễn vai nữ chính trong 《Trăng Non》, Triệu hoa đán còn like bài Weibo của đoàn phim nữa.

..

“Là fan của nguyên tác, tôi thật sự hy vọng nam thần đừng cải biên lại thành phim truyền hình, căn bản không có bộ nào hay cả.

..

“Ai nói, tôi cũng là fan của nguyên tác đây, tôi rất chờ mong 《Cung Tường Liễu》 nha”

“Cũng đang chờ đây.

..

“Tôi có thể yếu ớt nói một câu không? Mặc kệ là Triệu hoa đán hay là Lăng Vi, đều không thích hợp diễn vai nữ chính trong 《Trăng Non》.

..

“《Trăng Non》 là tác phẩm đầu tay của Lâm Thần, cốt truyện đều hao hao nhau, có cái gì để tranh đoạt, theo tôi thấy, ai có thể cướp được vai nữ chính trong 《Thiên Hạ》 mới là lợi hại!”

“Lâu trên đừng nói bậy, 《Thiên Hạ》 là tác phẩm phong thần của Lâm Thần, không biết có bao nhiêu đoàn phim đã tranh nhau cũng tranh không được, Lâm Thần cũng đã từng tự mình nói, trong hiện thực căn bản không ai có thể diễn tốt vai nữ chính trong Thiên Hạ, cho nên cho dù bản quyền có bán được giá cao cỡ nào đi nữa, anh ta cũng sẽ không bán.

..

Sau đó, đề tài lại chạy đến ngoài vạn dặm, các dân mạng bắt đầu tự thảo luận xem nữ diễn viên nào thích hợp diễn vai nữ chính trong tác phẩm của Lâm Dư.

Lam Nhược diễn xong lại ngồi lướt Weibo, vừa lướt vừa nói với Lăng Vi, “Nha, tôi diễn vai chính 《Cung Tường Liễu》 cũng nhận được phản hồi rất cao.

..

Lăng Vi gật gật đầu, bởi vì mặc kệ là biên kịch hay là diễn viên, đều theo rất sát nguyên tác, cho nên một khi 《Cung Tường Liễu》 được chiếu, lập tức sẽ hot, mấy chuyện này Lăng Vi đều biết, nhưng trong ấn tượng của cô, 《Thiên Hạ》 mà dân mạng đang bàn luận kia, sau này cũng sẽ được cải biên thành phim truyền hình, lúc ấy cô cũng nhận được kịch bản của bộ phim này, là một vai nữ phụ số hai, nhưng bởi vì có nguyên nhân khác, cho nên cuối cùng đã bị cô đẩy.

Đang lúc cô cố gắng nhớ lại kịch bản của 《Thiên Hạ》 thì Lam Nhược ở bên cạnh đột nhiên hét lên một cách quái dị, “Lâm Dư này đang có ý gì đây?”

Thì ra cô ấy lướt đến một Weibo được người ta chia sẻ, là Weibo Lâm Dư vừa mới đăng, nội dung rất đơn giản.

Lâm Dư: “Không cần tranh nữa, Lăng Vi không thích hợp diễn Trăng Non.

..

Läng Vi:.....

Chương 85: Chương 85

Lâm Dư: “Không cần tranh nữa, Lăng Vi không thích hợp diễn Trăng Non.

”

Lâm Dư vừa mới nói ra lời này, Weibo lại bùng nổ, quần chúng ăn dưa sôi nổi suy đoán có phải Lăng Vi đã đắc tội vị đại thần này? Đây là tiết tấu sắp bắt đầu xé bức sao? Bên kia mới nói Lăng Vi đang đoạt vai nữ chính của 《Trăng Non》, kết quả tác giả nguyên tác lại đứng ra nói Lăng Vi không thích hợp, không phải rõ ràng đang đánh mặt Lăng Vi sao?

Ai cũng nói vị Lâm Dư này cậy tài khinh người, ngày thường ở trên Weibo nói chuyện đều thẳng thắn cộc cằn, đắc tội không ít người, người như vậy nếu đặt vào trong phim cung đấu, chắc chắn sẽ sống không hết tập hai, nhưng biết sao được anh ta không diễn phim cung đấu, mà là viết truyện cung đấu.

Mặc dù người trong giới giải trí khen chê không đồng nhất về Lâm Dư, nhưng tiểu thuyết của anh ta lại cực kỳ hút, hầu như bộ nào cũng được cải biên thành phim, hơn nữa thành tích cũng không tầm thường, cũng được coi như là một người đang được chú ý.

Hiện giờ anh ta đột nhiên chĩa mũi giáo về phía Lăng Vi, cái này khiến cho quần chúng ăn dưa vô cùng hưng phấn, nhanh chóng dời hai băng ghế ngồi xem hai nhà cắn xé.

Lúc trước thực hư chuyện tiểu hoa đán Triệu Tư bị đoạt vai, cũng là do fans khởi xướng, lúc sẽ lại càng nhảy nhót lợi hại hơn.

“Trời ạ, mặt bị đánh bạch bạch bạch, tác giả người ta cũng nhìn không

được, nghe thấy không, không thích hợp!”
“Không cần tranh.

..

“Không cần tranh, không thích hợp.....”

“Lúc trước Nhóm Củ Ấu còn nhảy nhót vui vẻ, sao bây giờ lại không hề răng, có phải mặt bị đánh sưng nói không nên lời rồi hay không!”

Sau đó rất nhanh cũng có fan nguyên tác đứng ra nói chuyện, “Lâm Thần nói không thích hợp, nhưng việc nào phải ra việc đó, nữ chính của Trăng Non là một cô gái đáng thương, chỉ biết vâng vâng dạ dạ, tôi cảm thấy không phù hợp với khí chất của Lăng Vi.

..

Nhưng cũng có người không đồng ý với cách nói này, “Làm diễn viên không phải vai nào cũng phải diễn được sao? Hay là nói Lăng Vi chỉ biết diễn theo một khuôn mẫu nhất định?”

Đối với đề tài đột ngột này, Lăng Vi có hơi ngây người, cô nhớ rõ mình chưa từng đắc tội Lâm Dư mà, sao anh ta lại đột nhiên chạy tới công kích cô vậy? Lam Nhược ở bên cạnh đề nghị cô, “Đạo diễn Quách quen biết đối phương, hay là tôi gọi điện thoại cho đạo diễn Quách, kêu ông ấy hỏi thử Lâm Dư làm vậy là sao nha?”

Lăng Vi xua xua tay, “Trước không vội, người đại diện của tôi đã liên hệ với Lâm Dư rồi.

..

Lam Nhược gật gật đầu, “Có gì cần hỗ trợ, cô cứ việc mở miệng.

..

“Cảm ơn chị.

..

Dư luận ở trên mạng vẫn đang liên tục ồn ào huyên náo, mà sau khi Lâm Dư đăng lên một tin gây sốt xong, lại không hề bình luận gì ở phía dưới, hành động này thật sự làm mọi người không hiểu gì cả.

Lăng Vi dứt khoát không chú ý tới mấy cái này nữa, quay lại tìm ba Tạ nói chuyện phiếm.

Hai ngày nay Tạ Thanh Nghiên bay sang nước ngoài công tác, múi giờ không khớp nhau lắm, nhưng mỗi lần cô gửi tin nhắn qua, Tạ Thanh Nghiên đều trả lời lại rất nhanh.

“Nhớ anh.

” Rõ ràng là một đôi tình nhân đang yêu đương cuồng nhiệt, lại bởi vì công việc của cô mà buộc phải chia cắt hai nơi, nói đến yêu xa, trong lòng Lăng Vi vẫn luôn rất áy náy, người có điều kiện như Tạ Thanh Nghiên, muốn loại phụ nữ thế nào mà không có, nhưng cố tình anh lại nguyện ý quan tâm cô, ủng hộ cô như vậy, mỗi khi nhớ tới chuyện này, trong lòng Lăng Vi đều vô cùng cảm động.

Ba Tạ trả lời: “Bảo bối, anh mới vừa cởi quần áo, em đã nói nhớ anh, thích hợp không?”

Lăng Vi chớp chớp mắt, trả lời: “Vậy chờ anh mặc quần áo vào rồi nói lại nha?”

Ba Tạ: “Không cần, nếu đã cởi rồi, vậy nói vài câu thích hợp với đề tài không mặc quần áo đi.

”

Lăng Vi cong môi cười, cho dù tâm trạng có không tốt, đến khi nhìn thấy ba Tạ rồi sẽ nhịn không được mà trở nên vui vẻ, mặc dù đều bị anh đùa giỡn, nhưng cũng vẫn cảm thấy vui vẻ, “Vậy nói về đề tài gì bây giờ?”

Ba Tạ: “Em có thể khen về dáng người hay kỹ thuật gì đó của anh.

”

Lăng Vi:.....

Cho ba phần sắc mặt lập tức đi mở phường nhuộm chính là dùng để chỉ người như anh vậy đó!

Suy nghĩ một hồi, Lăng Vi quyết định lấy lòng ba Tạ một chút.

Lăng Vi: “Anh ơi, anh thật đẹp trai nha, soái ca số một trong giới giải trí

cũng không đẹp trai như anh đâu!”

Ba Tạ: “Tiếp tục.

”

Lăng Vi: “Dáng người của anh quá chuẩn! Em yêu nhất chính là đôi chân dài và cơ bụng tám múi của anh đó.

”

Ba Tạ: “Tiếp tục.

”

Lăng Vi: “Tài ăn nói của anh đặc biệt tốt, không chỉ biết bàn chuyện làm ăn, còn biết nói lời âu yếm, mỗi lần nói lời âu yếm đều không bị trùng lặp, quá giỏi!”

Ba Tạ: “Tiếp tục.

”

Lăng Vi: “Hết rồi.

”

Ba Tạ: “Em có thể khen kỹ thuật và độ kéo dài của anh ở trên giường một chút, còn có thiên phú mở khóa tư thế mới nữa.

”

Lăng Vi:.....

Lăng Vi: “Tạm biệt!”

Ba Tạ: “Quay lại, hôm nay vẫn chưa có video.

”

Lăng Vi: “Em vẫn còn ở phim trường.

”

Ba Tạ: “Không sao cả, hôm nay để anh biểu diễn, biểu diễn múa thoát y.

”

Lăng Vi:.....

Tuy nói là không sao cả, nhưng Lăng Vi vẫn tìm một góc vắng người, hơn nữa còn kêu Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh che cho cô, sau đó lén lút đeo tai nghe lên click mở video chuẩn bị xem ba Tạ biểu diễn múa thoát y.

Màn hình sáng ngời, khuôn mặt đẹp trai của Tạ Thanh Nghiên lập tức xuất hiện ở trước mắt, Lăng Vi nhíu mày, nhỏ giọng nói: “Không phải nói cởi qu.ần áo sao?”

Ở trong màn hình, anh rõ ràng mặc tây trang giày da, chỉnh chu hoàn hảo, còn lừa cô nói mới vừa cởi qu.ần áo xong, buồn cười.

Ba Tạ nhìn màn hình, khóe miệng hiện ra một nụ cười xấu xa, “Nếu đã cởi hết sao còn có thể biểu diễn múa thoát y cho em xem?”

Lăng Vi:.....

Sau đó lại thấy ba Tạ cố định màn hình lại rồi lấy điều khiển từ xa click mở phòng âm nhạc, giai điệu nghe có vẻ rất gợi cảm.

Vốn tưởng rằng anh chỉ nói giỡn chọc cô, kết quả anh thật sự đong đưa thân thể theo điệu nhạc, Lăng Vi cảm thấy trái tim bởi vì chờ mong thất vọng, đây cũng không phải là nhảy múa lung tung, cho dù Lăng Vi không hiểu gì nhiều về vũ đạo, thì cũng có thể nhìn ra anh thật sự biết nhảy.

Bộ tây trang làm hạn chế động tác của anh, vì thế anh nhanh chóng cởi áo khoác tây trang ra, áo sơ mi quần tây hoàn mỹ bao lấy dáng người thon dài của anh, anh nhẹ nhàng đánh hông một cái, thuận tay rút vạt áo sơ mi từ trong quần ra, sau đó lại thông thả ung dung cởi nút áo từ trên xuống dưới, lúc nhìn thấy anh cởi cúc áo ở tay áo ra, Lăng Vi có cảm giác miệng khô lưỡi khô, nhịn không được nuốt nuốt nước miếng.

“Lăng Vi ở đâu, mau tới đây lên sân khấu diễn bổ sung!” Giọng nói của phó đạo diễn từ bên ngoài truyền đến, vang dội khắp nơi.

Lăng Vi:.....

Vào lúc này lại kêu cô đi diễn?!?! Diễn cái gì mà diễn, bây giờ cô chỉ muốn xem soái ca múa thoát y!!

Nhưng biết sao được phó đạo diễn ở bên ngoài kêu rất gấp, cô chỉ có thể nhịn đau tắt video, sau đó gửi tin nhắn cho anh: “Buổi tối tiếp tục nha?”
Ba Tạ trả lời: “Buổi tối chắc anh có cuộc họp.

..

Lăng Vi:.....

Ba Tạ: “Bảo bối, tâm trạng tốt lên chưa? Đừng để ý tới chuyện ở trên mạng, Lý Ý sẽ giải quyết, chị ta giải quyết không được, còn có Đỗ Minh, Đỗ Minh giải quyết không được, còn có anh, cho nên em chỉ cần vui vẻ đóng phim là được rồi, mấy việc vặt khác tự nhiên sẽ có người giúp em làm.

..

Lăn lộn hết nửa ngày, thì ra chỉ là vì muốn dỗ dành cho cô vui vẻ.

Hốc mắt của Lăng Vi lập tức, “Anh, em yêu anh.

..

“Anh cũng yêu em bảo bối, vui lên.

..

Lăng Vi chưa kịp nói thêm vài câu âu yếm thì chuyên viên trang điểm đã mang theo rương trang điểm tìm đến đây, lớn tiếng nói muốn trang điểm lại cho cô.

Lúc nhắm mắt lại, cô lại không khỏi nhớ tới lời Tạ Thanh Nghiên vừa nói, khóe miệng nhịn không được mà cong lên.

Chuyên viên trang điểm ở bên cạnh nhỏ giọng hỏi: “Nhớ tới chuyện vui gì sao? Tâm trạng tốt quá vậy?”

Lăng Vi: “Không nói cho chị biết!”

Cảnh diễn này phải kéo dài tới chiều mới xong, cô vẫn chưa kịp tháo trang sức, Trần Tiểu Nhược đã cầm di động đưa tới trước mặt cô, “Chị, chị mau nhìn đi.

..

“Nhìn ở đâu?”

“Nhìn Weibo của Lâm Dư!” Trần Tiểu Nhược rất kích động, ngay cả nói cũng nói không được nhanh nhẹn, nhưng động tác tay lại rất nhanh, click mở Weibo của Lâm Dư cho cô xem.

Chỉ thấy sau khi đăng bài Weibo Lâm Dư nói cô không thích hợp diễn 《Trăng Non》 thì lại cập nhật thêm trạng thái mới.

“Lăng Vi không thích hợp diễn Trăng Non, cô ấy càng thích hợp diễn Thiên Hạ.

..

Weibo này đăng lúc 8 giờ, lúc này có nhiều người rảnh rỗi nhất, đến khi Lăng Vi mở Weibo lên thì đã có mấy vạn người chia sẻ bài đăng Weibo này, bình luận ở bên dưới cũng rất sôi nổi.

“Trời ạ, cái chuyển biến thần thánh này đánh mặt vô số người rồi!”

“Cho nên, Lâm Thần muốn bán Thiên Hạ bán đi sao?”

“Cho nên, Lăng Vi sẽ diễn vai nữ chính trong Thiên Hạ sao?”

“Lượng thông tin trong tin tức thật sự quá lớn, tôi phải hòa hoãn lại một chút.

..

“Sự thật chứng minh, thuộc tính yêu cái đẹp của Lâm Thần một trăm năm cũng sẽ không thay đổi.

..

“Lâm Thần từng nói qua Nguyệt Dao trong Thiên Hạ là nữ thần hoàn mỹ nhất trong lòng anh ta, bây giờ lại nói Lăng Vi thích hợp diễn, có phải gián tiếp thừa nhận Lăng Vi là nữ thần của anh ta hay không?”

“Oa, cái này thật sự quá kích thích rồi!”

“Cái khác không biết, tôi chỉ biết Thiên Hạ được chiếu lên khẳng định sẽ hot!”

“Đúng đúng đúng, tôi chờ mong bộ tiểu thuyết này được cải biên đã rất nhiều năm!”

“Các người mau xem, phòng làm việc của Lăng Vi mới vừa tuyên bố giải

thích, Lăng Vi xác định sẽ diễn vai Nguyệt Dao, mà Lâm Thần cũng sẽ tự mình đảm nhiệm vị trí biên kịch!”

“Trời ạ, Lâm Thần tự mình biên kịch, quả thực quá hạnh phúc rồi đúng không? Thân là fan não tàn của Thiên Hạ, tôi thật muốn khóc.

..

“Cùng nhau khóc a a a.....”

Phía dưới còn có rất nhiều bình luận, nhưng Lăng Vi đã không còn tâm trạng để xem nữa, cô vội vàng click mở Weibo của phòng làm việc, quả nhiên trước đó không lâu phòng làm việc đã công khai giải thích, nói đã hợp tác với Lâm Dư thành công, Lăng Vi đã chính thức ký hợp đồng trở thành nữ chính trong Thiên Hạ.

Phía sau còn có một vài nội dung diễn giải kỹ càng tỉ mỉ, nhưng Lăng Vi đã không nhìn nổi nữa, Trần Tiểu Nhược lại ở bên cạnh nhảy nhót nói: “Chị, chị sắp nổi rồi! Nữ chính trong bộ Thiên Hạ này tuyệt đối là vai diễn lớn, trời ạ, không ngờ Lâm Thần lại dễ dàng bán ra bản quyền như vậy, chị biết không? Đã nhiều năm nay, có biết bao nhà đầu tư muốn bản quyền bộ tiểu thuyết này, nhưng anh ấy cũng không hé răng, vậy mà chị Lý chỉ mất nửa ngày thì đã có được rồi!”

Lăng Vi thở dài, quay đầu lại nói với Trần Tiểu Nhược, “Lúc chị Lý ký hợp đồng có nói gì hay không, chị phải tự mình đi gặp tác giả Lâm mới được.

..

Trần Tiểu Nhược cũng gật gù đầu, “Cái này là chuyện lớn, đúng là chị nên trở về một chuyến.

..

Lăng Vi click mở WeChat, muốn tìm ba Tạ chia sẻ một chút về tâm trạng của mình trong lúc này, không ngờ lại bất ngờ nhìn thấy trong diễn đàn gia đình có không ít tin nhắn, vì thế cô click mở ra xem thử.

Tạ Thanh Nghiê: “Mẹ, sinh nhật sắp tới rồi ư, có phải vào cuối tuần này hay không?”

Mẹ Tạ: “Con có phải bị ầm đầu rồi hay không? Sinh nhật của mẹ là vào cuối năm.

”

Tạ Thanh Nghiê:n: “Mẹ nhớ lầm rồi, rõ ràng là cuối tuần này.

”

Mẹ Tạ: “Con quả nhiên không phải con ruột của mẹ.

”

Lão Nghiê:m: “Bà chủ, cậu Thanh Nghiê:n đang muốn tìm một cái cớ, để cô Lãng xin nghỉ trở về một chuyến.

”

Mẹ Tạ: “Mẹ nhớ ra rồi, sinh nhật của mẹ đúng là vào cuối tuần này.

”

Lãng Vi:.....

Coi cô không tồn tại sao?.

Chương 86: Chương 86

Cứ như vậy cả nhà ở trong nhóm gia đình vui vẻ sửa lại sinh nhật của mẹ Tạ, đúng là khiến người ta dở khóc dở cười mà.

Bấm tay tính toán thử, cuối tuần này đúng là ngày ba Tạ đi công tác trở về, chắc là ba Tạ muốn gặp cô, lại không muốn nói thẳng, cho nên mới dùng cách thức như vậy nhắc nhở cô, đúng là đáng yêu đến không chịu được.

Nhưng cho dù anh không làm vậy, mấy ngày nữa Lăng Vi cũng sẽ trở về một chuyến, bây giờ trên mạng đang phong ba bão táp, cô vẫn nên trở về quan sát tình huống mới được.

Nghĩ như vậy, cô lại gửi tin nhắn cho ba Tạ, “Anh ơi, anh muốn cuối tuần này em trở về sao?”

Ba Tạ nghiêm túc trả lời: Cuối tuần là sinh nhật của mẹ anh, đúng là em nên trở về một chuyến.

”

Không biết xấu hổ, cô rõ ràng cũng ở trong nhóm, sớm đã biết rõ mưu đồ bí mật của mọi người rồi, không đúng, không phải mưu đồ bí mật, là mưu đồ công khai!

Cô cười cười, trả lời: “Trở về cũng không thành vấn đề, xin đạo diễn nghỉ là được, nhưng hôm nay vẫn chưa múa thoát y xong, trở về rồi có phải sẽ tiếp tục hay không? Em đã lớn như vậy, đây vẫn là lần đầu tiên xem con trai múa thoát y đó.

”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Cái này đâu phải vấn đề gì, đóng cửa lại, cả hai

chúng ta còn có thể cùng múa thoát y.

..

Lăng Vi:.....

Trêu chọc anh không được, không phải là bởi vì không có kỹ thuật, mà thật sự là bởi vì da mặt không có dày như anh!

Vốn đang là người đi trêu chọc, kết quả lại bị trêu chọc ngược lại, Lăng Vi đỏ mặt tía tai thu hồi di động, sau đó quay lại tẩy trang, đang muốn dẫn Trần Tiểu Nhược trở về khách sạn thì bị Lam Nhược ngăn cản, “Hôm nay là một ngày lành, sao lại trở về nhanh như vậy, uống với chị một ly đi.

..

Kết quả vẫn là đi tới một quán KTV ở cách phim trường không xa, bởi vì gần đây thật sự không có chỗ ăn chơi nào tử tế cả.

Tiến vào phòng bao, cô mới phát hiện ở bên trong còn có Lục Khuynh, anh ta đang ôm chai champagne, thấy cô vừa vào cửa đã “Póc” một tiếng, khui nắp chai ra.

Lăng Vi bị cảnh tượng này chọc cười, “Bất tự vẫn chưa xem xong, rốt cuộc mọi người đang chúc mừng cái gì vậy?”

Làm như cô đã thành danh, đang đứng trên đỉnh vinh quang vậy.

Lục Khuynh rót chai champagne vào trong cái ly đầu tiên, nói: “Chờ sau khi em nổi tiếng rồi, đoán chừng muốn gặp mặt cũng khó, không bằng nhân lúc này vỗ mông ngựa trước, có lẽ em còn có thể nhớ đến bọn tôi.

..

Lam Nhược gật đầu, “Đúng là ý này.

..

Lăng Vi cười nói: “Hai người đừng chê cười tôi nữa, có nổi như thế nào cũng kém hơn hai vị mà, từ khi tiến vào đoàn phim tới nay, đều là hai người che chở cho tôi, tôi nên là người vỗ mông ngựa hai người mới đúng.

..

Lam Nhược bày ra bộ dáng nữ vương giơ tay lên, “Được rồi, bớt nói mấy lời khách sáo, uống rượu là được!”

“Phải nói trước, tửu lượng của tôi chỉ trong ba ly, hai vị đại thần đây đừng chuốc say tôi đó.

” Lãng Vi nói xong lại giơ ly rượu lên kính bọn họ.

Lam Nhược tỏ vẻ ghét bỏ nói: “Không có tiền đồ.

” Nhưng cũng không có ý ép buộc cô.

Lục Khuynh càng không nỡ chuốc say Lãng Vi, cho nên buổi tụ hội lần này lấy danh nghĩa là để chúc mừng Lãng Vi, cuối cùng biến thành Lam Nhược Lục Khuynh chuốc rượu lẫn nhau, Lãng Vi ngồi ở một bên muốn ngăn cũng ngăn không được.

Ngày thường nữ vương Lam Nhược luôn cao ngạo lạnh lùng, vừa uống say thì lập tức muốn tìm người hôn, sau khi ôm Lãng Vi hôn hai cái xong lại bị Lục Khuynh cũng đã uống say giữ chặt, anh ta tỏ vẻ rất ghét bỏ nói: “Đừng hôn bừa!”

Lam Nhược cười lạnh, “Đâu phải hôn anh, dựa vào cái gì không cho tôi hôn!”

Lãng Vi:.....

Vì sao hai người này uống say rồi lại trở nên ấu trĩ quá vậy?

Lục Khuynh nói: “Cô có thể hôn, vậy tôi cũng có thể hôn!”

Lãng Vi nhấc tay đẩy bọn họ ra, “Không cho ai hôn hết!”

Lam Nhược ngã dựa vào bên cạnh Lục Khuynh, rất ghét bỏ nói, “Anh Lục, anh nói có phải anh bị ngốc hay không? Người có thể thích lại không thích, cố tình đi thích người không thể thích.

..

Lục Khuynh ôm ly rượu gật gật đầu, nói: “Đúng là ngốc thật.

..

Lam Nhược lại nói: “Cho nên anh nên nhân lúc còn sớm quay đầu lại, tìm một người mới.

”

Lục Khuynh thật nghiêm túc suy nghĩ, “Tìm người như Vu Thiên Thiên?” Lam Nhược nghiêng đầu, cả người dựa vào anh, “Không đúng, anh cũng có thể tìm người như tôi.

”

Lăng Vi trợn mắt há hốc mồm, hình như cô không cẩn thận phát hiện ra một bí mật lớn rồi, Lam nữ vương rượu vào nói mê sảng, hay là uống say nói lời thật đây? Nhìn hai người dựa vào nhau, Lăng Vi lập tức cảm thấy khó tin, nhưng lúc trước chưa bao giờ Lam Nhược nhắc tới việc này ở trước mặt cô, cô vẫn có thể tiếp tục làm bộ như không biết.

Ngày hôm sau sau khi thương lượng với Lý Ý xong, Lăng Vi xin đạo diễn nghỉ mấy ngày, sau đó mang Trần Tiểu Nhược cùng trở lại Bắc Kinh.

Trước khi lên xe, Lăng Vi phát hiện Trần Tiểu Nhược đang đẩy một cái rương hành lý lớn, nhìn không được hỏi, “Không phải đã nói chỉ lấy mấy bộ quần áo đơn giản về thôi sao? Sao còn dùng tới cái rương lớn như vậy?” Trần Tiểu Nhược vội vàng nói ra dự tính của mình, “Không bao lâu nữa sẽ đóng máy, bây giờ em mang vài bộ không cần mặc về trước, đến lúc đó sẽ nhẹ nhàng hơn một chút.

”

Lăng Vi không quá để ý nói: “Đến lúc đó gửi vận chuyển về là được rồi.

”

“Có thể lấy bao nhiêu thì lấy đi.

” Trần Tiểu Nhược xoa cánh tay béo của mình nói.

Sau khi trở lại Bắc Kinh, Lăng Vi đi gặp Lý Ý trước, sau đó trực tiếp đi đến nhà Lâm Dư gặp mặt vị tác giả lớn này, vụ hợp tác của hai bên cơ bản đã

được quyết định, nhưng Lâm Dư ủng hộ cô như vậy, Lăng Vi vẫn cảm thấy mình nên tự tới cửa nói lời cảm ơn.

Lâm Dư thân là tác giả lớn nhà nhà đều biết, giá trị con người không tầm thường, phẩm vị tự nhiên cũng cao, lúc Lý Ý dẫn cô qua, Lăng Vi kinh ngạc phát hiện, biệt thự của Lâm Dư lại cách biệt thự của Tạ gia không xa, chỉ là một căn ở trên núi, một căn ở dưới chân núi mà thôi.

Bởi vì là một người độc thân, phong cách trang trí trong nhà Lâm Dư có vẻ rất lạnh lẽo, điểm nhấn duy nhất có lẽ chính là các kiểu kệ sách, mặc kệ đi đến đâu cũng có thể nhìn thấy kệ sách, hơn nữa trên mỗi kệ sách đều bày đủ loại sách, khiến người ta nhìn không được cảm khái: Quả nhiên là người làm công việc văn hoá.

Lâm Dư thấy Lăng Vi đến cũng nhiệt tình tiếp đãi, cũng dùng lá trà tốt nhất, điểm tâm đắt nhất, cái này làm cho Lý Ý cùng theo tới nhìn không được nhìn lại mấy lần, nghĩ thầm lần trước lúc cô mang ekip tới nói chuyện hợp tác, mặc dù thái độ của tác giả Lâm vẫn khá tốt, nhưng không có thân thiện như hôm nay, xem ra đạo đãi khách của tác giả Lâm cũng là nhìn người gọi món.

Vì tránh để hai bên xấu hổ, Lâm Dư nhắc tới tình huống lúc hai người lần đầu tiên gặp mặt, “Khi đó ánh mắt đầu tiên nhìn thấy cô, xem cô phổng ván, tôi thật sự đã có loại cảm giác rất kinh ngạc.

..

Lăng Vi được khen đến có hơi xấu hổ, vì thế lễ phép cười nói: “Anh Lâm khen quá lời rồi.

..

Lâm Dư tiếp tục nói: “Thật đó, khi đó tôi đã nghĩ đến Thiên Hạ, tôi vẫn luôn không muốn bán bản quyền quyển sách này, chính là bởi vì tôi cho rằng không ai có thể diễn tốt, nhưng sau khi nhìn thấy cô rồi, tôi vẫn luôn giữ suy nghĩ này, sau đó lại xem cách cô diễn trong phim Cung Tường Liễu, thì càng khẳng định suy nghĩ trong lòng mình, tôi có nhờ người hỏi thăm về công ty

giải trí của cô Lăng, nhưng vẫn chưa kịp tiếp xúc thì lại nghe nói cô đã rời khỏi công ty cũ rồi, việc này vẫn luôn bị kéo dài mãi, lần này đúng lúc nương theo dư luận trên internet, tôi mới tung cảnh ô liu (*) này ra.

..

[(*) Cho một cảnh ô liu: ý chỉ cho người khác một cơ hội hoặc ân huệ]
“Thật sự rất cảm ơn anh Lâm đã nâng đỡ, sau khi biết được vụ hợp tác này, tôi đã thức cả đêm để đọc bộ truyện Thiên Hạ này, đúng là một bộ tiểu thuyết vô cùng xuất sắc.

” Lăng Vi cũng nói vài câu hợp tình huống.

Lâm Dư lập tức cảm thấy hứng thú hỏi cô cảm nhận sau khi đọc xong, lúc sau, hai người hết sức chuyên chú thảo luận về tình tiết của bộ tiểu thuyết.

Lý Ý ngồi ở một bên lắng nghe, cũng thỉnh thoảng gật gù đầu, nghĩ thầm Lăng Vi quả nhiên chuẩn bị trước, không chỉ có đọc qua truyện, mà còn có thể giải thích được cảm nghĩ của mình, hoàn toàn không phải chỉ tùy tiện ứng phó cho xong.

Hai bên hàn huyên suốt một buổi chiều, Lý Ý mới cùng Lăng Vi đứng dậy cáo từ, Lâm Dư thoạt nhìn vẫn chưa nói đã thèm, còn hẹn lần sau có thời gian lại tiếp tục tới thảo luận, nhưng Lâm Dư thân là tác giả kiêm biên kịch, sau này chắc chắn sẽ có rất nhiều thời gian gặp mặt.

Mặc dù cách biệt thự Tạ gia rất gần, nhưng Lăng Vi cũng không đi lên đó, mà là nói Lý Ý đưa cô trở về khu dân cư, Tạ Thanh Nghiên đi công tác trở về vào buổi chiều, sẽ trở về nhà của hai người bọn họ trước tiên, trong lòng cô cũng rất muốn gặp anh.

Lúc mở cửa nhà ra, Lăng Vi bất ngờ nhìn thấy rương hành lý của Tạ Thanh Nghiên ở ngoài phòng khách, trong lòng lập tức trở nên vui vẻ, vội vàng chạy vào trong phòng, ngay lúc đẩy cửa phòng ra, cô trực tiếp ngậy người ở tại cửa.

Cô nhìn thấy ba Tạ toàn thân trên dưới chỉ mặc một chiếc quần dài rộng,

đang nằm trên đồng quần áo bày ở trên giường, mà những bộ quần áo đó trông cực kỳ quen mắt, hình như đó là mấy bộ trước đó Vu Thiên Thiên đã đưa cho cô.

Sao mấy bộ quần áo này lại ở đây!!!!

Ba Tạ nghiêng đi mặt qua nhìn cô, lập tức lộ ra một nụ cười xấu xa, “Ôi, trở về rồi à, lần này em rất ngoan nha, còn biết tự chuẩn bị trang phục cosplay nữa?”.

Chương 87: Chương 87

Nhìn thấy đồng trang phục đáng yêu ở trên giường, Lăng Vi có loại xúc động muốn đóng cửa lại xoay người bỏ chạy lấy người, nhưng hòa thượng chạy được còn miếu thì đứng yên, lúc này cô bỏ chạy, vậy lần sau phải làm sao? Nghĩ như vậy, cô cũng chỉ có thể căng da đầu đi vào, ngay tức khắc, cô bỗng nhiên nhớ tới một câu thơ: Gió đìu hiu sông Dịch lạnh, tráng sĩ một đi không trở về (*). . . . .

[(*) Phong tiêu tiêu hê dị.ch thủy hàn, tráng sĩ nhất khứ hê bất phục hoàn.

[风萧萧兮易水寒, 壮士一去兮不复还.

] : Là hai câu thơ Kinh Kha đã ứng tác với các bạn đi tiễn]

Chậm chạp đi đến mép giường, Lăng Vi nghiêm túc nói: “Ba ba, anh nghe em giải thích!”

Ba Tạ đang đùa nghịch cái mũ trên đỉnh đầu của bộ gà con, rất vui vẻ nhéo nhéo cái mũ, nghe cô nói nghiêm túc như vậy, không khởi nghi hoặc, “Làm sao vậy? Mặc dù có hơi bảo thủ một chút, nhưng cũng đủ đáng yêu, anh rất vừa lòng.

”

Lăng Vi thiếu chút nữa quỳ xuống, vội vàng giải thích: “Kỳ thật, mấy cái này không phải của em!”

Ba Tạ thông thả ung dung nhướng mày nói: “Phải không? Nhưng vừa rồi trợ lý của em nói mấy bộ quần áo này là mang về cho em, không phải của em, em mang về làm cái gì?”

Lăng Vi âm thầm nghiêng răng nghiêng lợi, quần áo mang về hôm nay là do Trần Tiểu Nhược thu dọn, lúc ấy con bé chỉ nói là lấy về một vài bộ quần áo không cần mặc, Lăng Vi cũng không quá để ý, không ngờ cô ấy lại lấy luôn

mấy bộ đồ này về, cái này không thể nghi ngờ chính là dăng thật dê béo mỡ vào trong miệng hổ, con hổ tự dưng được ăn một bữa tiệc lớn, chắc sẽ vui chết luôn cho coi!

“Em có thể giải thích!” Lăng Vi hấp hổi giãy giụa nói.

“Ừ, giải thích đi.

” Ba Tạ lại lấy một bộ quần áo con ong mật ra chơi, nhìn khoe miệng vẫn luôn cong cong của anh thì sẽ biết anh thích đến cỡ nào.

Lăng Vi chớp chớp hai mắt to tròn, nói: “Kỳ thật mấy thứ này của bạn em, lần này em trở về thuận tiện mang về giúp cô ấy thôi.

”

Một người đàn ông manly ổn trọng như Tạ Thanh Nghiên lại cứ trắng trợn ngồi ở giữa một đồng quần áo đáng yêu, cười đến mặt mày xấu xa, nhưng lại có chút hương vị của tình thú, Lăng Vi không khỏi hoài nghi hai mắt của mình có phải có vấn đề hay không.

“Bạn nào?” Ba Tạ làm như đang tra hỏi nghi phạm, hỏi cô.

“Anh không quen biết.

” Lăng Vi do dự nói.

Cuối cùng chỉ thấy ba Tạ gật gật đầu, bá đạo ngang ngược nói: “Mặc kệ là của ai, anh ra giá gấp mười lần giá mua, từ giờ trở đi, mấy thứ đều là của anh.

”

Lăng Vi:.....

Ba Tạ vẫn luôn duy trì nụ cười nhẹ nhàng ở trên mặt, sau khi mạnh mẽ cướp lấy quyền sở hữu của mấy bộ đồ này xong, tâm trạng càng thêm tốt đẹp, đưa một tay ra kéo Lăng Vi qua ngồi lên trên đùi của anh, dịu dàng dỗ dành, “Ngoan nào, mặc trước bộ gà con này đi, bộ màu vàng này, anh rất thích.

..

Lăng Vi nhìn không được phỉ nhổ, “Anh chỉ thích mấy thứ có màu — vàng thôi?!”

Ba Tạ hôn cô một cái, nói: “Em quả nhiên hiểu anh nhất.

..

Lăng Vi:.....

Suy nghĩ một hồi, cô làm nũng nói: “Ba ba, chúng ta đã lâu không gặp nhau rồi, anh không muốn thân mật với em sao? Cần gì phải mặc mấy bộ đồ ở ngoài đó!”

Ba Tạ không chút dao động, “Mặc mấy bộ này vào thân mật sẽ càng hăng hái, bảo bối, đừng giãy giụa, ngoan ngoãn mặc vào đi!”

Lăng Vi: “Nếu em mặc bộ quần áo đáng yêu như vậy vào, anh còn xuống tay được sao?”

Ba Tạ không hề áp lực tâm lý, nói: “Mỗi lần bị sự đáng yêu của em đả kích, anh đều muốn hung hăng làm em tới khóc.

..

Hu hu hu.....Cái lão lưu manh này!

Cuối cùng, Lăng Vi vẫn ngoan ngoãn mặc bộ gà con đáng yêu kia vào, lúc cô lắc lắc cái mông tròn đi ra, ba Tạ lập tức bị manh hóa, ngồi ở mép giường, kích động đến run chân, “Kêu một tiếng nghe chơi.

..

Lúc này Lăng Vi đã tự sa ngã, bất chấp tất cả, suy nghĩ xong lại kêu lên: “Chiếp chiếp chiếp.....”

Mặt bBa Tạ không cảm xúc, nhưng trong lòng lại là: Gâu gâu gâu ~~~~
Lăng Vi chớp chớp mắt, “Không đúng sao? Gà con không phải kêu như vậy à?”

Ba Tạ đột ngột đứng lên, “Đúng vậy, cứ kêu như vậy, đợi lát nữa đến lúc làm việc, em cũng kêu như vậy đi!”

“Làm việc? Làm chuyện gì?” Lăng Vi nhất thời phản ứng không kịp, ngây ngốc hỏi anh, sau đó lập tức cảm thấy nghiêng trời lệch đất, cả người đã bị bế lên rồi ném lên trên giường.

Cô nhin không được điên cuồng kêu gào ở trên giường, “Ba ba, anh thật bi.ến thái nha, ngay cả gà con anh cũng không buông tha!”

Ba Tạ phát ra tiếng cười sang sảng, như một con mãnh hổ nhảy bổ lên trên người cô, cười nói: “Đúng vậy, tôi là bi.ến thái, em nhất định phải chống đỡ đó.

”

Lăng Vi: Nha nha nha nha.....

Một tiếng sau.....

Ba Tạ: “Gà con dơ rồi, đổi bộ khác.

”

Lăng Vi: Nha nha nha ~

Hai tiếng sau.....

Ba Tạ: “Dê con dơ rồi, đổi bộ khác.

”

Lăng Vi: Nha nha ~

Ba tiếng sau.....

Ba Tạ: “Gấu trúc dơ rồi, đổi bộ khác.

”

Lăng Vi: “Lăng Vi chết rồi, đổi người khác!”

Ba Tạ:.....

Cuối cùng, Lăng Vi lấy cái chết ngoan cường chống cự, ba Tạ ước chừng đã chơi ba tiếng, rốt cuộc cũng thu binh, cảm thấy thỏa mãn ôm bảo bối trơn bóng nằm vào trong chăn, nhìn mấy bộ trang phục đáng yêu rơi rụng ở bên mép giường, ba Tạ mang tâm trạng tốt đẹp hỏi cô, “Ngày mai tiếp tục?”

Hai mắt của Lăng Vi đều mở không lên, mệt mỏi rã rời hỏi: “Tiếp tục cái gì?”

Ba Tạ sáng khoái tinh thần, vô cùng có sức lực, trông có vẻ còn có thể làm thêm mười phát nữa, “Đương nhiên là tiếp tục chơi vận động ở trên giường với trang phục đáng yêu rồi.

..

Lăng Vi xoay người một cái, đưa lưng về phía anh, “Tự anh chơi đi!”
Tạ Thanh Nghiên nhìn dáng vẻ phát cáu của cô gái nhỏ, cười nhẹ thành tiếng, “Em muốn chơi từ phía sau sao?”

Lăng Vi:.....

Cựa quậy một hồi, cô lại không tình nguyện quay lại đối mặt với anh, nói: “Ngày mai là sinh nhật của mẹ, chúng ta phải lên trên núi tổ chức sinh nhật cho bà, làm gì có thời gian chơi mấy bộ đồ này?”

Ba Tạ:.....

Không ngờ cả nhà hợp lực đào hố, cuối cùng lại mang anh đi chôn.

Một lát sau, ba Tạ vô sỉ nói: “Kỳ thật, sinh nhật của mẹ là chủ nhật.

..

Lăng Vi nằm ở trong lòng ngực của anh trợn trắng mắt, “Xin anh buông tha cho sinh nhật của mẹ đi, từ cuối năm trước đến cuối tuần này thì thôi đi, bây giờ vì dự.c vọng riêng của anh, còn muốn sửa thành chủ nhật, anh quả nhiên không phải con ruột của bà ấy mà!”

Ba Tạ rất nghiêm túc gật đầu, “Được được được , ngày mai đi làm tiệc sinh nhật cho bà ấy, ngày một lại tiếp tục vận động với trang phục đáng yêu, nghỉ ngơi một ngày, em cũng sẽ không quá mệt mỏi.

..

Người đàn ông tinh trùng lên não, quả nhiên không cứu được!

Bởi vì cả một đêm quá mức mệt nhọc, ngày hôm sau Lăng Vi ngủ một giấc dài, mơ mơ màng màng duỗi tay sờ sờ bên cạnh một chút, nhưng lại sờ vào khoảng trống, cô gian nan mở mắt ra, phát hiện chỉ có một mình mình ngủ ở trên giường, mà chỗ nằm ở bên cạnh đã lạnh lẽo, chứng tỏ ba Tạ đã rời khỏi giường rất lâu.

Nhìn thoáng qua đồng hồ báo thức trên tủ đầu giường, đã là hơn 9 giờ sáng, hôm nay còn phải đi lên núi ăn liên hoan với mẹ Tạ và mọi người, thật sự không thể ngủ tiếp, vì thế chịu đựng toàn thân đau nhức mà xoay người xuống giường, hai chân thiếu chút nữa đã trực tiếp quỳ xuống thảm, tối hôm qua làm quá mạnh, hai đùi đều xót muốn chết.

Lăng Vi nghiêng răng nghiêng lợi nghĩ: Làm X chỉ sáng khoái nhất thời, làm xong rồi sẽ phải chịu khổ!

Về sau sẽ không bao giờ làm mấy tư thế kỳ quái với anh nữa!!
Phủ thêm áo ngủ đi ra khỏi phòng, đi một vòng, phát hiện Tạ Thanh Nghiên đang ở trên ban công.

Lúc này mặt trời đã chiếu vào ban công, phản xạ ra tia nắng chói chang xuyên qua cửa kính, mà ba Tạ mặc một thân quần áo ở nhà màu trắng cứ như vậy bị dung nhập vào bên trong tia nắng, đẹp đến mức không chân thật, Lăng Vi cũng không dám tiến lên, sợ sẽ ảnh hưởng đến khoảnh khắc tốt đẹp này.

Cô cứ ngây ngốc mà đứng ở bên trong, vẫn không nhúc nhích, thẳng đến khi Tạ Thanh Nghiên quay đầu lại nhìn cô, “Đứng ngây người ở đó làm cái gì?”

Lăng Vi lấy lại tinh thần, đi lên phía trước vài bước, “Mới sáng sớm anh ở trên ban công làm cái gì? Bên ngoài rất lạnh.

..

Trên ban công có để một chiếc máy giặt cùng một ít dụng cụ vệ sinh, ngày thường chỉ có dì giúp việc mới sử dụng tới nơi này.

Cô chỉ thấy Tạ Thanh Nghiên lấy ra một điều thuốc, nhíu mày nói: “Anh đang tự hỏi làm thế nào để giặt sạch đồng trang phục đáng yêu này.

..

Lăng Vi:.....

Hình ảnh vừa rồi trang nghiêm thánh khiết như vậy, nhưng lại là đang tự hỏi làm thế nào để giặt sạch chất lỏng tà ác dính trên đồng trang phục đáng yêu kia??

Sau đó anh bày ra bộ dáng như đã giải quyết được vụ làm ăn mấy tỷ, dùng thái độ nghiêm túc nói: “Anh muốn dùng máy giặt để giặt, lại lo lắng sẽ bị phai màu, muốn dùng tay để giặt, lại sợ giặt hư chúng nó, nhưng anh vừa mới nghĩ ra được một cách.

..

Lăng Vi cũng bị dáng vẻ nghiêm túc của anh ảnh hưởng, hỏi: “Cái gì?”
Ba Tạ nói: “Cầm đi đến tiệm giặt quần áo.

..

Lăng Vi:.....

“Nếu anh dám cầm đến tiệm giặt quần áo ở trong khu dân cư của chúng ta, em sẽ lập tức dọn đi ra ngoài!!!” Đùa à, tiệm giặt quần áo ở trong khu dân cư đều rất quen thuộc khách ở, tự mình đóng cửa lại chơi tình thú thì thôi đi, nếu đem ra ngoài kêu người ta giặt mấy thứ dơ bẩn đó, về sau người khác sẽ nghị luận nhân vật chính này như thế nào đây?! Còn không bằng chia tay nhân lúc còn sớm!!!

Ba Tạ bắt đắc dĩ nhìn cô, buông tay nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Lăng Vi nói: “Ném!”

Ba Tạ:.....

Một ông chủ giàu có như vậy, lại luyến tiếc mấy bộ quần áo rách này sao, cũng quá khiến người ta bội phục rồi.

“Hay là chờ dì giúp việc tới giặt?” Ông chủ Tạ lấy lui làm tiến nói.

“Không được!!!” Vậy sẽ càng mất mặt hơn nữa.

Cuối cùng, Lăng Vi vẫn chịu đựng vén tay áo lên tự mình giặt sạch mấy bộ đồ kia, vừa giặt vừa nghĩ, về sau cô sẽ không bao giờ có thể nhìn thẳng mấy bộ đồ này được nữa, thật sự quá tà ác rồi!

Ba Tạ ngồi xổm bên cạnh cô nhìn cô giặt, còn luôn miệng ba hoa: “Cẩn thận một chút, đừng giặt hư.

..

Lăng Vi cầm quần áo đẩy đến trước mặt anh, “Nhìn đi, mấy thứ tà ác kia, dính thành một cục rồi!”

Ba Tạ nhướng mày, “Cho nên mới kêu em nhẹ một chút, mấy thứ này đều là con cháu đời đời của anh đó.

..

Lăng Vi:.....

Hai người dỉnh dỉnh nhào nhào cả một buổi sáng, chờ đến khi lên được biệt thự trên núi thì đã tới thời gian ăn cơm trưa.

Trải qua nhiều lần rèn luyện, Lăng Vi đã tổng kết ra được kinh nghiệm, đi vào biệt thự, chào hỏi với bà cụ trước, sau đó mới tìm Tiểu Thanh, hỏi cô ấy về kịch bản được sắp xếp cùng ngày, tính cách của Tiểu Thanh khá mềm, Lúc Lăng Vi hỏi, phần lớn cô ấy đều sẽ nói, nhưng Lăng Vi đã lặn lội ở Tạ gia lâu như vậy, từ trước đến giờ vẫn chưa lần nào lấy được kịch bản, bởi vì bà cụ đã lên tiếng, Lăng Vi là một diễn viên chuyên nghiệp, không cần kịch bản cũng có thể phối hợp diễn xuất thật tốt với bọn họ.

Đây đúng là một lý do làm người ta dở khóc dở cười.

Khi hai người chạy tới biệt thự, phát hiện bên trong biệt thự thật sự đã đổi mới một lượt, ở trên bức tường trong phòng khách có dùng dải lụa rực rỡ nhiều màu sắc dán thành chữ chúc mừng sinh nhật, bốn phía còn buộc rất nhiều chùm bong bóng màu hồng nhạt, toàn bộ phòng khách trông có vẻ lãng mạn đến thái quá.

Lăng Vi và ba Tạ đều cảm thấy cạn lời, trong lòng tất cả mọi người đều biết rõ cái này chỉ là lấy cốt mà thôi, kết quả bà cụ thật sự đã làm một party sinh nhật cho bọn họ, độ phối hợp như thế này thật sự là quá cao!

Từ từ đã, mấy thứ này không phải sẽ có kịch bản kèm theo đó chứ!

Lăng Vi lập tức trở nên cảnh giác, nhìn xung quanh hết một lượt, lại không nhìn thấy Tiểu Thanh, vì thế tùy tiện kéo một người tới hỏi thử, đối phương lại là một người hỏi gì cũng không biết, chỉ biết Tiểu Thanh bị thầy Thanh Hoa mang đi tham quan Đại học Bắc Kinh rồi.

Nằm vùng không có ở nhà, Lăng Vi đương nhiên không biết kịch bản hôm nay là gì, chỉ nhỏ giọng hỏi thăm ý kiến của Tạ Thanh Nghiê, “Xem ra lại là kịch bản mới, làm sao bây giờ?”

Tạ Thanh Nghiê cười cười, nói: “Tự do phát huy thôi, trước nay anh cũng chưa từng lấy kịch bản.

..

Lăng Vi:.....

Đang lúc hai người nhỏ giọng thảo luận, bà cụ đã chậm rãi từ cầu thang lầu hai đi xuống, chỉ thấy khuôn mặt của bà khá căng thẳng, ánh mắt âm trầm, lạnh lùng nhìn bọn họ, “Khách khứa đều đi hết, lúc này hai người mới đến, trong mắt hai người còn có người mẹ ruột, mẹ chồng như tôi hay không?” Được rồi, xem ra lại là kịch bản cũ mẹ chồng ác độc.

Lăng Vi hơi rũ mắt xuống một chút, mím môi cười, nói: “Mẹ, hôm nay chúng con đều có chút việc bận, cho nên mới tới muộn.

..

“Không muốn tới thì đừng tới, bớt tìm có đi, hai người đều hận không thể kêu tôi chết sớm một chút, làm gì còn nhớ rõ sinh nhật của tôi!” Trong giọng nói lạnh băng của bà mang theo sự tức giận không thể nguôi được, đi thẳng đến trước sô pha, khoanh hai tay trước ngực, bày ra bộ dáng cao quý lãnh diễm.

Một thời gian không gặp, kỹ thuật diễn của bà cụ lại tiến bộ không ít nha! Khí thế này, thật sự đã đạt cấp bậc diễn viên gạo cội, hôm nào tìm một cơ hội để bà làm khách mời diễn thật mới được.

Hai người phụ nữ gương cung bạt kiếm, Tạ Thanh Nghiên lại vô cùng nhàn nhã ngồi ở trên sô pha, còn vổ vổ vị trí ở bên cạnh, kêu Lăng Vi ngồi xuống, sau đó mới thông thả ung dung nói với bà cụ: “Nói đi, có phải lại muốn thu hồi quyền khống chế công ty hay không? Cứ tùy tiện lấy đi!”

Bà cụ bị ghen hòng, ngay sau đó dậm chân nói: “Cái đứa con bất hiếu này, Tạ gia của chúng ta sớm hay muộn gì cũng sẽ bị mày và con hồ ly tinh này phá hoại!”

Hồ ly tinh họ Lăng:.....

Xem ra, hôm nay cô chắc sẽ đóng vai một con hồ ly tinh hại nước hại dân, mị hoặc hôn quân rồi, mà ông chủ Tạ chính là tên hôn quân kia.

Lăng Vi cười lạnh, “Mẹ, bây giờ chuyện làm ăn đều ở trong tay Thanh Nghiên, anh ấy muốn như thế nào thì cứ như thế đó, ngài quản quá rộng rồi!”

Mẹ Tạ trừng to hai mắt, run rẩy chỉ ngón tay vào cô, “Cô!!!!”
Ngay tại thời điểm mấu chốt này, có một đám người từ ngoài cửa lớn đi vào, chính là Tạ Thanh Hoa Tiểu Thanh và nhóc Tạ, mà ở phía sau bọn họ còn có người xa lạ đi theo vào, thoạt nhìn hình như là bạn của Tạ Thanh Hoa, mọi người vốn đang vừa nói vừa cười, lúc này sau khi nhìn thấy tình hình ở trong phòng khách rồi, đều sợ tới mức không dám lên tiếng.

Trời ạ, ban ngày ban mặt, lại để bọn họ gặp được một vụ nhà giàu nội chiến thật sự!!!.

Chương 88: Chương 88

Đây là một khung ảnh bị ấn nút tạm dừng.

Bà cụ lạnh lùng trừng mắt, duỗi tay chỉ vào Lăng Vi, trên mặt lộ vẻ chán ghét.

Lăng Vi ngồi ở trên sô pha, khoanh hai tay trước ngực, lưng ngồi thẳng tắp, môi mím thành một đường, trong ánh mắt tràn ngập vẻ khinh thường.

Tạ Thanh Nghiên bắt chéo chân, một tay gác lên trên thành sô pha, một tay chống đầu, bày ra bộ dáng chán muốn chết.

Ánh mặt trời chói chang xuyên qua cửa sổ sát đất ở phía sau cách đó không xa, màn che vốn bị gió thổi bay nhẹ nhàng, dường như lúc này cũng bị dọa đến mức yên lặng không dám lộn xộn.

Hầu gái đứng ở chỗ ngoặt cầu thang cũng không dám tiến lên, trên tay cầm một cái khay, mấy ly trà nóng đang tản ra vài luồng khói trắng lượn lờ.

Mà biểu cảm của đám người mới vừa tiến vào lại càng thêm quái dị, ngay cả tư thế đi đường cũng bị đóng băng, vừa kỳ quái lại mất tự nhiên.

Giờ này khắc này, nếu có kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Cuối cùng, vẫn là ông chủ Tạ ho khan một tiếng, phá vỡ bầu không khí im lặng đến quỷ dị này “Thanh Hoa, sao không mời bạn vào, đứng phạt sao? Không lẽ phép gì cả.

..

Thầy Thanh Hoa không lẽ phép sờ sờ cái mũi, lúc này mới xấu hổ tiếp đón những người khác đi vào nhà.

Mẹ Tạ vốn đang đặt cảm xúc rất đúng chỗ, cảm thấy thật nhập vai, lại bị mạnh mẽ đánh gãy như vậy, cảm xúc và biểu cảm vẫn còn cương cứng không thu lại được, chỉ có thể miễn cưỡng mím môi ngồi xuống bên cạnh Lăng Vi.

Mọi người lại im lặng một hồi.

Vừa rồi hai người rõ ràng còn đối chọi gay gắt, lúc này lại vô cùng thân mật ngồi vào với nhau, đây rốt cuộc là chuyện thế nào vậy?

Ông chủ Tạ giơ tay ý bảo mấy người trẻ tuổi ngồi xuống, lại giới thiệu Lăng Vi ở bên cạnh với bọn họ, “Vị này có lẽ tất cả mọi người đều biết tới.

..

Những người khác liên tục gật đầu, có một cô bé có chút hưng phấn nói: “Vừa rồi em vừa vào cửa đã nhận ra rồi!”

Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới tiếp tục nói: “Tiểu Vi là một diễn viên ưu tú, cho dù nghỉ phép cũng không quên rèn luyện kỹ thuật diễn, vừa rồi mẹ tôi đang diễn kịch với cô ấy, mọi người đừng hiểu lầm.

..

Anh vừa nói ra lời này, toàn bộ người ở đây đều nhẹ nhàng thở ra.

Các vị khách: Thì ra là thế, khó trách trông thật như vậy, kỹ thuật diễn của Lăng Vi đúng là quá tuyệt.

Người của nhà họ Tạ: May quá may quá, cuối cùng cũng không để xấu mặt trước mặt người ngoài rồi.

Lăng Vi: Cái hồ này thật lớn, cô cũng chỉ có thể cười hùa theo.

Ông chủ Tạ chỉ dùng dăm ba câu đã xoay chuyển được càn khôn, sau khi mọi người thả lỏng rồi, Tạ Thanh Hoa mới nhớ ra phải giải thích với người

nhà về mấy vị khách này.

“Mấy vị này đều là học trò của con, cuối tuần không có chỗ để đi, cho nên con mời bọn họ tới nhà chơi.

..

Các chàng trai cô gái được giới thiệu đều rất thẹn thùng cười cười, mặc dù vừa rồi mới vào cửa đã bị dọa cho hoảng sợ, nhưng lại có thể được nhìn thấy ngôi sao thần tượng ở nhà của thầy Tạ, đúng là quá kích động, cũng không biết tại sao Lăng Vi lại xuất hiện ở nhà họ Tạ.

Không đợi bọn sinh viên hiểu ra, ông chủ Tạ đã vỗ tay một cái, nói: “Nếu đã tới chơi, vậy chơi chung đi.

..

Mọi người??

Ông chủ Tạ chỉ huy người làm ở bên cạnh bưng trà lên, “Đi kêu chị Tuệ tự tay chuẩn bị một phần kịch bản, hôm nay có nhiều bạn nhỏ tới như vậy, cứ chơi một trò lớn đi.

..

Mọi người:.....

Hơn mười phút sau, trên tay mọi người đều có vài tờ kịch bản A4, chữ viết màu đen vẫn còn tản ra mùi mực in mới tinh.

Khi Lăng Vi nhận được kịch bản mới ra lò, thiếu chút nữa đã lệ nóng doanh tròng, đây là lần đầu tiên cô nhận được kịch bản kể từ khi tiến vào nhà họ Tạ nha! Phải nhanh chóng chụp lại một tấm để giữ làm niệm mới được, hôm nay là do có tình huống đột phát, qua lần này, về sau sẽ không còn cơ hội nữa.

Cẩn thận lật lật kịch bản, cô quả nhiên là một con hồ ly tinh mê hoặc quân vương, Tạ hôn quân vì cô mà bỏ vợ bỏ con, bỏ người thân không màng tới, cả ngày mang cô đi ăn chơi đàng điếm tiêu dao sung sướng, ngay cả giang sơn mà cha ông nhà họ Tạ đã một tay chế tạo nên cũng ném bỏ.

Chị A Tuệ một khi động não thật sự dùng được, thỉnh thoảng viết ra một bộ phim mới cũng vẫn có thể kết hợp với thực tế, khó trách qua lâu như vậy, lão Nghiêm vẫn không thể đoạt lại vị trí biên kịch, quả nhiên làm trong ngành sản xuất nào cũng phát tiến tới phía trước.

Lúc này bọn họ đã nhận được kịch bản, chính là một đoạn ngắn trong bữa tiệc sinh nhật, hai người đến trễ còn tranh chấp với bà cụ, các vị khách lạnh lùng đứng ở bên cạnh, tỏ vẻ vui sướng khi thấy người ta gặp họa.

Khi mấy vị sinh viên nhận được kịch, có người nóng lòng muốn thử, có người mang vẻ mặt ngây ngốc, thật sự hiểu vì sao tới làm khách lại biến thành diễn vai quần chúng.

Hưng phần nhất không ai khác chính là mẹ Tạ, ngày thường bà cũng chỉ diễn với mấy người làm ở trong biệt thự, sau này có thêm Lăng Vi có thể dùng thế lực ngang bằng phối hợp với bà, nhưng Lăng Vi còn có công việc của mình, không thể chơi với bà mỗi ngày.

Lúc này lại tăng thêm mười mấy người, quả thực có thể xếp vào trường hợp đóng phim đông nhất từ trước đến nay ở nhà họ Tạ!
Cuối cùng, lúc chờ mọi người đều vào chỗ, lão Nghiêm bỗng nhiên đẩy một bộ máy quay phim chuyên nghiệp từ trong phòng ra.

Mọi người:.....

Ngay cả máy quay phim cũng có! Mà còn trông giống như loại cực kỳ xa hoa nữa, đồ chơi của kẻ có tiền quả nhiên không giống người thường!

Tạ Thanh Hoa cạn lời, hỏi bà cụ: “Mẹ, mẹ mua khi nào vậy?”

Mẹ Tạ lộ ra vẻ mặt đắc ý, “Lúc trước đã đặt rồi, gần đây mới giao tới, thế nào, rất chuyên nghiệp phải không!”

Lăng Vi cũng âm thầm giật mình, tiến lên nói: “Cái này chắc không rẻ.

”

“Bộ này không phải quá đắt, cũng chỉ hai triệu thôi.

” Bà cụ nhà giàu tỏ vẻ không để ý lắm.

Chúng sinh viên thiếu chút nữa đã đồng loạt quỳ xuống đất, máy quay phim giá hai triệu, cứ tùy tiện mua về chơi, đúng là có tiền thì tùy hứng mà! Sau khi có máy quay phim, người hạnh phúc nhất không ai khác chính là lão Nghiêm, lão Nghiêm đã bị đá ra khỏi vị trí biên kịch rất lâu, rốt cuộc cũng có thể nghênh đón sự nghiệp thứ hai —— quay phim rồi, đây tuyệt đối là một nghề nghiệp càng có tiền đồ hơn cả biên kịch.

Sau khi kịch bản và máy quay phim đều đã sẵn sàng, trò chơi đóng phim lập tức trở nên náo nhiệt.

Mặc dù có kịch bản, nhưng nghiêm túc diễn theo kịch bản, cũng chỉ có mấy sinh viên mới gia nhập kia của Tạ Thanh Hoa, mà hai anh em ông chủ Tạ và Tạ Thanh Hoa, sau khi liếc mắt nhìn kịch bản một cái, rất nhanh đã ném sang một bên, còn Lăng Vi thì lại cảm thấy lời kịch trong kịch bản thật sự quá xấu hổ, vì thế lại tự mình bóp méo câu chữ.

Vì vậy mới xuất hiện hình ảnh dưới đây.

Bà cụ: “Con hồ ly tinh này, đừng gọi tôi là mẹ, tôi nhận không nổi đâu.

”

Hồ ly tinh họ Lăng: “Bà cho rằng tôi muốn gọi bà à, nếu không phải do con trai của bà lì lợm la liếm, tôi mới không cần tới đây làm gì!”

Nhóm đọc kịch bản: “A, người phụ nữ này làm bộ như thân mật với bà Tạ lắm, là muốn tiến vào nhà họ Tạ muốn đến điên rồi chẳng!”

Bà cụ: “Bây giờ cô lập tức cút ra ngoài cho tôi!”

Hồ ly tinh họ Lăng: “Đi thì đi, về sau các người có dùng kiện tám người khiêng đến cầu xin tôi cũng không được đâu!”

Nhóm đọc kịch bản: “A, người phụ nữ này đúng là không biết xấu hổ, đuổi cũng không đi.

”

Tạ Thanh Hoa ngồi ở trên sofa che mặt lại, đúng là không thể nhìn tiếp nữa, mọi người đang diễn cái gì vậy? Còn diễn đến nhập vai như vậy nữa!

Còn ông chủ Tạ thì mặt mày mang đầy ý cười thương thức người phụ nữ của mình diễn quá xuất sắc, đúng là diễn vai một ả hồ ly tinh ương ngạnh đến giần sôi, thật sự quá đáng yêu, muốn beep!

Một tuồng kịch ông nói gà bà nói vịt rồi cuộc cũng được diễn xong, mẹ Tạ tỏ vẻ cực kỳ vừa lòng, còn vui vẻ trao đổi số WeChat với các bạn học, hẹn sau này cuối tuần mọi người có thời gian cũng có thể tới nhà họ Tạ diễn một lát, bao ăn bao ở bao đưa đón, làm cho vài vị sinh viên lập tức nhìn thấy có lối tắt dẫn tới thành công, đó là—— làm diễn viên quần chúng cho bà Tạ! Mặc dù bữa tiệc sinh nhật hôm nay của bà cụ chỉ là lấy cố, nhưng lão Nghiêm vẫn làm buổi tiệc “Sinh nhật giả” cho ra dáng ra hình, ngay cả bánh kem cũng là loại bánh kem ba tầng cỡ lớn.

Lúc diễn kịch, nhóc Tạ không có phần, nhưng lúc ăn bánh kem, nhóc tuyệt đối là người đầu tiên được chia, nhóc con còn chuẩn bị quà cho bà nội đầu ra đó, sau đó nhóc giải thích rõ ràng: “Buổi sáng con kêu chú dẫn con đi mua, bà nội tuổi rắn, cho nên con mua một con rắn con.

..

Mẹ Tạ rất vui vẻ nhận lấy quà tặng, lại phát hiện con rắn con không chỉ có tạo hình đáng yêu, mà mùa đông còn có thể dùng làm túi giữ ấm tay, vì thế rất vừa lòng hôn hôn bảo bảo mấy cái.

Kết quả Tạ bảo bảo tặng quà tặng đến nghiện, lại còn chuẩn bị quà cho Lăng Vi, “Đây là quà tặng cho mẹ.

..

Chúng sinh viên:.....

Hình như vừa nghe được tin tức rất lợi hại nha!!

Tạ Thanh Hoa phát hiện sắc mặt của mọi người không đúng, cười cười đặt ngón tay trước miệng, làm động tác im lặng, “Đợi lát nữa lại sẽ giải thích với các em.

..

Nhóm sinh viên bị dọa sợ liên tục gật đầu.

Lại nghe nhóc Tạ tiếp tục nói: “Mẹ tuổi chuột, cho nên con mua một con

chuột Minnie, đừng thấy nó là đực, kỳ thật cũng rất đáng yêu.....” Nhóc bỗng nhiên quên hết từ ngữ, vội vàng nhìn Tạ Thanh Hoa ở bên cạnh, sau khi nhìn khẩu hình của Tạ Thanh Hoa xong, mới tiếp tục nói: “Là có một chiếc áo choàng rất đáng yêu!”

Lăng Vi cực kỳ cảm động nhận lấy, “Cảm ơn bảo bảo, mẹ cũng có chuẩn bị cho bảo bảo rất nhiều quà.

..

Ông chủ Tạ duỗi tay lấy cái áo choàng của Minnie qua, nhướn mày nói: “Nhóc con, rất không tồi, biết tặng trang phục đáng yêu.

..

Lăng Vi cảm thấy mình không còn cách nào nhìn thẳng mấy loại trang phục đáng yêu này nữa!!!

Ăn cơm trưa xong, thời tiết bên ngoài đột nhiên thay đổi, ngoài trời vốn đang là ánh nắng ấm áp của buổi sáng, lúc này lại là mây đen che phủ, rất nhanh đã vang lên tiếng mưa tí tách tí tách.

Nhóm sinh viên ở lại một lúc thì cáo từ rời đi, lão Nghiêm chu đáo sắp xếp hai chiếc xe đưa bọn họ xuống núi, trước khi đi cũng để lại số WeChat của mình, hẹn lần sau có rảnh lại đến làm khách, kết quả này ngay cả thầy Tạ Thanh Hoa thông minh cũng không đoán ra được.

Lăng Vi đứng ở trước cửa sổ sát đất ngắm mưa, Tạ Thanh Nghiên ôm cô, bỗng nhiên cúi đầu hỏi cô, “Muốn lãng mạn một chút không?”

“Lãng mạn như thế nào?” Lăng Vi khó hiểu ngẩng đầu nhìn anh.

Tạ Thanh Nghiên chỉ cười cười không có giải thích, sau đó kêu lão Nghiêm lấy một cây dù to và một tấm đệm lớn tới, sau đó lại thuận miệng phân phó lão Nghiêm một câu gì đó, Lăng Vi cũng không nghe rõ.

Sau khi lấy đồ tới xong, Tạ Thanh Nghiên dùng một tay cầm ô che, dùng một tay khác ôm Lăng Vi, mang cô đi thẳng ra ngoài cổng lớn, lại bước lên trên vài bước, đi vào một khoảng trống nhỏ với hàng rào chắn xung quanh, ở giữa là một cái ghế gỗ dài, mà đối diện, chính là phong cảnh rừng núi

xanh xanh đan xen nhau.

Đây là lần đầu tiên Lăng Vi đi tới nơi này.

Tạ Thanh Nghiên phủ tấm đệm lên trên cái ghế dài, ý bảo cô ngồi xuống.

Hai người cứ như vậy, che ô đón gió núi, ngắm cảnh trong mưa.

Lăng Vi cảm thấy không chỉ lãng mạn, mà còn có hơi lạnh.....

Trên bảng tin của ba Tạ:

“Bảo bảo nhà tôi lãng mạn như vậy đấy, thật là hết cách.

”

Hình minh họa là một bức ảnh hai người cầm ô, vai kề vai ngồi ở trong mưa ngắm cảnh, hình ảnh vừa xinh đẹp lại lãng mạn.

Nhưng mà.....

Lăng Vi vừa hắt xì, vừa xoa nước mũi, mở to hai mắt nước mắt lưng tròng nhìn ba Tạ, “Anh lại vì đăng một tin lên bảng tin, mà khiến em bị cảm.....

A —— xì! A xì!!”.

Chương 89: Chương 89

Trên bảng tin của ba Tạ:

“Bảo bảo nhà tôi lãng mạn như vậy đấy, thật là hết cách.

”

Hình minh họa là một bức ảnh hai người cầm ô, vai kề vai ngồi ở trong mưa ngấm cảnh, hình ảnh vừa xinh đẹp lại lãng mạn.

Nhóm bạn bè bình luận:

“Đại vương lại lên đây khoe ân ái, mọi người, mau đóng cửa thả chó!”

“Cẩu độc thân ở đây!”

“Cẩu độc thân ở đây!”

“Nhóm cẩu độc thân, cùng nhau lên, cắn chết cái tên khoe ân ái kia!”

“Có phải bởi vì biết khoe ân ái cho nên mới thoát kiếp cô đơn hay không?”

“Lâu trên à, cậu quên tại sao lại chia tay bạn gái trước rồi à?”

“Tôi biết tôi biết, bởi vì cậu ta khoe hình bạn gái không trang điểm lên đây, mới vừa đăng lên bảng tin chưa đến năm phút đồng hồ đã lập tức chia tay.

”

“Nha nha nha, đám người xấu xa các người, có thể đừng nhắc tới lịch sử đen tối đó nữa được không?”

Ba Tạ trả lời chung: “Cút cút cút, đừng có nói chuyện phiếm trong bảng tin của ba ba!”

Chu tiện nhân: “Không cho nói chuyện phiếm, cậu đăng bảng tin làm gì!”

Ba Tạ: “Để mấy người sùng bái!”

Chu tiện nhân: “Ồ không biết xấu hổ.

”

Ba Tạ: “Tới nhà đấu tay đôi với tôi.

..

Chu tiện nhân: “Muốn gạt tôi đến nhà cậu nấu cơm à, không có cửa đâu!”

Ba Tạ: “Vậy lui xuống đi!”

Chu tiện nhân:.....

Nhưng mà vui quá hóa buồn, ba Tạ mới vừa đăng bảng tin không được bao lâu, Lăng Vi đã choáng váng đau đầu, chảy nước mũi hắt xì, rõ ràng đã bị nhiễm lạnh.

Tạ Thanh Nghiên bị dọa nháy dưng, anh thật sự không ngờ thân thể Lăng Vi lại yếu ớt như vậy, hứng gió núi một chút đã lập tức bị cảm mạo.

Bản thân Lăng Vi cũng không ngờ tới, ngày thường cô quanh năm suốt tháng đều không sinh bệnh, năm nay lại nhiễm bệnh đến hai lần, hơn nữa còn ập đến rất đột ngột.

Buổi chiều sau khi đi ra ngoài lãng mạn trở về, cả người cô đều ủ rũ, nằm ở trên sofa nhìn Tạ Thanh Nghiên chơi bảng tin, nhìn một hồi mí mắt càng thêm nặng nề, sau đó ngủ mất, chờ đến khi cô mơ mơ màng màng tỉnh lại, bản thân đã nằm trên giường lớn ở lầu ba rồi.

Lúc mở mắt ra, cả người vẫn luôn choáng váng, miễn cưỡng đưa mắt nhìn quanh thì phát hiện Tạ Thanh Nghiên đang ngồi ở bên kia giường, dựa vào đầu giường, mở lên một ngọn đèn ở đầu giường xem máy tính bảng.

Nghe được tiếng động, Tạ Thanh Nghiên hơi hơi nghiêng đầu nhìn về phía cô, sau khi phát hiện cô đã tỉnh lại thì lập tức đặt máy tính bảng sang một bên, chống hai tay ở hai bên đầu của cô, sau đó cúi đầu dùng cái trán chạm vào trán cô, “Vẫn còn hơi sốt nhẹ.

..

Lăng Vi giơ tay từ trong ổ chăn lên sờ soạng mặt mình một hồi, “Em làm sao vậy?”

Tạ Thanh Nghiên thở dài nói: “Em bị cảm, từ chạng vạng đã bắt đầu có hơi

sốt nhẹ rồi.

”

Lăng Vi cũng thở dài theo, “Hả, là bởi vì buổi chiều đi ra ngoài chơi lãng mạn sao?”

Tạ Thanh Nghiên có chút xấu hổ, hên hên lên cái trán của cô nói: “Là lỗi của anh, bảo bối.

”

Không đành lòng nhìn anh tự trách, Lăng Vi suy nghĩ xong lại nói: “Có thể là do gần đây bận quá, cho nên sau khi thả lỏng, thân thể sẽ trở nên yếu ớt.

”

Tạ Thanh Nghiên cười khẽ, “Không cần tìm cớ giúp anh đâu, lần sau anh sẽ cẩn thận hơn, nhưng trong hai ngày này chúng ta cứ ở bên này, có người làm đồ ăn ngon cho em ăn.

”

Lăng Vi hít hít mũi, liếc mắt nhìn anh, “Lời này của anh nghe sao có cảm giác đáng tiếc quá vậy?”

“Đúng vậy, trong nhà còn rất nhiều trang phục đáng yêu chưa mặc thử.

” Tạ Thanh Nghiên cũng làm như tiếc nuối nói.

Lăng Vi phụt cười thành tiếng, “Em lại cảm thấy lần này em sinh bệnh quá đúng lúc.

”

Nói chuyện với Tạ Thanh Nghiên một hồi, Lăng Vi cảm thấy tinh thần của mình tốt hơn không ít, vì vậy lại giã giũa muốn ngồi dậy, kết quả vừa ngồi thẳng người dậy, cả người lập tức khó chịu, bắt đầu hắt xì chảy nước mũi, còn có cảm giác choáng váng đầu, Tạ Thanh Nghiên lấy khăn giấy cho cô cũng không kịp.

Ba Tạ vẫn luôn bình tĩnh hiềm khi trở nên bối rối, nói: “Vừa rồi bác sĩ đã tới khám, chỉ để lại một ít thuốc trị cảm, sao đột nhiên lại trở nên nghiêm trọng

như vậy?? Có cần gọi ông ấy đến lần nữa hay không?”

Lăng Vi lắc đầu, vừa xoa nước mũi, vừa dùng giọng mũi nùng đậm nói:

“Đây đều là triệu chứng cảm mạo bình thường, không sao đâu.

..

“Nhưng lần trước em sinh bệnh cũng không có như vậy.

” Ba Tạ lo lắng sốt ruột nói.

“Lần này em bị cảm lạnh, chảy nước mũi cũng rất bình thường, lần sau lúc mang em đi chơi trò lãng mạn, phải nhớ tìm nơi tránh gió, dù sao bây giờ thời tiết cũng trở lạnh rồi.

” Lăng Vi nhin không được trêu chọc anh một câu.

“Đúng rồi, tấm ảnh trên bảng tin kia là do ai chụp vậy? Là Thanh Hoa hay Lão Nghiêm?”

“Là lão Nghiêm, trước khi ra cửa anh bảo ông ấy chụp.

..

Lăng Vi nhướng mày, “Xem ra kỹ thuật chụp ảnh của lão Nghiêm rất không tồi, chụp được bức ảnh có tình có cảnh như vậy, a —— xi! A xi —— a xi!” Một câu còn chưa nói xong, đã hắt xì bay đầy trời.

Ba Tạ đau lòng nhìn cô, sau đó nhin không được cúi đầu hôn cô, vốn muốn hôn miệng cô, nhưng bị Lăng Vi cự tuyệt, “Cẩn thận bị lây bệnh.

..

“Vậy em truyền hết mấy bệnh trạng này sang cho anh đi.

..

Lăng Vi dùng ánh mắt nhìn tên ngốc nhìn anh, “Anh bị choáng váng sao? Truyền cho anh em cũng đâu có hết bệnh!”

Ba Tạ:.....

Lăng Vi che miệng cười, cái này gọi là quan tâm quá sẽ loạn, ba Tạ như vậy

thật sự rất đáng yêu.

Suy nghĩ một hồi, cô hỏi: “Có phải anh cảm thấy rất đau lòng em hay không, có phải rất muốn lấy lòng em hay không.

”

Tạ Thanh Nghiên đưa ánh mắt chuyên chú nhìn cô, rất nhanh đã nhìn thấu tâm tư của cô, không khỏi cười nhạt nói: “Muốn anh lấy lòng em như thế nào?”

Lăng Vi quay tròn tròn mắt, giả hoạt cười nói: “Lần trước chỉ nhảy một nửa điệu múa thoát y, em muốn nhìn tiếp.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

“Tới đi, anh đẹp trai, lần trước anh nhảy rất đẹp nha, có phải đã từng luyện qua rồi hay không?” Lăng Vi hiếm khi chơi trò lưu manh một lần, duỗi tay sờ s.oạng cầm anh một cái.

Tạ Thanh Nghiên suy nghĩ một hồi rồi nói: “Lúc học đại học, đã từng chơi Street Dance một thời gian.

”

“Đẹp trai như vậy, hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi.

” Lăng Vi nhìn anh từ trên xuống dưới, tỏ vẻ không tin, Tạ Thanh Nghiên trông có vẻ là người thành thực ổn trọng, lòng dạ rất sâu, hoàn toàn không tưởng tượng ra trong thời kỳ sinh viên anh cũng sẽ chơi mấy trò vận động hoạt bát như vậy.

Tạ Thanh Nghiên nâng nâng cằm, cao ngạo nói: “Chỉ cần là chuyện ba ba muốn làm, không có thứ gì có thể làm khó được ba ba.

”

Lăng Vi che miệng cười, “Nhưng anh không thuê được thủy quân đất nhất.

”

Ba Tạ lập tức bay hơi, “Anh có thể lật qua trang lịch sử này hay không?”
Lăng Vi lau lau nước mũi, cười nói: “Được rồi, cái lịch sử đen tối này cũng không nên nhắc lại, bây giờ anh có thể bắt đầu biểu diễn rồi.”

”

“Thật sự muốn nhìn?” Anh hỏi.

“Muốn!” Cô vội vàng gật đầu.

“Có chỗ tốt nào không?” Anh tiếp tục hỏi.

“Nhảy đẹp sẽ có thưởng.”

” Lăng Vi cười nói.

“Thưởng cái gì?”

“Anh nhảy xong sẽ biết!” Cô giả vờ thần bí.

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, lại hôn lên trên má cô một cái, sau đó mới đứng dậy bước xuống giường, lúc này trên người anh mặc ít quần áo, vì thế anh lại mặc thêm cái áo khoác vào, sau đó mở tủ quần áo lục lọi, tìm ra một cái mũ cao bồi.

Lăng Vi há hốc mồm, “Anh còn có cái mũ như vậy?”

Tạ Thanh Nghiên lật lật cái mũ trên tay, sau đó vô cùng đẹp trai đội nó lên đầu, nói: “Ba ba cũng từng có tuổi trẻ mà!”

Lăng Vi hí mắt vui vẻ nói: “Nói bừa, bây giờ ba ba cũng rất trẻ trung!”

Tạ Thanh Nghiên tặng cho cô một cái hôn gió, sau đó xoay người đi mở nhạc lên, bài nhạc lần này ngay cả một người dốt nhạc như Lăng Vi cũng biết, là một bài nhạc jazz rất êm tai.

Hòa theo điệu nhạc, Tạ Thanh Nghiên lắc hông một cái, bắt đầu màn múa thoát y của anh.

Điệu nhạc nghe vô cùng gợi cảm, động tác của Tạ Thanh Nghiên không quá

lớn, cũng không nhanh, nhưng lại ản ản lộ ra hương vị dụ hoặc, mỗi lần giơ tay nhắc chân đều tản ra mùi hormone nam tính nồng đậm.

Đầu tiên là ném cái mũ cao bồi đầy phong cách ở trên đầu kia đi, tiếp theo chính là cởi áo khoác, sau đó là đồng hồ, đai lưng.....

Theo từng món đồ trên người anh rớt xuống, Lăng Vi ngồi ở trên giường chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi đắng, rất muốn uống nước, vì thế nhịn không được liếm liếm môi.

Cái động tác nhỏ lơ đãng này nhanh chóng bị Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy, sau đó ý cười trên khóe miệng của anh càng đậm, tiến lên mấy bước rồi đứng lại ở bên mép giường, cúi đầu, vươn đầu lưỡi liếm lên cánh môi mà cô vừa mới liếm lên một cái, hơi thở của hai người đan xen, Lăng Vi cảm thấy đầu càng thêm choáng.

Nghĩ thầm: Thì ra khi đàn ông trở nên lẳng lơ, cũng sẽ rất đòi mạng!
“Thích không?” Anh trầm giọng hỏi cô.

Lăng Vi giống như bị mê hoặc mà ngoan ngoãn gật đầu, “Thích muốn chết.

..

“Còn muốn nhìn không?”

“Muốn.

..

Bài nhạc bắt đầu đi vào đoạn cao trào, Tạ Thanh Nghiên nương theo nhịp điệu, tay dùng sức một cái, hàng cúc áo sơ mi vốn đang cài chặt đã bị anh nhẹ nhàng kéo đứt ra, làm lộ ra vùng ngực và cơ bụng rắn chắc.

Thị giác bị kích thích quá mức, đánh sâu vào trong tâm trí, làm Lăng Vi nhịn không được che miệng lại thét chói tai thành tiếng.

Tạ Thanh Nghiên thấp giọng cười, nháy mắt với cô một cái, “Bảo bối, chỉ như vậy đã chịu không nổi rồi sao? Phía sau còn có thứ càng kích thích hơn nữa đó.

”

Lăng Vi che miệng, tim đập càng nhanh, mặt đỏ tai hồng nói: “Em, em chịu được.”

”

Cao trào đi qua, điệu nhạc lại tiến vào đoạn nhẹ nhàng chậm chạp, hai tay của Tạ Thanh Nghiên vẫn cứ mân mê ở đũa. g quần một hồi, rất nhiều lần Lăng Vi đều cho rằng anh sẽ cởi, kết quả đều bị anh nhẹ nhàng cho qua, vì thế trái tim của cô cũng chọt cao chọt thấp, không thể ổn định được theo từng động tác của anh.

Nhưng mà, ngay lúc Tạ Thanh Nghiên chậm rãi kéo kh. óa quần xuống, lộ ra vị trí đang phình to lên, thì cửa phòng lại vang lên “Cùm cụp” một tiếng, sau đó bị người ở bên ngoài mở ra.

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên:.....

Nhóc Tạ chậm chạp đưa cái đầu nhỏ nhìn vào, chớp một đôi mắt đen lúng liếng, nói: “Ba ba, có thể ăn cơm rồi, bà nội hỏi mẹ ngoại trừ ăn cháo ra còn muốn ăn cái khác không?”

Tạ Thanh Nghiên kéo kh. óa quần lên, thở dài, xoay người lại đối mặt nhóc Tạ, “Đã biết, đi nói với bà nội, mẹ chỉ có thể ăn cháo.”

”

Nhóc Tạ ngoan ngoãn “Vâng” một tiếng, sau đó lại tò mò hỏi anh, “Ba ba, thời tiết lạnh như vậy, sao ba lại không mặc quần áo vậy?”

Ba Tạ cắn răng, “Nhóc con, lo nhiều như vậy làm vậy, mau đi xuống đi!”

Nhóc Tạ thè lưỡi, “Con mới không phải nhóc con đâu!” Nói xong xoay người chạy đi.

Tạ Thanh Nghiên đóng cửa phòng lại, khóa trái cửa, quay người lại thì nhìn thấy Lăng Vi mềm nhũn nằm ở trên giường.

“Ba ba!!! Tại sao vừa rồi anh không khóa trái cửa???”

Tạ Thanh Nghiên nhướng mày, “Quên.”

”

Lăng Vi vô cùng thất vọng nói: “Chưa có múa thoát y xong đó.

”

Tạ Thanh Nghiên rất hào phóng nói: “Không cần múa nữa, bây giờ anh sẽ trực tiếp cởi.i sạch cho em nhìn?”

Lăng Vi:.....

Nhảy thoát y và trực tiếp cởi, hai cảm giác này hoàn toàn không giống nhau đâu!!.

Chương 90: Chương 90

Nhìn ba Tạ múa thoát y, Lăng Vi cảm thấy cả cơ thể của mình đều nhũn ra, chỉ muốn dựa vào trên người anh làm nũng, giống như chỉ có làm như vậy, mới có thể biểu đạt được sự yêu thích của mình đối với anh, người đàn ông khi thì trầm ổn, khi thì hoạt bát, đẹp trai chết người, mị lực vô đối này, là của một mình cô, cô có thể làm nũng với anh, nói đùa cùng anh, cười đùa cùng anh, còn có thể làm chuyện thân mật nhất với anh.

Nghĩ như vậy, Lăng Vi lập tức hạnh phúc đến mức muốn rút nước mắt, cô có tài đức gì mà lại có thể may mắn gặp được chuyện sống lại thần kỳ như vậy chứ, sau đó càng may mắn gặp được người đàn ông như anh nữa, loại may mắn này đủ để cho cô dùng cả đời để quý trọng.

“Anh đi lấy cháo lên cho em ăn.

” Tạ Thanh Nghiên ngồi quỳ ở mép giường nói chuyện với cô, anh mới vừa nhảy xong, toàn thân đều nóng đến chảy mồ hôi, nhưng cũng không vội mặc quần áo vào, chỉ tùy tiện phủ lên trên người một chiếc áo ngủ, nửa người dưới vẫn còn mặc quần thun chưa kịp cởi ra.

Lăng Vi thưởng thức ngón tay của anh, lắc đầu, “Không muốn ăn, chỉ muốn nhìn anh nhảy, nhảy khỏa thân.

”

Tạ Thanh Nghiên cười nhìn cô, trong mắt toàn là ý muốn trêu chọc, “Bảo bối, em đổi màu rồi.

”

Lăng Vi vô tội chu miệng, “Em đâu phải thần lẩn, sao biết đổi màu chứ.

”

Tạ Thanh Nghiênn nói: “Đúng vậy, em không phải thần lẩn, cho nên chỉ đổi được thành màu vàng thôi.

”

Lăng Vi mím môi, híp mắt cười nói: “Đây gọi là gần đèn thì sáng, gần vàng thì đổi màu!”

Tạ Thanh Nghiênn hào phóng thừa nhận, “Không tồi, em sẽ sớm đổi thành đủ loại màu sắc thôi.

”

Lăng Vi:.....

Nói lung tung cái quái gì đấy!

Cứ nói những câu không dinh dưỡng như vậy cũng cảm thấy rất vui vẻ.

“Anh ơi ~ yêu anh quá!” Lăng Vi kéo dài giọng làm nũng.

Tạ Thanh Nghiênn cười khế, dùng một tay kéo cô vào trong lòng ngực, “Bớt chọc anh đi.

”

Lăng Vi cười: “Nhưng em đã lỡ chọc anh rồi, làm sao bây giờ?”

Tạ Thanh Nghiênn nướng mày, “Muốn làm?”

Lăng Vi hít hít nước mũi, “Em đã thành như vậy rồi, anh xuống miệng được sao?”

“Em có thành thể nào anh cũng xuống miệng được hết.

” Tạ Thanh Nghiênn nói xong, lập tức chứng minh mức độ đáng tin trong lời nói của mình, cúi đầu xuống muốn hôn môi cô, nhưng anh chưa kịp hôn xuống thì Lăng Vi đã nhịn không được hắt xì một cái thật lớn.

“A —— xi xi!!”

Tạ Thanh Nghiênn:.....

Tuy rằng có thiên thời địa lợi, nhưng lại không có nhân hòa!
Cuối cùng hai người cũng hết hy vọng mà từ bỏ việc làm chuyện thân mật,
Tạ Thanh Nghiên ôm cô thở dài, “Đang ôm bảo bối lớn ở trên tay, nhưng lại
không thể ăn vào miệng được, trong lòng ba ba thật khổ sở.

..

Lăng Vi lấy khăn giấy lau nước mũi, nói: “Anh nên thấy đủ đi, ngày hôm
qua đã bị anh ăn ba tiếng rồi còn gì.

..

“Đó là món khai vị, không tính.

..

Lăng Vi:.....

Anh là dạ dày vương sao? Ăn ba tiếng còn nói là món khai vị cho nên không
tính nữa!

Hai người chỉ lo dính với nhau, ngay cả cơm cũng không muốn đi xuống lâu
ăn, cuối cùng vẫn kêu A Tuệ mang cháo lên, đó là hai chén cháo xương
sườn được nấu đến mềm mại ngon miệng, Tạ Thanh Nghiên cũng ăn cháo
cùng cô.

Ăn cháo xong, Tạ Thanh Nghiên bỗng nhiên nhớ tới thù lao múa thoát y của
mình, lập tức hỏi cô, “Không phải nói sẽ thưởng cho anh sao? Thưởng
đâu?”

Lăng Vi nhìn hộp khăn giấy màu trắng đã bị mình rút gần hết, nói: “Chưa
cởi hết quần áo còn dám đòi thưởng?!”

“Bây giờ anh sẽ lập tức cởi sạch, em muốn nhìn không!” Nói về chơi trò lưu
manh, ba Tạ còn sợ ai nữa? Vừa nói xong anh đã đứng lên chuẩn bị cởi
quần ra.

Lăng Vi đưa một bàn tay ra lấy khăn giấy bịt mũi, một bàn tay khác liên tục
đơng đưa, “Đừng đừng đừng, cho dù có phúc nhìn cũng không phúc
hưởng, em thưởng cho anh là được chứ gì, lấy túi xách tay của em tới đây.

..

Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới từ bỏ động tác cởi quần, xoay người đi lấy túi

xách cho cô.

Sau đó lại thấy Lăng Vi lấy một cái hộp châu báu màu đen từ trong túi ra, logo đơn giản trên hộp tự hào thể hiện giá trị của nó, không đợi cô mở ra, Tạ Thanh Nghiên đã nhướn mày, cười nói: “Muốn cầu hôn anh sao?” Lăng Vi liếc xéo anh một cái, “Bớt ảo tưởng đi, chưa múa thoát y xong, còn muốn em cầu hôn?” “Em nghiêm túc sao? Anh có thể múa thoát y cả ngày cho em xem.

” Ba Tạ nói.

“Thoát y cả một ngày, vậy không phải sẽ cởi luôn lớp da ở bên ngoài à!” Lăng Vi nói xong, cũng không để ý đến anh nữa, mở cái hộp ra, bên trong chính là hai chiếc vòng cổ nằm im trong hộp, trên mặt dây chuyền của một sợi có khắc ——QY, mặc dù chỉ là hai chữ cái, nhưng tạo hình độc đáo, mặt trên được khảm một viên kim cương nhỏ, vừa nhìn đã biết chính là một thiết kế của nhà thiết kế nổi tiếng, mà một sợi khác, chỉ có một chữ W đơn giản, cũng cực kỳ tinh xảo.

Lăng Vi lấy sợi có chữ W ra, nói: “Trong sinh nhật lần trước của anh, em chỉ tùy tiện bện một sợi dây đeo, sau đó ngẫm lại thật sự quá không có thành ý, anh đẹp trai như vậy, hẳn nên đáng được đeo thứ càng quý hơn mới đúng, cái này là do em nhờ một người bạn là nhà thiết kế người ngoại quốc của chị Lam Nhược làm ra, tuy không tính là quá đắt, nhưng ít nhất cũng khá cao cấp.

”

Lúc cô nói chuyện, Tạ Thanh Nghiên trước sau vẫn duy trì nụ cười nhẹ, nhìn cô thật sâu.

“Em đeo giúp anh nha?” Lăng Vi nghiêng đầu hỏi.

Tạ Thanh Nghiên trực tiếp kéo áo ngủ trên người xuống, sau đó đưa cổ ra phía trước, ý bảo cô đeo lên.

Mặt hai người dán vào nhau, hơi thở giao hòa, Lăng Vi duỗi tay ôm lấy cổ anh, rõ ràng là đang đeo vòng cổ cho anh, nhưng trông tư thế lại y như là đang hôn môi vậy.

Chờ Lăng Vi sờ chiếc vòng cổ đã đeo xong, Tạ Thanh Nghiên cũng không thu cổ mình lại, mà duỗi tay ôm lấy eo cô, sau đó hôn thật sâu lên môi cô, cũng không màng cô giãy giụa chống cự, đầu lưỡi nhanh nhẹn nhanh chóng chiếm cứ khoang miệng của cô, sau đó cuốn lấy đầu lưỡi của cô, triền miên nhảy múa cùng nhau.

Người đáng yêu như vậy, có yêu như thế nào cũng yêu không đủ

Nụ hôn này thiếu chút nữa đã khiến Lăng Vi bị hôn đến hít thở không thông, chờ đến khi mặt cô đỏ lên, anh mới miễn cưỡng buông miệng ra, “Sinh bệnh còn ngọt như vậy.

”

Lăng Vi tức muốn hộc máu, “Cái này khẳng định là đã bị lây bệnh rồi!”
“Không sao cả, chúng ta cùng nhau sinh bệnh.

” Anh cười nói.

Lăng Vi:.....

Có phải bị ngốc hay không, hai người đều sinh bệnh, đến lúc đó ai chiếu cố ai!

Tạ Thanh Nghiên cầm lấy sợi dây chuyền có chữ QY lên giúp cô đeo vào, sau đó vừa lòng thương thức một hồi, bỗng nhiên vỗ đùi, “Đã quên chụp ảnh rồi!”

Thứ đáng để khoe như vậy, anh lại không nhớ ra phải chụp ảnh đăng lên bảng tin, đúng là lú lẫn mà.

Lăng Vi dựa mình vào trên vai anh, tư thế giống như uyên ương quấn cổ vào nhau, hai chiếc vòng cổ liền nhau rất gần, cô nói: “Chụp như vậy càng đẹp hơn!”

Tạ Thanh Nghiên cảm thấy có lý, lập tức cầm lấy di động ở đầu giường, vui

vẽ chụp hình hai chiếc vòng cổ, sau khi chụp liên tiếp mấy tấm, thì nhanh chóng đăng lên bảng tin.

Bảng tin của ba Tạ:

“Bảo bảo tặng dây chuyền tình nhân, độc nhất vô nhị! Rốt cuộc cũng biết lấy lòng ba ba rồi!”

Hình minh hoạ chính là bức ảnh vừa mới chụp.

Lăng Vi thấy anh hứng thú bưng bưng đăng bảng tin, nhin không được cũng vui theo.

Lúc này anh vẫn chưa mặc áo trên vào, màu da khỏe mạnh phối hợp với vòng cổ kim cương lóe sáng, trông vô cùng hài hòa, Lăng Vi nhin không được duỗi tay sờ lên ngực anh một cái, sờ đến Tạ Thanh Nghiên nổi da gà khắp người, anh bắt lấy tay cô, “Cảnh cáo em đừng đùa với lửa.

..

Lăng Vi nâng mí mắt lên, ánh mắt mỉm hoặc, “Đùa đấy thì thế nào?”

“Nếu nhóm lửa lên rồi, cho dù em là con sên (*) anh cũng không tha.

..

[Ý ảnh là chỉ có chảy nước mũi giống như con sên tiết dịch. h nhờn cả người thì ảnh cũng xxx]

Lăng Vi lại giơ tay lên sờ ngực anh, lần này không có làm như lúc nãy, mà là dọc một đường theo cơ ngực của anh đi xuống, sau đó sờ đến cơ bụng rắn chắc, rồi tiếp tục đi xuống.....

Mang theo giọng mũi nồng đậm, “Vậy anh còn nhin cái gì?”

Vừa vận động, Lăng Vi vừa hắt xì: “A xì! A —— xì!”

Tạ Thanh Nghiên hít một hơi, nhin đến mức đỉnh đầu ứa ra mồ hôi.

Lăng Vi cho rằng mình làm anh mất hứng, không khỏi chán nản xin lỗi, “Xin lỗi, em không nên trêu chọc anh.

..

Hầu kết của Tạ Thanh Nghiên trượt lên trượt xuống, khàn giọng nói: “Em có thể tiếp tục hắt xì, anh không ngại, mỗi lần hắt xì, bên trong căng chặt làm

anh rất thoải mái.

..

Lăng Vi:.....

Có thể là do trước đó đã uống thuốc xong lại còn vận động ra quá nhiều mồ hôi, cho nên ngày hôm sau khi tỉnh dậy, Lăng Vi cảm thấy cả người nhẹ nhàng hơn rất nhiều, bệnh trạng cảm mạo cũng nhẹ hơn, không khỏi hoài nghi có phải là cô đã truyền virus cảm mạo qua cho Tạ Thanh Nghiên rồi hay không.

Nhưng khi cô tỉnh lại, Tạ Thanh Nghiên đã không còn ở bên cạnh, chắc là rời giường rồi.

Ngoại trừ lúc ở bên cô không có điểm dừng ra, ngày thường ba Tạ vẫn sinh hoạt rất tự hạn chế, cho dù cả đêm anh làm việc đến cả người đầy mồ hôi, sáng sớm hôm sau anh vẫn có thể rời giường lúc 7 giờ để vận động, bây giờ đang ở nhà, lúc này chắc đang cùng Tạ Thanh Hoa đánh cầu lông.

Lăng Vi cũng không có đi ra ban công xem, mà sau khi rửa mặt xong trực tiếp đi xuống lầu, hôm nay mẹ Tạ không đi đến quảng trường múa, thấy Lăng Vi đi xuống thì cười tủm tỉm chào cô, cũng hỏi tình trạng sức khỏe của cô thế nào.

“Đã tốt hơn rất nhiều, cảm ơn mẹ quan tâm.

..

Mẹ Tạ còn nói thêm: “Không có việc gì thì tốt, cái tên nhóc thú vị Thanh Nghiên kia thích làm bậy, trước kia khi còn nhỏ thật sự rất lì lợm, cả ngày ức hiếp em trai của nó, không ngờ bây giờ có bạn gái, còn ức hiếp luôn cả bạn gái của mình.

..

Lăng Vi nghĩ thầm: Còn không phải sao, đêm qua còn ở trên giường ức hiếp cô đến nổi mất hết sức lực.

“Có phải Thanh Nghiên đang chơi bóng ở bên ngoài hay không?” Cô thuận miệng hỏi một câu, mà người cũng đứng lên đi ra bên ngoài xem.

Mẹ Tạ nói: “Không đâu, sáng sớm đã mang Tử Du đi đá cầu, khi dễ nhóc con gần chết luôn.

..

Vừa nghe Tạ Thanh Nghiên đang khi dễ con trai của mình, Lăng Vi không hề do dự, vội vàng đi ra cửa xem, kết quả lại nhìn thấy hai cha con đổ mồ hôi khắp người, hai người đang chuẩn bị trở về phòng tắm rửa.

Nhìn thấy dáng vẻ sinh long hoạt hổ của Tạ Thanh Nghiên, lúc này Lăng Vi mới thở phào nhẹ nhõm, cũng may sức khỏe của anh còn rất tuyệt không bị lây bệnh.

Lúc ăn cơm sáng, Tạ Thanh Nghiên hỏi hai ngày nghỉ phép này cô có sắp xếp gì không, Lăng Vi nhớ lại lịch trình Lý Ý đã xếp cho cô, nói: “Lúc trước vẫn luôn bận quay tiết mục và đóng phim, lúc khai giảng cũng chưa có thời gian thông báo cho giáo viên hướng dẫn, là chị Lý giúp em xin nghỉ, lần này trở về có dư chút thời gian, muốn về trường học xử lý một vài thủ tục.

..

“Hôm nay là chủ nhật, trường học có người sao?” Tạ Thanh Nghiên hỏi.

“Trước đó chị Lý tỷ đã hẹn với bên kia rồi, đợi lát nữa cơm nước xong đi qua đó là được.

” Lăng Vi trả lời.

“Cần anh đi cùng không?”

“Không cần, chị Lý sẽ đến trường học gặp em.

..

“Vậy anh đưa em qua đó.

” Tạ Thanh Nghiên kiên trì nói.

Lăng Vi cũng không cự tuyệt nữa.

Ăn cơm sáng xong, Tạ Thanh Nghiên tự mình lái xe đưa cô đến trường học, lúc bọn họ đến, Lý Ý vẫn còn đang kẹt ở trên đường, kêu Lăng Vi đi vào trước chờ một chút.

Sau đó Tạ Thanh Nghiên lại cùng cô đi vào trong khuôn viên trường học, bởi vì là cuối tuần, cho nên trường học rất ít người, hai người cũng không kiêng kỵ, từ khi xuống xe vẫn luôn tay trong tay.

Kết quả đầu đề giải trí trưa hôm đó, Lăng Vi đã bị tuôn ra tin tức có quen bạn trai, bài viết có đăng kèm một tấm hình chụp rõ ràng, khiến người ta muốn phủ nhận cũng không tìm được cứ.....

Chương 91: Chương 91

Đó là một bức ảnh chụp chính diện, trong ảnh chụp Lăng Vi mặc một bộ quần áo đơn giản, khoác bên ngoài một chiếc áo gió mỏng, tóc quăn thành một búi đáng yêu, đeo kính râm, mặc dù đã làm ngụy trang đơn giản, nhưng liếc mắt một cái vẫn có thể nhận ra cô ngay, đúng là rất có phong cách của ngôi sao.

Mà Tạ Thanh Nghiên tay trong tay với Lăng Vi, khi bị ống kính chụp được thì đang nói chuyện với cô, mặt đối mặt với cô, sườn mặt đối diện với ống kính, làm người ta nhìn không rõ mặt mũi lắm, nhưng người cao chân dài, chỉ nhìn sườn mặt thôi đã biết là một anh chàng cực kỳ đẹp trai rồi.

Có lẽ có thể chụp được chính diện Tạ Thanh Nghiên nhưng cuối cùng lại chọn một bức ảnh tương đối mờ mờ, dù sao vẫn có vài phần kiêng kị đối với thân phận của Tạ Thanh Nghiên.

Nội dung trong tin nóng cũng chỉ nói nghi ngờ Lăng Vi công khai yêu đương, tay trong tay cùng xuất hiện với một chàng trai thần bí trong sân trường, hai người lại vô cùng thân mật.

Bài đăng còn chỉ ra rằng, Lăng Vi là một sinh viên mới tốt nghiệp gần đây của khoa biểu diễn tại Học Viện Điện Ảnh, lúc trước đã xác định sẽ bảo lưu kết quả, tiếp tục học lên nghiên cứu sinh, là một sinh viên cao học danh xứng với thực.

Tin nóng không có nói ra tên họ thật của Tạ Thanh Nghiên, phía sau còn khen ngợi Lăng Vi một hồi, nhưng tin tức vừa tuôn ra, lực chú ý của mọi người hoàn toàn đặt ở tin Lăng Vi yêu đương, ai còn sẽ đi quan tâm đến

bằng cấp của cô? Hơn nữa bây giờ tin tức phát triển như vậy, cho dù tin nóng không nói ra tên của Tạ Thanh Nghiê, thì không bao lâu nữa, thân phận thật của anh nhất định sẽ bị đào ra thôi, dù sao ba Tạ cũng không phải người vô danh bừa bãi, trong giới kinh tế tài chính, anh cũng coi như là một doanh nhân lớn.

Nên tin nóng vừa tuôn ra, Lý Ý thiếu chút nữa đã phát điên, từ khi Lăng Vi đến trường học cho đến khi cô ấy đuổi tới, trước sau cũng không đến nửa tiếng, vậy mà lại xuất hiện vấn đề.

Hơn nữa lúc trước kênh truyền thông nào muốn đưa tin nóng thì cũng đều sẽ có người thông tri hỏi có muốn tuyên truyền hay không, nhưng lần này lại không có gì cả, trưa hôm đó đã trực tiếp đưa tin lên, đúng là đã khiến bọn họ trở tay không kịp.

Cả buổi sáng Lăng Vi cùng Lý Ý đi đến trường học làm thủ tục bổ sung, thuận tiện đến gặp giáo viên hướng dẫn, sau đó lại đi theo Lý Ý vào phòng làm việc, vốn chỉ muốn thảo luận một chút về một ít chi tiết khi hợp tác với Lâm Dư mà thôi, không ngờ lại đột nhiên nhảy ra chuyện này.

Lý Ý giống như một cây pháo, lúc nào cũng có thể tự nổ, cô ấy đi tới đi lui ở trong văn phòng, khiến cho Lăng Vi đang ngồi ở trên ghế sofa cũng muốn choáng váng.

Lăng Vi suy nghĩ một hồi rồi nói: “Hay là chị đi thương lượng với thư ký Đỗ thử xem? Hỏi thử thái độ của bọn họ xem phải đáp lại như thế nào?”

Lý Ý liếc mắt nhìn cô một cái, nói: “Chị thấy thái độ của ông chủ Tạ rất rõ ràng, tốt nhất là có thể công khai đến toàn thế giới rằng em là người phụ nữ của cậu ta, những người khác tốt nhất đừng có ý gì với em.

..

Lăng Vi nói: “Vậy chị có ý kiến gì?”

Lý Ý buông tay, “Chị có thể có ý kiến gì, ý kiến của chị quan trọng sao?”

Lăng Vi cười làm nũng nói: “Đừng như vậy mà, chị Lý, ý kiến của chị đương nhiên là quan trọng nhất rồi.

..

Lý Ý bắt đắc dĩ thờ dài: “Nếu dựa vào giá trị thương mại mà nói, em ở trạng thái độ thân chắc chắn sẽ cao hơn một chút, nhưng chị thấy chí hướng của em không phải đặt trên cái này.

..

Lăng Vi gật đầu nói: “Em chỉ muốn đóng nhiều phim, diễn cho hay, những thứ khác em thật sự không quá để ý.

..

Lý Ý nói: “Trước mắt phòng làm việc chỉ có một mình em là nghệ sĩ, em không kiếm tiền, bọn chị cũng sẽ phải uống gió Tây Bắc theo đó.

..

Lăng Vi nhướn mày, cười nói: “Sao có thể, không có tiền thì cứ tìm ông chủ Tạ lấy thôi, anh ấy có tiền.

” Toàn bộ phòng làm việc này đều là do ông chủ Tạ tự xuất tiền túi xây nên, anh căn bản không thiếu chút tiền này.

Lý Ý tỏ vẻ kỳ quái nhìn cô, “Nha, thái độ của em xoay chuyển nhanh thật đó, lúc trước khi nhắc tới chuyện lấy tiền của ông chủ Tạ, em sẽ bày ra dáng vẻ khó xử, bây giờ lại nói đến đương nhiên như vậy.

..

“Bởi vì em đã nghĩ thông suốt một chuyện.

” Lăng Vi đứng dậy tự rót cho mình ly nước, sau khi nhấp một ngụm mới tiếp tục nói: “Mặc kệ là thế nào, cả đời này em cũng sẽ cột với ông chủ Tạ, cho nên giữa em và anh ấy cũng không cần phân biệt quá rõ ràng.

..

Lý Ý tỏ vẻ hiểu rõ, gật đầu nói, “Cho nên đối với tin nóng của hôm nay, kỳ thật trong lòng em đã có chủ ý?”

Lăng Vi kiên định gật gật đầu, hiện giờ người cô yêu thật sự quá ưu tú, ưu tú

đến nỗi cô không nỡ cất giấu anh đi, cô hy vọng về sau mỗi khi hai người ra cửa đều có thể quang minh chính đại tay trong tay, hy vọng về sau khi anh đến đoàn phim thăm cô, không cần phải cố tình tìm cớ, mà là trực tiếp lấy thân phận người yêu của cô xuất hiện, cô càng hy vọng có một ngày mỗi khi người khác nhìn thấy cô đều sẽ nói: Đây là người yêu của Tạ Thanh Nghiên.

Đây tuyệt đối là một chuyện đáng để cho cô kiêu ngạo.

Từ khi bị đưa lên tin nóng đến bây giờ đã qua mấy tiếng, Tạ Thanh Nghiên chắc sớm đã nhận được tin tức, nhưng anh vẫn luôn giữ im lặng, một tin tức cũng không có, Lăng Vi hiểu rõ ý của anh, anh đang muốn giao quyền quyết định vào tay cô, có muốn thừa nhận với người bên ngoài về mối quan hệ này hay không, anh đều sẽ phối hợp vô điều kiện.

Người đàn ông dịu dàng biết sẵn sóc như vậy, cô thật sự không nỡ tiếp tục để anh chịu uất ức.

Cô hít mũi, thở ra một hơi, nói: “Em gọi điện thoại cho anh ấy trước đã.

..

Lý Ý làm một tư thế xin cứ tự nhiên, sau đó tự mình dựa vào bàn làm việc, khoanh hai tay trước ngực, chờ đợi kết quả cuộc gọi của Lăng Vi.

Khi điện thoại được bắt máy, Lăng Vi mở loa ngoài để Lý Ý cùng nghe được kết quả thảo luận của bọn họ, nhưng mà.....

“Bảo bối, nhớ anh nên gọi điện thoại tới sao?” Giọng nói dịu dàng trầm thấp, vừa cứng vừa ngọt truyền tới, khiến Lý Ý nghe mà nhịn không được chà xát cánh tay.

Lăng Vi vừa nghe mặt đã đỏ lên, vội vàng nhỏ giọng nói: “Đúng đấy một chút, chị Lý đang ở bên cạnh đó.

..

“Anh rất đúng đấy mà, vẫn chưa bắt đầu đùa giỡn em đâu.

”

Lăng Vi:.....

Lý Ý:.....

Lăng Vi thật sự sợ anh tiếp tục nói ra câu nào đó kinh người nữa, vì vậy vội vàng nói chuyện chính, “Anh ơi, em muốn nói về tai tiếng ở trên Weibo, em muốn thừa nhận.

”

Tạ Thanh NghiêN cười nhẹ nói: “Thật sao? Anh còn tưởng rằng quản lý Lý sẽ ra chủ ý ngu ngốc nào đó cho em nữa chứ.

”

Lý Ý:.....

Vậy mà lại nói bậy ở trước mặt cô ấy như vậy, có thể bạn tâm đến cảm nhận của cô ấy một chút hay không?

Lăng Vi ngượng ngùng liếc mắt nhìn Lý Ý một cái, nói: “Chị ấy không có ra chủ ý, chị ấy chỉ nói em không kiếm được tiền thôi.

”

Lý Ý:.....

Tạ Thanh NghiêN nói: “Bảo bối, đừng nói không kiếm được tiền, cho dù mỗi ngày em đều lỗ tiền, anh cũng nuôi nổi em.

”

Lăng Vi ngọt ngào cười nói: “Anh ơi anh giỏi quá!”

Lý Ý:.....

Đã nói là sẽ nói chuyện chính mà? Hai người này rõ ràng là đang nói chuyện yêu đương nha!

Không thể nhịn được nữa, Lý Ý bước đến bên cạnh Lăng Vi, nói với đầu dây bên kia: “Ông chủ Tạ, Lăng Vi muốn công khai, ý của anh thế nào?”

Tạ Thanh NghiêN cười khẽ, thu hồi giọng điệu cứng chiều lại, nghiêm trang nói: “Cần tôi phối hợp cái gì không?”

Lý Ý nói: “Cũng không cần, chỉ cần bên anh đừng phủ nhận là được.

”

Tạ Thanh Nghiê n nói: “Quản lý Lý thật biết nói giỡn, tôi vui còn không kịp, sao có thể phủ nhận?”

Lý Ý nói: “Nếu ông chủ Tạ đã đồng ý công khai, vậy về chuyện đầu tư vào 《Thiên Hạ》, bên công ty quyết định như thế nào? Là đầu tư phần lớn hay chỉ một bộ phận nhỏ?”

Tạ Thanh Nghiê n nhanh chóng hiểu rõ ý của Lý Ý, nếu Lăng Vi quyết định công khai quan hệ yêu đương của hai người, vậy lượng người hâm mộ sẽ chịu đả kích ở một trình độ nhất định, như vậy sau này muốn kiếm tiền thì cũng chỉ có thể đầu tư vào việc đóng phim.

“Cái này chị cứ thương lượng với Đỗ Minh đi, anh ta sẽ toàn lực phối hợp.

”

“Vậy thì tốt rồi.

”

Lý Ý nói xong lời muốn nói thì lập tức quyết đoán lui đi, trả điện thoại lại cho Lăng Vi.

Lăng Vi lên tiếng nói: “Anh ơi, vậy em đăng Weibo nha.

”

“Làm đi.

” Người đàn ông dịu dàng nói.

Cúp điện thoại, Lý Ý viết trên cuốn sách, cuối cùng đã viết xong một vài đoạn đưa cho Lăng Vi chọn, “Em chọn một câu để đăng lên đi.

”

Danh tiếng của Lăng Vi lên nhanh đến mức không thể tránh khỏi việc một số người sẽ ghen tị, một khi tuôn ra tin không tốt thì sẽ có một đồng người muốn bôi đen xuất hiện, đến lúc đó sẽ không tránh được một trận chiến nước bọt, cho nên Lý Ý mới nghĩ phải nhanh chóng giải quyết một chút.

Lăng Vi nhìn mấy câu kia một cái, đều là những từ ngữ mang tính chất phủ định, mặc dù là thừa nhận cô đang yêu đương, nhưng trong từ ngữ lại nhảy ra một con đường sống rất lớn, cô lắc đầu, “Để em tự mình viết đi.

” Nói xong lấy di động ra, click mở Weibo, suy nghĩ một chút lại viết ở trên đó một đoạn lời nói.

“Ngài Tạ là một người vô cùng đáng yêu, tôi thật vui vì có thể cùng anh ấy yêu đương.

”

Soạn xong đoạn câu này, cô đưa điện thoại di động cho Lý Ý xem, Lý Ý xem xong lập tức bĩu môi, “Ngốc! Một chút đường sống cũng không chừa lại cho mình.

”

Lăng Vi cười cười, quyết đoán đăng lên.

Vì thế, sau khi bị đưa lên tin nóng đến nay, tất cả mọi lời đồn đãi ồn ào huyền ảo ở trên mạng về cô, rốt cuộc cũng chấm dứt tại đây.

“Ô ô ô, nữ thần của tôi yêu đương, đối tượng lại không phải là tôi.

”

“Đang yên lành làm thần tượng không làm, yêu đương cái gì chứ!”

“Trời ạ! Cái ngài Tạ này thật sự là ngài Tạ kia sao?”

“Lầu trên đang nói chuyện gì bí hiểm vậy.

”

“Nữ thần đã tự mình thừa nhận, còn có cái gì không thể nói? Chính là Tạ Thanh Nghiên, ông chủ lớn của tập đoàn Tạ thị đó!”

“Á, sợ tới mức di động của tôi rớt luôn!”

“Thì ra là tập đoàn Tạ thị, khó trách Lăng Vi nổi nhanh như vậy!”

“Lầu trên có ý gì?”

“Ý trên mặt chữ!”

Lúc sau lại là các loại đánh nhau bằng nước bọt, có người chúc phúc, cũng có người bôi đen, nhưng những kẻ bôi đen đó không thể kéo dài được bao lâu, thành viên trong fanclub của Lăng Vi đã sôi nổi nhảy ra lên tiếng ủng hộ, rất nhanh đã áp những lời không hài hòa đó xuống, về mặt này, chắc chắn có bóng dáng của thủy quân đất nhất.

Bởi vì vậy cho nên sau đó bình luận dưới Weibo của Lăng Vi đều trở nên hài hòa.

“Nữ thần có thể nào tôi cũng yêu!”

“Nữ thần có bạn trai thì thế nào, vẫn theo chân nữ thần không thay đổi nha!”

.....

Ở trong những bình luận lung tung rối loạn này, có một bình luận đã nhanh chóng trở thành top đầu, bình luận này rất đơn giản: “Bảo bối, em cũng rất đáng yêu.

” Không có tên họ, nhưng nó vẫn bị cư dân mạng nhanh chóng nhận ra, đơn giản là ảnh đại diện của nick này chính là chụp ảnh chung của Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiên.

“Đây là nick của ngài Tạ không chạy đi đâu được!”

“Nhất định là vậy.

”

“Lén lút lập nick bình luận gì đó, thật đáng yêu.

”

“Mọi người nhanh vào trang chính xem đi, hai mắt của tôi sắp rớt ra rồi!!”

“Đã xem qua rồi, đó chính là một nick lập ra để rải cơm chó!!”

.....

Đây vẫn là lần đầu tiên Lăng Vi phát hiện nick Weibo phụ của ba Tạ, cô vội vàng ấn vào xem.

Sau đó, cô có loại ảo giác đang xem bảng tin của ba Tạ.

Vậy mà anh lại đi dọn vài nội dung bên bảng tin sang bên Weibo!
Anh đang định đổi nơi xưng vương xưng bá sao???

Chương 92: Chương 92

“Vi Vi nhà tôi đáng yêu nhất”

Cái tên Weibo này vừa nhìn đã thấy tràn ngập hơi thở của fan nảo tàn rồi.

Lăng Vi vừa cười trộm vừa ấn vào xem, Lý Ý cũng ở bên cạnh tò mò thò đầu qua xem.

Vừa ấn vào trang chính xem, thiếu chút nữa đã bị hình nền đầy lông dợ cho choáng váng rồi, cũng không biết Tạ Thanh Nghiên nghĩ như thế nào lại đổi hình nền có bối cảnh đơn điệu của Weibo thành bối cảnh có hình các vật thể có lông như gà con vịt con gấu con linh tinh gì đó, trông vừa ấm áp lại đáng yêu.

Lý Ý nhin không được mà phê phán: “Nhìn thế nào cũng thấy cái nick phụ nữ của ông chủ Tạ sặc mùi ẻo lả.

”

Lăng Vi:.....

“Có thể anh ấy muốn tạo nên bầu không khí Vi Vi thật sự rất đáng yêu đi!”

Ngoài mặt Lăng Vi vẫn giữ bình tĩnh cứng rắn giải thích, trong lòng lại sớm rơi lệ đầy mặt, ba ba thật chấp nhất với các loại trang phục đáng yêu, chỉ có một mình cô hiểu, trong nhà còn có một đồng trang phục đáng yêu đang chờ cô trở về mặc thử đó!

“Đúng là rất đáng yêu.

” Mặt Lý Ý không cảm xúc đưa ra lời đánh giá, dù sao cô ấy cũng là người ngoài, không GET được sự đáng yêu của ba Tạ, nhưng cô ấy cảm thấy lấy số tuổi hiện giờ của ba Tạ mà vẫn có thể vì bạn gái của mình làm đến nước

này thì đúng thật là tình yêu đích thực rồi.

Lăng Vi cẩn thận lướt lướt xuống thì mới phát hiện nội dung trên Weibo cũng không nhiều lắm, đều là mới cập nhật vào sáng nay, hơn nữa còn là chuyển từ bảng tin qua cho đủ số, toàn là những bài đã đăng trước đó, nội dung cũng không quá kinh thế hãi tục.

Bởi vì khi cập nhật trạng thái lên bảng tin, ba Tạ thường không đặt ảnh và tên của Lăng Vi lên trên đó, cho nên người ở bên ngoài nhìn vào mấy bài đăng Weibo nà cũng chỉ là khoe ân ái bình thường mà thôi, rất bình thường, không có mách lới gì cả.

Nhưng sau khi Lăng Vi mới vừa thừa nhận đang yêu đương cùng ngài Tạ trên Weibo thì nick phụ “Vi Vi nhà tôi đáng yêu nhất” cũng gần như cùng lúc đăng tải bức ảnh lãng mạn Lăng Vi chảy nước mũi —— ngắm cảnh trong mưa.

Nội dung là: “Sau này mỗi khi trời mưa đều sẽ ở bên em, nhưng sẽ không làm cho em bị cảm mạo nữa.

..

Ảnh chụp hai người đang ngồi ở trên ghế dưới ô che, an tĩnh ngắm cảnh núi khi mưa rơi, cơn mưa cũng không nhỏ, dường như càng khiến bức ảnh thêm lung linh mờ ảo, cũng phác họa nên cảnh đẹp an tĩnh theo năm tháng.

Người trong ảnh chụp rất dễ phân biệt được là Lăng Vi, lúc này các cư dân mạng mới chắc chắn đây là Weibo của ngài Tạ! Mà những trạng thái ở trên đó cũng đều là bài khoe bạn gái!

Lúc này cư dân mạng mới nổ tung, rồi rít bình luận:

“Đây đúng là nick phụ của ngài Tạ nha, người trong ảnh chụp vừa nhìn đã biết chính là Vi của tôi rồi!”

“Trời ạ, cái hình ảnh này quá đẹp rồi! Tôi cũng muốn chụp ảnh cưới như thế này, có ai biết đây là cảnh ở đâu không?”

“Thật xinh đẹp, có thể lấy làm hình nền máy tính hay không?”

“Ngài Tạ không hổ là tổng tài của tập đoàn lớn, rất có phong cách nha,

chụp tấm ảnh cũng có thể lãng mạn như vậy! Thật hâm mộ!”
“Nhìn thế này thấy hai người thật sự rất xứng nha!”

.....

Lăng Vi cười lướt Weibo, nghĩ thầm mấy người đều quá ngây thơ rồi, đây chỉ là trận địa ba Tạ mới vừa dời qua thôi, vẫn chưa thích ứng hoàn cảnh, cho nên mới dùng dao mổ trâu cắt tiết gà như thế này, chờ đến khi anh quen rồi sẽ xé bỏ mặt nạ, chắc chắn sẽ hù chết mấy người!

Lý Ý cũng nghiêm túc nhìn mấy bài đăng Weibo của ba Tạ, rất vừa lòng gật gật đầu khen ngợi: “Không tồi, ông chủ Tạ vẫn rất có tình thú, nếu cứ tiếp tục thế này, nói không chừng còn có thể giúp em hút thêm chút fan, sở thích bây giờ của cư dân mạng đều tương đối kỳ lạ, kịch bản bình thường đã không còn được ưa chuộng nữa.

..

Lăng Vi:.....

Nghĩ thầm: Nếu chị Lý nhìn thấy bảng tin của ba Tạ rồi chắc chắn sẽ không nói ra những lời như vậy.

Suy nghĩ một hồi Lăng Vi cảm thấy hay là nên cho Lý Ý chuẩn bị một chút, để người đại diện luôn cẩn trọng này có phòng bị tâm lý, tránh cho đến khi ba Tạ lộ nguyên hình sẽ dọa đến cô ấy.

Vì thế cô click mở WeChat tiến vào bảng tin của ba Tạ, sau đó đưa điện thoại di động cho Lý Ý, “Chị, cho chị xem bảng tin của ông chủ Tạ này.

..

Lý Ý không rõ nguyên do thế nào nhưng vẫn cầm lấy xem, sau đó sắc mặt lập tức trắng xanh, quả thực giống đã nhìn thấy quỷ vậy, “Này này này này..... Tôi tôi tôi ông trời của tôi ơi!!”

Cô ấy vừa lướt xuống vừa kích động, sau khi lướt xuống những bài ở phía dưới xong, cô ấy thiếu chút nữa đã trợn trắng mắt.

Lý Ý cảm thấy mình bỗng nhiên bị câm rồi, bởi vì không có bất cứ từ ngữ nào có thể biểu đạt được sự chấn động trong lòng cô ấy vào lúc này, hơn nữa trong đầu óc hoàn toàn chỉ còn lại một từ “Ba ba”.

Cô ấy nhanh chóng trả lại điện thoại cho Lăng Vi, “Mau mau mau, mau gọi điện thoại cho ba Tạ, không đúng, ngài Tạ, kêu cậu ta kiểm chế một chút, đừng lôi mấy thứ bên bảng tin qua Weibo, đúng là dọa chết người rồi, chắc chắn sẽ rớt fan!!”

Lăng Vi lấy di động về, do dự một chút, “Không cần đâu, em thấy anh ấy rất có chừng mực, vừa rồi chị cũng xem mấy bài đăng Weibo trước đó của anh ấy rồi đó, rất bình thường nha.

..

Cô vừa nói vừa click mở lại nick phụ của ba Tạ, sau đó.....
Chỉ thấy Lăng Vi nuốt nuốt nước bọt, nói: “Chị, bây giờ gọi điện thoại hình như đã chậm rồi.

..

Lý Ý vừa rồi đã chịu chấn động quá lớn, sắp sửa tạo thành nội thương luôn rồi, lúc này vẫn chưa hòa hoãn lại được, vừa nghe Lăng Vi nói như vậy xong, cô ấy mờ mịt ngẩng đầu lên hỏi: “Cái gì?”
Lăng Vi lại đưa điện thoại di động cho cô ấy xem, ngay khi bọn họ đi qua bảng tin xem thì Tạ Thanh Nghiên đã đăng thêm một bài lên Weibo.

“Được đặt làm riêng, độc nhất vô nhị, đây là món quà hài lòng nhất mà ba ba nhận được, bảo bảo nhà tôi tặng.

..

Đính kèm là bức ảnh chụp chiếc vòng cổ có mặt hình chữ W kia, cũng không biết ba Tạ tìm ở đâu ra một mảnh vải nhung màu xanh ngọc lót ở phía dưới vòng cổ, lại lấy cái đèn chiếu từ trên xuống, lấp lánh tỏa sáng, quả thực còn muốn bắt mắt hơn cả quỳ triển lãm trang sức nữa.

Có lẽ bởi vì hai người mới vừa công khai chuyện tình yêu, cho nên lúc này nick phụ của anh vẫn còn rất nóng hổi, fans cũng tăng lên không ít, cho nên ba Tạ mới vừa cập nhật thì đã có người phát hiện trước tiên.

Cư dân mạng bình luận:

“Trợn tròn mắt chó, ba ba và bảo bảo là cái quý gì???”

“Bảo bảo là chỉ Lăng Vi sao?”

“Vòng cổ thật đẹp!”

“Vừa ngoi lên đã kíc.h thích như vậy rồi!”

“Cha nuôi đại gia sao?”

“Bình thường cha nuôi đại gia sẽ làm ồn ào như vậy sao? Kịch bản này không đúng nha!”

“Tôi cũng cảm thấy vậy, nhưng tình thú thế này, có phải khẩu vị hơi nặng rồi hay không?”

“Mặc dù có hơi xấu hổ, nhưng cũng rất kíc.h thích có phải không?”

“Lăng Vi nói ngài Tạ rất đáng yêu, hình như tôi GET được một chút rồi.

..

“Người này thật sự là tổng tài của tập đoàn Tạ thị sao?”

“Cảm thấy cách xuất hiện không đúng nha! Đây không phải là một tổng tài giả đó chứ?”

“Nhìn mấy trạng thái vừa cập nhật đã biết không thể là giả rồi!”

“Tôi vừa vào trang web chính thức của Tập đoàn Tạ thị, đúng là web chính quy mà, ảnh chụp của Tạ tổng tài đúng là rất đẹp trai a a a a!”

“Đây chẳng lẽ chính là tổng tài bá đạo trong truyền thuyết?”

Trong lúc nhất thời cư dân mạng đều sửng sờ, vội vàng chạy tới trang web chính thức của Tập đoàn Tạ thị xem thử, sau đó lại chạy về xem nick phụ, cuối cùng sôi nổi tổng kết, “Đây chắc chắn không phải cùng một người!”

Trong đám người sửng sờ còn có Lý Ý, sau khi nhìn thấy bài đăng Weibo xong, cả người cô ấy đều trở nên không tốt, trong miệng cứ nhắc mãi,

“Xong rồi xong rồi, bây giờ phòng làm việc chỉ mới vừa bắt đầu, rất nhanh sẽ bị ông chủ làm đóng cửa!”

Cô ấy dường như đã nhìn thấy tương lai ảm đạm của mình, lúc trước cô ấy kiêu ngạo hùng dũng hiên ngang từ chối ký hợp đồng với tổng giám đốc Đồng mà chạy tới hùn vốn với Tạ tổng! Hoàn toàn không ngờ tới ông chủ Tạ lại là một cái hố to đùng!!!

Lăng Vi lại không bi quan như Lý Ý, “Được rồi, chị cũng nói sở thích của cư dân mạng rất khác thường, nói không chừng tất cả mọi người đều thích cách làm của ba Tạ nhỉ?”

Lúc trước còn ở bên bảng tin, không phải vẫn có một đồng người vừa khinh bỉ vừa điên cuồng ăn cầu lương sao, mấu chốt là ba Tạ như vậy thật sự rất

dễ thương nha!

Lý Ý không muốn nói chuyện với cô nữa, cũng ném trả di động lại cho cô! Thật sự chứng minh, khẩu vị của cư dân mạng đúng là rất kỳ lạ, sau khi ba Tạ đăng bài lên nick phụ xong, fans không những không ít đi, mà còn tăng lên với tốc độ khá nhanh, Lăng Vi thậm chí hoài nghi có phải là tự anh lên mua fan hay không nữa.

Rất nhiều cư dân mạng cũng sôi nổi chạy đến bình luận dưới Weibo của Lăng Vi:

“Ngài Tạ quả nhiên là một người rất thần kỳ!”

“Thật sự rất thần kỳ.

”

“Đúng là có chút đáng yêu!”

.....

Lúc này Lăng Vi mới gửi tin nhắn cho ba Tạ, “Ba ba, hôm nay rải cầu lương xong chưa, nếu vẫn chưa rải xong thì cũng đừng rải nữa, em cảm thấy chị Lý có hơi thừa nhận không nổi rồi, anh còn rải nữa chắc chị ấy phải uống thuốc trợ tim hiệu quả nhanh mắt.

”

Ba Tạ trả lời: “Cần anh kêu Đỗ Minh đưa cho chị ta một hộp không?”

Lăng Vi:.....

Chẳng lẽ trọng điểm không phải là rải cầu lương sao?

“Không phải, ba ba, hôm nay anh rải cũng đủ nhiều rồi.

” Lăng Vi uyển chuyển nhắc nhở.

Ba Tạ: “Mấy tin đó đều là tin cũ, anh vẫn chưa bắt đầu phát huy đâu.

”

Lăng Vi: “Đừng đừng, như vậy là đủ rồi, anh phải để cư dân mạng chậm rãi.....”

Ba Tạ: “Anh phát hiện Weibo vẫn khá tốt, chơi vui hơn bảng tin nhiều.

..

Đó là bởi vì Weibo càng có không gian rộng lớn cho anh khoe sao?
Lăng Vi nhớ tới nghi vấn lúc nãy của mình, lập tức hỏi anh: “Ba ba, fans Weibo của anh tăng có hơi nhanh rồi đó, có phải anh tự mua fan hay không?”

Một lát sau ba Tạ mới trả lời: “Lúc trước mọi người vẫn luôn nhắc tới chuyện mua fan, chính là chỉ fans Weibo sao?”

Lăng Vi:.....

“Lúc trước chúng ta có thảo luận tới đề tài mua fan sao?” Lăng Vi nhớ lại một chút, rất mơ hồ, hình như đúng là đã từng nói tới.

Ba Tạ: “Lúc trước anh có nghe mẹ nói tiêu tiền mua fan, anh cho rằng đó là mua fan thật.

..

Lăng Vi:.....

Ba Tạ: “Cho nên nói, fan trên Weibo cũng có thể mua?”

Ba Tạ: “Lục Khuynh có nhiều fans như vậy, có phải cũng đều là mua hay không?”

Ba Tạ: “Phải mua cái này ở đâu?”

Ba Tạ: “Có thể mua nhiều fan hơn cả Lục Khuynh không?”

Ba Tạ: “Trước cứ mua năm mươi triệu fan đi.

..

Lăng Vi:.....

Xong rồi, hình như không cẩn thận mở ra cho ba Tạ cánh cửa của một thế giới mới rồi, cứu mạng ~~.

Chương 93: Chương 93

Lăng Vi có thể nói là một ngôi sao nữ nổi nhanh nhất trong giới trí thời gian gần đây, vốn vẫn đang là một người mới vô danh tiểu tốt, sau khi tham gia một chương trình truyền hình thực tế xong đã thâm nhập vào trong tầm mắt của mọi người, vừa quay quảng cáo vừa đóng phim hay, quả thực phát triển giống như tên lửa vậy.

Lúc trước bởi vì sắp trở thành nữ chính của 《 Thiên Hạ 》 mà được lên hot search một đợt, lúc này mới vừa hạ xuống không đến hai ngày lại bởi vì vướng tai tiếng mà bò lên trên hot search một lần nữa, tần suất lên hot search không ai bì kịp.

Mà lần này có thể nổi nhanh như vậy, bởi vì đối tượng yêu đương của cô chính là —— Tạ Thanh Nghiên.

Ngay từ đầu Lăng Vi cũng không hề công khai tên bạn trai, chỉ gọi anh là “ngài Tạ”, không bao lâu sau đó ngài Tạ này đã tự giác đứng ra nhận bạn gái, còn thuận tiện khoe ân ái một phen.

Cái này làm cho quảng đại cư dân mạng cảm thấy mới lạ không thôi, vị tổng tài trực tiếp lại không làm ra vẻ chút nào như vậy vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy trong đời thật, hơn nữa lúc trước vị tổng tài này hoàn toàn không có chút dính líu nào với giới giải trí, lần này bởi vì bạn gái là một nghệ sĩ, cho nên mới lần đầu tiên xuất hiện ở trong tiết mục giải trí.

Mà anh vừa xuất hiện đã khiến cho hai mắt của quần chúng ăn dưa sáng ngời, nhân vật như vậy không lẫn lộn trong giới giải trí thì quả thực quá đáng tiếc.

Hơn nữa danh hiệu ông chủ lớn của tập đoàn Tạ thị càng làm anh như hổ thêm cánh, chỉ trong một ngày đã thu hoạch được không ít fans.

Dù sao các vị tổng tài vẫn luôn rất bận, ai sẽ không có việc gì lại tới giới giải trí dạo một vòng chứ? Cũng đâu phải là con trai của vị nhà giàu số một nào đó, cho nên hiếm khi bắt được một vị tổng tài bằng xương bằng thịt, hơn nữa còn trẻ tuổi anh tuấn, còn không mau liều mạng tham quan một phen.

Sau khi ba Tạ biết có thể mua được số lượng fans trên Weibo thì lập tức quyết định mua trước năm mươi triệu, ít nhất phải làm số lượng fans ngang hàng với Lục Khuynh, anh là người bụng dạ hẹp hòi, vẫn còn ghi hận chuyện Lục Khuynh đã từng khen Lăng Vi đáng yêu trên Weibo.

Nhưng cuối cùng cũng không mua được, anh bị Lăng Vi cản lại, “Mua năm mươi triệu fans mà cứ đặt ở nơi đó, sau này anh lên đây cót trên Weibo chỉ có vài người bình luận vậy thì rất xấu hổ đó! Anh có tiền nhàn rỗi còn không bằng đầu tư phim truyền hình cho em đi, làm cái này còn có thể thu vốn lại, rất tốt!”

Ba Tạ là một người làm ăn, đương nhiên hiểu rõ đạo lý này, nhưng khi nhìn thấy số lượng fans hơn một vạn kia thì vẫn cảm thấy có chút keo kiệt.

“Đây là nick phụ cho nên không có fans cũng không ai chê cười anh, hơn nữa trong một ngày anh có nhiều fan như vậy đã là rất nhiều rồi, anh phải tin tưởng mị lực của cá nhân anh, không bao lâu nữa, số lượng fan của anh sẽ đột phá hơn một triệu!”

Dưới sự tận tình khuyên bảo của Lăng Vi, lúc này ba Tạ dứt khỏi tâm tư muốn mua fan.

Lăng Vi vừa thừa nhận yêu đương không bao lâu thì bạn bè cô quen biết như Lam Nhược Cổ Ý Lục Khuynh đều nhanh chóng chia sẻ Weibo của cô, Lam Nhược còn cười nói lần sau tụ hội nhất định phải mang ngài Tạ theo, cầu độc thân như cô thích nhất là ăn cầu lương tươi mới.

Lúc này các fan mới kinh ngạc phát hiện, mặc dù Lăng Vi là người mới, nhưng địa vị của bạn bè trong giới đều không nhỏ, thậm chí ngay cả con

gái ông chủ lớn của công ty giải trí Vu Thiên Thiên cũng chia sẻ Weibo của cô, cũng rất tri kỷ mà nói lời chúc phúc, nhân mạch thế này hình như quá rộng rồi.

Xuất hiện một tin tức lớn như vậy, đúng là đã trở thành đề tài hàng đầu cho các nhóm paparazzi theo dõi đưa tin, cho nên Lăng Vi chỉ có thể ngây người ở trong phòng làm việc của mình không dám đi đâu, cho dù là như vậy thì cũng có phóng viên giải trí nằm vùng dưới lầu phòng làm việc của cô, mặc kệ có phải sẽ ngồi xổm chờ hay không, thì tóm lại cứ ngồi xổm trước đã.

Mà ngay lúc đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió như vậy, ba Tạ lại còn nghênh ngang đi tới phòng làm việc đón cô về nhà, đúng là dũng cảm đáng khen mà.

Trải qua một buổi chiều lên men, một ít thông tin cơ bản của ba Tạ chắc chắn đã bị người trong giới truyền thông moi ra, trong đó chắc sẽ có thông tin về mấy chiếc xe anh thường lái, cho nên lúc tài xế lái xe ra khỏi cơ quan thì lập tức có phóng viên giải trí tiến lên điên cuồng chụp ảnh.

Lúc này mới vừa chỉ thừa nhận quan hệ đã không ngừng rải đường ngọt, Lăng Vi thật sự có thể xem là người chuyên nghiệp nhất trong giới giải trí.

Nhưng bãi đậu xe ngầm của tòa nhà cơ quan tương đối nghiêm ngặt, ngoại trừ thẻ ra vào cố định ra thì các phương tiện thông thường không thể vào được, xe của Tạ Thanh Nghiên tiến vào bãi đỗ xe, Lăng Vi đã chậm rãi đi ra khỏi thang máy sau đó vội vàng lên xe, động tác cực nhanh, giống như một người nằm vùng chuyên nghiệp vậy.

“Không phải đã nói chị Lý đưa em về là được rồi sao? Sao anh lại tới đây.

”

“Cũng đâu cần xuống xe, không sao cả.

” Tạ Thanh Nghiên nắm tay cô đưa đến bên miệng hôn hôn.

Mặc dù chỉ không gặp mặt có nửa ngày, nhưng khi hai người ngồi ở bên nhau lập tức nhận không được muốn dính lấy nhau một hồi.

Lăng Vi vẫn không yên tâm, “Chỉ sợ paparazzi nhận ra xe của anh, về sau có thể hờ một chút là sẽ bám theo sau xe, như vậy sẽ rất phiền đó.

..

Tạ Thanh Nghiên cười cười, nói: “Nghe như em rất có kinh nghiệm vậy!”
Lăng Vi ngậy người, mấy chuyện thế này đúng là đời trước cô thường xuyên gặp phải, nhưng bây giờ cô vừa mới nổi, vẫn chưa tới mức khiến paparazzi phải bám theo xe, cô vội vàng sửa lời nói: “Em nghe chị Lam Nhược nói, chị ấy thường xuyên đụng phải loại tình huống này.

..

Tạ Thanh Nghiên nói: “Nếu có người bám theo xe thì càng phải ngồi chiếc xe này, chiếc xe này có thể chống đạn, muốn đưa chắc chắn cũng sẽ không thua.

..

Lão Trương đang lái xe ở phía trước đúng lúc xen mồm nói: “Khi còn trẻ tôi từng là một tay đua, thành tích cũng không tệ lắm.

..

Lăng Vi:.....

Người ở bên cạnh ông chủ Tạ quả nhiên đều là tàng long ngọc hổ!

Tạ Thanh Nghiên đang thưởng thức tay cô, lại hỏi: “Hôm nay sức khỏe như thế nào? Có đem thuốc theo uống không?”

Lăng Vi ngoan ngoãn gật đầu nói: “Thuốc của bác sĩ gia đình vẫn dùng rất tốt, đến buổi chiều cũng không có hắt hơi nữa.

..

Tạ Thanh Nghiên duỗi tay nâng cằm cô lên cẩn thận đánh giá một hồi, mới vừa lòng gật đầu, “Trông khá có tinh thần, đêm nay chúng ta vẫn nên lên trên núi ở một đêm, anh hẹn bác sĩ gia đình tới tái khám cho em, hơn nữa lão Nghiêm gọi điện thoại tới nói từ buổi chiều mẹ đã nấu canh cho em, bây

giờ về tới cũng đúng lúc có thể uống rồi.

..

“Cũng được, về trên núi rồi sẽ không cần phiền não về bữa tối.

” Lăng Vi nói giỡn.

“Em vẫn sợ anh bỏ đói em sao?”

Lăng Vi mím môi cười, “Em chỉ cảm thấy tay nghề của đầu bếp trên núi rất không tồi mà thôi!”

Chiếc xe đã đi một vòng trong bãi đậu xe dưới lòng đất sau đó đi ra theo lối ra, nhưng chiếc xe này của bọn họ có lắp kính chống đạn, tính năng rất tốt, trông rất giống một chiếc xe đua cao cấp, cho nên vừa mới ra đến bên ngoài thì đã bị một đồng phóng viên giải trí giơ camera lên ngăn chặn.

Không phải chụp lén, cũng không phải bám theo xe, mà là bọn họ trực tiếp dùng chiến thuật biến người ngăn chặn hoàn toàn xe của bọn họ!!

Nhìn phóng viên giải trí dồn thành một cục ở bên ngoài cửa sổ xe, Lăng Vi không khỏi sửng sốt, quay đầu lại nhìn Tạ Thanh Nghiên một cái thì chỉ thấy Ba Tạ vẫn lộ vẻ bình tĩnh như cũ.

“Đợi lát nữa bảo vệ lại đây chắc có thể giữ gìn trật tự lại.

” Lăng Vi nhỏ giọng nói.

Nhưng mà bây giờ mấy bảo vệ đang bị chặn ở bên ngoài đám người, cũng không biết phải giữ trật tự như thế nào nữa, có vài người thậm chí còn bắt đầu đập lên cửa sổ xe, hy vọng bọn họ có thể hạ cửa sổ xe xuống nói mấy câu.

Tạ Thanh Nghiên kéo Lăng Vi kéo vào trong lòng ngực, nói: “Không sao đâu, rất nhanh sẽ có người tới.

..

Anh mới vừa nói xong thì đã có mấy người mặc đồ đen ở bên ngoài đám

người nhanh chóng chen vào, trông ai cũng khỏe mạnh cường tráng, bọn họ hành động cũng rất nhanh nhẹ, vừa đẩy vừa tiến lên, rất nhanh đã đẩy đám người lui ra cho xe đi ra ngoài.

“Mấy người đó là vệ sĩ?” Lăng Vi hỏi anh, “Ngày thường em ở bên anh sao em không thấy, là đã trốn đi sao?”

Tạ Thanh Nghiên cảm thấy buồn cười, “Anh là thương nhân đứng đắn, ngày thường không cần dùng nhiều vệ sĩ như vậy, mấy người này là hôm nay anh mới thuê tới, về sau sẽ để bọn họ đi theo em.

”

Lăng Vi:.....

“Ra cửa mang nhiều theo nhiều vệ sĩ như vậy sẽ bị nói là có bệnh ngôi sao.

” Bây giờ miệng của quần chúng ăn dưa đều rất đáng sợ.

“Để bọn họ lặng lẽ đi theo, bằng không anh không yên tâm.

” Anh cũng không thể luôn ở bên cạnh cô, nếu có bất cứ sơ suất nào thì hối hận cũng không kịp, cho nên vẫn phải phòng ngừa chu đáo trước mới được, không ngờ mới vừa thuê tới đã có tác dụng.

Xe thuận lợi lao ra khỏi đám người rồi lái vào đường chính, chẳng mấy chốc đã ném đám phóng viên giải trí ở ngoài cổng một khoảng rất xa.

Vừa rồi tiếp xúc gần gũi như vậy, chắc sẽ có người chụp ảnh hai người bọn họ ở chung xuyên qua cửa sổ xe, nhưng nếu bọn họ đã công khai quan hệ, vậy cũng sẽ không sợ bị người khác nói.

Chắc Lý Ý cũng biết xảy ra chuyện đón đầu xe ở dưới lầu, cho nên lo lắng gửi tin nhắn hỏi cô có vấn đề gì không, Lăng Vi trả lời rằng ông chủ Tạ đã mời vệ sĩ, nhưng lời này lại làm Lý Ý nhin không được than thở một tiếng: Có tiền thật tốt.

Khi xe lái thẳng lên biệt thự trên núi thì trời đã tối hẳn, cổng lớn của biệt thự chậm rãi mở ra, cho dù đang ngồi ở trong xe, Lăng Vi vẫn nhìn thấy những

ngôi sao treo đầy ngoài sân, những cái đó được tạo thành từ rất nhiều đèn led, ngôi sao gắn từ lùm cây ngoài sân kéo dài đến bậc thang, trông cực kỳ xinh đẹp.

Trên mặt Lăng Vi đầy dấu chấm hỏi, hỏi Tạ Thanh Nghiê: “Chuyện gì vậy?”

Tạ Thanh Nghiê vượt cằm, anh cũng đoán không ra, “Đây là hoạt động chúc mừng gì đó chẳng?”

“Chẳng lẽ lại là sinh nhật của ai? Thanh Hoa? Bảo bảo?” Lăng Vi suy đoán.

“Sinh nhật của hai người bọn họ đều vào tháng giêng, không phải bây giờ, đi xuống nhìn thử đi.

” Nói xong anh đã mở cửa xe xuống xe trước, Lăng Vi cũng vội vàng xuống xe từ bên kia.

Từ bên ngoài nhìn vào, ngoại trừ ánh đèn ra thì cũng không có gì đặc biệt, Tạ Thanh Nghiê nắm tay Lăng Vi đi vào trong nhà, mới vừa đi vào thì đã bị tiếng pháo ở cạnh cửa kéo dọa đến nhảy dựng, ngay sau đó đã bị dải lụa rực rỡ bay đầy trời phủ đầy cả người.

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiê:.....

Tạ Thanh Nghiê giơ tay che đầu Lăng Vi lại, nhíu mày hỏi, “Chuyện gì vậy?”

Mẹ Tạ thực đi nhanh tới, vui vẻ phấn chấn nói với Tạ Thanh Nghiê: “Con trai, chúng ta đang tổ chức tiệc chúc mừng cho con đó!”

“Tiệc chúc mừng? Chúc mừng cái gì?”

Mẹ Tạ cười híp mắt, nói: “Đương nhiên là chúc mừng con rớt cuộc cũng được thừa nhận, rớt cuộc cũng có danh phận rồi!”

Tạ Thanh Nghiê:.....

Lăng Vi dở khóc dở cười, “Mẹ, chuyện này có cái gì đáng để chúc mừng chứ.

”

Mẹ Tạ giải thích: “Đương nhiên đáng để chúc mừng rồi, về sau hai con cùng nhau ra cửa cũng không cần che che giấu giấu, mà mẹ đi ra ngoài cũng có thể hào phóng giới thiệu con là con dâu tương lai của mẹ! Tử Du càng có thể quang minh chính đại gọi con là mẹ, nhiều chỗ tốt như vậy, đương nhiên phải chúc mừng một phen mới được!”
Emmmmm..... Nghe hình như rất có lý.

Sau đó lúc nói chuyện phiếm, mẹ Tạ nói với Tạ Thanh Nghiê: “Mẹ nhìn thấy nick Weibo phụ kia của con rồi, sao con không trực tiếp dùng nick chính? Nick chính kia cũng có ít nhất mấy trăm ngàn fan đi.

”

Tạ Thanh Nghiê gõ gõ điều thuốc, “Không phải mẹ đã biết rồi sao còn cố hỏi.

” Người theo dõi nick chính của anh cơ bản đều là ông chủ lớn trong giới thương nghiệp, nếu anh sống ảo ở trên đó nhất định sẽ phá hỏng hình tượng!

Mẹ Tạ che miệng cười, “Cho con xem cái này lợi hại lắm.

”

Tạ Thanh Nghiê không hứng thú lắm, “Cái gì?”

Mẹ Tạ cũng không giải thích, trực tiếp click mở Weibo trên di động của mình ra, sau đó dịch màn hình ra cho anh xem, Tạ Thanh Nghiê liếc mắt một cái đã nhìn thấy số fans Weibo của mẹ Tạ, “2 triệu???”

Số lượng fans Weibo của mẹ Tạ vậy mà lại hơn anh nhiều như vậy!!!

Chương 94: Chương 94

“Vi Vi nhà tôi đáng yêu nhất” là tên nick phụ của Tạ Thanh Nghiê, vừa nghe đã biết là tên của một fan nảo tàn rồi, hơn nữa còn là vô cùng nảo tàn, không đủ cá tính, quan trọng nhất chính là còn chưa đủ khí phách.

Lại nhìn qua tên Weibo của mẹ Tạ: “Hội trưởng fanclub chính thức của Lăng Vi”

Vừa là chính thức lại vừa là hội trưởng, khí thế bá vương lập tức đập vào trong mặt, cho dù cách màn hình cũng ngăn không được, quả thực làm người ta nhìn thấy xong cũng không khỏi trở nên nghiêm nghị kính trọng, thật sự là quá có phong cách!

Tạ Thanh Nghiê nhìn số lượng fans của bà, lại nhìn tên Weibo của bà, sau đó đột nhiên có chút ngò không yên, anh đập tắt thuốc lá đi, vô cùng nghiêm túc nói với mẹ Tạ: “Hay là mẹ bán nick này cho con đi?”

Mẹ Tạ lấy di động về, ngón tay gõ chữ trên đó vô cùng thuần thực, bấm yêu thích phản hồi trên Weibo của Lăng Vi xong còn gửi tin nhắn vào trong nhóm fanclub, bận đến vô cùng vui vẻ, nhưng trên miệng lại lạnh nhạt nói: “Con thấy mẹ giống người thiếu tiền sao?”

Tạ Thanh Nghiê híp mắt, hạ giọng nói: “Con có thể cắt đứt nguồn kinh tế của mẹ!”

Mẹ Tạ không thèm liếc mắt nhìn anh một cái, chỉ nói: “Vây mẹ sẽ mang già trẻ lớn bé trong nhà đến trước cửa công ty tuyệt thực kháng nghị!”

Tạ Thanh Nghiê:.....

Đôi đáp rất có văn có điệu.

Mẹ Tạ tỏ vẻ rất ghét bỏ nói: “Con lấy nick này xong thì có thể làm gì? Còn không phải là để khoe ân ái, mắng người ta hay sao, không làm việc đàng hoàng! Nick này của mẹ dùng để làm việc đứng đắn đó.

..

Tạ Thanh Nghiên cười lạnh, khoe ân ái máng người cũng rất quan trọng nha! Nhưng vẫn thuận miệng hỏi bà: “Việc đứng đắn gì?”

“Nhiều lắm, thu thập nguồn lực cho idol, phân phối nhiệm vụ tiếp ứng, tiếp ứng vật tư theo yêu cầu, tổ chức đến thăm idol, đón máy bay idol.....” Mẹ Tạ bẻ ngón tay đếm kỹ.

Tạ Thanh Nghiên nghe xong lập tức nhú mày lại, “Cái này chơi cũng vui, xem ra mẹ cũng đang tạo sự nghiệp lớn nha!”

Mẹ Tạ vô cùng tán thành, nói: “Còn không phải sao, mỗi ngày đều có một đồng việc vặt cần phải xử lý!”

Nhìn bà bày ra bộ dáng sầu lo vì sự nghiệp, Tạ Thanh Nghiên lại nhin không được muốn cười, bà cụ cũng đã nhàn rỗi ở nhà nhiều năm, hiện giờ rốt cuộc cũng tìm được một chuyện bản thân cảm thấy hứng thú rồi, cái này cũng không tệ, làm con trai, anh đứng là nên ủng hộ bà.

Tạ Thanh Nghiên nói: “Nhân lực tài chính có đủ không? Không đủ cứ nói.

..

Bà cụ vẫn nói câu kia: “Mẹ con trông giống người thiếu tiền sao?”

Tạ Thanh Nghiên cười khế: “Xem ra trước kia ba để lại cho mẹ không ít tiền riêng rồi, vậy còn người thì sao? Cần con tìm cho mẹ một trợ lý không?”

Người làm chuyện lớn đều cần trợ thủ, lần này mẹ Tạ không cự tuyệt, “Mẹ thấy cũng không cần nhận thêm người, con điều Đỗ Minh qua cho mẹ dùng là được.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Đây đúng là công phu sư tử ngoạm, Đỗ Minh là cánh tay đắc lực của anh, chuyên môn cứu hoả cho anh, sao có thể tùy tiện điều đi? Sau khi điều cho bà rồi, về sau anh sẽ càng khó nghỉ phép, vậy thì muốn thăm vợ thì phải làm như thế nào đây?

“Con đoán anh ta sẽ không đồng ý.

” Tạ Thanh Nghiên nói.

“Vì sao chứ, mẹ sẽ cho nó tiền lương cao hơn tiền lương một năm của nó!”
Mẹ Tạ bày ra bộ dáng vung tiền như nước nói.

Tạ Thanh Nghiên: “Đây không phải vấn đề tiền nhiều hay ít, người như Đỗ Minh khá là kiêu ngạo, không phải ai cũng có thể dễ dàng sai khiến.

..

Mẹ Tạ khinh thường: “Một ông chủ lớn như con còn không thể sai khiến được một trợ lý sao?”

Tạ Thanh Nghiên không hề ngại nói: “Mẹ dám thường xuyên khoa tay múa chân, vênh mặt hát hàm sai khiến với lão Nghiêm sao?”

Mẹ Tạ ghen lời, “Lão Nghiêm làm rất tốt bổn phận của mình, mẹ cần gì phải vênh mặt hát hàm sai khiến ông ấy chứ?”

Tạ Thanh Nghiên đáp lại bà một biểu cảm: “Chính là như vậy đó”.

Hai cha con nhà họ Đỗ đã ở nhà họ Tạ nhiều năm, Đỗ Minh tốt nghiệp xong lập tức tiến vào Tạ thị, làm việc đã nhiều năm như vậy, công lao của bọn họ tuyệt đối không nhỏ.

Cho nên khi đối đãi với hai cha con bọn họ, mặc kệ là Tạ Thanh Nghiên hay là mẹ Tạ, thì từ trước đến nay đều là coi bọn họ như bạn bè mà đối đãi.

Sợ bà chưa từ bỏ ý định, Tạ Thanh Nghiên lấy di động ra gửi ghi âm giọng nói cho thư ký Đỗ ở trước mặt bà, “Đỗ Minh à, mẹ tôi muốn anh qua chỗ bà làm tham mưu cho fanclub của bà ấy, bà ấy sẽ cho anh thêm một năm tiền lương.

..

Thư ký Đỗ luôn luôn làm việc với hiệu suất cao, rất nhanh đã gửi bản ghi âm lại, “Xin chuyển lời với bà chủ, chờ sau khi tôi về hưu rồi sẽ đến làm thành viên tham mưu cho fans đoàn của bà ấy.

..

Tạ Thanh Nghiên nhin cười, quay đầu lại nhìn mẹ mình, “Xem ra anh ta

không đồng ý rồi.

..

Bà cụ tức giận nói: “Không muốn thì không muốn, nói cái gì mà chờ sau khi nó về hưu?! Mẹ còn có mạng để sống lâu như vậy sao?”

Tạ Thanh Nghiê nói: “Mẹ à, thể xác và tinh thần của mẹ đều khỏe mạnh, nhất định sẽ sống lâu trăm tuổi.

..

Mẹ Tạ: “Cho dù sống lâu trăm tuổi, thì đến lúc đó mẹ cũng tiếp ứng không nổi nữa!”

Tạ Thanh Nghiê cười nhẹ gật gật đầu, lại hỏi bà, “Mẹ, hơn hai mươi triệu fans này là mẹ mua sao?”

Mẹ Tạ liếc nhìn anh một cái, “Mẹ tốt xấu gì cũng là hội trưởng fans đoàn chính thức, không có chút fans sao được? Đa số thành viên trong đây đều là fans của Vi Vi nhà chúng ta.

..

“Thật sao?”

Mẹ Tạ trốn tránh ánh mắt của anh, “À..... Cũng mua một chút, một vị hội trưởng như mẹ cũng cần có sĩ diện chứ! Mẹ mua nổi thủy quân đất nhất, còn mua không được chút fans này sao?”

Tạ Thanh Nghiê nghiêng đầu nhìn bà, ánh mắt sáng quắc.

“Mẹ ~~~”

Mẹ Tạ:.....

“Mẹ ~~~”

Mẹ Tạ nổi da gà khắp người, nói: “Con trai, sau khi con đi nhà trẻ thì đã không còn làm nũng với mẹ nữa, con như vậy mẹ không thích ứng nổi!”

“Mẹ mua cho con đi ~”

“Con không còn cần mặt mũi nữa sao?”

“Con muốn fan, không biết xấu hổ.

..

[Má ơi!!!!]

“.....”

Lăng Vi và nhóc Tạ đang ở trong phòng chơi xếp gỗ, lúc này bảo bảo nói có hơi mệt, cho nên Lăng Vi chuẩn bị dẫn nhóc đi tắm rửa sau đó để nhóc lên giường ngủ, kết quả vừa đi ra khỏi phòng đã thấy hai mẹ con đang nằm ở trên sofa, dựa đầu vào nhau nói nhỏ.

Trong lòng cô không khỏi cảm khái: Tình cảm của hai mẹ con thật tốt! Buổi tối tắm rửa xong bò lên trên giường, nhân lúc ba Tạ vẫn chưa tới đây đưa, cô nhanh tay đi lướt Weibo, cư dân mạng vẫn đang bàn tán về chuyện tình lãng mạn của cô, nhưng bây giờ fans đều đã tiếp thu chuyện yêu đương của thần tượng, cho nên cũng không ai mắng cô, nhưng vẫn có người nói rằng cô đang ôm đù, bị bao dưỡng gì đó, chẳng qua cũng chỉ là số ít, rất nhanh đã bị các cư dân mạng khác mắng lại rồi bị bỏ qua.

Lướt hot search một hồi lại lướt sang Weibo thì phát hiện không chỉ có không rút fan mà còn tăng lên không ít, tâm trạng của Lăng Vi rất không tệ, vì vậy lại click mở nick phụ của Tạ Thanh Nghiên, bây giờ cô đặc biệt chú ý tới anh, nhưng vừa mới tiến vào nick Weibo “Vi Vi nhà tôi đáng yêu nhất” thì kết quả lại bị số lượng fans ở trên dọa cho hoảng sợ.

Lúc chiều vào xem rõ ràng chỉ có hơn mười ngàn, lúc này lại là mấy trăm ngàn, hơn nữa còn đang không ngừng tăng lên.

Lăng Vi:.....

Số lượng này không cần đoán cũng biết là anh mua fan rồi!!
Lúc này ba Tạ cũng đang ngâm nga quay trở về, tâm trạng thoạt nhìn rất không tồi.

Lăng Vi cười khế, “Anh à, tâm trạng tốt quá ha!”
Tạ Thanh Nghiên vừa cởi nút áo, vừa gật đầu nói: “Cũng thường thôi.

”

Lăng Vi: “Xem ra loại chuyện tiêu tiền mua fan như thế này cũng có thể giúp cải thiện tâm trạng.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi: “Buổi chiều không phải đã nói là không mua fan sao.

”

Tạ Thanh Nghiên buông tay xuống: “Hết cách rồi, mẹ nói số lượng fans của anh quá khó coi, làm nũng muốn mua fan giúp anh, anh có thể làm sao bây giờ.

”

Làm nũng muốn mua fan giúp anh? Việc này đúng là bà có thể làm ra được, nhưng Lăng Vi vẫn giáo dục anh: “Anh không biết uyển chuyển từ chối sao? Còn để mẹ tiêu tiền mua cho anh nữa!”

“Sao anh lại phải cự tuyệt, anh cảm thấy khá tốt.

” Ba Tạ cởi áo trên ra, sau đó bò lên trên giường, “Nếu sức khỏe của em đã không sao rồi, vậy chúng ta làm chút vận động đi.

”

Lăng Vi:.....

Quả thực quá vô nghĩa, cho dù sức khỏe cô không tốt thì anh vẫn muốn làm đó thôi!

Hai ngày sau, Lăng Vi thu dọn hành lý vội vã quay lại đoàn làm phim, 《 Mặt Trái 》 đã tiến vào giai đoạn đẩy nhanh tốc độ quay, lần này Lăng Vi trở về đoàn phim rồi thì sẽ ở luôn cho tới lúc đóng máy, sau đó cô sẽ có một đoạn thời gian nhàn rỗi để cô có thể trở về trường học đi học, thẳng đến khi 《 Thiên Hạ 》 khởi động máy thì lại tiếp tục lao đầu vào làm việc.

Lăng Vi vẫn rất hài lòng với sự sắp xếp này, cả công việc và học tập đều không tệ.

Cô ở bên này vừa mới bước chân trước rời đi, thì ba Tạ ở bên kia đã bắt đầu đăng Weibo.

Weibo của ba Tạ:

“Thật hết cách với bảo bảo nhà tôi.....”

Kèm theo sau là bốn bức ảnh chụp một số khu vực trong văn phòng, bàn làm việc, giá sách, kệ trưng bày và khu vực nghỉ ngơi, tất cả đều có một đặc điểm chung, đó là đều có ảnh chụp của Lăng Vi.

Ảnh thời trang ảnh ở nhà đều có.

Khi Lăng Vi nhìn thấy Weibo thì cũng không dám tin tưởng vào hai mắt của mình, bản thân cô cũng không có nhiều ảnh như vậy, ảnh lấy nó ở đâu ra? Sau khi cư dân mạng ăn dưa nhìn thấy bài Weibo này của ba Tạ xong lại làm ầm ĩ ở phía dưới.

“Trời ạ, cái nick này đúng là nơi bán sỉ cầu lương chuyên nghiệp! Bán thành từng tấn không cần lấy tiền!”

“Tổng tài bá đạo à, anh quá ngọt rồi, Vi Vi kêu anh để anh liền để, nghe lời quá ha!”

“Cho tôi một tá tổng tài bá đạo như vậy nha!”

“Hai người thật đáng yêu!”

“Có cảm giác cách hai người ở chung thật mạnh.

”

.....

Bên kia, bảng tin bị ba Tạ vắng vẻ.

Mọi người tụ ở dưới bài đăng cuối cùng trên bảng tin của ba Tạ thảo luận quốc gia đại sự.

“Không đúng nha, sao mấy ngày rồi đại vương không đăng bài?”

“Đúng vậy, gần đây anh ta cũng không có đi công tác.

”

“Chẳng lẽ là có mâu thuẫn với chị dâu?”

“Phải không? Bọn họ dính nhau vậy mà?”

“Chẳng lẽ gần đây Tạ lão đại tu tâm dưỡng tính?”

“Vậy thì càng không thể!”

“Tin tức của các người quá lạc hậu rồi, ông chủ Tạ đang liên tục chiến đấu ở

trên các chiến trường Weibo, còn khoe ở trên đó mấy ngày rồi, lấy tên là ‘Vi Vi nhà tôi đáng yêu nhất’”

“Cái tên Weibo này cũng quá não tàn rồi!”

“Nội dung càng não tàn hơn!”

“Vậy tôi vào xem thử.

”

“Tôi cũng đi.

”

“Về sau có phải ông chủ Tạ sẽ không tới bảng tin nữa hay không?”

“Chắc vậy.

”

“Vậy bảng tin đúng là sẽ tịch mịch như tuyết rồi!”

“Các anh em, không cần ngại, cùng nhau lên liên tục chiến đấu ở các chiến trường Weibo!”

“Vội vàng đi ăn cầu lương, lòng tôi rất cự tuyệt!”

“Nhưng thân thể của cậu rất thành thật, bây giờ có phải đang mở Weibo rồi hay không?”

“.....”

Sau đó, một đám bạn xấu của ba Tạ lại kết bè kết đội vội vàng lên Weibo tiếp tục ăn cầu lương, hơn nữa còn vừa ăn vừa mắng: Thật đê tiện, cầu lương như vậy mà cũng đăng cho được.

.

Chương 95: Chương 95

Lúc Lăng Vi rời khỏi đoàn phim thì cũng mang một rương hành lý trang phục đáng yêu đi cùng, lúc trở về thì lại mang theo một rương hành lý lớn quà tặng đồ ăn vặt trở về, đây đều là thứ cô kêu Trần Tiểu Nhược đi chuẩn bị.

Lam Nhược rời khỏi Bắc Kinh đã lâu, cô thật sự rất muốn ăn thật nhiều thứ ở đây, nhưng khi liệt kê ra thành danh sách thì lại đầy cả một tờ giấy A4, lần này Lăng Vi trở lại đoàn phim, có một nửa đồ vật bên trong là mang cho cô.

Trở về cùng ngày, Lăng Vi trực tiếp mang quà tặng đến phim trường để chào hỏi, sau đó lại bất ngờ nhìn thấy Lam Nhược bị thương dọa cô sợ đến nhảy dựng, lập tức vội vàng tiến lên hỏi han, “Chị, sao lại thế này, sao chân lại bị thương, rất nghiêm trọng sao?”

Trên người Lam Nhược vẫn còn mặc đồ diễn và hóa trang, nhưng lại có một chân đi dép lê, mắt cá chân bị vải thun quấn lại, sưng đến y như cái màn thầu vậy, những chỗ không bị băng lại vẫn còn có thể nhìn thấy vết xanh tím lớn bé trên đó, trông rất nghiêm trọng.

“Cái này đợi lát nữa rồi lại nói, lấy đồ ăn vặt qua cho tôi trước đi.

” Lam Nhược nhìn chằm chằm đồ vật trên tay cô, mặt mày y như con mèo thèm ăn.

Lăng Vi đưa hết mấy túi trên tay cho cô ấy, thuận thế ngồi xuống bên cạnh cô ấy “Rất cuộc sao chân chị lại bị thương vậy?”

Lam Nhược tiếp nhận mấy cái túi, vừa mở vừa không thèm để ý nói: “Lúc đóng phim bị va chạm, bị trật gân, còn bị chút ngoại thương nữa.

”

“Trông rất nghiêm trọng, có đau không?” Lăng Vi lo lắng hỏi.

“Chỉ là trông có vẻ nghiêm trọng mà thôi, tôi cũng không yếu ớt như trong phim vậy đâu, đừng lo lắng thái quá.

” Lam Nhược mở mấy túi đồ ăn ra, vừa ăn vừa nói, “Cô khá lắm nha, làm một trận ồn ào như vậy, có phải bây giờ rất sáng khoái hay không.

”

Lăng Vi cong môi cười, “Cũng không còn cách nào, bị phát hiện nên thuận thế công khai thôi.

”

Lam Nhược nói: “Tôi vẫn không hiểu nổi cô, dường như cô rất không nỡ làm tổng tài nhà cô ủy khuất nha.

”

Lăng Vi gật đầu, “Tổng tài nhà tôi đáng yêu như vậy, không thể ủy khuất anh ấy được.

”

Lam Nhược trợn trắng mắt, “Làm ơn đi, anh ta sắp ba mươi rồi đó biết không, cũng có thể gọi anh ta là ông chú rồi, còn đáng yêu!”

Lăng Vi bĩu môi, “Anh ấy mới không phải ông chú, anh ấy đẹp trai như vậy mà.

”

Lam Nhược:.....

Tình yêu quả nhiên có thể làm người ta biến thành có mắt như mù, nhưng Tạ tổng tài đúng là đẹp trai, ít nhất đẹp trai hơn Lục Khuynh nhiều.

“Kỳ thật bây giờ ngôi sao khoe ân ái cũng có thể hút fan, nhưng tôi cảm thấy cô căn bản không cần khoe, cứ để tổng tài khoe một mình là đủ rồi.

” Lam Nhược đưa một túi đồ ăn vặt trên tay cho trợ lý bên cạnh, sau đó tự mình lại mở một túi ra.

“Chị cũng nhìn thấy rồi à?” Lăng Vi cười hỏi.

Khi Lam Nhược không có việc gì làm sẽ lướt Weibo, đồng thời lúc nào cũng chú ý tới động tĩnh của Lăng Vi, vì thế cũng dễ dàng tìm ra được Weibo của Tạ Thanh Nghiên, “Tạ tổng tài làm lớn như vậy, muốn giả bộ như không nhìn thấy cũng không được, bây giờ cư dân mạng đều đang sôi nổi bàn về cái văn phòng to lớn của anh ta, cô nói vì khoe ân ái mà làm bại lộ mọi thứ bên trong văn phòng của mình như vậy có lời không?”

Lăng Vi cạn lời nhìn trời, “Có thể anh ấy cảm thấy không sao hết.

..

“Không nhìn ra cô cũng rất tự luyện nha, còn mạnh dạn đặt nhiều ảnh chụp ở trong văn phòng của anh ta như vậy, có phải ở xa không yên tâm, cho nên phải tự mình tìm cảm giác tồn tại hay không?” Lam Nhược trêu chọc cô.

Lăng Vi cảm thấy cái nôi này có hơi nặng, cô có thể nói kỳ thật mấy thứ này chỉ là do ba ba sống ảo tự biên tự diễn ra hay không? Hoàn toàn không liên quan gì tới cô cả! Nhưng người đàn ông sống ảo này là người của cô, cũng không thể hủy thể diện của anh ở trước mặt người ngoài được, cho nên cho dù cái nôi này có nặng thì cũng phải cắn răng cõng trên lưng.

Cuối cùng cô tùy tiện tìm cơ cho mình, “Trong nhà có nhiều ảnh chụp, lấy ra một ít cho anh ấy bày biện thôi.

..

Lam Nhược bày ra bộ dáng “Cô đừng giả bộ, tôi đều hiểu mà!” nhìn cô.

Bên kia Lục Khuynh mới vừa diễn xong đã lập tức đi tới chỗ bọn họ, sau khi chào hỏi với Lăng Vi xong lại lập tức nhìn về phía Lam Nhược đang ăn đồ ăn vặt, nhú mày nói: “Trên chân cô có vết thương, không thể ăn mấy đồ ăn vặt này.

..

Lăng Vi có hơi kinh ngạc giương mắt nhìn về phía Lục Khuynh, không ngờ anh ta lại dùng khẩu khí khó chịu này nói chuyện với Lam Nhược, trước đây anh ta vẫn rất khách khí với Lam Nhược mà.

Lam Nhược lại làm như không có việc gì mà tiếp tục gặm đồ ăn vặt, “Anh là mẹ già sao? Ngay cả cái này cũng muốn quản?”

“Tôi không quản cô, nhưng cô đừng ăn nữa, chờ miệng vết thương lành lại rồi hãy ăn.

” Cho dù bị mắng nhưng Lục Khuynh không có tức giận, giọng điệu vẫn rất ôn hòa, nhưng thái độ lại rất kiên quyết, không cho phép Lam Nhược cự tuyệt, anh ta đưa tay ra muốn đồ ăn trên tay cô ấy.

Lam Nhược nhíu mày, tỏ vẻ rất ghét bỏ liếc nhìn anh một cái, cuối cùng vẫn không tình nguyện mà đưa mấy cái túi trong tay ra, “Phiền chết được!” Sau khi Lục Khuynh lấy được đồ thì rất vui vẻ mà cười cười, sau đó xoay người tịch thu luôn mấy túi đồ ăn khác rồi giao cho trợ lý của anh ta, “Giấu mấy cái này đi trước đi, chờ chân Lam Nhược tốt rồi trả lại cho cô ấy.

..

Trợ lý gật gật đầu, sau đó nhanh chóng ôm đồ rời đi.

Lăng Vi:.....

Tình huống này thấy thế nào cũng có chút không thích hợp nha, đặc biệt là bầu không khí giữa Lam Nhược và Lục Khuynh, hoàn toàn khác với trước khi cô rời đi!

Sau một hồi, đến phiên Lam Nhược và Lục Khuynh lên sân khấu diễn phối hợp, cũng không cần Lam Nhược mở miệng, Lục Khuynh đã tự giác đi tới nâng cô ấy dậy, sau đó lại đỡ cô ấy đi thẳng tới trước ống kính, bộ dáng cẩn thận kia làm Lăng Vi có hơi ngu người.

Bên kia hai người bắt đầu đối diễn, Lăng Vi vội vàng kéo trợ lý của Lam Nhược qua hỏi rõ tình huống, “Hai người bọn họ có chuyện gì vậy?”

Trợ lý lắc đầu, tỏ vẻ cô ấy cũng không rõ lắm.

“Vậy sao chân chị Lam Nhược lại bị thương, anh Lục trông còn khẩn trương hơn cả chị ấy nữa.

..

Cái này trợ lý lại biết, “Lúc quay có một đạo cụ bị ngã xuống, thiếu chút nữa đã đập trúng người anh Lục, lúc ấy chị Nhược đứng đối diện với anh ấy, sau khi nhìn thấy đã vội vàng đẩy anh ấy ra, kết quả bản thân bị đập trúng, có thể là bởi vì như vậy, cho nên anh Lục mới quan tâm như vậy đi.

..

Lăng Vi búng tỉnh hiểu ra, thì ra là mỹ nữ cứu anh hùng nha! Vậy kế tiếp, anh hùng có phải sẽ lấy thân báo đáp hay không?

Trong sân hai người đã diễn xong một cảnh quay, chờ khi đạo diễn kêu dừng rồi thì Lục Khuynh không nói hai lời đã bế ngang Lam Nhược lên, ôm cô ấy trở về lều nghỉ ngơi, sau đó rất cẩn thận mà đặt cô ấy lên trên ghế nằm.

Lăng Vi:.....

Sau đó lại nghe Lục Khuynh nói với Lam Nhược: “Đạo diễn nói buổi tối cô không có suất diễn, bây giờ có muốn đi về trước hay không?”

Lam Nhược gật gật đầu nói: “Không diễn thì trở về thôi, còn ngốc ở đây nói mát sao?”

Lục Khuynh nói: “Vậy tôi đưa cô trở về?”

Lam Nhược nhíu mày, “Tôi có xe có trợ lý có tài xế, không cần anh đưa, không phải anh còn có suất diễn sao?”

Lục Khuynh:.....

Từ đầu tới đuôi Lăng Vi đều yên lặng ở bên cạnh làm quần chúng ăn dưa, chờ khi Lam Nhược thu dọn đồ đạc ngồi trên xe lăn xong, chuẩn bị trở về xe bảo mẫu thì cô mới tỉnh hồn lại đi tới xe bảo mẫu.

Vừa lên xe cô đã gấp không chờ nổi hỏi: “Chị, sai trái nha, thật sự rất sai trái, tôi tò mò muốn chết rồi! Có phải anh Lục đối với chị.....”

Lam Nhược cong môi hiện lên một nụ cười lạnh nhạt, “Ai biết được, có thể là

do áy náy đi, nói không chùng chờ sau khi vết thương của tôi lành rồi, anh ta cũng sẽ trở lại như bình thường.

”

Lăng Vi:.....

Lam Nhược nhẹ nhàng như không nói tóm lại: “Mặc kệ là như thế nào, cứ thuận theo tự nhiên đi.

”

Lăng Vi chống cằm nhìn chăm chăm cô ấy, cảm thấy khi Lam Nhược nói ra những lời này thì chắc là rất để ý đi, “Chị, chị giấu quá kỹ rồi.

”

“Làm sao cô thấy được?” Lam Nhược cười nhạt hỏi cô.

“Ngày đó lúc đi ca hát, hai người uống say, tôi không có say, cho nên mới nhìn ra được một chút.

” Lăng Vi thành thật trả lời.

Lam Nhược nhân cơ hội giáo dục cô: “Lăn lộn trong cái giới hỗn tạp này, cô phải học được cách giả bộ hồ đồ.

”

Lăng Vi nói: “Tôi biết rồi, nhưng đối với tôi mà nói, chị không giống người khác, cho nên không cần giả bộ hồ đồ đâu!”

Lam Nhược chặc chặc hai tiếng, nói: “So sánh với những người khác thì tôi vẫn thích cô hơn một chút, thế nào, có muốn suy xét đến tôi một chút không.

”

Lăng Vi buông tay, “Bây giờ tôi đã là người có gia thất, chị đừng dụ dỗ tôi phạm sai lầm.

”

Lam Nhược chớp chớp mắt, “Hay là chúng ta chơi trò lén lút đi?”

“Chị, suy nghĩ này của chị càng nguy hiểm, chị vẫn nên nghĩ cách làm sao bắt được anh Lục đi!”

Đi theo xe bảo mẫu của Lam Nhược trở về khách sạn, Trần Tiểu Nhược đã sửa sang phòng cho cô lại xong xuôi, thấy cô trở về, Trần Tiểu Nhược cười hì hì nói: “Chị, ở đây còn hai bộ trang phục đáng yêu vẫn còn chưa mang về này!”

Lăng Vi mắt tròn trảng, “Tự em mang về mặc đi! Em còn dám nhét mấy thứ này vào trong hành lý của chị nữa, chị sẽ đuổi việc em!!”

Trần Tiểu Nhược cầm trang phục đáng yêu trên tay mà run bần bật.

Lúc này Lăng Vi mới nhớ tới phải tính sổ, “Em nói đi, có phải em cũng đã bị ông chủ Tạ thu mua rồi hay không??”

Trần Tiểu Nhược không hiểu gì cả, “Cái gì mà thu mua, vì sao anh ấy lại muốn thu mua em?”

“VẬY vì sao em lại mang nhiều bộ trang phục đáng yêu về như vậy?”

“Không phải chị nói những bộ đó là cô Vu tặng cho chị sao, nếu là quà của người khác mà vứt đi cũng không tốt lắm, phòng giữ quần áo nhà chị lớn như vậy, có thể để vào đó nha!”

Lăng Vi:.....

Xét đến cùng lại là lỗi của phòng giữ quần áo nhà cô!

Buổi tối Lăng Vi nói chuyện phiếm với mẹ Tạ ở trong nhóm WeChat.

Mẹ Tạ tỏ vẻ việc công xử theo phép công, nói: “Sau này đoàn phim có sắp xếp thời gian cho fans gặp gỡ thần tượng không?”

Lăng Vi nén cười, rất nghiêm túc thảo luận với mẹ Tạ, “Không biết, ngày mai con đi hỏi thử.

..

Mẹ Tạ nói: “Được, hỏi xong thì nói cho mẹ biết, mẹ sẽ chuẩn bị cho fans thăm ban, kỳ thực cũng không biết có nên tự mình đến đó một chuyến hay không.

..

Lăng Vi dọa nhảy dựng, “Mẹ, mẹ đừng tới, thời tiết của nơi này rất lạnh.

”

Mẹ Tạ nói: “Sức khỏe của mẹ tốt lắm, đến lúc đó thuận tiện còn có thể đi du lịch.

”

Lúc này Tạ Thanh Nghiê cũng gia nhập vào nói chuyện phiếm, “Mẹ, mẹ sắp xếp cho người khác đi là được rồi, đừng chạy loạn.

”

Mẹ Tạ: “Mẹ đi làm chuyện đứng đắn, sao lại gọi là chạy loạn.

”

Tạ Thanh Nghiê: “Mẹ thật sự coi mình là người trẻ tuổi hai mươi ba mươi à!”

Mẹ Tạ: “Thôi đi, số lượng fans của con tăng đủ chưa? Nếu chưa đủ thì mẹ sẽ giúp con mua thêm chút nữa, dù sao con cũng đã làm nũng rồi.

”

Tạ Thanh Nghiê:.....

Lăng Vi: “Cái gì mà làm nũng? Ai làm nũng?”

Mẹ Tạ: “Nó đó, vì để mẹ mua fan giúp nó mà một đồng tuổi rồi còn làm nũng với mẹ, bây giờ nhớ tới cả người mẹ đều nổi da gà!”

Tạ Thanh Nghiê:.....

Lăng Vi:.....

Chương 96: Chương 96

Hiện giờ ba Tạ đã là người đàn ông ngồi trên triệu fans, tên Weibo cũng bỏ thêm ký tự v, trông rất ra dáng ra hình.

Nhưng ngày hôm qua sau khi đàm phán thất bại với mẹ Tạ ở trong nhóm WeChat xong thì fans Weibo cũng không tăng quá nhanh nữa, chắc là hoạt động mua fan đã bị bà cụ đơn phương kêu ngừng! Ông chủ Tạ cảm thấy đây hoàn toàn không là vấn đề gì cả, không có bà cụ trợ lực, anh cũng hoàn toàn có thể tự lực cánh sinh, dựa vào sự thông minh tài trí của anh thì việc tăng fan cũng chỉ là việc trong một giây, giống như bạn bè trên bảng tin của anh vậy, cả ngày mắng người có thể hút vô số fan.

Nhưng mà khi nào số lượng fans này mới có thể tăng bằng fans của Lục Khuynh đây?

Khi thư ký Đỗ đi vào văn phòng thì đã thấy Tạ Thanh Nghiên ngồi đối diện với một xấp văn kiện đặt ở trên bàn, anh ta cho rằng anh đang tự hỏi về chuyện lớn liên quan đến sinh tử tồn vong của công ty, vì thế cho nên anh ta đứng ở cạnh cửa nửa ngày cũng không dám động, mãi cho đến nhìn thấy ông chủ Tạ nặng nề thở dài.

Trong lòng thư ký Đỗ không khỏi có chút trùng xuống, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện lớn gì đó không thể nghịch chuyển sao?

Nhưng mà ông chủ Tạ lại chỉ đang suy nghĩ làm sao để tăng fan mà thôi.

Thư ký Đỗ khó hiểu, lại nhịn không được tiến lên hỏi, “Sao vậy ông chủ?” Ông chủ Tạ nâng mắt liếc nhìn anh ta một cái, trên mặt lộ vẻ thâm trầm, xoa tay nói: “Không có việc gì, anh có chuyện gì sao?”

Thư ký Đỗ nghi hoặc nhìn anh mấy lần, sau cùng quyết định vẫn không nên

đi phỏng đoán thánh ý* của anh, miễn cho kết quả lại khiến bản thân chịu nội thương, vì thế anh ta tỏ vẻ việc công xử theo phép công nói: “Đêm nay ông Từ cử hành tiệc mừng thọ 70 tuổi, nửa tháng trước ông ta đã gửi lời mời tới, lúc trước tôi đã làm dấu hiệu trên cuốn lịch rồi.

..

*Ý vua.

Tạ Thanh Nghiên nhìn cuốn lịch bàn tinh xảo ở trên giường, hôm nay đúng là có một dấu ✓, phía trên viết thông tin của một buổi tiệc sinh nhật, vì thế gật đầu hỏi anh ta: “Anh chuẩn bị quà chưa?”

Thư ký Đỗ nói: “Đã chuẩn bị xong, đêm nay có muốn mang bạn gái tham dự không?”

Tạ Thanh Nghiên thưởng thức cái bật lửa, híp mắt nhìn anh ta, “Anh cảm thấy thích hợp không?”

Thư ký Đỗ:.....

Đúng là không thích hợp, bây giờ ông chủ Tạ đã quang minh chính đại trở thành người có gia thất rồi, anh ta sờ sờ cái mũi, gật đầu nói: “Xin lỗi.

..

Buổi tối 7 giờ, Tạ Thanh Nghiên đi tới nơi tổ chức tiệc mừng thọ, nơi tổ chức được bố trí đến vô cùng xa hoa, khắp nơi đều nồng nặc mùi tiền tài, ở trước cửa lại còn có phóng viên truyền thông đang chụp mình, trông rất long trọng.

Ông Từ là danh nhân trong thương giới, những năm gần đây con rể của ông ta đang bò lên vị trí cao trong giới chính trị, bởi vì có quan thương kết hợp, cho nên địa vị của ông Từ lại càng thêm có trọng lượng, vì vậy một cái tiệc mừng thọ mới có thể làm đến mức long trọng như thế.

Sau khi thấy Tạ Thanh Nghiên xuất hiện một mình, ông Từ đã tự mình ra cửa nghênh đón, từ đó có thể thấy ông ta cực kỳ coi trọng Tạ Thanh Nghiên.

Mặc dù Tạ Thanh Nghiên là một tổng tài bá đạo thích khoe ân ái, nhưng

anh cũng là một người thành công, trong các trường hợp cần giả vờ, anh sẽ càng khí thế bá vương uy chấn tứ phương, tuổi còn trẻ đã đứng ở trong một đám cáo già, khí thế sẽ không hề yếu chút nào.

Sau khi khai tiệc, Tạ Thanh Nghiên được mời đến bàn chính, ngồi cùng bàn đều là ông lớn trong thương giới, ý vào tuổi tác của mình đã cao mà vui tươi hớn hỡ mà nói chuyện cười cợt với Tạ Thanh Nghiên, “Hôm nay sao Tạ tổng lại tới một mình, nghe nói bạn gái của cậu là một ngôi sao lớn, rất được người trẻ tuổi yêu thích.

”

Tạ Thanh Nghiên khách khí cười cười, “Cô ấy đang đóng phim ở nơi khác, chạy về không kịp.

”

“Cứ luôn ở riêng hai nơi như vậy, Tạ tổng lại tuổi trẻ khí thịnh, chắc là rất vất vả nhỉ.

”

Tạ Thanh Nghiên nhẹ nhàng như không nói: “Cũng thường thôi, tiểu biệt thắng tân hôn, chúng tôi rất hưởng thụ loại trạng thái này, có những người gặp nhau mỗi ngày thì cũng không chắc đã yêu nhau bao nhiêu, nói không chừng sẽ còn ghét nhau như chó với mèo nữa kìa.

”

Các ông lớn trong thương giới lập tức nhớ tới bà vợ trong nhà, trong lòng đều có chút xúc động.

Tạ Thanh Nghiên không muốn đề tài này vây quanh anh nữa, lập tức thuận miệng thay đổi đề tài nói đến chuyện lớn hiện nay của nền kinh tế và quốc gia.

Sau khi ăn xong mọi người vẫn còn muốn đi đến lầu vũ hội ở phía trên đại sảnh của khách sạn, nhưng Tạ Thanh Nghiên lại muốn đứng dậy cáo từ.

Ông Từ cười nói: “Trong nhà không có ai mà vẫn gấp gấp trở về như vậy

hay sao?”

Tạ Thanh Nghiên bình tĩnh nói: “Mặc dù không ai, nhưng đợi lát nữa sẽ có điện thoại gọi tới kiểm tra, thật sự không dám ở lâu bên ngoài.

..

Nghe anh nói như vậy thì mọi người đều cười vang, “Không ngờ Tạ tổng tuổi còn trẻ mà lại bị quản nghiêm như vậy, cái này là không được, cậu phải mạnh mẽ một chút, không thể bị đè lên đầu được.

..

Tạ Thanh Nghiên lại không thềm để ý nói: “Hai người ở chung không phải cứ ai đè đầu ai là có thể lâu dài, hơn nữa cô ấy là con gái, tôi cũng phải nhường nhịn một chút.

..

Ông Từ gật gật đầu, rất tán thưởng nói: “Trong hai người, Tạ tổng là người trẻ tuổi nhất, nhưng lại là người hiểu rõ nhất, đáng tiếc con bé nhà tôi không có cái phúc này.

..

Ông ta vừa nói đến đây, mọi người mới chậm chạp nhớ tới con gái út Từ Lệ của ông Từ đúng là đã từng yêu đương với Tạ Thanh Nghiên.

Tạ Thanh Nghiên tỏ vẻ không lăm để ý cười cười, hoàn toàn không miễn cảm với những lời này của ông Từ, “Vậy các vị tiếp tục chơi đi, tôi xin đi trước.

..

Cuối cùng ông Từ còn muốn tiễn anh nhưng đã bị Tạ Thanh Nghiên xin miễn.

Tạ Thanh Nghiên một mình đi ra khỏi cổng lớn của khách sạn, các phóng viên vốn đang canh giữ ở ngoài cửa lớn thì nhìn thấy người đến là anh, sau đó lập tức ủa lên vây kín Tạ Thanh Nghiên, gần đây vị này chính là nhân vật chính trong đề tài nóng nhất, nghe anh nói vài câu không biết chừng lại có

thể hỏi ra một vài tin mới.

Bảo vệ đứng ở cửa khách sạn hoảng sợ, vội vàng tiến lên giữ gìn trật tự, muốn đẩy phóng viên ra để Tạ Thanh Nghiên rời đi, nhưng Tạ Thanh Nghiên lại bất ngờ ngăn cản, hôm nay anh có tâm trạng tiếp nhận phỏng vấn.

Các phóng viên thấy anh có thái độ thân thiện như vậy thì vội vàng hỏi anh, “Ngài Tạ, bây giờ anh đang kết giao với Lăng Vi sao?”

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, “Tôi cho rằng đây đã là một chuyện mọi người đều biết rồi chứ.

..

Bạn đi cùng cũng thực ghét bỏ vị phóng viên này hỏi mấy câu vô nghĩa, sau đó lại vội vàng đưa ra những câu hỏi của mình.

“Xin hỏi trong hai người ai theo đuổi ai?”

“Lăng Vi là vì có quan hệ với ngài Tạ cho nên mới nổi nhanh như vậy sao?”

“Hai người kết giao đã bao lâu rồi, khi nào sẽ kết hôn?”

“Có thể nói ra suy nghĩ của anh về mối tình lãng mạn này không?”

.....

Tạ Thanh Nghiên nghe cẩn thận, sau đó lại cảm thấy trình độ hỏi chuyện của những người này thật sự không cao, nhưng cũng may là lại có thêm một nơi để khoe ân ái rồi.

“Chắc chắn là tôi theo đuổi cô ấy rồi, theo đuổi một cô gái đáng yêu như cô ấy, tôi cũng phí không ít sức lực mới bắt được trái tim của đối phương làm tù binh.

..

“Còn chuyện kết hôn thì trong tương lai chắc chắn sẽ có tính toán, chỉ là trước mắt trọng tâm cuộc sống của Tiểu Vi vẫn đặt ở trên công việc, làm fan số một của cô ấy, tôi đương nhiên phải mạnh mẽ ủng hộ rồi.

..

“Có thể ở bên Tiểu Vi chính là sự may mắn lớn nhất cả đời tôi, tôi vô cùng có lòng tin, tương lai chắc chắn sẽ có thể làm bạn với cô ấy vĩnh viễn, các vị ở đây đều sẽ là chứng nhân cho tình yêu của chúng tôi.

..

Nghe đến đó, rất nhiều phóng viên đều cảm thấy xúc động vì những lời này, bọn họ cũng đã từng phỏng vấn rất nhiều ngôi sao công khai chuyện tình yêu, nhưng không hề gặp được ai giống như Tạ Thanh Nghiên có thể bình tĩnh bàn luận về tương lai như thế cả.

Có vị nữ phóng viên cảm thấy rất hứng thú mà tiếp tục hỏi: “Có thể nói một vài chi tiết ở chung nhỏ nhất trong ngày thường của ngài Tạ và Lăng Vi không?”

Tạ Thanh Nghiên khẽ cong môi, lộ ra một nụ cười đẹp trai, “Ngày thường tôi đều sẽ chia sẻ một vài chi tiết thú vị trên Weibo cho mọi người xem, nếu mọi người cảm thấy hứng thú thì có thể theo dõi Weibo của tôi.

..

Cuối cùng còn thuận tiện quảng cáo cho Weibo của mình xong, sau đó anh mới nho nhã lễ độ cáo từ rời đi, để lại một đám người truyền thông đang vội vàng theo dõi Weibo của anh.

Có thể âm thầm tuyên truyền cho Weibo của mình, tâm trạng của ông chủ Tạ trở nên rất tốt, xem ra tốc độ tăng fan chắc sẽ không chậm lại.

Ngày hôm sau ba Tạ lại đăng một bài lên Weibo đã tăng không ít fan của mình.

Ba Tạ Weibo:

“Hôm nay phát hiện cái này ở nhà.

..

Đính kèm là ba bức ảnh, tấm thứ nhất là chụp một quyển lịch bàn, tấm thứ hai là cuốn lịch tháng để trên cuốn lịch bàn, tấm thứ ba là dòng ghi chú mỗi ngày trên cuốn lịch tháng, nhìn kỹ thì gần như mỗi ô vuông đều có một vài chữ nhỏ, phía trên viết: “Anh ơi, hôm nay đánh dấu chưa?” “Bảo bối, hôm

“nay đánh dấu chưa?” “Anh yêu, phải nhớ đến đánh dấu nha!” ..... “Em sẽ nhanh chóng trở lại, hôm nay đánh dấu chưa?”

Rất nhanh ở phía dưới đã có không ít cư dân mạng ưu tú bình luận lại.

“Vậy Vi của tôi còn một tháng nữa sẽ đóng phim xong trở về sao?”

“Qua một ngày thì đánh một dấu sao?”

“Trời ạ, nữ thần cũng quá biết làm nũng rồi, mỗi ngày một câu, mỗi ngày đều không trùng lặp, thật lợi hại!”

“Khó trách ba Tạ thích khoe như vậy, có bạn gái như vậy cũng quá ngọt ngào rồi!”

“Trái tim của tôi sắp tan chảy rồi, không ngờ Vi của tôi lại là dạng nữ thần như thế này!”

“Quá đáng yêu quá đáng yêu!”

“Tổng tài bá đạo, hôm nay anh đánh dấu chưa.

..

“Hôm nay tôi lại tới Weibo của bọn họ đánh dấu!”

“Mỗi ngày tới đánh dấu nhận cầu lương.....”

.....

Các ông lớn mới di dân từ bảng tin qua:

“Đại vương, anh vẫn ưu tú như vậy!”

“Thì ra Weibo mới là chiến trường chính của anh.

..

“Sau khi đi vào mảnh trời đất có diện tích rộng lớn này xong, Tạ tổng anh càng lúc càng dâm dăng!”

“Đúng là làm mù bạn bè trên bảng tin hai năm, đây mới là sân khấu của Đại vương!”

“Rải cầu lương như thế này rất có trình độ nha!”

“Sau khi đi sang Weibo, trình độ giả vờ cũng được nâng cao!”

“Đại vương uy vũ!”

Ba Tạ trả lời: “Không cần quỳ, tất cả đều bình thân!”

Mọi người:.....

Một đêm trước Lăng Vi ngồi vây xem hai mẹ con ông chủ Tạ yêu nhau giết nhau, vì vậy không cần thận ngữ muộn, hôm nay thức dậy rửa mặt xong

ngay cả bữa sáng cũng chưa ăn đã chạy tới phim trường, vừa đi đến đã nhìn thấy Lam Nhược đang ngồi bắt chéo chân vui vẻ lướt Weibo.

“Lăng Tiểu Vi, không ngờ ngày thường cô không nói tiếng nào, vậy mà lại biết chơi như vậy.

”

Lăng Vi khó hiểu đi qua: “Chơi cái gì?”

Lam Nhược học theo giọng điệu nũng nịu nói: “Anh yêu, hôm nay anh đánh dấu chưa?”

Đánh dấu? Đó là cái quái gì? Lăng Vi không hiểu gì hết, nhưng trong lòng ít nhiều gì cũng đoán được cái này có liên quan tới cô, cô vội vàng lấy di động ra, rồi mở Weibo ra, quả nhiên nhìn thấy có rất nhiều người đang bàn về chuyện đánh dấu gì đó ở phía dưới Weibo, vì thế cô không hề nghĩ ngợi đã vào xem Weibo của ba Tạ.

Sau đó lập tức ngây ra như phỗng.....

Ba Tạ, anh đang muốn lật trời sao??.

Chương 97: Chương 97

Lăng Vi tỏ vẻ 囧囧 mà nhìn Weibo của bạn trai nhà mình, sau đó rất nghiêm túc tự kiểm điểm, có phải bởi vì người bạn gái như cô không làm tròn trách nhiệm, cho nên mới làm ba Tạ cô đơn trống trải mà tự mình tìm thú vui để tiêu khiển như thế hay không.

Vừa nghĩ như vậy, cô đã lập tức bay vào chia sẻ bài đăng Weibo này của ba Tạ, cũng bình luận ở dưới: “Cho nên anh phải ngoan ngoãn đánh dấu nha.

”

Sau khi hai người công khai yêu đương rồi thì đây là lần tương tác đầu tiên của bọn họ, các cư dân mạng lại kêu quác quác ngược cẩu, ngọt chết người gì đó ở dưới khu bình luận.

Lam Nhược ngồi ở bên cạnh nhìn động tác của cô, trong ánh mắt luôn lạnh lùng cao ngạo của cô ấy ẩn ẩn hiện lên chút vẻ hâm mộ, “Cô bình tĩnh thật đó, cũng không chừa cho mình chút đường lui.

”

Dựa theo ý Lam Nhược nói thì công khai yêu đương cũng được, nhưng đừng quá rêu rao, hôm nay có bao nhiêu ngọt ngào, lỡ như sau này chia tay rồi thì sẽ có bấy nhiêu khổ sở, cô ấy đã lăn lộn không ít năm ở trong giới giải trí, những chuyện thế này cũng đã thấy nhiều, từ tận đáy lòng mình, cô ấy không hy vọng Lăng Vi sẽ gặp phải loại tình huống này.

Tuy trông tính cách của Lăng Vi khá bình thản, nhưng kỳ thật lại rất bướng bỉnh, cũng rất cố chấp, một khi cô nhận định là Tạ Thanh Nghiên rồi thì sẽ bất chấp tất cả mà yêu anh, nếu sau này có xảy ra chuyện ngoài ý muốn

nào đó thì cô cũng sẽ không hối hận.

Đoạn thời gian kế tiếp đoàn phim tiến vào giai đoạn quay với cường độ cao, tuy vết thương ở chân Lam Nhược không nghiêm trọng, nhưng bởi vì không có thời gian nghỉ ngơi hợp lý, cho nên vết thương vẫn cứ kéo dài không khỏi hẳn, bản thân cô ấy không nóng nảy, nhưng lại khiến Lục Khuynh cực kỳ áy náy, dù sao vết thương này cũng là do anh ta mà ra, chỉ cần một ngày vết thương chưa lành thì ngày đó anh ta sẽ không được an bình, luôn tràn trọc nhớ chuyện này.

Mỗi ngày vào lúc đóng phim, Lục Khuynh chiếu cố Lam Nhược càng thêm cẩn thận, đến mức người khác đều cho rằng có phải anh ta có ý với Lam Nhược.

Mỗi ngày Lăng Vi đều ở gần Lam Nhược, có thể nhìn rõ hơn những người khác, vì vậy cũng phát hiện ra tâm tư nhỏ nhỏ của Lam Nhược, có lẽ cô ấy cũng không muốn chân mình lành lại quá nhanh, như vậy lực chú ý của Lục Khuynh sẽ đặt ở trên người cô ấy lâu thêm một chút.

Cách mỗi người xử lý chuyện tình cảm đều không giống nhau, Lăng Vi cảm thấy mình không có quyền can thiệp vào cũng không có quyền đi vung tay múa chân, vì thế cô dứt khoát làm bộ như không biết gì cả.

Suất diễn gần đây đều là những cảnh ngắn về cuộc chiến trong thương trường, Lăng Vi thân là nữ cường nhân tiếp quản xí nghiệp, mỗi ngày trên người đều mặc hàng hiệu, giả vờ bày ra bộ dáng nữ vương cao cao tại thượng, là một người phụ nữ thất bại trong tình trường, cuối cùng cô cũng chỉ có thể tìm cảm giác thỏa mãn được bổ khuyết từ sự nghiệp mà thôi.

Bản thân Lăng Vi cũng rất thích tạo hình ngẫu như thế này, thỉnh thoảng còn chụp vài tấm hình giữ làm kỷ niệm.

Hôm nay sẽ quay một cảnh về đấu thầu, là cảnh nữ phụ Đào Nhiên sẽ quyết đấu với nam chính Phí Thừa ở trong buổi đấu thầu đó.

Hôm nay Đào Nhiên mặc đồ có chút ngẫu, là một chiếc váy ngắn ngang gối phối hợp với một chiếc áo choàng được cắt may ngắn gọn, khi mặc chiếc áo choàng kia lên người, khí thế lập tức bốc lên hùng hực.

Lăng Vi chụp mấy tấm ảnh ở trước gương, lại kêu Trần Tiểu Nhược chụp toàn thân cho cô vài tấm, sau cùng cũng không chỉnh sửa gì hết mà trực tiếp click mở WeChat ra gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiê, “Anh ơi, em ngẫu không?”

Tạ Thanh Nghiê trả lời: “Rất có phong cách.

”

Lăng Vi cười trả lời: “Hôm nay sẽ mặc bộ này đi đấu với Lục Khuynh, cuối cùng còn có thể đấu thắng nữa.

”

Tạ Thanh Nghiê: “Anh sẽ mua cho em hai bộ giống vậy, đợi lát nữa em trở về là có thể mặc được.

”

Lăng Vi nhíu mày, “Ngày thường mặc quần áo như vậy có quá mức long trọng hay không?”

Dù sao đây cũng là đồ diễn, ngày thường cô vẫn khá thích phong cách xinh xắn đáng yêu hơn, quần áo mang khí chất giống nữ vương như vậy, cô vẫn chỉ muốn mặc khi đóng phim mà thôi.

Tạ Thanh Nghiê: “Mặc mấy bộ quần áo này ở nhà là được.

”

Lăng Vi:.....

“Đây chính là trang phục công sở, không phải là quần áo ở nhà, sao có thể mặc ở nhà.

”

Tạ Thanh Nghiê trả lời lại rất nhanh: “Mấy bộ đồ này còn có cách mặc khác, cần phải ở nhà mới có thể mặc.

..

Lăng Vi bỗng nhiên có loại dự cảm không lành, vì thế cô dứt khoát im lặng không nói tiếp nữa.

Quả nhiên, Tạ Thanh Nghiên cũng không cần cô đáp lại, nói thẳng: “Chỉ mặc mỗi một chiếc áo choàng bên ngoài là được, bên trong không cần mặc gì hết!”

Lăng Vi:.....

Mỗi ngày đều muốn kéo bạn trai vào danh sách đen thì phải làm sao, online chờ, rất cấp bách!

Cô rõ ràng chỉ muốn chia sẻ với anh những kỷ niệm tốt đẹp của mình, kết quả anh lại có thể suy nghĩ mọi thứ lệch sang một màu sắc khác, nói thật, đây cũng là một bản lĩnh.

Chờ đến lượt Lăng Vi lên sân khấu thì Lục Khuynh cũng đã vào chỗ, hôm nay anh ta cũng mặc tây trang mang giày da, chải hết tóc ra phía sau, trông cực kỳ đẹp trai, nhưng khi anh ta nhìn thẳng thì Lăng Vi lại ỉn ỉn cảm thấy có gì đó không đúng, mặc dù bề ngoài Lục Khuynh giỏi giang đẹp trai, nhưng ánh mắt của anh ta lại có vẻ không có thần thái, giống như đang mang tâm sự rất nặng nề vậy.

Xem ra buổi diễn hôm nay có chút phiền toái rồi.

Quả nhiên, khi hai người đứng đối diện với nhau ở trước ống kính thì Lục Khuynh đã hoàn toàn bị khí thế của Lăng Vi đè nặng.

Trong trận đấu thầu này, ngay từ lúc bắt đầu Đào Nhiên đã nhất quyết phải thắng cho bằng được, cô không thể giành được tình cảm của Phí Thừa, vậy thì cô muốn cho anh ta biết mình rất cuộc đã để mất một người phụ nữ ưu tú đến cỡ nào, cho nên cô điên cuồng tranh giành, hùng hổ dọa người chỉ là để Phí Thừa thấy rõ năng lực và thực lực của cô.

Mà lúc này sự nghiệp của Phí Thừa mới vừa khởi bước, mặc dù thực lực không bằng Đào Nhiên, nhưng năng lực cũng không kém, cho nên trong trận đấu thầu này hai người đối chọi gay gắt, thế lực ngang nhau.

Đây chắc hẳn phải là một trận quyết đấu vô cùng xuất sắc, lấy kỹ thuật diễn của Lục Khuynh, cho dù không thể hoàn toàn áp chế Lăng Vi thì ít nhất cũng nên biểu diễn xuất sắc mới đúng, ở trong dự đoán của đạo diễn, đây phải nên là một cảnh phối hợp diễn làm mọi người nhiệt huyết sôi trào.

Nhưng mà ngay từ lúc bắt đầu, Lục Khuynh lại luôn bị Lăng Vi đánh tới tấp, ngay cả trình độ bình thường cũng không phát huy ra được.

Rất nhanh, Lục Khuynh đã bị đạo diễn kêu vào dạy bảo.

Còn Lăng Vi thì lại nhớ tới chuyện sáng nay, sáng hôm nay lúc thức dậy, cô đã nghe Lam Nhược nói thân thể không thoải mái cho nên đã xin đạo diễn nghỉ, nói muốn nghỉ ngơi ở khách sạn một ngày, sau khi Lăng Vi biết rồi thì lập tức vội vàng đi đến phòng Lam Nhược thăm cô ấy, tinh thần của Lam Nhược trông không được tốt lắm, nhưng cũng không có bệnh trạng khác, thoạt nhìn cũng không giống đang sinh bệnh, nhưng Lăng Vi phải chạy đến phim trường đóng phim, cho nên cũng không thể dò hỏi cẩn thận.

Bây giờ nhớ tới không biết giữa hai người có xảy ra chuyện gì đó rồi hay không, mới sáng sớm Lam Nhược đã xin nghỉ, còn Lục Khuynh tuy có tới đóng phim, nhưng lại mang bộ dáng như mất hồn mất vía.

Sau khi Lục Khuynh bị đạo diễn hung hăng dạy dỗ một trận xong thì đã bị phạt đi qua một bên tìm lại cảm xúc, Lăng Vi thấy anh ta cảm kích bản phát ngốc ở trong lầu nghỉ ngơi lều thì có chút do dự, sau đó cũng quyết định đi qua tìm anh ta nói chuyện.

Thấy cô đi tới, Lục Khuynh có chút ngượng ngùng nói: “Xin lỗi, cảm xúc buổi sáng không được tốt lắm.

..

Lăng Vi nhìn anh ta, hỏi: “Có phải là bởi vì chị Lam Nhược hay không?”
Lục Khuynh ngậy ra một lúc, ánh mắt lập tức trở nên hoảng loạn, “Sao em lại hỏi vậy?”

Lăng Vi nói: “Tôi đoán.

”

Lục Khuynh:.....

Lăng Vi suy nghĩ một hồi rồi nói: “Bề ngoài chị Lam Nhược trông có vẻ lạnh nhạt, nhưng bên trong lại rất mềm mại, tiêu chuẩn của miệng dao găm tâm đậu hũ, nếu anh vẫn còn đang ở trong giai đoạn do dự thì tạm thời đừng nên đi trên chọc chị ấy.

”

Lục Khuynh nghiêng mặt sang nhìn cô, sau khi im lặng một hồi lâu mới mím môi nói, “Tôi không biết, tôi vẫn luôn cho rằng tôi sẽ tìm một cô gái xinh xắn đáng yêu, tử như.....”

Anh ta tạm dừng một chút, yên lặng bỏ sung câu này ở trong lòng: Tử như em vậy.

Nhưng anh ta biết bây giờ mình không nên nói như vậy trước mặt cô.

Lăng Vi hoàn toàn không có hứng thú với câu nói phía sau của anh ta, trực tiếp đánh gãy lời anh ta nói: “Duyên phận rất thần kỳ, nó thường sẽ dùng cách thức anh hoàn toàn không thể tưởng tượng được mà xuất hiện, hơn nữa sẽ cho anh suy nghĩ hoàn toàn khác, chuyện tình cảm không thể cưỡng cầu, chỉ có thể thuận theo lòng mình.

”

Lục Khuynh ngậy người ra, sau khi tiêu hóa lời cô nói xong thì bỗng nhiên bật cười thành tiếng, “Em tuổi còn trẻ mà lại hiểu nhiều đạo lý như vậy.

”

Lăng Vi cười nói: “Đây đều là lấy từ sách vở ra, học đến đâu dùng đến đó!” Sau khi tâm sự một hồi, tâm trạng của Lục Khuynh cũng đã rộng thoáng hơn rất nhiều, tuy nhiên cảnh đối diện ở phần sau phải quay lại hai lần thì mới thuận lợi thông qua.

Sau đó vết thương ở chân của Lam Nhược cũng khôi phục, Lục Khuynh

không còn chạy trước chạy sau nữa, khi hai người diễn chung thì vẫn thân thiết, nhưng khi diễn xong thì lại duy trì một khoảng cách nhất định, cách chung đứng kia còn lạnh nhạt hơn so với trước kia nhiều, Lăng Vi có lòng giúp đỡ điều tiết lại, nhưng bầu không khí giữa hai người bọn họ lại làm cô cảm thấy không thể xuống tay.

Sau này Lăng Vi dứt khoát mặc kệ, vẫn là câu nói kia, mọi chuyện tùy duyên, nếu hai người bọn họ thực sự có tình cảm với nhau thì chắc chắn sẽ có thể ở bên nhau, nếu không ở bên nhau, vậy thì chứng minh duyên phận của bọn họ chưa tới mà thôi.

Sau khi bận rộn nửa tháng, đoàn phim lại tổ chức ngày nghênh đón truyền thông và các fan, đoàn phim phải làm một ít tuyên truyền trước khi cho chiếu phim, các ngôi sao cũng không thể ngồi yên một chỗ chờ đợi, cho nên tổ chức một ngày như vậy là vô cùng cần thiết.

Lăng Vi đi theo đoàn phim liên tiếp tiếp nhận được lời mời phỏng vấn từ hai kênh truyền thông, sau đó mới có thể tự do hoạt động.

Hôm nay “Đoàn tiếp ứng chính thức” của cô cũng sẽ chạy tới, cô có chút sốt ruột định đi qua xem thử, lần trước mẹ Tạ nói muốn tới, nhưng suy nghĩ này đã bị Tạ Thanh Nghiên bác bỏ ngay lập tức, kỳ thật Lăng Vi cũng không đồng ý, mặc dù hoàn cảnh bên thành phố điện ảnh cũng không phải quá kém cỏi, nhưng chắc chắn không thoải mái như trong nhà, mẹ Tạ vẫn luôn sống trong nhung lụa, tới những nơi như thế này chắc chắn không khác gì đi chịu tội.

Nhưng mẹ Tạ lại độc lập về kinh tế, ở bên cạnh lại có một đội ngũ hùng hậu giúp đỡ, nếu thật sự muốn tới thì cũng không ai có thể ngăn được, cho nên Lăng Vi mới muốn chạy qua xem thử người dẫn đoàn là ai.

Khi cô vừa mới ra khỏi phim trường thì tiếng hét chói tai đinh tai nhức óc lập tức vang lên từ ở bốn phương tám hướng, quy mô của đoàn đội tiếp ứng này còn lớn hơn bất cứ đợt tiếp ứng nào lúc trước, trường hợp quá mức long trọng cũng sẽ hấp dẫn phóng viên truyền thông, vì vậy bọn họ cũng trộn lẫn vào bên trong liên tục chụp ảnh.

Màu sắc và hoa văn quần áo lần này của đội tiếp ứng lại thay đổi, vừa nhìn đã thấy toàn là những màu sắc rực rỡ, trông vô cùng tươi tắn rộn ràng, phẩm vị của mẹ Tạ quả nhiên không giống người thường.

“Lăng Vi Lăng Vi cô oai nhất, Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất!”

Lăng Vi:.....

Vì sao đến bây giờ cái khẩu hiệu quá mức bình dân này vẫn chưa đổi???

Sau đó cô nhanh chóng tìm được bà Tạ mang tinh thần sáng láng, thần thái rạng rỡ đứng ở trong đám người, quả nhiên bà đã chạy tới thật rồi!!!

Sau đó cô lại thấy bà đang cùng các fan hưng phấn hét chói tai giống như fan nã tàn, “A a a a..... Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất!!”

Lăng Vi:.....

Chương 98: Chương 98

Mẹ Tạ là một bà lão xinh đẹp, nghe nói bà vẫn luôn xinh đẹp từ khi còn nhỏ đến khi tuổi già, lúc vào nhà trẻ thì là bông hoa của trường, lúc học tiểu học sơ trung cao trung thì cũng là hoa hậu giảng đường, cho dù bây giờ đã lớn tuổi thì vẫn là một đóa hoa ở quảng trường mùa!

Nghe nói trong một buổi lễ hội ở cao trung, đang lúc mẹ Tạ hứng thú bùng bùng chuẩn bị tham gia thi vào ban văn nghệ thì lại bị cha Tạ lúc ấy cũng đẹp trai ngời ngời bắt về nhà kết hôn, sau đó cũng không đại học mà vui vẻ về nhà đảm nhiệm vai trò bà chủ gia đình.

Nhưng mặc kệ là qua bao nhiêu năm, lòng mẹ Tạ cũng luôn hướng tới sự nghiệp diễn xuất, có thể nhìn ra điều này thông qua những kịch bản diễn xuất trong ngày thường của bà.

Sự xuất hiện của Lăng Vi đối với mẹ Tạ mà nói, quả thực chính là nắng hạn lâu ngày gặp mưa rào, làm cho đam mê diễn xuất dần dần đã bị nguội lạnh trong lòng bà lại toả sáng bùng bùng sức sống, làm cho tâm hồn yêu diễn xuất của bà lại trào dâng nóng rực một lần nữa.

.....

Hình như đã nghĩ hơi xa, nhưng lần này mẹ Tạ tự mình tới đây, kỳ thật chỉ là vì muốn xem thử có thể xin được nhân vật nhỏ nào đó diễn cho đã ghiền hay không mà thôi.

Mặc dù Lăng Vi cảm thấy khá bất ngờ, nhưng có thể gặp được người nhà ở nơi đất khách tha hương thế này thì vẫn rất vui vẻ, chờ sau khi đội tiếp ứng đi rồi, cô lại đưa mẹ Tạ trở về khách sạn, hai người thương lượng một hồi, sau cùng quyết định ở chung một phòng là được.

“Mẹ định ở lại đây mấy ngày? Để con kêu Tiểu Nhược đi chơi với mẹ.

” Lãng Vi vừa treo quần áo mẹ Tạ mang đến vào trong tủ quần áo, vừa nói: “Thành phố phim rất lớn, có rất nhiều nơi đáng để đi dạo, đáng tiếc gần đây con đều có suất diễn, không có thời gian chơi với mẹ.

”

Đây là lần đầu tiên mẹ Tạ đến đoàn phim thăm ban, đối với bà mà nói, đến xem người ta đóng phim ở trường quay còn cảm thấy hứng thú hơn đi du lịch nhiều, cho nên khi nghe Lãng Vi nói như vậy, bà liên tục xua tay nói: “Không cần đi chơi, mẹ chỉ muốn xem con đóng phim thôi.

”

“Kỳ thật đóng phim rất nhàm chán, đôi khi chỉ một cảnh có thể phải quay đi quay lại cả một buổi chiều.

” Treo quần áo xong, Lãng Vi lại pha cho mẹ Tạ ly trà, quả thực là vô cùng hiền dịu.

“Nhưng mẹ vẫn thích xem.

” Mẹ Tạ vui vẻ nói.

“Mẹ, mẹ không có ở nhà, Tử Du không sao chứ?”

Mẹ Tạ nói: “Ban ngày Tử Du đi nhà trẻ, buổi tối có Thanh Hoa ở nhà chiếu cố nó, không sao đâu.

”

“Vậy là tốt rồi.

”

Ngày tuyên truyền chỉ được tổ chức nửa ngày, trưa hôm đó lại phải tiếp tục làm việc, lại đúng lúc Lãng Vi đã hết cảnh diễn, nhưng cô vẫn mang mẹ Tạ đến phim trường.

Mẹ Tạ lại giống như bà ngoại Lưu đi vào Đại Quan Viên, nhìn thấy cái gì cũng cảm thấy mới mẻ kỳ lạ, lôi kéo Lăng Vi hỏi đông hỏi tây.

Lam Nhược thấy cô mang theo một bà cụ đến phim trường thì không khỏi tò mò tiến lên chào hỏi, sau khi phát hiện bà cụ lại là mẹ của Tạ Thanh Nghiên thì cũng rất khiếp sợ.

Đúng lúc này trường quay đang diễn một cảnh có tiệm cơm, sau khi Lam Nhược biết mẹ Tạ muốn diễn thử xem như thế nào thì lập tức không nói hai lời mang bà lên sân khấu, cuối cùng còn sắp xếp cho bà một vai bưng mâm.

Một vị phu nhân phú quý sống trong nhung lụa lại từ nơi xa xôi chạy tới thành phố phim diễn một vai bưng mâm, tình hình này thật sự làm Lăng Vi phải dở khóc dở cười, nhưng thấy mẹ Tạ nóng lòng muốn thử, Lăng Vi cũng không ngăn cản bà.

Diễn xong cảnh này, mẹ Tạ cũng đi tẩy trang, nhưng trông dáng vẻ thì vẫn chưa đã thèm, “Thật sự chơi quá vui, chơi vui hơn trong nhà nhiều.

..

“Vừa rồi trang điểm làm mẹ xấu đi.

” Lăng Vi cười nói.

Mẹ Tạ xua tay, “Không sao, tùy vai mà, quan trọng là diễn có giống hay không thôi, vừa rồi mẹ diễn được không? Có giống người bưng mâm không?”

Lăng Vi gật đầu, “Rất giống.

” Suy nghĩ một hồi vẫn quyết định để bà chuẩn bị tâm lý trước, “Mẹ, mẹ đừng nên kỳ vọng quá cao, cũng không chắc đến lúc đó sẽ được cho lên ống kính đâu.

..

Mẹ Tạ:.....

“Vừa rồi rõ ràng ống kính có quay mẹ mà? Hay là không được quay trúng?”

Lăng Vi muốn gật đầu, lại cảm thấy làm vậy thì quá tàn khốc, suy nghĩ một hồi rồi nói: “Nếu mẹ thật sự muốn diễn thì đến lúc đó con nói với chị Lý một tiếng, kêu chị ấy giữ một nhân vật trong Thiên Hạ cho mẹ, thế nào? Quý phu nhân Hoàng Thái Hậu gì đó được không.

..

Hai mắt mẹ Tạ sáng ngời, “Cái này cũng được, nếu Lý Ý cảm thấy khó xử, vậy con cứ nói với cô ấy là mẹ có thể mang vốn vào đoàn!”

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ đúng là có nhiều hiểu biết, những từ chuyên biệt dành riêng cho giới giải trí mà bà cũng có thể thuận miệng nói ra như vậy!

“Mẹ nghe thư ký Đỗ nói Thiên Hạ cần vốn đầu tư rất lớn, con để mẹ chi tiền một chút đi, dù sao mẹ cũng là hội trưởng fans mà.

” Mẹ Tạ nói.

Lăng Vi cười nói: “Cái này con cũng không rõ ràng lắm, con cũng mặc kệ mấy cái đó, nhưng mà mẹ, mẹ có bao nhiêu tiền nhàn rỗi để đầu tư vậy?”

Mẹ Tạ bấm tay tính toán, nói: “Có thể lấy ra mấy chục triệu, còn có mấy khoản đầu tư bất động sản gì đó nữa.

..

Lăng Vi nghe xong có chút run bần bật, lúc này cô mới chậm chạp phát hiện mình đang thuận miệng hỏi một câu rất khó lường, vậy mà mẹ Tạ lại trả lời không một chút do dự nào.

Lúc sau Lăng Vi lại mang mẹ Tạ đi dạo ở chung quanh một vòng, lại tìm một khung cảnh xinh đẹp một chút để hai người chụp chung vài tấm, đến bữa tối lại đi ăn mỹ thực của nơi này.

Đi dạo cả một buổi chiều, thể lực của một người trẻ tuổi như Lăng Vi ngược lại không tốt bằng mẹ Tạ, sau khi trở lại khách sạn cô có cảm giác cả người

đều bắt động luôn, ngồi ở trên sofa một hồi lâu mới hồi phục lại được.

“Con không được như vậy.

” Mẹ Tạ nói, “Về sau đi cùng mẹ tới múa ở quảng trường đi.

”

Tự suy diễn tới cảnh tượng mình đứng ở bên trong một nhóm bác gái vắn người xua tay, cả người Lăng Vi đều cảm thấy không ổn, vì thế uyển chuyển nói: “Sau khi trở về chị Lý sẽ giúp con sắp xếp đi tập thể hình.

”

Mẹ Tạ ghét bỏ nói: “Phòng tập thể hình có cái gì tốt, một đám người chạy bộ ở bên trong, giống như mấy con hamster bị nhốt ở trong lồng sắt vậy.

”

Lăng Vi:.....

Vì sao lại dạy cho cô cái suy nghĩ này, sau này kêu cô làm sao đối mặt với phòng tập thể hình đây!!

Mẹ Tạ tiếp tục nói: “Chạy bộ là tốt nhất rồi, vẫn nên chạy ở trên núi của chúng ta, không khí tươi mát không nói, sau núi còn có mây phủ quanh, cho dù có chạy khỏa thân thì cũng không có ai quan tâm.

”

Lăng Vi chớp chớp mắt, nghe cũng rất không tệ, lần sau về nhà nhất định phải đi xem thử, cho dù không chạy bộ thì đi tản bộ cũng được.

Vì thế sáng khoái nói: “Được đó, lần sau về nhà con sẽ chạy một vòng!”
“Con đi tắm một cái trước đi, cũng có thể giúp giảm bớt mệt nhọc đó.

” Mẹ Tạ nói.

“Mẹ đi tắm trước đi.

”

“Không có việc gì không có việc gì, con mau đi đi.

” Mẹ Tạ nói xong lại đẩy Lăng Vi vào trong phòng tắm.

Cuối cùng Lăng Vi cũng chỉ có thể nghe lời đi vào phòng tắm tắm rửa.

Mẹ Tạ tự pha cho mình ly trà, lại lấy máy tính bảng từ trong túi ra, hôm nay đã chụp rất nhiều hình, bà định đăng lên trên Weibo.

Ngay lúc bà đang mân mê máy tính bảng thì di động ở bên cạnh lại vang lên.

Mẹ Tạ nhìn thoáng qua thì phát hiện là Tạ Thanh Nghiên gọi video tới, vì thế không thèm nghĩ nơi này là đâu đã bắt máy lên, sau đó bà lập tức nhìn thấy đầu tóc con trai ướt nhẹp, lại còn để trần nửa người trên.

Mẹ Tạ:.....

Tạ Thanh Nghiên:.....

Mẹ Tạ nhíu mày, trên mặt lộ vẻ ghét bỏ, “Con muốn chết hả, nói chuyện video với mẹ cũng không biết mặc quần áo vào?? Cay mắt quá!”

Tạ Thanh Nghiên ở đối diện rõ ràng cũng bị dọa sợ không nhẹ, vốn đang ngồi ở trên sofa thì lập tức cả người đều nhảy ra sau, sau đó vội vàng cầm cái gối ôm che ở trước ngực, “Mẹ??? Sao mẹ lại ở bên đó??!!! Ai nói con muốn nói chuyện video với mẹ, đây là di động của Tiểu Vi!!”

Lúc này mẹ Tạ mới chậm chạp phát hiện mình lấy nhầm di động, mặt già đỏ lên, oán giận nói: “Sao di động của Tiểu Vi lại không cài mật mã vậy không biết?!”

Tạ Thanh Nghiên lộ ra vẻ mặt xem thường, đứng dậy tìm một bộ quần áo mặc vào, thuận tiện cầm chiếc khăn lông, vừa lau tóc, vừa trở lại trước sofa, “Di động riêng của cô ấy đã tắt máy, cái này là di động công việc của cô ấy, không có cài mật mã.

”

Mẹ Tạ gật đầu, “Thì ra là thế.

”

“Sao mẹ lại chạy tới đó? Cũng không nói cho con biết một tiếng.

” Tạ Thanh Nghiên không vui nhúu mày.

Mẹ Tạ bĩu môi, “Nói cho con biết rồi thì sao mẹ đi được nữa!”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Mẹ nói mẹ làm gì một hai phải chạy tới đó vậy?”

Mẹ Tạ: “Mẹ mang người tới tiếp ứng nha, đây là chức trách của một hội trưởng như mẹ!”

Tạ Thanh Nghiên ném cái khăn sang một bên, nói: “Thôi bỏ đi, mẹ tới đó sẽ chỉ gây thêm phiền toái cho Tiểu Vi, cô ấy đang bận đóng phim, vậy mà còn phải phân thân ra chiếu cổ mẹ nữa.

”

Mẹ Tạ trừng anh, “Nói cứ như mẹ không biết tự gánh vác cuộc sống vậy.

”

Tạ Thanh Nghiên rất không cho bà mặt mũi: “Không khác là bao.

”

Mẹ Tạ không chút khách khí mắng lại: “Nhưng con đã lớn già đầu vậy rồi mà còn làm nũng với một bà già không biết tự gánh vác cuộc sống như mẹ, mặt mũi con đâu?”

Tạ Thanh Nghiên: “Con không có mặt mũi, lúc trước khi sinh con ra, mẹ không có di truyền cho con mà!”

Mẹ Tạ: “Nhóc thúì, con đang bẻ ngược lại nói mẹ không có mặt mũi hả?”

Tạ Thanh Nghiên: “Con không có nói mà.

”

Mẹ Tạ: “Vậy không còn gì để nói nữa, tạm biệt!”

Tạ Thanh Nghiên vội vàng ngăn lại, “Từ từ đã, con gọi tới là muốn tìm vợ con, không phải tìm mẹ, mẹ không có quyền cúp video của con!”

Mẹ Tạ cười lạnh, sau đó vươn một ngón tay ra, tàn nhẫn vô tình mà cúp video!.

Chương 99: Chương 99

Mẹ Tạ tức giận cúp video của con trai mình xong lại thở ra một hơi, sau đó mang tâm trạng vui vẻ tiếp tục chỉnh sửa lại ảnh chụp.

Khi Lăng Vi ra khỏi phòng tắm thì đã thấy mẹ Tạ đang ngâm nga chơi máy tính bảng, vì thế cô vừa lau tóc vừa đi qua, ngồi xuống bên cạnh mẹ Tạ, “Mẹ đang làm gì vậy?”

Mẹ Tạ đẩy máy tính bảng qua cho cô xem, “Mẹ đang đăng ảnh chụp lên trên Weibo, là những tấm ảnh chụp trong buổi tiếp ứng hôm nay đó.

”

Lăng Vi thò đầu qua nhìn thử, “Nhiều người quá vậy, không thấy rõ mặt ai cả.

”

“Thấy rõ mặt con là được rồi, những người khác chỉ là làm nền.

” Mẹ Tạ cười nói.

Lăng Vi ôm lấy bả vai của mẹ Tạ, thật lòng nói: “Mẹ, cảm ơn mẹ, mẹ vì con làm nhiều chuyện như vậy, con lại cảm thấy mình không có làm gì để báo đáp mẹ cả, sau này con và Thanh Nghiên sẽ hiếu thuận với mẹ, hiếu thuận cả đời luôn!”

Mẹ Tạ rất cảm động gật gật đầu, nói: “Con ngoan, một mình con hiếu thuận với mẹ là được rồi, đừng mang tên nhóc thối kia theo, vừa rồi thiếu chút nữa mẹ đã bị nó chọc tức chết!”

Lăng Vi nghi hoặc nhìn bà, “Vừa rồi?”

Mẹ Tạ gật đầu, “Vừa rồi nó gọi video cho con, bị mẹ không cẩn thận bắt

máy lên, sau đó mẹ với nó không thể nói chuyện tiếp được nữa, cho nên mẹ cúp rồi.

”

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ liếc nhìn cô một cái, nói: “Hay là con gọi video lại cho nó đi.

”

Lăng Vi cong môi cười nói: “Không có việc gì, không nóng nảy, nếu anh ấy đã chọc mẹ tức giận, vậy con cũng sẽ không để ý tới anh ấy, trút giận cho mẹ.

”

Mẹ Tạ duỗi tay néo néo gương mặt của Lăng Vi, trên mặt lộ đầy vẻ hiền từ, nói: “Ai da, sao con lại ngọt ngào như vậy, nếu về sau Thanh Nghiên dám không cưới con, mẹ sẽ kêu Thanh Hoa cưới con!”

Emmmm.....Lời hứa này thôi bỏ đi, cô thật sự không có cảm giác với Thanh Hoa nha!

“Mẹ, con tới giúp mẹ chỉnh sửa lại ảnh chụp.

” Lăng Vi thấy bà mang kính viễn thị lên thì vội vàng ném khăn lông sang một bên, nhận lấy máy tính bảng trên tay bà cụ.

“Con không lau khô đầu tóc trước sao?”

“Sắp khô rồi, đợi lát nữa nó sẽ tự khô thôi.

” Lăng Vi không quá để ý nói.

Mẹ Tạ lại cầm lấy cái khăn lông cô mới vừa ném xuống lên, tiếp tục lau tóc giúp cô, nói: “Không thể để tóc ướt như vậy, bây giờ con còn trẻ không thấy có gì, chờ khi lớn tuổi rồi sẽ thường xuyên bị đau đầu, phải yêu quý thân thể của mình.

”

Lăng Vi cầm máy tính bảng trên tay, lổ tai lại nghe mẹ Tạ cảm ràm, sau đó không cẩn thận hốc mắt liền đỏ lên.

Đã từ rất lâu cô không có loại cảm giác được trưởng bối quan tâm như thế này rồi, cảm rằm như vậy làm cô cảm thấy mình vẫn được che chở.

Mẹ của Lăng Vi sinh bệnh qua đời khi cô mới vào năm nhất, để cô ở lại sống một mình, cũng không có họ hàng nào khác, có lẽ có, nhưng mẹ Lăng chưa bao giờ nhắc tới trước mặt cô, cho nên từ lâu cô đã quên loại cảm giác được trưởng bối yêu thương là thế nào rồi.

Chờ sau khi đăng ảnh chụp lên rồi, Lăng Vi mới nhớ tới những tấm ảnh chụp chung của mình và mẹ Tạ, vì thế lại vui vẻ mở di động ra lần nữa, chuẩn bị đăng ảnh chụp chung với mẹ Tạ vào hôm nay lên trên Weibo, nhưng khi vừa mới khởi động máy thì cô lại phát hiện có rất nhiều tin nhắn gửi tới WeChat của mình.

Cô lén nhìn bà cụ một cái thì phát hiện bà đang say mê lướt Weibo, Lăng Vi lập tức click mở WeChat ra xem tin nhắn, quả nhiên Tạ Thanh Nghiên chính là người đã gửi cho cô một loạt tin nhắn thật dài.

“Bà xã, đang làm gì vậy?”

“Bảo bối, em đang ở đâu?”

“Bảo bảo, anh về nhà rồi, tắm rửa xong thì nhớ gọi video tới đó.

..

“Điện thoại tắt máy? Hết pin sao?”

“Vừa rồi anh gọi video vào điện thoại công việc của em, bị mẹ bắt máy, anh cãi nhau với bà ấy một chút thì bị bà ấy cúp video rồi.

..

“Vậy mà bà ấy lại im hơi lặng tiếng chạy qua đó, không gây thêm phiền toái cho em chứ?”

“Bận xong thì nhớ gọi video cho anh đó.

..

“Bỗng nhiên nhớ tới chuyện này, lần này mẹ tới đó sẽ ở cùng phòng với em

phải không? Vậy phúc lợi buổi tối của anh phải làm sao bây giờ?”

“Lúc trước đã nói xong, anh kiên quyết không đồng ý cho em cắt xén phúc lợi của anh!”

“Không gặp được mặt đã rất thống khổ, em nhẫn tâm cắt xén phúc lợi của anh sao?”

“Hay là em tìm một cái cơ vào trong phòng tắm nói chuyện video với anh đi? Chúng ta chơi cosplay phòng tắm?”

“Hoặc là nhân lúc mẹ anh ngủ.

”

.....

Kể tiếp, ba Tạ sợ phúc lợi bị cắt xén cho nên một mình tự quyết định các chủ ý ngu ngốc.....

Sao người này lại thú vị, đáng yêu như vậy chứ!

Lăng Vi nén cười, lên trả lời tin nhắn của anh, “Vừa rồi anh chọc mẹ tức giận, bây giờ em đang lấy lòng bà ấy, cho nên phải lạnh nhạt anh.

”

Chắc là Tạ Thanh Nghiên ở bên kia tập trung chờ tin nhắn của cô, cho nên cô mới vừa gửi qua, anh đã lập tức trả lời lại: “Bảo bối, anh chính là ông xã của em đó.

”

Lăng Vi nói: “Nhưng bà ấy là mẹ chồng của em, làm tốt quan hệ mẹ chồng nàng dâu cũng rất quan trọng đó! Ông xã xếp ở phía sau.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi: “Không nói với anh nữa, em muốn đăng bài lên Weibo.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Muốn cùng anh khoe ân ái sao?”

Lăng Vi: “Không, em muốn khoe ảnh chụp chung của em và mẹ.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi: “Đợi lát nữa lại nói chuyện với anh.

..

Tạ Thanh Nghiê: “Bảo bối, anh cảm thấy em yêu mẹ anh hơn rồi.

..

Lăng Vi: “Đương nhiên, bà ấy là hội trưởng fans đoàn của em, trên tay nắm giữ quân đoàn thủy quân đất nhất, bà ấy còn chuẩn bị đầu tư mấy chục triệu cho em, kim chủ lớn như vậy, đương nhiên em phải yêu bà ấy hơn rồi!”

Tạ Thanh Nghiê: “Mấy chục triệu có là cái gì? Anh đang chuẩn bị đầu tư mấy trăm triệu cho em đây!”

Ba Tạ cảm thấy mình sắp bị hai người phụ nữ trong nhà chọc tức chết rồi!

Lăng Vi nói: “Anh là ông xã của em, đầu tư nhiều một chút không phải là việc nên làm sao? Tranh công cái gì?”

Tạ Thanh Nghiê:.....

Bên này hai người đang lén trò chuyện trên WeChat, bên kia mẹ Tạ đã chán lướt Weibo, đứng lên lười nhác vươn vai nói: “Mẹ đi tắm rửa một cái đây, có hơi mệt rồi.

..

Lăng Vi thiếu chút nữa đã đánh rơi di động xuống đất, cười tủm tỉm nói với mẹ Tạ: “Vậy mẹ mau đi tắm đi, tắm xong đi ngủ sớm một chút.

..

Chờ mẹ Tạ vào phòng tắm rồi, lúc này Lăng Vi mới thở ra, sau đó vội vàng click mở video lên gọi đi, ở bên kia Tạ Thanh Nghiê đang nằm ở trên giường.

Lăng Vi chủ động gọi video như vậy rõ ràng đã lấy được lòng anh, sau đó anh cong môi cười nói với cô: “Không phải muốn lạnh nhạt anh sao?”

“Vậy bây giờ em cúp video tiếp tục lạnh nhạt nha?”

“Bảo bối, em học hư rồi.

..

“Đó là học từ anh thôi!”

Tạ Thanh Nghiên bắt đắ dĩ thờ dài, “Được được được, là lỗi của anh.

”

Lăng Vi thấy anh nằm dài trong ổ chăn, nhin không được cười hỏi: “Sao hôm nay anh lên giường sớm quá vậy?”

Tạ Thanh Nghiên bày ra bản mặt vô cùng đáng thương, nói: “Cô đơn trông trải quá mà, nằm một mình trong chăn không thấy ấm gì cả, chỉ có thể tự mình chui vào trong chăn sớm một chút để tự sưởi ấm thôi.

”

Lăng Vi vừa buồn cười lại bắt đắ dĩ, “Cuối tháng này là em có thể trở về rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên gật gật đầu, “Bảo bồi lớn, nhớ em quá.

”

Lăng Vi mím môi, hốc mắt có chút ướt át, “Em cũng nhớ anh, muốn ôm anh.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi thấy biểu cảm của anh không đúng, vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

Tạ Thanh Nghiên hít ngược một hơi, “Anh cứng rồi.

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên ho nhẹ một tiếng, giải thích nói: “Vừa rồi em trừng đôi mắt ngập nước mắt nói muốn ôm anh, anh lập tức cứng lên.

”

Lăng Vi quay đầu lại nhìn về phía cửa phòng tắm, nhỏ giọng nói: “Anh có thể nhỏ giọng một chút không? Bây giờ em không phải ở trong phòng một mình!”

“Mẹ anh đâu?”

“Đi tắm rồi.

”

“VẬY NHANH LÊN.

”

Lăng Vi nghi hoặc: “Nhanh lên làm gì?”

Tạ Thanh NghiêN: “Phúc lợi của anh!”

Lăng Vi quyết đoán cự tuyệt: “Không có thứ này.

”

Tạ Thanh NghiêN:.....

Tạ Thanh NghiêN: “VẬY em vén áo tắm dài lên cho anh nhìn ngực một chút đi.

Lăng Vi:.....

“Nhanh đi mà.

” Tạ Thanh NghiêN dẫ dành cô.

Lăng Vi cười lạnh, sau đó vươn một ngón tay ra, tàn nhẫn vô tình cúp video!

Tạ Thanh NghiêN:.....

Mới vừa cúp video xong, mẹ Tạ cũng vừa mới tắm rửa xong đi ra khỏi phòng tắm, trông giống như bà đã canh đúng thời gian vậy, Lăng Vi lén lút thở phào nhẹ nhõm, click mở ảnh chụp hôm nay ra, chỉnh sửa đơn giản vài chỗ, sau đó đăng lên trên Weibo.

Từ sau khi nổi tiếng, tần suất cô sử dụng Weibo cao hơn rất nhiều, bây giờ cô đã có hơn mười triệu fans, không còn là người mới không có tiếng tăm nữa, ngày thường cô chỉ tùy tiện đăng một vài thứ thôi thì cũng đã có một lượng lớn cư dân mạng vào xem bình luận này nọ.

Lăng Vi đăng một lúc chín tấm hình, phía trên ghi một câu: “Fan số một của tôi.

”

Bên trong mỗi bức hình chụp chung, hai người đều cười đến mặt mày sáng

lạn, trông có vẻ tình cảm rất tốt.

Fans của Lăng Vi nhanh chóng phát hiện bà cụ trong bức ảnh chính là hội trưởng fans đoàn của bọn họ, vì thế sôi nổi bình luận lại là thật tình cảm, không ngờ fans và thần tượng cũng có thể thân mật như vậy, thật hâm mộ.

Tạ Thanh NghiêN cũng nhanh chóng chia sẻ Weibo này, lại bình luận nói: “Chẳng lẽ fan số một không phải là anh sao?” Vì thế các fan lại vội vàng phản bội.

“Là anh là anh, fan số một nên là anh, ai kêu anh đẹp trai như vậy!”

“Ba Tạ, hôm nay anh đánh dấu chưa?”

“Tổng tài bá đạo, người ta cũng đã chạy tới thành phố phim thăm ban rồi, anh lại chỉ ở bên này mỗi mắt trông mong thôi sao?”

“Tổng tài bá đạo, bay qua đi, đừng sợ!”

“Tạ tổng, tình nhân số một có lẽ có phần của anh, nhưng fan số một thì tôi thấy không chắc!”

.....

Tạ Thanh NghiêN đau đầu mà lướt Weibo, lại âm thầm tự an ủi đó là mẹ của mình, ngàn vạn lần đừng so đo với bà!

Suy nghĩ một hồi, ông chủ Tạ lại gửi tin nhắn cho thư ký Đổ, “Ngày mai tôi muốn nghỉ phép.

..

Thư ký Đổ nhanh chóng trả lời: Người này đã chết, có việc xin cứ đốt vàng mã!

Ông chủ Tạ:.....

Ba Tạ không vui suốt cả buổi tối, lại chỉ có thể mang tâm trạng buồn bực khó chịu, gian nan đi vào giấc ngủ.

Sau khi mẹ Tạ đi đến thành phố phim thì lập tức giống như tìm được một tổ chức cho chính mình vậy, suốt hai ngày vẫn vô cùng hưng phấn đi diễn các vai quần chúng, bà cũng không thêm để ý đến mình sẽ diễn vai gì, càng không cần tiền, chỉ cần có thể lên sân khấu thì bà đều gơ tay giành diễn.

Lam Nhược ngồi ở bên cạnh nhìn mà cũng thấy vui vẻ theo, nhỏ giọng nói chuyện với Lăng Vi, “Xem ra sau này cô kết hôn, hoàn toàn không cần lo lắng tới vấn đề mẹ chồng nàng dâu.

..

“Đúng vậy, bà là người rất tốt.

” Lăng Vi cũng rất cảm khái.

“Cho nên khi nào cô và Tạ tổng kết hôn?”

Lăng Vi lắc đầu, “Trước mắt vẫn chưa có quyết định về chuyện này.

..

Lam Nhược nhíu mày: “Là cô không tính toán, hay là Tạ tổng không tính toán?”

Lăng Vi suy nghĩ một hồi rồi nói: “Chắc là tôi, bây giờ sự nghiệp của tôi vẫn đang trong giai đoạn phát triển, sẽ khá bận, không đủ tinh lực chiếu cố gia đình.

..

“Chỉ cần Tạ tổng ủng hộ là được, cô đúng là người phụ nữ rất hạnh phúc.

..

Lăng Vi nhìn Lam Nhược, phát hiện gần đây mặt mày của cô ấy luôn chứa vẻ u buồn, tâm trạng cũng không tốt, chắc vẫn là vì Lục Khuynh đi.

Nhưng suy nghĩ một hồi, Lăng Vi vẫn tiếp tục giữ im lặng.

Mẹ Tạ ngây người ở thành phố phim mấy ngày, sau khi diễn đủ rồi mới cảm thấy mỹ mãn mà trở về.

Mà suất diễn của Lăng Vi trong phim 《 Mặt Trái 》 cũng đóng máy sau nửa tháng.

Bởi vì Lăng Vi diễn vai nữ số hai khá quan trọng, cho nên vào ngày đóng máy, đoàn phim cũng vô cùng có thành ý chuẩn bị tiệc rượu và bánh kem

cho cô.

Nhưng đoàn phim này khá là văn nhã, cho nên cũng không có đại chiến bánh kem, điều này cũng làm Lăng Vi thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Lúc ăn cơm, Lăng Vi vẫn bị rót vài ly rượu, cả người nhanh chóng trở nên mơ hồ, Lam Nhược ở bên cạnh che chở cho cô, hét lên: “Mọi người đừng rót rượu cô ấy nữa, trong phòng của cô ấy còn có một bất ngờ dành cho cô ấy đó.”

..

Đầu của Lăng Vi đã rất nặng nề, nhưng vẫn chưa đến trình độ say không biết gì, “Bất ngờ gì?”

Lam Nhược: “Trở về xem sẽ biết.”

..

Đêm đó ẩm ỉ đến gần 12 giờ Lăng Vi mới được thả về phòng, lúc cô tiến vào phòng thì đã bị người đàn ông đứng ở sau cửa ôm lấy.....

Lăng Vi sợ tới mức hét lên một tiếng, đột nhiên quay đầu lại thì mới phát hiện là người đàn ông mà mình đã hung nhớ ngày đêm.

Nụ cười của người đàn ông kia cực kỳ tươi, “Bảo bối, anh tới đón em về nhà.”

..

Cô ngoan ngoãn gật đầu: “Vâng.”

..

Chương 100: Chương 100

Cho dù mỗi ngày đều gọi điện thoại, mỗi ngày đều gọi video, mỗi ngày đều ngọt ngào, nhưng trong khoảnh khắc gặp được nhau, bọn họ mới phát hiện những cách thức liên hệ thân mật đó xa không thấy đủ, với hai người yêu nhau mà nói, chuyện thân mật nhất nên là mặt đối mặt, ôm ấp hôn nhau mới đúng.

Lăng Vi ỷ vào cơ thể nhỏ nhắn của mình mà giơ hai tay ôm lấy cổ của Tạ Thanh Nghiên, lại dùng sức một cái, cả hai chân cũng đeo lên eo anh, giống như một con gấu Koala treo cứng ngắc lên trên người của anh vậy.

Trên người cô mang theo men say, ngọt ngào gọi một tiếng: “Anh ơi ~”
Trong hơi thở còn mang theo một chút mùi rượu.

Tạ Thanh Nghiên nâng mông cô lên, nhẹ nhàng ôm lấy cô, còn thuận thế xoay một vòng, “Có phải rất nhớ anh hay không?”
“Nhớ muốn chết.

” Cô chôn mặt vào vai anh, nói chậm rì rì.

Tạ Thanh Nghiên cười cười rồi lại thở dài, “Thật muốn giấu em ở trong nhà không cho đi đâu hết.

”

Lăng Vi dựa vào vai anh, vừa chậm rãi lại nghiêm túc nói: “Anh, chờ sau khi em nhận được giải nữ chính xuất sắc nhất rồi chúng ta hãy kết hôn đi, sau đó mỗi năm em chỉ diễn một bộ phim, thời gian còn lại đều sẽ ở trong nhà sinh con cho anh, anh muốn mấy đứa em sẽ sinh mấy đứa.

..

Nụ cười trên khóe miệng của anh không cách nào ngăn chặn nổi, “Ngoan quá vậy?”

Xem ra đã say thật rồi, còn cái gì mà muốn mấy đứa sẽ sinh mấy đứa, sau khi tỉnh lại chắc chắn sẽ trở mặt không nhận.

Tạ Thanh Nghiên ôm cô đi thẳng tới bên mép giường, sau đó vẫn tiếp tục ôm cô, chỉ là đổi ôm ngang hông cô thành để cô ngồi ở trên đùi mà thôi.

Đêm nay cô gái này ngọt ngào như vậy, anh phải chọc ghẹo cô một phen mới được.

Vì thế cười hỏi cô: “Bảo bối, có phải em say rồi hay không?”

Lăng Vi bĩu môi định lắc đầu, nhưng đầu đã nặng đến lắc không nổi, cho nên thành thật trả lời: “Không có, em chỉ cảm thấy đầu hơi choáng váng thôi.

..

Sao lại ngoan như vậy, người khác uống rượu vào là giả điên, còn cô uống nhiều sẽ trở nên ngoan ngoãn sao?

Tạ Thanh Nghiên không biết xấu hổ nói: “Anh vượt ngàn dặm tới đây, vậy có phải em nên tỏ vẻ một chút hay không.

..

Lăng Vi dùng cái đầu trì độn suy nghĩ một hồi rồi nói: “Vậy em trả phí đi đường cho anh nha?”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Anh là người sẽ để ý chút phí đi đường sao? Vì thế anh chỉ vào miệng mình, “Hôn một cái.

..

Lăng Vi không hề nghĩ ngợi, rất dứt khoát thò đầu qua hôn một cái.

Thật ngọt! Tạ Thanh Nghiên vui vẻ nghĩ, sau đó lại nói: “Hôn thêm cái nữa.

”

“Moa ~”

“Lại hôn thêm cái nữa.

”

“Moa”

Nhìn cô cứ hôn một cái lại một cái theo lời mình, Tạ Thanh Nghiên nhin không được bật cười ha ha, “Trời ạ, thật đáng yêu, đáng tiếc không có mang trang phục đáng yêu đến cho em mặc.

”

Nghe thấy cụm từ trang phục đáng yêu, Lăng Vi dừng lại một chút, sau đó giãy giụa leo xuống người Tạ Thanh Nghiên, “Em có nha.

”

Tạ Thanh Nghiên:!!!

Anh kích động đứng lên, “Em có?”

“Có!” Lăng Vi trì độn xoay người lại, trong đầu cứ xoay tròn, chậm rì rì đi đến trước tủ quần áo, sau đó đẩy ngược cửa tủ ra, kết quả cánh cửa đứng im không nhúc nhích.

Tạ Thanh Nghiên buồn cười đi qua giúp cô đẩy cửa ra, sau đó liếc mắt một cái đã nhìn thấy hai bộ trang phục đáng yêu ở phía trên ô vuông, cả hai bộ đều trang phục hình mèo, một bộ là màu hồng nhạt, một bộ là màu trắng, Tạ Thanh Nghiên giống như đã nhặt được bảo bối, lập tức lấy hai bộ này ra, sau đó chọn bộ màu hồng nhạt, “Bảo bối, chúng ta mặc cái này vào được không, mặc nó vào, em chính là bảo bối đáng yêu nhất rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên cảm thấy chắc là biểu cảm và nụ cười lúc này của mình trông không khác gì ông chú đáng khinh cả.

Lăng Vi nghiêng đầu nhìn hai lỗ tai mèo màu hồng phấn lông xù kia, cười nói: “Thật xinh đẹp.

..

Tạ Thanh Nghiên gật đầu, “Lại đây, ba ba giúp em mặc vào.

..

“Được nha.

” Sau đó mèo con cứ không hề phòng bị mà tự động đưa tới cửa như vậy.

Lúc Lăng Vi mặc xong trang phục đáng yêu vào xong thì lại bị Tạ Thanh Nghiên đè ở trên giường giở trò, sau đó cô vẫn rất cẩn thận nói: “Anh ơi, anh đè lên cái đuôi của em rồi.

..

Đúng là muốn mạng già của anh mà!

Ba Tạ chịu đựng không cho chảy máu mũi, “Bảo bảo, em mặc vào bộ đồ này vào rồi vậy phải kêu như thế nào?”

“Meow ~ Meow ~”

Ba Tạ: “Ngoan, tiếp tục.

..

“Meow ~ Meow ~ Meow ~”

Biết nói gì mới tốt đây? Vui đầu chịu khó làm cô là được rồi!

Làm xong một lượt, Lăng Vi thở hổn hển nhìn anh, “Meow ~ ~”

Ba Tạ:.....

Làm xong lần thứ hai, Lăng Vi thở không ra hơi nhìn anh, “Meow ~ ~ ~ ~”

Ba Tạ:.....

Ba hiệp qua đi, Lăng Vi cơ bản kêu không nổi nữa, “Meow”

Ba Tạ thở ra một hơi thật dài, “Bảo bảo, em đừng kêu nữa, để anh nghỉ ngơi nửa ngày đã.

..

“Vậy em có thể nói chuyện bình thường được chưa?” Vừa rồi cô vẫn luôn muốn hỏi ra câu này.

Ba Tạ:.....

Buổi sáng ngày hôm sau, sau khi Lăng Vi tỉnh lại thì chỉ cảm thấy eo đau lưng đau, tứ chi bủn rủn giống như bị xe cán qua vậy, nghĩ thầm chẳng lẽ tối hôm qua sau khi uống say cô lại đi đánh nhau với người ta một trận? Vừa lật người qua thì mới phát hiện Tạ Thanh Nghiên đang nằm ở bên cạnh, vì thế ký ức mơ hồ sau khi uống say giống như thủy triều ập tới, lập tức bao phủ cả người cô lại.

Vậy mà cô lại nhân lúc bản thân uống say tự bán mình đi!! Còn vô cùng phối hợp cống hiến ra hai bộ trang phục đáng yêu còn sót lại, trong quá trình vận động ở trên giường thì lại càng cực kỳ phối hợp mà không ngừng kêu meow meow meow!

Này..... Này..... Thật sự quá mất mặt rồi!
Cái đầu tiên Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy sau khi tỉnh lại chính là bạn gái của mình đang cố gắng chôn mặt mình vào trong cái gối nằm.

Anh vội vàng vươn tay kéo cô ra, “Bảo bối, em muốn làm mình ngộp chết sao?”

Lăng Vi tạm dừng một chút, sau đó buồn bực nói: “Ngộp chết luôn đi, quá mất mặt rồi!”

Tạ Thanh Nghiên thấp giọng cười, sau đó lại kéo cô qua ôm vào trong lòng ngực, “Tình thú giữa vợ chồng với nhau thì có cái gì mà mất mặt? Ngoan, tối hôm qua em rất đáng yêu, về sau lúc ở nhà không có việc gì làm, thỉnh thoảng say một chút cũng rất không tệ.

..

“Anh tưởng bở!” Chờ sau này cô luyện ra tửu lượng đầy mình rồi, còn không biết ai sẽ chuốc say ai đâu!

Cùng ngày hôm đó, Lăng Vi đã thu dọn đồ đạc trở lại Bắc Kinh, Tạ Thanh Nghiên tới vào buổi tối, đến sáng lại trở về, đúng thật là chỉ tới đón cô, nhưng cũng nhân tiện nhận chút phúc lợi khi Lăng Vi say rượu.

Khi lên máy bay, Tạ Thanh Nghiên vẫn còn tiếc hận, “Vậy mà phải ném hai bộ trang phục đáng yêu kia đi, quá đáng tiếc!”

Lăng Vi đeo đồ bịt mắt lên, cũng không muốn để ý đến anh nữa, tối hôm qua thật sự quá mệt mỏi, không bao lâu sau cô đã nặng nề ngủ mất.

Lúc xuống máy bay vốn dĩ bọn họ sẽ đi tới lối thoát hiểm, nhưng mới sáng sớm Lý Ý đã gửi tin nhắn cho Trần Tiểu Nhược nói là kêu Lăng Vi đi ra từ cửa khẩu sân bay, bên kia có fans đón máy bay.

Lúc Lý Ý thông báo chỉ thị này ra thì cũng không biết Tạ Thanh Nghiênn đang ở đây, Trần Tiểu Nhược lại cho rằng Lý Ý biết việc này, cho nên cũng không có nói.

Lăng Vi cho rằng cô và Tạ Thanh Nghiênn đã công khai, vì vậy cũng không cần phải che đậy.

Tạ Thanh Nghiênn càng không biết khiêm tốn là gì, trường hợp có thể khoe thì sẽ cố gắng hết sức mà khoe, trường hợp không thể khoe thì cũng nỗ lực tạo ra cơ hội để khoe.

Trường hợp hôm nay tuyệt đối chính là sân khấu lớn nhất của anh.

Cũng không biết fans đón máy bay này là do Lý Ý sắp xếp tới để tạo khí thế, hay là fans đoàn do mẹ Tạ phải tới nữa, tóm lại số lượng không ít, lúc Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiênn tay trong tay đi ra, cả phi trường lập tức vang lên tiếng hét chói tai vô cùng nồng nhiệt.

“A!!!!!! Lăng Vi!!!!”

“Lăng Vi Lăng Vi Lăng Vi!”

“Trời ạ, là tổng tài bá đạo!! Hai người bọn họ lại đi chung với nhau! A!!!!”

“Sắp điên rồi, thật sự quá đẹp trai! Đẹp trai hơn ảnh chụp gấp 100 lần! Cao quá, chắc là gần 190 đi!”

“Thật ngọt ngào, vẫn luôn tay trong tay kìa.

..

Vô số tiếng hét chói tai vang lên, vô số di động được giơ lên cao, chỉ vì muốn để lại góc độ hoàn mỹ nhất cho hai người.

Tạ Thanh Nghiênn cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, ở trước mắt bao người cúi đầu hôn lên trán Lăng Vi, Lăng Vi bị đánh lén cũng chỉ cong

cong mắt mà cười, không có ý ngăn cản.

“A a a a!!!!”

Theo nụ hôn ngọt ngào này, tiếng thét chói tai của fans thiếu chút nữa đã lật nóc nhà của sân bay ra luôn!

Lăng Vi cũng không lập tức đi ngay, mà là đi qua ký tên cho fans, đáng ngạc nhiên là fans lại rất giữ trật tự, cũng không xô đẩy nhau, còn tặng cho Lăng Vi không ít quà tặng.

Ký một hồi lâu, lại thấy người thật sự quá đông không ký hết, Tạ Thanh Nghiên mới ôm cô rời khỏi sân bay.

Cũng có một ít fans khá hưng phấn muốn đuổi theo sau, nhưng rất nhanh đã phát hiện có mấy người đàn ông cao lớn đang đi theo phía sau bọn họ, tư thế kia vừa nhìn đã biết là vệ sĩ rất lợi hại rồi, lúc này các fan mới chịu từ bỏ.

Trong ngày hôm đó, truyền thông internet lại náo nhiệt, khắp nơi đều đang thảo luận về chuyện Lăng Vi ngược cầu ở sân bay, còn có rất nhiều ảnh chụp chung của hai người được đăng lên.

Ai cũng nói Lăng Vi là ngôi sao chuyên nghiệp nhất, cô không xuất hiện nhiều ngày, nhưng vừa xuất hiện đã mang theo bạn trai cùng nhau phát đường, đủ mọi loại đề tài được moi ra, còn các phóng viên thì cứ viết rồi lại viết, đây tuyệt đối là tấm gương tốt trong các ngôi sao.

Trên Weibo, nick của Tạ Thanh Nghiên lại tăng lên không ít fan, đều là một ít nhan cầu sùng bái nhan sắc của anh.

“Tổng tài bá đạo, anh có gương mặt thế này lại không ra mắt thì thật là quá đáng tiếc!”

“Ra mắt đi! Tổng tài bá đạo anh có thể!”

“Đúng vậy, sau khi chị của tôi nhìn thấy anh, trong một giây đã từ người qua đường chuyển thành fan!”

“Mẹ tôi còn hỏi có phải là nam ngôi sao nào hay không, thật sự quá đẹp

trai!”

“Tôi có thể nói tôi ở trên cùng chuyến bay với bọn họ không? Suốt dọc đường bị nhét một bụng cầu lương, Lăng Vi đeo bịt mắt ngủ suốt chuyến bay, tổng tài bá đạo cũng nhìn cô suốt chuyến bay, trời ạ, ánh mắt kia tuyệt đối chính là ánh mắt cưng chiều nhất!!”

“Thì ra trong đời thực cũng tồn tại một tổng tài bá đạo như vậy? Tôi cảm thấy lại tin tưởng vào tình yêu rồi!”

.....

Mà vừa mới Lăng Vi được Tạ Thanh Nghiên hộ tống lên xe cũng không thể ngờ được là bởi vì mình khoe ân ái ở sân bay mà lại được lên hot search một lần nữa, lúc này cô vẫn còn đang nghiêm túc thảo luận với Tạ Thanh Nghiên kế tiếp sẽ đi nơi nào.

“Đã lâu không trở về rồi, lên trên núi một chuyến trước đi, ở lại đó vài ngày.

” Lăng Vi đề nghị.

Nhưng Tạ Thanh Nghiên lại không đồng ý: “Anh cảm thấy chúng ta nên trải qua thế giới hai người trước đã!”

Lăng Vi không cần nghĩ cũng biết thế giới hai người trong miệng anh tuyệt đối sẽ là một thế giới tràn ngập nội dung bậy bạ, cô không muốn trải qua thế giới đó với anh chút nào!!!

Nhưng cuối cùng cô vẫn không lay chuyển được mà bị ba Tạ mang về nhà mình trải qua thế giới hai người.

Nhưng mà.....

Về đến nhà, vừa mới mở mật mã cửa ra thì lập tức mấy tiếng phanh phanh phanh vang lên, chỉ thấy dải lụa rực rỡ bay đầy trời sau cùng rơi xuống đầu bọn họ.

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên:.....

Đám người ở trong nhà làm Lăng Vi sợ đến ngây người.

Mà ba Tạ thì lại nghiêng răng nghiêng lợi mà nghĩ: Mặc kệ là vì nguyên nhân

gì, anh nhất định phải đổi mật mã!!!.

Chương 101: Chương 101

Sau khi Lăng Vi bình tĩnh lại, nhìn kỹ thì thấy là mẹ Tạ, bé Tạ, Thanh Hoa, A Thanh, lão Nghiêm, A Tuệ, Lý Ý, Chu Tiểu Quai, ông chủ Lâm, Đổng Đông, Chu Kiến, cộng thêm hai người bọn họ nữa thì trong nhà tổng cộng có 13 người!

Nhóm người này lén lút tới nhà bọn họ mở cuộc họp phi pháp gì đó sao? Lại còn tề tựu như vậy nữa!

Vẫn là ông chủ Tạ tương đối trấn định, nhìn lướt qua đám người một lượt rồi mới lạnh nhạt hỏi: “Làm gì đây? Muốn tới nhà tôi mở ba bàn mạt chược sao?”

Mười ba người, trừ bỏ bé Tạ ra thì đúng là có thể mở được ba bàn mạt chược!

Mẹ Tạ là người đầu tiên đứng ra, cười tủm tỉm nói: “Mọi người tới để chúc mừng Tiểu Vi thôi!”

Lăng Vi càng ngốc hơn, “Chúc mừng cái gì?”

Lý Ý nói: “Buổi sáng mới vừa nhận được tin tức, em được đề cử là người mới xuất sắc nhất cho giải thưởng Bạch Ngọc Lan, giải thưởng do Liên hoan Phim truyền hình quốc tế Thượng Hải tổ chức vào nửa tháng sau.

”

Cô ấy vừa mới nói xong, mẹ Tạ, bé Tạ, Chu Tiểu Quai đều vô cùng phối hợp mà hưng phấn hét to: “Yeah!!!”

Mọi người:.....

Một giải thưởng phim truyền hình dành cho người mới mà thôi, hơn nữa còn chỉ là một cái tên đề cử, vậy mà cũng vẫn kéo một đám người tới nhà chúc mừng cô, có phải đã quá long trọng rồi hay không?

Nhưng Lăng Vi vẫn rất vui vẻ nói cảm ơn mọi người: “Cảm ơn mọi người đã ủng hộ, nhưng chỉ là một cái tên đề cử thôi, cũng không nhất định sẽ nhận

được.

”

Đồng Đông cười nói: “Đã nhận được tin tức, vậy chắc chắn sẽ là cô rồi.

”

Lăng Vi nửa tin nửa ngờ, quay đầu lại nhìn Lý Ý, “Chị Lý, không phải là do chị động tay chân chứ.

” Cô cực kỳ tin tưởng vào năng lực của Lý Ý, ở trong giới này, chỉ cần cho cô ấy đủ tiền thì chuyện gì cô ấy cũng đều có thể làm đến ổn thỏa, có thể nói cô ấy là một người đại diện không gì không làm được.

Mẹ Tạ cười nói: “Sao con lại không có lòng tin vào bản thân mình quá vậy? Con nổi tiếng như vậy, bộ phim thần tượng lần trước cũng rất nổi, khả năng diễn xuất của con tất cả mọi người đều rõ như ban ngày, trao giải người mới cho con không phải rất bình thường sao?”

Lăng Vi luôn cảm thấy mọi người xung quanh đang nhìn cô với cặp mắt kính rất dày.

Mặc dù kế hoạch thế giới hai người đã bị quấy rầy, nhưng sau khi biết được Lăng Vi có thể lấy được giải thưởng, Tạ Thanh Nghiên vẫn rất vui vẻ nói: “Nếu đã như vậy, hôm nay để con làm chủ, đến nhà hàng của Chu Kiến ăn một bữa đi?”

Mẹ Tạ bĩu môi, “Không có gì mới cả!”

Tạ Thanh Nghiên hỏi: “Vậy mẹ muốn chúc mừng như thế nào?”

“Chúng ta đi mua đồ ăn trở về tự mình nấu đi, nấu cái lẩu gì đó đều được, bây giờ chúng ta còn có mấy đầu bếp nữa mà.

”

Chu Kiến cũng đề xuất ý kiến: “Sau đó chúng ta còn có thể mở ba bàn tiệc chược!”

Lăng Vi lộ vẻ 囧囧: “Trong nhà không có bàn tiệc chược.

”

Ông chủ Lâm rất quen thuộc hoàn cảnh ở lân cận, nói: “Đến phòng chơi mạt chược ở bên ngoài khu dân cư thuê ba bàn là được rồi.

”

Mẹ Tạ vỗ tay nói: “Đừng thuê, mua luôn đi, mua luôn ba bàn, dù sao trong nhà cũng rất rộng rãi, mẹ nhớ rõ có một phòng cho khách còn để trống, cứ để ở đó, ngày thường nếu có bạn bè tới thì cũng có thể chơi.

”

Về sau sẽ thường xuyên có người tới nhà chơi mạt chược?? Vậy bọn họ vĩnh viễn cũng đừng mong hưởng thế giới của hai người! Tạ Thanh Nghiên không hề nghĩ ngợi mà cự tuyệt: “Không được, căn phòng trống đó dùng để làm phòng trẻ em.

”

Lời này vừa nói ra, ánh mắt của mọi người không hện mà cùng chuyển đến bụng của Lăng Vi.

Lăng Vi vội vàng che bụng lại, “Không có!”

Tạ Thanh Nghiên trấn định nói: “Trước mắt vẫn đang ở trong giai đoạn cố gắng.

”

Mọi người:.....

Cuối cùng một đám người vẫn bị ba Tạ lừa dối đến nhà hàng của Chu Kiến ăn cơm, thuận tiện còn ở trong một phòng của nhà hàng chơi mạt chược, cuối cùng ba Tạ trở thành người thắng nhiều nhất.

Hai người về đến nhà, ba Tạ còn ra dáng ra hình mà lấy tiền thắng được ra đếm thử.

“ Bao nhiêu?” Lăng Vi hỏi.

“ Ba ngàn.

” Ba Tạ cười nói.

“Nhiều quá vậy.

” Lãng Vi cũng cười theo.

Ba Tạ đưa ba ngàn cho cô, “Thu đi, ông xã kiếm tiền cho bà xã tiêu.

”

Lãng Vi nhận lấy tiền, nhin cười nói: “Cám ơn đại lão gia đã thưởng.

”

“Nếu đã cầm tiền của đại lão gia rồi, vậy có phải nên có chút tỏ vẻ hay không?”

“Vậy em xoa lưng cho đại lão gia nha, em không chỉ biết xoa lưng, mà còn biết mát xa, bảo đảm ba ngàn này của anh tiêu rất xứng đáng!”

“Vậy còn chờ gì nữa, làm đi.

”

Tuy thế giới hai người đến khá muộn, nhưng vẫn làm ba Tạ rất vừa lòng! Lần này trở lại Bắc Kinh, Lãng Vi lập tức tiến vào trạng thái nửa nghỉ ngơi, đã qua nửa học kỳ, cô thân là sinh viên xuất sắc được cử đi học, nếu còn không đi học thì đúng thật là không còn gì để nói, cho nên Lý Ý sớm đã sắp xếp thời gian cho cô, để cô có thể học tập cho tốt mỗi ngày đều tiến về phía trước.

Ngày đầu tiên đi học, ba Tạ thân là bạn trai có trách nhiệm nhất, đương nhiên sẽ đích thân đưa đón cô, may mắn trường học và công ty của anh cũng cùng hướng đi, cho nên lúc này mới không làm chậm trễ thời gian.

Lãng Vi học chậm hơn những người khác nửa học kỳ, bài tập đương nhiên cũng chất thành đống lớn, vừa đến trường học, giáo viên hướng dẫn đã cho cô một danh sách các quyển sách cần học thật dài, kêu cô mau chóng đuổi kịp tiến độ, sau đó mới kêu bạn học kèm cô học tập, cao học năm nhất vẫn còn nhiều khóa học chuyên nghiệp phải học.

Lăng Vi là nghệ sĩ đang nổi trong thời gian gần đây, cho dù đang ở bên trong trường đào tạo ngôi sao thì sự xuất hiện của cô cũng vô cùng thu hút ánh mắt của mọi người, suốt con đường đi đến phòng học cũng có không ít người xin chụp hình ký tên này nọ, ban đầu Lăng Vi còn có thể ứng phó một chút, sau đó người càng ngày càng đông, đi một bước cũng khó khăn, nhưng rất nhanh đã có hai vệ sĩ chạy tới che chở cho cô, cũng đưa cô đến thẳng phòng học.

Đối với loại tình huống này, Tạ Thanh Nghiên sớm đoán trước, cho nên trước đó đã phái hai vệ sĩ đi theo cô, cũng may là có tác dụng kịp thời.

Nhưng sau khi vào phòng học thì tình trạng cũng không khá hơn là bao, vẫn có một số sinh viên nhiệt tình đến chào hỏi, thậm chí có người còn tỏ vẻ nguyện ý cho cô mượn bài ghi chép, Lăng Vi chỉ ứng phó bạn học thôi đã có chút làm không xuể rồi.

Giữa trưa Tạ Thanh Nghiên kêu lão Trương lại đây đón cô tới công ty, hai người cùng nhau ăn cơm trưa, sau đó Lăng Vi ngủ một giấc ngắn ở trong khu nghỉ ngơi xong lại ngồi lên xe để lão Trương chở về trường học đi học.

Một khoảng thời gian sau, Lăng Vi đều duy trì giờ giấc làm việc và nghỉ ngơi như vậy, chỉ khi đến cuối tuần mới đi làm một vài công việc mà Lý Ý đã sắp xếp cho cô.

Cuộc sống vừa an nhàn lại phong phú.

Bởi vì Lăng Vi đến trường học luôn để mặt mộc, cũng không có làm bất cứ sự nguy trang nào, cho nên trên mạng đã nhanh chóng lan truyền đủ loại ảnh chụp của cô, đều là ảnh chụp lén đến từ bạn học cùng trường.

Cho dù trong ảnh chụp Lăng Vi không có trang điểm, cũng không có ăn mặc hoa lệ, nhưng vẫn khiến mọi người khen ngợi.

“Nói thật, mặt mộc của Lăng Vi thật xinh đẹp, ngũ quan của cô ấy cũng rất cân đối.

..

“Làn da cũng quá tốt, chụp gần như vậy mà cũng không tìm ra khuyết điểm nào trên da mặt của cô ấy cả.

..

“Cho nên nói tự nhiên và nhân tạo thật sự có khác biệt rất lớn!”

“Nữ thần mặt mộc!”

“Quần áo trên người cô ấy cũng rất đẹp, nhưng lại không nhìn ra là nhãn hiệu nào cả.

..

“Chỉ là một bộ được bán trên Taobao, chỉ cần 199 đồng!”

“Lăng Vi nhanh như vậy đã bị Taobao theo dõi? Cũng bắt đầu nhận quảng cáo rồi sao?”

“Lầu trên à, kiến thức của cô quá hạn hẹp, giá bộ đồ mà Vi của tôi đang mặc không biết là bao nhiêu đâu!”

“Lăng Vi là ai nha, sao tôi lại không biết?”

Kế tiếp không hiểu sao lại xảy ra một trận chiến nước bọt.

Lăng Vi thật sự không ngờ mình trở về trường học an tĩnh làm một sinh viên cũng có thể kéo ra vô số đề tài ở trên mạng.

Chiều hôm nay lúc tan học, trời đột nhiên đổ mưa, Lăng Vi đứng ở hành lang cùng với mấy bạn học quen thuộc, vừa chờ mưa tan vừa chờ bạn trai tới đón.

Mấy cô gái đều có bạn trai, vì thế có người đề nghị cá cược với nhau xem bạn trai của ai tới trước, người tới cuối cùng phải mời những người khác đi ăn cơm, kỳ thật ăn cơm chỉ là một mảnh lời, trong lòng các cô gái đang phân cao thấp muốn xem thử bạn trai của ai tri kỷ hơn mà thôi.

Lăng Vi đứng chung một chỗ với bọn họ, đương nhiên cũng bị lôi vào, vì thế cô cầm di động lên gửi ghi âm cho Tạ Thanh Nghiên, “Anh ơi, anh có đến sớm hơn được không?”

Tạ Thanh Nghiên trả lời lại rất nhanh: “Sắp tới rồi, làm sao vậy?”

“Các bạn học đang đánh đố xem bạn trai của ai tới trước nhất nha.

..

Bạn học ở bên cạnh nghe thấy cô đang gửi ghi âm thì đều sôi nổi lên án cô gian lận, Lăng Vi vô tội nói: “Mọi người cũng chưa là nói không thể gửi ghi âm mà.

..

Sau đó các cô gái cũng vội vàng móc di động ra gọi điện thoại cho bạn trai của mình.

Mưa càng lúc càng lớn, còn mang theo từng cơn gió lạnh, đám người không rời đi đều không thể không trốn vào phòng học, Lăng Vi cũng chạy vào trong, sau đó lơ đãng quay đầu lại nhìn vào trong mưa thì lại nhìn thấy một người đàn ông có thân hình thon dài đang che ô đi tới chỗ cô, vạt áo tung bay theo gió lạnh, vừa tiêu sái lại nam tính.

“Ai da, là bạn trai của Lăng Vi đó!” Mấy cô gái nhỏ giọng nói, “Thật đẹp trai nha!”

Thân là người đầu tiên được đón, Lăng Vi bỗng nhiên cảm thấy rất có thành tựu, sau khi giơ tay vẫy vẫy với đám bạn học xong thì lập tức theo Tạ Thanh Nghiên rời đi.

Tạ Thanh Nghiên kéo áo gió trên người ra rồi kéo cô vào trong lòng ngực, “Bảo bối, lạnh không?”

Lăng Vi lắc đầu, nghĩ thầm lòng ngực của anh chính là nơi ấm áp nhất rồi.

Sau khi đi xuống bậc thang, hai người mới vội vàng lên xe, chỉ vừa mới đi lại trong một đoạn ngắn vậy thôi mà áo gió của Tạ Thanh Nghiên đã bị nước mưa tạt ướt không ít, anh chỉ có thể cởi nó ra đặt ở bên cạnh.

Lão Trương ở đằng trước cảm khái nói một câu: “Cơn mưa này càng lúc càng lớn.

..

Lăng Vi đáp lời: “Mưa này quá lớn, lão Trương, chú lái chậm một chút.

..

Lão Trương gật gật đầu, nói: “Yên tâm đi, với kỹ thuật lái xe của tôi, cô có thể hoàn toàn tin.....” Lời nói còn chưa nói xong, lão Trương đã đột nhiên đạp phanh thắng xe lại.

Lăng Vi theo quán tính đâm về phía trước, ngay sau đó đã được Tạ Thanh Nghiên ngồi ở bên cạnh ôm lấy.

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày hỏi lão Trương: “Sao vậy?”

Sắc mặt của lão Trương có hơi xanh lại, “Hình như vừa rồi tôi đã đụng trúng một người?”

Lăng Vi vội vàng nhìn ra ngoài cửa sổ xe, bên ngoài mưa quá lớn, nhìn qua chỉ thấy một mảnh trắng xoá.

Sắc mặt của Tạ Thanh Nghiên cũng trở nên khó coi, “Đi xuống nhìn thử đi.

..

Lão Trương vội vàng cầm lấy cái ô che vẫn còn nhiều nước ở trên ghế phụ xuống xe xem thử, không bao lâu sau đã quay lại báo cáo, “Ông chủ, đối phương bị vụn chân, chúng ta đi khám chân cho cậu ta trước đi!”

Tạ Thanh Nghiên gật đầu nói: “Chú dìu anh ta lên xe đi.

..

Sau đó, Lăng Vi lại nhìn thấy lão Trương đỡ một người đàn ông trẻ tuổi ướt sũng cả người lên xe, lúc người đàn ông kia nghiêng mặt qua nhìn bọn họ thì Lăng Vi chỉ cảm thấy mạch máu trên toàn thân đều lập tức bị đông lại.

Anh ta là Diệp Tử Sở!

Chương 102: Chương 102

Khi mới vừa sống lại, có thể cô còn sẽ bối rối vì chuyện cũ năm xưa mà khó chịu rối rắm, nhưng sau khi quen Tạ Thanh Nghiê n rồi thì những ký ức vô nghĩa tối tăm kia giống như đã hoàn toàn bị cắt đứt vậy, toàn bộ đều bị tiêu diệt sạch sẽ, dưới sự quấy rầy nhiệt tình của Tạ Thanh Nghiê n, mỗi ngày cô đều sống vô cùng vui vẻ, sau này khi yêu đương với Tạ Thanh Nghiê n, cuộc sống càng ngọt ngào giống như rơi vào trong bể mật vậy.

Cô đã sớm quên là mình đã từng vì một người như vậy mà thương tâm khổ sở rồi.

Nhưng những chuyện đó đều là chuyện của đời trước, hiện giờ người ở trước mặt cô chẳng qua chỉ là một người xa lạ đang chật vật vì bị ướt mưa còn bị xe đung vào mà thôi.

Tạ Thanh Nghiê n ôm cô, trong ánh sáng tối tăm ánh sáng phát hiện sắc mặt của cô không đúng, vội vàng nâng cằm cô lên cẩn thận xem xét, “Có chuyện gì vậy? Sợ sao?”

Nhìn cả người Diệp Tử Sở ướt nhẹp giống như con gà rớt vào nồi canh ở phía trước, lại nhìn Tạ Thanh Nghiê n ngăn nắp đẹp trai ở bên cạnh, Lăng Vi thở phào nhẹ nhõm một hơi dài, người đàn ông tuyệt vời này mới là người mà cô phải giao phó cả cuộc đời mình.

Cô nhích lại gần bên cạnh Tạ Thanh Nghiê n hơn một chút, nửa thật nửa giả gật gật đầu, cô đúng là đã bị dọa sợ, nhưng không phải vì sự cố, mà là vì người đàn ông bị đâm trúng này.

Tạ Thanh Nghiê n an ủi vỗ vỗ vai cô, “Không có việc gì, anh đây chỉ bị vắn

chân thối, đợi lát nữa đến bệnh viện khám một chút, thuận tiện làm kiểm tra toàn thân luôn, em đừng lo lắng.

..

Mới từ trong mưa lạnh đi vào bên trong thùng xe ấm áp, cơ thể của Diệp Tử Sở không tự chủ được mà nhẹ nhàng run rẩy, từ khi anh ta lên xe đã thỉnh thoảng nhìn về phía Lăng Vi ở hàng ghế sau, vài lần định há mồm, nhưng lại do dự mà, cuối cùng rốt cuộc cũng lấy đủ dũng khí mở miệng nói: “Lăng Vi, chào cô, tôi tên Diệp Tử Sở, chúng ta là người cùng giới, đoạn kịch ngắn trong lễ tốt nghiệp của lớp cô là do tôi làm đạo diễn, đáng tiếc lúc ấy cô không tham gia.

..

Giai đoạn này thân hình của Diệp Tử Sở cực kỳ gầy, lúc đứng thẳng lên giống y như cây gậy trúc vậy, nhưng mặt mũi của anh ta vẫn nam tính đơan chính, đeo mắt kính vào thì trông vô cùng giống một sách, ai mà biết được người như vậy, sau khi thành danh rồi lại lập tức biến thành tra nam, đây mới chính là mặt người dạ thú, ngụy quân tử chân chính.

Lăng Vi miễn cưỡng cong môi, đối mặt với người này, cô có chút cười không nổi, trong lòng chỉ có cảm giác chán ghét tàn lưu từ đời trước mà thôi.

“Lúc ấy tôi đã xác định sẽ được cử đi học, cho nên không thể tham gia hội diễn.

..

Diệp Tử Sở cứng ngắt cười cười, “Đúng vậy, cho nên tôi cảm thấy thật đáng tiếc, bỏ qua lần hợp tác đó với cô.

..

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, nghĩ thầm không phải người này là fan nảo tàn của Lăng Vi, cho nên mới thừa dịp mưa to chạy tới ăn vạ, muốn nhân cơ hội tiếp cận bảo bối nhà anh đó chứ?! Nếu thật sự là như vậy thì tên kia đúng là bụng dạ khó lường, không thể không phòng!

Nghĩ như vậy, Tạ Thanh Nghiên ho nhẹ một tiếng, hỏi Diệp Tử Sở, “Anh Diệp cũng là fan của Tiểu Vi sao??”

Diệp Tử Sở lau nước mưa dính trên mặt, lúng túng cười nói: “Đúng.....
Đúng vậy.

”

Tạ Thanh Nghiên cười khẽ, bỗng nhiên rất nhiệt tình nói: “Gặp mặt chính là có duyên, cơ hội này khó mà có được, để Tiểu Vi ký tên tặng anh đi.

”

Lăng Vi không thể hiểu được suy nghĩ của ba Tạ, cho nên chỉ có thể yên lặng nhìn anh đưa ra yêu sách.

Diệp Tử Sở nghe anh nói như vậy thì hai mắt lập tức sáng ngời, sau đó giương mắt qua nhìn Lăng Vi, trong tròng mắt đen nhánh hiện lên một ngọn lửa nóng bỏng, “Có thể chứ?” Nói xong anh ta lại vội vàng lục lọi cái túi của mình, sau đó lại phát hiện giấy bên trong đều đã ướt đẫm.

Khóe miệng của Tạ Thanh Nghiên cong lên, nhìn đối phương luống cuống tay chân tìm kiếm một hồi, anh mới lấy ra một cuốn sách nhỏ và một cây bút, đưa cho Lăng Vi, “Anh Diệp đừng tìm nữa, ở chỗ tôi có giấy bút.

” Nói xong còn rất biết săn sóc mà mở đèn bên trong xe ra cho Lăng Vi, để cô nhìn thấy rõ hơn một chút.

Diệp Tử Sở vui vẻ nói lời cảm ơn.

Trong lòng Lăng Vi rất không tình nguyện, nhưng Tạ Thanh Nghiên đều đã nói như vậy, cô cũng không thể nói lời cự tuyệt, cho nên chỉ có thể nhận lấy quyển vở, qua loa ký tên mình lên trên đó, chữ viết xấu hơn thường ngày rất nhiều, sau khi viết xong định xé tờ giấy đó ra thì quyển vở lại bị Tạ Thanh Nghiên đoạt lấy.

Sau đó cô nghe anh nói: “Chân anh Diệp bị xe của chúng ta quẹt bị thương, ít nhất cũng phải viết một câu chúc phúc, để anh viết, anh Diệp không ngại chứ.

..

Anh cũng nói như vậy thì sao người khác còn không biết xấu hổ mà nói mình ngại chứ!

Lăng Vi nghĩ thầm: Quả nhiên là như thế, không đưa ra yêu sách thì không phải là ba Tạ rồi.

Sau đó chỉ thấy Tạ Thanh Nghiên cầm quyển vở và cây bút lên nhẹ nhàng viết xuống một chuỗi các câu chúc phúc, cuối cùng còn vô cùng thuận tay mà ký tên của mình xuống bên cạnh tên của Lăng Vi, sau đó lại vẽ thêm một trái tim thật lớn bao quanh tên của hai người lại, sau khi vô sỉ đến cực điểm mà khoe ân ái một phen xong, mới cảm thấy mỹ mãn đưa quyển vở lại cho Diệp Tử Sở, “Vở mới đó, tặng cho anh.

..

Lăng Vi yên lặng ngồi nhìn toàn bộ quá trình anh bày ra yêu sách: .....
Diệp Tử Sở ngồi cách một khoảng cho nên cũng không biết anh đang viết cái gì, khi nhận lấy quyển vở còn vô cùng kích động luôn miệng nói cảm ơn, nhưng nụ cười của anh ta lập tức bị đông cứng lại sau khi mở quyển vở ra! Trên mặt chỉ còn lại vẻ xấu hổ, phải nhẫn nhịn lắm anh ta mới đề xuống được cơn xúc động muốn ném quyển vở này ra ngoài cửa sổ xe, nhưng khi cầm trên tay lại cảm thấy nóng phồng tay, cuối cùng chỉ có thể mở cái ba lô ướt đẫm ra rồi bỏ quyển vở vào.

Cơn mưa bên ngoài đã dần dần thu nhỏ, lão Trương nhanh chóng lái xe tới bệnh viện gần nhất, Tạ Thanh Nghiên đưa tiền cho lão Trương để lão Trương đi làm kiểm tra toàn thân cho Diệp Tử Sở, sau đó anh tự mình lái xe chở Lăng Vi về nhà.

Trên đường trở về, Tạ Thanh Nghiên hỏi cô: “Lúc trước em có quen biết người này sao?”

Đâu chỉ quen biết, bọn họ còn đã từng yêu đương, nhưng đó là chuyện của đời trước, đời này vì cô cố tình tránh đi, cho nên ngay cả là bạn bọn họ cũng không phải, không đúng, bây giờ bọn họ căn bản là hai người xa lạ không quen biết.

“Không quen biết.

..

“Vừa rồi anh ta nói anh ta là người cùng giới với em.

..

Lăng Vi lắc đầu, “Chưa từng gặp, em không có đi tham gia hội diễn hôm tốt nghiệp, lúc ấy chỉ nghe bạn học nói là có tìm người bên khoa đạo diễn tới giúp.

..

Tạ Thanh Nghiên gật gật đầu, “Nhưng trông anh ta lại rất quen thuộc em.

..

Lăng Vi buồn cười nói: “Các fan của em cũng rất quen thuộc em mà.

..

Tạ Thanh Nghiên lắc đầu, hiếm khi bày ra bộ dáng đứng đắn, nói: “Ánh mắt anh ta nhìn em..... Chắc chắc, có dã tâm.

..

Lăng Vi giật mình với sự sáng suốt của Tạ Thanh Nghiên, vừa rồi chỉ tiếp xúc với Diệp Tử Sở trong thời gian rất ngắn ngủi, hơn nữa bọn họ cũng mới giao lưu có vài câu với nhau, không ngờ Tạ Thanh Nghiên chỉ cần liếc mắt một cái cũng có thể nhìn ra tâm tư của Diệp Tử Sở, nhãn lực này đúng là còn sáng hơn cả tia x nữa!

Vậy có phải anh cũng có thể nhìn ra cô có điều không thích hợp hay không?

Nhưng đời này đúng là cô không có chút quan hệ nào với Diệp Tử Sở cả, điều này cô vẫn rất có tự tin, “Không chú ý lắm, nhưng anh lại quan sát rất cẩn thận nha.

..

Tạ Thanh Nghiên chỉ liếc nhìn cô một cái, sau đó lại đặt lực chú ý lên trên tình hình giao thông, ngoài miệng vẫn tiếp tục nói: “Phàm là người đàn ông xuất hiện chung quanh em thì đều là đối tượng cần phải đề phòng.

..

Lăng Vi thật sự bị lời này của anh chọc cười, cười nói: “Nhưng những người đàn ông không có ai có mị lực như anh!”

Tạ Thanh Nghiên vừa lòng gật đầu nói: “Sự thật chính là như thế, không sai!”

Lúc ăn bữa tối, lão Trương gọi điện thoại tới báo bình an, nói Diệp Tử Sở xác định chỉ bị sưng ở chân một chút, thoa chút thuốc ngoài da xong sẽ không sao.

Lúc sau Tạ Thanh Nghiên và Lăng Vi cũng không nhắc tới người này nữa, chỉ coi anh ta là một người qua đường không cần thận bị xe của bọn họ đụng phải mà thôi.

Nhưng tần suất Lăng Vi gặp phải Diệp Tử Sở trong khuôn viên trường lại ngày càng cao, sau khi liên tiếp đụng phải mấy lần, Lăng Vi cơ bản đã xác định là Diệp Tử Sở cố ý tới đây ngẫu nhiên gặp được cô, nhưng ngoại trừ ban đầu gặp có chút tiếp xúc với anh ta ra thì lần sau gặp lại, Lăng Vi đều trực tiếp coi anh ta như người trong suốt.

Nhưng khi Diệp Tử Sở trở nên cố chấp cũng rất kinh người, hôm nay Lăng Vi mới vừa đi ra khỏi phòng học thì anh ta đã trực tiếp tới trước cửa căn người lại, còn bày ra nụ cười thẹn thùng, nói: “Lăng Vi chào cô, cô có thể ký riêng cho tôi một chữ được không?”

Lăng Vi thật sự không muốn để ý đến anh ta, bởi vì đời trước cô đã chịu đủ công lực dính người của Diệp Tử Sở, nhưng ở trước cửa người đến người đi, tất cả mọi người đều đang nhìn cô phản ứng, cuối cùng cô lạnh mặt nói:

“Lần trước không phải đã ký rồi sao?”

Diệp Tử Sở gãi gãi đầu, nói: “Lần trước quyển vở cũng đã bị ướt, chữ ký đều đã bị lem, cho nên khi chân khỏe rồi tôi liền lập tức chạy đến đây.

..

Lăng Vi cũng lười nhìn anh ta, trực tiếp ký tên của mình lên trên vở, sau đó tự xé trang đó đưa cho anh ta.

Thấy cô sáng khoái như thế, Diệp Tử Sở cũng có chút bất ngờ, sau đó nhanh chóng nói thêm: “Ở chỗ tôi còn giữ video hội diễn tốt nghiệp của lớp cô, cô muốn xem thử không? Tôi có thể chia sẻ cho cô.

..

Cô cũng không có tham gia, có cái gì hay mà xem, cho nên quyết đoán lắc đầu nói: “Không cần, cảm ơn.

..

Thấy cô dầu muối không ăn, Diệp Tử Sở dường như cũng hết cách với cô, cuối cùng không thể không cầm chữ ký rời đi.

Đời trước nếu không có hội diễn tốt nghiệp kia thì bọn họ vốn dĩ cũng chỉ hai người xa lạ không có giao thoa mà thôi.

Sau lần tiếp xúc này, Lăng Vi dứt khoát nói với hai vệ sĩ đi theo cô là phải cẩn thận Diệp Tử Sở, lần sau đừng để anh ta có cơ hội tiếp cận nữa.

Lúc về nhà dính nhau với Tạ Thanh Nghiên, Lăng Vi cũng không che giấu, vệ sĩ cũng đã biết, Tạ Thanh Nghiên cũng sẽ nhanh chóng biết được thôi, vì thế cô rất quyết đoán nhắc tới việc này với anh, “Xem ra anh đoán thật sự rất chuẩn, gần đây người này cứ luôn xuất hiện ở trong trường học, hôm nay còn muốn em ký tên.

..

Tạ Thanh Nghiên ôm cô hôn hôn vài cái, cảm khái nói: “Quả nhiên vẫn phải giấu em ở trong nhà mới được.

..

Lúc sau cũng không tiếp tục thảo luận về đề tài này nữa, nhưng Lăng Vi nhanh chóng phát hiện cô không ngẫu nhiên gặp được Diệp Tử Sở ở trong trường học nữa, chắc là Tạ Thanh Nghiên đã động tay động chân làm gì đó khiến anh ta không xuất hiện trước mặt cô nữa.

Đời trước, người đàn ông này dây dưa với cô nhiều năm, cuối cùng thậm chí còn biến thành ác mộng của cô, mà đời này lại vội vàng xuất hiện, sau đó lại

vội vàng biến mất, giống như một người qua đường chỉ gặp thoáng qua vậy, loại cảm giác này thật sự quá tốt đẹp.

Lễ trao giải Bạch Ngọc Lan sắp được cử hành, trong tủ quần áo của Lăng Vi có rất nhiều lễ phục, đều là do Tạ Thanh Nghiên kêu người may cho cô, nhưng đều là một vài lễ phục mỏng mặc vào mùa hè, hiện giờ thời tiết đang trở lạnh, Tạ Thanh Nghiên không muốn cô mặc những bộ đồ đó rồi bị đông lạnh, cho nên đã ra lệnh cưỡng chế yêu cầu cô làm lại mấy bộ nữa.

Lăng Vi lại không tán thành, “Người phụ nữ lặn lội ở trong giới giải trí thì làm gì có phân biệt mùa, đều là phải có phong độ không cần giữ ấm!”
Tạ Thanh Nghiên ôm cô uy hiếp, “Làm lại lần nữa, bằng không không cho em đi lãnh thưởng, thân thể em là của anh, có để bị đông lạnh hay không là do anh định đoạt.

..

“Bá đạo!”

“Đương nhiên, ai bảo anh là tổng tài bá đạo làm chi, tạo hình đã cố định không phá vỡ nổi.

..

Ngày hôm sau sau khi đo số đo cơ thể xong về nhà, Lăng Vi cảm thấy sống không còn gì luyến tiếc, “Mới nghỉ ngơi được bao lâu chứ? Cũng chưa tới nửa tháng, vậy mà em lại béo lên mấy cân!!! Eo cũng to ra!”

Tạ Thanh Nghiên cười an ủi cô: “Mỗi ngày anh ôm cũng không cảm thấy béo mà, hơn nữa béo một chút cũng không tệ, sờ rất đã!”

Lăng Vi vô cùng oán niệm mà trừng mắt nhìn anh một cái, “Không được, em nhất định phải giảm béo!”

Tạ Thanh Nghiên vội vàng ra ý kiến, “Làm nhiều vận động là có thể giảm béo rồi.

..

Lăng Vi gật gật đầu, sau đó phát hiện biểu cảm của anh không đúng, “Vận động gì?”

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt đưa tình với cô, “Đương nhiên là vận động trên

giường, vừa thoải mái lại có thể ra mồ hôi, khỏe mạnh lại gầy xuống.

”

Lăng Vi:.....

Lúc sau khi nói chuyện phiếm với mẹ Tạ trong nhóm gia đình, Lăng Vi cũng thuận miệng nói chuyện mình béo lên mấy cân.

Mẹ Tạ nghe xong, nói: “Kêu con tới đây đi múa ở quảng trường múa với mẹ mà con không nghe.

”

Lăng Vi nói: “Con không muốn múa ở quảng trường múa.

”

Mẹ Tạ lại nói: “Vây cũng có thể ra sau núi chạy bộ, bên này rất an tĩnh, cho dù chạy khỏa thân cũng không ai nói gì.

”

Lăng Vi nói: “Thanh Nghiên không muốn đi.

”

Ba Tạ vẫn luôn ở bên cạnh yên lặng vây xem bọn họ đối thoại lại bỗng nhiên nói: “Ngày mai chúng ta cứ lên trên núi ở một thời gian đi.

”

Lăng Vi bị dọa nhảy dựng, cô không hiểu vì sao anh lại đột nhiên dứt khoát như vậy, “Vì sao, không phải anh ngại xa sao?”

Ba Tạ mặt không đổi sắc mà nói: “Không phải em muốn giảm béo sao? Sau núi bên kia đúng là rất thích hợp để chạy bộ, chạy khỏa thân cũng không ai nói gì.

”

Lăng Vi:.....

Làm nửa ngày, điểm chú ý của anh lại đều hoàn toàn nằm ở trên từ chạy khỏa thân!!!!.

Chương 103: Chương 103

Mặc dù giải thưởng của Liên hoan phim truyền hình không được Liên hoan phim chú ý cao, nhưng đây cũng là một sự kiện lớn trong ngành giải trí, nhiều phương tiện truyền thông sẽ đến hiện trường để đưa tin, chính vì vậy hầu hết các ngôi sao đều sẵn sàng tham dự.

Là một ứng cử viên cho giải thưởng người mới, Lăng Vi đương nhiên phải mặc trang phục lộng lẫy tới tham dự, hơn nữa lúc đó Lý Ý cũng sẽ có mặt, đối với một người ưu tú phía sau màn mà nói, loại lễ hội lớn như thế này cũng là một trường hợp quan trọng để tích góp nhân mạch.

Lần này chuyến đi được lên kế hoạch trong ba ngày, vào trước đêm khởi hành, Lăng Vi vừa thu dọn hành lý vừa buồn bực, nghĩ thầm ngày thường trước khi cô đi xa nhà, Tạ Thanh Nghiên đều sẽ tìm mọi cách để cô chơi các tư thế mới ở trên giường với anh, nhưng hôm nay lại không có???

Điều này hoàn toàn bất thường, hoàn toàn không khoa học!!

Cô đặt hai bộ váy vào vali, quay đầu lại nhìn về phía Tạ Thanh Nghiên ở bên ngoài, cô phát hiện từ khi ăn xong cơm chiều đến bây giờ, anh vẫn luôn ôm máy tính bận rộn, biểu cảm cực kỳ tập trung, ngay cả một ánh mắt cũng chưa chia cho cô chứ đừng nói là tới quấy rầy cô.

Đã quen ba Tạ ngày thường luôn miệng ba hoa, còn thích động tay động chân với cô, ba Tạ an tĩnh ngoan ngoãn ngồi ở một bên tăng ca như vậy lại làm cô cảm thấy có chút xa lạ.

Cô tùy tiện nhét hai bộ quần áo vào, bây giờ Lăng Vi đã hoàn toàn không còn tâm trạng thu dọn đồ đạc, từ sau khi ăn cơm nước xong, hai người vẫn chưa dính nhau lần nào, cô luôn cảm thấy như thiếu thiếu cái gì đó, giống

như mình bị vắng vẻ vậy.

Trâu không tìm cọc thì cọc đi tìm trâu.

Lăng Vi buông bỏ chuyện đang làm xuống rồi xoay người rời khỏi phòng giữ quần áo, ba Tạ đang nghiêm túc làm việc, cô cũng không trực tiếp đến quấy rầy anh, vì thế cô thả nhẹ bước chân đi tới phòng bếp, chuẩn bị rửa chút hoa quả để ăn, thuận tiện tìm cái cơ hấp dẫn sự chú ý của ba Tạ.

Bởi vì Tạ Thanh Nghiên học tập trừu nghệ thất bại, cho nên bọn họ lui một bước đi mời một dì nấu ăn không tời tới nấu cơm, bởi vì mỗi ngày chỉ cần tới làm một bữa cơm tối, cho nên cũng sẽ không ảnh hưởng đến thế giới hai người của bọn họ, dì này rất khéo tay, không chỉ nấu ăn ngon mà còn là chuyên gia sắp xếp đồ đạc, toàn bộ phòng bếp dưới bàn tay khéo léo của dì ấy đều sạch sẽ y như mới vừa trang trí vậy.

Lúc mở tủ lạnh ra thì thấy tất cả các loại đồ ăn nhẹ và trái cây đều được dì ấy sắp xếp gọn gàng, màu sắc cũng được bày biện thành dần dần thay đổi màu, khiến mọi người cảm thấy rất thoải mái ngay từ cái nhìn đầu tiên, Lăng Vi suy đoán chắc dì này mắc chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế nhẹ.

Lăng Vi đứng ở trước tủ lạnh lựa chọn một hồi, cuối cùng chọn ra một chùm nho lớn, quả nho vừa dài vừa thon, mỗi một quả đều to cỡ ngón tay cái của cô, cũng không biết là chủng loại gì.

Lăng Vi lấy một chùm ra rửa sạch sẽ rồi cầm một bát nho lớn trở lại phòng khách rồi đặt mông ngồi xuống bên cạnh Tạ Thanh Nghiên.

Tạ Thanh Nghiên quay đầu lại nhìn cô một cái, sau đó rất tự nhiên mà duỗi tay lấy một quả nho bỏ vào miệng ăn, vừa ăn vừa tiếp tục nhìn vào máy tính của mình, ăn xong một quả cảm thấy vị cũng không tệ lắm, vì thế tiếp tục ăn quả thứ hai, quả thứ ba.

Lăng Vi:.....

Đây là coi cô thành nha hoàn bưng trái cây sao?

Chờ đến khi Tạ Thanh Nghiên chuẩn bị lấy quả thứ năm thì Lăng Vi đã lập

tức đuổi tay chụp lấy bàn tay của anh, “Đây là nho em rửa, anh muốn ăn thì tự mình đi rửa đi.

..

Tạ Thanh NghiêN nhượng mày, cũng thu tay lại, sau đó quay đầu tiếp tục xem văn kiện trong máy tính.

Lăng Vi:.....

Đây là muốn làm gì? Vẫn chưa hưởng tuần trăng mật xong thì tình cảm đã xuất hiện nguy cơ rồi sao? Lúc theo đuổi người ta thì gọi là bảo bối lớn, theo đuổi tới tay được rồi thì một ánh mắt cũng không chịu bố thí?

Lăng Vi bĩu môi cúi đầu ăn nho, còn cố ý phát ra tiếng bẹp bẹp.

Tạ Thanh NghiêN đang chỉnh sửa một đoạn văn kiện, nghe tiếng động thì quay đầu lại nhìn cô, “Bảo bối, em có thể văn nhã một chút không?”

Lăng Vi: “Không thể.

..

Tạ Thanh NghiêN:.....

Lúc này Tạ Thanh NghiêN mới phát hiện cảm xúc của cô không đúng, “Làm sao vậy, không phải đang thu dọn hành lý sao?”

Lăng Vi nhìn anh một cái, “Hôm nay anh rất bận sao?”

Tạ Thanh NghiêN nói: “Cũng được, đây là công việc ngày mai ngày kia, lúc em thu dọn hành lý thì cũng thuận tiện giúp anh thu dọn vào bộ quần áo đi, bộ âu phục mới đặt may theo yêu cầu kia cũng mang theo luôn, dùng để mặc lúc bước trên thảm đỏ.

..

Lăng Vi: ???

“Bước trên thảm đỏ? Anh??”

Lúc này Tạ Thanh NghiêN mới ngừng công việc, dựa vào người cô, lại đuổi tay lấy một quả nho ném vào trong miệng, sau đó mới gật đầu nói: “Đúng vậy, bước trên thảm đỏ, anh đi cùng với em.

..

Lăng Vi thật sự không hiểu ra sao, mỗi chữ Tạ Thanh Nghiê n nói cô đều hiểu, nhưng hợp lại thành một câu thì cô lại hoàn toàn không hiểu gì cả.

Tạ Thanh Nghiê n là người ngoài giới, đi thăm đở làm gì??

“Quả nho này cũng không tệ lắm, về sau sẽ mua loại này.

” Ông chủ Tạ lộ vẻ hưởng thụ duỗi tay lấy quả nho từ trong cái bát của cô, không bao lâu sau đã bị anh ăn hết nửa bát.

Lăng Vi dời cái bát ra bên ngoài, “Không cho ăn nữa, mau nói, tại sao anh lại muốn đi trên thăm đở?”

Hai người vốn đang dựa sát nhau, Tạ Thanh Nghiê n lại uốn éo quá mức, cho nên chỉ cần đưa chóp mũi về trước một chút là có thể cọ lên lỗ tai của cô, “Em dứt anh ăn hai quả, anh sẽ nói cho em biết.

”

Lăng Vi bĩu môi lấy hai quả nho từ trong bát ra muốn nhét một lượt vào trong miệng của anh, nhưng không ngờ lại bị anh quay đầu tránh đi.

“Còn nhớ rõ cái chiêu ăn cọng khoai tây chiên lúc trước không? Anh muốn em phải dứt anh giống vậy mới đợc.

”

Lăng Vi:.....

Cô bỗng nhiên phát hiện ở bên ba Tạ lâu rồi, cô cũng có khuynh hướng thích ngược!

Lúc anh không đém xỉa tới cô, cô lập tức cảm thấy trống trải, sau đó sẽ vội vàng chạy tới trước mặt anh để anh đùa giỡn thì trong lòng mới cảm thấy thoải mái, đây không phải thích ngược thì là cái gì?

Thích ngược thì thích ngược đi, cô thật sự muốn biết vì sao anh sẽ bước trên thăm đở nha!

Sau đó cô cũng không có quá nhiều do dự, dùng miệng ngậm lấy quả nho đưa tới bên miệng anh, Tạ Thanh Nghiê n nở nụ cười, thấy cô đưa nho tới cũng không há mồm nhận lấy mà lại cố ý vươn đầu lưỡi ra liếm liếm quả nho, sau đó từ quả nho liếm lên môi cô, cuối cùng còn liếm quanh môi cô

một vòng.

Ánh mắt hai người đối diện nhau, hơi thở giao hòa, bầu không khí đặc biệt ái muội.

Lăng Vi:.....

Còn tiếp tục liếm như vậy nữa, quả nho cũng sẽ bị anh liếm héo luôn đó!!!
Chờ đến lúc Lăng Vi sắp phát hỏa, anh mới chậm rãi cắn một ngụm lên quả nho, sau đó vui vẻ nhai nuốt.

Ăn xong anh mới nói: “Lý Ý kêu anh đi.

”

Lăng Vi thật sự hoài nghi mình đã gặp phải một người đại diện giả, có rất nhiều chuyện cô lại là người biết sau cùng!

Có thể là do đã nhìn ra tâm trạng của cô không quá phấn chấn, cho nên Tạ Thanh Nghiên cũng không tiếp tục thừa nước đục thả câu, nói: “Lý Ý cho rằng sau khi quan hệ của chúng ta được công khai thì độ yêu thích trên Weibo cũng luôn tăng lên, đủ để chứng minh hai người cùng nhau khoe ân ái rất có lợi, cho nên chị ấy kiến nghị lần này để anh đi cùng em bước trên thảm đỏ, lúc đó chắc chắn đề tài sẽ càng thêm thú vị, anh cảm thấy kiến nghị này của chị ấy không tệ, vì vậy đã nhận lời rồi.

”

Người đàn ông này quả nhiên không buông tha bất cứ cơ hội khoe ân ái nào!

Lăng Vi:.....

“Nhưng sao chuyện quan trọng như vậy mà mọi người lại không nói với em?”

Tạ Thanh Nghiên cười nói: “Anh muốn tạo bất ngờ cho em mà, đáng tiếc hai ngày nay có quá nhiều công việc quan trọng phải làm, cho nên chỉ có thể đem về nhà làm tặng ca.

”

Khó trách sau khi cơm nước xong anh lại lập tức đẩy nhanh tốc độ làm việc

như vậy, thì ra chỉ là vì muốn có hai ngày rảnh rỗi tạo đề tài với cô.

Lăng Vi đặt bát nho xuống bên cạnh anh, “Vậy anh làm việc đi, em đi sửa sang lại quần áo cho anh, em phải đổi cái vali lớn hơn mới chứa đủ quần áo của hai người.

..

Tạ Thanh Nghiêh hôn lên gương mặt của cô, nói: “Ngoan, chờ anh làm xong lại đến sung hạnh em.

..

Lăng Vi:.....

Ngày hôm sau Lăng Vi theo Tạ Thanh Nghiêh chạy tới Thượng Hải, đây là lần đầu tiên cô cùng ra cửa với Tạ Thanh Nghiêh, cho nên cảm giác vẫn rất mới mẻ, trông hai người không giống như đi nhận giải thưởng mà giống như đi chơi hơn.

Bởi vì có một đại gia đi theo bên cạnh, cho nên từ khi còn xuống máy bay, Lăng Vi đã luôn được hưởng thụ loại đãi ngộ dành cho nhà giàu, được siêu xe Limousine đưa đón, được ở trong phòng tổng thống ngắm cảnh sông, giữa trưa còn được ăn một bữa cơm trưa ba sao Michelin (*).

[(*) Trong ngành Ẩm thực thì giải thưởng Michelin là danh hiệu danh giá mà bất kỳ người làm trong lĩnh vực này cũng muốn đạt được, vươn tới.

Có được giải ba sao Michelin nếu nhà hàng có phong cách ẩm thực đặc biệt, đạt đỉnh cao của ẩm thực]

Lần này Lăng Vi tới Thượng Hải cũng không đơn thuần chỉ là đi thăm đở và nhận thưởng, Lý Ý đặt cho cô một cuộc hẹn với một vị nhiếp ảnh gia cấp quốc tế, ngày mai ngày kia đều phải đến studio để chụp một bộ ảnh lớn, cho nên thời gian có thể đi chơi có thể đi dạo cũng chính là hôm nay.

Nhưng buổi trưa hôm đó, Lăng Vi đã bị nhốt ở trong phòng để tạo kiểu tóc trang điểm, Tạ Thanh Nghiêh cũng không có làm nhiều thứ như cô, nhưng anh vẫn vô cùng kiên nhẫn ngồi chờ với cô, chẳng qua lúc cô trang điểm thì anh lại chơi di động mà thôi.

Lăng Vi ngồi chờ đến nhàm chán, cho nên đã quán lấy Tạ Thanh Nghiên nói chuyện phiếm với cô, “Anh đang chơi cái gì vậy? Chơi PUBG sao?”
“Một tổng tài bá đạo như anh thích hợp chơi mấy trò đó sao?” Tạ Thanh Nghiên bĩu môi.

“Vậy anh đang chơi cái gì?”

“Anh đang chơi Weibo, chuẩn bị đăng hình của em lên đây.

..

Lăng Vi:.....

Tổng tài bá đạo không thích hợp chơi PUBG, lại thích hợp khoe ân ái trên Weibo? Cái logic gì đây!

Chờ khi cô trang điểm xong, chuyện đầu tiên làm là lấy di động ra xem ba Tạ khoe ân ái trên Weibo.

“Tạo hình bước trên thảm đỏ đêm nay của nữ thần các người đây.

..

Đính kèm là một bức ảnh chụp sườn mặt Lăng Vi vẫn còn chưa trang điểm xong, tóc vẫn có chút lộn xộn.

Lăng Vi:.....

Đây là khoe ân ái hay là bôi đen cô vậy??

Quả nhiên, phía dưới có rất nhiều người bình luận lại:

“Tổng tài bá đạo, anh bôi đen nữ thần của tôi như vậy thật sự tốt sao?”

“Yêu càng sâu thì bôi đen càng tự nhiên đúng không?”

“Nữ thần chính là nữ thần, có thể nào cũng đẹp!”

“Chỉ có mình tôi phát hiện ra vấn đề thôi sao? Vì sao lúc nữ thần trang điểm, tổng tài bá đạo lại ngồi ở bên cạnh, trong gương có hình ảnh của anh ta!”

“Chẳng lẽ tổng tài bá đạo cũng chuẩn bị ra mắt? Ra mắt trong lễ trao giải sao?”

“Có cảm giác lâu trên nói thật!”

“Bỗng nhiên thật chờ mong thảm đỏ đêm nay nha! Tôi muốn xem phát

sóng trực tiếp!”

“Tôi cũng muốn tôi cũng muốn!!”

“Lễ trao giải có được phát sóng trực tiếp không?”

“Có, xem trên truyền hình đài địa phương là thấy thôi!”

.....

Đêm đó, một chiếc xe xa hoa chậm rãi đưa bọn họ đến trước thảm đỏ, Lăng Vi nhìn Tạ Thanh Nghiên ở bên cạnh một cái, chỉ cảm thấy hôm nay anh đẹp trai hơn lúc nào hết, quả thực khiến cô thần hồn điên đảo rồi.

Cô thật lòng tán thưởng một câu: “Đêm nay anh thật đẹp trai!!”

Tạ Thanh Nghiên cong môi cười: “Đêm này em thật mê người, muốn hôn em.

” Đáng tiếc cô sắp phải lên thảm đỏ rồi, không thể phá hư tạo hình.

Nhưng sau khi Lăng Vi nghe xong những lời này thì lại không màng tất cả thò đầu qua hôn anh, híp mắt cười ngọt ngào nói: “Anh khẩn trương sao?”
“Không.

” Tạ Thanh Nghiên quyết đoán trả lời, “Có thể để càng nhiều người biết em là người phụ nữ của anh như vậy, ngấm lại đã thấy hưng phấn rồi.

”

“Tạo hình tổng tài bá đạo kiên cố không phá vỡ nổi sao?”

“Đúng vậy.

”.

Chương 104: Chương 104

Mặc dù đời trước Lăng Vi không lấy được cúp vàng cao nhất, nhưng cũng đã đi lại trên thảm đỏ vô số lần.

Không chỉ là thảm đỏ trong nước, mà ở trên thảm đỏ nước ngoài cũng có thể thường xuyên nhìn thấy bóng dáng của cô, vì vậy rất nhiều truyền thông trong nước đều thân thiết gọi cô là ngôi sao thảm đỏ.

Người vừa nổi sẽ dễ dàng vướng tin đồn, điểm này Lăng Vi vẫn rất rõ ràng, cho nên cô cũng không quan tâm tới nó, chỉ là một khi giá trị con người đã tăng lên rồi thì danh hiệu bình hoa cũng càng thêm vững chắc, vì vậy cho dù về sau cô có nhận những vai cần có thực lực và kỹ năng diễn thì cũng không được ưu ái nhận giải thưởng phim lớn nhất, đây quả thực chính là một vòng tuần hoàn đáng chết mà!

Làm lại cuộc đời một lần nữa, đúng là Lăng Vi tránh thoát được danh hiệu bình hoa, nhưng trên con đường sự nghiệp lại va phải ngọn núi lớn là ba Tạ, ngọn núi lớn này có thể giúp cô lên tới đỉnh cao, nhưng cũng có thể ngăn cản con đường đi của cô.

Bởi vì đây là một ngọn núi lớn nghịch ngợm còn thích khoe ân ái.

Lăng Vi cũng rất bất đắc dĩ, đời này người mắng cô là bình hoa rất ít, nhưng lại vô duyên vô cớ có thêm một danh hiệu người khoe ân ái ngược cẩu làm cô có cảm giác dường như cả hai đời cô đều không có làm việc đàng hoàng vậy, một đời làm bình hoa, một đời đi ngược cẩu, nhưng lại không lo đi đóng phim.....

Mặc dù chuyện này cô có thể nhận được giải thưởng Bạch Ngọc Lan dành cho người mới xuất sắc nhất, nhưng nhìn phản ứng của các cư dân mạng thì

so với việc cô nhận giải, mọi người càng nguyện ý xem cô và Tạ tổng tài bá đạo cùng nhau khoe ân ái hơn, xem ra hình như fans cũng không có làm việc đàng hoàng nha!

Chiếc siêu xe Limousine chậm rãi dừng lại ở nơi đã chỉ định sẵn, đứng ở hai bên thảm đỏ là fans mê phim ảnh, phía trước có lẽ đã có một vị ngôi sao được hoan nghênh nào đó đi qua, cho nên tiếng hoan hô hết đợt này đến đợt khác vang lên khắp hiện trường, trông rất náo nhiệt.

Trong siêu xe, Lăng Vi nắm lấy tay Tạ Thanh Nghiên, tâm trạng kích động hơn bất cứ lần bước trên thảm đỏ nào trước kia.

Phảng phất như phía trước thảm đỏ không phải là con đường đi lên sân khấu mà chính là con đường đi tới lễ đường vậy.

Ngược lại là Tạ Thanh Nghiên nhẹ nhàng xoa lên tay cô, nói: “Đi thôi, chúng ta nên xuống xe rồi.

” Thân là một tổng tài bá đạo, anh sẽ không luống cuống ở bất cứ trường hợp nào.

Tạ Thanh Nghiên hào phóng thông dong ra khỏi xe trước, sau đó đi đến bên kia mở cửa xe cho Lăng Vi, mỗi cái giơ tay nhắc chân đều tràn ngập phong độ của một quý ông.

Từ khoảnh khắc hai người đứng yên ở chỗ kia, thảm đỏ giống như được thiết kế riêng cho bọn họ, bọn họ chính ánh sáng chói mắt nhất của nơi này.

Tiếng chụp hình ở hai bên nhanh chóng vang lên, hòa với tiếng chụp hình còn có tiếng thét chói tai liên tục vang lên.

Lúc này Lăng Vi cũng được coi là một hoa đán có tiếng tăm không nhỏ, không ít người đã xem qua phim cô đóng, cho nên khi nhìn thấy cô xuất hiện thì lập tức vội vàng hưởng ứng nhiệt liệt, trong đó có trộn lẫn không ít tiếng thét chói tai, làm Lăng Vi không khỏi nhớ tới thủy quân dưới tay mẹ Tạ.

Đa số người có theo dõi Weibo của Lăng Vi thì đều lập tức nhận ra người đàn ông bên cạnh cô là ai, vì vậy càng liên tục phát ra thêm nhiều tiếng hét chói tai hơn nữa, rất nhiều người đã nhón mũi chân lên để chụp cho hai người những bức ảnh đẹp nhất.

Khi đài truyền hình phát sóng trực tiếp đến đoạn này thì cũng cảm thấy bất ngờ, đây là buổi lễ thảm đỏ đầu tiên Tạ Thanh Nghiên có mặt, ai cũng nói mặc dù bình thường Tạ tổng tài thường xuyên tiếp nhận lời mời phỏng vấn của đài truyền hình truyền thông, nhưng bước trên thảm đỏ trong lễ trao giải phim thì tuyệt đối là lần đầu tiên, nữ MC giống y như một đóa hoa si hai mắt lấp lánh trừng lớn nhìn anh, sau đó hưng phấn mà nói với hiện trường là Tạ tổng tài thật sự rất rất rất đẹp trai!

Trong số fans mê phim đứng ở hai bên cũng có người cảm thấy Tạ Thanh Nghiên xa lạ, lại nhìn cô gái hét chói tai đến sắp thiếu oxy ở bên cạnh thì không khỏi hoài nghi, chẳng lẽ người bọn họ nhìn thấy không phải trong giới giải trí? Bằng không vì sao những người này la hét thành như vậy, còn mình thì lại không biết?? Ngôi sao nam này rốt cuộc từ đây nhảy ra?? Vì thế rất tò mò hỏi người ở bên cạnh: “Lăng Vi còn nghe qua, nhưng người nam bên cạnh cô ấy là ai? Đã từng đóng qua phim gì rồi sao?”

Lúc này cô gái hét chói tai đến sắp thiếu oxy mới miễn cưỡng dừng lại, giải thích: “Đó là ba Tạ trong truyền thuyết đó, cô xem thử Weibo của anh ấy thì sẽ biết..... Thật đẹp trai a a a a a!!!!” Cô gái còn chưa kịp nói hết câu đã tiếp tục hét lên.

Cho nên rốt cuộc người này là ai nha?? Ba Tạ, biệt hiệu? Tên riêng? Là cái quỷ gì!!

Mấy người không quen biết ba Tạ cũng đều không có theo dõi Weibo, nghe người khác nói như vậy, xuất phát từ tò mò cũng tìm kiếm ba Tạ trên Weibo một chút, sau đó rất nhanh đã được chỉ đường đi đến nick “Vi Vi nhà tôi đáng yêu nhất”, sau đó người vào xem Weibo của ba Tạ rồi đều thoát ra không được.

Mặc kệ phía dưới phản ứng như thế nào thì ở trong sân, hai người đã tay trong tay đi đến giữa thảm đỏ, đúng là vị trí tốt nhất để truyền thông chụp ảnh, nhóm nhiếp ảnh gia đã cầm các loại camera có kích cỡ khác nhau tranh nhau kêu tên Lăng Vi để cô quay sang nhìn vào ống kính, ở bên trong

các tiếng kêu, Lăng Vi lại còn mơ hồ nghe thấy có người trực tiếp kêu “Ba Tạ, nhìn bên này!”

Lăng Vi nhìn không được trực tiếp cười ra tiếng, nụ cười này vừa hoạt bát lại đáng yêu, đèn flash lập tức lóe sáng như ban ngày.

Hôm nay cô mặc một bộ lễ phục dài phết đất thuần màu trắng, ở phía trên cũng là thiết kế bảo thủ, chỉ là ở trước ngực xẻ một đường rãnh V lớn, nhưng đường rãnh chữ V này đã bị Tạ Thanh Nghiên nghiêm khắc trấn giữ, cho nên cũng không quá bắt mắt, nhìn tổng thể thì đây là một bộ lễ phục kín đáo khá đẹp mắt, nhưng độ bắt mắt lại thua xa các ngôi sao nữ hờ đờ lộ ngực khác.

Nhưng mà một thân váy trắng tinh lại phối với một nụ cười rạng rỡ như thế, trong lúc nhất thời đều làm người ta không thể rời mắt được, nhóm nhiếp ảnh gia đều nhanh tay bắt giữ lấy khoảnh khắc tuyệt vời này.

Suốt dọc đường, hai người đều đan mười ngón tay vào nhau, lúc này khi hai người đang đứng ở vị trí tốt nhất để chụp ảnh thì Tạ Thanh Nghiên lại đặt một bàn tay lên eo cô rồi nhẹ nhàng kéo cô gần hơn một chút, trên mặt Lăng Vi mang ý cười, nhỏ giọng nói với Tạ Thanh Nghiên: “Vừa rồi có nhiếp ảnh gia gọi anh là ba Tạ đó.”

..

Tạ Thanh Nghiên cúi đầu nhìn cô, trên khóe miệng hiện lên một nụ cười đẹp trai, “Không phải là anh sao?”

Lăng Vi mỉm cười, “Là anh.”

..

Hai người đang nhỏ giọng nói chuyện, người khác không biết nội dung, nhưng nhìn dáng vẻ của bọn họ thì lại giống như hai người đang nói lời âu yếm, trong lúc nhất thời lại chọc cho các fan không ngừng thét chói tai.

Bởi vì phía sau còn có ngôi sao đi tới, cho nên Lăng Vi cũng không dám ở lại lâu, vì vậy cô ngẩng đầu lên ý bảo Tạ Thanh Nghiên đi tới phía trước, lúc này trùng hợp Tạ Thanh Nghiên cũng đang cúi đầu nhìn cô, xuất phát từ

thói quen ngày thường, anh lập tức vô cùng tự nhiên in lên trên trán cô một nụ hôn.

Bình thường khi ở nhà, anh đã làm động tác này rất nhiều lần cũng không cảm thấy kỳ quái, nhưng khi đặt ở trong trường hợp công khai long trọng như hôm nay thì lập tức đã trở thành một cái bật lửa, anh mới vừa hôn xong thì đã lập tức rước lấy tiếng thét chói tai với đề-xi-ben cao ngất vang khắp hiện trường.

“A a a a a a.....”

“Quá ngọt a a a a.....”

.....

Mà hình ảnh này cũng được chiếu trực tiếp lên TV, khi thật nhiều khán giả xem đến cảnh này thì đều cảm thấy trong miệng bị nhét đầy cầu lương.

Các cư dân mạng cũng vội vàng chạy tới bình luận ở dưới Weibo của ba Tạ:

“Mặc kệ đi đến đâu thì ba Tạ vẫn là ba Tạ!”

“Ba Tạ nhận thầu cầu lương trên toàn địa cầu rồi!”

“Ánh mắt bọn họ nhìn nhau thật sự vô cùng tình cảm!”

“Thấy ba Tạ ở trên TV rồi, thật sự quá đẹp trai!”

“Vẫn muốn thêm nhiều cầu lương nữa!”

.....

Chỉ đi một đoạn thăm đở trong buổi lễ trao giải phim thôi mà lại có cảm giác hai người giống như sao Hollywood đi trên thảm đỏ vậy, khí thế này quả thực không ai sánh kịp.

Đi đến lối vào của hội trường, Lăng Vi đương nhiên bị ngăn lại tiếp nhận phỏng vấn, người chủ trì ở hiện trường vốn cũng muốn mời Tạ Thanh Nghiên nói hai câu, nhưng ba Tạ tỏ vẻ hôm nay vai chính là Lăng Vi, anh chỉ đến làm nền thôi, không muốn lên tiếng.

Sau đó người chủ trì lại hỏi cảm nhận của Lăng Vi về việc lần này được đề cử cho giải thưởng người mới, đây đều là những câu hỏi nghiêm túc, Lăng Vi cũng có chuẩn bị cho nên vẫn đối đáp khá trôi chảy.

“Lần này cùng anh Tạ bước trên thảm đỏ, cô có cảm giác gì khác biệt

không? Anh ấy tới hiện trường là vì muốn cổ vũ cho cô sao?”

Lăng Vi cười cười, nghịch ngợm nói: “Tôi thật hối hận vì đã dẫn anh ấy tới, sắp nổi bật hơn cả tôi rồi!”

Người chủ trì cười nói: “Hôm nay anh Tạ thật sự rất tuần tú.

..

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, “Chỉ có hôm nay là đẹp trai thôi sao?”

Người chủ trì bị bộ dáng của anh giật điện đến thất điên bát đảo, liên tục nói: “Ngày thường anh cũng đẹp, nhưng hôm nay là đẹp nhất! Nói một câu với bạn bè khán giả ngồi xem trước TV đi, tất cả mọi người đều rất thích anh đó.

..

Tạ Thanh Nghiên giữ phong độ rất tốt gạt đầu, sau đó nhìn thẳng vào ống kính, cười nói: “Chào buổi tối, nếu mọi người muốn tương tác với tôi thì xin hãy theo dõi Weibo của tôi, cảm ơn.

..

Lăng Vi:.....

Người chủ trì:.....

Đây là muốn tặng fan muốn đến điên rồi sao? Trong trường hợp này còn không quên tự quảng cáo cho Weibo của mình nữa!

Tạ Thanh Nghiên nói xong cũng không đợi người chủ trì đáp lại, cảm thấy mỹ mãn nắm tay Lăng Vi đi vào hội trường.

Dựa theo kinh nghiệm của Lăng Vi thì vị trí ngồi của cô chắc sẽ ở đằng sau, nhưng bởi vì hôm nay Đồng Đông thân là lão tổng của công ty giải trí công ty cũng trình diện, cho nên thuận tiện xếp vị trí ngồi của bọn họ lên hàng phía trước, ba người ngồi thành một dãy.

Đồng Đông không có đến thăm đờ mà đi vào hội trường bằng một cửa khác, vì vậy sớm đã sắp xếp vị trí ngồi cho bọn họ, lúc này anh ta đang ngồi lướt Weibo của Tạ Thanh Nghiên, thấy bọn họ đi vào lập tức ghét bỏ nói: “Được cho vào nhanh quá vậy? Hai người đáng lẽ phải khoe ân ái khoe suốt cả buổi tối ở trên thăm đờ mới đúng chứ.

..

Tạ Thanh Nghiên để Lăng Vi ngồi ở giữa hai người, sau đó khiêm tốn lắc đầu nói: “Như vậy sao được, thậm chí cũng không phải do nhà tôi mở.

..

Đổng Đông cười hừ, “Cậu biết cậu giống cái gì không?”

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt nhìn anh ta, biết miệng chó của anh ta phun không ra ngà voi, cho nên cũng không muốn để ý đến anh ta, nhưng Lăng Vi lại cảm thấy tò mò, vì vậy lập tức hỏi: “Giống cái gì?”

“Giống một con khổng tước đực khoe đuôi với cả thế giới!”

Tạ Thanh Nghiên: “.....”

Lăng Vi che miệng cười, “Phép so sánh này rất chuẩn nha.

..

Tạ Thanh Nghiên bắt đắ dĩ nói: “Em liên hợp với người ngoài khi dễ anh?”

Lăng Vi vô tội chớp chớp mắt: “Em đang khen anh đẹp mà!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Quá trình trao giải thưởng có thể nói là rất nhàm chán, nhìn quanh một vòng thì thấy đều là người Lăng Vi không quen biết, nghe một hồi cô cũng buồn ngủ theo luôn, đến khi công bố tên người nhận giải thưởng người mới xuất sắc thì cô mới lấy lại tinh thần lần nữa.

Mặc dù cô đã biết trước kết quả từ chỗ của Đổng Đông, nhưng khi đoạn nhạc trước khi công bố danh sách vang lên vẫn khiến cô không tự chủ được mà hít sâu một hơi.

Khách mời trao giải rút cuộc cũng mở phong thư ra rồi đọc lên tên của người nhận giải, “Người mới xuất sắc nhất là: Lăng Vi! Chúc mừng Lăng Vi!” Lăng Vi vui vẻ đứng lên, trên mặt lộ ra nụ cười xán lạn, mặc dù đó chỉ là một chiếc cúp nhỏ, nhưng đó là chiếc cúp đầu tiên trong cuộc đời mới của cô, đối với cô mà nói, nó cũng có ý nghĩa rất lớn.

Tạ Thanh Nghiên cũng đứng lên ôm cô một cái, Lăng Vi biết chắc chắn lúc này ống kính đang nhắm ngay cô, nhưng vẫn nhịn không được in lên khóe môi của Tạ Thanh Nghiên một nụ hôn ngay tại trước mắt công chúng, quả

nhiên ngay lập tức đã dẫn đến một trận ồn ào đến từ nhóm diễn viên ở đây.

Đổng Đông cũng đứng lên muốn nói lời chúc mừng, nhưng chờ nửa ngày cũng không thấy Tạ Thanh Nghiên buông người ra, bầu không khí lại rơi vào cục diện xấu hổ một lần nữa.

Mặc dù ở dưới sân khấu Lăng Vi rất phóng khoáng, nhưng khi lên sân khấu nhận thưởng thì rất quy củ, lời cảm nghĩ khi đoạt giải cũng do Lý Ý giúp cô giúp cô chuẩn bị tốt trước đó, cảm ơn một đồng người, nhưng kỳ thật lại không khớp với thứ tự người trong đầu cô chút nào, cuối cùng cô chỉ bổ sung một câu đơn giản, “Cảm ơn người nhà của tôi, sự ủng hộ của mọi người chính là động lực lớn nhất của tôi, tôi yêu mọi người.

..

Hiện giờ người nhà của cô cũng có những người đáng yêu ở nhà họ Tạ mà thôi.

Sau lễ trao giải, Lăng Vi không tham dự tiệc chiêu đãi mà bị Tạ Thanh Nghiên mang về căn phòng tổng thống có cảnh sông của bọn họ, với mỹ danh là muốn đơn độc chúc mừng cô, nhưng cụ thể là muốn chúc mừng như thế nào, ba Tạ lại không có nói cho cô biết.

Trở lại phòng, chuyện đầu tiên Lăng Vi làm là mở tấm màn phủ sát đất ra, khi nhìn cảnh sắc bên ngoài cửa sổ vào ban ngày thì cô đã cảm thấy buổi tối nhìn lại chắc chắn sẽ càng chấn động, sự thật cũng không phụ sự kỳ vọng của cô, sông Hoàng Phố vào ban đêm hòa cùng ngọn đèn sáng lấp lánh, rực rỡ lung linh, giống như ảo mộng, lại giống như tiên cảnh chốn nhân gian.

Tạ Thanh Nghiên đi ra khỏi WC thì nhìn thấy cô đang đứng phát ngốc ở trước cửa sổ sát đất, vì thế tiến lên ôm cô từ phía sau, hỏi: “Tại sao không đi ra ban công nhìn thử đi?”

Lăng Vi cười nói: “Chỉ mới nhìn một cái thôi đã không dời chân đi được rồi, thật đẹp.

..

Tạ Thanh Nghiêן ôm cô, ánh mắt dừng ở trước cửa kính, nhưng không phải là đang nhìn cảnh sắc ở bên ngoài, mà là đang nhìn bóng dáng mơ hồ của hai người đang xếp chồng lên nhau, anh khẽ mỉm cười, hừ nhẹ bên tai cô một tiếng: “Đừng nhúc nhích.

” Nói xong lại móc di động từ trong túi ra, chụp cái cửa sổ sát đất một tấm.

Lăng Vi cho rằng anh đang chụp cảnh sắc, cho nên cũng không muốn xem, đợi anh chụp xong rồi hai người mới cùng đi ra ban công ngắm cảnh, kết quả mặc dù ban công được bày trí rất ấm áp, nhưng gió sông rất lớn, còn rất lạnh, hai người bị thổi lạnh một hồi lại lui trở về phòng, thành thật đứng ngắm cảnh ở trước cửa sổ sát đất.

Lúc này Lăng Vi đã không còn tâm trạng ngắm cảnh, quay đầu lại thì thấy Tạ Thanh Nghiêן đang chơi di động, vì thế dựa người qua nhìn thử thì phát hiện anh đang đăng bài lên Weibo.

Weibo của ba Tạ:

“Cảnh sông đêm nay phá lệ mê người.

..

Đính kèm là một bức ảnh chụp cảnh đêm ở ngoài cửa sổ sát đất.

Có thể là do hôm nay anh đã đẩy mạnh tiêu thụ Weibo của mình ở trước TV, cho nên đêm nay có rất nhiều người vào xem Weibo của anh, anh mới vừa đăng cập nhật mới đã có đông đảo người bay vào bình luận.

“Nè ha, đêm nay tổng tài bá đạo không dẫn Vi Vi ra bên ngoài chơi sao?”

“Cầm giải thưởng người mới xong rồi lại chạy về khách sạn trải qua thế giới hai người sao?”

“Đứng ngắm cảnh sông từ góc độ của ba Tạ thì thật sự rất đẹp nha!”

“Không đứng, đêm nay Vi của tôi cầm giải thưởng người mới xuất sắc nhất, sao ba Tạ lại không nhân cơ hội rải một bao cầu lương ở trên Weibo chứ?”

“Chẳng lẽ là bởi vì đã rải hết ở trên thảm đỏ rồi sao?”

“Các người đều sai rồi, tổng tài đã rải cầu lương theo cách rất trí tuệ, chỉ là

các người không nhìn cho cẩn thận mà thôi.

..

“A a a a, tôi thấy rồi, trên cửa sổ sát đất có bóng hai người đang ôm nhau!”

“Quả nhiên! Ba Tạ đúng là không khỏe sẽ chết mà!”

“Hai người đang dựa vào nhau hôn môi sao?”

“Thật ngọt ngào!”

.....

Sau khi thấy những bình luận này, Lăng Vi mới trở ra xem lại ảnh chụp thì quả nhiên cô cũng nhìn thấy bóng của hai người ở trên cửa kính, chỉ là ngay từ đầu bị ngọn đèn bên ngoài hấp dẫn ánh mắt cho nên không chú ý tới mà thôi.

Quả nhiên rất biết khoe nha!

Một lúc sau, phục vụ đẩy xe đồ ăn tới đưa cho bọn họ một bữa tối tinh xảo và một chiếc bánh kem, còn có hai chai rượu vang đỏ.

Tạ Thanh Nghiên cười nói: “Bữa tối dưới ánh nến dành cho hai người, không tệ chứ?”

Lăng Vi vui vẻ nói: “Vừa ăn tối dưới ánh nến vừa ngắm cảnh sông, đúng là rất lãng mạn.

..

Tạ Thanh Nghiên lại nói: “Vừa ngắm cảnh sông, vừa làm vận động sẽ càng lãng mạn hơn.

..

Lăng Vi:.....

“Anh có thể đừng lúc nào cũng nghĩ tới chuyện đó được không?”

Tạ Thanh Nghiên thành thật trả lời: “Không phải bất cứ hoạt động lãng mạn nào cũng đều là màn dạo đầu sao? Làm màn dạo đầu xong đương nhiên là phải vận động rồi.

..

Lăng Vi tức giận nói: “Ai nói hoạt động lãng mạn là màn dạo đầu vậy?”

Tạ Thanh Nghiên không biết xấu hổ nói: “Chẳng lẽ không phải sao? Người

đàn ông tử mĩ lên kế hoạch cho một buổi hẹn hò lãng mạn còn không phải là vì muốn lấy lòng người phụ nữ sao? Sau khi người phụ nữ được lấy lòng cảm thấy vui vẻ, có phải sẽ đáp lại bằng cái ôm hôn nồng nhiệt hay không, sau khi hôn nồng nhiệt xong có phải sẽ độn.g tình hay không, cuối cùng đương nhiên chính là cùng nhau vận động rồi.

..

Thật đúng là nghiêm túc nói hươu nói vượn mà!!!
Anh vẫn cứ tiếp tục đĩnh đạc nói, “Anh chỉ là thành thật trực tiếp hơn mà thôi.

..

Lãng Vi bị chọc tức đến bật cười, nói: “Vậy anh không thể uyển chuyển hơn một chút sao?”

Tạ Thanh Nghiê.n nhướn mày, rót cho hai người một ly rượu vang đỏ, nói: “Với bầu không khí tốt như vậy, không uống chút rượu sao được chứ?”

Lãng Vi: “Đây là uyển chuyển?”

Tạ Thanh Nghiê.n cười, “Vẫn chưa đủ uyển chuyển sao? Vậy anh chuốc say em trước, sau đó lại làm vận động, quá trình cũng uyển chuyển thay đổi rồi.

..

Lãng Vi:.....

Thôi, đêm nay tâm trạng tốt, cũng không so đo với anh, được vào ở trong căn phòng tổng thống cao cấp như vậy, nếu không phóng túng một chút thì thật có lỗi với số tiền sáu con số đã bỏ ra!

Buổi sáng ngày hôm sau, Lãng Vi bị cuộc điện thoại gọi tới của Lý Ý đánh thức, sau khi tỉnh lại mới phát hiện mình gần như không thể động đậy được, thân hình to lớn của người đàn ông lại nằm đè lên nửa thân trên của cô, toàn bộ cơ thể của cô đều bị anh đè tê rần!

Khó khăn dịch người ra ngoài xong, Lãng Vi vốn còn muốn ngủ tiếp thì mặt đã trực tiếp đỏ bừng, cái tên lưu manh này lại còn để cái thứ kia ở trong cơ thể cô, có thể là do đã “Chào cờ” cho nên cũng không có bị trượt ra!

Ký ức đáng xấu hổ của tối hôm qua lập tức bay thẳng vào trong đầu cô, làm cô hận không thể một chưởng chém mình thành hai nửa.

Mỗi lần đều nghĩ sẽ không cho anh chơi quá lố, nhưng lần nào cũng bị dõ

dành đến để bảo, thậm chí còn chủ động giúp anh nghĩ ra tư thế mới, cô quả nhiên là thích ngược mà!

Đầu đau cả người đều ê ẩm, Lăng Vi cảm thấy toàn thân đều không tốt, mà hôm nay cô còn phải đi chụp ảnh cả ngày!

Quả nhiên là sắc đẹp hại nước mà!

Cuối cùng vẫn là Tạ Thanh Nghiên bò dậy ôm cô đi tắm rửa lại hầu hạ cô mặc quần áo vào.

“Ông xã đẹp trai lắm tiền cần mãi biết săn sóc như vậy tìm đâu ra? Mới sáng sớm thức dậy còn hầu hạ em tắm gội thay quần áo nữa.

”Anh vừa giúp cô mặc quần áo, vừa dào dạt đặc ý mà khoe khoang.

Lăng Vi nâng mí mắt lên trừng anh, “Em biến thành cái bộ dáng nửa tàn phế này là do ai làm hại hả!”

Tạ Thanh Nghiên hí mắt cười, “Mấy chuyện này cũng không cần phải so đo quá rõ ràng.

”

Lăng Vi:.....

Lúc hai người xuống lầu ăn sáng với Lý Ý thì phát hiện sắc mặt của Lý Ý cũng không được tốt lắm, trông có vẻ trắng bệch, Lăng Vi không khỏi lo lắng hỏi một câu, “Chị làm sao vậy? Sinh bệnh sao?”

Lý Ý vừa xoa huyệt thái dương, vừa xoa tay, “Đừng nói nữa, tối hôm qua rót rượu với mấy nhà làm phim và đạo diễn, uống đến quên trời đất, hôm nay có thể bò dậy đã là may lắm rồi.

”

Xử lý một cái phòng làm việc quả nhiên không phải là chuyện dễ dàng, Lăng Vi đau lòng mà nói: “Vậy chị trở về tiếp tục nghỉ ngơi đi, em và ông chủ Tạ đi tới đó chụp ảnh là được.

”

“Không có việc gì, chị chính là có số phải lao碌, gọi giúp chị chén cháo trắng là được.

..

Chờ đến khi ba người chạy tới studio thì nhiếp ảnh gia người ta còn có bệnh ngôi sao hơn cả bọn họ, lúc này vẫn còn chưa tới, cho nên ba người chỉ có thể chờ ở trong phòng nghỉ.

Hôm nay Tạ Thanh Nghiên mặc một bộ đồ vận động nhẹ nhàng, trên đầu còn đội một cái mũ lưới trai, cả người trông rất linh hoạt, vừa đẹp trai lại trẻ trung.

Lăng Vi ngồi ở bên cạnh yên lặng mà nhìn anh chơi Weibo, bỗng nhiên lại cảm thấy có chút ngưỡng ngùng, “Anh ơi, nếu anh bận việc công ty thì cứ đi về trước đi, không cần ở lại với em đâu.

..

Tạ Thanh Nghiên buông di động xuống, quay đầu qua nhìn cô, “Sao đột nhiên lại nói như vậy?”

“Chỉ cảm thấy một ông chủ lớn như anh phải ngồi ở chỗ này chờ em thì quá ủy khuất cho anh rồi.

..

Tạ Thanh Nghiên cười nhẹ, hôn hôn cô, “Anh chờ bạn gái của mình, không có gì ủy khuất cả.

..

“Anh ơi, anh thật tốt.

..

“Vậy hôn một cái đi.

..

Lăng Vi ngửa đầu lên hôn anh.

Lý Ý ngồi ở bên cạnh bọn họ:.....

Hai người coi cô ấy là người chết sao???

Không bao lâu sau, trợ lý của nhiếp ảnh gia đã tới mời Lăng Vi đi trang điểm

thay quần áo, nói là nhiếp ảnh gia bị kẹt xe ở trên đường, nhưng sẽ nhanh chóng chạy tới, bên studio đã chuẩn bị thỏa đáng.

Người ta là nhiếp ảnh gia cấp bậc quốc tế, bọn họ đương nhiên sẽ không nghi ngờ ông ta rốt cuộc có phải thật sự bị kẹt xe hay không, Lăng Vi cũng nhanh chóng theo trợ lý rời đi.

Lý Ý ngồi ở trong phòng nghỉ uống trà xanh, sau đó lại giải thích với Tạ Thanh Nghiên về lịch trình và nội dung quay chụp được sắp xếp trong hai ngày tới.

“Hôm nay chỉ chụp ở studio, ngày mai sẽ đi chụp cảnh thật, quần áo cũng có vài bộ, đều là do bên hợp tác chỉ định, tôi xem qua rồi, trong đó có hai bộ tương đối..... Gợi cảm.

”

Tạ Thanh Nghiên liếc nhìn cô ấy một cái, ánh mắt có hơi lạnh, nhưng cũng không nói gì thêm.

“Sau đó sẽ còn hợp tác chụp ảnh với người mẫu nam khác, chắc sẽ có một vài tư thế tương đối dụ hoặc.

” Lý Ý nói xong câu cuối cùng sắc mặt cũng có chút không tốt.

Tạ Thanh Nghiên lại liếc nhìn cô ấy một cái, ánh mắt mang theo dao băng, mí mắt lại một hồi rồi nói: “Tôi muốn đến hiện trường giám sát!”

Lý Ý: .....

Lúc sau, nhiếp ảnh gia hàng hiệu nhanh chóng chạy tới trường quay, mọi người cũng bắt đầu làm việc lu bù, chỉ là sau khi chụp mấy tấm lại xảy ra vấn đề.

Nhiếp ảnh gia: “Người mẫu nam vẫn còn chưa tới??”

Trợ lý: “Vâng, bị kẹt xe ở trên đường.

”

Nhiếp ảnh gia cũng là người có tính tình nóng nảy, “Cậu ta không biết ra

cửa sớm một chút sao?”

Trợ lý: .....

Nhiếp ảnh gia bỗng nhiên nhìn về phía Tạ Thanh Nghiên đang đứng ở một bên, chỉ ngón tay qua đó, nói: “Cậu ta cũng được.

”

Mọi người: .....

Chương 105: Chương 105

Bầu không khí ở hiện trường lập tức trở nên trầm lặng.

Tạ Thanh Nghiên bị điểm danh cũng không lập tức tỏ thái độ, chỉ dùng một loại ánh mắt cười như không cười nhìn về phía Lăng Vi, cũng không biết anh đang suy nghĩ cái gì, nhưng chắc chắn đó không phải là chuyện gì tốt.

Không đợi Lăng Vi mở miệng, trợ lý của nhiếp ảnh gia đã vội vàng xua tay nói: “Không được không được, anh này không thể.”

” Nói giỡn sao, sao ông chủ của một tập đoàn lớn có thể sẽ coi trọng công việc thế này được!

Nhiếp ảnh gia nhíu mày, ông ta là nhiếp ảnh gia hàng đầu thế giới, chỉ cần là người lặn lội trong giới giải trí thì cũng đều có nghe qua tên của ông ta, có ai lại không muốn cướp làm người mẫu của ông ta, vậy mà còn có người lại không muốn sao?

Cũng không chờ trợ lý nói xong, nhiếp ảnh gia đã trực tiếp đi đến trước mặt Tạ Thanh Nghiên, nói: “Cậu này, ngoại hình và khí chất của cậu rất hợp với Lăng Vi, có thể tới làm người mẫu chụp một lát không? Chúng tôi sẽ trả cho cậu thù lao khiến cậu hài lòng.”

”

Mọi người ở bên cạnh nghe nhiếp ảnh gia nói chuyện, trên mặt đều viết hoa hai chữ xấu hổ, nghĩ thầm thù lao có thể khiến ông chủ Tạ vừa lòng chắc là con số dương vô cùng đi!

Khóe miệng của Tạ Thanh Nghiên trước sau vẫn treo một nụ cười tươi, chủ động vươn tay về phía nhiếp ảnh gia, “Xin chào, ông Lauren, ông cũng thật tinh mắt, liếc mắt một cái đã nhìn ra tôi và cô ấy rất hợp rồi.”

..

Vị nhiếp ảnh gia tên Lauren có chút bất ngờ, vừa rồi thấy người này đứng ở một bên đã cảm thấy lực tồn tại của anh rất mãnh liệt rồi, không ngờ khi mở miệng ra khí thế lại càng thêm mạnh mẽ, khiến cho ánh mắt vốn đang nhìn xuống của ông ta không tự giác mà đổi thành trạng thái ngược nhìn lên.

Ông ta duỗi tay cầm lấy tay của Tạ Thanh Nghiê, sau đó hỏi anh, “Cậu là bạn của Lăng Vi?”

Tạ Thanh Nghiê cười khẽ, mang theo chút đắc ý nói: “Chúng tôi là bạn trai bạn gái của nhau.

..

Lauren bừng tỉnh hiểu rõ, “Khó trách nhìn hai người xứng đôi như thế.

..

Tạ Thanh Nghiê: “Cảm ơn.

..

Lauren nhướn mày nói: “Vậy thì cậu càng phải giúp đỡ việc này, tôi đã xem qua tư liệu của người mẫu nam hôm nay rồi, cậu ta phối hợp với Lăng Vi chắc chắn không hiệu quả bằng cậu và cô ấy phối hợp với nhau!”

Tạ Thanh Nghiê nhíu mày, lộ vẻ rất khó xử nói: “Cái này tôi không làm chủ được, phải nghe cô ấy.

..

Lauren cảm thấy khó hiểu, có thể làm người mẫu cho một bộ ảnh thời trang lớn, đa số người phải nên cảm thấy thật vui mừng mới đúng chứ, phản ứng của người này lại quá kỳ quái, còn muốn hỏi ý kiến của bạn gái nữa, thật đúng là thú vị, Lauren đột nhiên cảm thấy có hứng thú, quay đầu lại hỏi Lăng Vi: “Lăng Vi, bạn trai cô nói nghe cô?”

Lăng Vi đi tới nhìn Tạ Thanh Nghiê thông thả ung dung đứng ở đó một cái rồi quay đầu lại nói với Lauren: “Ông Lauren, vẫn nên đợi người mẫu đến đi, dù sao bạn trai tôi cũng không phải người chuyên nghiệp.

..

Lauren lắc đầu, cười nói: “Lần chụp hình này sẽ có rất nhiều bức ảnh thân mật của hai người, hai người là người yêu chân chính, khi chụp lên sẽ càng thêm ăn ý, độ thân mật sẽ càng cao, hơn nữa theo tôi thấy khí chất của bạn trai cô tốt hơn những người mẫu bình thường nhiều, cậu ấy chắc chắn là một siêu sao chưa tỏa sáng.

..

Lăng Vi:.....

Lời khen này có phải hơi lố rồi không? Cái gì mà một siêu sao chưa tỏa sáng? Ba Tạ sớm đã tỏa sáng trên Weibo rồi, mỗi ngày đều đút cẩu lương, anh chính là một siêu sao ngược cẩu đó!

Suy nghĩ một lúc Lăng Vi lại nói với nhiếp ảnh gia: “Ông Lauren, tôi muốn thảo luận với bạn trai mình một chút, được chứ?”

Lauren nhún nhún vai rồi làm tư thế xin cứ tự nhiên, sau đó xoay người trở về trước máy quay phim.

Lăng Vi kéo kéo tay áo của anh, nhỏ giọng hỏi, “Sao anh không trực tiếp cự tuyệt?”

Tạ Thanh Nghiênn cười nhẹ, “Anh cảm thấy rất thú vị.

..

“Một ông chủ tập đoàn như anh lại chạy tới đây chụp một bộ ảnh, thú vị ở chỗ nào!” Lăng Vi rất để ý tới thân phận của anh.

Tạ Thanh Nghiênn nhướn mày, nói: “Không có vấn đề gì cả, em nói em có muốn để anh chụp ảnh cùng em không? Có muốn không?”

Lăng Vi ngẩng đầu lên nhìn anh, nghĩ thầm lại còn hỏi cô có muốn anh chụp chung không, rõ ràng là anh muốn chụp bộ ảnh này gần chết mà! Nếu bây giờ cô trả lời một câu không muốn để anh chụp, ước chừng hai người sẽ chia tay ngay tại chỗ!

Cuối cùng, cô vẫn quyết định làm một người bạn gái tốt bụng và chu đáo, vì thế nhỏ giọng làm nũng nói: “Vậy anh chụp với em đi.

..

“VẬY em xin anh đi.

” Anh nói.

LĂNG VI: .....

CÓ MUỐN chụp nữa hay không đây!

LĂNG VI: “Xin anh chụp với em đi.

”

Ba Tạ cảm thấy mỹ mãn: “ĐƯỢC rồi.

”

Khi Tạ Thanh Nghiên đi trang điểm thay quần áo, Lăng Vi lại chụp riêng một bộ quần áo, nhiếp ảnh gia cũng không có yêu cầu gì, chỉ kêu Lăng Vi cứ tự do phát huy, Lăng Vi cũng chỉ tùy tiện diễn, cô vẫn rất có kinh nghiệm đối với việc chụp ảnh tĩnh.

Chụp xong một bộ quần áo, cuối cùng Tạ Thanh Nghiên cũng làm xong tạo hình, đây vẫn là lần đầu tiên Lăng Vi nhìn thấy anh trang điểm, cái mũi càng cao, hốc mắt càng sâu, chiếc cằm cương nghị, cả khuôn mặt thoát nhìn càng thêm góc cạnh rõ ràng, tóc chải ngược hết ra sau để lộ ra cái trán cao trợn bóng, trên người chỉ mặc một chiếc quần jean và áo sơ mi trắng đơn giản, trên chiếc áo sơ mi chỉ được cài hai chiếc cúc áo lỏng lẻo làm lộ ra cơ ngực và một chút cơ bụng hoàn mỹ.

Cả người trông vô cùng đẹp trai và nam tính.

Ngay cả nhiếp ảnh gia sau khi nhìn thấy cũng liên tục khen ngợi, “Hoàn mỹ, quá hoàn mỹ!”

Lúc này Lý Ý cũng không sợ sứt đất là anh mà mở miệng đề nghị, “Ông chủ Tạ có bao giờ nghĩ đến việc ra mắt chưa? Tới phòng làm việc của chúng tôi đi, tôi khẳng định sẽ cung cấp cho anh nguồn lực tốt nhất!”

Tạ Thanh Nghiên khinh thường nói: “Nguồn lực của chị không phải đều là do tôi tiêu tiền mua tới sao?”

LÝ Ý: .....

Vì phối hợp với tạo hình của Tạ Thanh Nghiê, Lăng Vi cũng nhanh chóng đi thay đổi một bộ khác, cũng là quần jean áo sơ mi trắng, trông rất nhẹ nhàng, hai người vừa đứng cùng nhau trước ống kính thì ngay cả Lý Ý ở bên cạnh cũng có thể cảm nhận được có bong bóng màu hồng đang bay lên, bởi vì hình ảnh quá tốt đẹp, cho nên cô ấy nhin không được mà lấy di động ra đứng từ xa chụp mấy tấm liên tục, sau đó gửi cho Trần Tiểu Nhược: “Đăng lên Weibo của phòng làm việc đi.

..

Trần Tiểu Nhược nhanh chóng làm ký hiệu ok , sau đó lại tò mò hỏi một câu, “Chị Lý, ông chủ Tạ muốn ra mắt sao?”

Lý Ý cười cười, trả lời: “Không phải anh ta vẫn luôn ra mắt đó sao?”

Trần Tiểu Nhược:.....

Trong sân hai người dựa vào nhau đối diện với ống kính, Lauren thỉnh thoảng sẽ nhắc nhở một chút về góc độ của hai người, nhưng đa phần đều là khích lệ, “Tốt, cứ như thế này, đứng đứng đứng, hoàn hảo ~~”

Tạ Thanh Nghiê nhỏ giọng nói: “Chỉ như vậy thôi sao? Một chút hàm lượng kỹ thuật cũng không có.

..

Lăng Vi buồn cười hỏi: “Anh nghĩ sẽ có kỹ thuật thế nào? Đứng chống ngược chân lên trời xoay 180 độ sao?”

Tạ Thanh Nghiê:.....

Lăng Vi lại nói: “Anh biểu hiện thân mật với em hơn một chút là được rồi.

..

Tạ Thanh Nghiê: “Như bình thường khi chúng ta ở nhà hay làm hay sao?”

Lăng Vi nói: “Không được! Làm như ở nhà là quá dính rồi!”

Mọi người: Cho nên ngày thường hai người ở nhà đều dính như keo cường lực 502 sao? Chính là cái loại tách cũng tách không được, cho dù có xé rách thì cũng đi luôn một lớp da đó sao?!

Kỳ thật Tạ Thanh Nghiê cũng không cần cố ý diễn, chính là giống như lời Lauren nói, bả sinh anh đã có khí thế của bề trên, ánh mắt chỉ tùy tiện nhìn vào ống kính là có thể khiến cho người ta cảm nhận được khí chất ngạo mạn đứng ở trên đỉnh của chúng sinh rồi, cho nên sau khi chụp bộ

ảnh mang phong cách nhẹ nhàng xong, Lauren vội vàng kêu trợ lý thay trang phục chính thức cho bọn họ, ông ta cho rằng tây trang giày da vô cùng thích hợp với khí chất của Tạ Thanh Nghiên.

Bản thân Tạ Thanh Nghiên lại không có mấy hứng thú với quần áo chính thức, mỗi ngày anh đều mặc loại kiểu dáng này, không có chút cảm giác mới mẻ nào đáng nói cả, vì vậy lén lút hỏi Lăng Vi: “Khi nào thì mặc trang phục gợi cảm?”

Lăng Vi:.....

Sau khi hít một hơi thật sâu, Lăng Vi mới lạnh lùng nói: “Ba ba, khi ra cửa anh có thể vẫn nhã một chút không?”

Tạ Thanh Nghiên khinh thường: “Văn nhã có thể có được phúc lợi sao?”

Lăng Vi: “Cho dù là mặc trang phục gợi cảm đi nữa, anh cũng sẽ không làm được gì.

..

Tạ Thanh Nghiên: “Anh có thể thưởng thức.

..

Lăng Vi: “Vậy ở hiện trường cũng sẽ có rất nhiều người cùng thưởng thức thôi.

..

Tạ Thanh Nghiên: “Anh nhìn qua rồi, đại bộ phận ở đây đều là nữ, cho nên cũng không sao cả.

..

Lăng Vi:.....

Vị nhiếp ảnh gia kia dường như có tâm linh tương thông với Tạ Thanh Nghiên, sau khi chụp trang phục chính thức xong, quả nhiên đã kêu Lăng Vi đi thay một bộ váy hai dây gợi cảm, dây lưng vô cùng mỏng, phẳng phát như chỉ chạm nhẹ là đứt vậy, còn Tạ Thanh Nghiên thì trực tiếp để trần nửa người trên.

Vừa mới mặc tây trang giày da, chỉ chớp mắt sau đã biến thành cởi trần, vị nhiếp ảnh gia này cũng rất biết đùa nha!

Ánh đèn đổi màu, nhiếp ảnh gia cũng giống như thay đổi thành một người khác, từ nhiếp ảnh gia quốc tế biến thành đạo diễn phim đen, “Hai người tới gần chút nữa, đúng, mặt đối mặt, Lăng Vi, cô để tay lên cổ cậu ta.

..

Lăng Vi nghe nhiếp ảnh gia phân phó xong, dứt khoát treo cả người lên trên người Tạ Thanh Nghiên, Tạ Thanh Nghiên ôm eo cô, cười nhẹ nói: “Cảm giác này thật tuyệt.

..

Lăng Vi bĩu môi, nghĩ thầm rõ ràng anh chính là say rượu không phải vì rượu, anh chỉ là càng muốn hưởng thụ lạc thú tán tỉnh cô trước mặt bao người hơn thôi!! Lão lưu manh!

“Không tệ không tệ, bầu không khí rất tốt, ánh mắt, Lăng Vi ánh mắt của cô quá hung dữ!”

Lăng Vi cũng rất bất đắc dĩ, khi đối mặt với cái lão lưu manh này, cô sẽ không tự giác mà trở nên hung dữ!

Tạ Thanh Nghiên cười khế, “Nghe thấy không, em phải dịu dàng một chút, dịu hoặc một chút.

..

Khóe mắt của Lăng Vi híp lại, “Có muốn thuận tiện hôn một cái hay không?”

Tạ Thanh Nghiên cúi đầu, đôi môi khó khăn lắm ngừng ở ngoài miệng của cô, khoảng cách giữa hai làn môi nhiều nhất không quá mấy centimet, anh nói: “Vậy thì không thể tốt hơn, lúc em mặc bộ váy này ra thì anh đã muốn hôn em rồi!”

Bên này hai người dính nhau không chịu yên, bên kia Lauren cũng không ngừng ấn nút chụp hình, vừa chụp vừa không ngừng khen, “Quá tuyệt vời quá tuyệt vời, Tạ à, cậu chính là một siêu sao trời sinh!!”

Mọi người:.....

Chơi lưu manh ở trước ống kính thì được gọi là siêu sao trời sinh?? Rốt cuộc nhiếp ảnh gia hàng đầu thế giới này có đáng tin không đây!

“Lăng Vi, cô gác chân lên đi.

” Nhiếp ảnh gia phim đen lại ra đề khó cho Lăng Vi.

Lăng Vi:.....

Hai người ôm nhau đã rất thân mật rồi, còn muốn gác chân lên nữa sao? Kỳ thật nhiếp ảnh gia này là người của ba Tạ đi!!

Mặc dù là nghĩ như vậy, nhưng Lăng Vi vẫn nghe lời gác chân lên.

“Nhích lên trên một chút.

”

Lăng Vi lại cọ cọ lên phía trước một chút, biểu cảm của Tạ Thanh Nghiên lại có chút kỳ quái.....

“Nhích lên chút nữa!”

Lăng Vi lại cọ cọ.

“Được rồi, cứ như vậy đi, quá hoàn mỹ!”

Tạ Thanh Nghiên rũ mắt xuống, nói: “Cứng rồi.

”

Lăng Vi:.....

Chương 106: Chương 106

Lăng Vi đang dính sát vào người anh, cho nên cũng là người đầu tiên cảm nhận được sự biến hóa của anh, tối hôm qua người đàn ông này đã làm đến nửa đêm vậy mà vẫn chưa thỏa mãn, còn dễ dàng phản ứng như vậy nữa, đây không phải tật xấu thì là gì!!

Cô cắn chặt răng, nhỏ giọng nói: “Ban ngày ban mặt, ở trước mặt công chúng như vậy mà anh cũng dám cứng lên?”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, “Em cũng có thể cọ anh, vậy vì sao anh lại không thể cứng?”

Chơi trò lưu manh mọi lúc mọi nơi còn đúng lý hợp tình như vậy nữa sao? Nếu đối tượng giờ trò lưu manh đổi thành người phụ nữ khác thì ba Tạ anh nên chuẩn bị tốt di chúc trong vòng một giây đi!

Lăng Vi nhỏ giọng hỏi, “Vậy bây giờ phải làm sao đây? Đã đội lều lên rồi còn tiếp tục chụp sao?”

Tạ Thanh Nghiên giương mắt nhìn lên trần nhà, “Thật ra anh cảm thấy không sao cả, dù sao da mặt của anh cũng rất dày, chỉ sợ em sẽ ngượng ngùng mà thôi.

”

Lăng Vi:.....

Xem ra da mặt dày thật sự cũng là một tài năng ghê gớm đó, đáng tiếc cô không có tài năng này.

“Mau nghĩ cách giải quyết đi!!” Cô nói.

Tạ Thanh Nghiên không hề nghĩ ngợi nói: “Vậy em giả vờ không thoải mái đi, anh sẽ ôm em đến phòng nghỉ, sau đó cùng đi vào WC trong phòng nghỉ giải quyết.

..

Lăng Vi trừng anh, “Nửa câu trước em đồng ý, nửa câu sau anh tự mình vào WC giải quyết đi.

..

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, “Là do em cợ cứng mà!”

Lăng Vi:.....

Sau đó Lăng Vi lộ vẻ suy yếu quay đầu lại nói với Lý Ý rằng đầu cô có hơi choáng váng, muốn đi nghỉ ngơi một chút, Lý Ý không rõ nguyên do, nhưng vẫn đi qua bàn bạc với nhiếp ảnh gia.

Nhiếp ảnh gia tỏ vẻ hiểu rõ, “Vậ nghỉ ngơi một giờ đi, nếu thật sự không thoải mái thì cứ đi khám bác sĩ.

..

Lăng Vi cảm thấy mình thật sự có bệnh rồi.

Chờ đến khi hai người buông nhau ra, Tạ Thanh Nghiên lập tức ôm ngang Lăng Vi lên, cũng không dám ôm quá cao, chỉ vừa vịn ngăn cản cái lều kiêu ngạo kia của anh mà thôi.

Bầu không khí lúc này thật sự rất **lặng**, nhưng Lăng Vi vẫn có thể tự tìm niềm vui trong cảnh khổ, nghĩ thầm cô làm như vậy có tính là lấy thân mình chặn “súng” hay không?

Nhìn tư thế này của bọn họ, Lý Ý cũng hoảng sợ, khẩn trương hỏi: “Có chuyện gì vậy, có nghiêm trọng không? Chóng mặt đến không đi đường được luôn sao?”

Trên mặt Tạ Thanh Nghiên không đổi sắc nói: “Không có việc gì, tôi chỉ muốn ôm cô ấy thôi.

..

Lý Ý bị nhét một miệng cầu lương lập tức lộ vẻ ghét bỏ, xua xua tay ý bảo anh mau đi đi, yêu đương có thể ngọt ngào thành như vậy cũng là chuyện hiếm thấy.

Lăng Vi được anh ôm thẳng vào phòng nghỉ, lại nhin không được cười ra tiếng, “Hình như em đang ngồi trên lều của anh đó, anh không khó chịu sao?”

Vẻ mặt của Tạ Thanh Nghiê n rất ung dung mặc cho cô nói giỡn, “Em có thể tiếp tục cộ thẳng đến khi anh bắn thì thôi.

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiê n cũng không buông cô xuống, mà là ôm cô cùng ngồi lên trên sô pha, sau đó để cô ngồi lên trên người mình, cười đùa nói: “Bây giờ không có máy quay phim, em cứ cộ nhiệt tình.

”

Lăng Vi phồng má cúi đầu nhìn cái lều của anh, nói: Anh không sợ em ngồi gậy của anh sao?”

Tạ Thanh Nghiê n cười nói: “Cho nên em phải nhẹ chút, cái vật này ảnh hưởng đến hạnh phúc nửa đời sau của em đó!”

Lăng Vi: “Em không cần thứ này, chúng ta yêu đương thuần khiết cũng không tệ lắm.

”

Tạ Thanh Nghiê n:.....

Lăng Vi vẫn có chút không đành lòng, “Anh thật sự không muốn vào toilet giải quyết một chút sao?”

Tạ Thanh Nghiê n lại bắt đầu chơi lưu manh, “Em sờ giúp anh là được rồi.

”

Lăng Vi trừng mắt, “Đây là nơi công cộng đó!”

Tạ Thanh Nghiê n cười nhẹ, bắt lấy bàn tay của cô đặt lên trên cái lều của mình, mới ấn một cái đã trực tiếp nhận được hình dạng của thứ kia.

Lăng Vi vừa xấu hổ lại vừa tức giận, bàn tay bỗng dùng sức một cái, hung hăng bóp chặt cái thứ khốn kiếp này một phen.

“Ách.....” Tạ Thanh Nghiên cau mày khẽ rên một tiếng, “Em muốn mưu sát chồng sao?!”

Bởi vì đau đớn, cho nên cái lều của Tạ Thanh Nghiên đã nhanh chóng xẹp xuống, Lăng Vi đắc ý nói: “Nhìn đi, phương pháp này rất có hiệu quả nha!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lần này mặc dù anh thật sự vừa thích vừa đau, nhưng ngọn lửa không tên trong cơ thể đúng là đã nhanh chóng biến mất, chỉ là không đợi anh lấy lại bình tĩnh, Lauren đã đi theo vào phòng nghỉ của bọn họ, sau đó vô cùng nhiệt tình nói muốn tìm Tạ Thanh Nghiên trò chuyện, Tạ Thanh Nghiên không thể không điều chỉnh lại dáng ngồi sao cho không làm lộ ra sự không khỏe của mình.

“Tạ, cậu có muốn đến Tuần lễ thời trang Paris chơi không? Tôi một người bạn là nhà thiết kế, người đó vẫn chưa có quyết định sẽ mời ai làm người mẫu chính, tôi có thể đề cử giúp cậu.

” Lauren nhiệt tình nói.

Nếu là một nghệ sĩ bình thường, có thể có được cơ hội như vậy chắc chắn sẽ rất hưng phấn, nhưng người đối diện với ông ta lại là Tạ Thanh Nghiên, đối với Tạ Thanh Nghiên mà nói, thứ không thiếu nhất chính là danh và lợi, cho nên sau khi nghe ông ta nói xong cũng chỉ lễ phép cười cười, nói: “Cảm ơn ông Lauren đã đánh giá cao tôi, nhưng tôi không quan tâm đến những thứ này lắm, hôm nay tôi thật sự chỉ tới cùng bạn gái mà thôi.

”

Lauren nhìn Lăng Vi, sau đó bỗng nhiên búng tay một cái, “Nếu Lăng Vi có ý muốn tham dự, vậy tôi cũng có thể đề cử giúp.

”

Lăng Vi cảm thấy đến làm khách mời cho tuần lễ thời trang Paris nghe qua cũng rất thú vị, “Tôi muốn thương lượng lại với người đại diện của mình.

”

“Có thể, lúc nào quyết định xong cũng có thể tới tìm tôi, nhưng Tạ à, cậu thực sự không muốn đi sao? Thật sự quá đáng tiếc!”

Tạ Thanh Nghiêן lắđ đầu, “Tôi còn có công việc khác, chẳng hạn như quản lý một cái tập đòàn.

”

Lauren há to miệng, vô cùng giậđ mình, “Thì ra là thế, đượđ rồi, xem ra tôi không cần phải tiếp tục thuyết phục nữa.

”

Khi Lăng Vi nói với Lý Ý rằng Lauren có thể giúp cô có cơ hội đén Tuần lễ thời trang Paris thì Lý Ý cũng sợ ngâđ người, “Ông ấy thật sự có biện pháp?” “Ông ấy là người lãn lộn trong giới thượng lưu, chắc thật sự có thể làm đượđ.

” Lăng Vi cũng nửa tin nửa ngờ, “Chị đén nói chuyện với ông ấy thử xem có phải là thật sự hay không, em cảm thấy có thể đảđ một vòng ở tuần lễ thời trang cũng không tệ, sẽ đề cao cấp bậc của bản thân hơn.

”

Lý Ý gậđ đầu đồng ý.

Buổi chụp hình lúc chiều cơ bản không có phần của Tạ Thanh Nghiêן, anh thích sự thanh nhàn, cho nên tiếp tục đứng ở một bên vậđ xem, dù sao anh cũng đã thử qua trang phục gợi cảm rồi, những bộ trang phục khác cũng không tạo cho anh quá nhiều hứng thú.

Lúc lướt Weibo, anh phát hiện có rất nhiều người @ anh, click mở ra thì thấy sáng nay Weibo phòng làm việc của Lăng Vi vừa mới cập nhật lên một vài ảnh chụp, chính là ảnh chụp ngoài lề của hai người bọn họ ở trong hiện trường chụp hình.

Sau một buổi chiều, đã có rất nhiều bình luận ở bên dưới.

”Bức ảnh này quá đẹđ, hai người tương tác với nhau thật sự rất ngọt ngào muốn chết!”

“Rải đườđ chính thức luôn rồi, ngọt ngào.

..

“Hôm qua mới cùng nhau bước trên thảm đỏ, hôm nay lại cùng nhau chụp ảnh, ba Tạ đang muốn chính thức ra mắt sao?”

“Không có gì có thể ngăn cản con đường khoe ân ái của ông chủ Tạ!!!”

“Đại vương, anh chơi đến say mê như vậy, có còn nhớ rõ tập đoàn Tạ thị ở ven hồ Đại Minh không?”

“Lão đại, anh mau trở lại đi, thư ký Đỗ đã chịu hết nổi rồi, anh ấy lại muốn ồn ào từ chức rồi!”

.....

Mẹ Tạ ở nhà cũng nhìn thấy ảnh chụp, đầu tiên là lên nhóm gia đình hỏi Tạ Thanh Nghiê, “Sao lại thế này? Hai con tính chụp ảnh cưới trước sao?”

Tạ Thanh Nghiê trả lời: “Đây là ảnh thời trang của Tiểu Vi, sẽ đăng lên trang bìa của tạp chí.”

..

Mẹ Tạ hâm mộ ghen tị hận mà nói: “Cho nên con muốn nhân cơ hội cạo ống kính chuẩn bị ra mắt sao?”

Tạ Thanh Nghiê cười lạnh, nói: “Mẹ cảm thấy có thể sao?”

Mẹ Tạ nói: “Người không đáng tin như con, không có gì không thể.”

..

Tạ Thanh Nghiê lại nhớ tới một chuyện, nói: “Nói đến ra mắt, không phải mẹ càng gấp hơn sao?”

Mẹ Tạ cười, “Đã bị con nhìn ra rồi à?”

Tạ Thanh Nghiê nói: “Lý Ý nói là sẽ điều động nội bộ lấy nhân vật Hoàng Thái Hậu trong Thiên Hạ cho mẹ!”

Mẹ Tạ nói: “Cái miệng của Lý Ý thật rộng!”

Tạ Thanh Nghiê hừ lạnh, “Con thân là người đầu tư, biết được chuyện này cũng rất bình thường.”

..

Mẹ Tạ khinh thường: “Người đầu tư thì ghê gớm lắm sao, khinh bỉ.”

..

Tạ Thanh Nghiên nói: “Mẹ không sợ con phong sát mẹ sao?”

Mẹ Tạ nói: “Con phong sát được sao, mẹ có mang vốn vào đoàn mà!!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi trở lại khách sạn thì trời đã chạng vạng tối, khi có thời gian rảnh cô mới cầm điện thoại lên chơi, lúc này mới nhìn thấy đoạn đối thoại cực phẩm của hai mẹ con, cô ngay lập tức bị chọc cười, quay đầu lại hỏi Tạ Thanh Nghiên: “Mẹ thích đóng phim như vậy, sao lúc trước không đi diễn thử?”

Tạ Thanh Nghiên suy nghĩ rồi lại nói: “Trước kia đúng là bà ấy đã từng đi diễn rồi, là được Đổng Đông giới thiệu, sau này bộ phim kia lại không được công chiếu, tin tức nữ chính dùng luật ngầm, nam chính hút ma túy bị bắt được công khai, vì vậy bà cụ nhanh chóng ý thức được giới giải trí rất phức tạp, cho nên cũng không lại đi lặn lội nữa, cảm thấy chỉ cần diễn kịch ở nhà mình cho đỡ ghiền là được, bây giờ bà ấy lại trở nên tích cực như vậy, phần lớn nguyên nhân vẫn là bởi vì sự xuất hiện của em.

..

Lăng Vi thở dài, nói: “Kỳ thật cũng tốt, giới giải trí cũng có một mặt tốt mà, từ khi em ra mắt đến nay đều gặp được bạn bè tốt, đại đa số người đều rất tốt.

..

Nhưng đến tối, trên Weibo lại có người đưa tin nóng nói giải thưởng người mới xuất sắc nhất này của Lăng Vi là dùng tiền mua, có giao dịch ngầm.

Việc này vừa ra, so sánh với lời Lăng Vi nói lúc nãy thì thật đúng là bị vả mặt bôm bốp, Lăng Vi chỉ cảm thấy mặt của mình đã bị đánh sưng, giới giải trí đúng là quá phức tạp, quá đen tối, tin vịt nói đến là đến, làm người ta khó lòng phòng bị!

Sau khi tin nóng này vừa ra, cư dân mạng đều nhón nháo lên, bởi vì người đưa tin nóng này chính là một tay săn tin thường xuyên đưa tin sốt dẻo, cho nên đại đa số người đều nhanh chóng cho rằng đây là sự thật, các blogger cũng sôi nổi chia sẻ, sau đó bắt đầu có vài người lên án Lăng Vi muốn nổi muốn đến điên rồi, thủ đoạn đê tiện như vậy cũng lòi ra dùng cho được.

Một ngày trước, các bình luận của cư dân mạng ở phía dưới Weibo của Lăng Vi và Weibo của phòng làm việc vẫn vô cùng hài hòa, kêu ngọt ngào

hạnh phúc các kiểu, kết quả chỉ trong một buổi tối ngắn ngủi, bình luận ở dưới Weibo đã là một trận chiến máu me đất bằng dậy sóng rồi.

Chuyển biến quá nhanh lập tức khiến quần chúng ăn dưa rơi vào trạng thái ngu người.

Sau đó đã có vài người bắt đầu nói, “Khó trách nha, lúc trước rõ ràng trên mạng đều dự đoán Trình Tình có thể sẽ lấy được giải thưởng, cuối cùng lại biến thành Lãng Vi, đúng là càng nghĩ càng ghê mà!”

“Thành tích của Trình Tình đúng là rất tốt, một năm đóng nhiều bộ phim như vậy, có vài bộ trong đó còn rất nổi, thành tích tốt như vậy lại không đoạt giải?”

“Giải người mới lần này Trình Tình được coi trọng nhất, không ngờ nha!”

“Nghe nói mấy giải thưởng nhỏ này đều có thể giao dịch ngầm.

”

Lãng Vi lướt xem các loại tin nóng trên Weibo cũng không hiểu gì cả, cô chỉ biết cái người tên Trình Tình này cũng là người cùng cô được đề cử cho giải người mới, còn những cái khác thì cô không biết.

.

Chương 107: Chương 107

Hiện giờ Tạ Thanh Nghiên cũng là khách quen trên Weibo, trên mạng có tin tức liên quan tới Lăng Vi thì anh sẽ là người đầu tiên biết tới, cho nên tin nóng này vừa ra, đã có rất nhiều cư dân mạng nhiệt tình chạy tới @ anh.

“Tổng tài bá đạo, bạn gái của anh bị khi dễ rồi!”

“Ba Tạ, bọn họ nói nữ thần nhận được giải người mới là do anh bỏ tiền mua.

”

“Tổng tài bá đạo, có người tới cọ nhiệt độ của nữ thần!”

“Ông chủ Tạ, mau tiến lên giết chết bọn họ đi!!!”

.....

Ba Tạ chọn một bình luận khí phách nhất để trả lời lại: “Nếu có thể bỏ tiền mua, ba ba sẽ chỉ mua một giải thưởng người mới thôi sao?”

Người được lật thẻ bài kích động đến mức thiếu chút nữa đã nổ thành pháo hoa ngay tại chỗ, phải biết rằng mặc dù Tạ Thanh Nghiên thường xuyên khoe ân ái trên Weibo, nhưng lại rất ít khi trả lời lại, cho dù có trả lời thì cũng chỉ trả lời người quen, còn đột nhiên được lật thẻ bài như cư dân mạng này thì đúng là lần đầu tiên mới thấy, vì thế Weibo này lập tức được yêu thích đẩy lên top đầu.

Rất nhiều người đều bình luận lại ở phía sau:

“Nếu là tổng tài bá đạo ra tay thì chắc chắn sẽ mua luôn nữ chính!”

“Ha ha, nếu để ông chủ Tạ ra tay thì chỉ mua một giải làm sao đủ, phải mua mấy giải mới đúng, có tiền chính là tùy hứng như vậy đấy!!”

.....

Tạ Thanh Nghiên không đi để ý tới những bình luận hi hi ha ha ở phía sau,

trong đầu đang suy nghĩ một vài vấn đề, mỗi lần có chuyện đều bị bà Tạ ở nhà giành giải quyết trước, lần này thế nào cũng phải đến phiên anh nổi bật! Sau đó anh lập tức gọi điện thoại cho thư ký Đỗ, “Điều tra cho tôi cái nick Weibo ‘Tin nóng vương của giới giải trí’, tôi muốn đấu tay đôi với anh ta.

..

Thư ký Đỗ, “Ông chủ, gần đây tôi đang xử lý thủ tục từ chức anh biết không?”

Tạ Thanh Nghiên cũng không chớp mắt cái nào, bình tĩnh nói: “Vậy anh giải quyết xong xuôi chuyện này rồi hãy từ chức.

..

Thư ký Đỗ: “.....”

Tạ Thanh Nghiên tiếp tục nói: “Hơn nữa sau khi từ chức rồi anh muốn đi đâu? Ở đâu có sân khấu lớn như Tạ thị cho anh phát huy đây?”

Thư ký Đỗ suy nghĩ xong rồi nói, “Tôi có thể đi làm tham mưu cho lão phu nhân, ít nhất bà ấy sẽ cho tôi thêm một năm tiền lương.

..

Tạ Thanh Nghiên: “Từ khi nào anh lại trở nên tục tằn như vậy? Lý tưởng và theo đuổi của anh đâu? Anh cũng chưa kết hôn, kiếm nhiều tiền như vậy làm gì?”

Thư ký Đỗ sâu xa nói: “Ông chủ, cả ngày anh không có mặt ở công ty thì tôi lấy đâu ra thời gian kết hôn chứ?”

Tạ Thanh Nghiên lại không hề áy náy, “Không phải bây giờ ông chủ của anh đang yêu đương sao? Cảm giác yêu đương cuồng nhiệt ra sao, cấu độ thân như anh sẽ không hiểu đâu, chờ khi anh yêu đương rồi, tôi chắc chắn sẽ phê cho anh nghĩ.

..

Thư ký Đỗ nói: “Vậy anh cũng phải cho tôi nghỉ trước thì tôi mới có thời gian tìm đối tượng để yêu đương chứ.

..

Tạ Thanh Nghiên: “Không thành vấn đề, làm xong việc này sẽ cho anh

nghỉ!”

Nói xong không đợi Thư ký Đỗ đáp lại, anh đã quyết đoán cúp điện thoại.

Nhìn từ ngôn luận ở trên mạng thì xem ra người đưa tin nóng và người tên Trình Tình dường như không liên quan nhau, tay chó săn đưa tin nóng, còn Trình Tình lại nhân cơ hội đánh bóng tên tuổi, nhưng cẩn thận ngẫm lại thì thời điểm người đưa tin nóng và người đánh bóng tên tuổi xuất hiện quá trùng hợp, giống như phối hợp rất ăn ý với nhau vậy.

Xảy ra chuyện, Lý Ý nhanh chóng chạy tới tìm Lăng Vi thương lượng, nói là tới tìm Lăng Vi, nhưng kỳ thật lúc thương lượng cô ấy càng muốn xem phản ứng của Tạ Thanh Nghiên hơn.

“Loại chuyện thế này có thể lớn có thể nhỏ, phương pháp xử lý chung chính là bỏ qua nó, internet chính là như vậy, tin nóng thật thật giả giả, quần chúng cũng chỉ coi như một trò đùa, nhưng mà.....”

Lăng Vi nói tiếp nói: “Nhưng lần này có vẻ không đơn giản như chị phân tích.

..

Lý Ý gật đầu, “Bởi vì lần này nháy ra một Trình Tình, bề ngoài nhìn như đang đánh bóng tên tuổi, nhưng nói không chừng cái tin nóng này chính là do ekip phía sau cô ta giở trò quỷ.

..

Lăng Vi nói: “Cái này có khả năng.

..

Lý Ý nói: “Nếu là như thế này, phòng làm việc của chúng ta cũng nên đáp lại gì đó.

..

Lúc hai người nói chuyện, Tạ Thanh Nghiên lại ngồi ở một bên nghiêm túc chơi di động, căn bản không có ý tham gia vào cuộc thảo luận, Lăng Vi cảm thấy tò mò thò đầu qua xem, “Anh đang làm gì vậy?”

Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới nói: “Đăng Weibo.

..

“Đăng cái gì?” Lăng Vi vội vàng nhìn màn hình di động của anh.

Còn Lý Ý ở bên cạnh thì móc di động của mình ra ấn vào Weibo.

Sau đó chỉ thấy Tạ Thanh Nghiên vừa mới @ tên Weibo của “Tin nóng vương của giới giải trí” vào rồi bình luận ngắn gọn nói: “Cậu chờ đó cho tôi.

..

Lăng Vi:.....

Lý Ý:.....

Cho nên kết quả trong ngày của tin nóng chính là, đương sự như Lăng Vi không có lên hot search, mà Tạ Thanh Nghiên thân là bạn trai của cô lại lên, anh là được vô số cư dân mạng thích xem náo nhiệt không chê chuyện lớn đưa lên.

Vốn Lý Ý còn muốn làm ra hành động đáp lại thích hợp, nhưng khi thấy đã có người ra mặt rồi thì cũng làm như không có việc gì vô mong chuẩn bị chạy lấy người.

Lăng Vi lại không yên tâm hỏi: “Chị Lý, việc này để chị ra tay thì vẫn đáng tin hơn.

..

Lý Ý không lăm để ý nói: “Chị vừa nói rồi, việc này có thể lớn có thể nhỏ, người ta không thừa nhận mình là người đưa tin nóng, chúng ta lại nhảy ra đáp lại, người bên ngoài sẽ coi đó là phản ứng quá mức, là trong lòng chúng ta có quỷ, bây giờ có bạn trai em ra mặt thay em thì lại là một ý nghĩa khác, không chỉ có thể đáp lại, mà còn có thể thuận tiện xào lên một đề tài, như vậy khá tốt.

..

Nếu Lý Ý đã nói như vậy, Lăng Vi cũng không tiếp tục kiên trì nữa, chỉ im lặng tiễn Lý Ý ra cửa, trước khi đi, Lý Ý còn vỗ nhẹ vào vai cô nói : “Đừng lo

lắng, ông chủ Tạ có thể xử lý tốt.

..

Nói thật, chính bởi vì Tạ Thanh Nghiê n ra mặt, cho nên cô mới cảm thấy lo lắng, không vì cái gì khác, chỉ nói Tạ Thanh Nghiê n là một ông chủ lớn, vậy mà cả ngày lại ra mặt vì những việc nhỏ nhặt của cô, cô nhìn mà còn ủy khuất thay anh nữa, nhưng giới giải trí chính là một vòng tròn đầy thị phi như vậy, cho dù cô thành thật kiên định đóng phim không đi gây chuyện thì cũng có chuyện đến tìm cô, muốn phòng cũng không phòng được.

Trở lại đại sảnh, Tạ Thanh Nghiê n đang nói chuyện điện thoại, nghe như đang nói đến chuyện công việc, vì vậy Lăng Vi cũng không đi qua quấy rầy anh, chỉ tự mình cầm lấy di động lướt Weibo.

Trên Weibo vẫn đang có rất nhiều người bàn về đề tài của Trình Tình, cũng có nhiều người tự xưng là fans của phim ảnh lấy đoạn diễn của Lăng Vi và Trình Tình cẩn thận so sánh, mà hình ảnh được lấy ra lại rất kỳ quái, lấy kỹ thuật diễn khóc của Trình Tình ra nói là kỹ thuật diễn tự nhiên, lại lấy một vài cảnh mặt lạnh của Lăng Vi ra nói mặt cô cứng, tóm lại chính là nâng Trình Tình dẫm Lăng Vi.

Đương nhiên, Lăng Vi cũng không phải hoàn toàn là bên bị dẫm, hiện giờ cô đã có không ít fans, mẹ Tạ thống lĩnh fanclub Củ Ấu giống như đang chơi gà, một khi thấy fans của Trình Tình dẫm Lăng Vi, bọn họ đều sẽ nhanh chóng phản kích, nếu đấu bằng nước bọt, mẹ Tạ lại dẫn dắt thủy quân, càng đấu càng không có ai địch nổi.

Rất nhanh, hai bên đã đánh giết đến trời đất tối tăm, máu me văng khắp nơi.

Lăng Vi có chút chêt lạng mà lướt xem một màn tàn sát này, trong lòng lại nhớ đến những sóng gió thăng trầm suốt mười năm ở trong giới giải trí, lúc ấy cô thường xuyên bị bôi đen, thường xuyên phải gánh chịu cảnh bị người ta chửi bới, ekip quan hệ xã hội phía sau cô chắc cũng là ekip bận rộn nhất giới giải trí, khi đó cô thỉnh thoảng cũng nghĩ khi nào ngày tháng như vậy mới kết thúc đây.

Mà bây giờ cô sống lại một đời, vốn định sẽ làm thực lực của mình được mọi người khảng định, nhưng cuối cùng lại để bản thân rơi vào trong lời đồn đại hỗn loạn một lần nữa.

Cô quay đầu qua nhìn Tạ Thanh Nghiên một cái, lúc này anh đã buông điện thoại xuống đổi thành trò chuyện video.

Mặc dù nói là xin nghỉ, nhưng kỳ thật anh vẫn rất bận, rất nhiều chuyện đều cần anh giải quyết từ xa, mà khi ở trước mặt, anh trước sau vẫn nhẹ nhàng như không có gì, không hề có nửa câu oán hận.

Lăng Vi bỗng nhiên cảm thấy mình rất đáng giận, ỷ vào sự yêu thương của anh mà ích kỷ kiên trì mục tiêu của mình, sau đó còn không ngừng gây phiền toái cho anh.

Cô như vậy thật sự không phải là một người bạn gái xứng chức.

Cuộc chiến mắng chửi ở trên mạng vẫn đang tiếp tục, Lăng Vi cũng không còn tâm trạng theo dõi, ném di động xuống, sau đó đi đến trước cửa sổ sát đất ngắm cảnh đêm.

Tạ Thanh Nghiên làm việc xong, quay đầu lại thì thấy Lăng Vi đang ngồi yên ở phía trước cửa sổ, tâm trạng trông rất không vui.

Cho rằng cô bị lời đồn đãi trên mạng ảnh hưởng, vì vậy Tạ Thanh Nghiên lập tức bước đến bên cạnh cô, lo lắng ngồi xổm xuống trước người cô nhìn cô, “Bảo bối làm sao vậy? Đừng lo lắng, chuyện này sẽ được giải quyết nhanh thôi, tin nóng của đối phương rõ ràng là giả.

”

Lăng Vi lắc đầu, rũ mắt xuống nhìn anh, “Em không lo lắng.

”

“Nhưng trông tâm trạng của em rất không tốt?” Tạ Thanh Nghiên duỗi tay vuốt vuốt tóc cô, “Vì sao vậy?”

Lăng Vi ngã người về phía trước, cả người nhào lên trên người Tạ Thanh Nghiên, “Anh ơi, ngày mai chúng ta trở về rồi đi đăng ký đi được không, chúng ta kết hôn xong sau đó em sinh bảo bảo cho anh, sinh mấy đứa cũng được.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Có phải chuyển đề tài quá nhanh rồi không?

Tạ Thanh Nghiên anh chắc chắn sẽ tình nguyện kết hôn sinh bảo bảo với cô, từ sau khi xác định được tình cảm của mình, anh cũng đã quy hoạch cô vào trong tương lai của mình, ở trong suy nghĩ của anh, có rất nhiều chuyện anh muốn hoàn thành được thì cần phải có cô làm bạn ở bên cạnh, cô tuyệt đối sẽ là vai chính trong cuộc sống tương lai của anh.

Nhưng không phải là bây giờ.

Anh buồn cười nâng cơ thể của cô dậy, sau đó ôm cô đi đến ngòai lên trên ghế sofa nhỏ, “Sao đột nhiên lại muốn kết hôn?”

Lăng Vi chớp chớp mắt.

"Anh không muốn cưới em sao?"

Tạ Thanh Nghiên nói: “Cưới em thì sẽ phải cưới rồi, bảo bảo cũng sẽ sinh, nhưng không phải bây giờ.

..

Lăng Vi ngẩng đầu lên nhìn anh, “Anh cho rằng em đang nói đùa phải không? Không phải, em chỉ đột nhiên cảm thấy có làm chuyện gì thì cũng không quan trọng bằng chuyện được ở bên anh cả.

..

Lời âu yếm này anh thích nghe, Tạ Thanh Nghiên vừa lòng cười nói: “Anh đương nhiên là quan trọng nhất, nhưng ngoại trừ quan trọng nhất ra, em vẫn còn quan trọng nhì, tử như sự nghiệp, em thích đóng phim như vậy, không thể nói bỏ là bỏ ngay được.

..

“Em không bỏ, nhưng em có thể giảm bớt một vài công việc không cần thiết, em sẽ không tham gia hoạt động, không làm tuyên truyền, em chỉ cần vừa yên lặng đóng phim vừa ở cạnh anh là được rồi.

” Lãng Vi nói ra suy nghĩ của mình, mặc dù suy nghĩ này chỉ hơi phiến diện, nhưng cũng không phải không thể được, chỉ cần kỹ thuật diễn của cô có thể được mọi người khẳng định là được, thì mấy thứ danh lợi khác thật sự không quá quan trọng.

“Suy nghĩ này nghe có vẻ khá tốt.

” Tạ Thanh Nghiên gật đầu nói, “Chờ sau khi chúng ta trở về rồi lại quyết định cũng không muộn, hơn nữa 《 Thiên Hạ 》 đã dựng đoàn, cuối năm là có thể khởi động máy rồi, lúc này em không thể nhụt chí.

..

Lãng Vi cười khẽ gật đầu, nâng mặt anh lên hung hăng hôn một cái, “Anh ơi, anh thật tốt.

..

“Vậy tỏ vẻ một chút đi.

..

Ba Tạ chưa bao giờ biết cái gì gọi là một vừa hai phải, anh chỉ biết nên làm như thế nào để được một tác lại tiến thêm một thước mà thôi.

“Không phải em mới vừa tỏ vẻ rồi sao?” Lãng Vi giả vờ vô tội.

“Em dùng một nụ hôn là có thể đuổi được anh rồi sao?” Tạ Thanh Nghiên dùng một tay bế cô lên, để cô đứng ở bên cửa sổ sát đất.

“Vậy anh muốn thế nào?”

Tạ Thanh Nghiên chỉ vào cửa sổ sát đất, nói: “Đêm nay chúng ta cứ làm ở bên cửa sổ đi, vừa làm vừa ngắm cảnh đêm.

..

Lăng Vi:.....

Sáng hôm sau, Lăng Vi bị đánh thức bởi điện thoại của Lý Ý, nghe thấy cô ấy ở đầu điện thoại bên kia hưng phấn nói, “Lăng Vi, Chu Tiểu Quai đã tung bằng chứng thật lên trên Weibo rồi, em mau vào xem thử đi.

..

Tối hôm qua Lăng Vi cùng Tạ Thanh Nghiên chơi tới khuya, lúc này đã mệt đến mức hai mắt cũng mở không lên, cho nên chỉ tùy tiện nói ừ một tiếng, sau đó ném điện thoại sang một bên, lật người qua ôm Tạ Thanh Nghiên tiếp tục ngủ.

Hai người ngủ đến gần giữa trưa mới miễn cưỡng rời giường, hết cách rồi, vừa ăn cơm trưa xong hai người lại phải chạy lên máy bay bay trở về.

“Có phải lúc sáng em có nhận được một cuộc gọi hay không?” Tạ Thanh Nghiên được ngủ thẳng một giấc thì cảm thấy rất mỹ mãn, lúc này đang cởi trần ngâm thuốc lá ngồi ở đầu giường nhìn cô đi tới đi lui thu dọn quần áo.

Nghe anh nói Lăng Vi mới nhớ tới, gõ lên đầu một cái rồi nói, “Em nhớ ra rồi, chị Lý nói Chu Tiểu Quai tung bằng chứng lên Weibo, không biết là bằng chứng gì nữa.

..

Tạ Thanh Nghiên nói: “Chính là bằng chứng cái tên ‘Tin nóng vương của giới giải trí’ tung tin giả, là do Đỗ Minh điều tra suốt đêm mới tra ra, anh kêu anh ấy giao cho Chu Tiểu Quai đi công bố rồi.

..

Lăng Vi:.....

Cô nghi hoặc hỏi: “Máy cái này xảy ra khi nào?”

Tạ Thanh Nghiên cười khế: “Chính là khi em bị làm đến ngất xỉu.

..

Lăng Vi:.....

Lúc sau Lăng Vi khởi động máy lên mạng thì mới phát hiện trên Weibo đã biến thành cảnh tượng khác, sau khi Chu Tiểu Quai công bố bằng chứng “Tin nóng vương của giới giải trí” bị mua để tung tin giả thì ngay lập tức đã được nhiều người chia sẻ, chuyện Lăng Vi bị bôi đen đương nhiên cũng sáng tỏ, mà mấy fans đến cộ nhiệt độ của Trình Tình cũng nhanh chóng im hơi không để lại dấu vết.

Chờ đến khi cư dân mạng quay lại Weibo của “Tin nóng vương của giới giải trí” xem thử thì mới phát hiện cái tài khoản này đã bị khóa.

Còn “Tin nóng vương của giới giải trí” rốt cuộc là bị ekip nào mua thì trong khoảng thời gian ngắn vẫn chưa tra ra được, nhưng các cư dân mạng gió chiều nào theo chiều ấy đã nhanh chóng đổ hết chuyện này lên trên đầu của Trình Tình.

Đối với kết cục như vậy, phía bên Trình Tình cũng không có làm ra bất cứ hành động đáp trả nào, có lẽ lăng xê như vậy là đã đạt tới mục tiêu bọn họ mong muốn rồi, dù sao có đề tài thì mới có độ chú ý mà.

Thông qua sự kiện ăn vạ lần này, đa số ekip trong giới giải trí rốt cuộc cũng tỉnh tường nhận ra được một sự thật, đó chính là: Lăng Vi tuyệt đối không dễ chọc, chỗ dựa phía sau cô thật sự quá chắc chắn, nếu muốn lấy cứng đối cứng, nhẹ thì đầu rơi máu chảy, nặng thì biến mất không để lại dấu vết.

Lúc Lăng Vi trở lại Bắc Kinh, fans tới đón máy bay lần này là do mẹ Tạ tự mình tổ chức, hơn nữa bà cụ còn đích thân đưa bé Tạ đến đón máy bay.

Khi đi ra khỏi cổng sân bay, nhìn thấy bà cụ múa may lá cờ nhỏ nghênh đón bọn họ, Lăng Vi đột nhiên cảm thấy có chút cảm khái, cô vẫn nhớ rõ lần đầu tiên bà cụ tới đón máy bay cho cô là khi cô vừa rời khỏi đoàn phim 《Cung Tường Liễu》, khi đó cô vẫn chưa có nhiều fans, bà cụ tự mình chi ra số tiền lớn mua nhóm fan giả lớn nhất tới đón cô, khi đó cô và Tạ Thanh Nghiên vẫn còn là tình nhân giả, đối mặt với bà cụ quá mức nhiệt tình như vậy, trong lòng vừa sợ hãi lại bất an.

Lúc này mới qua có mấy tháng mà mọi chuyện đã biến hóa đến nghiêng trời

lệch đất, bạn trai từ giả biến thành thật, fans cũng từ giả biến thành thật, chỉ có sự nhiệt tình của bà cụ đối với cô là chưa bao giờ thay đổi mà thôi! Thật tốt!

Lăng Vi qua đi ôm mẹ Tạ một cái thật sâu, thuận tiện còn hôn nhóc con ở bên mấy cái, bé Tạ cũng ôm cô hưng phấn hôn một cái lên má cô.

“Lúc trước đã nói lần này trở về phải lên núi ở mấy ngày rồi đó.

” Mẹ Tạ cười nói, “Mẹ còn đặc biệt kêu lão Nghiêm lái xe bảo mẫu tới đón hai con nữa.

”

Lăng Vi quay đầu lại nhìn Tạ Thanh Nghiê, dùng ánh mắt dò hỏi ý kiến của anh.

Lần này ba Tạ đến Thượng Hải, thể xác và tinh thần đều đã được thỏa mãn, cho nên cũng không quá chấp nhất đối với thế giới hai người nữa, vì thế gật đầu nói: “Vậy đi thôi.

”

Lý Ý không thuận đường với bọn họ, vì vậy đã tách ra ở cổng sân bay. Lăng Vi nắm tay bé Tạ theo Tạ Thanh Nghiê và mẹ Tạ ngồi vào một chiếc xe bảo mẫu mới tinh.

“Xe này là mới mua sao?” Lăng Vi hỏi bà cụ.

Mẹ Tạ gật đầu, đắc ý nói: “Chờ khi 《 Thiên Hạ 》 khởi động máy thì mẹ chính là diễn viên chính thức rồi, diễn viên ra ngoài mà không có xe bảo mẫu sao được?”

Lăng Vi:.....

Có nhiều diễn viên không ngồi nổi xe bảo mẫu đâu!

Tạ Thanh Nghiê cười nhạo nói: “Mặt mũi khá lớn nha.

”

Mẹ Tạ nâng cằm lên, “Ít nhất cũng lớn hơn con, cùng lắm thì con cũng chỉ được chụp một bộ ảnh, nhưng mẹ lại chính là người sắp lên TV đó.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Thấy bạn trai của mình bị mắng, Lăng Vi vừa buồn cười lại vừa đau lòng, vì vậy vội vàng nói sang chuyện khác, “Mẹ, mẹ muốn xem chiếc cúp của con không?”

Mẹ Tạ lập tức cười híp mắt, nói: “Nhanh nhanh nhanh, đây chính là chiếc cúp đầu tiên của Tiểu Vi nhà chúng ta, mẹ phải cẩn thận thưởng thức một chút mới được.

..

Lăng Vi lấy chiếc cúp ở trong cái rương nhỏ ra, chiếc cúp không phải quá lớn, được điêu khắc thành một đóa hoa hồng, tạo hình cũng rất tinh xảo xinh đẹp.

Mẹ Tạ nhận lấy chiếc cúp cẩn thận thưởng thức một phen, nói: “Mẹ đã kêu người làm một cái tủ hai ngăn đặt ở lầu hai, về sau mấy chiếc cúp của con đều đặt ở nơi đó, chờ khi có họ hàng bạn bè tới nhà chơi, mẹ sẽ dẫn bọn họ đi tham quan mấy chiếc cúp của con!”

Lăng Vi:.....

Thì ra tật xấu thích khoe đồ của Tạ Thanh Nghiên là do di truyền từ mẹ Tạ mà ra!

“Bà nội, con cũng muốn nhìn con cũng muốn nhìn!” Bé Tạ duỗi cánh tay nhỏ ra muốn lấy chiếc cúp từ bà nội.

Mẹ Tạ đưa cúp cho nhóc, lại không yên tâm mà dặn dò: “Con phải cầm cho chắc, đừng để rơi.

..

Bé Tạ gật đầu, miệng cười lộ ra hai cái má lúm đồng tiền, ôm chiếc cúp rồi sờ sờ mấy cái, sau đó giơ chiếc cúp lên cao, nghiêm túc nói: “Cảm ơn bà nội của con, ba ba của con, mẹ của con, Ừm..... Còn có ông nội Nghiên, cảm ơn mọi người!”

Tất cả mọi người đều ngây ra một lúc, sau đó mới phản ứng lại được nhóc con là đang nói cảm nghĩ khi đoạt giải, cả nhà lập tức đều cười vang.

Đọc theo đường đi ai cũng nói nói cười cười, mẹ Tạ cũng không nhắc tới cuộc chiến nước bọt trên mạng tối hôm qua, phảng phất như đó là một chuyện không đáng để nhắc tới vậy.

Buổi tối biệt thự của nhà họ Tạ lại giăng đèn kết hoa, người một nhà vô cùng náo nhiệt mà chúc mừng Lăng Vi nhận được giải thưởng phim truyền hình đầu tiên.

Mặc dù chỉ là một giải thưởng nhỏ, lại xảy ra sự kiện ăn vạ, nhưng nhìn thấy người trong nhà thật lòng vui vẻ chúc mừng mình, trong lòng Lăng Vi cũng cảm thấy vô cùng thỏa mãn và thoải mái.

Sáng sớm hai ngày sau, Lăng Vi vẫn còn đang đắm chìm trong giấc ngủ thom ngọt đã bị Tạ Thanh Nghiên kêu rời giường.

Cô mở mắt ra nhìn đồng hồ thì thấy là 6 giờ rưỡi sáng??

Lăng Vi tức giận trừng anh, “Dậy sớm như vậy làm gì???”

Tạ Thanh Nghiên cười nói: “Rời giường ra sau núi chạy bộ, anh nhìn qua rồi, thời tiết hôm nay không tồi.”

..

Lăng Vi:.....

Thời tiết tốt nhưng trời rất lạnh nha, cô điên rồi mới muốn ra sau núi chạy bộ, nghĩ đến đây, Lăng Vi đột nhiên xoay người ngồi dậy, nhìn Tạ Thanh Nghiên, “Chẳng lẽ anh vẫn đang nhớ thương chuyện chạy khóa thân? Bây giờ bên ngoài bao nhiêu độ! Anh muốn lạnh chết em sao?”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, “Cho nên nói, nếu là nhiệt độ cao thì em sẽ không ngại chạy khóa thân?”

Lăng Vi khoanh hai tay trước ngực, nói năng rất có khí phách: “Nếu anh có thể làm nhiệt độ bên ngoài tăng cao lên, vậy em sẽ chạy khóa thân với anh!”

Tạ Thanh Nghiên lập tức híp mắt cười nói: “Một lời đã định, em mau đứng lên đi.”

..

Lăng Vi:.....

“Anh cũng không phải là thần tiên, sao có thể biến nhiệt độ bên ngoài trở nên cao lên được?”

“Anh nói có thể là có thể, em mau đứng lên, anh đã giúp em chuẩn bị xong quần áo rồi, cần anh mặc giúp em luôn không?”

Lăng Vi không còn cách nào chỉ đành phải ngáp dài xoay người xuống giường, thật ra cô cũng muốn nhìn thử anh sẽ làm sao để thổi nhiệt độ lên cao.

Kết quả chờ sau khi cô ăn mặc chỉnh tề ra khỏi phòng thì Tạ Thanh Nghiên lại không mang cô ra sau núi, mà là nắm tay cô đi thẳng lên mái nhà.

Cô nghi hoặc hỏi: “Không phải đi chạy bộ sao?”

Tạ Thanh Nghiên tỏ vẻ cao thâm nói, “Đúng vậy.

..

“Vậy đi lên lâu làm gì?”

“Đi lên rồi sẽ biết.

..

Lăng Vi vẫn luôn biết tầng cao nhất là một căn nhà ấm trồng hoa, nhưng mỗi lần tới cô cũng không có lên tầng cao nhất nhìn thử, lúc này đi theo Tạ Thanh Nghiên lên đó, thật đúng là không đoán ra trong hồ lô của anh rốt cuộc đang bán thuốc gì.

Chờ khi Tạ Thanh Nghiên mở cửa nhà ấm ra, cô mới đột nhiên phát hiện căn nhà ấm này không chỉ trồng hoa, mà còn được tách ra một phòng riêng làm thành phòng tập thể hình, cho nên anh nói ra bên ngoài chạy bộ, kỳ thật chính là mang cô tới phòng tập thể hình?

Tạ Thanh Nghiên mang cô đi thẳng vào trong phòng tập, sau đó chỉ vào máy chạy bộ nói: “Đến đây đi, có thể bắt đầu phần biểu diễn của em rồi.

..

Lăng Vi bĩu môi, “Biểu diễn chạy bộ sao?”

Tạ Thanh Nghiên cười hừ, “Đương nhiên là biểu diễn chạy khỏa thân, yên tâm, anh có thể điều chỉnh độ ấm lên rất cao.

..

Lăng Vi muốn phân rõ phải trái với anh: “Anh chơi xấu nha, vừa rồi anh đã rõ ràng là chạy ở bên ngoài, nơi này là bên ngoài sao?”

Nghe cô vừa nói vậy, Tạ Thanh Nghiên lập tức cầm lấy điều khiển từ xa ấn ấn xuống, sau đó nửa mặt tường ngoài của phòng tập thể hình lại chậm rãi sụp xuống, lúc này Lăng Vi mới phát hiện phòng tập thể hình cũng là một căn phòng bằng pha lê trong suốt!

Sau khi mở tường ngoài ra, đúng là không khác gì đang ở bên ngoài cả!
Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên thúc giục: “Đến đây đi, em đã đồng ý với anh rồi mà.

..

Lăng Vi mím môi, “Anh khóa cửa chưa?” Bây giờ cô đang nghĩ muốn chạy ra ngoài có còn kịp nữa hay không.

Tạ Thanh Nghiên quơ quơ điều khiển từ xa trên tay, “Khóa rồi, khóa rất chặt.

..

Lăng Vi:.....

Nhưng anh vừa nói lời này xong thì đã nghe bên ngoài cửa vang lên hai tiếng tích tích, cánh cửa vốn đã khóa kín lại bị người bên ngoài mở ra.

Tạ Thanh Hoa mặc đồ vận động nhẹ nhàng đi vào, “Anh, chị dâu, hai người cũng tới vận động à?”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Đầu Lăng Vi bay đầy vạch đen, nghĩ thầm thiếu chút nữa đã bại dưới tay Tạ Thanh Nghiên rồi!

Thấy Tạ Thanh Nghiên xụ mặt, Lăng Vi xấu hổ quay đầu lại hỏi anh ta, “Thanh Hoa, chú cũng có chìa khóa sao?”

Tạ Thanh Hoa gật gật đầu, “Lần trước chiếc điều khiển từ xa kia bị Tử Du giấu đi, tìm khắp nơi cũng không thấy mới làm lại cái mới, sau này lại tìm ra, cho nên mới có hai chiếc chìa khóa, có phải rất buồn cười hay không?”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chương 108: Chương 108

Tạ Thanh Hoa căn bản không biết mình phá hủy chuyện tốt của anh trai, lúc này nhìn thấy có người đến phòng tập thể hình để vận động với anh ấy thì không khỏi vui mừng tiến lên, nhiệt tình giới thiệu với anh: “Anh, máy chạy bộ này là mới mua, lúc ấy còn có ưu đãi, cho nên em mua một hơi hai bộ, công năng rất tốt, chạy lên cũng rất thoải mái, anh có muốn thử xem hay không?”

“Phải không?” Tạ Thanh Nghiên ngoài cười nhưng trong không cười, trong lòng ghen một cục tức nửa vời rất khó chịu, vì thế anh chỉ vào máy chạy bộ nói với Tạ Thanh Hoa: “Em tới làm mẫu thử đi.

”

Tạ Thanh Hoa không nghi ngờ anh mà sảng khoái đứng lên máy, sau đó còn chỉ vào những cái nút ở trên rồi giảng cách dùng.

Tạ Thanh Nghiên không hề nghi ngờ, duỗi tay ấn chạy tăng tốc cho anh ấy, Tạ Thanh Hoa không có phòng bị thiếu chút nữa đã bị quăng ngã như chó gặm bùn, khó khăn lắm nắm được cái cầm tay, điều chỉnh tần suất dưới chân rồi cũng nhanh chóng chạy lên, vừa chạy vừa oán giận, “Anh à, anh làm gì vậy!”

Tạ Thanh Nghiên ấn ngón tay vào nút điều khiển tốc độ, nói: “Anh đang thử máy.

”

Tạ Thanh Hoa thở hổn hển nói: “Muốn thử thì tự anh lên thử đi?!” Anh ấy vẫn chưa nói xong lời này thì Tạ Thanh Nghiên lại đột nhiên giảm tốc độ, Tạ Thanh Hoa không kịp điều chỉnh bước chân, thiếu chút nữa lại té ngã, lần này anh ấy học thông minh, hai tay nắm chặt cái cầm tay không

chịu buông ra, tức giận nói: “Anh chơi đủ chưa, để em đi xuống.

..

Tạ Thanh Nghiê n không để ý đến anh ấy, một hồi nhanh một hồi chậm, tự mình chơi đến vô cùng vui vẻ, giống như một đứa nhỏ hư thích nghịch ngợm quậy phá vậy.

Tạ Thanh Hoa hết cách với anh, cho nên chống tay vịn nhảy xuống máy, để anh ở đó tự chơi một mình, lại căm giận phun ra hai chữ: “Ấu trĩ!”

Tạ Thanh Nghiê n nghiêng mặt nhìn anh ấy, “Anh đồng ý cho em xuống chưa?”

Tạ Thanh Hoa bĩu môi, trừng anh một cái, “Mặc kệ anh!” Nói xong lập tức đi sang một bên làm nóng người.

Lăng Vi đứng ở một bên che miệng cười trộm, hai anh em nhà này một người nghịch ngợm một người đứng đắn, mỗi lần hợp lại với nhau là lại cảm thấy rất thú vị.

Cô duỗi eo, học theo động tác của Tạ Thanh Hoa, bắt đầu làm nóng cơ thể của mình, vừa vặn eo vừa nói mát, “Ai nha, sáng sớm thức dậy rèn luyện thân thể cảm thấy thật không tồi nha.

..

Tạ Thanh Hoa nghe cô nói như vậy, cũng phụ họa nói: “Đúng là tốt hơn ngủ nướng nhiều.

..

Lăng Vi thè lưỡi, nghĩ thầm nếu không phải Tạ Thanh Nghiê n lừa cô lên đây thì bây giờ cô vẫn còn đang ngủ ngon lành đấy, kết quả người nào đó nghĩ đầy ý xấu trong bụng lại không làm được gì, đúng thật là hả dạ mà!

Cô chọn một hồi, cuối cùng vẫn bước lên máy chạy bộ, chọn tốc độ vừa phải rồi bắt đầu chạy chậm, sau đó quay đầu lại nhìn Tạ Thanh Nghiê n thì thấy anh không biết lấy đâu ra một đôi găng tay, cũng không làm nóng người đã mang găng tay đi đến trước bao cát, sau đó điên cuồng đấm lên bao cát, tiếng phanh phanh phanh vang lên khiến cô nghe mà cũng cảm thấy đau.

Nghe thấy động tĩnh bên anh, Tạ Thanh Hoa lại đứng ở một bên quở trách, “Anh à, hôm nay anh ăn nhầm thuốc nổ sao?”

Lăng Vi nghĩ thầm, chú đừng nói nữa, nếu không phải hai người là anh em ruột thì nắm đấm này chắc sẽ rơi xuống người của chú rồi đó!

Tạ Thanh Nghiên tự mình đánh bao cát một hồi, hờn dỗi trong lòng mới giảm xuống được một chút, sau đó lại nói với Tạ Thanh Hoa, “Lại đây thi chạy bộ đi.

”

Tạ Thanh Hoa đang luyện lực cánh tay, nghe anh nói như vậy cũng không thèm nhìn anh một cái.

Tạ Thanh Nghiên ha một tiếng, nói: “Nếu không anh sẽ nói cho A Thanh biết em lên lớp một rồi còn tè trong quần.

”

Lăng Vi:.....

Hình như đã nghe được chuyện gì đó rất khó lường!

Tạ Thanh Hoa lập tức đỏ mặt, “Anh bôi nhọ người ta!!!”

Tạ Thanh Nghiên không để ý, “Có tới hay không?”

Tạ Thanh Hoa:.....

Lăng Vi:.....

Ấu trĩ!!!

Nửa tiếng sau, hai anh em vẫn còn đang thi chạy bộ ở trên máy, vẻ mặt của Tạ Thanh Nghiên thì nhẹ nhàng khoan khoái, còn vẻ mặt của Tạ Thanh Hoa thì lại như có thâm thù đại hận, chắc là cảm thấy buổi sáng hôm nay Tạ Thanh Nghiên thật sự không thể nói lý.

“Hay là chúng ta tăng tốc độ lên đi?” Tạ Thanh Nghiên chạy nửa tiếng mặt vẫn không đổi sắc, không thú vị đề nghị.

Tạ Thanh Hoa: “Anh ngại chậm thì tự mà chạy đi!!!”

Lăng Vi xem đến nhàm chán, vì vậy là tự mình chơi trò khác, vút hai anh em sang một bên rồi đi xuống lầu.

Về phòng tắm nước nóng, sau đó đi xuống lầu ăn bữa sáng, lúc này vẫn chưa đến 8 giờ.

Bà cụ mang nhóc con đến bàn cơm ăn sáng trước, kỳ thật nhà trẻ của nhóc con cũng có cung cấp bữa sáng, nhưng bà cụ cảm thấy không có dinh dưỡng, cho nên mỗi ngày ăn cơm ở nhà xong mới đưa đi.

Lăng Vi nhìn thoáng qua thấy đồ ăn ở trên bàn cơm vẫn rất phong phú, sữa đậu nành, bánh quẩy, bánh bao nhỏ, sữa bò, bánh mì ngọt, mút trái cây, đúng là kiểu Trung Quốc và Phương Tây kết hợp, cái gì cần có đều có.

Sáng sớm bé Tạ đã vô cùng có năng lượng, nhìn thấy Lăng Vi xuống lầu đã lập tức nhảy lên gọi “mẹ”.

“Bảo bảo thật ngoan, mẹ, buổi sáng tốt lành.

”

Mẹ Tạ nhìn thấy cô cũng rất bất ngờ, “Con cũng dậy sớm như vậy à?”
“Đúng vậy, vừa rồi con có đi lên trên lầu rèn luyện một hồi.

”

“Rèn luyện rất tốt, bảo trì thân thể khỏe mạnh thì mới có thể diễn được nhiều phim hay.

” Bà cụ nói, đúng là ba câu không rời khỏi đề tài diễn kịch mà.

Lăng Vi gật đầu nói: “Đúng vậy, sắp tiến vào đoàn phim rồi, phải giảm béo mới được.

”

Mẹ Tạ vừa nghe xong, sắc mặt lập tức thay đổi, sau đó che mặt mình lại, lo lắng nói: “Con nói mẹ có quá mập hay không, lên ống kính có thể quá khó coi hay không!”

Thấy bà khản trương, Lăng Vi vội vàng an ủi nói: “Mẹ, mặt mẹ nhỏ, lên ống kính sẽ không béo đâu.

..

Mẹ Tạ sờ sờ mặt mình, sau đó lại sờ xuống bụng, “Nhưng mẹ có bụng mỡ, mới ngồi xuống đã lập tức lộ hết, thật là khủng khiếp!”

Xem ra vì vai diễn này, bà cụ cũng rầu thúi ruột.

“Không có việc gì, trang phục trong phim cổ trang khá rộng, mặc vào rồi sẽ không nhìn ra.

..

Lúc này mẹ Tạ mới thả lỏng ra, sau đó bảo cô lại đây ăn sáng, “Thanh Nghiên đâu?”

“Anh ấy và Thanh Hoa vẫn còn đang chạy bộ ở trên mái nhà.

..

Bà cụ nghe xong vui vẻ cười nói, “Vậy cũng thật hiếm thấy, ngày thường khi ở bên nhau, Thanh Nghiên đều thích trêu chọc Thanh Hoa.

..

Bây giờ không phải vẫn đang trêu chọc anh ấy ở trên lầu sao!

Bé Tạ ngồi ở trước bàn ăn tự mình lột trứng gà, khiến cho quanh chỗ của nhóc toàn là vỏ trứng, mẹ Tạ uống sữa đậu nành cũng không để ý đến nhóc.

Lăng Vi đi qua, ngồi xuống bên cạnh bé Tạ, muốn nhận lấy trứng gà trong tay nhóc, “Mẹ lột giúp con.

..

Bé Tạ lắc đầu, cố gắng lột cho xong trứng gà, sau đó đưa cho cô, “Con lột giúp mẹ rồi, mẹ ăn trứng gà đi.

..

Lăng Vi nhận lấy trứng gà rồi đưa mặt qua hôn nhóc, “Bảo bảo thật ngoan.

..

Bà cụ cười khẽ, nói: “Mỗi lần nó lột trứng gà cho ai thì đều có chuyện muốn

nhờ, con nên nghe nó nói ra yêu cầu trước rồi hãy quyết định có nên khen nó hay không.

..

Nhóc con bị bà nội nói như vậy cũng không phản bác, chỉ híp mắt cười hì hì đôi mắt đen bóng giống một con thú con đáng yêu vậy.

Lăng Vi nhướn mày, làm bộ đứng đắn, quay đầu lại hỏi nhóc, “Bảo bảo là người như vậy sao?”

Hai mắt của Tạ Tử Du cong cong, cười lộ ra một hàm răng trắng, “Mẹ, lát nữa mẹ đưa con đi nhà trẻ đi được không? Con đã nói với Tiểu Hoa Tiểu Manh mẹ là ngôi sao nổi tiếng rồi, nhưng bọn họ đều không tin, mẹ đưa con đi nhà trẻ để bọn họ thấy đi, bọn họ sẽ không nói con nói dối nữa.

..

Lăng Vi nghe xong gật gật đầu, “Được, đợi lát nữa mẹ đi cùng con, phải chứng minh với các bạn rằng bảo bảo nhà chúng ta là một đứa trẻ thành thật.

..

Mẹ Tạ ở bên cạnh lắc đầu, có chút lo lắng nói: “Không sao chứ? Đến lúc đó để người ta hiểu lầm con có đứa con lớn như vậy thì thật không tốt, còn phải lăm miệng đi giải thích nữa.

..

Bé Tạ đã yêu cầu như vậy, trong lòng Lăng Vi cũng cảm thấy rất mềm mại, căn bản không muốn cự tuyệt nhóc, cho nên nói với bà cụ: “Không sao đâu.

” Dù sao cô đã chuẩn bị kết hôn với Tạ Thanh Nghiê, về sau bé Tạ chính là con của cô không sai mà.

Hai người ăn sáng xong, Lăng Vi dẫn bé Tạ đang vô cùng hưng phấn trèo lên xe để lão Nghiê lái xe đưa hai người đến nhà trẻ dưới chân núi.

Hai người mới vừa đi, Tạ Thanh Nghiê đã mang cơ thể ướt nhep đi xuống lầu, người cũng ướt nhep cả người giống như anh còn có Tạ Thanh Hoa, ngày thường Tạ Thanh Hoa làm thầy kẻ khác, tóc tai đều chải hết ra sau, lúc này cả mái tóc đều bị mồ hôi làm ướt nhep rớt xuống trán, trông anh ấy non nớt hơn rất nhiều.

Hai anh em vừa đi xuống lầu đã không nói hai lời chạy tới đoạt lấy ly nước trái cây ở trên bàn, Tạ Thanh Nghiê nhanh tay lẹ mắt đoạt được trước, ôm ly nước trái cây đắc ý nhìn anh ấy, “Đây là phần thưởng dành cho người chiến thắng.

..

Tạ Thanh Hoa bị khi dễ cả một buổi sáng đã hoàn toàn không biết giận, quay đầu lại hỏi bà cụ, “Mẹ, thật ra người này là em trai của con phải không, sao lại ấu trĩ quá vậy!”

Mẹ Tạ thở dài, “Con thông cảm cho nó chút đi, người đàn ông trong lúc yêu đương đều là nã tàn.

..

Tạ Thanh Nghiê:.....

Tạ Thanh Hoa cáo trạng thành công cũng tỏ vẻ đắc ý, quay đầu lại nhìn thấy A Thanh đang bung bánh bao ra thì vội vàng nói: “A Thanh, anh của anh đoạt ly nước trái cây đi rồi.

..

Mặt A Thanh không cảm xúc để bánh bao lên bàn, nói: “Anh muốn kêu em giúp anh cướp về? Xin lỗi, em đoạt không lại anh ấy.

..

Tạ Thanh Hoa:.....

Mẹ Tạ lắc đầu, “Quả nhiên, người đàn ông trong lúc yêu đương đều là nã tàn.

..

A Thanh đặt đĩa bánh bao xuống, sau đó trở về phòng bếp, không bao lâu sau lại bung một ly nước chanh ra, “Đoạt không lại, nhưng em có thể giúp

anh ép một ly nữa.

..

Gương mặt của Tạ Thanh Hoa lập tức sáng lên, buồn khổ vì bị khi dễ cả buổi sáng lập tức đã được ly nước trái cây này chữa khỏi, “A Thanh, em thật tốt!”

Mọi người:.....

Tạ Thanh Nghiên uống nước trái cây mát lạnh xong lại cắn bánh quẩy, hỏi bà cụ: “Vợ con đâu?”

Bà cụ chặc một tiếng, “Vợ vợ, gọi đến thuận miệng như vậy, mà con lại không cố gắng biến người ta thành vợ thật!”

Tạ Thanh Nghiên uống một ngụm nước trái cây, “Cũng đã ở chung lâu như vậy rồi, chẳng lẽ còn giả được sao?”

Tạ Thanh Hoa ăn một ngụm bánh bao thì mới phát hiện là bánh bao nhân đậu ngọt anh ấy không thích, nhưng vì có truyền thống tiết kiệm cho nên vẫn cau mày cố gắng gặm cho hết, sau đó lên tiếng nói: “Ý của mẹ là kêu anh mau đi nhận cuốn vở đỏ, có giấy chứng nhận cũng an toàn hơn không có giấy chứng nhận nhiều.

..

Tạ Thanh Nghiên cười nhạt, “Em cũng hiểu nhiều thật đó, vậy còn em, có giấy chứng chưa!”

Tạ Thanh Hoa nhìn lên trần nhà, “Ngay cả xe em cũng chưa có.

..

Mẹ Tạ cười lạnh, “Thật có tiền đồ!”

Tạ Thanh Nghiên ăn xong một cây bánh quẩy, lại chọn một cái bánh bao nhỏ, từ đó có thể thấy được trong bữa sáng của nhà họ Tạ, đồ ăn Trung Quốc vẫn tương đối được hoan nghênh hơn.

Vừa ăn bánh bao nhỏ, anh vừa ung dung nhẹ nhàng nói: “Lúc còn ở Thượng Hải, Tiểu Vi đã đề nghị khi trở về sẽ đi lãnh chứng trước rồi.

..

Mẹ Tạ thiếu chút nữa đã bị nghẹn một miếng sủi cảo, còn Tạ Thanh Hoa thì trực tiếp phun nước trái cây ra luôn, “Lãnh chứng!!!!”

“Ừ, cô ấy chủ động nói ra.

” Tạ Thanh Nghiên ăn một ngụm hết sạch cái bánh bao, trên khóe mắt đuôi lông mày đều là vẻ đắc ý.

Mẹ Tạ vỗ tay một cái, thì thầm nói: “Đợi lát nữa mẹ sẽ lấy sổ hộ khẩu ra, khi đăng ký kết hôn sẽ phải dùng tới, sau đó còn phải bắt đầu chuẩn bị sính lễ, mấy căn nhà mấy miếng đất, còn có cổ phần quỹ gì đó, hôn lễ muốn tổ chức kiểu Tây hay kiểu Trung Quốc? 《 Thiên Hạ 》 sắp khởi động máy rồi, bây giờ làm mấy cái đó còn kịp không?”

Tạ Thanh Nghiên vội vàng ngăn bà lại, “Mẹ, mẹ bình tĩnh một chút, con thấy ý cô ấy chỉ cần lãnh chứng là được rồi.

”

Mẹ Tạ nhíu mày, “Sao được, nó một mình lẻ loi đã đủ đáng thương rồi, hôn nhân là chuyện cả đời, không thể để nó ủy khuất được.

”

Tạ Thanh Hoa ở bên cạnh giúp đề xuất ý kiến, “Anh à, hai người có thể lãnh chứng trước, chờ chị dâu có thời gian rảnh rồi bổ sung một cái hôn lễ sau.

”

Mẹ Tạ vui vẻ nói, “Ý kiến này không tồi.

”

Tạ Thanh Nghiên vuốt cằm, gật đầu nói: “Cứ làm như vậy đi.

” Trước tiên cứ trói người lại, những chuyện khác chờ sang năm lại tính.

Đây vẫn là lần đầu tiên Lăng Vi đưa bé Tạ đến nhà trẻ, nhà trẻ cách nhà không xa, chỉ ở dưới chân núi, chiếm diện tích rất lớn, mấy khu dạy học được xây dựng theo hình dạng của một tòa lâu đài, xung quanh được tô màu bảy sắc cầu vồng, tường ngoài vẽ các nhân vật hoạt hình đáng yêu, nhìn từ xa thì thấy không giống nhà trẻ, mà càng giống công viên trò chơi cỡ lớn hơn.

Xe không được phép vào khuôn viên trường, mỗi phụ huynh phải quẹt thẻ để được vào khuôn viên trường, sau đó đưa bé đến lớp học để bàn giao cho giáo viên thì mới có thể rời đi.

Hôm nay Lăng Vi mặc một bộ đồ thể thao, còn đội một chiếc mũ lưỡi trai, không trang điểm, trông không có xinh đẹp như trong TV, nhưng ngũ quan thanh lệ đáng người thon thả, vừa xuống xe đã hấp dẫn không ít ánh mắt của phụ huynh, có vài bà mẹ trẻ đã bắt đầu lên chụp ảnh.

Lăng Vi nắm tay bé Tạ quẹt thẻ tiến vào nhà trẻ, cô cũng không biết phòng học của bé Tạ nằm ở đâu, nhưng bé Tạ biết đường, lúc đi qua sân thể dục, có một bạn học nữ đi theo phía sau bọn họ, cất giọng trong trẻo gọi tên bé Tạ, bé Tạ xoay người lại nhìn thì phát hiện là người quen, “Trương Tiểu Manh!”

“Tạ Tử Du, sao cậu đi nhanh quá vậy? Hôm nay không phải bà nội Tạ đưa cậu tới sao?” Cô bé tên Trương Tiểu Manh lớn lên rất xinh đẹp, trên đầu quần hai cái bánh bao nhỏ trông rất đáng yêu.

Bé Tạ nâng cằm lên, vô cùng đắc ý lắc lắc tay của Lăng Vi, “Hôm nay mẹ đưa mình tới, mình không có lừa cậu chứ, mẹ mình là người xinh đẹp nhất, là một ngôi sao nổi tiếng.

..

Trương Tiểu Manh nghiêng đầu nhìn Lăng Vi, “Đì đúng là rất xinh đẹp nha!” Mẹ Trương Tiểu Manh vẫn luôn nhìn lên Lăng Vi ngay từ đầu, mặc dù trong lòng luôn cảm thấy cô chính là Lăng Vi, nhưng cũng không dám tùy tiện dò hỏi, lúc này nghe bé Tạ nói như vậy thì lập tức nở nụ cười, vui vẻ tiến lên xác nhận: “Cô thật sự là Lăng Vi!!”

Lăng Vi gật gật đầu, “Đúng vậy, chào chị.

..

Mẹ của Trương Tiểu Manh có chút kích động, “Chào cô chào cô, đây là lần đầu tiên tôi gặp được ngôi sao, tôi..... tôi có thể chụp chung với cô một tấm thuận tiện xin chữ ký của cô luôn được không?”

“Có thể, nhưng chúng ta nên đưa bọn nhỏ đi vào lớp trước, bằng không sẽ

trễ mắt.

” Lãng Vi lễ phép nhắc nhở.

“Được được, chắc cô không biết phòng của bọn nhỏ đâu, đi với tôi đi.

” Mẹ của Trương Tiểu Manh hưng phấn đi trước dẫn đường, đi được vài bước, cô ấy mới phản ứng lại được, quay đầu qua nhìn Lãng Vi, sau đó lại nhìn bé Tạ, “Cô là mẹ của Tạ Tử Du?”

Lãng Vi lắc đầu, cười nói, “Không phải mẹ ruột.

”

Bé Tạ cũng rất hợp tác, “Đúng vậy, mẹ là mẹ kế của con!”

Mẹ của Trương Tiểu Manh:.....

Lúc này vẫn chưa chính thức vào học, trong sân trường đang mở nhạc thiếu nhi, trên hành lang có các bạn nhỏ đang vui đùa âm ỉ, Lãng Vi nắm tay bé Tạ đi thẳng lên phòng học lớn ở lầu ba.

Giáo viên ra nhận mấy đứa trẻ, khi nhìn đến Lãng Vi thì ngây ra một lúc, cũng không đợi bé Tạ giới thiệu đã nhỏ giọng kêu lên: “Oa, là Lãng Vi!!!” Lãng Vi treo một nụ cười ngọt ngào ở bên miệng, nói: “Chào cô giáo, hôm nay Tử Du phải làm phiền cô chiếu cố nhiều hơn rồi.

”

Bé Tạ lôi kéo quần áo của cô giáo, “Cô ơi, đây là mẹ của con đó, có phải rất xinh đẹp hay không!”

Tật xấu thích khoe này quả nhiên là di truyền từ gia tộc mà!

Cô giáo:.....

Cô giáo bị dọa sợ đến ngây người, hoa đán đang nổi hiện tại lại có đứa con hơn năm tuổi!!! Đây là tin siêu giật gân độc nhất toàn vũ trụ đi?

Lãng Vi lại giải thích một lần nữa: “Không phải mẹ ruột.

”

Bé Tạ lại gật đầu phối hợp một lần nữa, “Mẹ là mẹ kế của con!”

Biểu cảm trên mặt cô giáo giống y như mẹ của Trương Tiểu Manh, đều là một lời khó nói hết.

Quan hệ phức tạp như vậy, nếu bị truyền ra thì cũng có thể lên hot search trên Weibo đó.

Nhưng tâm lý của mẹ Trương Tiểu Manh và cô giáo vẫn rất mạnh mẽ, rất nhanh đã từ bỏ rồi rầm vấn đề này mà vui vẻ muốn Lăng Vi chụp ảnh chung rồi lại ký tên, kết quả các giáo viên ở cách vách cũng nhanh chóng bay sang, rất nhanh đã kéo dài thành một đội, ảnh hưởng nghiêm trọng đến trật tự học tập của các bạn nhỏ, Lăng Vi không còn cách nào chỉ có thể mau chóng giao bé Tạ cho cô giáo, còn mình thì nhờ mẹ của Trương Tiểu Manh giúp đỡ chạy xuống lầu đào tẩu.

Lúc này đã qua giờ đưa con đi học, cho nên ngoài cổng lớn cũng không có bao nhiêu phụ huynh, nhưng trong lòng Lăng Vi vẫn còn sợ hãi, vì vậy nói tạm biệt với mẹ Trương Tiểu Manh xong đã lập tức muốn leo lên xe đi về nhà, kết quả mới vừa mở cửa xe ra đã bị người ta gọi lại, cô quay đầu nhìn nhìn thì thấy đó là tác giả lớn văn nhĩ lịch sự Lâm Dư đang đứng ở ngay ven đường.

Lăng Vi nhanh chóng nhớ ra biệt thự của vị tác giả lớn này nằm ở gần đây, lúc này gặp được anh ta ở đây cũng không có gì quá kỳ quái.

Lâm Dư đi lên trước, cười chào hỏi với cô, “Lăng Vi, sao cô lại ở đây?”
Lăng Vi cười nói: “Tôi đưa đứa nhỏ đi học.

”

Lâm Dư nhướn mày, “Không phải mới yêu đương không lâu sao? Nhanh như vậy đã có con đi nhà trẻ?”

Cho dù có uống thuốc kích thích tăng trọng cũng không nhanh như vậy đúng không!

Lăng Vi cười nói: “Anh Lâm nói đùa, là đứa nhỏ của nhà bạn trai tôi.

”

Lâm Dư nói: “Thì ra là thế.

..

“Anh Lâm ra cửa sớm như vậy sao?” Lăng Vi thuận miệng hỏi một câu, cô cho rằng lịch làm việc và nghỉ ngơi của tác giả lớn phải ngày đêm điên đảo mới đúng.

Lâm Dư ho nhẹ một tiếng, có chút ngượng ngùng nói: “Bên này có quán hoành thánh ăn khá ngon, nhưng lại hết hơi sớm, tới muộn ông chủ sẽ dẹp quán.

..

Vì ăn chén hoành thánh mà dậy sớm, xem ra vị tác giả lớn này cũng là đồ tham ăn.

Lâm Dư lại nhớ tới một chuyện, liền hỏi cô: “Gần đây cô có rảnh không? Kịch bản lần trước cho cô đã có chút sửa đổi, chúng ta tìm thời gian thảo luận một chút đi?”

Lăng Vi do dự, nói: “Nếu là anh Lâm không ngại thì tới nhà tôi chơi đi, thuận tiện thảo luận kịch bản luôn được không? Bà cụ nhà tôi chắc cũng rất vui khi nhìn thấy anh đó, bà ấy sẽ xuất hiện diễn vai Hoàng Thái Hậu.

..

Lâm Dư cảm thấy thú vị, “Nhân vật Hoàng Thái Hậu kia là một bà lão sát phạt quyết đoán.

..

Lăng Vi nói: “Tôi cảm thấy bà ấy diễn không thành vấn đề, đến lúc đó lại để bà ấy diễn cho anh xem một đoạn, được không?”

Lúc sau, lão Nghiêm lại lái xe đưa Lâm Dư về nhà lấy kịch bản mới, sau đó ba người lái xe thẳng lên biệt thự trên núi.

Tạ Thanh Nghiên ăn bữa sáng xong, cũng đã tắm xong, lúc này trên người đang mặc một chiếc áo thun thêu hoa và một chiếc quần vận động, tóc tai rất lộn xộn, anh dọn một chiếc ghế dài ra rồi ngồi ở ngoài cổng lớn vừa phơi nắng vừa chờ vợ về nhà.

Tạ Thanh Hoa cũng đã sửa soạn bản thân xong, trên người mặc tây trang

giày da ra cổng chuẩn bị đi đến trường học, khi đi ra sân lại nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên mang bộ dáng như lão cán bộ về hưu thì không khỏi ghét bỏ nói: “Anh, sao anh chưa đi làm? Đố Minh lại muốn bãi công rồi kìa.

..

“Không có việc gì, buổi chiều anh sẽ tới đó.

” Tạ Thanh Nghiên ngậm thuốc lá, thoải mái tự tại nói.

Tạ Thanh Hoa đi qua, sau khi nhìn kỹ bộ dạng của anh xong thì lập tức nhíu mày nói: “Anh, em phát hiện bây giờ anh càng ngày càng không để bụng tới hình tượng rồi đó!”

Tạ Thanh Nghiên cười hừ, rít một hơi thuốc rồi nói: “Vô nghĩa, bây giờ anh đã là người có vợ, còn để ý đến hình tượng làm gì? Hơn nữa hình tượng thế này thì làm sao? Đây là một thêu hoa của năm nay đó!”

“Xuy, anh cứ khoe khoang đi, cẩn thận chị dâu ghét bỏ dáng vẻ này của anh, sớm sẽ bỏ anh đó!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lúc hai anh em đang nói chuyện thì một chiếc xe màu đen chạy băng băng từ bên ngoài vào, đó đúng là xe lão Nghiêm lái ra ngoài.

Tạ Thanh Hoa nhướng mày, “Chị dâu đã trở lại.

..

Tạ Thanh Nghiên dập tắt thuốc lá, vuốt vuốt lại mái tóc rồi ngồi thẳng dậy, sau đó ánh mắt nhìn chằm chằm vào bên trong thùng xe, bỗng nhiên thấp giọng nói: “Không đúng, trong xe còn có người khác.

..

Tạ Thanh Hoa gật đầu, “Còn là một người đàn ông.

..

Đang nói chuyện, Lâm Dư đã đẩy cửa xe ra đi xuống.

Tạ Thanh Nghiên chửi nhỏ một tiếng, “Mẹ, còn là một người đàn ông ăn mặc rất chỉnh tề nữa!” Nói xong anh lập tức đứng lên, không nghênh đón

vợ mà xoay người đi thẳng vào nhà.

Mẹ Tạ nghe thấy tiếng xe đang muốn đi ra thì thiếu chút nữa đụng thẳng vào Tạ Thanh Nghiêן đang chạy ào vào, nhin không được lại mắg: “Con làm gì vậy? Hấp tấp bộp chộp!”

Tạ Thanh Hoa che miệng cười trộm, trả lời: “Mẹ, có khách tới.

”

“Có khách tới sao anh con còn chạy lên lầu làm gì, có tật xấu sao?” Mẹ Tạ không hiểu ra sao nói.

Tạ Thanh Hoa cười càng thêm lợi hại, chắc anh của anh ấy đang muốn chạy về thay quần áo, miễn cho không bằng người ta đây mà!

Lắg Vi mang Lâm Dư đi vào, thứ đầu tiên nhìn thấy chính là cái ghế dài ngoài cửa, “Tâm trạng của ai tốt quá vậy? Mới sáng sớm đã ra phơi nắng.

”

Tạ Thanh Hoa trả lời: “Anh của em đó.

”

“Vậy anh ấy chạy đi đâu rồi?”

“Mới vừa thấy chị trở về đã chạy lên lầu rồi.

”

Lắg Vi:.....

Lúc sau Lắg Vi lại giới thiệu Lâm Dư lần đầu đến làm khách với mẹ Tạ, sau khi mẹ Tạ biết thân phận của Lâm Dư xong, quả nhiên lấy hai trăm phần trăm nhiệt tình ra tiếp đấi anh ta.

Mọi người mới vừa ngồi xuống xong thì đã nhìn thấy ba Tạ mặc một thân trang phục chính thức, đầu tóc chải chuốt vô cùng nề nếp đi xuống.

“Ôi, có khách sao?”

Mọi người:.....

Chương 109: Chương 109

Tạ Thanh Nghiên thân là ông chủ và người đầu tư lớn nhất đứng sau màn phòng làm việc của Lăng Vi, tác dụng duy nhất của anh chính là làm máy ATM phụ trách bỏ tiền là được, phòng làm việc hoạt động và đầu tư vào cái gì anh đều sẽ không hỏi đến, chẳng qua lần này đoàn phim 《 Thiên Hạ 》 được đầu tư rất lớn, cho nên thư ký Đỗ mới báo cáo chi tiết cho anh biết.

Vì thế ông chủ Tạ cũng không xa lạ gì về Lâm Dư, sau khi chơi Weibo thì cũng biết lúc trước Lâm Dư từng tỏ thái độ với Lăng Vi ở trên Weibo.

Là một người đàn ông đang yêu, Tạ Thanh Nghiên rất nhạy cảm với những người đàn ông xung quanh bạn gái của mình, đặc biệt là vị tác giả lớn đã công khai mời Lăng Vi làm nữ chính này, hành vi của anh ta thấy thế nào cũng rất khả nghi!

Tạ Thanh Nghiên có thể thay đổi một thân trang phục chính thức, lại chải chuốt ra một kiểu tóc thời thượng ở thời gian ngắn như vậy, Tạ Thanh Hoa cũng lập tức bội phục anh mình sát đất, đổi lại là anh ấy, cho anh ấy cả buổi chiều chắc cũng không có cách nào phối hợp đến hoàn mỹ như vậy được, nhìn đi, ngay cả nút tay áo bằng kim cương cũng có thể đính lên kịp!

Sau đó mọi người chỉ thấy Tạ Thanh Nghiên dùng tư thái chủ nhà cười bắt tay chào hỏi với Lâm Dư, “Tên của tác giả Lâm như sấm bên tai, hạnh ngộ hạnh ngộ.”

”

Lâm Dư tươi cười ôn hòa lễ độ, đứng lên bắt tay với anh, khiêm tốn nói: “Nào có nào có, chẳng qua chỉ là dựa vào ngòi bút kiếm ăn mà thôi, anh Tạ mưu tính sâu xa, năng lực phi phàm, quả thật chính là tấm gương của chúng tôi.”

”

“Khách khí khách khí, chỉ là may mắn được các bậc cha chú che chở mà thôi, có thể dùng ngòi bút đánh khắp thiên hạ giống anh Lâm đây, mới là tấm gương tốt của người trẻ tuổi.

”

“Quá khen quá khen.....”

Mọi người:.....

Hai người này ngoài mặt nhẹ nhàng như không, kỳ thật đang ẩn đao giấu gươm, giống như đang thi đấu xem ai nói lời dễ nghe hơn vậy.

Mẹ Tạ đã có chút nghe không nổi nữa, “Nếu đều là người trẻ tuổi xuất sắc, vậy ngồi xuống tâm sự về đời người với nhau đi!”

Khi bà Tạ lên tiếng đánh gãy mấy lời khen làm toàn thân người ta khó chịu của bọn họ xong, lúc này mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

Lâm Dư được mời đến ngồi ở trên chiếc ghế sô pha đơn, Lăng Vi và mẹ Tạ ngồi trên cùng một chiếc ghế sô pha, còn Tạ Thanh Hoa thì ngồi ở trên chiếc ghế sô pha đơn cách xa bọn họ nhất, ngồi ở vị trí này không cần phải cố tình tìm đề tài bắt chuyện mà lại còn có thể đường hoàng ngồi xem trò hay, Tạ Thanh Hoa tỏ vẻ rất vừa lòng.

Tạ Thanh Nghiên là người xuất hiện cuối cùng, vị trí tốt nhất đều đã bị độc chiếm, anh nhìn trái phải một lượt thì phát hiện ở giữa Lăng Vi và bà cụ còn có một chỗ trống, vì thế đi qua, đặt mông ngồi xuống ở giữa hai người bọn họ, may mắn sô pha đủ dài đủ rộng, ba người ngồi vẫn còn dư dả, nhưng tình huống ba người xếp hàng nhìn qua có vẻ hơi ngốc.

May mắn khí thế của ba Tạ cũng đủ cường đại, sau khi ngồi xuống liền dựa người ra sau, sau đó vòng hai cánh tay để lên thành sô pha, thoạt nhìn giống như tư thế trái ôm phải ấp.

Anh nhỏ giọng hỏi Lăng Vi, “Đang nói chuyện gì vậy?”

Lăng Vi ho nhẹ một tiếng rồi nói: “Nói về việc sửa chữa kịch bản mới.

..

Tạ Thanh Nghiê n nhướ ng m ày, “Anh có thể nghe một chút không?”

Anh cũ ng đã ngò i ở chỗ này rồi, ai d á m đ uổi anh đi??

Tạ Thanh Nghiê n lại nói với Lâm Dư, “Mọi người tiếp tục thảo luận đi, không cần để ý tới tôi, tôi chỉ tùy tiện nghe một chút thôi.

..

Lúc này Lâm Dư mới mở kịch bản ra, nói với Lăng Vi về những nơi cần sửa, kỳ thật muốn sửa chữa kịch bản thì chỉ cần bàn bạc với đạo diễn là được, nhưng Lâm Dư lại là một người cẩn thận, cho nên mới muốn thảo luận với nữ chính trước, nhưng hành vi này ở trong mắt Tạ Thanh Nghiê n tuyệt đối chính là r ấ p tâm bất lương, dụng tâm kín đáo!

A Thanh bưng trà đi lên đặt xuống trước mặt từng người, khi đặt ly cuối cùng đến trước mặt Tạ Thanh Hoa, cô ấy mới nhỏ giọng hỏi anh ấy, “Không phải anh muốn đi đến trường sao? Sao còn ngò i ở đây?”

Tạ Thanh Hoa nâng ly trà lên uống một ngụm, thong thả ung dung nói: “Nơi này đang diễn ra trò hay, anh không n ớ đi, buổi sáng chỉ có một tiết, anh đổi với đồng nghiệp là được.

..

A Thanh:.....

Tạ Thanh Hoa nhỏ giọng nói với cô ấy: “Em cũng đừng đi, ở lại xem diễn đi!”

A Thanh không có đáp lại, nhưng lại thật sự đứng ở bên cạnh anh ấy không có rời đi, xem ra cũng là một người thích xem náo nhiệt.

Tạ Thanh Hoa âm thầm cảm thấy vui vẻ, tự nhận là đã nhìn thấu tâm tư của cô ấy, vì thế v ố v ố vị trí bên cạnh, trên mặt lộ vẻ chờ mong, “Ngò i ở đây xem tương đối thoải mái hơn.

..

A Thanh nhìn vị trí nhỏ xíu bên cạnh anh ấy, sau đó thờ ơ thu hồi tầm mắt, coi như không nhìn thấy.

Tạ Thanh Hoa:.....

“Thời kỳ này Hoàng Hậu không có nhiều cảnh giác với Thanh Nhược như vậy, ngược lại sẽ còn cảm thấy nàng ta rất ngoan.

” Lâm Dư nói.

Lăng Vi gật đầu nói: “Cho nên giai đoạn này là giai đoạn Thanh Nhược vô ưu vô lo nhất.

”

Tạ Thanh Nghiên cười nhạt, “Tôi lại cảm thấy hậu cung sẽ không có quá nhiều chuyện âm ỉ như vậy, sẽ hoàn toàn không có thời gian gây chuyện, nếu hoàng đế đều phân phối cho mỗi bà vợ một công việc thì không chỉ có thể miễn đi hung hiểm trong cung đấu, mà còn có thể tạo lợi nhuận cho hậu cung, một công đôi việc.

”

Mọi người:.....

Nghe có vẻ hợp lý!

Lăng Vi trừng anh, “Anh đừng quậy.

”

Tạ Thanh Nghiên tỏ ý bảo mình sẽ ngoan ngoãn câm miệng.

Lâm Dư lại nói: “Trong lòng hoàng đế chỉ có một mình Thanh Nhược, cho nên này sự sủng ái này vẫn đưa tới tai họa cho nàng ta, sau này mới không thể không tuyển thêm một đợt tú nữ để làm tấm bia dời đi lực chú ý của mọi người.

”

Mẹ Tạ nói tiếp, “Cái này dì biết, hẳn ta chọn trúng nữ phụ Như Tình, nàng ta là người nhà mẹ đẻ của Hoàng Thái Hậu.

”

Nghe đến đó, thầy Thanh Hoa nhin không được hỏi một câu, “Phim này lấy bối cảnh ở triều đại nào?”

Lâm Dư nói: “Đời nhà Hán.

”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Trước sau tôi vẫn cảm thấy nếu đã lấy hình tượng gốc của đế vương thì cần phải tôn trọng lịch sử, anh có thể thêm những câu chuyện nhỏ vào để làm cốt truyện hay hơn, nhưng anh không được bóp méo sự thật của lịch sử, nếu không sẽ dạy hư những người trẻ tuổi đang xem TV.

”

Lâm Dư gật đầu, nói: “Đúng là như thế, bây giờ phim cổ trang đang thịnh hành, nhưng làm theo đúng lịch sử thì lại không nhiều lắm, rất nhiều lễ tiết của triều đại đều bị sử dụng lung tung, nhưng người trẻ tuổi lại hoàn toàn không biết gì cả.

”

“Anh Lâm có thể nhận thức được điều này thì vô cùng đáng quý, xem ra chúng tôi tiêu tiền không uổng phí rồi.

”

“Xin anh Tạ cứ yên tâm, lúc viết bộ truyện này, tôi đã tham khảo một lượng lớn tài liệu lịch sử, đồng thời cũng đã tham khảo ý kiến của nhiều bậc tiền bối có nghiên cứu lịch sử, mặc dù không thể khôi phục một trăm phần trăm, nhưng ít ra vẫn có thể thực hiện được, sẽ không làm hỏng lịch sử.

”

Tạ Thanh Nghiên vừa lòng gật gật đầu, phần thảo luận lúc sau anh cũng không xen mồm lung tung nữa.

Loay hoay đã đến gần giữa trưa, mẹ Tạ đương nhiên sẽ nhiệt tình giữ khách ở ăn cơm trưa, Lâm Dư không thể từ chối lời mời, cho nên đã ở lại.

Lúc đợi đến giờ cơm trưa, Tạ Thanh Nghiên đã rất nhiệt tình mời Lâm Dư đi tham quan nhà ấm và phòng tập thể hình của biệt thự.

“Đây là thiết kế chúng tôi vừa lòng nhất, anh Lâm có hứng thú đi xem thử không?” Tạ Thanh Nghiên đề nghị.

Lâm Dư vui vẻ nhận lời, anh ta cảm thấy ông chủ Tạ thực sự không phải là một người rất khó hòa đồng, ít nhất cũng ấm áp và hiếu khách, đó là một điều đáng khen ngợi.

Lăng Vi đi theo bên cạnh, trong lòng cảm thấy rất kỳ quái, vì sao đang yên lành lại mời người ta đi tham quan nhà ấm và phòng tập thể hình chứ? Mẹ Tạ muốn đến phòng bếp trông coi, cho nên cũng không đi theo, Tạ Thanh Hoa lại cảm thấy chắc sẽ còn có trò hay để xem, vì vậy lại lôi kéo A Thanh đi theo sau.

Đoàn người chậm rãi đi lên lầu, lúc đi qua thư phòng ở lầu hai, xuất phát từ tập tính của văn nhân, Lâm Dư đã thuận miệng xin vào tham quan một chút, sau đó kinh ngạc phát hiện kho tàng sách bên trong thật sự rất kinh người.

Tạ Thanh Nghiên lơ đãng nói: “Hai anh em chúng tôi gần như đã đọc hết sách ở đây rồi.

”

Lăng Vi bị dọa nhảy dựng, cô đã tới thư phòng này rất nhiều lần, vẫn luôn cho rằng mấy cuốn sách này chỉ để trang trí, thì ra bọn họ đều đã đọc qua, thật là lợi hại!!!

Tạ Thanh Hoa gật đầu nói: “Từ khi biết chữ đã bắt đầu đọc.

”

Lâm Dư nói: “Học thức của hai vị thật là uyên bác.

”

Lăng Vi:.....

Ngày thường ba Tạ đều là bộ dáng dâm đãng lưu manh, cô sự không thể liên hệ anh với cụm từ học thức uyên bác này được.

Hơn nữa, cô chỉ biết Tạ Thanh Hoa học ở đại học Bắc Kinh, lại không nghe

nói Tạ Thanh Nghiên học đại học ở đâu, quả nhiên mình quá sơ ý, vậy mà lại không hiểu biết gì về bạn trai của mình cả!!!

Lúc lên trên tầng cao nhất, Lăng Vi mới nhân cơ hội đi bên cạnh Tạ Thanh Hoa, nhỏ giọng hỏi anh ấy, “Anh của chú tốt nghiệp trường nào vậy?”

Tạ Thanh Hoa liếc nhìn cô, “Kỳ thật chị chính là bạn gái giả của anh em phải không?”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Hoa nói: “Anh ấy học đại học Thanh Hoa, vốn dĩ có cơ hội đến Viện Hàn Lâm học thạc sĩ, nhưng anh ấy ngại xa, cho nên không đi.

”

Lăng Vi:.....

Vào ban ngày, tấm kính của nhà ầm ầm để mở, làm thực vật bên trong hấp thụ ánh mặt trời, Lâm Dư hiển nhiên là người yêu hoa, không chỉ có thể nói ra tên của các loại hoa, mà còn có thể giảng câu chuyện thần thoại liên quan đến một loại hoa nào đó, Lăng Vi ở bên cạnh nghe đến say mê.

Tạ Thanh Nghiên sờ sờ cái mũi, phát hiện mang đối phương tới tham quan nhà ầm đúng là một nét bút hồng, vì vậy lại nói với Lâm Dư : “Phòng tập thể dục nằm ở kế bên.

”

“Xây phòng tập thể hình ở trên nóc nhà thế này cũng thật là kỳ diệu.

” Lâm Dư khen nói.

Tạ Thanh Nghiên gật gật đầu, vui vẻ mời anh ta đi sang cách vách, sau khi tiến vào liền cầm điều khiển từ xa mở trần nhà ra, làm cho cả phòng tập thể hình đều đắm chìm ở bên trong ánh mặt trời.

Hai mắt Lâm Dư sáng ngời, “Đây tuyệt đối là tôi phòng tập thể hình tuyệt nhất mà tôi từng thấy, sau khi trở về tôi cũng muốn xây một căn y như vậy!”
Tạ Thanh Nghiên dẫn anh ta đi thẳng vào bên trong, nói: “Thiết bị bên trong cũng là thiết bị mới nhất, hãy nhìn máy chạy bộ hoàn toàn mới này đi, hiệu suất rất đỉnh đây.

”

Lâm Dư đi qua nhìn kỹ bộ máy chạy bộ kia, cảm thấy cũng không khác gì bộ trong nhà mình lắm, vì thế không khỏi nghi hoặc mà nhìn nhìn Tạ Thanh Nghiên.

Trên mặt Tạ Thanh Nghiên không đổi sắc nói: “Anh lên chạy thử thì sẽ biết chỗ đặc biệt của nó thôi.

”

Vì thế tác giả Lâm đã bị ông chủ Tạ không trâu bắt chó đi cày, trên người mặc áo sơ mi quần tây lại bước lên máy chạy bộ.

Tạ Thanh Nghiên ấn ấn phím ở bên cạnh, máy lập tức chậm rãi khởi động.

Tạ Thanh Hoa đứng ở bên cạnh bùm mặt không muốn nhìn, anh ấy cảm thấy một màn này hình như đã từng thấy qua rồi, buổi sáng anh ấy chính là đã bị anh mình chỉnh như vậy!

Lăng Vi đứng ở bên cạnh vốn muốn ngăn cản, nhưng nhìn thấy Lâm Dư sảng khoái bước lên như vậy, cô cũng không thể nói gì nữa, dù sao cũng không thể nói thẳng: Cẩn thận có trá đi!

Tạ Thanh Nghiên lại ấn ấn lên cái nút, sau đó trên mặt lộ vẻ thành khẩn hỏi Lâm Dư: “Anh Lâm cảm thấy thế nào?”

Lâm Dư thở hổn hển: “Tôi nghĩ nó hơi nhanh!”

Quần chúng ăn dưa đang vây xem:.....

Chương 110: Chương 110

Cứ như thế, Lâm Dư mặc áo sơ mi quần tây chạy ở trên máy chạy bộ một hồi lâu, mặc dù ngày thường anh ta cũng có rèn luyện thân thể, nhưng đó đều là chạy dưới tình huống tốc độ bình thường, chạy lúc nhanh lúc chậm như bây giờ thì đúng là muốn mạng, nhưng cố tình anh ta lại không thể cự tuyệt.

“Tôi cảm thấy tốc độ chuyển đổi của nó rất nhanh nhạy.

” Nói xong, Tạ Thanh Nghiên lại ấn vài cái.

Bởi vì lúc trước có mấy lần Lâm Dư đã suýt té ngã, cho nên lúc sau anh ta đều nắm chặt tay vịn, không dám có lơ lửng chút nào, thở hổn hển nói:

“Anh..... anh Tạ.....”

Tạ Thanh Nghiên lộ ra nụ cười ôn hòa, nói: “Không cần cảm ơn, nếu anh cảm thấy không tồi, vậy lại chạy thêm một hồi đi?”

Lăng Vi tiến lên nói: “Em cảm thấy anh Lâm đã thử đủ rồi.

”

Lâm Dư vội vàng gật gật đầu, anh ta thật sự rất muốn đi xuống!

Tạ Thanh Nghiên nhượng mào, sau khi tắt máy lại quay đầu qua nói với Lâm Dư: “Xem ra anh Lâm rất thích chạy bộ, vậy tôi tặng bộ máy này cho anh, coi như quà gặp mặt.

”

Lâm Dư nghe lời này xong thì thiếu chút nữa đã lật ngang té xỉu, sau đó liên tục xoa tay nói: “Không cần không cần, nhà tôi có một bộ rồi.

..

Tạ Thanh Nghiên nhiệt tình nói: “Bộ đó chắc chắn không có công năng tốt như bộ nhà tôi, quyết định như vậy đi, đợi lát nữa tôi sẽ kêu lão Nghiêm đưa nó tới nhà cho anh.

..

“Không.....”

“Anh Lâm, chẳng lẽ anh không muốn làm bạn với Tạ mỗ sao?”

Lâm Dư có chút khó xử, nói: “Anh Tạ nói quá lời, có thể làm bạn với anh là vinh hạnh của tôi, được..... được rồi, vậy tôi sẽ nhận lấy, rất cảm ơn món quà này của anh Tạ.

..

Tạ Thanh Nghiên rất sảng khoái mà xoa tay, “Không cần khách khí, anh Lâm cũng đã chạy mệt rồi, chúng ta xuống lầu uống ly trà xanh đi.

..

Nói xong lại vui vẻ dẫn Lâm Dư xuống lầu.

Để lại ba người Lãng Vi Tạ Thanh Hoa A Thanh đứng ở tại chỗ mà trợn mắt há mồm.

Lãng Vi nói: “Anh ấy trêu chọc người ta như vậy, kết quả người bị trêu chọc chẳng những không tức giận mà còn thật lòng cảm ơn anh ấy nữa!”

A Thanh nói: “Loại cảnh giới này không phải người thường nào cũng có thể làm được, tác giả Lâm vẫn còn quá đơn giản!”

Tạ Thanh Hoa: “Vấn đề là anh ấy rất hào phóng tặng bộ máy anh mua cho người ta!!!”

Lãng Vi A Thanh:.....

Giữa trưa sau khi mọi người ăn bữa trưa phong phú xong, Lâm Dư liền vác bộ máy chạy bộ công kênh kia về nhà, trong khoảng thời gian ngắn, anh ta chắc sẽ không dám lên trên núi nữa, anh ta thật sự sợ anh Tạ nhiệt tình quá mức sẽ lại muốn tặng cho anh ta thiết bị vận động nào đó.

Từ khi Lãng Vi lên trên núi ở thì mỗi ngày đều lật xem hoàng lịch tính thời

gian, cuốn hoàng lịch này là lấy từ lâu hai qua, chắc sẽ không có ai phát hiện.

Có một lần bị Tạ Thanh Nghiên bắt gặp cô đang xem hoàng lịch thì lập tức ôm cô hỏi cô đang tính cái gì, có phải đang tính kỳ an toàn hay không, Lăng Vi lại im lặng không để ý đến anh.

Thẳng đến hôm đã tính trước, mới sáng sớm cô đã đánh thức Tạ Thanh Nghiên, sau đó nhét cuốn hoàng lịch vào trong tay anh, chỉ vào một ngày ở trên đó, nói: “Anh đọc đi.

”

Tạ Thanh Nghiên vốn đang ngủ ngon lành lại đột nhiên bị đánh thức, hai mắt đều mở không lên, vì thế cúi đầu gian nan nhìn nhìn một hồi mới thì thầm nói: “Nên: Khai trương, cầu phúc, kết hôn.

”

Lăng Vi gật đầu, “Vậy nhanh đứng lên đi, hôm nay chúng ta đi lãnh chứng.

”

Tạ Thanh Nghiên lập tức bị dọa thanh tỉnh, “Em nói thật?”

Lăng Vi cười tủm tỉm nói: “Mấy chuyện này có thể tùy tiện nói chơi sao? Em còn đặc biệt xem hoàng lịch nữa mà!”

Lần trước ở yeutruyen.

net Thượng Hải, cô đã quyết định trở về sẽ đi lãnh chứng với anh trước, nhưng khi lật xem hoàng lịch thì không có ngày nào thích hợp cả, cuối cùng mới chọn được hôm nay, cho thấy cô thật sự rất nghiêm túc.

Tạ Thanh Nghiên lau mặt, xoay người ngồi dậy, nhìn thời gian, “Cục Dân Chính mở cửa lúc mấy giờ?”

“9 giờ, bây giờ rời giường sửa soạn một chút, ăn sáng xong chạy tới đó là vừa.

” Lăng Vi nói.

Tạ Thanh Nghiê n nhìn kỹ cô, “Làm sao bây giờ, kế hoạch đều bị em làm rồi rồi, nhấ n cầu hôn anh đặt làm vẫn chưa xong.

” Việc này vốn phải bảo mật để tạo bất ngờ cho cô, nhưng bây giờ người bất ngờ lại là anh, trong lòng Tạ Thanh Nghiê n cảm động muốn chết, sao vợ bé nhỏ lại có thể ngọt ngào như vậy chứ!
“Bảo bảo, để ba ba ôm một cái trước đã.

” Nói xong liền giơ tay kéo cô vào trong lòng ngực.

Lắ ng Vi duỗi tay ôm vòng eo trần của anh, khoe miệng mang theo ý cười, nghĩ thầ m: Người đàn ông tốt như vậy đã bị cô nắm chặt, cả đời cũng đừng mong cô buông tay!

Hai người dính lấy nhau một hồi lâu, Lắ ng Vi mới thúc giục anh mau đi rửa mặt, lúc này Tạ Thanh Nghiê n mới đứng dậy đi xuống giường, nghĩ tới chút nữa sẽ đi lãnh chứng lại lập tức không thể bình tĩ nh, nhĩ n không được nhẹ giọng ngầ m nga, lại còn hát bài “Ngày lành” đặc biệt vui vẻ tươi sáng nữa chứ!

Lắ ng Vi chọn quần áo trong tủ quần áo, sau đó chọn được một chiếc váy trắng rồi mặc vào, nhìn cửa phòng tắm thông qua gương trước tủ quần áo, cô liếc mắt một cái đã nhìn thấy Tạ Thanh Nghiê n đang cẩn thậ n cạo râu, anh nâng cằm lên để lộ ra hầu kết, tư thế rũ mắt xuống nhìn gương thật sự gợi cảm chết đi được, làm cô nhĩ n không yeutruyen.

net được liếm liếm môi.

Vì thế cô xoay người đi tới chỗ anh, nói: “Em cạo râu giúp anh được không?”

Ba Tạ luôn là người dính được thì sẽ dính, lúc này vừa nghe cô nói như vậy đã lập tức giao tuýp kem cạo râu đã nặ n ra được một nửa cho cô, “Bôi đều ra trước.

”

Lắ ng Vi gậ t đầu, “Được rồi.

” Sau đó cô cầm tuýp kem cạo râu lấy ra một ít kem rồi thoa đều lên cằm anh.

Sau đó cô mới cầm lấy dao cạo râu, thoạt nhìn cái này rất sắc bén, vì thế dặn dò: “Anh đừng nhúc nhích!”

Tạ Thanh Nghiên cười chớp chớp mắt, tỏ vẻ anh sẽ không động đậy.

Sau đó cô nhanh chóng phát hiện chiều cao của hai người có chút vấn đề, vì thế nhìn nhìn bốn phía, rồi chỉ vào bồn cầu nói: “Anh ngồi lên đó đi, em mới xuống tay được.

..

Ồ động đất à, đây là quảng cáo web đang đi lên ????

Vì thế Tạ Thanh Nghiên lại ngoan ngoãn mà ngồi lên nắp bồn cầu.

Chờ đến khi cô chuẩn bị xuống dao thì Tạ Thanh Nghiên lại đột nhiên làm động tác dừng lại, sau đó lại khoa tay múa chân làm tư thế gọi điện thoại, Lăng Vi lập tức hiểu rõ, vì thế nhanh chân chạy ra ngoài cầm di động vào giúp anh.

Lúc sau chính là hình ảnh cô cẩn thận cạo râu giúp anh, anh lại nghiêm túc chụp ảnh, hình ảnh vô cùng ấm áp.

“Anh, về sau để em cạo râu giúp anh đi, kỹ thuật của em tốt như vậy mà.

” Lăng Vi dựa vào cạnh cửa nhìn anh rửa mặt, cạo râu xong khuôn mặt vừa sạch sẽ lại anh tuấn, làm cô không rời mắt được.

Tạ Thanh Nghiên nghe xong cười nói: “Vậy sau này chúng ta phải dậy sớm nửa tiếng mới được, động tác của em thật sự quá chậm, hôm nay rõ ràng chúng ta phải vội vàng đi lãnh chứng, vậy mà lại bị em kéo dài hết nửa tiếng!”

Lăng Vi bĩu môi, “Vào lúc này chẳng lẽ anh không nên khen em rất tuyệt sao? Vậy mà còn chê em chậm nữa!”

Tạ Thanh Nghiên ôm cô hôn hôn mấy cái, “Được rồi, em tuyệt nhất, bây giờ

chúng ta mau thay quần áo xuống lầu ăn cơm sáng sau đó xuất phát đi lãnh chứng thôi!”

Lúc này Lăng Vi mới vừa lòng gật gật đầu.

Khi ăn sáng, Tạ Thanh Nghiên hỏi bà cụ để lấy sổ hộ khẩu, hai mắt bà cụ lập tức sáng ngời, nhìn anh xong lại nhìn Lăng Vi, sau đó vui tươi hơn hở mà về phòng đi lấy sổ, sau khi bà giao sổ cho Tạ Thanh Nghiên xong mới cười dặn dò: “Đêm nay về sớm một chút, cả nhà chúng ta phải chúc mừng một phen mới được!”

Nói xong vẫn không giấu được sự vui mừng trong lòng, bà đi đến bên cạnh Lăng Vi, ôm lấy cô, “Con ngoan.

..

Hốc mắt của Lăng Vi có chút nóng lên, ôm eo bà cụ cười ngây ngô.

Lúc hai người chạy tới thì đúng lúc Cục Dân Chính đã mở cửa, ngoài cửa có rất nhiều người trẻ tuổi đang đợi chờ, xem ra đây đều là người chuẩn bị lãnh giấy kết hôn, tâm trạng đều gấp gáp như nhau.

Lăng Vi ngồi ở trong xe ngơ ngác nhìn cánh cổng kia, sau đó quay đầu qua nhìn Tạ Thanh Nghiên: “Đột nhiên em có chút khẩn trương.

..

Tạ Thanh Nghiên nhéo nhéo tay cô, sau đó lại đưa đến bên miệng hôn, nói: “Hôm nay là do em chọn, nên khai trương, cầu phúc, kết hôn, anh không cho em đổi ý.

..

Lăng Vi thở dài nói: “VẬY ĐI THÔI.

..

Tạ Thanh Nghiên chờ cô xây dựng tâm lý đủ rồi mới mang cô xuống xe đi vào Cục Dân Chính.

Hơn một tiếng sau, hai người mang về mặt thoải mái trở lại xe.

Lão Trương là người đầu tiên lên tiếng chúc phúc, “Chúc mừng ông chủ bà chủ, chúc hai người bạch đầu giai lão, sớm sinh quý tử!”

Lăng Vi cười đến mặt mày ngọt ngào, “Cảm ơn!”

Tạ Thanh Nghiênn mới vừa ngồi vào trong xe đã lấy giấy hôn thú ra cẩn thận nhìn kỹ, trong lòng rất là cảm khái.

Sau đó lại nghe Lăng Vi ở bên cạnh nói: “Hình như cũng không khác gì cả.

”

Ngoài miệng là nói như vậy, nhưng trong lòng bọn họ đều hiểu rõ, có cuốn vở chứng này rồi, hai người bọn họ sẽ là bạn đời chân chính, bọn họ phải có trách nhiệm với đối phương, cả đời chung thủy như một.

Sau khi cất giấy chứng nhận và ảnh chụp vào túi hồ sơ xong, Tạ Thanh Nghiênn quay đầu lại nhìn cô, “Bà xã, kế tiếp chúng ta sẽ đi đâu? Về trên núi hay là trải qua thế giới cho hai người?”

Lăng Vi dựa đầu vào vai anh, “Ông xã, chúng ta trở về trên núi đi, chắc mẹ đang ngóng trông chúng ta trở về đó.

”

Tạ Thanh Nghiênn cười, “Gọi lại một câu.

”

Lăng Vi: “Ông xã.

”

Tạ Thanh Nghiênn: “Gọi lại.

”

Lăng Vi: “Ông xã.

”

Tạ Thanh Nghiênn cảm thấy mỹ mãn, “Bà xã thật ngoan.

”

Lão Trương nghĩ thầm: Buồn nôn!

Trên đường trở về, Lăng Vi nói tin tức mình đã lãnh chứng cho Lý Ý nghe, Lý Ý hoảng sợ vội vàng dặn dò: “Dặn dò ông xã nhà em đừng tùy tiện đăng giấy hôn thú lên trên mạng! Muốn công bố cũng phải tìm một thời cơ thích hợp đã.

”

Lăng Vi nói: “Yên tâm đi, anh ấy có chừng mực.

”

Lý Ý không khách khí nói: “Anh ta có chừng mực? Không biết em lấy đâu ra tự tin này!”

Lăng Vi:.....

Xe trở về biệt thự trên núi, khi mới vừa tiến vào sân đã phát hiện trong sân có chiếc một chiếc xe xa lạ, xem ra là có khách trong nhà.

Chờ sau khi hai người xuống xe thì mới mơ hồ nghe thấy một tiếng cười trong trẻo truyền từ phòng khách đến, nghe giống như tiếng của một cô gái trẻ tuổi.

“Là ai vậy?” Lăng Vi kỳ quái hỏi một câu.

“Đi vào sẽ biết.

” Tạ Thanh Nghiên nói.

Lăng Vi có chút tò mò đi nhanh vào nhà, cái đầu tiên nhìn thấy là Cố Di Ni đang ngồi ở trên sofa, mà bên cạnh cô ta còn có một cô gái khác, Lăng Vi lại hoàn toàn không quen biết người này.

Hai cô gái đang nói chuyện với mẹ Tạ, khi Lăng Vi đi vào thì đúng lúc bọn họ cũng ngẩng đầu lên, sau khi mấy đôi mắt chạm vào nhau thì bầu không khí bỗng nhiên lạnh đi vài giây.

.

Chương 111: Chương 111

Tạ Thanh Nghiên hỏi câu là ai xong lại quay đầu nhìn về phía phòng khách, chờ sau khi nhìn thấy rõ người ngồi trên sô pha rồi thì có hơi bất ngờ, nhướn mày nói: “Từ Lệ? Về nước khi nào?”

Người phụ nữ Lăng Vi cảm thấy xa lạ mỉm cười trả lời: “Trở về được một tuần rồi.

”

Trong lòng Lăng Vi có hơi chấn động, người này lại chính là Từ Lệ, mối tình đầu của Tạ Thanh Nghiên trong truyền thuyết!

Bề ngoài của cô ta đúng là xinh đẹp hơn Cố Di Ni ở bên cạnh một chút.

Nhưng thời cơ người yêu cũ gặp nhau không quá trùng hợp đi, là tới rồi chúc mừng tân hôn của bọn họ sao?

Lăng Vi không rõ cảm xúc, chỉ đưa túi hồ sơ trên tay cho bà cụ đang tha thiết chờ mong, nói: “Mẹ, lúc tuyên thệ, bọn con còn chụp ảnh lưu niệm.

”

Bà cụ hưng phấn mở túi ra, lại dặn dò Tạ Thanh Nghiên, “Con tiếp hai vị khách một chút đi.

”

Tạ Thanh Nghiên gật đầu, ôm Lăng Vi đi về phía sô pha, lúc tiến lên lại phát hiện thân thể của Lăng Vi có chút cứng đờ, vì thế vỗ nhẹ lên bả vai cô, lặng lẽ an ủi.

Không đợi anh mở miệng, Cố Di Ni đã gấp không chờ nổi mà nói: “Anh Thanh Nghiên, đột nhiên nhìn thấy chị Từ Lệ, có phải rất vui hay không

nha?”

Lăng Vi âm thầm cười nhạt, cũng không biết có phải đầu óc của Cố Di Ni này có hồ hay không, mang theo người cũ tới trước mặt người mới rêu rao, còn hỏi anh có vui không, cho rằng không ai nhìn ra mấy chiêu mượn đao giết người này sao?

Cố Di Ni mở miệng nói xong, trên mặt của Từ Lệ nhanh chóng hiện lên một tia lúng túng, quay đầu lại ném cho cô ta một ánh mắt trách cứ, Cố Di Ni lại làm như không thấy, cô ta cảm thấy mình cũng chưa có nói bậy.

Tạ Thanh Nghiênn lại không cảm thấy xấu hổ, chỉ đẩy đẩy Lăng Vi về phía trước, nói: “Hai người tới thật đúng dịp, hôm nay có một việc càng vui hơn nữa đây.

..

Cố Di Ni hỏi: “Chuyện gì nha?”

Tạ Thanh Nghiênn cười khẽ, trên mặt lộ vẻ hạnh phúc cúi đầu nhìn Lăng Vi, “Buổi sáng tôi mới vừa cùng Tiểu Vi lãnh giấy hôn thú.

..

Sắc mặt của Từ Lệ khẽ biến, Cố Di Ni trực tiếp trừng lớn hai mắt, lộ ra dáng vẻ hoảng sợ, “Sao lại đột nhiên kết hôn? Lúc trước cũng chưa nghe hai người nói qua?”

Nụ cười của Tạ Thanh Nghiênn có chút phai nhạt, lạnh lùng nói: “Sao, chẳng lẽ tôi lãnh chứng còn phải báo cáo với cô?”

Từ Lệ liếc nhìn Cố Di Ni một cái, cảm thấy cô ta có chút thất lễ, nhưng hai người cùng nhau tới, cũng không thể để cô ta quá xấu hổ, vì vậy bèn nói: “Di Ni cũng chỉ vì quá kinh ngạc thôi, Thanh Nghiênn, chúc mừng hai người.

..

“Cảm ơn” Tạ Thanh Nghiênn nói, sau đó cúi đầu hôn lên gương mặt của Lăng Vi, “Bà xã đại nhân, vị này chính là Từ Lệ, bạn học thời đại học của anh.

..

Thì ra không chỉ là mối tình đầu, mà còn là bạn học thời đại học, ràng buộc cũng rất sâu nha.

Lăng Vi cong môi cười nhạt, hòa nhã tiến lên bắt tay với Từ Lệ, “Chào cô.

”

“Chào cô Lăng Vi, trước khi tới tôi đã nghe Di Ni nói cô rất xinh đẹp, không ngờ tới hôm nay còn là ngày lành của hai người, xin chúc mừng.

”

“Cảm ơn, đừng đứng nữa, mau ngồi đi.

” Lăng Vi ngọt ngào cười cười, sau đó đi tới trước sofa ngồi xuống đối diện với hai người, lại quay đầu lại nói với Tạ Thanh Nghiê: “Trà lạnh rồi, anh kêu A Tuệ đổi ly khác bưng lên đây, cứ pha loại trà mới chúng ta mua ở Thượng Hải đi.

”

“Được rồi, bà xã đại nhân.

” Tạ Thanh Nghiê vô cùng ngoan ngoãn đáp lời, sau đó xoay người đi tìm A Tuệ.

Mẹ Tạ ôm túi hồ sơ đi tới, ngồi xuống ở kế bên Lăng Vi chặc chặc hai tiếng, cảm thán nói: “Ngay cả ảnh chụp trên giấy chứng nhận kết hôn cũng đẹp như vậy.

”

Lăng Vi cong môi cười, thân mật ôm lấy cánh tay của bà, nhỏ giọng nói: “Còn có thứ càng vui hơn nữa đó, lúc tuyên thệ, khuôn mặt của Thanh Nghiê đã dọa sợ nhân viên công tác ở bên cạnh, còn nhỏ giọng hỏi anh có phải tự nguyện hay không nữa.

”

Mẹ Tạ bật cười to, “Mất mặt.

”

Cố Di Ni ở đối diện còn định mở miệng nói cái gì đó, nhưng rất nhanh đã bị Từ Lệ ngăn cản, sau đó lại nghe Từ Lệ nói: “Có thể để bọn con nhìn xem giấy hôn thú một chút không?”

Giấy hôn thú đang ở trên tay mẹ Tạ, bà cũng không đưa cho hai người bọn họ mà là đưa ảnh chụp kết hôn lúc tuyên thệ ra, “Giấy hôn thú có cái gì mà đẹp, nhìn tấm hình này đi, hai đứa chúng nó đều rất đáng yêu nha.

..

Từ Lệ cũng không nói cái gì, cười tiếp nhận lấy ảnh chụp, ngồi xem cùng với Cố Di Ni.

Lăng Vi nâng mí mắt lên quét nhìn về phía hai người ở đối diện, tuổi của Từ Lệ xấp xỉ Tạ Thanh Nghiê, nhưng được bảo dưỡng thích đáng cho nên thoạt nhìn cũng rất trẻ trung, vừa rồi khi cô ta đối diện với bọn họ đã luôn bày ra bộ dáng bình tĩnh nhẹ nhàng, vừa nhìn đã biết là người có kinh nghiệm sống phong phú rồi, người không lộ rõ con người thật như vậy khiến người ta khó mà nắm bắt được.

Mà Cố Di Ni thì lại không giống, mặc dù cô ta lớn hơn Lăng Vi một tuổi, nhưng dù sao cũng vẫn là người trẻ tuổi, vẫn chưa quá biết che giấu cảm xúc của mình, từ sau khi cô ta biết Tạ Thanh Nghiê đã lãnh chứng thì sắc mặt vẫn luôn tối tăm không vui, ngay cả nụ cười ngụy trang cũng vô cùng khó coi, loại người này ngược lại dễ đối phó.

Nếu nói Lăng Vi hoàn toàn không ngại sự xuất hiện của Từ Lệ thì đó là điều không thể nào, nhưng Lăng Vi cũng rõ ràng, so đo với quá khứ là việc làm không sáng suốt, hiện giờ cô đã là vợ Tạ danh xứng với thực, so với hai người kia thì mình hoàn toàn chính là người chiến thắng sau cùng, cho nên cô sẽ phòng bị bọn họ, nhưng sẽ không sợ bọn họ.

A Tuệ nhanh chóng bưng trà mới đi lên, Tạ Thanh Nghiê cũng trở về, đặt mông ngồi bên cạnh Lăng Vi.

Từ Lệ thấy Tạ Thanh Nghiê đã trở lại mới mở miệng nói: “Nếu đã lãnh chứng, vậy khi nào tổ chức hôn lễ? Em có quen một nhà thiết kế áo cưới, có rất nhiều danh nhân ở nước Mexico tới tìm cô ấy để đặt làm đó.

”

Tạ Thanh Nghiêן nhìn Lãng Vi ở bên cạnh, “Khi nào làm thì phải xem lịch trình của cô ấy, do cô ấy định đoạt.

”

Người sáng suốt đều nhìn ra được, Tạ Thanh Nghiêן vẫn luôn biến tướng khoe ân ái, cố ý để người ngoài biết địa vị của Lãng Vi ở trong nhà này còn muốn cao hơn cả anh.

Mẹ Tạ nói: “Có vẻ hôn lễ phải kéo dài tới sang năm rồi.

”

Cổ Di Ni nói, “Vậy hai người cũng không định công khai với bên ngoài sao? Cái này cũng quá ủy khuất anh Thanh Nghiêן rồi.

”

Lãng Vi nói: “Đây là chuyện chúng tôi đã thương lượng tốt, không ủy khuất ai cả.

”

Tạ Thanh Nghiêן thu hồi ý cười trên mặt, nghiêm túc nói với hai người bọn họ: “Hai người cũng coi như là người đầu tiên biết chuyện này, hy vọng có thể giữ bí mật.

”

Cổ Di Ni:.....

Từ Lệ nói: “Chắc chắn sẽ bảo mật mà, vậy lúc nào muốn đặt áo cưới cứ tới tìm em, về sau chắc là em sẽ ở lại trong nước luôn.

”

“Vậy được, cảm ơn cô.

” Lãng Vi nói.

“Chúng tôi tới cũng đã lâu, nên cáo từ rồi.

” Từ Lệ nói xong liền lôi kéo Cố Di Ni đứng lên, nhưng Cố Di Ni rõ ràng không muốn đi cho lắm.

Lúc này mẹ Tạ mới thu hồi giấy hôn thú lại, cười giữ khách lại, “Cũng sắp tới giữa trưa rồi, ở lại ăn cơm đi, bác kêu phòng bếp làm thêm đồ ăn cho hai con.

”

Từ Lệ khách khí nói: “Cảm ơn bác gái, nhưng khi ra cửa con đã đồng ý sẽ về ăn cơm với mẹ rồi, cho nên không dám lưu lại, lần sau đi, lần sau nhất định sẽ tới quấy rầy.

”

“Vậy hết cách rồi.

” Mẹ Tạ nói: “Để Thanh Nghiên tiễn hai đứa đi.

”

Tạ Thanh Nghiên nha một tiếng, khi đứng lên cũng thuận thế ôm Lăng Vi lên, để cô cùng đi tiễn khách.

Lăng Vi:.....

Nói là tiễn khách, kỳ thật cũng chỉ tiễn người đến cửa, nhìn bọn họ lên xe là được, trước khi đi, Từ Lệ lộ vẻ muốn nói lại thôi, cuối cùng chỉ cười nói:

“Lăng Vi, về sau cùng nhau đi chơi đi.

”

Lăng Vi híp mắt cười, “Được thôi, không thành vấn đề, tạm biệt.

”

“Tạm biệt.

”

Còn Cố Di Ni thì ngay cả lễ phép cơ bản nhất cũng vứt bỏ, thờ phì phò trực tiếp leo lên xe.

Nhìn chiếc xe chạy ra khỏi cổng lớn, Lăng Vi bỗng nhiên chu miệng ra, hừ nhẹ một tiếng, ném tay Tạ Thanh Nghiên ra rồi xoay người vào nhà.

Tạ Thanh Nghiên đau đầu nhú mày, nghĩ thầm muốn tính sổ nhanh như vậy sao?

Lăng Vi trở lại phòng khách, mẹ Tạ vẫn còn đang đùa nghịch hai tờ giấy hôn thú, càng xem càng vừa lòng, hận không thể lấy cái khung ảnh ra trực tiếp lồng chúng nó vào, sau đó treo lên đại sảnh triển lãm, “Giấy hôn thú bây giờ đẹp hơn thời của mẹ nhiều, thời đó chỉ có trắng đen.

”

“Mẹ, bọn họ tới bao lâu rồi?” Lăng Vi đi qua ngồi xuống lại bên cạnh mẹ Tạ, Tạ Thanh Nghiên cũng đi lại ngồi, muốn ngồi xuống cạnh cô lại bị cô trừng mắt đuổi đi.

Tạ Thanh Nghiên thở dài, “Bây giờ đã là vợ Tạ cho nên cũng dám cho anh nhìn sắc mặt rồi.

”

Lăng Vi ôm mẹ Tạ không để ý đến anh.

Mẹ Tạ nhìn hai người, cười nói: “Đừng để người khác ảnh hưởng đến tâm trạng của mình.

”

Lăng Vi cười trộm, “Mẹ, con nhìn ra rồi, vừa rồi mẹ cũng không muốn nói chuyện với bọn họ.

”

Tính cách của mẹ Tạ hiền hoà rộng rãi, ngày thường thấy ai cũng có thể trò chuyện đến vui vẻ, nhưng vừa rồi có rất nhiều chi tiết cho thấy mẹ Tạ không thích nói chuyện với Cố Di Ni, mẹ Tạ như vậy, vẫn là lần đầu tiên Lăng Vi nhìn thấy.

“Ai bảo gần đây Tiểu Cố cứ nói với mẹ diễn viên không tốt, là một công việc không có thể diện thế này thế kia, những lời này mẹ thật sự không thích nghe, thời đại cũng đã cởi mở như vậy rồi, sao một cô gái còn có tư tưởng bảo thủ như vậy nữa chứ, còn một tiếng con hát hai tiếng con hát, đây đâu phải là thời đại dân quốc!” Mẹ Tạ nói: “Mẹ cũng sắp làm diễn viên rồi, nó nói như vậy, mẹ không vui.

..

Tạ Thanh Nghiênn nói: “Cô ta bị chiều hư rồi, không quan tâm tới cô ta là được.

..

“Đúng vậy, cho nên mẹ cũng không nói quá nhiều với hai đứa đó.

” Mẹ Tạ nói xong thì trả lại túi hồ sơ hôn thú cho Lăng Vi, “Hai con đi lên lầu thay quần áo trước đi, sắp ăn cơm trưa được rồi đó, buổi chiều lão Nghiênn sẽ xuống tay chuẩn bị tiệc chúc mừng cho đêm nay, đêm nay chúng ta tổ chức buổi tiệc nướng BBQ ngoài trời đi.

..

Từ khi cô vào ở nhà họ Tạ, hình như lâu lâu sẽ tìm một cơ hội nào đó làm một tiệc chúc mừng, mặc dù chỉ có vài người trong nhà tham gia, nhưng vẫn cảm thấy rất vui vẻ, Lăng Vi cũng rất thích bầu không khí nhiệt tình như vậy.

Cô ôm túi hồ sơ đi lên lầu ba, Tạ Thanh Nghiênn đi theo ở phía sau, sau đó nhân cơ hội bế cô lên, đi nhanh vào phòng ngủ, cười khế nói: “Dám không để ý tới anh!”

Lăng Vi xoay eo giãy giụa, “Tạ Thanh Nghiênn, anh buông em ra!”

Đây là lần đầu tiên Tạ Thanh Nghiênn nghe thấy cô gọi luôn cả họ tên anh, vì thế không khỏi ngậy người một lúc, ngay sau đó lại ném cô lên trên giường lớn mềm mại rồi áp cả người lên, nguy hiểm cười nói: “Em gọi anh là cái gì? Gọi lại lần nữa!”

“Tạ Thanh Nghiênn!” Lăng Vi không hề sợ hãi mà đón lấy ánh mắt của anh, nhưng khi mở miệng gọi lại lần nữa thì trong giọng nói có mang theo chút

ủy khuất, “Quý chán ghét!”

“.....” Tạ Thanh Nghiê: “Thật sự tức giận rồi sao?”

Hốc mắt của Lăng Vi nóng lên, sau đó lập tức nghiêng mặt sang một bên, không có trả lời.

Tạ Thanh Nghiê thở dài, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên gò má và cần cổ của cô, “Bảo bối, đừng khó chịu mà, anh đã mấy năm không gặp Từ Lị rồi, vừa rồi cũng mới biết cô ta mới về nước thôi.

”

Lăng Vi lạnh nhạt anh một hồi lâu mới quay lại đầu nhìn anh, nói: “Vậy anh nói với em về Từ Lị đi, bằng không trong lòng em sẽ khó chịu.

”

Tạ Thanh Nghiê buồn cười nói: “Nếu nói rồi mà em lại càng khó chịu hơn thì làm sao bây giờ? Hôm nay chúng ta mới lãnh chứng nha, em nhẫn tâm cáo kính với anh như vậy sao?”

“Có thể là do em khá keo kiệt đi, chỉ cần nghĩ tới trước kia anh vui vẻ với người phụ nữ khác, lòng em lại cảm thấy khó chịu.

” Lăng Vi thở dài nói.

Tạ Thanh Nghiê gật đầu phụ họa, “Đúng vậy, khi đó nếu em xuất hiện thì cũng sẽ không đến lượt người khác.

”

“Lúc anh học đại học, em vẫn chưa thành niên đâu!” Lăng Vi tức giận nói: “Đừng ngắt lời, em muốn biết lúc trước hai người yêu đương như thế nào, có phải là hoa khôi và giáo thảo thuận theo tự nhiên hay không!”

Tạ Thanh Nghiê bị cô nói đến không hiểu ra sao, “Cái gì mà hoa khôi giáo thảo?”

“Không phải anh nói hai người là bạn thời đại học sao? Tình yêu thời đại học thật hồn nhiên nha!” Sức tưởng tượng của Lăng Vi trở nên phong phú, lập tức nhớ tới các hình ảnh thanh xuân vườn trường, tài tử giai nhân, sau đó tự làm bản thân buồn nôn theo luôn.

“Ai nói thời đại học bọn anh yêu nhau?”

“Không phải?”

“Không phải.

” Tạ Thanh Nghiê n nói: “Là sau khi đi làm mới yêu đương, cũng không kéo dài được bao lâu, phát hiện không hợp đã chia tay, chia tay trong hoà bình.

”

Lăng Vi nói: “Nói chi tiết đi.

”

Tạ Thanh Nghiê n nhú m ày, khó xử nói: “Không phải, em hỏi kỹ càng tí m í chuyện này như vậy, đợi lát nữa nghe xong lại không vui.

”

“Bây giờ anh không nói, em cũng không vui!” Lúc Từ Lị chưa xuất hiện, cô còn có thể coi như không biết người này, nhưng bây giờ cô ta cũng đã chạy tới nhà cô rồi, Lăng Vi có thể không ngại sao? Nếu hôm nay bọn họ không đi lãnh giấy kết hôn, có phải Từ Lị sẽ còn định nối lại tình xưa với anh hay không?

Tạ Thanh Nghiê n bắt đắ c dĩ nói: “Nếu em không vui thì phạt anh đi, chuyện quá khứ anh cũng không có cách thay đổi, nếu có thể xuyên qua hoặc sống lại, anh chắc chắn sẽ ngăn mình lại, sau đó toàn tâm toàn ý chờ em xuất hiện.

”

Lăng Vi bị dọa nháy d ự ng, không ngờ anh lại có thể tự nhiên nói ra cái từ sống lại này, làm cô không khỏi chộ t dạ, bởi vì cô chính là người sống lại nha!

Suy nghĩ một hồi cô lại chỉ vào tấm thảm ở bên cạnh, nói: “Vậ y phạt anh tập hít đấ t đi, như vậy tâm trạng của em sẽ tốt hơn đượ c một chút.

”

Không ngờ trừng phạt lại đôn giản như thế, Tạ Thanh Nghiê n không nói hai lời đã xoay người xuống giường, tay chân chấ m đấ t, chuẩn bị tập hít đấ t.

Kết quả anh vừa mới bày tư thế ra xong, Lăng Vi cũng bước xuống, đặt mông ngồi yên trên mông anh, “Anh công em rồi tập đi, cái này gọi là gánh nặng ngọt ngào đó.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Được rồi, bây giờ cô là lớn nhất, nói cái gì thì chính là cái đó, trước cứ đỡ dành cho cô vui rồi lại nói.

“Bắt đầu đi, anh vừa tập hít đất, em vừa hỏi chuyện, nếu đáp án làm em vừa lòng, vậy sẽ cho anh đứng lên.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi vồ vồ lên mông anh, nhin cười, hỏi: “Thế nào?”

Tạ Thanh Nghiên thở dài: “Em hỏi đi.

”

Chương 112: Chương 112

Tạ Thanh Nghiên có rèn luyện lâu dài, cho nên thân thể rất tốt, tập hít đất sẽ không thành vấn đề, hơn nữa anh cũng rất vui lòng dùng cách này để dành cô, đúng là theo như lời cô nói, đây chính là gánh nặng ngọt ngào, đã dính tới ngọt ngào thì gánh nặng này có nặng cỡ nào cũng phải cắn răng chống đỡ.

Điều duy nhất đáng ăn mừng chính là người yêu cũ của anh chỉ có một, nếu là hoa hoa công tử như Chu Kiến hay Đổng Đông có một đồng người yêu cũ, vậy có hít đất đến chết cũng không đỡ được người yêu vui vẻ.

Mặc dù Lăng Vi đang ngồi trên mông anh, nhưng cũng không hoàn toàn đặt lên trọng lượng của cơ thể lên, mà là chống một bàn tay lên trên giường, bắt chéo chân cúi đầu nói chuyện với anh, “Bắt đầu đi, hai người yêu đương bao lâu?”

Hai tay của Tạ Thanh Nghiên dùng sức, thân thể thẳng tắp, vừa làm ra tư thế hít đất tiêu chuẩn, vừa trả lời, “Một năm? Hai năm?” Anh cũng không nhớ rõ thời gian cụ thể.

Lăng Vi đánh một cái lên trên mông anh, “Rốt cuộc là một năm hay hai năm?”

“Một năm rưỡi.

”

“Làm sao quen biết?”

Cái này Tạ Thanh Nghiên lại nhớ rõ ràng, “Ở trong tiệc sinh nhật của ông Từ, ông Từ mời anh làm bạn nhảy của Từ Lệ.

..

Mời làm bạn nhảy là giả, cố ý tác hợp mới là thật.

Lăng Vi nghiêng đầu lại hỏi: “Làm sao chia tay?”

Tạ Thanh Nghiênn nói: “Khi đó công ty đang bận rộn, không có thời gian gặp mặt, hiếm khi được gặp mặt cô ta lại cãi nhau với anh, anh cảm thấy tính cách hai bên không hợp nhau.

..

Khi nói chuyện, Tạ Thanh Nghiênn đã làm mấy chục cái hít đất, trên người có người đè nặng còn không ngừng nói chuyện, cho nên anh cũng có chút thở dốc.

Nghe qua cũng khá suông tai, nhưng cũng không loại trừ khả năng Tạ Thanh Nghiênn có điều giấu diếm, cuối cùng, Lăng Vi hỏi ra một vấn đề khá quan trọng, “Lúc anh và cô ta yêu đương cũng là loại thái độ này sao?”

Tạ Thanh Nghiênn ngậy người, toàn bộ thân thể nằm dài trên mặt đất, thở hổn hển vài cái mới nói: “Lúc ấy ba ba vẫn rất thuần khiết đứng đắn.

..

“Cho nên anh đang thừa nhận bây giờ da mặt của anh vừa dày vừa không đứng đắn sao?” Lăng Vi liếc mắt nhìn anh từ trên cao xuống.

“Anh như vậy là do trải qua năm tháng mài giũa, lột xác mà thành, cái này gọi là thành thực có mị lực! Nếu không phải da mặt dày, anh có thể theo đuổi được cô em xinh đẹp trẻ tuổi như em sao?”

Lăng Vi bĩu môi: “Chán ngấy!”

Tạ Thanh Nghiênn duy trì tư thế nằm bò, cố làm ra vẻ nói: “Hu hu hu, trước khi lãnh chứng thì yêu thích không buông tay, còn giúp anh cạo râu, lãnh chứng rồi lại chê anh chán ngấy!”

Lăng Vi hừ lạnh, “Phải nên nói, trước khi Từ Lệ tới mới yêu thích không buông tay, còn giúp anh cạo râu, sau khi Từ Lệ tới thì chê anh chán ngấy mới đúng!”

“.....” Tạ Thanh Nghiênn đã hoàn toàn không biết giận, chỉ đổ thừa lúc trước khi còn trẻ bản thân quá tùy tiện! “Bà xã đại nhân, em cứ nói đi, phải

hít đất bao nhiêu cái em mới nguôi giận đây, cho dù làm anh mất nửa cái mạng anh cũng nguyện ý.

”

“Chán ngấy!”

“.....”

Lăng Vi đứng dậy khỏi người anh, nói: “Đứng lên đi, thay quần áo đi xuống ăn cơm.

”

“Trùng phạt kết thúc?” Tạ Thanh Nghiên ngồi dậy, ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, cảm động nói: “Bảo bối, em quả nhiên vẫn không nỡ tra tấn anh.

”

Lăng Vi dựng thẳng lên ngón tay lắc lắc, nói: “Trùng phạt đối với anh mà nói là quá nhẹ, quả thực giống như cào ngứa vậy, em đã nghĩ ra phương pháp trừng phạt càng thực tế hơn rồi.

”

“.....” Tạ Thanh Nghiên: “Nghe sao thấy thật không ổn nha!”

Lăng Vi khoanh hai tay trước ngực, nâng cằm lên, kiêu ngạo nói: “Em quyết định cấm dục anh mấy ngày.

”

Tạ Thanh Nghiên:!!!!

Trùng phạt quá muốn mạng người rồi, “Anh có thể khiếu nại không?”

“Không thể.

”

“Nếu anh không nhịn được thì làm sao bây giờ?”

“Chia phòng ngủ.

”

“.....”

Hôm nay là ngày đầu tiên lãnh chứng đó, tuần trăng mật còn chưa kịp bắt đầu đã trực tiếp bị biếm vào lãnh cung rồi.

Nghĩ đến đây, Tạ Thanh Nghiên không khỏi cảm giận oán trách hai người phụ nữ chạy tới gây chuyện kia, sớm không tới trễ không tới, lại chọn tới vào lúc này, quả thật đáng giận mà!

Ăn cơm trưa xong, lão Nghiêm đã bắt đầu bố trí ngoài sân, Tạ Thanh Nghiên vốn muốn đề nghị hai người đi ngủ trưa, nhưng nghĩ đến “Lệnh cấm dục” vừa mới ban bố thì bỗng nhiên cũng hoàn toàn mất hứng thú với chuyện đi ngủ này, sau đó lại chuyển qua nằm lên trên cái ghế dài đôi, cùng Lăng Vi nằm hưởng thụ ánh nắng sau giữa trưa ở dưới mái hiên.

Lăng Vi nhìn Tạ Thanh Nghiên đang lười biếng nằm ở bên cạnh, trong lòng cảm thấy buồn cười, có phải cả ngày người đàn ông này chỉ nghĩ tới chuyện lên giường hay không?

“Này.

” Cô nhẹ giọng gọi một tiếng.

Tạ Thanh Nghiên không nhúc nhích.

“Này!” Cô lại đề cao giọng gọi một tiếng.

Tạ Thanh Nghiên bịt lỗ tai, tiếp tục giả vờ cảm điếc.

Chắc là không hài lòng với cách xưng hô của cô, vì thế cô thay đổi cách gọi:
“Anh ơi.

”

Tạ Thanh Nghiên nhướng mày, quay đầu lại nhìn cô, “Đổi cái khác.

”

“Ông xã.

”

“Ừ, ngoan.

..

“Đêm nay nướng BBQ, em muốn gọi chị Lý và Tiểu Nhược tới.

..

“Gọi đi, nhiều nhiều thêm náo nhiệt, anh cũng gọi đám tiện nhân Đổng Đông tới.

” Tạ Thanh Nghiên nói: “Kỹ thuật nấu ăn của Đổng Đông rất tốt, trình độ nướng BBQ cũng không kém, cậu ta nướng hào là tuyệt nhất.

..

Lăng Vi nghe mà nước miếng cũng sắp chảy xuống, “Nghe nói ăn hào trắng dương.

..

Tạ Thanh Nghiên nướng mày, “Em cảm thấy anh cần bồi bổ mặt này?”

Lăng Vi cười nói: “Em chỉ nhắc nhở anh đừng ăn quá nhiều, đến lúc đó nghẹn hư tự nổ thì phải làm sao bây giờ?”

Tạ Thanh Nghiên: “Thật tàn nhẫn!”

Lăng Vi: “Quá khen quá khen.

..

Tạ Thanh Nghiên lần thứ N thở dài, sau đó tự châm cho mình điều thuốc, vô cùng thâm trầm nói: “Sao anh lại cảm thấy không đúng chỗ nào đó?”

“Cái gì không đúng?” Lăng Vi kỳ quái nhìn anh.

“Hôm nay chúng ta mới lãnh chúng, rõ ràng là tiệc tân hôn, vì sao lại tiến vào hình thức vợ chồng già chứ?” Tạ Thanh Nghiên khó chịu nói.

“Vậy anh muốn làm như thế nào?”

“Anh muốn làm như thế nào em đều có thể đồng ý sao?”

Lăng Vi không hề nghĩ ngợi đã nói: “Không đồng ý!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Hình như sau khi Từ Lệ tới, anh liền không đủ tự tin, đúng là một bước sa chân ngàn đời hận, về sau nhìn thấy Từ Lệ thì đều phải đi đường vòng, cô ta

đúng là ôn thần mà!

Hai người đang nói chuyện thì nghe thấy tiếng lão Nghiêm và A Tuệ cãi nhau ở trong sân.

Ngày thường hai người này bà đuổi tôi chạy, vô cùng hài hòa, nhưng sao hôm nay lại cãi nhau?

A Tuệ: “Màu đỏ thì làm sao? Ngày vui nên dùng màu đỏ.

”

Lão Nghiêm: “Nhưng bà chọn cái này màu đỏ quá xấu.

”

A Tuệ: “Xấu ở đâu? Chẳng lẽ phải có hoa văn của con báo mới là đẹp?”

Lão Nghiêm:.....

Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiêm nhìn nhau cười, cũng đã qua lâu như vậy rồi, vì sao cái từ hoa văn của con báo này vẫn còn ở lại?

Lão Nghiêm lại nói: “Đừng nói bừa!”

A Tuệ cả giận nói: “Tôi nói bừa chỗ nào? Cậu hai người ta cũng đã kết hôn, tôi theo đuổi ông lâu như vậy, ông cũng không tỏ thái độ, vẫn luôn lạnh nhạt tôi, có phải thế nào cũng phải mặc bộ đồ hoa văn con báo kia, ông mới chịu sống với tôi hay không?”

Lão Nghiêm:.....

Lăng Vi cười khẽ, “Mùa xuân của Lão Nghiêm cũng sắp tới rồi.

”

Tạ Thanh Nghiêm lắc đầu, “Nếu ông ấy có ý này, thì cũng đã không kéo dài tới bây giờ rồi.

”

Hai người đồng thời thở dài, xem ra A Tuệ có thể viết ra kịch bản không tệ, nhưng lại không có cách nào tự viết ra cho mình một đoạn tình cảm tốt đẹp được.

Lăng Vi đứng dậy, thuận tiện kéo an theo, “Chúng ta đi vào thôi, đừng ở chỗ này nghe lén nữa.

”

Tạ Thanh Nghiên lười biếng đứng lên, dựa đầu vào người cô, thấp giọng làm nũng, “Bà xã, chúng ta đi ngủ trưa đi.

”

Lăng Vi gật đầu, “Ngủ đơn thuần thì có thể.

”

“.....” Tạ Thanh Nghiên lau mặt, “Vậy thôi đi, chúng ta vẫn nên đi uống trà nâng cao tinh thần đi.

”

Lăng Vi nhìn vẻ mặt thất vọng kia của anh lại có chút không đành lòng, không khỏi bắt đầu tự kiểm điểm bản thân, nghĩ thầm hôm nay rõ ràng là một ngày rất vui vẻ, vậy mà mình lại không thuận theo ăn dấm chua không buông tha.

Thở dài một hơi, cô quay đầu lại nắm tay anh, “Đi thôi, đi ngủ.

”

Tạ Thanh Nghiên buồn bã ỉu xiu, “Thôi, anh cũng không quá mệt.

”

Lăng Vi nhướn mày, “Em nói ngủ, là động từ!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Những lời này giống như viên thuốc gây hưng phấn ngay lập tức khiến Tạ Thanh Nghiên khôi phục sức sống, sau đó anh lập tức khom lưng xuống bế cô lên, cộp cộp cộp chạy lên lầu, ở một góc Lăng Vi không chú ý tới, anh cười trộm y như con mèo vừa ăn vụng, trong lòng cũng kích động hô to: Quá tốt, giả đáng thương thành công!

Chương 113: Chương 113

Mặc dù buổi sáng Cố Di Ni và Từ Lệ xuất hiện gây náo loạn làm cô không thoải mái, nhưng tới buổi tối, tâm trạng của Lăng Vi đã được Tạ Thanh Nghiên dỗ dành đến ngọt ngào, tới bây giờ cô mới phát hiện người đàn ông này không chỉ biết đùa giỡn cô, mà còn rất biết dỗ dành cô, giống như anh có một đôi mắt nhìn xuyên thấu có thể dễ dàng thấu hiểu được tâm tư của cô vậy.

Nhưng Lăng Vi cũng không phải thật sự muốn cãi nhau với anh, chỉ là muốn biểu đạt thái độ của mình với anh mà thôi, cô không thích Cố Di Ni và Từ Lệ, nếu đã không thể làm bạn bè, về sau tốt nhất cũng không cần tới lui với nhau, bao gồm cả Tạ Thanh Nghiên, cô không muốn nhìn thấy anh tiếp xúc với Từ Lệ.

Bà xã đại nhân đã ra lệnh, Tạ Thanh Nghiên chắc chắn sẽ phục tùng vô điều kiện.

Hôm nay vốn dĩ là ngày lành, vậy mà lại bị Cố Di Ni và Từ Lệ phá hủy, Tạ Thanh Nghiên cũng tức giận, dựa theo tính cách tính toán chi li, có thù tất báo của anh thì sớm đã ghi nhớ kỹ hai người này ở trong lòng rồi, về sau nếu còn đến trêu chọc anh thì anh chắc chắn sẽ trực tiếp trở mặt.

Trải qua một buổi chiều bố trí, khoảng sân đã được lão Nghiêm và A Tuệ trang trí vô cùng lãng mạn, hai cái giá nướng BBQ cũng sớm đã dọn lên xong, các loại đồ nướng cũng đã bày biện chỉnh tề, các loại thịt rau dưa hải sản gì đó cần có đều có, A Thanh còn dùng thời gian cả buổi chiều để làm ra rất nhiều chiếc bánh kem nhỏ, bánh mì kiểu Tây linh tinh, với tay nghề này của cô ấy, nếu muốn ra ngoài mở một tiệm đồ ngọt thì cũng tính là dư

dả.

Sáu giờ chiều, mấy người bạn được mời đều lục tục đến trình diện, Chu Kiến và Đổng Đông đến sớm nhất, sau đó là Lý Ý với Trần Tiểu Nhược, Lâm Húc và Chu Tiểu Quai cũng được mời đến, cuối cùng là Đố Minh vừa tan tầm đã khổ sở đáng thương chạy tới, hơn nữa Đố Minh tới rồi cũng không dám ngồi xuống nghỉ ngơi, nhìn thấy ba Nghiêm của anh ấy đang bận, anh ấy lập tức chạy nhanh qua giúp đỡ, thoát nhìn vô cùng hiểu thuận.

Nhìn thấy ông chủ Lâm ôm hộp gấm xuất hiện, thân thể Lăng Vi không nhịn được mà run nhè nhẹ, hộp gấm kia đã trở thành bóng ma khó hủy diệt trong lòng cô rồi.

Người có bóng ma trong lòng giống cô còn có A Tuệ.

Lúc A Tuệ bung trà cho ông chủ Lâm, ông chủ Lâm đã rất thuận tay giao hai cái hộp gấm cho bà ấy, để bà ấy nhận thay chủ nhà.

A Tuệ ôm hộp gấm, trong lòng cảm thấy nghi hoặc, cái hộp trông rất quen mắt, làm bà ấy lập tức nhớ ngay tới bộ đồ có hoa văn hình con báo kia, lúc ấy cậu Thanh Nghiênn nói muốn giúp bà ấy đổi cỡ lớn hơn, nhưng sau đó cũng không giải quyết được gì.

Mặc dù bây giờ bà ấy rất muốn mở cái hộp gấm ra xem thử, nhưng dù sao cũng là quà của chủ nhà, vì vậy cuối cùng bà ấy vẫn là để nó vào bên trong đồng quà tặng.

Bởi vì Tạ Thanh Nghiênn đột nhiên gọi đám người Chu Kiến tới, cho nên bọn họ cũng không thể chọn lựa quà tặng kỹ càng được, chỉ có thể lấy ra một hai món đặc biệt quý giá của mình ra tặng, nhưng dù sao cũng là những ông chủ lớn, quà trân quý cũng không phải là thứ tục tằng, Lăng Vi nhìn thấy đều rất thích, mà ngoại trừ quà tặng, Đổng Đông còn tặng cho cô một cái kịch bản, món quà này tuyệt đối là thứ đặc biệt nhất, ngay cả Lý Ý cũng rất coi trọng mà đi tới xem thử.

“Đây là một bộ phim điện ảnh, mùa hè sang năm sẽ khởi động máy, do đạo

diễn nổi tiếng Tề Viễn làm đạo diễn, cô xem thử một chút đi, nếu cảm thấy hứng thú thì nhân vật nữ số 2 sẽ là của cô.

” Đồng Đông nói.

Lăng Vi và Lý Ý đều bị dọa nhảy dựng, cái tên Tề Viễn này ở trong giới giải trí không ai không biết không ai không hiểu, bắt đầu từ bộ phim điện ảnh đầu tiên của ông ấy thì đã thường xuyên có thể nhìn thấy nghe thấy tên và bóng dáng của ông ấy ở các buổi liên hoan phim lớn, hoặc là được đề cử, hoặc là được lãnh thưởng, tóm lại, Tề Viễn tuyệt đối là một nhân vật nổi tiếng truyền kỳ.

Tương tự như vậy, người mới rất khó đi vào mắt xanh của Tề Viễn, nhưng nếu Đồng Đông có thể đưa kịch bản cho cô, vậy thì chuyện này không thể nghi ngờ là đã nắm chắc.

Trong đầu Lý Ý xoay chuyển rất nhanh, kinh ngạc qua đi thì lập tức quyết đoán nói: “Không cần xem nữa, mặc kệ là nhân vật gì, chúng tôi đều nhận.

”

Khóe môi của Đồng Đông cong lên, “Quản lý Lý vẫn rất quyết đoán.

”

Hơn nữa, Đồng Đông và Lý Ý thiếu chút nữa đã trở thành quan hệ cấp trên cấp dưới, vốn đã đi đến bước ký hợp đồng, không ngờ lại bị Tạ Thanh Nghiên hót tay trên, anh cho Lý Ý một chỗ đứng cực tốt để cô ấy toàn tâm toàn ý làm việc cho Lăng Vi.

Lăng Vi lăn lộn trong giới giải trí hai đời, cũng cực kỳ quen thuộc cái tên Tề Viễn này, lúc ấy danh tiếng của cô càng lúc càng lớn, cho nên vô cùng tự tin tự tiến cử mình vào một vai phụ trong bộ phim điện ảnh của ông ấy, nhưng Tề Viễn lại trực tiếp cự tuyệt cô ngay trước mặt mọi người, hoàn toàn không để lại chút mặt mũi nào cho cô, sau này chuyện này đã trở thành chấp niệm trong lòng Lăng Vi, cô nhất định phải đóng phim của Tề Viễn, cho dù là một nhân vật nhỏ cũng được, chỉ là không chờ cô hoàn thành xong tâm nguyện

này thì cô đã bị xe đâm chết rồi.

Thật không ngờ bộ phim điện ảnh đầu tiên trong đời này của cô lại là phim do Tề Viễn làm đạo diễn.

Đây là vận may lớn đến cỡ nào, nghĩ đến đây, cô cũng vội vàng tỏ thái độ, “Đúng vậy, mặc kệ là nhân vật gì tôi cũng nhận.

”

Đóng phim truyền hình có thể nhanh chóng nâng cao mức độ nổi tiếng cho cô, nhưng lại không phải là mục tiêu cuối cùng của cô, mục tiêu của cô vẫn nằm ở trên màn ảnh rộng.

Cho nên món quà này của Đồng Đông đúng là đã khiến cho người nhận vừa lòng đẹp ý.

Chu Tiểu Quai vừa đến đã lôi kéo Lăng Vi trò chuyện không ngừng, “Cậu giỏi thật đó, không rên một tiếng đã đi lãnh chứng, có phải sau một thời gian nữa thuận tiện sinh đứa nhỏ ra luôn hay không.

”

Lăng Vi cười nói: “Sinh con không nhanh như vậy đâu, lịch làm việc vẫn luôn kéo dài đến tận năm sau.

”

“Vậy hôn lễ thì sao?” Chu Tiểu Quai hỏi.

“Sang năm đi, bây giờ chỉ lén đi lãnh chứng thôi.

”

“Không định công khai sao?”

“Nếu không có gì bất ngờ, tôi muốn chờ đến khi làm hôn lễ sẽ công bố.

”

“Thật tốt.

” Chu Tiểu Quai nhìn cô.

“Cho nên trong chuyện này cậu phải học theo tôi, lần sau ông chủ Lâm có cầu hôn thì cậu phải quyết đoán đồng ý.

” Lãng Vi khuyên cô ấy, bây giờ cô vô cùng hạnh phúc, cho nên cũng hy vọng nhìn thấy bạn mình cũng hạnh phúc giống mình.

Chu Tiểu Quai cười khẽ, nói: “Tôi không giống cậu, tôi không đồng ý với anh ấy là có nguyên nhân.

..

“Cậu ngại anh ấy xấu sao?” Nguyên nhân này lúc trước cô ấy đã từng nói qua rồi, “Nhưng tôi cảm thấy ông chủ Lâm không hề xấu nha, ngược lại, tôi còn thấy anh ấy rất tuấn tú lịch sự nữa kìa.

..

Chu Tiểu Quai lắc đầu: “Mấy cái đó chỉ là lấy cớ, đều là do tôi nói bừa thôi.

..

Lãng Vi chưa bao giờ đi tìm tòi chuyện của người khác, đây vẫn là lần đầu tiên cô làm vậy, cô cảm thấy mình tò mò muốn chết, cho nên bèn truy hỏi: “Vậy rốt cuộc là vì nguyên nhân gì?”

“Hôm nay là ngày vui của cậu.

” Chu Tiểu Quai nói: “Chúng ta không nói chuyện này nữa, nếu cậu thật sự muốn biết, vậy lần sau tôi sẽ kể kỹ càng cho cậu nghe.

..

Nghe như vấn đề này rất phức tạp vậy, Lãng Vi lập tức não bổ ra một loạt kịch bản nhà giàu yêu nhau lại không thể bên nhau, bởi vì cô từng nghe Tạ Thanh Nghiên từng nói, ông chủ Lâm cũng xuất thân từ gia đình giàu có, người nhà giàu luôn có rất nhiều suy nghĩ kỳ quái.

Nhưng nếu người ta đã không muốn nói, cô cũng không ép làm gì, “Vậy chờ ngày nào đó cậu nguyện ý nói thì nhất định phải nói cho tôi nghe đó.

”

Chu Tiểu Quai gật gật đầu, ôm cổ Lăng Vi nói: “Hôm nay cậu mặc váy tiên nữ trông thật đẹp mắt, chúng ta chụp chung một tấm đi.

”

Hai người chụp hình xong, đúng lúc đầu bếp cũng đã nướng xong bàn đồ ăn đầu tiên, vì thế hai người liền vội vàng chen vào ăn chung với mọi người.

Bên kia ăn đến vui vẻ, bên này Tạ Thanh Nghiên đang cùng uống rượu nói chuyện phiếm với mấy người Chu Kiến Đống Đống.

Tạ Thanh Nghiên cũng biết Đống Đống mới vừa tặng kịch bản, cho nên liền cầm ly rượu kính anh ta, “Món quà này của cậu thật sự rất lợi hại, mới vừa nhìn đã khiến cô ấy mặt mày hớn hở rồi, hôm nay tôi đã phải lấy hết tất cả thủ đoạn ra dùng suốt một ngày mới đỡ dành cho cô ấy vui lên được đó.

”

Vừa nghe thấy anh gập xui xẻo, Chu Kiến lập tức trở nên vui vẻ, bày ra bộ dáng vui sướng khi thấy người gặp họa hỏi anh: “Rốt cuộc cậu đã làm nên tội ác tày trời gì mà khiến cô ấy mới vừa đăng ký kết hôn với cậu xong lại đi cáu kỉnh với cậu vậy?”

Tạ Thanh Nghiên thở dài, “Là vì cô em họ họ Cố kia của cậu đó, mới sáng sớm đã mang Từ Lị tới nhà của tôi làm khách rồi.

”

“.....” Chu Kiến: “Tôi vẫn luôn cảm thấy nó không thông minh, không ngờ lại ngu ngốc tới mức nghiêm trọng như vậy.

”

Đống Đống hỏi: “Từ Lị đã trở về?”

Tạ Thanh Nghiên gật đầu, “Nghe nói là trở về từ một tuần trước.

”

Chu Kiến chặc chặc mấy tiếng, “Lúc này nghe thật trùng hợp, vậy cậu có ý kiến gì với Từ Lệ hay không?”

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, “Không gì ý kiến gì cả, nhưng tôi lại rất có ý kiến với Cố Di Ni, hai người muốn nghe thử không?”

Chu Kiến gật đầu, “Xin rửa tai nghe kỹ.

..

Tạ Thanh Nghiên nói: “Mặc dù nghe có chút không phong độ, nhưng tôi thật sự rất chán ghét cô ta, nếu là em họ của cậu, vậy cậu hãy chuyển lời giúp tôi, kêu cô ta về sau đừng xuất hiện ở trước mặt tôi và Tiểu Vi nữa, chúng tôi cũng không hoan nghênh cô ta, nếu còn để tôi thấy cô ta gây chuyện, hậu quả chắc chắn cô ta không gánh vác nổi.

..

Đồng Đông nhấp một ngụm rượu vang đỏ, bỗng nhiên cười thành tiếng, “Đây vẫn là lần đầu tiên tôi nhìn thấy ông chủ Tạ chán ghét một người như vậy đấy, lại còn là một người phụ nữ nữa chứ.

..

“Người đàn ông đã kết hôn quả nhiên có khác!” Chu Kiến cũng than thở theo, “Bà xã là lớn nhất.

..

Tạ Thanh Nghiên coi như anh ta đang khen mình, đắc ý nói: “Hâm mộ thì mau đi tìm một người đi, cậu còn già hơn tôi mấy tuổi đó.

..

Đồng Đông nói: “Đúng vậy, mới ba mươi đã thành gia lập nghiệp, Tạ nhà giàu, cậu quả nhiên là người đặc biệt nhất trong nhóm của chúng ta đó.

..

Tạ nhà giàu lập tức lộ nguyên hình, “Thường thôi thường thôi, sự tồn tại của ba ba chính là để đả phạm nhân như các người ngưỡng mộ mà.

..

Đổng Đông và Chu Kiến:.....

Nhóm người ở đây đều là người trẻ tuổi, ngoại trừ bà cụ và bé Tạ mới nửa chừng đã rời đi ra, những người khác đều nháo đến rất khuya, lại còn rất nhiều đồ nướng, cho nên cuối cùng ngay cả người giúp việc trong nhà cũng ra ăn chung luôn.

Lăng Vi đã sớm quên mất sự khó chịu vào ban ngày, lúc này cũng vừa nói vừa cười với mọi người, nghe người khác nói mấy lời chúc phúc gì đó, cười đến mặt mày đầy vẻ ngọt ngào.

Đến lúc tiệc tan, cô rõ ràng đã uống nhiều quá, sau đó được Tạ Thanh Nghiên ôm về phòng, ngoan ngoãn y như con thỏ trắng nhỏ vậy.

Tạ Thanh Nghiên biết khi cô say rượu sẽ rất đáng yêu, trong lòng lập tức trở nên vui vẻ giúp cô tắm rửa, sau đó nhân cơ hội dỗ dành cô: “Bảo bối, tắm rửa xong mặc cái này vào được không?”

Đó là một bộ trang phục tình thú có hoa văn hình con hổ, cũng không biết anh lấy từ đâu ra.

Lăng Vi nghiêng đầu nhìn qua, chu miệng nói: “Quần áo nhỏ như vậy sao em mặc vừa?”

Tạ Thanh Nghiên vội vàng gạt đầu, “Đương nhiên có thể, anh giúp em mặc vào.

..

Lăng Vi đã có chút choáng váng, nhưng trong đầu trước sau vẫn còn giữ một suy nghĩ, cô cố gắng nhớ ra, sau đó nói: “Được rồi, mặc cái này vào xong chơi hít đất với anh.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Nửa tiếng sau, Tạ Thanh Nghiên nằm trên tấm thảm tập hít đất, Lăng Vi mặc trang phục tình thú có hoa văn hình con hổ, cười tủm tỉm ngồi ở trên lưng anh, chậm rãi đếm: “1, 2, 3.....”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Quả nhiên đây chính là gánh nặng ngọt ngào nhất mà!.

Chương 114: Chương 114

Bởi vì đêm trước chơi quá khuya, ngày hôm sau đương nhiên Lăng Vi không dậy nổi, cũng không biết thế nào, mới sáng sớm Lý Ý gọi điện thoại cho Tạ Thanh Nghiên.

“Trên mạng lại náo nhiệt lên rồi, vào nửa đêm hôm qua có người đưa tin nóng nói hôm qua Lăng Vi đã lãnh giấy kết hôn, ảnh chụp đều có, tối hôm qua tôi cũng uống nhiều, đến buổi sáng mới nhận được tin tức, cho nên tôi muốn hỏi cậu định vận dụng quan hệ xã hội ép xuống hay là muốn công khai.

” Ở đầu dây điện thoại bên kia, cảm xúc của Lý Ý không được tốt lắm, tối hôm qua cô ấy bị mấy người Đổng Đông rót rượu, lúc này vẫn còn đau đầu, không ngờ mới vừa thức dậy đã có chuyện khiến cô ấy càng đau đầu hơn nữa.

Tạ Thanh Nghiên cau mày xoay người xuống giường, tùy ý khoác một chiếc áo ngủ vào, mang dép lê đi ra ngoài ban công nghe điện thoại.

“Gửi ảnh chụp trong tin nóng qua cho tôi xem, nếu đã bị đưa lên tin nóng, vậy thì cứ công khai đi, cũng không có gì ghê gớm.

” Chỉ có vài người biết bọn họ đã lãnh chứng, có thể kịp thời đưa tin nóng như vậy, anh cơ bản đã đoán được là ai.

Lý Ý: “Muốn bên tôi gửi thư ngỏ sao?”

Tạ Thanh Nghiên: “Không cần, bên tôi đăng một bài lên Weibo, các người chia sẻ là được.

..

Lý Ý nghe lời này xong cũng không cảm thấy quá bất ngờ, ngay tại thời khắc mấu chốt còn không quên khoe ân ái, tổng tài như vậy cũng thật hiếm thấy.

Hai người cúp điện thoại, Lý Ý nhanh chóng gửi qua một bức ảnh chụp, đúng là ảnh chụp chung khi bọn họ lãnh chứng tuyên thệ, Tạ Thanh Nghiên cười lạnh một tiếng, sau đó cầm di động xoay người về phòng.

Nếu đã biết là ai làm, vậy cũng không cần phải quá gấp gáp.

Lăng Vi ngủ đến gần giữa trưa mới thức dậy, lúc ngồi dậy thì mới phát hiện mình đang mặc một bộ trang phục tình thú gợi cảm ở trên người, bộ quần áo này hoàn toàn không giống với những bộ trang phục đáng yêu lúc trước, cái này vừa trong suốt vừa thiếu vải, thật sự rất gợi cảm!!

Cô buồn bực ngẩng đầu lên thì nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên đang ngồi ở trên sofa cách đó không xa, cô lập tức tức giận chất vấn anh: “Có phải tối hôm qua anh nhân lúc em uống say đã làm cái gì rồi hay không! Lại còn cho em mặc cái này nữa!!”

Tạ Thanh Nghiên đỡ trán thở dài, chuyện xảy ra tối hôm qua bây giờ nhớ lại vẫn còn kinh hãi, trải nghiệm đêm tân hôn thật sự quá tệ!

“Em hoạt động hoạt động tay chân thử xem có bủn rủn mất sức không?”

Lăng Vi nghe lời động động tay chân, sau đó lại lười nhác vươn vai, phát hiện eo mình không đau chân không mềm, cả người nhẹ nhàng có lực! Cái này thật không khoa học!

Cô khó hiểu hỏi: “Chẳng lẽ tối hôm qua anh mặc bộ đồ này vào cho em xong lại chỉ ngủ đơn thuần?”

Tạ Thanh Nghiên thở dài, “Anh cũng muốn làm chuyện không đơn thuần một chút đó.

..

Trong đầu Lăng Vi chợt lóe lên một tia sáng, bỗng nhiên nhớ tới một đoạn ngắn ký ức của tối hôm qua, đó chính là tình cảnh cô mặc bộ đồ bó sát này ngồi ở trên lưng anh kêu anh hít đất, nghĩ đến đây, cô không khỏi phụt cười một tiếng, không ngờ mình say đến không biết gì lại có thể lẫn lộn người ta,

đúng là quá tuyệt vời, để xem về sau anh còn dám nhân lúc cô say ăn đậu hũ của cô nữa hay không!

“Đáng đời anh!” Cô nói.

“Mưu phúc lợi cho mình trong đêm tân hôn là chuyện rất bình thường.

” Ba Tạ nói cứ như đương nhiên, luận về da mặt dày, Lăng Vi không phải đối thủ của anh.

Lăng Vi xoa xoa đôi mắt, lúc này mới chú ý tới anh lại đang đùa nghịch giấy hôn thú, trong lòng không khỏi cảm thấy buồn cười, sau đó cô bò xuống giường tìm chiếc áo ngủ khoác vào rồi chậm rãi đi qua, dựa vào người anh hỏi: “Ngày hôm qua anh xem tờ giấy hôn thú này chưa đủ sao?”

Tạ Thanh Nghiên đang cầm di động chụp hình giấy hôn thú, nhưng cũng chỉ chụp ngoài bì, sau khi nghiêm túc chụp xong mới ung dung nói với Lăng Vi vẫn đang mơ màng sắp ngủ: “Cố Di Ni đưa hình kết hôn của chúng ta lên trên mạng, bây giờ Weibo của anh và em đều đã bị người ta lật lên mấy lần.

..

Lăng Vi vỗ vỗ mặt mình, nói: “Có phải em vẫn chưa ngủ tỉnh hay không, kỳ thật em còn đang mơ đúng không?”

Tạ Thanh Nghiên rất phối hợp nói: “Chúc mừng em, em đang mộng du.

..

Lăng Vi: “.....”

Sau khi phát ngốc vài giây, Lăng Vi mới lấy lại tinh thần, cuống quýt đứng dậy đi nhanh tới tủ đầu giường cầm di động lên, sau đó ấn vào xem Weibo của mình, nhìn đến vô số người @ cô, cô cũng không dám mở ra xem, “Đã xảy ra chuyện lớn rồi, sao anh còn bình tĩnh quá vậy?”

Ngày thường Lăng Vi sẽ cảm thấy Tạ Thanh Nghiên bình tĩnh lý trí, thành thạo như vậy rất có mị lực, nhưng bây giờ nhìn dáng vẻ thảnh thơi này của anh, cô lại có cảm giác anh thật thiếu đánh, “Sao anh không nóng nảy chút nào hết vậy?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Chờ anh đăng giấy hôn thú của chúng ta lên, sau đó

thừa nhận chúng ta thật sự đã lãnh chứng rồi thì mọi chuyện sẽ được giải quyết, em vẫn còn lo lắng mình sẽ rớt fan sao?”

Lăng Vi buông tay: “Cũng không phải, em chỉ cảm thấy chuyện này do mình chủ động công bố và bị động công bố có khác biệt thật sự rất lớn, cái cô Cố Di Ni kia đúng là khiến người ta khó chịu mà!”

Tạ Thanh Nghiên gật đầu, “Ba ba cũng khó chịu, yên tâm, ba ba sẽ dạy cô ta làm người.

..

Lăng Vi thở dài, có chút hối hận nói: “Sớm biết như vậy, ngày hôm qua vừa ra khỏi Cục Dân Chính, em đã khoe giấy hôn thú lên trên mạng rồi, như vậy chuyện này cũng sẽ không xảy ra, bây giờ làm em không dám xem bình luận luôn!”

Tạ Thanh Nghiên an ủi nói: “Bây giờ đăng lên cũng không muộn, chúng ta cùng nhau đăng đi.

..

“Anh nói tại sao Cố Di Ni cứ một hai phải tung ra vậy? Cô ta làm như vậy có gì tốt? Ngày hôm qua lúc cô ta và Từ Lệ nhìn tấm ảnh chụp đã chụp lên khi nào? Sao em lại không phát hiện?” Cả người Lăng Vi đều biến thành người da đen mọc đầy dấu chấm hỏi trên đầu.

Tạ Thanh Nghiên vỗ vỗ vị trí bên cạnh, “Bình tĩnh một chút, lại đây, bây giờ chúng ta đăng ảnh chụp lên đi.

..

Lúc này Lăng Vi mới cầm di động ngồi xuống bên cạnh anh, chờ Tạ Thanh Nghiên chia sẻ ảnh chụp có góc độ hoàn mỹ cho cô xong, sau đó để cô đăng lên trước, suy nghĩ một hồi, cô lại viết lên đó một câu “Ngài Tạ, nửa đời sau xin chỉ giáo nhiều hơn.

..

Tạ Thanh Nghiên liếc nhìn cô một cái, nhẹ giọng cười thành tiếng, sau đó cũng viết một câu giống như cô: “Cô Lăng, nửa đời sau xin chỉ giáo nhiều hơn.

..

Hai Weibo cập nhật cùng một lúc.

Rất nhanh, Lăng Vi lại lên hot search.

Từ sau nửa đêm, trên mạng đã có người đồn Lăng Vi kết hôn, còn có ảnh chụp làm chứng, cư dân mạng ăn dưa vẫn luôn bàn tán về tin này, dù sao bây giờ photoshop cường đại như vậy, hình ảnh nào cũng có thể tạo ra, Lăng Vi mới thừa nhận yêu đương không được bao lâu, sao có thể nhanh lãnh chứng như vậy được chứ? Có người chạy đến dưới Weibo của Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiên bình luận, cũng không thấy bọn họ có bất cứ phản ứng nào, tin bác bỏ tin cũng không có, ngay tại lúc cư dân mạng buồn bực không thôi thì tới gần giữa trưa, Lăng Vi rốt cuộc mới đáp lại, mà lời đáp lại của cô chính là trực tiếp đăng giấy hôn thú lên.

Cư dân mạng lập tức nổ tung nôi.

“Vậy mà lại là sự thật!”

“Nữ thần, cô lại đi lãnh chứng! Cô mới 22 tuổi!”

“Lời ghi chú của nữ thần thật ngọt ngào, oa oa oa, cảm thấy thật hạnh phúc.

..

”Thật hạnh phúc, chúc phúc.

..

“Chúc phúc!”

.....

Mặc dù công khai muộn một ngày, nhưng bình luận ở dưới Weibo vẫn rất hài hòa, các fan đều đồng loạt tặng lời chúc phúc.

Rất nhanh, những người bạn tốt trong giới của Lăng Vi cũng chia sẻ bài đăng Weibo này của Lăng Vi kèm theo chúc phúc, tất cả mọi người đều tỏ vẻ kinh ngạc, nhưng cũng không cảm thấy bất ngờ, Lam Nhược còn bình luận ở dưới Weibo của cô: “Cô gái dũng cảm thường sẽ rất hạnh phúc.

..

Lăng Vi lướt Weibo một hồi lại ném di động sang một bên, “Không được, lòng em vẫn rất khó chịu, em cảm thấy Cố Di Ni thật sự rất quá đáng!”
Tạ Thanh Nghiên kéo cô vào trong lòng ngực, “Anh sẽ dạy dỗ cô ta.

..

“Anh muốn làm như thế nào?”
“Anh đã kêu Đỗ Minh đi điều tra một ít thông tin, sẽ nhanh có tin tức thôi, đến lúc đó sẽ nói cho em biết.

..

“Lúc này rồi anh còn thừa nước đục thả câu?”
“Chỉ là không biết có thể tra được hay không thôi.

..

Hai người đang ôm nhau nói chuyện thì bỗng nhiên nghe thấy tiếng ọt ọt.

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên cười khẽ thành tiếng, “Rất đói bụng sao?”

Lăng Vi nói: “Lúc này đã sắp giữa trưa rồi, đói bụng cũng rất bình thường nha!”

Tạ Thanh Nghiên đứng lên, “Đi, đi xuống ăn cái gì đó đi.

..

Lăng Vi ôm bụng: “Quá đói bụng, đi không nổi!”

Tạ Thanh Nghiên thở dài, “Đến đây đi, anh cõng em xuống lầu.

..

Lăng Vi lắc đầu, “Vẫn chưa thay quần áo.

..

Tạ Thanh Nghiên cũng không hề dông dài, dùng một tay bế cô lên, đi đến trước tủ quần áo mới buông cô xuống thay quần áo cho cô, thay xong lại cõng cô xuống lầu.

Lúc đi xuống cầu thang, Lăng Vi cười hỏi anh, “Em có nặng không?”
Tạ Thanh Nghiên cười nói: “Không nặng bằng bao cát trong phòng tập thể hình đâu.”

..

Lăng Vi:.....

Đi xuống dưới lầu, mẹ Tạ đã ra ngoài, chỉ còn Tạ Thanh Hoa đầu tóc bù xù ngồi ở trước bàn ăn mỗi mắt trông mong nhìn A Thanh, nhìn dáng vẻ giống như tối hôm qua anh ấy cũng uống không ít, buổi sáng mới bò không dậy nổi.

Nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên cũng Lăng Vi xuống lầu, Tạ Thanh Hoa hiềm khi không đứng đắn nói, “Xem ra, tối hôm qua tình hình chiến đấu rất kịch liệt.”

..

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên nói: “Sao, hôm mộ ghen tị hận à?” Nói xong lại đặt Lăng Vi ngồi lên ghế bàn ăn, sau đó hỏi A Thanh trong phòng bếp có cháo hay không.

“Em mới vừa nghe A Thanh nói về chuyện ở trên mạng, là Cố Di Ni đăng tin?” Tạ Thanh Hoa hỏi bọn họ.

Lăng Vi gật đầu nói: “Ngày hôm qua chỉ có Cố Di Ni và Từ Lị xem qua ảnh chụp.”

..

Tạ Thanh Hoa nhíu mày, “Có thể là Từ Lị hay không?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Từ Lị chắc sẽ không ngu như vậy.”

..

A Thanh nhanh chóng bưng tới một chén cháo trắng cho Lăng Vi, phía trên còn rắc rất nhiều chà bông.

Tạ Thanh Hoa nhìn thấy, nhin không được oán giận, “A Thanh, sao em không rắc chà bông cho anh.

..

A Thanh liếc mắt nhìn anh ấy một cái, “Vừa rồi không phải anh nói chỉ cần cháo trắng thôi sao?”

Tạ Thanh Hoa:.....

Mọi người đang nói chuyện, Tạ Thanh Nghiênn đột nhiên nhận được điện thoại của thư ký Đỗ, nói tư liệu ở bên Mexico đã gửi qua, hỏi anh có muốn xem hay không.

“Anh gửi qua đi.

” Tạ Thanh Nghiênn nói.

Rất nhanh, thư ký Đỗ đã gửi cho anh một tập tin nén, trông có vẻ có không ít nội dung, chờ sau khi giải nén xong, người luôn có kiến thức rộng rãi như Tạ Thanh Nghiênn cũng bị dọa đến kinh sợ.

Lăng Vi và Tạ Thanh Hoa thấy biểu cảm của anh trở nên kỳ quái, cũng thò đầu qua xem.

Một lát sau.

Lăng Vi: “Trời ạ!”

Tạ Thanh Hoa: “Cái cô Cố Di Ni này thật sự ra nước ngoài du học sao? Máy hình ảnh này thật sự làm nhức văn hóa quá, quá cay mắt, em muốn đi rửa đôi mắt của mình một chút.

..

Tạ Thanh Nghiênn xem xong mấy tấm cũng cảm thấy cay mắt, cho nên chỉ xem qua loa mấy tấm đã thoát khỏi tập tin, sau đó gửi tin nhắn cho thư ký Đỗ, “Đóng gói mấy thứ này gửi cho ông cụ Cố đi.

..

Đỗ Minh kiệnn lời chỉ nhắn lại một chữ “Được”.

Lăng Vi bị dọa nhảy dựng: “Anh muốn gửi cái này cho cha cô ta?”
“Không, gửi cho ông nội của cô ta.

”

Lăng Vi:.....

Chương 115: Chương 115

Lăng Vi không hiểu biết gì về nhà họ Cố, nghe Tạ Thanh Nghiên nói muốn gửi mấy tư liệu này cho ông cụ Cố liền không khỏi lo lắng thay cho ông cụ Cố, “Ông ấy có bệnh cao huyết áp hoặc bệnh tim linh tinh gì đó không? Giao mấy tư liệu này cho ông ấy xong lại khiến ông ấy tức đến mức có chuyện thì không hay.

”

Tạ Thanh Nghiên lắc đầu, nói: “Thân thể của ông cụ Cố rất cường tráng, cuộc thi chạy Marathon cấp thành phố lần trước, ông ấy còn đi tham gia.

”

Lăng Vi lè lưỡi, hoạt động khảo nghiệm sức chịu đựng như vậy, người thường sẽ không dám tùy tiện thử, xem ra ông cụ Cố đúng là càng già càng dẻo dai.

Nhưng Lăng Vi vẫn cảm thấy khó hiểu, hỏi anh: “Nhưng dù sao người ta cũng là ông nội, muốn dạy dỗ Cố Di Ni, chẳng lẽ không nên gửi tư liệu cho cha cô ta sao?”

Tạ Thanh Hoa vừa rồi nói muốn rửa mắt đột nhiên mở miệng nói: “Bây giờ người làm chủ nhà họ Cố vẫn là ông cụ Cố, bởi vì hai đứa con trai của ông cụ cũng chính là cha và chú của Cố Di Ni thật sự rất không biết cố gắng, bọn họ chính là phú nhị đại (*) điển hình, cả ngày ăn chơi đàng điếm, chơi xe, chơi phụ nữ, chơi kíc.h thích, cho nên cho dù giao tư liệu này vào tay cha của Cố Di Ni thì cơ bản cũng không có tác dụng, chính bởi vì có hai đứa con trai như vậy, cho nên ông cụ mới có yêu cầu nghiêm khắc đối với đời cháu, từ trước đến nay ông cụ đều tự mình quản giáo đám cháu, vì thế tư liệu này phải giao cho ông cụ.

..

[(*) Phú nhị đại hay còn gọi là "thế hệ siêu giàu thứ hai", cụm từ này dùng để chỉ tầng lớp các cậu ấm cô chiêu được sống cuộc sống xa hoa từ trong trứng nước, hầu như họ đều là con của những chủ tập đoàn, công ty lớn] Phú nhị đại điển hình? Lăng Vi nhìn hai người đàn ông ở bên cạnh, bọn họ chắc cũng xem như phú nhị đại phi điển hình đi! Một người là tổng tài bá đạo chăm chỉ có năng lực, một người là giáo viên dạy học và giáo dục nhân dân, cả hai đều rất tuyệt!

Sau khi được Tạ Thanh Hoa giải thích một phen, Lăng Vi xem như cũng đã hiểu cách làm của Tạ Thanh Nghiên, vì thế nói: “Xem ra lần này Cố Di Ni sẽ gặp xúi quẩy rồi.

” Sau đó cô lại hỏi Tạ Thanh Nghiên, “Nhưng sao anh lại đi điều tra cuộc sống ở nước ngoài của cô ta?”

Tạ Thanh Nghiên tự rót cho mình ly nước lọc uống đỡ khát, sau đó mới nói: “Lúc trước anh nghe Chu tiện nhân nhắc tới, nói cô em họ này của cậu ta là một kẻ hai mặt, cho nên mới kêu Đỗ Minh đi điều tra cuộc sống bên kia của cô ta, không ngờ lại gây sốc như vậy.

..

Lăng Vi lấy di động của anh qua, sau đó mở văn kiện ra xem lại, Cố Di Ni ở bên trong này trang điểm diêm dúa, mặc quần áo hở hang, cùng các loại đàn ông hôn môi vuốt ve, có người da trắng có người da đen, có mấy tấm chụp cô ta nằm hít mây nhả khói ở trên sofa, thoạt nhìn giống như đang hút thứ kia, nếu in mấy tấm hình này ra thành sách thì đây tuyệt đối chính là một quyển sách dạy cách làm phản diện tiêu chuẩn.

“Có phải cô ta còn chơi thuốc hay không?” Cô chỉ vào một bức ảnh hỏi.

Tạ Thanh Nghiên thò đầu qua nhìn một cái, cười lạnh nói: “Là ma túy.

..

Lăng Vi thở dài, “Không biết tự yêu quý bản thân gì cả, em nhớ rõ lần đầu tiên gặp cô ta, cô ta vẫn rất dịu dàng lương thiện, sau này lại gặp lại ở buổi tiệc sinh nhật, cô ta đã có chút hùng hổ dọa người, không ngờ lần này lại

trực tiếp trở mặt, anh nói cô ta làm như vậy rốt cuộc là vì cái gì?”

Tạ Thanh Hoa bắt đầu ăn cháo trắng, nhưng nhìn chén cháo trắng không có gì hết của mình, lại nhìn qua chén cháo trắng rắc đầy chà bông nhà làm của Lăng Vi thì bất đắc dĩ mà thở dài, “Cô ta chỉ là không muốn thấy người khác sống tốt mà thôi.

”

Sau khi nhìn thấy anh ấy đang ăn cái gì, Lăng Vi mới nhớ ra bụng mình cũng đang kháng nghị, vì vậy liền cầm muống lên bắt đầu ăn, vừa ăn vừa nhìn Tạ Thanh Nghiên ở bên cạnh một cái, nói: “Chị lại cảm thấy chắc là do người nào đó vì yêu sinh hận, yêu quá sâu, cầu mà không được, cuối cùng mới muốn dứt khoát hủy diệt anh ấy đi, trong TV đều diễn như vậy.

”

Tạ Thanh Nghiên nhẹ nhàng gõ đầu cô một cái, “Ăn cháo, bớt suy nghĩ mấy chuyện tào lao lại đi.

”

“Buổi chiều muốn đến trường không?” Tạ Thanh Nghiên thu hồi điện thoại di động lại, sau đó trực tiếp đem xóa những tư liệu kia đi, cho dù không nhìn tới thì đặt ở trong di động vẫn làm anh cảm thấy ghê tởm.

“Không được, em đã xin giáo viên hướng dẫn nghỉ hai ngày rồi, vốn là muốn xin nghỉ để kết hôn, không ngờ đúng lúc lại dùng để tránh đầu sóng ngọn gió, bây giờ trên mạng náo nhiệt như vậy, chắc chắn trong trường học cũng không yên bình.

” Lăng Vi thở dài.

Tạ Thanh Nghiên cũng rất bất đắc dĩ, không ngờ vốn là chuyện đáng vui mừng, vậy mà không hiểu sao lại bị một người phụ nữ nháy ra phá hỏng.

Anh suy nghĩ xong lại cố ý chọc cô, “Có phải chọn ngày không tốt hay không?”

Lăng Vi nhú mày, “Không phải ngày hôm qua em cũng đã đưa anh xem rồi sao? Ngày hôm qua rõ ràng ghi là nên: Khai trương, cầu phúc, kết hôn!”

Tạ Thanh Hoa nhanh chóng ăn sạch chén cháo, sau đó rút khăn giấy ra lau miệng rồi nói: “Hoàng lịch cũng không thể tùy tiện lật xem, càng không phải chỉ xem nên làm cái gì là được, phải kết hợp sinh thần bát tự còn có con giáp của hai người nữa, có ngày thoát nhìn là ngày lành, nhưng có thể là ngày khắc tuổi của chị, hoặc là không hợp với bát tự của chị, những ngày đó đều là ngày không tốt.

..

Lăng Vi nghe mà không hiểu gì cả, mỗi một chữ Tạ Thanh Hoa nói ra cô đều biết, nhưng hợp lại thành một câu thì cô hoàn toàn không hiểu, nhưng nghe anh ấy nói đến mơ hồ như vậy, cô lập tức hỏi: “Vậy chị đi lấy hoàng lịch tới, chú xem giúp chị nha?”

Tạ Thanh Hoa nói: “Đều đã qua rồi còn nhìn cái gì, nếu thật sự nhìn ra cái gì không tốt, không phải trong lòng chị sẽ càng mất tự nhiên hơn sao, đây là ý trời!”

Còn Tạ Thanh Nghiên thì lại khinh thường cười lạnh nói: “Tốt xấu gì em cũng là một giảng viên đại học, vậy mà còn tin vào mấy thứ này?”

Tạ Thanh Hoa lắc đầu, nói: “Văn hóa của Trung Hoa chúng ta bác đại tinh thâm, huyền học càng là một môn học vấn thâm ảo, cũng không phải em tin hay không tin, chỉ đúng lúc có xem qua một ít tài liệu mà thôi.

..

Lăng Vi lộ vẻ sùng bái, “Thanh Hoa à, chú đúng là học thức hơn người.

..

Tạ Thanh Hoa nhướn mày, làm như khiêm tốn nói: “Thường thôi thường thôi, chỉ là đọc nhiều sách hơn người khác một chút mà thôi.

..

Tạ Thanh Nghiên ghét bỏ nói: “Cũng chỉ là một con mọt sách thôi!”

Tạ Thanh Hoa chặc chặc lắc đầu: “Một khi đàn ông trở nên ghen ghét thì còn đáng sợ hơn cả phụ nữ.

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Bởi vì chuyện này, Lăng Vi đã hạ quyết tâm làm mèo lười ở nhà hai ngày, trên mạng vẫn không ngừng bàn tán chuyện cô lãnh chứng, bây giờ cô mà đến trường học thì quả thực chính là đi tặng đầu cho người ta, chắc chắn sẽ có phóng viên đang ở đó chờ cô.

Nhưng bàn tính của cô cuối cùng vẫn thất bại, buổi sáng ngày hôm sau, lúc Lăng Vi vẫn còn đang ngủ nướng ở trong ổ chăn thì một cuộc điện thoại của Lý Ý đã đánh thức cô dậy, “Bây giờ đi tới phòng làm việc ngay, chị đã đồng ý để hai nhà truyền thông phỏng vấn em rồi.

”

Lăng Vi lăn một vòng ở trong ổ chăn, “Buổi chiều đi không được sao?”
“Đã hẹn buổi sáng rồi, em đã lớn như vậy mà còn ngủ nướng sao?!”
“.....” Lăng Vi bắt đắc dĩ, “Biết rồi, bây giờ em qua ngay.

”

“Hôm nay nhiệt độ giảm, em ra cửa nhớ mặc nhiều một chút.

” Lý Ý dặn dò một câu xong thì cúp điện thoại.

Lăng Vi sờ sờ vị trí bên cạnh thì phát hiện là một mảnh lạnh lẽo, chắc lúc này Tạ Thanh Nghiê đã đi làm, vì thế cô mở WeChat ra gửi tin nhắn cho anh, “Anh, rời giường cũng không gọi em.

”

Quá vài phút, Tạ Thanh Nghiê trả lời lại: “Thấy em ngủ ngon như vậy, không nỡ đánh thức em.

”

Lăng Vi: “Nhưng em đã bỏ qua thời gian ăn sáng chung với anh rồi.

”

Tạ Thanh Nghiê không có trả lời lại mà trực tiếp gọi video tới, Lăng Vi thuận tay bắt video lên.

Bên kia màn hình, Tạ Thanh Nghiê đang mặc áo sơ mi thắt cà vạt, ngồi ở

trước bàn làm việc, thoạt nhìn vô cùng phong độ, Lăng Vi lén lút liếm màn hình một hồi mới nói: “Hôm nay không bận sao?”

Tạ Thanh Nghiên nhìn đồng hồ một cái rồi nói: “Mười phút muộn nữa sẽ đi họp, lúc này có chút rảnh rồi.

”

Lăng Vi nói: “Đợi lát nữa em sẽ đến phòng làm việc, giữa trưa lại qua ăn cơm với anh.

”

Tạ Thanh Nghiên cười khế, “Thật hiểu chuyện.

”

Lăng Vi:.....

Nói cứ như trước kia cô rất không hiểu chuyện không bằng.

Ở đầu bên kia, Tạ Thanh Nghiên tiếp tục nói: “Hôm nay nhiệt độ thấp, mặc nhiều một chút rồi hãy ra cửa.

”

“Được rồi, em bảo đảm biến mình thành quả cầu rồi mới đi ra ngoài.

”

“Cũng được, ra cửa cũng không cần ngồi xe, trực tiếp lăn đi là được.

”

Lăng Vi:.....

“Được rồi, anh đi họp đây, giữa trưa gặp, bảo bối.

”

“Ừ, đi đi.

” Cô vẫy vẫy tay với anh.

Tạ Thanh Nghiên dựng thẳng hai ngón tay lên tặng cô một nụ hôn, khí dâm lập tức xuyên thẳng qua màn hình đập thẳng vào mặt cô, Lăng Vi âm thầm

măng câu “Lão lưu manh” ở trong lòng, sau đó quyết đoán tắt video.

Sau khi sửa soạn bản thân xong, cô ngâm nga nhẹ nhàng chạy xuống lầu, khi đi qua cửa sổ sát đất thì nhìn thấy mẹ Tạ đang ngồi phơi nắng một mình, hình như đang đọc sách ở trong sân.

Ánh nắng mặt trời dừng ở trên người bà, lại chiếu cái bóng của bà xuống mặt cỏ, hình ảnh như vậy bỗng nhiên làm Lăng Vi nhớ tới cụm từ “Chiếc bóng cô đơn”.

Mẹ Tạ đã giàu có lại còn lạc quan, mỗi ngày đều sống rất vui vẻ, nhưng Lăng Vi lại bỗng nhiên cảm thấy trong lòng bà chắc hẳn rất cô đơn, năm nay bà 65 tuổi, chồng đã qua đời nhiều năm, cuộc sống sau này bà đều phải vượt qua một mình.

Có lẽ bởi vì như vậy, cho nên bà mới mỗi ngày biến đổi biện pháp tự tìm niềm vui cho mình, bằng không ngày tháng không có người yêu bên cạnh nhất định sẽ rất gian nan.

Lão Nghiêm thấy Lăng Vi xuống lầu thì hỏi cô có muốn ăn sáng ngay luôn hay không, Lăng Vi suy nghĩ một hồi lại nói ông ấy mang bữa sáng ra ngoài sân, cô muốn trò chuyện với mẹ Tạ một lát.

Thì ra thứ bà cầm trong tay không phải sách, mà là kịch bản của 《Thiên Hạ》.

“Mẹ, mẹ đang học lời kịch sao?” Lăng Vi bị vẻ nghiêm túc của bà làm cho cảm động, mặc dù bà vẫn chưa phải là một diễn viên chân chính, nhưng so với những diễn viên trẻ chỉ học cho có kia thì đúng là còn muốn chuyên nghiệp hơn nhiều.

Mẹ Tạ nhìn thấy cô, trên mặt tự nhiên lộ ra nụ cười hòa ái, “Sao con không mặc thêm áo khoác vào? Mặc dù hôm nay không có gió, nhưng nhiệt độ không khí giảm thấp đi rất nhiều.”

” Nói xong, bà vội vàng quay đầu lại kêu A Tuệ đi lên lầu lấy áo khoác cho Lăng Vi.

A Tuệ đang cắt hoa, nghe bà phân phó xong liền vội vàng buông cây kéo xuống, đi nhanh về phòng lấy áo khoác.

“Con thấy mặt trời bên ngoài rất ấm áp, cảm thấy sẽ không quá lạnh,”
“Cũng không thể ỷ vào mình còn trẻ mà không yêu quý thân thể như vậy được, già rồi chắc chắn sẽ chịu tội.

..

“Con biết rồi mẹ.

..

Bà mở kịch bản ra, chỉ vào một đoạn lời thoại rồi nói với Lăng Vi: “Nơi này, Hoàng Thái Hậu rất tức giận mà quở trách Vinh phi, con cảm thấy cơn tức này nên bộc phát ra hay nên thu vào thì tốt hơn?”

Lăng Vi nhận lấy kịch bản xem đoạn diễn kia một lần rồi nói: “Chúng ta tới diễn một đoạn đi, thử xem có hiệu quả không?”

Cái nhân vật Vinh phi này cũng không phải là nhân vật Lăng Vi sẽ diễn, nhưng cô vẫn rất nguyện ý làm đối tượng luyện tập của bà.

Bà nói: “Vừa rồi A Tuệ đã diễn với mẹ đoạn này rồi, nhưng mẹ vẫn luôn không tìm được cảm giác, trong phim chắc cũng sẽ không có phi tử nào có cân nặng như A Tuệ đâu!”

A Tuệ đứng lúc đưa áo khoác tới cho Lăng Vi, nghe thấy lời bà nói liền bĩu môi nói: “Vậy lần sau bà chủ đừng tìm tôi tới diễn chung nữa! Với cân nặng này của tôi, ngay cả nha hoàn cũng diễn không được!”

Bà cũng không giận, cười nói: “Vậy tôi sẽ tìm A Thanh tới diễn.

..

Lăng Vi nhận lấy áo khoác mặc vào, sau đó nửa ngời xỏm xuống, trong kịch bản đoạn này chắc Vinh phi sẽ quỳ, nhưng mặt cô quá lạnh, bà không cho quỳ.

Sau khi lấy cảm xúc xong, lúc này Lăng Vi mới ngẩng đầu lên, dùng ánh

mắt thâm nhìn bà, “Thái Hậu, thần thiếp oan uổng.

”

Cô giả vờ làm ra bộ dáng đáng thương làm bà có chút nhập vai, đầu tiên là thử vận chuyển cho cảm xúc bùng nổ một lần, sau đó lập tức cảm thấy bà đang tức giận đến run hết cả người, chỉ vào Lăng Vi nổi giận mắng: “Người còn dám tới chỗ của ta giả biện! Người.....” (Đang diễn cổ trang nên mình để ta-người)

Diễn xong một đoạn, bà thở hắt hển vài hơi, sau đó vội vàng hỏi Lăng Vi, “Thế nào?”

“Mẹ học lời kịch rất chuẩn.

” Lăng Vi khích lệ nói.

“Ai cần con nói cái này, mẹ đang hỏi đoạn này diễn thế nào?”

Lăng Vi suy nghĩ một lúc rồi thành khẩn nói: “Con cảm thấy có hơi quá, thoát nhìn tương đối giả, mẹ ngẫm lại những nhân vật mẹ chồng ác độc lúc trước mẹ đã diễn ở trước mặt con, sau đó dùng cái loại cảm giác này để diễn đi.

”

Mẹ Tạ nói: “Mấy cái đó đều là đùa giỡn, hơn nữa không có lần nào thành công cả!”

Lăng Vi nói: “Nhưng lúc đó đều diễn rất thật, lần nào con cũng bị ánh mắt của mẹ dọa sợ.

”

Mẹ Tạ nghi hoặc, “Thật sao? Có thể do biết là đùa giỡn, cho nên tâm thái tương đối nhẹ nhàng.

”

“Vậy mẹ cứ coi lần đóng phim này thành một trò vui, không phải tốt rồi sao.

” Lăng Vi khuyên bảo.

“Sao mà được, đoàn phim nhiều người như vậy, sao có thể đùa giỡn?”
Trong lòng mẹ Tạ vẫn không qua được tư tưởng kia, cho dù bà có kiến thức rộng đi nữa, thì chỉ cần nghĩ tới lần này sẽ lên sân khấu thật, trong lòng bà vẫn có chút sợ sệt.

“Sợ cái gì? Mẹ nghĩ nhiều như vậy làm gì, bộ phim này do con trai của mẹ đầu tư, mẹ lại còn mang vốn vào đoàn nữa, toàn bộ đoàn phim còn có ai dám đắc tội mẹ?”

Mẹ Tạ:.....

Lời này nghe qua cũng hơi có lý!

Lúc sau bà lại dùng tư thế mẹ chồng ác độc diễn lại một lần, quả nhiên thông thuận hơn rất nhiều, bà vui đến hồng luôn rồi, Lăng Vi cũng thở phào nhẹ nhõm, cô còn phải chạy đến phòng làm việc tiếp nhận phỏng vấn nữa.

Khi lão Nghiêm bung bữa sáng ra tới, Lăng Vi chỉ kịp lấy hai miếng bánh mì, sau đó vừa gặm vừa đi ra gara lấy xe, chiếc xe màu hồng nhạt kia của cô không có cơ hội chạy, cuối cùng cô lại lấy chiếc xe đua của Tạ Thanh Nghiê để lại, ngồi vào rồi lái đi, tầm nhìn so với xe thể thao còn muốn tốt hơn nhiều.

Bà Tạ và lão Nghiê nhìn cô lái xe rời đi thì không khỏi lắc đầu, “Khổ người không bao nhiêu mà cố tình lại chọn chiếc xe này, chiếc xe này vừa vào đường lộ, người khác còn tưởng rằng đây là một chiếc xe điều khiển tự động nữa kìa.

..

Lão Nghiê nói: “Bà chủ à, bà thật hài hước.

..

bà nói: “Hài hước sao ông không cười?!”

Lão Nghiê: “Vấn đề này bà đã hỏi rất nhiều năm.

..

Bà Tạ:.....

Được rồi, thảo luận mấy vấn đề này với một một núi băng mặt liệt thì quá

thực là lãng phí miệng lưỡi.

Lúc Lăng Vi chạy tới phòng làm việc thì phóng viên phỏng vấn của nhà truyền thông đầu tiên đã đến trước rồi, Trần Tiểu Nhược đang chiêu đãi cô ấy.

Lý Ý thấy cô khoan thai tới trễ cũng không nói gì, chỉ kêu chuyên viên trang điểm mau đi trang điểm cho cô.

“Hả? Còn phải trang điểm?” Lăng Vi nghi hoặc hỏi.

“Đây là cuộc phỏng vấn trực tiếp, sẽ quay video.

” Lý Ý nói, sau đó đưa cho cô một bản thảo, “Đây là những câu lát nữa sẽ hỏi, em đọc mấy câu trả lời trong đây trước đi.

”

“Vâng.

” Lăng Vi nhận lấy bản thảo xem qua một chút, đều là một vài vấn đề chính thức, câu trả lời cũng kín kẽ không lọt, vừa nhìn đã biết đây là bút tích của Lý Ý rồi.

“Bây giờ số lượng fans Weibo của em đã là mười lăm triệu, fans muốn phúc lợi, em xem nên phát sóng trực tiếp hay là quay video? Bây giờ rất nhiều nghệ sĩ nổi tiếng đều làm như vậy.

”

Lăng Vi cười nói: “Vậy thì thật không có sáng tạo nha, người khác làm gì thì làm theo đó, một chút cá tính cũng không có!”

Lý Ý cuốn văn kiện trên tay thành ống rồi gõ lên đầu cô một cái, nói: “Có năng lực thì em cứ sáng tạo thử xem!”

Lăng Vi nhướn mày, “Buổi tối trở về em sẽ ngẫm lại, ngày mai cho chị xem thành quả!”

“Vậy chị sẽ rửa mắt mong chờ.

..

Chuyên viên trang điểm nhanh chóng trang điểm cho cô xong, Lăng Vi lập tức đi vào phòng nghỉ tiếp nhận phỏng vấn.

Mấy câu hỏi của phóng viên đều là do lúc trước Lý Ý có thời gian sàng lọc ra, cũng có câu trả lời sẵn, cho nên quá trình quay chụp rất thuận lợi, cuối cùng phóng viên cười hỏi cô, “Có thể hỏi một câu liên quan tới anh Tạ hay không?”

Vấn đề này cũng không xuất hiện ở trong bản nháp, Lăng Vi không khỏi sửng sốt một chút, sau đó cười nói: “Trước hết tôi phải nghe thử câu hỏi rồi mới quyết định có đáp lại hay không.

..

Phóng viên vội vàng hỏi: “Cư dân mạng đều rất muốn biết, anh Tạ ở ngoài đời có biểu hiện như trên Weibo không?”

Mặc kệ là ở trên bảng tin hay là ở trên Weibo, thì phong cách của Tạ Thanh Nghiên đều vô cùng thống nhất, chính là rất kiêu ngạo lại thích khoe ân ái, điểm này Lăng Vi là người rõ ràng nhất.

Mặc dù phóng viên hỏi rất hàm súc, nhưng Lăng Vi vẫn nhanh chóng hiểu ra ý của cô ấy.

Suy nghĩ một hồi, cô mỉm cười nói: “Anh Tạ ở bên ngoài còn muốn đáng yêu hơn trên Weibo nhiều.

..

Phóng viên cũng nhin không được cười theo: “Oa, thật sự rất khó để tưởng tượng ra bộ dáng đáng yêu của tổng tài.

..

Lăng Vi gật gật đầu, nghịch ngợm nói: “Anh Tạ đáng yêu là của tôi, mọi người đừng hòng nhìn thấy.

..

Cuộc phỏng vấn nhanh chóng kết thúc, Lăng Vi lại có chút chưa đã thèm, kỳ thật cô rất muốn lại nói về chuyện của Tạ Thanh Nghiên.

Giống như Tạ Thanh Nghiêן thích khoe ân ái ở trên bảng tin hay Weibo vậy, cô cũng rất muốn để người khác biết anh là người đàn ông tốt cỡ nào.

Có thể là do mấy chuyện khoe ân ái thế này cũng sẽ lây bệnh, cho nên cô đã bị Tạ Thanh Nghiêן lây bệnh rồi!

Tiếp nhận xong một đợt phỏng vấn, lại nhận tiếp đợt thứ hai, là từ một tờ tạp chí giải trí, Lăng Vi phối hợp chụp mấy tấm ảnh xong lại trả lời mấy câu hỏi quen thuộc, nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ.

Lý Ý chờ cô đi ra khỏi phòng nghỉ thì lại đưa cho cô một ly nước ấm, nói: “Chị vừa mới nhận được tin, 《Cung Tường Liễu》 đã được phê duyệt thông qua, rất nhanh sẽ cho chiếu phim.

..

Lăng Vi cảm thấy vô cùng bất ngờ, không ngờ bộ phim này lại cho phát sóng nhanh như vậy, lúc này mới qua mấy tháng mà đã cất nôi biên tập xong, hơn nữa còn được thông qua!

Lý Ý nói: “Mặc dù bây giờ em đang rất nổi, nhưng chủ yếu là dựa vào chương trình thực tế, loại nổi tiếng này cũng sẽ không duy trì được bao lâu, bây giờ em chỉ còn thiếu một bộ phim làm nên tên tuổi của em thôi, 《Cung Tường Liễu》 được chiếu, đúng lúc bù vào chỗ hổng này, em đúng là rất may mắn đó.

..

“Vận may của em luôn rất tốt mà!”

Bởi vì vận may tốt, cho nên cô sống lại, bởi vì vận may tốt, cho nên cô gặp được Tạ Thanh Nghiêן, còn có những người đáng yêu này nữa!

Hai người trò chuyện xong, Lăng Vi nhìn thời gian một cái thì mới phát hiện đã tới giờ ăn cơm trưa rồi, lúc này cô mới vô cùng lo lắng chuẩn bị đi tìm Tạ Thanh Nghiêן.

Nhưng rất nhanh cô đã bị Lý Ý ngăn lại, nói: “Vừa rồi lúc em làm phỏng vấn, ngài Tạ đã gọi điện thoại tới, nghe nói em đang bận thì liền nói kêu em chờ anh ta, anh ta sẽ mang cơm trưa lại đây ăn chung với em.

”

“Vâng.

” Lãng Vi gật gật đầu.

Quả nhiên cô chờ chưa bao lâu thì Tạ Thanh Nghiên đã cầm theo hộp đồ ăn xuất hiện.

Buổi sáng Lãng Vi chỉ ăn hai miếng bánh mì nhỏ, bụng đã sớm cồn cào, lúc này ngửi thấy mùi đồ ăn, nước miếng muốn chảy ra.

Tạ Thanh Nghiên nhìn bộ dáng này của cô thì nhin không được cười, “Giống con mèo tham ăn.

”

Lãng Vi: “Vậy anh còn không mau đút em ăn đi!”

Tạ Thanh Nghiên nhượng mào: “Chỉ có chủ nhân mới có thể đút mèo của mình ăn thôi.

”

Lãng Vi vì muốn mau chóng ăn được mỹ thực cũng đành liều mạng, “Chủ nhân, anh mau đút em đi! Meow ~”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Thấy anh không có phản ứng, Lãng Vi lại kêu meow meow hai tiếng, thiếu chút nữa đã manh Tạ Thanh Nghiên hồng luôn rồi.

Hai người đang dính lấy nhau thì bỗng nhiên nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng ồn ào, hình như có người phụ nữ đang tức giận cất cao giọng mắng.

Hai người đồng loạt sửng sốt, sau đó vội vàng buông đũa xuống đi ra ngoài văn phòng, sau đó lập tức nghe thấy một giọng nói quen thuộc đang kêu gào: “Lãng Vi cô ra đây cho tôi!”

Lãng Vi bước ra ngoài, cái đầu tiên nhìn thấy chính là Cố Di Ni mang vẻ mặt dữ tợn đứng ở trong đại sảnh.

Cố Di Ni cũng nhanh chóng nhìn thấy cô, cô ta ngay lập tức biến thành một quả bom bị kích nổ, chỉ vào Lăng Vi nói: “Lăng Vi! Cô lại dám.....”
Nhưng mới vừa châm được nửa quả bom, sau khi nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên ở phía sau Lăng Vi xong thì lại lập tức tắt lửa.

Sau đó hốc mắt của cô ta lập tức đỏ lên, trên mặt lộ vẻ ủy khuất nói với Tạ Thanh Nghiên: “Sao anh lại có thể đối xử với em như vậy, sao anh có thể tàn nhẫn như vậy chứ?!”

Mọi người:.....

Đây là bản chuẩn người ác cáo trạng trước phải không!

Tạ Thanh Nghiên cười lạnh, tiến lên che ở trước mặt Lăng Vi, hỏi Cố Di Ni: “Tôi còn có thể ác hơn, cô có muốn thử không?”

Biểu cảm của Cố Di Ni lập tức trở nên vụn vẹo, mang theo giọng khóc nức nở nói: “Em làm như vậy chỉ là vì muốn giúp anh mà thôi! Anh là ông chủ của một tập đoàn lớn, sao có thể vì một người phụ nữ mà để mình ủy khuất như thế được? Nếu em không nói ra chuyện này, cô ta căn bản sẽ không đứng ra thừa nhận thân phận của anh!”

Mọi người:.....

Đây rốt cuộc là cái logic thần thánh gì vậy?

Chuyện nhà người ta còn cần một người ngoài như cô ta can thiệp vào sao? Còn nói cứ như mình là chúa cứu thế không bằng, da mặt của cô ta cũng thật dày!

Thấy Tạ Thanh Nghiên không đáp lại, Cố Di Ni càng lộ vẻ đáng thương hơn, vừa khóc vừa nói: “Em yêu anh như vậy, anh lại làm như không thấy, bây giờ lại vì cô ta mà đưa em vào chỗ chết, sao anh có thể tàn nhẫn như vậy!!”

Tạ Thanh Nghiên nghe đến đó đã cơ bản xác định được đầu óc của người phụ nữ này là có bệnh! Không khỏi cười lạnh nói: “Yêu thích của cô tôi chịu không nổi, cô vẫn nên tiếp tục đi thích mấy tên da đen da trắng kia đi.

..

Cố Di Ni nghe anh nói như vậy sắc mặt lập tức thay đổi, “Không phải như vậy, những bức ảnh đó đều là giả! Anh Thanh Nghiên, anh nghe em giải thích đi!”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Là thật hay là giả có liên quan gì tới tôi đâu?”

Cố Di Ni ngây ra một lúc, sau đó bỗng nhiên không biết nên nói gì.

Đúng lúc này, có một người đột nhiên đi vào từ cổng lớn của phòng làm việc, mà người này lại là Từ Lị.

Từ Lị nhìn thấy tình hình bên trong cũng rất ngạc nhiên, chắc cũng không đoán được Tạ Thanh Nghiên sẽ có mặt ở đây.

“Xin lỗi, tôi đến đón Di Ni đi.

”

Mọi người:.....

Rất cuộc hai người đang làm gì? Diễn nhiều quá vậy!.

Chương 116: Chương 116

Vừa rồi, Cố Di Ni ào ào xông tới, vừa nhìn đã biết là muốn gây sự, nhưng bởi vì có Tạ Thanh Nghiên ở đây, cho nên cô ta lại ghen trở vào bụng, làm kẻ hai mặt đến rõ ràng như thế, thật sự coi những người khác đều bị mù sao? Nhưng cho dù cô ta nói ra nhiều lý do đường hoàng như vậy, thì từ đầu chí cuối Tạ Thanh Nghiên đều không có chút dao động nào, không chỉ có không có, mà còn bày ra bộ dáng bất cứ lúc nào cũng muốn bắn một phát đạn vỡ đầu cô ta.

Khi Từ Lị đi vào thì đã nhìn thấy tình hình gương cung bạt kiếm như thế, đặc biệt là Tạ Thanh Nghiên, bộ dáng cứng rắn lạnh lùng quyết tuyệt kia hoàn toàn không phải là người ở trong trí nhớ của cô ta, trong trí nhớ của cô ta, khi còn đang quen cô ta, mặc dù Tạ Thanh Nghiên không quá nhiệt tình, nhưng cảm xúc vẫn luôn rất bình thản, cho dù hai người đã chia tay, thì anh cũng vô cùng kiên nhẫn phân tích vấn đề với cô ta, chưa bao giờ giống như bây giờ, dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm cô ta và Cố Di Ni.

Có phải bởi vì ở bên Lăng Vi, cho nên anh mới biến thành bộ dáng như bây giờ hay không?

Từ Lị dùng ánh mắt sâu kín nhìn về phía Lăng Vi, Tạ Thanh Nghiên lập tức đứng ở trước mặt Lăng Vi, cẩn thận bảo vệ cô ở sau lưng, giống như cô ta và Cố Di Ni là mãnh thú sẽ ăn thịt người vậy.

Trên sàn nhà lát gạch trước mặt bọn họ có một đường hoa văn màu vàng kim, có thể thấy được nó đã phân chia rõ ràng sàn sứ trắng thành hai nửa, đồng thời cũng đã vẽ ra một đường cách biệt khó có thể vượt qua giữa bọn họ.

Từ Lệ thở dài, tiến lên lôi kéo Cố Di Ni, thấp giọng nói: “Trở về với tôi đi, cô ngại chưa đủ lớn chuyện sao?”

Cố Di Ni quay đầu lại nhìn cô ta, “Muốn về thì tự cô về đi, tôi không cần cô tới giả làm người tốt.

..

Hiện giờ trong tình cảnh này, cô ta đối với ai cũng mang dáng vẻ công kích, hoàn toàn đã mất đi lý trí.

Tạ Thanh Nghiên lười tiếp tục đứng ở đây nhìn cô ta nổi điên, nói: “Ông nội cô sắp đưa cô đến công ty con ở Nam Mỹ, theo tôi thấy trường phạt này vẫn còn nhẹ, cô có thể quậy tiếp, như vậy cô sẽ có thể trực tiếp đến Châu Phi.

..

Cố Di Ni:.....

Huyết sắc ở trên mặt cô ta nhanh chóng biến mất, cô ta biết tất cả mọi thứ là từ bút tích của Tạ Thanh Nghiên, hiện giờ cô ta sắp bị đưa đến Nam Mỹ, cũng đã bị chặt đứt kinh tế rồi, chỉ có thể dựa vào công việc của mình kiếm phí sinh hoạt, vậy mà anh lại còn nói cái này chỉ là trường phạt nhẹ? Anh là ma quỷ sao?!

“Không muốn đi Châu Phi thì lập tức cút khỏi nơi này, về sau tốt nhất đừng xuất hiện ở trước mặt chúng tôi nữa, nghe hiểu không.

” Ánh mắt của Tạ Thanh Nghiên trở nên âm u, biểu cảm lại bình tĩnh khiến lòng người run sợ.

Cố Di Ni trừng lớn hai mắt, hốc mắt đỏ lên, nói: “Tạ Thanh Nghiên! Anh dựa vào cái gì đối xử với em như vậy, anh cho rằng Lăng Vi thích anh sao? Cô ta chỉ thích tiền của anh thôi.

..

Lăng Vi vẫn luôn đứng ở phía sau Tạ Thanh Nghiên, lúc này rút cuộc cũng đi lên phía trước hai bước, cười lạnh nói: “Cố Di Ni, mặc kệ tôi thích tiền của anh ấy hay là thích con người của anh ấy, thì lại có liên quan gì tới cô? Từ

đầu tới cuối cô cũng chỉ là một người ngoài không biết từ đâu nhảy ra mà thôi.

..

Từ Lị nói: “Lăng Vi, cô không thấy cảm xúc của cô ấy đang rất không ổn định sao? Tại sao còn muốn kíc.h thích cô ấy?”

Lăng Vi nói: “Chuyện này từ lúc bắt đầu, người chịu kíc.h thích lớn nhất nên là tôi mới đúng, tôi và Thanh Nghiên đã lãnh chứng, là vợ chồng danh chính ngôn thuận, hôm nay hai cô lại tìm tới cửa gây sự, cô ta lại luôn mồm bày tỏ tình yêu với chồng tôi, đây là muốn làm gì? Muốn trắng trợn tảo bạo làm tiểu tam sao? Đây là chuyện người bình thường sẽ làm sao? Còn cô nữa, không phải cô nói muốn mang cô ta đi sao? Sao nửa ngày vẫn còn ở đây, cô đang đợi cái gì?”

Cố Di Ni dậm chân, “Rốt cuộc ai là tiểu tam, nếu không phải cô, anh Thanh Nghiên chắc chắn vẫn đang đợi Từ Lị! Cô mới là tiểu tam!”

Cô ta vừa mới nói lời này ra, sắc mặt của Từ Lị cũng lập tức thay đổi, quay đầu lại hung hăng trừng Cố Di Ni, “Cô nói bậy gì đó!”

Cố Di Ni nói, “Điều tôi nói không phải điều cô đang nghĩ sao?”

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, lạnh nhạt nhìn về phía Từ Lị, “Từ Lị, mấy năm trước chúng ta chia tay đã nói rất rõ ràng, sao cô lại có hiểu lầm như vậy, tôi đang đợi cô? Thật sự buồn cười! Lúc trước chúng ta chia tay, tôi nói là do tính cách không hợp, đó là vì muốn chừa mặt mũi cho cô, hôm nay cô muốn nghe lời thật không?”

Từ Lị vội vàng lắc đầu, cô ta có linh cảm, những gì anh nói sau đó chắc chắn sẽ khiến cô ta rất xấu hổ.

Nghĩ đến đây, cô ta nắm lấy cánh tay của Cố Di Ni, xoay người đi ra ngoài, “Đi thôi.

..

Cố Di Ni muốn giãy giụa, nhưng không ngờ sức lực của Từ Lị lại rất lớn, dùng một tay đã xách thẳng cô ta ra ngoài, “Từ Lị, cô buông tay.

..

“Cô làm mất mặt vẫn chưa đủ sao?” Từ Lị hung hăng quát cô ta một tiếng.

Nhưng bọn họ không đi được mấy bước đã bị Tạ Thanh Nghiên gọi lại, “Từ Lị, lời tôi vừa nói với Cố Di Ni cũng áp dụng với cô, đừng ảo tưởng đi khiêu chiến sự kiên nhẫn của tôi.

..

Từ Lị hơi dừng bước chân lại một chút, sau đó cũng không quay đầu lại mà kéo Cố Di Ni rời đi ngay.

Hai người lôi lôi kéo kéo thẳng đến bãi đỗ xe ở tầng ngầm, Cố Di Ni rút cuộc cũng ném được tay của Từ Lị ra, “Đủ rồi, buông tôi ra.

..

Khi đến bãi đỗ xe, cảm xúc kích động khi còn ở trên lầu của Cố Di Ni đã biến mất gần như không còn, biểu cảm trở nên vô cùng lạnh nhạt, xoay người muốn trở vào xe của mình.

Từ Lị mở miệng gọi cô ta lại, “Cố Di Ni, cô muốn gây sự ở chỗ của Lăng Vi như thế nào, tôi cũng không quan tâm, bởi vì căn bản không liên quan tới tôi, nhưng làm phiền cô đừng nhắc tên của tôi ra, có thể chứ? Cô muốn đối nghịch với Lăng Vi thì cứ tự nhiên, nhưng cũng đừng nghĩ sẽ kéo tôi xuống nước.

..

Cố Di Ni cười khẩy, “Đừng cho rằng cô vô tội, bức ảnh đó không phải do cô chụp à?”

Từ Lị cau mày: “Tôi chỉ muốn bù đắp cho sự hối tiếc của mình, chỉ muốn giữ những bức ảnh của anh ấy, căn bản chưa bao giờ nghĩ sẽ làm gì.

..

Cố Di Ni nói: “Còn không phải do cô tâm thuật bất chính? Người ta đã là đàn ông có vợ, cô còn muốn giữ ảnh chụp để tưởng niệm, chẳng lẽ không phải cũng cô cũng đang mong bọn họ sống không tốt sao?”

Từ Lị im lặng nhìn cô ta vài giây, bỗng nhiên cười lạnh nói: “Tôi vốn còn cảm thấy cô đáng thương, nghĩ là chờ khi cô tới Nam Mỹ rồi sẽ lên cứu tế giúp cô một phen, nhưng bây giờ xem ra cô căn bản không đáng được

đồng tình, vậy chúc cô sống ở Nam Mỹ vui vẻ, cuối cùng xin khuyên cô một câu, đừng tự tìm đường chết nữa.

..

Nói xong, Từ Lệ kiêu ngạo quay lại chiếc xe của mình, mở cửa ngồi vào trong, sau đó nhanh chóng khởi động xe rời đi, cũng lười liếc mắt nhìn Cố Di Ni một cái.

Cố Di Ni đứng ở tại chỗ, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, hung tợn trừng mắt theo đít xe của Từ Lệ, thẳng đến khi không còn nhìn thấy được nữa, mới căm giận trở vào trong xe của mình.

Sau khi đóng cửa xe lại, Cố Di Ni bỗng nhiên cảm thấy vô cùng ủy khuất, vì sao mặc kệ mình cố gắng như thế nào, giả vờ thanh khiết dịu dàng đến như thế nào, Tạ Thanh Nghiên cũng không nhìn tới, thích anh nhiều năm như vậy, kết quả lại biến thành một kẻ ác anh căm thù đến tận xương tuỷ, cô ta đâu muốn như vậy!

Lẳng lẳng ngậy người ở trong xe một hồi lâu, Cố Di Ni mới lái xe chậm rãi rời khỏi tòa nhà.

Một hồi trò khôi hài rớt cuộc cũng hạ màn, phòng làm việc cũng rớt cuộc quay lại sự an tĩnh, Lăng Vi thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu lên nhìn người đàn ông bên cạnh một cái, sau đó nặng nề “Hừ” rồi xoay người trở về văn phòng của mình.

Tạ Thanh Nghiên nghe được tiếng hừ kia, ngay lập tức cảm thấy đầu nổ ra, nghĩ thầm hai ngày trước thật vất vả mới dỗ dành được cô, sau lần ồn ào này, chắc phải dỗ dành thêm lần nữa rồi!

Hai người một trước một sau đi vào văn phòng, Tạ Thanh Nghiên nhanh tay khóa cửa văn phòng lại trước.

Lăng Vi ngồi ở trước bàn làm việc của mình, khoanh hai tay trước ngực, bắt chéo chân, cười lạnh nói: “Ăn cơm trưa thôi, anh khóa trái cửa làm gì?”

Quả nhiên là như thế! Tạ Thanh Nghiên bắt đắc dĩ thở dài, sau đó lại da mặt dày nói: “Bởi vì anh sắp quỳ xuống bàn phím, nếu như bị người ngoài nhìn

thấy, tạo hình tổng tài bá đạo của anh sẽ bị phá hủy!”

Vừa rồi ở bên ngoài còn ngang tàng bá đạo uy hiếp người khác, lúc này ở riêng với cô lại lập tức không biết xấu hổ mà nói là mình sợ, ngay cả khi nói ra mấy lời quỳ bàn phím này cũng không hề áp lực, anh còn có loại tạo hình như thế này sao?

Lăng Vi muốn cười, nhưng cuối cùng vẫn nghẹn lại, “Quỳ bàn phím cái gì? Đây là laptop của em, rất đắt, để anh quỳ hỏng rồi thì làm sao đây!”

Anh tiếp tục giả ngu khoe mẽ: “Vậy kêu Đỗ Minh đưa bộ bàn phím điện tử lại đây?”

Lăng Vi gian nan giả bộ căng mặt, “Bàn phím điện tử thì miễn đi, kêu anh ấy mang vỏ sấu riêng lại đây đi.

..

Tạ Thanh Nghiên trừng lớn hai mắt: “Tàn nhẫn quá vậy!”

“Tàn nhẫn mới có thể thể hiện anh quyết tâm thừa nhận sai lầm của mình.

..

“Anh chính là ông xã thân yêu của em đó!”

“Nhưng hôm nay bạn gái cũ và người yêu thầm ông xã thân yêu của em đã tìm tới cửa tìm em gây chuyện!”

“.....”

Tạ Thanh Nghiên suy nghĩ một hồi lại muốn nói sang chuyện khác, “Trước đừng nóng giận, chúng ta tới ăn cơm đi, đừng vì người không liên quan mà để mình đói, vừa rồi không phải em nói đã đói bụng sao.

..

Lăng Vi ủy khuất nói: “Vừa rồi là đói, nhưng bây giờ đã bị tức đến no luôn rồi!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi nói: “Lần trước anh nói với em là hai người chia tay trong hoà bình, hôm nay lại nói là vì bận tâm mặt mũi của cô ta, rốt cuộc anh đang giấu diếm em cái gì? Lần trước vì sao không nói thật với em.

..

“.....” Tạ Thanh Nghiên suy nghĩ xong lại nhẹ giọng nói: “Anh không quen

nói bậy sau lưng người ta, nhưng anh và cô ta đúng là bởi vì tính cách không hợp mới chia tay, từ nhỏ cô ta đã được nuông chiều tới lớn, nuôi thành bệnh công chúa rất nặng, mới ban đầu anh cho rằng con gái đều là như vậy, cho nên mặc kệ cô ta, về sau càng lúc càng chịu không nổi, bắt đầu tránh né cô ta, mặc dù nói anh và cô ta yêu đương suốt một năm rưỡi, nhưng chính thức yêu đương có lẽ còn không tới nửa năm, sau này cứ rơi vào tình cảnh cãi nhau không ngừng, cô ta tìm anh cãi nhau, anh lạnh nhạt cô ta, cuối cùng không còn cách nào khác, anh mới đề nghị chia tay, nhưng vẫn nói với bên ngoài là cô ta bỏ anh.

..

Lăng Vi nói: “Chỉ vì như vậy mà người khác đều cho rằng anh chưa dứt tình với cô ta?”

Tạ Thanh Nghiên buông tay: “Sau này anh không yêu đương suốt ba năm, bọn họ đều cho rằng như vậy, anh cũng lười giải thích.

..

Lăng Vi hỏi: “Vậy tại sao anh không yêu đương suốt ba năm?”

Tạ Thanh Nghiên không hề nghĩ ngợi, nói: “Không phải là vì chờ em sao?”
“.....” Lăng Vi: “Nói chuyện đằng hoàng.

..

“Anh là bị dọa sợ, cảm thấy phụ nữ rất đáng sợ, hơn nữa khoảng thời gian đó khá bận rộn, cho nên cũng không muốn quen ai, kết quả lại bị người ta đồn thành đồng tính luyến ái.

” Tạ Thanh Nghiên đi đến bên cạnh cô, “Bảo bối, anh cũng đã ăn ngay nói thật, đừng tức giận được không?”

Nhìn người đàn ông như anh cố gắng giả thành bộ đáng thương hề hề như vậy, cuối cùng Lăng Vi vẫn nhịn không được bị chọc cười.

“Được rồi, ăn cơm trước đi.

..

Đang lúc hai người bắt đầu động đũa thì lại có người ở bên ngoài gõ cửa, Lăng Vi đứng dậy đi mở cửa thì phát hiện là Lý Ý.

“Chị Lý, sao vậy?”

“Chị chỉ muốn hỏi em có ăn sầu riêng không, Tiểu Tăng vừa mới ôm một trái về, rất lớn đó.

”

Tạ Thanh Nghiê:n:.....

Chương 117: Chương 117

Có thể là do uy hiếp của Tạ Thanh Nghiên có tác dụng, cho nên sau ngày đó, Lăng Vi cũng không gặp lại Từ Lị và Cố Di Ni nữa, nghe Tạ Thanh Nghiên nói, hành động của Cố Di Ni ở Mexico đã hoàn toàn chọc giận ông cụ Cố, dưới cơn tức giận, ông cụ thật sự đã đưa cô ta đến công ty con ở Nam Mỹ, cũng tịch thu toàn bộ tiền tiêu vặt của cô ta, còn hạ lệnh cưỡng chế mọi người trong nhà không được chi viện tiền tài cho cô ta, cô ta chỉ có thể dựa vào năng lực của mình mà sống.

Lăng Vi lắc đầu, trong lòng có chút đồng tình cô ta, “Người được nuông chiều từ nhỏ đến lớn, sẽ chịu không được nỗi khổ này.

”

Tạ Thanh Nghiên cười lạnh, “Mấy chuyện này đều không liên quan đến chúng ta, một người đã mục nát từ gốc rễ không đáng được thông cảm.

”

Lăng Vi đồng ý với ý kiến của Tạ Thanh Nghiên, cho nên rất nhanh đã rút Cố Di Ni ra sau đầu.

Điều làm cô ngạc nhiên là sau khi Cố Di Ni biến mất, dường như Từ Lị cũng biến mất theo luôn, sau này trong vài buổi tiệc xã giao của giới nhà giàu, cô cũng không nhìn thấy cô ta, chắc là đã cố ý tránh mặt.

Ngày tháng trôi qua thật nhanh, lúc Lăng Vi được cho nghỉ đông thì cả nhà liền thu dọn bao lớn bao nhỏ hành lý, bắt chấp gió lạnh đi ra cửa bay đến Hoàn Kiếm, ở Chiết Giang tương đối ấm áp hơn.

Mùa đông năm nay, mọi người cơ bản sẽ cùng nhau vượt qua, bao gồm cả Tết Âm Lịch.

Cho nên đi chuyến này không chỉ có Lăng Vi và mẹ Tạ, mà còn có bé Tạ, lão Nghiêm, A Tuệ và Trần Tiểu Nhược, quả thực chính là một đợt di cư có quy mô.

Bởi vì tài chính đầy đủ, cho nên đoàn làm phim 《Thiên Hạ》 đã nhanh chóng được thành lập xong, sẽ bắt đầu quay ở thành phố điện ảnh vào mùa đông năm nay, mẹ Tạ ngày mong đêm mong, cuối cùng cũng chờ tới ngày được tiến vào đoàn phim.

Bởi vì Tạ Thanh Nghiên là nhà đầu tư lớn nhất, cho nên Lý Ý đương nhiên sẽ trở thành nhà sản xuất chịu trách nhiệm vận hành toàn bộ bộ phim, mặc dù cô ấy chỉ là một người đại diện, nhưng năng lực và sự hiểu biết của cô ấy về toàn bộ ngành công nghiệp này hoàn toàn đủ điều kiện để đảm nhiệm vị trí đó, mà biên kịch thì lại do Lâm Dư tự mình đảm nhiệm, đạo diễn cũng là người quen cũ, chính là đạo diễn đạo diễn Quách Khải phim Cung Tường Liễu.

Nói đến đạo diễn Quách Khải thì không thể không nhắc tới bộ phim 《Cung Tường Liễu》 sắp được khởi chiếu, bộ phim truyền hình này quả thực giống như được lấp tên lửa vậy, nhanh chóng hoàn thành tất cả nội dung biên tập, nhanh chóng được thông qua phát hành, bây giờ lại sắp được công chiếu trên hai đài truyền hình có sức ảnh hưởng lớn, hơn nữa trailer phim lúc trước được đăng trên Weibo chính thức cũng gần như đều được khen ngợi, mặc kệ là fan nguyên tác của Lâm Dư, hay là nhóm mê phim cung đình hầu tước, thì đều ôm sự mong chờ cực cao đối với bộ phim này.

Lúc này đúng là giai đoạn nên tuyên truyền 《Cung Tường Liễu》, Lâm Nhược thân là nữ chính, vì vậy sớm đã bay khắp phố lớn hẻm nhỏ ở các thành phố lớn để tuyên truyền phim, vốn dĩ Quách Khải thân là đạo diễn cũng cần phải phối hợp tuyên truyền, nhưng bởi vì ông ấy cũng si mê bộ phim 《Thiên Hạ》 này, cho nên ông ấy kiên quyết từ bỏ đi tuyên truyền cho bộ phim mới, mà sớm tiến vào đoàn phim 《Thiên Hạ》.

Vì việc này, Lam Nhược còn đặc biệt gọi điện thoại tới oán giận với Lăng Vi, “Vai phụ như cô không tới cũng thôi đi, ông ấy là một đạo diễn lớn lại không tới lộ diện lần nào, chuyện gì cũng do tôi và nam chính lo liệu, tôi cũng chịu ông ấy luôn, hai ngày nay tôi mệt đến sắp nằm liệt luôn rồi.

..

Lăng Vi cười khuyên bảo: “Không phải sắp chiếu phim rồi sao? Chị cứ nhẫn nại đi, hơn nữa không phải chị đã quay xong 《Mặt Trái》 rồi sao? Chờ đợt tuyên truyền này xong là chị có thể xin nghỉ dài hạn rồi.

..

Lam Nhược ở đầu bên điện thoại thở dài nói: “Số của tôi chính là số phải lao lực, làm gì có ngày nghỉ, thừa dịp bây giờ đang nổi phải kiếm tiền một chút để dưỡng già, làm cái nghề diễn viên này phải kiếm cơm từ thanh xuân mà.

..

Lăng Vi không đồng ý, nói: “Bộ phim nào cũng có người già người trẻ, sao lại là kiếm cơm từ thanh xuân.

..

Lam Nhược nói: “Nhưng cô không thể phủ nhận, có tới tám mươi phần trăm người trẻ tuổi làm nam nữ chính nha, chờ khi chúng ta tuổi lớn rồi, con đường diễn xuất của chúng ta sẽ hẹp lại, dần dần, chúng ta cũng chỉ có thể nhận một vài vai phụ, sau này từ từ chúng ta sẽ không còn diễn được nữa.

..

“.....” Lăng Vi: “Chị nghĩ xa thật đó.

..

Lam Nhược thở dài nói: “Bây giờ tôi không nơi nương tựa, không nghĩ xa một chút sao được? Vẫn là số của cô tốt, tuổi còn trẻ đã tìm cho mình được một người chồng tốt, đổi lại là tôi, tôi cũng sẽ sớm đi lãnh chứng.

..

Lăng Vi nghe xong lại cảm thấy không đúng: “Chị Lam Nhược, chị cùng lắm chỉ hơn tôi có vài tuổi, sao giọng điệu nói chuyện lại y như bà cụ non vậy? Có phải thật sự quá mệt rồi hay không?”

Lam Nhược: “Được rồi, không nói tới mấy chuyện làm mất hứng này nữa, chờ đến khi tôi được nghỉ phép sẽ đến Hoàn Điểm thăm cô.

..

Lăng Vi vui vẻ cười híp mắt, nói: “Được đó, từ sau khi tôi rời đoàn phim, chúng ta cũng đã lâu không gặp mặt rồi.

..

Lam Nhược: “Lúc trước cô đã nói ở trên WeChat, lần này cả nhà cô đều đến đó?”

Lăng Vi: “Đúng vậy, bởi vì mẹ Tạ cũng vào đoàn, cho nên cũng mang trẻ nhỏ, quản gia, giúp việc, bảo mẫu trong nhà tới luôn, Thanh Nghiên đã mua căn biệt thự ở gần thành phố điện ảnh rồi.

..

Lam Nhược chặc lưỡi, “Thật đúng là xa hoa.

..

Lăng Vi thở dài, “Tôi cũng cảm thấy như vậy, theo ý tôi chỉ cần thuê một căn là được, nhưng anh ấy nói có thể sau này sẽ tới đây đóng phim nữa, cho nên muốn mua luôn để lần sau còn ở.

..

Lam Nhược chặc chặc hai tiếng: “Nói chuyện thì cứ nói thôi, cô khoe ân ái làm gì!”

Lăng Vi:.....

Khoe ân ái ở chỗ nào, còn không phải cô ấy hỏi, cô mới thuận miệng nói sao? Cầu độc thân đúng là không nói lý lẽ mà!

Hai người lại thuận miệng nói thêm vài câu mới cúp điện thoại, Lăng Vi quay sang tiếp tục sửa sang lại quần áo của mình, trong nhà có phòng giữ quần áo, cô đang chuẩn bị treo từng cái vào trong tủ.

Diện tích của căn biệt thự vừa mua không lớn, là nhà second-hand, tuy là một căn nhà ba tầng riêng biệt, nhưng sân lại rất nhỏ, không thể so với nhà ở Bắc Kinh, tuy nhiên đây cũng chỉ là nơi ở tạm, có thể ở nơi mang hương vị của gia đình đã là hiếm có rồi.

Lăng Vi vừa mới sắp xếp xong rương hành lý mới của mình thì lão Nghiêm lại kéo lên thêm hai rương lớn nữa, cô không khỏi nghi hoặc mà nói: “Mấy cái này của phải của con, có phải chú lấy nhầm rồi hay không?”

Lão Nghiêm nói: “Không nhầm, đây là quần áo vừa được chuyển phát nhanh tới, là của cậu Thanh Nghiên.

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên không tới, đưa quần áo tới làm gì? Lúc trước khi tách ra, anh rõ ràng nói cuối năm sẽ khá bận, không thể cùng cô đi đến đây mà.

“Cậu Thanh Nghiên để mợ nhìn vật nhớ người.

” Lão Nghiêm nói.

Đưa hai rương quần áo lớn tới để cô nhìn vật nhớ người? Có phải quá khoa trương rồi không?

Lăng Vi hỏi: “Sao anh ấy không trực tiếp nói với con?”

Lão Nghiêm trả lời: “Đỗ Minh gọi điện thoại lại đây nói là truyền đạt thay.

”

Lăng Vi:.....

Lão Nghiêm truyền đạt dặn dò của chủ nhà xong liền xoay người xuống lầu, Lăng Vi chỉ có thể nhận mệnh đẩy mạnh cái rương vào trong phòng, sau đó mở ra tiếp tục sắp xếp lại, nghĩ thầm người đàn ông này thật sự quá biết tìm đất diễn cho mình, người chưa tới đã mang quần áo tới bỏ sung trước rồi! Sắp xếp xong một rương, cô lại mở ra một một rương khác ra, sau khi lấy hai chiếc áo gió ra, nhìn thấy đồ vật ở phía dưới, cô lập tức trừng lớn hai mắt.

Lăng Vi:!!!!

Đó là đủ loại kiểu dáng trang phục tình thú và trang phục đáng yêu!!!

Nhìn màu sắc cùng kiểu dáng thì thấy đều là mới mua, rốt cuộc anh vợ vét từ đâu ra nhiều như vậy??

Người còn chưa tới, lại nghênh ngang gửi mấy thứ này tới trước, người đàn ông này quả nhiên là tin.h trùng lên não mà?!

Hay là nhân lúc anh chưa tới đây trực tiếp ném mấy thứ này đi, sau đó làm bộ như chưa nhận được? Mình thật sự quá thông minh!

Lăng Vi nghĩ như vậy xong lại khóa cái rương lại lần nữa, sau đó kéo xuống dưới lầu.

Kết quả còn chưa kịp đi xuống lầu một thì đã bị lão Nghiêm đứng ở chỗ rẽ ngăn cản, sau đó nghe ông ấy lạnh lẽo gọi một tiếng, “Mợ chủ.

..

Lăng Vi đang định ném mấy thứ này đi liền lập tức chột dạ, bị ông ấy gọi lại như vậy, thiếu chút nữa đã bị dọa đến vỡ mật, run rẩy nói: “Lão Nghiêm, chú trốn ở chỗ này làm gì?”

Từ sau khi cô và Tạ Thanh Nghiên lãnh giấy thì trong nhà từ lão Nghiêm đến gì giúp việc phòng bếp đều đồng loạt gọi cô là mợ chủ, cái xưng hô mang đầy màu sắc giàu có cổ xưa này làm mỗi lần cô nghe được đều cảm thấy 囧 囧, cô đã trực tiếp sửa lại cho đúng rất nhiều lần, kêu mọi người gọi tên cô là được, nhưng lại không có ai đồng ý, bọn họ dường như rất thích cái xưng hô này.

Cô nói với Tạ Thanh Nghiên về chuyện này, Tạ Thanh Nghiên cũng thương mà không giúp gì được, “Em quên bọn họ gọi anh và Thanh Hoa như thế nào rồi sao?”

Lăng Vi suy nghĩ, nói: “Cậu Thanh Nghiên, cậu Thanh Hoa?”

Tạ Thanh Nghiên gật đầu, “Bọn họ vốn còn muốn gọi anh là cậu hai, gọi Thanh Hoa là cậu út, nhưng sau khi bị bọn anh nặng nề kháng nghị thì mới thêm cái tên vào.

..

Thì ra mấy chủ nhà bị gọi như vậy cũng là thân bất do kỷ nha!

Biết can thiệp không có kết quả, cho nên Lăng Vi cũng tùy ý bọn họ.

Mặc dù tuổi tác của lão Nghiêm không nhỏ, nhưng bởi vì luôn mang gương mặt liệt, cho nên trên mặt không có chút nếp nhăn nào, sau đó ông ấy mang vẻ mặt bình tĩnh không gợn sóng, nói: “Chỗ của chúng ta có tử, mợ chủ cầm cái rương định đi đâu?”

Lăng Vi có chút bế tắc, suy nghĩ rồi nói: “Vừa rồi con có sắp xếp lại một chút thì thấy có vài món đồ vô dụng, muốn mang đi vứt bỏ.

”

Lão Nghiêm nói: “Mợ chủ, cậu chủ nói nếu mợ vứt bỏ đồ trong cái rương cậu ấy mang tới, vậy lần sau cậu ấy sẽ gửi thêm nhiều món tới nữa.

”

Lăng Vi:.....

“Sao vừa rồi chú không nói những lời này cho con biết?”

Lão Nghiêm nói: “Cậu chủ nói nếu mợ không ném thì không cần phải nói, nếu mợ ném thì kêu tôi đến nói với mợ.

”

Lăng Vi: “Cậu chủ của chú thật nhiều chuyện nha! Cái gì cũng nói với chú!”

Lão Nghiêm nói: “Cậu chủ nói, nếu cậu ấy trực tiếp nói những lời này với mợ, thì sẽ trở mặt.

”

Lăng Vi:.....

Cuối cùng, Lăng Vi không thể không kéo cái rương hành lý cồng kềnh kia về lại phòng, trong lòng căm giận nghĩ: Anh cho rằng kêu lão Nghiêm tới truyền lời thì em sẽ không trở mặt sao? Ha hả!

Ở Bắc Kinh bên này, Tạ Thanh Nghiên họp xong thì trở về văn phòng, theo thường lệ cầm ảnh chụp của bà xã lên ngắm một chút rồi mới cầm lấy di động gửi tin nhắn cho Lăng Vi, anh nghe thư ký Đỗ nói đồ gửi qua bưu điện đã được bên cô nhận rồi, anh phải thăm dò thử thái độ của bà xã, xem cô có tức giận hay không mới được.

Nhưng mà, lúc anh gửi tin nhắn qua thì câu trả lời anh nhận được chính là:

Lăng Vi đã mở chế độ không nhận tin nhắn từ người lạ, bạn chưa phải là bạn bè của anh ấy (cô ấy).

Xin hãy gửi yêu cầu kết bạn, sau khi đối phương chấp nhận xong mới được trò chuyện.

Gửi yêu cầu kết bạn?

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chương 118: Chương 118

“Lăng Vi đã mở chế độ không nhận tin nhắn từ người lạ, bạn chưa phải là bạn bè của anh ấy (cô ấy).

Xin hãy gửi yêu cầu kết bạn, sau khi đối phương chấp nhận xong mới được trò chuyện.

Gửi yêu cầu kết bạn?”

Nhìn chuỗi tin nhắn kia, Tạ Thanh Nghiên giống như bị sét đánh giữa trời quang, ngồi ở ghế trên nửa ngày không nhúc nhích được.

Lúc thư ký Đỗ đi vào đưa văn kiện thì đã nhìn thấy ông chủ Tạ hóa thân thành pho tượng, anh ấy không khỏi nghi hoặc, vừa rồi khi mới họp xong, anh còn vừa ngâm nga vừa trở về, sao mới đó đã biến thành cá mặ đông lạnh rồi?

“Ông chủ, đây là văn kiện anh cần, tôi đặt ở trên bàn.”

Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới miễn cưỡng ngẩng đầu lên nhìn anh ấy một cái, đột nhiên vẫy tay gọi anh ấy lại, “Đỗ Minh anh lại đây, nhìn cái này đi.”

Thư ký Đỗ không rõ nguyên do, nhưng vẫn nghe lời vòng qua bàn làm việc, đi đến bên cạnh nhìn vào di động của anh.

Tạ Thanh Nghiên chuyển màn hình tới gần anh ấy, để anh ấy thấy rõ hơn một chút, “Như vậy là tôi bị đưa vào danh sách đen?”

Người bên cạnh Tạ Thanh Nghiên, phàm là bạn bè trong WeChat thì đều sẽ không chủ động xóa bỏ anh, loại tình huống này anh thật đúng là lần đầu tiên gặp phải, cho nên có chút ngây người.

Thư ký Đỗ: “Phụt ~ khụ khụ!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Giương mắt liếc nhìn anh ấy, khó chịu nói: “Đỗ Minh, có phải vừa mới anh cười trộm hay không?”

Thư ký Đỗ điều chỉnh lại biểu cảm xong, xụ mặt nói: “Anh nghe lầm.”
Tạ Thanh Nghiên nghiêm trang lên án nói: “Anh rõ ràng phụt cười một tiếng trước, sau đó mới mạnh mẽ đổi thành ho khan.”
Thư ký Đỗ suy nghĩ một hồi mới nói sang chuyện khác nói: “Ông chủ, bà chủ không có kéo anh vào danh sách đen.”

Hai mắt của Tạ Thanh Nghiên lập tức sáng ngời, “Phải không?”
Thư ký Đỗ tiếp tục giải thích: “Mà là cô ấy trực tiếp xóa anh đi rồi.”
Hai mắt của Tạ Thanh Nghiên tối sầm lại:.....
Tạ Thanh Nghiên trầm tư một lát, sau đó duỗi tay về phía thư ký Đỗ, “Đưa di động đây.”
Thư ký Đỗ không muốn đưa, nói: “Bên trong còn có một vài thứ riêng tư, không thể cho anh mượn được.”
Tạ Thanh Nghiên lập tức bị chọc tức, cắn răng nói: “Không đưa? Vậy tôi lập tức đặt vé máy bay bay qua để dành cô ấy xong rồi mới trở về làm việc.”
Bây giờ đã gần cuối năm, nhân viên trong toàn công ty đều bận đến điên rồi, Tạ Thanh Nghiên vừa rời khỏi, người bận đến điên chắc chắn là thư ký Đỗ.
Thư ký Đỗ thật sự muốn đấu tay đôi với anh một trận!
Thật sự không còn cách nào, thư ký Đỗ đành phải giao di động của mình ra.
Tạ Thanh Nghiên đắc ý nói: “Sớm ngoan ngoan lấy ra không phải tốt rồi sao? Mật mã đâu?”
Thư ký Đỗ đọc một chuỗi con số, Tạ Thanh Nghiên thuận thực mở khóa, sau đó anh lập tức nhìn thấy rõ hình nền bên trong điện thoại.
Tạ Thanh Nghiên: “.....”
Thư ký Đỗ: “.....”
Hai người quỉ dị im lặng vài phút, sau đó Tạ Thanh Nghiên mới yên lặng click mở WeChat ra, sau khi tìm được tên của Lăng Vi thì ấn vào, ngay sau đó, khung trò chuyện WeChat cũng có cài đặt hình nền, Tạ Thanh Nghiên nhần nhịn, rốt cuộc cũng không thể nhịn được nữa, nói: “Anh cài hình lõ.a thể của anh lên màn hình chính thì thôi đi, vì sao ngay cả khung trò chuyện cũng cài hình lõ.a thể? Anh làm như vậy không cảm thấy mình đang nói chuyện phiếm với một người đàn ông lõ.a thể sao?”
Thư ký Đỗ nói: “Ông chủ, chỉ là cỡ trần nửa người trên mà thôi, xin đừng dùng cái từ lõ.a thể này được không.”

Tạ Thanh Nghiê n tức giận nói: “Có khác nhau sao? Nửa người trên để trần còn không phải không có mặc đồ? Nhiều năm như vậy, tôi cũng không phát hiện ra anh lại là một tên cuồng tự luyện đó!!”

Thư ký Đổ:.....

“Ông chủ, tôi chỉ muốn triển lãm ảnh chụp cơ bắp mà thôi, đó là lúc tôi mới vừa luyện ra cơ bụng múi, hơn nữa đây là di động của tôi, tôi thích đổi hình nền gì anh quản được sao! Rất cuộc anh có muốn gửi tin nhắn cho bà chủ hay không?”

Nghe thấy anh ấy vừa nhắc nhở, Tạ Thanh Nghiê n mới quay lại gõ chữ ở khung trò chuyện của Lăng Vi, “Bà chủ, ông chủ kêu tôi hỏi cô, có phải cô đang giận anh ấy hay không?”

Lăng Vi nhanh chóng trả lời lại: “Đúng vậy.”

Tạ Thanh Nghiê n lại gõ chữ nói: “Ông chủ hỏi cô phải làm như thế nào mới có thể làm cô nguôi giận?”

Lăng Vi: “Anh nói cho ông chủ của anh biết, trong khoảng thời gian này tôi đều sẽ không nguôi giận!”

Tạ Thanh Nghiê n: “Ông chủ nói, nếu cô giận dỗi vô cớ, anh ấy sẽ bay qua tìm cô.”

Lăng Vi: “Anh ấy mà dám bỏ bê công việc, anh cứ lấy cái chết ra đe dọa!”

Tạ Thanh Nghiê n: “Tôi không dám, tôi rất sợ ông chủ.”

Lăng Vi: “..... Lúc trước anh còn dám nói anh ấy nói bậy ở trước mặt tôi, sao lại đột nhiên sợ anh ấy? Không phải anh nói mặc dù anh gầy, nhưng rất rắn chắc, cho dù hai người đấu tay đôi, anh ấy cũng chưa chắc có thể thắng anh sao!”

Tạ Thanh Nghiê n quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn thư ký Đổ một cái, tiếp tục gõ chữ, “Cái tên đó thật sự đã nói như vậy?”

Lăng Vi: “Cho nên anh căn bản không phải thư ký Đổ!”

Tạ Thanh Nghiê n chặc chặc hai tiếng, lẩn lộn với mình lâu rồi, vợ cũng trở nên khôn khéo như vậy, haiz ~~

Anh quyết định làm nũng gọi cô, “Bà xã ~~”

Lăng Vi trả lời: “Lăng Vi đã mở chế độ không nhận tin nhắn từ người lạ, bạn chưa phải là bạn bè của anh ấy (cô ấy).

Xin hãy gửi yêu cầu kết bạn, sau khi đối phương chấp nhận xong mới được trò chuyện.

Gửi yêu cầu kết bạn?”

Tạ Thanh Nghiê:n:.....

Thư ký Đỗ bình tĩnh nói: “Cô ấy xóa sổ của tôi luôn rồi.....”

Tạ Thanh Nghiê:n nói: “Muốn tào phản sao! Không được, tôi phải qua đó trấn áp!”

Thư ký Đỗ: “Nếu bây giờ anh đi, tôi thật sự sẽ lấy cái chết đe dọa!”

Tạ Thanh Nghiê:n:.....

Sau khi Lăng Vi xóa sổ của Tạ Thanh Nghiê:n xong, cục tức trong lòng cũng dần ít đi, nghĩ thầm cứ lạnh nhạt anh hai ngày rồi lại nói, sau đó cô vừa ngâm nga, vừa nhét rương hành lý có trang phục tình thú vào ngăn tủ cuối cùng, rồi lại lấy những món đồ khác che đi, cuối cùng nhắm mắt làm ngơ. Cả nhà tới Hoàn Điểm trước mấy ngày trước khi đoàn phim chính thức khởi động máy, cho nên sau khi sắp xếp thỏa đáng việc vặt trong nhà xong, Lăng Vi lại mang bọn họ đi dạo thành phố điện ảnh.

Tất cả mọi người đều là lần đầu tới thành phố điện ảnh, cảm thấy giống như đang tới du lịch, nhìn thấy cái gì cũng cảm thấy mới mẻ. Lăng Vi mang bọn họ tìm được nơi bố trí đoàn phim 《Thiên Hạ》, vẫn còn đang bố trí một vài chi tiết trong trường quay.

Lăng Vi gọi điện thoại cho Lý Ý, sau đó mới biết được hôm nay cô ấy không ở trường quay, bọn họ cũng không quen biết những nhân viên công tác khác, cho nên bọn họ chỉ tham quan bên ngoài một chút, sau đó nhanh chóng rời đi.

Mẹ Tạ nhìn những tòa cung điện cổ kính kia, rất cảm khái nói: “Sân diển lớn như vậy, vào diển chắc sẽ rất hăng hái.”

Lăng Vi cười cười, “Đúng vậy, hơn nữa địa vị của mẹ rất cao, ngay cả hoàng đế nhìn thấy mẹ cũng phải hành lễ đấy.”

Mẹ Tạ gật đầu, “Cho nên nói mang vốn vào đoàn vẫn có ưu thế hơn.”

Lăng Vi:.....

Chẳng lẽ, về sau bà đều muốn làm như vậy?

Vào lúc ăn cơm chiều, rốt cuộc Lý Ý cũng nhín chút thời gian rảnh tới xem tình huống bên Lăng Vi, thuận tiện cùng ăn cơm chiều với bọn họ, “Buổi chiều ngày mai đoàn phim sẽ mở cuộc họp hội ý, đoàn phim sẽ đến khách sạn hội họp, đến lúc đó hai người phải qua đó đúng giờ, Tiểu Vi và đạo diển Quách đã từng họp tác chắc cũng biết ông ấy rất ghét diển viên đến trễ.”

Lăng Vi gật đầu đáp: “Em biết rồi.”

Lý Ý lại hỏi bọn họ: “Cần chị phái chiếc xe tới đón hai người không?”

Mẹ Tạ nói: “Không cần không cần, bọn dì có xe bảo mẫu mới mua, ra cửa cũng rất tiện.”

Lý Ý:.....

Cô ấy quả nhiên vẫn rất ghét nhà giàu.

Lý Ý ngồi một hồi lại vội vàng rời đi, bây giờ có thể nói là cô ấy đang bận đến nỗi chân không chạm đất.

Tiền Lý Ý đi rồi, mẹ Tạ đột nhiên hỏi Lăng Vi: “Hôm nay Thanh Nghiên khỏe lên chút nào chưa?”

Lăng Vi sửng sốt, khó hiểu nhìn về phía mẹ Tạ, hỏi: “Cái gì mà khỏe lên chút nào chưa?”

“Đương nhiên là sức khỏe của nó khá hơn chút nào chưa rồi? Sao, con không biết sao?” Mẹ Tạ kinh ngạc nhìn cô.

Lăng Vi bị bà nhìn đến lông tóc dựng ngược, có chút hoảng hốt hỏi: “Con không biết, anh ấy không nói cho con biết!” Nghĩ lại, ngày hôm qua cô xóa sổ của anh đi, bây giờ lời mời kết bạn của anh vẫn còn nằm ở đó, cô căn bản không có để ý tới.

“Mẹ, anh ấy làm sao? Sinh bệnh sao?”

“Đứa nhỏ này, chắc là sợ con lo lắng mới không nói cho con biết rồi, tối hôm qua nó gọi điện thoại cho mẹ, mẹ nghe giọng nó không thích hợp mới hỏi nó bị làm sao, nó ấp úng nửa ngày cuối cùng mới nói bị cảm mạo phát sốt, buổi sáng hôm nay mẹ gọi điện thoại cho nó, nó nói tốt hơn nhiều rồi, cũng không biết bây giờ thế nào.”

Lăng Vi:.....

Hôm qua cô mới xóa sổ của anh, tối hôm qua lại sinh bệnh phát sốt, có trùng hợp như vậy không? Sẽ không phải là vì muốn lừa cô hết giận anh mà cố ý dùng khổ nhục kế đó chứ!

Nhưng lỡ như sinh bệnh thật thì sao? Nghĩ như vậy, Lăng Vi lập tức lo lắng không chịu được, nói với mẹ Tạ: “Mẹ, con lên lầu gọi điện thoại.”

“Đi đi đi đi, con cũng đừng quá lo lắng, chỉ là cảm mạo nhẹ mà thôi.”

Lăng Vi không chờ bà nói xong đã chạy thẳng lên lầu.

Trở lại phòng, cô do dự một chút, sau đó vẫn quyết đoán thêm sổ anh vào danh sách bạn bè, mới vừa chấp nhận kết bạn, tin nhắn của Tạ Thanh

Nghiên đã lập tức gửi tới, “Bà xã ~~~ Anh sắp chết rồi!”

Lăng Vi:.....

Nhìn thấy dòng tin nhắn này xong, cô thật sự rất muốn đánh người.

Cô có chút hoài nghi hỏi: “Anh thật sự sinh bệnh?”

“VẬY mà em lại hoài nghi anh? Chúng ta gọi video đi.” Gửi tới dòng này xong, anh lập tức gọi video tới.

Lăng Vi vội vàng bắt lên, phát hiện ở bên kia video, anh đang nằm ở trên giường nhà mình, sắc mặt trắng bệch, môi không có chút máu, vừa nhìn đã biết là người đang có bệnh trong người rồi.

“Không phải ngày hôm qua còn tốt sao? Sao lại phát sốt.” Nhìn anh như vậy, Lăng Vi đau lòng muốn chết, đồng thời cũng rất tự trách, anh cũng đã sinh bệnh, mình lại còn giận anh, lạnh nhạt anh! “Thực xin lỗi, là em không tốt, em không nên xóa sổ của anh đi.”

“Không có việc gì, là anh làm quá mức, em tức giận cũng phải.” Tạ Thanh Nghiên suy yếu cười cười, nói: “Bà xã, về sau mặc kệ em có lại tức giận hay không, thì em đều có thể mắng anh đánh anh, nhưng ngàn vạn đừng bỏ mặc anh, được không?”

Nhìn người đàn ông luôn sáng sủa mạnh mẽ lại ăn nói khép nép với cô như vậy, Lăng Vi bỗng nhiên cảm thấy bản thân thật sự rất tệ, “Thực xin lỗi, về sau em sẽ không như vậy nữa.”

“Anh khám bác sĩ chưa? Phải nhớ uống thuốc.....”

Lúc sau, hai người nói mấy câu chán ngắt một hồi, mới lưu luyến không rời mà tắt máy, bởi vì Lăng Vi nói người bệnh nên nghỉ ngơi sớm một chút.

Tạ Thanh Nghiên vừa cúp điện thoại liền một lộn người một cái, từ trên giường nhảy xuống, sau đó đi đến trước bàn trang điểm đùa nghịch đồ trang điểm Lăng Vi, trong lòng đắc ý mà nghĩ: Xem ra đàn ông cũng rất cần phải học được bản lĩnh trang điểm, khi gặp được nguy cơ còn có thể lấy ra cứu mạng!!.

Chương 119: Chương 119

Ngày đầu tiên đoàn phim Thiên Hạ khởi động máy, mẹ Tạ bất ngờ được lên hot search trên Weibo một lần, lý do là: “Fan bự của Lăng Vi phản công, fan biến thành diễn viên!” Cái tiêu đề này thật sự khiến cho người ta có cảm giác thật vĩ đại, thật hấp dẫn người xem.

Mặc dù tiêu đề thoạt nhìn không liên quan gì tới mẹ Tạ, nhưng fan bự này chính là chỉ mẹ Tạ.

Thân là hội trưởng fanclub của Lăng Vi, mẹ Tạ có thể nói là fan số một của cô, chỉ là fans trên Weibo thôi cũng đã có hơn hai triệu, chỉ cần là Củ Ấu của Lăng Vi thì đều sẽ biết sự tồn tại của vị hội trưởng đại nhân này.

Hiện giờ ngoài làm hội trưởng ra, thì vị này còn là diễn viên đóng phim truyền hình chung với thần tượng, đề tài này thật sự quá sốt dẻo, cũng quá kỳ lạ, cho nên rất nhanh đã bị quần chúng ăn dưa thay nhau đưa lên hot search.

Tình hình thế này, Lăng Vi và mẹ Tạ đều không hề nghĩ đến.

Vào cùng ngày đoàn phim Thiên Hạ khởi động máy, fanclub cũng có mặt để tiếp ứng, bởi vì đây là bộ phim đầu tiên Lăng Vi làm nữ chính, vô cùng có ý nghĩa kỷ niệm, cho nên fans tới nhiều hơn khi trước, nhưng trong hoạt động có quy mô lớn thế này, hội trưởng không xuất hiện mà lại để phó hội trưởng toàn quyền phụ trách, tất cả mọi người đều cảm thấy rất kỳ quái, kết quả chờ khi chủ quản của đoàn phim mang các diễn viên đã hóa trang xong xuất hiện ở hiện trường để cúng bái, thì ánh mắt sắc bén của phó hội trưởng lập tức nhận ra người phụ nữ trung niên đang ăn mặc trang điểm giống

Thái Hậu kia là ai, đó chẳng phải là hội trưởng fanclub của bọn họ sao? Vì thế, các fan lập tức bùng nổ, liên tục thét chói tai gọi tên hội trưởng của bọn họ, có người còn kích động truyền chuyện này lên trên Weibo, vì thế tin này rất nhanh đã lên hot search.

Mẹ Tạ cũng không ngờ sẽ xuất hiện loại tính huống này, rõ ràng là bà kêu bọn họ tới tiếp ứng cho Lăng Vi, nhưng cuối cùng lại kêu tên hội trưởng, cái này làm bà không khỏi có chút sốt ruột.

Lăng Vi lập tức an ủi bà: “Con với mẹ vốn là người một nhà, bọn họ gọi ai cũng vậy mà, hơn nữa mẹ bỏ tiền bao ăn bao ở, để bọn họ tiếp ứng cho mẹ cũng có sao.

..

Mẹ Tạ lại cảm thấy làm như vậy là không đúng, rõ ràng là fans của Lăng Vi, vậy mà lại đi gọi tên của hội trưởng, nếu có người bôi đen thì chắc chắn sẽ có đề tài để nói, vì thế chờ làm xong nghi thức, mẹ Tạ liền tự mình đi qua bên cạnh phân phó phó hội trưởng, kêu bọn họ tiếp tục hô khẩu hiệu tiếp ứng.

Lăng Vi ở bên cạnh nghe bọn họ muốn hô khẩu hiệu tiếp ứng, biểu cảm lập tức biến thành , cô bỗng nhiên có loại xúc động muốn che lỗ tai lại, nhưng đây là fans của mình, cho dù có quỳ xuống cũng phải nghe xong cái khẩu hiệu này!

“Lăng Vi Lăng Vi cô oai nhất, Lăng Vi Lăng Vi cô đẹp nhất!”

Lăng Vi:.....

Đây đúng là một khẩu hiệu tiếp ứng làm người ta run bần bật mà.

Khi đoàn phim Thiên Hạ vừa được thành lập, Lý Ý đã thống nhất ý kiến với Lâm Dư và Quách Khải là sẽ trong giai đoạn tuyển chọn diễn viên này, chỉ chọn đúng không chọn quý, một bộ phim truyền hình có khí thế hùng hồn trầm lắng như vậy, nhất định phải cần có một nhóm diễn viên có thực lực mới có thể đảm nhận được, còn mấy ngôi sao đang nổi hay mới nổi gì đó thì tuyệt đối là xin miễn thứ cho kẻ bất tài.

Kỳ thật sau khi biết Lý Ý là nhà làm phim của Thiên Hạ, thì người quản lý của rất nhiều công ty đã vội vàng chạy tới tiếp xúc với Lý Ý, có người tới tạo giao tình với Lý Ý, cũng có người tự tiến cử sẽ mang vốn vào đoàn, ai cũng tranh nhau đến bể đầu muốn làm nam chính cho bộ phim này, rất nhiều ngôi sao đang nổi càng không tiếc tự hạ giá của mình xuống cũng muốn đến tham gia diễn xuất, cho dù không phải nam chính, chỉ đóng vai phụ cũng được.

Nhưng mặc kệ bỏ ra bao nhiêu tiền, mặc kệ giao tình có bao nhiêu tốt, thì Lý Ý cũng đều thiết diện vô tư cự tuyệt hết thảy, vì việc này, có thể nói cô ấy đã đắc tội với không ít người.

Cho nên cuối cùng người mang vốn vào đoàn thành công cũng chỉ có một mình mẹ Tạ mà thôi.

Nam chính được định ra sau cùng là Viên Duệ, một diễn viên lâu năm gần 40 tuổi, thời còn trẻ, Viên Duệ cũng đã từng nổi tiếng, nhận không ít giải thưởng, nhưng sau này thay đổi công ty quản lý, chọn kịch bản không đúng, cho nên đã chậm rãi chìm xuống, đạo diễn Quách Khải đã từng hợp tác qua với Viên Duệ, vì vậy cũng rất có hiểu biết đối với kỹ thuật diễn của anh ấy, cho rằng anh ấy nhất định có thể đảm nhiệm nhân vật này.

Sau khi Lâm Dư nhìn thấy diện mạo của Viên Duệ rồi thì cũng miễn cưỡng đồng ý, theo anh ta thấy, người đàn ông đã 40 tuổi mà vẫn có thể giữ được dáng người tốt như vậy, diện mạo cũng không xuống cấp thì đã rất không tệ rồi.

Lý Ý cũng đồng ý để Viên Duệ nhận nhân vật, còn lại là vấn đề về thù lao đóng phim, Viên Duệ ra giá không cao, có thể nói là vô cùng rẻ, lúc ấy khi Lý Ý nghe được cái giá anh ấy đưa ra thì lập tức cảm thấy giống như nhạt không vậy.

Là người đầu tư lớn nhất đồng thời cũng là chồng của nữ chính, Tạ Thanh Nghiên cũng vô cùng để ý tới nam chính, sau khi biết nam chính đã được định ra, anh lập tức nói với Lý Ý muốn lấy tư liệu của Viên Duệ để xem qua, sau khi cẩn thận nghiên cứu xong liền vừa lòng khích lệ Lý Ý thật tinh mắt,

chọn người thật chuẩn.

Lý Ý bị anh khen mà không hiểu ra sao, vì vậy mới khiêm tốn thỉnh giáo ông chủ lớn, “Viên Duệ khiến cậu hài lòng ở chỗ nào vậy?”

Ông chủ Tạ nói: “Tôi rất hài lòng về tuổi tác của anh ta.

..

Lý Ý:.....

Ông chủ Tạ nói: “Tuổi tác của anh ta cũng có thể làm cha của Tiểu Vi rồi, tuổi tác chênh lệch như vậy, chắc chắn sẽ không bị truyền ra tai tiếng.

..

Cho nên đầu tư vài trăm triệu vào một bộ phim, ông chủ Tạ không lo lắng nam chính có thích hợp với nhân vật hay không, cũng không lo lắng kỹ thuật diễn của nam chính là giỏi hay dở, anh chỉ lo lắng nam chính có thể gây tai tiếng với bà xã của anh hay không thôi sao?!!

Có tiền chính là tùy hứng như vậy đấy!

Sau khi đã thống nhất tất cả ý kiến, Viên Duệ thuận lợi trở thành nam chính, người sắm vai hoàng đế trong bộ phim Thiên Hạ.

Lăng Vi cũng không quá quen thuộc đối với Viên Duệ, đời trước lúc cô ra mắt, Viên Duệ đã chìm xuống, cho dù có nhận phim thì cũng là một vài nhân vật không quan trọng, có thể nói hai người hoàn toàn không có tiếp xúc gì với nhau.

Đời này, lúc đoàn phim họp mặt thì hai người mới gặp nhau lần đầu tiên, sau đó cô ngạc nhiên phát hiện, mặc dù Viên Duệ đã đến tuổi trung niên, nhưng tính cách lại vô cùng hoạt bát, nói chuyện rất hài hước, là một người rất dễ gần, đây cũng là điều cô chờ mong từ người hợp tác chung với mình.

Từ rất lâu trước kia, mẹ Tạ đã luôn chờ mong được tiến vào đoàn phim, vì ngày này, bà đã chuẩn bị hết mọi thứ, kịch bản cũng thiếu chút nữa đã bị bà lật đến nát, lời kịch cũng đã học thuộc lòng.

Vào ngày khởi động máy hôm nay, đạo diễn đã rất cổ vũ bà, cảnh diễn đầu

tiên đã sắp xếp cho bà ra trước đây là một cảnh về bữa tiệc mừng thọ của Thái Hậu.

Thái Hậu ung dung cao quý ngồi ở vị trí trên cao, chúng phi tử ngồi ở hai bên, trong tiệc rượu các phi tử đấu võ mồm, tranh đấu gay gắt, còn Thái Hậu thì lại cao cao tại thượng, cao thâm khó đoán nhìn mọi người biểu diễn, cảnh này có yêu cầu rất cao đối với ánh mắt và biểu cảm của mẹ Tạ.

Trước đó mẹ Tạ chưa từng trải qua khóa huấn luyện chuyên ngành nào cả, khi Lăng Vi có ở nhà sẽ giúp bà bù đắp về mặt cảm nhận ống kính, hiện giờ rốt cuộc cũng có thể mang súng thật đạn thật lên chiến trường, không đúng, là lên phim trường, ngoại trừ khẩn trương hưng phấn ra, bà còn hơi hơi muốn đi WC.

Sau khi người dựng đạo cụ là làm xong bước xác nhận cuối cùng, mẹ Tạ lại nhỏ giọng hỏi Lăng Vi, “Mẹ không biết thì ra lúc tôi khẩn trương quá độ sẽ muốn đi WC đó.

..

“Vừa rồi mẹ đã đi một lần rồi, chắc chắn sẽ không mắc nữa đâu, đừng khẩn trương, trong cảnh này mẹ chỉ cần cao quý lãnh điểm ngồi ở trên cao là được.

..

“Nhưng bây giờ mẹ lại muốn đi!” Mẹ Tạ ưu sầu nói, “Đạo diễn Quách trông rất hung dữ!”

Lăng Vi nói: “Tính tình của đạo diễn Quách đã coi như rất tốt rồi, lúc ông ấy giải thích với diễn viên cũng vô cùng kiên nhẫn, mẹ không phải sợ ông ấy, hơn nữa bộ phim này do con trai của mẹ đầu tư, con dâu của mẹ lại là diễn viên chính, chỗ dựa sau lưng mẹ cứng như vậy, ông ấy không dám hung dữ với mẹ đâu!”

Mẹ Tạ:.....

Lăng Vi tiếp tục thuyết phục, “Hơn nữa lời kịch của cảnh này không nhiều lắm, lại không cần di chuyển, như vậy kỳ thật đã rất dễ dàng rồi, mẹ chỉ cần giả làm mẹ chồng ác độc giấu kim trong chăn là được.

”

Mẹ Tạ căng mặt, miễn cưỡng gật đầu.

Bên này Lăng Vi vẫn chưa làm xong công tác xây dựng tâm lý cho bà, bên kia đạo diễn đã kêu mọi người vào chỗ, Lăng Vi chỉ có thể đỡ mẹ Tạ đến vị trí trên cao trước, sau đó cô cũng đi nhanh về chỗ của mình.

Trong cảnh này, Lăng Vi cũng là nhân vật quan trọng, lúc này thân phận của cô đã là phi tử được hoàng đế sủng ái, ở trong hậu cung lục đục lẫn nhau này, cô đã có thân phận địa vị nhất định.

Trong cảnh này, Lăng Vi bá đạo ngông cuồng khẩu chiến với các phi tần, cuối cùng lại được Thái Hậu ban thưởng.

Trước đó, đạo diễn đã giải thích với các diễn viên về cảnh này rồi, sau khi xác nhận xong vị trí liền hô bắt đầu.

Sau khi mẹ Tạ nghe mệnh lệnh từ bên kia xong, cả người lập tức khẽ run lên, cả người đều có chút lúng túng, mấy chiếc máy quay phim đồng loạt chiếu vào bà, tất cả mọi người đều đang nhìn bà, loại trải nghiệm trước nay chưa từng có!

Lúc chúng phi tử hành lễ với bà thì sự khẩn trương trong lòng bà lập tức biến mất, thay vào đó chính là dự cảm vọng được thể hiện vô cùng mãnh liệt.

Sau đó bà cụ lại khẽ giơ tay lên, ý bảo mọi người bình thân, sau đó lại mở miệng nói lời kịch.

“Hôm nay các người đều tới đây để chúc thọ ai gia, ai gia thật vui mừng, đều có thưởng.

”

Bà cụ vừa nói những lời này ra xong đã bị kêu dừng, đạo diễn Quách Khải cầm microphone, nói với mẹ Tạ: “Biểu cảm không đúng, quá lạnh lùng, diễn lại lần nữa.

..

Vì thế bà cụ lại diễn lại một lần, sau đó vẫn bị Quách Khải kêu dừng, “Nụ cười tự nhiên một chút, diễn lại lần nữa.

..

Sau đó diễn thêm hai lần nữa đều không được, biểu cảm của mẹ Tạ đã có chút suy sụp.

So sánh với tình huống lớn như bây giờ, bà cảm thấy những trò chơi diễn xuất lúc ở nhà, quả thực giống y như trẻ con chơi nhà chòi vậy.

Thì ra đóng phim thật sự lại khó khăn như vậy!

Lăng Vi ở bên cạnh nhìn thấy cũng rất sốt ruột, nhưng vị trí của cô cách bà cụ hơi xa, lúc đạo diễn không kêu nghỉ ngơi, cô cũng không thể đi loạn.

Cuối cùng, đạo diễn Quách lại tự mình qua đi cầm tay chỉ việc, giảng dạy cho mẹ Tạ nghe.

Đạo diễn Quách cũng không hung hăng với bà, ngược lại vừa tới đã khen bà, “Bác gái à, bác nói lời kịch rất tốt, nắm tiết tấu rất không tồi, nhưng biểu cảm và ánh mắt lại có chút vấn đề.

..

Mẹ Tạ ngượng ngùng nói: “Xin lỗi.

..

“Tôi cảm thấy bác vẫn có thực lực, chỉ là vừa mới bắt đầu vẫn chưa tìm được cảm xúc mà thôi, lúc biểu diễn thì lại dùng quá nhiều sức, bác chỉ cần tự nhiên một chút là được rồi.

” Quách Khải bắt đầu dạy điểm quan trọng cho bà, còn nửa ngồi xổm xuống trước mặt bà cụ, “Bác nhìn vào hai mắt của tôi này, nhìn kỹ ánh mắt của tôi một chút, là vừa mang ý cười vừa mang vẻ tính kế, đồng thời cũng có chút thương thức đối với hậu bối.

..

Đạo diễn Quách nói xong lại làm mẫu cho mẹ Tạ xem thử một lần, sau đó hơi cười cười với bà.

Mẹ Tạ đưa mắt nhìn ông ấy, nhưng nhìn chưa tới hai giây thì đã đỏ mặt cúi đầu nói: “Tôi ngại nhìn ông.....”

Đạo diễn Quách:.....

Có cảm giác hình như không cẩn thận đã đùa giỡn một bà lão rồi.

.

Chương 120: Chương 120

Quách Khải sống đến 50 tuổi, tự nhận là một người chính trực, tuy giới giải trí phức tạp, nhưng ông ấy vẫn luôn giữ mình trong sạch, không chấp nhận lỗi làm việc ô hợp, chỉ là hoàn toàn không ngờ kết quả lại là khó giữ khí tiết tuổi già, không cẩn thận đi đùa giỡn bà lão nhà người ta!
Tình huống này thật sự rất xấu hổ.

Đạo diễn Quách cảm thấy mình phải nên giúp đỡ một chút, “Không phải, tôi đang làm mẫu, hiểu không?”

Bà cụ gật đầu, “Tôi hiểu tôi hiểu, nhưng mặt của ông trông mướt mà như thế lại lộ ra nụ cười như vậy.....” Làm người ta không thể nhìn thẳng!
Nhưng nửa câu sau bà không mặt mũi nói ra.

Diện mạo của Quách Khải cũng coi như đoan chính, nhưng lại có hơi mập, trên mặt có không ít thịt thà, lúc ông ấy cười với bà cụ thì thịt thà trên mặt liền nhăn thành một đống, bởi vì hai người cách nhau hơi gần, cho nên vừa nhìn đã cảm thấy có chút buồn cười, bà cụ thiếu chút nữa đã nhịn không được mà bật cười to, lúc này cũng đã nghẹn đến mức đỏ mặt.

Đạo diễn Quách:.....

Còn tưởng rằng trong lúc vô tình mình có thể phong lưu một phen, hoá ra là bị ghét bỏ! Hừ!

“Vậy bác tự mình lĩnh hội đi, nếu thật sự không được thì kêu Lăng Vi tới dạy bác!” Đạo diễn Quách nói xong lời này thì lập tức thở phò phò đứng dậy rời đi.

Bởi vì sân diễn rất lớn, hai người lại nhỏ giọng nói chuyện, cho nên người đứng ở bên ngoài nghe không rõ hai người đang nói cái gì, còn tưởng rằng

đạo diễn Quách thật sự đang kiên nhẫn chỉ điểm bà cụ, vì vậy không khỏi cảm thán có tiền chính là lớn nhất, một đạo diễn nổi tiếng như đạo diễn Quách cũng phải đi theo lấy lòng mẹ của nhà đầu tư!

Cũng không biết có phải do Quách Khải giải thích thật sự có ích hay bà cụ tự mình cân nhắc lại một chút, mà lần quay này lại được cho qua, lúc đang nghe thấy đạo diễn kêu OK, mẹ Tạ kích động đến mức thiếu chút nữa đã đứng lên reo hò, đây chính là lần biểu diễn chân chính đầu tiên kể từ lúc bà chào đời tới nay, vậy mà lại được qua, loại cảm giác này đúng là quá tốt đẹp!

Nhưng kỳ thật cũng chỉ có cảnh của bà cụ là được qua mà thôi, cảnh tiệc mừng thọ vẫn chưa được quay xong, nhưng lúc sau bà cụ lại như được đả thông hai mạch Nhâm Đốc, ống kính vừa quay đến bà, bà đều có thể hoàn thành phần biểu diễn của mình rất tốt.

Đêm đó khi trở lại biệt thự, bà cụ hưng phấn kêu lão Nghiêm chuẩn bị một bàn đồ ăn ngon, còn khai một chai champagne, mọi người tụ lại cùng nhau chúc mừng hôm nay bà cụ mở màn thắng lợi.

Lúc ăn cơm, bà còn y như đứa con nít gọi điện thoại cho Tạ Thanh Hoa, nói với anh ấy hôm nay đóng phim như thế nào, mặc dù ngày thường Tạ Thanh Hoa luôn thích hủy sân khấu của mẹ Tạ, nhưng lúc này khi mẹ Tạ lại nhải nói về chuyện ở phim trường, anh ấy cũng rất kiên nhẫn lắng nghe bà nói, thỉnh thoảng còn sẽ hỏi vài câu, cho thấy anh ấy thật sự đang nghiêm túc lắng nghe.

Nghe thấy mẹ Tạ miêu tả tình cảnh đạo diễn Quách giảng dạy cách diễn cho bà, ở đây ngoại trừ lão Nghiêm không biết cười và bé Tạ ngây thơ mờ mịt ra, những người khác đều ghen cười một trận, nhưng Tạ Thanh Hoa lại nghiêm trang nói với bà cụ, “Ở phim trường, tất cả mọi người đều là tiền bối của mẹ, mặc kệ là ai thì kinh nghiệm của bọn họ cũng đều sẽ phong phú hơn mẹ, cho nên phải khiêm tốn nghe người khác hướng dẫn, như vậy mới có thể thu được kinh nghiệm.

..

Bởi vì đang ăn cái gì đó làm mẹ Tạ bị ghen lại không nói chuyện, cho nên Tạ Thanh Hoa giáo dục mẹ Tạ, người ở đây đều nghe thấy, bầu không khí

không khỏi trở nên nghiêm túc, ai cũng cảm thấy Tạ Thanh Hoa không hổ là giáo viên của nhân dân, lời nói ra luôn có đạo lý, ngay cả mẹ ruột cũng phải chịu ảnh hưởng giáo dục.

Mẹ Tạ cạn lời trợn trắng mắt, “Mẹ biết rồi, thầy Tạ.

..

Tạ Thanh Hoa cười nhẹ, “Thời tiết đã trở lạnh, ra cửa phải nhớ giữ ấm, lúc nên tiêu tiền thì cứ việc tiêu, dù sao anh hai cũng rất biết kiếm tiền mà.

..

Mọi người:.....

Bà nhíu mày: “Được rồi được rồi, cứ như vậy đi, mẹ muốn tiếp tục ăn cơm.

..

Tạ Thanh Hoa lại cứ tiếp tục nói: “Khi ra ngoài phải nghe lời chị dâu một chút.

..

Lăng Vi:.....

Lời dặn dò thế này cũng chẳng ra cái gì, bà cụ đâu phải con nít, vì sao lại phải nghe lời cô??

Mẹ Tạ không chờ anh ấy nói xong đã trực tiếp cắt ngang, quay đầu lại nhìn thì thấy biểu cảm của mọi người đều là 囧囧, bà cười gượng hai tiếng rồi nói: “Đứa nhỏ Thanh Hoa này còn biết niệm kinh hơn cả Đường Tăng!”

Lăng Vi giúp bé Tạ lột tôm, sau đó lại lột cho bà cụ một con, nghe thấy bà muốn mắng người thì liền cười nói: “Lần đầu tiên rời nhà lâu như vậy, chú ấy cũng chỉ lo lắng cho mẹ mà thôi.

..

Cũng không biết có phải do di truyền hay không, mà Lăng Vi vẫn luôn cảm thấy tính cách của người nhà họ Tạ đều cực kỳ tốt, bà cụ, Thanh Nghiên, Thanh Hoa, bảo bảo, mỗi người đều cực kỳ tốt, làm mọi người không thể tự kiềm chế được mà muốn đến gần bọn họ, nhìn chăm chăm vào bọn họ.

“Đứa nhỏ này tuổi còn trẻ đã như ông cụ non, khó trách A Thanh chướng mắt nó.

” Bà cụ gấp con tôm đã lột vỏ của Lãng Vi lên ăn ngon lành.

A Tuệ bưng một chén chè đi lên, đúng lúc nghe được lời bà cụ nói, liền trả lời: “A Thanh làm gì chướng mắt cậu Thanh Hoa, trong lòng của nó thật sự rất thích thì có, nhưng nó lại cảm thấy mình không xứng với cậu chủ, hai người không biết đâu, bây giờ mỗi buổi tối A Thanh đều đọc sách đến khuya.

”

Lãng Vi nghi hoặc hỏi, “Đọc sách gì?”

A Tuệ đột nhiên che miệng lại, “Có phải tôi nói quá nhiều rồi hay không!”

Bà Tạ buông đũa xuống, “Không phải bà vẫn còn chưa bắt đầu nói sao?”

A Tuệ do dự một chút, mới nói: “A Thanh báo danh thi đại học, nó chỉ mới tốt nghiệp cấp hai, nhưng cậu Thanh Hoa lại là sinh viên cao học của đại học Bắc Kinh, bây giờ còn là thầy giáo, A Thanh cảm thấy mình thật sự không xứng với cậu ấy, nó cũng có áp lực rất lớn.

”

Lãng Vi nghe xong không khỏi thở dài, “Mỗi người đều có đủ loại phiền não của riêng mình.

”

Bà Tạ chặc chặc hai tiếng, nói: “Kỳ thật đều là lo sợ không đâu, chỉ cần hai người yêu nhau thì đó chính là bình đẳng rồi, làm gì có ai xứng không với ai, mẹ cũng đâu yêu cầu môn đăng hộ đối, đứa nhỏ này căn bản chính là nghĩ quá nhiều!”

A Tuệ nói: “Tôi cũng thường xuyên khuyên nó như vậy, nhưng vô dụng, có chấp y như tảng đá vậy.

”

Lãng Vi nói: “Có lẽ Thanh Hoa chính là thích cô ấy như vậy đấy, có lý tưởng và kiên trì của riêng mình.

..

Bà Tạ xua xua tay nói: “Không nói cái này nữa, nhanh ăn cơm đi, đồ ăn cũng nguội rồi, A Tuệ bà cũng ngồi xuống ăn đi.

..

Từ sau khi đi đến Hoàn Điểm, người một nhà cũng không có phân chia trên dưới, ngày thường tất cả mọi người đều ngồi chung một bàn ăn cơm, lại cảm thấy nhiều người cùng nhau ăn cơm như vậy, khẩu vị cũng tốt hơn nhiều.

Nhưng còn chưa ăn được bao nhiêu, mẹ Tạ lại ngồi không yên, buông chén đũa xuống, nói: “Mẹ gọi điện thoại cho Thanh Nghiên.

..

Lăng Vi nghe xong cong môi cười trộm, khi bà vui vẻ lên thì trông y như con nít vậy, “Hai ngày nay anh ấy sinh bệnh, cũng không biết có phải do ăn cơm ở nhà ăn của công ty hay không nữa.

..

Mẹ Tạ bầm di động, cười nói: “Nó đã lớn như vậy rồi, không cần lo lắng mấy chuyện đó, đồ ăn trong nhà ăn cũng khá ngon.

..

Khi nói chuyện, điện thoại cũng được bắt máy, mẹ Tạ thuận tay bấm loa ngoài, “Thanh Nghiên, đang làm gì vậy? Ăn cơm chưa?”

“Mẹ, con đang ăn đây.

” Ở chỗ Tạ Thanh Nghiên hình như có chút âm ỉ, mơ hồ còn nghe được tiếng mời rượu.

Mẹ Tạ cũng nghe ra, hỏi anh: “Con đang xã giao à?”

Tạ Thanh Nghiên trả lời: “Đúng vậy, từ chối không được.

..

Mẹ Tạ trừng mắt, lo lắng nói: “Con đang bị bệnh còn đi xã giao? Con không muốn sống nữa à?!”

Tạ Thanh Nghiê n nói: “Con không..... Con không có việc gì, cũng sắp khỏe lại rồi.

”

Lă ng Vi:.....

Bệnh này của anh thật đúng là tới vội vàng mà đi cũng vội vàng nha.

Mẹ Tạ không nghi ngờ anh, lại tiếp tục khuyên nhủ: “Tiền có kiếm cũng không hết, thân thể khỏe mạnh mới là quan trọng nhất, bây giờ con cũng là người đã có vợ, phải yêu quý bản thân một chút.

”

Tạ Thanh Nghiê n nói: “Biết rồi, hôm nay mẹ đóng phim thể nào? Có thích ứng được không?”

Nhắc tới đóng phim, mẹ Tạ lập tức hăng hái, nói: “Mẹ đang định nói với con đây, hôm nay đạo diễn khen mẹ, nói mẹ có tài năng.

”

Tạ Thanh Nghiê n cười nhẹ: “Vâng vâng vâng, mẹ mới 65 tuổi, sự nghiệp vừa mới khởi bước, tiếp tục nỗ lực đi, người trẻ tuổi!”

Mẹ Tạ cười ha hả rồi nói: “Đương nhiên, chờ xem mẹ cai trị giới giải trí như thế nào!”

Mọi người:.....

Tạ Thanh Nghiê n cũng cười ha ha ở đầu dây bên kia, “Vợ con có ở bên cạnh mẹ hay không? Để cô ấy nói hai câu với con đi.

”

Mẹ Tạ ngẩng đầu lên chớp chớp mắt với Lă ng Vi, sau đó đưa điện thoại di động cho cô, “Vào phòng khách nghe đi, bọn mẹ không nghe trộm đâu.

”

“Mới không sợ mọi người nghe.

” Lă ng Vi cười nói, nhưng vẫn nhận lấy di động, đứng dậy rời khỏi bàn ăn,

sau khi tắt loa ngoài xong mới nói với người ở bên kia đầu dây: “Anh à, có phải đang uống rượu hay không?”

“Chỉ uống một chút thôi, bảo bối.

” Tạ Thanh Nghiên cười khẽ.

Lăng Vi nhíu mày: “Sức khỏe của anh mới vừa tốt lên, không thể xằng bậy, xã giao xong về sớm một chút, 10 giờ em sẽ gọi video kiểm tra.

”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Tuân mệnh, bà xã đại nhân!”

Hai người lại hàn huyên vài câu rồi mới cúp điện thoại, Lăng Vi lại xoay người trở về bàn ăn tiếp tục ăn cho xong cơm chiều.

Hôm nay là ngày phát sóng tập đầu của phim 《Cung Tường Liễu》, cho nên sau bữa cơm chiều, cả nhà đều đồng loạt ngồi thủ sẵn ở trước TV trong phòng khách, góp một viên gạch cho ratings của bộ phim.

Lăng Vi cắn hạt dưa, sau đó xếp thịt của hạt dưa thành một ngọn núi nhỏ, rồi đút từng hạt từng hạt vào trong miệng bé Tạ, bé Tạ cứ không ngừng nhai nhai nhai, ăn đến cảm thấy mỹ mãn.

Bộ phim truyền hình này vừa được chiếu thì năng lượng đã rất cao, Lam Nhược diễn vai phi tử bị vu oan, phi tử này cái khó ló cái khôn, nghĩ ra cách giả bệnh ứng phó, sau đó nàng ta rửa sạch trang dung tinh xảo, sau đó lại lấy phấn màu trắng ra thoa lên mặt, làm cả khuôn mặt trông trắng bệch không còn một chút máu.

Lăng Vi lập tức dừng động tác cắn hạt dưa lại, cẩn thận nhìn chăm chăm vào gương mặt trong màn hình, mơ hồ cảm thấy rất quen thuộc.....

Hôm trước lúc Tạ Thanh Nghiên sinh bệnh, hai người gọi video, lúc ấy cô đã cảm thấy khuôn mặt trắng bệch của Tạ Thanh Nghiên thật sự rất mất tự nhiên, chẳng lẽ anh trang điểm??? Anh biết làm sao?

Suy nghĩ một hồi, Lăng Vi cầm lấy di động gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên, “Anh à, khi nào anh mới có thời gian rảnh để đi đến đây?”

Tạ Thanh Nghiên: “Nhớ anh?”

Lăng Vi âm thầm cắn răng: “Nhớ muốn chết!”

Tạ Thanh Nghiên cười: “Vậy để xem cuối tuần này anh có thời gian để tới đó một chuyến hay không.

”

Lăng Vi: “Thật sao, anh ơi, anh thật tốt.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Nên thôi.

”

Lăng Vi: “Vậy anh thuận tiện mang tới giúp em một thứ đi, chính là cái hộp trang điểm trên bàn của em đây, anh mang hết tới đây đi.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Không thành vấn đề.

”

Lăng Vi: “Yêu anh.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Ngoan ngoan chờ anh tới sủng hạnh em ~”

Lăng Vi cười lạnh: “Em nhất định sẽ chiêu đãi anh thật tốt!”.

Chương 121: Chương 121

Gửi tin nhắn cho Tạ Thanh Nghiên, Lăng Vi liền cảm thấy buồn cười, hai vợ chồng lại còn bắt đầu đấu trí đấu dũng, quả thực còn kích thích hơn cả cung đấu trong phim, nhưng ngẫm lại thì cũng có một chút kích động nha.

Kế tiếp, Lăng Vi lại mang tâm trạng khẩn trương hưng phấn chờ mong anh đến làm bạn, trước cuối tuần hai ngày, ngay cả mẹ Tạ cũng nhìn ra cô không thích hợp, “Sao hai ngày nay thấy con hưng phấn quá vậy?”

Lăng Vi sờ sờ mặt mình, “Có sao?”

“Có, rất rõ ràng, có phải bởi vì Thanh Nghiên muốn tới đây hay không?” Mẹ Tạ cười tủm tỉm nói.

Trên mặt Lăng Vi lập tức lộ vẻ ngượng ngùng, nhưng trong lòng lại nghĩ: con đúng là đang chờ mong anh ấy tới, nhưng chắc chắn không phải như ý mẹ nghĩ đâu.

Nhưng hôm nay là thứ sáu, trước một ngày Tạ Thanh Nghiên tới, Lăng Vi lại nhìn thấy một người làm cô không vui nổi, người đó chính là Kỳ Kỳ.

Đời trước, Diệp Tử Sở vừa theo đuổi cô, vừa ái muội không rõ ràng với Kỳ Kỳ, ngay từ đầu Lăng Vi cũng không cảm giác được gì, sau khi sống chung với Diệp Tử Sở hơn một năm sau mới phát hiện mình bị ngoại tình, sau đó đã tức muốn học máu mà chia tay, khi đó Lăng Vi hận Diệp Tử Sở, cũng hận lây cả cái người tên Kỳ Kỳ này.

Lúc ấy, tin tức Lăng Vi và Diệp Tử Sở yêu đương được công khai, dựa vào của mức độ nổi tiếng của Lăng Vi, Kỳ Kỳ không thể không biết chuyện này, nhưng Kỳ Kỳ vẫn chấp nhận dây dưa không rõ ràng với Diệp Tử Sở, từ điều

đó cho thấy, người phụ nữ này cũng không phải loại người đứng đắn gì.

Đời trước, mãi cho đến năm ba mươi tuổi, Lăng Vi mới biết đến sự tồn tại của người tên Kỳ Kỳ này, mà đời này cô lại gặp được cô ta sớm hơn.

Lúc này kỳ Kỳ Kỳ trông rất trẻ tuổi, rất đơn thuần, lúc cười rộ lên trên khóe miệng còn có hai má lúm đồng tiền đáng yêu, cô gái đáng yêu như vậy, cô hoàn toàn không ngờ được cô ta sẽ cam tâm làm tiểu tam cho người khác.

Bởi vì có ký ức của đời trước, biết rõ bộ mặt thật của gương mặt này, cho nên cho dù bây giờ Kỳ Kỳ nhìn có đáng yêu đi nữa, Lăng Vi cũng không nhìn cô ta với ánh mắt tốt đẹp được.

Kỳ Kỳ là tới phỏng vấn nhận vai một nhân vật râu ria, cũng không biết nhân vật này có thể bị cắt mất trong phần hậu kỳ hay không, Lăng Vi đúng lúc đang ăn điểm tâm ở phòng nghỉ, bởi vì thời tiết quá lạnh, cho nên ngoại trừ ba bữa cơm ngày thường, lão Nghiêm còn sẽ đưa điểm tâm hoặc canh nóng tới cho cô và bà Tạ, đảm bảo hai người lúc nào cũng thể ăn đồ ăn ấm áp vào bụng.

Hôm nay ông ấy đưa chè tới, chua chua ngọt ngọt, Lăng Vi rất thích, vì vậy đã cầm lên ăn liền hai chén, sau đó không cẩn thận đã ăn đến no căng, khi đang đi tới lui ở trong phòng nghỉ để tiêu hóa, thì Kỳ Kỳ bỗng nhiên đi vào.

Lăng Vi đúng lúc quay sang đối mặt với cô ta, chờ sau khi cô nhìn thấy rõ ràng là ai thì thiếu chút nữa đã phun hết chè vừa ăn ra ngoài.

Khi Kỳ Kỳ nhìn thấy cô thì cũng bị dọa nháy dưng, nhưng đó là bởi vì hưng phấn quá độ, sau đó cô ta che miệng lại, tròng lớn hai mắt, cả người thoát nhìn đều cứng lại, sau đó gian nan mở miệng nói: “Lăng..... Lăng Vi, chào, chào chị, em ! em là fan của chị.

..

Đối mặt với Kỳ Kỳ, Lăng Vi thật sự cười không nổi, trong lòng lại suy đoán, vào lúc này không biết Kỳ Kỳ có thông đồng với Diệp Tử Sở hay chưa.

Cuối cùng Lăng Vi chỉ lạnh nhạt cong khóe môi lên, trả lời: “Chào cô, cô tới đây làm gì?” Vi tính bảo mật, lúc đoàn phim đang quay, hình như người lạ đều sẽ không được tiến vào.

“Em..... Tới phỏng vấn.

” Kỳ Kỳ rút cổ, thoát nhìn không có chút khí chất nào cả.

“Nhân vật nào?” Lăng Vi nhìn cô ta.

Kỳ Kỳ vội vàng nói tên nhân vật ra, Lăng Vi gật gật đầu, cô biết đó chỉ là một nhân vật không đáng nhắc tới.

Sau đó rất nhanh đã có người phụ trách chạy tới kêu Lăng Vi chuẩn bị quay, Lăng Vi cũng không nói chuyện với Kỳ Kỳ nữa, chỉ là sau khi rời khỏi phòng nghỉ một lúc, cô lại nói với Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh, “Em đi nói với chị Lý, diễn viên tên Kỳ Kỳ này, không được nhận.

”

Mặc dù Kỳ Kỳ chỉ tới phỏng vấn nhận vai một nhân vật nhỏ, nhưng Lăng Vi đặc biệt không muốn nhìn thấy người này xuất hiện ở trước mặt cô.

Trần Tiểu Nhược hỏi: “Nếu chị Lý em tại sao, em phải nói như thế nào.

”

Lăng Vi nói, “Em cứ nói, nhân phẩm của người này có vấn đề, chị Vi quen biết cô ta.

”

Trần Tiểu Nhược gật gật đầu, sau đó xoay người nhanh chân chạy đi tìm Lý Ý.

Lăng Vi biết, nếu cô đã mở miệng nói như vậy, Lý Ý chắc chắn sẽ không giữ người, nghĩ như vậy, khói mù trong lòng Lăng Vi mới chậm rãi tản ra, mặc

dù cô không muốn nhớ lại những chuyện của đời trước, nhưng khi gặp lại những người có liên quan tới cô ở đời trước, tâm trạng của cô sẽ luôn không tự chủ được mà trở nên kém đi.

Thân là một nữ chính của một bộ phim lớn, nhiệm vụ đóng phim mỗi ngày của Lăng Vi vô cùng nặng nề, có đôi khi cả ngày đều không được nghỉ ngơi mà phải diễn liên tục, ngay cả ăn cơm cũng ngại lãng phí thời gian, mùa đông thời tiết trở lạnh, đồ diễn rất nặng, đồ trang sức cũng nặng, cả ngày quay chụp với cường độ cao như vậy, mỗi lần về nhà, cô gần như đều nằm liệt ở trên xe bảo mẫu.

Đêm nay cũng không ngoại lệ, vẫn luôn quay đến gần khuya, cô tháo trang sức xong liền bọc áo choàng lông vũ thật dày đi lên bảo mẫu xe, kết quả xe chạy chưa được mười mấy phút, cô đã ngủ đến bất tỉnh nhân sự ở trong xe.

Chờ tới khi về đến nhà, cô cũng có chút không muốn xuống xe, mơ mơ màng màng nói với lão Nghiêm: “Đêm nay con sẽ ngủ ở trong xe.

..

Vừa nghe cô nói như thế, lão Nghiêm luôn mang khuôn mặt liệt cũng thiếu chút nữa đã giữ không được.

Lúc này, cửa lớn của biệt thự bị mở ra, một người đàn ông có thân hình cao ráo đi ra từ trong nhà, người đó đúng là Tạ Thanh Nghiênn vừa mới chạy tới không được bao lâu.

Sau đó anh nhanh chóng mở cửa xe ra, thoải mái bế ngang cô lên rồi nhanh chóng đi vào nhà, toàn bộ quá trình đều không đến hai phút.

Lăng Vi vốn đang rất buồn ngủ, kết quả bị xốc lên một cái, cả người cũng lập tức thanh tỉnh, chờ sau khi nhìn thấy rõ người ôm cô là ai xong, lúc này mới an tâm giao bản thân cho anh.

Cô cọ cọ mặt mình vào trước ngực anh, Lăng Vi nhanh chóng ngửi được hương vị vừa dễ ngủ lại quen trên người anh, nhịn không được thì thắm

gọi: “Ông xã ~~”

Một câu ông xã mềm như bông bật ra, làm Tạ Thanh Nghiên đang đi tới cầu thang thiếu chút nữa đã mềm chân, anh vội vàng căng chặt cánh tay ôm cô chặt hơn, cười nói: “Có phải nhớ anh hay không?”

“Nhớ muốn chết.

” Lãng Vi râm rì nói một câu ở trong lòng ngực của anh.

Trong lòng Tạ Thanh Nghiên lập tức trở nên vui vẻ, “Vây lát nữa về phòng rồi, hãy nói em nhớ anh nhiều bao nhiêu nha.

..

Nhưng chờ đến khi Tạ Thanh Nghiên ôm Lãng Vi lên phòng của bọn họ ở lầu ba rồi, anh mới phát hiện mất một hồi dụ dỗ, Lãng Vi lại mệt mà ngủ mất.

Vây mà lại mệt đến mức này!!!

Tạ Thanh Nghiên vừa buồn cười lại vừa đau lòng, hôn lên trán cô một cái rồi mới nhẹ tay nhẹ chân đặt cô lên trên giường, sau đó lại cởi áo khoác cởi giày cho cô, toàn bộ quá trình Lãng Vi đều yên tĩnh ngủ say, mặc cho Tạ Thanh Nghiên tùy ý lăn lộn.

Buổi sáng ngày hôm sau Lãng Vi không có cảnh diễn, Trần Tiểu Nhược cũng không có tới đánh thức cô, Lãng Vi ngủ thẳng đến 10 giờ mới tỉnh lại, vừa mới mở hai mắt ra đã nhìn thấy người đàn ông của mình đang nằm nghiêng của bên cạnh cô nhìn cô.

“Anh đang làm gì đó?” Giọng nói của Lãng Vi có chút khô khốc.

“Anh đang hôn người đẹp ngủ say của anh.

” Tạ Thanh Nghiên nói, sau đó lại đi rót cho Lãng Vi ly nước.

Lãng Vi ngồi dậy nhận lấy ly nước một hơi uống cạn, sau đó lại hỏi anh, “Tối hôm qua anh tới lúc nào?”

Tạ Thanh Nghiên ôm chặt cô, nhẹ nhàng cọ lên má cô, nói: “Khoảng 11 giờ, mỗi ngày em đều đóng phim đến mệt như vậy sao?”

Lăng Vi tìm một tư thế thoải mái ở trong lòng ngực của anh rồi nói: “Đúng vậy, ai bảo em là nữ chính chứ.

”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Sớm biết như vậy đã không cho em làm nữ chính gì đó rồi.

”

“Anh dám!”

“Làm nữ chính cho một mình anh là được rồi.

” Anh dụi dụi nói.

Lăng Vi:.....

Người này thật là, lời âu yếm há mồm là có thể nói ra được ngay, nghĩ đến đây, Lăng Vi ngẩng đầu lên nhìn anh: “Có mang hộp trang điểm của em tới không?”

Tạ Thanh Nghiên chỉ lên trên bàn, “Có mang theo.

”

Lăng Vi lập tức tránh khỏi cái ôm của anh, xoay người xuống giường đi nhìn mấy món đồ trang điểm, sau đó lấy toàn bộ phần màu trắng ra nhìn thì phát hiện toàn bộ đều hoàn hảo không có khuyết điểm, y như đồ mới vậy.

“Làm sao vậy?” Tạ Thanh Nghiên bước lên phía trước, nghi hoặc hỏi cô,

“Mấy món đồ trang điểm này có vấn đề sao?”

Lăng Vi gật gật đầu nói: “Vấn đề lớn, ngày sản xuất của hai cái chai này quá mới!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chương 122: Chương 122

Lăng Vi cầm cái chai rồi ngửa đầu lên nhìn anh, trong ánh mắt có ý cười nhàn nhạt cùng với chút đắc ý, trông rất giảo hoạt tinh nghịch.

Tạ Thanh Nghiên yêu chết đáng vẻ này của cô rồi, rất muốn đưa tay kéo cô vào trong lòng ngực, sau đó xoa nắn cô từ trên xuống dưới một phen. Nhưng lúc này vẫn chưa thể động thủ, bởi vì người phụ nữ này rõ ràng đã phát hiện anh đã động tay chân lên đồ trang điểm rồi.

Bây giờ anh nên nghĩ là muốn thắng thần hồng được khoan hồng hay là muốn kháng cự sẽ bị nghiêm trị đây.

Tạ Thanh Nghiên tự nhận mình có thể cẩn thận trong bất cứ chuyện gì, vậy rốt cuộc cô nhìn ra manh mối từ đâu?

“Sinh bệnh? Sốt cao? Còn gọi điện thoại than phiền với mẹ, ông chủ Tạ à, kỹ thuật diễn của anh thật tinh vi nha, lại còn giở thủ đoạn trên người bà xã của mình, rất được nha, có còn muốn sống nữa hay không!” Lăng Vi cười lạnh nhìn anh, thuận tiện ném hai cái chai qua chỗ anh.

Tạ Thanh Nghiên vội vàng đón lấy hai cái chai, cười trừ nói: “Là ông xã của anh hậu tương lai, anh cũng cần phải có chút bản lĩnh mà.”

Lăng Vi khoanh tay trước ngực, liếc mắt nhìn anh một cái, sau đó đi trở về mép giường ngồi xuống, trông dáng vẻ vô cùng cao quý lãnh diễm, “Bản lĩnh gì? Bản lĩnh hãm hại lừa gạt sao?”

Tạ Thanh Nghiên đặt hai cái chai lên trên bàn, sau đó bước nhanh tới ngồi xổm xuống trước mặt cô, nếu anh có cái đuôi, chắc chắn lúc này nó đã không ngừng vẫy vẫy, anh giả vờ đáng thương nói: “Bà xã, anh cũng hết cách rồi, chúng ta cách nhau khá xa, em lại không để ý tới anh, anh cảm thấy sợ hãi, cho nên chỉ có thể bày ra hạ sách này, yêu xa thật sự rất không có cảm giác an toàn.”

Không có cảm giác an toàn?? Anh là loại người này sẽ không có cảm giác an toàn sao? Tin anh mới là lạ đó!

Lăng Vi cũng không nói lời vô nghĩa với anh nữa, “Nói đi, chuẩn bị chịu phạt thế nào?”

Từ sau khi hai người ở bên nhau, cô thật đúng là chưa từng trở mặt với anh, lần nào cũng dễ dàng bị anh hi hi ha ha dỗ dành cho qua, mặc kệ là như thế nào, hôm nay nhất định phải cho anh một bài học mới được!

Vừa nghe đến chịu phạt, lông mày của Tạ Thanh Nghiên không nhăn một cái, hai người ở bên nhau lâu như vậy, anh sớm đã hiểu rõ tính tình của Lăng Vi ở trong lòng bàn tay, cô căn bản sẽ không thật sự tức giận với anh, nói là trừng phạt thì cũng chỉ là tình thú giữa hai vợ chồng mà thôi, làm ầm ĩ một hồi cũng sẽ cho qua.

Phân tích đến đây xong, anh sáng khoái cười nói: “Bảo bối, em muốn phạt anh như thế nào?”

Lăng Vi bắt chéo chân, nhướn mày nói: “Đều nghe theo em?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Đều nghe em, chỉ cần em vui là được.”

Lúc này Lăng Vi mới cong môi cười, duỗi tay sờ sờ cầm anh, ngọt ngào cười nói: “Thật ngoan, chờ ở đây đi.” Nói xong lời này, cô liền đứng dậy đi đến trước tủ quần áo, kéo ngăn tủ ra, sau đó nhanh chóng lấy ra một bộ quần áo.

Tạ Thanh Nghiên nhìn một loạt động tác của cô, trong lòng khẽ rơi lộp bộp một chút, nghĩ thầm đây chính là cái hố đã đào sẵn, chỉ chờ anh tới là nhảy vào sao?

Lăng Vi lấy một bộ quần áo mỏng màu hồng nhạt đưa tới cho anh, “Mặc bộ này vào rồi múa cho em xem một đoạn, em sẽ cho qua, thế nào, có phải cảm thấy em rất yêu anh hay không, em cũng không nợ phạt anh nha!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chỉ cần nhìn một cái, anh đã biết chắc chắn đây không phải bộ quần áo đứng đắn gì rồi, mặc dù quần áo bị cuốn thành một cục, nhưng dựa vào xúc giác nhạy bén của anh thì chắc chắn đây là một bộ trang phục tình thú, nếu anh không đoán sai, bộ này chính là được lấy ra từ trong đồng hồ anh gửi tới.

Xem ra ở đây không chỉ có cái hố chờ anh nhảy xuống, mà đây còn là cái hố do anh tự đào nữa.

Nhưng bộ váy có ren mỏng manh màu hồng nhạt mộng mơ này nhìn thế nào cũng không giống thứ đàn ông có thể mặc, vậy mà cô còn muốn anh

mặc vào để nhảy múa, cô có nhìn nổi không đây?? Từ khi bà xã đại nhân lại nuôi ra sở thích quái dị như vậy?

Tạ Thanh Nghiên duỗi tay cầm lấy chiếc váy gơ lên thì phát hiện anh lại có thể nhìn xuyên qua nó, sau đó anh còn rõ ràng nhìn thấy nụ cười đầy âm mưu trên mặt Lăng Vi nữa, trong lòng chỉ có thể cảm khái, bộ đồ này quá mỏng rồi.

Sau đó anh lại tự nhiên tưởng tượng đến bộ dáng của Lăng Vi khi mặc bộ đồ này lác mông đi đến trước mặt anh, Ặc..... muốn chảy máu mũi.

“Bảo bối, cái này anh mua cho em, là kích cỡ của em, anh có muốn mặc cũng mặc không vừa nha!” Tạ Thanh Nghiên bắt đắ dĩ quơ quơ chiếc váy trên tay, còn cố gắng giả vờ ra thành bộ dáng rất phối hợp nữa.

“Yên tâm đi, em đã nhờ A Tuệ sửa lại lớn hơn rồi, anh nhất định sẽ mặc vừa.”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Người phụ nữ này thật sự đã học hư rồi! Vậy mà lại dám mang trang phục gợi cảm đi sửa? Thật là có tiền đồ!

“Thật sự muốn anh mặc sao? Em không sợ cay mắt?” Tạ Thanh Nghiên bắt đắ dĩ thở dài, bà xã đã bị mình cưng chiều thành như vậy, bây giờ có quý cũng phải tiếp tục cưng chiều thôi.

Lăng Vi xoa xoa tay, cười nói: “Anh đẹp trai như vậy, chắc chắn sẽ không cay mắt, đại lão gia mặc đồ nữ, rất đáng yêu!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Đại lão gia mặc đồ nữ, cũng phải khen cô đã bỏ công nghĩ ra nha!

Được rồi, mắt mặt trước mặt bà xã của mình một lần cũng không có gì, dù sao da mặt của anh cũng đủ dày, nếu lát nữa biểu hiện tốt một chút, nói không chừng còn có thể ôm bà xã lăn giường một hồi.

Nghĩ như vậy, động tác cởi quần áo của Tạ Thanh Nghiên lập tức trở nên vô cùng nhanh nhẹn.

Lăng Vi ở bên cạnh chờ mong nói: “Độ ấm có đủ không? Không đủ em sẽ chỉnh điều hòa cho cao lên một chút.”

Lúc này Tạ Thanh Nghiên đã hoàn toàn trút được gánh nặng, quay đầu lại nháy mắt với cô một cái, “Bảo bối, anh bảo đảm lát nữa sẽ khiến cho cả người em đều nóng lên!”

Lăng Vi:.....

Tình huống phát triển thế này rất không đúng nha, cô đang muốn nhìn bộ dáng xấu hổ khó xử của anh, chứ không phải muốn nhìn bộ dáng phóng đãng của anh!

Vì thế cô nhịn không được quát lớn: “Đứng đắn một chút cho em!”

Tạ Thanh Nghiên cười ha ha, “Vậy thì em quá làm khó người khác rồi, em muốn anh mặc trang phục không đứng đắn lại kêu anh phải đứng đắn một chút, như vậy làm sao còn chơi được nữa?”

“Đây là trừng phạt!” Lăng Vi nhướn mày, kiêu ngạo nói.

“Được được được, anh sẽ đứng đắn mặc trang phục tình thú vào nhảy múa cho em xem, nhưng em phải đồng ý với anh, sau khi trừng phạt xong thì không được giận dỗi anh nữa đó.” Là một thương nhân khôn khéo, mặc kệ đang rơi vào lúc nguy cấp đến cỡ nào, ông chủ Tạ cũng đều sẽ không quên tranh thủ chỗ tốt cho mình.

Lăng Vi nói: “Cái này có thể suy xét.”

“Vậy em cứ chờ thưởng thức một màn biểu diễn xuất sắc đi!” Khóe môi của Tạ Thanh Nghiên cong lên, cười đến mức mặt mày tà ác.

Lăng Vi:.....

Mặc dù là trừng phạt, nhưng vì sao cô lại không hề cảm nhận được một chút cảm giác thành tựu nào hết vậy??

Lúc sau cô lại thấy Tạ Thanh Nghiên vô cùng nhanh nhẹn cởi áo trên ra, sau đó khom lưng cởi luôn cái quần thể dục rộng thùng thình kèm theo cả quần lót xuống.

Lăng Vi:.....

Mắt thấy anh đã sắp cởi hết ra, Lăng Vi liền vội vàng ngăn cản, “Chậm đã, sao anh lại cởi luôn quần lót vậy??”

Tạ Thanh Nghiên làm như đương nhiên, nói: “Mỗi lần em muốn mặc mấy bộ đồ này, không phải bên trong đều không mặc gì hết sao?”

Lăng Vi bị ghen lời một chút, sau đó lại cảm thấy anh nói cũng rất có lý, trước đó khi chơi trò tình thú với anh, anh đúng là chỉ cho cô mặc váy ở bên ngoài, bên trong không được mặc gì cả, mỗi khi nhớ lại tình huống đó, cô đều cảm thấy rất xấu hổ.

Nhưng nếu bây giờ anh không mặc gì ở bên trong, cô lại cảm thấy có gì đó rất kỳ quái nha!

Lăng Vi chỉ vào cái quần lót đã bị anh cởi ra, nói: “Anh mau kéo quần lót

lên lại đi!”

Ba Tạ ủy khuất: “Nhưng như vậy sẽ không có tình thú!”

Lăng Vi nói: “Lát nữa anh còn phải nhảy múa, anh không mặc quần lót, cái thứ kia sẽ vung qua vung lại, cái đó mới là cay mắt!!!”

Tạ Thanh Nghiên chớp chớp mắt nhìn cô: “Anh cho rằng em sẽ thích.”

Ai muốn nhìn cái cây đó của anh vung lung tung chứ??!!

Dưới sự yêu cầu mãnh liệt của Lăng Vi, Tạ Thanh Nghiên cuối cùng cũng mặc lại quần lót, sau đó cầm chiếc váy có ren màu hồng nhạt kia trông vào, không thể không nói tay nghề của A Tuệ thật sự rất chuẩn, mở phần eo ra, sau đó dùng kim chỉ khâu lại, giống như cột dây giày vậy, chỉ cần không căng quá chặt thì hai bên sườn lỏa lồ như thế thật sự rất gợi cảm, thật sự rất mát mẻ.

Sau khi Tạ Thanh Nghiên mặc vào xong còn thật ẻo lả xoay một vòng trước mặt Lăng Vi, “Đẹp không?”

Lăng Vi:.....

Đây còn trưng phạt sao?? Rõ ràng trông anh cực kỳ hưởng thụ!!!

Vi muốn tăng thêm mức độ “Trưng phạt”, Lăng Vi suy nghĩ một hồi rồi nói: “Không phải anh rất biết cách trang điểm sao? Mặc bộ váy này vào rồi, ít nhất cũng phải trang điểm một chút chứ, kẻ mắt thoa son gì đó cũng được.”

Tạ Thanh Nghiên thiếu chút nữa đã quỳ xuống, “Bà xã, xin hãy buông tha!”

Lúc này Lăng Vi mới tìm về cảm giác kích thích như trong dự tính, cô cười nói: “Khi anh giả bệnh, không phải đã trang điểm rất giống đó sao? Tự nhiên đến mức em cũng nhìn không ra luôn!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Suy nghĩ một hồi, anh lại hào phóng giao mặt mình cho cô, nói: “Vậy em giúp anh trang điểm đi, vẽ thành bộ dáng em thích đó.”

Hai mắt của Lăng Vi sáng lên, cô lập tức xoa tay nhanh chân đi lấy hộp trang điểm lại, “Yên tâm đi, em nhất định sẽ biến anh thành người đẹp!”

Tạ Thanh Nghiên rũ mắt xuống, nghĩ thầm một người đàn ông trang điểm thành người đẹp cũng không dễ nhìn lắm đâu! Thôi, cô vui là được.

Tạ Thanh Nghiên vừa xây dựng tâm lý vừa tùy ý để Lăng Vi tô tô vẽ vẽ lên trên mặt anh.

“Anh thích vẽ mắt màu gì?” Cô mở hộp phấn mắt ra, hỏi anh.

Tạ Thanh NghiêN cũng không nhìn tới đã nói: “Màu trong suốt đi.”

Lăng Vi nói: “Không có màu này đâu, vậy màu lam đi nha!”

Tạ Thanh NghiêN:.....

Chờ sau khi vẽ mắt xong, cô lại hỏi: “Muốn màu son nào?”

Tạ Thanh NghiêN cũng không nâng mắt lên đã nói: “Chọn màu đỏ nhất đi!”

Lăng Vi:.....

Chờ sau khi thoa son cho anh rồi, Lăng Vi nhin không được hỏi: “Vi sao lại chọn màu này?”

Tạ Thanh NghiêN nở nụ cười quyến rũ: “Đợi lát nữa trùng phạt xong rồi, muốn dùng màu son này hôn lên khắp người em một lượt.”

Lăng Vi:.....

Rốt cuộc ai đang trùng phạt ai đây??

Trang điểm giúp anh xong, Lăng Vi yên lặng thưởng thức kiệt tác của mình một hồi, sau đó: “Phụt ~”

Tạ Thanh NghiêN quay đầu nhìn về phía cái gương ở bên cạnh, nhìn xong lại có chút không nỡ nhìn thẳng, nhưng vẫn che giấu lương tâm nói: “Thật xinh đẹp, không phải sao.”

Nhìn anh nghiêm túc khoe khoang mình xinh đẹp, Lăng Vi rốt cuộc nhin không được, ngã vào vai anh cười không ngừng, “Phụt ~ ha ha ha ha..... thực sự trông rất tuyệt!”

Tạ Thanh NghiêN ghét bỏ nói: “Cẩn thận đừng làm hỏng trang điểm của anh.”

“Ha ha ha ha ha.....” Lăng Vi càng không thể kiềm chế, thật sự mắc cười muốn chết!

Tạ Thanh NghiêN đỡ bà xã đã cười đến lặn ra dậY, sau đó cầm lấy di động click mở âm nhạc ra, “Bây giờ, hãy thưởng thức màn trình diễn độc quyền của ba Tạ —— múa se.xy!”

Lăng Vi cười đến chảy nước mắt, cuối cùng cũng lau mặt, gian nan thu hồi tiếng cười, rồi lại cầm lấy di động chụp cho đại lão gia mặc đồ nữ một tấm để giữ làm kỷ niệm, lúc sau mới nén cười thưởng thức màn múa s.exY của Tạ Thanh NghiêN, đáng tiếc tạo hình của anh thật sự quá mức bắt mắt, mặc dù Tạ Thanh NghiêN nhảy không tệ, nhưng nhìn như vậy, cô vẫn cảm thấy cực kỳ khôi hài.

Tạ Thanh NghiêN nhảy không được bao lâu thì đã kéo Lăng Vi lên nhảy cùng, cứ như thế, hai người cùng ôm nhau nhảy múa dưới nền nhạc gợi cảm.

Cảnh tượng hai vợ chồng dựa theo điệu nhạc nhẹ nhàng nhảy múa, hẳn phải vô cùng lãng mạn mới đúng, nhưng hiện thực thì lại không.....

Tạ Thanh NghiêN mở miệng nói: “Bà xã, có cảm thấy mình giống như đang nhảy múa với một người phụ nữ hay không? Có giống bách hợp hay không?”

Lăng Vi trợn trắng mắt, “Em không thích người phụ nữ cao lớn.”

Tạ Thanh NghiêN:.....

Từ khi Lăng Vi rời giường thì vẫn luôn náo loạn với Tạ Thanh NghiêN, vì vậy mặt cũng chưa rửa, sau khi cảm xúc bình tĩnh trở lại mới cảm thấy mát, vì thế liền vội vàng ném Tạ Thanh NghiêN qua một bên chạy vào WC, một phen lãng mạn của Tạ Thanh NghiêN cứ thế thất bại, bắt đắC dĩ đi đến đứng trước cái gương to, bày ra các tạo hình ốNG ẹO thưởng thức bề ngoài của mình, sau cùng lại thật sự cảm thấy mình ở hình tượng nào cũng đều thích hợp.

Trong lúc anh đang đứng trước gương bày ra tư thế xinh đẹp thì ngoài cửa bỗng nhiên vang lên tiếng đậP cửa dồn đậP, nghe như có việc gì đó rất gấp vậy, Tạ Thanh NghiêN nhìn bản thân trong gương, lại nhìn cánh cửa phòng tắm đang đốNG chặT, sau cùng chỉ có thể khoáC áo ngủ vào rồi đi ra mở cửa.

Người gõ cửa chính là bé Tạ, nhóc đang ngửa đầu chờ mở cửa, Tạ Thanh NghiêN mới vừa mở cửa ra, bé Tạ đã hưng phấn hô lên: “Ba ba..... Á!!!! Quỷ á!!!” Sau đó quay đầu bỏ chạy.

Tạ Thanh NghiêN vẫn chưa kịp mở miệng :.....

Dám nói cha nhóc là quỷ, tên nhóc thối này thật đáng đánh đòn!

Tạ Thanh NghiêN căM giậN xoay người đốNG cửa lại, lúc quay đầu lại thì thấy Lăng Vi đang cười nghiêng ngả dựa vào cửa phòng tắm.

Tạ Thanh NghiêN nở nụ cười nguy hiểm, bước nhanh tới bế cô lên, sau đó ném lên trên giường, “Bảo bối, anh biểu diễn xong rồi, bây giờ đến phiên em, phải biểu hiện cho tốt đó.”

Lăng Vi lăn vài vòng ở trên giường rồi nói: “Em mới không làm với quỷ! Ha ha ha.....”

Vào giữa trưa lúc xuống lầu ăn cơm, người trong nhà đều dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Tạ Thanh NghiêN, còn Lăng Vi ngồi ở bên cạnh anh thì khổ sở nhin cười.

Mẹ Tạ nói: “Vừa rồi bảo bảo nói nó nhìn thấy quý.”

Tạ Thanh Nghiên bình tĩnh vừa ăn cơm vừa nói: “Ban ngày ban mặt quý ở đâu ra.”

Mẹ Tạ gật đầu, “Mẹ đã nói rồi mà, lúc trước vẫn ở bình thường, sao gần đây lại gặp quý được.”

Bé Tạ suy nghĩ một hồi rồi quay đầu qua nói với bà nội: “Đó là một bà cô rất xấu xí!”

Bà cô rất xấu xí?

“Phụt~~” Lăng Vi nhịn nửa ngày, cuối cùng vẫn nhịn không được, trực tiếp cúi mặt xuống bàn bật cười thành tiếng.

Tạ Thanh Nghiên sợ cô bị sặc, còn kiên nhẫn vỗ vỗ lưng giúp cô, sau đó quay đầu lại nói với mọi người đang mang lòng hiếu kỳ: “Cũng không có gì, chỉ là con giả phụ nữ dễ dàng Tiểu Vi mà thôi.”

Mọi người:.....

Thật sự thừa nhận rất hào phóng nha!

Sau đó, bữa trưa diễn ra trong một bầu không khí kỳ lạ và kết thúc một cách vui vẻ.

Mặc dù Tạ Thanh Nghiên thừa dịp hai ngày cuối tuần chạy tới ở cùng người nhà, nhưng Lăng Vi lại chỉ có thể ở cùng anh một ngày, sáng sớm ngày hôm sau đã phải đến đoàn phim trình diện sớm, bởi vì trang điểm theo thời cổ đại phải mất hai ba tiếng đồng hồ, cho nên không đi sớm một chút không được.

Hai ngày nay mẹ Tạ đều không có cảnh diễn, nhưng cho dù bà không diễn thì cũng sẽ thường xuyên chạy tới phim trường, từ sau lần được đạo diễn Quách chỉ điểm, bây giờ mỗi lần mẹ Tạ đến phim trường, chỉ cần đạo diễn Quách có thời gian, thì bà đều sẽ đi qua nhờ ông ấy dạy dỗ, bởi vì những thứ ông ấy giảng qua, bà cụ cảm thấy rất dễ hiểu.

Thời tiết hôm nay rất tốt, khi Lăng Vi ra cửa, Tạ Thanh Nghiên cũng mang theo bé Tạ đi cùng, anh muốn đến phim trường đi dạo, dù sao cũng là ông chủ lớn của bộ phim này.

Bảo bảo cũng thường xuyên đến phim trường, diễn viên và nhân viên công tác trong đoàn phim đều vô cùng thích nhóc, mới ban đầu có người sẽ nghi hoặc vì sao bảo bảo lại gọi Lăng Vi là mẹ, nhưng ở chung lâu rồi cũng biết là chuyện gì xảy ra, hơn nữa nhìn cách hai người bọn họ ở chung, ai cũng cảm thấy một đôi không phải mẹ con ruột này còn thân thiết hơn cả mẹ con

ruột.

Bởi vì Tạ Thanh Nghiên xuất hiện, nhân viên chủ quản của đoàn phim đều bỏ công việc của mình xuống mà tổ chức thành đoàn thể chiêu đãi vị cha nuôi kim chủ này, Quách Khải cũng coi như quen biết anh, lần trước ở đoàn phim Cung Tường Liễu, Tạ Thanh Nghiên còn có tâm trạng trao đổi cái nhìn về sự nghiệp điện ảnh với ông ấy, Quách Khải cũng có ấn tượng rất sâu với anh.

“Cám ơn đạo diễn Quách đã chiếu cố mẹ tôi, mặc dù bà ấy nhiệt tình yêu thích đóng phim, nhưng kỳ thật lại hoàn toàn không có chút cơ sở diễn xuất nào.” Mặc dù ở nhà rất hay làm ầm ĩ, nhưng khi Tạ tổng tài ở trước mặt người ngoài, anh vẫn luôn duy trì hình tượng tổng tài bá đạo.

Lăng Vi nhìn bộ dáng đĩnh đạc của anh khi nói chuyện với đạo diễn Quách thì không khỏi nhớ tới tình cảnh khi còn ở trong đoàn phim Cung Tường Liễu, khi đó hai người bọn họ vẫn còn là quan hệ tình nhân giả, nhưng anh vẫn nhiệt tình giải vây giúp cô, còn giúp cô thu thập Triệu Như Ý, mặc dù việc này đã đi qua mấy tháng, nhưng bây giờ nhớ lại, cô vẫn rất cảm động. Quách Khải nghe anh nhắc tới việc này thì biểu cảm có chút kỳ lạ, chính ông ấy cũng có ấn tượng rất tốt về mẹ Tạ, bà cụ là người lạc quan rộng rãi, càng quan trọng hơn là mặc dù đã lớn tuổi, nhưng lại vô cùng ham học hỏi, mà khi học được còn sẽ nhớ ngay, cực kỳ thông minh, rất nhiều người trẻ tuổi trong đoàn phim đều không bằng bà.

Nhưng bởi vì bà cụ tìm ông ấy quá thường xuyên, cho nên hai ngày nay đoàn phim đều đang lén lút nói bà Tạ coi trọng ông ấy, vì thế mới tìm cách gặp ông ấy để nhờ chỉ dạy.

Mấy chuyện này cũng không thể tìm thấy ngọn nguồn trong giấy lát, càng không thể lấp kín miệng của quần chúng, điều duy nhất có thể ngăn chặn lời đồn, cũng chính là hai người cố gắng giữ khoảng cách.

Nghĩ đến đây, Quách Khải uyển chuyển nói với Tạ Thanh Nghiên: “Tôi cảm thấy Lăng Vi cũng biết chỉ dạy, về sau phụ nhân cứ đi theo Lăng Vi học là được rồi.”

Tạ Thanh Nghiên nhìn ánh mắt né tránh của ông ấy thì biết trong chuyện này nhất định có gì đó, nhưng lúc này người nhiều, anh cũng không thể trực tiếp hỏi ở trước mặt mọi người, vì thế gật đầu nói: “Đạo diễn Quách là một người bận rộn, đúng là không nên thường xuyên quấy rầy.”

Nhưng bà cụ đi theo nghe lén bọn họ nói chuyện phiếm ở bên cạnh lại có ý kiến, “Mẹ quấy rầy ông ấy khi nào? Mẹ đều là nhân lúc đạo diễn Quách

nhàn rồi mới tới tìm ông ấy, mẹ cảm thấy lần nào ông ấy nói cũng khá dễ hiểu, thầy giáo như ông ấy thật sự rất không tệ.”

Mọi người:.....

Quách Khải:.....

Chị à, chị còn chê việc này chưa đủ kỳ cục hay sao? Còn ở trước mặt mọi người thừa nhận ông ấy rất không tồi! Lúc này thật sự không biết đã bị đồn thành cái dạng gì rồi.

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, anh đoán đây chắc là chỗ khó xử của Quách Khải, ở bên này không dễ nói rõ, vì vậy anh liền quay đầu lại nói với mẹ Tạ: “Mẹ thường xuyên thỉnh giáo vấn đề với đạo diễn Quách, có phải chúng ta nên làm chủ mời ông ấy ăn bữa cơm hay không?” Ý anh là muốn mọi người ra ngoài nói chuyện cho rõ ràng.

Mẹ Tạ nghe xong vội vàng gạt đầu, “Đúng đúng đúng, đạo diễn Quách à, đêm nay có rảnh đến nhà tôi ăn cơm không?”

đạo diễn Quách lại sợ tới mức liên tục xua tay: “Không cần không cần, đêm nay còn có cảnh phải quay, không thể rời đi.”

Lời đồn đãi đều đã truyền ra, ông ấy còn đến nhà bọn họ ăn cơm thì thật sự có nháy xuống sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Mẹ Tạ có chút thất vọng nói: “À, vậy lần sau đi.”

Lúc sau, Lăng Vi đi hoá trang, những người khác phải làm việc, vì vậy Tạ Thanh Nghiên mang mẹ Tạ không có suất diễn đi dạo ở phim trường, sau đó đụng phải Lý Ý đang gấp gấp từ bên ngoài vào, Tạ Thanh Nghiên tìm một nơi an tĩnh nói chuyện riêng với Lý Ý.

Anh châm điếu thuốc, sau khi hút hai hơi mới hỏi cô ấy: “Hai ngày nay có phải trong đoàn phim có lời đồn đãi gì hay không?”

Lý Ý kinh ngạc nhìn anh, “Lúc nãy cậu mới vừa đến thăm ban đoàn phim thôi, sao lại biết có lời đồn đãi? Lăng Vi chắc vẫn còn chưa biết đâu.”

Tạ Thanh Nghiên cười lạnh, “Chị nói đi, có hay không?”

Lý Ý lập tức gạt đầu nói “Có.”

Ở trước mặt Tạ Thanh Nghiên, cô ấy luôn thẳng thắn, bởi vì cô ấy cảm thấy, mặc dù Tạ Thanh Nghiên còn trẻ tuổi nhưng lại có cặp mắt hỏa nhãn kim tinh, nếu ai làm bộ làm tịch, có điều lừa gạt ở trước mặt anh, thì đều sẽ bị anh dễ dàng nhìn thấu.

Lý Ý thở dài, đi theo làm việc cho một người như vậy thì nhất định phải

thành thật.

Anh kẹp điều thuốc trong tay, nheo mắt, hỏi cô: “Về Tiểu Vi?”

Lý Ý lắc đầu, nói: “Là về bà Tạ.”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lý Ý tiếp tục nói: “Cũng chỉ xảy ra vào ngày hôm qua thôi, Lăng Vi và bà Tạ không ở trong khách sạn của đoàn phim, cho nên không nghe được tin đồn cũng rất bình thường, mọi người đang đồn cả ngày bà cụ tìm đạo diễn Quách, có thể là do có ý với đạo diễn Quách đó!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chuyện gì đây?? Tuổi tác tầm này còn truyền ra tai tiếng? Người trong giới giải trí đều nên đổi nghề đi viết tiểu thuyết ngôn tình đi!

Nghĩ đến đây, Tạ Thanh Nghiên quyết đoán móc ví tiền ra, rồi mở ra trước mặt Lý Ý.

Lý Ý:.....

Sau đó không cẩn thận liền nhìn thấy nội dung bên trong ví tiền của đại lão gia, Lý Ý tỏ vẻ cô ấy rất sợ hãi, ông chủ Tạ đang định một lời không hợp thì muốn lấy tiền đuổi cô ấy đi sao?

Cuối cùng cô lại nhìn thấy ông chủ móc một bức ảnh chụp từ ngăn ví tiền ra, đó là một bức ảnh chụp gia đình.

Sau đó lại nghe anh nói: “Nhìn thử ông cụ nhà tôi đi, sau đó so sánh với đạo diễn Quách, chị cảm thấy mẹ tôi có thể coi trọng ông ấy sao?”

Ảnh chụp là chân dung của gia đình năm người, ba đứa nhỏ vẫn còn đang là học sinh giai đoạn, có chút ngây ngô, bà Tạ trong ảnh chụp cũng không có biến hóa quá lớn, chỉ là trẻ trung hơn một chút, mà người đàn ông bên cạnh bà thì lại là mày kiếm mắt sắc, khí thế bức người, đẹp trai đến hiên ngang đường hoàng, trông ông có có vài phần tương tự với Tạ Thanh Nghiên, nhưng cô ấy cảm thấy ông còn đẹp trai hơn Tạ Thanh Nghiên một chút.

“Ông Tạ trông rất tuần tú.” Lý Ý ngơ ngác khen một câu.

Tạ Thanh Nghiên cảm thấy mỹ mãn thu hồi ảnh chụp, nói: “Lời đồn như vậy đúng là lời nói vô căn cứ, chị điều tra cẩn thận cho tôi, trong một nơi tập thể như đoàn phim lại xuất hiện người giỏi khoa môi múa mép thì hậu họa rất khôn lường.”

“Đúng vậy ông chủ, tôi nhất định sẽ mau chóng điều tra rõ, việc này có nên nói với Lăng Vi một tiếng không?”

“Ừ, nói rõ với cô ấy một chút cũng được, để tôi tự mình đi nói.”

Hai người thương lượng xong, Lý Ý liền vội vàng đi làm việc, còn Tạ Thanh Nghiên thì xoay người đi tìm mẹ Tạ và nhóc con, chỉ là mới đó mà đã không thấy hai người chạy đi đâu, phim trường lớn như vậy, muốn tìm cũng rất phiền toái, suy nghĩ một hồi, Tạ Thanh Nghiên móc di động ra gọi điện thoại cho mẹ Tạ, nhưng chuông vang nửa ngày, đối phương cũng không bắt máy, Tạ Thanh Nghiên không khỏi có chút nghi hoặc, vì thế xoay người chạy ra ngoài đường.

Có thể là do đi quá vội vàng, cho nên anh không cẩn thận đã đụng vào một người đi đường, sau đó đối phương “Ai da” một tiếng, cả người ngồi trên mặt đất, thoạt nhìn hình như là một người phụ nữ yếu đuối.

Tạ Thanh Nghiên không khỏi nhíu mày, nghĩ thầm người này làm bằng giấy sao? Sao mới chạm nhẹ một cái đã ngã rồi?

“Cô không sao chứ?” Tạ Thanh Nghiên nhìn cô ta từ trên cao xuống.

Người phụ nữ ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ mặt vô cùng đáng thương nhìn anh, “Hình như tôi bị tẹo chân rồi.”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Người phụ nữ còn nói thêm: “Anh có thể đỡ tôi đứng dậy không? Tôi đứng lên không nổi.”

Tạ Thanh Nghiên vẫn đứng yên tại chỗ không động đậy, mắt lạnh nhìn đối phương biểu diễn, anh có thể xác định vừa rồi khi đụng trúng người anh cũng không dùng bao nhiêu sức, sẽ không đến mức làm người ta bị thương. Anh lạnh lùng nói: “Tự cô đứng lên đi.”

Người phụ nữ nói: “Sao anh có thể như vậy chứ, tôi thật sự bị tẹo chân rồi!”

Tạ Thanh Nghiên cười lạnh nói: “Nếu cô cố ý tới ăn vạ, vậy tôi đỡ cô lên sẽ phải táng gia bại sản!”

Người phụ nữ:.....

Có phải vị tổng tài này xem tin tức xã hội hơi nhiều rồi không? Anh phải nên đi theo lối cung đấu mới đúng, cái gì mà ăn vạ, là ngẫu nhiên gặp nhau một cách lãng mạn có biết không!

“Sao tôi lại đi ăn vạ chứ?”

“Ăn vạ cũng đâu có thống nhất với diện mạo.”

Người phụ nữ:.....

Đang lúc hai người một người đứng một người ngồi ở trên mặt đất giằng co không ngừng thì điện thoại của Tạ Thanh Nghiên lại vang lên, là Lăng Vi gọi tới, “Anh đang ở đâu? Mẹ nói xoay người lại là không thấy anh đâu rồi.”

Tạ Thanh Nghiên bắt đắc dĩ, anh mới là người xoay lại đã không thấy hai

người bọn họ đâu có được không?!

“Anh ở bên hành lang của vườn hoa.” Anh nói tiếp, “Anh không tìm được đường, em kêu Trần Tiểu Nhược hoặc Lý Ý tới đây một lát đi.”

Kết quả anh vẫn chưa nói xong thì Lăng Vi đã xuất hiện ở đầu bên kia của vườa hoa rồi, lúc này cô đang mặc đồ diễn hoa lệ, cầm di động nói: “Em nhìn thấy anh rồi.”

Nhưng mà chờ đến khi Lăng Vi tới gần thì hai mắt lập tức trừng lớn, “Sao lại là cô?”

Người phụ nữ:.....

Chương 123: Chương 123

Lăng Vi cầm di động nâng váy bước đến bên cạnh Tạ Thanh Nghiên, trên mặt lộ vẻ đề phòng nhìn người đang ngồi ở trên mặt đất.

Cô mặc một thân trang phục cổ đại, đứng ở trong một nơi cổ kính như thế này, trên tay lại cầm chiếc điện thoại Iphone đời mới nhất, nhìn bộ dáng này lại không khiến người ta có cảm giác rối loạn thời đại.

Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy bộ dáng thờ hỗn hển này của cô lại cảm thấy vô cùng đáng yêu, trên mặt không khỏi hiện lên một nụ cười, “Sao lại chạy tới tìm anh?”

“Đúng lúc em ở gần đây, nơi này quá lớn, không cẩn thận chút thôi là sẽ bị lạc đường.

” Lăng Vi nói xong lại quay đầu qua nhìn người đang ngồi trên mặt đất, nhíu mày nói: “Kỳ Kỳ, trên mặt đất lạnh như vậy, cô không muốn đứng dậy sao?”

Người phụ nữ ngã trên mặt đất đúng là Kỳ Kỳ ăn vận đáng yêu, thời tiết đang lạnh mà cô ta lại mặc quần áo mỏng manh như vậy, áo lông váy ngắn, ngay cả áo khoác cũng không có, cô nhìn mà lạnh thay cô ta, Kỳ Kỳ nghe thấy Lăng Vi gọi tên mình thì cũng rất bất ngờ, kinh ngạc hỏi cô: “Chị biết em sao?”

“Không phải hôm trước cô tới phỏng vấn sao?” Lăng Vi đứng ở bên cạnh Tạ Thanh Nghiên, nhìn cô ta từ trên xuống, phản xạ có điều kiện mà nổi lên cảm giác ghê tởm khi nhìn thấy cô ta.

Kỳ Kỳ bị hai đôi mắt nhìn chằm chằm như vậy, rốt cuộc cũng cảm thấy thẹn thùng, giả bộ gian nan đứng dậy, sau khi đứng lên còn chao đảo thân thể,

bước đi còn diễn đến nơi đến chốn, kỹ thuật diễn thật sự rất được.

Lăng Vi đề suy nghĩ muốn trợn trắng mắt xuống, nói: “Nếu thật sự rất nghiêm trọng, vậy tôi gọi điện thoại kêu 120 giúp cô.

”

“Không..... Không cần.

” Kỳ Kỳ bị dọa nháy dưng, vội vàng lắc đầu, vừa rồi cô ta cũng chỉ làm bộ bị treo chân, muốn tranh thủ sự đồng tình của người đàn ông trước mắt, nhưng không ngờ người đàn ông này lại là một người không có lương tâm, nhìn thấy cô gái đáng yêu như vậy té ngã cũng không biết đỡ lên, hoàn toàn không diễn theo kịch bản gì cả.

Lăng Vi lại hỏi cô ta: “Cô vào đoàn chưa?” Ngày đó rõ ràng cô đã dặn Trần Tiểu Nhược đi nói với Lý Ý đừng nhận người này, sao hôm nay cô ta còn xuất hiện ở đoàn phim?

Kỳ Kỳ lắc đầu, thất vọng nói: “Ngay cả sản xuất Lý em cũng chưa nhìn thấy, chị ấy chỉ kêu người lại nói với em là em không thích hợp thôi.

”

“Nếu không được vào đoàn, vậy sao cô còn tới đây?” Lăng Vi nghi hoặc hỏi, đoàn phim là nơi không cho người ngoài ra vào, cái cô Kỳ Kỳ này lại có thể tự do ra vào, rốt cuộc là ai cho cô ta đi vào?

Kỳ Kỳ chớp đôi mắt to, bĩu môi nói, “Em muốn đi gặp sản xuất Lý, nói không chừng sau khi chị ấy nhìn thấy em lại cảm thấy em thích hợp thì sao? Lăng Vi, chị có thể giúp em hay không?”

Lăng Vi cười lạnh ở trong lòng, nghĩ thầm người không cho chính là tôi, sao tôi có thể giúp cô được.

Không đợi Lăng Vi mở miệng, Tạ Thanh Nghiên ở bên cạnh cô đã mở miệng nói: “Cô đi đi, tôi không đồng ý cho cô vào đoàn.

”

Kỳ Kỳ trừng mắt, “Tại sao anh lại không đồng ý? Bởi vì tôi đụng trúng anh một chút thôi sao?”

Tạ Thanh Nghiên cười lạnh, “Nói như vậy, ngay từ đầu cô đã biết tôi là ai?”
“Tôi.....” Kỳ Kỳ lập tức nghẹn lời, không ngờ cô ta nhất thời nóng vội lại để lộ ra chân tướng trước.

“Nếu cô không quen biết tôi, thì cô phải nên hỏi: Vì sao lại cần anh đồng ý?
Mà không phải là: Tại sao anh lại không đồng ý.

” Tạ Thanh Nghiên liếc nhìn cô ta một cái, tiếp tục nói: “Muốn biết vì sao tôi không đồng ý không? Chính là bởi vì cô rắp tâm bất lương.

” Lại còn dùng cách thức xưa cũ như vậy để chế tạo tình huống ngẫu nhiên gặp mặt nữa chứ, đây là cách nữ chính xuất hiện trong nhiều bộ phim truyền hình đi!

Kỳ Kỳ lập tức phản bác: “Tôi không có, vừa rồi tôi thật sự sốt ruột muốn đi gặp sản xuất Lý, cho nên mới vô tình đụng vào anh, tôi cũng thật sự bị trẹo chân mà.

..

Kỳ Kỳ nói xong, hốc mắt cũng đỏ lên, giống như bị đã chịu ủy khuất vô cùng lớn vậy.

Chuyện tới nước này, cô ta cũng chỉ có thể cắn chết chuyện mình thật sự bị trẹo chân mà thôi.

Nhưng mà.....

Tạ Thanh Nghiên nói: “Vậy tôi kêu trợ lý đi theo cô nghiệm thương, xem có phải thật sự bị trẹo rồi hay không.

..

Luận về chơi kịch bản, ai có thể chơi lại ba Tạ?

Kỳ Kỳ:.....

Có cần phải tàn nhẫn như vậy hay không! Tổng tài bây giờ đều lòng dạ hẹp hòi, có thù tất báo như vậy sao?

Kỳ Kỳ mím chặt môi, đỏ mặt nói: “Tôi..... Tôi không có việc gì, thật đó.

..

Tạ Thanh Nghiên không lưu tình chút, nói: “Không có việc gì mà vẫn luôn muốn tôi đỡ cô, còn nói cô không rấp tâm bất lương?”

Kỳ Kỳ:.....

Mẹ ơi, nơi này có một tổng tài khi dễ người ta, lại còn không có chút phong độ nào, một chút mặt mũi cũng không chừa lại cho người ta! Oa oa oa.....

Nghe đến đó, Lăng Vi cũng đoán ra được đại khái, không khỏi cười lạnh nói: “Kỳ Kỳ, cô làm rất được nha, lúc trước cô nói mình là fan của tôi, vậy không thể không biết tôi và anh Tạ mới vừa lãnh giấy kết hôn không lâu, vậy mà hôm nay cô lại ở đây diễn trò như vậy, rốt cuộc là muốn gì đây?”

Kỳ Kỳ:.....

Hai người này đang định phối hợp đánh kếp sao?

Lăng Vi cuối cùng nói: “Cô Kỳ, cô vẫn nên trở về đi, sản xuất Lý cảm thấy cô không thích hợp với nhân vật đó chắc là đã có suy tính của mình, dù sao đoàn phim của chúng tôi vẫn rất coi trọng nhân phẩm, tạm biệt!”

Nói xong lời này, Lăng Vi cũng không liếc nhìn cô ta một cái, dặt tay Tạ Thanh Nghiên xoay người đi đến phim trường.

Để lại Kỳ Kỳ ngây ra như phỗng, lần này cô ta đã hoàn toàn đắc tội người đầu tư lớn nhất và nữ chính của bộ phim rồi, xem ra cô ta thật sự đã không còn cơ hội vào đoàn.

Tạ Thanh Nghiên nhìn ra tâm trạng của Lăng Vi không tốt, cũng không lên tiếng nữa, chỉ yên lặng để cô kéo đi.

Lăng Vi cũng không trở về phim trường, mà kéo anh đi thẳng vào một căn phòng trống, trong phim trường có rất nhiều phòng trống.

Sau khi hai người vào phòng, Lăng Vi trực tiếp đề anh lên trên vách tường.

Ông chủ Tạ bị đề lên trên vách tường, trên mặt lộ ra vẻ 囧囧, nhịn cười nói: “Bảo bối, hình như tư thế này bị ngược rồi.

..

Loại tư thế ngang tàn bá đạo này phải là tư thế của tổng tài bá đạo như anh

mới đúng.

Lăng Vi chống một cánh tay lên trên tường, nhón chân lên, áp sát mặt mình vào mặt anh, “Ông xã, anh rất thu hút đào hoa nha, ngày thường ở công ty, có phải cũng thường xuyên gặp phải người muốn ăn vạ hay không? Em thấy anh xử lý mấy chuyện này rất có kinh nghiệm nha!”
Tạ Thanh Nghiênnhướng mày, thấy cô áp sát mặt tới thì dứt khoát cúi đầu hôn lấy môi cô, sau đó nhanh chóng liếm sạch son môi của cô.

Liếm xong còn đánh giá một câu, “Không thể ăn.

”

Lăng Vi:.....

“Hỏi anh đó, đừng ngắt lời!”

Tạ Thanh Nghiênnhôm lấy cô, “Bảo bối, anh nhớ rõ trước kia đã nói với em rồi, ngoại trừ em ra, những người phụ nữ khác đều là người ngoài hành tinh, đương nhiên, mẹ anh cũng ngoại lệ.

”

Lăng Vi thở dài: “Haiz, tìm một ông xã quá đẹp trai, thật sự không có chút cảm giác an toàn nào cả!”

Tạ Thanh Nghiênnói: “Cũng như nhau thôi, anh cũng cả ngày lo lắng em bị cướp mất!”

Lăng Vi hí mắt cười, thu hồi cánh tay đang chống lên tường, sau đó dựa cả người lên trên người anh, “Ông xã, cả đời này chúng ta đều như vậy đi được không, không cãi nhau, không cáu kỉnh.

”

Tạ Thanh Nghiênnói: “Được, em muốn cãi nhau muốn cáu kỉnh cũng không sao, anh nhường em.

”

Người đàn ông này thật sự rất biết nói lời âu yếm nha!

Sau đó lại nghe anh tiếp tục nói: “Em không cần trở về phim trường đóng phim sao?”

Lăng Vi nói: “Không vội, buổi sáng đều là cảnh diễn của nam chính, em chỉ tới trước để tạo hình trang điểm thôi.

”

Tạ Thanh Nghiên cúi đầu nhìn cô mặc một thân trang phục tinh xảo hoa lệ, mặc dù mặc đến kín mít, nhưng lại có một hương vị khác, làm lòng anh ngứa ngáy muốn đùa giỡn cô: “Bảo bối, đây là trang phục phi tử tiêu chuẩn của em phải không.

”

“Đúng vậy.

” Cô khó hiểu trả lời.

“Chúng tôi vẫn chưa chơi cosplay trang phục diễn đâu.

” Anh cười gian trá.

Lăng Vi trừng lớn hai mắt, “Tưởng bỏ!”

Tạ Thanh Nghiên cười đến y như lão lưu manh, nói: “Đúng vậy, anh đang tưởng bỏ, em nhìn đi, em cũng chỉ mặc một chiếc quần vải mỏng ở bên trong, chỉ cần kéo váy lên, muốn làm chuyện gì đó cũng rất đơn giản.

”

Lăng Vi duỗi tay xoa mặt anh, “Chuyện gì đó rất đơn giản? Anh nói là đi WC sao?”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Buổi chiều có một cảnh diễn ngoài trời, là quay ở trong một bụi cỏ bên ngoài cung điện, lúc đó Tạ Thanh Nghiên mang bé Tạ chiếm hai cái ghế nằm phơi nắng, mà Lăng Vi thì lại đến tập luyện cưỡi ngựa.

Phần diễn này nói về cảnh nước khác tiến cống mấy con tuấn mã chạy được ngàn dặm, hoàng đế vui mừng ban thưởng ban ngựa cho mấy vị hoàng tử công chúa, nữ chính đang được hoàng đế sủng ái, cho nên nàng ta cũng được thưởng một con.

Nhưng nữ chính lại không cưỡi ngựa, cho nên cũng chỉ có thể từ từ học, vì việc này, những phi tử khác đều núp ở trong tối âm thầm cười nhạo nàng ta.

Muốn quay được cảnh này thì Lăng Vi phải học cưỡi ngựa.

Bởi vì dù sao cưỡi ngựa cũng là một hành động nguy hiểm, cho nên ngay từ đầu đoàn phim đã chuẩn bị thể thân cho cô, cuối cùng lại bị Lăng Vi cự tuyệt, bởi vì bản thân cô biết cưỡi ngựa.

Không đúng, phải nói là linh hồn trong cơ thể cô biết cưỡi ngựa, đời trước kỹ thuật cưỡi ngựa của cô đã giúp cô nổi danh khắp trong giới.

Tạ Thanh Nghiên cũng rất bất ngờ vì cô biết kỹ năng này, nhưng cũng có chút không yên tâm, vì vậy kêu cô cưỡi trước vài vòng thì thấy đúng là rất ra hình ra dạng, lúc này anh mới yên tâm để cô tự mình cưỡi.

Lúc quay chính thức, Lăng Vi cưỡi ngựa chậm rãi đi trên mặt cỏ, trông rất nhàn nhã lại ưa nhìn, hơn nữa cô mặc một chiếc váy dài màu tuyết trắng, nhìn cô qua ống kính trông rất linh hoạt thoát tục, đẹp đến y như tiên nữ không cần thận rơi xuống phàm trần vậy.

Tạ Thanh Nghiên ngồi ở bên ngoài nhìn mà có chút si mê.

Sau đó Quách Khải lại ra lệnh kêu Lăng Vi thử điều khiển ngựa chạy nhanh dần, Lăng Vi nhanh chóng làm theo, sau đó một chuyện ngoài ý muốn lại đột nhiên xảy ra, đang lúc cô chuẩn bị ghìm ngựa dừng lại thì con ngựa bỗng nhiên không chịu khống chế, bắt đầu phi nước đại.

Tất cả mọi người đều bị cảnh này dọa ngốc, người thuần ngựa nhanh chóng xoay người trèo lên con ngựa của cô, nhưng con ngựa này lại y như bị điên vậy, chạy như điên quanh sân diễn, cũng may Lăng Vi biết kỹ thuật cưỡi ngựa, cho nên mới không đến nỗi bị quăng xuống ngựa.

Trong lúc nhất thời, trong sân toàn là tiếng ngựa hí, áo trắng bay bay, thoát nhìn giống như một nữ hiệp đang tiêu sái cưỡi ngựa vậy.

Tạ Thanh Nghiên cũng chỉ ngậy người một giây, sau đó lập tức lao nhanh vào sân, đoạt lấy một con ngựa ở bên cạnh, nhanh nhẹn xoay người trèo lên, tiếp đến anh nhanh chóng giục ngựa chạy đi, tốc độ không thua gì người thuần ngựa.

Rất nhanh, ba con ngựa đã rượt đuổi nhau ở trên sân diễn, tốc độ cực kỳ nhanh, nếu không phải bầu không khí không đúng, mọi người đều sẽ muốn chơi cá cược đua ngựa.

Tạ Thanh Nghiên và người thuần ngựa nhanh chóng đuổi kịp, kèm ở hai bên Lăng Vi, Tạ Thanh Nghiên quay đầu nói với Lăng Vi: “Đừng sợ, ổn định nó trước đã.

..

Lăng Vi nói: “Em ổn định rồi, nhưng nó không chịu dừng!”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Bảo bối, đưa tay cho anh, anh ôm em qua chỗ anh, có sợ không?”

Lăng Vi quyết đoán lắc đầu, “Không sợ.

..

Tạ Thanh Nghiên làm hai con ngựa giữ tốc độ như nhau, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định đuổi tay với cô, Lăng Vi cũng không chút do dự đưa tay cho anh, “Anh đếm đến ba.

..

Lăng Vi chỉ cảm thấy tiếng gió rất lớn, lớn đến nỗi thôi bay luôn giọng nói của Tạ Thanh Nghiên, cô không nghe rõ anh có đang đếm hay không, nhưng động tác sau đó của anh quả thực y như kỹ năng đặc biệt trong máy tính vậy, cô chỉ tới kịp cảm nhận được một trận nghiêng trời lệch đất, sau đó cô đã yên vị ngồi trước người anh, bị anh ôm chặt vào trong lòng ngực.

Một khắc kia, cô rõ ràng nghe được nhịp tim của anh đang đập đến điên cuồng, rõ ràng người đàn ông này cũng bị dọa sợ.

Sau khi mang Lăng Vi ra khỏi sân diễn xong, Tạ Thanh Nghiên lại tỉ mỉ kiểm

tra cô một lượt, “Có chỗ nào không thoải mái hay không?”
Trong lòng Lăng Vi còn sợ hãi, nhưng vẫn lắc đầu.

Tạ Thanh Nghiên hít sâu một hơi, sau đó quay đầu lại gần từng chữ một với Lý Ý: “Tra kỹ cho tôi, tra không ra thì báo cảnh sát!”

Chương 124: Chương 124

Từ khi hai người quen biết yêu đương rồi lãnh chứng đến nay, đây vẫn là lần đầu tiên Lăng Vi nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên nổi giận, bộ dáng kia thật sự rất dọa người.

Có lẽ là vì ở trên cao đã lâu, cho nên khí thể trên người vừa tự nhiên lại cường đại, khiến người thường không thể chống lại, khi sắc mặt của anh lạnh xuống, ánh mắt của anh tối lại, thì người đứng ở bên cạnh anh đều sẽ không tự chủ được mà cảm thấy run sợ trong lòng.

Mặc dù anh chỉ phát giận với người khác, Lăng Vi vẫn đứng run bần bật ở bên cạnh, bởi vì cô ần ần cảm thấy Tạ Thanh Nghiên cũng đang giận cô, giận cô không yêu quý chính mình, có thể thân lại không cần.

Nhưng chuyện này đổi lại là ai cũng đều không tốt, cũng đều nguy hiểm.

Nhưng nhớ lại khoảnh khắc anh làm anh hùng cứu mỹ nhân lúc nãy, Lăng Vi vẫn nhìn không được lén lút si mê anh ở trong lòng, thật sự quá đẹp trai! Một khắc kia, cái cô nghĩ tới không phải là nguy hiểm, mà là có người đàn ông này ở bên cạnh, cô nhất định sẽ an toàn.

“Một cái đoàn phim không đồng tâm hiệp lực, còn làm cho tình cảnh giống y như trong phim cung đấu vậy, Lý Ý, lúc trước chị đảm bảo với tôi như thế nào? Đây là hiệu quả của việc chị quản lý nghiêm khắc đó sao? Chị thật sự quá làm tôi quá thất vọng.

” Ông chủ Tạ vừa giận lên, người đầu tiên bị giận chó đánh mèo chính là Lý Ý.

Mà Lý Ý bị quở trách trước mặt mọi người chỉ im lặng nghe anh to tiếng, sau đó mới nói: “Tạ tổng yên tâm, tôi nhất định sẽ điều tra rõ chuyện này trong thời gian ngắn nhất.

”

Tạ Thanh Nghiên hừ lạnh, “Hy vọng chị nói được làm được.

”

Lăng Vi dừng nhìn ở bên cạnh lo lắng thay cho Lý Ý, việc này rõ ràng không liên quan đến cô ấy, nhưng lại bị Tạ Thanh Nghiên lôi ra phê bình tàn nhẫn trước nhất, thật sự rất quá đáng.

Chờ sau khi mọi người tan đi, Lăng Vi mới âm thầm đi tìm Lý Ý, “Thực xin lỗi chị Lý, em cảm thấy Thanh Nghiên không nên mắng chị ở trước mặt mọi người như vậy, chị chắc chắn cũng không muốn nhìn thấy chuyện này xảy ra.

”

Lý Ý nghe vậy lập tức xoa tay, trái lại còn nói chuyện giúp Tạ Thanh Nghiên, “Cho dù Tạ tổng biết chuyện này không liên quan đến chị, thì trong trường hợp này cậu ấy cũng có thể mắng chị, dù sao chị cũng là cấp dưới trực tiếp của cậu ấy, cậu ấy quở trách như vậy là để người ngoài nhìn, chỉ là muốn lập uy mà thôi.

”

Lăng Vi cũng biết đây có thể là thủ đoạn của Tạ Thanh Nghiên, nhưng cô vẫn cảm thấy ủy khuất thay Lý Ý, “Nhưng mắng chị ở trước mặt mọi người mắng như vậy, khiến chị bị mất mặt.

”

Lý Ý nói: “Chị là cấp dưới, mặt mũi của mình quan trọng hay là mặt mũi của ông chủ quan trọng?”

Lăng Vi:.....

Lý Ý lại nói: “Được rồi, em đừng an ủi chị nữa, mau đi đi an ủi an ủi ông xã

của em đi, chị thấy cậu ấy cũng bị dọa sợ không nhẹ đâu.

..

Lăng Vi gật đầu, “Đúng rồi chị Lý, có chuyện này em phải nói với chị một chút, ngày đó em kêu chị cự tuyệt người tên Kỳ Kỳ, chị còn nhớ rõ không?” Lý Ý nói: “Có ấn tượng, lúc ấy em nói nhân phẩm của cô ta có vấn đề, cho nên chị cũng không đi gặp cô ta, làm sao vậy? Em quen biết cô ta sao?” “Hôm nay em gặp cô ta ở phim trường, cô đi tìm Thanh Nghiên ăn vặt, muốn mượn cơ hội leo lên người anh ấy.

..

Lý Ý:.....

Lăng Vi nói: “Việc này nói cũng kỳ quái, hôm trước cô ta vào phim trường là để phỏng vấn, nhưng hôm nay vì sao lại cũng có thể tự do ra vào phim trường?”

Lý Ý nghe xong cũng cảm thấy kỳ quái, “Việc này chị sẽ đi điều tra.

..

Sau đó Lăng Vi nói tình huống gặp phải Kỳ Kỳ vào buổi sáng cho cô ấy nghe, để Lý Ý có nắm chắc hơn.

Nghe xong, Lý Ý nói: “Chắc chắn cô ta có người quen ở trong đoàn phim, cho nên mới có thể tự do ra vào như vậy.

..

“Ngày thường chúng ta đều dùng thẻ thông hành, muốn tìm ra ai quẹt bao nhiêu lần có quá phiền toái hay không?”

“Chắc chắn có ghi lại, để chị đi điều tra, nói không chừng cũng có liên quan tới việc lúc chiều.

” Một người tới thử vai có thể tự do ra vào phim trường, nói không chừng những người khác cũng có thể tự do ra vào.

Cảnh quay cưỡi ngựa này chỉ được quay một nửa, một nửa còn lại, đạo diễn Quách kiên quyết dùng thể thân, nói thế nào cũng không cho Lăng Vi lên nữa, đây là bà chủ chính thức của tập đoàn Tạ thị, nếu thật sự có chút tổn

thất nào, có bán toàn bộ đoàn phim đi cũng không đủ để bồi thường một đầu ngón tay của cô.

Nhưng đoạn phim Lăng Vi tự mình cuỡi ngựa kia đã cũng đủ để cắt ra một đoạn cốt truyện hoàn chỉnh không hề tì vết rồi.

Buổi chiều xảy ra sự cố, lúc sau mới khởi động lại, toàn bộ đoàn phim, bất k là diễn viên hay là nhân viên công tác, ai cũng đều hoàn toàn vực dậy tinh thần, vì thế hôm nay vốn phải diễn tới khuya thì đã hoàn thành xong rất sớm, sau đó cả nhà đều ngồi vào bảo mẫu xe chạy về nhà ăn bữa tối.

Sau khi Tạ Thanh Nghiên trách cứ Lý Ý xong cũng không thảo luận chuyện này ở trước mặt mọi người nữa, mặc dù anh mắng Lý Ý, nhưng cũng tín nhiệm cô ấy, anh biết cuối cùng cô ấy có thể làm thỏa đáng mọi chuyện.

Anh không nhắc tới, Lăng Vi cũng không chủ động nói ra, vì thế hai người đã bỏ lỡ thời cơ an ủi nhau tốt nhất.

Ngồi vào trong xe xong, Lăng Vi nằm dài trên ghế, cả người nặng nề muốn ngủ, buổi tối một ngày trước làm vận động trên giường quá kịch liệt, hôm nay lại quay cảnh cuỡi ngựa, vì thế thể lực của cô hoàn toàn đã cạn hết, lúc này ngồi vào ghế dựa mềm mại thoải mái liền bắt đầu mệt rũ rời.

Hôm nay bé Tạ cũng đi theo mọi người đến phim trường chơi một ngày, nhưng vào buổi chiều phần lớn thời gian nhóc đều ở trong phòng nghỉ âm áp thoải mái, Trần Tiểu Nhược cùng nhóc chơi trò chơi lại kể chuyện xưa cho nhóc nghe, thật dễ chịu biết bao nhiêu.

Lúc này nhóc con đang dựa vào cùng một chỗ với Lăng Vi, bên trong xe rất yên lặng, có lẽ nhóc cảm thấy nhàm chán, muốn nói chuyện phiếm Lăng Vi, vì thế nhỏ giọng hỏi cô, “Mẹ, có phải ba vẫn còn tức giận hay không?” Kỳ thật buổi chiều lúc mọi người kinh hoảng thất thố, bé Tạ cũng có mặt, nhưng nhóc chỉ nhìn thấy mẹ cuỡi ngựa rất lợi hại, cũng không biết lúc đó có bao nhiêu nguy hiểm, cho nên nhóc mới không hiểu tại sao ba lại tức giận lâu như vậy.

Trong xe vốn đã im lặng đến mức kim rơi có thể nghe tiếng, ngay cả mẹ Tạ cũng không dám ồn ào vào lúc này, mặc dù bé Tạ chỉ nói nhỏ ở bên tai Lăng Vi, nhưng lời nói thì thầm này vẫn bị mọi người nghe được.

Tạ Thanh Nghiên nghe vậy liền hừ nhẹ, “Xem ra vẫn là bảo bảo thông minh, có thể nhìn ra ba đang tức giận.

” Nói lời này xong, anh nhẹ nhàng bâng quơ liếc mắt nhìn Lăng Vi một cái, giống như đang nói: Một đứa nhỏ cũng biết anh đang tức giận, em lại còn dám giả ngu với anh.

Lăng Vi đúng là đang giả ngu, một phần là cô không cảm thấy mình sai, một phần khác là cô cũng không biết nên an ủi ba Tạ “bị dọa sợ” như thế nào, cho nên cả buổi chiều, bầu không khí giữa hai người liền có chút kỳ lạ.

Lăng Vi cũng không biết là kỳ lạ như thế nào, nhưng cô cảm thấy Tạ Thanh Nghiên đang chờ cô đi dỗ dành anh.

Cô cũng bị dọa sợ rồi nha, vì sao không phải là anh tới dỗ dành cô chứ? Nghĩ đến đây, Lăng Vi lại nói theo Tạ Thanh Nghiên: “Bảo bảo nhà chúng ta đương nhiên là thông minh nhất rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Buổi tối, ngoại trừ thức ăn phong phú ra, trên bàn cơm còn có một nồi canh xương hầm cỡ lớn, bởi vì buổi chiều cưỡi ngựa xảy ra chuyện ngoài ý muốn, mẹ Tạ nghĩ tới nghĩ lui, vẫn cảm thấy nên bồi bổ xương cốt cho cô.

Mặc dù Lăng Vi không biết ngựa mất khống chế có liên quan gì đến canh xương hầm, nhưng vẫn rất nghe lời uống hết một chén lớn.

Sau khi ăn xong theo thường lệ sẽ chờ xem phim truyền hình 《Cung Tường Liễu》, bộ phim này có thể nói là đủ nổi đủ nóng, nó đã trở thành phim truyền hình đứng đầu kỳ nghỉ đông này.

Ngay cả mấy vai phụ quan trọng trong bộ phim cũng dính chút ánh sáng, thay phiên ngồi lên bảng hot search.

Mặc dù suất diễn của Lăng Vi không nhiều lắm, nhưng nhan sắc và kỹ thuật diễn đều thuộc hàng đẳng cấp, cho nên cũng được nhiều người khen ngợi.

Cũng không biết rốt cuộc điểm đáng yêu của người xem nằm ở chỗ nào, khi bộ phim được chiếu đến một phần ba thì nhân vật Lăng Vi đóng và nhân vật Lam Nhược đóng lại bị xào thành một đôi CP bách hợp, thậm chí có người còn bắt đầu thành lập một nhóm đẩy thuyền CP này nữa, khi Lăng Vi nhìn thấy thì trên mặt liền lộ ra vẻ 囧囧.

Bên kia, Lam Nhược rõ ràng cũng chú ý đến đề tài này, lại còn bấm yêu thích sau đó trả lời bình luận, “Đây mới là chân ái của tôi!” Fans lập tức ồn ào tự suy diễn ra các loại viễn cảnh.

Bên này Lăng Vi chỉ cảm thấy đề tài này khá vui, cho nên cũng bấm yêu thích, nhưng mà có người lại không cảm thấy như vậy, từ tập đầu của phim được công chiếu, Tạ Thanh Nghiên vẫn luôn cầm máy tính và bảng máy tính lướt Weibo lướt diễn đàn, lại còn tự mình tạo thêm nick phụ đi càn quét các CP khác, sau đó lại tạo CP về hai vợ chồng bọn họ, nhưng mà không bao lâu sau, anh đã bị quản lý viên khóa nick, nguyên nhân chính là anh không thể thảo luận về các CP thật và các CP dị tính ở trên diễn đàn đam mỹ bách hợp, bằng không sẽ bị coi là một nick tiêu cực.

Đầu năm nay, yêu đương dị tính lại bị phân loại vào phái tiêu cực! Quả thực quá buồn cười! Tạ Thanh Nghiên tức giận bất bình, cuối cùng phần nộ liền tục chiến đấu ở trên các chiến trường Weibo.

Từ sau khi Lăng Vi tới đóng phim ở Hoàn Kiếm, Tạ Thanh Nghiên cũng không phát cầu lương lên Weibo, nhóm cầu độc thân ở phía dưới Weibo đã sớm sửa gâu gâu đòi ăn rồi.

Tạ Thanh Nghiên chọn lựa kỹ càng hai tấm ảnh, là ảnh chụp hôm nay anh đến thăm Lăng Vi, một tấm là ảnh hai người chụp chung ở vườn hoa, tấm

còn lại là dáng vẻ khi Lăng Vi cưỡi ngựa, sau đó dùng phần mềm chỉnh sửa cho ánh sáng nhu hòa một chút rồi mới đăng lên, ghi chú là: “Ái phi của bốn vương.

..

Bởi vì thỉnh thoảng Weibo chính thức cũng sẽ đăng lên mấy tấm ảnh hậu trường, cho nên Tạ Thanh Nghiê n đăng mấy tấm ảnh cũng được coi như là ảnh hậu trường, các dân mạng vừa thấy đã vội vàng bấm yêu thích, mặc dù một người mặc đồ cổ trang một người mặc đồ hiện đại, nhưng hai người dựa vào nhau lại vô cùng xứng đôi.

Rất nhanh đã có một Weibo được yêu thích và đưa lên top đầu.

Người đó bình luận: “Mặt trời lên vội, đêm xuân ngắn, từ đây quân vương không tảo triều.

” (*)

[(*) Trích Trường hận ca của Bạch Cư Dị]

Mà sở dĩ bình luận này được yêu thích nhiều nhất chính là bởi vì Tạ Thanh Nghiê n đã đặc biệt phản hồi lại, “Thân là thừa tướng của trẫm, khanh có trách nhiệm phân ưu giải nạn vì trẫm.

..

Ở dưới có cư dân mạng bình luận lại hỏi anh, “Thừa tướng là ai?”
Tạ Thanh Nghiê n nói: “Thư ký.

..

Chúng dân mạng: “Châm nển cho thư ký.

..

“Ặc, tổng tài và thư ký, hoàng thượng và thừa tướng, CP này hoàn toàn không có cảm giác không tốt nha!”

“Sao thư ký lại là Thừa tướng chứ? Nên là tổng quản đại nội mới đúng!”

.....

Lăng Vi nhìn bình luận ở dưới Weibo của anh, không khỏi che miệng cười trộm.

Tạ Thanh Nghiêן lạnh nhạt liếc nhìn cô một cái, “Cười cái gì mà cười? Anh cho phép em cười sao?”

Nụ cười của Lăng Vi càng lớn, “Sao, anh còn có thể quản được nụ cười của em sao?”

Khóe môi của Tạ Thanh Nghiêן cong lên, nghiêng đầu, áp sát vào bên tai cô, nói: “Đi, lên lầu đi.

”

“Em vẫn chưa xem TV xong đâu.

”

Tạ Thanh Nghiêן nói lời thắm thía: “Đợi lát nữa xem lại, bây giờ càng có chuyện quan trọng hơn cần em hoàn thành.

”

Lăng Vi tò mò, “Chuyện gì?”

Tạ Thanh Nghiêן: “Đi lên rồi biết.

”

Lăng Vi nửa tin nửa ngờ, “Sao nhìn dáng vẻ này của anh thì em lại cảm thấy đây không phải chuyện tốt!” Mặc dù cô cũng muốn nghĩ cách dỗ dành anh, nhưng tuyệt đối sẽ không lao vào cái rương trang phục tình thú kia! Bởi vì dựa vào kinh nghiệm lúc trước, lần nào cô mặc trang phục tình thú vào thì cũng đều y như bị đưa lên hiến tế vậy, làm một hồi cô liền trực tiếp hôn mê luôn!

Đây mới là nguyên nhân quan trọng làm cô không muốn mặc trang phục tình thú.

Tạ Thanh Nghiêן nhíu mày, sau đó dứt khoát mạnh mẽ ôm lấy eo cô rồi quay đầu lại nói với mẹ Tạ: “Mọi người tiếp tục xem đi, bọn con đi lên ngủ.

”

Mẹ Tạ ghen hợm nhìn trôn trời, “Người trẻ tuổi nha, bây giờ mới 9 giờ rưỡi, bảo bảo còn chưa đi ngủ nữa.

”

Tạ Thanh Nghiên nghiêm túc nói: “Ngủ sớm dậy sớm sức khỏe tốt, mọi người cũng đừng ngủ quá muộn.

” Nói xong liền ôm Lăng Vi thong thả ung dung đi lên lầu.

Lăng Vi vốn đã chuẩn bị xong tâm lý sẽ bị ép mặc trang phục tình thú, nhưng sau khi thấy anh lấy một bộ váy từ trong cái bọc màu đen ra, tam quan của cô lại chịu đả kích nặng nề một lần nữa.

Cô kích động nói: “Anh dám lấy trộm quần áo của đoàn phim về đây!!!”
Ba Tạ bình tĩnh nói: “Không, đây là Lý Ý hồi lộ anh.

”

Lăng Vi:.....

Chương 125: Chương 125

Đó là bộ váy trắng cô mặc lúc cưới ngựa vào buổi chiều, tạo hình khác với các bộ trang phục cung đình phức tạp khác, bộ váy trắng này được cắt may đơn giản hào phóng, thiên về trung tính, eo cao chân váy dài, lúc mặc vào sẽ khiến cho người mặc càng thêm quý phái oai vệ, tràn đầy năng lượng.

Buổi chiều khi nhìn thấy cô mặc bộ váy này, dưới tình huống không hề phòng bị, Tạ Thanh Nghiên lại cảm nhận được cảm giác tim đập thình thịch một lần nữa.

Kỳ thật đây không phải là lần đầu tiên anh có loại cảm giác rung động này, từ sau khi ở bên Lăng Vi, người phụ nữ này thường xuyên làm anh kinh ngạc và bất ngờ, ngày tháng ở bên cạnh cô luôn hoạt bát thú vị, mỗi ngày đều có thú vui đáng chờ mong, làm anh muốn ngừng cũng không được.

Tạ Thanh Nghiên biết đây là biểu hiện của việc hãm quá sâu, có lẽ anh lại càng yêu Lăng Vi sâu nặng hơn rồi, mặc dù anh che giấu rất khá, nhưng anh hiểu rất rõ lòng mình, anh chính là ma quỷ tham lam, khát cầu và dục vọng chiếm hữu của anh đối với Lăng Vi còn muốn nhiều hơn biểu hiện bề ngoài của anh, Lăng Vi muốn cười anh là một bình dấm chua, nhưng kỳ thật cô vẫn chưa nhìn thấy bộ dáng ghen tuông chân chính của anh, đó chắc chắn là một bộ dáng vô cùng xấu xí.

Cho nên cả đời này, Lăng Vi đã định là sẽ cột chặt với anh rồi.

Lăng Vi dựa vào cạnh cửa, bị ánh mắt cực nóng của Tạ Thanh Nghiên nhìn đến có chút không được tự nhiên, lúc thuận tay đóng cửa lại còn rất tự giác khóa trái cửa lại.

Tạ Thanh Nghiên sửa sang lại cảm xúc phức tạp trong lòng xong, lại cười khẽ đổ dành cô, “Tới đây, mặc cái này vào.

..

Lăng Vi đi qua nhìn chăm chăm vào bộ váy trong tay anh: “Anh lấy bộ này về đây, về sau làm sao đóng phim được nữa?”

Tạ Thanh Nghiên làm như người ở trên cao, nói: “Đoàn phim nhiều quần áo như vậy, không thiếu bộ đồ này, hơn nữa anh cũng không có lấy trộm!”

Lăng Vi rất tò mò, hỏi: “Chị Lý nghĩ gì mà lại đưa anh bộ này vậy, anh nói gì với chị ấy?”

Tạ Thanh Nghiên cong môi tạo thành đường cong đẹp mắt, nói: “Lúc chiều khi em đang cưỡi ngựa, Lý Ý đứng lúc đứng ở bên cạnh anh, anh thuận miệng khen một câu bộ váy không tồi, thích hợp để làm áo ngủ, sau đó khi em thay đồ ra, chị ấy mới đưa cho anh, về chuyện này, chị ấy làm rất đáng khen.

..

“Đúng vậy, em cảm thấy cái biệt danh tổng quản đại nội không nên gán cho thư ký Đỗ, mà phải nên gán cho chị Lý mới đúng, anh xem chị ấy hiểu rõ thánh ý biết bao nhiêu!” Lăng Vi nén cười mỉa mai anh.

Không ngờ Tạ Thanh Nghiên lại thật sự gật đầu, “Không tồi, chị ấy đúng là rất biết nhìn mặt đoán ý.

..

Lăng Vi suy nghĩ một chút rồi cầm lấy cái váy, không nói hai lời liền bắt đầu cởi quần áo.

Đây là lần đầu tiên Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy cô chủ động như vậy, vì thế trực tiếp ngây người, ngay sau đó lại rất khoái chí thưởng thức bộ dáng cô cởi đồ trước mặt mình, ngoài miệng còn phân phó nói: “Đừng cởi quá nhanh, cởi chậm một chút.

..

Lăng Vi:.....

Lăng Vi vốn đang muốn giữ lại chiếc quần lót cuối cùng ở trên người, kết quả lại bị ông chủ Tạ ghét bỏ nói, “Trong phòng ấm như vậy, không cần mặc quá nhiều.

”

Cuối cùng, Lăng Vi nghe lời cởi sạch ra rồi mặc bộ váy trắng kia vào.

Chờ cô mặc xong, sau đó buộc cao tóc thành đuôi ngựa, ngay lập tức đã làm Tạ Thanh Nghiên nhìn không rời mắt, “Còn đẹp hơn cả buổi chiều ở phim trường nữa.

” Anh nói.

Lăng Vi xoay hai vòng, một cặp đùi đẹp như ẩn như hiện ở dưới làn váy, trông cực kỳ mê người.

Bởi vì thời tiết đang lạnh, cho nên lúc đóng phim phải mặc thêm nội y giữ ấm ở bên trong, hiệu quả đương nhiên không đẹp như bây giờ rồi.

Tạ Thanh Nghiên chỉ cảm thấy hồn phách đều bị cô câu mất.

Lăng Vi đi qua ngồi lên trên đùi của anh, đáy mắt long lanh, khóe miệng mang ý cười, “Thực xin lỗi, lúc chiều đã dọa anh sợ rồi, em bảo đảm về sau nhất định sẽ cẩn thận hơn, phạm là động tác có chút xíu nguy hiểm nào, em đều sẽ dùng thể thân, dù sao em cũng phải sống với anh đến bạch đầu giai lão mà.

”

Tạ Thanh Nghiên nhướn mày: “Sao lại đột nhiên thông suốt rồi? Nghĩ thông suốt rồi sao??”

Lăng Vi ngượng ngùng nói: “Đã nghĩ thông suốt từ chiều rồi, chỉ là không tìm được thời cơ thích hợp để nói với anh thôi.

”

Tạ Thanh Nghiên cười hừ nói: “Đừng cho là anh không nhìn ra, lúc chiều em

cũng tức giận vì chuyện anh mắng Lý Ý đấy.

..

Lăng Vi càng xấu hổ cúi đầu, “Em nhất thời nghĩ sai thôi.

..

Có thể là ngày tháng sau khi sống lại thật sự quá an nhàn, an nhàn đến nỗi đầu óc của cô đều không dùng được, sau đó liền làm chuyện ngu ngốc.

“Cho nên đêm nay em mới nghe lời, phối hợp như vậy, là muốn lấy công chuộc tội sao??” Anh cười hỏi.

Lúc này Lăng Vi mới ngẩng đầu, cười híp mắt nói, “Đúng vậy.

..

Tạ Thanh Nghiên: “Chậm rồi!”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên ôm cô, nói: “Em nhảy cho anh xem một điệu se/xy đi, thế nào, nhảy tốt anh sẽ không so đo với em nữa.

..

Lăng Vi khó xử, “Không thể đổi cái khác sao? Anh biết rõ em nghe giai điệu không chuẩn, không hẳn cảm với nhạc điệu mà.

” Suy nghĩ một chút, cô lại nói: “Hay là em tập yoga cho anh xem nha.

..

So với nhảy múa, Tạ Thanh Nghiên đúng là càng tình nguyện nhìn cô tự vận cơ thể thành các tư thế hơn, hơn nữa bây giờ cô mặc váy bên ngoài, bên trong lại trống trải, động tác lớn một chút sẽ có rất nhiều vị trí xấu hổ lộ ra cho anh nhìn, xem ra cái phúc lợi này thật sự rất lớn.

Đang lúc hai người chơi đến say mê ở bên trong phòng, thì bên ngoài lại có người rất không biết điều chạy tới gõ cửa.

Hai người bị quấy rầy, động tác lập tức cứng lại, sau đó đồng loạt trừng lớn hai mắt nhìn về phía cửa phòng.

Lăng Vi vội vàng bảo đảm nói: “Em khóa trái rồi!”

Tạ Thanh Nghiên nhẹ nhàng ung dung cười nói, “Vậy tiếp tục.

”

Lăng Vi: “Không đi xem thử?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Gõ một sẽ tự đi thôi.

”

Lăng Vi:.....

Quả nhiên, sau một hồi, tiếng đập cửa rốt cuộc cũng dừng lại.

Ngoài cửa, bé Tạ nghi hoặc nói với bà nội: “Bà nội, đêm nay tới lượt mẹ ngủ chung với con nha, nhưng bọn họ lại không mở cửa.

”

Mẹ Tạ lại không hề ngạc nhiên, nói: “Nội đã nói chắc chắn bọn họ không mở cửa rồi, con còn không tin, đêm nay tiếp tục ngủ với nội đi.

”

Bé Tạ nghiêng đầu, lần đầu tiên nhóc ý thức được ba ba lại đi đoạt mẹ với nhóc!

Buổi sáng ngày hôm sau, Tạ Thanh Nghiên đã bay trở về Bắc Kinh từ sớm, lần sau muốn tới đây phải chờ đến tết mới có thời gian, may mắn bây giờ cách tết cũng không bao lâu.

Hôm nay Lăng Vi và mẹ Tạ mới ra khỏi phim trường, hai người vừa mới diễn xong một cảnh phối hợp diễn, mấy ngày nay, tin đồn về mẹ Tạ và đạo diễn vẫn chưa ngừng lại, rốt cuộc cũng bị mẹ Tạ nghe được, sau đó bà mới hiểu được vì sao Quách Khải lại trốn tránh bà.

Nhưng không ngờ biết rõ lời đồn xuất phát từ phim trường, mẹ Tạ không chỉ không ngại, mà còn tìm đạo diễn Quách càng thêm cần mẫn, cho nên

mỗi ngày ở phim trường, đều có thể nhìn thấy một màn như thế này: bà cụ cầm kịch bản chạy theo sau Quách Khải, còn Quách Khải thì lại muốn chạy khắp thế giới để trốn bà.

“Ông càng trốn tránh, càng sợ hãi rụt rè như vậy, người khác sẽ càng cho rằng chúng ta có cái gì đó, quân tử phải bình thản, chúng ta đi đứng làm việc ngay thẳng, vì sao lại sợ người ta nói?” Mẹ Tạ bắt được cơ hội liền giảng đạo lý với đạo diễn Quách.

Đạo diễn Quách cũng sắp khóc, “Vậy chị cũng nên nghe câu miệng đời đáng sợ chứ!”

Mẹ Tạ: “Mình đi đường của mình, cứ mặc người ta nói!”

Đạo diễn Quách:.....

Hai ngày sau, một chuyện nhìn như phức tạp, lại thật sự bị Lý Ý tìm được manh mối, không đúng, nói đúng ra là do Lý Ý đã bỏ số tiền lớn thuê thám tử tư tìm manh mối.

Sau đó Lý Ý thuận tay thu thập chứng cứ rồi quyết đoán báo cảnh sát.

Mà sở dĩ cô ấy sẽ nhanh chóng báo án như vậy cũng là vì việc này liên lụy tới vài chuyện, đầu tiên là về tai tiếng của đạo diễn Quách và mẹ Tạ, sau đó là chuyện ngựa bị mất không chế, chuyện trước chỉ là bịa đặt, nhưng chuyện sau có thể cấu thành tội cố ý mưu sát.

Nguyên nhân của mọi chuyện còn phải kể từ người phụ nữ tên Kỳ Kỳ này.

Kỳ Kỳ được người quen giới thiệu chuẩn bị đến đoàn phim 《Thiên Hạ》 phỏng vấn, mà người quen này chính là người phụ trách quản lý họ Kim ở bên trong đoàn phim.

Vị họ Kim này là bạn tốt của Kỳ Kỳ, một vài vai phụ của Kỳ Kỳ đều là do gã ta giới thiệu.

Khiến bọn họ khó tin nhất chính là, lần phỏng vấn này, Lý Ý lại không hề nhìn qua đã nói không thích hợp, cái này làm cho Kỳ Kỳ ghi hận trong lòng, nghĩ tới nghĩ lui, Kỳ Kỳ phát hiện, khi cô ta tới đoàn phim phỏng vấn, người

duy nhất cô ta gặp được chính là Lăng Vi, chẳng lẽ là Lăng Vi ngăn cản cô ta phỏng vấn?

Ban đầu chỉ là hoài nghi, về sau gặp được Tạ Thanh Nghiên ăn vạ không thành công, sau đó lại nhìn thái độ của Lăng Vi, Kỳ Kỳ rốt cuộc cũng có thể khẳng định mình không vào được đoàn phim, nhất định là ý của Lăng Vi.

Ngay từ đầu Kỳ Kỳ muốn công khai với giới truyền thông mạng về mối quan hệ giữa Lăng Vi cùng những người khác trong nhà họ Tạ, nhưng sau đó ngấm lại, ngay cả việc lớn như kết hôn cũng có thể sáng khoái thừa nhận, lúc này cho dù tuôn ra thân phận thật sự của mẹ Tạ thì đối với Lăng Vi mà nói, cũng không đau không ngứa.

Ngay từ lúc đó cô ta liền không cam tâm tình nguyện.

Thư ký trường quay họ Kim bày chủ ý ngu ngốc cho cô ta, nói là không bằng tạo một ít tai tiếng trong đoàn phim làm nhà họ Tạ xấu hổ cũng không tồi.

Đây chính là ngọn nguồn tai tiếng của mẹ Tạ và đạo diễn Quách.

Còn chuyện ngựa bị chấn kinh cũng là kế hoạch do một tay vị họ Kim này sắp xếp, mục đích vẫn là vì lấy lòng Kỳ Kỳ để gã ta có thể ngủ với cô ta một đêm, đây đúng là trên đầu chữ sắc có một con dao mà (*).

(*) Chữ sắc 色, trên đầu có một bộ dao 刀, ý nói háo sắc thì rất dễ chết đó mà.

Sau này khi có cảnh sát tham gia vào, rất nhanh đã điều tra ra manh mối.

Người bị hại đầu tiên là mẹ Tạ, bà thở hổn hển tỏ vẻ nhất định sẽ mời luật sư giỏi nhất, làm hai người kia bị nhốt thật lâu mới được!

Sau đó chờ sau khi bình ổn phong ba rồi bà lại tiếp tục mặt dày đi theo Quách Khải lãnh giáo kỹ thuật diễn.

Từ lúc bắt đầu, ấn tượng của Lăng Vi đối với Kỳ Kỳ đã rất không tốt, bây giờ

lại nghe sau lưng hai chuyện này đều là bút tích của Kỳ Kỳ, Lăng Vi cũng không hề bất ngờ, dù sao cô cũng đã kiến thức qua thủ đoạn của Kỳ Kỳ ở đời trước rồi, khi đó, Kỳ Kỳ biết rõ Diệp Tử Sở đang quen cô, nhưng vẫn nắm chặt tay anh ta không buông, thậm chí còn tình nguyện làm tiểu tam.

Người như vậy, còn có chuyện gì cô ta không làm được?

Sau khi xảy ra chuyện, Kỳ Kỳ vốn đã phải sạch mọi thứ, nhưng cô ta lại gặp phải mẹ Tạ, đầu tiên bà đã mời luật sư tốt nhất Bắc Kinh tới, sau đó tất nhiên sẽ làm Kỳ Kỳ bị nhốt vào tù một thời gian.

Lúc Tạ Thanh Nghiên nhận được điện thoại của Lăng Vi thì thư ký Đổ đang thương lượng với anh về lịch trình trong mấy ngày kế tiếp, ông chủ vốn đang nghe rất nghiêm túc, nhưng vừa nghe thấy điện thoại bà xã gọi tới thì liền lập tức không hề nghĩ ngợi vầy vầy tay với anh ấy, ý bảo anh ấy mau rút đi.

Thư ký Đổ quá quen thuộc với thái độ lạnh nhạt này của anh rồi, cho nên ngay sau đó cũng lập tức ôm văn kiện nhanh chóng rời đi, kết quả chưa được bao lâu, thư ký Đổ lại bị Tạ Thanh Nghiên gọi vào.

“Lập tức tìm luật sư biện hộ giỏi nhất Bắc Kinh cho tôi.

” Tạ Thanh Nghiên cũng không thèm ngẩng đầu lên, chỉ mở miệng ra lệnh cho anh ấy.

Mặt than của thư ký Đổ thật sự ngày càng giống lão Nghiêm, lần này anh ấy nhìn ra được tâm trạng của Tạ Thanh Nghiên không quá sáng sủa, cũng hỏi tại sao anh muốn mời luật sư, chỉ hỏi: “Là muốn xử lý dân sự hay hình sự?”
“Cả hai.

”

Thư ký Đổ nhanh chóng rời đi tìm người, không bao lâu sau, thư ký Đổ tiến vào đáp lời, “Tìm được một người, nhưng vị luật sư mới vừa nhận được một vụ kiện, cho nên trước mắt không thể nhận vụ của chúng ta.

”

Tạ Thanh Nghiên nhíu mày, nói: “Đối phương cho anh ta bao nhiêu tiền, chúng ta trả gấp đôi là được!”

Thư ký Đỗ không cảm xúc nói: “Ông chủ, chúng ta đoạt không lại đối phương.

”

Trong lòng Tạ Thanh Nghiên rơi lộp bộp một cái, sao anh lại cảm thấy những lời này quen tai quá vậy??

Sau đó lại nghe anh ấy tiếp tục nói: “Bởi vì luật sư đều đã bị bà Tạ mời rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chương 126: Chương 126

Nửa tháng sau, người phụ trách họ Kim bởi vì động tay động chân ở trên ngựa, chứng cứ vô cùng xác thực, cho nên bị phán bỏ tù, mà Kỳ Kỳ thì vẫn chưa bị định tội, bởi vì không có chứng cứ chứng minh cô ta có trực tiếp tham gia vào những việc này, mặc dù cô ta vô tội, nhưng sau chuyện này, cô ta đã hoàn toàn đắc tội với ông chủ Tạ rồi.

Lần này Tạ Thanh Nghiên không chờ mẹ Tạ ra tay đã thông qua Đổng Đông phong sát Kỳ Kỳ trước, làm cô ta không thể ngóc đầu ở giới giải trí nữa.

Lăng Vi thật sự không thể ngờ, người đời trước làm cô hận thấu xương lại dễ dàng bị đá ra khỏi giới giải trí như vậy, ngay cả một cơ hội ngoi đầu lên cũng không có, đúng là làm lòng người vui sướng mà.

Nhưng cô cũng không có quá nhiều tinh lực đi chú ý Kỳ Kỳ, thời tiết càng ngày càng rét lạnh, tiến độ quay cũng siết chặt, Lăng Vi thân là nữ chính, quả thực xoay vòng giống như con quay vậy, mỗi ngày đều bị đạo diễn Quách Khải không ngừng dịch chuyển, sau đó chờ đến khi cô thở không ra hơi thì mới phát hiện Tết Âm Lịch sắp tới rồi.

Hôm nay lại là một buổi diễn đêm, đến tờ mờ sáng Lăng Vi mới được đưa về biệt thự, trên đường trở về, lúc Lăng Vi mơ mơ màng màng muốn ngủ thì đã nghe thấy Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh duỗi eo lười biếng nói, “Rốt cuộc cũng có thể nghỉ ngơi mấy ngày rồi.

”

Mí mắt của Lăng Vi đã rất nặng nề, mệt mỏi hỏi cô ấy: “Cái gì mà nghỉ ngơi mấy ngày?”

Trần Tiểu Nhược buồn cười nhìn cô, “Chị, có phải chị bận đến âm đầu luôn rồi không? Không biết sắp ăn tết rồi sao?”

Lăng Vi:.....

Khó trách vừa rồi lúc chào tạm biệt với Quách Khải, Quách Khải còn kêu cô trở về nghỉ ngơi cho tốt, lúc trước vào thời điểm đầy nhanh tiến độ quay, ông ấy cũng không nói với cô những lời này, thì ra là nghỉ tết nha.

“Ai cũng được nghỉ sao?” Lăng Vi hỏi Trần Tiểu Nhược.

“Không có, mấy ngày chúng ta nghỉ đều sẽ là cảnh diễn của anh Viên, anh ấy nói không quay về cũng không sao.

” Trần Tiểu Nhược nói.

“Anh Viên cũng thật chuyên nghiệp.

” Lăng Vi gật đầu, cô cũng rất vừa lòng với vị nam chính này, kỹ thuật diễn tốt, tính cách tốt, mỗi lần đối diễn với anh ấy, cô đều có thể phát huy tối đa khả năng của mình.

Trở lại biệt thự, mọi người trong nhà vẫn còn đang đắm chìm trong giấc ngủ, Trần Tiểu Nhược cầm chìa khóa, lén lút mà mở cửa, sau khi tiến vào, hai người lại rón ra rón rén trở lại phòng của mình.

Lăng Vi lấy di động ra xem thời gian, sau đó lại bất ngờ nhìn thấy tin nhắn WeChat của Tạ Thanh Nghiên.

Tối hôm qua trước khi tặng ca cô đã thông báo với Tạ Thanh Nghiên, kêu anh đi ngủ sớm một chút, không cần chờ điện thoại của cô, không ngờ phía sau anh còn gửi một tin nhắn tới.

“Mặc kệ khi nào về đến nhà, em cũng phải gửi tin nhắn cho anh.

”

Mặc dù chỉ là một câu đơn giản, nhưng vẫn khiến Lăng Vi nhịn không được

mà trở nên vui vẻ, sau đó nhanh chóng trả lời lại: “Em về đến nhà rồi, bây giờ đi tắm rửa một cái sau đó đi ngủ.

..

Gửi tin nhắn xong cô liền đi tắm rửa, bởi vì thật sự quá mệt, cho nên cô chỉ tắm qua loa vài cái đã leo lên giường nằm, lúc này mới phát hiện trên di động lại có tin nhắn mới của Tạ Thanh Nghiên: “Mau đi ngủ đi, ngủ cho thẳng giấc.

..

Lăng Vi ngậy ra một lúc, bây giờ chính là gần 5 giờ sáng, vậy mà anh còn gửi tin nhắn cho cô, anh cũng không ngủ sao?
Ngay sau đó cô cầm lấy di động muốn gửi tin nhắn lại, nhưng ngẫm lại vẫn đặt điện thoại di động xuống, lúc này mà nói chuyện phiếm thì chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến giấc ngủ của anh, cho nên vẫn đừng nhắn lại thì hơn.

Nhưng nhìn hai câu nhắc nhở bình thường trên trang thông tin, Lăng Vi lại rất muốn làm chút gì đó để biểu đạt sự cảm động trong lòng mình, chờ sau khi chui vào ổ chăn rồi, Lăng Vi lại cầm di động chụp màn hình phần đối thoại vừa rồi với Tạ Thanh Nghiên lại, sau đó đăng lên Weibo.

“Anh cũng cùng em thức đêm đến giờ này sao?”

Đính kèm là bức ảnh chụp đoạn nói chuyện của hai người trên giao diện WeChat.

Mặc dù lúc này mới 5 giờ, nhưng vẫn có rất nhiều cư dân mạng chiến đấu hăng hái ở trên mạng.

Lăng Vi vừa đăng bài lên, lập tức đã có rất nhiều người bình luận lại ở phía dưới.

“Nữ thần năm mới vui vẻ.

..

“Cái này có mùi khoe ân ái nha, nữ thần, cô thật giỏi.

..

“Vi Vi đã lâu không đăng Weibo, vừa mới đăng đã phát cầu lương, cầu độc thân tỏ vẻ đã bị ngược khóc.

..

.....

Lăng Vi lướt xem bình luận một hồi mới cười ngáp dài ném điện thoại đi động sang một bên.

Một giấc này hình như cô đã ngủ thật lâu, nhưng lại giống như mới vừa nhắm mắt một chút, lúc mơ màng tỉnh lại, cô dường như nghe được tiếng vui đùa âm ỉ của bé Tạ ở dưới lầu, còn có cả giọng nói từ tính trầm thấp của đàn ông, Lăng Vi nghe xong lập tức tỉnh ngủ, là Tạ Thanh Nghiên tới? Cô cố gắng mở mắt ra, mơ hồ xoay người xuống giường, đi đến bên cửa sổ kéo bức màn ra thì tâm trạng vô cùng chờ mong lập tức hóa thành bọt nước, người đang chơi cầu cùng với bé Tạ ở trong viện không phải là Tạ Thanh Nghiên, mà là Tạ Thanh Hoa, anh ấy cũng tới đây đón năm mới với mọi người.

Lăng Vi thất vọng xoay người về phòng, nghĩ thầm cũng không biết khi nào Tạ Thanh Nghiên mới đến, hai ngày nay hai người đều bận rộn, ngay cả gọi điện thoại cũng là vội vội vàng vàng.

Nhìn thời gian thì bây giờ đã hơn bốn giờ chiều, nói vậy cô cũng đã ngủ cả ngày.

Mọi người biết cô phải diễn đêm, cho nên cả ngày hôm nay đều không có ai tới quấy rầy giấc ngủ của cô.

Nếu lúc này đã thức thì không thể tiếp tục ngủ nữa, Lăng Vi thay một bộ đồ mặc ở nhà, chuẩn bị xuống lầu chào hỏi Tạ Thanh Hoa.

Lúc cô đi xuống lầu thì đúng lúc đụng phải Tạ Thanh Nghiên đang chuẩn bị lên lầu, ngay lập tức hai người đều ngây người.

Sau đó lại thấy anh nhướn mày, cười nói: “Thức dậy nhanh quá vậy? Anh đang chuẩn bị đi lên xem em đây.

..

Lăng Vi ngạc nhiên trừng lớn hai mắt, sau đó hưng phấn bổ nhào vào người Tạ Thanh Nghiê, đôi chân dài cũng câu lên eo anh, hốc mắt đỏ lên, nói: “Anh muốn tới sao không nói với em trước một tiếng?”

Tạ Thanh Nghiê thoải mái ôm cô, cười nhẹ nói: “Ngày mốt là ba mươi tết, bây giờ anh không tới thì còn muốn đợi đến khi nào?”

Lăng Vi dựa đầu vào vai anh, nửa ngày cũng không rời khỏi người anh.

Sau đó liền nghe thấy người ở bên cạnh nói: “Ban ngày ban mặt đánh nhau thành như vậy, Tiểu Vi, em thật sự coi mình là một bảo bảo sao?”

Giọng nói lạnh lùng cao ngạo truyền tới làm Lăng Vi lập tức ngẩng đầu nhìn qua, hưng phấn nói: “Chị Lam Nhược!!! Chị cũng tới đây sao!”

Người nói chuyện đúng là Lam Nhược đã lâu không gặp.

Hai người từ sau khi chia tay ở đoàn phim xong, đâu vẫn là lần đầu bọn họ gặp nhau.

Cái đầu tiên Lăng Vi thấy sau khi nhìn Lam Nhược là cảm thấy cô ấy có gì đó rất kỳ quái.

Bởi vì Lam Nhược đứng ở kế bên, Lăng Vi liền muốn xuống khỏi người Tạ Thanh Nghiê đến ôn chuyện với cô ấy.

Kết quả Tạ Thanh Nghiê không chỉ không cho Lăng Vi đi xuống, mà còn ôm cô chặt hơn, nói: “Sao, có niềm vui mới thì quên người cũ rồi sao?”

Lăng Vi không khỏi buồn cười, “Cái gì mà có mới nới cũ? Có cần dùng từ như vậy không?”

Tạ Thanh Nghiê nói: “Trên mạng không phải vẫn luôn xào CP của hai người sao?”

Lam Nhược nghe xong, cười nói: “Khó trách tôi vẫn luôn cảm thấy hôm nay ông chủ Tạ không cho tôi sắc mặt tốt, thì ra là ghen tị, bình giấm này cũng lớn thật đó!”

Tạ Thanh Nghiê n cũng không e l ệ, còn mặt dày nói: “Tôi thích.

”

L ắ ng Vi:.....

Gi ấ y gi ữ a ở trong lòng ngực của anh mấy cái, L ắ ng Vi mới nhỏ giọng nói:
“Anh, anh để em xuống trước đi.

”

“Vậ y em nói, mấy ngày nay có nhớ anh hay không?” Tạ Thanh Nghiê n không mu ố n buông, một hai phải nghe cô nói lời dễ nghe mới chịu.

L ắ ng Vi vội vàng tiến đến bên tai anh nói: “Đương nhiên nhớ rồi, nhớ đến nỗi ngủ không ngon luôn! Anh ơi, em đói bụng quá, anh có thể giúp em đến phòng bếp tìm chút gì đó để ăn hay không, em mu ố n đi trò chuyện với chị Lam Nhượ c trước.

”

Lúc này Tạ Thanh Nghiê n mới miễn cưỡng nói: “Nói chuyện có thể, nhưng không cho quá thân thiết!”

L ắ ng Vi: “Không thành vấn đề!”

Lam Nhượ c:.....

Dướ i sự đảm bảo nhiều lần của L ắ ng Vi, Tạ Thanh Nghiê n mới buông cô xuống.

Chờ đến khi anh vào phòng bếp tìm đồ ăn, L ắ ng Vi mới vội vàng đi nhanh tới bên cạnh Lam Nhượ c, nhìn kỹ Lam Nhượ c một lượt, sau đó nói: “Chị Lam Nhượ c, có phải chị béo lên rồi hay không? Chị mới nghỉ ngơi có bao lâu đâu, sao lại béo lên nhiều như vậy?”

Lam Nhượ c nhíu mày, “Đã lâu không gặp, cũng không biết nói câu dễ nghe.

”

L ắ ng Vi lập tức sửa lời: “Mặc dù béo, nhưng khí sắc vẫn rất tốt!”

Lam Nhượ c nói: “Đợt này trông em gầy đi không ít, ngực cũng nhỏ hơn.

”

L ắ ng Vi:.....

Vì sao phải chú ý tới ngực cô?

Lăng Vi vừa lôi kéo cô ấy đi xô pha, vừa nói: “Đóng phim gầy đi cũng là chuyện rất bình thường mà, không phải chị cũng vậy sao.

”

Chờ khi hai người thoải mái ngồi lên xô pha, Lam Nhược mới nói: “Vốn dĩ chị muốn tới thăm ban, nhưng vẫn luôn không đi được, cũng chỉ có thể kéo dài tới bây giờ.

”

“Vậy chị sẽ ở đây tới sang năm mới trở về sao?” Lăng Vi hỏi.

Lam Nhược lắc đầu nói: “Không được, ngày mai chị bay rồi, bay đến Mexico, chuẩn bị nghỉ dài hạn ở bên đó.

”

Lăng Vi: “Nghỉ dài hạn là bao lâu? Lúc trước cũng không có nghe chị nói.

”

Lam Nhược: “Chắc cỡ sáu bảy tháng đi.

”

Lăng Vi:.....

Lam Nhược thân là diễn viên đang nổi, vừa xin nghỉ ngơi đã kéo dài hơn nửa năm, ở trong giới giải trí thay đổi nhanh như chớp này, cô ấy lựa chọn như vậy thì không khác gì tự chịu diệt vong, chờ nửa năm sau trở về, danh tiếng chắc chắn sẽ xuống dốc không phanh.

Lăng Vi ngây người hơn nửa ngày, mới mở miệng nói: “Chị điên rồi sao?”

Lam Nhược cười khế lắc đầu, “Chị rất tỉnh táo, cũng rất rõ ràng mình đang làm cái gì.

”

Lăng Vi:.....

Lăng Vi nhìn cô ấy, trong lòng có loại ảo giác Lam Nhược vẫn luôn cười,

nhưng trong ánh mắt lại không che giấu nỗi sự chua xót.

Buổi tối, Lăng Vi sớm đã bị Tạ Thanh Nghiên mang về phòng, đóng cửa lại dính lấy nhau, hai người đã không gặp một thời gian, cho nên tiểu biệt thảng tân hôn, cái gì cũng không kịp nói đã náo loạn lẫn giường hai lần, chờ khi Tạ Thanh Nghiên đi vào phòng tắm tắm rửa, trong đầu Lăng Vi chợt lóe lên một suy nghĩ, sau đó cả người lập tức ngây ngốc ở trên giường.

Vài giây sau, cô mới hoang mang rối loạn xoay người xuống giường, khoác cho mình một chiếc áo ngủ thật dày, sau đó mở cửa rời khỏi phòng ngủ đi thẳng đến phòng khách mà Lam Nhược ở tại lầu hai.

Đứng ở ngoài gõ cửa một hồi, Lam Nhược mới đi ra mở cửa, nhìn thấy Lăng Vi đứng ngoài cửa, cô ấy cũng có chút bất ngờ, hỏi: “Đã muộn như vậy, người đàn ông của em còn chịu để em ra ngoài?”
“Em lên đi ra.

” Lăng Vi vừa nói vừa chui với trong phòng cô, bên trong đang mở máy sưởi, độ ấm rất thoải mái, cô đứng yên ở giữa phòng, sau đó quay đầu lại nhìn Lam Nhược, hỏi: “Chị Lam Nhược, chị từ xa tới đây thăm em, chẳng lẽ không có gì muốn nói với em sao?”

Lam Nhược cười nhạt, “Chị tính trước khi xuất ngoại tới thăm em thôi.

”

Lăng Vi lắc đầu, “Không, chị có chuyện lớn muốn nói với em.

”

Lam Nhược nhướn mày: “Em nói thử xem, chị có chuyện lớn gì?”

Lăng Vi mím môi, biểu cảm nghiêm túc, từng câu từng chữ nói: “Chị mang thai, đúng không?!”

Lam Nhược:.....

Lăng Vi vừa nói xong lời này, bầu không khí không hiểu sao lại trở nên khẩn trương.

Mà ở trong phòng ngủ chính tại lầu ba, toàn thân Tạ Thanh Nghiên thoải mái nhẹ nhàng ngâm nga đi ra khỏi phòng tắm, kết quả chờ đợi anh lại là ổ

chăn trống rỗng lạnh lẽo.

Người phụ nữ của anh lại nhôn lúc anh tắm rửa đi trèo tường!!!!.

Chương 127: Chương 127

Hai người cách nhau một khoảng, im lặng đối diện nhau.

Bỗng nhiên, Lam Nhược khẽ cười một tiếng đánh vỡ bầu không khí quý dị này.

Sau đó cô ấy thuận tay đóng cửa phòng lại, chậm rãi đi tới chỗ của Lăng Vi, mãi cho đến khi hai người chỉ cách nhau có nửa bước mới dừng lại, sau đó thoải mái hào phóng nắm lấy tay của Lăng Vi, đặt lên trên bụng của mình.

Mặc dù Lăng Vi đã đoán được sẽ là như vậy, nhưng khi đối mặt với hành động bình tĩnh này của Lam Nhược, cô vẫn bị dọa sợ, “Chị Lam Nhược, đây rốt cuộc là chuyện như thế nào? Sao lại có con?”

Dáng người của Lam Nhược vẫn luôn thiên về gầy, nhưng lúc này, tay của Lăng Vi lại có thể cảm nhận được, bụng của cô ấy có hơi hơi phồng lên.

“Đã sắp bốn tháng rồi, bây giờ vẫn chưa quá rõ ràng, sau năm tháng sẽ bắt đầu lộ bụng, gần đây chị vẫn luôn đọc sách về mặt này, học được không ít.

” Lam Nhược cúi đầu nhìn xuống bụng mình, giọng nói dịu dàng nhẹ nhàng chậm rãi, giống như sợ sẽ dọa đến đứa nhỏ trong bụng vậy.

Nhìn bộ dáng này của cô ấy, Lăng Vi cũng nhịn không được hạ thấp giọng, “Sắp bốn tháng? Khi đó chúng ta còn ở trong đoàn phim 《Mặt Trái》!” Vừa dứt câu, Lăng Vi cảm thấy mình không cần hỏi đứa nhỏ là của ai nữa, lúc còn ở đoàn phim, người duy nhất từng có gút mắc tình cảm với Lam Nhược, chính là Lục Khuynh.

Nghĩ đến đây, Lăng Vi lại hỏi: “Lúc ở đoàn phim, có một ngày chị đột nhiên xin nghỉ không tới diễn, mà tâm trí của anh Lục lại không yên suốt cả ngày hôm đó, có phải trước đêm đó đã xảy ra chuyện gì rồi hay không?”

Lam Nhược gật gật đầu, “Ừ, buổi tối ngày đó chị và anh ấy lên giường, là chị chủ động.

”

Lăng Vi:.....

Cho nên mới nói, người yêu trước đã định sẵn sẽ là người thua, “Chị, anh Lục biết việc này chưa?”

Lam Nhược liếc nhìn cô một cái, “Em cảm thấy chị sẽ nói cho anh ấy biết sao? Đứa nhỏ này là của chị, không liên quan tới anh ấy.

”

Lăng Vi nói: “Chị thật sự yêu anh ấy đến như vậy? Yêu đến không tiếc sinh con cho anh ấy?”

Hiện giờ nhớ lại, lúc ấy ở đoàn phim đúng là cô biết Lam Nhược phim giả tình thật với Lục Khuynh, nhưng nhìn bộ dáng khi đó của Lam Nhược cũng không có chấp nhất đến nỗi không phải anh không gả, sao đột nhiên lại muốn sinh con?

Lam Nhược cong môi lên lộ ra một nụ cười chua xót, buông tay Lăng Vi ra, đi đến mép giường ngồi xuống, sau đó cởi giày ra rúc người vào trong ổ chăn.

Lăng Vi thấy thế cũng nằm lên bên cạnh cô ấy, nói: “Đêm nay em ngủ với chị nhé.

”

“Ông chủ Tạ biết được có thể trực tiếp đuổi chị ra khỏi nhà hai người hay không? Dám chạy đến nhà anh đoạt bà xã của anh, quả thực chán sống rồi.

” Lam Nhược cười nói.

Lăng Vi lắc đầu, cười nói: “Anh ấy sẽ không gây rối vô cớ như vậy, chị để em ở cùng chị đi, em muốn trò chuyện với chị.

”

Lam Nhược cũng không nói gì nữa, cùng Lăng Vi ngây ngốc nhìn chăm chăm lên trần nhà, hai người nằm trong cùng một ổ chăn cũng không có thật sự dựa gần nhau, ở giữa còn có một khoảng trống đủ để một người nằm.

“Chị, chị rút cuộc nghĩ như thế nào thế?” Lăng Vi nhin không được tò mò hỏi cô ấy, một người phụ nữ chưa kết hôn đã có con cần phải có bao nhiêu sự dũng cảm đây.

Đợi một hồi lâu, cô mới nghe thấy Lam Nhược thở dài nói: “Từ khi bước vào giới giải trí, chị đã yêu đương vài lần, nhưng không có lần nào lâu dài cả, chị biết tình cảm không thể cưỡng cầu, không cần cũng được.

” Nói tới đây, Lam Nhược rút cuộc cũng rời mắt khỏi trần nhà, ngược lại quay đầu qua nhìn Lăng Vi, ánh mắt của cô ấy sáng lấp lánh, kiên định, nói: “Khi phát hiện mang thai chị cũng rất kinh ngạc, suy nghĩ đầu tiên là không thể giữ, nhưng lúc sau chị cảm thấy đứa nhỏ này đến với chị thì đã là của chị rồi, nghĩ như vậy, chị lại không muốn phá bỏ nó nữa, chị muốn sinh nó ra, không liên quan tới chị có yêu cha nó hay không.

”

Lăng Vi im lặng nhìn cô ấy, sau đó nói: “Chị thật khờ, nuôi đứa nhỏ rất vất vả, huống chi chị còn phải làm việc.

”

Lam Nhược nói: “Mấy năm nay chị tích cóp được không ít tiền, cho dù sau này chị không diễn nữa thì cũng sẽ đủ sống cuộc sống bình thường.

”

Lăng Vi lắc đầu, “Chị còn trẻ như vậy, thật sự cam tâm tình nguyện sống cuộc sống bình thường sao? Chờ sau nửa năm trở về, chị phát hiện danh tiếng của mình xuống dốc rồi chắc là sẽ chịu không nổi, em sợ đến lúc đó chị sẽ hối hận.

”

Lam Nhược nói: “Đến lúc đó hồi hận đến lúc đó tính, bây giờ quyết tâm của chị đã định.

”

Lăng Vi nói: “Được rồi, em không khuyên chị nữa, về sau có cái gì em có thể giúp đỡ thì chị cứ việc nói.

”

Lam Nhược cười khẽ, “Có phải chị đã ôm được đùi vàng rồi hay không?”
Lăng Vi đắc ý nói: “Đương nhiên.

”

Lam Nhược nói: “Vậy để con chị nhận em làm mẹ nuôi đi.

”

Lăng Vi gật đầu, sau đó nhếch miệng cười nói: “Năm nay em cũng chỉ mới 23, vậy mà đã là mẹ của hai đứa nhỏ rồi!”

Lam Nhược chớp chớp mắt, “Vậy em cũng tự mình sinh một đứa đi?”
Lăng Vi lắc đầu, “Chắc sẽ không nhanh như vậy đâu.

”

“Bây giờ em và ông chủ Tạ đã là vợ chồng danh chính ngôn thuận, sinh con chắc cũng nằm trong kế hoạch đi.

” Lam Nhược nói.

Lăng Vi vắn vẹo cơ thể ở trong ổ chăn, sau khi tìm được tư thế thoải mái nhất rồi mới nói: “Em diễn xong Thiên Hạ, trên tay còn có một bộ phim điện ảnh, chờ khi em diễn xong bộ phim điện ảnh kia rồi mới lên kế hoạch sinh con đi, nhưng em định sinh cho ông chủ Tạ vài đứa, cho nên chắc phải sinh sớm một chút.

”

Lam Nhược bị dọa nhảy dựng, “Sinh vài đứa? Anh ấy yêu cầu?”

Lăng Vi cười nói: “Là tự em muốn sinh vài đứa, ít nhất sinh ba đứa đi.

”

Lam Nhược thở dài, “Em nghĩ thoáng thật đó, rất nhiều người phụ nữ đều sợ sinh con, bởi vì sinh con xong sẽ già sẽ xấu.

”

Lăng Vi híp mắt, vô cùng tự tin nói, “Em có xấu đi thì ông chủ Tạ nhà em cũng sẽ không ghét bỏ.

”

Lam Nhược bị bộ dáng của cô chọc cười, hai người cười ngây ngô nửa ngày, Lam Nhược mới nhẹ giọng nói với cô: “Tiểu Vi, chuyện này em đừng nói cho Lục Khuynh biết, cho dù có một ngày anh ấy tìm em hỏi về chị, em cũng đừng nói.

”

Lăng Vi khó hiểu, “Vi sao? Anh ấy tìm chị, chị không vui sao? Anh Lục là người có trách nhiệm, nếu anh ấy biết chị sinh con cho anh ấy, anh ấy nhất định sẽ phụ trách.

”

Lam Nhược kiên định nói: “Bảo bảo là của một mình chị, chị không cần ai tới phụ trách, em chỉ cần giúp chị giữ bí mật là được.

”

Lăng Vi thở dài, cô cảm thấy Lam Nhược làm như vậy là không thỏa đáng, đứa nhỏ là của cô ấy, cũng là của Lục Khuynh, Lục Khuynh thân là cha, anh ta có quyền biết sự tồn tại của đứa nhỏ này.

Mặc dù không ủng hộ cách xử lý của Lam Nhược, nhưng nếu cô ấy đã yêu cầu như vậy, Lăng Vi chắc chắn sẽ không tùy tiện đi nói với Lục Khuynh, chỉ là vẫn cảm thấy Lục Khuynh rất đáng thương, cuối cùng cũng không biết mình có đứa nhỏ.

Lúc hai người trốn ở trong ổ chăn nói chuyện thì ông chủ Tạ lại đang trừng

mắt nhìn cái giường “lạnh tanh”.

Xem ra anh thật sự quá cứng chiều cô rồi, cho nên mới làm cô vô pháp vô thiên như vậy, lại còn sáng khoái với anh xong liền bỏ chạy, 419 (*) cũng không có nhanh chóng như vậy đâu!

[(*) “419” là “một thuật ngữ trong tiểu thuyết, 419 = for one night = tình một đêm”.

]

Mặc dù biết Lam Nhược tới đây, Lăng Vi chắc chắn sẽ dính lấy cô ấy, nhưng không ngờ nửa đêm cô lại chạy đi la cà, hơn nữa vừa đi là đi luôn.

Tạ Thanh Nghiên nhìn thời gian trên di động, lúc này chắc là đã đi được nửa tiếng rồi! Không làm ám chắn cho anh thì thôi, vậy mà còn làm anh phòng không gói chiếu, quả thực quá buồn cười!

Giương mắt nhìn di động của Lăng Vi đặt ở trên tủ đầu giường, Tạ Thanh Nghiên cầm lấy mở khóa, tìm được tên của Lam Nhược ở trên WeChat xong, sau đó nhanh chóng gửi tin nhắn cho cô ấy, “Trả bà xã của tôi lại cho tôi.

”

Không bao lâu sau, Lam Nhược trả lời lại, “Không, đêm nay cô ấy ngủ ở chỗ tôi rồi.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Tôi không cho.

”

Lam Nhược: “Tôi đâu có trưng cầu ý anh.

”

Tạ Thanh Nghiên: “Lập tức kêu cô ấy trở về, bằng không tôi sẽ đi xuống đoạt lấy người.

”

Lam Nhược: “Ông chủ Tạ, đừng nhỏ mọn như vậy mà.

..

Tạ Thanh Nghiê:n: “Xin gọi tôi là vua giấ:m Tạ, cảm ơn.

..

Lam Nhượ:c:.....

Đợi một phút đồng hồ, bên kia không trả lời lại nữa mà trực tiếp gọi điện thoại tới.

Tạ Thanh Nghiê:n nhìn hai chữ Lam Nhượ:c hiển thị trên màn hình, hận không thể trực tiếp ném di động đi, đáng tiếc đây là di động của Lắ:ng Vi, anh không động vào đượ:c.

Bắt máy lên, Tạ Thanh Nghiê:n hung ác dữ tợn nói, “A lô!”

Nhưng mà đầu dây điện thoại bên kia không phải là Lam Nhượ:c, mà là người phụ nữ làm anh vừa yêu vừa bực.

“Ông xã ~” Lắ:ng Vi ngọt ngào gọi một tiếng.

Tường thành sắt thép Tạ Thanh Nghiê:n mới vừa dựng lên ở trong lòng lập tức đổ sập, trong lòng vừa mềm mại lại nhộn nhạo, “Còn biết gọi anh là ông xã? Vậy bây giờ em đang ngủ ở trên giường của ai?”

Lắ:ng Vi cười nói, “Chị Lam Nhượ:c hiếm khi tới một lần, hơn nữa ngày mai chị ấy sẽ phải đến Mexico rồi, em muốn trò chuyện với chị ấy, thảo luận về chuyện đóng phim.

..

Tạ Thanh Nghiê:n không cho thương lượng, nói: “Muốn nói gì thì chờ ngày mai hãy nói, bây giờ trở về ngủ.

..

Thấy thái độ của anh quá kiên quyết, Lắ:ng Vi liền dùng đến tuyệt chiêu làm nũng, “Ông xã ~~ Anh ơi ~~ anh đồng ý đi mà, đồng ý đi mà ~~”

Tạ Thanh Nghiê:n cười hừ, thong thả ung dung nói: “Em lựa chọn tự mình trở về, hay anh đi xuống khiêng em trở về?”

Lắ:ng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên nguy hiểm cười cười nói: “Ngoan, cho em thêm mười phút để từ biệt với cô Lam, mười phút sau em không đi lên, anh sẽ đi xuống đoạt người.

”

Lăng Vi yếu ớt hỏi: “Nếu em thà chết chứ không chịu khuất phục thì sao?”
Tạ Thanh Nghiên thông thả ung dung nói: “Vậy anh sẽ mang cái gối xuống, ba người chúng ta ngủ cùng một giường đi, yên tâm, anh có chìa khóa phòng.

”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên: “Đề nghị này thế nào?”

Lăng Vi nghẹn nửa ngày mới nghiến răng nghiến lợi nói: “Đồ lưu manh!”

Tạ Thanh Nghiên hạ giọng, “Ngoan, anh đã làm ấm ổ chăn cho em rồi, bốn soái ca sẽ chờ em đến sủng hạnh nha.

”

Lăng Vi: “Anh à, em đang mở loa ngoài.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

“Cho nên, Lam Nhược cũng nghe thấy rồi?” Tạ Thanh Nghiên hỏi.

Lăng Vi thành thật đáp: “Đúng vậy.

”

Tạ Thanh Nghiên hừ lạnh: “Lời cho cô ta rồi, giọng nói dụ hoặc lòng người này của ba ba không phải ai cũng có thể nghe.

”

Lam Nhược:.....

Cô không muốn nghe, thậm chí còn muốn đi rửa lỗ tai có được không!
Cuối cùng, Lăng Vi vẫn khuất phục dưới dâm uy của Tạ Thanh Nghiên, ngoan ngoãn trở về phòng ngủ chính ở lầu ba, sau đó ồm ờ lại sủng hạnh

Tạ Thanh Nghiên một hồi, sau khi làm xong cả người đều nằm liệt, cũng không còn tinh lực đi rồi rắm chuyện Lam Nhược chưa kết hôn đã có con nữa.

Trước ba mươi tết, mới sáng sớm Lam Nhược đã thu dọn xong mọi thứ, nói tạm biệt người của nhà họ Tạ xong liền ngồi xe cho lão Nghiêm đưa đến sân bay.

Vào ngày mọi người trong nước xum họp đoàn viên, cô ấy lại cô đơn chiếc bóng bay sang bên kia đại dương để hoàn thành kế hoạch lớn trong cuộc đời của cô ấy.

Mặc dù Lăng Vi không tán thành cách làm của cô ấy, nhưng cũng vô cùng hâm mộ sự dũng cảm của cô ấy, chuyện này nếu đổi lại là mình, Lăng Vi chắc chắn sẽ không dám nghĩ tới.

Đời trước, từ sau khi mẹ của Lăng Vi qua đời, Lăng Vi đều không có làm tiệc mừng đón năm mới chân chính, hoặc là sẽ đón cùng với bạn bè, hoặc là sẽ đón cùng với người trong đoàn phim, chứ chưa bao giờ có thể cùng những người mình thích nhất quây quần đón một năm mới giống như bây giờ.

Mặc dù mọi người trong nhà chạy đến Hoàn Điểm ăn tết, nhưng vẫn đặt mua hàng tết, vẫn tuân theo tập tục cần có, lão Nghiêm cũng sớm đã cùng mọi người chuẩn bị xong cơm tất niên.

Còn Lăng Vi thì mang bé Tạ đi ăn đồ ăn vặt hoa quả sấy khô, có khuyên cũng khuyên không được.

Kết quả còn chưa kịp ăn cơm tất niên, Lăng Vi đã cảm thấy cả người đều không thích hợp, bụng không thoải mái cảm thấy muốn ói, ngay cả món chè ngày thường cô thích nhất cũng chỉ mới nghe thấy tên thôi là cô đã buồn nôn muốn ói rồi.

Sau đó, cô thật đã nôn ra.....

Chương 128: Chương 128

Bên kia thức ăn thơm ngào ngạt đang lan tỏa khắp nơi, Lăng Vi lại ôm bồn cầu không rời chân được.

Tạ Thanh Nghiên ở bên cạnh nhìn mà lo lắng sốt ruột, vừa rót nước vừa lấy giấy, ngoài miệng không ngừng nói, “Sao lại đột nhiên lại nôn ra rồi? Anh mang em đến bệnh viện khám thử.

”

Lăng Vi nhận lấy nước súc miệng, rồi lấy khăn giấy lau miệng, nói: “Có thể là do buổi chiều ăn nhiều đồ ăn vặt.

”

Ngày thường khi đóng phim, cô đều nghiêm khắc khống chế lượng cơm, cũng ít khi ăn đồ ăn gây nóng trong người, hai ngày nay được nghỉ, hơn nữa Tạ Thanh Nghiên còn tới đây với cô, tâm trạng được thả lỏng cho nên ăn uống cũng tốt hơn, nhìn thấy thứ gì muốn ăn một chút, ăn cái này một chút ăn cái kia một chút, kết quả đã ăn đến no căng.

“Trong nhà có thuốc dạ dày, đợi lát nữa em uống vào là sẽ tốt lên thôi.

” Cô thuận miệng an ủi Tạ Thanh Nghiên.

Tạ Thanh Nghiên không quá yên tâm, “Nếu thật sự khó chịu, em phải nói cho anh biết đó.

”

Lăng Vi không để ý xua xua tay, “Được rồi, anh đừng lo lắng.

..

Xoa xoa bụng, Lăng Vi phát hiện sau khi nôn xong cả người thoải mái hơn rất nhiều, cảm thấy cũng không quá khó chịu, vì vậy cô không khỏi thở phào nhẹ nhõm, dù sao cũng là ngày đầu năm mới, cô vẫn hy vọng có thể vui vẻ ở bên mọi người.

Khi Tạ Thanh Nghiên ôm Lăng Vi trở lại phòng khách thì cơm tất niên phong phú đã dọn sẵn lên trên bàn cơm, mẹ Tạ đang vui vẻ gọi mọi người ăn cơm, nhìn thấy cô đi vào liền vội vàng hỏi một câu: “Tiểu Vi không sao chứ?” Lăng Vi xoa xoa bụng, lắc đầu nói: “Không sao ạ, chắc là do ăn quá nhiều thôi.

..

Mẹ Tạ nói: “Trước đó đã kêu con đừng ăn quá nhiều, con lại không nghe, cứ chịu tội đi! Lại đây ngồi, đợi lát nữa con chỉ cần ăn một vài món để tiêu hóa thôi, cũng đừng uống rượu.

..

Lăng Vi thất vọng thở dài, “Con còn tưởng đêm nay sẽ có thể uống thêm mấy ly nữa chứ.

..

Tạ Thanh Nghiên nhin không được nói: “Mấy ly ở đâu ra, tửu lượng của em cũng chỉ tới hai ly thôi.

..

Đúng vậy, cô không có cơ hội rèn luyện tửu lượng, cho nên đời này tửu lượng của cô cũng sẽ luôn dừng lại ở hai ly.

Ngẫm lại đời trước, cô cũng coi như là người uống giỏi ở trong giới.

Cả nhà viên mãn vây quanh ăn cơm tất niên, vừa nói vừa cười, nâng ly cạn chén ở trước bàn ăn, đồng thời còn phối với âm nhạc tươi vui của mùa xuân, càng làm tăng thêm sự hoàn mỹ cho đêm giao thừa truyền thống của

dân tộc.

Những người khác uống rượu, dạ dày Lăng Vi không tốt, cho nên buộc phải chia sẻ nước trái cây với bé Tạ, người khác dùng rượu vang đở bụng ly với nhau, còn cô và bé Tạ lại ra dáng ra hình bụng ly nước trái cây cùng ly với mọi người, lại còn tỏ vẻ rất thích thú.

Tạ Thanh Nghiên ngồi ở bên cạnh thấy cô chỉ ăn canh, vì thế rất biết săn sóc lột con tôm giúp cô, sau đó trực tiếp đưa tới miệng đút cô ăn, “Nào, há mồm.

”

Người bên cạnh coi như không phát hiện, ai cũng đã tập mãi thành thói quen đối với hành động vui khỏe ân ái mọi lúc mọi nơi của bọn họ, cái loại trình độ đút nhau ăn này đã xem như đã là cấp độ tương đối bình thường rồi.

Nhưng hành động này dưới cái nhìn của Tạ Thanh Hoa lại vô cùng chói mắt.

Tiểu Thanh về quê ăn tết, cho nên lần này chỉ có một mình Tạ Thanh Hoa tới Hoàn Điểm, lúc này anh ấy ngồi vào trước bàn ăn, cô đơn chiếc bóng, đáng thương hể hể, “Anh à, hai người có thể ăn cơm cho đàng hoàng được không?”

Tạ Thanh Nghiên chỉ nâng mí mắt lên liếc nhìn anh ấy một cái, cũng không có để ý tới, tiếp tục làm theo ý mình, nói với Lăng Vi: “Ăn một con tôm, rất tươi.

”

Lăng Vi cũng không có cự tuyệt, cúi đầu há mồm chuẩn bị ăn, kết quả vừa ngửi thấy mùi tanh của con tôm, cô lại cảm thấy buồn nôn, sau đó lập tức đứng lên chạy vào phòng tắm, ôm bồn cầu ói mửa một lần nữa.

Mọi người bị phản ứng của cô dọa đến nhảy dựng, ngây người vài giây, A Tuệ mới vỗ tay một cái, nói: “Có phải có thai rồi hay không?”

Mọi người đồng loạt trừng lớn hai mắt, trông bộ dáng như vừa trải qua một cú sốc nào đó.

Tạ Thanh Nghiên phản ứng lại khá nhanh chóng, “Dì nói là mang thai sao?” A Tuệ gật gật đầu, “Có vài người mang thai, phản ứng trong ba tháng đầu đặc biệt lớn, người thấy cái gì cũng đều cảm thấy chán ngấy, cảm thấy ghê tởm, còn đột nhiên nôn ra, mấy cái này đều là phản ứng bình thường khi mang thai.

..

Mẹ Tạ vỗ nhẹ lên bàn, “Đúng rồi đúng rồi, chắc chắn là vậy, hôm nay nó ăn rất nhiều đồ ăn vặt chua ngọt, khẩu vị của người mang thai đều thiên về vị chua.

..

Trần Tiểu Nhược cũng nhắc tay nói: “Đúng vậy đúng vậy, hai ngày nay chị ấy cũng đặc biệt dễ dàng mệt mỏi, trí nhớ còn không tốt, hay quên chuyện!”

Tạ Thanh Hoa làm như đang suy tư nói: “Nói cũng đúng, một thời gian không gặp chị ấy, chị ấy cũng đã trở nên không quá hiếu động.

..

Tạ Thanh Nghiên bị mọi người nói làm cho có chút khẩn trương, buông đũa xuống, mím môi nói: “Lỡ như thật sự có thì phải làm sao bây giờ?” Anh và Lăng Vi hoàn toàn chưa có chuẩn bị tâm lý cho chuyện này.

A Tuệ nói: “Cậu Thanh Nghiên đừng nóng vội, phải thử trước đã.

..

Tạ Thanh Nghiên: “Phải thử như thế nào?”

Nghĩ đến việc mình sắp có bảo bảo, lúc này đại não của Tạ Thanh Nghiên đã hoàn toàn lâm vào trạng thái chết máy, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì nữa.

Mẹ Tạ không thể nhìn nổi bộ dáng sợ sệt này của anh, nói: “Con đi xem Tiểu Vi trước đi, đợi lát nữa cơm nước xong mọi người lại thảo luận việc này cũng không muộn!”

Lúc này Tạ Thanh Nghiên mới đứng dậy rời khỏi bàn ăn.

Bởi vì có suy đoán như vậy, cho nên tâm trí của mọi người đều trở nên không yên, không còn tâm trạng ăn cơm, càng không còn tâm tư chú ý tiết mục đón giao thừa.

Mẹ Tạ nói với A Tuệ, “Muốn thử thai thì cũng phải đợi đến buổi sáng ngày mai, đợi lát nữa bà và lão Nghiên lái xe đi ra ngoài mua mấy cái que thử thai về đi.

..

A Tuệ lộ vẻ hưng phấn liên tục gật đầu.

Bên này Lăng Vi lại nôn đến trời đất tối tăm ở trong phòng tắm, quay đầu nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên đi theo vào liền nói: “Anh à, hay anh đưa em đến khám ở bệnh viện gần đây đi, em cảm thấy không được, tay chân đều mềm nhũn, ngay cả sức nôn cũng không có.

..

Tạ Thanh Nghiên cũng không chê bộ dáng ôm bồn cầu của cô, đi qua bên cạnh cô ngồi xổm xuống, ôm lấy bả vai của cô nói: “Bảo bối, có thể em không phải sinh bệnh, mà là em đang mang thai.

..

Lăng Vi lập tức giống như bị ấn nút tạm dừng, cứng đờ duy trì tư thế ôm bồn cầu, quên luôn cả việc muốn nôn, “Anh nói cái gì?”

Tạ Thanh Nghiên kiên nhẫn giải thích cho cô nghe: “Anh nói có thể em đã mang thai, bởi vì bây giờ mới vừa mới có, cho nên em mới có phản ứng như vậy.

..

Lăng Vi trợn mắt há hốc mồm, “Sao có thể!”

Ngoài miệng cô nói như vậy, nhưng trong lòng đã rơi lộp bộp vài cái, gần đây cô có kinh nguyệt vào lúc nào?? Cô cũng không nhớ rõ! Hình như đã lâu không có rồi!

Nghĩ đến đây, Lăng Vi cũng luống cuống, “Anh à, nếu thực sự có thì phải làm sao bây giờ!?”

Tạ Thanh Nghiên ôm cô: “Đừng hoảng hốt đừng hoảng hốt, có anh ở đây, nếu thực sự có, chúng ta cứ sinh ra đi!”

Dưới bầu trời này chính là có chuyện trùng hợp như vậy đây, hôm nay cô mới tiễn Lam Nhược đang mang thai đi, còn đồng ý sẽ làm mẹ nuôi của con cô ấy, ai ngờ Lam Nhược chân trước mới vừa đi, bên này không hiểu sao cô lại mang thai!! Mang thai cũng lập sao??

Tối hôm qua cô còn có tâm trạng lên nhiều kế hoạch và lý tưởng với Lam Nhược như vậy, lúc này đúng là bị vả mặt bạch bạch, nếu thực sự có bảo bảo, cô chắc chắn sẽ thay đổi rất nhiều kế hoạch cho công việc, có lẽ có thể miễn cưỡng kiên trì quay xong 《Thiên Hạ》, nhưng kịch bản mà Đồng Đông đã đưa cho cô hôm lãnh chứng, chỉ sợ cũng phải đẩy đi.

Đúng là “Kế hoạch không đuổi kịp sự biến hóa” mà!

Chờ Lăng Vi nôn xong đi ra, ánh mắt mọi người nhìn cô đều chói lọi viết lên hai chữ mang thai, nhìn đến nỗi Lăng Vi muốn độn thổ đào tẩu.

Cuối cùng vẫn là mẹ Tạ đứng ra che chở cô: “Chuyện vẫn chưa xác định, tất cả mọi người đều bình tĩnh một chút đi!”

Ăn cơm chiều xong, cả nhà tiếp tục xem tiết mục đón giao thừa ở trong phòng khách, nhưng tất cả mọi người đều thất thần, không ai biết tiết mục xuân đang chiếu cái gì! Lúc này lão Nghiêm đang chở A Tuệ đi ra cửa tìm tiệm thuốc, nhưng hôm nay là đêm giao thừa, cửa hàng bên ngoài có thể đều đã đóng cửa, cũng không biết có thể thuận lợi mua được que thử thai hay không.

Tạ Thanh Nghiên nhìn thấy Lăng Vi vẫn luôn xụ mặt, trong lòng không khỏi lo lắng cho cảm xúc của cô, vì thế thay đổi biện pháp chọc cô.

“Bà xā, ăn nho nhé?”

“Bà xā, ăn dưa đi?”

“Bà xā, có muốn không kẹo ăn hay không?”

“Hay ăn chút đồ ăn nóng nha?”

Mọi người bị anh làm phiền chịu không được, “Hai con lên lầu ba xem tiết mục xuân đi!”

Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiên:.....

Đến tối, lão Nghiêm và A Tuệ cuối cùng cũng không phụ sứ mệnh mà mua được vài hộp thử thai ở trong một tiệm thuốc bán 24 giờ trở về.

Giữa đêm Lăng Vi lại nôn thêm một lần, nhưng cơ bản không có vấn đề gì lớn.

Sáng sớm mừng một năm mới, Lăng Vi đã thức từ sớm, nhưng không có xuống giường, mà nhìn chăm chăm vào trần nhà nửa ngày, tâm trạng bây giờ của cô có chút bồi hồi như người tha hương về quê, cô nửa muốn nửa không muốn đi thử.

Cô phát hiện, mặc dù mọi người không có thúc giục cô, nhưng vẫn rất chờ mong bảo bảo xuất hiện, cho nên lần này nếu cô thật sự mang thai, bọn họ chắc chắn hy vọng cô giữ nó lại.

Ở trong ổ chăn ấm áp yên lặng xây dựng tâm lý một hồi, lúc này Lăng Vi mới rón ra rón rén lén đi WC.

Mười mấy phút sau, cô mở cửa đi ra thì phát hiện Tạ Thanh Nghiên đang đứng ở trước cửa phòng tắm, yên lặng chờ cô ra.

“Thế nào?” Tạ Thanh Nghiên hỏi xong câu này thì mới phát hiện giọng nói của mình có chút khô khốc.

Lăng Vi im lặng vài giây, sau đó lắc đầu, đưa que thử thai cho anh xem, nói: “Không có mang thai.

”

Căng thẳng nửa ngày rốt cuộc cũng có kết quả, Tạ Thanh Nghiên không thể nói rõ tâm trạng lúc này của mình, thất vọng khẳng định là có, nhưng anh tôn trọng quyết định của Lăng Vi, nhiệm vụ đóng phim của cô được sắp xếp đến tháng năm năm sau, lúc này bỗng nhiên có bảo bảo, kế hoạch của cô nhất định sẽ bị quấy rầy, anh vẫn tình nguyện nghĩ cho sự nghiệp của cô hơn.

Nghĩ đến đây, Tạ Thanh Nghiên tiến lên ôm cô, an ủi nói: “Không có thì không có, bây giờ em đang bận đóng phim, không có càng tốt, chờ về sau khi em có thời gian, chúng ta sẽ có bảo bảo.”

..

Lăng Vi vùi đầu vào trong lòng ngực của anh, hỏi: “Vậy anh có thất vọng không? Anh không muốn em sinh bảo bảo cho anh sao?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Việc này có gấp cũng không được.”

..

Khóe môi của Lăng Vi cong lên, giả hoạt cười nói: “Cái que thử thai em cho anh xem là giả, em lừa anh thôi.”

..

Tạ Thanh Nghiên:.....

Loại chuyện này mà cô cũng lấy ra đùa giỡn?!

Lăng Vi thấy sắc mặt của anh trở nên phức tạp, lúc này mới lấy que thử vừa nãy từ trong túi ra, “Cái này mới là thật.”

..

Tạ Thanh Nghiên cúi đầu nhìn thì thấy ở trên đó có hai vạch đỏ vô cùng rõ ràng, anh nuốt nước miếng, nói: “Cái này nghĩ là có?”

Lăng Vi gật gật đầu, cười nói: “Có.”

..

Tạ Thanh Nghiên muốn giơ tay bế cô lên, nhưng lại bận tâm đến thân thể của cô, cuối cùng chỉ lựa chọn cúi đầu hôn cô thật sâu, sau đó có chút thấp thỏm nhìn cô, nói: “Bảo bối, chúng ta sinh bảo bảo ra đi, được không.”

..

Lúc này Lăng Vi mới cười nói: “Vậy anh nói thật đi, anh có muốn hay không?”

Tạ Thanh Nghiên gật đầu, “Anh muốn một bảo bảo đáng yêu giống em.”

..

Lăng Vi cười gật gật đầu, “Chuẩn tầu, đây cũng coi như món quà em tặng anh vào dịp năm mới!”

Tạ Thanh Nghiên cười khẽ, đây chắc chắn là món quà năm mới tuyệt vời nhất!.

Chương 129: Chương 129

Sáng sớm mừng một tết, bầu trời xanh trong, ánh mặt trời ấm áp.

Mới sáng sớm Tạ Thanh Nghiên đã gấp không chờ nổi kêu mọi người thức dậy, sau đó tuyên bố một tin tức kích động lòng người ở ngay trước mặt mọi người: Lãng Vi mang thai!

Mặc dù trong nhà đã có một đứa nhỏ là bé Tạ, nhưng mẹ Tạ nghe tin này xong vẫn hưng phấn đến đỏ hốc mắt, đối với một bà cụ lớn tuổi mà nói, có con cháu bao nhiêu cũng sẽ không ngại nhiều.

Bé Tạ lôi kéo tay Lãng Vi, tò mò hỏi cô: “Mẹ, mang thai là cái gì?”

Lãng Vi nửa ngồi xổm xuống, nhìn thẳng nhóc, “Nghĩa là trong bụng mẹ có bảo bảo, về sau Tử Du sẽ có em trai hoặc em gái, con có thích không?”

Tầm mắt của bé Tạ nhìn cô từ trên xuống dưới cũng không phát hiện có chỗ nào khác biệt, nhưng vẫn ngoan ngoãn nói: “Con thích em gái.

”

Lãng Vi không hề nghi ngờ trả lời: “Vậy mẹ sinh cho Tử Du một cô em gái, về sau con sẽ phụ trách bảo vệ em gái, được không?”

Bé Tạ rất nghiêm túc gật đầu, “Con nhất định sẽ bảo vệ em gái.

”

Tạ Thanh Nghiên ở bên cạnh nghe mà cảm thấy buồn cười, “Em trai hay em gái vẫn chưa biết đâu.

”

Lãng Vi quay đầu lại liếc nhìn anh một cái, nhếch miệng cười nói: “Chắc chắn là em gái!”

Tạ Thanh Nghiê n nói: “Nếu là bé trai thì sao?”

Lăng Vi nói: “Vậ y em sẽ cho con mặc vá y nhỏ xinh xắn!”

Mọi người:.....

Suy nghĩ trong lòng của mọi người chính là: Cầu trời phù hộ, cái thai này nhất định phải là con gái! Bằng không sẽ rất thảm!

Sau khi biết Lăng Vi mang thai, thái độ của người trong nhà đối với cô càng thêm cẩn thận, thậm chí đã đạt tới trình độ rất cẩn thận.

Buổi sáng Lăng Vi muốn ăn cháo, A Tuệ sẽ nấu cháo sò biển thịt nạc mà cô thích nhất trước tiên, cháo được cho vào trong chén sứ màu xanh ngọc, trong cháo có thịt nạc tươi mới và sò biển phơi khô, lại rắc lên chút hành thái, hương thơm bay bốn phía, tươi mát ngon miệng, Lăng Vi cúi đầu xuống ngửi ngửi vài cái liền say mê mà trong hương vị này, sau đó cảm thấy mỹ mãn thở dài một hơi, “Thơm quá.

..

Hôm nay bất ngờ là cô không có buồn nôn! Không có càng tuyệt!

A Tuệ đứng ở bên cạnh nói: “Mợ chủ, cháo còn hơi nóng, mợ cẩn thận một chút.

..

Mẹ Tạ đang dỗ bé Tạ uống sữa bò, nghe A Tuệ nói như vậy liền nói với Tạ Thanh Nghiê n đang đoạt nước trái cây với Tạ Thanh Hoa ở bên cạnh: “Cháo của vợ con nóng như vậy, còn không mau qua thổi giúp con bé!”

Mọi người:.....

Tạ Thanh Hoa lập tức đoạt lấy ly nước trái cây, trên mặt lộ vẻ vui sướng khi thấy người gặp họa nói với Tạ Thanh Nghiê n: “Mau đi thổi cháo đi, ba ba tiêu chuẩn!”

Tạ Thanh Nghiê n:.....

Lăng Vi thấy anh đi tới thì vội vàng cười nói: “Không cần không cần, em tự mình thổi được!”

Tạ Thanh Nghiê n đặt mông ngồi xuống bên cạnh cô, bưng chén lên nói: “Không có việc gì, anh thích dứt cháo cho em nhất!”

Lăng Vi khó hiểu, nghĩ thầm từ khi nào anh có sở thích này, sao cô không biết?

Tạ Thanh Nghiên cầm cái muỗng khuấy khuấy chén cháo, sau đó múc một muỗng lên, cẩn thận mà thổi.

Lăng Vi cạ lời nhìn động tác chậm chạp của anh, sau đó lại lên tiếng ngăn cản: “Không cần thổi nữa, thật đó.

”

Tạ Thanh Nghiên giương mắt nhìn cô, trong mắt chứa vẻ hài hước, “Sao, ghét bỏ nước miếng của anh sao?”

Lăng Vi trừng anh, nhỏ giọng nói: “Nếu em nói ghét bỏ, về sau anh sẽ không hôn em sao?”

Tạ Thanh Nghiên cũng hạ giọng theo, “Anh chỉ biết không có lúc nào là không hôn em đến ướt át, làm em muốn ghét bỏ không được cả.

”

Lăng Vi:.....

“Nào, há miệng.

” Tạ Thanh Nghiên dõ dành cô.

Lăng Vi cũng không làm ra vẻ, nếu anh muốn cưỡng chiều, vậy cô cũng sẽ thả lỏng tay chân ra cho anh cưỡng chiều đã thì thôi, vì thế cô ngoan ngoãn há miệng ăn muỗng cháo vào miệng.

Tạ Thanh Nghiên chờ cô ăn xong một muỗng, lại tiếp tục đút muỗng thứ hai, muỗng thứ ba, càng đút, ý cười trong mắt càng đậm, cái này càng làm Lăng Vi không thể hiểu được, “Cười cái gì vậy?”

“Không có gì.

” Tạ Thanh Nghiên nói xong, lại khẽ cười một tiếng, thoạt nhìn giống như có chuyện buồn cười nào đó vậy.

Lăng Vi bị anh cười đến lòng dạ ngứa khó nhịn, tò mò muốn chết, vì vậy liền lôi kéo tay áo của anh nhỏ giọng hỏi: “Ông xã, rốt cuộc anh đang cười cái gì, chia sẻ với em đi.

”

Tạ Thanh Nghiê n rất hưởng thụ lắng nghe những lời làm nũng của cô, bị cô lôi kéo một hồi lâu mới nói: “Em thật sự muốn biết?”

Lăng Vi gật đầu.

Tạ Thanh Nghiê n: “Em hôn anh một cái, anh sẽ nói cho em biết.

”

Lăng Vi:.....

Đang ngồi ở bên bàn còn có bà cụ và bé Tạ đấy, nhỏ giọng nói chuyện là một chuyện, hành động thân mật ở trước mặt mọi người lại là một chuyện khác, Lăng Vi có chút không xuống miệng được.

Tạ Thanh Nghiê n thấy cô do dự liền cười nói: “Không muốn biết thì thôi.

”

“Thần thần bí bí.

” Lăng Vi ghét bỏ, nhưng vẫn ngoan ngoãn mà thò lại gần hôn một cái lên mặt anh, sau đó trợn to hai mắt chờ mong nhìn anh, “Mau nói, vừa rồi rốt cuộc anh đang cười cái gì??”

Tạ Thanh Nghiê n lại đút cô thêm một muỗng, sau đó mới cúi đầu nói ở bên tai cô: “Cháo trắng dính nhớt thế này, ăn vào trong miệng em, thấy thế nào cũng giống như anh bắn vào cái kia.....”

Lăng Vi vẫn chưa kịp nuốt cháo ở trong miệng xuống, vừa nghe thấy những lời tà ác này của anh xong liền hít vào một hơi, sau đó lập tức bị sặc đến trời đất quay cuồng.

Lăng Vi: “Khụ khụ khụ khụ.....”

Tạ Thanh Nghiê n không ngờ cô lại phản ứng kịch liệt như vậy, làm anh không khỏi bị dọa nhảy dựng, liền vội vàng vỗ vỗ lưng giúp cô điều hòa lại, ngoài miệng còn lải nhải: “Nhẹ chút nhẹ chút, đừng quá dùng sức, cẩn thận ho rớt bảo bảo của chúng ta.

”

Lăng Vi: “Khụ khụ khụ khụ khụ khụ!!!”

Bé Tạ ngồi ở bên cạnh nhìn thấy mẹ ho đến đỏ mặt, liền quay sang hỏi bà nội: “Bà nội, có phải mẹ con không biết ăn cháo hay không?”

Ngay cả đứa nhỏ cũng ghét bỏ cô!

Ăn xong bữa sáng, Lăng Vi nhìn ánh nắng ấm áp ở bên ngoài thì muốn đi ra phơi nắng một chút, nhưng lại bị mẹ Tạ đuổi ra khỏi cửa, “Đến bệnh viện kiểm tra tổng quát đi, kêu Thanh Nghiên dẫn con đi.

..

Lăng Vi nói: “Nhưng hôm nay là mừng một, không biết có bác sĩ ở đó hay không, chờ thêm hai ngày nữa rồi hãy đi.

..

Nhưng mẹ Tạ vẫn thúc giục nói: “Sao có thể kéo dài chuyện này được? Mau đi đi, cho dù đang là tết thì chắc chắn cũng sẽ có bác sĩ trực ban mà.

..

Về chuyện này, Tạ Thanh Nghiên cũng tán thành ý kiến của mẹ Tạ, thấy cô không tình nguyện đi thì dứt khoát trực tiếp bế cô lên đi ra ngoài, Lăng Vi hết cách, đành nói: “Vậy cũng phải để em đi lên lầu thay bộ quần áo khác mới được chứ!”

Vì thế Tạ Thanh Nghiên lập tức xoay người lại mang cô đi lên lầu thay quần áo.

Chờ sau khi hai người âm ỉ mà rời khỏi biệt thự chạy đến bệnh viện rồi, mẹ Tạ mới nhìn tới Tạ Thanh Hoa, sau đó lại thấy anh ấy rầu rĩ không vui uống ly nước chanh vừa đoạt từ tay anh trai.

Tạ Thanh Hoa thấy bà cụ đột nhiên đi tới, trên mặt không khỏi lộ vẻ đề phòng, “Mẹ muốn làm cái gì?”

Mẹ Tạ nhướn mày, trên mặt lộ vẻ hòa nhã cười nói: “Con khẩn trương cái gì, mẹ chỉ muốn tới an ủi con thôi.

..

“Con cũng đã lớn như vậy rồi, không cần mẹ an ủi!” Tạ Thanh Hoa giãy

giữa.

Anh ấy nhớ rõ có một lần mẹ đến an ủi mình là khi anh ấy học đại học năm nhất, khi đó anh ấy yêu thầm một cô gái, vốn định sẽ thổ lộ, nhưng rất nhanh đã phát hiện cô ấy cũng đang yêu thầm một bạn học nam khác, phát hiện này làm Tạ Thanh Hoa đánh mất ý niệm sẽ thổ lộ, sau đó cả người cũng rầu rĩ không vui mấy ngày, sau đó bị bà ở nhà phát hiện, lúc ấy bà cũng lấy danh nghĩa an ủi mà biết hết mọi chuyện từ trong miệng của anh ấy, ngày hôm sau, bà liền chạy tới trường học tìm cô gái kia, hỏi cô gái kia là: “Con trai của dì ưu tú như vậy, vì sao con lại không thích? Nó thực sự rất thích con nha!”

Sau đó chuyện mẹ thổ lộ thay con trai này trở thành đề tài nóng nhất trong diễn đàn của trường học, rất nhiều cô gái còn đặc biệt chạy tới phòng học của anh ấy để chiêm ngưỡng “Bảo bối cực phẩm của mẹ” trong truyền thuyết nữa.

Đúng là bởi vì sự hiểu lầm này mà trong suốt kiếp sinh viên, Tạ Thanh Hoa cơ bản vô duyên với phụ nữ, bởi vì không có cô gái nào dám thích một bảo bối của mẹ cả.

Sau khi nhớ lại chuyện cũ xong, Tạ Thanh Hoa liền lộ ra vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc, “Mẹ, con thật sự rất tốt, không cần mẹ an ủi đâu!” Bà cụ không tin, ngồi xuống bên cạnh anh ấy, cẩn thận dò hỏi anh ấy, “Thanh Hoa, trông con không quá hưng phấn.

..

“Vì sao con phải hưng phấn?” Tạ Thanh Hoa hỏi lại.

“Chị dâu của con mang thai, sao con lại không hưng phấn??” Bà không thuận theo không buông tha tiếp tục truy hỏi anh ấy, theo bà, phản ứng của người làm em chồng như anh ấy vẫn có chút lạnh nhạt.

Tạ Thanh Hoa nhịn không được muốn mắng người, Lăng Vi mang thai con của anh trai anh ấy chứ đâu phải của anh ấy, có cái gì đáng để hưng phấn, cùng lắm là sau này sau khi bảo bảo được sinh ra, anh ấy ôm nhiều một chút là được rồi.

“Bình thường thôi, người nên hưng phấn là anh trai của con mới đúng chứ.

..

Bà cụ nói: “Không phải mẹ sợ con nhìn cảnh sinh tình sao? Dù sao con cũng chưa theo đuổi được Tiểu Thanh tới tay mà.

..

Tạ Thanh Hoa:.....

“Nếu mẹ không nhắc tới chuyện này, chắc con sẽ vui hơn được một chút!”

Mẹ Tạ bị ghét bỏ cũng không tức giận, ngược lại khuyên bảo càng thêm nhiệt tình: “Con đừng kích động, đừng kích động, mẹ cũng đã nghĩ kỹ giúp con rồi, chờ khi mẹ quay xong bộ phim này, mẹ sẽ tự mình đến quê hương của Tiểu Thanh một chuyến.

..

Tạ Thanh Hoa trợn mắt, “Mẹ đến quê của cô ấy làm cái gì?”

Mẹ Tạ nói: “Đương nhiên là giúp con cầu hôn rồi, mẹ thấy Tiểu Thanh là một đứa nhỏ hiếu thảo, mẹ tìm cha mẹ của nó nói chuyện, chỉ cần cha mẹ của nó đồng ý thì việc bắt lấy trái tim của nó sẽ không quá khó khăn.

..

Tạ Thanh Nghiên im lặng, bà Tạ làm việc luôn không đáng tin cho lắm, nhưng những lời này nghe qua cũng có chút đạo lý.

“Việc này vẫn chờ sang năm rồi tính đi.

..

“Chết nhất!”

Tạ Thanh Nghiên lái xe chở Lăng Vi đến bệnh viện lớn ở gần nhà, bởi vì hôm nay là ngày đầu năm, cho nên xe chạy trên đường cực kỳ ít, toàn bộ thế giới dường như trở nên vô cùng an tĩnh.

Hôm nay Lăng Vi cũng không trang điểm, chỉ đơn giản búi tóc lên và đeo cái khẩu trang.

Ngày thường có rất ít người đi đường mà đeo khẩu trang, nhưng người đeo khẩu trang ở bệnh viện thì lại rất nhiều, thoạt nhìn cũng không có cảm giác khác biệt.

Nhưng cho dù bị nhận ra cũng không có gì, từ khi hai người yêu đương đến lúc lãnh chứng, cô và Tạ Thanh Nghiên đều bình tĩnh đối mặt với mọi thứ, không hề giấu diếm bất cứ thứ gì, hiện giờ có bảo bảo, cô cũng sẽ không che giấu, chờ sau khi đi qua giai đoạn nguy hiểm, cô sẽ tìm một cơ hội công bố ra bên ngoài.

Khi xe nhanh chóng chạy tới bệnh viện, lúc này Lăng Vi mới nhớ ra một chuyện vô cùng quan trọng, đó là cô đã quên nói chuyện này cho Lý Ý biết! Nghĩ đến đây, cô vội vàng cầm lấy di động gửi tin nhắn cho Lý Ý nói là buổi sáng hôm nay vừa thức dậy, cô đột nhiên phát hiện mình mang thai.

Tin nhắn vừa được gửi đi không bao lâu, Lý Ý đã lập tức gọi điện thoại tới, nghe giọng nói của cô ấy ở trong điện thoại, cô rõ ràng có thể cảm nhận được cô ấy đang rất kích động, “Mang thai??? Sao em có thể mang thai vào lúc này được??!!”

Lăng Vi nhún vai: “Em cũng không biết, cứ đột nhiên có thai như vậy thôi!”

Lý Ý nói: “Chẳng lẽ ngày thường hai người đều không làm tránh thai sao?”

Lăng Vi khó xử gãi gãi tóc, có chút ngượng ngùng nói, “Mỗi lần làm đều có mang bao, nhưng chất lượng của mấy thứ đó đều không được tốt lắm, có khi anh ấy không khống chế được sức lực làm nó bị rách luôn.”

..

Lý Ý:.....

Làm đến mức bị rách? Cái đó của ông xã em là gậy gỗ hay là chày sắt vậy! Hay đây là hiệu quả của loại mang hình gậy răng sói?? Lý Ý phát hiện suy nghĩ của mình càng lúc càng lệch lạc, vì vậy liền vội vàng kéo trí tưởng tượng của mình về, bắt đầu dĩ nói với Lăng Vi: “Vậy làm phiền lần sau lúc hai người làm, nhất định phải mang hai lớp bao!”

Bảo hiểm nhân đôi!

Lăng Vi đỏ mặt, “Bây giờ thảo luận cái này cũng đã chậm, chờ em sinh bảo bảo ra rồi hãy nói đi.”

”

Lý Ý:.....

Chương 130: Chương 130

“Cuối cùng chị cũng đã hiểu, ông chủ Tạ chính là người kéo chân sau, cứ tiếp tục như vậy, em phải chờ tới năm nào tháng nào mới có cơ hội lên sân khấu nhận giải thưởng tối cao đây? Khi nào mới có thể đăng quang phong hậu đây?” Lý Ý càng nói càng kích động.

Mắt thấy phòng làm việc bắt đầu tiến vào quỹ đạo, kết quả ông chủ lại làm cây rưng tiền của phòng làm việc có con! Còn có cái gì càng làm người ta tuyệt vọng hơn cái này không?

Lăng Vi an ủi cô ấy: “Kéo chân sau thì kéo chân sau đi, việc đã đến nước này, còn có thể bỏ được sao??”

Lý Ý:.....

Nói lời an ủi thế này không bằng đừng nói.

Tay của Tạ Thanh Nghiên run lên, thiếu chút nữa đã không cầm vững tay lái, nháy cảm hỏi: “Bỏ cái gì mà bỏ???”

“Không bỏ ai cả, anh tập trung lái xe đi, đừng làm ảnh hưởng tới con gái bảo bối của em.

” Lăng Vi che microphone lại nói với anh.

Tạ Thanh Nghiên chỉ có thể nghe lời nghiêm túc lái xe.

“Chị, em cảm thấy nếu đã mở phòng làm việc rồi thì cũng không thể chỉ vây quanh một mình em, nếu chị phát hiện có hạt giống tốt thì cứ ký xuống, nói không chừng người mới còn có thể lên sân khấu nhận thưởng nhanh hơn cả em nữa đó.

” Lãng Vi nói ra dự tính của mình.

Mặc dù bây giờ cô còn trẻ, nhưng quỹ đạo cuộc sống đã hoàn toàn khác với đời trước, cô đã sớm quen biết Tạ Thanh Nghiên, cũng nhanh chóng lãnh chứng, bây giờ ngay cả đứa nhỏ cũng có, cuộc sống sau này chắc phần lớn sẽ vây quanh gia đình, mặc dù trong lòng vẫn có mộng tưởng, nhưng sau khi đã trải qua nhiều chuyện lớn trong đời, đối với khát vọng đạt được thành tích, cô đã không còn ôm ấp quá nhiều.

Kỳ thật khi quyết định đi lãnh chứng với Tạ Thanh Nghiên, cô đã điều chỉnh tốt tâm thái của mình, phim có thể từ từ quay, thành tựu có thể từ từ tranh thủ, gia đình mới là trọng tâm cuộc sống sau này của cô, cô sẽ bỏ nhiều tinh lực lên người nhà của mình hơn, có được tất có mất, cô biết mình muốn làm cái gì.

Lý Ý nghe cô nhắc tới việc này mới nói: “Từ sau khi em lãnh chứng, chị đã bắt đầu tìm kiếm rồi, trước mắt đúng là có mấy người để lựa chọn, đến lúc em quay xong thì quay về xem thử đi.

”

“Được rồi.

” Lãng Vi gật đầu.

“Bây giờ em mang thai mấy tháng?” Lý Ý hỏi cô.

Lãng Vi không hiểu ra sao, đành ăn ngay nói thật, “Em cũng không biết, nếu không phải ngày hôm qua nôn ra, em cũng chưa ý thức được chuyện này.

”

Lý Ý ghen hòng nửa ngày, sau đó mới nói: “Em mất kinh nguyệt từ lúc nào, em không tự mình đếm thử sao?”

Lãng Vi suy nghĩ một hồi mới phát hiện mình thật sự không nhớ là từ lúc nào, “Bình thường em cũng không nhớ rõ là ngày nào.

”

Lý Ý:.....

“Mặc kệ là như thế nào, nhưng xem ra em không quay được bộ phim điện ảnh quay vào mùa hè của đạo diễn Tề Viễn rồi, chị còn tưởng nhờ vai nữ phụ của bộ phim này sẽ giúp em nhận giải nữ phụ xuất sắc gì đó, xem ra cũng không trông cậy vào được rồi.

”

Lăng Vi nói: “Nữ phụ thì tính cái gì, về sau em sẽ trực tiếp lấy giải nữ chính xuất sắc nhất về.

”

Lý Ý nói: “VẬY về sau làm phiền hai người có thể sinh con có kế hoạch giúp.

”

Lăng Vi:.....

Đường xá vào ngày đầu năm mới rất an tĩnh, người đi đường và xe chạy đều ít.

Xe của bọn họ lái thẳng một đường vào bãi đỗ xe của bệnh viện gần nhất, lúc Lăng Vi cởi đai an toàn ra, Tạ Thanh Nghiên đột nhiên hỏi cô, “Cần anh ôm em vào không?”

Lăng Vi lập tức bị chọc cười, nói: “Em chỉ mang thai thôi, đâu phải tàn tật!”
Tạ Thanh Nghiên nhướn mày, nói: “Được rồi, là anh quá nhạy cảm, anh chỉ là.....” Anh tạm dừng một chút, sau đó tìm được từ thích hợp mới nói tiếp: “Chỉ là không biết nên làm một người cha đủ tư cách như thế nào mà thôi.

”

Lăng Vi duỗi tay néo néo mu bàn tay của anh, dịu dàng cười nói: “Lúc anh nghĩ như vậy, thì anh đã là một người cha đủ tư cách rồi, hơn nữa anh làm ba ba trên bảng tin lâu như vậy, còn không biết nên làm ba ba như thế nào sao?”

“Ba ba này không phải ba ba kia, em đừng chọc anh.

”

“Cũng tương tự như vậy thôi, chỉ cần anh lấy uy nghiêm của mình ra là được.

” Lãng Vi đề xuất ý kiến với anh.

Tạ Thanh Nghiên lắc đầu, “Nếu là một cô công chúa nhỏ, anh chắc chắn sẽ không nghiêm nổi, em đừng đặt hy vọng vào anh.

”

Lãng Vi:.....

Con gái còn chưa sinh ra ba ba đã sợ sệt như vậy rồi, mới thấy đó nha! Mặc dù đang là lúc tết, nhưng bệnh viện bọn họ tới có quy mô không nhỏ, khoa sản phụ vẫn có vài bác sĩ ngồi khám, thai phụ tới kiểm tra sức khỏe và khám bệnh cũng không ít, phòng khám bệnh trông rất rộng rãi nhộn nhịp.

Tạ Thanh Nghiên điền giấy nhận số thứ tự xong liền nắm tay Lãng Vi đi đến phòng khám thai sản.

Hôm nay Lãng Vi để mặt mộc, tóc dài xõa trên vai, trên người mặc một bộ quần áo thun nhẹ nhàng, thoạt nhìn vừa nghịch ngợm lại sáng sủa, vừa nhìn thì sẽ không thể liên tưởng cô với hoa đán đang nổi hiện nay, ngược lại là Tạ Thanh Nghiên đứng bên cạnh cô, chiều cao diện mạo đều vô cùng xuất chúng, đứng ở trong đám người tuyệt đối là hạc trong bầy gà, cách ăn mặc lại chỉnh tề y như ngôi sao điện ảnh trong TV vậy, cái này làm cho y tá và mấy bà mẹ trẻ đi qua lại đều nhin không được trộm nhìn anh vài lần.

Lãng Vi dựa vào người anh, nhỏ giọng nói: “Em muốn tức giận.

”

Tạ Thanh Nghiên cúi đầu nhìn cô, cười nói: “Nơi nào làm Lãng nữ vương không vừa mắt?”

Lãng Vi nói: “Không phải tới bệnh viện cùng em sao? Anh ăn mặc đẹp như vậy làm cái gì! Anh nhìn mọi người chung quanh đi, bọn họ đều đang nhìn lên anh đó!”

Tạ Thanh Nghiên đắc ý nói: “Anh cho rằng em nên vui vẻ mới đúng, có một

ông xã đẹp trai như vậy hãnh diện biết bao.

..

Hình như cũng có chút đạo lý.

Hai người đang nói chuyện, có một y tá đi tới, nhỏ giọng hỏi một câu, “Xin hỏi là Lăng Vi và ông chủ Tạ phải không?”

Không ngờ đã ngụ ý trang bình thường như vậy còn bị nhận ra, Lăng Vi cười gật đầu, “Đúng vậy, chào cô.

..

Y tá hưng phấn đến mức thiếu chút nữa đã nhảy lên, nhưng rất nhanh đã bị Tạ Thanh Nghiên ngăn lại, “Đừng kích động, ở đây đông người, chúng tôi không muốn bị vây xem.

..

Y tá liên tục gật đầu, hưng phấn đến mức khuôn mặt đều đỏ bừng, nói: “Tôi..... Tôi và đồng nghiệp, chúng tôi vừa rồi vẫn luôn nhìn trộm, cảm thấy rất giống, sau đó y tá trưởng của chúng tôi nhận ra ông chủ Tạ, đúng là quá tuyệt vời, có thể ký tên cho chúng tôi không?”

Lăng Vi ngẩng đầu lên trừng ông chủ Tạ một cái, dùng ánh mắt lên án: “Đều là do anh gây họa!

Ông chủ Tạ thật vô tội: Sao trách anh, lớn lên quá đẹp trai rất dễ bị người ta nhận ra mà!

Sau đó lại nghe ông chủ Tạ nói với y tá: “Ký tên cho các người cũng không thành vấn đề, cô nói cho tôi biết bác sĩ nào được hoan nghênh nhất ở đây đi.

..

Y tá không hề nghĩ ngợi, nói: “Bác sĩ Lưu, cô ấy là bác sĩ chủ nhiệm có kinh nghiệm rất phong phú.

” Nói xong, y tá lén nhìn xuống bụng của Lăng Vi một cái, sau đó nhỏ giọng hỏi cô, “Có phải Lăng Vi có rồi không!”

Lăng Vi dựng thẳng ngón trỏ lên làm động tác im lặng, nói: “Tôi hy vọng cô

có thể giữ bí mật, chúng tôi muốn tự mình công bố tin tốt này, có thể chứ?” Y tá dùng sức gật đầu, “Chúng tôi nhất định sẽ giữ bí mật, vậy tôi mang hai người đi tìm bác sĩ Lưu trước, hôm nay cô ấy trực ở khu bên kia của bệnh viện, bây giờ không có ở trong phòng khám bệnh.

..

Hai người liền đi theo y tá đến tìm bác sĩ Lưu.

Chờ hai người khám xong lại ký tên cho đám bác sĩ y tá, lúc rời khỏi bệnh viện thì đã gần giữa trưa.

“Đã bảy tuần, vậy mà một chút cảm giác em cũng không có.

” Tạ Thanh Nghiên ngồi trên xe, bắt đầu nhìn người phụ nữ bên cạnh, “Ngẫm lại mà sợ, trước khi nghỉ lễ em đều làm việc với cường độ cao, lại còn thức đêm!”

Lăng Vi cười hì hì hai tiếng, nói: “Đúng là không có cảm giác gì hết, chứng minh sức khỏe của em cực kỳ tốt nha!”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Anh phải nói với Lý Ý, kêu chị ấy câu thông với đạo diễn một chút, thả chậm tiến độ quay lại.

..

Lăng Vi lắc đầu nói: “Quay chậm một ngày thì sẽ tiêu phí thêm nhiều tiền, cho dù chị Lý đồng ý, em cũng sẽ không đồng ý.

..

“Ông xã của em có rất nhiều tiền.

..

Có tiền cũng không thể phung phí như vậy!

“Anh đừng lo lắng mà, em nhất định sẽ chú ý thân thể của mình.

” Lăng Vi ôm cánh tay anh làm nũng, nói: “Hơn nữa cũng còn chưa đến hai tháng, chờ quay xong bộ này, em sẽ ngoan ngoãn về nhà nghỉ ngơi dưỡng thai, ngay cả trường học cũng không đi, em sẽ kêu Lý Ý tạm xin nghỉ học

cho em, được không?!”

Tạ Thanh Nghiên còn có thể nói gì, bà xã vừa làm nũng thì anh đã lập tức hết cách rồi, nhưng vẫn nói: “Chờ khi em điễn lại, anh sẽ sắp xếp cho em thêm một người trợ lý, em cứ đóng phim, còn những chuyện khác cứ để cho người khác đi làm.

..

Mặc dù cảm thấy sắp xếp của anh có chút khoa trương, nhưng Lăng Vi vẫn ngoan ngoãn gật đầu, bây giờ anh là một người cha chuẩn lo xa, phải thuận theo ý anh mới được, bằng không chắc chắn anh sẽ càng thêm lo âu.

Xe chạy ra khỏi bệnh viện, lái trên đường không được bao lâu thì Tạ Thanh Nghiên đột nhiên cho dừng xe lại ở bên đường.

Lăng Vi nghi hoặc nhìn ra bên ngoài thì thấy chỗ này là một khu trung tâm thương mại, cô không khỏi nghi hoặc hỏi anh: “Muốn mua cái gì sao?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Anh nhìn thấy bên trong có cửa hàng chuyên bán đồ dành cho trẻ sơ sinh, chúng ta vào xem thử đi.

..

Lăng Vi:.....

Bây giờ bảo bảo mới bảy tuần, cũng không biết là nam hay nữ, vậy mà anh đã bắt đầu muốn đi xem đồ dùng dành cho trẻ con?!!

Lăng Vi hỏi: “Anh biết cần mua cái gì sao?”

Tạ Thanh Nghiên làm ra vẻ đúng lý hợp tình mà nói: “Chính là bởi vì không biết cần mua cái gì, cho nên mới đến xem trước, cái này gọi là khảo sát thị trường.

..

Lăng Vi:.....

Cuối cùng, Lăng Vi vẫn bắt đắc dĩ bị ba ba đúng chuẩn mang vào cửa hàng dành cho trẻ sơ sinh.

Đây là lần đầu tiên cả hai đến dạo ở cửa hàng trẻ em, có cảm giác giống như vừa mở ra cánh cửa của một thế giới mới vậy, thấy cái gì cũng cảm thấy đáng yêu.

“Trời ạ, chiếc váy nhỏ này thật dễ thương, là con ong mật!” Tạ Thanh Nghiên cầm một bộ đồ nhỏ xíu lên nhìn, hai mắt tỏa sáng không ngừng lặn qua lộn lại bộ đồ.

Lăng Vi đứng ở bên cạnh mà đầu đổ đầy vạch đen, cái tật cuồng trang phục đáng yêu lại phát tác rồi!

“Oa, đây là con gà, thật dễ thương! Bảo bối, em nhất định phải sinh con gái cho anh!” Tạ Thanh Nghiên cầm trang phục đáng yêu lên, kích động nói.

Lăng Vi:.....

Chương 131: Chương 131

Tạ Thanh Nghiên cầm vài món trang phục đáng yêu ở trong tay, lật tới lật lui yêu thích không buông tay, nghĩ tới sẽ nhìn thấy một bảo bảo mềm như bông mặc vào mấy bộ quần áo này, thiếu chút nữa anh đã bị manh tặc ngay tại chỗ.

“Đây là váy công chúa?? Oa, cũng quá nhỏ rồi!” Tạ Thanh Nghiên cầm chiếc váy bông đáng yêu trong tay kinh ngạc thốt lên, nếu không phải anh đẹp trai lại ăn mặc chỉnh tề thì bộ dạng đáng khinh chảy nước miếng khi nhìn mấy bộ trang phục đáng yêu này của anh sớm đã bị bảo vệ đuổi ra rồi!

Lăng Vi duỗi tay che mặt, cô rất muốn cách xa anh một chút, làm bộ như không quen biết người này!

Chỉ là không đợi cô dịch chân thì đã thấy Tạ Thanh Nghiên bỗng nhiên xoay người chạy ra cửa, bỏ cô ở lại tại chỗ.

Lăng Vi:???

Đây là trò gì nữa vậy?

Đợi vài phút thì lại thấy ông chủ Tạ đẩy cái xe đi tới, nói: “Anh muốn mua mua mua.”

”

Ngay cả xem thường Lăng Vi cũng lười xem thường anh, “Anh muốn mua cái gì?”

“Cái gì cũng mua!” Tạ nhà giàu đã bị các loại vật phẩm đáng yêu của bảo bảo ở trong đây chinh phục rồi, có thể thấy anh đã hoàn toàn đánh mất lý trí.

Nhưng cửa hàng trẻ con này cũng không phải cửa hàng cao cấp quốc tế gì, cho nên cho dù Tạ nhà giàu có dọn tám xe mười xe chở lấy hết bên trong đi thì cũng tiêu phí không bao nhiêu tiền, Lăng Vi cũng không có tiền lên ngăn cản, bản thân cô cũng muốn mua rất nhiều thứ.

“Em có muốn lấy chiếc xe đẩy tới không??” Tạ Thanh Nghiên hỏi cô, cô cảm thấy anh lại muốn vén tay áo càn quét một lần nữa.

“Không cần, em vẫn còn lý trí.

” Lăng Vi cười nói.

Tạ Thanh Nghiên nhượng mày, làm như không nghe thấy gì mà đẩy xe đẩy xâm nhập vào thế giới của trang phục đáng yêu.

Lăng Vi chậm rãi đi theo phía sau anh, suy nghĩ một hồi lại lấy di động ra chụp anh mấy tấm, đều là hình ảnh anh chọn quần áo, chọn đồ dùng đáng yêu của trẻ con, có bóng dáng có sườn mặt, nhưng không có chụp thẳng mặt.

Sau đó quen tay đăng lên trên Weibo, ghi chú là:

“Ba ba đúng chuẩn thích lựa đồ trẻ em.

..

Vào một ngày đầu năm náo nhiệt như hôm nay, Lăng Vi luôn luôn khiêm tốn cũng tương tác với mọi người ở trên Weibo một hồi.

Cô vừa mới đăng bài này lên Weibo thôi thì cư dân mạng lại nổ tung chảo, rất nhiều V lớn trong giới giải trí đều giành nhau chia sẻ Weibo của cô trước, số bình luận cũng cứ thế bay lên.

“Nhìn tôi lướt thấy cái gì đây! Mừng một đầu năm mới cửa hàng bán đồ dùng trẻ em có mở cửa sao????

“Lầu trên à, có phải điểm chú ý của cậu hơi lệch hay không oai? Điểm quan trọng không phải nên đặt trên việc chọn lựa đồ trẻ em sao?”

“Lượng tin tức này quá lớn!!”

“Lầu trên à, tại sao các người không trực tiếp nói mấy chữ đó ra???”

“A a a! Nữ thần của tôi mang thai sao!”

“Lật lại Weibo của Lăng Vi mới thấy, từ thừa nhận tình yêu, đến lãnh chứng, lại đến sinh đứa nhỏ chỉ cách mới có mấy tháng! Chậc chậc!”

“Đúng là tốc chiến tốc thắng!”

“Hơn nữa nữ thần đều thoải mái hào phóng công khai thừa nhận trước, sáng khoái đến dọa người!”

“Ngôi sao thế này thật đúng là lần đầu tiên nhìn thấy.

..

“Nhìn mấy thứ ông chủ ôm trên tay, tôi đoán đây là một bé gái đi!”

“Một người đàn ông cầm những thứ đáng yêu đó trên tay, tôi có cảm giác anh ấy thật dễ thương!”

“Ba Tạ chắc chắn là người cha tốt!”

“Tổng tài tốt, ông xã tốt, cha tốt!”

“Oa oa oa, tôi cũng muốn có người đàn ông như vậy!”

Sau đó, bình luận ở phía dưới lại bay xa ngoài vạn dặm.

Có thể là bởi vì Lăng Vi mang trạng thái rất hào phóng chia sẻ về cuộc sống của mình, cho nên khi cô công khai tin tức mới, mặc dù các fan kêu kêu quác quác, nhưng cuối cùng vẫn thản nhiên chấp nhận, dù sao bọn họ cũng đã quen phong cách làm việc của thần tượng nhà mình rồi.

Mà đối với các phóng viên truyền thông mà nói, Lăng Vi tuyệt đối là ngôi sao thành thật nhất, không cần paparazzi đi khai quật, tự cô cũng đã khai mọi chuyện ra sạch sẽ, một chút đường sống cũng không để lại cho giới truyền thông, cho dù có suy nghĩ muốn âm thầm phỏng vấn thì cũng không biết nên hỏi cái gì.

Lăng Vi lướt xem bình luận trên Weibo, trong lòng không khỏi cảm thấy buồn cười, hiện giờ ở trong lòng fans của cô, địa vị của Tạ Thanh Nghiênn cũng vô cùng cao, chỉ cần anh không lộ diện trên Weibo một thời gian, fans sẽ chạy đến Weibo của cô mãnh liệt yêu cầu ba Tạ đăng bài.

Dùng một câu của fans để tổng kết chính là: “Không có cầu lương của ba Tạ, tôi cảm thấy ăn cái gì cũng không ngon!”

Giống như lúc trước ở trên bảng tin vậy, ai cũng la hét không muốn nhìn, cay mắt này nọ, nhưng chỉ cần ba Tạ vừa cập nhật thì bảo đảm những người đó đều chạy tới bình luận đầu tiên, đối với mọi người mà nói, bài đăng của ba Tạ có tính gây nghiện rất mạnh, làm người ta muốn ngừng cũng không được, muốn cai cũng không xong.

Mà sau khi Tạ Thanh Nghiên liên tục chiến đấu ở các chiến trường Weibo thì sức hấp dẫn này càng thêm không thể vãn hồi, rất nhiều cư dân mạng vừa ghét bỏ cầu lương vừa ngồi ở một bên ăn đến thơm ngon.

Từ sau khi Lăng Vi tiến vào đoàn phim 《Thiên Hạ》, Tạ Thanh Nghiên cũng không cập nhật Weibo nữa, sau một thời gian khá dài, rất nhiều cầu độc thân đều vội vàng chạy tới dưới Weibo của Lăng Vi tìm người.

Lăng Vi bĩu môi lướt xem bình luận, nghĩ thầm: Cô chính là không cho anh đăng Weibo đó, thèm chết các người!

Bên này cô mới vừa rời mắt khỏi màn hình thì lập tức đã bị cái xe đẩy bên cạnh Tạ Thanh Nghiên dọa sợ nhảy dựng, mới không nhìn anh trong giây lát, vậy mà xe đẩy trong siêu thị gần như đều bị anh chất đầy rồi!!!

Bên trong không chỉ có trang phục đáng yêu, mà còn có đồ chơi búp bê với đủ loại kiểu dáng, còn có một vài thứ Lăng Vi cũng không biết gọi là gì.

Lăng Vi nhìn đến choáng váng, “Anh à, bây giờ anh mua nhiều như vậy, đến lúc đó chúng ta còn phải mang về Bắc Kinh, sau khi về Bắc Kinh rồi, chắc chắn còn phải mua thêm một ít nữa đó.

..

Tạ Thanh Nghiên không để ý, chỉ nói: “Không cần em phải nhọc lòng về mấy thứ đó.

..

“Vậy em nên nhọc lòng cái gì?”

“Em chỉ cần nhọc lòng chuyện làm sao sinh con gái ra là được!”

Lăng Vi đỡ trán, “Em có thể quyết định được mấy chuyện này sao?”
Giữa trưa sau khi về nhà, mẹ Tạ mới biết được trên đường đi, Tạ Thanh Nghiên còn mang vợ đi dạo trung tâm thương mại thì nhịn không được trách nói: “Bây giờ nó đang trong giai đoạn phải kiêng cử, phải ở nhà dưỡng thai mới được.”

..

Lăng Vi:.....

Không ngờ thái độ của mẹ Tạ đối với Lăng Vi, so với Tạ Thanh Nghiên chỉ có hơn chứ không kém!
Vào buổi chiều, chuyện Lăng Vi mang thai lại bị đưa lên hot search.

Cô cũng coi như là khách quen trên hot search, cho nên cư dân mạng cũng không quá kinh sợ, ngược lại còn suy đoán cái thai đầu của Lăng Vi là giới tính gì nữa.

Sau đó cư dân mạng bình luận lại nói, ngày quan trọng như vậy, chẳng lẽ ba Tạ không lên phát biểu một chút ý kiến sao?
Lúc đó Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiên đang nằm ở trong chiếc chăn mềm mại chuẩn bị ngủ trưa, nhưng bị fans quấy rầy như vậy, Lăng Vi tạm thời cũng chưa buồn ngủ, vì vậy lại tiếp tục lướt xem bình luận của fans.

Sau đó ghen tị hỏi anh: “Anh có muốn đi lên nói cái gì đó hay không?”
Tạ Thanh Nghiên suy nghĩ xong thì gật đầu nói: “Vậy nói chút gì đó đi.”

..

Nói xong lại lấy di động của mình ra, sau đó lạch cạch gõ chữ, Lăng Vi tò mò muốn biết anh đang viết cái gì, nhưng khi thò đầu qua xem thì bất ngờ bị anh cự tuyệt, cô không khỏi buồn cười: “Có cái gì mà em không thể xem chứ? Hơn nữa anh đăng lên rồi, em đi xem cũng được mà!”
“Vậy chờ anh đăng xong em hãy xem đi.”

..

Lăng Vi:.....

Một lát sau, rớt cuộc Lăng Vi cũng thấy Weibo của anh vừa mới cập nhật

trạng thái mới.

“Đây là đồ mẹ con đáng yêu nhất mà ba ba đã từng gặp!”
Hình minh hoạ là hai bộ đồ một lớn một nhỏ hình ong mật.

Lăng Vi:.....

Anh mua hai bộ này khi nào? Sao lúc này cô không nhìn thấy!
Cô vừa quay đầu lại thì đã thấy Tạ Thanh Nghiên cười tủm tỉm nhìn cô chăm chăm, “Hay là em thử bộ ong mật này trước đi??”

Lăng Vi bị anh chọc tức: “Con ong mật nhỏ như vậy, em mặc bộ này vào xong nhất định sẽ biến thành con ong vàng lớn!”

“Thì cứ làm con ong vàng lớn thôi.

” Tạ Thanh Nghiên nói.

Lăng Vi suy nghĩ một hồi, sau đó bỗng nhiên rất nghiêm túc nói với anh:
“Bây giờ bảo bảo mới được bảy tuần, bác sĩ kiến nghị chúng ta phải cấm các hoạt động vợ chồng ở trên giường!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lăng Vi: “Thật đó, ít nhất cũng mất mấy tháng!”

Tạ Thanh Nghiên: “Mấy tháng?”

Lăng Vi chớp chớp mắt, tự mình kéo dài thêm, nói: “Ít nhất cũng mất nửa năm!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Muốn đòi mạng của anh sao!.

Chương 132: Chương 132

Đối với một tổng tài bá đạo trẻ trung dư thừa tinh lực mà nói, bị cấm dục nửa năm, không phải giống như đòi mạng sao? Phải biết rằng, với tạo hình lúc trước của Tạ tổng tài bá đạo, thì một đêm ít nhất cũng phải lăn giường từ hai lần trở lên, bây giờ nói không thì không có, trong lòng Tạ tổng tài bá đạo có thể cân bằng được sao??

Nhìn hai bộ đồ giữa trưa mình mới vừa hứng thú bùng bùng mua về, Tạ Thanh Nghiên đột nhiên im lặng.

Xem ra vì sự chào đời của đứa nhỏ, không chỉ mẹ phải hy sinh lớn, mà cha cũng hy sinh không nhỏ, lúc trước suốt ngày có thịt ăn, bây giờ chỉ có thể ăn chay, còn phải ăn nửa năm?? Tạ Thanh Nghiên bỗng nhiên cảm thấy con đường phía trước trở nên ảm đạm không ánh sáng.....

Lăng Vi thấy bộ dạng mất mát này của anh, mặc dù buồn cười, nhưng lại cảm thấy có phải mình rất quá đáng hay không, thiếu chút nữa đã dọa một tổng tài bá đạo thành tên ngốc, lúc cô đang muốn sửa miệng an ủi hai câu thì lại nghe anh nói: “Được rồi, chờ bụng nổi lên rồi lại làm, có lẽ sẽ càng thú vị.

”

Lăng Vi:.....

Vi sao vừa rồi cô không dứt khoát nói hoài thai mười tháng đều không cho làm luôn cho rồi??!!

Bởi vì bà xã mang thai, cho nên ông chủ Tạ vốn định mừng năm sẽ trở lại Bắc Kinh lại bị kéo dài tới mừng mười mới trở về, nếu không phải mỗi ngày thư ký Đỗ gọi điện thoại tới thúc giục, có thể anh sẽ còn muốn kéo dài tới qua tết Nguyên Tiêu mới chịu trở về.

Mặc dù Lăng Vi đang có thai, nhưng bộ phim đã được quay một nửa, dù sao cũng phải kiên trì quay cho xong.

Lúc sau thái độ của mọi người đối với cô quả thực giống như đối với người làm bằng thủy tinh, sợ chạm vào một cái sẽ làm cô bị vỡ nát vậy, ngay cả khi đạo diễn Quách giải thích cảnh diễn với cô cũng không dám nói quá lớn.

Phải biết rằng, trong bụng Lăng Vi chính là long tử của ba Tạ, người đầu tư lớn nhất của bộ phim này, trước khi đi ba Tạ đã dặn dò toàn bộ người ở đây là nếu có ai dám để Lăng Vi bị va chạm, anh sẽ diệt cả tộc của người nọ! Chỉ với lời này của anh thôi, người trong toàn bộ đoàn phim đều sẽ coi Lăng Vi thành Bồ Tát mà cung phụng!

Ba ba đúng chuẩn và ma ma đúng chuẩn bị chia cách hai nơi, chúng lo âu của ba ba đúng chuẩn lại càng thêm nghiêm trọng, mỗi ngày đều gọi điện thoại qua đúng thời gian ăn ba bữa cơm, sáng trưa chiều đều phải gọi điện thoại tới một lần, có đôi khi Lăng Vi đang quay, anh còn kêu Trần Tiểu Nhược mở camera lên cho anh xem, sau khi thấy Lăng Vi vẫn hoạt bát vui vẻ thì anh mới có tâm trạng tiếp tục làm việc.

Theo thư ký Đỗ thấy, trạng thái này của ông chủ Tạ quả thực chính là đã rơi vào giai đoạn tiền mãn kinh, mỗi ngày đều lo được lo mất.

Lăng Vi biết Tạ Thanh Nghiên lo lắng cho cô, cho nên cô cũng rất cẩn thận, mỗi buổi tối trước khi đi vào giấc ngủ, nhất định sẽ trò chuyện video với Tạ Thanh Nghiên một hồi để anh có thể an tâm hơn một chút.

Buổi tối hôm nay lúc gọi video, Tạ Thanh Nghiên hỏi Lăng Vi, “Có cần thuê một bác sĩ tư đến chỗ em không? Còn có chuyên gia dinh dưỡng gì đó nữa?”

Lăng Vi đã quen với tố chất thần kinh của ba ba đúng chuẩn rồi, chờ anh nói xong, cô mới nói: “Sao anh không dứt khoát thuê một đội ngũ luôn đi? Bác sĩ tư, chuyên gia dinh dưỡng, cố vấn giáo dục trẻ nhỏ, huấn luyện viên tập thể hình.....” Lăng Vi bẻ ngón tay đếm thử.

Tạ Thanh Nghiên biết rõ cô đang nói mát, nhưng vẫn nghiêm túc gật đầu nói: “Ngày mai anh sẽ kêu thư ký Đỗ đi làm.

..

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh NghiêN nhướng mày, “Làm sao vậy?”

Lăng Vi nhìn vào màn hình lè lưỡi với anh, “Em nói giỡn đó! Anh đã cử hai người trợ lý và bốn vệ sĩ tới đây rồi, bây giờ em ra vào đoàn phim đều mang theo một đám người, cảm thấy mình giống như đang đi thu phí bảo hộ vậy, nếu còn phái người tới đây nữa, em sẽ lên trang nhất đó!”

Tạ Thanh NghiêN cười nhẹ, “Lên trang nhất không tốt sao? Diễn viên không thích lên trang nhất thì không phải là một diễn viên tốt.

..

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh NghiêN đổi tư thế khác, duỗi thẳng chân ra, hỏi cô: “Hôm nay bảo bảo có ngoan không?”

Lăng Vi lắc đầu, nói: “Chỉ cần không ăn đồ ăn quá dầu mỡ thì căn bản không có cảm giác gì!”

Tạ Thanh NghiêN nói: “Để anh nhìn xem.

..

“Nhìn cái gì?” Lăng Vi có có chút không theo kịp tiết tấu của anh.

“Đương nhiên là nhìn bảo bảo!”

Lăng Vi:.....

“Cho anh xem ảnh chụp siêu âm sao?”

“Đương nhiên không phải.

..

“Vậy anh muốn xem thế nào!”

Tạ Thanh NghiêN nâng cằm lên, cong môi cười nói: “Đương nhiên là xem bụng.

..

Lăng Vi:.....

“Bây giờ vẫn còn chưa thấy bụng, anh muốn nhìn cái gì? Nhìn rốn của em

sao?”

Tạ Thanh Nghiên đưa tay vuốt ve cằm, nói: “Cũng được.

”

Lăng Vi híp mắt ghét bỏ, chắc anh đang định lợi dụng việc muốn nhìn bảo bảo để nhân cơ hội ăn đậu hũ của cô rồi! Nghĩ như vậy, cô sảng khoái xốc áo lên để lộ ra cái bụng bằng phẳng, “Cho dù đang mang thai vẫn thon thả như cũ, có phải muốn em cởi hết quần áo ra luôn để anh nhìn kỹ hơn hay không?”

Emmmm..... Có phải cô đã hiểu lầm cái gì rồi hay không?? Anh đúng là chỉ muốn nhìn bụng cô, nhưng cô muốn cởi hết quần áo ra thì anh cũng không có ý kiến, vì thế nói: “Vậy em cởi đi.

”

Lăng Vi giơ hai tay ra chống nạnh, “Em biết ngay mà, anh đúng là có chủ ý này!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Lần đầu tiên anh cảm thấy mình thật oan uổng, “Bảo bối, anh chỉ đang phối hợp với em mà thôi, anh thật sự chỉ muốn nhìn bụng!”

Lăng Vi nửa tin nửa ngờ, người đàn ông trước mắt này thật sự có quá nhiều lịch sử đen tối!

Sau đó lại nghe anh tiếp tục nói: “Nhưng nếu em đã chủ động muốn cởi cho anh xem, anh đương nhiên sẽ giơ hai tay tán thành.

”

Lăng Vi:.....

“Xem ra anh thật sự rất đói khát nha!” Lăng Vi cho ra đánh giá cuối cùng.

Tạ Thanh Nghiên nói: “Dù sao anh cũng đã cầm dục rất lâu rồi.

”

Lăng Vi tính thời gian thử, đúng là cũng có chút khó chịu thay anh, nhưng vẫn dặn dò: “Nếu thật sự đã nhịn đến khó chịu, thì anh hãy nghĩ cách tự mình giải quyết đi, đương nhiên, nếu anh dám ra ngoài ăn vụng, hừ hừ hừ! Em tuyệt đối sẽ không nhẹ tay!”

Tạ Thanh Nghiên bình tĩnh ung dung nói: “Em cảm thấy anh sẽ làm vậy sao?”

Được rồi, điểm này Lăng Vi vẫn vô cùng tin tưởng anh.

Buổi sáng hai ngày sau, sau khi Tạ Thanh Nghiên trải qua một cuộc hội nghị thật dài, lúc trở về văn phòng đã nhận được một phần chuyển phát nhanh, phần chuyển phát nhanh này được thư ký Đổ đưa vào, Tạ Thanh Nghiên thuận miệng hỏi anh ấy: “Là chuyển phát nhanh gì vậy? Gần đây tôi không có đặt hàng trên mạng.

..

Đổ Minh nói: “Là bà chủ mua, lúc anh họp, cô ấy có gọi điện thoại tới nói là có mua quà gửi tới cho anh.

..

Tạ Thanh Nghiên à một tiếng, “Hôm nay là ngày quan trọng gì à? Lễ Tình Nhân đã qua rồi, sao cô ấy còn tặng quà?”

Thư ký Đổ là một thư ký vô cùng chuyên nghiệp, nghe anh hỏi như vậy liền vội vàng lấy di động ra tra xét, nói: “Hôm nay là ‘ngày đấu tranh phản đối chế độ thực dân’”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Cái ngày quốc tế này hình như không liên quan gì tới chuyện cô tặng quà cả.

Tạ Thanh Nghiên cầm lấy dao rọc giấy mở đóng gói ra, sau khi mở thùng giấy bên ngoài ra rồi, bên trong còn có một cái bao được đóng gói rất tinh xảo.

Tạ Thanh Nghiên lật lật cái báo xem thử cũng không nhìn ra là cái gì, cuối cùng phải trực tiếp xé mở ra thì đồ vật bên trong mới lộ ra là cái gì.

Tạ Thanh Nghiên lấy một thứ giống cái ly hình trụ tròn ra nhìn nhìn cũng vẫn không hiểu gì hết.

Thư ký Đổ vốn đang lạnh mặt đứng ở một bên, nhưng sau khi nhìn thấy rõ đồ bà chủ gửi đến là gì rồi thì nhin không được “Phụt ~” một tiếng, bật

cười.

Tạ Thanh Nghiêן quay đầu lại nhìn anh ấy: “Như thế nào, anh biết cái này là gì?”

Thư ký Đỗ ho nhẹ một tiếng, “Loại đồ vật này rất thường thấy, nó tên là ‘Ly tự sướng’”

Tạ Thanh Nghiêן:.....

Thư ký Đỗ tiếp tục giải thích: “Tác dụng như tên, đây là đồ tự sướng của đàn ông.

”

Tạ Thanh Nghiêן:.....

Bà xã của anh thật biết săn sóc, sợ anh ghen hông, cho nên mới chu đáo giúp anh mua Ly! Tự! Sướng!

Tạ Thanh Nghiêן thật sự vui không nổi, thấy thư ký Đỗ cầm giấy hướng dẫn xem đến say mê thì không khỏi ghét bỏ nói: “Anh còn ở nơi này làm gì, cút đi!”

Thư ký Đỗ cũng không sợ anh, lạnh nhạt nói: “Chắc đây là lần đầu ông chủ tiếp xúc với món đồ này đi, biết dùng hông? Cần tôi hướng dẫn thử hông?”

“Trông anh có kinh nghiệm rất phong phú nha!” Tạ Thanh Nghiêן ghét bỏ.

“Ai bảo tôi là người đàn ông độc thân quang vinh làm chi, ngày thường chơi chút đạo cụ cũng là bình thường.

” Thư ký Đỗ mặt dày vô sỉ nói.

Tạ Thanh Nghiêן lập tức lộ vẻ lau mắt mà nhìn nhìn anh, “Không ngờ anh lại là người như vậy!”

Cuối cùng, Tạ Thanh Nghiêן vẫn đuổi thư ký Đỗ nhiệt tình hướng dẫn giúp anh ra ngoài.

Tạ Thanh Nghiêן cũng không phải chưa từng nghe qua món đồ gọi là ly tự sướng này, nhưng đây đúng là lần đầu tiên anh nhìn thấy.

Ngồi ở trước bàn làm việc nghiên cứu mười phút, sau đó anh quyết định gửi tin nhắn cho Lăng Vi.

Tạ Thanh Nghiên: “Bảo bối, em thật sự vừa biết săn sóc lại chu đáo nha, còn mua ly tự sướng cho anh nữa chứ!”

Lúc này Lăng Vi đang nghỉ ngơi, cho nên nhanh chóng trả lời tin nhắn của anh: “Không cần khách sáo, kích cỡ chắc vừa với anh rồi.

..

Tạ Thanh Nghiên: “Sao em không dứt khoát mua búp bê bơm hơi mô phỏng cho anh luôn đi??”

Lăng Vi nói: “Mặc dù là búp bê bơm hơi, nhưng vẫn có bộ dáng của phụ nữ, chỉ cần nghĩ tới có người phụ nữ nằm ở trên giường của chúng ta, cho dù là giả, em cũng sẽ cảm thấy khó chịu!”

Tạ Thanh Nghiên: “Được rồi, lý do này thực đầy đủ!”

Lăng Vi: “Sao, anh muốn búp bê bơm hơi???”

Tạ Thanh Nghiên: “.....”

Nếu không phải cô đột nhiên mua cái ly tự sướng này, anh cũng sẽ không nhắc tới búp bê bơm hơi!

Lăng Vi cười trộm nói: “Có biết dùng như thế nào hay không nha, không biết em có thể hỏi chủ tiệm giúp anh.

..

Tạ Thanh Nghiên cắn răng, “Vừa rồi thư ký Đỗ đã phổ cập khoa học với anh rồi.

..

Lăng Vi nói: “Thư ký Đỗ thật đúng là học thức uyên bác nha!”

Biết dùng ly tự sướng thì gọi là học thức uyên bác!!! Vậy bán những đạo cụ đó thì gọi là gì??

Buổi tối sau khi Lăng Vi rửa mặt xong thì liền chui vào trong ổ chăn ấm áp, sau đó theo thường lệ gọi video với Tạ Thanh Nghiên.

Màn hình vừa được mở ra thì đã nhìn thấy Tạ Thanh Nghiên mặc một chiếc áo ngủ vào đỏ huyết ngồi dựa vào đầu giường, tóc anh có hơi ướt, biểu cảm

lười biếng, mà trên tay thì lại chính là cái ly tự sướng do cô mua.

Lăng Vi:.....

“Anh à, cái ly tự sướng này là công cụ, không phải món đồ chơi, cho nên không phải chơi ở trên tay.

..

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt nhìn màn hình, chậm rãi nói: “Nha, vậy nên chơi thế nào đây??”

Biểu cảm của Lăng Vi trở nên kỳ quái, suy nghĩ một chút rồi nói: “Lấy cái thứ khốn kiếp của anh ra, sau đó cắm ly tự sướng vào, rất đơn giản.

..

Tạ Thanh Nghiên cười nhẹ, nói: “Hay là anh chơi cho em xem nhé?”

Lăng Vi:.....

Trời ạ, cái này có quá kích thích rồi hay không? Cách màn hình xem soái ca tự thủ, có quá bản hay không??

Bên này, Lăng Vi đang nhìn đến ngưng ngưng đỏ mặt, bên kia, Tạ Thanh Nghiên đã bắt đầu làm công tác chuẩn bị.

Còn vừa chuẩn bị vừa nói: “Có nhớ lúc trước em phát sóng trực tiếp cho anh xem không, còn giải thích rất kỹ càng tỉ mỉ nữa, hôm nay anh muốn trả lễ, chơi ly tự sướng cho em xem một lần được không, yên tâm, đợi lát nữa anh nhất định sẽ cẩn thận giải thích cho em hiểu.

..

Lăng Vi:.....

Người trong màn hình đã bắt đầu không biết xấu hổ tự biểu diễn, mà người thưởng thức phần biểu diễn này lại đỏ mặt trốn đông trốn tây, cả nửa ngày cũng không dám đưa mắt nhìn vào video.

Khi Tạ Thanh Nghiên lưu loát kéo áo ngủ trên người lên, Lăng Vi rất không có tiền đồ mà nhanh chóng dùng hai tay che mặt lại, “A!!!”

Tạ Thanh Nghiên nhìn không được phá công, cười nói: “Anh vẫn chưa có bắt đầu kê mà em đã vội vàng kê lớn hơn cả anh rồi!”

Lăng Vi:.....

Lăng Vi nhanh chóng dời tay xuống che miệng mình, che miệng xong cũng không hề hé răng nữa.

Người đàn ông trong màn hình đang hở ngực lộ lưng, một đôi chân dài được duỗi thẳng ra, làm cô nhìn rất rõ hình dạng của cái thứ khốn nạn kia.

Lăng Vi lại nhìn rõ một lần nữa, người đàn ông của mình rốt cuộc có bao nhiêu gợi cảm.....

“Bảo bối ~” Anh nhẹ giọng gọi cô.

Lăng Vi:.....

Một khi người đàn ông này hứng lên, thì ngay cả thai phụ cũng câu dẫn!!!.

Chương 133: Chương 133

“Thì ra là người, người phía sau màn làm tất cả mọi chuyện đều là người!!!” Hơi thở của Thái Hậu trở nên mỏng manh, trong ánh mắt vẫn đục tràn ngập sự tang thương cùng tuyệt vọng, bà hận bản thân tỉnh ngộ đến quá trễ, càng hận mình đã nhìn lầm người, “Vì sao phải làm như vậy? Bệ hạ sủng ái người như thế, mà người.....” Thái Hậu nói xong lời này liền bắt đầu liên tục ho khan, phảng phất như sắp không thở nổi, vừa nhìn đã biết là người có bệnh nguy kịch.

Ngồi ở bên giường của Thái Hậu chính là tân hoàng hậu ăn mặc lãnh diễm cao quý, so sánh với bà lão mang thân sắc tiêu tụy vì bệnh tật ở trên giường, thì dung mạo của nàng ta càng thêm ung dung hoa quý, khí độ càng thêm đoan trang hào phóng, toàn thân lộ ra sự uy nghiêm của mẫu nghi thiên hạ.

“Việc đã đến nước này, cần gì phải hỏi vì sao?” Tân hoàng hậu hé mở đôi môi đỏ, phun ra lời nói vô cùng lạnh lùng, nàng ta thưởng thức một miếng bạch ngọc tốt ở trên tay, đó đúng là món đồ đầu tiên Thái Hậu thưởng cho nàng ta khi tiến cung vào năm đó.

“Năm đó khi tiến cung, chữ đầu tiên bà ban thưởng ta là chữ nhẫn! Ta đã làm được, nhưng hôm nay, ta không cần phải nhẫn nữa.

”

Nhịn nhiều năm như vậy, nàng ta đã không muốn nhịn tiếp nữa.

Hiện giờ hoàng đế đang mắc bệnh triền miên, Thái Tử còn nhỏ, nàng ta thân là hoàng hậu một nước, sớm đã độc tài quyền to.

“Người.....” Thái Hậu ho càng thêm kịch liệt, thở hổn hển mắng ra một câu cuối cùng: “Ái độc phụ kia, ta nguyện rửa ngươi chết không được tử tế!!!”

Câu này đã dùng hết sức lực của cả đời bà, sau đó, vị Thái Hậu vẫn luôn cao cao tại thượng liền suy sụp ngã xuống, hai mắt vĩnh viễn khép lại.

Tân hoàng hậu liếc mắt nhìn bà lão trên giường, cả người sững sờ trong chốc lát, sau đó chậm rãi đi đến trước giường, giơ tay thử thăm dò hơi thở của đối phương, sau khi xác định bà đã tắt thở rồi, tân hoàng hậu đột nhiên lui tay về, trong mắt hiện lên một tia mờ mịt, lại có chút không thể tin được, người nàng ta âm thầm tranh đấu suốt mười mấy năm, cứ thế dễ dàng buông tay quy thiên.

Môi dưới của nàng ta hơi run rẩy, muốn mở miệng gọi người, nhưng nửa ngày cũng không phát ra được tiếng nào, hai giọt nước mắt không hề báo động trước mà tràn bờ mi, sau đó, nước mắt giống như hồng thủy vỡ đê đua nhau rơi xuống, không, vì sao nàng ta lại muốn khóc? Mục đích của nàng ta đã đạt thành, nàng ta đã là người có quyền lực nhất Hoàng Thành, từ nay về sau, rốt cuộc cũng sẽ không còn ai dám hãm hại, làm nhục nàng ta, càng sẽ không có người nào dám khinh thường nàng ta nữa.

Nhưng nước mắt lại không thể ngăn được.....

Nàng ta run rẩy đưa miếng bạch ngọc không rời thân kia, nhẹ nhàng thả lại bên người Thái Hậu, làm nó vật về cổ chủ.

Sau đó nàng ta đứng thẳng người dậy, thẳng eo, hít một hơi thật sâu rồi xoay người lại dứt khoát đi ra ngoài, bên ngoài cung điện, bầu trời rộng lớn xanh trong, cung điện trang nghiêm, núi non nguy nga, đây mới đúng là thiên hạ đang chờ đợi nàng ta đến chưởng quản.....

“Cắt!”

“Diễn rất tốt! Trọn bộ Thiên Hạ đóng máy!”

Đạo diễn nói xong những lời này, toàn bộ đoàn phim đều lập tức sôi trào! Đi quay gần năm tháng, lăn lộn ở mấy nơi, bao nhiêu cố gắng và trả giá, hôm nay rốt cuộc cũng được đánh một dấu tick hoàn thành rồi.

Lăng Vi vốn đang ở bên ngoài cung điện, diễn xong lập tức kéo bộ váy dài phức tạp quay vào bên trong đại điện, mẹ Tạ mới vừa được người ta đỡ ngồi dậy, lúc này đang nở nụ cười nhìn cô.

Mắt cả Lăng Vi đỏ lên, đi đến ngồi xuống bên cạnh bà, nhỏ giọng gọi: “Mẹ ~”

“Sao hả, vẫn chưa thoát vai sao?” Bà cụ cười hỏi cô.

Lăng Vi gật gật đầu, vừa rồi thấy bà cụ nằm ở đó không nhúc nhích, cô thật sự chút lạnh sống lưng.

“Mẹ diễn thật tốt.

” Lăng Vi thật lòng nói, từ lúc bắt đầu ngay cả đạo diễn giải thích bà cụ nghe cũng không hiểu, vậy mà đến khi đóng máy lại có thể dễ dàng nhập vai như vậy, thật đúng là một diễn viên giỏi trời sinh, chỉ tiếc là ra mắt quá muộn.

“Con diễn cũng rất tốt, vừa nhìn đã biết đây chính là bộ dáng của một Hoàng Hậu rồi.

..

Quách Khải đi tới, cười nói: “Đây là cảnh quay cuối cùng, hai người đều diễn rất tốt, diễn đoạn kết phim này rất xuất sắc, chị à, với biểu hiện vừa rồi của chị, nói là lần đầu tiên đóng phim, người khác chắc chắn sẽ không tin, vừa nhìn thì thấy đây chính là một diễn viên gạo cội có thực lực rồi.

..

Mẹ Tạ cười tủm tỉm nói: “Vậy cũng là do đạo diễn Quách biết cách hướng dẫn!”

Quách Khải xua xua tay nói: “Làm gì có, tôi chỉ nói chút da lông, những cái này hoàn toàn là dựa vào năng lực của chị mới có được, lần sau nếu có vai bà lão, chị còn muốn tới diễn nữa hay không?”

Lăng Vi cho rằng bà cụ nhất định sẽ đồng ý rất sáng khoái, dù sao bà cũng rất thích đóng phim, nhưng ngoài dự đoán chính là bà cụ lại cự tuyệt: “Tôi

chỉ đến chơi cho vui thôi, không thể lấy làm thật được, tôi cũng không định làm diễn viên chuyên nghiệp, về sau cho dù còn muốn diễn thì cũng chỉ diễn phim có con dâu của tôi thôi.

”

Quách Khải khá thất vọng gật gật đầu, cuối cùng tỏ vẻ hiểu rõ, “Tôi hiểu, gia đình làm trọng.

”

Bà cụ cảm khái nói: “Đúng vậy, tới tuổi này của chúng ta rồi, mong muốn cũng không nhiều lắm, chỉ mong gia đình hòa thuận, con cái viên mãn thôi.

”

Lăng Vi ở bên cạnh cười nói: “Mẹ, về sau chúng ta cứ tự đầu tư rồi tự mình diễn, dù sao mẹ cũng không thiếu tiền mà.

”

Bà cụ nói: “Đương nhiên, mẹ không thiếu tiền.

”

Nhìn hai người tự nhiên thân mật ở chung như vậy, trong lòng Quách Khải hâm mộ không thôi, ông ấy hơn bốn mươi tuổi đã góa vợ, sau này cũng không tìm thêm ai, con trai có vợ thì không còn thân với ông ấy nữa, cháu trai cũng chỉ thân với ông ngoại bà ngoại, tuy sự nghiệp của ông ấy thành đạt, nhưng lại là người cô đơn, đã rất lâu không hưởng thụ niềm vui của gia đình rồi.

“Đi thôi, chúng ta đi chụp chung một tấm ảnh lớn đi, buổi tối còn có tiệc đón máy, đã hơn bốn tháng, tất cả mọi người đều không dễ dàng, phải thả lỏng mới được.

” Quách Khải nói.

Lăng Vi nói: “Chúng ta trở về là sẽ được thả lỏng thôi, đạo diễn Quách còn có việc bận mà, hậu kỳ còn phải cắt nối biên tập gì đó.

..

Quách Khải gật đầu nói: “Cái đó mới khiến người ta mệt mỏi.

..

Đoàn phim đông người, muốn chụp hết mọi người một lượt cũng không dễ dàng, vì vậy liền sắp xếp một đội ngũ ở trên bậc thang của cung điện, Lăng Vi và mẹ Tạ diễn cảnh cuối cùng, cho nên cũng không kịp tháo trang sức, mặc đồ cổ trang đứng ở trung tâm của mọi người, trông vô cùng bắt mắt.

Chụp hình chung xong liền có rất nhiều người chạy tới tìm Lăng Vi chụp ảnh, Lăng Vi thân là thai phụ, cho nên cũng không dám đứng lâu, vì vậy liền sắp xếp một vài cái ghế dựa thành hàng ở trong lều nghỉ ngơi, cô cứ ngồi cố định ở một chỗ, ai muốn chụp ảnh chung với cô thì ngồi xuống bên cạnh cô là được, vừa nhẹ nhàng lại có hiệu quả cao.

Cô còn mang tâm trạng tốt mà nói giỡn, “Ai đi ngang qua thì đừng bỏ lỡ nha, chụp ảnh chung với ảnh hậu tương lai đây, một tấm mười đồng.

..

Trần Tiểu Nhược ở bên cạnh cười trộm, “Giá trị con người của ảnh hậu tương lai này cũng quá rẻ rồi, chụp ảnh chung chỉ mười đồng?”

“Cùng đoàn phim với nhau, đương nhiên phải cho cái giá hữu nghị rồi.

” Lăng Vi nói.

Nghe hai người đối thoại, nhân viên công tác đứng chờ chụp ảnh chung với cô ở bên cạnh đều đồng loạt bật cười.

Một lát sau, bên cạnh chỉ có một người ngồi xuống, Lăng Vi cười quay đầu qua nhìn thì phát hiện là nam chính Viên Duệ, vì vậy không khỏi cười nói: “Anh Viên, em và anh đã chụp chung không ít tấm rồi nha.

..

Viên Duệ cười nói: “Ý nghĩa của chụp ảnh chung hôm nay rất đặc biệt, tôi đương nhiên không thể bỏ qua rồi.

”

Lăng Vi cong cong hai mắt, trên khóe môi treo lên một nụ cười ấm áp, “Đúng vậy, hy vọng về sau còn có cơ hội hợp tác với anh.

”

Viên Duệ nói: “Đó là vinh hạnh của tôi, lần này ít nhiều gì cũng nhờ cô và sản xuất Lý diu đất, tôi thật sự rất cảm kích.

”

Lăng Vi vội vàng nói: “Đừng như vậy, mời anh biểu diễn là bởi vì anh có thực lực, tự anh cũng đã chứng minh được điểm này rồi, đoàn phim không có chọn sai người.

”

Viên Duệ thở dài nói: “Kỳ thật trước đó tôi đã rất lâu không nhận được vai nam chính rồi..... Tóm lại, về sau chỉ cần là việc trong khả năng cho phép của tôi, các người cứ việc tới tìm tôi.

”

Lăng Vi rất cảm động, vươn hai tay ra nói: “Bệ hạ, ôm một chút đi, thật sự rất vui vì được hợp tác với anh, em học được rất nhiều điều từ con người của anh.

”

“Đừng nói như vậy, chúng ta là học tập lẫn nhau thôi.

”

Nói xong, hai người lại ôm nhau rất thân thiện.

Nhưng mà, còn ôm chưa được hai giây thì đã nghe một giọng nói tức giận từ xa truyền lại: “Lăng Vi!”

Lăng Vi bị dọa nhảy dựng, vội vàng buông tay quay đầu lại nhìn thì phát hiện là Tạ Thanh Nghiên, sau đó cô thấy anh hùng hổ sải bước đi về phía cô, phảng phất giống như phía sau anh đang có ngọn lửa đang cháy hừng hực

lên vậy.

“Hai người vừa mới làm cái gì?” Tạ Thanh Nghiên đi đến đứng bên cạnh hai người, chưa nguôi cơn tức nói: “Cũng đã diễn xong rồi, còn ôm làm gì?”

Lăng Vi:.....

Viên Duệ cũng bị dọa đến vội vàng đứng lên.

Lăng Vi bĩu môi nói: “Vừa mới diễn xong, tất cả mọi người đều rất hưng phấn, vừa rồi em cũng có ôm những người khác mà, lo lắng không đâu!”

Tạ Thanh Nghiên ngồi xuống bên cạnh cô, ôm cô vào trong ngực, “Anh cũng chỉ lo em bị trướng bụng ăn không tiêu mà thôi!”

Viên Duệ rất có ánh mắt, thấy tình thế không ổn liền vội vàng nói: “Vậy tôi không quấy rầy thế giới hai người của cô và Tạ tổng nữa.

..

Tạ Thanh Nghiên nói: “Từ từ đã, chắc anh qua đây chụp ảnh chung đi, chụp chưa?”

Mặc dù Viên Duệ lớn hơn Tạ Thanh Nghiên mười tuổi, nhưng khi đứng ở trước mặt Tạ Thanh Nghiên lại giống như một học sinh bị thầy giáo dạy bảo, một chút tự tin cũng không có, thành thật trả lời: “Vẫn chưa chụp.

..

“Vậy cùng nhau chụp một tấm đi, ba chúng ta chụp chung.

” Tạ Thanh Nghiên nói.

Viên Duệ cười gượng gạo khen ngợi: “Có thể chụp chung với Tạ tổng chính là vinh hạnh của tôi.

” Nói xong, anh ấy lập tức đi qua ngồi xuống bên cạnh Lăng Vi.

Nhưng mà khi anh ấy vừa mới dịch bước chân thì ông chủ Tạ lại mở miệng nói: “Từ từ đã, anh ngồi ở bên này của tôi này.

..

Viên Duệ:.....

Lăng Vi:.....

Trần Tiểu Nhược lén lau mồ hôi, sau đó vội vàng dọn cái ghế qua bên cạnh Tạ Thanh Nghiê, để Viên Duệ ngồi xuống bên cạnh anh.

Cuối cùng lại biến thành Tạ Thanh Nghiê ngồi ở giữa, Lăng Vi Viên Duệ ngồi hai bên.

Biểu cảm của ba người cũng vô cùng nghiêm túc, giống như đang tham gia một buổi tọa đàm nào đó vậy.

Chờ sau khi Viên Duệ rời đi, Lăng Vi mới nhỏ giọng hỏi Tạ Thanh Nghiê: “Để người ta ngồi bên cạnh anh thật là mất tự nhiên nha.

”

Tạ Thanh Nghiê cao cao tại thượng nói: “Như vậy mới có đối lập.

”

Lăng Vi tỏ vẻ khó hiểu: “Đối lập cái gì?”

Tạ Thanh Nghiê nướng mày, đắc ý nói: “Để em biết ai mới là người đàn ông đẹp trai nhất.

”

Lăng Vi:.....

Bởi vì đại tôn thần Tạ Thanh Nghiê này vẫn luôn ngồi ở bên cạnh Lăng Vi, cho nên những người muốn chụp ảnh chung với Lăng Vi cũng vội vàng đánh trống lui binh, không dám tới đấu tay đôi với ba Tạ.

Lúc này Lăng Vi mới thở phào nhẹ nhõm, mặc dù là ngồi, nhưng vẫn luôn thẳng eo cũng rất mệt mỏi.

“Sao đột nhiên anh lại tới đây?” Lăng Vi hỏi Tạ Thanh Nghiê: “Ngày mai bọn em trở về rồi.

”

Tạ Thanh Nghiê nói: “Tới đón em đó, hơn nữa Lý Ý nói anh là ông chủ lớn,

phim được đóng máy cũng phải tới để tăng khí thế.

” Nói xong cúi đầu anh lại cúi đầu nhìn bụng của Lăng Vi, bởi vì cô đang mặc một bộ đồ diễn rất dày, cho nên không nhìn ra có cái gì biến hóa, “Bảo bảo của chúng ta có ngoan không?”

“Sau 12 tuần thì không thấy buồn nôn nữa, ăn uống cũng không tệ, mẹ nói em ăn khỏe như vậy, đến lúc đó chắc chắn là con trai.

” Lăng Vi nói.

Tạ Thanh Nghiên giống như nghe được tiếng sấm giữa trời nắng, “Mẹ đâu phải bác sĩ, bà ấy nói không tính là thật được!”

Lăng Vi nói: “Mẹ nói mẹ có kinh nghiệm, lúc sinh anh và Thanh Hoa cũng như vậy, ăn thế nào cũng thấy đói, ăn uống đặc biệt ngon!”

Tạ Thanh Nghiên lau mặt, nói: “Đừng tin bà ấy, cái thai này của em nhất định là con gái, anh cũng đã trang trí phòng trẻ con xong rồi, đó là căn phòng công chúa màu hồng phấn, lúc em về chắc chắn sẽ rất thích.

..

Lăng Vi:.....

“Đã trang trí phòng trẻ con xong rồi? Sao anh không thương lượng với em trước?”

“Anh muốn cho em một sự ngạc nhiên.

” Tạ Thanh Nghiên nói.

“Sao anh không đợi em trở lại Bắc Kinh rồi tìm người quen đi siêu âm bốn chiều, đến lúc đó là có thể biết được giới tính của bảo bảo rồi.

..

Lăng Vi thở dài, anh không chỉ trang trí xong, mà còn trang trí thành phòng công chúa màu hồng phấn, nếu về sau sinh ra đứa con trai thì phải làm sao bây giờ? Để nó ở công chúa phòng sao?

Hai người đang nói chuyện thì bà cụ đã tẩy trang xong đi vào, “Tiểu Vi Tiểu Vi, cho con xem một thứ tốt, ai da, con trai, con cũng ở đây à, vậy đúng lúc cho con xem luôn.

”

Lăng Vi ngẩng đầu lên nhìn bà: “Xem cái gì?”

“Mẹ kêu người trang trí phòng trẻ con cho con đó!” Mẹ Tạ vui vẻ đưa điện thoại di động cho cô, “Mau xem video, hôm nay vừa mới trang trí xong.

”

Lăng Vi:.....

Đó là một căn phòng cho bé trai vô cùng rộng, lấy màu lam làm màu chủ đạo.

Lăng Vi nhìn di động, nghĩ thầm hai người này quả nhiên là mẹ con ruột!.

Chương 134: Chương 134

Tạ Thanh Nghiên nhìn căn phòng mẹ Tạ cho người trang trí một cái, trên mặt liền lộ vẻ ghét bỏ, nói: “Thật khó coi, mẹ mời nhà thiết kế nào tới vậy? Có phải người đó rất lớn tuổi hay không? Bây giờ có ai còn xem mèo máy nữa chứ? Transformers còn là bản cũ, trời ạ, cừu vui vẻ?!”

Nghe anh chê căn phòng vừa tân trang không đáng một đồng như vậy, bà Tạ lập tức đoạt di động lại, nhìn kỹ rồi nói: “Mẹ cảm thấy cũng khá xinh đẹp, rất xinh đẹp, hơn nữa con cũng chưa xem qua mấy bộ phim hoạt hình đó mà, sao con biết nó cũ?”

“Trước không nói có cũ hay không, chỉ nói bộ phim mèo máy này chắc chắn là không thể xem rồi, trong đó toàn là mấy đứa nhóc không học vấn không nghề nghiệp, ham ăn biếng làm, khuyết điểm đầy mình, đứa nhỏ nhìn thấy chắc chắn sẽ học hư.” Tạ Thanh Nghiên nghiêm túc đe dọa bà. Bà Tạ bị dọa nhảy dựng, nghĩ thầm những bộ phim hoạt hình lúc trước bà cùng xem với bé Tạ nhiều nhất chính là chú gấu Boonie và heo George, đúng là chưa nghe tới phim mèo máy, vì vậy liền hỏi bên cạnh Lăng Vi: “Thật sự sẽ dạy hư đứa nhỏ sao??”

“Cũng không nghiêm trọng như anh ấy nói vậy đâu, nhưng bộ phim hoạt hình này đúng là xưa lắm rồi.” Lăng Vi ăn ngay nói thật.

Mẹ Tạ nhíu mày, nói: “Vậy mẹ sẽ nhanh chóng kêu người sửa lại, vẽ heo George lên cũng được.”

Lăng Vi nghĩ thầm: Cái kia cũng rất xấu nha!

Tạ Thanh Nghiên lại có ý kiến, tỏ vẻ đúng lý hợp tình nói với bà Tạ: “Mẹ, sao mẹ lại trang trí phòng cho bé trai như vậy? Cái thai này của chúng con chính là một cô công chúa nhỏ.”

Mẹ Tạ ngây người, “Tiểu Vi đi kiểm tra từ khi nào vậy? Sao mẹ không biết?”

Lăng Vi lắc đầu: “Con vẫn chưa có đi kiểm tra.”

Mẹ Tạ mờ mịt, “Vậy sao nói là cô công chúa nhỏ.”

Lăng Vi nói: “Tự anh ấy cảm thấy là con gái.”

Bà Tạ cười lạnh, “Nó cảm thấy? Thật buồn cười! Vậy mẹ lại cảm thấy đây là con trai thì sao!”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Mẹ, mẹ định luôn làm trái ý với con như vậy sao?”

Mẹ Tạ không cam lòng yếu thế nói: “Người làm trái ý rõ ràng là con mới đúng!”

Lăng Vi kẹp ở giữa hai người cảm thấy đầu đang nổ ra, nhà người ta đều là mẹ chồng nàng dâu bất hòa, con trai bị kẹp ở giữa khó xử, đổi lại thành nhà họ Tạ liền biến thành mẹ con bất hòa, nàng dâu bị kẹp ở giữa khó xử, ngẫm lại cũng cảm thấy thật buồn cười.

Mắt thấy mẹ Tạ đã bắt đầu vén tay áo lên chuẩn bị đại nghĩa diệt thân, Lăng Vi vội vàng mở miệng điều hòa: “Dừng dừng dừng, hai người đừng tranh mà, nghe con nói một câu, nếu phòng con trai con gái đều đã trang trí xong, vậy về sau sinh con trai thì ở bên biệt thự, sinh con gái thì ở bên khu dân cư, sắp xếp như vậy hợp lý chứ?”

Hai mẹ con nhà họ Tạ lập tức trảm miệng một lời nói: “Không hợp lý!”

Lăng Vi:.....

Mẹ Tạ nói: “Mặc kệ sinh con trai hay con gái thì đều phải đến ở biệt thự trên núi, nơi đó có nhiều phòng, mẹ lại kêu người trang trí thêm một phòng công chúa là được rồi.”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Trên núi muối nhiều như vậy, đứa nhỏ không thích hợp ở bên đó, hơn nữa con cũng có thể trang trí thêm một phòng bé trai nữa mà.”

Mẹ Tạ nói: “Tên nhóc thúi con cũng lớn lên ở trên núi mà! Tử Du không phải cũng ở rất tốt đó sao?”

Lăng Vi:.....

Mỗi lần hai người không thiếu tiền này cãi nhau thì đều ồn ào đến hào khí ngất trời như vậy, bảo bảo vẫn chưa sinh ra thì đã sắp có tới bốn phòng trẻ em để ở rồi!

Cuối cùng Lăng Vi đánh nhịp nói: “Bây giờ có phải nhọc lòng chuyện bảo bảo ở bên nào hơi sớm rồi không?? Chờ sau khi sinh lại đến quyết định cũng không muộn mà.”

Nghe cô nói vậy, hai mẹ con nhà họ Tạ cũng chỉ có thể lạng lẽ lui binh. Buổi tối, đoàn phim vô cùng hào phóng mà đặt rất nhiều bàn ở trong một gian phòng của nhà hàng, ngay cả người nhà của nhân viên đoàn phim

cũng có thể tham dự, mọi người vô cùng náo nhiệt mà chúc mừng đóng máy thành công.

Lăng Vi ngồi cùng Tạ Thanh Nghiên ở trong phòng, mấy vị chủ quản của đoàn cũng có mặt, bận rộn mấy tháng, hôm nay đều có thể buông lưng quần ra, chuẩn bị tận sức hưởng thụ một bữa ngon rồi.

Rượu càng là thứ không thiếu, rượu trắng đỏ vàng đều có.

Lăng Vi nhìn một đống bình lớn bình nhỏ kia mà cảm thấy khiếp đảm. Đồ ăn vẫn chưa cho lên mà người ngồi trên bàn đã bắt đầu chuốc rượu lẫn nhau, Tạ Thanh Nghiên thân là đại gia cỡ bự, cho nên đã trở thành mục tiêu bị tập kích, may mắn tửu lượng của anh không tồi, uống mấy ly mà mặt vẫn không đổi sắc.

Lăng Vi có chút lo lắng nhìn anh, lại thường thường gắp đồ ăn múc muống canh cho anh để anh lót dạ dày.

Cũng may Tạ Thanh Nghiên không phải người thích rượu, sau khi uống với mỗi người một ly xong, anh cũng không chịu động ly nữa, đạo diễn Quách còn muốn mời anh uống rất nhiều lần, đều bị anh cười từ chối.

Nhân lúc không ai chú ý, Tạ Thanh Nghiên nghiêng đầu nói ở bên tai cô: “Đừng không vui, anh không uống nữa.”

Lúc này Lăng Vi mới ngẩng đầu lên nhìn anh, cong môi cười nói: “Không có không vui, em chỉ lo lắng anh uống hỏng dạ dày thôi, ngày thường đi xã giao đều phải uống như vậy sao?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Ngày thường cũng không ai dám chuốc anh, hôm nay vui vẻ.”

Ngẫm lại cũng đúng, dựa vào giá trị con người và địa vị của Tạ Thanh Nghiên, đa phần đều không cần tự mình đi xã giao, cho dù có xã giao thì cũng không nhất định phải uống rượu, dù sao hình thức giải trí của nhóm các ông chủ lớn cũng có rất nhiều loại.

Thấy cô không nói tiếp, Tạ Thanh Nghiên lại hỏi một câu: “Biết vì sao anh vui không?”

“Bởi vì em rất nhanh sẽ có thể về nhà rồi!” Cô nói.

“Thông minh.”

Lăng Vi lột con tôm cho anh, vốn định để vào trong chén của anh, kết quả

anh lại há miệng, ý bảo cô trực tiếp đút anh, Lăng Vi giương mắt lên nhìn mọi người chung quanh, sau đó nhanh chóng nhét con tôm đã bóc vỏ vào trong miệng anh, Tạ Thanh Nghiên liền cảm thấy mỹ mãn nở nụ cười ăn sạch con tôm.

“Đợi lát nữa đi ca hát, anh hát cho em nghe một bài, được không.” Tạ Thanh Nghiên nhỏ giọng nói.

Tiết mục của hôm nay không chỉ là ăn cơm, mà sau khi ăn xong còn có hoạt động giải trí của tập thể, Lý Ý keo kiệt mấy tháng, rốt cuộc hôm nay cũng hào phóng một phen.

“Hát bài gì?” Lăng Vi tò mò, lúc trước, ngoại trừ nghe anh ngâm nga ở trong phòng tắm ra, cô cũng chưa nghe anh hát chính thức lần nào, cho nên lúc này cô đang rất chờ mong.

Cũng không biết có phải sẽ hát những bài tình ca buồn nôn sến sẩm kia hay không.

Tạ Thanh Nghiên lại làm ra vẻ thần bí: “Không nói cho em biết.”

Lăng Vi:.....

Một bữa cơm qua đi, không ít người đã uống đến nằm sấp xuống, người có thể tiếp tục đi đến quán karaoke cũng chỉ còn một nửa.

Bây giờ Lăng Vi sợ trường hợp náo loạn, cho nên Tạ Thanh Nghiên chỉ chuẩn bị mang cô đi lộ mặt một cái, sau đó sẽ về nhà.

Nhưng đã nói sẽ hát cho cô nghe, đương nhiên sẽ nói được làm được.

Trước đó Lăng Vi đoán anh sẽ hát những bài tình ca sến sẩm là đã sai rồi, cuối cùng Tạ Thanh Nghiên lại chọn bài 《Bảo bối thân yêu của ba》, đây là một ca khúc nói về tình thân.

Không tìm thấy chỗ nào có thể so sánh với Lăng Vi, giọng hát của Tạ Thanh Nghiên quả thực đã đạt tới cấp bậc chuyên nghiệp, nghe rất êm tai.

“Bảo bối thân yêu của ba, ba muốn lướt qua núi cao.....” Tạ Thanh Nghiên ôm cô, vừa hát vừa nhìn cô chăm chăm, trong mắt dường như đang chứa đầy ngôi sao lấp lánh.

Lý Ý mở hết đèn trong phòng bao lên, sau đó quay video lại cho hai người, định sẽ đăng lên trên Weibo, hai người kia chỉ cần ở cạnh nhau là không lúc nào không khoe ân ái, trực tiếp coi người khác như không khí!

Trên đường về nhà, Lăng Vi hỏi anh: “Còn nói là hát vì em, đây rõ ràng là hát vì con mà!”

Tạ Thanh Nghiên cười khế, “Anh cảm thấy cũng vậy thôi, cả đời này anh đều coi em là đứa nhỏ để yêu thương.”

Lăng Vi ngây người, sau đó lập tức bị cảm động đến rối tinh rối mù, người đàn ông này thật sự quá phạm quy, luôn ở trong lúc lơ đãng mà nói ra những lời có thể đả động lòng của cô nhất.

Mặc dù trong lòng bị anh cảm động, nhưng vẫn nhịn không được muốn chọc anh, vì thế giả giọng con nít nói: “Xin chào ba ba, tạm biệt ba ba!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Buổi tối trước khi đi ngủ, Lăng Vi theo thường lệ lướt Weibo một chút, phát hiện Lý Ý lại đăng video Tạ Thanh Nghiên ôm cô ca hát lên Weibo chính thức của phòng làm việc, ghi chú là: “《Thiên Hạ》 đóng máy, rải đường chúc mừng.”

Video là đã được đăng từ hai tiếng trước, ở dưới cũng đã có hơn mười ngàn bình luận.

“Hai người kia có lúc nào không rải đường sao?”

“Trời ạ, hát bài hát cũng ôm lấy nhau như vậy, hai người là dính vào người nhau luôn rồi sao?”

“Tôi mới vừa ăn khuya xong, bây giờ lại tới ăn cầu lương, mậ lên ai phụ trách?!!”

“Tạ tổng tài bá đạo rốt cuộc cũng định ra mắt rồi sao? Với giọng hát này, có ra đĩa nhạc cũng không thành vấn đề!”

“Thần tượng phải thực lực, thỏa mãn!”

“Hát thật dễ nghe.”

“Là hát cho bảo bảo trong bụng nghe sao?”

Lăng Vi nhìn đến chỗ này, nhịn không được phản hồi lại: “Bài hát này là hát cho tôi nghe, ba ba nói, sẽ luôn nuôi tôi như đứa nhỏ.”

“A a a a! Nữ thần trả lời! Đưa tôi bay!”

“Trên đầu, hình như tôi get được cái gì đó rồi.”

“Phần nộ! Bác Tạ định coi Vi Vi là đứa nhỏ mà cưng chiều cả đời sao? Cái này cũng quá ngọt rồi đi!”

“Được nha, người đàn ông như vậy xin cho tôi một tá!”

“Thật muốn yêu đương ~”

.....

Lăng Vi cười khế lướt xem một hồi mới buông di động xuống, ngẩng đầu

lên nhìn thì thấy Tạ Thanh Nghiê n đang nghiêng đầu dựa vào đầu giường nhìn cô, vì thế hỏi anh: “Làm sao vậy?”

Tạ Thanh Nghiê n nói: “Bộ dáng cười trộm của em trông thật đáng yêu.”

Lăng Vi buồn cười nhìn anh, nói: “Đêm nay cái anh uống không phải rượu mà là mật đường phải không, mở miệng ra nói câu nào cũng ngọt.”

Tạ Thanh Nghiê n cọ cọ lên người cô, thẳng đến khi thân thể hai người kề sát nhau, mới hỏi cô: “Nhìn cái gì mà vui quá vậy?”

Lăng Vi nói: “Chị Lý đăng video, chính là bài hát anh vừa hát đó, anh xem chưa?”

Tạ Thanh Nghiê n: “Không được, anh càng có thứ quan trọng hơn muốn xem.”

“Thứ quan trọng gì? Trễ như vậy rồi còn muốn xem văn kiện sao?” Lăng Vi tò mò nhìn nhìn di động ở trên tay anh.

Tạ Thanh Nghiê n hào phóng đưa điện thoại di động tới trước mặt cô, nói: “Xem Bách Khoa Baidu.”

“Mang thai mấy tháng có thể quan hệ???” Lăng Vi hoàn toàn hết chỗ nói rồi, anh đúng là quá chấp nhất với chuyện này.

Tạ Thanh Nghiê n gật đầu, thấp giọng đọc được thông tin anh vừa tra ra được: “Sau khi thụ thai 3 tháng, phôi thai đã hình thành, thai nhi sẽ phát triển trưởng thành ở trong tử c.ung, tử c.ung sẽ trôi vào khoang bụng.

Bởi vì ảnh hưởng của kích thích tố, và nhu cầu tình d.ục của một vài thai phụ sẽ tăng lên, có thể còn cao hơn cả lúc trước khi mang thai, có thể sinh hoạt vợ chồng một cách hài hòa.....”

Đọc đến phần sau, khóe miệng của Tạ Thanh Nghiê n đã không thể áp xuống được nữa mà điên cuồng cong lên cao, “Bảo bối, em có loại cảm giác này hay không?”

Lăng Vi nhanh nhẹn chui vào trong ổ chăn, kéo chăn lên che kín cả người lại, rầm rì nói: “Bảo bảo còn nhỏ, bảo bảo không hiểu gì cả!”

Tạ Thanh Nghiê n duỗi tay kéo chăn xuống, nói: “Đừng giả ngu, kỳ thật e cũng rất muốn có đúng hay không?”

“Em mới không có!” Lăng Vi kiên quyết phủ nhận.

“Anh không tin.” Anh nói.

“Tin hay không tùy anh! Em muốn đi ngủ.” Lăng Vi nói xong liền lật người qua đưa lưng về phía anh, giả bộ buồn ngủ, nhưng thật ra toàn bộ lực chú ý

đều đặt trên người người đàn ông ở phía sau.

Tạ Thanh Nghiêן không lên tiếng nữa, sau khi ngồi im không nhúc nhích mấy giây, bỗng nhiên anh kéo chăn ra rồi chui vào trong.

Lăng Vi:.....

Mặc dù nhìn không thấy, nhưng cô nhanh chóng cảm nhận được hai bàn tay của anh đang nhẹ nhàng vuốt ve đùi của cô ở trong chăn, sau đó kéo thẳng lên trên, rồi ngừng ở trên bụng của cô.

Lăng Vi thật sự hết cách với anh, ngay sau đó liền xoay người nằm thẳng, ngoan ngoãn không hề lộn xộn, tùy ý để tay anh nhẹ nhàng chạm vào bụng cô, sau đó lại nghe anh buồn bực nói chuyện ở trong ổ chăn: “Anh muốn nói chuyện với bảo bảo.”

Lăng Vi cười trộm, hỏi anh: “Anh muốn nói gì với nó?”

Tạ Thanh Nghiêן nói: “Bảo bối, ngoan ngoãn ngủ đi, đừng quấy rầy ba mẹ làm việc!”

Lăng Vi:.....

Chương 135: Chương 135

Cuối xuân đầu hạ, thời tiết ấm áp, đúng là lúc nên ngủ nướng.

Đáng tiếc lại bị người gây mất hứng!

“Bảo bối rời giường, hôm nay phải đi siêu âm bốn chiều.

” Tạ Thanh Nghiên dùng một tay chống đầu nằm nghiêng ở trên giường, nhẹ nhàng lay lay bảo bối lớn vẫn đang ngủ say.

Lăng Vi vô thức mà rên rĩ một tiếng, chui vào trong lòng ngực của anh, tay chân quơ loạn xạ, sau khi đã tìm được một tư thế thoải mái rồi lại tiếp tục ngủ.

Tạ Thanh Nghiên thấy khi cô ngủ lại ỷ vào anh theo bản năng như vậy, nụ cười trên mặt càng thêm nhộn nhạo, trong lòng bị cô manh đến rối tinh rối mù, sao lại có người đáng yêu như vậy? Mỗi ngày tỉnh lại đều sẽ cảm thấy cô càng đáng yêu hơn so với ngày hôm qua, nghiện cô đến nỗi muốn ngừng cũng ngừng không được, nếu còn tiếp tục như vậy, thì chắc là mỗi một phút một giây anh đều sẽ không muốn rời khỏi cô.

Thật muốn cất cô vào trong túi, mỗi ngày đều mang theo bên mình để lúc nào ở đâu cũng được nhìn thấy người.

Người khác thích sờ mèo, anh lại thích sờ Lăng Vi, lúc này nhìn dung nhan lúc ngủ của cô lại muốn sờ cô, hôn cô, vì thế hơn mười phút trôi qua rất nhanh.

“Bảo bối ~~~” Anh cúi đầu nhẹ giọng gọi ở bên tai cô, “Em yêu ~~ heo

mẹ ~~~”

Heo mẹ?? Là đang gọi cô sao?

Lăng Vi:.....

“Gọi ai là heo mẹ đó?” Cô rầm rì nói nhỏ ở trong lòng ngực của anh.

“Có phải em thích ngủ nướng hay không? Heo mẹ ~~” Tạ Thanh Nghiên tiếp tục giễu cợt cô, nhìn bộ dáng chu môi thở hổn hển của cô, anh lại nhịn không được cúi đầu hôn môi cô.

Lăng Vi trở người gương đôi mắt đang còn buồn ngủ lên nhìn anh, “Lúc em làm việc cần miễn biết bao nhiêu, một ngày ngủ có bốn năm tiếng mà thôi, bây giờ một ngày ít nhất phải ngủ 10 tiếng đồng hồ trở lên, nhất định là bởi vì có bảo bảo!”

Nói đến đây cô cũng rất buồn bực, cô luôn cảm thấy cả người mệt mỏi rã rời, lúc nào cũng muốn ngủ.

Tạ Thanh Nghiên gật đầu, “Không sai, tật xấu này nhất định là do bảo bảo, nó chính là heo con.

..

Lăng Vi:.....

Cho nên mẹ của heo con vẫn là heo mẹ nha!

“Anh có thể đừng nhắc tới từ heo này được không? Em cực kỳ miễn cảm với từ này đó!” Lăng Vi tỏ vẻ kháng nghị.

Từ khi Thiên Hạ đóng máy đến lúc cô trở lại Bắc Kinh thì liền sống kiếp sống của loài heo.

Đừng hoài nghi, cô chính là bị nuôi như heo, cả ngày ăn không ngời rồi, ăn ăn uống uống.

Mỗi ngày cô tỉnh lại đều sẽ cảm thấy mình nặng hơn hôm qua một chút, dùng mắt thường cũng có thể nhìn ra sự thay đổi của vùng ngực và vòng eo, ban đầu cô còn dám đứng lên cân cân thử, nhưng sau đó cô lại nhanh chóng cất cái cân đi, coi như nhắm mắt làm ngơ.

Cho nên bây giờ mới cực kỳ mẫn cảm với cái từ heo này!

Tạ Thanh NghiêN thấp giọng cười một hồi lâu, mới nói: “Thai phụ mập lên cũng rất bình thường mà, anh rất thích em như bây giờ, đầy thịt, ôm rất thoải mái.

”

Lăng Vi bĩu môi, “Em cũng không dám soi gương nữa!”

“Không khoa trương như vậy đâu, chỉ là đầy đặn hơn một chút, hơn nữa mập lên cũng có chỗ tốt mà.

” Tạ Thanh NghiêN an ủi cô.

“Chỗ tốt gì?” Lăng Vi chớp chớp mắt chờ mong nhìn anh, hy vọng có thể nghe được lời nói trấn an từ trong miệng anh.

“Ngực lớn hơn, một bàn tay cũng nắm không hết!” Tạ Thanh NghiêN nói, vì để chứng minh lời mình nói, anh còn duỗi tay bóp bóp, kích lệ nói: “Em xem, xúc cảm thật tốt ~”

Lăng Vi:.....

Cô không nên ôm chờ mong không thực tế nào từ người đàn ông này! Người đàn ông này quả thực chính là miệng đầy dầu nhớt, đen tối muốn chết!

Cô giơ tay đánh bay móng heo của anh, Lăng Vi xoay người ngồi dậy, vốn định lười nhác vươn vai, nhưng nhìn đến cái bụng tròn trịa của mình thì cũng chỉ đành từ bỏ, sau đó lại nghiêm túc dạy dỗ ba đứa nhỏ: “Về sau anh phải chú ý một chút, chúng ta nói chuyện, bảo bảo sẽ nghe được!”

Tạ Thanh NghiêN:.....

Nghĩ thầm cái này cũng quá khoa trương rồi, cho dù bảo bảo có thể nghe thấy thì cũng không hiểu bọn họ đang nói cái gì đâu!

“Chắc chắn nó nghe không hiểu, hơn nữa anh thường xuyên chọc chọc vào bụng em mà nó cũng không có việc gì, càng đừng nói là nói chuyện, bảo bồi, em bớt lấy bảo bảo ra để lừa gạt anh đi, lúc trước em còn gạt anh nói sáu tháng không thể làm nữa mà!” Từ sau khi bị lừa, anh vẫn luôn canh cánh chuyện này ở trong lòng, sau này còn vì vậy mà đọc sách chăm sóc thai phụ và trẻ nhỏ, lại còn theo cô tham gia khóa chăm sóc em bé, bây giờ

anh đã là ba ba đúng chuẩn có kinh nghiệm đủ tư cách rồi, mấy kỹ thuật pha sữa bột đổi tã gì đó cũng đã có thể nắm giữ thuần thục.

Lăng Vi nghịch ngợm thè lưỡi, thấy anh lại keo kiệt nhắc lại chuyện cũ, cô liền vội vàng đổi đề tài, “Không phải nói phải đi kiểm tra thân thể sao? Mau rời giường đi!” Nói xong liền xốc chăn lên đi xuống giường.

Tạ Thanh Nghiê n vội vàng nói: “Phủ thêm áo khoác vào, buổi sáng vẫn còn hơi lạnh đó.

..

“Vâng vâng.

” Lăng Vi gật gật đầu, sau đó thuận tay cầm lấy áo khoác ở cuối giường phủ thêm vào, đó là áo khoác của Tạ Thanh Nghiê n, mặc lên y như mặc một chiếc áo choàng cỡ lớn vậy, trông rất có phong cách.

Ngày thường cô đều thích khoác áo khoác của anh, quanh thân đều là hơi thở dễ ngủi trên người anh.

Nửa tiếng sau, hai người mới nói nói cười cười cùng nhau đi xuống lầu.

Suốt mấy tháng chờ sinh, Lăng Vi vẫn luôn ở lại biệt thự trên núi, mặc dù Tạ Thanh Nghiê n ngại chung quanh nơi này có nhiều muỗi, cách công ty cũng xa, nhưng không thể phủ nhận Lăng Vi ở bên này mới có thể nhận được sự chăm sóc tốt nhất, bên này có nhiều người, muốn làm chuyện gì cũng không cần Lăng Vi ra tay, ngày thường còn có thể làm bạn, tâm sự với mẹ Tạ về phim ảnh cũng khá tốt.

Bọn họ vừa đi xuống lầu thì bữa sáng dinh dưỡng của Lăng Vi đã nhanh chóng được bung lên, đây là món ăn dinh dưỡng do mẹ Tạ mời chuyên gia dinh dưỡng về, căn cứ thể trạng sức khỏe của Lăng Vi mà điều phối ra, một ngày ba bữa, món ăn không trùng lặp.

Mẹ Tạ mới vừa đưa Tạ Tử Du đi học trở về, nhìn thấy hai người bọn họ liền

cười nói: “Thanh Nghiên, con cứ đi làm đi, đợi lát nữa mẹ cùng Tiểu Vi đến bệnh viện là được.

..

Tạ Thanh Nghiên quyết đoán cự tuyệt, “Con sẽ không vắng mặt trong bất cứ buổi khám thai nào của Tiểu Vi.

..

Không chỉ khám thai, mà chờ sau khi bảo bảo được sinh ra, mỗi một giai đoạn phát triển này của con bé, anh đều không muốn vắng mặt.

Mẹ Tạ đã quen bị con trai khoe ân ái ngay mặt, vì thế rất bình tĩnh mà trừng con trai một cái, nói: “VẬY mẹ cũng phải đi cùng, mẹ và viện trưởng có quen biết, kêu ông ấy đi sắp xếp bác sĩ có kinh nghiệm nhất tới siêu âm.

..

Tạ Thanh Nghiên đặc ý nói: “Trước đó con đã liên hệ với bác ấy rồi.

..

Mẹ Tạ:.....

Dám đoạt sân khấu của bà trước mặt con dâu??

Lăng Vi thấy hai người lại sắp đấu khẩu với nhau liền vội vàng nói: “Mẹ muốn đi thì cứ đi, nhưng mà tại sao mẹ lại muốn đi vậy?”

Mẹ Tạ nói: “Mẹ muốn là người đầu tiên biết giới tính của bảo bảo!”

Theo như mẹ Tạ thấy, con dâu sinh mấy đứa cũng không ngại nhiều, hơn nữa nam nữ đều giống nhau, nhưng bởi vì trước đó bà đã trang trí phòng cho bé nam, mà Tạ Thanh Nghiên lại trang trí phòng cho bé gái, cho nên trong lòng cũng ghen một hơi, nhịn không được muốn ganh đua cao thấp với anh một phen.

Đây là niềm vui lớn nhất trong cuộc sống của bà.

Lăng Vi cười trộm: “Trong tình huống bình thường, bác sĩ sẽ không nói giới tính của thai nhi ra đâu.

..

Tạ Thanh Nghiêן nhìn cô cười nói: “Yên tâm, chúng ta thuộc tình huống đặc biệt.

” Ý của anh là sẽ có cách biết giới tính của bảo bảo.

Lăng Vi:.....

Lúc này, Tạ Thanh Hoa cũng ăn mặc thoải mái nhẹ nhàng đi xuống lầu, nhìn dáng vẻ thì cũng biết là vừa tắm xong sau khi vận động, “Mọi người đang nói chuyện gì vậy?”

“Nói chuyện đi siêu âm.

” Lăng Vi nói.

“Lại đang thảo luận về giới tính của bảo bảo sao? Kỳ thật là nam hay nữ cũng có sao đâu? Bây giờ trẻ em của nước ta thiên về nam nhiều nữ ít chính là bởi vì có một vài gia đình sinh con có lựa chọn đó.

” Tạ Thanh Hoa nói.

Mẹ Tạ nhíu mày, “Cái gì gọi là có lựa chọn?”

“Chính là kiểm tra thai nhi là nam hay nữ trước, nếu là nam thì giữ lại, nếu là nữ thì phá bỏ.

” Tạ Thanh Hoa giải thích.

Mẹ Tạ sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm, “Thật sự có người làm chuyện tàn nhẫn như vậy sao?”

Lăng Vi nói: “Chắc chỉ là số ít thôi.

”

Mẹ Tạ liên tục nói: “Đúng là tạo nghiệt mà.

”

Tạ Thanh Nghiêן thấy đề tài trở nên có chút trầm trọng, liền lặng lẽ chuyển đề tài, nói: “Cho nên con mới nói đây là một bé gái.

”

Mẹ Tạ quen miệng cười nhạo anh, “Đừng nói trước, miễn cho bị vả sưng mặt.

”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Tạ Thanh Hoa suy nghĩ một hồi lại nói: “Con cũng khá thích con gái, mềm mềm manh manh, nói chuyện ngọt ngào, có thể nói chuyện đáng yêu tới mức nổi da gà luôn.

”

Về điểm này, hai anh em vô cùng nhất trí! Vì vậy lại nghe Tạ Thanh Nghiên tán đồng nói: “Đúng đúng đúng, sau này mỗi khi mặc những bộ trang phục đáng yêu như gấu trúc, ong mật gì đó thì quả thực là đáng yêu đến đòi mạng luôn!”

“Lần trước em có ngang qua một cửa hàng, nhìn thấy một bộ trang phục, là một bộ váy có hình đóa hoa hồng, trông vừa phần nộn lại xinh đẹp, sau này lại nghe nói chị dâu mang thai thì định quay lại chỗ đó để mua, đáng tiếc bị mua mất rồi.

” Tạ Thanh Hoa tiếc nuối nói.

Tạ Thanh Nghiên nghe xong cũng nhíu mày, “Lần sau có nhìn thấy thứ gì đáng yêu thì phải quyết đoán ra tay mua về, tiền tiêu vặt không đủ thì cứ tới nói với anh.

”

Tạ Thanh Hoa trừng anh: “Em cũng sắp cưới vợ rồi còn tới xin anh tiền tiêu vặt? Nói giỡn sao, đồ có mắc hơn nữa em cũng mua nổi.

” Trước không nói anh ấy có công tác của mình, cho dù là không có công tác, thì chỉ cần nhận tiền chia hoa hồng của công ty cũng đủ làm cả đời của anh ấy không lo ăn uống rồi.

Tạ Thanh Nghiên lạnh nhạt liếc nhìn anh ấy một cái, “VẬY em mau tiêu tiền hạ sinh lễ cho nhà Tiểu Thanh đi!”

Tạ Thanh Hoa:.....

Quả nhiên vẫn có thứ tiêu tiền cũng không mua được! Trước đó anh ấy đã tỏ vẻ rất nhiều lần là sẽ đến quê quán của Tiểu Thanh chơi, nhưng đều bị cô ấy cự tuyệt, rõ ràng là Tiểu Thanh cũng không có coi trọng tiền của anh ấy! Vừa nói tới Tiểu Thanh, Tạ Thanh Hoa mới nhớ ra từ sáng đến giờ vẫn chưa nhìn thấy người, ngày thường khi anh ấy xuống lầu, Tiểu Thanh đều sẽ nhanh chóng bưng nước chanh ép tới cho anh ấy, vì vậy liền quay đầu lại hỏi mẹ Tạ, “Mẹ, mẹ kêu Tiểu Thanh đi làm cái gì sao? Sao không thấy cô ấy đâu?”

Mẹ Tạ lắc đầu nói: “Mẹ không biết, sáng giờ đúng là không có nhìn thấy nó, con đi hỏi A Tuệ thử xem.

..

Tạ Thanh Hoa nghe xong liền đứng dậy đi tìm A Tuệ, kết quả không bao lâu sau lại kinh hoảng thất thố chạy tới cầm lấy di động trên bàn, nói: “Tiểu Thanh sinh bệnh, con gọi gia đình bác sĩ tới!”

Mọi người đều bị dọa nhảy dựng, mẹ Tạ vội vàng hỏi: “Sao lại sinh bệnh? Có nghiêm trọng không?”

Lăng Vi cũng nói: “Chú đừng hoảng hốt, trước cứ gọi bác sĩ tới, sau đó lại đi xem cô ấy.

..

Tạ Thanh Hoa nói: “Cô ấy nói là bị cảm mạo phát sốt, đã tự mình uống chút thuốc, còn kêu A Tuệ gạt chúng ta nữa.

..

Mẹ Tạ thở dài: “Đứa nhỏ này.

..

Nhìn thấy bộ dạng luống cuống tay chân này của Tạ Thanh Hoa, mẹ Tạ cảm thấy đau lòng, cho nên muốn ở lại nhà để trông nom, không đi khám thai với Lăng Vi nữa, nhưng vẫn dặn dò Lăng Vi là sau khi biết giới tính của bảo bảo rồi phải gọi điện thoại nói cho bà biết trước tiên.

Xe chạy thẳng tới bệnh viện, Tạ Thanh Nghiên cũng không mở miệng nói chuyện, Lăng Vi ngồi ở vị trí ghế phụ, trong lòng cứ luôn cười trộm, ngày thường khi không có việc gì người đàn ông này đều thích luôn miệng ba hoa đùa giỡn cô, chắc lúc này đang cảm thấy khẩn trương, cho nên mới có thể an tĩnh như vậy, nghĩ cũng buồn cười, không ngờ anh lại muốn có con gái như vậy.

Bọn họ đi đến một bệnh viện tư nổi tiếng, viện trưởng có quen biết với Tạ Thanh Nghiên, vì thế cũng tự mình tới, sau đó lại kêu bác sĩ có kinh nghiệm nhất bệnh viện tới siêu âm cho Lăng Vi.

Tạ Thanh Nghiên ngồi ở bên ngoài chờ đến sốt ruột, cả người đều đứng ngồi không yên, nhìn dáng vẻ này, nếu ai không biết còn tưởng rằng bà xã của anh đang sinh con ở bên trong nữa!

Phảng phất như một thế kỷ đã trôi qua, Lăng Vi mới từ bên trong đi ra, Tạ Thanh Nghiên kiềm chế tâm trạng đang kích động của mình lại, nhỏ giọng hỏi: “Con trai hay con gái?”

Lăng Vi biết anh khẩn trương, cũng không giả bộ thần bí, vì vậy chớp chớp mắt nói: “Chúc mừng anh, là con gái.

..

Ngay tức khắc, Tạ Thanh Nghiên dường như đã nghe thấy được tiếng pháo hoa nổ rộ!

Chương 136: Chính văn kết thúc

Sau khi biết được đứa nhỏ trong bụng mình là con gái, Lăng Vi cũng thở phào nhẹ nhõm, Tạ Thanh Nghiên đã chắt chây hai ngăn tủ trang phục đáng yêu rồi, nếu không phải cô làm bộ trở mặt ngăn anh lại, có lẽ anh còn đang điên cuồng mua thêm rồi, nếu sinh ra đứa con trai thì nó cũng sẽ chịu tội, không chỉ phải mặc trang phục đáng yêu, mà còn phải giả làm đại lão gia mặc đồ nữ, về sau khi trưởng thành chắc chắn sẽ có bóng ma thời thơ ấu.

Sau khi mẹ Tạ biết là con gái rồi thì cũng không thất vọng, trong nhà vẫn luôn là cái dạng dương thịnh âm suy, có thêm đứa bé gái thì càng tốt, về sau chắc chắn sẽ được một đám đàn ông trong nhà sủng lên tới trời. Nhưng vẫn phải nhanh chóng sửa lại phòng cho bé gái mới được, còn căn phòng cho bé trai kia, mẹ Tạ cũng chuẩn bị giữ lại, nói không chừng sẽ nhanh chóng có đứa thứ hai đấy.

Có thể nói, mẹ Tạ luôn là người nhìn xa trông rộng.

Lúc Lăng Vi mang thai hơn 6 tháng, cô và Tạ Thanh Nghiên đều nhận được lời mời tham dự buổi lễ từ thiện, lúc định xuất phát thì trùng hợp nhận được điện thoại đường dài của Lam Nhược, trong điện thoại Lam Nhược nói cho Lăng Vi biết cô ấy sinh được một bé trai, sinh mổ, bảo bảo nặng hơn ba ký rưỡi, rất khỏe mạnh.

Lăng Vi đương nhiên chúc mừng cô ấy, nhưng cũng có chút phê bình kín đáo với Lam Nhược, lúc ấy khi Lam Nhược mới vừa bay đến Mexico, Lăng Vi cũng lập tức phát hiện mình mang thai, vì thế muốn nói cho Lam Nhược biết trước, nói hai người thật sự rất có duyên phận, ngay cả mang thai cũng là trong thời gian xấp xỉ như nhau, kết quả phát hiện lại gọi điện cho cô ấy không được, sau đó cô cũng gọi điện thoại cho người đại diện của Lam Nhược thì đối phương cũng nói không liên lạc được với Lam Nhược. Lăng Vi

không có cách nào, chỉ có thể gửi tin nhắn đi, nhưng mà những tin nhắn cô gửi qua lại giống như đá chìm đáy biển, hoàn toàn không có hồi âm.

Không ngờ cô ấy biến mất nửa năm, rốt cuộc cũng nhớ ra phải gọi điện thoại báo bình an cho cô rồi.

“Chị nghe nói em cũng mang thai, động tác thật nhanh nha!” Lam Nhược cười khế nói.

Lăng Vi bận tâm cô ấy là sản phụ vừa mới sinh xong, cho nên cũng không vội vàng tính sổ với cô ấy, chỉ nói: “Động tác của em có mau thì cũng chậm hơn chị nha, chị cũng đã sinh bảo bảo ra rồi, mà em chỉ mới hơn sáu tháng.”

Lam Nhược hỏi cô: “Cho nên lúc chị đi là em mới có?”

Lăng Vi nói: “Lúc chị đi thì đã có, chỉ là em không phát hiện ra thôi.”

Lam Nhược cười nói: “Lần đầu làm mẹ cũng chưa kinh nghiệm, lúc ấy chị cũng vậy, hơn hai tháng mới phát hiện.”

Lăng Vi hỏi cô ấy: “Bảo bảo giống chị hay giống ba nó?”

Lam Nhược nói: “Con chị sinh, đương nhiên phải giống chị, nhưng nó còn nhỏ, cũng không nhìn ra được gì, em thì sao, là con trai hay con gái?”

Lăng Vi: “Con gái, ba ba đúng chuẩn đã vui đến điên luôn rồi, gặp ai cũng khoe, sau đó lại đi khoe lên Weibo khoe lên bảng tin, còn mời bạn bè tới nhà ăn liên hoan chúc mừng nữa.”

Lam Nhược nói: “Đây đúng là tác phong của Tạ tổng tài, không khoe sẽ chết, rất tốt.”

Lăng Vi mím môi, cô phát hiện lúc này mình không nên nhắc tới Tạ Thanh Nghiên, Lam Nhược một thân một mình sinh con ở nước ngoài, bảo bảo vừa sinh ra đã không có cha, cho nên đề tài về cha này có thể nói là vô cùng

mẫn cảm.

Cô vừa định đổi đề tài thì lại nghe Lam Nhược thoải mái như không có chuyện gì nói: “Chị sinh con trai, em sinh con gái, vậy chúng ta cứ đính thân từ bé cho bọn nó trước đi, có thể cưới được con gái của em, con trai của chị chắc chắn sẽ bớt được ba mươi năm phần đầu.”

“.....” Lăng Vi nói: “Chị suy nghĩ cũng thật lâu dài đó.”

Buổi tiệc từ thiện được tổ chức vào buổi tối, Lăng Vi đương nhiên trở thành toàn đối tượng bắt mắt nhất hiện trường, đây là hoạt động đầu tiên sau khi cô mang thai, khi nhìn thấy cô mặc một chiếc váy dài phết đất màu trắng đơn giản, nắm tay Tạ Thanh Nghiên bước trên thảm đỏ thì mọi người đều cảm thấy hai người bọn họ như đang bước vào lễ đường vậy.

Mọi người kinh ngạc phát hiện sau khi Lăng Vi mang thai lại có cảm giác cô càng trở nên xinh đẹp, bởi vì đang vác cái bụng to, cho nên thân hình trông hơi mập mập, nhưng nếu chỉ nhìn khuôn mặt và cánh tay bị lộ ra thì chỉ cảm thấy cô mượt mà hơn một chút, cũng không có đến nỗi béo phì.

Nữ thần chính là nữ thần, ngay cả khi mang thai đều xinh đẹp như vậy.

Làm Lăng Vi cảm thấy trùng hợp chính là cô vừa mới trò chuyện với Lam Nhược không bao lâu, thì đã gặp phải Lục Khuynh ở trong buổi tiệc từ thiện, từ sau khi 《Mặt Trái》 đóng máy, hai người cũng đã rất lâu chưa gặp lại nhau rồi.

Lục Khuynh đáng thương, lúc này lại hoàn toàn không biết mình đã thăng cấp trở thành ba ba, còn mang theo con trùng theo đuôi là Vu Thiên Thiên đi xã giao khắp nơi, nếu nhìn kỹ thì anh ta cũng không phải tự nguyện đi xã giao, mà là bị Vu Thiên Thiên lôi kéo đi khắp nơi chào hỏi người quen, mở rộng nhân mạch.

Đã qua lâu như vậy mà bên cạnh Lục Khuynh vẫn không có xuất hiện ai khác, cũng chỉ có Vu Thiên Thiên luôn lì lợm la liếm anh mà thôi.

Vu Thiên Thiên nhanh chóng nhìn thấy Lăng Vi ở trong đám người, vì thế lôi kéo Lục Khuynh đi tới chào hỏi.

Lục Khuynh nhìn thấy Lăng Vi cũng rất vui, vì vậy chủ động bắt chuyện với cô, thẳng đến khi Vu Thiên Thiên bị bạn bè lôi đi thì anh ta cũng không muốn rời đi, “Cô đi trước đi, tôi muốn nói chuyện với Lăng Vi.”

“Vậy em qua bên kia trước, anh nói chuyện xong thì qua đó tìm em nha.” Vu Thiên Thiên dặn dò Lục Khuynh xong thì lập tức xoay người rời đi.

Tạ Thanh Nghiên đang nói chuyện phiếm với người khác ở bên cạnh, nhìn thấy Lục Khuynh thì giống như nhìn thấy kẻ địch vậy, hận không thể mở vòng phòng hộ bao quanh cả người Lăng Vi lại, để Lục Khuynh không thể gần chút dù chỉ một bước.

Thế nhưng thái độ của Lục Khuynh lại rất bình thường, còn chủ động chào hỏi với Tạ Thanh Nghiên, lúc sau mới quay đầu lại đối mặt với Lăng Vi, anh ta cũng không dài dòng, mà trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi cô: “Gần đây Lam Nhược có liên hệ với em không?”

Lăng Vi đang nghẹn một bí mật lớn ở trong lòng lại không thể nói ra, khó chịu đến nỗi tim gan cồn cào, “Đã nhiều tháng tôi không liên hệ với chị ấy rồi, chỉ gặp mặt được một lần ở trước tết.”

Lục Khuynh lập tức trừng lớn hai mắt, có chút sốt ruột hỏi cô: “Vậy lúc hai người gặp mặt, Lam Nhược có nói gì với em không?”

Lăng Vi lắc đầu nói: “Không có, chị ấy chỉ nói chị ấy muốn nghỉ phép đi du lịch, sau lần đó, chúng tôi cũng không liên hệ với nhau nữa.”

Lục Khuynh gục đầu xuống, rất thất vọng nói: “Biến mất một cái lại đến hơn nửa năm, cô ấy đi cũng thật sáng khoái.”

Lăng Vi nghĩ thầm, mang thai sinh con không phải mất nửa năm sao.

Lục Khuynh cũng không nói gì nữa, hỏi xong chuyện mình muốn biết rồi thì

lập tức cáo từ rời đi. Không phải anh ta muốn đi vội như vậy, mà thật sự là bởi vì Tạ Thanh Nghiên vẫn luôn như hổ rình mồi, lúc nào cũng sẵn sàng xông lên đuổi người ở bên cạnh.

Lăng Vi nhìn theo bóng dáng mát mát của Lục Khuynh, nghĩ thầm: Mỗi người đều có chuyện tình cảm riêng của mình, cô may mắn gặp gỡ Tạ Thanh Nghiên, tình yêu của bọn họ thật ngọt ngào, nhưng cũng không đại biểu ai cũng được như thế.

Lam Nhược cầu mà không được, lựa chọn sinh con một mình.

Lâm Húc cầu hôn một trăm linh một lần, cũng không thể làm Chu Tiểu Quai gật đầu đồng ý.

Tiểu Thanh rõ ràng có tình cảm với Tạ Thanh Hoa, nhưng lại không thể bình thản ở bên cạnh anh ấy.

Nhìn lại thì cô quả nhiên chính là người may mắn nhất, không chỉ sống lại trẻ ra 10 tuổi, mà còn gặp gỡ được một người đàn ông vô cùng tốt, sau đó sống một cuộc sống tốt đẹp nhất.....

Cảm ơn trời xanh đã cho cô một cuộc sống viên mãn như thế này.

.....

Mang thai tuần thứ 38, Lăng Vi thuận lợi sinh ra một bé gái khỏe mạnh, con bé vừa sinh ra tiếng khóc đã vô cùng vang dội, ngay cả những người đứng ở bên ngoài phòng sinh cũng nghe được rành mạch, nghe thấy tiếng khóc của bảo bảo, mọi người trong nhà họ Tạ đều vui vẻ nở nụ cười.

Bé Tạ đặt tên ở nhà cho em gái là Bảo Muội.

Lúc Bảo Muội được sinh ra, bộ phim 《Thiên Hạ》 do Lăng Vi đóng chính cũng được chiếu lên, chỉ mới vừa phát sóng hai tập đầu thôi là đã được khán giả ở khắp nơi khen ngợi, trên mạng cũng thảo luận không ngừng, Lăng Vi và những người khác trong đoàn phim liên tiếp được đẩy lên bảng

hot search, ngay cả mẹ Tạ cũng nổi tiếng trong một đêm, fans Weibo điên cuồng tăng lên, thật sự là “Đỏ như hoàng hôn”.

Lúc 《Thiên Hạ》 chưa bắt đầu quay thì cũng đã được mọi người chờ mong, bây giờ rốt cuộc cũng đã chiếu phim, đối với fans ở khắp nơi mà nói, đây quả thực chính là một niềm vui lớn. Cho nên sau một tuần công chiếu thì bộ phim đã an ổn ngồi ở vị trí top đầu rồi.

Theo sau độ nóng của bộ phim, danh tiếng của Lăng Vi cũng một đường nhảy lên cao giống như ngồi trên tên lửa vậy, địa vị đã vô cùng vững vàng.

Nhưng mà, cô thân là nữ chính đang nổi lại vẫn đang ở cũ tại nhà, mỗi ngày ăn ăn uống uống trông nom đứa nhỏ, những thời gian khác cũng chỉ lướt đi động xem mình lại tăng lên được bao nhiêu fans.

Buổi tối hôm nay, cả nhà lại ngồi xếp hàng ở trước TV xem 《Thiên Hạ》, lúc này Tạ Thanh Nghiên đã quang vinh thăng cấp trở thành nô bộc của con gái đang ngồi xổm ở bên mép giường em bé ngắm con gái đến mê mẩn, bỗng nhiên anh lại đứng phắt dậy, vui mừng nói với những người khác nói: “Bảo Muội lại cười với con rồi!!!!”

Những người khác:.....

Bây giờ Bảo Muội có cười thì cũng là cười không ý thức, tất cả mọi người đều đã nhìn thấy qua, chỉ có mỗi lần Tạ Thanh Nghiên thấy con bé cười thì đều sẽ không tự chủ được mà làm ra động tĩnh thật lớn.

Tạ Thanh Nghiên nói: “Thật sự quá đáng yêu rồi!”

Lăng Vi âm thầm cảm khái ở trong lòng: Anh cũng quá đáng yêu rồi!

Có một người đáng yêu như vậy ở bên cạnh, ngày tháng sau này sẽ càng hạnh phúc hơn!

—— chính văn hoàn ——

Chương 137: Phiên ngoại 1

Nửa đêm gió có hơi lớn, gió trên núi thổi qua rừng cây, phát ra tiếng vang xào xạc, một cái cửa sổ trong phòng của Lăng Vi quên đóng, bức màn bị gió thổi đến bay phất phới, nhiều loạn giấc mộng đẹp của người khác.

Lăng Vi ngủ không yên ổn, mơ mơ màng màng nói với người bên cạnh: “Anh ơi, đóng cửa sổ lại đi.”

Nhưng mà nửa ngày không nghe được tiếng đáp lại.

Lăng Vi lật người, theo thói quen mà muốn ôm người bên cạnh, kết quả lại là trống không, cô miễn cưỡng tránh để mình chua xót, dưới ánh đèn tường mỏng manh ở đầu giường, nhìn một vòng trong phòng, phát hiện Tạ Thanh Nghiên cũng không có ở trong phòng.

Hết cách, cô chỉ có thể tự đi xuống giường đóng cửa sổ, khi xuống giường theo thói quen mà liếc nhìn đồng hồ thì đã hai giờ rưỡi khuya rồi.

Đóng xong cửa sổ, Lăng Vi cũng không về giường, mà là mặc thêm một chiếc áo khoác mỏng, gấp dài đi ra khỏi phòng. Phòng trên lầu 3 không nhiều lắm, ngoài phòng ngủ của bọn họ thì cũng chỉ có hai gian phòng dành cho trẻ con, Lăng Vi không hề nghĩ ngợi đã đi về phía phòng của Bảo Muội.

Cửa phòng của Bảo Muội chỉ hờ khép, từ kẹt cửa tỏa ra chút ánh sáng ấm áp.

Lăng Vi bước chân đi lên trước, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, lập tức nghe được trong phòng truyền đến tiếng nỉ non trầm thấp của người đàn ông, đó đúng là một khúc hát ru vô cùng quen thuộc, Lăng Vi thường xuyên nghe

anh hát cho Bảo Muội nghe, mặc dù cô cảm nhạc không được tốt, nhưng nghe được nhiều thì cũng có thể ê a theo giai điệu được.

Trong phòng ánh đèn nhu hòa ấm áp, vừa đi vào thì đã nhìn thấy dáng người thon dài của người đàn ông, anh đang ôm một đứa bé ở trong lòng nhẹ giọng dỗ dành, khoe miệng của anh mang ý cười, tư thế ôm rất chuẩn, vừa nhìn đã biết là rất thuần thực. Lăng Vi nghĩ chắc là tư thế mình ôm Bảo Muội còn kém hơn cả anh.

Trong phòng còn có dì Nguyệt có kinh nghiệm phong phú, nhưng lúc này dì Nguyệt đang ăn không ngồi rồi mà ngồi ngủ gà ngủ gật ở trên sofa, bởi vì công việc dỗ đứa nhỏ của dì ấy đã bị ông chủ Tạ đoạt đi rồi.

“Con thức rồi à?” Lăng Vi tiến lên nhỏ giọng hỏi.

Tạ Thanh Nghiêng nghiêng mặt nhìn cô, trong ánh mắt tràn đầy sự dịu dàng, “Vừa rồi gió hơi lớn, cho nên anh tới đây nhìn thử, không ngờ Bảo Muội thật sự đã tỉnh rồi.”

Lăng Vi dựa vào người Tạ Thanh Nghiêng, nhìn kỹ Bảo Muội trong lòng ngực của anh, Bảo Muội vẫn chưa tròn 1 tuổi, khuôn mặt vẫn nhỏ xíu, nhưng đôi mắt lại rất lớn, mắt hai mí rất rõ ràng. Lúc này bé đang cố gắng trừng lớn hai mắt nhìn loạn khắp nơi, miệng nhỏ lúc đóng lúc mở, giống như đang há mồm muốn ăn vậy.

“Con muốn uống sữa sao?” Lăng Vi hỏi.

“Vừa mới dứt rồi, lúc này đã ăn no ngủ đủ, tinh thần rất dồi dào.” Tạ Thanh Nghiêng cười khẽ nói.

“Vậy bây giờ phải làm sao, chơi cùng con sao? Ngày mai anh còn phải đi làm.” Lăng Vi có chút lo lắng mà nhìn anh.

Tạ Thanh Nghiêng cười khẽ: “Không sao đâu, anh chơi cùng con một lát, em còn đang ở cũ, nhanh về giường nằm đi.”

Lăng Vi lắc đầu, nói: “Nằm cả ngày rồi, em có cảm giác thân thể muốn cứng đờ luôn rồi, em cũng muốn chơi cùng Bảo Muội.”

Tạ Thanh NghiêN cũng không đồng ý, lại bắt đầu giảng đạo lý cho cô nghe, “Mẹ nói, ở cũ vô cùng quan trọng đối với phụ nữ, ở cũ tốt, sau này thân thể sẽ khỏe mạnh, ở cũ không tốt sẽ mắc rất nhiều bệnh, về chuyện này, anh sẽ không dung túng em.”

Lăng Vi chu miệng.

Tạ Thanh NghiêN nói: “Bán manh cũng vô dụng, mau trở về ngủ.”

Lăng Vi bĩu môi, thương lượng với anh: “Hôm nay em mới ôm Bảo Muội có một lần, anh cho em ôm một lát đi, em sẽ trở về ngủ.”

Tạ Thanh NghiêN nhướng mày, dặn dò: “Một lát thôi đấy, mẹ nói em không thể ôm Bảo Muội quá lâu, bằng không sau này sẽ dễ bị đau tay.”

Lăng Vi:.....

Sau một hồi cò kè mặc cả, Tạ Thanh NghiêN đồng ý cho cô ôm mười phút.

Sau khi ôm Bảo Muội đến tay, Lăng Vi lập tức bị bảo bối mềm như cục bông trên tay ủ ấm, cả người còn mang đầy mùi sữa ngọt ngào, cô hận không thể cứ ôm bé ở trên tay không bao giờ buông xuống, cô tin chắc tâm trạng này, những người khác trong nhà đều có, bởi vì ở nhà họ Tạ, ai muốn ôm Bảo Muội đều phải xếp hàng, mỗi lần ôm còn có quy định thời gian.

Một đứa bé nhỏ nhắn đáng yêu như vậy lại là do cô sinh, đây là chuyện thần kỳ cỡ nào, cô thật sự nhìn thế nào cũng nhìn không đủ.

Có thể là do trên người cô có mùi sữa, cho nên vừa được bế lên, khuôn mặt nhỏ của Bảo Muội cứ luôn cọ cọ về phía ngực cô, giống như đang tìm kiếm cái gì đó.

“Con muốn uống sữa sao?” Lăng Vi ngẩng đầu nhìn Tạ Thanh NghiêN.

“Con vừa mới uống no, có thể là do nhận ra em là mẹ đấy.” Tạ Thanh Nghiêן nói.

“Nhỏ như vậy, con hiểu sao?”

“Sinh mệnh vốn vô cùng thần kỳ mà.”

Kỳ thật ngay từ đầu Lăng Vi muốn cho con bú sữa mẹ, kết quả sức của Bảo Muội quá lớn, không đến hai ngày đã hút hai đầu v* của cô đến sưng đỏ tróc da đỏ máu, sau đó dì Nguyệt kiến nghị cô dùng dụng cụ hút sữa ra cho Bảo Muội bú, sau này Bảo Muội cũng học được cách bú sữa bình.

Đến cả Tạ Thanh Nghiêן cũng nghĩ không ra, lén hỏi Lăng Vi: “Chẳng lẽ sức hút sữa của Bảo Muội còn lớn hơn cả anh sao??”

Lăng Vi nhất thời không phản ứng kịp, “Anh có ý gì?”

Tạ Thanh Nghiêן phân tích nói: “Bảo Muội mới bú em có hai ngày, đầu v* của em đã trầy da đỏ máu, anh cũng đã từng hút, còn hút vô số lần, sao không thấy em đỏ máu?”

Lăng Vi:.....

“Anh có thể đừng lưu manh như vậy được không!!” Lăng Vi tức muốn hộc máu lên án anh.

Tạ Thanh Nghiêן rất vô tội chớp chớp mắt, “Anh rõ ràng rất đúng đắn thảo luận vấn đề với em mà.”

Loại vấn đề này cũng đưa ra thảo luận được sao? “Anh hút và Bảo Muội hút, tính chất hoàn toàn không giống nhau mà!”

Tạ Thanh Nghiêן không chịu buông tha nói: “Có cái gì không giống nhau? Nơi đặt miệng rõ ràng là giống nhau.”

Lăng Vi trừng mắt: “Anh là vì no ắm tư dâ/m dục, Bảo Muội là vì lấp đầy bụng, hai người có thể giống nhau sao?”

Tạ Thanh Nghiêן lộ vẻ hiểu rõ, gật gật đầu nói: “Hiểu rồi, anh là vì làm em thoải mái mới hút, còn Bảo Muội là vì sinh tồn!”

Lăng Vi:.....

Mỗi khi nhớ lại chuyện này, Lăng Vi đều nhin không được muốn trừng mắt nhìn người đàn ông bên cạnh một cái.

Lúc này, Bảo Muội vẫn đang cọ cọ ở trước ngực của cô, cọ đến mức Lăng Vi rất muốn xốc áo lên cho cô bé bú một chút, đây có lẽ chính là thiên tính của người làm mẹ.

Tạ Thanh Nghiêן đứng ở bên cạnh cô, cúi đầu nhìn hai người đang âu yếm nhau, không khỏi vươn hai tay ôm ra ôm Lăng Vi và Bảo Muội vào trong lòng ngực.

“Bảo bảo rất giống em.” Anh nói: “Đặc biệt là đôi mắt, thật là đẹp.”

“Sao em cảm thấy con giống anh nhiều hơn? Ai cũng nói con gái giống cha.” Lăng Vi nói.

“Giống cả hai chúng ta.” Tạ Thanh Nghiêן tổng kết lại.

“Đương nhiên, nếu không giống, vậy khẳng định là ôm nhầm rồi.”

Nói xong, hai người đều thấp giọng bật cười.

Chờ đến khi cười đủ rồi, anh mới nói: “Bà xã, cảm ơn em.”

Lăng Vi giương mắt nhìn anh, “Cảm ơn em chuyện gì?”

Tạ Thanh Nghiêן nói: “Cảm ơn em đã sinh ra một một thiên sứ nhỏ đáng yêu như vậy.”

Lăng Vi mím môi cười khẽ, “Không cần cảm ơn em đâu, em sinh thêm cho anh thêm hai đứa nữa, chắc là anh sẽ cảm thấy phiền đấy.”

Tạ Thanh Nghiên suy nghĩ một chút rồi nói: “Sinh một đứa bé đã vất vả như vậy, hay là chúng ta chỉ cần Bảo Muội thôi là được rồi, dù sao con bé cũng đã có anh trai.”

Lăng Vi nói: “Anh chị em nhiều thì vui hơn mà, em vẫn muốn sinh thêm một đứa nữa.”

Tạ Thanh Nghiên nâng cằm cô lên, cúi đầu hôn môi cô, “Được, cứ nghe theo em vậy.”

Lăng Vi lại ôm một lát thì đã bị Tạ Thanh Nghiên bắt về phòng đi ngủ, mặc dù cô lưu luyến không rời, nhưng vẫn nghe lời đi về. Kết quả mới vừa đi ra khỏi cửa đã nhìn thấy Tạ Thanh Hoa đang rón ra rón rén đi lên lầu.

Tạ Thanh Hoa cũng không ngờ mới vừa đi lên đã đụng phải chị dâu, lập tức có chút xấu hổ, “Chị dâu, trễ vậy rồi chị vẫn chưa ngủ sao?”

Lăng Vi buồn cười nhìn anh ấy: “Không phải chú cũng chưa ngủ sao?”

Tạ Thanh Hoa nói: “Em lên uống nước, sau đó lại muốn đến xem thử có phải Bảo Muội đã tỉnh rồi không.”

Đàn ông của nhà họ Tạ đều cuồng con gái sao??

“Chú vào xem đi, con bé vừa tỉnh, anh của chú vẫn còn đang ở bên trong.” Lăng Vi ngáp dài, “Chị phải về ngủ đây.”

Tạ Thanh Hoa nghe được anh trai đang ở trong phòng trẻ con thì không khỏi bĩu môi, “Có anh ấy ở đó, chuyện ôm Bảo Muội căn bản sẽ không đến lượt em!” Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng cơ thể vẫn rất thành thật mà đi vào bên trong phòng.

Lăng Vi đứng ở cửa một lúc thì nghe Tạ Thanh Hoa nói với anh trai: “Anh, anh cho em ôm Bảo Muội một chút đi!”

Tạ Thanh Nghiên tàn khóc vô tình mà cự tuyệt nói: “Không được, anh vẫn chưa ôm đủ.”

Tạ Thanh Hoa bắt đắc dĩ nói: “Sao mọi người lại có thể như vậy chứ? Ban ngày bị mẹ bá chiếm, buổi tối bị anh bá chiếm, khi nào em mới có thể ôm đủ đây!”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Vậy em tự sinh đi!”

Tạ Thanh Hoa:.....

Cho dù sau này có thể sinh thì cũng chưa chắc có thể sinh ra đứa bé đáng yêu xinh đẹp như vậy mà, dù sao giá trị nhan sắc của Tiểu Thanh cũng không có cao như Lăng Vi!

“Anh có cho em ôm không!” Tạ Thanh Hoa nhú mày, trên mặt lộ vẻ khó chịu.

“Không cho thì sao nào?” Tạ Thanh Nghiên khi dễ em trai, khẳng định không dễ dàng theo ý của cậu ấy như vậy.

Tạ Thanh Hoa xụ mặt suy nghĩ rồi nói: “Anh không cho em ôm, em sẽ làm loạn ở đây!”

Tạ Thanh Nghiên:.....

“Em sẽ làm loạn ở đây thật đấy!”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Sao em đột nhiên lại không biết xấu hổ như vậy?”

Tạ Thanh Hoa: “Em học anh thôi, anh có muốn thử không?”

Mặc dù biết anh ấy chắc chắn chỉ đang nói chơi, nhưng Tạ Thanh Nghiên

vẫn không dám mạo hiểm, sợ dọa đến Bảo Muội, cho nên do dự một chút, sau đó không cam tâm tình nguyện đưa Bảo Muội cho anh ấy ôm, “Em cẩn thận một chút!”

Tạ Thanh Hoa nói: “Em biết rồi mà, em dùng búp bê vải luyện tập lâu lắm rồi.”

Tạ Thanh Nghiên ghét bỏ: “Búp bê vải không có mềm như Bảo Muội!”

“Em ngồi trên sofa ôm, được rồi chứ? Nhanh đưa cho em!”

Tạ Thanh Nghiên liếc mắt nhìn anh ấy, mấy ngày nay việc dạy của Tạ Thanh Hoa tương đối bận, râu cũng không lo cạo, lúc này còn nửa đêm rời giường, hai mắt chứa đầy tơ máu, nhìn thế nào cũng cảm thấy giống một ông chú đáng khinh, đưa con gái cho anh ấy thật đúng là một chút cũng không yên tâm!!

Lăng Vi mơ mơ màng màng lại ngủ một giấc, nhưng lúc Tạ Thanh Nghiên trở về, cô vẫn bị bừng tỉnh, hỏi anh: “Bảo Muội ngủ rồi à?”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Ngủ rồi, nhưng Tạ Thanh Hoa ôm không chịu buông, anh lại không thể đi lên đoạt người, vì vậy anh đi về trước, còn bảo dì Nguyệt trông chừng bọn họ.”

Lăng Vi bật cười nói: “Thanh Hoa thực sự rất thích Bảo Muội.”

Tạ Thanh Nghiên đắc ý nói: “Ai đã gặp qua Bảo Muội mà không thích con bé chứ?”

“Tự luyện!”

“Không ôm được Bảo Muội thì ôm em một cái cũng giống nhau thôi, mềm mại thơm thơm, còn có mùi sữa, muốn hút.” Vừa nói xong, một bàn tay đã trực tiếp tập kích trước ngực cô.

Lăng Vi đánh lên tay anh, nói: “Anh làm loạn gì vậy, mau ngủ đi!”

Tạ Thanh Nghiên xoa xoa bàn tay bị đánh đến ửng đỏ, ủy khuất mà nói:
“Anh cảm thấy mình đã cảm dục được vài tháng rồi!”

Lăng Vi không hề đồng tình nói: “Dù sao cũng đã cảm mấy tháng rồi, cảm thêm một hai tháng nữa cũng có sao đâu.”

Tạ Thanh Nghiên:.....

Chương 138: Phiên ngoại 2

Từ sau khi 《Thiên Hạ》 được công bố, ratings tăng lên như bão táp, thu hoạch được vô số fans, mặc kệ là fans phim hay là fans nguyên tác thì đánh giá về bộ phim cũng vô cùng cao, bộ phim này mới công bố được mấy ngày thì vinh quang nằm ở vị trí ratings cao nhất, sau này chắc sẽ không có bộ phim nào có thể vượt qua nó được.

Trước khi đóng phim 《Thiên Hạ》, Lăng Vi chỉ là một hoa đán nhỏ nổi tiếng dựa vào sức hút trong chương trình truyền hình thực tế, mặc dù mọi người thường xuyên có thể nhìn thấy cô ở trên hot search, cũng biết cô là vợ của ông chủ tập đoàn Tạ thị, nhưng tác phẩm của cô lại không được người khác nhắc đến. Bởi vì trước đây, cô toàn diễn những vai râu ria, không có tác phẩm nào bộc lộ được thực lực của cô.

Giống như Lý Ý nói, cô nổi đến mức không tin được, nếu không có tác phẩm tốt, cô sẽ giống như các hoa đán khác nhanh nổi thì cũng nhanh chìm.

Khi 《Thiên Hạ》 xuất hiện, đối với Lăng Vi mà nói tuyệt đối là cơn mưa rào đúng ngày hạn, thông qua nó có thể làm mọi người nhìn thấy thiên phú cùng thực lực của cô, là một cơ hội thật sự tốt. Mà Lăng Vi cũng không phụ kỳ vọng của mọi người, nắm chắc cơ hội này, do đó một bước trở thành một nữ ngôi sao danh xứng với thực.

Lăng Vi sinh Bảo Muội nằm viện mấy ngày nay, mỗi ngày đều có thể từ chỗ của Lý Ý nghe được đủ các số liệu kinh người, mới ban đầu cô còn có thể hưng phấn theo một chút, sau đó nghe nhiều cũng chết lặng, sau đó nữa thì dứt khoát đưa cho Tạ Thanh Nghiên nghe máy.

Tiếng tăm tăng nhanh, giá trị con người tăng lên, kịch bản cho cô đóng đã

có thể xếp thành núi. Mà lúc này, Lăng Vi thỉnh thoảng còn tiếp tục đóng phim truyền hình, Thiên Hạ có thể nói là một cái tác phẩm đỉnh cao, sắp tới rất có thể cô sẽ không nhận được bộ phim truyền hình nào tốt hơn nó, hơn nữa cô cũng đã đồng ý với Tạ Thanh Nghiên, sau khi sinh con xong, cô sẽ tập trung phần lớn thời gian vào gia đình, còn về đóng phim, một năm nhiều nhất chỉ đóng một bộ.

Cho nên bộ phim này chắc chắn là bộ phim ngàn năm khó có được.

Kỹ thuật diễn như cô rất hiếm thấy ở trong giới giải trí. Một diễn viên muốn duy trì mức độ nổi tiếng nhất định thì phải có đủ đề tài để ra mắt, nếu biến mất một thời gian dài thì người xem sẽ nhanh chóng quên mất cô, dù sao sự đào thải trong giới giải trí thật sự là quá nhanh.

Nhưng ekip của Lăng Vi đủ vững chắc, cho nên không cần lo lắng về vấn đề tài nguyên.

Trước kia vì mang thai, Lăng Vi đã bỏ lỡ một bộ phim của đạo diễn nổi tiếng như Viên Duệ, Đổng Đông đưa cô là nhân vật nữ phụ số hai, vì thế Lăng Vi và Lý Ý đều cảm thấy thật đáng tiếc. Không ngờ vào lúc Lăng Vi đang ở nhà ở cũ thì một cấp dưới trong ekip của Viên Duệ lại tới tiếp xúc với Lý Ý, hỏi kế hoạch hiện tại của Lăng Vi.

“Đạo diễn Viên sao, đương nhiên lúc nào cũng được!” Khi Lăng Vi biết được tin này thì cũng vô cùng giật mình.

Lý Ý tán thành nói: “Chị cũng đã nói như vậy, em vẫn chưa chọn xong kịch bản phim tiếp theo, vốn dĩ không có sắp xếp công việc, hơn nữa bộ phim của đạo diễn Viên này tới tháng tư tháng năm năm sau mới bắt đầu quay, thời gian cũng đủ để em điều dưỡng thân thể đến trắng trẻo mập mập rồi.”

“Trắng trẻo mập mập đạo diễn mới không cần đó!”

Sau khi đã định công việc xong, Lăng Vi càng an tâm ở nhà nghỉ ngơi cùng ông xã và đứa nhỏ.

“Nếu còn hơn nửa năm, chúng ta chuẩn bị hôn lễ nhé.” Tạ Thanh Nghiên mồm mắt trông mong nhìn cô.

Theo anh, không thể cho Lăng Vi một hôn lễ long trọng nhất thì thật sự là quá ủy khuất cho cô.

Kỳ thật Lăng Vi không phản đối làm hôn lễ, nhưng nghĩ đến những chuyện rườm rà khi chuẩn bị hôn lễ thì cô lại rất sợ, “Hay là chúng ta làm một hôn lễ đơn giản thôi nhé?”

Tạ Thanh Nghiên lắc đầu, “Cho dù anh đồng ý thì mẹ cũng sẽ không đồng ý đâu, trước kia khi anh cả kết hôn, mẹ của anh đã chuẩn bị trước cả nửa năm đấy.”

Lăng Vi nói: “Nghe ra cũng thật long trọng!”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Thật sự rất long trọng.”

“Đây là truyền thống của nhà anh sao?” Lăng Vi hỏi anh.

“Không phải, là bởi vì mẹ anh quá nhàn, thật vất vả mới có chuyện quan trọng giao cho bà ấy làm, bà ấy còn không tận sức làm đến hoàn mỹ nhất được sao.”

Lăng Vi:.....

Tạ Thanh Nghiên: “Cho nên em yên tâm đi, chuyện có rườm rà hơn nữa thì cứ giao cho mẹ là được, bà thích nhất rồi.”

Lăng Vi:.....

Bà cụ quả nhiên là một “Người tốt”!

Sau đó hai người nói quyết định này cho mẹ Tạ, bà nghe xong quả nhiên tinh thần tỉnh táo, vỗ ngực nói: “Cứ để mẹ lo, việc này mẹ có kinh nghiệm.”

Tạ Thanh Hoa uống trà cần hạt dưa ở bên cạnh, nghe xong cũng cười nói: “Cũng tốt, xong xuôi lần này, lần sau đến hôn lễ của con sẽ càng có kinh nghiệm!”

Bà cụ quay đầu lại nhìn anh ấy, lạnh giọng nói: “Hay là hai anh em con làm chung đi.”

Tạ Thanh Hoa nâng tách trà lên nhấp một ngụm, quay đầu lại nhìn thấy Tiểu Thanh đang bung điểm tâm lên, hỏi: “Mẹ nói hôn lễ của chúng ta làm cùng anh trai, em cảm thấy sao?”

Tiểu Thanh giương mắt nhìn anh ấy, bình tĩnh trả lời: “Được ạ.”

Tạ Thanh Hoa: “Phụt..... Khụ khụ khụ khụ khụ khụ.....”

Mọi người hoảng sợ mà nhìn Tiểu Thanh.

Tiểu Thanh:.....

Mẹ Tạ là người phản ứng đầu tiên, nói: “Tiểu Thanh, bây giờ con đang tỉnh táo chứ? Xác định không có uống rượu không có uống thuốc?”

Mọi người:.....

Tạ Thanh Hoa ho đến thiếu chút nữa đã mất nửa cái mạng, ném tách trà sang một bên, nháy dựng lên nói: “Tiểu Thanh, vừa rồi em thật sự đồng ý kết hôn với anh sao??”

Tiểu Thanh bình tĩnh mà nói: “Đúng vậy!”

Tạ Thanh Hoa kích động khác thường, “Sao em lại đột nhiên nghĩ thông suốt vậy?”

Tiểu Thanh nói: “Rất bất ngờ sao? Anh theo đuổi em lâu như vậy, hay là nói, trước kia anh theo đuổi em chỉ là chơi đùa thôi?”

Tạ Thanh Hoa liên tục gật đầu nói: “Đương nhiên là thật.”

Tiểu Thanh nói: “Vậy em đồng ý kết hôn với anh lạ lắm sao?”

Mọi người: Cứ cảm thấy có chỗ nào đó là lạ!

Lăng Vi rút cuộc đã nghĩ ra lạ ở đâu, liền hỏi Tiểu Thanh, “Hai đứa không cần yêu đương trước sao?”

Tạ Thanh Hoa cũng nói: “Anh vẫn luôn nghĩ rằng anh không đủ tốt với em.”

Tiểu Thanh suy nghĩ rồi nói: “Trước đó đã yêu đương một năm rồi mà?”

Tạ Thanh Hoa:.....

Mẹ Tạ đánh vào gáy của Tạ Thanh Hoa một cái, “Yêu đương không phải rất đơn giản sao, trước kết hôn lại đi nói với người ta như vậy, ngu ngốc!!” Con gái nhà người ta cũng đồng ý rồi, còn rồi rắm yêu đương gì nữa chứ, đương nhiên là cưới về trước rồi nói tiếp.

Một cái tát của bà dùng sức không nhẹ, thiếu chút nữa đã làm Tạ Thanh Hoa bổ nhào lên trên bàn trà, nhưng cả người cũng thanh tỉnh, sau đó lập tức nhảy dựng lên nói: “Đúng đúng đúng, có thể kết hôn trước rồi yêu đương sau!”

Lăng Vi ở bên cạnh che miệng cười trộm, lặng lẽ nói với Tạ Thanh Nghiê: “Đây là lần đầu tiên em nhìn thấy bộ dạng chân tay luống cuống này của Thanh Hoa đấy.”

Tạ Thanh Nghiê hừ cười, “Nó vui mừng đến choáng váng luôn rồi.”

Bà cụ vỗ vỗ tay nói, “Nếu như vậy thì hôn lễ phải tính thêm, Thanh Nghiê, con cảm thấy bao nhiêu thì thích hợp?”

Tạ Thanh Nghiê nhướng mày, nói: “Không có hạn mức cao nhất, mẹ cứ

nhìn rồi dùng, không cần tính toán.”

“Vậy được tìm thời gian, mẹ cùng Thanh Hoa đi một chuyến về quê của Tiểu Thanh, mang sính lễ cầu hôn.” Bà cụ nói xong, sau đó lập tức đi coi lịch, xem ngày nào thích hợp để cầu hôn.

Tiểu Thanh nói: “Bà chủ, cầu hôn thì không cần đâu ạ, con nói với cha mẹ của con một tiếng là được rồi.”

Bà cụ không đồng ý, nói: “Hôn nhân là chuyện lớn, cũng không thể quá tùy tiện, trường hợp của con không giống với Tiểu Vi, tục lệ nên có thì vẫn phải làm.”

Tiểu Thanh nghe xong, cũng không nói gì nữa.

Thấy dáng vẻ vui mừng khôn xiết của Tạ Thanh Hoa, trong lòng Lăng Vi vẫn cảm thấy không yên ổn, bởi vì thái độ của Tiểu Thanh chuyển biến thật sự quá nhanh, sau đó cô vẫn nói với Tạ Thanh Nghiên: “Em cứ cảm thấy rất bất ngờ, trước kia Tiểu Thanh luôn không nóng không lạnh với Thanh Hoa.”

Tạ Thanh Nghiên nói: “Anh đã hỏi Thanh Hoa, nó nói lần trước Tiểu Thanh phát sốt, nóng đến mơ màng hồ đồ, sau khi tỉnh lại thái độ đã không giống trước nữa.”

Lăng Vi nhíu mày, “Không giống chỗ nào?”

Tạ Thanh Nghiên nhớ lại một chút, “Thanh Hoa nói, nó cảm thấy giống như thay đổi thành một người, khá dễ ý đến nó.”

Lăng Vi:.....

Lần trước chuyện Tiểu Thanh bị sốt, cô vẫn còn nhớ rõ, lần đó sốt rất cao tới mức chuyển thành viêm phổi, sau đó vội vàng đưa đến bệnh viện, truyền nước biển vài ngày mới hồi phục xuất viện.

Chẳng lẽ.....

Tưởng tượng đến khả năng nào đó, cả người Lăng Vi đều không tốt!

Kịch bản này khá quen thuộc.

Phát sốt nóng đến hồng cả người chính là một cơ hội sống lại, hơn nữa sau khi cô ấy khỏi bệnh thì thái độ đối với Tạ Thanh Hoa đã thay đổi rất nhanh, lúc này chắc là đã bị đổi linh hồn rồi!

Chẳng lẽ Tiểu Thanh cũng trọng sinh?!!

Có thể là do đời trước cuối cùng không được ở bên Tạ Thanh Hoa, cho nên sau khi sống lại thì thái độ lập tức chuyển biến, nắm chặt lấy cơ hội này!

Lăng Vi càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng, xem ra phải tìm một cơ hội thử xem mới được.

Mới vừa nghĩ như vậy thì cơ hội đã tới rồi.

Trong nhà dì Nguyệt có việc gấp, xin nghỉ hai ngày để về xử lý, bà Tạ bảo Tiểu Thanh gác chuyện trong tay xuống lên lầu ba giúp Lăng Vi chăm Bảo Muội.

Mặc dù ngày thường Tiểu Thanh im lặng ít lời, nhưng có thể nhìn ra được cô ấy rất thích Bảo Muội, mặc kệ là pha sữa bột hay là thay tã, thì cũng đều vô cùng dụi dàng cẩn thận. Những lúc thế này, Lăng Vi sẽ đứng bên cạnh nhìn, thuận tiện lén quan sát Tiểu Thanh.

Khi nhìn kỹ thì mới phát hiện kỳ thật Tiểu Thanh trông rất thanh tú, mặt mũi vô cùng dễ coi, trong lòng Lăng Vi trở nên buồn bực, sao trước kia cô lại xem nhẹ diện mạo của Tiểu Thanh chứ??

“Tiểu Thanh, trước kia em để mái ngang à? sao lại che đi đôi mắt rồi?”

Tiểu Thanh đang dỗ Bảo Muội, nghe cô hỏi như vậy thì liền ngẩng đầu nói: “Đúng vậy.”

Lăng Vi nghĩ thầm khó trách trước kia Tiểu Thanh cứ cúi đầu còn giữ dài tóc mái, cảm giác tồn tại vô cùng thấp, ngày thường muốn nhìn cô ấy, nhiều nhất cũng chỉ nhìn thấy tóc mái của cô ấy, bây giờ cô ấy kẹp cố định tóc mái lên, thoải mái hào phóng lộ cả cả khuôn mặt ra ngoài, khí chất lập tức tăng lên vài bậc, thoát nhìn cực kỳ có tinh thần.

“Như vậy đẹp hơn.” Lăng Vi nói thật lòng.

“Cảm ơn mợ chủ khách lễ.” Tiểu Thanh trông có vẻ hơi ngượng ngùng.

“Em cũng sắp kết hôn với Thanh Hoa rồi, nên sửa cách xưng hô này đi, về sau cứ theo Thanh Hoa gọi chị dâu là được.” Lăng Vi nói.

Tiểu Thanh có chút ngượng ngùng rũ mắt xuống, sau đó mới gật đầu nói: “Chị dâu.”

Lăng Vi che miệng cười trộm, lại thừa dịp bầu không khí đang tốt, tiếp tục nói chút chuyện khác, “Ngày thường em có thích đọc tiểu thuyết không?”

Tiểu Thanh nói: “Thỉnh thoảng có đọc, nhưng không có nhiều thời gian như vậy.”

Lăng Vi lại hỏi: “Em hay đọc thể loại tiểu thuyết gì?”

Tiểu Thanh suy nghĩ rồi nói: “Em đọc rất nhiều loại.”

“Có đọc ngôn tình không?”

“Có ạ.”

Lăng Vi chớp chớp mắt, nói: “Gần đây chị thích đọc truyện trọng sinh, em biết thể loại tiểu thuyết này chứ?”

Nói xong cô lại cẩn thận quan sát biểu cảm và ánh mắt của Tiểu Thanh, muốn tìm ra chút dấu vết từ trong đó, nhưng rõ ràng là không có, vẻ mặt

và ánh mắt của Tiểu Thanh vẫn bình đạm trước sau như một.

Sau đó lại nghe Tiểu Thanh nói: “Có nghe nói, nhưng chưa đọc.”

Lúc này Bảo Muội mới thay tã giấy sạch sẽ, tâm trạng rất vui, đang mở to mắt nhìn xung quanh, Lăng Vi đi qua duỗi một đầu ngón tay niết mặt Bảo Muội, kết quả Bảo Muội thật sự nắm lấy đầu ngón tay của cô. Cô vừa chơi cùng Bảo Muội, vừa lơ đãng nói: “Trong truyện viết như thế, cũng không biết thật sự có trọng sinh trong đời thực hay không.”

Một người trọng sinh như cô mà lại nghiêm trang nói như vậy, ngẫm lại cũng cảm thấy buồn cười.

Tiểu Thanh nói: “Chắc là không có đâu, tiểu thuyết đều là hư cấu.”

Thoạt nhìn thật đúng là rất bình tĩnh!

Chương 139: Phiên ngoại Tiểu Thanh

Lăng Vi cảm thấy thử như vậy căn bản không thể tìm được kết quả, nhưng nếu nói một vài chuyện lớn xảy ra trong mấy năm sau để ám hiệu với cô ấy thì lại rất có thể khiến mình bị bại lộ, lỡ như làm cho mọi người đều biết thì hậu quả chắc chắn cô không dám tưởng tượng.

Bảo Muội nhéo ngón tay của mẹ, lại nhìn ánh đèn, sau đó mới chịu ngủ trong tiếng khẽ ru của Tiểu Thanh, “Bảo Muội thật sự rất ngoan, rất dễ chăm.”

Lăng Vi nhìn cô ấy, “Trông em rất có kinh nghiệm chăm trẻ.”

Nói không chừng là do kiếp trước từng sinh con, sau khi trọng sinh trở về có thêm kỹ năng chăm sóc trẻ con!

Bởi vì trong lòng Lăng Vi có chút hoài nghi cô ấy, cho nên bất cứ hành động gì của Tiểu Thanh ở trong mắt cô đều là khả nghi.

Sau đó lại nghe Tiểu Thanh nói: “Em có hai em gái và một em trai, lúc em tám chín tuổi đã phải phụ chăm em trai và em gái rồi.”

Thì ra là do nhân tố gia đình, tám chín tuổi đã phải chăm trẻ con, quả nhiên là con nhà nghèo sớm đảm đương việc nhà.

Chờ Tiểu Thanh đặt Bảo Muội về giường em bé xong, Lăng Vi lại kéo cô ấy ngồi xuống sô pha, rót cho cô ấy ly nước trái cây, nói: “Nhân lúc Bảo Muội đang ngủ, nghỉ ngơi một lát đi.”

“Cảm ơn chị.” Tiểu Thanh rũ mí mắt, lẳng lặng nhìn ly nước trái cây.

Lăng Vi mỉm cười nhìn cô ấy, quang minh chính đại mà đánh giá cô gái sắp trở thành em dâu của mình, cô ấy vẫn là sẽ không tự giác mà lộ ra biểu cảm ngượng ngùng, trước kia lúc đồng ý gả cho Tạ Thanh Hoa, không phải rất bình tĩnh sao.

“Chị nghe Thanh Hoa nói, em đã ra khỏi nhà làm công tử rất sớm?” Lăng Vi hỏi.

Tiểu Thanh gật gật đầu, “Tốt nghiệp lớp chín xong em đã bỏ học, mẹ của em nói không nuôi nổi cho em đi học, hai em gái của em cũng chỉ tốt nghiệp lớp chín, chỉ có em trai của em, bây giờ vẫn còn đi học.”

Lăng Vi:.....

Lăng Vi đứng dậy ngồi xuống bên cạnh Tiểu Thanh, nhẹ nhàng vỗ vỗ tay cô ấy, cười nói: “Sao chị cứ cảm thấy mình đang hỏi phạm nhân, em thật sự sắp trở thành người một nhà với chị rồi, thân phận của chúng ta là bình đẳng, nói không chừng về sau sẽ cãi nhau vì vấn đề của đứa bé đó.”

Tiểu Thanh bị dọa nhảy dựng, ngẩng đầu nhìn cô, “Tại sao lại cãi nhau về vấn đề của đứa bé?”

Lăng Vi nhướn mày nói: “Trên TV không phải đều diễn vậy sao? Giữa chị em dâu, không phải cãi nhau vì vấn đề tài sản thì cũng cãi nhau về vấn đề của con cái.”

Tiểu Thanh lộ vẻ nghiêm túc mà nói: “Em sẽ không cãi nhau với chị.”

Lăng Vi cười khúc khích, “Chị chỉ đùa một chút thôi, nói chuyện khác đi.”

Tiểu Thanh nhìn cô cười đến không khép miệng được, cũng không khỏi bật cười theo, “Thật đó, chúng ta chắc chắn sẽ không cãi nhau, tính cách của chị rất tốt.”

Lăng Vi kinh ngạc, “Xem ra em rất hiểu chị.”

Tiểu Thanh nói: “Chị Tuệ cũng nói được làm việc ở nhà họ Tạ là chuyện vô cùng hạnh phúc, bà chủ trước nay đều không có làm ra vẻ, còn cùng chơi với tụi em, chị cũng giống vậy, vẫn luôn xem tụi em là người nhà.”

Khóe miệng của Lăng Vi hơi cong lên: “Vậy em còn câu nệ ở trước mặt chị như vậy sao?”

Tiểu Thanh co quắp mà cười cười, nói: “Em không biết nên nói cái gì.”

Lăng Vi xoay tròn tròn mắt, nói: “Chuyện của chị và Thanh Nghiên chắc mọi người đều đã biết, vậy em kể chị nghe chuyện của em và Thanh Hoa đi, chị cũng rất muốn biết.”

Chia sẻ hồi ức có lợi cho việc bồi dưỡng tình cảm, còn có thể thuận tiện hiểu nguyên nhân tại sao thay đổi thái độ Tiểu Thanh với Thanh Hoa, Lăng Vi có chút khen ngợi sự thông minh của mình.

Tiểu Thanh nói: “Nói từ đâu? Chúng em cũng không có gì để nói.”

Lăng Vi suy nghĩ rồi nói: “Cứ nói từ lúc hai đứa bắt đầu quen nhau đi.”

Tiểu Thanh:.....

.....

Quê quán của Dịch Tiểu Thanh ở phía nam, các mùa ở nơi đó không rõ ràng, một năm bốn mùa đều là màu xanh lục, mùa đông cũng không quá lạnh, chưa bao giờ có tuyết rơi, ngay cả cơ hội mặc áo lông vũ cũng rất ít.

Thời niên thiếu cô chưa bao giờ ngờ rằng có một ngày mình sẽ theo họ hàng vào trong thành phố xa xôi để làm công.

Dịch Tiểu Thanh lớn lên ở nông thôn, mẹ làm nghề nông, cha dọn dẹp ở công trường xây dựng, người một nhà sống vô cùng khó khăn, cho nên dù Dịch Tiểu Thanh thi lớp 9 vào được trường cấp 3 có tiếng nhất trong vùng thì cô vẫn bị bắt bỏ học, mặc dù khó chịu, nhưng cô không oán cha mẹ, bởi

vì bọn họ cũng đã tận lực, phải nuôi bốn đứa con, gánh nặng thật sự quá lớn.

Khi đó cô chỉ có mười lăm tuổi, muốn đi làm công thì nhà xưởng chính quy cũng không dám nhận, chỉ có thể làm việc ở xưởng thủ công gần nhà, lãnh chút tiền công ít ỏi.

Cứ sống như thế đến 17 tuổi mới có một dì họ ở bên nhà ngoại đưa cô đến thành phố.

Mặc kệ đã trải qua bao nhiêu năm, Dịch Tiểu Thanh vĩnh viễn đều nhớ rõ lời của người họ hàng đó nói với mẹ cô, “Thành phố là nơi nào chứ, thủ đô nha, nơi đó đâu đâu cũng là vàng, ra cửa tùy tiện đụng vào một người, không phải người có chức lớn thì cũng là ông chủ, chị biết không, ngay cả đứa nhỏ phụ trách mở cổng khách sạn thì tiền lương cũng đã vài ngàn!”

Khi đó vài ngàn đối với bọn họ mà nói, thật sự là rất nhiều.

Vì thế mẹ Dịch rất hưng phấn nói với cô: “Con đi làm đứa giữ cửa đi!”

Dịch Tiểu Thanh không quá tình nguyện thu dọn hành lý, lưu luyến không rời mà rời khỏi nhà.

Lần đầu rời nhà đã đi hơn nửa Trung Quốc.

Nhưng mà, vận mệnh luôn cười nhạo người vô tri.

Dịch Tiểu Thanh phát hiện, sau khi dì họ kia đưa cô đến thành phố thì cũng không phải giới thiệu cô làm đứa giữ cửa, mà là bảo cô đi làm gái.

Đối phương vừa đe dọa vừa dụ dỗ nói: “Công việc này kiếm tiền nhanh nhất, nhà của mày thiếu tiền như vậy, còn không có tiền xây nhà, mày nhẫn tâm để bọn họ luôn sống trong hai căn phòng cũ kia sao?”

Nhưng mặc kệ bà ta nói như thế nào, Dịch Tiểu Thanh vẫn thà chết không chịu mà đấu tranh đến cùng với dì họ, dì họ nhìn thấy dáng vẻ này của cô,

trong lòng cũng rất chán ghét, vì thế tìm cho cô một công ty đứng đắn để làm việc, cứ thế qua loa tổng cổ cô ra ngoài tự sinh tự diệt.

Trước khi đến nhà họ Tạ, Dịch Tiểu Thanh trần trọc thay đổi vài gia đình, nhưng tình huống đều không tốt, nếu không phải ông chủ quá hà khắc, thì là nữ chủ nhà nghi thần nghi quỷ, có một lần còn bị ông chủ của nhà kia quấy rối, đang lúc cô muốn đổi nghề đổi sang công việc khác thì cô đã vào nhà họ Tạ.

Lúc sau, cô lại cảm thấy mình như đã mở ra được một cánh cửa của thế giới mới.

Làm nhân viên dọn dẹp hai năm, kiến thức của Dịch Tiểu Thanh vô cùng đa dạng phong phú, đây là lần đầu tiên cô gặp được một bà chủ kỳ lạ thú vị như vậy, khi rảnh rỗi không có việc gì làm cũng không đi tìm các bà chủ khác đi dạo phố đánh bài, mỗi ngày không ngoài đi múa ở quảng trường, thì cũng ở nhà nghiên cứu “Kịch bản” với quản gia!

Ngay từ ngày đầu Dịch Tiểu Thanh còn tưởng rằng “Kịch bản” của họ không giống “Kịch bản” trong TV, cho đến một ngày mình cũng nhận được kịch bản trong truyền thuyết thì mới biết thì ra chính là kịch bản trong TV, bà chủ lại ở nhà mỗi ngày tự biên đạo tự diễn, tự tiêu khiển!

Lúc đầu Dịch Tiểu Thanh chỉ là người đứng xem, sau này chậm rãi biến thành người tham gia, cuối cùng cũng thích thú theo, thậm chí còn giống như đồng nghiệp, mỗi ngày đều chờ mong có thể nhận được lời thoại trong kịch bản.

Lần đầu tiên cô phát hiện, thì ra công việc cũng có thể trở nên thú vị như vậy.

Lúc vừa mới tới nhà họ Tạ, Dịch Tiểu Thanh có một khoảng thời gian đều sống trong nơm nớp lo sợ, thật sự là bởi vì nhà họ Tạ quá lớn, chỉ là người giúp việc thôi mà trong ngoài đã có năm sáu người, còn có một lão quản gia giống một tòa núi tuyết, thoạt nhìn cũng rất dọa người. Nhưng sống chung lâu dần, cô phát hiện mỗi một người trong căn nhà này đều vô cùng

dễ gần.

Ngày đó là tròn một tháng cô tới nhà họ Tạ, đúng lúc có hai ngày nghỉ, cô đã nghĩ sẽ khao bản thân một lần, đi ra ngoài ăn McDonald. Tiền lương ở nhà họ Tạ rất cao, còn bao ăn bao ở, sau khi cô gửi phần lớn tiền lương về nhà thì bản thân chỉ còn lại một ít, nhưng cũng đủ cho tiêu dùng hằng ngày của cô, vẫn có thể ăn được McDonald.

Lúc ra cửa, vừa vặn đụng phải lão Nghiêm đang đưa bà chủ ra ngoài, Dịch Tiểu Thanh liền đi nhờ xe vào trong thành phố, lão Nghiêm nói cho cô biết, nếu trở về mà không biết làm thế nào để gọi xe thì gọi điện thoại cho ông ấy, ông ấy có rảnh sẽ đi đón cô, Dịch Tiểu Thanh có chút vừa mừng vừa sợ, liên tục nói lời cảm ơn, nhưng trong lòng hạ quyết tâm, lúc trở về sẽ tự đón xe bus, không thể làm phiền người ta.

Mặc dù một mình đi dạo phố, nhưng hôm đó cô rất vui vẻ, còn ăn được McDonald vẫn luôn nhớ nhung, lúc trở về cũng rất thuận lợi ngồi xe bus ra vùng ngoại ô, nhưng mà xe bus chỉ dừng lại ở dưới chân núi, vẫn cách sườn núi của nhà họ Tạ một khoảng, đi bộ đi lên đó chắc vẫn phải mất mười mấy hai mươi phút.

Dịch Tiểu Thanh đi dạo cả ngày, hai đùi đã rất mỏi, trong đầu nhanh chóng nhớ đến lời lão Nghiêm nói, nhưng cũng chỉ do dự một chút sau đó đã quyết đoán tự mình đi lên, cho dù là ngắm phong cảnh cũng khá tốt.

Nhưng trời có mưa gió thất thường, Dịch Tiểu Thanh mới vừa đi không bao lâu thì thời tiết đã thay đổi, mây đen cuộn cuộn còn kèm theo tiếng sấm dữ dội kéo tới, vừa nhìn đã biết sắp có mưa to.

Dịch Tiểu Thanh sợ tới mức chạy nhanh, nhưng ngày thường ít rèn luyện, cho nên vừa chạy được một đoạn ngắn, cô đã thở hổn hển, vì thế tự ngồi xuống, sau đó dứt khoát tiếp tục chậm rãi đi lên.

Mưa to đến rất nhanh cũng rất mạnh, Dịch Tiểu Thanh nhanh chóng bị ướt đến lạnh thấu tim, may mắn là mùa hè, có bị ướt cũng không sao.

Lúc chậ vật nhất, Dịch Tiểu Thanh gặp được cậu Thanh Hoa trong truyền thuyết, lúc quét tước vệ sinh còn đã từng gặp qua ảnh chụp của anh ấy, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy người thật. Anh ấy mở ra chiếc xe màu đen ra ngò vào bên trong, sau đó mới biết được đó là chiếc Mercedes-Benz SUV có giá trị xa xỉ, bởi vì con đường này là do nhà họ Tạ, cho nên chỉ có người của nhà họ Tạ được đi, vì thế cho dù Tạ Thanh Hoa không quen biết cô, thấy cô bị mưa ướt đến chậ vật như vậy, cũng vẫn sẽ dừng lại dò hỏi.

Lúc cửa sổ hạ xuống, cô nhìn xuyên qua màn mưa thấy được một gương mặt đang tươi cười vừa đẹp trai lại dịu dàng, cô lục hết những từ ngữ có trong đầu nhưng vẫn không tìm thấy một từ đủ đẹp để hình dung về anh ấy, chỉ cảm thấy trong nháy mắt đó, mặc dù mưa to giàn giụa, nhưng dường như cô đã nhìn thấy được ánh mặt trời.

“Cô có cần quá giang không?” Anh ấy xuyên qua cửa sổ xe, cười nhìn cô.

Dịch Tiểu Thanh nhìn thấy một người đàn ông trẻ tuổi, lại nhìn con gà rớt vào nồi canh như mình, lắc đầu nói: “Tôi lên sẽ làm ướt xe.”

Tạ Thanh Hoa có chút bất ngờ, nói: “Xe ướt không thành vấn đề, người ướt sẽ sinh bệnh, đi lên đi.”

Dịch Tiểu Thanh vẫn lắc đầu, “Không sao, sắp tới rồi.”

Vốn tưởng rằng nói như vậy chắc anh sẽ trực tiếp lái xe đi, nhưng câu trả lời của Tạ Thanh Hoa lại ngoài dự đoán của cô, anh ấy nói: “Tự lên hay muốn tôi xuống xách cô lên?” Nói xong liền duỗi tay mở cửa ghế phụ, lẳng lẳng mà nhìn cô.

Cuối cùng, Dịch Tiểu Thanh vẫn ngoan ngoãn lên xe, mới vừa thật cẩn thận mà ngò xuống xong, người đàn ông đã ném một chiếc khăn lông mềm mại đến cho cô, để cô lau khô nước mưa trên người, còn rất săn sóc mà chỉnh nhiệt độ bên trong xe cho ấm lên một chút.

Lúc xe lái đi lên, Tạ Thanh Hoa hỏi cô, “Cô tới đây tìm ai sao?”

Bởi vì anh ra nước ngoài làm việc hai tháng, cho nên đương nhiên không quen biết cô.

Dịch Tiểu Thanh lắc đầu, nhỏ giọng giải thích nói: “Tôi là người giúp việc mới tới, đã đi làm một tháng.”

Tạ Thanh Hoa gật gật đầu, rất chính thức tự giới thiệu nói: “Chào cô, tôi tên Tạ Thanh Hoa, là con trai út của bà Tạ.”

Tiểu Thanh nói: “Tôi đã thấy ảnh chụp của anh rồi.”

Tạ Thanh Hoa hiểu rõ, suy nghĩ một chút lại nói thêm: “Trở về nhớ nấu chén canh gừng uống vào, mặc dù là mùa hè, nhưng vẫn phải chú ý một chút.”

Tiểu Thanh ngoan ngoãn gật đầu.

Sau đó mặc kệ thời gian qua đi bao lâu, cô đều sẽ nhớ rõ ngày mưa hôm ấy, đây là cơn mưa lãng mạn nhất mà cô đã từng trải qua.

Không biết có phải bởi vì bằng cấp thấp kém hay không, mà Dịch Tiểu Thanh đối với người có học thức uyên bác đều vô cùng kính trọng, sau khi biết được Tạ Thanh Hoa là giáo viên của đại học Bắc Kinh, ánh mắt cô nhìn anh ấy đều thay đổi, trong mắt tràn ngập hai chữ sùng bái.

Ngoài lén sùng bái Tạ Thanh Hoa ra, Dịch Tiểu Thanh chưa bao giờ nghĩ sẽ phát triển vượt qua mối quan hệ chủ tớ với anh ấy. Mối quan hệ của hai người thật sự có khoảng cách quá lớn, cô căn bản sẽ không suy nghĩ những chuyện kỳ quái.

Ngày tháng trôi qua không nhanh không chậm, bình bình đạm đạm mà vượt qua, chỉ chớp mắt, Dịch Tiểu Thanh đã ở nhà họ Tạ hai năm, mặc dù chỉ là một người giúp việc, nhưng cô lại cảm thấy cuộc sống ở đây rất tốt. Cô thường nghĩ, nếu có thể cô cũng muốn như chị Tuệ, cứ mãi giúp việc ở nhà họ Tạ cho đến già.

Lần đầu tiên tiếp xúc thân mật với Tạ Thanh Hoa là vào một ngày hè, cũng là lúc giông tố ở nơi này.

Lúc ấy cô đang đóng cửa sổ phòng sách ở lầu hai lại thì đột nhiên một tiếng sấm nổ vang, thật giống như đánh vào gần biệt thự vậy, mà vào lúc tiếng sấm vang lên, cửa phòng sách cũng nhanh chóng xuất hiện một người, người đó chính là Tạ Thanh Hoa, lúc này sắc mặt của anh ấy có chút tái nhợt, trông giống như bị dọa không nhẹ.

Khi Tạ Thanh Hoa nhìn đến cô thì cũng rất bất ngờ, sau đó lập tức thu hồi vẻ mặt kinh hoàng thất thố lại, cố tỏ ra bình tĩnh, “Tiểu Thanh, cô đang làm cái gì vậy?”

Từ nhỏ Dịch Tiểu Thanh đã lớn lên ở phía nam, đối với tiếng sấm đã tập mãi thành thói quen, “Tôi đang đóng cửa sổ, lát nữa cơn mưa này chắc sẽ không nhỏ đâu.” Lời này còn chưa nói xong, lại thêm một tiếng sấm vang lên như muốn nổ tung mọi thứ.

Tạ Thanh Hoa lập tức giống như con mèo nhảy lên sofa, còn vô cùng nhanh nhẹn nắm chặt lấy cái gối ôm trước ngực, “Tiểu Thanh, đừng đứng ở bên cửa sổ, nguy hiểm lắm!”

Dịch Tiểu Thanh lập tức hiểu rõ, thì ra người đàn ông cao lớn này cũng sợ sét đánh!

Mặc dù cảm thấy buồn cười, nhưng cô vẫn an ủi nói: “Không sao đâu, nghe tiếng vang này thì chắc là không gần lắm đâu.”

Nhưng Tạ Thanh Hoa vẫn không tin, sau đó anh ấy nhìn thấy tiếng sấm này dường như đang ở ngay bên cạnh anh ấy, anh ấy lại vội vội vị trí bên cạnh, nói: “Lại đây ngồi đi.”

Dịch Tiểu Thanh im lặng nhìn vị trí bên cạnh anh ấy, có chút khó xử, “Cửa sổ đóng xong rồi, tôi phải đi xem nơi khác.”

“Không được đi!” Tạ Thanh Hoa bỗng nhiên đề cao giọng, nói: “Cô tự đến

đây hay là muốn tôi xách cô đến?”

Dịch Tiểu Thanh:.....

Câu thoại quen thuộc như vậy làm cô nhớ lại cảnh tượng lần đầu tiên bọn họ gặp mặt, khi đó cũng đang có sét đánh, chắc không phải anh bị tiếng sấm dọa sợ, cho nên mới nhất định phải kéo cô lên xe cho anh thêm can đảm đó chứ!

Cuối cùng Dịch Tiểu Thanh vẫn ngoan ngoãn đi qua ngòi xuống cạnh anh, yên lặng cùng anh vượt qua trận sấm lần này.

Sau đó ở lại thêm một tiếng sấm nữa, Tạ Thanh Hoa duỗi tay ôm cô, ngoài miệng còn oán giận nói: “Sao còn chưa dừng lại?”

Dịch Tiểu Thanh cúi đầu nhìn bàn tay to lớn của anh ấy, ngay lập tức cảm thấy có một tia sét đang đánh lên trên người cô rồi.

Sự rung động này trước nay cô chưa từng trải nghiệm, cũng đến rất bất ngờ, tiếng sấm ngoài cửa sổ vang lên từng trận giống như nhịp tim lúc này của cô vậy.

.....

“Cho nên, sau khi hai đứa sớm chiều ở chung với nhau hai năm mới bắt đầu có cảm giác với đối phương?” Trên mặt Lăng Vi hiện lên mấy chữ không thể tin được, nói: “Đúng là rất chậm.”

So sánh với bọn họ, tiến triển của cô và Tạ Thanh Nghiên tuyệt đối có thể xem như vận tốc ánh sáng, quen nhau hơn nửa năm đã trực tiếp đăng ký kết hôn, sau khi nhận giấy xong liền sinh con, ở giữa cũng không có gián đoạn.

Tiểu Thanh lắc đầu, nói: “Em cũng nói không rõ.”

Có lẽ khi lần đầu tiên nhìn thấy anh ấy, cô cũng đã rung động, chỉ là vẫn

luôn không dám mơ tưởng đến mặt đó mà thôi.

Lăng Vi lại tò mò hỏi: “Sau đó thì sao?”

Tiểu Thanh nói: “Sau đó cậu Thanh Hoa nói với em, trước kia anh ấy có nuôi một con Husky, trong lúc dắt nó đi dạo thì nó đã bị sét đánh chết ở trên sườn núi, lúc ấy anh ấy chạy chậm, đuổi nửa ngày cũng không đuổi kịp nó, nhưng lại may mắn tránh được thảm họa bị sét đánh.”

Lăng Vi nói: “Thì ra là có bóng ma tuổi thơ, có phải bắt đầu từ lúc đó, Thanh Hoa đã quần lấy em hay không?”

Tiểu Thanh kinh ngạc mà nhìn cô: “Sao chị biết?”

“Chị đoán thôi, chị còn đoán, kỳ thật lúc ấy chú ấy đã rung động với em rồi.” Lăng Vi nói.

Tiểu Thanh im lặng, lúc Tạ Thanh Hoa tỏ tình với cô đúng là anh ấy đã nói thích cô từ rất lâu.

Lăng Vi lại thuận miệng hỏi một câu: “Trước kia hình như em từ chối chú ấy rất nhiều lần, sao lần này lại bỗng nhiên đồng ý vậy?”

Nụ cười của Tiểu Thanh có chút chua xót, nói: “Em chỉ là đưa giúp việc tốt nghiệp lớp chín, sao có thể thích chủ nhà được chứ, cũng không phải đang đóng phim truyền hình.”

“Vậy sao lại bất ngờ đồng ý?”

Tiểu Thanh nói: “Năm viện mấy ngày, anh ấy đối với em thật sự rất tốt.”

Trước mắt Lăng Vi sáng ngời, nghĩ thầm quả nhiên có liên quan đến chuyện cô ấy bị bệnh!!!

.....

Từ sau khi đến nhà họ Tạ, một năm nhiều nhất Dịch Tiểu Thanh chỉ bị cảm mạo một hai lần, không ngờ lúc đó lại nghiêm trọng như vậy, một lần phát sốt bình thường lại chuyển thành viêm phổi, trong lúc ngớ ngẩn lại đứng giữa cánh cửa sống và chết.

Lúc đó cô cũng không có ý gì khác, chỉ biết khó chịu, thân thể có lúc giống như nước đá, có lúc lại giống như núi lửa, lúc lạnh lúc nóng, vô tình nghe được một giọng nói dịu dàng, thường xuyên nhẹ giọng gọi tên cô ở bên tai cô. Khi cô nỗ lực mở mắt thì lại nhìn thấy Tạ Thanh Hoa đang ngồi ở bên mép giường, trên mặt lộ vẻ đau lòng nhìn cô.

Ngay từ đầu cô nghĩ bản thân bị bệnh nên sinh ra ảo giác, anh ấy cũng không phải làm bằng sắt, sao có thể lúc nào cũng ở bên cạnh cô được chứ?

Nhưng cô lại sai rồi, sau khi hạ sốt, ý thức của cô rốt cuộc cũng thanh tỉnh hơn một chút, phát hiện cô cũng không có nhìn lầm, Tạ Thanh Hoa thật sự một mình ở bên cạnh cô, rất ít khi rời khỏi phòng bệnh.

Nhìn người đàn ông này trở nên tiêu tụy như vậy, Dịch Tiểu Thanh bỗng nhiên cảm thấy mình thật sự ích kỷ đến quá đáng.

Cô vẫn luôn lấy thân phận không xứng đôi mà từ chối, lảng tránh tình cảm của Tạ Thanh Hoa, cô cố chấp mà kiên trì với ý nghĩ của chính mình, chỉ cho phép mình lén thích anh ấy ở trong lòng, lại chưa từng cẩn thận suy xét đến cảm nhận của anh ấy, nếu anh ấy không phải thật sự yêu cô, thì sao làm khó bản thân dây dưa với cô lâu như vậy chứ, cho dù anh ấy là đàn ông thì trong trường hợp muốn mà không được, cũng nhất định sẽ thương tâm khổ sở.

Kỳ thật nói đến cùng, cô cũng chỉ sợ hãi mình bị tổn thương, bởi vì sợ hãi, cho nên không dám quang minh chính đại mà trả giá.

Cô giống như một con rùa đen rút đầu, cả ngày tránh ở trong mai rùa của mình, chưa bao giờ nhìn thẳng vào sự nỗ lực cùng sự trả giá của anh ấy.

Nhìn anh ấy bởi vì cô bị bệnh nằm viện mà bận rộn như vậy, Dịch Tiểu

Thanh lén đưa ra quyết định ở trong lòng, lần sau anh ấy tỏ tình với cô, cô nhất định sẽ đồng ý với anh ấy.

Nếu yêu anh ấy thì nên thành toàn cho anh ấy, anh ấy muốn tình yêu của cô, vậy cô sẽ cho anh ấy tất cả.

Nhưng mà, cô chờ đợi lần tỏ tình tiếp theo lại biến thành lời cầu hôn đùa giỡn, nhưng cô vẫn một lời đồng ý.

.....

Lăng Vi cuối cùng cũng nghe hiểu hết, đây căn bản không phải trọng sinh, mà là hoạn nạn thấy chân tình thôi!

Bởi vì Dịch Tiểu Thanh bị bệnh nặng một lần, cho nên đột nhiên lĩnh ngộ cuộc sống, do đó quyết định cho cô cùng người đàn ông cô thích một cơ hội yêu nhau.

Mặc kệ như thế nào, Tạ Thanh Hoa rốt cuộc cũng được như ước nguyện.

.....

Mẹ Tạ làm việc cũng như sấm rền gió cuốn, nói muốn đến nhà của Tiểu Thanh cầu hôn thì liền lập tức chuẩn bị sính lễ, sau khi liệt kê xong danh sách mới gọi Tạ Thanh Hoa cùng Tiểu Thanh tới thương lượng.

“Phòng ở, xe chắc chắn phải cần, cổ phần công ty cũng sớm chuẩn bị xong, mẹ chia ra làm hai phần, một phần cho Tiểu Thanh, một phần cho Tiểu Vi, sau đó chính là các quỹ đầu tư cùng châu báu trang sức.....” Mẹ Tạ vừa đọc rõ danh sách, vừa giải thích với Tiểu Thanh.

Tiểu Thanh nghe thấy từng danh mục thì trực tiếp dọa choáng váng, “Bà chủ ơi, cái này quá nhiều rồi.”

Mẹ Tạ trừng mắt nhìn cô, “Sao còn gọi là bà chủ?”

Tiểu Thanh:.....

Tạ Thanh Hoa ở bên cạnh cười trộm, ồn ào nói, “Mau gọi mẹ đi.”

Tiểu Thanh lập tức đỏ mặt, nhưng vẫn căng da đầu gọi: “Mẹ.....”

Mẹ Tạ vui vẻ hơn hở gật đầu, vỗ vỗ khuôn mặt của cô nói: “Như vậy mới đúng.”

Tiểu Thanh vội vàng nói: “Mẹ, sính lễ thật sự quá nhiều, con không thể nhận được, mẹ đưa cái này đến cho cha mẹ của con, chắc chắn sẽ dọa bọn họ bị bệnh tim mất!”

Mẹ Tạ:.....

Suy nghĩ một hồi, bà cụ vẫn nhường bước, nói: “Vậy giảm bớt một nửa?”

Tiểu Thanh nói: “Quá nhiều rồi ạ!”

Tạ Thanh Hoa cũng giúp đưa ra chủ ý nói: “Như vậy đi, phần lớn sính lễ Tiểu Thanh tự nhận, sau đó lấy một chút đưa về cho nhà của em?”

Tiểu Thanh hỏi: “Một chút là bao nhiêu?”

Mẹ Tạ nói: “Ít nhất cũng phải mấy trăm vạn.”

Ở trong mắt bà cụ, nhà họ Tạ cưới con dâu mà sính lễ chỉ cho mấy trăm vạn, nếu truyền ra ngoài, còn không bị chê cười chết!

Nhưng Tiểu Thanh nghe thấy mà da đầu lại tê dại một trận, bản thân cô cũng bị sợ, càng không cần nói đến cha mẹ cả đời không rời khỏi nông thôn, vì thế tiếp tục xoa tay: “Không được không được!”

Cuối cùng mẹ Tạ dùng thái độ cứng rắn nói: “Không thể ít hơn một trăm vạn nữa, ngoài ra phải mua thêm một miếng đất trong thôn rồi xây cho cha mẹ của con một căn biệt thự lớn, nếu bọn họ nguyện ý tới Bắc Kinh thì càng

tốt, mẹ sẽ bảo Thanh Nghiên chuyển hộ khẩu của em trai em gái của con đến đây.”

Sau lưng của Tiểu Thanh ứa ra mồ hôi lạnh, bây giờ cô mới chậm chạp phát hiện, hôn sự mà bản thân tùy tiện đồng ý chính là hôn sự của nhà giàu đích thực!

Chương 140: Phiên ngoại Bảo Muội

Tên chính thức của Bảo Muội là Tạ Tử Kha, nhưng ngày thường tất cả mọi người đều sẽ thân mật gọi bé là Bảo Muội, cho nên mãi cho đến trước khi đi nhà trẻ, Bảo Muội cũng cho rằng mình tên là Bảo Muội.

Bảo Muội lớn lên giống ba nhiều hơn, chỉ có đôi mắt to tròn là giống mẹ, nhưng mặc kệ là giống ba hay giống mẹ thì cũng không thể nghi ngờ bé là một bảo bảo xinh đẹp, tuyệt đối chính là một bé con người gặp người thương, hoa gặp hoa nở.

Lúc bé vẫn còn nằm trong tã lót thì cả ngày đã mở to đôi mắt đen bóng ngập nước bán manh, bé cực kỳ thích cười, chỉ cần có người chọc bé, bé đều sẽ rất phối hợp mà cười ha ha, bảo bối nhỏ vừa xinh đẹp đáng yêu lại thích cười như vậy, quả thực chính là tuyệt chiêu đòi mạng, mặc kệ là ai tới thì cũng sẽ bị bé hạ gục trong chớp mắt, ngay cả hai người đàn ông lão luyện như Chu Kiến và Đổng Đông cũng không ngoại lệ, cả ngày ồn ào muốn tới nhà bọn họ thăm Bảo Muội.

Còn Tạ Thanh Nghiên, ngay từ ánh mắt đầu tiên khi nhìn thấy bé là đã quyết định phải trở thành nô bộc cả đời cho con gái rồi.

Mặc dù cả ngày Tạ Tử Du gọi anh là ba ba, nhưng anh vẫn cảm thấy có gì đó khác khác, tuy nhiên ánh mắt đầu tiên khi anh nhìn thấy Bảo Muội thì trong lòng lập tức đã nhắc lên sóng gió chấn động trời cao, đó là một loại cảm giác liên kết giữa máu mủ ruột thịt, là bản năng có sẵn khi con người vừa được sinh ra.

Trong khoảnh khắc đó, người luôn luôn lý trí như anh lại có loại xúc động muốn che mặt khóc rống.

Đứa nhỏ đang oa oa khóc lớn kia chính là một sinh mệnh mới do anh và Lăng Vi cùng nhau tạo ra, quá thần kỳ cũng quá đáng yêu.

“Chúc mừng anh có thêm một tình nhân.” Mới vừa sinh xong, Lăng Vi vẫn còn đang ở trong trạng thái suy yếu cười nói chúc mừng anh.

Tạ Thanh Nghiên hôn lên trán của cô, thật lòng nói: “Cảm ơn em.”

Tạ tổng tài bá đạo có thêm một tình nhân lại bắt đầu tiêu cực lảng tránh làm việc, cả ngày tìm đủ loại cớ để bỏ bê công việc, đúng là hận không thể trực tiếp tuyên bố về hưu ở nhà chăm con.

Mỗi khi thư ký Đỗ bận rộn đến hoài nghi về cuộc đời, anh ấy đều sẽ không sợ chết mà đi mắng ông chủ: “Lúc anh yêu đương cũng như vậy, bây giờ có con gái cũng như vậy, chừng nào thì mới anh có thể khôi phục lại như bình thường đây??”

Tạ tổng tài bá đạo vô cùng nghiêm túc tự hỏi vài giây, sau đó lắc đầu nói: “Chắc là sau này vẫn sẽ như vậy, anh nên sớm tập làm quen đi.”

Thư ký Đỗ:.....

Từ khi trong nhà có thêm một bảo bảo, sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi của mọi người đều thay đổi liên tục, vốn chỉ có Tạ Thanh Nghiên và Lăng Vi ở trên lầu ba của biệt thự, nhưng sau khi Bảo Muội vào ở phòng trẻ con trên lầu ba thì lầu ba cơ bản đã trở thành một nơi công cộng, mọi người chỉ cần có thời gian rảnh là sẽ chạy lên phòng trẻ con ở lầu ba chỉ để ngắm nhìn Bảo Muội một cái, mặc dù phần lớn thời gian bé đều đang ngủ, nhưng chỉ cần nhìn dung nhan lúc ngủ của thiên thần nhỏ thì cũng đã là một loại hưởng thụ rất lớn rồi.

Sau này vì sự nhiệt tình của mọi người, cho nên Bảo Muội không được nghỉ ngơi tốt, vì vậy mẹ Tạ liền ra lệnh cưỡng chế ngày thường mọi người ít lên lầu ba, muốn nhìn Bảo Muội thì chỉ có thể nhìn vào lúc sáng sớm khi bảo mẫu ôm bé xuống thôi.

Tạ Thanh Nghiên cũng khá khó chịu, mỗi ngày anh đều phải đến công ty đi làm, vừa đi là đi cả ngày, suốt cả một ngày anh đều không được nhìn được sò Bảo Muội, cái này đối anh mà nói, quả thực chính là một loại khổ hình, sau này bởi vì không còn cách nào, anh mới kêu Lăng Vi mở video lên cho anh ngắm con gái.

Thư ký Đỗ vẫn còn độc thân như cũ tỏ vẻ khó hiểu: “Có cần khoa trương như vậy không? Một ngày không gặp cả người sẽ khó chịu thành như vậy?”

Tạ Thanh Nghiên trịnh trọng gật đầu, “Đúng là khoa trương như vậy đấy.”

Thư ký Đỗ nói: “Nhưng Bảo Muội đúng là rất đáng yêu, tôi cũng rất thích.”

Có thể làm người đàn ông lạnh như băng này nói ra hai chữ rất thích không che giấu chút nào như vậy, quả nhiên giá trị mị lực của Tạ Bảo Muội đã thuộc cấp bậc nghịch thiên rồi!

Chỉ cần Tạ Thanh Nghiên được nghỉ ngơi ở nhà thì mọi việc vặt vãnh có liên quan tới Bảo Muội, anh đều sẽ tự tay xử lý toàn bộ, mặc kệ là pha sữa bột hay là đổi tã thay quần áo, ngay cả dỗ dành bảo bảo ngủ, hát ru cho bé nghe cũng hoàn toàn không thành vấn đề.

Anh tuyệt đối là ba ba hoàn mỹ nhất.

Sau này mỗi khi Lam Nhược oán giận với Lăng Vi về những vất vả của việc chăm con thì Lăng Vi lại không có cách nào đồng cảm mình cũng giống vậy, thậm chí tỏ vẻ: “Mấy thứ chị nói, hình như em chưa từng gặp phải.”

Lam Nhược hâm mộ ghen tị hận mà nói: “Em thật sự đã từng sinh con rồi sao?”

Lăng Vi hơi xấu hổ, “Em có thể giải thích.”

Biết rõ chắc chắn cô sẽ nói ra những câu làm người ta càng thêm hâm mộ ghen tị hận, nhưng Lam Nhược vẫn tiện hề hề nói: “Em giải thích đi.”

Lăng Vi suy nghĩ một chút rồi nói: “Chị cũng biết dân cư của nhà em tương đối nhiều, tất cả mọi người đều cướp việc chăm Bảo Muội, Thanh Nghiên, mẹ Tạ, Thanh Hoa, Tiểu Thanh, ngay cả bé Tạ mỗi khi tan học về cũng giành ôm em gái không buông, em cũng đâu thể luôn theo chân bọn họ đoạt người, ở bên cạnh nhìn là được rồi.”

Lam Nhược:.....

Còn có một việc Lăng Vi ngại nói, đó chính là Tạ Thanh Nghiên chiếu cố Bảo Muội cẩn thận hơn cô nhiều, câu đầu tiên Bảo Muội mở miệng nói cũng là ba ba, cho nên có đôi khi cô cũng cảm thấy mình là một bà mẹ giả.

Từ sau khi Bảo Muội học được cách ngồi thì mấy rương trang phục đáng yêu lúc trước Tạ Thanh Nghiên mua cũng được long trọng lên sân khấu, mỗi ngày không trùng lặp, có đôi khi một ngày còn thay đổi mấy bộ, một hồi là mèo con, một hồi là gà con, một hồi lại là gấu trúc, các loại động vật đáng yêu có thể nghĩ ra được đều được lên sân khấu, khi đó một cái di động căn bản không đủ dùng, Tạ Thanh Nghiên lập tức tự tay mua thêm một cái máy ảnh, anh muốn ghi lại toàn bộ biểu cảm đáng yêu không góc chết của Bảo Muội lại. Trong đó, người chuyên nghiệp nhất chính là lão Nghiêm, ông ấy trực tiếp dùng bộ máy quay phim giá mấy triệu để quay chụp cho Bảo Muội.

Lúc ban đầu mẹ Tạ còn rất ghét bỏ Tạ Thanh Nghiên mua trang phục đáng yêu, cảm thấy đẹp chứ không xài được, Bảo Muội mặc vào có thể sẽ không thoải mái, nhưng sau khi nhìn thấy Bảo Muội mặc mấy bộ đó vào rồi, mẹ Tạ cũng nhiệt tình gia nhập vào trong “Đoàn quân mua sắm trang phục đáng yêu”.

So sánh với bọn họ, Lăng Vi cảm thấy mình thật sự quá lý trí! Trong lòng lại có vài phần bất đắc dĩ mà suy nghĩ: Trong một gia đình chắc cũng phải có một người đóng vai mặt đen phản diện ở trước mặt đứa nhỏ, nếu cô cũng ủng hộ Bảo Muội giống như những người khác, về sau chắc chắn sẽ chiều hư Bảo Muội, cho nên người làm mẹ như cô chỉ có thể chấp nhận bị “Chúng bạn xa lánh” mà gánh vác trọng trách nhận vai mặt đen.

Cũng bởi vì cô quyết định này mà sau này Lăng Vi quả nhiên đã trở thành người có uy nghiêm nhất trong nhà, mặc kệ là Bảo Muội bướng bỉnh hay là Bảo Đệ ngoan ngoãn, cũng đều sẽ nghe lời của Lăng Vi.

Lúc Bảo Muội biết bò, Tạ Thanh Nghiên liền lót thảm mềm trên nền gạch, ngay cả cầu thang và các góc khuất cũng không buông tha, chỉ cần ba ba có ở nhà thì mọi người sẽ thường xuyên nhìn thấy hai cha con cùng nhau bò tới bò lui ở trên mặt đất, khi có chú ở nhà thì cũng sẽ thỉnh thoảng gia nhập vào đội bò đua này.

Vì thế người trong biệt thự của nhà họ Tạ thường xuyên có thể nhìn thấy một cảnh tượng như thế này: Đường đường là ông chủ lớn của tập đoàn Tạ thị và thầy giáo Thanh Hoa dạy học ở đại học Bắc Kinh lại bị một đứa bé gái tầm bảy tám tháng dẫn đầu bò bò từ trên lầu xuống dưới lầu. Những lúc thế này đều xin miễn tiếp khách, bởi vì mẹ Tạ cảm thấy có chút mất mặt.

“Mang thai ngốc ba năm, lời này cũng thích hợp dùng với người làm cha!”
Mẹ Tạ cảm khái than thở nói.

Nhưng mấy chuyện gây mất mặt này so với Bảo Muội đáng yêu thì lại có vẻ không mấy quan trọng.

Lúc Bảo Muội được bảy tháng tuổi thì lần đầu tiên sinh bệnh, vốn bảo bảo vẫn luôn khỏe mạnh nửa đêm lại bỗng nhiên nóng lên, vừa khóc vừa nháo, bảo mẫu sốt ruột hoảng hốt chạy tới gõ cửa phòng Lăng Vi, sau đó trên dưới cả nhà đều bị kinh động, toàn thân Tạ Thanh Nghiên chỉ mặc một chiếc quần tứ giác, ngay cả áo ngủ cũng không khoác vào đã trực tiếp mở cửa chạy ra.

Lăng Vi cũng hoang mang rối loạn mặc áo ngủ vào, hai tay run đến mức ngay cả dây lưng cũng không buộc được, khi chạy tới nơi thì mới phát hiện mẹ Tạ và Tạ Thanh Hoa cũng đã có mặt, lúc nào mẹ Tạ cũng giữ tóc tai gọn gàng, lúc này lại rối loạn y như ổ gà, còn Tạ Thanh Hoa thì cũng chỉ mặc một chiếc áo thun, nửa người dưới cũng là một cái quần lót tứ giác.

Mẹ Tạ sốt ruột hỏi: “Sao lại thế này sao lại thế này? Sao đột nhiên lại khóc

dữ dội như vậy?”

Tạ Thanh Nghiêן ôm Bảo Muội nhẹ nhàng dỗ dành bé, sau đó quay đầu lại nói với mẹ Tạ: “Hôm nay Bảo Muội vẫn luôn ăn không được ngon, lúc này lại khóc dữ như vậy, chắc là bụng không được thoải mái.”

Lăng Vi duỗi tay sờ lên trán của Bảo Muội, lo lắng nói: “Nóng quá.”

Tạ Thanh Hoa xen mồm nói: “Vậy còn chờ gì nữa, mau đến bệnh viện khám thử xem!”

Bảo Muội nằm ở trong lòng ngực của ba ba vừa khóc vừa nháo, còn cố gắng dùng sức cự quậy, Tạ Thanh Nghiêן gấp đến độ đôi môi run rẩy, nói với Tạ Thanh Hoa: “Mau đi lái xe, lập tức đi bệnh viện.”

Tạ Thanh Hoa nghe xong đột nhiên xoay người chạy ra ngoài, động tác nhanh hơn bình thường rất nhiều.

Còn mẹ Tạ thì lấy điện thoại ra, cũng không màng bây giờ là nửa đêm nửa hôm, trực tiếp gọi điện thoại cho viện trưởng bệnh viện tư nhân, kêu ông ấy sắp xếp một bác sĩ khoa nhi đáng tin cậy tới.

Lăng Vi tiếp nhận Bảo Muội, kêu Tạ Thanh Nghiêן đi thay quần áo rồi mới cùng cả nhà chạy tốc hành tới bệnh viện.

Cuối cùng kết quả chẩn bệnh là, Bảo Muội bị cảm lạnh đường tiêu hóa, bởi vì có phát sốt, cho nên bác sĩ cho Bảo Muội nằm viện quan sát, cũng kê thuốc cho uống, nếu không bớt nóng thì phải truyền dịch.

Lăng Vi lo lắng sốt ruột, “Bảo bảo còn nhỏ, sao truyền dịch được.”

Bác sĩ nói phải tìm mạch máu ở trên trán, người một nhà nghe xong đều cảm thấy không rét mà run, trong lòng cầu nguyện bảo bảo không cần phải truyền dịch.

Sau khi sắp xếp xong chuyện nằm viện, Tạ Thanh Hoa liền chở Mẹ Tạ về

nhà, để hai vợ chồng Tạ Thanh Nghiênn và Lăng Vi ở lại chiếu cố Bảo Muội, bởi vì bị đau bụng, cho nên thường thường Bảo Muội vẫn sẽ khóc nháo một hồi, Tạ Thanh Nghiênn không nỡ buông bé xuống, vì vậy vẫn luôn bế trên tay, lúc bé khóc thì dịu dàng dỗ dành bé.

Nhưng khi sắp tới hừng đông, Bảo Muội vẫn sốt cao không lùi, cuối cùng bác sĩ quyết định truyền dịch cho Bảo Muội, Lăng Vi vừa nghe hai chữ truyền dịch, nước mắt không hề báo động trước đã rơi xuống, trái tim cũng thất lại, sau khi Tạ Thanh Nghiênn nhìn thấy thì liền dùng một tay ôm Bảo Muội một tay ôm cô, an ủi nói: “Đừng lo lắng, truyền dịch xong sẽ tốt lên thôi.”

Kết quả, trước khi truyền dịch, Bảo Muội vừa bị tẩy da lại vừa bị cạo một ít tóc, Tạ Thanh Nghiênn vốn còn có thể an ủi Lăng Vi một chút, thì lúc này sắc mặt cũng đã thay đổi, ánh mắt khi nhìn về phía y tá giống như muốn giết người vậy, y tá bị ánh mắt của anh dọa sợ, cũng không dám ghim kim cho Bảo Muội, cuối cùng phải chạy đi kêu y tá trưởng tới, y tá trưởng có kinh nghiệm phong phú, cũng thường xuyên chích thuốc, cho nên một phát đã ghim chuẩn xác.

Bảo Muội bị chích đau oa oa khóc lóc, tay chân còn cố gắng dùng sức vùng vẫy, Lăng Vi giúp ôm chân nhỏ của bé lại, thấy bé như vậy cũng khóc thành một vũng nước mắt.

Đối với mấy phụ huynh lần đầu làm cha mẹ như thế này, y tá trưởng cũng gặp nhiều rồi, sau khi cố định kim tiêm xong lại an ủi: “Sau khi truyền nước thuốc này vào rồi sẽ nhanh chóng hạ sốt thôi, hai người đừng quá lo lắng.”

Lăng Vi vội vàng nói lời cảm ơn bà ấy, lúc này y tá trưởng mới phát hiện thì ra đối phương là ngôi sao nổi tiếng Lăng Vi! Nhưng bây giờ thấy cảm xúc của hai vợ chồng bọn họ đều không được tốt, y tá trưởng cũng không dám xin bọn họ ký tên.

Chờ tới khi Tạ Thanh Nghiênn ôm Bảo Muội đã bình tĩnh trở lại dựa ngòii vào đầu giường thì lúc này Lăng Vi mới chậm chạp phát hiện, trên mặt Tạ Thanh Nghiênn vẫn còn treo một hàng nước mắt chưa kịp lau khô. Lăng Vi cũng

không nói gì, chỉ lấy khăn giấy tự lau nước mắt cho mình, sau đó lại rút ra một tờ khác ra lau cho anh.

Tạ Thanh Nghiên thở dài: “Nhất thời không nhịn được.”

Lăng Vi nói: “Em hiểu mà, một kim vừa rồi quả thực giống như đâm vào trong tim của em vậy.”

Tạ Thanh Nghiên cúi đầu hôn hôn Bảo Muội, “Chúng ta vẫn quá sơ ý.”

Lăng Vi lắc đầu: “Ai đều không muốn nhìn thấy Bảo Muội sinh bệnh, nhưng không có đứa nhỏ nào không bao giờ sinh bệnh cả.”

Sáng sớm ngày hôm sau, Bảo Muội rút cuộc cũng bớt nóng, sau đó nặng nề đi vào mộng đẹp.

Sau này người trong nhà đều chiếu cố Bảo Muội càng thêm cẩn thận tỉ mỉ, bởi vì lần sinh bệnh này đã để lại bóng ma tâm lý trong lòng tất cả mọi người, đặc biệt là Tạ Thanh Nghiên, lúc sau mỗi lần nhìn thấy kim tiêm, anh đều sẽ bị choáng váng đầu!

Chương 141: Phiên ngoại Lam Nhược (1)

Ánh đèn rực rỡ chiếu sáng khắp yến hội ở bên trong đại sảnh, mọi người mặc quần áo ngăn nắp chỉnh tề, trên mặt ai cũng đeo một mặt nạ giả tạo của chính mình, bưng ly chân cao đi tới đi lui, tự cho mình là người thuộc tầng lớp thượng lưu, bọn họ tụ họp tập năm tập ba lại với nhau nhỏ giọng nói chuyện phiếm, có lẽ đang về đề tài đang nóng nào đó.

Lam Nhược bưng ly đi một vòng khắp đại sảnh chào hỏi với người quen xong, sau đó tìm góc an tĩnh ngồi xuống nghỉ ngơi.

Từ sau khi cô đến Mexico sinh con trở về, trong ba năm nay, cô vẫn luôn là người bay ở trên trời, trong một năm nhất định sẽ có mấy tháng là ở lại Mexico, cái này làm cho thời lượng công việc của cô ít đi rất nhiều, công việc ít, cơ hội lộ diện không nhiều lắm, danh tiếng tự nhiên cũng đi xuống, ba năm nói dài không dài, nói ngắn cũng không ngắn, cô sớm đã rút khỏi thời kỳ đang nổi rồi, giá trị con người cũng giảm bớt theo từng năm, nhưng may mắn năm đó cô nhận lúc còn nổi tiếng liều mạng một phen, hiện giờ cũng mới có vốn liếng để tiếp tục sống một cuộc sống an nhàn.

Cuộc đời chính là như thế, có được có mất, cô đánh mất đi công việc làm cô sáng như mặt trời ban trưa, nhưng lại có được một thiên thần đáng yêu làm bạn.

Nếu thời gian trở lại ba năm trước, thì cô vẫn sẽ không chút do dự lựa chọn như cũ.

Tiệc rượu đi qua một nửa, Lam Nhược nhìn thời gian, cảm thấy bây giờ mình có thể đi rồi, đêm nay cũng không thu hoạch được gì, bây giờ danh tiếng của cô không bằng từ trước, rất nhiều nhà làm phim đều sẽ không xếp cô vào đầu danh sách để lựa chọn, không giống Lăng Vi vừa mới cầm giải

ảnh hậu, cho dù cô ấy một năm chỉ nhận một bộ phim thì cũng có một đồng người mang kịch bản đến để cô ấy lựa chọn.

Trước khi rời đi, cô đang chuẩn bị đi tìm chủ nhân của yến hội để từ biệt thì kết quả lại nhìn thấy chủ nhà đang đi nhanh về phía cổng lớn, mà ở cửa, cả đám người cũng đồng loạt xông vào lên.

Rất nhanh, Lam Nhược đã nghe được trong đám người có người đang nhỏ giọng thảo luận.

Người qua đường A: “Là Lục Khuynh.”

Người qua đường B: “Không ngờ lại thật sự có thể mời được anh ta đến.”

Người qua đường A: “Nghe nói chủ nhà và anh ta có chút giao tình.”

Người qua đường B: “Đợi lát nữa chúng ta có cần đi lên chào hỏi hay không?”

Bây giờ Lục Khuynh đang rất nổi tiếng, đi qua làm quen cũng rất tốt.”

Người qua đường A: “Đúng vậy, không lâu trước đây anh ta mới từ nước ngoài ôm cúp gấu vàng trở về, bây giờ đang rất nổi bật nha!”

.....

Tin tức Lục Khuynh đoạt giải được truyền thông khoe khoang mấy ngày, Lam Nhược cũng có nhìn thấy, lúc ấy cô đang chơi trò chơi với Đoàn Đoàn, khi biết được sự nghiệp của người đàn ông này lại nâng cao một bước, tự đáy lòng cô cũng cảm thấy vui thay anh ta, sau đó cũng gửi tin nhắn tới chúc mừng anh ta, nhưng có thể do anh ta quá bận, không kịp trả lời lại, chờ đến buổi tối ngày hôm sau, anh ta mới gửi lại hai chữ cảm ơn.

Lam Nhược cầm di động, nhìn hai chữ mới gửi tới kia xong lại lẳng lặng phát ngốc trong chốc lát, nghĩ thầm như vậy cũng khá tốt, Lục Khuynh chưa từng có hứa hẹn cái gì, cô cũng chưa từng chờ mong cái gì, Đoàn

Đoàn là tự cô sinh, không liên quan gì tới anh ta cả, chỉ cần về sau bọn họ vẫn luôn duy trì loại quan hệ khi gần khi xa như thế này, Lục Khuynh vĩnh viễn cũng sẽ không biết tới sự tồn tại của Đoàn Đoàn.

Nhưng thật không ngờ một cái tiệc rượu nhỏ nhỏ như vậy, cũng có thể mời một tôn đại thần như anh ta đến, Lam Nhược cũng có chút bất ngờ, nhưng cô hoàn toàn lại không có ý nghĩ muốn đi lên xem náo nhiệt.

Cô tìm một người quen nhờ anh ta giúp cô tìm tới chỗ chủ nhà để từ biệt, lúc sau Lam Nhược cũng không quay đầu lại đi thẳng ra cửa trở về.

Sau khi Lam Nhược đi rồi, người quen kia cũng định rời đi, cho nên cũng nói lời từ biệt chủ nhà, “Đúng rồi, Lam Nhược kêu tôi nói ông một tiếng, cô ấy có việc gấp đi trước.”

Chủ nhân buổi yến hội cười nói: “Cô ấy cũng là một người bận rộn.”

Lục Khuynh đang nói chuyện với người khác ở bên cạnh, sau khi nghe nhắc đến tên của Lam Nhược thì quay đầu hỏi lại hỏi chủ nhà: “Hôm nay Lam Nhược có tới?”

Chủ nhà gật đầu, “Đúng vậy, gần đây cô ấy có chút thời gian, cho nên tôi mời cô ấy tới đây, đêm nay mời tới không ít nhà làm phim, nhưng bây giờ xem ra, kết quả cũng không phải quá lý tưởng.”

Lục Khuynh nhướn mày, “Bây giờ cô ấy không nhận vai nữa sao?”

Năm trước anh ta nhận diễn hai bộ phim điện ảnh được hùn vốn, cho nên vẫn luôn ở nước ngoài, vì thế cũng không hiểu nhiều về tình trạng gần đây của Lam Nhược.

Chủ nhà cũng khá quen thuộc với Lam Nhược, cho nên cũng biết đến tình huống của cô, nói: “Ba năm trước cô ấy vô duyên vô cớ nghỉ ngơi hơn nửa năm, sau đó danh tiếng cũng không bằng lúc trước nữa, giới giải trí có mới nói cũ, tình huống như vậy rất bình thường, sau này cô ấy trở về, cơ bản không nhận được bộ phim nào lớn, theo tôi được biết, bây giờ đại bộ phận

tài nguyên của cô ấy đều là do bạn tốt Lăng Vi của cô ấy giới thiệu cho cô ấy, có thể quen biết được người bạn như vậy, cũng là phúc của cô ấy.”

Hai chữ Lăng Vi lại vô hình tác động vào chỗ đen tối trong lòng anh ta, ánh mắt của anh ta lóe lên một chút, sau đó cũng nói theo: “Tình cảm của hai người đó đúng là rất tốt.”

Những gì mà ba người cùng trải qua ở trong đoàn phim giống như một bức ảnh đã bị ố vàng, lẳng lẳng đánh sâu vào trong lòng anh ta.

Khi Lam Nhược về đến nhà thì dì nói mới chín giờ Đoàn Đoàn đã ngủ rồi, nghe được tin ngày mai sẽ đến nhà trẻ, nó còn rất tò mò hỏi rất nhiều chuyện, nghe nói Bảo Muội sẽ cùng đi còn nháy nháy ở trên giường một hồi lâu.

“Bảo Muội chính là thiên sứ nhỏ người gặp người thương, ngay cả Đoàn Đoàn cũng trốn không thoát khỏi mị lực của con bé.” Lam Nhược cười nói.

Dì gạt đầu nói: “Lần trước con dẫn nó đi tìm Bảo Muội chơi, lúc trở về suốt hai ngày nó cứ nhắc mãi.”

Lam Nhược thở dài: “Ngày đầu tiên đi nhà trẻ, không biết nó có khóc nháo hay không, nghe nói có bạn nhỏ khóc cả một học kỳ luôn.”

Dì không vui nói: “Đó là nhà người khác, Đoàn Đoàn của nhà chúng ta rất ngoan ngoãn, cũng không bướng bỉnh, chắc chắn sẽ không thành vấn đề đâu.”

Có khóc nháo hay không, thì ngày mai đi nhà trẻ là biết, bây giờ cô lo lắng cái này cũng vô dụng. Lam Nhược nhẹ tay nhẹ chân đi vào phòng của Đoàn Đoàn, biết rõ nhóc đã ngủ rồi, nhưng vẫn muốn đi xem một cái mới có thể an tâm.

Độ ẩm máy điều hòa trong phòng vừa phải, Lam Nhược nhẹ nhàng nhét cánh tay nhỏ đầy thịt của nhóc vào lại trong chăn, sau đó ngồi nằm bò trên giường ngắm nhìn nhóc.

Lúc Đoàn Đoàn mới sinh ra, bởi vì đủ sữa cho nên cả người trắng trẻo mập mập, giống như một cục bột vậy, cho nên tên ở nhà của nhóc mới gọi là Đoàn Đoàn, sau này thân thể phát triển mới từ từ gầy xuống, nhưng vẫn béo hơn những đứa nhỏ cùng tuổi một chút.

Đoàn Đoàn lớn lên có nhiều chỗ giống cô, mặt mũi rất tinh xảo, nhưng cái mũi rất cao, giống cha của nhóc, ngày thường lúc Lam Nhược chơi với nhóc sẽ nhìn chăm chăm nghiên cứu Đoàn Đoàn, xem trên người nhóc còn có chỗ nào giống cha nữa không, sau đó cô phát hiện, tay của Đoàn Đoàn cũng không giống cô, giống cha nhóc.

Ngồi một hồi, Lam Nhược mới trở về phòng tắm rửa, mới vừa ra khỏi phòng tắm đã nhận được cuộc gọi video của Lăng Vi, “Chị Lam Nhược, làm sao bây giờ, em thật khẩn trương.”

Lam Nhược trợn trắng mắt, “Từ một tuần trước em đã nói em khẩn trương rồi.”

Lăng Vi gãi gãi đầu, “Đúng vậy, nghĩ đến chuyện Bảo Muội muốn ngốc cả ngày ở một toàn hoàn cảnh lạ lẫm, em lập tức cảm thấy khẩn trương.”

Lam Nhược thở dài nói: “Ông chủ Tạ thì sao? Em kêu anh ấy an ủi em đi.”

“Đừng nói nữa.” Lăng Vi lau mặt, “Anh ấy càng lo âu hơn cả em nữa, chị biết trước đó anh ấy nói với em như thế nào không?”

Lam Nhược xoa tóc, “Nói như thế nào?”

“Anh ấy nói Bảo Muội không cần thiết đi nhà trẻ, tìm một giáo viên tới nhà dạy là được rồi rồi! Mẹ em còn cảm thấy ý tưởng này của anh ấy không tồi!” Lăng Vi nói xong còn nghịch ngợm làm ra động tác phát điên, “Cũng may Thanh Hoa còn tương đối lý trí, chú ấy nói phải để Bảo Muội kết nhiều bạn một chút, hiểu thêm về thế giới bên ngoài.”

Người cao ngạo lạnh lùng như Lam Nhược, nghe xong lời này cũng nhin

không được cười thành tiếng, “Ông chủ Tạ đang muốn nhốt Bảo Muội trong nhà cả đời sao?”

Lăng Vi bất đắc dĩ, “Em thấy có thể anh ấy thật sự đã nghĩ như vậy đó.”

Lam Nhược:.....

“Cũng may được học cùng lớp với Đoàn Đoàn, tốt xấu gì cũng có người quen.” Lăng Vi nói.

“Em cứ an tâm đi ngủ một giấc đi, ngày mai tự mình đưa con bé đi.”

“Em và Thanh Nghiên đều sẽ đi, nhưng đêm nay em chắc chắn sẽ mất ngủ!”

Lam Nhược:.....

Sáng sớm hôm sau, Lam Nhược tự mình dẫn Đoàn Đoàn đi nhà trẻ, đó là một trường học quý tộc quốc tế có thể dạy thẳng tiếp lên tới cấp hai, con trai lớn Tạ Tử Du của Lăng Vi cũng đi học ở đây.

Đoàn Đoàn vừa lên xe đã luôn miệng hỏi cô có phải Bảo Muội cũng sẽ đến trường học hay không, sau khi nhận được câu trả lời chắc chắn của Lam Nhược, nhóc con liền ngâm nga suốt dọc đường đi, bộ dáng nhìn như đang rất chờ mong.

Kết quả không biết có phải hôm nay vận may kém hay không, mà xe mới vừa đi đến một nửa đã bị hư, lại còn không biết xui xẻo thế nào mà lại chọn hư ngay trên cầu vượt, thật đúng là trước không có thôn sau không có tiệm, Lam Nhược chỉ có thể gọi điện thoại cho trợ lý, kêu cô ấy tới đây xử lý chiếc xe, còn mình thì gọi taxi chạy đến trường học.

Lúc hai mẹ xuống xe đứng ở trên đường thì phát hiện mấy chiếc xe ở bên cạnh đang không ngừng gào thét lướt qua, nhưng lại thấy không chiếc xe taxi nào, lúc này đúng lúc là giờ đi làm, bọn họ căn bản không thể đón xe ở trên cầu vượt.

“Mẹ, con sợ.” Đoàn Đoàn nhỏ giọng nói, xe thật sự quá nhiều, mặc dù bọn họ đã cố gắng đứng sát vào trong, nhưng loại hiệu ứng rung động này vẫn rất nghiêm trọng.

Suy nghĩ một chút, Lam Nhược lại ngồi xổm xuống bên cạnh nhóc, “Đoàn Đoàn không sợ, mẹ cõng con.”

Sau đó cô liền cõng Đoàn Đoàn lên đi xuống cầu, “Chờ đi xuống cầu là có thể gọi xe được rồi, Đoàn Đoàn đừng sốt ruột.”

Đoàn Đoàn nói chậm rì rì ở sau lưng cô: “Đoàn Đoàn không sốt ruột.”

Vì để phân tán lực chú ý của Đoàn Đoàn, Lam Nhược liền liên tục nói về những đề tài nhóc con cảm thấy hứng thú, vừa chọc cho nhóc vui vẻ vừa đi về phía trước

“Lam Nhược?” Đằng trước bỗng nhiên có người cao giọng gọi tên cô.

Lam Nhược ngây ra một lúc, ngẩng đầu lên nhìn về phía trước thì phát hiện ở phía trước cách đó không xa có một chiếc xe bảo mẫu đang dừng lại, thân hình thon dài của Lục Khuynh đang đứng ở ven đường nhìn cô, sau khi xác nhận thật sự là cô rồi liền vội vàng chạy tới, ngạc nhiên nói: “Thật sự là cô, sao cô lại ở bên này?”

Lam Nhược lập tức khẩn trương đến mức muốn nổi giận, “À, xe của tôi hỏng rồi, đang muốn đi xuống cầu để đón xe.”

Lục Khuynh nói tiếp nói: “Cô muốn đi đâu, tôi đưa cô đi.”

Lam Nhược có chút do dự và lo lắng, nói: “Cảm ơn, nhưng không cần, tôi xuống cầu là có thể gọi được xe rồi, anh bận rộn như vậy, tôi không làm phiền anh.”

“Không vội, tôi mới vừa kết thúc một công việc, đang chuẩn bị về nhà nghỉ ngơi.” Anh cười nói.

Sau đó không đợi cô tiếp tục cự tuyệt, Lục Khuynh đã mạnh mẽ bắt lấy cánh tay của cô, mang cô đi về phía xe bảo mẫu, “Nơi này quá nguy hiểm, chúng ta lên xe rồi nói chuyện.”

Sau khi lên xe, Đoàn Đoàn khấn trương mà chui vào trong lòng ngực của Lam Nhược, nhóc có chút sợ hãi cái chú xa lạ ở trước mắt.

Mọi người ngồi ổn định xong, Lục Khuynh mới đưa ánh mắt nhìn về phía Đoàn Đoàn, hỏi Lam Nhược: “Đứa nhỏ này là con ai?”

Lam Nhược đang muốn thuận miệng lừa anh ta nói là con của bạn mình, nhưng nghĩ đến bây giờ cô nói gì Đoàn Đoàn cũng đều nghe hiểu được, cuối cùng chỉ có thể ăn ngay nói thật, “Con tôi.”

Lục Khuynh:.....

Anh ta thật sự bị dọa rồi, bởi vì trong ấn tượng của anh ta, truyền thông chưa bao giờ đưa tin Lam Nhược đã kết hôn sinh con.

“Cô..... Kết hôn khi nào?”

Lam Nhược bình tĩnh nói: “Lúc ấy đi Mexico hơn nửa năm, chính là đi kết hôn.”

Lục Khuynh:.....

Ba năm không liên hệ, không ngờ cô đã kết hôn sinh con!

“Cô giấu cũng thật kỹ.” Lục Khuynh bắt đắc dĩ cười nói.

“Tôi lại không dựa vào lăng xê để nổi, mấy chuyện này không nhất thiết phải đi rêu rao khắp nơi.” Lam Nhược nói.

Lục Khuynh gật gật đầu, cái này đúng là phong cách làm việc của Lam Nhược.

Nếu đã lên xe, Lam Nhược cũng không hề chối từ nữa, nói ra địa chỉ trường học của Đoàn Đoàn để Lục Khuynh đưa bọn họ tới đó.

“Cái trường học này tôi biết, hình như con gái của Lăng Vi sẽ học ở đó.”

Lam Nhược nhàn nhạt cười một cái, nghĩ thầm đã qua nhiều năm như vậy, Lăng Vi cũng đã là mẹ hai đứa nhỏ, vậy mà Lục Khuynh lại chú ý tất cả các tin tức thuộc về cô ấy như cũ.

Chương 142: Phiên ngoại Lam Nhược (2)

Lần gặp nhau ba năm trước, cô không quản được trái tim mình, một bên tình nguyện cứ nghĩ rằng có thể tranh giành tình cảm, thậm chí nhân lúc say rượu mà ép buộc phát sinh quan hệ với anh, kết quả vẫn là cô tự làm tự chịu.

Nhưng thời gian chính là thuốc tẩy trắng tốt nhất, cô sớm thoát khỏi cảnh tình cảm khốn khó năm đó, thậm chí thầm cảm ơn người đàn ông này, nếu không có sự trợ giúp của anh, cô cũng không có được cậu con trai đáng yêu như thế.

Nhưng bây giờ Lăng Vi đã có gia đình được người người ao ước, anh vẫn còn nhớ nhung người ta hình như không tốt lắm nhỉ?

Lam Nhược liếm môi một cái, đoán đo nói: “Đã nhiều năm rồi, anh còn chưa bỏ được sao?”

Lục Khuynh ngẩn ra, mau chóng hiểu được ý trong lời cô, vội vàng xoa tay: “Lúc đó sau khi biết mình vĩnh viễn không có cơ hội, tôi đã bỏ được rồi, một lần thăm mền mà thôi, cũng không phải mối tình đầu, không đến mức độ ghi lòng tạc dạ.”

Lam Nhược liếc nhìn anh, “Tôi thấy anh vẫn để ý cô ấy đấy.”

Lục Khuynh thở dài nói: “Bây giờ cô ấy còn nổi tiếng hơn cả tôi, ngày nào tổng giám đốc Tạ cũng lên Weibo phát cầu lương, thỉnh thoảng truyền thông sẽ đưa tin về cô ấy, không muốn để ý cũng khó đó.”

Lam Nhược: ...

Xem ra là cô nhạy cảm quá rồi.

Lại nghe Lục Khuynh nói tiếp: “Năm đó ba chúng ta hợp tác, cô ấy mới chỉ là người mới, không ngờ chớp mắt một cái còn nổi tiếng hơn cả chúng ta.”

Lam Nhược cười khẽ: “Ai bảo cô ấy có ông chồng sủng vợ phát cuồng làm chi, chỉ hận không thể cho cô ấy những tài nguyên tốt nhất giới giải trí.”

Lục Khuynh nghe vậy cũng cười theo, ánh mắt lại dừng ở người Đoàn Đoàn, nói: “Còn cô thì sao? Chồng là người trong giới hay bên ngoài?”

Lam Nhược dừng lại hai giây, rũ mí mắt nói: “Anh ấy là người ngoài giới, chúng tôi quen nhau ở Mỹ.”

Lòng Lục Khuynh bỗng cảm thấy lòng chua xót một trận, đầu chợt lóe qua khung cảnh cô uống rượu năm đó, mặt lộ nét cười yếu ớt: “Cho nên lần này cô và anh ta về nước phát triển à?”

Lam Nhược lắc đầu, “Chúng tôi ly hôn rồi, Đoàn Đoàn ở cùng tôi.”

Lục Khuynh: ...

Lượng tin tức này thật sự quá nhiều, anh tiếp thu không được hiệu quả cho lắm.

Vì vậy ba năm qua, cô kết hôn sinh con rồi về nước.

“Một mình nuôi con chắc là vất vả lắm.”

“Không đâu, Đoàn Đoàn rất ngoan ngoãn.”

Khi đang nói chuyện, xe nhanh chóng tới trường học mới của Đoàn Đoàn, Lam Nhược cứ nói cảm ơn mãi mới bế Đoàn Đoàn xuống xe, sau đó chạy chậm vào trường.

Lục Khuynh nhìn bóng lưng cô ngày càng xa qua cửa sổ xe, thở dài không

tiếng động.

Lúc này trợ lý đứng sau mới không nhịn được nhỏ giọng thốt lên kinh ngạc: “Trời ạ, thế mà Lam Nhược đã kết hôn sinh con, con còn lên mẫu giáo rồi, cô ấy giấu giếm giỏi thật đấy!”

Lục Khuynh quay đầu lại lườm anh ta một cái, nói: “Cậu coi như không nghe thấy gì đi, nếu dám tiết lộ ra ngoài thì tôi sẽ là người đầu tiên tiêu diệt cậu.”

Trợ lý sợ hãi vội vàng che miệng lại.

"Đi thôi, về nhà." Lục Khuynh tựa vào ghế dựa, nhẹ giọng nói, hơn bốn giờ phải chụp mặt trời mọc, sau đó anh sẽ về ngủ bù.

“Anh Lục, hôm qua anh Hủy gửi một kịch bản đến cần anh phải xem xong trong hôm nay, sau đó cho anh ấy câu trả lời chắc chắn, em in kịch bản ra đặt trên bàn sách của anh rồi, lúc về anh nhớ xem nhé.”

“Cái bộ phim truyền hình tiên hiệp lần trước cậu ấy nói à?” Lục Khuynh không kiên nhẫn nói, anh đã nói khoảng thời gian này không muốn nhận phim truyền hình, người đại diện vẫn ngoan cố nhét kịch bản qua.

Trợ lý tận tình khuyên nhủ nói: "Bộ phim này thật sự rất hay, là tác phẩm lớn hiếm hoi trong hai năm vừa rồi nên anh Huy không muốn anh bỏ qua."

“Tác phẩm lớn?” Lục Khuynh đột nhiên ngồi dậy, quay đầu nhìn trợ lý, nói: “Đã xác định nữ chính chưa?”

Trợ lý nói: “Chắc là giờ vẫn đang casting, nghe nói nhiều ngôi sao nữ đang hot đều đi thử, nhưng vai nam chính thì tới tìm anh luôn.”

“Không cần xem kịch bản nữa, cậu nói với A Huy cho Lam Nhược vai nữ chính thì tôi sẽ nhận bộ phim này.” Lục Khuynh nói.

Trợ lý: ...

“Anh Lục, em hỏi lý do được không?”

Lục Khuynh nói: “Không được, còn nữa, trước khi Lam Nhược nhận vai thì đừng để cô ấy biết tôi là nam chính.”

Trợ lý: ...

Lục Khuynh nói xong lại dựa vào ghế, tiếp tục nhắm mắt nghỉ ngơi.

Anh thầm nói với mình: Quen biết đã lâu, có thể giúp cô ấy mưu tính một chút.

Đoàn Đoàn và Bảo Muội đi mẫu giáo, ngày đầu tiên vui vẻ đi học cũng vui vẻ ra về, không khóc không quấy, về nhà còn khoe phụ huynh rằng nhà trẻ chơi vui lắm, điều này khiến Lam Nhược và Lăng Vi, Tạ Thanh Nghiễn đều cảm thấy mất mát.

“Em cảm thấy mình sinh ra một cô con gái giả rồi.” Lăng Vi than phiền qua điện thoại, “Trước còn lo lắng con bé bị người nhà chiều hư, không ngờ không yếu đuối chút nào, lại còn không biết học dáng vẻ nữ hán tử của ai nữa!”

“Không phải là chuyện tốt sao?” Lam Nhược cười nói.

“Cảm giác hơi sai sai.” Lăng Vi nói.

“Con bé như vậy tốt mà, ai quy định con gái thì phải mảnh mai, nữ hán tử mới không bị bắt nạt nhé.”

“Cũng đúng.”

Cúp điện thoại, Lam Nhược quay đầu nhìn Đoàn Đoàn đang tự chơi xếp gỗ, nghĩ thầm có phải con trai ngoan ngoãn quá cũng không tốt nhỉ?

Đoàn Đoàn thấy mẹ gọi điện thoại liền nói: “Mẹ, Bảo Muội nói bố em ấy lợi

hại lắm, có thể xây dựng nhà cao tầng.”

Lam Nhược: ...

Đoàn Đoàn nói tiếp: “Còn bố con đâu ạ? Bố có xây được không mẹ?”

Lam Nhược suy nghĩ một chút, nói: "Không sao, mẹ cũng biết xây nhà cao tầng mà, mẹ xây cùng con nhé.”

Đầu nhỏ của Đoàn Đoàn không nhớ được nhiều chuyện, nghe mẹ muốn chơi với mình, cậu bé lập tức ném đề tài về bố ra sau đầu, “Vâng ạ, mẹ xây cao cao cao!”

Lam Nhược: “Được.”

Đúng là cô có thể cho Đoàn Đoàn cuộc sống không buồn không lo nhưng đứa trẻ vẫn vô thức hỏi về bố, bây giờ còn gặt được tốt nhưng sau này lớn lên thành bé lại hỏi thì cô nên trả lời như thế nào, nói bố nó chết rồi à? Emmmm... Cảm giác như đang nguyên rửa Lục Khuynh ấy.

Nửa tháng sau, Lam Nhược nhận được một kịch bản, là nữ chính một tác phẩm tiên hiệp cổ phong, khi nhận được kịch bản, Lam Nhược hơi ngây ngốc, đã ba năm rồi cô chưa nhận được phim truyền hình khủng như vậy.

Cô nghĩ là Lăng Vi giới thiệu tài nguyên cho mình nên gọi điện thoại đến cảm ơn, “Có phải em lại lén lút đề cử giúp chị không?”

Lăng Vi nghe cô đọc tên kịch bản, giật mình nói: “Thật sự không phải em đâu, dạo này những ngôi sao nữ hơi phát trong giới giải trí đều được gọi đi casting đó, chị không biết hả?”

Lam Nhược: ...

“Nghỉ hè trước chị còn ở Mỹ, bận rộn chuyện Đoàn Đoàn đi học, đúng là trước kia công ty có hỏi chị có muốn đi casting một đoàn phim không nhưng chị bận quá nên từ chối rồi.” Lam Nhược nói.

“Cho nên bây giờ bọn họ đến tìm chị casting sao?” Lăng Vi hỏi.

Lam Nhược hít sâu một cái, nói: “Không, bọn họ xác định chị là nữ chính.”

Lăng Vi: ...

“Chị Lam Nhược, chị trúng số rồi! Xem ra ngày nổi tiếng trong tầm tay chị đó!”

Lam Nhược vẫn cảm thấy khó mà tin nổi: “Thật sự có chuyện tốt thế hả? Tự dưng có một đĩa bánh rơi từ trên trời xuống?”

Lăng Vi nói: “Chị đừng buồn lo vô cớ nữa, phải tin vào thực lực bản thân, có chúng em bảo kê đây, chị còn phải sợ ai bắt nạt chị nữa hay sao?”

Lam Nhược ấm lòng, thấp giọng nói: “Cảm ơn em, Tiểu Vi.”

“Giữa hai chúng ta nói lời này làm gì.”

Cơ hội tốt như vậy, Lam Nhược căn bản không có cách từ chối, cứ theo lời Lăng Vi mà làm, cô có thực lực, chỉ thiếu một tác phẩm để nổi lên, cơ hội đang đặt trước mắt, cô không nắm chắc thì thật ngốc.

Sau khi khẳng định câu trả lời chắc chắn, Lam Nhược thuận miệng hỏi một câu, “Vẫn chưa xác định được nam chính sao?”

Nhân viên công tác bên kia trả lời: “Hiện còn đang đàm phán.”

Là tiểu sinh ưu tú nào có lưu lượng lớn sao? Tác phẩm phim truyền hình lớn như vậy, còn chưa đàm phán được thì hẳn phải tai to mặt lớn.

Mãi đến ngày quay thử, Lam Nhược mới nhìn thấy vai nam chính trong truyền thuyết, đúng là tai to mặt lớn thật, chính là Lục Khuynh vừa nhận giải Gấu vàng!

Giới giải trí thật sự rất nhỏ, vòng đi vòng lại ba năm, thế mà hai người lại cùng quay một bộ phim truyền hình, nhưng lấy giá trị của Lục Khuynh hiện giờ, có lẽ quay phim truyền hình cũng có giá trên trời.

“Khéo thật đấy.” Lam Nhược xa cách chào hỏi anh.

Lục Khuynh mặc trường bào màu trắng, thoạt nhìn có vài phần tiên phong đạo cốt*, “Không khéo lắm đâu, tôi biết em là nữ chính mới nhận đóng, đóng phim cùng em tương đối nhẹ nhàng.”

(*) Tiên phong đạo cốt: Cốt cách dáng dấp của bậc tiên, phong độ siêu việt thoát tục.

Lời này nghe còn có lớp nghĩa khác, Lam Nhược thầm nhắc nhở mình đừng nghĩ lung tung. Trong quá trình đóng phim chung ba năm trước, đúng là hai người ngầm hiểu nhau nhiều hơn người bình thường, dù là ánh mắt hay động tác đều có thể phối hợp khăng khít, là loại ăn khớp không tên mới khiến Lam Nhược tim đập thành thịch không tự chủ được.

Giờ lại trải nghiệm thêm lần nữa, Lam Nhược tin mình có thể khống chế tốt cảm xúc.

Đổi góc độ suy nghĩ, tác phẩm lớn này có Lục Khuynh gia nhập, hoàn toàn như hổ thêm cánh, thêu hoa trên gấm. Chỉ cần phim truyền hình ăn khách, tự nhiên Lam Nhược cũng được thơm lây.

Lúc Lam Nhược đóng phim đều gửi Đoàn Đoàn ở nhà Lăng Vi, dì cũng qua theo hỗ trợ trông nom. Dù sao Đoàn Đoàn được chơi đùa cùng mấy đứa bé nhà họ Tạ cũng không cô đơn, chỉ khi trò chuyện video sẽ thỉnh thoảng làm nũng nói nhớ mẹ.

Mỗi lúc ấy, Lam Nhược đều cảm thấy lực bất tòng tâm, cô có thể cho Đoàn Đoàn cuộc sống an nhàn vô hạn tình yêu nhưng cô không thể cho thằng bé một gia đình hoàn chỉnh có bố.

Hôm nay là Chủ nhật, Lam Nhược nhân lúc không phải đóng phim lại gọi

video nói chuyện phiếm với Đoàn Đoàn, bên kia Đoàn Đoàn nói sáng nay đã bóng với anh trai Tử Du và Bảo Mọii trong sân bóng rất vui.

“Mẹ, trung thu mẹ có về không ạ?” Đoàn Đoàn hỏi, “Dì Tiểu Vi nói trung thu muốn ăn bánh trung thu và ngắm trăng, ngắm trăng là gì ạ?”

“Là ngắm nhìn mặt trăng đó con.”

“Mặt trăng có gì đáng xem đâu.” Đoàn Đoàn không hiểu.

“Ừm... Mặt trăng trung thu sẽ khá đẹp.” Lam Nhược nói.

“Vậy mẹ sẽ về chứ?” Đoàn Đoàn chớp mắt, ngây thơ lại mong mỏi hỏi cô.

Lam Nhược: ...

Lần đóng phim này rất căng thẳng, trung thu chắc chắn phải ở lại đoàn phim, thực sự không có cách nào chạy về, nhưng Lam Nhược thấy để Đoàn Đoàn ở nhà họ Tạ trong trung thu cũng không ổn lắm.

Dường như nhìn thấu suy nghĩ của cô, một giọng nói phía sau giải quyết ưu phiền của cô, người kia nói: “Trung thu đưa con trai cô tới đây là được.”

Lam Nhược đột nhiên quay đầu lại, ngoài ý muốn thấy Lục Khuynh đứng sau lưng, đang híp mắt nhìn mình cười nói: “Tôi không cố ý nghe trộm, chỉ đúng lúc đi qua thôi.”

Lam Nhược: ...

Lục Khuynh tiếp tục nói: “Chắc hẳn cô không có thời gian về nhà, vậy hãy cho đứa bé đến đây chơi mấy ngày đi, sau đó xin nghỉ vài hôm có thể cùng đón Quốc khánh, rất tốt.”

Không thể phủ nhận, đề nghị của Lục Khuynh khiến Lam Nhược rất động lòng, đã mấy cuối tuần cô không được ôm Đoàn Đoàn một cái, lòng cũng nhớ muốn chết nhưng không muốn biểu hiện ra thôi.

Nhưng nếu để thằng bé đến đây, ắt hẳn sẽ tiếp xúc với Lục Khuynh, lúc đó có thể bị anh nhìn ra đầu mối gì không?

Cuối cùng, lòng nhớ con trai chiến thắng tất cả, Lam Nhược quyết định để dì đưa Đoàn Đoàn đến đây cùng đón trung thu.

Chương 143: Phiên ngoại Lam Nhược (3)

Lam Nhược thân là một minh tinh, căn bản không có chuyện riêng tư gì đáng nói, cho nên ba năm qua cô vẫn để Đoàn Đoàn ở nước ngoài, chỉ sợ cậu bé bị lộ ra ánh sáng, ảnh hưởng đến cuộc sống hàng ngày. Đoàn Đoàn còn nhỏ, không biết gì về thế giới này, cô không muốn cậu tiếp xúc quá sớm với thiện ý hay ác ý bên ngoài.

Nhưng cuộc sống luôn gây khó dễ, sự nghiệp của cô ở trong nước, để Đoàn Đoàn ở nước ngoài lại không yên tâm làm việc được. Sau khi suy xét, cô vẫn đón Đoàn Đoàn về nước để thằng bé sống cùng mình, cho dù bị lộ ra ánh sáng cô cũng thừa nhận. Đây là sự lựa chọn của bản thân cô, cô chưa bao giờ hối hận.

Nhưng trước khi bị lộ ra ánh sáng, có thể giấu bao lâu thì giấu bấy lâu, ít ra tạm thời có thể sống yên bình.

Trước trung thu một ngày, dì và Đoàn Đoàn ngồi máy bay đến căn cứ điện ảnh tìm cô, Lam Nhược giải thích với đoàn phim Đoàn Đoàn là con của người thân.

Nhiều người đều nửa tin nửa ngờ, bởi vì Đoàn Đoàn lớn lên thật sự rất giống Lam Nhược.

Sau đó Lục Khuynh vẫn đứng ra, làm chứng thằng bé là người thân của cô mới khiến mọi người không nghi ngờ nữa.

Buổi tối về khách sạn, Lam Nhược đặc biệt cầm vài túi đồ ăn vặt đặc sản gõ cửa phòng Lục Khuynh, “Cảm ơn anh.”

Lục Khuynh vừa mới tắm xong, khoác áo choàng tắm, tóc ướt nhỏ giọt, anh

thấy đồ ăn vặt trên tay cô, đưa tay nhận lấy không hề khách sáo, “Không cần cảm ơn, muốn vào ngồi một lúc không?”

Lam Nhược nhíu mày, cô nam quả nữ không thích hợp ở chung một căn phòng, vì vậy nói: “Không tiện lắm, tôi còn phải về chơi xếp gỗ với Đoàn Đoàn.”

Không biết tại sao vừa nghĩ Lam Nhược sinh con cho người đàn ông khác, anh lại thấy phản cảm, nhưng thấy Đoàn Đoàn đáng yêu khiến anh không ghét nổi, thậm chí còn có loại kích động muốn ôm thằng nhóc vào trong lòng xoa bóp một phen, Lục Khuynh không hiểu nổi suy nghĩ của bản thân.

(*) Bộ xếp gỗ của Đoàn Đoàn:

幼儿园小班主题教案-搭积木- 5068儿童网

“Thằng bé vẫn chưa ngủ à?” Anh hỏi.

Lam Nhược bắt đắ dĩ nói: “Mới 8 giờ rưỡi còn sớm mà, thằng bé phải chơi đến ít nhất 10 giờ cơ.”

Hai người không nói thêm quá hai câu, Lam Nhược nói tạm biệt rời đi. Lục Khuynh chống một tay lên khung cửa, nhìn bóng dáng cô rời đi, tâm trạng không quá vui vẻ, anh có thể cảm nhận được rõ Lam Nhược xa cách mình.

Đây chẳng phải kết quả trước kia anh mong muốn ư? Ba năm trước anh không chấp nhận cô, bây giờ còn chờ mong gì nữa?

Lúc đó anh còn chưa hết yêu thầm Lăng Vi, tất nhiên không thể tiếp nhận được tình cảm của Lam Nhược, dù hai người say rượu mất lý trí cũng vẫn chọn cách coi đó là chuyện tình một đêm.

Bây giờ ngẫm lại một chút, khi đó anh thật sự rất cặn bã.

Lục Khuynh liếc nhìn túi đồ ăn vặt trên tay, phát hiện hương vị chủ yếu bên trong đều là món anh thích, không khỏi lại thở dài tiếp.

Lam Nhược đưa quà cảm ơn xong, quay về phòng mình chơi với Đoàn Đoàn, điều kiện bên này không tốt như ở nhà, ở nhà họ Tạ, nhưng Đoàn Đoàn vẫn rất vui vẻ, khi lăn lộn trên giường còn ngửi được mùi hương thuộc về mẹ.

Dì đang thu dọn đồ đạc trong phòng, bà cảm thấy không có mình ở đây, Lam Nhược sống quá tạm bợ, vừa dọn vừa cần nhàn chuyện của Đoàn Đoàn, Lam Nhược và Đoàn Đoàn đã quen bà lắm nên cũng để kệ bà nói.

Thấy Lam Nhược trở về, Đoàn Đoàn vui mừng hỏi: “Mẹ ơi chơi xếp gỗ nào.”

Đoàn Đoàn rất thích chơi xếp gỗ xây các loại nhà, còn có thiên phú xếp được nhiều tạo hình thật sự làm Lam Nhược giật mình, không biết điểm này có phải giống Lục Khuynh không.

“Hôm nay Đoàn Đoàn định xây nhà gì thế?”

“Xây biệt thự ạ, giống như nhà Bảo Muội, có sân đá bóng được nữa.”

Lam Nhược: ...

Thật sự rất muốn nói với thằng bé, không phải ai cũng mua được sân to để đá bóng đâu con.

“Được, chúng ta xây cái sân to nhé.”

Giữa lúc hai người vui đầu vào xếp gỗ, cửa phòng bị gõ, lúc này còn ai tới thế?

Lam Nhược nghi hoặc đi mở cửa, phát hiện Lục Khuynh mặc đồ thể thao rộng rãi đứng bên ngoài, tuy hơn ba mươi tuổi nhưng nhìn anh mặc bộ trang phục này trẻ ra mười tuổi là ít.

“Có việc à?”

“Không ngủ được, muốn tìm con trai em chơi.”

Lam Nhược đứng ở cửa do dự một chút, cô thật sự hơi sợ Đoàn Đoàn và Lục Khuynh tiếp xúc nhiều.

Lục Khuynh nhíu mày, “Sao thế, không tiện hả? Phòng em còn có dì nữa cơ mà?”

Lam Nhược: ...

Cuối cùng chỉ có thể mở rộng cửa để anh vào.

Đoàn Đoàn và Lục Khuynh đã gặp mặt hai lần, lần này thấy anh không còn xấu hổ nữa, còn rất lễ phép nói “Chào chú ạ.”

Ánh mắt Lục Khuynh dịu dàng, cười đi đến, “Đang chơi gì vậy?”

Đoàn Đoàn nói: “Cháu xây sân, sân thật là lớn.”

Lục Khuynh hỏi: “Lớn thế nào? Có đá bóng được không?”

Đoàn Đoàn gật đầu mạnh, nói: “Sao chú biết ạ?”

Lục Khuynh nói: “Vì chú thích đá bóng mà.”

Ánh mắt Đoàn Đoàn sáng ngời, hăng hái nói: “Cháu cũng thích nữa!”

Lục Khuynh rất ngạc nhiên, “Thật hả? Phòng chú có bóng đá, mai có thời gian chúng ta chơi cùng nhau được không?”

Đoàn Đoàn nghe vậy lập tức quay đầu nhìn Lam Nhược, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy chờ mong, “Mẹ ơi, con chơi đá bóng với chú được không?”

Lam Nhược thở dài, “Được thôi.”

“Thật ạ!! Chú, ngày mai chúng ta chơi cùng nhau nha!”

Vì có giao hẹn, tình hữu nghị giữa hai người đàn ông lập tức thăng hoa.

Lam Nhược nhìn khuôn mặt tươi cười của bọn họ, bỗng nhiên cảm thấy lòng xót xa và áy náy, rõ ràng hai người này là cha con ruột nhưng cô lại khiến họ như người xa lạ.

Năm đó cô oán giận Lục Khuynh không đáp trả tình cảm của mình, nhưng cách làm của cô cũng không tốt đẹp, lén lút sinh con của anh lại cướp quyền làm cha của anh, ngẫm lại mới thấy đây là một chuyện tàn nhẫn thế nào.

“Lúc nhỏ chú ước mơ trở thành một kiến trúc sư, xây tòa nhà chọc trời cao nhất thế giới.” Lục Khuynh cười nói.

Lam Nhược hơi ngẩn người, quay đầu nhìn anh, nói: “Trước kia Đoàn Đoàn cũng nói với tôi muốn xây tòa nhà chọc trời cao nhất thế giới.”

Hai cha con này cũng ngẫm hiểu nhau quá đi mất, ngay cả ước mơ sở thích cũng giống nhau nữa.

Lục Khuynh ngạc nhiên, “Thật hả? Vậy thì hay quá, sau này Đoàn Đoàn phải thật cố gắng nhé.”

“Vâng ạ!” Đoàn Đoàn đáp lời.

Sau đó, hai người đàn ông một lớn một nhỏ nằm nhoài ra sàn, hoàn thành một cái sân lớn và một đồng nhà cao tầng, mãi đến khi Đoàn Đoàn bắt đầu gà ngủ gật, Lục Khuynh mới chưa hết thòm thèm rời đi.

Lam Nhược tiễn khách xong quay đầu lại thấy dì bé Đoàn Đoàn lên giường, cô vội vàng tới giúp đỡ thu dọn chăn, nghe dì nhỏ giọng nói: “Đêm nay Đoàn Đoàn chơi rất vui vẻ, thằng bé rất thích Lục tiên sinh.”

Lam Nhược cười, “Trẻ con đùa nào chẳng vậy, cứ thấy người tài giỏi đều sùng bái mù quáng mà.”

Dì còn nói: “Không ngờ tính cách ngằm của Lục tiên sinh hiền hòa như thế, hôm nay thấy cậu ấy đóng phim ở trường quay rõ ràng còn rất lạnh lùng hung hãn.”

“Cái đó gọi là kỹ xảo biểu diễn, nhân vật ra sao thì diễn vậy.”

Dì cảm thán, “Hai người đều giỏi thật.”

Qua trung thu là tới Quốc khánh, dưới sự trợ giúp của Lục Khuynh, Lam Nhược tranh thủ được hai ngày nghỉ, quyết định đưa Đoàn Đoàn ra ngoài chơi. Vì thân phận cô đặc biệt nên sau khi về nước chưa từng dẫn Đoàn Đoàn ra ngoài chơi thỏa thích.

“Ngoại thành có một vườn bách thú quy mô không nhỏ, còn có động vật biểu diễn, em có thể đưa Đoàn Đoàn tới chơi.” Lục Khuynh dùng điện thoại tìm kiếm khu vui chơi gần đây, nói với Lam Nhược, tuy anh không thể ra ngoài đi chơi cùng nhưng vẫn cực kỳ để ý tới chuyện của bọn họ.

Ở chung mấy ngày nay, Lục Khuynh và Đoàn Đoàn đã kết tình hữu nghị sâu đậm, cùng xếp gỗ, cùng đá bóng, đều là những chuyện không phải sở trường của Lam Nhược, Lục Khuynh lại có thể chơi rất cừ. Lam Nhược biết nếu còn vậy nữa sẽ rất nguy hiểm nhưng không có cách từ chối nụ cười của Đoàn Đoàn, khi chơi cùng Lục Khuynh, Đoàn Đoàn thật sự rất vui vẻ, có lẽ đây là tính huyết thống trời sinh.

Cuối cùng, Lục Khuynh phái xe đưa Lam Nhược cải trang với Đoàn Đoàn và dì tới vườn bách thú, khi tới nơi, trợ lý này còn rất nhiệt tình mang theo một túi đồ ăn vặt, “Mua đồ ăn vặt trong kia không dễ, anh Lục bảo em mua một ít để mọi người mang vào ăn.”

Lam Nhược: ...

Không thể từ chối thịnh tình, Lam Nhược chỉ có thể vác theo túi đồ ăn, kết quả đúng là có đất dụng võ. Tuy vườn bách thú rất lớn nhưng không có quầy đồ ăn vặt, dì vui vẻ khen Lục Khuynh, “Lục tiên sinh tử mĩ thật đấy!”

Lam Nhược mặt không cảm xúc nghe dì khen ngợi Lục Khuynh, tâm trạng đặc biệt dịu đi.

Ngày đó, Đoàn Đoàn thấy rất nhiều loài động vật, còn khăng khăng muốn mẹ chụp ảnh cho cậu, Lam Nhược cảm thấy ngạc nhiên, bình thường thằng bé ghét chụp choẹt lắm cơ mà, “Con thích động vật lắm à?”

Đoàn Đoàn nói: “Chú bảo con chụp thật là nhiều ảnh để lúc về cho chú xem ấy!”

Lam Nhược bắt đắc dĩ cười, “Quan hệ của hai người tốt quá nhỉ.”

Đoàn Đoàn vui vẻ nói: “Chú là bạn tốt thứ hai của con đấy ạ!”

“Thứ hai? Thế thứ nhất là ai vậy?” Lam Nhược dụ dỗ cậu.

Đoàn Đoàn thản nhiên trả lời: “Đương nhiên là Bảo Muội rồi!”

Đúng là Bảo Muội mới là chân ái.

Không biết có phải do hôm đó chơi phờn quá không mà buổi tối trở về Đoàn Đoàn lại bị sốt, thân thể bé nhỏ nóng như lò than dựa vào mẹ, làm Lam Nhược bị nóng tỉnh lại, vừa duỗi tay sờ lập tức bị dọa tỉnh hẳn.

Khi Đoàn Đoàn một tuổi hay ốm đau, nhưng số lần bị bệnh những năm nay đã giảm đi nhiều, không ngờ lần này lại bất ngờ bị sốt.

Trong hoảng hốt, Lam Nhược hơi hoang mang lo sợ, không hề nghĩ ngợi, cầm điện thoại gọi cho Lục Khuynh. Cô luôn cao ngạo lại để lộ ra một mặt yếu đuối hiếm thấy trước Lục Khuynh: “Anh Lục, Đoàn Đoàn bị sốt, cực kỳ nóng!”

Lục Khuynh vốn đang ngủ say, mơ màng nghe lời cô nói lập tức bật dậy như tép nhảy, “Đừng lo lắng, đừng lo lắng, bây giờ em quần kín chăn cho Đoàn Đoàn rồi xuống lầu, tôi sẽ sắp xếp xe đến bệnh viện luôn.”

“Được.” Nghe anh thu xếp, Lam Nhược bình tĩnh hơn nhiều, nhét hết những đồ cần mang vào túi xách, sau đó lấy chặn mỏng quần kỹ Đoàn Đoàn rồi vội vàng ra ngoài.

Xuống đến dưới lầu, Lục Khuynh đã chờ ở cửa lớn, đằng sau anh là một chiếc SUV không biết gọi từ đâu tới, nhưng trong xe không có tài xế, hẳn là anh muốn tự lái.

“Anh biết đường chưa?” Lam Nhược hỏi anh.

“Bây giờ còn đường nào không có trên bản đồ chỉ dẫn à? Mau lên xe đi.”

Một nhà ba người lên xe, nhanh chóng đi tới bệnh viện trong bóng đêm.

Tới bệnh viện, y tá trực ban đưa bản bệnh án cho họ điền, Lam Nhược bế Đoàn Đoàn không tiện viết nên đọc cho Lục Khuynh viết thay.

“Lam Thiên, ba tuổi, không có tiền sử dị ứng...”

Lam Nhược đọc nhanh, ngòi bút Lục Khuynh múa như bay, anh nhíu mày, nghĩ thầm cái tên gì mà tầm thường thế, sau này Đoàn Đoàn lớn lên sẽ khóc mất.

Điền đơn xong, Lam Nhược vô cùng lo lắng bế Đoàn Đoàn vào phòng bác sĩ.

Lục Khuynh đi theo phía sau, trong lòng cứ cảm thấy là lạ.

Lam Nhược nói cô tới Mỹ quen cha Đoàn Đoàn, sau đó kết hôn sinh ra Đoàn Đoàn, đối chiếu tuyến thời gian này thì sao Đoàn Đoàn đã ba tuổi được, còn thời gian mười tháng mang thai đâu??

Nếu ba tuổi thì cô phải mang thai từ lúc cùng đoàn phim với anh rồi.

Mang thai ở đoàn phim!!!!

Trong nháy mắt Lục Khuynh như bị sét đánh, đờ người tại chỗ.

Ba năm trước ở đoàn phim, hai người họ say rượu làm loạn một lần, không lâu sau đó Lam Nhược ra nước ngoài hơn nửa năm, sự thật là cô đi sinh con!

Nói vậy thì Đoàn Đoàn rất có thể là con trai của anh!!!!

Lục Khuynh: ...

Chương 144: Phiên ngoại Lam Nhược (4)

Một khi con người đã sinh ra lòng nghi ngờ chuyện gì sẽ cảm thấy mọi chi tiết liên quan đến nó đều đáng nghi.

Lục Khuynh chợt phát hiện Đoàn Đoàn có thể là con trai mình thì cảm thấy những cảm giác khó hiểu trước kia đều có lý.

Ví dụ như lần đầu tiên gặp mặt anh đã thích Đoàn Đoàn, cảm thấy rất hợp duyên với cậu bé, có loại cảm giác quen thuộc không thể giải thích. Nếu bọn họ đúng là cha con ruột thì chắc chắn loại cảm giác quen thuộc này bắt nguồn từ cộng hưởng huyết thống.

Đoàn Đoàn thích đá bóng, thích kiến trúc, sở thích cũng tương tự anh.

Nhưng nếu là sự thật, tại sao Lam Nhược lại để họ ở chung như không có chuyện gì xảy ra, cô một mình sinh con của anh, che giấu ba năm ròng, sao có thể biểu hiện bình tĩnh như thế?

Lục Khuynh ngồi ở cửa phòng khám, chân trái không chịu không chế run lên, anh đưa tay nắm tóc, tâm trạng rối bời.

Nếu Đoàn Đoàn thực sự là con trai anh thì anh nên làm gì? Anh còn chưa yêu đương mà đã có con luôn rồi hả?!

Không lâu sau, Lam Nhược bế Đoàn Đoàn ra khỏi phòng khám, Đoàn Đoàn bị lẫn lộn một hồi cũng mơ màng tỉnh lại, nhìn thấy Lục Khuynh thì nhẹ gọi một tiếng “Chú”, Lục Khuynh chỉ thấy tim mình sắp bị tiếng gọi của thằng bé làm tan chảy rồi.

Anh hỏi Lam Nhược: “Bác sĩ nói sao?”

Lam Nhược nói: “Nhiễm trùng amidan, có lẽ vì hôm nay đi chơi vườn thú bị gió thổi lại còn ăn vặt nhiều quá.”

Lục Khuynh hơi ngần người, lập tức áy náy nói: “Đều do tôi, bày ra cái ý vớ vẩn.”

“Sao chuyện này lại trách anh được? Hôm nay Đoàn Đoàn chơi vui lắm, trẻ con đều thế mà, sức khỏe yếu ớt. Đi thôi, chúng ta vào phòng tiêm, tiêm ở mông thẳng bé.” Lam Nhược nói.

“Không cần truyền nước hả?” Lục Khuynh hỏi.

“Không nghiêm trọng lắm, không cần truyền.”

Lúc sau, Lục Khuynh giúp cô xách đồ, đi vào phòng tiêm, nhìn Đoàn Đoàn bị tiêm vào mông khóc thút thít mà anh cũng đau lòng theo một lúc lâu.

“Đoàn Đoàn đừng khóc, phải tiêm mới mau khỏe, ngày mai mới chơi đá bóng với chú được.” Lục Khuynh xoa gương mặt nhỏ của cậu dỗ dành.

Đoàn Đoàn khịt mũi, đáng thương nói: “Vâng ạ.”

Đêm khuya tĩnh lặng, trên đường thưa thớt bóng xe, Lục Khuynh lái xe ổn định để Đoàn Đoàn có thể ngủ thoải mái trong lồng ngực mẹ.

Im lặng một đoạn đường, Lục Khuynh quay đầu lại lơ đãng hỏi một câu: “Đoàn Đoàn ba tuổi à?”

Lam Nhược ngần ra hai giây, gật đầu nói: “Đoàn Đoàn sinh non, hơn bảy tháng đã sinh rồi, nằm ngóc trong lồng giữ ấm hai tháng trời.”

Khi nói lời này, biểu hiện Lam Nhược rất tự nhiên, thậm chí còn hơi đau lòng.

Nhưng Lục Khuynh là ai chứ? Anh đã hợp tác hai lần cùng Lam Nhược, hiểu rõ kỹ xảo cô như lòng bàn tay đã lâu, anh có thể phân biệt cô có đang diễn

hay không, chẳng hạn như bây giờ, chắc chắn cô đang diễn.

Tại sao phải diễn kịch trước mặt anh? Có lẽ vì cô có điều giấu anh nên mới chột dạ.

Lục Khuynh lại nói tiếp: “Bố Đoàn Đoàn là người Mỹ nhỉ? Tôi có nhiều bạn bè Trung Quốc ở Mỹ lắm, có khi tôi lại biết đấy.”

Lam Nhược chớp mắt, ánh mắt dừng trên gương mặt Đoàn Đoàn say ngủ, bình tĩnh nói: “Tôi không muốn nhắc tới người này.”

Lục Khuynh nhìn cô qua gương chiếu hậu, “Xin lỗi.”

“Không sao.”

Đêm đó trở về Đoàn Đoàn đã hạ sốt, giữa trưa hôm sau Lục Khuynh ăn cơm xong tới thăm cậu, thằng bé vừa tỉnh ngủ, đang nằm cúi kính trong ổ chăn.

“Đoàn Đoàn sao thế?” Lục Khuynh ngồi xổm ở mép giường, thân thiết xoa cái đầu nhỏ của cậu.

Lam Nhược thở dài nói: “Sáng ngày kia đưa nó về nhưng nó không chịu, đang dối tôi đấy.”

Lục Khuynh ngạc nhiên quay đầu lại nhìn cô, “Sao về nhanh vậy? Còn chưa qua Quốc khánh mà.”

“Sau hai hôm nữa lại bận rộn rồi, làm gì có thời gian chăm sóc thằng bé, cứ cho nó về hoàn cảnh quen thuộc mới có lợi để hồi phục sức khỏe.” Lam Nhược giải thích.

Nhưng Lục Khuynh nghe ra đây đều là cái cớ, vì tối hôm qua anh hỏi hai câu nên Lam Nhược mới sốt ruột muốn đưa cậu về.

Lục Khuynh lại chơi với Đoàn Đoàn một lúc lâu, đặc biệt về phòng lấy bóng đá đến, “Đoàn Đoàn thích đá bóng nhỉ, cho cháu quả bóng này nhé, có chữ

ký của ngôi sao bóng đá nước ngoài đó.”

Đoàn Đoàn hỏi anh: “Ai thế ạ?”

Lục Khuynh cố ý úp úp mở mở, nói: “Không bật mí cho cháu đâu, lúc cháu nhìn sẽ biết thôi.”

Đoàn Đoàn bĩu môi: “Vâng, về nhà cháu sẽ xin mẹ lên nói cho cháu.”

Lam Nhược buồn cười nói: “Còn lâu mẹ mới giúp con gỡ trò gian lận nhé.”

“Đoàn Đoàn, chờ chú quay xong bộ phim này sẽ về tìm cháu chơi được không?” Lục Khuynh hỏi cậu.

“Được ạ, chơi cùng Bảo Muội nữa nha chú!”

“Ừ được.”

“Chú ơi ngoắc tay nào.”

Vì vậy hai người trịnh trọng ngoắc tay.

Tạm biệt Đoàn Đoàn, Lục Khuynh quay về phòng mình, lục tung lên tìm hai cái túi nhỏ dán kín, cẩn thận bỏ mấy cọng tóc trộm lấy được tên đầu Đoàn Đoàn vào trong, sau đó dùng sức giật vài sợi trên đầu mình xuống, nghĩ lại vẫn chưa yên tâm, lại bút thêm vài cọng, cho vào một cái túi dán kín khác.

Làm xong một loạt, anh gọi điện thoại cho trợ lý.

Trợ lý bị gọi đến khẩn cấp còn đang mê man, “Có chuyện gì thế anh Lục?”

Lục Khuynh đưa hai túi nhỏ dán kín cho cậu ta, nói: “Cậu cầm cái này lập tức bay về thủ đô tìm Phùng Chí, kêu cậu ta dùng tốc độ nhanh nhất giám định cho tôi.”

Trợ lý ngây ngốc hỏi: “Giám định cái gì?”

Lục Khuynh cau mày, nói: "Cậu cứ cầm đi là được, còn đâu tôi sẽ tự gọi điện thoại cho cậu ta."

"Ặc, vâng."

"Bây giờ về luôn đi."

"Em biết rồi."

Đoàn Đoàn chỉ vừa khỏi bệnh một ngày đã bị Lam Nhược đưa đi. Khi đóng phim, Lục Khuynh còn oán giận cô, nói: "Em làm mẹ thật vô tình, Đoàn Đoàn vừa bị bệnh mà cũng không cho thằng bé ở thêm hai ngày nữa."

Lam Nhược ngẩng đầu nhìn anh một cái, nói: "Hai hôm nay tôi phải quay đêm, không thể chăm sóc thằng bé được, về sớm chút vẫn hơn."

Lục Khuynh hơi nghi hoặc hỏi: "Hình như em không thích tôi chơi với Đoàn Đoàn thì phải?"

Ánh mắt Lam Nhược luôn bình tĩnh bỗng dao động, nói: "Đâu có."

Lục Khuynh cười lạnh trong lòng: Nói dối.

Buổi tối hôm đó, bạn Lục Khuynh gửi một phần giấy tờ giám định đến cho anh.

Khi mở ra, tay Lục Khuynh hơi run, trong lòng vừa mong chờ lại hơi sợ hãi. Đoàn Đoàn rất đáng yêu, nếu cậu bé là con mình thì Lục Khuynh rất vui vẻ, còn sợ hãi vì anh vẫn chưa chuẩn bị tốt để làm cha, anh căn bản chẳng biết làm gì cả.

Cuối cùng anh quyết tâm, mở tài giấy tờ báo cáo ra, từ đồng chữ dày đặc trong kiểm tra báo cáo đo lường, anh tìm được dòng chữ miễn cưỡng có thể hiểu được: Theo kết quả đánh dấu di truyền ADN, chủ thể 1 là cha ruột của chủ thể 2.

Trong nháy mắt đó như có ai cầm một cái gậy sắt đập mạnh lên ngực anh một cái, suýt nữa đánh chết anh rồi.

Đoàn Đoàn thật sự là con trai anh!!!

Nhiều năm như vậy, anh không hề có một người bạn gái cố định, vậy mà kết quả lại có một cậu con trai ba tuổi!

Mà người bố là anh đây lại bị giấu suốt ba năm trời...

Lam Nhược!!

Vừa nghĩ tới người phụ nữ này, Lục Khuynh có chút ngồi không yên, cầm điện thoại di động, cả người như bốc hỏa, giận đùng đùng ra ngoài tìm Lam Nhược.

Lam Nhược vừa ra khỏi phòng tắm đã bị tiếng đập cửa rung trời dọa giật nảy. Nghe cái tiếng đập này mà xem, dù cô không đi mở cửa thì có khi đối phương cũng sẽ phá cửa vào mất. Để ngăn cửa không bị phá, Lam Nhược vội vàng đi ra mở cửa, sau đó thấy Lục Khuynh đang phòng mồm trợn mép đứng ngoài cửa.

Lam Nhược khó hiểu nhìn anh, “Sao vậy?”

Lục Khuynh hung hăng lườm cô một cái, sau đó lướt qua cô đi vào phòng.

Lam Nhược dựa cửa nói: “Anh Lục, chúng ta trai đơn gái chiếc, cứ tránh nghi ngờ vẫn hơn.”

Lục Khuynh xoay người nhìn cô, cười lạnh nói: “Chúng ta còn cần tránh nghi ngờ nữa à? Con đã lớn ba tuổi luôn rồi.”

"..." Lam Nhược giật mình trợn to mắt, nhanh chóng đóng cửa phòng lại, hỏi anh: “Ý anh là sao?”

“Ý trên mặt chữ.” Lục Khuynh nói, mở khóa điện thoại di động đưa cho cô, “Em tự xem đi.”

“Báo cáo giám định huyết thống?” Đọc xong mấy chữ này, Lam Nhược thấy run cả tay.

“Đúng, báo cáo giám định huyết thống của tôi và Đoàn Đoàn.”

Sắc mặt Lam Nhược xanh đi, hỏi: “Anh nghi ngờ từ lúc nào?”

Lục Khuynh bước hai bước đến gần cô, nhìn từ trên cao xuống ép hỏi: “Em nói trước đi, sao lại muốn giấu tôi?”

Dáng vẻ ngày thường của anh rất tốt tính, nhưng một khi trở nên nghiêm túc thì khí thế vẫn rất đáng sợ. Lam Nhược thường xuyên đối diện với anh nhưng vẫn bị loại khí thế này của anh đè ép.

“Sinh Đoàn Đoàn là quyết định của tôi.”

Lục Khuynh tức giận nói: “Nhưng tôi là bố của Đoàn Đoàn, tôi có quyền biết sự tồn tại của thằng bé. Nếu tôi không phát hiện, chẳng lẽ em định giấu cả đời?”

Lam Nhược không trả lời luôn, chỉ hất cằm lên, dáng vẻ chuẩn bị phản công bất cứ lúc nào.

Lục Khuynh vuốt mặt, thở dài sâu sắc, việc đã đến nước này, Đoàn Đoàn đã ba tuổi, đã quá muộn để tranh cãi chuyện này. Anh suy nghĩ một chút, hỏi cô: “Em định làm gì sau này? Mang theo con trai tôi đi kết hôn với người khác?”

“Đó là con trai tôi.” Lam Nhược không thỏa hiệp.

Lục Khuynh: ...

Lam Nhược nói: “Khi sinh Đoàn Đoàn, tôi đã chuẩn bị độc thân cả đời rồi.”

Hy sinh này cũng đủ lớn.

“Vậy giờ anh đã biết sự thật, em định làm thế nào?”

Lam Nhược nói: “Anh cứ yên tâm, tôi sẽ giữ kín bí mật này, sau này bạn gái hay là vợ anh sẽ tuyệt đối không biết chuyện này đâu.”

Lục Khuynh: ...

Anh hơi có kích động muốn bóp chết người phụ nữ này, anh tiếp tục hít sâu, nói: “Em cảm thấy tôi đang lo lắng chuyện này à?”

Lam Nhược mở to mắt nhìn anh, “Vậy anh muốn thế nào?”

“Tôi muốn em thừa nhận thân phận hợp pháp của tôi ở trước mặt Đoàn Đoàn.”

"Thân phận gì?"

“Thân phận bố của Đoàn Đoàn.”

Lam Nhược: ...

Trong toàn bộ kế hoạch từ trước đến nay của cô lại không có mục này.

Lục Khuynh nói: “Nếu em không muốn thì anh không ngại công khai chuyện này trước truyền thông đâu.”

Lam Nhược: ...

Nhưng không đợi được Lục Khuynh công khai trước truyền thông, truyền thông đã công khai Đoàn Đoàn nhanh hơn anh một bước rồi.

“Nghĩ ngờ ngôi sao nữ nổi tiếng Lam Nhược chưa kết hôn đã có con, con trai đã ba, bốn tuổi!”

Hình minh họa là Lam Nhược đưa Đoàn Đoàn đến sân bay, trong bức ảnh Đoàn Đoàn bị che khuất mặt, không nhìn thấy ngũ quan còn Lam Nhược tuy cải trang nhưng vẫn có thể nhận ra bóng lưng và sườn mặt.

Tin tức này vừa ra, toàn bộ giới giải trí nổ tung. Công sức giữ bí mật của Lam Nhược rất tốt, trước đây trong vòng ngoài Lăng Vi thì căn bản không có ai biết chuyện này. Sau khi xem tin này, mọi người chợt nhận ra, ba năm về trước, Lam Nhược đột nhiên vắng bóng hơn nửa năm ngay lúc nổi tiếng, hóa ra là chạy đi sinh con!

Cũng không biết bố đứa bé là ai.

Tin tức này tuôn ra, trên mạng lập tức xuất hiện các loại tin nóng thật giả, một phần lớn đều bôi đen Lam Nhược, nói cô không kiểm soát sinh hoạt, chưa kết hôn đã có con.

Nhiều người đang suy đoán cô có con với ai, phía dưới liệt kê một đống tên ngôi sao nam từng hợp tác với cô, trong đó có Lục Khuynh. Kỳ quái hơn là có người đoán cô làm con gái thứ mười ba của ông lớn công ty giải trí, nói chung là đủ loại bôi đen.

Lam Nhược cũng nhìn thấy những tin tức kia, cô không hề đáp lại nhưng công ty quản lý cô lại rất có nghĩa khí mà xử lý rất nhiều tin nói xấu.

Trước đó cũng có người trong đoàn phim nghi ngờ thân phận của Lam Nhược và Đoàn Đoàn, sau khi có tin nóng, ánh mắt mọi người nhìn cô cũng trở nên kỳ quái. Mấy người chỉ trở sau lưng cô, một lần tụ tập một chỗ bàn tán chuyện Lam Nhược đúng lúc bị Lục Khuynh nghe thấy. Kết quả anh nổi giận ngay tại chỗ, suýt nữa thì xắn tay áo đánh người, lúc này mọi người mới cản lại.

Lục Khuynh tìm riêng Lam Nhược: “Bị bôi đen đến vậy mà em cũng không lên Weibo nói gì sao?”

Lam Nhược bình tĩnh nói: “Chờ sóng gió này qua đi, tôi sẽ thừa nhận quan

hệ của tôi và Đoàn Đoàn, Đoàn Đoàn là con trai tôi, không có lý do gì phải để nó phải tử thân cả.”

Lục Khuynh nhìn dáng vẻ cô bao che con, không nói gì nữa.

Sau đó một lúc, Lăng Vi gọi điện thoại cho Lam Nhược, hỏi cô có cần giúp đỡ không, thật ra trong chuyện này Lăng Vi đã giúp cô làm sáng tỏ vài tin bôỉ đen rồi.

“Không cần đâu, cảm ơn em, chờ mấy ngày nữa cái tin dở hơi này qua đi rồi chị sẽ công khai quan hệ của chị và Đoàn Đoàn.”

“Ừm, dù chị có quyết định gì em cũng đều ủng hộ.”

“Tiểu Vi, Lục Khuynh biết Đoàn Đoàn là con trai anh ấy rồi.”

Lăng Vi: ...

Lam Nhược nói: “Do chị che giấu không đủ tốt.”

Lăng Vi tặc lưỡi, “Vậy làm sao đây? Anh ta sẽ tranh Đoàn Đoàn với chị sao?”

Lam Nhược nói: “Chắc là không đâu, anh ấy chỉ muốn Đoàn Đoàn gọi bố thôi.”

Lăng Vi: “Em thấy yêu cầu này của anh ta không quá đáng, dù sao thằng bé cũng có nửa dòng máu của anh ta. Chị đã giấu ba năm rồi, anh ta không liều mạng với chị là tốt lắm rồi.”

Lam Nhược nói: “Chị biết, chờ quay xong bộ phim này rồi nói sau.”

Lăng Vi: “Hay là hai người nhân cơ hội này bồi dưỡng chút tình cảm đi? Có khi lại được như tâm nguyện nhiều năm trước của chị đấy.”

Lam Nhược: ...

Hai người tiếp tục nói chút chuyện linh tinh liên quan đến Lục Khuynh, trước khi cúp điện thoại chợt nghe Lăng Vi đầu kia la hét: “Chị Lam Nhược, chị lên Weibo của Lục Khuynh xem đi, nhanh lên!!!”

Lam Nhược bị cô ấy hét giật mình, vội vã cúp điện thoại lên xem Weibo.

“Đó là con trai tôi, chúng tôi ở bên nhau hơn ba năm rồi. @Lam Nhược.”

Chỉ một câu nói bình thường nhưng gây nên ngàn cơn sóng ngay tức khắc.

Giới giải trí luôn là nơi náo nhiệt.

Lúc sau.

Lục Khuynh bình tĩnh nói: “Chờ quay xong bộ phim này, chúng ta quay về lĩnh giấy chứng nhận kết hôn đi.”

Lam Nhược nói: “Nếu chỉ vì trách nhiệm thì miễn đi.”

Lục Khuynh nói: “Sau đó thì chúng ta bàn chuyện yêu đương luôn nhé?”

Lam Nhược: ...

Lục Khuynh: “Đã có cả con rồi, không cần xấu hổ đâu.”

Chương 145: Phiên ngoại kết thúc

- Liên quan đến chuyện đáng mừng (Bảo Muội lên cấp 2, Bảo Đệ lớp 4)

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chúng tôi đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn nhiều bộ hơn nhé.

Cổ nhân có câu: Không nói chuyện lúc ăn và ngủ.

Nhưng lời dạy của người xưa không tồn tại trong nhà họ Tạ. Trước kia khi nhà họ Tạ chưa có em bé, bàn ăn là một trong sân khấu biểu diễn của các diễn viên, sau này có em bé, bàn ăn liền thành trạm tình báo một nhà trao đổi tin tức của từng người trong ngày.

Trong một năm, Lăng Vi không ở nhà ít nhất là bốn tháng, vì vậy có thể ngồi cùng ăn cơm cùng trò chuyện với người nhà là một chuyện vô cùng hạnh phúc.

Bà Tạ cảm thán: “Người một nhà cùng ngồi ăn cơm là hạnh phúc lớn nhất!”

Vì bốn đứa bé Bảo Muội, Bảo Đệ, Tứ Bảo, Tiểu Bảo đều đi học ở trường quý tộc dưới chân núi nên một nhà Tạ Thanh Nghiên và một nhà Tạ Thanh Hoa vẫn tiếp tục ở biệt thự trên núi. Vì số người ngày càng nhiều, hai năm trước biệt thự đã xây thêm một lần vào hai năm trước, diện tích xây thêm gấp đôi diện tích ban đầu. Trong đó có bể bơi trong nhà, khu vui chơi cho trẻ trong nhà, còn đặc biệt chuẩn bị phòng sách siêu lớn cho mấy đứa nhỏ.

Lăng Vi nghe xong lời cụ bà, cười nói: “Đúng ạ, mỗi lần ra ngoài đóng phim

con đều nhớ khung cảnh cả nhà ăn cơm cùng nhau.”

Bà Tạ nói: “Giải thưởng cần cũng đã có rồi, sau này con đóng phim ít đi, không cần phải mệt như vậy làm gì.”

Lăng Vi cười nói: “Một năm con chỉ đóng một bộ thôi mà, trong giới cũng coi như là năng suất thấp rồi.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn nhiều bộ hơn nhé.

Tạ Thanh Nghiễn đang chuyên tâm bóc tôm, bóc một con lúc thì thả vào bát Lăng Vi bên trái, lúc lại thả trong bát Bảo Muội bên phải, thỉnh thoảng còn khuyên Bảo Muội ăn chút rau dưa, đúng là yêu chiều mười mấy năm như một.

Lăng Vi thấy Bảo Đệ ở một bên khác nhìn cô tha thiết mong chờ, bắt đắc dĩ thở dài, gấp tôm Tạ Thanh Nghiễn vừa bóc sang cho Bảo Đệ, “Bảo Đệ ngoan, ăn tôm đi.”

“Cảm ơn mẹ!” Bảo Đệ vui vẻ gấp tôm lên ăn.

Tạ Thanh Nghiễn trừng mắt, giáo huấn Bảo Đệ dù cách vợ ở giữa, “Con không tự bóc được à? Lớn tướng rồi còn làm nũng!”

Lăng Vi: ...

Bảo Muội đã 12 tuổi rồi, tên làm cha kia còn đang bóc tôm cho con bé. Bảo Đệ mới chín tuổi, ăn tôm được bóc còn bị mắng, não của tên làm cha này cấu tạo như thế nào vậy?

Lăng Vi nói: “Em gấp cho Bảo Đệ đấy thì sao nào?”

Tạ Thanh Nghiễn không đồng ý nói: "Không thể chiều con trai như thế."

Lăng Vi: ...

Ở nhà họ Tạ, con trai và con gái có hai đái ngộ khác nhau hoàn toàn. Bảo Muội thân là bé gái duy nhất, không ngừng được bố mẹ thương yêu, còn được bà nội chú dì yêu thương, còn bốn đứa bé trai khác lại bị ghét bỏ đủ loại.

Mất thấy bầu không khí lạnh xuống, Tạ Thanh Hoa lên tiếng giảng hòa, nói: "Mấy đứa nhóc kể chuyện hôm nay ở trường đi, chuyện làm các con thấy vui ấy, thú tự từ nhỏ đến lớn nhé, Tiểu Bảo nói trước đi con."

Năm nay Tiểu Bảo đã lên lớp hai, tên mụ của thằng bé vốn phải gọi là Ngũ Bảo nhưng âm đọc nghe hơi kỳ quặc nên cuối cùng gọi là Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo bị gọi tên nháy mắt một cái, nói: "Hôm nay con bắt được một con bọ ngựa muốn đưa anh trai xem nhưng bị anh trai giẫm cái chết luôn rồi."

Emmmmmm...

Nghe cũng đâu có vui vẻ gì.

Sau đó đến phiên Tứ Bảo, lập tức nghe thấy cậu nói: "Hôm nay con trang trí bảng đen giúp cô, cô khen con vẽ rất đẹp, nhưng mà chữ xấu không ngửi nổi!"

Emmmmmm...

Bị chê chữ xấu, cũng không phải là chuyện đáng để vui đâu.

Tạ Thanh Hoa hắng giọng, nói: "Đã bảo mấy đứa kể chuyện vui cơ mà!"

Bảo Đệ ngoan ngoãn giơ tay ra ý muốn phát biểu.

Tạ Thanh Hoa nói: "Được rồi, đến phiên Bảo Đệ."

“Hôm nay được trả bài kiểm, Ngoại ngữ và Toán học con đều được 100, Ngữ văn 99, cô nói con đứng đầu lớp ạ.”

Chỉ kém chút thôi là ba môn đạt điểm tuyệt đối, không ai tranh vị trí đầu được. Tuy rằng là chuyện đáng vui mừng nhưng nhiều lần thi thố đều đứng đầu lớp, căn bản là không có tí tẹo cảm giác vui mừng gì!

Nhưng Lăng Vi vẫn rất động viên vỗ tay, “Bảo Mộ giỏi quá đi!”

Nhưng Tạ Thanh Nghiễn lại vẻ mặt mong chờ nhìn Bảo Mộ, anh thích nghe sinh hoạt trường học của con bé nhất.

Bảo Mộ chưa nói vội, đưa tay che miệng cười trước, nói: “Hôm nay con nhận được một món quà vô cùng đặc biệt.”

Bố Tạ tò mò hỏi: “Quà gì vậy con?”

Bảo Mộ cúi đầu, e lệ ngượng ngùng mà nói: “Là một bức thư tình có mùi nước hoa!”

Mọi người: ...

Tạ Thanh Nghiễn: ...

Cái tên đầu heo nào!! Tí tuổi đầu đã muốn nhổ cái trắng nhà họ Tạ, đúng là chán sống mà!!!!

- Liên quan đến da mặt dày (Bảo Mộ ba tuổi)

Trước khi Bảo Mộ ba tuổi thì cực kỳ dính bố, chỉ cần mẹ đi ra ngoài đóng phim, con bé sẽ theo sát bố không rời. Cái đầu nhỏ của con bé nghĩ là: Đã không gặp mẹ rồi ít ra cũng phải gặp bố chứ, dù khóc lóc ăn vạ cũng phải theo sát.

Tạ Thanh Nghiễn thương con gái, không đành lòng nhìn con bé khóc nên

đưa con bé cùng đi làm cùng tan tầm. Nhưng cân nhắc biệt thự cách công ty quá xa, Tạ Thanh Nghiễn liền đưa Bảo Muội ở lại nhà trong nội thành, mời dì quen thuộc đến làm cơm. Bởi vì tay nghề nấu nướng của dì này thực sự quá tốt, trước đây Lăng Vi ăn một lần đã nhớ mãi không quên.

Bảo Muội là kiểu hình người gặp người thích, Tạ Thanh Nghiễn cũng không giấu giếm, thoải mái hào phóng đăng hình con bé lên Weibo, ngoài ý muốn hấp dẫn được đám fan mẹ đồng đảo cho Bảo Muội.

Đến công ty cũng được hoan nghênh như vậy. Các công nhân viên đều nghe nói dạo này công chúa nhà họ Tạ lại đi làm cùng bố, lập tức cấm chốt chỉ để ngắm công chúa nhỏ biểu diễn các loại thời trang kawaii. Đúng vậy, Bảo Muội đã ba tuổi nhưng người cha u mê thời trang kawaii không hề buông tha vì con bé đã lớn. Nhưng thời trang kawaii hiện giờ Bảo Muội mặc đều là hàng hiệu làm theo yêu cầu, không khoa trương như BB khi xưa.

Tuy Bảo Muội đi đâu cũng được yêu chiều nhưng bất ngờ là tính khí rất tốt, không yếu ớt cũng không yếu đuối, trái lại hơi lẫm liệt như một nữ hán tử.

Tạ Thanh Nghiễn mở ra một thế giới nhỏ thuộc về Bảo Muội ở trong phòng làm việc, trên đất trải thảm mềm, trên tấm thảm có các loại búp bê và đồ chơi.

Mỗi lần Bảo Muội đến công ty đều ngoan ngoãn chơi đùa trong địa bàn của mình, không cố ý đi quấy rầy công việc của bố. Nhưng có lúc chơi chán lại muốn đi dạo, lúc đó Tạ Thanh Nghiễn sẽ gọi thư ký Đỗ đến, dừng hết việc trên tay để đưa Bảo Muội xuống lầu lượn một vòng.

Vì thế thư ký Đỗ vạn năng lại có thêm một kỹ năng —— Trông trẻ.

Thư ký Đỗ cũng không biết nên dẫn bé đi đâu chơi, không được đi xa, ở gần đều là tòa nhà văn phòng, căn bản không có chỗ vui chơi được. Cuối cùng anh ta đưa Bảo Muội tham quan luôn tòa nhà công ty, tham quan từng tầng từng bộ phận, cũng tiện để nhân viên các bộ phận biết công chúa nhỏ nhà họ Tạ.

Bảo Muội không sợ người lạ, chỉ cần có người cười với mình, con bé cũng sẽ cười ngọt ngào đáp lại đối phương. Các nhân viên đều bị dáng vẻ mạnh mẽ đáng yêu của con bé đốn gục, tranh nhau chuẩn bị quà tặng. Những lúc này thư ký Đỗ đều trấn ải ở bên cạnh, hoàn toàn không nhận quà quá quý, không hợp cho trẻ chơi, cũng cố gắng hết sức không nhận đồ ăn.

Cứ vậy, mỗi lần Bảo Muội lượn một vòng vẫn mang được rất nhiều món quà nhỏ mới mẻ về.

Lâu dần, hình như Tạ Thanh Nghiễn cũng nhìn ra đầu mối, “Bảo Muội, con xuống để chuyên nhận quà chứ gì!”

Bảo Muội hào phóng thừa nhận nói: “Đúng thế, lần nào các cô chú cũng cho Bảo Muội những đồ chưa thấy bao giờ, chơi vui lắm ạ!”

Tạ Thanh Nghiễn cảm thấy thói quen này của con bé không tốt, vì vậy nhân cơ hội dạy bảo, “Con như vậy không được, không có công không hưởng lộc, con không nên nhận quà của người khác không lý do.”

“Cái gì là không công không hưởng lộc ạ?” Bảo Muội ngó ý không hiểu.

Tạ Thanh Nghiễn: ...

“Chính là con không hề làm gì thì không được nhận quà của người khác.”

Bảo Muội suy nghĩ một chút, nói: “Con có mà!”

Tạ Thanh Nghiễn nghi hoặc hỏi: “Có cái gì?”

Bảo Muội nói: “Con có làm chứ, con bán mạnh cho bọn họ, bọn họ thích lắm đấy.”

Tạ Thanh Nghiễn:...

Hôm nay dì làm cơm xin nghỉ ốm, Tạ Thanh Viễn vốn định đưa Bảo Muội ra ngoài ăn nhưng Bảo Muội lại nói phải về nhà ăn, yêu cầu này làm bố Tạ rất

đầu đầu, “Ăn ngoài có gì không tốt mà con cứ khăng khăng về!”

“Không, về nhà ăn cơ!”

Tạ Thanh Nghiễn bắt đắ dĩ, chỉ có thể nghĩ biện pháp khác. Khi đưa Bảo Muội rời phòng làm việc, anh tiện qua phòng thư ký bên cạnh, thấy thư ký Đỗ cũng đang thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi thì cười nói: “Áy, khéo ghê, cậu cũng định về à?”

Khi không lại xum xoe, không trộm cũng cướp!

Thư ký Đỗ đề phòng, “Đúng, ông chủ Tạ có gì dặn dò nữa?”

Tạ Thanh Nghiễn mặt dày nói: “Định hỏi hôm nay cậu có định làm sườn xào chua ngọt không ấy mà, tối nay Bảo Muội thèm ăn.”

Bảo Muội rất phối hợp mở to hai mắt, ánh mắt mong chờ nhìn thư ký Đỗ, “Chú ơi ~~~”

Thư ký Đỗ: ...

“Ông chủ, thật sự không khéo, tối nay tôi định đi xem mặt, tranh thủ thoát FA sớm!”

Tạ Thanh Nghiễn: ...

Chuyện quan trọng như vậy tất nhiên ông chủ Tạ không dám cản, nếu cản thì chắc chắn lão Nghiễm sẽ tìm anh liều mạng.

Trơ mắt nhìn thư ký Đỗ đường quan rộng mở rời đi, ông chủ Tạ tiếp tục suy nghĩ cách, sau đó gọi video cho Đồng Đông.

Đồng Đông nhận được video còn rất bất ngờ, cười nói: “Ông chủ Tạ, hôm nay nghĩ gì mà lại gọi điện thoại cho tôi thế?”

Tạ Thanh Nghiễn đi thẳng vào vấn đề: “Cậu có rảnh không? Đến nhà tôi

làm sườn xào chua ngọt cho Bảo Muội.”

Đổng Đông: “Tôi...”

Tạ Thanh Nghiễn vội vàng ngắt lời anh ta, nói: “Bảo Muội muốn nói chuyện với cậu.” Nói xong chuyển màn hình qua Bảo Muội.

Bảo Muội ngọt ngào gọi một tiếng: “Con chào chú!”

Trong nháy mắt Đổng Đông bị con bé mạnh đến mức đau tim, “Chào bảo bối! Con muốn ăn sườn xào chua ngọt hử?”

Bảo Muội gật gù, vô cùng đáng thương nói: “Bảo Muội muốn ăn, đói bụng quá, nhưng bố không biết làm! Chú có đến được không ạ??”

Cái giọng bi bô này như có hiệu quả thôi miên, Đổng Đông mơ màng đáp lại: “Được chứ ~~~~”

Cúp video, hai cha con vui vẻ đập tay nhau, Tạ Thanh Nghiễn cực kỳ tự hào cổ vũ: “Bảo Muội giỏi ghê! Chắc chắn được di truyền da mặt dày từ bố rồi!”

- Liên quan đến thế giới hai người (Bảo Muội ba tuổi)

Từ khi có Bảo Muội, thế giới hai người ngọt ngào của Lăng Vi và Tạ Thanh Nghiễn đã biến thành một nhà ba người hạnh phúc.

Trước đây chỉ cần hai người có thời gian, sẽ cùng nhau lười biếng cả ngày. Có lẽ chẳng làm gì hết, cứ dựa vào nhau chờ ra, hoặc là không biết xấu hổ vẫn nhau cả ngày, đều trôi qua ngày tháng ngọt ngào.

Sau khi sinh Bảo Muội, trọng tâm cuộc sống hai người đều đặt lên Bảo Muội, ngày tháng trôi qua bận rộn mà phong phú, ngày nào trong nhà cũng đầy ắp tiếng Bảo Muội cười hoặc khóc. Khi Lăng Vi rảnh rỗi, chủ đề trò chuyện với Tạ Thanh Nghiễn đều không rời khỏi Bảo Muội.

Sáng sớm ngày nào đó, sau khi Lăng Vi tỉnh dậy liền nhìn chăm chăm trần

nhà ngậy ra.

Lúc Tạ Thanh Nghiễn lập tức thấy dáng vẻ ngốc nghếch của vợ mình, lòng khiếp sợ, vội vàng đưa tay sờ trán cô. Phát hiện không có dị thường gì, anh chống người dậy, đến gần hôn lên mặt cô một cái, hỏi: “Sao vậy? Em nghĩ gì thế?”

Lăng Vi vẫn nhìn chăm chăm trần nhà không chớp mắt, nói: “Đang nghĩ có phải anh hết yêu em rồi không.”

Tạ Thanh Nghiễn: ...

Đây đúng là án oan nghìn đời mà! Chẳng lẽ anh ngủ dậy sai cách rồi??

Không chờ anh hẳn đáp lại, Lăng Vi tiếp tục nói: “Đã bao lâu rồi chúng ta không hẹn hò? Đã bao lâu rồi chúng ta không sến sảm? Ngay cả ‘vận động’ cũng không vượt quá hai tiếng!”

Tạ Thanh Nghiễn:...

Hóa ra là đang nghi ngờ tính năng hoạt động của anh??

Nhưng cô vừa nói vậy, Tạ Thanh Nghiễn phát hiện, đúng là mình đặt phần lớn tinh lực* lên Bảo Muội mới tạo thành thể cục được cái này mất cái kia như vậy.

(*) Tinh lực: tinh thần và thể lực.

Không phải không yêu, chỉ là bị phân tâm thôi.

Anh ôm chặt lấy Lăng Vi, “Xin lỗi bảo bối.”

Lăng Vi chu môi, “Nói thật là em hơi hâm mộ Bảo Muội rồi đấy.”

Tạ Thanh Nghiễn cười khế: “Địa vị của em trong lòng anh có lay 100 năm cũng không đổi.”

Lăng Vi nhíu mày, "Không phải đã bị Bảo Muội thay thế rồi sao?"

Tạ Thanh Nghiễn: "..."

Lăng Vi nhân cơ hội giáo dục nói: "Có thể chiều trẻ con nhưng cũng phải có mức độ, cưng chiều vô độ cũng không tốt cho trẻ."

Tạ Thanh Nghiễn nói: "Anh biết rồi mà bảo bối."

Lăng Vi bắt đắ dĩ thờ dài: "Chúng ta lại đang nói về đề tài Bảo Muội rồi!"

Cuối cùng hai người quyết định, mặc kệ sau này có bận bịu thế này, mỗi cuối tuần đều phải để trống một ngày, trải qua thế giới hai người.

Ngày thế giới hai người đầu tiên, hai người không đi đâu hết, sau khi đưa Bảo Muội cho bà Tạ thì lái xe trở về nhà trong nội thành, theo lời giải thích của Tạ Thanh Nghiễn là bọn họ phải tìm lại cảm xúc mãnh liệt ngày xưa.

Lăng Vi bị lời giải thích của anh làm cảm động, ngoan ngoãn về nhà với anh lòng đầy chờ mong, nhưng cô cũng ngây thơ quá rồi!

Hóa ra "cảm xúc mãnh liệt ngày xưa" trong miệng bố Tạ chính là chỉ toàn bộ ngăn tủ trang phục tình thú này!!!!

"Cái cảm xúc mãnh liệt này không cần cũng được!" Lăng Vi thờ phì phò nói.

"Đừng vậy mà bảo bối, rõ ràng trước đây em chơi cùng anh rất vui vẻ, chẳng lẽ em cũng không yêu anh nữa sao?"

Lăng Vi: ...

Tạ Thanh Nghiễn cười như tên đầu đảng lưu manh, cầm trang phục bằng mảnh vải tí hon, dụ dỗ nói: "Bảo bối tới đây nào, ngoan ngoãn mặc vào. Chúng ta còn cả ngày dài, không biết em có thể thay bao nhiêu bộ đây nhỉ?"

Lăng Vi:...

Nửa tháng sau, Lăng Vi cầm que thử thai nói với Tạ Thanh Nghiễn: “Xem ra thế giới hai người của chúng ta lại tan biến rồi.”

Tạ Thanh Nghiễn:...

Mmp*! Đều do trang phục tình thú gây họa!!!!

(*) Mụ bán phê (妈卖批): Phát âm là MA-MAI-PI. Đây là một từ mắng chửi vùng Tứ Xuyên, mang theo tính vũ nhục rất nặng, dịch thô ra tiếng Việt là đê ma ma.

TOÀN VĂN HOÀN

Nội dung từ **Chương 1: Chương 1** đến **Chương 145: Phiên ngoại kết thúc**

Truyện được tải từ [DTV EBOOK](#)

Userscript được viết bởi: [lelinhtinh](#)